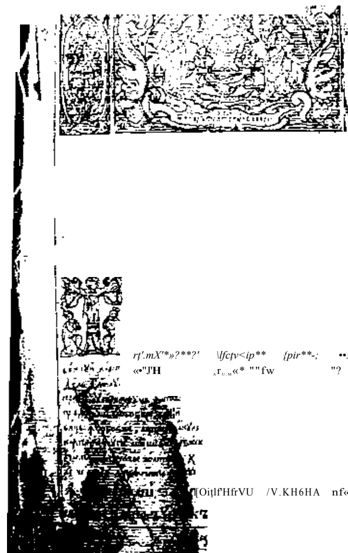
DOSOFWI

SONFISOR

îmi

1682-1686

DOSOFTEI
VIAȚA ŞI PETREACEREA SVINȚILOR

Coperta: Octavian Bour

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
DOSOFTEI, mitropolit al Moldovei
Viaţa şi petreacerea svinţilor / Dosoftei: ed. îngrijită de Rodica Frenţiu. - Cluj-Napoca: Echinox, 2002
454 p.; 29,7 cm. - (Instrumente)
ISBN 973-9114-99-7

I. Frenţiu, Rodica (ed.)

135.3

ISBN 973-9114-99-7

bOSOFTO

> > i a p   s i   *m m m*

SvWDsOR

iaşi

1 6 8 2 - 1 6 8 6

Text îngrijit, notă asupra ediției și glosar
de
Rodica Frențiu

Editura ECHINOX
Cluj, 2002

Volumul . apărut cu sprijinul financiar oferit dc Societăţile Comerciale
I.C.P.I.A.F. S.A., Cluj-Napoca
Sc
Armatura S.A., Cluj-Napoca

Tehnoredactare text: Erzsebct Vancca

Apărut: 2002. Bun dc tipar: 25.01.2002
Format 61 x 86/8. Coli tipo: 56,75

Editura ECHINOX
CP. 80; O.P. 1
3400 Cluj-Napoca
e-mail: cchinox@mail.dntcj.ro

NOTĂ ASUPRA EDIȚIEI

Ediția critică a *Psaltirii* lui Dosoftei, apărută în urmă cu mai bine de 20 de ani, era motivată de N. A. Ursu, autorul ei, prin faptul că, deşi Dosoftei a fost recunoscut unanim ca "unul din ctitorii literaturii române şi ai limbii române literare", totuşi "scrierile sale au rămas pînă azi relativ puțin cunoscute", astfel încît readucerea lui în memoria contemporană ar fi "o datorie pe care cultura românească o are față de Dosoftei"[1].

Inițiativa lansată atunci de cercetătorul ieşean împreună cu Editura Mitropoliei din Iaşi s-a concretizat, pînă acum, în apariția edițiilor a două texte semnate de Dosoftei: *Psaltirea in versuri,* Uniev, 1680 şi *Dumnezeiasca liturghie,* Iaşi, 1679[2].

Prezenta ediție critică a unei alte tipărituri purtînd aceeaşi semnătură, *Viața şi petreacerea svinfilor,* apărute la Iaşi, între anii 1682-1686[3], încearcă să readucă în atenția contemporanilor, după 315 ani de la apariția lui, un text hagiografic devenit o adevărată pagină de cultură românească[4].

Exemplarul care a fost obiectul nostru de studiu în realizarea acestei ediții se află în patrimoniul B.C.U. "Lucian Blaga" din Cluj-Napoca, la cota B.R.V. 37. în urma cercetărilor efectuate şi la alte biblioteci din Cluj şi din țară (Iaşi, Sibiu, Bucureşti), putem preciza că exemplarul consultat are cel mai mare număr de pagini şi este cel mai bine păstrat, ceea ce a uşurat, într-o oarecare măsură, lucrul cu textul. (Este adevărat că foaia de titlu, *Predoslovia* şi *Cuvîntul către cititor* sînt facsimile după un exemplar aflat la Biblioteca Academiei Române din Bucureşti).

Tipăritura *Viața si petreacerea svinfilor* cuprinde (în original) 1000 de pagini şi a fost publicată de Dosoftei în patru volume. (Exemplarul nostru de lucru le cuprinde pe toate, într-un singur volum.) Primul conține patimile sfinților ce sînt sărbătoriți de Biserica ortodoxă în fiecare zi a lunilor septembrie (începutul anului bisericesc), octombrie, noiembrie şi decembrie, al doilea volum cuprinde lunile ianuarie şi februarie, al treilea, martie, aprilie, mai şi iunie, iar ultimul ar fi trebuit să acopere lunile iulie şi august, rămas din păcate neterminat (mitropolitul Dosoftei fiind obligat de condiții istorice vitrege să ia calea exilului).

în ediția critică a acestei tipărituri am aplicat principiul transcrierii fonetice interpretative, încereînd să înlesnim accesul cititorului dc azi la lectura textului. Am urmat în acest sens coordonatele oferite de dialectologia istorică românească şi dc istoria limbii, ținînd cont şi de normele ortografice şi ortoepice ale limbii române contemporane*.

N-au prezentat nici o dificultate în transcrierea fonetică aplicată slovele d, E. B, A 3, *A,* Al, H, *W,* O, **n,** p, C, T, **4,** X. U. M, UJ, U, 8, *», a* şiS, interpretate a, b, v, d, j, z, I, m, n, o, o, p, r, s, t, f, h, ci, ş, gi, u, iu, ia şi dz.

Slovele care n-au fost trecute în acest inventar vor fi studiate pe rind în continuare.

Slova r, urmată de *f* HrEMON&t sau H: rHAUtOCE, a fost notată gh(e), respectiv gh(i): ighemonul, ghimpoasc.

T ^ a fost transcris h.

Slova E, la transcriere, în poziție inițială, medială sau finală, în funcție de uzul curent, am redat-o ca c iotat. 6pTd, CAOfic-SXE, pti3EOE din tipăritura originală vor apărea în ediția noastră ca ierta, slobodzîie, război.

H, I, sînt folosite pentru notarea lui i, indiferent dacă acesta reprezenta o vocală: ţpHKA o semivocalâ: ASH sau un i final scurt: CBHHU.H.

Slova K a fost transcrisă c, atunci cînd este urinată de o consoană: sau de o vocală nepalatală KXHA.ca de exemplu: dc-aemu, cînd. Cînd este, însă, urmată de o vocală palatală (e sau i), această slovă a fost scrisă cu: unche, urechile. Am aplicat acelaşi mod de transcriere şi cînd această slovă este urmată de un diftong ce conține o vocală palatală. Aşadar, KldAVft a fost scris chiamă.

* Deoarece au aparul pînă acum edițiile critice a două texte nparținînd Iui Dosoftei, ediții în care s-a folosit scrierea lui î din i, ain considerat oportunii păstrarea acestei ortografii.

In textul nostru, .erul mic (h). aşezat în poziţie finală în cuvînt, în general, nu arc nici o valoare fonetică £T adică hor. vecinie. Pot fi în.îlni.e. însă, si s.tua|n m care ,eml m.c a fost

^ T r ^ m ^ l î T j M ^ u T L r c <*>apar în interiorul sau finalul cuvinlului şi au fost transcrise ca ă,

^ " i c r u l marc (*). înliln.C in cuvînt după o consoană, SfKnMpA. npV3HS.1Ujn este ă: arătâtura, ,.i».ia,lr. tund mlcrprctat la fel $• în poz.|ie finală în cuvînt. CV. «V, Bpv ad.că sa, mă, .ara. A * L u ! » â a putu. fi «ransensă. însă. ş, î. ca în exemplele: CT^IIKT. «tpuKS. respectiv sivîrîit, obîrşesc ceea cc nc-a făcut să renunţăm la formele regionale căleai, intai, parau, tâlhar, prcfcrindu-lc pc cele din limba literară actuală.

Ierul marc a fost confundat, uneori, cu ierul mic: HACvuam. lntr-o asemenea situaţie, nu i s-a acordat nici o valoare fonetică.

lusul marc * a fost citit drept *i* cînd a fost intilnit la finală de cuvînt: 061***, IKpttHKX, CaOr*. (obicini, porunci, slugă). Aceeaşi slovă a putut fi citită, în schimb, şi î în S*C*. A*HC*, 4rtjnvwUvcare au fost transcrise dzîsi, dînsi, fîntînă. Acest fapt este o mărturie că norma ortografică la sfîrşitul secolului al XVII-lea era departe de a fi fixată.

în ceea ce priveşte prepoziţia pîni. ea a apărut în text sub forma rrWTh, dar şi **nm***. ceea ce ne-a determinat să optam pentru transcrierea ei în varianta literară contemporană.

Slova iati (fc) apare întotdeauna după o slovă consoană: *nph, i.tKA,* BfTtS, AţfTbAX şi a fost interpretată in asemenea situaţie ca diftongul ea, aşadar: prea, deaca, viteadz, leapădă. Am citit această slovă ca diftongul ia in, spre exemplu, AflflWhSvpfcCKh, r&p*. soluţie la care am ajuns datorită faptului că am găsit lexemele respective şi în grafia ABoWhSlipiiJaCh,]ffl pli.

lusul mic (li) a fost trascris e in TpUAtHCd, Ch H Ch april. pentru ca în rest, preponderent, să fie citit ea in exemple de tipul EECUpHIU. BEAflpE, ţflTE, npHHilulUTn, KdpTfl. MHHSHII Aceeaşi interpretare s-a dat iusului mic şi în formele pronumelui personal de persoana a 3-a singular şi plural, rf şi *AAL* Alături de valoarea diftongului ea, aceluiaşi ius i-a fost adusă adusă şi interpretarea iaînMtfl. #ccT$i1, ilcn, şi în terminaţia de imperfect arhaic al verbelor Huîl, M&tU'hAUl, npiol. care vor apărea în ediţie ca ceia, acestuia, iaste, abiia, ieşiia, mulţămiia, prăviia.

La finală de cuvînt, în formele nominale, iusul mic a fost transcris tot ca diftongul ia. în acest caz. pentru irtMil, «ratai, e&t>pil am optat pentru variantele de transcriere: de-aciia, mîniia, bacuriia.

Slova î. folosită la iniţială absolută, este î, în sau îm. lăsîndu-ne conduşi în transcrierea acestei slove de normele limbii literare contemporane.

Ocurenţele etimologice ttpVTEH, oepuiM au fost scrise: jărtvi, obîrşi, iar grafiile CKpfvK, C T A au fost transcrise scirbă, stîlp.

Sub aspectul particularităţilor lingvistice regionale, tipăritura ieşeană se remarcă prin prezenţa fenomenului durificării consoanelor *XThS, 6AUH,* KpcAHNi«otlJ fenomen oscilant, formele de mai sus puţind fî întilnhe in text şi ca acTKSh. *MiAUK* KpUHHMOUJh. cînd au fost transcrise astădzi, alalti, credincioşi.

Daci Dosoftei redă formele atone ale pronumelui personal sau reflexiv fără proteza lui î : UUUi. transcrierea urmează originalul: ş-dede.

Adverbul de negaţie a apărut constant în text în forma n: HHHnthH, astfel încît a fost redat n-ii pntea. intr-o singuri ocurenţi apărind, totuşi, identic uzanţei limbii actuale: nu vom [93r]

Numeralele A04*. H<M* au fost transcrise doauă, noauă.

tste frecventă în text şi afereza, ceea ce explică formele: tîmpla, fîlni, coperi.

Cuvintele compuse, în majoritatea lor calcuri lingvistice, OAHOEHTopto, goapM, &IAE/IEMH au lost sense onnubitoriu, voia-rea, undelemn.

K M J Î ^ ^ *JL* < *UUS* AfllHoVt, A X * M«HK, *BKXn&A,*
^ . V D 2 T ^ 3U î^tre ^ te ^ » ° « ™ ° ădzău, svînt, (simt),
^ r ^ n - i ' S ^ " " neabreviate care apare în această grafie episcopul,blagoslovind,snfletuLmolitva,dumineca. " - « a s i a

s S Z r ° ! ! ! ! special.

Cifrele chirilice au fost înlocuite cu cifre arabe. Grafia MHHWEr a fost transcrisă S mii 823.

Semnele diacritice (spirite, accente, ieric) nu au fost marcate în transcrierea noastră.

Punctuația tipăriturii, de multe ori arbitrară, a fost înlocuită cu punctuația modernă, încercînd să păstrăm, totuşi, sub acest unghi, specificitatea textului.

în dorința lui de a uşura lecțiunea textului, mitropolitul Dosoftei a glosat în text, marginal, dreapta sau stînga, ocurențele lexematice pe care le-a considerat ca prezentînd pentru cititor un oarecare grad de dificultate în înțelegere (întrebuințări metaforice, neologisme, arhaisme, inovații lexicale). Fie au fost reluate de noi în notele de subsol.

Pasajele slavone, latine şi greceşti, inserate de Dosoftei în desfăşurarea textului, evidențiind sursele bibliografice consultate, au fost reproduse cu caractere chirilice (şi nu redate într-o transcriere internațională), in dorința noastră de a păstra ceva din "atmosfera de epocă" a cărții. în aceeaşi linie explicatorie s-ar înscrie şi aspectul grafic al ediției, care urmează, în măsura în care mijloacele de lucru modeme ne-au permis, originalul. Majoritatea acestor citate în alte limbi sînt traduse de însuşi autorul, înainte sau imediat după reproducerea lor. Cele care n-au, însă, o traducere nici măcar aproximativă au fost traduse de noi, literal, la notele finale.

în ceea ce priveşte omisiunile, ele au fost reconstituite doar dacă erau de mică întindere (în general, un cuvînt) şi permiteau corectarea sau clarificarea formei sau sensului unor anumite contexte (... la <Besearica> Svinților Apostoli).

Lacunele datorate pierderii sau deteriorării unor file ale tipăriturii au fost marcate prin [...].

Numărul filei recto este notat între //, iar finalul filelor recto (respectiv începutul filelor verso) a fost marcat prin /. întrucât, după cum menționam deja, primele pagini ale tipăriturii după care am întocmit ediția de față sînt facsimile după un exemplar aflat la Biblioteca Academiei din Bucureşti şi nu textul original, acestea au fost numerotate cu cifre romane (semnalînd fiecare nouă pagină).

Greşelile de tipar au fost corectate tacit cînd a fost vorba de sunete în plus, iar cele lipsă au fost introduse între croşete.

Ediția de față cuprinde, firesc, şi un glosar. Lexemul a cărui semnificație nu a fost găsită în dicționarele consultate sau căruia, eventual, nu i-am putut intui una, a fost notat contextual. Termenii glosați de autor sau a căror explicitare este oferită de autor în text, introdusă de cele mai multe ori prin adecă, au fost inventariați ca atare, iar cei cărora le-am propus noi o semnificație, fie considerindu-i ca derivate, variante sau forme flexionate, fie ca fiind folosiți într-o accepțiune figurată, apar, de asemenea, contextual.

Nu putem încheia această *Notă* fără a adresa mulțumiri tuturor celor care ne-au ajutat în realizarea acestei ediții: prof. univ. dr. Mircea Borcilă, prof. univ. dr. Mihai Alin Gherman, prof.univ. dr. Marius Oros, prof. univ. dr. Eugen Munteanu, conf. dr. Liana Pop, dr. Alexandra Moraru, lect- drd. Sanda Cherata, asist. drd. Beatrice Tătaru şi regretatului prof. univ. dr. D.D. Draşoveanu. Dorim să mulțumim, apoi, domnului Eugen Pop, doamnei Măria Rusu, Florinei Ilis şi familiei noastre.

Sîntem conştienți că tinerețea este, într-o asemenea cercetare, un mare neajuns. Lipsa noastră de experiență, întinderea şi dificultatea textului, cu toată dorința de întocmire a unei ediții cît mai bune, va fi făcut să ne fi scăpat anumite detalii, să se fi strecurat inevitabile erori. Mărturisind buna noastră credință în această "zăbavă" făcută cu destul de "multă nevoință", cerem îngăduință cititorului pentru un lucru pus în faptă ***pre cît i-a fost cu putință, de o mină de țarină, iară nu de una dumnezeiască...***

Aşteptăm sugestii, observații pentru îmbunătățirea ediției unuia dintre cele mai importante texte bisericeşti din secolul al XVII-lea.

NOTE

•. Vezi *Nota asupra ediției* din Dosoftei, *Opere,* I, *Versuri* (ediție critica de N-A. Ursu). Editura Minerva. Bucureşti 1978.

2. Vezi edițiile lui N.A.Ursu: Dosoftei. *Psaltirea in versuri,* Uniev. 1673, Editura Mitropoliei Moldovei şi Sucevei, laşi. 1974 şi Dosoftei, *Dumnezmasca liturghie,* laşi, 1679. Editura Mitropoliei Moldovei şi Sucevei, laşi. 1980.

3. Dosoftei, *Viafa fi petreacerea svinfilor.* Iaşi. 1682-1686 - primul text de acest gen dc mare întindere din literatura români, (vezi Studiul introductiv al lucrării *Sfinți români şi apă-âtori ai legii strănofejti,* lucrare îngrijiți de Î.P.S. Ncstor. Editura Institului biblic şi dc misiune al Bisericii ortodoxe române. Bucureşti, 1987).

4. Vezi Rodica Frențiu, *Viețile sfinților. Marginalii la un text hagiografic: Dosoftei. Viața fi petreacerea svinplor. lați. 1682-1686,* Prefali de Prof. Univ. Dr. Mircea Borcili, Editura Mesagerul, Bistrița. 2000.

VIAȚA ŞI PETREACEREA SVINȚILOR

acmu tipărite,
întru blagoslovite dzîlele prealuminatului
întru Isus Hristos
10AN DUCA B06R0A4[1],
cu mila lui Dumnădzău Domn Țărîi Moldovei şi Ucrainei,
cu porunca Măriii-salc şi cu posluşeniia
a smereniei noastre,
a lui *DOSOFTEI* Mitropolitul Suceavei,
în Tiparnița Svintei Mitropolii, în Iaşi, la care tiparniță
ne-au agiutorit dc la Mosc Svinția sa, părintele nostru,
Patriarhul Ioachim.

BnTO[2] de la începutul lumii,
7190, AtOU ©KTOSpH[3], 27 ANH".

De la naşterea Domnului şi
Mîntuitoriului nostru lsus Hristos
<VET[3] 1682.

HERBUL

STIHURI PRE HERGHIIA MOLDOVEI.

Capul cel dc buAr o hiarfl vestita,
SAmncadza putcarc |ărîi nesmintita.
Prc citu-i dc marc hiara şi buiacă,
Conmclc-m păşune, la pămînt, îş pleacă.
Dc prc chip să veade buărul ce-i plnce,
C-ar vrea-n toată vreamca să sten ţnra-m pace.
Domnul Ducn-vodA dc la Hristos arc
Agiutoriu prc stcmmă şi ferinţă tare.
Cinstita cruce şi-n ceas de năvală,
A lui Hristos Maică i-i de sprijineai».

PREDOSLOVIE

PREALUMINATULUI înlru prnvosluvic, blagocistivului şi preacinstitului şi milostivului III
nostru domn, Mărin-sa loim Duca BOIKOAd, cu miln lui DumnAd/.Au domn Țarii Moldovei şi Ucrainei.
Dc la vencinien Svintci Troițe pulcarc poftim Mnriii-tnlc sănătate şi pnec cu viața nnrocitfi sfl petreci.
MAria-ln, întru cinstit şi prealuminat Scnunul Mnriii-tnlc! Adcvftr.

Pentru cinetca' svinților şi a rAmAşițclor lor milostive şi prealuminate, Doamne, scrie svîntul
lonn Damnschin în l W ' 92 sau 16.

"SA cinstim prc svinții ca priiatinii iubiții lui Hrislos, cn cuconii şi moştcnni lui DumnfidzAu,
cum dzîcc Ideologul evanghelist: «IarA cîți îl priimirA prc insul datu-lc-au puteare. cuconi lui
DumnAdzAu n fi. Drcpt-accacn, nu mai sînt dc-nemu şerbi, cc sînt fii. Şi, deaca sînt fii, sînt şi
moşncnni. Moşncnni sînt lui DumnAdzAu şi-mpreuna moşneani lui Hristos». Şi Domnul în svintcle
Evanghelii apostolilor dzîcc: «Voi, priialini, iubiții mici sinteț. nu camni prc voi voi numi-vil şerbi, ci
şerbul nu ştii cc face domnu-sAu. DarA. de vrcnmc cA şi împărat împăraților şi Domn domnitorilor şi
DumnAdzAu dumnAdzAilor Tvorcț tuturora şi Domn sA dzîcc, totuş şi svinții. dumnădzăi şi domni IV
şi-mpArnți. Acestora li-i Dumnâdzâu DumnAdzAu şi Domn şi-mpArat Ic inste şi sA dzîcc. «Eu dara
sînt», dzîcc lui Moisi, DumiiAdzAu lui Avrnnm şi DumnAdzAu lui Isnac şi DumnAdzAu lui lacov!.

Şi DumtiAd/.Au lui faraon prc Moisci DumnAdzAu îl fenec. DumnAdzAi. dară, dzîcu, şi-mpArați. şi
domni, iui din fire", cc ca ecaca cc preste patimi împArAțîrA şi domniră ş-n dumnâdzAiasca icoană, chip
dupâ care sâ şi născură, nestrămutată din şăruiturA o feriră. (cA Ini pârât sA dzîcc şi icoana împăratului)
şi ca ecaca cc sA uniră cu DumnAdzAu dc prc proizvolcnic şi prc dîns ce-l priimiril casnic'" şi cu a lui
cumcnccarc. dc sA feaceră din dar aceaca cc sîngur iaslc hiriş"". Deci dară, cum să nu cinstim prc
ogodnicii şi priiatinii iubiți şi fii lui DumnAdzAu cc sA fcaccrA7 CA acea cAtrA cu buni a depreună
şerbi cinste nriHAlurA arc cAtrA obşlnicul Stfipîn dc bună minte. Aceştia secriclui DumnAdzAu şi
curate sA feaceră cămări: «CA voiu lăcui cu casA întru dînşii şi voiu îmbin printr-înşii», dzîce
DumnAdzAu. Şi Ic voi fi lor DumnAdzAu!». «DarA cAcc-s sufletele dircpților în mina lui Dumnădzău şi
nu sA va atinge de dînş moartea!», dzîcc dumnAd/.Aiasca *Scriptura.* CA moartea svinților mai vîrtos
somn iaslc decît moarte, «cA să trudiră într-acest dc-aemu veac şi vor fi vii în fîrşit» şi «cinstită-i
nnintea Domnului moartea cuvioşilor lui!». Deci darA, cc iaslc mai dc cinste decît a fi în mina lui
DumnAdzAu?! CA viațA inste DumnAdzAu şi lumină. Şi aceia ce-s în mîna lui DumnAdzAu în viață şi-n
lumină sînt!

Iară cum în mintea şi-n trupurile lor s-au însalAşluil DumnAdzAu. dzîcc apostolul: «Dară nu ştiț
cA trupurile voastre bcsearicA lăcuitoriului în voi Svîntului Duh iaste şi Duhul iaste Domnul. Şi să
neştine Bcsearica lui DumnAdzAu o stricA, slrica-l-va prc îns DumnAdzAu?!». Cum darii să nu cinstim
însuflctntele bescarici a lui DumnAdzAu, însuflctatclc lui DumnAdzAu corturi?! Aceştia, viețuind
cu-ndiAznirc la DumnAdzAu dvoresc. Fînlîni noouil dc spăsenie domnitoriul llristos o svinților ne-au V
dăruit moştii, în multe chipuri IwnAlAți dc bun fnplu izvorîndu-nc, mir de bună mircazmâ
izvorînd dintr-înselc!

• moştiilor

Incuiloriu
**•• tn sine
••• sA miiniril

••*••*•• rnmftsi|c

Si nimc să nu fie necredincios! CA. dc-au izvorît din piatra cen tAioasă şi vîrtonsA apA în pustie, vrind Dumnădzău. şi din falca asinului lui Sampson la scatc, dară. din a măcenicilor moştii. mir dc hun miros a i / \ ori cum sa nu sA cread/i?" Cc aceasta nice într-un chip nu potc 11 sA nu sA crcadzA cAtrA cc-w cc ştiu ti lui Dumnăd/âu putcarc şi acea dc la Svin|iB Sa a svinţilor cinste!

Si iu Icagca veache. fiecine sA \ rea atinge dc mort necurat' sA tăcea, dară nu aceştia morţi. CA de cind hinş* viaţă >. n vieţii prilej" intru morţ s-au socotit'" prc cei dc prc nedeajdea învierii şi cu credinţa intru Svtnţia Sa Bdonniţ. nu Ic d/icem mofl. că trupul mort cum sA poatA face minuni?! Cum dară. pentru dinţii dimonii să izgonesc, boalclc fug. lîngcdzii sA lAmăduicsc, orbii dobîndesc vedenre, pricăjii» să curtlâsc şi iscuşeniilc şi scîrbclc să răsîpăsc!? Tot datul cel bun de la Părintele luminelor pnnlr-lnş», celor cc fârt îndoită credinţă îş cer. li să pugoară! Dară cît le-ai trudi ca să-ţi dobîndeşli un lolostloriu la muntoriul împărat să te bage. şi pentru tine la dînsul să grăiască?

Deci dară. prc folositorii a toi rodul nostru, prc ceia cc lui Dumnădzău pentru noi să roagă să nu-i cinstim." Ori ha. să-i cinstim, bescarici rădicînd lui DumnAdzău într-n Svinţiii Sale nume şi prinonse dc toată roadă iducind. şi pamcn|ile praznicilor lor cinstind, şi-ntr-însclc vcselindu-ne sufleteaşle, ca si nc fie însoţită cu chemătorii bucuriia, ca nu slujindu-lc înpotrivă să-i mîniem, că cu cealca ce Dumnădzău să slujcaştc şi să cinsteaşte şi a Svinţiii Sale slujitori să veselesc! Iară de cealea cc i-i greaţă lui Dumnădzău, şi slugilor Svinţiii Sale li-i greaţă. Cu psalomi şi cîntări şi cîntece sufleteşti şi umilcnii şi cu mila la săraci prc svinţii, noi, credincioşii, să-i cinstim cu cealea ce mai vîrtos şi
I Dumnădzău să cinsteaşte: stîlpurt să le rădicăm şi icoane vădzutc şi noi înşine, însufletnţi, stîlpuri lor şi icoane cu Închipuirea bunătăţilor să Ic facem!

Prc Dumnâdzâu-Născătoarca, ca ecaca ce-i chiar şi adevărat lui Dumnădzău Maică să cinstim. Prc prorocul loan. ca un înainte-curâtoriu şi botcdzâtoriu, apostol şi mâcenic, «că niceş în născuţii din femei, mai mare de loan nu s-au sculat!», cum Domnul au dzîs, şi-mpărăţîiei ceriului acesta întîiu stngâtonu să fcace! Şi prc apostolii ca fraţii Domnului şi înşiş vădzătoriu şi slujitoriu patimilor lui, «prc carii demainte i-au cunoscut şi demainte i-au orînduit într-o-mpreună formă a icoanei Fiiului Său Dumnădzău şi Părintele: intii, apostolii, a doua, prorocii, a treia, păstorii şi didascalii!» Şi prc a Domnului micenici din ţoală ceata aleş ca viteajii lui Hristos şi cacc că băură paharul Svinţiii Sale şi-ntr-a viaţă făcătoare* a lui moarte, ce să botedzarâ boledz ca partnicii"" patimilor lui şi a slăvii. Cărora le iaste cinonacealnic sau hetman pîrvodiaconul lui Hristos şi apostol şi pîrvomăcenic Ştefan! Şi prepodobnicii părinţii noştri, blagonosnicii săhastrii aschitacii. Carii acea mai zăbavnicăşi mai trudnică măcenicie a ştiinţii luptară. «Carii petrec ură în boboauăşi-n piei de capră, lipsiţi, scutiţi, pitiţi rău. prin pustii râtăcindu-sâ şi prin munţi şi vîrtoape şi găurile pâmîntului, cărora lumea nu le era vreadnică.»

Aceii demainte dc dar, prorocii, patriarşii, direpţii, carii demainte au dat veaste de venirea ^î'"!"!; *ceslora «uturora oglindind petreacere, să rîvnim credinţa, dragostea, nedeajdea, rivna . viaţa, răbdarea, a patimilor suferinţă pînă în sînge, pentru ca şi a slăvii cununilor cu dînş să fim ptrtnici!"

A * ?SC"OSVÎntUIIO*" Damascmn P*"'™ svintii ?' alalt> svinţ şi dascăli a svintei Besearici, inplind svima Beseanci de cinstea svinţilor cu stihire şi canoane, cu tropare şi condace şi cu în tot chipul dc cintln. Ş. mai vîrtos le-au scris şi proloage, să li să citească în svînta besearică, să le audză

7? SV fo,osască * 54 54 Po^uiasci din viaţa şi petreacerea lor acea svîntă, cum să nevoiră ^nurt credinţa, cum virări sîngele lor cel svînl pentru Svîntul Svinţilor, pentru Hristos. Şi nu

cZTn'ÎumriT *T?-* Din aCCa,ea - din toate cu ««*« sfi P^lăvim pre Dumnădzău, luînd chip dens aţâturi dc prc dînşu. cilmdu-li-si viaţa în *Proloage*.

menit
ncmăluri
delungată
cojoace
jealea

Pentr-accaca, milostive Doamne, şi noi smeriţii rugătorii Măriii-tale, cu cît nc-au fost ştiinţa limbii rumfincşti am nevoit dc lc-am scos de prc greceaşte şi de pre sîrbeaştc prc limbă rumânească, ca să îutălcagă toţi, să dea laudă lui Dumnădzău şi să mulţămasca Măriii-tale de bine sufletesc ca acesta cc nevoieşti Măria-la pentru creştinătate!

Şi rugăm prc milostivul Dumnădzău: "Milostive Doamne, pentru ruga Svinţiilor sale, acea priimită ca tămîia înaintea Svinţiii Sale, ca să dăruiască Măriii-tale pace şi sănătate şi bişug de tot binele ceresc şi pemintesc, să domneşti Măria-ta pînă la adînci bătrîncaţele Măriii-tale, depreună cu cinstita şi blagoslovita doamna Măriii-tale, rociHMUA Anastasiia, şi cu cinstiţi şi blagosloviţi fiii Măriii-tale: loan Costantin BOCKC-M, loan Matei BOKOAA, loan Ştefan KOBOAa şi cu blagoslovite fiicele Măriii-voastrc. Să vă cruţe milostivul Dumnădzău şi să vă blagoslovască, aşca cum au blagoslovit pre Avraam şi prc Isaac şi lacov. Şi sâ blagoslovască milostivul Dumnădzău şi pre Măria-sa loan Ştefan BOEBOAă cu cinstita sa doamnă Bcatcrina, iubita şi-ntîi născută fiica Măriii-tale, carii ţi i-au dăruit milostivul Dumnădzău aemu tineri în nuntă dc bucurie! Aşea să ţi-i blagoslovască milostivul Dumnădzău cum au blagoslovit pre Iosif cu Asinetha, cu acea înţălcaptă şi dumnădzăriască! Şi să vă dăruiască blagoslovenie şi bucurie în slavă şi-n linişte veacinică, cu biruire asupra de vrăjmaşi vădzuţ şi nevădzuţi, pentru Domnul nostru Isus Hristos! Amin.

Rugătoriul Măriei-tale, smeritul
Dosoftei Mitropolitul.

CĂTRA CITITORI

CĂTRA IUBITUL CETITORIU SĂNĂTATE

A S1NAXARIULUI DUMNĂDZAlASCĂ ŞI SVÎNTÂ CARTE, scoasă de pre greccaste şi cllincaşlc din 12 mincaic a svintci Bcscarici şi din cărţile vistcariului bescaricii, pre limbă rumâncască, cu lungă ncvoinţă şi cu lexiconc. dc-agiuns tălmăcită, cu pohta blagocistivilor şi lui Dumnădzău iubiţi domnii Ţării Moldovei, loan Ghcorghi Ghica EOEBOA* şi Ştefan Vasilie BOKOAd şi Evstratie Dabijea KoasOAJ şi loan Duca *KOBOAâ* şi lliaş Alexandru KOffiOAd şi loan Ştefan Petr BOfBOAd şi loan Dimirrie Cantacuzino BO«OA-J şi Măria-sa loan Antonie Ruset **BOKOA4** şi cu pofta Dumilor-sale cinstiţilor boiarii ţării.

fntr-atîta lungă vreame scriind şi tălmăcind cîte am putut birui în aceşti veaci grei a ţării, abia cu mult greu am scris şi această svînlă carte, dc o am tălmăcit rumâneaşte prc limbă prostă, cârca, iubiţii lui Dumnădzău şi cinstiţi cetitori, cu drag să o primiţi şi să o cetiţi fără urît, că nu spune într-însă de petrecaniile şi puterile împăraţilor şi a chesarilor ş-a crailor ş-a domnilor, nice de vitejiile şi izbîndile hatmanilor, nice dc ncvoinţelc viteajilor şi hîrăţîlor lumeşti, ce de nevoinţclc şi biruinţele şi izbîndile a viteajilor împăratului şi Domnului ceresc. De-a cărora nevoinţe îngerii să minuneadză cum ei putură dc să ncvoiră şi biruiră a bate război aşca de minunat preste toată minunea şi cinstit preste toată cinstea. Carilc Dumneavoastră, cetindu-lc în toate dzîle, veţ îndulci suflcteaştc, ca în raiul adevărat a .Svinţiii Sale!

Şi întîi să pomenit şi să mulţămiţ blagoccstivilor domni! Şi prc noi încă nu uitaţi de la svîntă ruga Dumilor-voastrc!

CU DUMNĂDZĂU ÎNCEAPEM

PROLOAGELE TUTUROR SVINȚILOR

LUNA LUI SEPTEVRIE

arc 30 de dzîle. Dzua arc 12 ceasuri şi noaptea - 12 ceasuri.]

ASTĂDZI, DZUA INTII, iaslc începătura indictionului, adecă Anului nou au tînăr.

Trebuie a şti că indictionul îl prâznuiaşte Bcscarica lui Dumnădzău din bâtrîni, luînd obicină că la rîmlcani iaslc rîndul de-ncep anul din indiction. Şi indiction pre limba lor să dzîce 'poruncă' şi 'arătălură' şi încă derep-ce că-ntr-această dzî au întrat Domnul nostru Isus Hristos în bcscarica iudeilor şi, dîndu-i cartea Isaiei Prorocul, deschisă ş-află unde era scris: "Duhul Domnului supra mea, prin carele au unsu-mă a bine vesti measerilor, au trimisu-mă a tămădui cei înfrinți cu inema, a striga prădaților slobodzîre şi orbilor vedeare, a trimite prc cei zdrobiți în slobodzîie, a striga anul Domnului priimit!". De-aciia, dînd cartea la slugă şi şcdzu dc dzîsă că: "Astădzi s-au împlut Scriptura aceasta în urechile voastre!", cînd să mira şi năroadcle dc cuvintele ce ieşiia din preasvînt rostul svințiii-sale.

într-aceastaş dzî, pomenim minunea Prcasvintci Dumnădzău-Născătoarei, la mănăstirea / Miiasinilor şi pomenirea înfocării' ccii marc.

Pomenirea Prcasvintci Dumnădzău-Născătoarei a Miasinilor să face pcnlru preaslăvit-lucrăreață şi svîntă icoană a Svințiii sale, carea, de frica iconoboreților, fu aruncată în iazcrul Gazur, la mănăstirea Miiasinilor. Şi preste multă vreame, cu voia lui Dumnădzău, au ieşit nice leac stricată sau întinata.

Iară pomina înfocării s-au tîmplat prin păcatele noastre. Şi au ars Țarigradul cu foarte mare înfocare, în dzîlele lui Leon Marele împărat. Ş-au ars mai multă parte decît au rămas, în şeapte dzîle.

Intr-accastaş dzî, pomenim precuvios părintele nostru Simcon Stîlpnicul.

Simcon Stîlpnicul era în dzîlele Iui Leon celui marc împărat şi Martiric, patriarhul de Antiohiia. Trăgîndu-să din Chilichiia, din sat Sisan, acesta să călugări şi mare strădanie să vădi în mănăstire. Şi de-acolo să iertă şi mearsă de-ş feace un stîlp nalt, cu găoace deasupra. Şi s-au suit de-au trăit în vîrvul acelui stîlp 47 de ai, suferind ploile şi zăduvul şi iarna. Şi făcîndu-să mare naintea lui Dumnădzău şi făcătoriu de minuni, s-au săvîrşit cu pace.

într-aceastnş dzî, preacuvioasa Martha, maica prccuviosului Simeon şi preacuviosa Evanthia şi răpăosarea lui Isus, fiiul Iui Navi.

Acesta Isus era fiiul lui Navi şi priimitoriu scaunului în locul lui Moisei, dătătoriului legii evreilor. Carele şi Erihonul au dobîndit, ce fusease cetate pâgîncască şi prc arhistratigul Mihail // au vădzut țîind a mîna spată". Şi, deaca ştiu câ-i hatman'" oştilor lui Dumnădzău, îş lepădă armele şi cădzu la pămînt, la picioarele lui. Şi, bătîndu-să cu inoplemenicii şi soarele apuind, avînd inemă la războiu, s-au rugat lui Dumnădzău şi dzîsă să stea soarele. Şi îndată stătu şi să opri soarele din calea sa, să nu apuie, pînă ce au biruit şi au înfrînl pre inoplemenici de tot. Şi au hătmănit izrailtcanilor şi i-au scosu-i din pustie şi le-au împărțit țara făgăduită, adecă Icrusalima. Şi au giudecat Izrailul 27 de ai. Şi înfricat şi groznic s-au arătat asupra pizmaşilor. Şi la multe războic bărbățîie şi vitejie au arătat. S-au săvîrşit şi s-au astrucat cu cinste de poporul său.

într-aceastaş dzî, svintclc 40 de femei măcenițe, featc ficioare şi postnice şi Animon diaconul şi învățătoriul lor.

*** voievod

**** dc oamenii

A~u.fr.. rra .lin Udrii, dc Iu Machcdoniifl. Creştine lîind, lui llristos urmară, nvind - ...i *Tr?uZ,n* ulAînmon Si prinse dc Rnvdon. mai-marclc Udriiului, ş. mult muncte să inv«|«oriu prc i ^ „ ^ ^ g ^ , , r,,dzurA în văzduh prc popa idolilor. Şi mult ceas " !m'- i îi \ Vduh siVad/ii aios dc să stilci si rău muri. Deci. prc svîntul Aniinon îl spîncl/.urară ş.-l Y T» .,,V ,„,-**MJ** coistc cu chiapicni. Dc-aciia. înfocară' un coifu dc her şi-i pusără în cap. Şi, ii iii trimis cu svinlclc foaie la Iracliia. oraşul Ilirachiei, la tiranul Lichinie. Şi din **"A** minsul •iccsiuin d/c-icc dintr-insc Ic aruncară în foc. iară opt, cu dascălul lor Ammon împreună, le lă.arn capotele. Alte dzeacc. giungliialc cu şahii prin gură şi prin incmă să săvîrşiră. Şcasc Ic /drumicoră si Ic hăcuiră cu cu|îtele. Alallc şcasc. hiarc înfocate Ic băgară m guri şi aşea Ic omor.ră. Şi pwvcasară ase» In Domnul llristos. încununate, cc şi-l iubiră pînă la moarte. Şi nu-ş cruţară viaţa ncntnisaşi-liigonisascămircvcacinic.

Într-Hcwistns d/î, svinţii măcenici şi fruţi Evod, Cnlhst şi Ernioghcn. /

Aceştia sviii|i măcenici. fraţi buni fiind, cum să născură dintr-un pîntece, aşca şi dmlr-o dumiiad/âiască'scăldăioarc să. dc iznoavă. născură sullctcaştc, prc vrcmile strigării svintei *Evanghelii.* Si. dc vreame cc fură pfriţ câtră mai-marclc căcc sînt creştini, aflîndu-i vîrtos şi întăriţi în bună-ruda sufletului lor şi nc-nduplccaţi, au dat răspunsul morţii lor de sabie. Şi, aşca împlîndu-ş alergătura ncvoinţii cu măccnicic, către Domnul să dusără.

Pcntr-a lor svinte nigi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

[NTR-ACEASTA LUNA, ÎN 2, pomenirea svîntului măcenic Mamant.

Acesta era din Gagra, cetatea Paflagonilor, din părinţi creştini. Carii, pentru credinţa închişi în temniţă fiind, l-au născutu-l maică-sa aşeaşi în legături. Şi ei, părinţii, sfîrşindu-să amîndoi în temniţă, pruncul l-au luat o creştină dc femeaic, anume Ammia, dc l-au aplecat şi l-au crescut. Şi adeasc strigîndu-o "mamă", i-au pusu-i nume Mamant.

Iară dcacă să fcace dc 15 ai, îl prinsără căce-i creştin şi-l bătură cu toiage şi plumb greu îi pusără dc-a grumadzi şi-l aruncară în marc. Şi mîntuindu-să cu dumnădzăiască puteare, s-au ascuns într-o peşteră şi să hrăni ia cu lapte dc la ciute. Şi iarăş fu prins şi aruncat în cămin înfocat". Şi ieşind întreg, îl dcaderă herilor sâ-l mănînce; mai apoi dc toate, îi spintecară pîntcccle cu ostie şi cu accasta-l premeniră din viaţă.

într-aceastaş dzî, pomenirea dintru svinţi părintele nostru, patriarhul dc Ţarigrad loan Postnicul.

întru svinţi părintele nostru loan era în dzîlele lui Iustin şi Tiveric şi Mavrichie împăraţi. în J'arigrad /-' născut. Dintîiş era om blagocistiv şi iubitori la mişei şi la streini şi temîndu-să de Dumnăd/au.

Acesta au priimit prc un călugăr Evscvie din Palestina. Carele, prc de-a direapta svîntului mărgind pre drum, aud/.î pre oarecine dzîcîndu-i: "Nu ţî să dostoiaşte, părinte, să mergi pre din direapta Marelui!", arătînd Dumnădzău dintr-aceasta arhicriia, carea mai apoi i s-au dat.

Fu cunoscut şi de svîntul Evtihic Sholasticul, arhiereul dumnădzăiesc. Care l-au şi sfătuit de s-au tuns în călugărie, ca ecaca"' că era destoinic să să puie în cinul cliricilor.

Acesta aţlindu-să încă diacon, veni la bcsearica svîntului Lavrentie într-amiadzâdz. Şi află acolo prc un pustinnic. neştiut dc nime de unde era venit. Şi arăta svîntului stepenele oltariului. Şi adecă sâ-nţâlcgca întuncarccc dc svinţi şi glas mestecat şi psalom straşnic. Şi toţ era îmbrăcaţi în albe veşminte strălucind. Iară cesta împărţitoriu fiind şi slujitoriu strînsurii"' besearicii, vîrtejindu-să de de-afara locului şes ş. o pungă numai avînd şi fără rîhnă împărţind, nu să mai deşerta şi mulţimea mişeilor indcs.ndu-să la dînsul. Ş-au agiuns şi pînă la vun "" oarecarele din cei cu dînsul, ce-au stngat dc-au dz.s: "IV n*MH*«H Mit'! pînă cînd nu s-a mai sfîrşi acea pungă!". Şi îndată să deşertă punga. Iară svinţ.a sa-, dzîsă. căotindu-i ca leul: "Dumnădzău, frate, să te iartc, că încă mult vrea mai agiungc. in multă vreame! .

n„ vJ?e! T 'dUP îr JpiOMrM Palr^hului Evthihie, fu svinţia sa oprit pentru să-l facă patriarh. Şi dc-Znle'a"îcîrl r ovidcnies,ra?nicăcarcaera ™™ * sui pînă-n ceriu dc ag.un^a », cămm înfocat grozn.c ş. de îngeri mulţime, dzîcîndu-i aşea: "Nu poate fi într-alt

• ficrtiintart
*• cupinnu dc foi
citi

......cuptonu de foc

chip, cc, iani, Iaci, cil de-amîndoauă vei fi ispitit!". Şi aceaslca i Ic dzîcca îngerii cu răstit. Atunce, şi fără voaic, să dcade prc sine de-l hirotoniră patriarh Ţarigradului. Nevoință învîrvomată' şi viață curată, cu dc toate bunătățile pînă la slîrşcnic pclrecînd.

Acesta, odănăonră, trccînd preste Evdomul şi scornindu-să grea furtună în marc, cu însămnătura svintei cruci marca au alintat. Şi gazcanul loan Sholasticul, bolind la ochi de cursoare, l-au tămăduit atingîndu-l la ochi cu părticea dc svînta priccaştcnic, priccşluindu-l şi dzîcînd: "Trupul Domnului I Iristos cc-au tămăduit prc orbul din naştere să te istclcască!". Şi-l sărută.

Dănăoară, fiind mare omor, deade la un credincios dc slugile / sale doauă coşnițc, una deşartă şi alta plină dc sorți dc gheoci. Şi-i dzîsă: "Du-lc dc stai la vun"*! Şi trccînd morții, să-i numeri pre gheoci, mutînd în cel deşert coş!". Şi aceasta făcînd o dată, dc daori, cunoscu câ-n întîia dzî ieşiră suflete trei sute, a doa dzî mai încetară puținlcl. Pîn-a şeaptea dzî făcînd aşca, află că s-au potolit de tot umorul, pentru întinsă ruga ştiutului.

Iară pregiur, post, atîta era dc nevoitori, cît în şeasc luni nice apă n-au băut, fără numai miedzul a unii manile îi era în loc de mîncarc şi de băut sau puțincl d/ămos, aoria strugur sau somochine schimbînd. Aceaslca-i era mîncarca în 13 ai şi giumătate de arhieriia svinției sale. Iară dormirca îi era şedzînd rădzîmat cu pieptul pre genunchi. Şi înfigea un ac în luminare aprinsă şi, cînd agiungea focul luminării la ac, cădea acul într-o mcdelniță dc suna şi-l slîrniia de să scula. Şi de să tîmpla a nu să stîrni în vro noapte, a doa noapte preveghea, fără somn, la rugă. Acesta cu ruga bălîndu-să împrotiva patimilor, îndărăpta şi războlele varvarilor. Cu ruga îndărăpta foamea ectății şi cu priveghearea păziia turma de vrăjmaş vădzuț şi nevădzuț.

Odată, vineri sara, îi spusără: "Mîine, părinte, grijesc să alcarge caii!". Şi era Sîmbăta moşilor geameni, adecă la Pialdeseatniță. Răspunsă şi dzîsă: "Alergarea cailor în svînta Piatdescatniță?!". Şi cădzu pre genunche, rugă Dumnădzău să să facă ceva sămn de frică, să să părăsască acesta lucru. Şi adecă după amiadzădz, fiind linişte, să feaceră holburi şi vînturi greale şi cu pohoi de ploi, de-mpresura pre toț şi-i conceniia, de fugiră toț. Şi să răşchira nărodul de la prăvit şi lăsară alergatele cailor, de-au rămas deşert locul acela ippodromiiul, cît n-au mai fost nice dănăoară groază ca aceasta.

Odânâoară, iarâş, o femeaie, fiindu-i bărbatul îndrăcit, şi năzui la un părinte pustinnic. Acela părinte au mînatu-o: "Pasă la svîntul patriarh loan de Țarigrad, că svinția sa ți-1 va tămădui!". Şi făcînd aşea, ş-au istclit bărbatul cu ruga svîntului şi mcarsă veasclă acasă. Pentru ruga acestuia părinte şi femei slearpe făcea cuconi şi bolnavi mult să lecuia.

Şi răpăosînd svinția sa, cînd fu la prohod, la gcalovanie, mcarsc şi slăvitul şi marele Nil Eparhul
dc-l sărută. Şi-nloarsă şi svîntul de sărută pre Nil şi-i dzîsă şi la ureache nişte cuvinte care nemărui
n-au mai spus, de să mira // toată horba vădzînd. Şi-l astmeară pre svinția sa în nontrul oltariului 4r
svintei Besearici a Svinților Apostoli, ca un vreadnic şi destoinic, slăvind Tatăl, Fiiul şi Svîntul Duh.

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului Pavel celui Nou, patriarhul dc Țarigrad. Svîntul Diomid, cu săbiile hăcuit, s-au săvîrşit.

Svîntul Iulian, cu lemnul zdrobitu-i capul, s-au săvîrşit.

Svîntul Filipp de sabie s-au săvîrşit.

Svîntul Evtihian prc grătariu înfocat s-au săvîrşit.

Svîntul Isihie, sugrumat, s-au săvîrşit.

Svîntul Lconid în foc să săvîrşcaştc.

Svîntul Evlihie, răstignit prc cruce, s-au săvîrşit.

Svîntul Filadelf, piatră de-a grumadz îngreuiat, s-au săvîrşit.

Svîntul Mclanipp cu foc să săvîrşeaştc.

Svîntul Parlhagapi în mare s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî, pomenirea dintru svinț părintele nostru Pavel, arhiepiscopul de Țarigrad, Ispovcadnicul. Şi pomenirea svinților prcuț şi Elcazar Finccs şi svinții măcenici Aithal şi Ammon.

Aceştia svinț măcenici, tîmplîndu-să Ravdus mai-mare pre Thrachiia Udriiului, fură la dînsul clevetit căcc sînt creştini. Şi luîndu-le sama, să mărturisiră creştini. Şi ncvoindu-i să jărtvască idolilor, nu sâ-nduplccară. Deci, ncputîndu-i din răspunsuri înfrînge tiranul, să cercă cu gîrbace de bou să domolească tăriia credinții lor. Deci, atîta i-au ucisu-i, cît într-acealeaş ucisături ş-deaderă la Domnul Dumnădzău sufletele.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. /

* covîrşitoarc

ÎNTR-ACEASTA LUNA. 3, **svtntal** *canwmmmt'* **A.lkim. episcopal de Nicomidiu.**

Acest svtat Aatala». ascdzfad M.xuui". l-adusiri la dînsul legat dzicînd acolo de faţă toate ciniile şi miiestml* ceale de munci Şi de vreame ce-l întrebă, strigi de mirturisi cu mare îndrăcire « Domnul nostru Isus Mrisios Dumnid/iu fntîi îi zdrobiri speatele ş. cu hiare înfocate îl potncăl.ră Su prr ostrac' gol îl întinsiri şi-l bătură deasupra cu toiage şi. cu tureatcc dc animi înfocate mcilţat. il muncîră Si U roaii de munci fl chinuiri: şi mai apoi. îi tiiari şi capul: şi-i creaşte pirul a minune.

intr-aceasuş dzi. svîntul Zinon, în ciidare cu plumb topit şi bulbucind aruncat, s-au săvîrşit.

fatr-aceastas dzî, SVÎBUI Vasilissa luptată cu berile cumplite şi **nemici** vătămaţi **s**-au

"***AJeia»dni doaaind** *im* Nkomidiia. goaiciane era asupra creştinilor. Şi ea fiind pirită, o adusiri naintea lui si. dupi-ntrebare. deaca cunoscu ighemonul ne-nduplecatul ei. învăţă de o bătură prcstt obraz. Şi bătuţi, mulţimiiâ lui Dumnidziu. Oeaca o audzî ighemonul. invă**ţi** să o dezbrace **goali** şi si o bati cu toiage. **Ea** mai tare şi mai mult mulţimiia lui Dumnidziu. Şi, vădzînd şi [ntr-aceastea răbdarea ei şi **ne**-nduplecarea. tiranul si roînie şi-mviţi **si** o bati mai cu virtute. Şi **atka** o baruri preste tot trupul, cit tot trupul si feace preste tot rană. De-aciia. i-au desplîntat calpele de **la** picioare şi svinţia **sa** striga într-aceale durori greale: "Mulţamăscu-ţ. Doamne Dumnădzău **atotpatearnice. Isus Hristoas!".** Şi-mviţă de-i pitrunsară gleznele ca la vită şi o spîndzurari în cîrlig. cu **lanţuh de** vinele gleznelor cu capul în gkts. Şi, din gios. aprinsiri foc cu smoală şi iarbă pucioasă şi rişini şi **plumb,** ca si o niduşască. în năvala durorilor şi iuţala fumului **si** moară cunind. Iară svinţia sa **aceastea** pitind, mul- // ţimiia lui Dumnidziu ca **şi** cînd ar şedea în dulceaţă de grădină. Şi, deaca vidzu ighemonul ci-i batgiocureaşte muncile, înviţi de înfierbînti un cămin" să o arunce. Şi, **deaca**-rafocari vîrtos căminul, svînta să însimnă cu svînta cruce şi-ntră în mijlocul focului. Şi stătu **multe** ceasuri feriţi de Dumnădzău. nevătămată, cît să minunară toţ ceia ce prăviia. Iară ighemonul, scofmdu-o din cămin***, din foc slobodzî 2 lei sircapi asupra ei, foarte mari. Şi făcînd rugă, nemică **nu**-i stricară leii.

Aceastea toate deaca vidzu ighemonul, să minună şi să încrestă. Şi, umilindu-să cu sufletul, ori **ai ce chip** sini giudeaţele lui Dumnădzău, cădzu la picioarele svintei, dzicînd: "Miluiaşte-mă, şarba lui Dumnidziu. împăratului Ceresc şi mi iartă de cile răutăţ ţ-am făcut şi mă curteneaşte la-mparatul tău, **de taste aşea** cum dzki că priim**caşte** pre păcătoşii şi greşiţii!". Arunce, svînta lui Dumnădzău mulţami şi invafi şi-l oglişui **pre** ighemonul. Şi-l dusără la besearică, la Antonie Episcopul şi l-au botedzat.

De-aciia. **iaraş** au cădzut la svînta, rugindu-să: "Rogu-mă, şarba lui Dumnădzău, roagă-te pentru mine **ca să** fiu iertat de cit rău ţ-am făcut şi să-m obîrşesc viaţa în bună martorie!". Deci svînta făcînd **naji,** iară Alexandru slivind şi blagoslovind **pre** Dumnădzău, ş-deade sufletul în mîna Domnului

Arunce svînta, astmeind trupul lui cu episcopul cum să cade, ieşi din cetate, ca la trei proaşce. Şi. afund o piatră, să sui pre dînsă. de stătu. Şi rugîndu-să, au ieşit fîntînă şi bău, mulţamind lui Dumnădzău. Şi. păşind de-acolea puţintel în laturi, dzîsă: "Doamne Isus Hristoase, priimeaşte sufletul mieu cu pace!'. Şi deaca dzîsă aşea şi îngenunche la pămînt, mearsă la Dumnădzău cu bucurie vesdindu-si şi mulţammd lui Dumnădzău. Aceastea deaca ştiu episcopul Antonie, veni de o astrucă cum să cade, aproape de piatra ce-au izvorit fîntînă din ruga svintei. Şi iaste de trăiaşte fîntînă pînă astidzL întru slava Domnului nostru Isus Hristos şi pomană svintei.

iatr-aceastaş dzî, svîntul Arisbon, episcopul de Alexandriia, în foc să săvîrşeaşte. /

Acesta sviat Aristioa aa fost episcop în Alexandriia. Şi mărturisiia cu-ndiiznire cuvîntul Demnului Hristos şi încă şi aşteptătoria bucurie a svinţilor Ia împărăţîia ceriurilor. Şi aşea învăţînd, fu pnns **de** voievodul Alexandriei. Şi, mărturisind pre Despuitoriul Hristos adevărat Dumnădzău, l-au •«wju-hn foc Şi **aşea,** iniceniceasca şi dorita sfîrşenie priimind fericită, ş-deade sufletul în mîna lui

_ *Mr-*c«**3pOBKairea preacavrâsaliu părintelui nostru Theoctist, depreună ce s-au ncvoi,O!!n,rek Evthimie **şi** svîntul Hariton, în vamiţă anmcat, s-au săvîrşit

Pentr-« lor svmte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi ne spiseaste.

•Osmerte-sgfcodiedeo, *k* si *x*x* mari de Iul ca albiile şi stoice.

ÎNTR-ACEASTÂ LUNA, în 4, pomenirea svîntului Vavila. arhiepiscopul de Amiohiia cea marc şi acei cu svinţia sa trei svinţi prunci de sabie să săvlrşiiă.

Acesta au gonit din besearică pre-mpăratul Numerian că era şigubăţ. că ucisease pre fiiul împăratului perşilor, ce-1 prinseasc la războiu. Pcntr-accaca. l-au băgat în hiare şi l-au purtat la uliţă şi i-au tăiat capul, şi lui. şi a trei prunci. Acestuia svint Vavila îi dzk Chirii; au fost mainte de săbonil cel dinţii din Nichea. cu 20 dc ai şi mai bine.

într-aceastaş dzî. svîntul Vavila Didascalul din Antiohiia şi cu dînsul optdzăci şi patru de cuconi de sabie s-au săvîrşit.

Maximian împărăţînd în Nicomidiia, pentru goana ce era pre creştini, s-ascundea creştinii. Şi veni oarecine la-mpăratul de dzîsă: "împărate. într-o cămară ascunsă şeade un moşneag bătrin. anume Vavila. şi învaţă nişte brudii de cuconi să nu cinstească prc dumnădzăii, ce să cinstească pre Cd răstignit!".

Şi îndată mînă împăratul dc-1 adusă şi cuconii înaintea sa şi dzîsă: "O. unche. eşti cuprins
într-atîta înşe- // lăciune într-un om degrabă murit, dc jidovi ucis şi nu te închini dumnădzăilor cărora 61
toată lumea să-nchină? Şi încă amăgeşt şi pruncii nebunilor a nu sa-nchina dumnădzăilor?!". Svîntul răspunsă: "împărate, dumnădzăii paginilor sînt draci, iară Dumnădzăul nostru au făcut ceri uri le şi tu şi cu ai tăi sinteţi orbi şi nu vedeţi dereptatea!".

Aceastea pre-mpăratul mîniară foarte şi pre ăi de-ai lui. Şi învăţă 4 darabani să-1 bată cu pietri preste obraz şi-n coaste şi preste pulpi. Şi i să făcu trupul tot sînge de svîntul lui sînge. Şi strigă de dzîsă svîntul: "Mulţămăscu-ti, Doamne, că-n slăbiciunea bătrincaţelor mă feceş mai viteaz de-mpăratul putred şi sămăţ!". Arunce învăţă umerele şi gleznele să-i zdrobască cu pietri. Şi. deaca-i zdrobiră ciolanele, închieturile, pusără răteadzele greale pregiur grumadzîi svintiii sale şi picioarele în gros şi-l încuiară în temniţă.

De-aciia, băgară cuconii 84, cu feti. cu feate şi începu împăratul a-i măguli, iară ei nemtcă nu-i răspundea, ce adease să-ntorcea unii cătr-alalţi. Şi. deaca vădzu că nu-i răspund, osăbi dzeace mai mare şi le dzîsă: "Iată că voi sînteţi cu minte şi jărtviţi dumnădzăilor şi veţ fi cu mine în casă. în mult bine îndulcindu-vă!". Arunce Ammonie şi Donat dzîsâră împăratului: "Noi. credincioşi fiind lui Dumnădzău, n-om face jărtvă dracilor a idoli mulţ şi surdz!". Şi învăţă să-i bată. Şi. cînd îi bătea, ei dzîcea: "Noi sintem creştini şi n-om jărtvi!". Atunce să-ntoarsâ împăratul cătră ceialalţi cuconi şi dzîsă: "Jărtviţ încai voi. nu cumva mai rău să păţîţ!". Şi strigară ş-aceia. dztcînd: "Creştini sintem şi noi n-om jărtvi, ce anathema să fii tu. dumnădzăii tăi!". Atunce învăţă să-i bată vîrtos şi pre-aceia şi să-i bage în temniţă şi să-i flămîndzascâ.

Şi. a doua dzî, învăţă de spîndzurarâ pre dascăl şi să-l biciuiască cu vine crude. Şi cuconii. tot cîte unul, i-au întrebat leapâdâ-să de Hristos şi de dascălul lor?! Şi, deaca vădzu că nu poate nice pre unul să-ntoarcâ, învăţă de-i scoasără pre toţi cu dascălul să-i taie. Şi. mărgînd dascălul cu optdzăci şi patru de ucinici. cînta: "Ci ds H AITH ma *m* JkdCT Efc!'. "lată-mă-i eu şi cuconii ce mi-au dat Dumnădzău!". Şi. sosînd la locul sfîrşitului. întîi, pre porunca împâra- / tului. tăiară pre svîntul Vavila. de-aciia, cuconii.

De-aciia. preste noapte, veniră neşte creştini cu un dubas. de-i încărcară pre toţ şi-i dusăra în Vizantia. Şi, despre miadzănoapte de cetate, în trei secrie mare îi astrucarâ. unde să chiamă satul Monn, adecă 'lăcaş' sau 'sălaş', pentru sălăşluinţa acestor svinte moştii. aşea slăvind şi mulţămind lui Dumnădzău.

într-aceastaş dzî, svinţii Theotim şi Theodul. Carii credzura din slugi. în foc să săvîrştră. Svîntul proroc Moisi în pace s-au săvîrşit.

Svîntul acesta Moisi s-au născut în Eghipet şi l-au luat dintr-apă lepădat fata împăratului şi l-au făcutu-ş fiiu. Şi toată dăscălia eghiptească au învăţat.

Şi. deaca sosî la vîrstă de 40 de ai, ucisă pre un eghiptean. căce bătea pre un evreu. Şi. de frică, fugi în Madiam. Şi acolo să-nsură. luă tata lui Iothor.

Acolo. în muntele Sinaiului i să arătă Dumnădzău în focul rugului. Şi trimisă la Eghipet. la faraon, să-i lase oamenii să vie, să facă jărtvă lut Dumnădzău. Şi. nevrînd să-i lase, au bătut Eghipetul cu 12 bătăi. De-aciia, slobodzî poporul lui Dumnădzău cu argint mult şi cu aur. Şi l-au trecut tăind marea în ceaea parte, la pustiia Sinaiului. Şi, acolo, mustrîndu-i cu seamne şi minuni, au întărit teagea.

Şi, căce mînie pre Dumnădzău cu pricea, s-au suit în munte, cînd era de 120 de ai. de-au răposat şi Dumnădzău l-au as trucat. Şi nime nu-i nemereaşte mormîntul. Apucat-au înaintea Domnului Hristos 1485 de ai.

într-aceastaş dzî, svînta Emtioni. una din featile lui Filip Apostol.

_ m W m t m botcdzi pre Candachie, avnd svinția sa 4 fiice. Carile _ _ 5 J T | [™L "worocrir" ke numeaste si "fiCTOare" le mărturisează. Din carile Ermioni şi ^ 7 £ ~ ™ ~ r i ASTMIC*. cerdnd si afle pre svîntul loan Bogoslov. Şi, neaflîndu-l, căce l-au , ş, Enoh. afli £ Petronie. ucenicul // lui Pavel Apostol. Şi, luînd *mvMMuri* **j.** poucrn* dc U duvsuL închipuia ob«a*1€ Iui - . >- , -

KnnlonVsi ribiviia si cu mesterşugul doftoneu pentr-accaea, multă mulțime venua la dînsi şi are toti tamJduia cu numirea Domnului Hristos.

Si nrcind Traian împărat asupra perşilor, pirіră pre svînta că-i creştină. Şi o adusără naintea sa, BnbnbVsi cu amigitun să o măgulească de citri Hristos. Şi deaca nu putu, învăță de o bătea preste obraz mane ccasun. Ce EnnkmL vidzînd pre Domnul Hristos şedzmd în scaun în chipul lui Petronie, iatarmda-o si m**bărbat**nd. ntni ncmică ou băga samă bătăile. Şi, deaca văzdu împăratul stăvarul şi tarm codului ei. i si feace ruşine şi o sJobodzî.

De-atunce. *drsclk*<* in Asiia ospitărie. de răcoriia şi adăposta pre toți sufleteaşte şi trupeaşte. Şi **era** acolo pururea a vedea slăvit pre Domnul Dumnădzău de top' oamenii, ch au trăit Traian împărat.

ŞL deaca muri şi stătu ginere-său Adrian şi oblici de **rindul** sfintei, trimisă de o adusără naintea **sa** f»-i **dr«**«* "jpiar mi **batrina. de** cîț ai eşti şi de ce neam eşti şi în ce țmut petreci?". Iară svînta raspensi: "Domnu mieu, **Hristos** ştie de cîț ai sînt şi de ce neam sînt.". Şi dzîsă împăratul: "Luațî-i **Oabarial** Ş> o frurț* **fără** crutat.'", dzjcîodu-i: "La cealea ce te-ntreabă împăratul răspunde-i cu **smerenie!".** Şi. **bitndu**-o tare, psalomul era în rostul **ei** şi slugile obosiră. învăță pre ahe slugi să-i bată ai — *[— păroane. ŞL deaca-i **bătură** piroane **în** talpe, svînta mulfămi lui Dumnădzău, iară mînia tiranului •ui **s-au aprins.** Şi **inviți să** topască într-o căldare răşină şi plumb şi smoală cu iarbă pucioasă, să ntru.

a **să** mherbinti foarte, iară svînta căută în **ceriu** şi să însâmnă cu svînta cruce şi întră în **i să stinsă** focul şi **plumbul** s-au vărsat. Şi, deaca văzdu împăratul, dzîsă să dea **să** i să **topască** oasele; şi deaderă foc de iznoavă. Vedea pre svînta nebăgînd samă, **caid ia midocul căldării** ca şi într-un mijloc de roauă. Şi dzîsă către tiranul svînta: "Viu Domnul **Daouwiziui** mieu. cum nu sânți tu şedzmd arară, aşea nu simț eu nemică de infocâtura aceştii **căldări!" Iară** el **naindu-să, să sculă** de pre scaun şi mearsă de să / atinsă cu mîna de căldare şi-i i **han aii** unghile **la** căldare lipite cu buricile deagetelor. Atunce svînta dzîsă: "Mare-i Dumnădzău 1 ui *flmkw".* **Nfinie** pre-**mpăratul** şi inkrbîntă o tigaie de-o înfocă de-i mergea scînteaiele şi, acolo, în **tigaie, anmcă prc** svinta goală. Iară svîntul înger ce era cu dinsă au răsprâştiiat focul şi pre mulți au **pirjoat. ori ea** şedea **ca pre** o tavă vearde, in tigaie, slăvind pre Dumnădzău.

ŞL **deaca vădzu** împăratul Adrian preaslăvita minune, să cutremură şi învăță să o scoată din **tigaie, lemîndn-si să na** pată şi el ceva de foc. ŞL deaca ieşi, **dzîsă:** "împărate, Domnu mieu m-au **adormit m tigaie** şi m-**am** vidzut închinînd lui Iracli bodzului celui mare!". Iară Iui îi păru bine ŞMBviți **să** o **bage** in capiştea cea cu **idolL** Atuncea svînta feace rugă întru sine Ia Dumnădzău **mbfeorml de** om **al** nostru **şi-ndati** să feace tunet din ceri şi câdzură toț idolii de să sfarîmară şi să feaceră pafbere. Şi ieşi de dzîsă împăratului: "Intra, împărate, de agiută dumnădzăilor tăi, că ei câdzură J» **nu să** pot sculai". **ŞL** deaca-ntră de-ş văzdu perirea dumnădzăilor împăratul învăță să o **scoată afară, să**-i taie capul.

ŞÂ **hnndu-**o Theodnl şi TmotheL o dusără denafara cetăți**L** Şi neaşteptmdu-i svînta rugă, să **rtpsdzară ca** obrăznicie asupri-i şi **le sicari** mînule. Deci, câdzură la svînta şi cu toată inema credzură **iaDoaiBBl aostra** Isus Hristos şi **să** msănătoşară. Şi să rugară svintei să facă rugă pentru dînşii către **Dmaaidzăa să le** ia sufletele naintea ei Şi feace svînta rugă şi adormiră şi ei şi ea.

. . 5* creştini» cei credincioşi de le luară mostiile şi le astrucară în Efes, Ia loc ales şi •*Bfa**M***^"<ra siava Tatămi şi Fikihn şi Duhului SvînL

dm cemmiCaBdavb ********** m i c e n i c i Cheatirion, Ochean, Theodor, Ammian şi Iulian, ce să trag

* . ^ . ? ^ r ^ ț ™ **mirtariia** *>••••!•» Hristos, după ahe multe munci, învăță Maximian n~ 7 ^ , ^ ^ f e ™ * în nontru. Şi de-acolo i-au mîntnitu-i îngerul lui Dumnădzău. ^ T i r ^ l S ^ ^ P««oarele şi-i // aruncări in foc; şi aşeaş obîrşiră nevoința.

a — î - «jd2L«^ niacenici Petronie, Haritma, ZarviL Thathuil şi Vevea.

fc **22LTJS«!** * a d c > " I»P*rat Din carii Thathnil fusease popă idolesc şi fu vînat ***«>- ttmZZT+SE"?*** ^ C r e ? m **f** P c n t r " , c e a e a ' ™ «vgartoparb a unii țărăşoare fa bătut cu toiage ş. obrazul pirjola ş. m aude leg* îndărăt* şL barat pre pîntece şi sptndzurat de o mină, fu oVăpănat si

didesupt pîrjolit cu foc. De-aciia, fu băgat în teasc şi cu hiristeul îl hireshiiri din cap şi, mai apoi, tăiară şi capul şi a sui ore-sa Veveei; şi aşeaş obîrşiră svînta nevoinţa.

într-aceastaş dzî, svinţii trei mii şease sute doauădzăci şi opt de măcenici. Carii s-aflari ascundzîndu-să în munţi şi în găuri, la Nicomidiia. Pre carii Maxim ian căznind cu miile de munci, de i-au umoritu-i. pentru Isus Hristos Domnul şi Dumnădzâul nostru.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

INTR-ACEASTĂ LUNĂ, ÎN 5, ginnghiarea svîntului Zaharie PTOTOCUL tatăl svîntului loan Botedzătoriul.

Acesta fără sîială mărturisind pre Dumnădzău-Nâscâtoarea maică şi ficioară şi porunci să nu iasă din ciata featelor, ce să stea în besearică cu fealele, unde li-i locul lor de stau. ŞL neafnadn-să hiiu-său loan, că s-ascundea decinde" de Iordan, în peşteră cu maică-sa, pre vreame ce umorna Irod pruncii. Deci cu porunca lui Irod fu tăiat de jidovi denaintea ohariuhii.

într-aceastaş dzî, svîntul Avdei cu toiage ghimpoase bătut s-au săvîrşit Svînta mâceniţâ Ras de sabie să săvîrşeaşte. Svîntul Sarvfl, de slujitori împroşcat cu pietri, să săvîrşeaşte.

într-aceastas dzî, pomenirea svinţilor măcenici / Urvan, Theodor, Medmin şi cei cu optdzăci de preuţi şi diaconi. Carii de acel cu minte nebună Ualent fură goniţi de pre la svintele besearici, căce nu priimiră ereasele Ariie, fiind el arian acesta-mpărat Ual. Deci, cu multe pedeapse, nenumărate, i-au căznit pre aceştia svinţi. Mai apoi, i-au băgatu-i într-o curabie şi-i dusără într-un sm de mare, ce să chiamă Astachinon. Şi aprmsără curabiia de arsără svinţii; şi aşea le-au fost sfn-şeniia.

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntuloi Petr din Atbira şi pomenirea svîntului măcenic Avdiu episcopul ce-au fost în dzîlele lui Isdigherd, împăratul perşilor.

Acesta svînt Avdiul de mai-marele vîlhovnicilor perşilor fu prins şi silit să jărivască Soarehn şi Focului. Şi ne-nduplecîndu-să, l-au bătut preste tot trupul cu toiage de ruj şi, preste muh ce-1 bătură, îl rădicară de-I dusără ca un mort la casa lui. ŞL preste puţîn, ş-au datu-ş sufletul hri Dumnădzău.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 6, pomenirea minunii ce s-au făcut Ia Colasele Frighiei de svîntul arbistratigul Mihail.

De pizmă şi zavistie topindu-să neşte ellini pentru ciudeasele ce să făcea în besearică arbistratigului Mihail, să vorovîră şi săpară un pîriu, de-aproape de-acolo, de-1 poniiră asupra svmtei besearici să neace, şi pre oameni, şi pre acel svînt om ce să ţinea acolo, Arbjp. Şi îndată să hri svîntul arhanghel Mihail şi îmbărbăta pre svîntul Arhip. Şi lovi cu toiag în stincă de piatră şi feace apelor loc, de să înghit şi să amistuiesc în pămînt şi izbucnesc într-ahă parte. Şi iaste pînă astădzi de să veade cum să înghite apa în piatră şi treace de izbucneaşte aiurea şi svînta besearică stă nevătămată.

Acest svînt Arhip, spun istorii, den cuconiia lui avea doi saci. Unu-1 descosea în fund şi în corn uri şi să-mbrăca ca-ntr-un stan // cămeaşă şi să-ncingea cu un tei. Iară cela sac era plin de spini, îi era căpătîi de dormit şi aşternutul, pietri ascuţite. Deaca să-mplea anuL schimba sacii, muta spinii în cela ce purtasă şi să-mbrăca în cela ce fusease cu spinii. Aşea-i era portul, afha-i era sculele, iară mîncarea sîmbăta şi dumineca nafora numai. Şi bea apă din aghiazma svîntuhu. Aşea i-au fost viaţa în cuconie.

într-aceastaş dzî, nevoinţa svinţilor măcenici Evdoxie, Zinon, Romfl şi Macarie.

Acesta svîntul Romfl I-an tăiata la Traian împărat, cînd au umorit 11 mii de svinţi măcenici cu amară şi cumplite munci, ce-i prinsease şi-i trimisease răşchiraţi printe minţile oraşelor hnpărăţîn sale.

Iară svîntul Evdoxie Ia Dioclitian împărat au priimit la casa sa oamenii împărăteşti, cei trimisa pentru dînsul de-1 cerca. ŞL deaca i-au ospătat, le-au spus: "Eu sînt Evdoxie, acela ce căutaţi Dumneavostră, iată-mă-i!". Iară ei, fâcîndu-Ii-să milă, îl sfătuîră să să dea în laturi, să s-ascundză.

Iară el ş-lăsă femeaia şi cuconii şi rudele şi casa cu totul şi mearsă la ighemonul de Melitin. Şi întîi să destinsă de briu, carele îi era sămn de comiţiia lui boierie de oaste ce avea şi o aruncă în obrazul ighemonuhii. Cu dînsul şi ciata lui toată, o mie şi o sută şi patru de vonki aşea feaceră şi ei.

Deci, pre sfintul Evdoxie îl întinsără şi-i strujirâ coastele, de-aciia îi tăiară capul. Şi atunce, ducîndu-1 să-1 taie, să-ntoarsă şi-ş vădzu femeaia. Şi-ş adusă aminte de o învăţă de toate cfte o mai învăţasă şi să silească să-ş facă şi ea sfârşit bun. Mai apoL îi dzîsă să nu lăCTămeadze dnpă dmsnL ce să-i facă la sat un mormînt fiecum şi să-1 îngroape. Şi dzua morţii să-i prăzninască cu inemă vea^fâşi luminată şi cu de toată bucuriia. De-aciia ş-au rădicatu-ş ochii şi mînule către ceriu. Ii tăiară cmsttful

k . r a.. •/;,,,,,,, re I nlînuca Si sfinţia sa la taictură-i dzîsă că n-or fi despărţit, ce,

d e p r * ^

sfîntului Evdo*ic _ ^ ^ ^ ^ ^ ^ ^ ^ ^

unde sfl Kiudccă giudcaţclc Şi. deaca mcarsfl şi sB mărturisi creştin îi tăiară capul

î,,îTcVsias dzî o mic o sulă şi patru dc măcenici ş. svînta Calodot. dc sab.e sa săv.rş.ră.

Inir-âccâsla» d/i', svîntul Mcdimnos. băgat în curabie şi aprinsă curabt.a, s-au necat; aşea s-au

I'ntr aceasta^ d/î svîntul laost l'rcutul. Macaric. Andrei şi călugărul Vivos şi Chiriac, Dionisie, Andmnic si svinielc Andropelnghia şi 1 Ticcla. Şi Thcoclist curăbiiariul ş. alt Chiriac dtmotici de sabie

să >^ . î p ţi pîrîră că sînt creştini. Aslătură naintea lui Ualcnc domnului Alexandriei. Şi să minună Ualcric dc nc-nfricoşată tăria lor şi Ic deade giudecare de sahie Şi aşea sfirşindu-sâ svintelc lor trupuri, creştinii din Alexandria le cărară şi Ic astrucară in oraş, intru slava'lui Hristos, adevăratului nostru Dumnădzău. Amin.

într-aceastaş d/î s-au tîlnit şi obnovleaniile Prcasvintci Dumnădzău-Născătoarei la Deiteron, la casa svintei Jnni

Dumnâdzăului nostru Isus Hristos slava în veaci. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 7, pomenirea svîntului măcenic Sozont.

Acesta să trage pre rudă din Licaoniia. Era păstoriu la oi. Şi să spodobi Svîntului Botedz. De-aciia. mcarsă într-o capişte unde era o agalmă, adecă idol făcut de argint şi de aur de Maxim, domnul chilienilor. Şi luă mîna cea direapta şi o vîndu, de-mpărţî săracilor. Deci domnul locului,)r pripuindu-şi pre mulţi şi // a mulţi făcînd nevoaie, iară sfîntul să mărturisi. Şi fu bătut cumplit şi cu încălţări de fier încălţat şi silit să aleargc. Şi iarăşi fu bătut cu beate, atîta cît îi zdrobiră svintele oase şi sufletul în mînule lui Dumnădzău îşi deade.

într-aceastaş dzî, pomenirea svinţilor apostoli Eiod şi Onisifor.

Svîntul apostol Eiod au fost episcop în Antiohiia cea mare, pre urma marelui apostol Petr. Precum să veade în *Epistoliile* fericitului Pavel, marc nevoinţe au pus între cei şeaptedzăci şi strigători foarte în glas marc cuvînlului lui Dumnădzău. Iară pre Onisifor, carele, în *Poslania către Timolhei* pomeneaşte. îl aflăm c-au fost episcop în Colofoniia, destoinic la cuvinte şi puteam ic. Pînă la sîngele său s-au ţinut dc credinţă. Acesta în horiul strigătorilor cu Eiod Apostolul să sălăşluiaşte în sălaşele ceriului.

Svîntul Ştefan, papa de Rîm, de sabie s-au săvîrşit.

Acesta era în dzîlele lui Ualerian şi Galiin împăraţii. Şi pre mulţi învăţă şi oglăşi şi-i botedză şi spre mâcenie îndemnă. Pentr-aceaea, şi el prins de ighemonul şi foarte tare rănit, îi tăie şi capul.

Svîntul Evpsihic de sabie s-au săvîrşit.

Acesta născut şi crescut în cetatea Chesariia, în dzîlele împăratului de Rîm, Adrian, murind tatâ-său. s-au botedzat şi ş-au împărţit toată avearea la săraci. De-aciia, prindzîndu-1 domnul Cappadochiei, i-au strujit coastele şi l-au băgat în temniţă. Şi, însănătoşindu-1 îngerul lui Dumnădzău, iarăşi fu scos la muncă, de-1 spîndzurară şi-l rujdiră, de-1 foarte chinuiră; mai apoi de toate, îi tăiară şi cinstitul cap. Şi spun că în loc de sînge au curs lapte şi apă din tăietură.

Intr-accastaş dzî, să face pamentea prepodobni- / cului Luca din eparhiia Licaonilor, al treile egumen de mănăstirea svintelor Preaobrajenii, unde să chiamă Eaojoc pHdKOC*.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

r» JNTR-ACEASTA LUNA, 8, blagoslovită naşterea Preasvintei Despuitoarei noastre Dumnădzău-Născătoarei pururea Ficioarei Măriei.

n L*!?' î*""?' »» loachim, era de rudă împărătească. Carele, săvai că-ş ducea la Dumnădzău darurde mdoite, ca un iubitoriu de Dumnădzău, ce însă era nebăgat samă, căce era stearp in «rădinaT"' T"*"?*? ^ >* • * ™ munte pre rugă, iară ea, Anna, întră L^bucuril, T T ^ ^« - Şi Svinţia sa, milostivindu-să, le-au bucune ş, le-au dat roadă de născură Preasvînta Ficioară, Maica lui Dumnădzău.

treile den î i D a ^ " ! f ¥T ^ P t * ^ c i şi

tWe den v,ta fu, David ş-a lui Solomon, acela Matthan ş-au luat femeaie, anume Măria, din viţa Iudei

' Rlp» adinei

strămoşul cel bălrîn a lui David împărat. Deci, acesta Matthan cu Mariia femeaia-ş au născut prc Iacov, tatăl lui Ipsif teslariul, şi trei feate: Mariia, Sovi şi Anna. Deci Mariia s-au măritat ş-au făcut prc Salomi baba , iară Sovi s-au măritat ş-au făcut pre Elisavet, maica lui loan Crăstitel. Iară Anna cu Ioachim au făcut prc Sfinția sa, Maica lui Dumnădzău. Deci, iată că Svinția sa Preacista iaste slrcncpoată lui Matthan şi Măriei femei-şi, iară Elisavetta şi Salomiia moaşea, nepoate sfintei Annci dc surori şi vearc premare Svinţiii sale Preacislii Dumnădzău-Născătoarei.

într-aceastaş dzî, svinții frați Ruf şi Rufian de sabie să săvîrşiră.

într-aceastaş dzî, svîntul Scvir de sabie s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî, svîntul Artcmidor în foc s-au săvîrşit. //

Povcnstc din istoric forte de folos:

Prcut oarecare cu un diacon, avînd foarte întru Hristos libov înde ei, apoi, din înşelăciunea dimonească foarte să învrăjbiră şi statură multă vreame ne-mpăcați. Şi tîmplîndu-să moarte preutului, îş feace voia-rea diaconul, căce nu s-au împăcat cu preutul pînă era viu.

Şi vorovind dănăoară şi jeluind către un sameş, l-au învățat să margă la un săhastru, în pustie anume. Deci mearsc, cu multă nevoința de cercă locurile pustiei, pînă nemeri la un părinte bătrîn. Şi, ispoveduindu-i jealea sa, cereînd adeverință de iertare, îi răspunsă bătrînul: "«Cine va cerca cu credință afla-va şi cela cc va bate la uşe deşchide-i-să-va!». Acesta cuvînt nu-i al mieu cuvîntul acesta, frate! Iară ție, ca unui nevoitoriu spre bine, da-ț-va Dumnădzău de sîrg, de ți să va dezlega aceaea ce cerci! Ce te-ntoarce acasă şi în desară să mergi, mainte de toți, la svînta Besearică cea mare, cu taină, la uşile ceale frumoase! Şi opreaşte cela ce va-ntra întîi în nontru şi te-nchină de la mine şi-i dă de la mine ceasta scrisoare pecetluită. Şi de la dînsul îț vei înderepta foarte cu de-adins greşala!".

Atunce diaconul, precum l-au învățat acel părinte, sara, la-ntunecat, au sosît la uşea cea dintîi a besearică. Şi-ndatâ s-au ivit omul pre seamne ce i l-au spus părintele. Căruia i s-au închinat diaconul şi-i deade scrisoarea bătrînului, spuindu-i de ce au trebuit a spune. Iară omul acela, fiind înțălept, au sămăluit ş-au giudecat că acesta lucru iaste o socoteală dumnădzăiască. Şi vărsîndu-să în lacrămi, dzîcea: "Dară cine sînt eu, un prost că să-ndrăznesc la lucru ca acesta! însă cutedzînd cu ruga aceluia ce te-au trimis, voiu căota treaba!". Deci stătu naintea svintelor uşi, încuiate fiind, ş-au rădicatu-şi mînule spre ceriu şi-ngenunchind, ş-au pus la pămînl capul, făcînd rugi.

Şi, deaca să sculă, frică mă cuprinde a povesti cugetînd taina şi-ndrăznirea carea o avea omul către Dumnădzău, că-ndată ce dzîsă: OTB-hp3H Ham AKpH *MACTH* TBCtfl, *Th\,* adecă: "Deşchide-ne usca milii tale, / Doamne!", i s-au deschis uşea cea dintîi însăşi. Şi întrînd cu diaconul în tinda bearicii şi iarâş mcarsă mai la nontru, la uşile de argint. Dzîsă acel svînt om către diacon: "Stâi aicea, nu treace mai înainte!". Iară el iarâş făcînd închinăciune la pragul uşii şi deschisă şi aceaea ce era încuiată.

Şi, deaca-ntrarâ în besearică, streinnă videnie să sprejiniia asupra lui. Că, din ceriul besearicii, luminare străluminată s-au pugorît la capul lui, de strălumina besearică şi tot de dînsul să ținea la rugă. Iară deacă sosî amu la svîntul oltariu, plecă ş-acolca capul de feace rugă. Şi veni iarăşi la diaconul şi uşile, eale înseş, să-nchisără toate.

Atunce cuprinsă frică şi spaimă pre diacon, de nu cutedza să să lipascâ nice leac de om, că, din rugă, îi era obrazul proslăvit ca de înger, atîta cît sta în gînduri diaconul, de cugeta: "Cîndai va fi înger acesta ce să veade om?!". Şi nice aceasta nu s-au ascuns de către acel svînt om, că dzîsă către diaconul: "A ce le învăluieşti şi te fură gînduri, o, omule, pentru mine?! Creade-m că eu încă-s om pemintean, din sînge şi din carne, din casă curată. Şi sînt vistearnic pre cărți, adecă hartullarios. Din veniturile de-acolea mi-i hrana, ce promişleniia lui Dumnădzău Ce le grijeaşte toate de aduce spre bine şi din cei prostaci, de multe ori, mari au deprins a face minuni. Cc, pentr-aceaea, frate, iani blamați să meargem să ne căutăm treaba!".

"Şi purceasăm amîndoi către tîrgovişte dirept. Sosîm la svînta Besearică Svinţiii sale, ce-i acolea, a Prcacistii. Şi, deaca sosîm la uşile închise a besearicii, iarăşi cu ruga le-au deschis .". Şi mearsără la svîntul oltariu, feace ş-acolea rugă, pre obiceai şi veni la diaconul, de-l află înspăimat şi dzîcînd: **T**H noAlHrt&H!". Şi uşile iarăş sâ-nchisără îmbe de sine.

De-aciia mearsără Ia svînta besearică în Vlaherne, a Preasvinttei Preaciste. Şi spunea diaconul că: "Atîta mergeam de reapede acesta drum, cît îm părea că zburăm, de de-abiia de ne vrea agiunge pasăre, aşea de reapede îmblam!. Şi, deaca sosîm la uşile Besearicii Preacistii, eale sîngure să

* moaşa

• -, ,wi,i«*r* - Si făcînd acolo rugă şi cu Incrănii // vfirsînd obrazul, *sos',* la uşile Svîntului Mormînt, aducea SWnta Rac'lâ\ cc-i întMnsfl vcşmîntul şi svîntul brîu a Svintei lui Dumnădzău-Născătoarei.

I a olT-n uşile besearicii. pusA prc diaconul să stea sa prăvască, să ^J™''' CU dc - adms „re ccin cc vor intra, să-i socotească. Şi. făcîndu-ş ruga a prngu uş.lor, .să dcşch.săra uşile.

Si dcaca-nlră în nrgeaon besearicii cea din mijloc, pusă gcnunch.lc la pămmt, feace rugă cu dc-Bd.ns"ne,ftră.Mnd. precum, mai apoi. cu giură.nînt ne adeveri ia diaconul cum că: "Prc la stepena „,,i naintea pragului, cum eram s.înd mirîndu-mă, vădzu.u hmpede cu ocl... că un d.acon ieşind d.n oltariu cu cădelniță a mînâ şi cădind svînta aghiazmă. Dc-acii, preste un cescuț, vădzu. preuț. îmbrăcat, si în veşminte albe arhiereşti întrind. Şi, iarăşi, altă ceată dc popi luminați şi întră îmbrăcați în podir. veşminte mohorîte ", îmbe aceastea pornind o hoară, cîntînd cintarc frumoasă şi minunată, într-ntîta cît nu putea diaconul să răsfîrcadzc a deprinde, fără numai 'Alliluia*!.

Şi. deaca-ş feace hartularic rugă, ieşi afară şi dzîsă diaconului: "Frate, pasă de întră în svînta bcscarica fără nice o grije şi ia aminte la prcuţîi cc stau în strana cea mică, de poți cunoaşte preutul cu cine eşti nc-mpăcat din ținutul-mintc răului!". Atunce întră Ircmurînd diaconul dc oglindi. Şi ieşi tare de către omul lui Dumnădzău dc dzîsă: "Că n-am putut cunoaşte preutul ce-au murit cu scîrba.". Şi iarăşi ii dzîsă acel îngeresc om: "întră de oglindeaştc şi în strana cea marc!". Şi mearse de aflâ şi-l cunoscu Şi ieşi de-i spusă.

Şi dzîsă acel fericit, deaca l-au cunoscut bine: "Pasă dară de-i dzî: «Vino că şi Nichita Hartularie stă afară şi te chiamă!». Şi mearse diaconul cum l-au învățat şi feace de-au ieşit preutul din strana cea din a direapta afară la omul lui Dumnădzău, către carele dzîsă cu smerit şi blînd grai: "Cinstite preute, fă dragoste şi pace cu fratele, că am îndoi vă aț rămas netocmiți cu de pripă premeneala ta!". Atunce, îngenunchiară amîndoi şi să sărutară cu prostatecă să- / rutare şi să-mpăcară şi să iertară.

Şi preutul întră în besearică, la strana cea mare, în ceata-şi, iară omul lui Dumnădzău luă pre diaconul şi cădzu la pragul svintei besearici, la rugă. Şi să-nchisără uşile de dumnădzăiască puteare.

Şi, deaca mearsără puțîntea cale, stătură amîndoi. Şi omul lui Dumnădzău aşea dzîsă către diacon: "Frate, spâsînd te spâscaşte şi sufletul tău ț-îl priveaghe cu drag! Şi să mergi la părintele ce (e-au minat la mine, să-i dzîci: «Curățita rugilor tale şi îndrăzntrea către Dumnădzău poate şi morții să învie spre împăcăciunc, ncdînd noi nemică agiutori într-aceasla!».

Şi, deaca dzîsă aşca, să despărți dintre ochii diaconului şi să dusă. Iară diaconul să-nchină la pâmînt, unde stătusă picioarele acelui minunat. Şi svînt om şi feace cale înspăimat către acel părinte bâtrin, slăvind şi blagoslovind pre milostivul Dumnădzău.Căruia-i slava în veaci. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 9, siborul rodinilor svinților şi direpților Ioachim şi Annei.

fn noauă, părinții Dumnădzău-Născătoarei ş-au făcutu-şi săborul. Care prăznuim pentru Născutul Prcasvintci Despuitoarei noastre Dumnădzău-Născătoarei, că aceştia fură prilej spâseniii a toată lumea pentr-a lor svînta hiică Dumnădzău-Născătoare. Iară sfîrşitul şi svînta lor adormire o prăznuim în 25 a lui iulie.

într-aceastaş dzî, svîntul măcenic Scvirian, bolovan legat la picioare şi la zidiu, în vînt spîndzurat, s-au săvîrşit.

Acesta era în dzîlele Iui Lichinie împărat, în Sevastiia, fiind de ceata senatului, adecă sfatului. Şi prins de Lisie Duxul căce-i creştin şi pentru căce că şi pre cei 40 de măcenici svinția sa i-au îndemnat la nevoința măccnicească. Deci fu la zidiu spîndzurat şi piatră grea de-a picioare legat şi ingrelat lui Dumnădzău ş-au dat sufletul.//

într-aceastaş dzî, pomenirea pre cuvios părintele nostru Theofan Ispoveadnic, ce-au săhăstrit mainte de Dioclitian.

Acesta era născut din părinți ellini şi către Domnul Hristos au venit din fînără vîrstă. încă cînd era prunc vădzu un cucon pățind nevoaie de frig şi l-au îmbrăcatu-1 cu a sale haine. Şi-l întrebă tată-său: ri,,!!!"ii""!. « • . fltu,mieu?"- El dz*ă: "C-am îmbrăcat pre Hristos!". Iară tată-său dzîsă: "Dară cinc-i Hnstos, că noi pre Ermi şi pre Apolon cinstim?!".

DiavinonursuTn' şM !Uă îngerul Domnul"i- Şi l-au suitu-1 în muntele X^JL^T ""ir T x SăhaStnJ! CC petreaCCa 75 de ai. Şi, luîndu-l acel CnMzliei Z ? T - ^"g.^5 » svînta Carte. Şi-i hrăniia pre-amîndoi îngerul M^Îiîaf De'^ fi a! 5! r 5 PăOSînd StarețU!! CUCOnU! Să dedease Pre săhastrie întra<*a Kmb16^dJÎ'ad^ mii ^dC. SV întul înger ?j ^din P^eră, de purceasă călare pre un .cu, ac-moia ou de stadii şi mărturisi pretutinderea în Hristos credință.

Şi, prindzîndu-l împăraţii Carus şi Carin şi Numerian şi-l loviră cu 100 dc cosâturi*. De-aciia, multe fcaliuri dc munci îi feaceră. Şi, deaca vădzură că sâ fac ciudeasc din patimile lui, de veniia mulţîme călră Domnul Hristos şi să bolcad/.ă dc la svinţia sa, li să feace stideală şi-l lăsară să-ş petreacă în nevoin|ă. Şi iarăşi mearsă, dc să sui la peştera unde lăcuisă întîi. Şi mai Irăi 17 ai în săhăslric, dc împlu 75 de ai a ncvoinţii sale şi să mulă călră Domnul.

într-aceastaş dzî, svîntul I larilon de sabie s-au săvîrşit.

Inlr-nccastaş d/î, svîtul măcenic Stralon, în doi chedri legat şi răspicat, sâ săvîrşeaşte.

Inlr-aceastaş dzî, svinţii măcenici Ammian, Theodor şi Iulian de foc să săvîrşiră.

Pentru rugile svinţilor tăi, Dumnădzău, miluiaşte şi ne mîntuiaşte!

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 10, svintclc măceniţe femei Minodora, Mitrodora şi Nimfodora. /

Aceastea era surori bune, lăcuind doauă proşec de la apele ceale calde cc ies din oale. Şi, pîrîte fiind la Fronton, domnul cetăţii, şi amar muncite, deaderă sufletele la Dumnădzău.

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului măcenic Varipsava.

Acesta dc la un pustinnic luă cinstitul şi prcasvîntul Sîngcle Domnului nostru Isus Hristos, Spăsîtoriul şi Dumnădzăul nostru, cc au curs din svînta Lui coastă. Făcea iştealenii cu dînsul. Pentr-aceaea, şi dc neşle necredincioşi, noaptea, fu ucis cu vicleşug, iară dumnădzăiescul odor au rămas iarăşi la uccninul lui păzît.

într-aceastaş dzî, svînta Pulheriia împărăteasa în pace s-au săvîrşit.

Aceasta au fost sor lui Tlicodosic celui Mic. Şi numită femeaic lui Marchian blagocistivului împărat, carea pînă la bătrîncaţc ş-au ţînut ficioriia în curăţîie. Şi multe bunătăţi feace, svinle besearici şi bolniţe de bătrîni şi mişei şi de bolnavi, cu de toate venituri de hrana lor. Şi svîntul săbor, ce s-au strîns la Halchidon, au grijit de s-au făcut. Şi aşca, în fetie, s-au săvîrşit cu pace.

într-aceastaş dzî, pomenirea svinţilor apostoli Apelie, Luca şi Climent.

Alt Apelie iaste acesta şi altul din Iracliia Thrachiei, episcop ce-au fost. Şi pomeneaşte pre acesta apostolul Pavel la *Poslania* cea *culră Rîmleani* scrisă. Carele luminători fu Smirnei şi lui Dumnădzău, în cuviinţă slujind, la Svinţia sa au năzuit. Şi acest Luca, nu evanghelistul, ce cela care-l pomeneaşte în *Poslaniia la Timolhei,* dc-l mărturiseaşte în Siriia Laodichiei arhiepiscop şi bine păstorind, mearsă călră Domnul. Iară Climent accsla carc-l pomeneaşte în *Poslaniia la Colassai* Pavel Apostolul, că acesta mainle de toţi au credzut în Domnul Hristos, din păgîni. Şi episcop fu în Sardiia. Şi, purtînd pre trupul său ranele lui Hristos, au râpăosat călră Svinţia sa. //

într-aceastaş dzî, svînta măceniţă Iia de sabie s-au săvîrşit.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 11, pomenirea preacuvioasei maieci noastre Theodorei din Alexandriia.

Precum spune Domnul Hristos în svînta *Evanghelie* că împărăţîia ceriului să asămeneadză cu dzeace feate, aşea şi dzeace femei în port bărbătesc tîmpiră şi zdrobiră acele şearpelui. Din carele iaste una aceasta cc o chiamă Theodor, ca "un dar de la Dumnădzău".

Fiind din Alexandriia, măritată şi vieţuind bine, însă, din zavistiia nepriitoriului cădzînd în greşală de curvie şi cunoscînd şi jeluind greşala, audzî svînta Evanghelie, unde dzîce că: "Nemică ascuns n-a hi nedescoperit.".

Deci, pocăindu-să, lepădă portul cu păcatele şi-mbrâcă port bărbătesc, ca un Theodor. Şi mearse la o svînta mănăstire de călugări, plîngînd pentru greşală-şi. Apoi preste puţini ai, trudindu-să în greutatea lucrului, muncind cu cîrca, audzî că o poreclesc dc un păcat, adecă o năpăstuiră cu o fată şi-i lepădă cuconul. la luă cuconul dc-l hrăni şi-l crescu. Pentru să poată ascunde să nu ă priceapă că-i femeaic priimi acea năpaste, osîndită 7 ai denafară de mănăstire, răbdînd frigul şi zăduvul şi toată nevoia. Apoi fu iertată şi iarăşi lăcui în mănăstire, nepricepîndu-o nimerea, topindu-şi trupul cu trudă şi cu post şi cu ruga şi bdeniia, puindu-şi toată inema în ceriu. Şi sosî la aceaea ce doriia o minune, cine să nu să mire?! O femeaic între atîta mulţîme de bărbaţi călugări, carea era de-a valoma cu dînşii, în mijlocul şanţului, strălucind vitejeaşte ca un mare străluminătoriu!

Pentr-acea, ducînd cu sine mare pominoace de agonisitele sale, mearsă către doritul ei mire. Iară călugării înfăşindu-o, vâdzură-i sînul şi să înspăimară dc mare minune. Atuncea şi năpăstuitoarea mărturisi, şi fără voia ei, cu cine i-au fost vina. Şi toţi proslăviră pre Dumnădzău. /

boldi

f . *jt* «Mirairea preacnviosiilai părintele nostru Euftosin Maghcrul.

A«2l^**St^5niiil** *9i* **P"»««** ? **P™*** fiind 54pusaaS,UJi amanastire ncbă 8 at **samă** si **denC**^rWindu-**sTcu** truda la magherniță. Acolo. în svînta mănist.re era ş. un preut TmiSS».* «Se **mul**, ruga Dumnâdziu sa-i arate cu gustul sîmțirelor bmele **cela** carele **,as**,e **gătat**

^TSd^nTo a 'ăSTim- într-un **ra**, ş i **să** «iu. mirîndu-**să într-acea.ea** ce vedea. Şi **vld**/u -colo prc maghcrul mănăstirii, **pre** Euftosin. ş i **sta** in mijloc şi **să**-ndulciia de **aceale** dulce*ia nul. Ş. .prop.indu.s. I. dînsul. îl întrebă **să-,** spuic. "Cc poate fi acesta ra. ş. dc unde te**-a,** luat tu ..«a- lari Eufrosîn ii dzîsă: 'Acesta-, lăcaşul aleşilor Iu. Dumnădzău. Ş. pre m.ne încă, pentr**-a** Iu. multa buniute. **m-**au .crut să Ucuiesc aicea!" Iară preutul îi dzîsă: "Dară ce faci într-acest rai?". Şi-i dzisa Eufros.n "Sint volmc în toate aceastea cc vedz, de **mă** îndulcesc de gustul lor! . Ş. preutul dz**.să:** "Dări poli si nc dai ceva?" Iară Eifrosin dzîsă: "Cc-U place ia-ți, pentru bunătatea Domnului mieu!". Atunce pmitul. arilind cu mîna sa mcare. cerea dc-acealea. Şi, luînd Eufrosîn, deade preutului în poaii, dzkind "Priimeştc cc-ai poftit, de **tc**-nduleeaşte!".

Şi indati. cum lovi în toaca itrosului şi trezîndu-să preutul, să gindua c-au visat Şi adecă mearelc. in poală începu aiavea **a** să mira de mirosul şi frimseațea lor.

Şi aflînd pre Eufrosîn in sâbor **la** besearică, l-au apucatu-I cu giurămînturi să-i spuie unde au **fost asta-**noapte lari **ei** îi dzîsă: "Iartă-mi, părinte, acolo unde m-ai aflat ş-acmu!". Iară preutul : "Că pentr**-aceaca** te**-am apucat** cu giurămînturi, pentru văditul măririlor lui Dumnădzău şi nu vei să-m spui **direot"'** Atunce smeritul Eufrosîn: Toana în raiul lui Dumnădzău m-ai aflat, unde cereai să vedz **aceaka** ce sint **gitate** pentru cei aleş. Şi Dumnidziu Svinția **sa,** vrînd să te adeverească, au // făcut pentru mine. un prostac, această preasliviti taină, de ț-au arătat!". Şi preutul dzîsă: "Dară ce mi-ai dat?". Eufrosîn dzlsi: "Datu-ț-am ceale mcare luminate, **ce** le-ai pus în patu-ți mai aemu. Ce pentr**-aceaea.** cinstite **părinte, si mi** ierți, **ci eu** sînt un viiarme nevolnic, iară nu om!".

Atunce preutul povesti videniia la frat şi-i feace de **să** temură toț, nu atîta de poveaste, cît de **vedearea** şi mirosul acelor meare, **cît** mai mult statură a să nevoi cu podengurile ceale bune. Iară marele Eufrosm. **deaca** spusă de-aminunt preutului toate, au ieşit pre-ascuns şi s-au depărtat, de s-au ascuns **pini** asnVlzi. **Iară** din gustul mcarelor, mulți bolnavi să tămăduiri, întru slava lui Dumnădzău. Adevăr.

fotr-aceastaş dzî. svinții măcenici Diodor şi Diomid şi Didim.

Aceştia **era** din Laodichiia **Siriei** şi, de domnul locului prinşi şi cu îndrăznire stînd la mărturiia Domnului Hristos. bătuți furi. firi de milă şi-m bătăi să săvîrşiră.

fatr-aceastas dzL nevoința a svînta măceniță Ina, bătrină de vîrstă.

Aceasta fa robită cu 9 mii **de creştini.** Şi, dîndu**-să** strinsoare cu multe fealiuri de munci de la mai-marele farinicitorilor, mai apoi, îi tiiară capul. Şi spun că, deacă o tăiară şi gustă pămîntul svîntul **ci smge, s-au** imflat acel pimînt ca o movilă. Şi acei slujitori ce o au chinuit şi o au tăiat să fulgerară, **dc si feaceră** slăbănogi. Şi soarele s-au întunecat şi locul, țara **s-**au împlut de miros.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnidziu miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 12, svîntul **măcenic** Avtonom şi închinăciunea cinstitelor leamne **a svinți Crucea** Domnului Hristos.

Acesta era in **dziWe** lui Dioclitian împărat. Lăsînd Italiia, mearsă în Vithiniia. Şi, căce învăța **pre** mult in / credința Domnului Hristos, fu umorit de idoloslujiteli, ucis, împroşcat cu leamne şi cu

într-aceastaş dzî. svîntul măcenic Cum ut, episcopul de Iconiia.

, , _J^sU_d!" ,conu* «• n*sc"t crescut Şi fu prins de gonaci şi adus la Perinie Ighemonul şi, mnunftndu-i nebunna şi paginiia, **si** mînie şi-i tăie capul.

svmrul CUinioaTWMttTheodor, episcopul de Alexandriia.

law. iTJI^ tl" Pri u° **aî*1*JKlreMii** rfce mărturisua **pre** Domnul Hristos, întru îndrăznire, la teuntra^n.'!!.!!!^ *P*^inime Si'* creştina. Pentr-aceaea, să mîniară. Deci, îl DmTnîSuT^^**f**•"•a" ^*S**JT* ^ aruncară de o rîpă. Şi ^**plS^rîrTnul^r"" " "~ **** ^ * ~**

««"^ceasta» dzî. svîahal ariceaic Iulian din Galatiia.

G^d^n'Lre^**A**^'" ******* » * ŞL tîmplîndu-să a fi în ***** ^^*SZ^T^i* ^ * SVÎntU, Iulian 03 ***de* cu *** Patnidzăci la o

5« *mc* oeştineaşte Ş, **pmd. de-l pnnsi** ŞHI strinsă să spuie şi pre ceialalți. Şi nuvru să-i spuie

ce, vădzînd că i-i a sta naintea lui eghemon, strigă pre ceia svinți cu glas mare, să-1 audză: "Fraților, pre mine mă prinsără şi ia că mă duc să mărturisăsc! Deci sîrguiți de veniți, să mă găsiți!". Deci, deacă astătu naintea domnului de-ntrebare, şi-ndată-i dzîsă: "Apropie-te la dumnădzăi de fă jărtvă!". Iară svîntul îl luă înainte, dc-i dzîsă: "Tu ni te feceşi foarte un sfeatnic de-a hirea, ce să ştii că la noi nice un lucru nu-i mai bun şi mai cu folos ca ecaca cînd murim pentru credința cea bună cu carea am crescut!".

Şi firşind Antonie întrebările şi învăță de înherbîntară şi înfocară un pat de her. Iară svîntul
însâmnindu-să cu svînta cruce preste tot // trupul şi să sui în patul cel înfocat Iară îngeriul lui 1
Dumnădzău ruoră focul şi sfîntul fu nevătămat de foc. De-aceasta s-au cutremurat Antonie preste samă. Şi-ntrebă pre svîntul: "Cine eşti tu, de biruieşti şi focului?". Răspunsă-i svîntul: "Eu sînt un slujitorii) a lui Hristos şi mă chiamă Iulian.". Şi-l întrebă iarăşi: "Dară cine ți-s părinții?". Svîntul dzîsă: "O bătrină mi-i maică-mea, iară tată-mieu s-au săvîrşit".

Şi-ndată mînă de chemară pre îmmă-sa şi-i dzîsă cu răstit: "înduplecă-ți, bătrină, ficiorul să tămîiadzc dumnădzăii, iară de nu, da-te-voi pre mîna a neşte ruşinători, de te vor ruşina!". Iară înțăleapta bătrină dzîsă: "Dară ce osîndă sau ruşine-m va fi, căce-m vor ruşina şi-m vor ocări ciolanele, de cum dzîci, că încă-m va fi cinste căce-m voiu lăsa batgiocurite oasele pentru credința svînta!". într-aceasta, să muie tiranul şi-mvăță de o slobodzîră pre maica svîntului. Iară pre svîntul învăță să-1 scoată, să-1 taie. Şi, ducîndu-1, să rugă tăietorilor să-1 lase un cescuț la rugă şi dzîsă, rugîndu-să: "Mulțumăscu-t Doamne, că mă ferişi neruşinat pînă la vărsatul sîngelui mieu! Dămiaşte dară şi celora ce vor lua din târna mea iertare de păcate şi ferință de patime, să nu le vie gîngănii şi pasări stricătoare sau ană pagubă. Şi priimeaşte cu pace sufletul mieu!". Şi fu glas din ceriu: "Puitoriul nevoințelor ț-au deşchisu-ți porțile şi vin dc întră pre ce tc-ai nevoit cu leage'!". Şi acei 40 audzînd glasul cel din ceriu, sosiră gios, pugorindu-să din peştera muntelui, de unde era ascunşi şi aflară pre svîntul săvîrşit Şi mărturisiră pre Domnul nostru Isus Hristos naintea tăietorilor. Iară ei îi legară pre top şi-i dusără la domnul Antonie, să fie la altă întrebare.

într-aceastaş dzî, svinții măcenici Machedonie, Tatian şi Theodul şi pomenirea sfîntului şi preacuviosului Daniil din Thasiia.

într-aceastaş dzî, svîntul măcenic Ochean de foc s-au săvîrşit

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. /

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 13, pomenirea obnovleniilor a svînta lui Hristos şi Dumnâdzăul nostru înviere.

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului Comilie Sutasul.

Acesta era în dzîlele svinților apostoli. Carele petrecînd o viață fără de prihană, curată, vădzu pre îngerul lui Dumnădzău învățîndu-1 să chiame la sine pre sfîntul apostol Petr, să audză de la dînsul cealea ce să cade. Şi mearsă la dînsul svîntul Petru. Şi, spuindu-i Cuvîntul lui Dumnădzău lui şi tuturor ce erajtrînşi şi adeverindu-iji botădzîndu-i, îi deade dvorba şi cîrma oraşului Schepsiei. Care oraş, r^îmdu-rafundat în idoli, F-ău întorsu-ij>re toțrşi i-au botedzat cu darul lui Dumnădzău, şi pre acela, ^pre Dunitrie, domnul oraşului. Carele au credzut cu toată casa sa. Deci, obîrşindu-şi viața apostoleaşte, ^ cătră Domnul Hristos au marş?

într-aceastaşi dzî, pomenirea sfinților măcenici Crunidus, Leontie, Serapion, Straton şi Seleic.

Străluminînd cu bunătățile vieții sale în mitropoliia Alexandriei, fericitul Cronid Diaconul, credzură pentru dînsul Leontie şi Serapion. Iară în Gavatiia acea necredincioasă şi țărârioasă, Seleicus Ualeriannul, Macrovie şi Gordian, iară Straton în Nicomidia Vithiniei. Deci, dară, Macrovie, Cronidie, Leontie şi Serapion, după ce râbdară multe pedeapse în Eghipet, îi aruncară în mare. A cărora svintele moştii ieşiră la uscat. Şi, arătîndu-să îngerii lui Dumnădzău în vis a neşte oameni credincioşi, învățîndu-i de-i acoperirii cu pămînt Iară cei din Galatiia, Selevc şi Ualerian, Macrovie şi Gordian munciți cu foc şi cu sabie şi cîteva fealiuri de vîrteaje şi cetluituri de domnul Galatiei. Mai apoi, îi aruncară să-i mănînce herile şi-ş deaderă lui Dumnădzău sufletele.

Iară domnul Vithiniei, plecînd doi copaci de vîrvuri, după ce // au muncit destul pre svîntul Straton, l-au legatu-l cu mînule de-aceale doauă vîrvuri de copaci şi slobodzîră de pripă copacii de-l rupsără pre svîntul în doauă. Şi aşea ş-au datu-şi sufletul în mîna lui Dumnădzău.

într-aceastaş dzî, pomenirea svintilor măcenici Gordian, Macrovie, Iii, Zotic, Luchian şi Valerian.

Aceştia să nevoiră în dzilele lui Lichinie. Deci era Gordian cappadoc, iară Macrovie pallagon, tînăr de vîrstă şi în credinţa Domnului Hristos. Deci, aceştia, precum s-au scris mai sus, le-au fost sfîrşitul. Iară Zotic, Ili şi Luchian să sfîrşiră de sabie, în Rîm, după multe munci, din porunca lui Maxim Ighemonul. Iară Ualerian, plîngînd deasupra mormîntului svinţilor, s-au săvîrşit.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 14, svînta din toată lumea rădicare a cinstită şi viaţă-făcătoare Cruce. S-au rădicat lemnul Svintei Cruci în 14.

Constantin Marele şi întîiul împărat creştinesc, avînd dînădoară războiu, precum spun istoricile în Rîm, asupra lui Magnentie, pînă a nu lua împărăţiia la apa Tiverului, une istorii spun la apa Dunării, asupra schitulor, vădzînd că are oaste mai puţînă, avea frică şi să mira ce va face. Deci, fiind într-atîta zăbăvală la suflet, i s-au arătat într-amiadzădzi, pre ceriu, chipul Svintei Cruci făcută de steale şi, dimpregiur, cu slovace iarăşi de steale scriind aşea rîmleneaşte **Константине ин гхок сигно вннце!**, adecă "Constantine, cu acesta sămn să biruieşti!". Cetitam şi în lătineaşte, iară în cel elinesc aşea dzîce **Константине, внтѣтоннка!**.

Acesta s&mn nu vădzut şi dzua şi l-au vădzut noaptea. Şt în vis încă au avut răspuns. Deci la dzuA nu chemat preut. dc i-nu întrebat şi îndată au / gălat o cruce marc dc aur, în chipul ceii din ceriu, dc au PUS să mantă naintea oştii. Şi în steaguri au învăţat dc-au cusut sătnnul Svintei Cruci + (6T *A.SM* **когитарет кена ессет фактороc**, ava unllip>oniFr ET AiMilnini Ynt>TK^ jnri/inKrr VKAI **сигно кеоа внант інь цело юссит кеі вт фѣрть вос сигні фігѣрашіы кеwa форет аєзіаіи іx пралш**[*]).

Deci s-au împreunat de s-au lovit cu Maxentie la Rîm şi acela Maxentie gătasă pod viclean, întinat slab. prc apa Rîmului, cc să chiamă Tivcrul, să-1 pripască să dea pre pod, să piiaie cu oastea-ş Marele Constantin. Cc pulcamicul Dumnădzău ce-ntoarce răul asupra cui îl face şi pre cuvîntul dunmâdzăicscului David cc dzîcc: "Scunnat-au lacul şi l-au săpatu-l. Şi va cădea-ş în groapa ce ş-au lăcui". Gîndind Maxcntic că-l va birui ca şi-nlîi, deade milostivul Dumnădzău şi birui Constantin şi-l înfrinsă intr-atitn cît. dc frică, s-au orbit, de-au dat el pre pod să treacă, să scape, şi s-au rupt podul şi s-au înecat acela necuratul Maxcntic cu cîţva de-ai săi într-apa Tiverului.

Şi. deaca vădzu Marele Constantin, proslăvi cu mare slavă pre Dumnădzău, iară rîmleanii, deaca vAdzură că i-au mintuilu-i Dumnădzău dc-accl spurcat împărat Maxcntie, podobiră toate uşile cu podoabe scumpe şi ieşiră la Marele Constantin, dc-l adusără în cetate şi-l aşedzară în scaun, depreună cu cinstita Cruce cc i-au făcut izbînda. Şi i să-nchinară ca împăratului său. Dintr-aceasta să-ncredzu şi să adeveri în credinţa Domnului Hristos Marele Constantin şi să botedză cu maica sa Elena de svîntul Silvestru.

Şi iarăşi bătu pre Maximian Galerie, împăratul Anatolului, carele să gîndiia că cu farmecile va face izbindă. Iară. deaca bătu prc toţi pizmaşii lui Dumnădzău Marele Constantin şi stătu aftocrator Răsăritului şi Apusului şi Evropci, năzuiră din toată lumea supt ascultarea svinţiii sale, de le da scaune şi domnii.

Aluneca, trimisă pre maică-sa Elena la Ierusalim să afle Svînta Cruce. întrebînd lăcuitorii şi ncştnnd locul, nu a putea da samă, că-ş îngropasă jidovii afund şi-mpresurară locul în cei 40 de ai ce-au ţinut Ierusalimul. Şi, iarăşi, pre urma lor, puseasc pă- // gînii idolul Afroditci, Venerii, dzînei spurcAciunclor şi ruşinci. Şi să uitasă locul răstignirci. Şi cu mare ciudotvorenie au aflat svîntul Macaric locul. Şi aflînd Svînta Cruce însăş, a treia, şi cunoseîndu-o de pre scriptura a trei limbi ce era scrisă şi, mai virtos, de pre ciudotvorenie. Că atunce, scoţînd în năsălie la-ngropat pre o femeaie, pusără Svînta Cruce pre dînsa şi să sculă vie.

Deci, împărăteasa Elena cu mare şi negrăită bucurie să-nchină şi sărută Svînta şi viaţă-dătătoarea Cruce a Domnului nostru Isus Hristos. Şi o sărută tot clirosul şi boiarii şi tot nărodul şi, neputînd incăpea toate nărodele să o sărute, să rugară să o vadză săvai. Pentr-aceaea, fcaceră un ambon nalt, afară, şi să sui svîntul Macarie, patriarhul de Ierusalim, cu Svînta Cruce, de o rădică. Şi o vădzură toate nărodele din lume ce era strînse şi strigară toţ: "**Ги помилѡи!**". Şi, de atunce, s-au apucat de să ţine această sărbătoare a Svintei Cruci, ce să dzîce Dzua Crucii sau Văzvijeniia.

Într-aceastaş dzi, adormirea dintru svinţi părintele nostru Ioan, arhiepiscopul de Ţarigrad, Rostul de Aur. Ce pentru praznicul Svintei Cruci s-au pus pomenirea svinţiii sale, în luna lui Noievrie,13, şi

---

* Şi-ndată, cugetînd ce-a face o
fie a ei închinăciune, ca să-i fie agii^"nuTra^,5!!d0min<1! !S!!QUMt MV&&!MS* to CCriuşi!!!invfl,fls*

pomenirea blagocislivci împărăteasc Plachillei, femeii marelui împărat Thcodosie. Aceasta ş-au pctrcculu-ş toată viaţa în bună credinţă, grijind săracii şi mişeii; cu toată nevoinţa mearse călră Dumnădzău.

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului al şeas săbor din toată lumea, cc s-au strîns svinţii Părinţii noştri, în dzîlele lui Constantin Bărbosul, tatălui lui luslinian cel Mic*, asupra lui Serghie şi Pir şi Pavel cc era eretici monolhclici şi altor eretici, ce era în gîndul lor. Carii bîrfiia hulenie asupra Domnului Mrisios, de-i dzîcca că arc o voie. Deci, să slrînsă svîntul acesta săbor întru la în poiata ce-i dzîc Oanlon şi analhimisiră pre Serghie şi Pelr şi Pir şi Pavel, ce fuscase episcopi în Ţarigrad şi pre Macrovie de Antiohiia şi Niron de Alexandriia şi Onoric de Rîm şi Ştefan şi Polihronic şi pre alţi de-ai lor. Care svînt săbor s-au strîns în dzîlele lui Constantin / Pogonat, tatăl lui luslinian Rinotmit, ce mai sus s-au dzîs. Fost-au Părinţi svinţi 170.

într-accaslaşi dzî, svîntul măcenic Papa.

Acesta era în dzîlele împăratului Maximian ş-a lui Magnus Ighemonul de cetatea Larandron, eparhiia Licaonilor. Iară chipul muncilor lui, în multe fealiuri: rane şi zdrobituri fălcilor, spîndzurături şi zdărjeturi cu unghile ceale de her strujil, încălţăminte dc her cu găvoadze, cu carile fu silit a mearge pre lîngă cai, în treapăd. înlr-aceale cazne ş-deade lui Dumnădzău sufletul.

într-aceastaş dzî, svîntul măcenic Theocli de sabie s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî, svîntul Valerian cuconaşul de sabie s-au săvîrşit.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 15, nevoinţa svîntului mare măcenic Nichita.

Acest svînt marc măcenic Nichita era în dzîlele marelui împărat Constantin celui Svînt, născut şi crescut în Ţara Varvarilor ce-i chiamă goti, despre miadzănoapte de Dunăre. Şi nu ţinea păgîneaşte cu goţîi, ce svinţia sa ţînea creşlineaşte, precum era de luminată şi bogată rudă. Acesta fu oprit de Athanarih, domnul aceii ţâr, pentru credinţa Domnului Hristos şi mult muncit şi mai apoi, în foc s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî, pomenirea prccuviosului părintele nostru Filoftei Preutul.

Acesta era din satul Mirmicul, numit pre numele maică-sa, ce o chema Theofili. Şi, însurîndu-să, feace şi cuconi şi să spodobi dc să feace preut. Şi de-atunci, postind şi pregiur rugă nevoind, să feace făcătoriu dc mari ciudease. Şi, la lipsă, înmulţi şi deade pîine a flămîndzi, apa de pîrîu feace vin şi o piatră mare cu cuvîntul au mutat. Şi, preste un an după moartea sa, mutîndu-i svîntul trup la alt loc, ş-au întins mînule şi s-au apucat de // umerile a doi preuţi ce-l rădica. Şi, deaca-l pusără pre picioare, au cătat de-au păşit de trei ori, de s-au mutat unde dzace ş-aemu. Şi cură mir ncpărăsît, dînd răspuns minunat a streină şi cinstită viaţă ce-au vieţuit.

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului Porfirie de la Mimon.

Acesta svînt l-au pusu-l Iulian Prcstîpnic să batgiocurească Svîntul Botedz creştinesc denaintea lui, vesclindu-să la praznicul rodinilor naşterii sale spurcate. Deci, svîntul Porfirie întră într-apă, anume că batgiocureaşte, afundîndu-sâ, strigă: "Botcadză-să, Porfirie, în numele Tatălui ş-a Fiiului ş-a Svîntului Duh!". Şi, ieşind dintr-apă botcdzat, să-mbrăcă în haine albe şi să mărturisi creştin cu dc-adevâr. Şi pusă îndrăznire de mărturisi pre Domnul Hristos Dumnădzău. Şi-i tăiară capul.

într-aceaslaşi dzî, aliatul svintelor moştii a lui svîntul Acachie, episcopul dc Melittin.

într-aceastaş dzî, svîntul măcenic Maxim dc sabie s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî, svintele doauă fetişoare de sabie să săvîrşiră.

într-aceastaş dzî, aflatul svintelor moştii svîntului pîrvomăcenic Ştefan.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 16, svînta mare măceniţa şi-ntru tot lăudată Evfimiia.

Aceasta au fost în dzîlele lui Diocliţian. Prinsă pentru căce mărturiseaşte credinţă cătră Domnul Hristos. Deci, o munciră cu focul şi cu roata cea de munci şi cu de alte măiestrii de muncă şi herilor o aruncară la mîncare. Şi din toate o au scos darul Domnului Hristos întreagă. Şi, în mijlocul teatrului, adecă prăviriştii, ş-au împlutu-şi nevoinţa, dîndu-ş în mîna lui Dumnădzău sufletul luminat şi încununat cu cununa izbîndei. în veaci de să veselcaşte cu Hristos mirele ei cc ş-au îndrăgit pînă la moarte. /

într-aceastaş dzî, svîta măceniţă Sevastiani.

* Uinotmil

Aceasta era în vrcmilc lui Domctinn împărat, cc fu uccniță svîntului Pavel Apostol. Şi, prmsă în cetatea lui Marcl.ian «lc Serghie Ighemonul şi bătută ş. băgată în foc, în ci.plonu stătu nevătămată. *Z* dc .colo adusă in cetatea lui Arcad.c. in Thrnchiia şi Iracliia. şi o spindzurara dc un lemn, dc o chinuirii şi licrilor o aruncară inîncarc. Pin toate fu mîntuită Mai apoi. cu sabna îi tătară sv.nlul şi blagoslovitul cap. Şi-n Itwdc sînge nu cure lapte.

fntr-acenstaş dzî. pomenirea svîntului Ol/THOWWHKh Martin, papa dc R.m.

Acesta au fost în dzîlele lui Constantin împărat, cel ce-au fost cădzut în eresa monolheli|ilor. Pre-nccsta-l umorîră într-un feredeu. în Dame. la Silcliia. Acesta au fost tatăl lui Constantin Bărbosul Pravoslavnicul Deci Constantin Împărat, cc mai sus s-au clzîs. Imid eretic monolhclitean, vrînd să-ntărcaseă cresa niînft In Rîm. la svîntul Martin papa. Şi, nc-nduplecîndu-l, l-au purtat legat şi prin închisori şi l-au trimis în urgie în llcrson': şi acolo ş-au obîrşit rămăşițele vieții şi către Dumnădzău au mărv . .

într-aceastaş dzî. pomenirea svintei măcemțe Mclitmci.

Aceasta era din cetatea lui Marchinn de Thrachiia, în vremilc lui Antoni împărat şi Antioh Ighemonul Rabdă multe munci. Şi feace multe minuni. C-au oborît gios pre idoli numai cu ruga ş-au zdrobit deodată prc Apolon şi prc Iracli. Şi pre mult adusă către Hristos. Dusu-o-au şi la împărăteasa sa împăratul. în nontru. ca să o măgulească, să o întoarcă. Ce svînta au adus şi pre împărătească la credință, dc o creştină Mai apoi, îi tăiară capul svinţiii sale şi o lăsară nc-ngropată.

Iară un Acachic. mărgătoriu la Machedoniia, moşiia sa, o cerşu la ighemonul şi, fără de nice un prepus, i-o au dat. Deci, Acachie luă svintclc ei moştii şi le pusă în secrii, sîrguind pre ma- // re să sosască la moşiia sa. Şi. războlindu-să prc marc, muri. Şi, abătîndu-să curăbiiarii la un scruntari de marc cu vad. îngropară, ieşind la pămînt svintele ci moştii; şi lîngă svînta, aproape, astrucară şi pre iubitoriul dc măcenici Acachic.

Pcntr-a lor svinte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 17, pomenirea svintelor şi bune biruitoare măcenițe şi ficioare BtiDA. HAADKAJ H iUoeosb, adecă Credința, Nedeajdea şi Dragostea. Iară elineaşte li-i numele flMCTH, 6fwc. nratw, aşca-i elineaşte. Şi maica lor Sofiia.

Aceastea era din Italiia, în dzîlele lui Diocliţian împărat. D-ici adusără pre Pişti, fiind de 12 ai fetişoară. Şi mărturisind prc Domnul Hristos, fu bătută cu toiage şi-i tăiară țîțîşoarele; şi cursă lapte în loc de sînge. De-aciia, o înlinsără pre grătariu, de o frigea pre foc şi masă nearsă, că nu o prinsă focul. Dc-nciia. îi tăiară svîntul cap. Iară Elpis, Nedeajdea, fiind cucoană de dzeace ai, o bătură cu gîrbace de vine. de-aciia. o băgară în foc şi nu o prinsă focul. De-aciia, o spîndzurară, de o strujiia cu brînci de her şi o băgară în căldare, să o topască. Şi cu minune fu izbăvită dc Dumnădzău. De-aciia, îi tăiară svîntul cap cu sabiia. Adusără şi pre Agapi, Dragostea, cuconi|ă de noauă ai şi nice pre svinția sa nu o putură prclcsti. nice cu bine, nice cu rău. Şi o spîndzurară în gios cu capul, de o căzniră şi fu sănătoasă. Deci. îi tăiară cnpul. Şi, aşca, tuslrcalc ş-deaderă sufletele în mîna lui Dumnădzău.

Iară maica lor, svînta Sofiia, plîngîndu-le la mormînt pînă a treia dzî, răpâosă deasupra mormîntului cucoanelor ei şi răpăosă în mîna lui Dumnădzău. Aşea, svintele aceastea mieluşeale a Domnului Hristos cu cinstita lor maică, svînta Sofie, biruiră şi-ş împlură nevoința, luînd de la Domnul Hristos cunună neputredă de slavă în ceriu, în veaci de să veselesc. /

Intr-aceastaş dzî, svînta măceniță Agathocli.

Aceasta era fată lui Nicolai; avea femeaie pavlichiancă şi multă dosadă-i făcea să o-ntoarcă la cresa ei. Opt a. băt.ndu-o ş. preste ceafă cu pietri ucigîndu-o şi desculță întirindu-o pre locuri ascuțite-şi coaste -au fnnt. uc.gîndu-o cu un ciocan de her şi limba i-au scos, de i-au ars. Şi, deaca vădzu că n-o vTaXrecâlorre°"n,0arCă ^ V0ia ʌ,umatu"i Jeratec Preste cerbi<* ?* «Şea o-au mutat dintr-această

într-aceastaş dzî. svinţii măcenici Maxim, Theodot şi Asclipiodotiia

Şi neouS.7învS*'! Şi pici0arele' ʌ căce martu™'* P« Domnul Hristos.
^ f f i i s s " ? i •** împiură nevoința'iuînd de ia Domnui Hristos

Intr-accastaş dzî, svînta Luchic şi Ghemian, fiiul ei şi măcenic

Intr-accastaş dzî, pomenirea svintei măcenițe Theodotie.

împărâţînd în Rîmul cel bătrin Alexandru, fu trimis Simplichie în Ţara Capadochilor. Şi oblici prc Thcodotiia din Ţara Pontului, foarte bogată. Cârca, deaca o adusă naintea sa, şi dc vreame ce nu o putu cu cuvintele sâ o-ntoarcâ dc către Domnul 1 Iristos, o spîndzură şi o arsă, frigîndu-i pîntcccle multe ceasuri. Iară svinţiia ci mulţămiia şi proslăvită prc Dumnădzău şi nu să inîhniia, ce, cum vrea fi altcineva în muncă, aşea nu băga samă dc durori, de arsură şi de strujituri. De-aciia, o aruncară în temniţă. Şi, deaca trecură 8 dzîle, s-au deschis însăşi temniţa şi, vădzînd străjearii, să-nspăimară şi alergară dc spusără lui Simblichie. Şi nu vru să-i creadzâ. Iară a doa dzî o adusă naintea sa.

Şi, deaca o vădzu Simplichie cu totul sănătoasă, fără sămn cevaş sâ să cunoască loc de rane, o-ntrebă: "Cine eşti tu?". Iară svînta îi dzîsă: "Poate hi că ţî s-au întunecai mintea, că, de-ai Fi treaz, m-ai cunoaşte că sînt Thcodotiia!". Şi au- // dzîndu-ş aşca Simplichie, învăţă de arsără un cuptoriu şi 2Ir
aruncară în nontrul cuptoriului prc svînta. Şi, vărsînd pară cuptoriul afară, arsă de umorî 70 de oameni. Iară carii au scăpai au păzît de-au astupat gura cuptoriului. Şi, a doa dzî, au mînal Simplichie 2 popi dc-ai săi şi cu alţi oameni, să margă să-mpraşlie cenuşea trupului svintei. Şi, cum destupară cuptoriul, ieşi foc şi arsă de umorî pre-amîndoi popii idolcşti. Iară alalţi oameni, deaca vădzură prc svînta în cuptoriu, în mijloc de doi îngeri cu veştminte albe, şedzînd şi cîntînd, să cutremurară şi fură ca morţîi.

Deci, svînta ieşi din cuptoriu fără sămn de vătămare, cîntînd şi bucurîndu-să. Şi o închisără în temniţă. Şi, avînd Simplichie calc către Ţarigrad, învăţă să ducă legată şi pre svînta. Şi, abătîndu la Anghira de poposî, o adusă naintea sa pre svînta şi-i dzîsă : "De nu t-ii pleca să tămîiedz dumnădzăii, tc voiu umorî pre cel grătariu înfierbîntat!" şi i-1 arătă cu mîna. Iară svînta îi dzîsă: "De-a-ntra cu mine Livelisie în foc, pre grătariu şi de nu-1 va prinde focul, voiu tămîia dumnădzăii tăi!". Şi dzîsă Simplichie: "Dumneata Livellisie, întră cu dînsă, avînd într-agiutoriu putearea marilor dumnădzăi!". Deci, cum întră Livellisie cu svînta, îndată l-au amistuit focul, iară svînta au ieşit sănătoasă.

Deci, mirîndu-să şi neştiind ce-a mai face boiarinul Simplichie, învăţă de legară svînta şi o dusă către Vithinia. Şi, sosînd la Nichea, învăţă să o bage în capiştea idolilor, să să-nchine. Svînta, priimind bucuroasă, întră de rugă Dumnădzău. Şi putearea rugii svintei oborî toţi idolii gios, de să zdrobiră, cît să mirară toţi şi să ciudiră a minune mare, vădzînd aşea lesne zdrobitura idolilor săi. Şi, mîniindu-să şi lurbînd Simplichie, învăţă de întinsără svînta de 4 părţi şi pusă să o despice cu hiresteul. Şi să osteniră ceia ce trăgea hiresteul hirestruind şi nemică nu-i putură strica. Şi să dezlegă svînta, de stătu slobodă, mulţămind Domnului llristos, mîntuitoriul ei. Iară Simplichie, tot fiind întunecat, învăţă să-i dea rana cea de istov cu sabiia. Şi, aşea, tăiară svîntul ei cap. Şi mearse sufletul svinţiii sale în cămările / împărăţtiei ceriului, în odihna mirelui ei, Domnului Hristos, în veaci odihnindu-să cu svinţii.

într-aceastaş dzî, svinţii o sută de măcenici şi svinţii Pileos şi Nil, episcopii şi svinţii 46 de măcenici din Palistiena.

Tocmind şi pornind goană necuraţii asupra creştinilor, prinsără dc la Eghipet pre svinţii episcopi Pileos şi Nil şi pre doi slăviţi şi vestiţi, Patermuthei şi Ilie şi pre alţi o sută cu dînşii; cindzăci era din Palistina.

Deci, cei 100, ne-ndupleeîndu-să a sâ lepăda de Domnul Histos, întîi le scoasără svinţii ochi; de-acii, le tăiară gleznile de la piciorul cel stîng şi-i deaderă la ocne, la băi, să pată rău. Şi aşeaşi priimiră fericitul sfîrşit.

într-aceastaş dzî, svinţii măcenici Haralambic şi Pantoleont şi soţîile lor. Şi să face săbonil lor în mârluriia lor carea-i în Deitera.

într-aceaslaş dzî, svinţii CUJTNO-mâenicii Iraclid şi Miron, episcopii Tamasului de.Chipru.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 18, preacuviosul părintele nostru Eumenie, episcopul de Gortina.

Acesta Eumenie, din tinercaţe, multă nevoinţa şi cu greu podvig au rădicat şi smerenie desăvîrşită au dobîndit. Pentr-accaea şi cîrma besearicii Gortinci rădică asupra sa.

Acesta pre un groaznic balaur cu făclii l-au pîrjolit şi l-au umorît. Şi de-acolo agiunsă către Rîm ca un străluniinătoriu. Cu învăţături dumnădzăieşt pre toţi au luminat, în seamne şi minuni prc mulţi mirînd. De-acolo, agiunsă Thivaida şi fără voaie şi, îndată, le potoli seaceta. Şi deaca să fîrşi, iar thiveianii dusără cinstitul lui trup la moşie şi la turmă, la locul ce să chiamă Raxos, de-1 astrucară unde-i şi cinstitul trupul lui Chirii.

într-aceastaş dzî, pomenirea svintei măceniţe Ariadni.

Aceasta era în dzîlele Iui Adrian şi Anto- // ni împăraţii, fiind şarbă unui Tertilă, mai-marelui 22r
oraşului Promiseilor Frighiei Salutarici. Şi, căce n-au vrut să prăznuiască la rodinile cuconului

ÎMKcri călAri cu amic. cc sa ivirâ cu suh|c.

într-aceastaş dzi. sv.nlclc femei Sofiia şi Irma. măccn.ţclc.

fn'r-accascaî dzî. svînlul CUJTHOrtMOm Simcon. episcopul dc Ierusalim, fi.ul Iu. Ios.f loKiKlnicul si fratele lui lincov. fratele lui Dumnădzău.

Ace* o cm în d/îlclc lui Traian împărat, al doilc episcop. Acesta fu pini dc eretici şi de necredincios.. Şi fiind b/Mrin de 120 de ai. cu multe bătăi de rane fu căznit. Iară cea mai de-apoi, îl ra.st.gn.ra prc cruce; şi aşcaş deade sufletul în mîna lu. Dumnădzău.

într-aceastaş dzî. svîntul m8cnic Castur.

I'cnlr-a lor svinte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte. Adevăr.

ÎNTR-ACKASTÂ LUNA, 19, svinţii măcenici Trofim şi Savvatie şi Dorimedont şi cu Aceştia era în dzîlele lui Prov împărat. Din carii Savvatie în Antiohiia stătu naintea lui Vicane Ş. bătut tare şi băgat în temniţă, ş-dcade în bălai sufletul în mîna lui Dumnădzău. Iară Trofim tălpălagc dc l.cr nalte şi multe munci cu Dorimcdon răbdară. Şi, tăiaţi capetele, să săvîrşiră.

într-aceastaş dzî, pomenirea svintei măceniţe Sosaina.

Această svînta, fiind dc naştere din Palestina, tăie părul şi-mbrăcă bărbăteaşte, puindu-şi numele loan. Şi mearsă la o svînta mănăstire, la Ierusalim. Şi / priimindu-să, sosî cu bunătăţile de fu şi arhimandrit.

Şi trecînd mai bine dc dzeace ai, din zavistiia pizmaşului, i s-au scornit nume rău cum să fie muicrarcl arhimandritul. Şi neputînd dovedi tatăl minciunilor, de vreame că era mai mare arhimandritul şi pre o svînta mănăstire de călugăriţe, scorni vicleanul poruncă păgubitoare. Că învită prc ai săi să nu lase să să-nchinc oamenii lui viu Dumnădzău, ce idolilor şi dracilor să tămîiadze. Deci, întii. prinsără pre Sosanna, căci că era şi arhimandrit. Şi ncputîndu-o îndupleca cu muncile, o mutară dc prc pământ în sălaşele ceriului.

Pentr-a lor svinte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 20, svîntul marele măcenic Evstatie şi Theopisti şi doi cuconi ai lor, Agnpie şi Theopist.

Acesta svîntul marc măcenic Evstatie era stratilat, adecă hatman pre oşti la Rîm, în dzîlele lui Traian împărat. Şi-i era numele Plachidas, iară femeaia sa Tatiani. Şi era foarte bogat şi era drag a face milă la săraci şi mişei.

Şi. fiind elin, adecă necreştinat, dănăoară, ieşind a vînat, vădzu un cerb şi începu a-l lua în goana Şi apropiindu-l să-l agiungă, veade între coame-i cinstita Cruce a lui Hristos. Şi glas veni de la Cruce, dzicînd: "O. Plachide, a cc mă iai în goană, eu sînt Hristos!". Şi, dintr-aceaea, s-au botedzat. Şi aiiia i-au dalu-i războiu pizmaşul cel sufletesc, cît s-au scăpat şi de aveare, şi de cuconi, şi de femeaie; femeaia fu robită, cuconii, apucaţi de Ici şi pre sine la grea sărăcie. De-aciia, s-au aflat cu femeaia-ş şi cu cuconii. cu minune dc lungă poveaste. Şi fu cercat de la-mpăratul şi aflat şi pus iarăşi la cinstea cea dinţii Şi cu multe bunătăţi mulţămi lui Dumnădzău.

Şi. mai apoi. obîrşi nevoinţa cu măcenicie. Că, scomindu-să goană asupra creştinilor, svinţia sa stătu urc, dc mărturisi pre Domnul nostru şi Dumnădzău Isus Hristos. Şi fu băgat cu femeaia şi cuconii intr-un bou de aramă înfocat. Şi aşea, ş-au luat cu- // nuna vieţii împărăţîiei cu aleşii, în ceriu.

Preutul ... svinţilor părinţilor noştri şi ispoveadnici Ipatie Episcopul şi Andrei

Aceştia svinţi fiind din Lidiia, dc cuconi mearsără la şcoală. Ipatie ş-au iubit călugăriia, iară iZu ... * biruia prc alalţi nu numai cu postul şi priveghearea şi rugile, £ ş. cu de toată mintea cea de smerenie şi libovă. Şi, oblicind de dînşii episcopul de Efes, i-au trasu-i la sine_IJcci, pre Ipat.c l-au hirotonit episcop, iară pre Andrei preut

-au baga«t ternn Î f"''-'V*'- ... P ... ^ Leon împărat Armenie, i-au chematu-i şi băgat ,,, ,emn.|ă, arunc.ndu-, ş, trăgîndu-i; apoi învăţă de le despoiară svntele capete. Şi svintele

icoane Ic arsără în capete. Şi unşi pre svintele barbe cu smoală şi în mijlocul oraşului îi dusără dc-i giunghiară, în părțile Xirolofului, aruneîndu-i cînilor.

într-aceastaş dzî, svîntul Martin, papa dc Rîm şi Maxim şi cu soțiile sale.

Aceştia svinți feaceră săbor în Rîm, depreună cu mulți pravoslavnici şi proclcţîră cresa lui Consta împărat dc Țarigrad, nepotul lui Iraclic. Şi, oblicind Consta împărat, întîi închisă pre svîntul Maxim şi ucinicul svințiii sale Anastasie. De-aciia, i-au trimis la-nchisoarc în Thrachiia. Şi, iaraş adueîndu-i, i-au scos la-nlrcbarc. Iară sfințiile sale îl înfruntară şi-i probrăzîră creticiia. Şi le tăie vîrvurile limbilor şi dcagetelor şi-i trimisă în Lazichiia, în urgie. Şi mînâ de-adusă şi prc svîntul părintele nostru, papa dc Rîm, Martin, la Țarigrad. Şi-l băgă la-nchisoare, fâcîndu-i multe scîrbe. Şi trei ai încheiat l-au ţînul în I Icrson .

Deci svîntul Anastasie, împlînd 20 de ai cu închisorile, să sfîrşi întru Domnul Hristos şi Theodor aşijderc. Iară Evprcpie stătu la închisoare de izgnanie numai un an, aşijdere şi Maxim. Iară, dintru svinți părintele nostru Martin răbdînd multe nevoi în Herson, răpăosă şi mearsă cătră Dumnădzău. Iară svintele lui moştii le astrucarâ denafarâ de cetatea Hersonului. Şi pre urmă s-au mutat la Țarigrad, la Besea- / rica Prcasvintci Dumnădzău- Născătoarei, în Vlaherne.

într-aceastaş dzî, svinții măcenici Artemidor şi Thalos.

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului Mclctic Episcopul şi pomenirea dintru ispoveadnici marele loan Eghipteanul.

Acestuia svînt neputînd îndrăznire suferi păgînul Maximian, îmvăță de-l omorîră cu alți 40 de svinți împreună.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Adevăr.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 21, pomenire svîntului proroc Iona.

Acesta era ficior lui Amathi din Ghcta, din Cariathmaus, aproape de Azot, oraş ellinesc, lingă mare. Şi, înghițit de chit şi borît, s-au sculat de-au mărs la Nineviia, cetatea mare, de-au strigat: "Prăpădenie!". Şi întoreîndu-să de-acolo, nu mai şcdzu în țară-ş, ce-ş luă pre maică-sa şi să streină într-un oraş păgînesc. Aşea gîndiia că s-a curățî de ruşine ce-au strigat asupra Ninivei şi nu i s-au izbîndit.

Acesta-i ficiorul ceii văduve din Sarepta, ce l-au învis Ilie Prorocul cînd mustra pre Ahav împărat ş-au strigat foamete în țară. Şi fugind, au ncmerit în Sarepta Sidonului. Află pre acea săracă cu fiiul ci şi găzdui la dînsă, că nu putea găzdui la păgîni neobrezuiți şi o au blagoslovit pentru ospătari ia ei. Că o ştiia şi mai denainte, dc i-au învis şi cuconul cc-i murisă.

Deci, după ce s-au trecut foamea, s-au sculat cu maică-sa din Sarepta, de-au mărs în țara Iudei, de-au lăcuit pînă cînd au strigat Ninivei. Şi, iarăş, murind maică-sa, o au îngropat lîngă Valanul" Devorei şi să aşedză în țara Senaar"' şi acolo răpăosă. Şi fu aslrucat în peştera lui Chenezeu ce era giudeț a un neam, atunce, în dzîlele cînd n-avea împărat. Ş-au dat sămn în Ierusalim şi-n toată țara, cînd or veadea lupul urlînd cu jeale, cu viers supțîrc şi gîndacul din lemn, să grăiască la Dumnădzău. Că atunce s-a apropiia spăseniia, atunce or veadea şi Ierusalimul // răsîpit pînă la rădăcină. Şi vor veni năzuind la dînsul toate limbile să să-nchine lui Dumnădzău. Şi vor clădi pietrile lui spre-apusul soarelui. Şi acolo va fi închinăciunea pomăzuitului, că Ierusalimul s-au pîngărit în pustieciunca jărtvelor idoleşti. Şi, de-aciia, va veni sfîrşi tul a toată dihaniia.

într-aceastaşi dzî, preacuviosul părintele nostru Iona Savaitul.

Acesta preacuvios preut fiind tată lui Theodor preacuviosului şi fericitului Theofan, tvorețului canonelor, cărora Theofil împărat le-au scris obrazele pentru sfintele icoane. Acesta svîntul părinte Iona mearsă în lavra svîntului Savei, de să călugări şi dobîndi smerenie deplin. Şi, multe bunătăț îndereptînd, în bune bâtrîneațe au ieşit cătră Dumnădzău.

Intr-aceastaşi dzî, pomenirea svîntului apostol Condrat.

Acesta fiind vechiu şi mult îmvățat om, au propoveaduit strigînd cuvîntul lui Dumnădzău în Athine şi în Magnisiia şi pre mulți au străluminat cu dăscăliia dogmatelor şi poruncilor, de i-au adus la lumina cunoştinții lui Dumnădzău. Pentr-aceaea, fu izgonit de la turma sa din Athine de gonaci; întîi cu pietri-mproşcat şi în foc ispitit şi cu alte munci. Mai apoi, luă cunună de măcenicie la Elic Adrian împărat, ce-au făcut într-alt chip Ierusalimul şi i-au schimbat numele Eliia sau Ilia.

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului măcenic Evsevie.

** feredeul
*** la Vavilon

Acesta sîneur au mărs la domnul Fînichici şi i-au dzîs: "Dcrcp-cc eşti fără dc minte o
Acesta s ngur au ™ Dumnădzău. gonind Itinna lui Hristos?". Şi cl, minimdu-să,
Eorocopu.". şi luptător... uii,.>tn,i I n I)mau/ fc în traislrc
învăţă dc spind/urară prc sv.tuş, s -l Mmj-sc^ • nu.
E G ' S în ceriu, slăvind ş i blagoslovind pre Dumnădzău.
V ^ ^ L ^ ^ . Î o i . c S r ; a svinţilor măcenici şi fra,i buni / Evscvic, Nestav şi Zinon.

« -acea ,n dzî. pomenirea svinfi părinţilor noştri, episcop., dc Ch.pru, Melet.e ş. Isach.e

Aceştia svinţi şi fcrici|i părinţii noştri fură episcop, bcscar.c. Iu. Hr.stos ce- m Ch.pru, credincios fiind, smeriţi şi cu frica lui Dumnădzău. Şi avea ncpărăsît şt ne-nectat lucru a-mvăta poporcan.i cuvintele lui Dumnădzău şi a-ş împărţî avearea la lipsit şi mişei. Şi, aşea nevo.ndu-să <n toată viaţa lor. răpăosară cătră Dumnădzău, în osăbitc vremi,

într-aceastaş dzî. pomenirea svîntului măcenic Prisc.

într-aceastaşi dzî. pomenirea svîntului CumtOAWHHKh lsaclue, episcopul de Chipru.

într-aceastaş dzî. pomenirea a svinţi 6 măcenici, cc purta scuturi pre lîngă Maximian.

Pcntr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 22, svîntul CUJTHatWNHKh Foca, Făcătoriul de minuni.

Acesta svînt era fiiu lui Pamfîl şi Măriei Ia Sinop. Şi-ndată, din tînără vîrstă, feacea slăvite minuni cu darul preasvîntului Duh. Şi petrecu făcînd minuni pînă la sfirşeniia sa. Deci, i s-au vădit şi sfîrşeniia cea de măccnicic ce era să-i vie. Că veni un porumb de-i şădzu în cap şi-i pusă cunună şi-i grăi omeneaşte, dc-i dzîsă: "Paharul |î s-au dires şi trebuie să-1 beai!". Carele, de-aciia, s-au spodobit de l-au băut. în dzîlele lui Traian împărat, luînd sfîrşenie de sabie şi de foc. Şi feace multe minuni şi pre urma răpăosării svinţiii sale ce-au mărs cătră Dumnădzău.

într-aceastaşi dzî, svîntul Foca Grădinariul.

Acesta era din Sinop, cetate bătrînă şi vestită. Mcşterşugul Iui era inul ce lucra şi agonisiia. Şi cc agonisiia ţinea de obşte, adecă da lipsiţilor // milostenie. Şi avea mare grije a-ş podobi sufletul cu bunătăţ. Pcntr-accaea, nu s-au putut ascunde. Cc s-au vădit şi svinţia sa ca un prisne a lui Dumnădzău priiatin. dc-au prins veaste şi ighemonul. Dcci-i trimisă ighemonul ucigaşi. Şi veniră de-i sălăşlui şi-i ospăta şi-ntrebîndu-i cu GMiieabă îmbla, iară ei îi spusără taina, că îmbla dc cearcă pre Foca, să-1 umoară. Iară svinţia sa, deaca audzî aşea, abătu de-ş gătă mormîntul de-ngropăciune. Şi de-aciia să spusă călră dînşii: "Eu sînt acela Foca, carele cercat voi!". Lor li să feace milă, iară ogodnicul lui Hristos încă îi rugă să-ş obîrşcască porunca ce li s-au dat de la ighemon. Şi fu svinţia sa tăiat şi rădicat jărtvă lăudată lui Dumnădzău.

Intr-accastaş dzî, svînta măceniţă Drozili, hiica lui Traian împărat, şi cu dînsă cinci canonice, adecă călugăriţe. Şi pomenirea svîntului măcenic Isaac şi svîntul Martin.

Pcntr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 23, zimislirca svîntului slăvit proroc nainte-curătoriu şi botedzătoriu loan.

Această dumnădzăiască zimisliciunc o au bine-vestit prorocului şi preutului Zahariei dumnădzăiescul arhistratig Gavriil. dzîcîndu-i: "Ascultatu-s-au ruga ta şi femeaia ta Elisavet va naşte ţie fiiu **ŞI-I** vei pune nume loan!". Şi dinlr-aceasla să cunoştea demainte, pentru proslăvitul şi a bătrîneaţilor ş-a sterpiei Elisavetii, dumnădzăiască şi feteasca naştere a Preacuratei Dumnădzău-Născătoarei.

A f n c a t mucenici Andrei şi loan, Petr şi Antonie, ce să sfîrşiră în

A J" - P Vasuie Machedon blagocistivul, atunce Africa o domniia agareanul Avran.n. Preste tot acela păgîn prădînd Siracusele, mitropoliia Siţeliei, robi de-acolo pre svîntul loan cu . cuconi a. Iu. Antonie şi Petr, carii era încă brudii. Şi îndată i-au datu-i la carte agarinească. Şi, deaca să feaceră / vome. ş. prc mulţi întrecînd cu înţălepciunea şi cu bunătăţile, mirîndu-să de dînşii acel viclean ncpn.at.n. Deci-i boieri pre-amîndoi, pre Andonie, ghenicon, iară Petr, sachellarie. Iară ei, puturTrunSr * * * * ******** Ce însă nu

c l i n c i u r o a i T ^ f r i ^ i " ' S ? &- * sălbatice,
m u T Z m ^ u i ^ m S í?*™ ^ ^ e P *t*. V. sflrîmîndu-le
muiţamua Iu. Dumnădzău. De-ci.a, .l pusără călare pre un asîn, legat pre somar* cu funia îl purtară

ulițele. Iară Petr, dezbrăcat, fu ucis prc spinare şi pre pîntece şi fu băgat în temniță. Dc-ciia, îi scoasă şi Ic zdrobi cu beate clinciuroasc oasele brațelor şi umerilor şi speatcle şi mînule şi şoldurile şi stinghile şi fluierilc şi picioarele, dc-i feace ca-o culcase, carnea cu oasele frămîntate cu sînge cu tot, întruna, ca o pihlire. Dc-aciia, pusă cărbuni şi-i aprinsă. Pusă țîgan cu foii de-nherbîntă cleaşte şi Ic tăie boaştele, să Ic bage în rosturile svinților. Şi aşea omorindu-i, adusă şi pre loan, tatăl lor, şi, luîndu-1 de grumadzi, cu stînga l-au rădicat dc cerbice şi i-au deschis gura şi ş-au băgat sabiia în gura svîntului loan. Şi aşca au răpâosal deasupra cuconilor săi. Dc-aciia, feace foc mare şi arsă trupurile svinților depreună.

Iară prc fericitul Andrei, bătrîn fiind foarte, l-au ținut la-nchisoare mulți ai, uscat de foame şi scatc şi goliciune şi dosadă şi, ne-nduplccîndu-să păgînului, ce feace cîinele şi hiara cumplită?! Au încălecat, puindu-1 proaşcă, şi s-au răpcdzît cu sulița, de l-au lovit în piept. Iară svîntul, mulțămind, scoasă glas cătră Dumnădzău. Şi, iarăş, din dos, au alergat calul şi l-au lovit cu a doa însulițătură în spinare. Şi, aşea, îmbe sulițe înfipte prin mînunlăi, cădzu svîntul gios şi-i tăiară şi cinstitul cap. Şi, aşea li s-au împlut svînta nevoința.

într-aceastaş dzî, svînta măceniță Icraida Ficioara.

Aceasta era în Țara Eghipctului, la un Ioc cc să chiamă Tamma, fată unui preut, anume Petr. Şi era // îmbrăcată în veşminte călugăreşti, fiind de doispreace ai cucoană. Şi pugorind împreună cu alte fetişoare la fîntînă, să-ş scoată apă, şi vădzu featc multe şi bărbați preuți, diaconi, călugări şi mireani în şeaică legați, ce-i ducea prinşi. Şi, oblicind că-i duc pentru Hristos, să-mbărbătă şi întră la dînşii şi să rugă lui Comendarisie, adecă mai-marelui, să fie şi ea într-acea prinsoare pentru Domnul Hristos. Iară comendalul o dojeni să-ş aleagă ce-i mai bine, pînă-i fără de muncă şi să nu moară cu acei legat. Şi, nepriimind ca dojana lui, astătu naintea ighemonului. Şi-i batgiocuri idolii şi-i şcopi în obraz, căce lua în balgiocură lucrurile credinții creştineşti. Deci, cu multe cazne, deacă o munci, îi tăie şi svîntul^cap.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuvioaselor femei Xanthippi şi Polixeni surorilor.

Aceastea era din Țara Ispanilor, în dzîlele lui Clavdie împărat. Dintru carele Xanthippa era cc-au fost femeaie lui Prov, ce era ispravnic țării, pre domnie de o domniia. Iară ea fu îmvățată de svîntul apostol Pavel, cînd au fost acolo şi depreună cu alțîi şi bărbatul ei. Iară Polixeni fusease răpită de un om rău şi cumplit, ce cu darul lui Dumnădzău au scăpai curată şi nestricată. Şi o-au botedzat svîntul apostol Andrei. Şi pentru dînsă crcştinîndu-să mulți, luă cu sine pre svîntul apostol Onisim şi mearsă la moşiia ei, Ispaniia. Şi apoi, după acea calc mare şi fugi nepovestite, trasă cu sine şi pre Rcveca cu carea s-au botedzat. Şi află pre soru-sa Xanthippa şi petreeîndu-şi depreună viața, multe puteri dumnădzăieşti şi minuni făcînd, călră Domnul răpăosară.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 24, svînta mare măcenița şi aseamene cu apostolii Thecla.

Aceasta era din oraş, din Iconiia, din / maică, Theocliia, de rod bun şi slăvit. Şi-mvăță cuvîntul credinței de la marele apostol Pavel, cînd învăța în casa lui Onisifor. Şi era, cînd veni la credință, de 11 ai, logodită cu Thamir. Şi, nebăgînd samă focul în carele fu aruncată, nice gîndi de logodnic şi urmă după Pavel. Şi, de-aciia, mearsă la Antiohiia propoveaduind. Şi fu dată herilor de Alexandru şi tauri slobodzîră să o stropşască. Şi mîntuindu-sâ de toate cu darul lui Dumnădzău şi slrigînd prin multe locuri şi țări pre Domnul Isus Hristos şi trăgînd pre mulți cătră credință la Hristos. Apoi mearsă la moşiia sa şi, lăcuind la singurătate, într-un munte şi făcînd multe puteri, lăsă lumea. Şi răpăosînd, crepînd o piatră din ruga ei o au priimit. Iară viața ci, nouădzăci de ai au trăit.

într-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Coprie.

Acesta s-au născut în gunoiu, dinafară dc mănăstirea svîntului Theodosie Chinoviarhului, den o femeaie ce o luasă în goană agareanii cu alți vecini mulți, ce fugiia-n bejenii cătră sfîntul, să scape. Şi, deaca să dusără păgînii, potoliți de darul lui Dumnădzău ce era întru svinția sa, aflînd călugării pruncul în gunoiu, îl luară cu porunca marelui Theodosie şi-i pusără numele Coprie, adecă "gunoi". Şi-mvă|ară o capră de-1 hrăniia. Şi la vreamea aplecatului veniia capra de la turmă însăş de-1 apleca şi iarăşi să ducea la turmă, pînă-ncepu a mînca bucățeale.

Şi, deaca să feace mare, era drag marelui Theodosie şi să-mplu de Duhul Svînt, ferind icoana sufletească. Şi feace de i să-nduplecа herîle. Află, dănăoară, în grădină, un urs mîncînd marule. II luă de ureache şi-l scoasă afară şi-l mustră cu numele svîntului. Şi de-atunci, n-au mai cutedzat ursul a mai întră în grădină.

Odănăoară, iarăş, mearsă în pădure a leamne cu asinul. Şi aducînd leamne, ursul veni şi loveaşte asînul de-1 vatămă la şold. Şi prinsă prc ursul, de-1 încarcă cu leamnele, dzîcîndu-i: "Nu ti-oi lăsa, ce

,i-oi face dc-i lucra slujba asînului. pînă s-a tămădui!". Şi cu ruga svîntului Theodosie i sâ-nduplcca V " ~ : ^ : ! ^ s , dc pripă, pînă a găsî po.onicul. suciia mîneca, băga ,nî„a în C4lda" i c KtS ^ ;mre ;icej svjnţi pflrjnli ca soarele> podobi, cu

„ret.tî.a si cu tot lealiul dc bună.ă| Şi. s.înd la loc ascuns, întindea rugă cătră Du.nnâdzâualî.a, cîl ş. narele Theodosie. răpăosă. fiind, veniia şi să arăta, dcpn.-u.iA dc anta la ruga cu dtnsu . Mat apoi dc ,c dzîsă cătră dînsul: -ln.il. frate Coprie. |-au veni. vreamca dcs,âr|,r., talc şt vino la no, la locul unde |i-i găla.'". Şi. deaca nudzî aceasta minunatul, preste puţine dz.le războ i.ndu-sa, mcarsa cu pace cătră Domnul.

Pentr-a lor svinte rugi. Dumnădzău miluiaşlc şine spăseaşte. Ameii

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 25, preacuviosa maica noastră IZufrosina, fiica Iu. Paf.iulie Fgluptt.u.uluL ncuvjoj|sJ(Errosini au fos, fiică lui Pafnutic şi Măriei, rudă mare şi bogată, cucon dc rauâ părinţilor că era sterpi. Şi, deaca o crescură, ea avînd în incmă Duhul Svînt, părăsî lumea şt îndrăci viata călugărească. S-au tăinui, şi s-au îmbrăcat voiniecaşte, ca un scop împărătesc din casa împăratului s-au făcut, puindu-şi numele Zmaragd. Şi mearsă la svînta mănăstire bărbătească de sâ călugări, nevoind să să nmistuiască dc cătră părin|ii săi, să nu o poată afla. Şi împlîndu-ş voia, ce-au dorit au dobîndit.

Dară nu-i putinţă să să poată povesti truda şi ruga ei şi ncvomţa cu carea au adevăsît ş-au topit acel trup moale şi gingaş. Că feace dc sâ miră toţ dc strădania ei! Lăsînd pre tatăl ei acea fericită şi bună liiicâ. alergă dc sâ află în mijloc de călugări, ca piatra zmaragdului. De carea să feace mare căutare dc oamenii ei. mai vîrtos dc tatăl ei. Carele, plîngînd şi hlipind cu dureare de Ia inemă pentru departe ducerea ci, suspinînd şi ecreînd munţii şi prăpăştile şi pustietăţile, chinuindu-să 31 de ai căutînd să o vadză. Şi, venind adeasc dc o vedea şi nu o cunoştea, că avusease de demult / obicină de veniia la dzîlc marc de rugă Pafnulie la acea svînta mănăstire, din tinereaţe. Şi din ruga lor, îi dedease Dumnădzău acea hiică. Pcntr-aceaea, şi după ducerea ei, veniia adease acolo, de cercată pre toţi călugăraşii prc la chilii şi, mai mult, veniia la Zmaragd de-l vedea, că-i era mai drag. Şi Dumnădzău au acoperit dc n-au mai priceput că i-i hiică-sa, nice alt nime.

Mai apoi dc toate, povestindu-i toate patimile sale, tatăl cătră hiică, cu jeale, cu lacrămi, îi dzîsă Zmaragd: "Eu-s, ncanio, hiică-ta Eufrosina, ce te bucură, părintele mieu, că te vei muta în ceriu, dobîndindu-|i aceasta dobîndă pentru truda ta cea lungă ce-ai purtat!". Iară el, Pafnutie, unde-i înţâlcasă şi o cunoscu, cădzu la pămînt ca mortul, de preaslăvit lucru şi minunat. Şi grăind cuvîntul cel de-apoi, să răpăosă în mîna lui Dumnădzău. Ce jeale şi ce plîns şi umilenie au fost şi polzuinţâ sufletească, pentru să nu lungim prologul, am lăsat pre samă istoricelor să-şi citiască iubitul cetitoriu! Iară Pafnutic, lăsînd avearea şi moşiia, luă dor dumnădzăiesc şi obiceaiul hiică-sa. Şi, puţînel trăind, în podvig, călugăreaşte şi pre acea rogojioară a hiică-sa aţîpind, răpăosă şi sâ mută în sălaşele ceriului, depreună în veaci bucurîndu-să la Dumndzău.

Jntr-aceastaşi dzî, pomenirea svîntului măcenic alt Pafnutie.

Intr-accastaşi dzî, pomenirea marelui cutremur întru carele fu apucat în ceriu un cucon.

In dzîlele împăratului Theodosie celui Mic, vrînd Dumnădzău să arate omenilor cu chipurile ce ştie Svinţia sa şi, mainte de înviere, Dzua învierii, feace cutremur mare şi groznic. Şi, pentr-aceaea, ieşiră împăratul llicodosie şi cu patriarhul, cu tot clirosul, cu tot nârodul, cu mare litie afară de' rangrad, la cimp, dc frica cutremurului şi feaceră rugă. Iară, într-acealea vremi, neşte eretici scomiscase o cresă p.crdzătoare la suflet, carea au rămas la urîţîi armeani, de ţîn şi pînă astădz, între multe ercasc cc au.

i "rJi CC';l reaSaaCCaSlaC n reav o msă P o vestim - ac ™ 'aste că adaog armeanii la: "CThM M", cîndu-i 1H n^/. PhTOh" <k îc:''p4cn *«cii HAC pdAH ",[12] de-acii dzîc: "IIoAiHn«H Hdc!"[13] Deci Patriarhul d 0C n^r'^Ur' ^ mgă HtiC mare' CU l0t nărodul Tarigradului, împăratul şi Proclu nîrcdul iătnl P. 1"V U ..r C3t C UC0" în Văzduh' Cătră ceri - Ş jsăsui P înă nu să mai vădzu. Şi tot nuot.F2Z 2^ rrT, Şi - preste mull ceas'să p°s°rî - c ○ * * * * * « i L ^ius T - S ^ S - arhan8. hel''51în & erii > loate cînd cîntă trei svîntul cîntec, cîntă P4AH", adecă "CTUH GE, CThM KptLfKhM, CThM Dumnădzău Şi cu3um. sa^potolit ' " ^ răpaoSa CUConul mîna lui

Intr-accastaşi dzî, pomenirea svinţilor măcenici Pavel şi Tatti şi cuconii lor.

Aceştia svinţi, Pavel şi fcmcaia-şi Tatta şi cuconii lor Savian, Maxim, Ruf şi Evghenie să trag clin cetatea Damascului. Şi clevetiţi căce-s creştini, îi băgară în butuci şi în lanţuje. Şi scoţîndu-i la-iilrcbarc, îi bătură vîrtos şi-i cctluiră pînâ-şi deaderă lui Dumnădzău sufletele.

INTR-ACEASTA LUNĂ, 26, prcstavlcniia svîntului slăvit apostol şi evanghelist loan.

Acesta svînt slăvit apostol evanghelist la piept şi giunc curat, iubit ucenicul Domnului Hristos loan Bogoslov. dc-Dumnădzău-cuvînlătoriu, era fiiu lui Zcvcdcu şi Salomiei, featii lui Iosif logodnicul. Că Iosiravca patru feţ: lacov, Simeon, luda şi losi şi trei fcate: Esthir, Martha şi Salomi, carea-i femeaia lui Zevedeu şi maică lui loan. De-acicea să veade că Domnul nostru Isus Hristos iaste unchiu lui loan, precum ar hi frate Salomiei, fcatei lui Iosif. Accsta-i carele s-au lăsat pre pieptul Domnului Hristos, ca un iubit foarte şi drag Svinţiii sale. Că au fost cu Svinţia sa şi la predanie, şi la răstignire, cînd luă prc Dumnadzău-Născă- / toarcă la casa sa. Şi i-au slujitu-i ca un hi iu pînă la slăvită adormirea Svinţiii sale.

De-aciia, aruneînd sorţi svinţii apostoli cui unde-i va cădea să margă sâ strige svînta Evnghelie, luîndu-şi sorţul, loan mearse în Asiia, partea lumii despre răsărit. Şi, mîhnindu-să, cunoscînd patemile mării carile au nainte spus lui Prohor, ucinicu-sâu, dc-mvăluitura holburilor mării şi pentru ce s-au mîhnit pentru sorţul şi uită nâdeajdea spre Dumnădzău.

Pentr-aceaea, sâ deade tocma la un loc a Asiei, ce-i dzîc Marmareonta, acolo aflînd şi pre Prohor, aşea păţînd şi abiia hălăduind la Sclevchiia. întru carea apoi, deaca hălădui de mare, tîlni ş-altă iscuşenie pre Prohor. Clevelindu-I oamenii, făcîndu-l fărmăcâtoriu şi de sfîntul loan clevetind c-au furat galbeni din curabie ş-au fugit şi cu multă trudă, scăpînd de mînulc acestor clcvetnici şi sosî la locul de mai sus dzîs.

Şi, mărgînd în Efes, l-au tîlnit Romana, carea era logodită cu un privătariu', de rea vestită pînă la Rîm. Aceasta, plătindu-le, i-au sililu-i să-i slujască la feredeu. Şi, neştiind ei acesta meşterşug feredeuşesc, i-au drămălitu-i atîta, cît i-au domolit de i-au făcut a-i sluji ca neşte robi: loan să aprindză iadul feredeului, iară Prohor să pornească apa la feredeu, în toată viaţa lor. Şi într-acela feredeu, să ţînca un drac foarte turbat. Carele, de trei ori într-an, sugruma un vonic sau o fată. Că, pentru să răsune bine, i-au învăţat dracul pre aceia pietrari la faptul feredeului, dc-au zidit în temelie un vonic şi o fată, şi, dintr-aceaea, s-au lipit acel cumplit dimon, de făcea moartea-n toţ ai cîtc trei morţi.

La acesta feredeu, deaca statură svinţii apostoli, cum mai sus am spus, la slujba feredeului, deaca trecură trei luni, sugrumă dimonul acela pre fiiul lui Dioscorid, în feredeu. Şi, fiind mare plînsoare de Romana, s-au audzît preste tot oraşul Efesului şi audzî şi tatăl lui, Dioscorid, dc moartea hiiu-său şi, de ciudă şi grabnică voia-rea, cădzu gios de muri şi el. Dc-aciia, Romana stătu la rugă către Artemida dzîna să-i învie pre Domnos, fiiul lui Dioscorid. Şi, croindu-ş carnea cum era la păgîni, nu-i putu idolul dzînei Artemidei nemică folosî. Şi, întrebînd loan de Prohor, din ce tîmplare să // feace acea moarte-m feredeu, veade Romana prc amîndoi vorovind. Şi apucă prc loan, de-l strîngea vîrtos, grăind multe şi fâcîndu-l fărmăcâtoriu, alta nemică, "Numai curund să-mi învii pre Domnos, iară de nu, îţ voi scoate sufletul!".

Deci, făcînd rugă svîtul loan învisă mortul. Iară Romana să-nspăimă sufletul ei într-însă şi dzîsă că sau iaste Dumnădzău sau Fiiul lui Dumnădzău. Şi, aşea, credzu întru Domnul nostru Isus Hristos, mărturisind întîi şi ispoveaduind multe lucruri către svîntul loan. Şi înviind şi pre Dioscorid şi credzu cu hiiu-său Domnos şi să ispoveaduiră şi să botedzară. Şi Romana să botcdzâ. Şi rumpsă zapisul cel de robie ce robisă svinţii. Şi goni svîntul loan şi pre dimon din feredeu.

Şi, făcînd efeseii praznicul Artemidei dzînei lor, să sui svîntul loan la un loc nalt, unde era acel spurcat idol a Artemidei. Iară năroadele-mplîndu-să dc mînie de-aceasta, aruncară pietri asupra svîntului. Şi pietrile mergea de ucidea pre idol, de să feace fărîmc, iară pre svîntul nice o piatră nu l-au lovit. Deci, svîntul începu a Ic grăi de svînta credinţă şi a le spune svînta Evanghelie, iară ei. mat râu întărîtîndu-să, iarăş luară pietri, de-l împroşca şi pietrile să-ntorcea, de-i ucidea pre dînşn. pre aruncători.

Şi, rugîndu-să svîntul către Dumnădzău, să feace o herbătoarc mare de pămmt şt cădzură vreo două sute de oameni de muriră. Iară alalţi abiia să dezmeticiră şi cădzură la svîntul, să-i miluiască, vădzînd că le-au venit atîta groază şi cutremur. Şi să rugară să-mvie şi cei morţi. Deci feace sv.ntul rugă de-i sculă. Şi iarăşi să porni herbătoare şi abătură dc cădzură la svîntul, de sa botedzară toţi. >t

• dobîndari
*• dc-a croin şi hainele Ic spărgea

stătu svînlul la un Ioc cc sa cl.inmă Til.i, tămădui prc un fulgerai, cc dzJScusă 12 ai şi să sculă muMtaind lui Dumnad/ău. Şi. faeîndu-să ş-al,c n.ul.e sea.nne de Ioan. .cş.ndu-, veastea ,n toate par,.,

JC ""vîdzind dimonul cc să (inca in capiştea Artemidei toate accalea cc să făcea dc svîntul Ioan şi cunoscînd că şi el va fi gon.t de-acolo. s-au prăvălit, dc s-au tăcu. în chip dc oştean ca un cetaş. Şi purtînd cârti, şedea la un loc dc piîngea. Şi dzîcca că -au fug.tu-. do. fămiacâtor. / da,, prc samă dc la scaun şi dintr-nccnsta i să cumpăncaşte cu capul şi arăta către cine gră.a o legătură dc galben., g.uruind să Ic dea ace. gnlbcni. dc or nevoi să umonră prc acei 2 fănnăcători. **Şi,** d.ntr-accasta, să porn.ră gloate multe din oraş In casa lui Dioscorid. îngrozind "că-i vor da foc casii, dc l-or arde cu totul sau să Ic dea fănnâcătoni". Iară Dioscorid mai bucuros era să-1 ardzâ cu totul decît să Ic dea sv.nţ...

Iară svîntul Ioan. cunoscînd cu Duhul Svînt că holca gloatelor va aduce mai mare folos, **ieşi** dc bună voaic cu Prohor In nârod. Şi-i trasară pînă la capiştea Artcmidii. **Şi** făcînd rugă svinţii să cadză capiştea gios. iară prc oameni să nu vatăme. Şi. deaca fu aşea de cădzu capiştea, dzîsă svîntul către dimon cc să ţînca acolo: "Ţie dzîc, dimonc spurcate, cîtă vreamc-i de cînd lăcuieşti aicea şi de-ai invitat tu asupra noastră prc aceşti cetaş şi nărodul? Mărturiseaşte!". Iară dimonul strigă tare, dzîcînd: "Dc cînd lâcuicsc eu aicea sînt doauă sute patrudzăci şi noauă de ai şi cu i-am învitat pre toţi prc-aceştia asupra voastră!". Deci îi dzîsă svîntul Ioan: "Iacă-ţi poruncesc cu svînt numele lui Isus Hristos Nazarcul, dc-aemu nainte aicea să nu mai lăcuieşt!". **Şi** atunceşi ieşi dimonul de să dusă din oraş şi prc toate gloatele le-au cuprins cutremurul şi frica. **Şi** cei mai mulţi credzură întru Domnul Hristos.

Şi. tăcînd ş-altc multe scamne şi minuni din mînule svîntului şi multă mulţîme venind la credinţă, s-au dat veaste şi la domnul ţării cum năroadelc aemu să deaderă după neşte obiceaie a neşte fărmăcători şi părăsăsc obiceaiclc leagilor împărăteşti şi cinstea dumnădzăilor, atîta cît şi capiştile lor ceale **mai bune** cădzură **de** să răsîpiră*. Dintr-aceasta-l trimisără la izgnanie, în ostrovul Patmos. **Şi** mai dcinte, în vis. Domnul Hristos i-au spus că va fi în iscuşenic grea şi în izgnanie, la Patmos, unde "foarte-i treabă marc pentru tine". **Şi** notînd către locul cel de izgnanie cu prolictorii", au învis pre un slujitoriu din jolniri, **ce** să necasă în marc, a ce i să foarte rugară. **Ş**-au potolit şi unda mării ce să scomisă şi vivorul **au** încetat. **Şi** tămădui şi pre un protictor dc-ncuiat cu straste săci //, cumpănă de moarte. Pcntr-**aceastea** minuni să botedzară toţi.

Iară Ioan mearsă la izgnanie bucuros şi întră în ostrovul Patmos. **Şi** mîntui pre fiiul lui Miron, Apolonid, de drac **cc** era într-însul. **Şi**-ndată toată casa lui Miron credzu în Domnul Hristos **şi** să botcdză. Apoi şi Lavrentie, bărbatul Hrisippei, hiică-sa, carele avea mare puteare în ostrov.

Şi să afla de lăcuia acolo, într-acel ostrov, orecare Chinops, foarte-mvăţat în meşterşugul fărmâcesc şi purtînd întru sine toată facerea dimonească şi putearea lor toată. Carele cu mulţimea nălucirilor mira prc toţi păgînii, cît îl cugeta că-i vrun dumnăzău. Deci, popii lui Apolon dzînoiului, vădzînd îndrăznirea şi putearea svîntului Ioan ce are la-mvăţătură-şi, mearsără de spusără lui Chinops. rugindu-l să stea cu toată nevoinţa mcştcrşugului împrotivă-i. Iară el, fiindu-i urît a să pugorî la oraş, la oameni, că era deprins a lăcui tot la pustietate, deci, s-au făgăduit c-a trimite ager viclean la casa lui Miron. **dc-a** lua sufletul lui Ioan.

Deci, **a** doa dzî, mînă un dimon la svîntul Ioan, învăţînd să-i aducă sufletul. **Şi** mearse dimonul **unde era Ioan** şi, cumu-**l** simţi svîntul, îndată-i dzîsă să stea dimonul pre Ioc, să **nu** să **mişce pînă va** spune **tou** cu cc treabă au vinit. Atunce dimonul dzîsă: "Popii lui Apolon au mărs la Chinops, de-au **grăit** rău **dc** tine **şi** l-au învitatu-l să vie sâ-ţ rînduiască moarte, ce **ci s**-au apărat că are multă vreame de **ai** intr-**acc** loc ş. ,-, unt **a** să osteni pentru un om mic şi ticăit: «Ce păsaţi acasă, că eu **mîine** oi mîna *Zl TrnT* **'"o?** Ş!"! VOida ,!amuncă!>) •"• dzisăsvîntulIoan: "Dară mai mînatu-te-au, mai **I** *7L\Z* **»M• - iV"'' f-'''** dUCi?!! ?i dzîSădimonul: "Mînatu-m-**au** de-am umorît, iară suflet **^ i T L to»!?** *T* dz,să: ;Dara acc"' «utaţi?". **Şi** dzîsă dimonul: "Toată putearea satanei **m L > - S î** *Z* - CC at f C" t0t mai" marii Şi cu cu dînsul ?j el cu noi! că el ne ocultă §i noi **DulnnăSul**^n . SV!ntUl ,0an: AsCul,ă - dimon sPurcat! iaca -t[f] Porunccaşte apostolul lui **I**<*Z 6ct* **J S ^ i V "** 6m,ŞC1, dănăOarăSătCiSpitCŞti dC O m CU **rău**> ce55 ie* afarăsăte

oră mîlufnrc d o T n î i dZînd **^^'^** vinesolul . mi"a ?i pre **alt** dimon. Acela încă păţî aşea. A **tre** orăm,năprcdo,dinbo.**an**,unul să între unde-i Ioan, altul să stea afară, să vadză, să scape **cu** răspuns

* Uitncaţt nume boieresc
** sprejinuoni

Şi, dcaca-ntră călră loan, păţî ş-acela ca şi cei 2 şi fură izgonit. Iară cel de-afară scăpă de dusă răspuns. Dc-accasta să-mplu Chinops dc inînie şi, luînd toţi dimonii cu sine, mulţimile toate şi mearse în oraş. Şi urlă oraşul dcaca-l vădzu prc Chinops. Şi toţ i să-nchinară.

Şi aflînd prc svînlul loan unde învăţa, să-mplu dc multă mînie şi dzîsă către nărod:"0, oameni orbi şi prclcstiţi, ascultaţi calea direptăţîi. Dc iaste dirept loan şi de sînt direapte accalea ce dzîce, va potoli şi prc voi şi prc mine, pentru cuvîntul ce-i voi dzîce! Şi dc-a face, creade-voi şi eu în cealea ce dzîcc!". Şi apucă Chinops prc un tînăr vonicel şi-i dzîsă: "Tînărule, tată-tău custă?", iară tînărul dzîsă c-au murit. Chinops dzîsă: "De ce moarte au murit?". Iară tînărul feace: "Fost-au curăbiiariu şi s-au frînt curabiia, de s-au necat în mare.". Atunce Chinops dzîsă către loan: "Pasă aemu de adevereaşte de grăieşti dirept! Scoate pre tatăl cestui copil din mare şi-l ado la fiiu-său, să-1 vedem şi noi cu toţii că-i viu!". Iară svînlul loan dzîsă: "Nu m-au mînat Donu mieu Hristos să înviu morţîi, ce să învăţ pre oamenii cei rătăciţi!". Şi dzîsă Chinops către tot nărodul: "încai aemu să creadeţi voi, orăşeanilor, că-i amăgicu omul acesta şi vă măgulcaştc cu giucărei mincinoase! Ce să-1 ţîneţi pînă voiu aduce pre tatăl cestui copil, să vî-l puiu denainlc viu!". Şi-l ţînură pre svînlul loan. Şi, întindzîndu-ş mînule Chinops, le lovi pre mare şi să feace o lovişte marc în mare, dc spărie pre toţi şi peri dintre ochii lor. Şi năltară toţi glasul dzîcînd: "Mare eşti, Chinopse, şi nu-i altul ca tine!". Şi îndată ieşi Chinops din mare, ţîind, cum au dzîs, prc tatăl copilului şi să înminunară toţi. Şi dzîsă către copil: "Acesta ţi-i lată-tău?". Şi dzîsă copilul: "Ei, Doamne, acesta-i!". Şi să-nchinară toţi lui Chinops.

Şi, vrînd să ucigă pre svîntul loan, nu i-au lăsatu-i Chinops , dzîcînd: "Lăsaţi, deaca veţ vedea altele mai mare, atunce va fi de certare!". Şi-n- // trebă pre unul din gloată: "Avut-ai vrun fiiu?". El dzîsă: "Avut-am, ce mi l-au ucis oarecine cu vicleşug!". Iară Chinops s-apucă să i-l aducă viu. Deci stătu şi-ncepu a striga tare a nume şi pre ucisul şi pre ucigătoriul. Iară ei îndată să iviră, că statură de faţă amîndoi, ucisul şi ucigaşul. Şi dzîsă Chinops către omul: "lată-ţ îi fiiu-tău, iată-1 îi şi cine l-au ucis!". Iară omul dzîsă: "Aşea-i, Doamne!". Iară Chinops dzîsă către sfîntul loan: "Ce te miri de-aceastea?". Iară svîntul dzîsă: "Nu mă mir, ce-m fac voia-rea pentru sufletele cc pier pentru tine!". Iară Chinops feace: "Face-te-voiu de t-ii mira şi dzîlele încă-ţ voiu lua curund!". Iară svîntul îi dzîsă: "Curund ţî să vor dezlega toate minciunile şi seamncle!".

Aceasta audzînd năroadele să porniră asupra svîntului loan. Şi atîta-l zmîcíră şi-l dărîmară, cît îl lăsară nume de mort. Şi, părindu-le tuturor şi lui Chinops că-i apostolul mort, nu-l grijiră nice de-ngropat. Ce, pre porunca lui Chinops, lăsară să-1 mănînce jigăniile şi pasările şi să răşchirară pre-acasă, bucurîndu-să că să mîntuiră de loan şi mirîndu-să de spurcatul Chinops.

Apoi, preste puţîn, audzî Chinops că loan învaţă la locul ce să chiamă Proşca Pietrii şi, chemînd cu sine pre dracul cu care-şi făcea farmăca necromantiilor şi sosînd la locul, dzîsă către svîntul loan: "Vrînd să-ţ fac mai mare ruşine, tc-am lăsat să mai fii viu! Ce, iani, blamaţi la marginea mării şi vii vedea putearea mea şi-ţ va fi ruşine!". Şi mearseră după dînsul şi cei trei draci, ce să părea că-s oameni înviş din morţi. Deci, bătînd tare în palme, sări în mare şi lipsi din ochii lor, a tuturor. Iară gloatele striga: "Mare eşti, Chinopse, şi nu-i altul ca tine!". Iară svîntul loan porunci dimonilor, ce să făcea oameni înviş, să stea pre loc, să nu să mişce nice-ntr-o parte. Şi stătu la rugă către milostivul Dumnădzău, să nu mai lase viu pre Chinops . Şi, îndată, să feace mare sunet în mare şi, învăluindu-să marea în tăvăliciturі de valuri unde au cădzut Chinops, n-au mai putut ieşi. Iară dimonii ce să făcea că-s oameni înviş din morţi le poronci cu răstit svîntul loan cu numele cel preasvînt a Domnului nostru Isus Hristos celui răstignit, să să ducă din acel ostrov. Şi îndată fură / nevădzuţi.

Şi, aşteptînd nărodul pre Chinops trei dzîle şi trei nopţi, la marginea mării, de foame şi de glasuri şi de zăduv cei mai mulţi leşinasă, de dzăcea fără glas. Din carii şi muriră trei cuconi. De carii, făcîndu-i-să milă svîntului loan şi făcînd rugă pentru spâseniia lor şi povcstindu-le pentru svînta credinţă, învisă şi cuconii cei morţi. Deci toţi, într-un glas întoreîndu-să către Domnul Hristos, priimiră Svîntul Botedz.

Şi, deaca s-au prăpădit Chinops în luciul mării ca şi oarccînd faraon, era o femeaie în ostrov, anume Procliani, avînd un fiiu frumos la faţă şi curat la năravuri, anume Sosipatru. Şi, pentru frîmseaţea Iui, o, TH, noAUMtiH!, cînd şi pînă-ntr-atîta agiunge răutatea, că, pomindu-să cu iboste spurcate asupră-i maică-sa şi el nevrînd, i-au pusu-i, în pizmă, o năpaste şi l-au pîrîtu-l la giudeţ. Deci, vrînd Sosipatru să cadză supt mare şi grea certare, iară svîntul apostol agiutori cu ruga şi săcă mîna anfhipatului. Şi, păţînd aceasta patimă şi Procliani, pomindu-să pămîntul cu herbătoare şi cu scrişnet şi, pocăindu-să anthipatul şi Procleani, îndată şi pămîntul s-au întărit şi s-au potolit şi să tămăduiră amîndoi şi veniră către Domnul Hristos. Şi înduplccîndu-să toţi lăcuitorii ostrovului supt ascultarea

svintei Evanghelii si veniră prin credință cătră Domnul Hristos mlr-nt.ta c. n-au rămas n.mc. De-acna, nusart rugă cu toții cătră svîntul apostol sâ le den scrisă tontă strigarea svinte. Evanghelii
, w , ,vint a sn priimindu-lc osîrdiin şi ruga lor, au mărs la singurătate, .., munte, cu Prohor, uccn.el ^ dc agiun. Uri d/ile. nc.nîneal. In rugă cătră Dumnădzău. Dc-ac.i, deaca trecură aceale .™ d/îlc să tcacc lulgcr cu marc tunet, cit s-nu cutremurai muntele şt Prohor cădzu la pămm. ca mortul Iară lonn. rfldicîndu-l şi sedzînd de-a dircap.a-i. câu.înd în ceriu. începu a dz.ee: H**1*t>
Bt, CaoB». M Bt> *Kh* fir*. H CAOKO!" ŞI, ob.rş.nd sv.nta şt preacinstita Evanghelic. Ii-o nu da.prv.nină. Şi de «colo s-au IAjîl în toată lumea.

Şi ieşind dc-ncolo In Agrichiin. tămădui prc un orb. Apoi, veni In Efes depreună şi acolo cu Prohor pctrccînd în slujba propoveadanici şi // aflind prc un lînăr depărcior de oraş, cc-l dedease (pîn-a nu mearge la Patmos. in urgie) prc mîna episcopului şi fugisă dc-au întrat în tîlhan, încă vătav pre lîlhar. aflîndu-l prc acesta tînâr. l-au dc iznoavă întors dc la tîlhănc la pocăință. Şi oraşul acela l-au mîntuit dc moarte şi I-au indcrepiat călră llristos. Şi prc un împresurat de datorit multe şi băusă dc dnori otravă, iară svîntul l-au întors dc câtrâ moarte cu sămnul svintei cruci. Şt poftind Svîntl Botedz cu jidovul cc-i făcusâ otrava, cutremurîndu-să de minune, învățîndu-i cuvîntul svintei credințe, i-au spodobitu-i Svîntului Botedz. răsîpind şi greul datoriei acelui mişel de om, schimbînd şi premenind mult fin în aur curat şi dîndu-i-l.

Şi-ntorcîndu-sâ la Efes şi trăgînd multă mulțime cătră Domnul Hristos şi multe minuni făcînd, pcircccînd în Efes aemu, mai apoi ce s-au vîrtejit, 26 de ai. Şi, mai denainte, 9 ai şi, în Patmos, 15 ai; şi era. cînd au venit în Efes din Ierusalim, de 56 de ai şi 7 luni; preste tot face 106 de ai şi 7 luni viața svințiii sale. Şi petrecu în casa lui Domnos.

Dc-acii. ieşind cu 7 ai săi ucinici şi mearse la un orecare loc, dzîsă ucinicilor să şadză acii. Şi era ceasul dc utrinc. Dindu-să în laturi dc la dînşii, feace rugă multă. Şi, venind la dînşii, îtnvăță de săpară în cruciş prc vîrsta lui. Şi, deaca săpară cum lc-au dzîs, iară svîntul loan întră în groapă şi sărutîndu-i la ducerea sa. Iară ci să mîhniră foarte dc despărțirea dulcelui lor dascăl şi părinte şi, udîndu-1 cu lacrimile. învăță dc-l împresurară pînă la genunchi cu țărîna. Şi, iarăşi îi sărută şi-i îmvăță şi-l mai împresurară cu țărnă pînă la grumadz. De-aciia, puind o năframă preste obrazul svințiii sale şi cu (ărnă împresurară, de-l astrucară dc ispravă. Şi soarele au răsărit şi svinția sa ş-au dat sufletul în mîna lui Dumnădzău.

Iară ucinicii. mult plingînd a cc rămasără săraci dc dascălul lor cel dulce şi bun şi să-ntorsără de povestiră orăşcanilor dc tot. Şi, deaca audzîră frații ce era în oraş, veniră de săpară şi n-aflară nemică. Şi, plîngînd mult. să ogoiră şi să-nloarsără la oraş.

Dc-accasta şi Policrat, / episcopul de poporul Efeasului, scriind cătră Victor, episcopul de Rîm, dzice aşca. cu aceaste graiuri: "Că amu au adormit în Asiia slihiia cea mare, carea va să să scoale la Dzua cea de-Apoi a venirii Domnului, loan, acel de pieptul lui Hristos. Carele purtînd şi petalon* şi didascal in Efes fiind H npoau "."

Şi dumnâdzăicscul lppolil povestind propoveadaniia şi împlearea apostolilor, carele cum au împlut, dzisă: "loan, fratele lui lacov, propoveaduind în Asiia Cuvîntul, fu izgonit în ostrovul lui Patmos şi de-acolo. iarăşi. în Efes dc la izgnanie chemat, s-au săvîrşit acolo, în dzîlele lui Neroa împărat. Şi cereîndu-sâ moştiilc de ceia ce lăcuisă-mpreună cu dînsul în oraş şi de orăşeani credincios nu s-au aflat!".

Iară Chesaric, fratele Marelui Grigorie la Micretul în Țarigrad, întrebat de-aceasla, răspunsă dzicînd: Singur loan, în *Evanghcliia* sa, la sfîrşit, dzîce: «Şi aceasta deaca dzîsă Isus, grăi lui: "Vino după mine! adecă lui Petr. Şi-ntorcîndu-să Petr, veade pre ucinicul care iubiia Isus urmînd şi dzîsă: leamne dară cesta cc?'. Şi dzîsă lui Isus: 'De-1 voi pre dînsul, vrea sâ rămîie pînă voi vini, ce ți-i țle. . Dec, ,cş, cuv.ntul acesta la frați, că ucinicul acela nu va muri. De unde şi unii, cu prilejul acestuia TZMI'TJ!- T " PTM* astidzin -au eustat de moarte, cc să să fie mutat. Ce însă aşea să află vnnd^ie d\,n.H 'B o r d ^ HriStoS' "Umai lui Petrsi"8ur au dzis sa -i I^ă el Wn^^eSulTi' fT ,Să: '?o r nC' CeSta?!> Căn, iaISUS' Poroncindu-i să rămîie la nm^cn?ăi^î. dînSU'Să pînăVoiVenisă r**»** acei ce ți-i ție!'
mr «ita c,, să veadea că loan, iubitul Iu, Hristos, au murit amu, de vreame că şi mormîntul i- de

* peteaU

Şi o adevercadză marele dascăl şi aseamenea apostolilor Limba de Aur loan, la 22 şi 26 de capăt, la *Poslaniia către Evrei* şi încă, şi la 76 dc capăt, la *Evangheliia* lui Malthei şi la 28 a lui loan *Evanghelie.* Şi la aceastea să tocmcaşte şi ţărna, cea pulbere supţîre, carea pînă astădzi iase din groapa svîntului loan. Cârca tot. o cunosc şi o ţiu că izvoreaşte şi iase la 8 dzîle a lui mai.

Pcntr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. //

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 27, pomenirea svintei măceiţe Epiharici. Stihuri:

îndrăzneaţă Epihara către lance,

Agiutoriu avînd dumnădzăiască pace.

Epihara, mneeniţa lui Hristos, era la Rîm, în dzîlele lui Dioclitian. Şi fu prinsă dc Chesarie Eparhul. Şi, mărturisind cu-ndrăznirc numele Domnului Hristos, o spîndzurară şi o strujiră. De-aciia o bătură cu maiu de plumb de 4 slujitori carii, făcînd rugă svînta, i-au umoritu-i svinţii îngeri. De-aciia, ieşind răspunsul să-i taie capul, piatra dc supt picioarele ei au izvorît mulţîme de apă. Şi, lovită cu sabiia de tăietoriul, îş deade în mîna lui Dumnădzău sufletul.

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului măcenic Callistrat şi cei cu dînsul svinţi 49 de măcenici.

Ş-accştia svinţ la Dioclitian împărat era în Rîm şi, prins fiind svîntul Callistrat de Persetin Stratilatul şi pre Domnul Hristos mărturisind Dumnădzău adevăr a fi, fu bătut foarte. De-aciia, îl trasară preste piiale cu hîrburi ciulinoasă de mare. De-aciia, îl băgară în sac şi-l aruncară în mare. Şi, crepînd sacul, au ieşit sănătos.

Şi, vădzînd minunea cei 49 dc oşteani, credzură Domnului Hristos. Carii, bătîndu-i Persentin, i-au băgat în temniţă cu Callistrat. Şi-i îmvăţa svinţia sa de giudeţul Domnului Hristos şi de înviere şi de suflete. De-aciia, scoţîndu-1 din temniţă cu cei 49 de slujitori şi făcînd la Dumnădzău rugă, cădzură toţi idolii de prin capişti, de să zdrobiră. Şi, vădzînd aceasta minune, credzură ş-alţi 184 de voinici. Şi tuturor, depreună, li să tăiară capetele. Şi mearsără sufletele lor la Dumnădzău, în horbă cu îngerii în ceriu, de văd şi să-ndulcesc de Sfînta Troiţă.

într-aceastaş dzî, prcacuviosul părintele nostru Ignatie, ce-au fost igumen la mănăstirea ce să chiamăT» CoTHpoc X»,[17] la BaGECC PHdKOC*.

Acesta era den a doa eparhie a Capadochiei, / în dzîlele împăraţilor Nichifor şi loan. Carele din pruncie fu lui Dumnădzău dăruit de la părinţii săi ca şi svîntul Samoil. Şi învăţat călugăriia de dumnâdzăiescul Vasilie, ctitoriului mănăstirii. Şi, prin toate stepenile Besearicii trecînd, fu hirotonit şi preut; şi egumen fu pus. Care au crescut veniturile şi au înmulţit mănăstirea. Ş-au făcut şi svinte besearici a svîntului arhanghel Mihail ş-a lui Ilie, vădzătoriul de Dumnădzău, Prorocul. Şi la orecare Proasteon", svinţilor apostoli feace o svînta besearică; aşijdere şi la canonice feace un zidiu tare şi frumos.

Şi în dzîlele nepăcii de către eretici asupra pravoslaviei, vitejeaşte s-au nevoit împrotiva acelor boiari de-atuncea, carii era puş de acel câlcătoriu de leage Antalt, care toată lumea au turburat, cumplit şi aspru.

Şi petreeîndu-sâ acesta, mearsă svinţia sa în Ţarigrad. Şi feace svinte vase şi sămnul Domnului nostru Isus Hristos şi evanghelie cu argint şi aur ferecată au trimis cu fraţîi ce era cu sine la acea svînta mănăstire. Iară svinţia sa zăbăvind acolo, s-au războlit de pîntece şi, vădzînd că să topcaşte şi să sfîrşeaşte către moarte, sili de-şi sosî de pripă la mănăstire şi să sfîrşi. Şi fu îngropat într-o cinstită besearică aceluia oraş. Şi trecînd un an, vrură părinţii de la postrig să-i aducă oasele. Şi, deşchidzînd secriiul, I-aflară svinte moştii sănătoase şi întreg, plin de miros scump şi minunat. Şi-l adusără în mănăstirea lor, dc-I pusără în tinda besearicii.

într-aceastaş dzî, pomenirea svinţilor apostoli Marco, Aristrah şi Zinon.

Marco Apostol, cc-i dzîcc apostol Luca, loan în *Deaanii™* pomenind, de apostoli hirotonit, fu pus episcop în Vivla. Isteţ s-au arătat în lucrul svintei Evanghelii şi aşea era dc lipit la Dumnădzău şi iubit, cît din umbra lui tămăduia neputinţele şi fugiia boalele de pre oameni.

Ce şi alt Aristarh Apostol în cei 70, carele pomeneaşte Pavel Apostol la *Poslaniia la Rîmleani,* au fost episcop în Apamiia Siriei, al doile, loan Acridomelitrof, adecă "ce mînca mugur şi miiare", cu cojoc îmbrăcat să purta. //

• Adînca Rîpă

*• snl lingă oraş

Iară Zinon aecs.n-i legiuitori..! «.conicul ce-l pomencaşt svînlul Pavel *cOrit Rîmlcani* în /VHJ^**AcST**'-u fost epii-op în Diospol şi lăcnş fiind SvînU.lui Duh. propoveadu.nd sv.nla

^ ^ ^ ' *Z* ^ *L* , svinţilor mucenici Filimon ,i episcop... Furtuni» şi svînta '""^**lÎr**-accastaşi dzî. svin(ii **15** macnici carii, băgafi într-o curabie şi aprinsă curabiia cu Toc, în marc s ă necară . . . .

Pcntr-a lor svinte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte.

ÎNTR-ACFASTA LUNĂ, **28,** svîntul părintele nostru Har.ton Ispovcadnic.

Acesta svînt părintele nostru Hariton era în dzîlele lui Avrilian împărat, din Iconiia Licaonilor Adus fiind svin|in sa naintea staroslci şi cu îndrăznire pre Hristos Dumnădzău mărturisind, fu bătut dc **4** bătători şi cu foc ars. Şi. deaca tăiară prc Avrilian, scăpînd svinţia sa ş. cădz.nd m tilhan, In pustie Şi legat, scăpă într-acesta chip. în urcior cc avea tîlharii vin de băut s-au tras o năpîrcă ş-au boritu-si veninul într-însul. Dc care, deaca băură, crepară îndată. Iară svinţia sa vîrtoapa aceaea o feace besearică şi mulţi călugări strînsă şi feace mănăstire. Din piatră vîrtoasă scoasă izvor de apă şi isţcalitori s-au arătat a toate boalc. în bătrîncaţc adîncc, părăsî lumea,

într-aceastaş dzî. pomenirea svîntuui proroc Varuh.

Proroceasca adevărata oglindă răsuflarea şi odihncala lui Ieremiia urma dascălului Ieremiia, cînd acesta mergea dc pogorîia la Vavilon ca un robit, bocind robiia Ierusalimului. Şi, stînd pustieciunea Ierusalimului pînă la 70 de ai, Varuh s-au închis într-o vîrtoapa şi piîngea înstreinarea Jcremici. Şi n-au mai ieşit afară pînă cc s-au întors Ieremiia şi poporul din Vavilon.

Iară. deaca să-ntoarsă poporul, Varuh ieşind din vîrtoapa, aude / iarăş cu Avimeleh acealea ce-au vădzut Ieremiia în buiguire, cînd şi cu pietrile fu împroşcat. Şi era cunoscut ca-n doauă trupuri un sufle într-amîndoi. Dc vreame că şi Duhul Svînt pre-amîndoi la un cinonacealnic îi scriia că, mai limpede, Varuh, dc rîndul. dc socoteala Domnului Hristos au cîntat dzîcînd: "Acesta-i Dumnădzăul nostru, nu s-a mai meni altul cătră dînsul **H** npc*Ua!". C-ar putea neştine de ceia ce iau sama cu dragă osteneală cărţile svinţilor proroci să afle pre prorocul Varuh, să prorocească mai multe pentru Hristos şi pentru Ierusalim. Deci, îngropînd prc Ieremiia cu de-adins, curund, pre urma prorocului Ieremiei, răpăosă şi svinţia sa.

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului măcenic Marco, păstoriul de oi, şi svinţii măcenici şi buni fraţi Alexandru, Alfcu şi Zosim şi svîntul măcenic Pimn şi svinţii măcenici Nicon, Neon, Iliodor şi aloralalţi feate şi feţi.

Aceştia svinţi **era** în dzîlele lui Dioclitian împărat, în cetatea Pisidiei, Magnus fiind ighemon. Iară fericitul Marco era păstoriu de oi, părul capului alb şi mare, de agiungea la glezne. Şi, deaca să ştiu că-i creştin, îndată-1 spîndzurară şi-l strujiră şi-l trimisără în Claudiiupol. Şi, fiind chemaţi fauri de aramă să facă legături măcenicilor, veniră trei fraţi: Alfie, Alexandru şi Zosim, ce lăcuia în satul Cataliton. fiind dc meşterşug meşteri la fier. Şi, începînd a bate herul pre ileu, începu herul a cură ca apa şi li să slăbiră mînule. Iară ci, mirîndu-să de ce fu şi audzînd dumnădzăiesc glas învitîndu-i sâ între în nevoinţa cu Marco, ei nu să leniră, cc mărturisiră că sînt creştini. Şi, îndată, îi băgară în vîrteajc şi cu plumb topit îi adăpară şi în piatră îi găvozdiră, de-i umorîră. Iară Marco, încălţat cu tâlpâlagc dc muncă şi bătut cîtva şi cu jiveale împuns şi limba tăiată şi găvozdit în piatră şi-i tăiară capul. Aşijderc şi Nicon şi Iliodor şi Neon prinşi şi cu mulţi prunci şi prunce Ic tăiră capetele tuturor la locul ce să chiamă Moromilion. //

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului măcenic Alexandru şi cei cu dînsul 30 de svinţi măcenici.

Intr-accastaş dzî, pomenirea svinţilor măcenici Callinic şi Evstathie Românul.

Pcntr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

INTR-ACEASTĂ LUNĂ, 29, preacuvios părintele nostru Chiriac Oşelnicul

Acesta **era** în dzîlele Marelui Theodosie împărat din Corinth, tatăl, loan, preut la besearică Corinthulut, maica, Evdochiia, nepot lui Patru Episcopul, ceteţ de cin.

Şi. obîrşind **18** ai, mearsă la Ierusalim de să feace călugăr la marele Evthimie. Şi arătînd multă

m^?ni <?" - 4 " ! ™ ^ " Craingi"dul 'Ui On'8hensi ^ DND cufacerea Domnului Hristos multe
minuni. Şi, sosind la adinec bătrîneaţe, au premenit viaţa.

ceale v^ito^dufdnmnH t bUn, / Ut0ţl aprOPiat' adCCă grăi3i ICSne CU dînsuL Prorociia lucrurile
ceale viitoare d.n dumndzăiasca descoperire. Avînd trup nalt, cu o cuviinţă şi dar, cinsteş fiind, întregi

loalc părţile trupului ferind, nice leac slăbite sau schimosîte de bătrîneaţe. Fost-au oarecîtă vreame şi egumen în lavra svîntului Hariton.

într-aceastaş dzî, pomenirea svinţilor măcenici din Vizantiia.

împărăţînd Ualcnt în Ţarigrad, carele era arian, ieşit din calea lui Dumnădzău afară. împlură o curabie de svinţi creştini pravoslavnici oamenii împăratului, acei întru gînd rău păgînesc cu dînsul. Şi curabiia fără cîrmă; şi-i deaderă foc. Şi aşca svinţii lui Dumnădzău, luptîndu-să cu focul şi cu apa, să afundară şi-ş deaderă sufletele în mîna lui Dumnădzău.

într-aceastaş dzî, pomenirea svinţilor măcenici o sută şi cindzăci în Palestina şi svinţii măcenici Tri fonTrofim şi Dorimedont şi svînta măceniţă Petroniia. /

Într-aceastaşi dzî, pomenirea svintei măceniţe Gudeliei.

Această svînta măceniţă Gudcliia, fiind creştină şi pre mulţi perşi întoreînd la creştinătate, fu prinsă de Savorie, împăratul perşilor. Şi mult muncită şi ne-nduplecată a jărtvi idolilor şi focului', în temniţă fu aruncată. Şi zămorîtă cu foamea mulţi ai, după aceastea, scoasă din temniţă şi iarăşi ncvrînd a să tăgădui de Domnul Hristos, întîi, îi beliră capul, de-aciia, o răstigniră la un lemn şi o găvozdiră foarte vîrtos. Şi aşea, într-aceale durori ş-au datu-şi sufletul în mîna lui Dumnădzău, odihnindu-să cu svinţii în răpaos veacinic.

într-aceastaş dzî, pomenirea svinţilor măcenici Casdoi şi Casdoia.

într-aceastaş dzî, pomenirea svinţilor măcenici Dada, Govdelaa şi Casdoia. Carii unul, văr, alţii, cuconi lui Savorie, împăratul perşilor.

în dzîlele împăratului perşilor, Savorie, tatălui svîntului Govdelaa, orecine Dada, creştin, căpetenie din casa împăratului, iubit şi văr împăratului, trimis să domnească în neşte părţi de ţările lui, ţînea creştincaşte în vedeare. Şi, pîrît cătră-mpăratul dc orecine şi trimiţînd la dînsul împăratul pre Adrameleh, mai-marele din boiarii săi, să adevereadze. Şi-l află cu adevărat cinstind pre Domnul Hristos şi scrisă cătră-mpăratul.

Iară împăratul, făcîndu-i răspuns, îi deade puteare asupra a tot creştinul. Şi acesta răspuns i l-au trimis pre Govdelaa, fiiul său. Care răspuns priimind Adrameleh, şedzînd alăturea cu fiiul împăratului, cu Govdelaa, începu a face întrebarea. Şi, luînd sama de-amănunt, aflară pre svîntu că credea cu tot sufletul întru Domnul nostru Isus Hristos şi gata să moară cu toată osîrdiia pentru Svinţia sa. Atunce, un cămin foarte-mfocat aprinsără, învăţînd s-arunce pre svîntul într-însul. Şi, aprindzîndu-să foarte tare, suindu-să para focului sus, feace groază prăvitorilor. Şi, aducînd pre svîntul Dada să-1 arunce în foc, căce nu să-ndupleca lor spre păgînătate. Şi îndată cum îş feace svînta cruce, focul căminului să premeni şi // izvorîia apă în loc de pară. Şi toţ să mirară de preaslăvită minune. Iară Govdelaa, fiiul împăratului, îi dzîsă: "Iubitul mieu Dada, cine te-au învăţat făpturi de farmeci ca aceastea?". Iară Dada îi dzîsă: "Macara de te-ai învăţa şi tu să te spodobeşti de la dascălul mieu!". Iară Govdelaa îi dzîsă: "De-aş creade în Hristosul tău, puteare-aş, oare, să fac şi eu de-aceastea?". Şi-i dzîsă Dada: "Nu numai vei face ca aceastea, ce încă vei împăraţi cu dînsul depreună!". Şi învăţă Govdelaa să aprindză căminul şi, cum pomeni svîntl numele Domnului Histos, îndată stinsă tot focul căminului. Şi cădzu la svîntul Dada, de credzu întru Domnul nostru Isus Hristos.

Aceastea vădzînd Adrameleh, să dusă la-mpăratul şi-i spusă de toate. Iară-mpăratul, deaca audzî că fiiu-său s-au creştinat, mînă de-l adusă şi-l bătu cu toiage cepoase dc 4 înşi. Şi, obosind bătăuşii, schimbară de pusără alţi bătători. Iară svîntul Govdelaa, bătut preste tot trupul, ruga Dumnădzău la inemă să-i dea răbdare. Şi, arătîndu-i-să svîntul înger, l-au îmbărbătat. De-aciia, l-aruncară în temniţă şi stătu cinci dzîle.

De-aciia, orecine Gargal luă voie de la-mpăratul asupra svîntului ş-asupra tuturor creştinilor. Şi, scofîndu-1 din temniţă, îl bătu cu vine de bou. Iară svîntul ruga Dumnădzău şi blăstăma leagea tătîne-său. Atunce învăţă Gargal să-i belească două fîşii curcalc de la călchîic pînă după ceafă, dzîcînd: "Las' că va veni Hristosul tău să-ţ folosască!". Şi, deaca-i feaceră şi aceasta muncă, îl legară vîrtos şi-l băgară în temniţă. Şi, răsîpindu-să singure legăturile şi însănătoşindu-să svîntul, deaca vădzu Gargal, să miră înspăimat şi mearsă de spusă împăratului. Iară împăratul îi dzîsă: "Pasă de-l umoră, păgînul, că nu mt-i ficior, cc mi-i un vrăjmaş, de vreame ce-au credzut în Hristos!". Deci băgă o sulă înfocată în ureache-t pînă-n ceaea ureache pălrundzînd şi l-au aruncat în temniţă. Şi, rugîndu-să lui Dumnădzău, veni îngerul Domnului şi scoasă jivala şi-l tămădui. Şi, deaca-l vădzu Gargal, iarăş l-au zmtcuit cu vine de bou. Şi băgîndu-1 la-nchisoare, iarăşi, a doa dzî îl bătu cu toiage de rugi de trandahir. De-acna, rădzîndu-i coastele-i cu cesale de her fără milă, dzîcea: "Să vedem / veni-ţ-va Hristos să te mai

«taMuusc*?!-. ŞL eiod **fu** ruglndu-**s*** în temniţă, **îndati si** *
n ^ S u Şi. prlvindu-**l** cei. ce era **în** temniţa, **si** minunări, dzic.nd: Mare-. Dumnădzăul **c-Sonor*'** 1«* bonnul, mîniindu-si. inviţi de le bigari cirlige de her pnn umere **ş.-,** spmdzurara, **d T ^ d c n V m T c ^** pini a noa ceas. lari svîntul Govedlai făcea rugi **întru** s.ne aşea cum era

• ^ **S S S s r T d î ^ t d z i** şi si temea dc-.paratul. Şi. audzînd ^piratul ci-i tot **v,u** dzîsi lui Gargal "Dări **totu-i** viu înci acel firmicitoriu?". lari Gargal dzîsă: E., împărate v,u **Jste.** ce eu destuk **cazne** un **făcut** asupri-.!'. Şi-mviţi împăratul să-, despoa.e pualea capulut. Ş.-. despoiari de **la** spate pîni la frunte şi-i acoperiri svîntul obraz cu piialea. Ş. .ară-1 aruncară **,n** temn.ţă. ^Itamiu. lui Dumnidziu. Şi. domneaţi, deaca **ştiu** că-, v.**u,** pusă de-, tăiară ungh.le dm rădăcn. la mln **s. la** picioare şi-i scoasiri şi ceale patru măseale mare şi-**l** aruncară în temniţă, ca un mort, imvipiid **si** nu-i dea nice api. nice si între nime si-I vadza. Şi mearsă soru-sa de-, deade apă. Ş, dz.să tcmniccanului **si** nu spuie nemiruia. . . . .• u •

Deci **pini** aicea, priimiia svîntul Govedlae işţelenn, **pină**-i era **mcă** sufletul slab şi moale. Iară, deaca **sau** întărit şi i s-au invîrtosat credinţa cătră Domnul Hristos, n-au mai poftit işţealenii, ce pusă mbdări şi îiidriznire şi osirdic cătră pedeapse şi munci, cu strălucoarea Duhului Svînt. Şi, aşea, afundu-sl rănit, **si** bucura şi timiduia pre alţîi. Şi **top** să mira de-aceastea. Şi alt orecine Gargal fannicaionu. ce era în temniţă pentru a lui multe reale ce făcuşi, vădzînd răbdările svîntului şi aceale slăvite şi mirate ce făcea în temniţă, cădzu la picioarele svîntului, dzîcînd: "Rogu-te, şerbul lui Dumnădzău, pomeneaste-mă naintea Hristosului tău!". Iară svîntul dzîsă: "Creade întru Svinţia sa şi te va izbăvi de la toate realele tale!". Gargal dzîsă: "Credz întru Svinţia Ta, Doamne Isus Hritoase!" şi stătu împreună cu svîntul Govedlaa.

r Şi. **a** doa dzî, şedzînd boiarinul **la** giudeţ, adusă naintea sa pre-amîndoi şi, dezbră- // cînd pre Gargal. învăţă de-l bătură vîrtos cu toiage. Şi, bătîndu-l, căota către ceri, dzîcea: "Doamne Isus Hristos, pentru numele Svinţiii Tale chinuiesc, întăreaşte-mă!". Ş-aceaste dzîcînd, deade sufletul la Dumnădzău.

Iară pre svîntul Govdelaa, bigînd într-un cleaşte teslăresc, îi răsări picioarele. Şi înfocînd măciuci de her. i-au arsu-i susîorile. Şi, aruncîndu-l în temniţă, lua de pre ranele svîntului de să unge acei închişi şi si timiduia de ranele lor, de bătăi ce avea. Şi bolnavi mergea de să tămăduia şi slăviia prc Dumnădzău. Şi, audzînd boiarinul Gargal, nu credea. Şi, apoi, preste 15 dzîle, scoţîndu-1 din temniţă si vizmdu-l cu totul sănătos şi întreg, să-nspăimă de minune. Şi băgă într-o căldare mare smoală şi iarbă pucioasă, de să topiră şi să-nherbîntă foarte, să bage pre svîntul. Iară svîntul, căutând spre ceriu, feace rugă şi **să** băgă în căldare. Şi, spărgîndu-să căldarea, ieşi sfîntul sănătos şi nice leac uns de smoală.

Atunce, vorovindu-să cu soţii săi Gargal, răstigni pre svîntul gol la un lemn şi-l săgeta multe ceasuri muipne 4e -săgetători. Acolo vreai vedea lucru preaslăvit că nu numai ce rămînea svîntul nerinit, ce inci şi săgetile carile să slobodzîia asupra sfinţiii sale să ducea **sus**, în văzduh. Aceasta feace de **să** cutremurară de frică ceia ce deaderă acesta sfat asupra svîntului. Iară cela carele aflasă •cesta sfat. săgednd şi el, i **sau** întors săgeata şi i-au scos ochiul cel dirept.

Şi, inţdegind un piratul de toate, trimisă pre hiică-sa Casdoia Ia fratele ei Govedlai să-1 înveaţe şi să-l întoarcă. Iară **ea,** deacă mearsă, luă învăţătura fratelui şi să creştiină. Şi, mîniindu-să împăratul, tavăţlde tinsări pre hiică-sa şi o bătură **cu** toiage. Şi **o** aruncară **în** temmţă. Şi, durîndu-o ranele ce-i doideră, dzîsi către fratele ei: "Fă rugă pentru mine, frate, că **nu** poci răbda muncile!". Iară svîntul: "Nu-ţ împuţina credinţa de către Domnul Hristos, că am nedeajde pre Svinţia sa ce-ai credzut că **nu** să vor mai prinde; de tine durori le, nice vei mai simţi altă muncă!". Şi, scoţînd împăratul pre svîntul ooveduu, inviţi de-, legară mîn şi picioare şi-l aruncară **în** picioarele cailor celor de moară, ca să-l rWi^c^î!? J"! ^ - ' tămat şi nestropşit, mulţămind Svintiii sale. de!SivS î"**.*"î™ ^ şi-l fripsără **cu** acealea, P™ P» 8 de her ascuţite şi-I spîndzurară de palme într-aceale cwi^pre^2 leamne, tre, coţi departe unul de-alalL Iară svîntul, aşea spîndzurat, să ruga Iui

frica tan\r^i*r^ de **tot,** scriU pre rînd nevoinţele svîntului, **cu** taină, de *T? P* **** apă şi untdelemn mă
MWz. lari de nu pute* **vo.** faceţi rugă **să să** facă aceastal\ ŞL depreuiiă **cu** graiul **ac^** a sfmtuluL

adecă un nuoraş mic ca o ncguriță l-au acoperit ş-au tumat pre capul svinţiii sale untdelemn şi apa multă dc-agiuns. Şi audzî glas dzîcîndu-i: "lată că ț-ai luat Svîntul Botedz, şerbul lui Dumnădzău. Govcdlae!". Şi i să feace fața obrazului ca lumina. Şi ieşi mult miros. Şi, audzînd acela svînt glas. Govcdlae feace rugă cătră Dumnădzău, mulțămind şi slăvind pre Svinția sa, aşea cum spîndzura pre aceale leamne.

Şi. pugorîndu-1 Gargal de pre acea muncă, ascuțî trestii şi le bătu preste tot trupul lui, de-i dipli trupul de aceale cuie de trestii, dc la cap pînă la picioare. Iară svîntul aşea potricălit, multe ceasuri şi nigîndu-să, îş deade sufletul în mîna lui Dumnădzău. Atunce Gargal îl legă de picioare cu fune de coadele a cai sireapi şi-l trasă preste pietri ascuțite, de să tăie şi pică bucăți. Şi ce mai rămasă de trupul svinţiii sale tăie în trei bucăți şi zvîrli, de-1 lepădă.

Şi, strîngîndu-le cu mare cinste cei mai de sus grăiți creştini, preuți fiind încă, Dadi şi Avdii şi Armazac Diaconul, le dusără la casele lor. Şi, înfăşindu-le cu pîndze şi mirodenii, îl astrucară cu socotință. Iară pre svîntul Dada, slăvit vărul împăratului, muncindu-1 mai nainte în multe fealuri. l-au tăiatu-1 pre mădulări şi aşea şi svinția sa întru Donul s-au săvîrşit.

Şi neşte creştini iubitori de Dumnădzău, culegîndu-i bucățile svintelor moştii, le înfăşară şi le astrucară la loc sămnat. Iară cîntînd cei trei mai sus grăit // toată noptea, pre la miadzânoapte, s-află şi 38r
svîntu Govedlae între dînşii şi le dzîsă: "îmbărbătațî-vă întru Domnul, fraților! Şi stați vîrtoşi şi nestrămutați şi nu vă înfricoşareți de ceia ce ucig trupul, iară sufletul nu-1 pol ucide!". Iară ei, deaca-1 vădzurâ, sâ bucurară şi iarăş le dzîsă: "Şi să vă dăruiască Dumnădzău pentru mine plata ce-ați ostenit!". Şi, pleeîndu-şi capul cătră Dadii, dzîsă: "Ia-ț cornul cu undelemnul şi svîntul trupul Domnului Hristos! Şi întră în grădina împăratului şi unge pre Casdoia, soru-mea, şi o priceştuiaşte cu svîntul trupul Domnului Hristos!".

Iar Dadii luă şi mearse. Şi, sosind la uşe, i să arătă îngerul Domnului şi mearsă cu dînsul. Şi botedzîndo-o preutul şi priceştuindu-o de svîntul şi dumnădzăiescul trupul Domnului nostru Isus Hristos, îndată luă îngerul svîntul ei sufletul şi-l sui în ceriuri.

Iară, demineață, întrînd maică-sa şi aflîndu-o sfîrşitâ, mearsă la-mpăratul şi-i dzîsă: "De-acmu hii sănătos şi te bucură cu împărățîia ia, că hiiul mieu, cum ar hi avut vina a dzeace mii de tilhari însuşi cu dzeace mii de ucisături de muncă l-au umoritu-l! Aemu iată-o-i şi hiică-mea. cum ar hi ucis pre tată-său, goală, tîlhăreşte ucisa, cum ar hi fost vro filhăriță, aşea. cu toiagele ceale cepoase ucisă muri şi ea!". Aceastea audzînd acel nedorios şi încruntat împărat, nice leac nu s-au înduplecat spre milă, săvai de lacrămile şi cuvintele soaței sale ceale jealnice şi pline de dureare.

Iară împărăteasa, luînd aromate mirosuri scumpe, ce-aburesc de la sine dulci miroase şi cu acealea unsă trupul a svînta sa hiică şi cu porfiră împărătească înfaşe şi o astrucă la fiiul ei Govedlae, plîngîndu-i şi grâindu-le: "Hiii miei, nu mă uitareți pre maică voastră, ce sâ mă aduceri şi pre mine la răpaosul vostru ce-ați agonesitu-vă de la Dumnădzău, întru slava dulcelui Isus Hristos. Căruia să cuvine slava în veaci!". Amcn.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 30, svîntul OirraoiMLHHKh Grigorie de Armeniia cea mare.

Acesta era în dzîlele lui Dioclitian împărat. / Parthian de ruda sa, ficior lui Anac, văr premare Iui Coşar, împăratului de Armeniia. De Tiridat împărat fu prins la-nchisoare căce-i creştin şi muhe munci rabdă. Apoi, oblicind Tiridat că-i svîntul Grigorie ficior lui Anac Partheanului, carele cu înşelăciune au ucis pre tată-său, l-au legat de mîn şi de picioare şi, în cetatea Ararat, în groapă adîncă l-au băgat, ce era plină de gîngănii veninate şi de balauri. într-aceaea groapă 15 ai au trăit Şi hrăniia pre-ascuns o femeaie săracă.

Iară împăratul Tiridat, ieşindu-ş din minte şi turbînd, îş mînca însuşi carnea şi cu gliganii în munte păştea în jir, pînă visă soru-sa Cusaroducta un vis şi glas audzî: "De n-a ieşi Grigorie din groapă, Tiridat nu s-a tămădui!". Deci svîntul Grigorie ieşind, botedză pre toți. Şi stînd episcop şi besearici făcînd, cu pace cătră Domnul au purces. ^ ______

într-aceastaşi dzî, pomenirea svintelor măcenițe femei Ripsimiia, Gaiani şi alte 32 npaKA«HO-măcenițe femei ficioare.

Aceaste svinte femei era feate ficioare şi-n călugărie petreeînd. Deci, Gaiani era bătrină, iară Ripsimiia era tînără şi de-a hirea şi frumoasă. Şi. deaca ştiu de frimseațele ei Tiridat, trimisă de i-o adusără şi o siliia spre mestecăciune. Ce cu putearea lui Hristos fu apărată de păcat, că, neputînd să o

biruiască, cadzti gk» ca mortul de dzăcca. Şi seini de fugiia svînta. lari slujitorii împăratului o agiunsari fugind. Deci, întîi. rumpsiri hainele de pre dînsă, apoi, legîndu-i mînule îndărăpt, îi tăiară svînta limbi, trupul pîrjoliri de o arsiri si svinţii ochi scoasără. Şi. **aşea,** cîte puţintel tăindu-o bucăţi, fencirul ci suflet mearsă la Dumnidziu. **Şi** cu svinţi ia ei tăiară şeaptedzăci de măcenici şi Temei feate 32. lari destoinica Gaiani tiiari la **ccrbicc** şi suflări de im fiară **ca** un foaie şi o despoiară de piiale pînă la p*c şi o-mproscară cu **pietri.** Dc-aciia, ii tiiari svîntul **cap.**

Intr-accastaş dzi pomenirea svinţilor 70 dc măcenici. ceia ce fură tăiaţi cu svînta Ripsimiia. Şi pomenirea a doauă preacuvioase femei. Şi pomenirea svîntului măcenic Stratonic. //

fntr-aceastaş dzî. svîntul micenic Mardonie, jeratic pre buric suferind, s-**au** săvîrşit.

fntr-aceastaş dzi. svinţii o mie de măcenici de sabie să săvîrşiră.

Pentr-a lor svinte rugi. Dumnidziu miluiaşte şi ne spăseaşte.

CONEŢ" SEPTEVRIE /

I (0*U.)(d)-Voievar
Z(na4a.)(ri.)-Ia«anr
3 (tada.) (d.) TUB» octombrie"
4. (aadJLXd.j'-ak*
5 (ndA)(d)-nuT
6. (Mda.) (d.) "capilor

ţ, Editura Scrima, Bucureşti, 1993, p. 173-176, cap. XV: Despre cinstirea sfinţilor .

9 (aadajţap^aa.......

I (nda)(sL)'SnDicneanaiior!-
t lavocapc c a c M W Dumnezeu.
I. (ind a.) (d) *MMea»ae !'

i (ind. n.)i^)^hKx^mfoaCw^^Cuyroiuli fost Dumnezeusj Dumnezeu a
L (HA a.) (ri.)-şi altele-
(irad.a)0jr.)*ahi
(tada.)(a.)Fi
(aada.)(d.)sl

OCTOVRIE

avînd dzîlc 31. Dzua arc ceasuri 11, noaptea - ceasuri 13.

INTÎIA DZÎ. Preacuviosul părintele nostru svîntul apostol Ananiia.

Acesta svînt Ananiia Apostol era din cetatea Damascului. Carele şi pre Pavel au botedzat din oterăvenie. Şi, stătînd episcop într-aceasta cetate, făcînd multe isțealenii în Damasc şi în Eleitherupol şi pre mulţi întoreînd spre credinţă la Domnul Hristos, de Luchian Domnul fu bătut cu vine de bou şi coastele ras cu rujditoare; şi cu făclii fu pîrjolit. Şi, scos din cetate, fu împroşcat cu pietri. ŞL aşea, împlîndu-şi mărturiia, s-au suit la sălaşele veacinice.

într-aceastaş dzî, svinţii măcenici Mihail, din mănăstirea Zovei şi cu dînşi, 36 de svinti călugări, carii mărturisiră în poporul Sevastopolei.

Aceştia svinţi era Ia împărăţîia lui Constantin şi Irinei, şedzînd în mănăstirea ce să chiaraă Zovi, lîngă Sevastopol. Şi, oştindu-sâ Elim amira agarinesc asupra aceiia ţăr, prinsă pre svinţii. Iară preacuvioşii / părinţi stătură-mprotiva lui, întăriţi cu putearea Svintei Cruci. Şi, stînd la mijloc Mihail, preacuviosul igumen, şi, învăţînd, îndereptâ pre toţi către moarte pentru Domnul nostru Isus Hristos. Şi, întîi, ei plecară capetele de-i tăiară, de-aciia, şi întru tot cuviosul Mihail.

într-aceastaşi dzî, svinţii şease măcenici de sabie sâ săvîrşiră.

într-aceastaşi dzî, pomenirea preacuvios părintele nostru Roman, făcătoriul condacelor.

Acesta dintru svinţi părintele nostru Roman era de la Siriia, din Oraşul Emesinilor, diacon fiind la svînta besârică Virito. Şi, nemerind la Ţarigrad, în dzîlele lui Anastasie împăratul, rămasă la svînta Besearecă a Preacistei Dumnădzău-Născătoarei, în locul ce să chiamă Chim, pe trecînd cu frica lui Dumnădzău şi cu cinste şi păzind cu priveghearea bdeniilor la slujbele Vlahemelor. Acolo slujiia pannihida, adecă bdeniile.

Şi iară să-ntorcea la Chirul, unde şi darul faptului condacelor au dobîndiL Arâtîndu-i-să Preasvînta Dumnădzău-Născătoarea în vis, dîndu-i hîrtie şi poroncind să o mănînce, îi părea că ş-au deschis gura ş-au înghiţit hîrtiia. Şi era atuncea Născutul Domnului Hristos.

Şi, îndată, cum să deşteptă, s-au suit pre amvon şi-ncepu a cînta: "A KM ACUJE npe C^dirThCTSliHaro pAKAdETh ".' Şi făcînd ş-aloralalte praznice condacele şi-ncâ şi-a svinrilor, de sînt mai bine de o mie condacele ce-au făcut svinţia sa. Şi, aşea, cu pace s-au săvîrşit

într-acestaşi dzî, svîntul măcenic Domnin.

Acesta svînt era de la Thessalonic, adecă de la Solun. Ca un creştin fu prins de Maximian împărat, cînd venisă de-ş făcea curţi împărăteşti. Şi, puindu-1 naintea sa la-ntrebare, îi dzîsă răstit, cu mînie: "Pentru ce cutedz tu de mărturiseşti pre alt Dumnădzău cînd sînt eu în scaun aicea, în cetate? Ce, de ţi-i voia să fii viu, pasă de rădică jărtvă bodzîlor!". Şi, nevrînd svîntul să sâ-nduplece, învăţă de-i rasără trupul cu rădzătorile. Iară Maximian, vădzîndu-să batgiocorit şi ocărit de svîntul, nebăgîndu-i samă muncile, învăţă de-1 scoasără afară de cetate, dc-i zdrobiră // fluierile şi-i tăiară picioarele. Şi trăi şeapte dzîle svîntul, răbdînd usturime şi nemîncînd. Şi, lui Dumnădzău mulţămind, ş-au datu-şi sufletul în mîna Svinţiii sale.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

într-aceastaşi dzî, prăznuim praznicul Preasvintei Despuitoarei noastre Dumnădzău- Născătoarei şi pururea ficioarei Măriei. ,

Arărind că Svinţia sa, cu de-adins să roagă nepărăsînd pentru rodul omenesc şi, mai vîrtos, pentru pravoslavnicii creştini. Că de-aceasta fu arătare şi-n Ţarigrad svinţilor şi fericiţilor Andrei şi Epifanie. Carii vădzură în văzduh pre Svînta Dumnădzău-Născătoare, în besearică, în Vlaheme, cu svinţii îngeri şi cu svîntul loan Crăstitel şi cu loan Bogoslov şi cu alţi svinţi mulţi, rugîndu-să Svinţia sa cu-ntinsoare către Fiiul Svinţiii sale pentru toată lumea.

Si arâi svînlul Andrei lui svclii lipifanic: "Dară vedz prc-mpărAlcasa şi Slopum tuturora cum sa *nirt* SvSliaSa"". Iară el d,isâ "Văd/, părinte svinte, şi mă înspăi.nădzu!". Iară preacurata F.c.oară cu cinstitul c. on.or,,r. cc s.rAluc.in mai vîrtos decît incc.n.l , ncoper. nărodul ce era ,., beseancă ş., rugîndu-**sfl** ca o maica, cu m.lA cAtrA Ii.»! şi Tvorcţul sAu. miloase şi m.losl.vic.osc cuvinte grăindl ca aceastea "împăratul ceriului, priimenş.e pre tot omul cc Te slăvcnştc ş. chinină numele TAu cel Sv.nl! Şi prc unde si pomeneaşte numele mieu. Svintcnş.c locul acela ş. proslăvcaş.c car.. Te proslăvăsc ş. prc nune maica Ta. cu drog cinstesc, priimindu-lc ruga şi (ngadcle. izbăvind..-, dc toată greutatea!".

Drept- aceacn ş> noi. credincioşii, către milostiva noastră Folositoare să dz.ccm, rugmdu-ne: "Precum Sv.nţ.a la. Prcasvîntă Despuitoarc. singură veri cinstita sărbătoare a Pocrovulu. tău ca ceaca cc est. cu lotul milostivă, infrîmşadză-l cu pace, ca şi ccia cc te proslăvăsc să să veselească dc Svinţia Ta văd/ind ale talc cu mult cinstite nume praznice luminînd! Si, precum acolo, năroadele, în besearică cu'milâ ai copcril cu al tău svînt şi dumnfldzăicsc omofor, aşca ş-aemu, prc noi, păcătoşii, şerbii tăi, acoperc-nc cu acopcrcmîntul milii talc, rugînd prc Fiiul Tău şi Domnul nostru Isus Hristos să ne spisnscă prc toţi carii nAzuim la Svinţia sa / şi către Svinţia ta, cu frică şi cu credinţă In folosînţa rodului creştinesc! " Adevăr.

fNTR-ACESTA LUNA, **2,** svîntul auTH«nt«Kh Chiprian şi Iustina.

Acesta era dc la Antiohiia Siriei, în dzîlele lui Dechic împărat, dc rudă mare **şi** bogat. Filosof şi vîlhovnic dc ispravă, fu vinnt la credinţă spre Domnul Hristos de Iustina ficioara şi creştina, toate **a** lui faptun şi lucrări dimoncşli răsîpind ca o |ăsătură dc painjină, trăgîndu-să şi ea din Antiohiia.

Un om orecarc, anume Aglaid, îndrăgindu-o dc frîmscaţca **ci** şi ncputîndu-să lipi, năzui la Chiprian. Iară Chiprian trimisă, în trei rînduri, dimoni la ficioară cu făpturi şi nemică nu putu dircage. Şi. deaca-**ş** cunoscu mcştcrşugul că n-arc facere împrotiva creştinătăţii, să botcdză şi arsă în foc toate cirtilc sale ceale de vilhovnicic şi dc farmece. Şi credzu întru Domnul Hristos.

Mai apoi. fu şi episcop şi prc mulţi întoarsă spre credinţă la Domnul Hristos. Şi fu prins de comitul Damascului cu Iustina ficioara. Şi-i rasără cu rodzătorilc ceale dc muncă şi în ţigle de her fură băgat, dc-i prăjiră prc foc. Şi mai apoi dc alte munci, îi dusără în Nicomidiia, de le tăiară svintele capete Iară marele Grigorie Uogoslov dzîcc că nu-i altul, ce-i singur Chiprian ibostnicul fcalii svinte. Şi să face săborul lor in măceniciia cc-i în cea parte de Solomontos.

[ntr-aceastaşi dzî, preacuviosul părintele nostru Thcofil Ispovcadnic.

Precuviosnl părintele nostru **si** ispoveadnieul Theofil era călugăr cu bună frica lui Dumnădzău. in dzîlele lui Leon I sa vru împărat. A căruia nedumnădzăire vădzînd şi porneala asupra svintelor icoane ce-au năslit cu rău, i-a venitu-i în faţă de l-au înfruntat şi l-au făcut necredincios **şi** firi Dumnădzău şi **lui** Antihrist sîrguitoriu. Din ce, spre mînie să porni împăratul **şi** bătu cumplit // pre svîntul şi-n temniţă flămîndzîndu-**l** cîtăva vreame. Şi, iarăşi scoţîndu-**l şi dînd** strînsoare **şi** neputîndu-l îndupleca, l-au trimis la urgie, departe. Şi acolo, mulţam**ind,** ş-au **dat** lui Dumnădzău sufletul.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

INTR-ACEASTA LUNĂ, 3, pomenirea svîntului Dionisi Areopaghitul CIUTHO- măcenicul.

Acesta svînt, întrccînd pre toţi cu bogăţiia şi cu slava **şi** înţălepciunea. Şi **era** unul **din** sfeatnicii areopagului, adecă la marmurea **lui** Marş, unde să strîng sfatul athineilor. Şi vînat **de** marele apostol Pavel. botedzat şi hirotonit episcop şi învăţat dc sfintele şi nepovestitele taine de svîntul şi înţâlcptul lerothci. Şi cărţi lăsă minunate şi preaslăvite şi nalte foarte, **din** carile iaste cu cale de tocmai* să povestim dc **una.**

"Mă duş, dzîcc. dănăoară, în Crit, şi mă ospăta svîntul Carp, om de să vrea **afla** altul **aşea** isteţ la wcoleala dumnădză.cştilor lucruri, pentru curăţîia sa **cea** multă a gîndului, **atîta cît** niceş să atingea de dumnădzăiască liturghie a svintelor taine, dc nu i să vrea arăta întîi vro svînta şi blîndă videnie la rugile **lui** ceale dintn.

,, ~J*CI' ?"n? Că' IHNIOAI^ scîrbindu-l un necredincios oarecare şi scîrba **era** aceasta că necredinciosul acela trascase de la svînta besearică pre un creştin, cu vicleşug, călră-nşelăciunea sa şi

^S^X^vT"'TM_ '"nîŞi tf ' PUSC 'O rdC mgă laCÎndu _ Să Ca * roa 8 ccum să cadc pentr-amîndoi şi ^ ' T " " * Prc "nul Şi "re a,tul> biruindu-i cu binele Svinţi i p. Mm. ? n. ,, c ^ SU.,e J? cun O * Un * lui Dumnădzău. Ce el, lucru ce nu **mai** Sa cum sî âflî^Info< ^ 1 CC8, P'C,nd 'a SUfletUl lui ^multă vra J bă 5' P™*, V * porni v ^ e T. ^ g ^ ^ ^ - - obicină **a** săPscu, **Lr-aJeaea**

Deci, stînd / In rugă, în voroavă la Dumnădzău, îş făcea incmă rea şi iristă, cum nu să cade dzîcînd că nu să cade să cuslc oamenii cei fără Dumnădzău, carii strică şi strîmbadză căile ceale' direapte a lui Dumnădzău. Şi, grăind aceastea, să ruga lui Dumnădzău să le laic viața amîndurora deodată, lără milă, cu dclunclul, cu săgeata fulgerului. Şi, accaslca grăind, spunea că i s-au arătat de vădzu că să, dc pripă, cutremură casa unde sta şi despieîndu-să întîi din acopcrcmînt, în 2 părț prin mijloc. Şi neşte pară multă, luminată dc lumină cu strălucori naintea sa. Şi să vedea descoperit locul de pogorîia lumina din ceriu pînă la dînsul. Şi, iarăşi, şi ceriul descheiat şi deasupra ceriului vedea pre sîngur Domnul nostru Isus Hristos dvorindu-i svinții îngeri, fără cislă de mulțîme, în chipuri de om. Şi, vădzînd aceaste sus, să mira şi să minuna. Iară cînd să plecă gios dc căotă, dzîcc că vădzu pămîntuî casii despicat cu o câscălură groznică şi-nlunccată. Iară prc cei 2 oameni ce-i blăstăma era naintea sa, la gura accii prăpăşti căscate, îngrozit şi tremurînd. Şi să scăpata din picioare, cîte puțin, de apropiia să cadză în prăpaslc. Şi dc-afund din prăpaste ieşiia şerpi şi balauri, de să-mvăluia printre picioarele lor, urnindu-i, îngrozîndu-i, trăgînd lînd cu dinții, tînd cu codelc, bătîndu-i şi rinjind asupra-lc şi tot silind să-i arunce într-acea prăpaste căscată, urnindu-i, împingîndu-i şi lovind. Şi să vedea că era de-a cădearea, de voie dc ncvoaie, nevoiți dc răul, cîte puțîn, şi îndupleeîndu-să. Şi dzîcca Carp că să uita la ceale de gios, dc prâviia şi dc ceale de sus nu-i gîndiia şi să mîhniia, făcînd voia-rca, căce nu era cădzuți şi apropiindu-li-să dc multe ori să cadză. Şi slăbind, să voicra blăstămînd. Şi abiia iarăşi să rădică de căută în sus, călră ceriu şi vădzu ceriul tot cum era, întîi deschis, iară prc Domnul nostru Isus Hristos făcîndu-i-să milă pentru lucru cc să făcea. Şi sculîndu-să dc prc scaunul acel de din sus de ceriuri a Svințiii sale şi pînă la dînşii pogorînd şi mînă bună tindzîndu-lc. Şi îngerii cu Svinția sa împreună sprejenind ş-agiulînd altul altuia de-acci oameni să nu cadză, să piiaic într-acea prăpaste.

Şi dzîsă Isus Hristos către Carp: «Bale de-m dă ştire, // că iarăşi sînt gata să chinuiesc de multe ori pentru oamenii ce trag a veni către spăsenie şi mă bucur dc-accasta, să nu smintească alțîi! însă, iani, să cauți, oare bine ț-ar părea să schimbi petreacerea cu Dumnădzău şi svinții îngeri cei buni şi iubitori dc om cu petreacerea prăpăstii aceii căscate şi balaurii?».".

Deci svînlul Dionisie tîlcui şi locmealcle bisericeşti. De-aciia, mărgînd în părțile Apusului, în dzîlele lui Domctian împărat, şi arătînd multe minuni. Şi în cetatea Paris tăiară capul svințiii sale. Şi, capul luînd a mînă, au mărs prc picioarc-şi 2 mile, țiind a mînă capul, de să minuna toț cine vedea. Şi n-au lăsat pînă n-au tîlnit o femeaie, anume Catula, cu putearea lui Dumnădzău sprejenit şi, în palmele ci, ca un odor dumnădzăicsc l-au pus.

Aşijdirea şi ucenicii svințiii sale, Rustic şi Elevtheric, tâindu-li-să capetele, trupurile lor cu trupul cel măccnicesc a svîntului propoveaduitori, fură aruncate berilor şi păşirilor. Şi neşte credincioşi le luară şi le ascunsără pentru frica ucigătorilor. Şi, deaca să dusără aceia, iară Catula fericita i-au astrucalu-i cu cinste în casă-ş, în 3 a lui oclovric.

Şi era svinția sa şi era pre chipul trupului de marc, mijlocii sulcagcd, albeneț-galbîn, scobițăl la nări, sprinccanilc dcase, găvănoş ochii, urechile mare, cărunt, chicos, adecă părul lung, lungăreață barba rărişoară, burduhoşel puțîncl, lungi dcagilclc la mîn. Şi să face săborul lui în svînta Besearică mare.

într-aceastaşi dzî, svinții măcenici Rustic şi Elcvlhcrie.

într-aceastaşi dzî, svîntul măcenic Theoctist.

într-accaslaşi dzî, svînlul CUJTEHOAujHHKh Dionisie şi cu dînsul opt măcenici.

Acesta au fost în dzîlele Iui Valcrian şi Galiin împărații. Şi, adus la Emilian Ighemonul şi ne-ndupleeîndu-să, fu osîndit de-l Irimisără la urgie. De-aciia, îl scosără la nărod şi-l împroşcară cu pietrile, pățînd mai multe decît ceale ce-au pățît de Dechie împărat, în Liviia. Şi închidzîndu-să la un loc săc cu Favst şi Gaie şi Petr şi Pavel şi alți patru, carii cu dînsul răb- / dară 12 ai. Şi să sfîrşiră în bună ispoveadanic.

într-aceastaşi dzî, svîntul măcenic Thcagcn.

într-aceastaş dzî, svîntul măcenic Theotccnos.

într-aceastaş dzî, svîntul Adanclos.

într-aceastaşi dzî, svîntul loan Hozevitul, episcopul de Chesariia, părintele nostru preacuvtos.

Acesta svîntul părintele nostru loan era thivean de Țara Eghipetului. Şi, luînd de la moşu-său îngerescul chip călugăresc şi blagoslovindu-să la bătrînul, mearse pre la Svintele Locurile Ierusalimului. Şi-ntorcîndu-să la moşu-său, să iertă de la dînsul din mănăstire şi ieşi de-ş află o peşleră, la un loc cu rîpă naltă şi nelesne călcată: mică peştera; şi lăcui acolo, hrănindu-să de mugurul copacilor de-acolo.

Prc acest, vrînd Dumnidziu sâ proslâvasca. l-au văditu-l aşea. Orecarc Ananiia. sâhastru mare si vesti^c^nu^ceale locuri Şi adusără la acela sihastru mare cuconul unu, bogătaş ce era bolnav î Si nul au priimic cc dc marc smerenie, i-au îndemnatu-i sâ margă ma. la nontrul

sm x'mp £ imn. s. anta*, face rugă. apoi. supăra,, feace rugă şi-ntoreîndu-să. dz.să dmionulu.: 'In numec Domnului nostru Isus l.ns.os. tu. necurate duh. nu cu. cc Ananiia, a Iu. Dumnădzău şerb iţ Znccaştc sâ ieşi din cuconul". Aceastea audzînd dc la svîntul. acel duh necurat ieşi ş> fu sănătos cuconul. Şi. lăcîndu-l minunea aceasta vestit, s-au înduplecat, ş, fără voa.e, de-au prnmit hirotonita

^^'wrin^şTpctntcc acea viaţă lină şi fără gîlceavă carea avea la pustie, lăsă Chesariia şi iarăşi mearsă în pustie. Cc comoara nu scapă de plugariul. că, avînd un ţăran un cucon aşea cu duh spurcat, l-au pus într-o coşniţă mică şi l-au acoperit cu buruiane şi l-au pusu-l la uşea svmtulut. Şt plîngînd cuconul. feace de mearse svîntul şi-l tămădui, cunoscîndu-l de prc plins.

Cc totuş ncpniatinul şi vicleanul nu părăseaşte a face rău. Că, prăvălindu-să în chip de om şi aflînd prc svîntul la strimtoarc. lesne de surpat cu rîpă adîncă, cădzu la picioarele svîntului, fâcîndu-să // a i să ruga de blagoslovenie. Iară svîntul, spăriindu-să de fără veaste tîlniş şi împiedeeîndu-să de dfnsuL deade în gios cu capul, de agiunsă tocma la fundul rîpei cel de mai gios. Ce însă, dintr-acea inci nemici n-au folosit acel şugubăţ, rămîind svîntul întreg, nevătămat, cu darul lui Dumnădzău.

De-aciia. au învitat pre un tîlhariu asupra svîntului, iară uneori era bătut de dînsul, alteori şi de haină II jicuia şi coliba îi aprindea tiranul acela. Şi, păţind toate aceastea svîntul, atîta numai ce dzîcea fnmi sine. "De sînt prc ogoda Svinţiii Tale, Doamne, aceastea, mulţămăsc Svinţiii Tale!". Şi-l audzî din ceriu Domnul. Că, prindzîndu-să tîlhariul de la domnie şi pierdzîndu-să cu moarte cumplită, cîtva răpaos svîntul dobîndi.

Ce iarăşi vicleanul n-au părăsit, scurm în d asupra şerbului lui Dumnădzău. Că, mărgînd dănăoară svîntul pintru cercetarea fraţilor, tîlnindu-I în cale o femeaie şi-i ţînu calea, rugîndu-l să margă pre la casa ei. si-i blagoslovască casa. Deci, svîntul, pentru multă rugăminte, mearsă în casă-i, anume pentru rugă şi molitvă. Iară ea încuie uşile şi să dezgoli naintea lui, lucru ce nu să cade a povesti, în tot chipul ispitind să-l înduplece la voia ei spre păcate. Iară svîntul, scăpînd afară, ieşi din sîlţele vicleanului.

Acesta fericit audzînd de un vestit sahastru Marchian, doriia să-l vadză şi nu putea. Făcusă giurimînt să nu-ş mai iasă din chiliia peşterii, săvai de i s-ar fi şi tîmplat premejde să nu poată a să apăra. însuş s-au legat pre sine şi legătura să dezleage n-au avut cum. Şi, iani, socotiţi ce preaslăvit lucru au socotit ş-aicea grijea lui Dumnădzău, ceaea ce le veade toate! Dumnădzăiescul înger, luînd pre sus pre Marchian dc la chiliia lui şi fără clinteală l-au pusu-l tocma în chiliia fericitului loan. Deci, adunîndu-sâ amîndoi şi privitind şi împlîndu-să îndealalt de saţîul voroavelor sufleteşti şi-mpletind fericitul loan cuvîntul cel de-apoi a mulţămitei şi aşea dzîcînd: "Slava lui Dumnădzău Svînt ce m-ai spodobit a vedea pre doritul mieu Marchian!". Şi, îndată, fu apucat Marchian pre sus dc denaintea fericitului loan. de-l dusă la peştera lui. Şi aceasta băgă pre svîntul în mult fealiu de / gînduri şi si-ndoia. luptîndu-să cu gîndurile.

Şi. lăsînd legătura într-o parte, au ieşit din peştera şt purceasă pre cărare cătră chiliia Iui Marchian. înspăimat de mărirea minunii, cugetînd să nu fie fost o nălucire. Deci, deaca s-au apropiat, au audzîl pre svîntul Marchian pre nume strigîndu-l şi pentru ce vine spuindu-i, să bucura Ia inemă Şi' dcaca^^mră. iarăş pnv.tindu-să, mulţămiră lui Dumnădzău şi să prostiră. Şi să-ntoarsă svîntul loan

„ /^!!SU !I!nt t" '280nitmultdimonidboameni 5"au tămăduit boale fără leac ş-au scos ape prin D^niST^ H-aU T k PlOK dC mUlte Ori ,a ***** cu ™P- alte mu«te semne, feace Dumnidziu pentru dînsul. Şi, aşea, ş-au datu-ş sufletul în mînule lui Dumnădzău cu pace, în bătrîneaţe

Pwtr-a lor svinte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte

ÎSS^t2^^J^4'd n0S^Ierothei - ePiscoPul de Athina.
episcopS^,^ l ^ T ^ J ^ ^ * ^învă^ de aPostol Pavel, fu hirotonit s, ac^nau fi2?î ^> *P mareleD,0ms,eîncredint» Domnului Hristos.
»- l ^ ^ Z ^ ^ ^ Z T T Preas r ei lui Dumnad2ău Maice« căp*eniela
j« pro oauju. M,np,, sale, la adunătura svinţilor apostoli, cu totul miritoriu, cu totul

minunătoriu. Şi de toţ ce era audzît şi vădzut, de Dumnădzău priimit şi dumnădzăiesc lăudătoriu vădzîndu-să. Şi bine şi cum iubeaşte Dumnădzău vieţuind şi prc Dumnădzău cu viaţa şi cu nevoinţa tocmcalelor bune bucurat, cătră Dumnădzău au ieşit.

într-aceastaş dzî, svîntul măcenic Patru den Capetolîon.

Acesta era născut, crescut dintr-aceaca cetate, foarte înţălept şi întrecînd pre mulţi cu // - înţâlcpciunca. Şi, însurîndu-să. feace trei cuconi, apoi să călugări şi să preuţî, luînd acesta dar, şi fără voie, de la cine era arhiereu locului pre-atuncea vostrilor*. Şi, ca un dascăl fiind creştinilor, fu clevetit la mai-marclc aceii ţări. Şi, mărgînd în Damasc, pentru libovul lui Hristos, întîi i s-au tăiat limba ş-au grăit camai limpede şi mai curat. De-aciia, îi tăiară mîna direapta şi picioarele. De-aciia, îl lipsiră de ochi şi-l răstigniră şi-i tăiară capul. Apoi, îl arsară şi în foc şi scrumul cu oasele lepădară în pîrîu.

într-aceastaş dzî, svînta măceniţă Domnina şi fiicele ei, Verina şi Prodoca.

Accastc svinte femei, dc dorul lui Dumnădzău agiunse, lăsară casele-ş şi rudeniile şi să dusără în streinătate. Şi agiunsără dc să opriră la Edesa. Şi acolo le-au agiuns gonacii, bărbatul ei, tatăl cucoanelor. Şi, deaca le prinsă, întorcîndu-le pre la lcrapol ş-acolo fiind un pîrîu mare, zăbăvindu-să gonacii cu prîndzul şi cu băutul, eale să furară. Şi, rugîndu-să lui Dumnădzău să le scoată de la păgînătatc, şi-ntrară în pîrîu şi le-au biruit apa, de să necară.

într-aceastaş dzî, svîntul măcenic Andanct şi Calistena, hiică-sa.

Acesta era în Efesul Asiei. Carele era hatman preste hatmani şi eparh lui Maximian împărat, întrecea pre alalţi cu bogăţîia şi înţălepciunea.

Şi pentru ce nu vru să-ş dea pre hiică-sa după-mpăratul, căce era păgîn, l-au datu-1 Maximian în jac şi l-au trimis în Meliti, de i-au tăiat capul.

Iară hiică-sa Calisteni s-au îmbrăcat bărbăteaşte şi îmbla, ascundzîndu-să, în Nicomidiia. Apoi, preste opt ai, mearsă la o femeaie, în Thrachiia, care femeaie avînd o fiică beteagă la ochi şi ea o tămădui. Şi, pentru căce o isţeali, vru să i-o dea, să-i împreune cu hiică-sa, să-i fie ginere, părîndu-le-i că-i vonic. Deci, silindu-o, de voie de nevoie, spusă poveastea sa / şi să minunară, proslăvind pre Dumnădzău.

Şi, murind Maximian, stătu împărat Lichinie, cumnatul Marelui Constantin. Deci, Calisteni s-au ivit la-mpărăteasa, că era creştină şi sor Marelui Constantin şi-i povesti toate patimile. Iară ea o priimi la sine şi o feace ca o maică ftiului ei. Şi aşea, fericita Callisteni toată avearea părintelui său ce-i luasă Maximian ş-au luat înapoi. Şi svintele moştii a părintelui ei le-au adus de la Mesopotamiia la Asiia. Şi măcenicească svînta besearică făcînd, în numele Lui o au svinţit. Şi, petreeîndu-ş viaţa, nainte cătră Dumnădzău au mărs.

într-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Ammun Eghipteanul.

Acesta era eghiptean de rudă, sărac de părinţi. Şi de unchiu-său silit, să-nsură şi trăi cu femeaia-ş 18 ai, zăbăvindu-să pregiur o iarbă scumpă de o lucra, ce sâ chiamă vlasamon. multă trudă şi osteneală faeîndu-ş culegîndu-1, nici leac atingîndu-să de femeaie-ş, ce avîndu-o ca o sor. Acesta, dueîndu-să de-acolo, mearsă la marele Antonie şi, tninunîndu-să mult de dînsul, fu a mulţ de polzuire şi, mai vîrtos, de nepovestite minuni ce să făcea de la dînsul.

într-aceastaş dzî, svinţii măcenici Favst, Gaie, Evsevie şi Harimon diaconii.

Aceştia era diaconi Domnului nostru Isus Hristos, ucinici marelui Dionisie. Deci Gaie şi Favst cu dînsul izgonit şi multe păţind, priimiră sfîrşenie măcenicească. Iară Evsevie şi Herimon, mai apoi de izgnaniia învăţătoriului îmblînd, cercetînd svinţii de prin temniţe şi îngropînd svintele moştii a măcenicilor. Şi trăind pînă în dzîlele lui Dechie şi râbdînd multe iscuşenii pentru mărturiia Domnului Hristos, mai apoi fură prins şi capetele tăiat.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 5, svînta măceniţă Haritina. //

Aceasta svînta Haritina era în dzîlele lui Dioclitian împărat şi Dometie Comitul. Şarbă fiind orecăruia Claudie. Care oblicindu-o comitul, scrisă la stăpînul ei să i-o trimită la-ntrebare, căce-i creştină. Iară stăpînul ei, faeîndu-ş inemă rea, s-au îmbrăcat cu sac, de o piîngea. Iară ea, mîngîindu-l, îi dzîcea: "Bucură-te, giupîne, şi nu-ţ face inemă rea pentru mine, că eu pentru greşealele meale şi pentru a tale mă voi face jirtvă priimită naintea lui Dumnădzău!". Iară el îi dzîsă: "Să mă pomeneşti, dară, naintea cerescului împărat!". Şi o trimisă la comitul. Şi, deaca sosi şi mărturisi pre Domnul nostru Dumnădzău adevărat, Isus Hristos. pentr-aceaea. o rasără pre cap şi-i turnară preste cap jăratic

* vostreanilor

viu înfocat Dc-aciia. îi legară o piatră grea şi o aruncară în marc. Şi ieşi vie din marc Şi iarăş. mersă la c o m S de mărturisi. Şi. mul. muncind-o şi tăindu-i de pren rădăcini unghile la mm ş. la picioare, aşca să sfîrşi. dindu-şi sufletul în mînulc Iu. Dumnădzău.

într-aceastaş dzi. svînln măccni|a Mamclhlhi. . . , , ...

Aceasta era din Pcrsidn, popă la capiştea Artcmidii ş. avînd sor creştina. Iară ca vadzu in vis îngerul lui Dumnădzău arâtindu-l tainele crcdin|ii creştineşti. Ş., scul.ndu-să mspă.mata, mcarsa la soru-sa de-i povesti, lari. ca o adusă la episcopul. Şi, hotcd/.îndu-o. .1 fi. soru-sa nănaşc din svînlul e. botedz Din.r-accaca. pornindu-sâ clinii asupră-i cu râu. o ucisărâ împroşemd cu p.cţr. cumuş era îmbrăcată cu liainilc ccalc albe a Svîntului Botedz. Şi o aruncară mtr-o groapa adinca, din care cu anevoaic putură creştinii dc o scoasâră. Iară episcopul mearsă la-mpăratul pers.lor de luă puteare să răsîpască capiştea Artcmidii. să facă besearică svintei mâccni|c. Care lucru isprăvind, pusa m nontrul besearicii cinstitele ci moştii. .

într-accaslas dzi. videniia lui Cozma Monahului, straşnică şi de lolos.

în a (rciasprcdzcacc an fl-nipăriiţiici lui Ro- / man împărat, carele cu bună credinţă purta sţcpturul împără|îici. era un om orecarc în Ţarigrad, unul fiind dc ccia ce era de păzîia aşternutul lui Alexandru împărat, carele au fost mai nainte dc Roman şi au fost mai ales dmtr-alţi postealnici. Acesta, alcgîndu-ş cinul călugăresc, sosî dc fu şi egumen la mănăstirea ce-i Ia apa Sangarului.

Şi. trccînd cîţva ai. i să tîmplă de să războli. Şi dzăcu lungă vreame. Şi, obîrşind 5 luni, n-a treia ceas dc dzî. să trezi puţinei dc boală. Şi, sculîndu-să cătineluş, şedzu sprejenindu-l dimbe părţi 2 de chiliinşii lui. Ş-au icşitu-ş din simţire şi şedea buiguit, cu ochii stîlpiţi în sus, Ia podul casii şi mişcăluind cu budzelc şoptă ne-nţălcasă şi ne-ncheiată, de la al treile ceas pîn al nouăle ceas.

De-aciia, stîmindu-să şi viindu-ş în hire, cerea de la ccia ce-l sprejiniia posmagi, 2 bucăţi: "Daţî-mi, dzîce. ceale 2 bucăţi dc pîinc ce-m deade cel bătrîn cinstit!". Şi, aşea grăind, îmbla cu mînule prin poalc-şi. pipăind şi cereînd pregiur sine să afle. Iară unii de-acolo feaceră: "Poate hi că i s-au nălucit ceva, iară nu videnic!". Şi-l rugară să le spuic taina, dzîcînd: "Spune-ne, cinstite părinte, şi nu te scumpi a nc polzui. unde erai alitca ceasuri şi la ce videnie îţ suiai mintea şi budzele mişcăluind, cu cine voroviiai?". Iară svîntul stareţ, vădzîndu-i aşea, cu plînsuri, le dzîsă: "Lăsat hiii miei, nu plîngereţ, dc m-a trezi Dumnădzău. voi spune-vă!".

Şi. cînd fu deminenţâ, să strînsă toată frăţîmea şi-ncepu a le spune: "De-aş vrea să le tipăresc cu gîndul pre-amănunl. să vă Ic spui, treace preste limba omenească! Ce de cîte ţîiu minte şi voi putea, spune-voi! Cum eram dc şedeam în pat rădzîmat de doi fraţi, vădzui de-a stînga parte mulţîme de logoşi. preste samă dc negri. Şi nu Ic era negreaţă tot de-un fealiu: unii era cu obrazele strîmbate, avînd ochi cu vinălăi, alţii încruntaţi, căutînd sireap cu căutătură sălbatecă, alţîi le era budzele cu vînătăi şi îmflatc şi râzbudzatc. în sus şi-n gios rînjite. Deci, aceia logoşi s-apropiară la pat, vrînd să mă ia dintre voi. Şi. întîi, cu nu mă temea de // dînşii, nice mă lua frică, vădzîndu-vă că sînteţi pregiur mine.

Iară nu ştiu în ce chip, rămaşi de voi singur şi cutedzară de mă apucară şi mă ducea legat, alţîi mâ-npingea. Şi Urc strinsoare mă adusără la o ripă adîncă, de o zvîrlitură de largă şi adîncă pînă la Tartar. Şi mă trăgea cu dc-a sîla la acea ripă, să m-arunce. Şi era de-o parte, pre lîngă acea rîpă, o cărăruşc strimtă cît abiia-ncăpea piciorul. Şi, pre aceaea cărâruşe, mă trăgea şi eu tot mă lăsa na dercapta, dc mă cumpăniia să nu cadz într-acea prăpaste. Şi sâ vedea în prăpastea aceaea, afund, un pîrîu de mergea cu mare cursături.

Şi, trecînd acea strimtoarc, spre răsărit, aflăm o poartă mare, deschisă la capătul aceii prăpăşti. Acolo era un uriiaş marc. negru şi căznat şi grozliv: ochii strîmbaţi, mari şi însîngeraţi şi slobodzîia scintet din ochi şi cu pară multă şi fum din nări. Limba-i spîndzura afară din gură de un cot şi mîna lui cea direapta era cu totul sacă. iară stînga era îm flata ca un stîlp, goală şi foarte răstinsă, cu care apuca prc cei osindiţ, dc-t arunca într-acea prăpaste căscată. Şi, acei osîndiţ aruneîndu-i în prăpaste, striga: «Vai vai.». Iară cu dcacă m-apropiiai, el strigă, uriiaşul: «Iaca priiatinul mieu!» şi tinsâ mîna să mă ia. Iară cu, increţ.ndu-mă dc frică, mă dediu în laturi. Şi, îndată, sosiră 2 bâtrîni. Ţ-părea că-s trimis de cineva de-a h.rea ş. c.nsteşi, carii socotiiam că-i svîntul Andrei şi loan, dumnădzăieştii apostoli, s^ănmdu-, de pre svintele icoane. Pre aceştia svinţi, deacă-i zări acel gubav uriiaş, îndată fugi de să

la loc cîmmi'cus^î ti™ 2 bătrin ! ; trecum Prin P 0 ^ ce mai sus dzîsăm. Şi, ieşind din cetate In i ,Tr f r ™ moasc \ meareem - De-a,cea ieşim la o zăpodie ierboasă, cu pajişte frumoasă dc ZXre*Tur^mulS * —• ' " " " ^ un bătrîn cinsteş şi de-a S £ avmd pregiur sme mulţime de cuconi, ca anpa mării de mulţi. Şi-ntrebînd cu de ceia ce mă ducea, că-m

picrdusă toată frica şi grijea. Şi dzîş: «Cine-i acest bătrîn şi cine-s acei cuconi aşea de mulţi?» Ei / îm dzîşără: «Acesta-i Avraam şi sînul lui Avraam cc audz în besearică!». Şi mă dusără de m-am închinat la dînsul, cu smerenie, şi l-am sărutat. Şi iarăşi mcarsăm mai nainte.

Fîrşind zăpodiia, aflăm un pomăt marc de măslini: ca stcalcle copacii de mulţi şi la tot pomul umbiariu şi pat cu om. Cunoscul-am prc mulţi, şi dc la ţară, şi dc la oraş, şi dc la curtea-mpărătească, şi din mănăstirea noastră am cunoscut. Aceştia toţi ce-am cunoscut toţi sînt răpăosaţi. Şi, vrînd eu sâ-nlrcb dc acel pomăt dc măslini, îm şi răspunsără bătrînii aceia ce mă purta pre-aceale'locuri. Şi dzîsără: «Cugeti să-nlrebi locul acesta cine-i de-i aşea frumos şi ghizdav cu măslini şi cine-s aceale toate cc-s înlr-însul? Aceastca-s cealea cc cînţi: rtlHOThl OEHTEAH cy TEEE», spuse, sînt «nOAOCTOdHHio KTiCtkfllh pa3^rtflEAlH, nonlfcpt AOEpO^TEnH, adecă «Multe sălaşe la tine Doamne sînt, pre vrednicie tuturor împărţite, prc măsura bunătăţilor!».

Şi, mai încolea de acel masliniş, era o cetate' căriia frîmscaţea şi-mpistritura şi înşirătura şi clădilura zidiurilor nu să poate povesti. Că era 12 rînduri din pregiur în tot zidiul, ca neşte 12 brîie de 12 pielii scumpe, carclcş de sine înşirat de o piatră, din pregiur încungiurînd cetatea. Şi cine a sta povesti neatedul zidiului şi porţile zidiului, tocmite cu aur şi argint de-ameastceul?! Şi-n nontru, deaca-ntrai în cetate, pre pomostină de aur case de aur, cu jilţuri aurate şi secrie de aur. Şi tot oraşul era plin de lumină nepovestită, plină de miros, plină de bucurie în care, îmblînd, nu vâdzum nice om, nice vită, nice pasări, nice altă gînganie pemintească, nice zburătoare. Iară capătul oraşului era curte-mpărâteascâ minunată. Şi, la-ntratul curţilor, era o boltă lungă, cît ai zvîrli cu piatra, şi masă de marmure naltă, cît să radzîmă omul. Şi era plină masa de oaspeţi şi casa plină de strălucoare luminată şi miros cu dulceaţă şi cu bucurie. Iară în fundul casii era o mică boltită, de încăpea o frumoasă de soare fereastră, dc prăviia la masă.

Şi pre-acolo, să arătară doi // tineri străluminaţi ca fulgerul în faţă şi plini de toată strălucoarea. Şi dzîsără celor 2 bâtrîni ce mă ţînea arălînd şi cu mîna: «Puneţ-îl să şadză ş-acesta la masă!». Şi-ndatâ mă pusără acolo unde-m arătară locul acei luminaţi. Şi şcdzură de-o parte bătrînii în casă. Iară tinerii, întrînd mai în nontru, la fereastra cea de soare şi, pestind acolo, eu oglindiiam foarte cu dc-adins la masă şi pre mulţ cunoşteam priiatini inireani şi călugări, şi din mănăstirea noastră, şi din casa-mpăratului. Mai apoi, tîrdzîu, iarâş intrară cei tineri 2 luminaţi şi strigară celor 2 bălrîni: «Rădicaţî-l de de-acii, că mult plîng hiii lui cei sufleteşti şi-mpâratului i sâ feace milă şi va să-l lase să petreacă cu călugării, în viaţă! Şi-l duceţ pre altă cale, câ-n locul lui luară pre Athanasie de Traianu!».

Şi atunceş, mă luară acei bătrîni de la masă şi ieşim din cetate, luînd pre alt drum, aflînd multe iazere de muncă pline şi de-ntunearec, altele cu foc, altele cu neguri împuţite şi cu viermi, altele cu şerpi şi gîngănii veninate şi alte multe în tot chipul; locuri groznice de muncă. Că era toate pline de mulţîme, că le ieşiia boacetele şi vaietele cu mileciuni ovilite de grai omenesc. Şi, trecînd aceale iazere şi un loc puţin de-acolo, sosîm iarăşi la bâtrînul cela ce-i dzîcea că-i svîntul Avraam. Şi iarăşi mă-nchinaiu, de-l sărutaiu. Iară el îm deade pahar, de băuiu mai dulce decît miiarea şi pîine uscată, Irei bucăţi": una, precum îm părea, am întins în vin, de-am mîncat şi vinul am băut. Iară ceale 2 frînturi am pus în sîn, cealea ce-am cerşut ieri cereînd.

De-aciia, sosîm la uriiaşul cel de la rîpă, acel împuţîl şi pricăjit şi căznat şi ca noaptea de-ntunecat. Şi, deaca mă vădzu, şcîrşcă asupră-mi cu dinţii, cumplit şi cu mînie şi cu otravă dzîcea: «Scăpatu-mi-i-ai, cc dc-aemu nainte n-oi părăsi asupra ta ş-a mănăstirii tale, în tot chipul măiestrind!».

Pîn-acii, fraţilor, ţîiu minte şi v-am spus, iară cum mi-am venit în hire şi m-am trezit nemică nu

ş Şi-ndatâ / minară la mănăstirea lui Traian şi aflară răpăosat pre Athanasie. Şi, scoţîndu-l fraţii din chilie cu năsiliia şi-ntrebînd ceasul cînd s-au răpăosat, aflară, prisne atunce, la al nouăle ceas, cînd era în videnie acesta părinte. Căci sînt aproape aceaste svinte mănăstiri şi preste puţînă vreame să-mpreunară supt un egumăn, câ-ş era uşe de uşe aproape. Şi pînă astădz, tot un eguman le ţine de le oeîmiuiaşte; şi cu dumnădzăiască petreacere cîrmăcite 30 de ai de acest părinte ce-au vădzut v.den.ia. Şi în traiul lui, bişug în toate şi spori în sufleteasca nevoinţa, ca şi în veniturile mănăstirii pentru hrana casii, întru slava om-iubitoriului Dumnădzău Isus Hristos, Domnul nostru. Amen.

* un oraş

•* frinluri

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 6, pomenirea svîntului slăvit apostol Tlioma.

Acela, I. Mcdiia şi Partl.il. *si* Indii., şi Pcrsiia. euvîn.ul lui Dumnădzău au strigai. Ş. la Indiia fu închis demaratul Smidcu. căce încrcdzusă prc hiiu-său Ulzan şi-l bo.cd/asă ş. prc femeaia lui Tcriiin şi MigdLa şi Narea. IVn.r-aecaca. fu da. prc mîna a cinci slujitor., de-l su.ră ...tr-un munte ş. acolo, cu suli|e îl giunghiară Şi aşca. nu purces către Domnul.

Istoric din imbletelc svîntului.

încă pînă crn viu svîntul Thoma Apo.stol mearsă la Indua cu un negu|ător.u, anume Avan. Ş. prinsă» gazdă in«r-o casă. în oraşul Andmpol. Şi. mări.îndu-ş o hiică domnul acei i ţâr,, feace nuntă şi \i bucurie tuturor ci|i vcnirâ la nuntă. Acolo, tîmplîndu-să şi sv.ntul marcle Iu. Hristos apostol Thoma, sed/u la masă. mai gios decît al|îi. Şi. ospălîndu-să to|i şi bucurîndu-să, nu.na. sv.ntul s.ngur nu mînca cc şeden cugclînd cu linişte. Iară unul din slugile nuntei, mîndru veni şt lovi pre svîntul cu palmn'prcstc obraz, dzîcîndu-i. "Deaca eşti chemat la nuntă, cc şedz // trist?! A ce nu te veseleşti cu alnlti băutori?!". Iară svîntul apostol dzîsă celuia ce-i deade palma: "larte-ţi Dumnădzău în vntoriul veac grcşnln. iară acea mînă cc mă lovi aşca de cu sămcţîic, berile să o împartă sălbatice aemu, să să-mvca|c inul|i şi să sâ ecarte!".

Şi-ndată după cuvînt, alergă acela cc deade palma să aducă apă de dires vinul (că într-accalea părţi dc lume dercg vinul cu apă, că nu-l pot bea prisne de mare tărie). Ieşi o hiară cumplită şi-l feace fărime. ce-l pîndiia acolo. Atunce şi un cînc mearsă întru vealiştc şi luă o mînă: ceaea ce lovisă palma prc svîntul. Şi veni în casă cu mîna în gură, cum vrea arăta către toţi strîmbătatea. Şi minunîndu-să nunta şi neştiind: "Oare a cui să fie?!". Iară muiarea unui lăutari strigînd tare dzîsă: "Mare minune ni s-au arătat astădzi! Asculta|i. nuntaşilor: Dumnădzău sau un trimis a lui Dumnădzău vru de şedzu cu noi la masă. că cela cc mi-i dc o limbă, de-i dzîceam în lăută şi-l veseliiam, l-am audzîtu-l blăstămînd prc dcrcgătoriul ce-i deade o palmă să-i vadză mîna cea dereaptă trăgîndu-o cînii, de-arătarc tuturor! Carea toţi o vedeţi că i s-au izbîndit!". Şi, deacă văzdură toţi minunea, mearsă veastea şi pînă-ntr-audzul împăratului.

Şi, deaca obîrşi nunta, chemă-mpăratul prc apostol şi-i dzîsă: "De vreame ce ştii blăstăma ş-a face moarte cu blăstămul, arată şi cu putearea rugii, dc blagosloveaşte pre hiică-mea ce-am măritat astădzi!". Aceasta priim ind bucuros apostolul, mearsă de-ntră în cămară şi-mvăţă tinerii şi-i întări spre curăţîic, să urască toată mîrsăiala trupască. Şi, lăsîndu-i pre mîna lui Dumnădzău, să dusă dc-acolea. Iară, cînd fu preste puţîn, văzdu mirele pre un oarecine în chipul svîntului apostol şi voroviia cu mireasa. Şi, părîndu-i că-i svîntul Thoma, dzîsă: "Credz, îm pare-mi, că ieşisăşi mainte de toţi, dară cum iarăşi te-aflaşi aicea?". Iară Domnul feace: "Eu nu sînt Thoma ce, de pre dar, Frate sînt lui Thoma. Şi cinc-m va urma ca dînsul, lcpădîndu-să de lume, îm va fi, la a doa naştere, nu numai frate, cc şi / partnic împărăţiei Meale.'". Şi, deaca Ic dzîsă, aşca fu nevădzut, iară ei, ţîind întru sine cuvîntul Domnului ca mărgăritariul, făcea rugă toată noaptea către Dumnădzău ce li s-au arătat.

Şi, cînd fu demineaţă, mearsă-mpăratul la patul unde era tinerii ş-aflîndu-i osăbiţ şcdzînd, să mîhni şi-i întrebă vina a ce şed osăbiţi. Iară ei îi dzîsără: "Ne rugăm aşea să şedem osăbiţi pînă la sfirşitul nostru, pentru ca să fim nedespărţiţi la vreamea cununilor, în cămara nuntii ceii nepovestite, precum ne-au făgăduit cela ce ni s-au arătat în chipul ospclui celuia!".

De-accastea să turbură-m paratul şi giurui colac cine i-ar afla pre-nşelătoriul, să i-l aducă. Ce să slrinsără cercătorii dc cercături, că mai vîrtos nevădzut să arăta acel cercat, întărind şi-mvăţînd pre ucimci, atîta cit şi pre-mpăratul mai apoi, l-au înduplecat dc s-au creştinat. Din oglinditul credinţii lor, muindu-i mimia împăratului atîta cît a doa dzî să feace creştin. Şi, cereînd, aflară pre apostolul în Indua. pentru ca să-ş ia de la dînsul Svîntul Botedz acei iscusiţi ucinici Svintei Troiţe, carii o proslăvua nepărăsît.

Iară cînd mearsă apostolul lui Dumnădzău către Gundafor, împăratul Indici, îl întrebă ce meşterşug ştie la piatră la lemn. Spusă că la lemn ştie a face raliţe, giuguri şi opacine, iară la piatră, bcseanci. st.lpi ş. zid.n de case-mpărăteşti. Şi-mpăratul feace: "Dară ştim-vei face poiată, la loc unde-m place, pre voie.

... J ' *Tf°l* ... ? ... , ... * ... Pe*»*. <*rşu de-i deade galbeni, să mîie să *TclnZrl?* T ' * ^ " " i ... * locul. Şi dzîsi apostolul:

n £ 6 ; aSur-**pL?"** ... **r;** ... **'.<* ,** ... **p — *** » W .

hie dzis apostolul. Pentru veacul cel vutoriu, la plata nevoinţclor!". Pentr-aceaea, cu lesne măguli

firea-mpăralului, că luînd a mînă a(a cu vîrtealnița şi zugrâvindu-i urdzîturilc cu măsuraturi, de-l bucură şi-i ogoi gîndul. Şi, mirîndu-să-mpăratul istețiia apostolului, dîndu-i dc agiuns dc cheltuială şi să-nloarsâ la curtc-ş.

Iară apo- // stolul, împărțind tot aurul în mînulc mişeilor, feace şi-ncheic, ca un apostol, 49r
împăratului casc şi curte, în curțile întîi-nâscuțîlor.

Iară-mpăratul, trecînd cîtăva vreame, nevoia să ştie de lucrul şi audzî că lipseaşte numai acopcrcmîntul. Şi, dc bucurie, cugctînd că-i veastea adevărată, tremisă şi altă cumpănă de aur la apostolul, scriind: "Să-m faci acuperemînlul camai frumos casclor, curund, ca, deaca oi veni şi le voi vedea, să laud cu cuvîntul bişugul mcşlerşugului!". Apostolul, luînd aurul, rădică ochii către ceriu, dzîsă: "Mulțămăscu-ț, om-iubiloriulc, că în multe fcaliuri ştii dc tocmeşti tot însului spăseniia!". Şi, țîind, iarăşi, înlîiul nărav, l-au împărțît la mişei şi lipsiți.

Iară cînd fu mai apoi, împăratul fiindu-i aminte şi dorind cum mai curund să audză casele gata, să margă să le vadză. Şi-nlrcbînd de cine i-au venit dintr-acolca, îi spusără de toate: că nice au făcut case şi aurul tot l-au împărțît la săraci şi încă povesteaşte nu şt'ce Dumnădzău şi face neşte minuni naintea celora ce s-adună pregiur dînsul şi ncmică nu mănîncă.

Iară-mpăratul, împlîndu-să de scîrbă, mînă dc-adusără pre apostolul şi-l întrebă: "Gata-s casele?". Iară apostolul feace: "Gătatu-ți-s-au, o, împărate, polatc foarte ghizdave, că țî le-am făcut aşca precum am învățat a le face de Tcslariul cel mare, cel adevărat!". Iară-mpăratul feace: "Blamați să le vedem cum sînt!". Iară apostolul feace: "Nu trebuiesc aemu, că nu-i vreame, ce, cînd t-ii muta de de pre-acicea, atuneca vor prinde bine!".

Iară împăratului îi păru câ-l ia în rîs şi strigă asupră-i cu răstit: "Luațî-I pre-acesta de-acii şi-l băgați într-o temniță-ntunecată, depreună şi prc negutătoriul ce mi l-au adus!". Deci, şedzînd în temniță legal.

Iară fratele-mpăratului, într-o noapte, arătînd că-i pare rău, cădzu în voia-rea şi mîhniciune. Şi, dintr-aceaea, să războli şi, chemînd pre-mpăratul, îi dzîsă că: "Pentru ticăițîia acelui ticălos de negutătorii!, mîhnindu-mi-să inema, m-am războlit şi, ia, c-oi muri!". Şi aşea vorovind amîndoi, muri omul.

Atunce, luîndu-i îngerul lui Dumnădzău suf- / letul, l-au dusu-l prc la sălaşele lui Dumnădzău, de-i arăta frîmsețîle lor şi-l întreba: "Unde-ți place să mergi să petreci?". Iară sufletul ş-aleasă una, o curte mai ghizdavă şi mai apoi dc toate şi o arăta aceaca îngerului şi să ruga să lăcuiască într-un unghiu aceiia curți. Iară îngerul feace: "N-ai tu cum lăcui într-aceaea curte, că-i a frățîne-tău, cc i-o au făcut streinul cela, Thoma!". Iară el feace: "Rogu-te, lasă-mă să mărg să mi-o cumpăr la dînsul cu mic preț, că el nu o ştie şi m-oi întoarce!".

Atunce, îngerul întorsă sufletul la trup şi să stîmi mortul şi-ncepu a striga să-i vie frate-său, împăratul. Şi-ndată cum sosî, feace: "Ştiu, frate, adevărat că-ț vrea-i da şi giumătatc de-mpărățîie pentru mine să-nviiu! Pentr-aceaea, poflesc dc la tine, frate, un dar şi nu zăbăvi, ce mi-1 dâruiaşte!". Iară-mpăratul feace: "Ce-i supt oblastiia mea, bucuros dăruit să-ț fie, iubitul mieu frate!". Şi i-au întărit cu giurămînt. Atunce spusă-mpăratului cc ceare, dzîcînd: "Dăruiaşte-mi, frale, curțile tale cealea ce ai în ceriu, pre cîți bani vei vrea să-ț dau, căce mi l-ii dărui!". Iară-mpăratul rămasă ca mutul spre-aceaea. Apoi feace: "Eu s-aibu în ceriu curți, dară de unde?!". Iară frate-său feace: "Aşca-i adevărat, săvai că tu nu le ştii cealea ce țî le-au făcutu-le acel închis în temniță, precum şi eu, mîhnindu-mă, m-am războlit de jealea lui ş-am îmbiat pre-acolo, de le-am vădzut de ghizdave!".

Atunce, puind în mintea sa împăratul cuvintele frățînc-său, feace către frate-său: "Frate, âccaea ce ceri tu, de ar hi dc supt oblastiia împărățîiei mealc, de nevoaie ar fi cu păcat dezlegatul giuruitii! Iară de vreame cc-s osăbite de către oblastiia peminlească, de vreame cc sînt lucruri cereşti, giudecă însuț! Ce, de vreame ce-i aicea meşterul de fată, țî-l ia şi-ț va face mai ghizdave şi mai luminate dc cum ai vădzut că-s accalea!".

Şi, aceastea grăind, mînă de-adusără din temniță prc apostol şi prc Avani negutătoriul. Şt, câdzîndu-i la picioare, cerşu iertăciune din ce l-au supăratu-l, grăbindu-să.

De-aceasta, mulțămind apostolul lui Dumnădzău şi botcdzîndu-i prc-amîndoi şi-mvă- // țîndu-t 50r
de cuvîntul svintei Evanghelii, dîndu-le şi arăvonul împărățîiei ceriului, mearse într-altc țări, strigînd svînta Evanghelie, slăvind şi blagoslovind Părintele şi Fiiul şi Duhul Svînt.

într-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Nichita Patrichie lspoveadmcul.

într-aceastaş dzî, svînta Erotiida Măceniță.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA UJNÂ. 7. pomenirea svinților nînri măcenic. Serghie si Vacho.

i^Vi. «-1- **drildcmplnilLl-i** Maximian Deci Serghie era primich.r, a școln ghcntililor. V,clu> V-cTnd.ch.lo. .arii, la necaca scoală Și îmvâțați și dcpr.nș. din cepul credința -at^ș Zni/ÎUilc **Scripturi** și. Fiind clevetiți In-mpâratul. furii siliți sâ margă cu-mpăratul, I, T**, w** .dnl.lor S. ci ncnriiiiiind îi descinsăra dc brîic și Ic luară dc pregiur grumadz. plășc.lc ***t l*** **Smirne** mJicreXW. -sărăcia mijlocul orașu.ui.să-i ocărască. Și legați cu landzuje ». tr.„..|îndu**-i** la .ghcnonul An.ioh. în orașul Alh.tisiiul Ș.. aprop,.ndu-să din arătatul svinților îngeri, sa-mplurâdcbârbăliicșide^ .

Deci intîi iwr Vacho bătură cu vine dc bou crude și, lungind ceasul, deade sufletul in mina lui Dumnăd/aii cu aceale nedeapsc. Iară svîntul Serghie. dîndu-i strînsoarc în multe fealiuri și găvozdit în picioare cu încAlțari dc **her** și silit s-alcargc căi lungi, dc-aciia băgat în temniță și iarăși găvozdit cu acealea încălțăminte. îi tăiară cinstitul cap și luă cununa împărâțîii ceriului,

într-aceastaș d/î. svinții măcenici Iulian Preutul și Chcsarie Diaconul. /

impArafind Clavdic în Rîm și **omorind** prc maică-sa pentru credința cătră Domnul Hristos, de-aciia nu-i mai era nice o milă dc creștini. Atuncea, fericitul Chcsarie, sosînd dc la Africa, la un sat cc si chiamă Tarachini. deaca vădzu spurcatele idolești jărtve, le șchiopi și le oborî, de le calcă.

Deci. il prinsârâ și-l închisâră trei dzîle ncmîncat și-l deaderă la anthipalul. Și, legîndu-i mînule-ndaripl. il trăgea slujitorii naintea carului boiarinului pînă la capiștea lui Apolon. Și, deaca sosîră acolo, făcind svînlul rugă. îndată cădzu capiștea din rădăcini, fiind în nontru și popa cel mare și alți mul(Care lucru vădzînd Leontie Ipaticul, cădzu la picioarele svîntului și, credzînd întru Domnul Hristos. să botcdză naintea tuturor. Și, venind preutul Iulian, îl priceștiui cu Preasvintele Taine. Și-ndată. Ipaticul să rugă svîntului de feace rugă pentru dînsul cătră Dumnădzău. Și-ș deade sufletul în mtnule Svințiii sale pentru ruga svîntului.

Vădzînd Loxoric boiarinul aceaea ce să feace, prinsă pre preutul Iulian și pre Chesarie Diaconul și-mviță dc-i băgară în saci și să-i arunce în marc. Iară svinții îi dzîsără: "Noi dară, o, loxoric. nc-aruncăm în mare, iară tu mușcat de cumplit șearpe, vei da moarte cumplită!". Care lucru să și feace. Că. deaca trecură 2 dzîle, el, Loxoric, primblîndu-să pre marginea mării, i s-au colăcit pregiur dinaal **un** balaur **mare.** Și, slrîngînd și ucigîndu-l, l-au zămorit. De-aciia, sta o prăviriște miloasă, ci dzăcea imflat, suflînd. Iară trupurile svinților ieșind din mare, cîrmăcite de Dumnădzău, trimiși din videnie orecarii creștini, Evscbie și Filix, le luară. Și trecînd pre-acolo unde dzăcea becismeul Loxurie. deaca-i vădzu, el să văiera și să făcea pre sine becisnic, că încă nu-i ieșisă sufletul.

Iară fiiul lui, botcdzatul Leontie Ipaticul, deaca fură astrucate moștii le svinților lîngă oraș, au tăiat capetele lor* și i-au aruncat în pîrîu. Și-nderiplat de dumnădzăiesc înger, cu Art Preutul de cetatea Capuia și luă moștiilc lui Evscbie și Filic, // de Ic astrucă în loc de cinste, cu slava Tatălui ș-a Fiiului și Duhului Svînt

Intr-accastaș dzî. svîntul măcenic Polihronie.

Acesla s-au născut în eparhiia cc-i dzîc Gamfanit. Iară tată-său Vardanie, fiind țăran, ș-au invAțatu-ș cuconul la carte, că i-au dat poruncă să urmeadzc diiacilor. Și, fiindu-le apa departe, au (icul rugă cuconul acesta ș-au ieșit izvor dc apă, de s-au făcut fîntînă, că era înțălept și postitoriu cuconul Și. deaca sosi la vîrstă de stat, s-au împreunat cu ceia ce lucreadză la vii. Și, lucrînd viile alăturea cu alți lucrători, gusta hrană și cu apă a treia și a patra dzî. Iară a cui era viia, stăpînul mmndu-sâ dc-accl lucrătoriu a lui Dumnădzău și cinstindu-i bunătățile, l-au însoțit la orecît aur și l-au trimis, dzicînd. "Du-tc acasă-ț și roagă Dumnădzău pentru mine!". Și i-au opritu-i sapa pentru credința care leace mullc minuni.

Iară cl mearsă cu aurul ce avea pre mînulc sale. Și feace o svînta besearică, aflîndu-să și în ***IT-^H "l*** S;"U CUt N!C,lca! fiind ci,e<- Și dobîndi cinste de diiaconie și de preuțîie Și răpind Marele Constantin împărat, îndată-ncepu a ieși eresa procleatului Arie și a turbura pre mulți'

^ T 6 » ! ^ 7^ î ? ^ ^ ^ SVÎ!!tUl PO!ihr0ni dv0rbind la ^ntul jărtâvn^ **inadViic**^K;. 8!Ung zdnimicară cu gabiile și, mestecîndu-1 întruna cu iZSS^ 8 Ș! m ! DOmnU,m Hri5t0S! " trimisără! 5' firă voia 'or. jărtvă svîntului

Pcntr-a lor svinte rugi. Dumnădzău miluiaște și nc sț

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 8, prcacuviosa maica noastră Pelaghiia.

Aceasta svînlă era în dzîlele lui Numcrian împărat den Antiohiia. învățînd giocurile şi prăvi- / rişlile şi lăcînd curvii cu oamenii oraşului şi strîngînd bogățîie fără samă dc multă, dintr-acea rea agonisită. Ui-ciia, apucînd învățătură de la svîntul Nonon episcopul şi pocăindu-să cu fierbinte şi bolcdzîndu-să, lepădă toate şi-mprăştic avearca toată la săraci.

Cc să luăm pre-amănunt isloriia aceştii svinte Pclaghie, cumuşi era vestită de rrîmseațe şi grozăvită la suflet dc păcate, că era cu lotul cufundată în glodiştea păcatelor. Altă grije n-avea numai a-şi îmfrîmşcn trupul ş-a-l împodobi cu scumpe podoabe, pentru să poală vîna prc ibohnici, sâ-i tragă la glodiştea păcatelor. Şi mulți ş-au pierdut avuțîia şi viața şi sufletele ş-au pus după dragostele ei. Avea slujnice şi slugi multe. Şi îmbla drumurile, în vedeare, cu nălucire de agiuns, împlînd văzduhul dc mirodeniile aromatelor ş-a moscului, cc să ungea şi purta cu sine.

Iară milostivul Dumnădzău nu o au părăsît, nice-i fu greață de-atîta spurcată şi necurată, ce, ca un cunoscătorii! demainte lucrurilor viitoare, ştiind ce pocăință va să facă mai apoi, au luminat ochii ei a sufletului cu adevara. Că înlr-accalca dzîle, slrînseasc patriarhul Antiohiei arhiereii cu o treabă. Şi-ntre dînşii era un episcop foarte îmbunătățîmat, anume Nonos, minunat şi de potriva îngerilor în viața sa. Şi în svînta Scriptură foarte iscusit. Pre acesta rugară pravoslavnicii să facă cazanie de folosul sufletelor.

Deci, feace cazanie de-mvățătură, afară, la besearică svîntului Iulian şi pre toți îi minună cu-nțălepciunea cuvîntului, cît îț părea prisne că-l lumina Duhul cel Svînt. Că trăgea cu dulceața cuvintelor sale pre păcătos spre pocăință. Intr-acela ceas, trecu pre-acolea şi Pelaghiia, şedzînd în cocie şi-mpodobită cumuş îi era obiccaiul. Şi împlea vîntul de mirosurile aromatelor şi scripiia cu totul de strălucorile pielrilor celor scumpe şi mărgăritarelor cc era-mpodobită. Şi, vădzîndu-o aşea fără-ruşine, alalți arhierei şi-ntoarsără obrazelc într-altă parte, sâ nu o vadză. Iară fericitul Non, ştiind că şi din ceale-mprotivă, de multe ori să fo- // loseaştc neştine şi face roadă cu chipul cela ce alțîi să porniia spre mîrseiul păcatelor, svinția sa mai vîrtos să pomi spre iboste dumnădzăiască, căutînd curvei ceas mult. Şi suspinînd tare, plînsă cîtva, cît ş-au udatu-şi veşmintele de pre sine cu lacrămile, olecăindu-să ca şi cînd ar hi fost podobitura ei osîndă lui.

Şi dzîsă către ascultătorii cazaniei, nărod ce era strîns: "O, vai şi mişel de noi, de neşte netreabnici, ruşine nc va fi şi mustrare naintea-nfricatului giudeț pentru curva aceasta. Că ea, pentru să placă oamenilor, cîlă nevoința pune, de sâ-mfrîmşadză şi să-mpodobcaşte, pentru să dobîndească puțîntea amară dulceață a păcatului! Iară noi, nepricepuții, şedem cu leanc şi nu grijim să ne-mpodobim sufletele, să plăcem lui Dumnădzău, ce nc lăsăm cinstea nebăgată în samă şi negrijită. Pentr-acea vom fi de scădearc şi ne vom păgubi de-acea negrăită şi minunată dezmierdăciune a de pururea ferîcință şi ne vom osîndi pentru negîndirea noastră, în muncă ncsfîrşită!". Aceasta şi alte ca aceastea folositoare sufletului pilde spuind acesta svînt arhiereu Nonos obîrşi cuvîntul şi să răşchira săborul.

Şi, dueîndu-să la chclie-şi sîngur, la Dumnădzău toată acea dzî feace rugă şi dzîcea aşea, cu lacrămi: "Preaînălțate Dumnădzău şi mult milostivule, iartă-mă pre un negîndit şi leaneş, că nevoința numai a unii dzîle a curvei întreace nevoința tutuluror ailor a vieții mealc ce împodobăsc sufletul în petreacerea Svinții Tale! Dară ce răspuns îm voi da naintea Ta, că ştii ascunsele inemii?! O, vai mic, ticălosului, că-n nedestoinicie întru la preasvîntul tău jărtăvnic şi nu mă-mpodobăsc cu dumnădzăiască ta voaie! Ce, Doamne, nu mă osîndi Ia dzua giudețului, că dc toată bunătatea sînt pustii şi nice una din poruncile tale n-am păzît!".

Aceastea şi mai mult dzîcea svîntul şi le audzîia ucinicul lui şi diacon Iacov. Carele i-au scrisu-i şi viața. Iară deaca să culcă svîntul şi adormi, să visă slujind svînta liturghie, prc obiceaiul svîntului jărtăvnic. Iară o porumbiță împuțită şi întinată zbura împregiur dînsul şi-i da / multă dodeială de putoare. Şi, cînd fu la ErtHUH cfTUUJENH H3MU*T£,[2] ieşi porumbița de stătu afară pînă să obîrşi svînta liturghie. Şi deacă ieşi svîntul din svîntul oltari, veade iarăşi porumbița zburînd pregiur dînsul, ca şi-ntîi. Deci, îşi linsă mîna de o luă şi o afundă în scăldătoarea svintei cîrstcalnițe, unde botedza oamenii şi să curăță îndată. Şi, ieşind dintr-apă, fără leac de putoare, zbură în văzduh atîta de sus, cît nu să veadea. Şi aceasta au fost chip şi ursăciunc cc vrea să să izbîndească a doa dzî.

Deci, cînd fu demineață, spusă visul către loan. Şi daca mearsă în besearică cu alți arhierei, îi deade patriarhul Evangheliia, pentru darul cc avea a Duhului Svînt, să facă cazanie nărodului. Şi să află şi Pelaghiia la acea svînta cazanie, nu pentru dumnădzărie, că altă dată n-au mai fost, ce numai din Invitarea lui Dumnădzău milostiv, carele va tot omul să să spăsască şi la cunoştința dereptățîi să vie. Audzînd, dară, curva sufleteasca nemuritorie şi giudețul cel straşnic a lui Dumnădzău şi binele vieții de vecie celor buni şi muncile nesfîrşite celor răi, o, minunea ta, Doamne, s-au umilit aceaea ce era

întîi neumilitfl şi plînsâ «mar! Urîtu-ş-au îndată lucn.rilc ccalc spurcate, au îndrăgit îndată pre
S c ^ untului Non* să-i alic gazda.De-aciia,

scrisă că. ă svinţia a. de-i trimisă. înlr-acesla chip scriind: «l* sv.ntul cp.scop ş. uc.n.c Iu. Hristos,
1,1 Vclaghiia, luciul lâră-lcgilor. face închinăciunea slujn.cească. Audz.t-am, svîntul Iu, Dumnid/iu dc un creştin că Dcspui.oriul şi Domnul llristos n-au venit să cluamc prc ce. d.rcpţi, cc pre cei"pică »si In pocăinţă! Şi. cum nu-i era grca|ă de curve ş. dc t.lhari ş. dc vamăş., cc au petrecu cu dîn ii s-au -orovil Acela ce-i de heruvimi nevădzut! Deci, de cşt. ş. tu a unu. S.âpm ca acesta sluga şi ucinic. sâ nrâ|i şi cu lucrul şi să nu-|i fie greaţă dc o curvă cc-ţ s.nt de o naştere ş. de o-mpreună slujnică, cc mă spodobcaşte. rogu- // tc sa-ţ ispovcdu.csc păcatele mcale, ca sa-m spăsăsc pentru tine sufletul! O curvărca|ă.".

Aceastea deacn Ic ceti preacuviosul, să-nspă.mă şi nu vru să prnmască in voroavă cu dinsa, cc l-au poruncitu-i sâ margă în besearică, cînd sînt şi alalţi arhierei strînşi, să grăiască cite-t trebuie. Iară Pelaghiia dcacă audzî. apucă vreamca şi alergă după spăsîtoriul. Cursă la svînta besearică, cade la pămint ca o alta curvâ, udînd picioarele svîntului cu lacrămile, ca ceaea dm svînta Evanghelie picionrcle Domnului Hristos. Şi grăind aşea, cu mare glas: "Hie-ţi milă de o păcătoasă, părinte preacuvioase, asămănîndu-tc Stăpînului tău! Botcadză-mă şi mă-nderepteadză la pocăinţă! Că eu sînt luciul fără-lcgii şi prăpastea picrdzării şi sîl|a şi vînătoarea dracului. C-am fost vină şi prilej a mulţi de mearsără în iad! Iară aemu, prin darul lui Dumnădzău mă pocăiesc de vicleşugurile meale şi îm trebă pocâin|ă ca să nu fiu în veaci de muncă.'".

Această dumnădzăiască schimbătură a direaptei Celui-de-sus, deaca vădzură arhiereii să mira de-a.i.ca lacrămi cc vărsa pomenita, pururea. Şi, părîndu-le bine de spăseniia ei, abiia o feaceră de să sculă. Şi-i dzîsă svîntul Nonos: "Pravila svintei Besearici ne poronceaşte să nu botedzăm nice pre o curvă, pînă nu va aduce chizeaşi să o ia în chizăşie, să nu să mai întoarcă Ia păcatele-şi ceale dintîi. Iară ca, iarăşi cădzu In pâmînt şi mai tare piîngea, dzîcînd: "După capul svinţiii tale stă sufletul mieu, să dai samă de dînsul naintea lui Dumnădzău. De-i zăbăvi şi nu mi-i botedza mai de sîrg, să mă naş de iznoavâ prin Svîntul Bo.edz, ca sâ mă aduci la mirele cel preacurat, la Hristos, mireasă curată şi fără prihană, că mă (cm că, dc oi zăbăvi cu Svîntul Botedz, să nu mă smintească iarăş împiedecătoriul, să mă ducă la aselghiia" cea dintîi."

Audzînd aceastea, proslăvi prc Dumnădzău, vădzînd atîta pocaanie şi, spovedindu-o, o-ntrebă cumu-i numele. Şi spusă că o cheamă Pelaghiia. "Iară nărudul să minuna de mulţimea frîtnseaţelor ei şi dc pietrile ceale scumpe şi mărgăritare ce purtam"; şi o chema Mărgărita. Atuncea, o botedză în numele Svintei Troiţe şi i-au pusu-i numele ei cel dintîi şi o priimi din / svînta scăldătoare o călugăriţă îmbunătăţimată, anume Romana. Şi, făcînd svînta liturghie, o preceştui cu Svintele Taine.

Pcnţg^oeaea, toată Antiohiia s-au bucurat depreună şi feaceră praznic cu tot săborul pentru spăseniia sufletului ei. Şi tot omul îi părea a sa bucuriia ei, cum birui pre-mpiedecătoriul. Carele neputînd suferi ruşinea şi înfrîntura sa, s-au prăvălit în chip de om, neiubitoriul-de-om şi s-au arătat, în mijlocul tuturor cu mînule puse în cap, zmulgîndu-să şi strigînd asupra svîntului Nonos cum au făcut strimbălate, dc i-au luatu-i putearea.

Dc-aciia. fără ruşine, s-au apropiiat către Pelaghiia şi o feace vîndzătoare şi fără credinţă. Iară ea, făcîndu-şi svînta cruce, îl izgoni. Ce iarăşi nu s-au părăsit de obrăzniciia sa, ce să dusă noaptea intr-aştcmutul ei, de o deşteptă, dezmierdîndu-o şi măgulind către obiceaiul cel dintîi, giuruindu-i să-i facă multă cinste. Iară ea, iarăşi făcîndu-ş svînta cruce, îl stînsă şi spusă Romanei, carea o-mvăţă să nu să teamă mec leac de-acel nepriiatin.

Şi. preste puţine dzîle, deade iarăşi ş-altă palmă pizmaşului şi rană în inemă. Că, luminîndu-să din Svîntul Botedz cu Duhul Svînt, chemă pre o slugă a ei, care era mai înţălept şi-l învăţă să şadză,
T TA ?c î. Uţiia: aur> argint pietri mărgărita™> °doară scumpe, haine şi tot ce
liZ L - H "duca ,zvodul^Ş - 1dead e la mîna episcopului, dzîcînd: "Ia-le aceastea, svinte părinte, Nonos c h1?nTH 7 ? m C mi 1 deStU aVCarea mirelui mieu> lui Hristos DespuitoriuM". Iară
2 n X ^ ^ ^ U 1 ? V S_Cam,CUl bCSCaricii şUi dzîsă: "Iacă>le gjurcu Dumnădzău şi ţî le
i a T i s c L T s * n C m , c 1 Să "U O pre?t besearicii> ce să le -m P n i toate la săraci şi văduve robii^ ™oclf sflTE aCCalCa "S"a" StIînS Şia?eafeace",arăfericita Pelaehiia iertă
^ U ^ £ £ J ^ * ^03 O de:Om:iubUoare şM învă» să să grJască de spăseniia sunetului, si să .zbăvasci cu mila Despu.tor.ulu, Hristos de muncile de veaci, precum şi de la dînsă să

mîn- // luiră dc către serbie. Iară din dzua ce s-au botedzat pîinc n-au mai mîncat nice leac fericita « dinlr-avcarca ci, câcc era rău agonisită, cc o hrăniia Romana, aceale puţine dzîle cît au lăcuit la dînsă.

Şi-iitr-o noapte, dc svînta duminecă, s-au dezvăseul din hainele ccalc femeieşti şi s-au îmbrăcat într-o rasă dc pâr rea. Şi s-au dus la Ierusalim, nespuind ncmicâ nimăruia, nice duhovnicului, nice nănaşe-sa Romanei, cârca să bociia şi o piîngea, neştiind cc s-au făcut. Iară svîntul Nonos cunoştea din putearea lui Dumnădzău şi, mîngîind, îi dzîsă să nu-ş facă inemă amară, că Pelaghiia partea cea bună ş-au ales, ca şi Mariia, sora lui Lazar. Cârca nu s-a lua dc la dînsă.

Deci, aşea rămasă Pelaghiia în muntele lîleonului, trei ai închisă într-o chilie şi necunoscută în port bărbătesc, ncvoindu-să şi făcînd bunătăţi ca aceastea şi luptări asupra dimonului cu osîrdiia ei. Cârca sîngur Dumnădzău Ic ştie. Şliutoriul tainelor.

Iară svînlul diacon Iiacov, cc-1 pomenim dencaurca, cu dor şi dragoste dumnădzăiască pornit, mearsă la-nchinăciunc călră Svîntul Mormînl, luînd blagoslovanic dc la svîntul Nonos. Carele-i dzîsă: "Să mergi, hiiul mieu, cu sănătate! Şi, deaca te vei primbla pre la Svintele Locuri, să-ntrebi şi pentru un cunuh, anume Pelaghic, călugăr îmbunătăţîmat, că-ţ vei lua de la dînsul multă polzuinţă, că iaste priiatin foarte drag Domnului nostru Hristos!". Iară lacov ncpricepîndu-să nice leac că-i dzîce pentru fericita Pelaghiia.

Şi, deaca-mblă Svintele Locuri, întrebă şi de Pelaghie Călugărul. Şi i-l spusără că-i în muntele Eleonului. Deci, mearsă şi bătu la uşe. Ieşi svînta îmbrăcată bărbăteaşte şi-l cunoscu. Iară el nu o cunoscu, că era uscată şi fîrşită dc post, ochii adîncaţi şi numai oasele şi piialea, de arăta vedeare umilită. Şi-l întrebă au doară-i diaconul lui Nonos, episcopul şi ucenic. Iară el dzîsă: "Aşea-i!". Iară svînta dzîsă: "Adevărat apostolul lui Dumnădzău iaste acela om şi să-i dzîci să roage Dumnădzău să mă iarte de fără-lcgile mcale!". Şi, deaca dzîsă aşea, închisă uşea. Şi cînta cîntările peasnelor, pre rînd. Iară liacov, într-acel cescuţ, luă multă / polză, învăţîndu-să măsura cuvîntului, că să cade tot omul să grăiască puţîne cu călugăriţă. Şi, deaca ieşi de-acolo, mearsă pre la chiliile altor părinţi, carii toţi lăuda foarte pre Pelaghie Scopeţul, ca foarte îmbunătăţîmat şi svînt om.

Şi, preste puţîne dzîle, s-au audzît preste tot schitul că s-au răpăosat Pelaghie către Domnul. Şi să adunară de la Ierusalim şi de la Ierihon şi de la Iordan şi din toate hotarăle, cu multă smerenie dumnădzăiască să astroce svintele ei moştii. Şi, vrînd să o miruiască, cumu-i obicina, cunoscură c-au fost femeaie. Şi, minunîndu-să, slăvîră pre Dumnădzău toţi, unde o au întărit a să bate şi a birui pre luptătoriul cu totul. Aceasta veaslc au ieşit tutinderea şi să-ndesa care de care va-ncăpea mai nainte, să-i sărute svintele moştii şi să o cinstească. Şi aşea, o rădicară în năsălie oameni de cinste şi svinţi, petrecînd gloate cu feclii aprinse, cu tămîi şi cu cîntări şi o astrucară cum să cade.

într-aceastaş dzî, altă svînta Pelaghiia ficioara.

Aceasta svînta era din Antiohiia Siriei, de rudă mare şi slăvită. Şi, oblicind domnul scaunului că-i creştină, trimisă să o prindză. Şi, deaca mearsără slujitorii şi-i încungiurară casa, vrînd să o răpască. Iară svînta prindzînd veaste, li să rugă să o-ngăduiască puţintel. Şi ei ascultînd, stătu svînta ficioara la rugă, cu mîni tinse şi cu ochii călră Dumnădzău. Şi să rugă mult ceas să nu o lase Svinţia sa să o ia şi să o apuce slujitorii cei domneşti, ce să să suie la Svinţia sa ca o jărtvă svinţită şi fără prihană. Şi, aşea, cum să cade, să-mbrăcă ca de moarte şi să culcă de răpăosă, dîndu-şi sufletul în mînulc lui Dumnăzău.

într-aceastaş dzî, svînta măceniţă Pelaghiia.

Aceasta svîtă măceniţă Pelaghiia era în dzîlele lui Dioclitian Împărat, din oraşul Tarsului, Chilichie. Şi, botedzînd pre mulţi Lin Episcopul, vădzu svînta în vis şeruitura chipului episcopului, cum o ruga şi o-mbiia către Svîntul Botedz. Şi, luîndu-ş voie de la maică-sa, anume // să margă pînă la mamcă-sa, mearsă la episcopul şi să botcdză. Şi veşmintele ei ceale scumpe, cu podoabe le deade de le-mpărţî episcopul la săraci. De-aciia mearsă la mamcă-sa şi nu o priimi. Apoi mearsă şi la maică-sa şi nice ea nu o priimi, vădzîndu-o îmbrăcată smerit. Şi, făcîndu-şi maică-sa voia-rea, spusă fitului lui Dioclitian ce-i era logodnic. Iară cl, dc voia-rea, să umurî sîngur pre sine. Şi, mîniindu-să Dioclitian, o prinsă şi o băgă într-un bou de aramă înfocat. Şi, aşea, svînta ficioara şi măceniţă ş-au împlut nevoinţa, dobîndjnd logodnă cu-mpăratui ceresc, în veaci nuntind în bucuria Domnului Hristos.

într-aceastaş dzî, svînta Tlisiia ce fusease curvă.

Aceasta de mică fusease măiestrie drăcească, luînd de la maică-sa începătură. Şi vinata spre pocăinţă de svîntul Pafnutie Sidoneanul şi luînd întreagă credinţă că iaste pocăinţă, împărţi toată avuţîia ce avea săracilor, samă de patru sute de litre. Şi să-nchisă într-o chilie, plîngînd şt suspimnd din toată inema, dzîcea: "Doamne cela ce m-ai zidit, miluiaşte-mă!", într-aceasta trăind trei ai şi ieşind de-acolo cu porunca părintelui. Deaca trecură 15 dzîle, s-au răpăosat întru Domnul Hristos.

într-aceastaş dzî, svîntul CWTNOnWNHKh Artemon.

Acesta **era** în dzî/clc-mpâratiilui Dioclitian, preut la besenrien dc Laodichiin, bătnn şi avind înnorite câruntcaţele. Şi înlrind cu Sisinic Episcopul în capiştea idolilor, nu sirieni idolul lui Apolon, aşijderc si trupul cel cioplii a lui Asclipic. Şi umori şi zmeii ce era acolo, cam povestesc că era 20 de coti de groş şi 80 dc coţi dc lungi. Pcn.r-aceas.a. fu prins şi fu croit ş. zdru.n.cat ş. fr.pt prc grătar.u. Ş. ieşi sănătos şi fără niec o belejic. Şi aceaste îi «cea acei licăi|i, *siva,* că-, urina un cerb, doi mustra cu «rai omenesc pcnlm încremenirea inemii lor şi neomeniia. Iară svîntul, ieşind o fintină unde sta, boted/ă pre aceia carii sta pre-acolea tîmplaţi. Şi râpăosS întru Domnul. /

Pcnlr-a lor svinte rugi. Dumnădzău milmaşle şi nc spăsenie.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 9, svîiilul aposlol liacov a lui Alfcu.

Acesta era frate lui Mathci Evanghelistul şi Mitariul. Carele, mărgind la propoveadan.e, ars dc dumnăd/ăiască rîhnâ. au stricai toate capiştilc idolilor, tămăduind neputinţe şi izgonind duhuri necurate Pentru care lucru şi mul|îmca limbilor l-au numilu-l "sămînţă dumnădzăiască". Deci, currînd preste toată lumea ca un priialin a lui llrislos. Căruia i-au închipuit şi patima şi moartea, s-au răstignit ş-au datu-ş sufletul în mînulc Domnului llrislos.

într-aceastaş dzî. prcacuviosul părintele nostru Andronic şi Athanasiia, femeaia lui.

Acesta svîntul Andronic era din Antiohiia cea mare, zlătariu dc mcşlcrşug şi plin de fapte bune şi bogat Şi s-au însurat, dc-au luat pre Athanasiia, carea şi ca era curată şi cu frica lui Dumnâdzău. Cu cârca vorovindu-să, făcură avearea şi agonesita lor în trei părţi: una o-mpărţîia la mişei şi săraci, alta o-mprumuta cui vrea ecare la dînşii şi nu-ş mai întorcea, iară a treia parte era de hrană şi dc mcşlcrşug. Fcaccră şi 2 cuconi, făt şi fată. Şi, de-aciia, nu să mai culcară amîndoi, ce, pctrccînd în curăţiie. sâ zâbăviia la rugă şi la slujbele mişeilor şi bolnavilor.

Şi, trccînd 12 ai în petreacerea lor, cînd era să să bucure de cuconaşii lor, sosînd cătrâ vîrstă, să culcară dc muriră amîndoi cuconii. Iară fericitul Andronic, arătîndu-să nemîhnit de lîmplarca cuconaşilor, pomenind acel fericit glas a svînrului Iov, adecă: "Dumnădzău au dat, Dumnădzău au luat!" şi altele. Iară so|îora lui Athanasiia avea ncmîngîiată jcalc. Şi, fiind îngropaţi cuconii ei în
r besearica svîntului măcenic Iulian, nu mai icşiia de acolo, dzîcînd să moară şi ea şi: "Să mă-ngrop // cu cuconii mici!". Şi luînd patriarhul pre Andronic la patriarhie, să-l mîngîie, femeaia nu vru să iasă de la mormăitul cuconilor, ce masă acolo, bocind şi bătîndu-să cu jcale.

laiidtad fii prc la miadzănoapte, i să arătă svîntul măcenic Iulian în chip de călugăr şi-i dzîsă: "Ce ţi-i *nmmtă?* A ce nu laş să odihnească carii sînt aicea?". Iară ea răspunsă şi dzîsă: "Nu bănui dumneata asupra scârbei talc, că marc doru mi-i, c-am avut numai doi cuconi şi i-am îngropat astădz pre-anundoi!". Iară svîntul ii dzîsă: "Nu plînge pentru dînşii, iacă-ţ dzîc, o, nevastă, că, precum firea omenească ceare de mirat, că nu-i putinţă fără mîncare, aşea şi cuconii cer la Domnul Hristos binele cel viitoriu ncpărăsît, dzîcînd: «Doamne cela ce eşti dirept giudeţ, pentru ceaea ce ne-am scăpat dc pem in teşii, nu nc lăsa de ccalc cereşti să nc scăpăm!»". Iară ea, deaca audzî, sâ umili şi schimbă plînsul în bucurie. Şi dzîsă: "Dară deaca sînt cuconii miei în ceri, eu ce mai plîng?!". Şi să-ntoarsă să ecarce acel părinte cc grăi cu dînsă. Şi-I căotă prin toată svînta besearica şi nu-l află. Şi dzîsă portariului: "Unde-i părintele ce-au Intrat mai aemu?". Şi-i dzîsă portariul: "Tu vedz că-s uşile încuiate şi-ntrebi unde-i?!". Şi pricepu portariul c-au vădzut videnie.

Iară ea, luînd frică, să dusă acasă şi spusă bărbatului-ş ce-au vădzut şi să rugă să o ducă la o mănăstire, iară cl încă avînd acelaş gînd ca şi dînsa. Şi să-mvoiră şi-mpărţîră dintr-avearea lor la mişei şi râscumpărară robi şi robii săi prc toţi iertară ce avea cumpăraţi. Şi alaltă aveare au dat pre mîna socrului, să facă bolniţe de mişei şi ospătarii de călugări.

Iară Andronic, luînd cu sine oarece de cale cu femeaia sa şi ieşiră noaptea din oraş. Iară fericita Athanasiia, prăvind dc departe casele sale, căotă spre ceriu şi dzîsă." Doamne Dumnădzău ce-ai dzîs lui Avraam şi Sarrci: «Ieşi din ţara ta şi din ruda ta şi vino în ţara ce-ţ voi arăta!», însuţi ş-aemu indcrcplcadză-nc în frica Ta! lată că ne-am lăsat casa deschisă pentru numele Svinţiii Tale! Nu nc-nch.de uşea-mpărăţîiei Talc!". Şi plînsără amîndoi şi purceasără. Şi sosînd la Locurile Svinte să-ncninară şi vorovi-/ ră cu svinţi părinţi, cu mulţi.

fi™, § ': nto reîndu ; 5. mca «ră la avva Daniil, de-l rugară să bage pre Athanasiia în mănăstire de SE.: rT'^ măn^,rca Vennisiotelor. Iară Andronic luă svîntul îngeresc cin de la acest pânntc avva Danul şi petrecu la dînsul 12 ai.

AmJfeh &hî?Si CUbla8 OS, T nie *. mar8ă13Svint6lcLocuri_săsă_nchine_ imb,îndsvî"*'
mi D^nădrfS îSaT ^ r" nUnÛ'C○PaCi53SăStimpcredehc*inţeală. Şi adecă cu tocmala
Iu, Dumnădzău. soseaşte ş, femea.a Iu., că mergea şi ea, cu acelaş gînd, spre Svintele Locuri, cu chip

bărbătesc. Şi, privilmclu-sS, ca îl cunoscu, iară el nu o cunoscu pre dînsă, că-i era vcştedzîlă faţa si frîmseaţca ei topită de multă nevoinţa şi-ţ părea că-i un sărăcin' ponegrit. Şi-l întrebă- "Unde mergi părinte?". Iară Andronic îi dzîsă: "La Locurile Svinte.". Ea dzîsă: "Eu încă mărg într-acolea " Şi i dzîsă: "Blamaţi dară depreună!". Ea răspunsă: "Cum va fi porunca svinţiii tale, ce numai ca şi cînd n-am hi, aşca să meargem, lăcînd!". Andronic dzîsă: "Bine a hi!". Şi-i dzîsă: "Sameni a fi ucinic lui avva Danaiil.". El dzîsă: "Aşca iaste!". "Dară nu te chiamă Andrunic?". El feace: "Aşea mă chiamă" Şi-i dzîsă: "Ruga svîntului să nc fic-ntr-agiuloriu în cale!". Şi dzîsă Andronic: "Amin.".

Şi-mblară amîndoi, în soţîic, tăcînd mîlcom şi-nchinîndu-să pre la toate Locurile Svinte. Să-ntoarsără, lăcînd, în Alexandriia. Şi dzîsă avva Athanasie (că aşea ş-au pusu-ş numele) cătră Andronic: " Vrea-vei să petreacem amîndoi într-o chilie?". Andronic dzîsă: "Bine va fi, ce voi să mărg întîi să iau blagoslovcnie dc la stareţul!". Şi-i dzîsă: "Pasă dară şi te voi aştepta la oct'ochedecaton şi, d-ii rămînea cu mine să petreci în tâceare, tu vino! Iară dc n-ii vrea în tăceare, cum am fost pre cale, tu nu veni!". Iară Andronic, deaca mearsă la stareţul, spusă dc lucrul ce-au vorovit cu acel părinte.'Şi stareţul i-au dzîsu-i să margă. Şi-i dzîsă: "Să-ţ fie dragă tăcearca şi să petreci cu acel frate, că-i călugăr cumsăcade!". Şi, vîrtcjindu-să, trăiră amîndoi, Andronic şi Athanasie, şi, multe ori, mergea părintele avva Daniil, de-i cerca cu învăţătura şi cu poveşti svinte şi de folos.

Iară cînd fu dănăoară, cc venisă de-i cercetă // şi purceasă de la dînşii blagoslovindu-i, alergă avva Andronic şi-l agiunsă şi-i dzîsă: "Avva Athanasie va să răpaose cătră Domnul!". Şi-ntorcîndu-să părintele Daniil de pre cale, află pre avva Athanasie trăgînd de moarte şi-nherbîntat. Şi-ncepu a plînge şi-i dzîsă stareţul: "In loc ce te-ai bucura că mergi să te-aduni cu Dumnădzău, tu plîngi!". Iară ea dzîsă: "Nu plîng de altă numai pentru avva Andronic, cc mă rog, deaca m-ei îngropa, să cauţi la căpătîiul mieu o scrisoare şi să o citeşti şi să o dai la avva Andronic!".

Şi, făcînd rugă, să priceştui şi adormi întru Domnul. Şi, cînd fu la-mfăşat, adecă-i femeaie. Şi să audzî preste toată lavra. Şi trimisă stareţul de deade ştire preste tot schitul şi la fraţ ce lăcuia în lontrul pustiei. Şi veniră toate lavrele Alexandriei şi să strînsă toată ţara şi schitianii cei cu portul alb, că aşea-i obicina la schit. Şi adusără afară la-ngropare cinstitele moştii Athanasiei, slăvind pre Dumnădzău, care deade atîta răbdare a femeaie. Şi rămasă stareţul să facă pamintea a şeaptea dzî fericitei Athanasiei şi apoi vrea să ia cu sine pre avva Andronic. Iară el nu vru, ce dzîsă: "Mi-i voia să moriu cu doamna mea!".

Şi, iarăşi luîndu-ş dzua bună, stareţul purceasă. Şi, cînd fu pre cale, l-agiunsă veaste curund, să sâ-ntoarcâ, că avva Andronic trage de moarte. Şi iarăşi răpcdzî părintele la schit, dzîcînd:" Venit de suiţi, că avva Andronic ia urma lui fratele Athanasie!". Iară ei să suiră şi-l aflară încă viu. Şi, blagoslovindu-i, adormi întru Domnul. Şi fu voroavă între octodecatul şi schiteanilor pentru moştiile lui, care dc-aceale 2 părţi să-1 ia. Şi abia i-au potolit stareţul, de lăsară de-1 îngropară cu nevoitoarea lui, ce s-au nevoit depreună cu dînsul, cu Athanasiia. Şi aşea lăsară pricea, slăvind pre Dumnădzău întru totul. Amin.

într-aceastaş dzî, svînta măceniţă Popliia.

Aceasta, aflîndu-să în dzîlele lui Iulian, măritată şi făcînd un cucon, roadă svînta, pre loan, preutul lui Dumnădzău. Carele, de multe ori, au fost socotitori la svînta besearică şi pururea să feriia de igumenie. Pentru multă smerenie, mai apoi, pentr-a lui bună via- / ţă în Hristos, fu diacon la besearică Antiohiei. Ş-au egumenit un an a svinte fcate.

Şi, mărgînd atuncea Iulian la Antiohiia şi avînd multă nesporinţă şi silind pre toţi să facă jărtvă dracilor, atunce, această svînta stariţă, fiind de faţă, prcstîpnicul Iulian începu a cînta în glasul mare cu svintele feate: "Idolii paginilor, aur şi argint, lucruri de mîni omeneşti .". Pentr-aceasta, tîrîită, fu bătută vîrtos preste obraz, atîta cît s-au roşit pămîntul de svîntul ei sînge. Şi trăi după-ntoarcerea lui Iulian încă un an şi cu pace cătră Dumnădzău purceasă.

într-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Petr.

Acesta fericit părinte era în dzîlele Iui Theofil împărat, din eparhiia Galaţilor, naştere lui Theofil şi Evdochiei, de-a hirea de frîmseţe şi de stat şi de virtute. Carele, pentr-aceaea, fu pus hatman şi încins dc-mpăratul. Şi, luminînd cu slujba oştii puţînea vreame, lăsă nebăgat samă tot lucrul lumasc şi întră în viaţă călugărească, tundzîndu-ş părul de orecare părinte, în mănăstirea lui Dafneon. Şi fu numit Petr, în loc ce-l chema Leon. De-aciia, mearsă la Olimb , de-aciia, la Svintele Locuri, de-aca,

• **arap**

••un munte

, ,, t, , , , i , , , i rabdînd toată truda drumului si mîniia cea necertată a ismailteanilor, mearsTiaTis la Ol im b Şi obl.c.ndu-sâ la-mpâradi naltul vieţii s-a bunătăţii lui, l-au plecatu-l împăratul Vasil.e de-au mărs la mănăstirea Iu. «vctîi Foca. Intru carea ncvoindu-să torte dumnădzăiaşte, cu pace sufletul său lui Dumnădzău au dat.

într-aceastas dzi prcacuvios părintele nostru Dorothei, episcopul Tirului.

Dorothei pururea pomenitul an fost episcop Tirului. Carele ştiind toată iston.a svintei Scripturi şi îmbla fugind pentru goana ce era asupra creştinilor. Iară ma. apoi după moartea lui Dioclitian şi a lui Lichinie, mearsă iarăş la Tir şi păscu besearică Iu. Dumnădzău pmă la vreamea prwfîpnicului Iulian. Şi de vreame că, în- // tîi, acela Iulian nu umorî.a în vedeare pre n.me ce-ntr-iscuns umorîia pre creştini, cu mijlocul boiarilor să.. In vrem.le păgânăţiu lui, audzindu-l sv.ntul Dorothei să dusă dc la Tir şi mearsă la Thachiia. Ce nice acolo nu scăpă de .dolosluj.teli. Că prindzîndu-să de boiarii lui Iulian şi răbdînd multe munci, bătrîn fiind, ca 107 de a.. Şi într-acealea munci s-au dat sufletul în minule lui Dumnădzău.

într-aceastaş dzî. pomenirea direprului Avraam ş-a lui Lot, nepotului său de frate. Stih:

Lui Avraam i-au datu-i Dumnădzău pre lume
Şi-n ceriu de să slăveaşte cinstitul lui nume.
Şi Lot încă să veade pentr-a lui ticală
C-au pus supt nevoinţa multă osteneală.
Pcntr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 10, svinţii măcenici Evlampie şi Evlampiia.

Aceştia svinti măcenici era în dzîlele lui Maximian împărat, la Nicomidiia. Fiind ighemon Maxim, s-ascundea mulp creştini în munte. Carii minară pre svîntul Evlampie în oraş, să cumpere pîine. Iară svinba sa, mărgînd şi vădzînd cărţi împărăteşti ce sta cu poruncile orînduialelor şi citindu-le, fu prins de slujitorii idoleşti. Şi-ntrebat de-mpăratui, să mărturisi creştin. Şi, băgîndu-I în capiştea idoleasci, să jărrvascA, dzîsă lui Marş să cadză şi cădzu, de să sfărîmă. Deci, puindu-I la munci şi chinuindu-l, veni Evlampiia, soru-sa, la mijloc şi să rugă frăţîne-său să facă rugă pentru dînsă, să iasă şi ea, să stea la mărturie cu dînsul. Deci, puindu-i pre-amîndoi într-o căldare şi herbîndu-i şi nemică putîndu-le sttica, credzură doauă sute de oameni. Şi li să tăiară capetele tuturor împreună cu dînşii.

într-aceastaş dzi, svinţii 200 de măcenici, cei tăiat împreună cu svîntul Evlampie şi Evlampiia./

într-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Vasian.

Acesta svînt părintele nostru Vasian era de Ia Anatol, din Siriia. în dzîlele blagocistivului împărat Marchian, au venit in Ţarigrad şi atîta au străluminat în bunătăţi şi în minuni, cît împăratul zidi o svinti besearică în numele lui. Carea să află şi pînă astădz. Şi s-au înmulţit ucinicii lui pînă în trei sute, din carii era şi preacuvioasa Matrona. Şi, trăind aşea şi aducînd pre mulţi cătră Dumnădzău şi tamiduind boale şi minuni multe făcînd, în bătrineaţe adînce cătră Domnul s-au mutat.

într-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Theofil Ispoveadnicul.

Acesta fericit părintele nostru Theofil născut trei stadii naintea oraşului lui Tiverie, din părinţi blagocistivi şi creştini născut Şi, cînd fu de trei ai, să prenăscu, luînd Svîntul Botedz. Şi, luîndu-l părinţii, mearsără la muntele Solontion. Şi, aflînd pre cuviosul nostru părinte Ştefan şi, luînd dc la dînsul blagoslovenie, să dusără acasă-ş. Deci de-atunce nevoia cuconul de-mvăţa svînta Carte.

Şi, sosind la 13 ai, alergă iarăş la preacuviosul Ştefan. Carele vădzîndu-l, îi dzîsă: "Ce-ai venit la noi, fihile?-. Iară cuconul răspunsă: "M-ai chematu-mă, părinte, şi mi-am lăsat părinţii! Am venit la tine!". Dzîsă svîntul: "Dară cînd, fiiule, te-am chemat şi cum ţ-am dzîs?". Iară cuconul feace: " Lucrînd eu in ţarini, mi-ai dzîs: «Fiiule Theofile, depărtaşi-te de la Domnul Carele dzîce: 'Rădică crucea ta şi urmadzi mic'V Dmtr-aceastea cuvinte, rănit într-inemă, ţ-am venit, pre urmă, pînă Ia uşe. Şi, aflînd uşea încuiaţi, a. fugit din ochii miei şi rămas însumi. Şi-m pare, părinte svinte, precum voroava ta pre graio n» di a-nţilcage. n-ai fost tu cela ce m-au chemat! Ce, totuş, mă rog, nu te-ntoarce de şerbul tău ^ ' ' ' ' , ' ' * ' ' ' ' ' " ' ' ' preacuviosul mulţămind lui Dumnădzău, luă cuconul la sine, grijindu-I şi Jeprmdzmdu-I cu emul călugăriei. Şi, deaca trecură trei ai, chemă preacuviosul pre egumenul lavrei.
. i ^ I * ^ ? B adânci, l-au călugărit în mănăstire,
lartparrnţi. lui nu părâsîia hrtrebînd pretutinderea, nevoind să-l găsască. Apoi, trecînd cîţva ai, •md poveastea cuconulu., mearsărâ la egumenul, rugîndu-l cu patimă să le spuie cuconul Iară

egumenul, întîi mîhnindu-să, nu vrea, iară apoi, vădzindu-i într-atha jeale şi greimei voia-rea, şi fără voie h l-au arătat. Deaca-I vădzură părinţii în cin aşea, porniră lacrăme mestecaţi cu bucurie. Ce nu-l stringea, ce nu-l săruta, ce nu grăind şi ce nu făcînd, într-atîta cit şi cealea ce n-au suflet atunce vrea face voie bună. Şi aşea orecîte dzîle petrecurâ cu fiiul lor.

Şi cunoscînd darul lui Dumnădzău ce era într-însul, începură a-l devri pre egumenul cu giurămînt că, întoreîndu-să acasă, are vrea să-ş aibă cu sine cuconul, să-i facă o svîntă mănăstire, în cheltuiala lor, precum, de demult, doriia. Şi, de vreame că stătu îndemînă, aemu numai să să apuce de lucru. Şi, apărînd egumenul şi lăsînd sfatul pre sama săborului, deaderă giudeţ cu toţii să scoată de la Dumnădzău răspuns. Şi pusără rugă cu post trei dzîle nepărăsît. Şi obîrşind: "O, minunate ţî-s lucrurile, Doamne!", să audzî glas den besearica, de sus, limpede şi-ncheiat graiu, poruncind să slobodzască cuconul. Deci, luîndu-l părinţii şi cu uni fraţi din mănăstire, să-ntoarsără voios acasă. Şi, curund gătind mănăstirea, lăcuia svîntul Theofil într-însă, săhăstreşate, cîţva ai.

Iară de vreame ce a tuturor pizmaşul n-are odihnă, întrind înfieratecul împărat Leont Iconoboreţul, feace pre svîntul de veni naintea lui. Şi, mărturisind închinăciunea svintelor icoane, învăţă să-l bată cu vine de bou. De-aciia, să-i leage mînule îndărăpt şi să-l aducă la drumul ce mearge la Nichea. Şi stîlpnicul Longhin să să-ntindză gios şi să ardză svintele icoane în capul lui ce i s-au aflat. Iară svîntul, sosînd la Nichea, astătu la giudeţ. Şi, atunce, neputînd răbda păgînul îndrăznirea şi probrăzala svîntului Theofil, învăţă să-l răstignească în cruciş la doi stîlpi şi să-i pozderiiască trupul cu vine uscate de bou. Şi, vădzîndu-i sîngele curind ca izvorul, de / roşiia pămîntul, să sculă den scaunu-şi, de bătea sîngur cu sine, mult ceas, pre svîntul, preste svîntul obraz. De-aciia, îmvăţă de-l încălţară în tăpălage de her înfocate şi-l siliră s-alearge naintea lui.

Atunce, boiarinul Ipatic, umilindu-să de bunătatea svîntului, dzîsă: "Oare numai tu, Theofile, şi cu de-ai tăi v-aflaţi, fără minte, cu-nchinăciunea icoanelor? Au împăratul şi cu ai de noi, ce sîntem veaderoş şi domnim?". Iară svîntul dzîsă: "Deaca ţi-i voia, iani, să căutăm din svintele Scripturi aceasta cercătură, că te ştiu că bine ştii! Şi, de mi-i învince cu socoteală, voi părăsî închinăciunea svintelor icoane, iară de t-ii îmvince tu, să le cinsteşti!". Boiarinul dzîsă: "Fără-ndoit, aşea să fie!" Atunce, svîntul să-mvoieşe şi-ncepu a vorovi şi a să-ntreba pentru cinstea şi shesiin* svintelor icoane. Şi-nvincit Fiind boiarinul, dzîsă: "Cinstite stareţule, eu voiu pune nevoinţă să-nduplec pre-mpăratul într-aceasta cunoaştere, de voi putea! Iar tu, luînd voie de la mine, pasă-ţ la chilie!". Iar sîntul să mîhni, căce nu ş-au obîrşit drumul alergăturii de măcenicie, însă, avînd ranele, era voios.

Şi-ntorcînd la svînta mănăstire, deade mare bucurie fraţilor şi priiatinilor şi rudelor şi tuturor megiiaşilor. Şi, trecînd puţintea vreame de Ia-ntorsul nevoinţii sale la mănăstire, cunoscînd pururea pomenitul mutatul său de la ceaste peminteşti spre ceale cereşti şi tocmind trebile mănăstirii bine şi blagoslovind pre toţi, purceasă către Domnul ce ş-au dorit. Căruia-i slava în veaci. Amin.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 11, svîntul apostol Filipp, unul din cei şeapte diaconi.

Acesta trăgîndu-să din Chesariia Palestinei şi-nsurîndu-să, feace 4 feate prorocite. Pre-acesta pomeneaşte dumnădzăiescul evanghelist Luca, în *Deaaniile Apostolilor*. Şi să feace de la apostoli, diacon la treabele svinţilor, depreună cu Ştefan şi alalţi. Acesta au învăţat Sa- // mariia ş-au botedzat pre Simon Vîlhovnicul, ce să făcea a fi credincios. Şi, apucat de îngerul, aflînd pre ethiopul cel scopit, învăţîndu-l, l-au botedzat. De-acii, adus de svîntul înger, pre sus, în Azot, şi au luminatu-o ş-aceasta cetate cu cuvîntul său. Apoi mearsă în Tralla, ce-i preste Asiia, făcînd minuni şi zidind svinte besearici, către Domnul mearsă.

într-aceastaş dzî, svinţii măcenici Zinoida şi Filonilla, surori bune.

Aceaste svinte măceniţe Zinoida şi Filonilla era surori bune, de la Tarsul Chilichiei, veare tui apostol Pavel svîntului. Şi, lăsînd moşiia lor şi lepădînd avearea şi fiinţa lor, făcîndu-să că îmbla după meşterşugul doftorielor, cu adeverinţa plinirâ lucru apostolesc. Şi veniia în oraşul Dimitriada. Şi-ntrind în nontrul unii peştere şi petrecea acolo viaţa lor. în care loc, Zinoida tămăduind toate boale şi toate slăbiciunile, către Dumnădzău mearsă. Iară Filonilla, dîndu-să în lungi postun şi privegheri cu ruga, făciia multe minuni. Şi, covîrşind cu nevoinţă slujba firii, s-au mutat către viaţa cea stătătore.

într-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru şi ispoveadnicul Theofan, fratele svîntului Theodor Scrisului.

* asămănarea sau cuviinţa

Acefrt- fiind din pirfnf bl.gocUHvl. ce lacuia în Palestina şi avea grijea şi slujba pregiur o ^ . cTncvoinp, pârinjilor «ii învăţări loati filosofiia eea svîn.fl ş. cea cll.ncască ş. să feaceră căluşari De-aciia. sâ hirotonirii şi sâ fcaccrfl prcu(.

s, .urbîndu-sfl «purca.uf Theofil Impara, asupra svintelor .coane ş. opr.ndu-lc dc l.-nchinâciunc si fura tr.mis. ace*, prca-nţâlcpli de la patriarhul Icrusalimu u, la-mpăratul rhcofil Iconoborctul. cu aspru (Vii. s.înd nain.ca lui. de faţa. îl înfruntară, ca pre un lup.ătonu .mproţ.va Iu. DumnJd/Ju Şi nrc-amîndoi i-au inchisu-i in temniţă. multâ vreame. Dc-ac.a, adusă la sine prc fericitul teodor dm temniţa şi bft.indu-l cumplit şi scriindu-i / în obraz st.hur. .amv.ccşt,: IliHTOH nofi&m» npecrpi r* npoc *rm.* nMMh *crtSaatav** том окн *AOT** no,ic. De-accastea stihuri i-au inherat presle obrazul svinţ.ii sale şi iarăş l-au aruncat în temn.ţi. Iară prc svîntul Theofan, plundu-l de-a tocma. l-au trimis în Thesalonic. la-nchisoarc. Carele apoi, după moartea zlocistivului Theofil chema, fiind dc Mihail şi maică-sa, svînta Thcodora-mpărătcasa, de la urgis.e, fu pus mitropolit scaunului dc Nichea dc svîntul patriarh Mcthodic, răsîpind creselc luptătorilor creştineşti, în dzîlele acestor blagocislivi împăraţi. Şi. aşea cum iubcaşte Dumnădzău, besearica şi turma îndereptînd, au purces dinlr-accastâ viaţi către cea veacinică.

Intr-accasuiş dzi. svinţii patriiaşi de Ţarigrad: Neclaric. Arsachie şi Sisinie. Stihuri:

Neclarie-i veascl de-a Ta băutură.
Nu **de** cea dc basne, cc dc-a Ta făptură.
fn bişug de saţiu, beau, cu disfătare
Arsachie. Sisinii, fără dc-ntrestarc;
Tute trei aceştia Troiţă tine Svîntă
Te spun preste lume Domn fără de sminti.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte.

DUMINECĂ, DUPĂ II ACEŞTII LUNE, facem pomenire svinţilor şi fericiţilor părinţii noştri in Nichea, al doile rînd, cc să adunară în dzîlele lui Constantin şi Irina, maică-sa, blagocistivii împărat, asupra ereticilor. Carii, cu rea credinţă şi cu rea învăţătură şi nesocotit, ocărîră svînta şi adevărata lui Dumnădzău Besearica, făcîndu-o idolniţă, şi svintele icoane clevetind şi surupînd **podoaba** fi cinstea svintei Bcscarici.

Accata tvînt **şi** din toată lumea adunat săbor, al şeaptele, cc s-au făcut în Nichea, unde s-au făcut şi **inn'i. acau** s-au strins în dzîlele lui Constantin şi Irina, maică-sa, şi Adrian, papa dc Rîm, şi Tarasie **dc Ţangnjd** şi Pojitian de Alexandriia şi Theodorit de Antic- // hiia şi Iliia de Ierusalim, patriarsii tuscinci a toatăJumea Şi era svinţi părinţi, cei din toată lumea capete, adecă arhierei ţărilor lumii, trei sute şcascdzăci şi cinci, ce să strinsără asupra iconoboreţîlor şi anathematisiră toate ereasele, anume cu scrisoare şi pre toţ ceia ce sînt căpetenii ereselor. De-aciia, şi pre toţi iconoboreţii. Scoasără şi tipânrl cu scrisoare, cum ceia ce nu să închină la svintele icoane şi nu le cinstesc, unii ca aceia sînt streinaţi **dc** pravoslavnica cridinţă, că cinstea svintei icone mearge la obrazul cel dintîi şi cela ce d-ncbinl şi cinsteaşte svînta icoană să-nchină şi cinsteaşte pre cela ce-i scris statul lui într-însă. Şi, afet orinduind şi-mlrind pravoslavnica credinţă, purceasără şi să dusără cineşi în ţara sa, la svintele-ş

Pentr-**a** lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

INTR-ACEASTĂ LUNĂ, 12, svinţii măcenici Prov, Tarah şi Andronic.

Aceştia era tn dzîlele domniei lui Dioclitian şi a lui ighemon Flavian. Deci, Tarah era bătrîn de vlntl, rimlean **de** rudă, slujitoriu de oaste de nărocul său, iară Prov de la Sida Pamfiliei, iară Andronic **dui** Efes. Deci. Tarah fu zdrobite fălcile şi grumadzîi şi arse mînule şi spîndzurat, sus, într-un lemn şi Hgat Intr-un cuptonu stnmt şi oţăt tumat în nas şi cu jiveale înfocate potricălit ţîţele şi tăiat urechile şi belit **piulea** capului şi dat **berilor** să-l mănîncc. Şi, mai apoi de toate muncile aceastea, fu tăiat mici bucălcale, **de** vru Şi intr-**aceastea** tăieturi, deade sufletul lui Dumnădzău, spre viaţă neturburată.

lari viteazul Prov bătut cu vine crude şi ars picioarele cu hiarc înfocate, spîndzurat într-un temiuarsi, fript **spinarea** şi coastele cu frigări înfocate şi tăiate pulpile cu alte hiare de tăiat înfocate. Svh!m?«r' * Sprtltonul şi mearcă ,a Dumnădzău cu mare izbîndă, dîndu-ş sufletul în mîna

Iară dumnădzăicscul Andronic spîndzurat la un lemn şi croit picioarele cu croiale ascuțite şi potricălit coastele şi frecat cu sare tăieturile şi tăiat limba şi budzele. Şi, de-aciia, tot trupul tăiat cu cuțite, mănunt, ieşi vilcjeaşte, biruind călră Dumnădzău, dîndu-ş sufletul în mînulc Svințiii sale tustrei vilcajii Svintei Troițe.

înlr-accaslaş dzî, svînta măceniță şi bună biruitoare Domnina.

Această svînta măceniță Domnina era în dzîlelc-mpăratului Dioclitian. Şi astînd naintea lui ighemon Lisic, în oraşul Anazarvcilor, întîi bătută cu crude de bou vine şi friptă picioarele cu hiare înfocate. Dc-aciia, frîntă oasele cu leamne şi destrămată încheieturile din ciolane şi aruncată în temniță, deade sufletul în mîna lui Dumnădzău.

într-aceastaş dzî, svînta măceniță Anastasiia Ficioara.

Această svînta măceniță Anastasiia era in dzîlele împăraților Dechic şi Ualerian, den Rîm, călugăriță depreună cu alte fcate, într-o mănăstire. Şi, pîrîtă la ighemonul şi astătută naintea lui, într-o legătură dc her legată, o bătu preste svîntul ci obraz. Şi golită, o fripsără cu arsuri, ungîndu-o cu smoală şi cu untură' şi iarbă pucioasă. De-aciia, o spîndzurară într-un lemn şi-i tăiară svintele fîcioreşt țîțe. De-aciia, îi dezrădăcinară unghile şi-i tăiară, de-acti, mînule şi picioarele; de-aciia, îi scoasară dinții. Mai apoi, îi tăiară svîntul cap. Şi străbătu la-mpărățîia ceriului, la Hristos mirele ei, în veaci vcselindu-să. Crcştinulc iubite, umileaştc-tc!

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 13, svinții măcenici Carp, Papii, Agathodor şi Agathonica.

Aceştia svinți măcenici a lui Hristos era în dzî- // lele lui Dechie şi Ualerian antipatul Asiei, 62i
doftori, adecă vrăciuitori de mcştcrşugul lor. Dintru carii svîntul Carp era episcop Thiatirelor, iară Papilus, diacon hirotonit de svînt acesta Carpos. Şi, prinşi de boiarinul locului şi-ntrebați, mărturisiră naintea tuturor numele Domnului nostru Isus Hristos. Şi, siliți cu sîla să jărtvască idolilor şi nc-ndupleeîndu-să, îi legară pre lîngă cai, de mergea naintea carului, traşi, pînă la Sardiia. Şi, acolo spîndzurați, fură raşi cu rodzători cumplite. Iară svîntul Agathodor, slugă fiind svinților şi urmîndu-le, întărindu-l svîntul dumnădzăicsc înger, mărturisi pre Domnul Hristos. Şi, spîndzurat, fu bătut vîrtos cu toiage. Şi aşea bătîndu-l, deade sufletul în mîna lui Dumnădzău. Iară svîntul Carp, spîndzurat, risă cîtva. Şi-ntrebat de boiarin: "Pentru ce, Cârpe, rîseşi?". Şi dzîsă: "C-am vădzut slava Domnului mieu şi mi-am făcut bucurie .". Iară Papilos fu legat la 4 pari, sus rădicat şi cu pietri împroşcat, rămasă nevătămat.

După aceastea munci, astătură svinții depreună la-ntrebarc şi-i tăvăliră, trăgîndu-i preste spini, în sus şi-n gios şi deasupra bătuți cu toiage; de-aciia, îi deaderă herilor. Atunce un leu grăi cu grai omenesc şi, zbicrind, opri ia prc muncitori, probrăzuindu-le nemilostivirea. Iară ei le astupară urechile şi găvozdindu-le picioarele cu încălfămînturi de her şi-i aruncară în cămin înfocat, cînd şi sora lui Papii, Agathonichi, feace rugă şi întră cu dînşii în foc. Şi, pogorind din ceri ploaie, stinsă focul şi ieşiră svinții din cămin, din foc, întregi şi sănătos. Şi le tăiară svintele capete.

într-aceastaş dzî, svîntul măcenic Florenlie.

Acesta svînt măcenic Florenlie din Thesalonic. Şi fiind creştin şi rîvnaci spre bine, ocărîia şi defăima naintea tuturor dzînii cllinilor. Şi-ntăriia creştinii spre credința Domnului Hristos şi-i înderepta, în tot chipul, la lucrul poruncilor dumnădzăieşti. Şi, aşea făcînd, fu prins de ighemonul oraşului. Şi, întrebat, mărturisi pre Domnul nostru Isus Hristos, culcdzînd şi-ndrăznind denantea / tuturor cum iaste Dumnădzău demainte dc veaci şi Făcătoriu a toate, iară dzînii cllinilor sînt numai leamne, pietri, aur şi argint, aramă şi her, idoli fără suflet şi fără sîmțîre. Şi, dzîcînd aceastea, fu bătut vîrtos; de-aciia, spîndzurat şi ras cu rodzători. Şi, aprindzînd un focariu mare, fu aruncat în mijlocul focului. Bucurîndu-să şi rugîndu-să în foc şi mulțămind lui Dumnădzău, deade sufletul.

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului măcenic Dioscor.

Acesta s-au nevoit în dzîlele împăratului Dioclitian. De rodul său era din Schinopoliți şi era din sfat. Şi socotind toate lucrurile aceştii vieți ca gunoaiele, numai pentru să-ş agonesască pre Domnul Hristos. Deci, luă îndrăznire şi astătu naintea boiarinului Luchian. Şi defăimîndu-1 şi batgiocurindu-l şi nebăgînd samă nice-ntr-o nemică îngroziturile şi răstiturile lui, nice măguliturile, că-l aducea şi în foc, şi în vîrteaje, şi-n tot fealiul de munci. Şi toate era o nemică şi fără de nice o ispravă la svîntul; şi i-au tăiatu-i capul.

într-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Nichita Patrichie lspovcadnicul.

undclcmn

Acesta svînt s-au născut în Paflagoniia. din pânnţ. cred.nc.oş ?• mbi|i dc Dumnădzău Spun că era neootsvintei ll.codorci împărăteasii. Deci, crescut ş. învăţat, mcarsa m Tar.grad de 17 a. Ş. aSncc^inItapMiElnn. împărăteasa si oblicind dc acesta cucon că-, scop.l mcă dc la păr.nţ.i să,, f-aTma u-l în casă .. preste puţină vreame. sosi dc fi. ...a. marc prcslc to|. ... casa c. Ş,, sosind a n».rir.iilor Vu ous voievod S.cl.clici. Şi, dc-alu.icca nainic, vieţuind bine şi cum n.bcaşlc SI S £ « »ivrîd A^cVu^areaS! nu-l l L * împăraţii Nichifor şi S.avrachic, hiiu-său. Apoi slîlind Snpărnt Mihnil Rangavc. ce-au fost Curopalat, ab.ia cu multă rugăm.ntc s-au scos de s-au făcu. călugăr însă să nu iasă din oraş. ce dîndu-i mănăstirea llr.son.ca. cc-. d/.c la Poarta de aur ,. porunci sâ freacă acolo. Şi era dc 50 // de ai cînd s-au călugăr., s. la poslr.g -au fost nănaş împăratul.

într-aceasta mănăstire s-afla şi-n dzîlele lui Lcon Iconoborcţulu.. Şi atuneca privind ce să lucra asupra svintelor icoane, ieşi din oraş şi mcarsc la un mclol. ce-au dăruit el sv.nlc. mănăstiri. Ş. sa încită prc sine cu câlugăraşii cei mai dc gios şi lucra cu d.nş.. depreuna. Ş.-mbun.ndu-sa neşte clcvctnic. către bogoborcţul. îl pîrîră că avea o svînta icoană a Domnulu. llrislos adusă dm Rim. Şi, pentru credinţa mină prc unul din rîndul său dc-l îngrozi răstindu-să şi cerşind sâ-. dea svînta icoană. Iară svîntul neascultînd şi răspundzîndu-i că: "Nu iaste a mea acea svînta şi cinstită icoană, cc laste a lui Dumnâd/ău şi iaste dăruită şi svinţită între svintele odoarâle besear.cn .". Iară cl apucînd prc alt călugăraş îl trasă în svînta besearica. să-i arate svînla icoană. Şi aflînd, o apucă şi o aruncă, fără cinste, în taşca sa Iară svîntul. prăvind aceastea. suspină dc la inemă, socotind că aceasta-i începătură nevoilor. Şi. purccdzînd trimisul împărătesc, închisă prc svîntul să nu iasă de-acolea nice-ntr-o parte.

Apoi. stătînd împărat altul Theofil, bogoboreţ ş-acesta, iarăşi cu rău spre svintele icoane, fu trimis la svîntul un Thcodosie, dzîcînd aşea naintea tuturor cine era acolo: "împăratul îţ porunceaşte prc mine să tc-nsimbrcdzi cu patriarhul Antonie, să fii într-o uniciune cu dînsul şi să nu te închini la icoane sau în cest ceas să te duci de-aieca!". Iară svîntul feace: "Eu n-oi părăsî nice dânăoară a mâ-nchina svintei icoane a Domnului nostru Isus Hristos, macara nu vă placă voauă. Iară pre Antonie, dc-m voiu purta mintea, nu-l voi numi nice dănăoară patriarh, ce pre Liubodeai! Săvai izgoneaşte, taie, fă cum ţi-i voia!". Şi-ndată l-au gonit de-acolo.

Iară svîntul. mulţămind lui Dumnădzău şi luînd cu sine trei fraţi, să dusă la alt metoh, aproape de-acolo, şi petrccînd svintele Părcasemi şi pînă la Piatdeseatniţă, mearsă la Pantîhiia. Şi, ieşind poruncă să nu fie priimiţi creştinii cei fugiţi de nevoie, svîntul s-au întors la Erivol. Şi acolo iarăş supărindu-i-să de năvala agarcanilor, veni la svinţia sa un Nicolae, văr premare / şi i-au dzîs că-ş va afla odihnă, de-a mearge la metohul lui ce sâ chiarnă Zupas. Şi mearsă svîntul acolo şi i-au venitu-i ş-acolo poruncă să cuminece' cu patriarhul Antonie sau să să ducă şi de-acolo.

Deci. să dusă în Catisiia şi, aflînd un locşor mic, l-au cumpărat şi-ş feace o svînta besearica pre numele svinţilor îngeri, trăind cîţva ai acolo, bine şi cum iubeaşte Dumnădzău, cu fraţii ce avea cu sine. Mai apoi, mearsă la mănăstirea cea pre lîngă mare, întru carea învăţînd călugării şi blagoslovindu-i şi cunoseîndu-ş devreame ducerea către Dumnădzău, şi-n viaţă şi după răpăosare multe minuni făcînd. Fiind la sfîrşenic de 73 de ai.

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului măcenic Veniamin Diaconul.

în dzîlele Aiului Gororan, împăratul perşilor, Veniamin Diaconul, fiind slujitoriu la svînta Besearica lui Dumnădzău şi-ntoreînd pre mulţi ellini şi perşi spre cunoştinţă lui Dumnădzău, ca un dc-rău-făcăioriu fu clevetit, pentr-aceaea şi bătui ş-aruncat fu în temniţă, de şedzu 2 ai. Şi nemerind sol deja împăratul Romei la-mpăratul perşilor, să rugă să sloboadze pre Veniamin. Iară-mpâralul dzîsă: "Dc s-a lăsa să nu mai înveaţe pre vîlhovnici la creştinătate!". Şi solul dzîsă: "Aşea-i, împărate, să ferească în lot chipul poruncile tale precum trebuie!". Iară Veniamin, deaca audzî dojana solului,' dzisâ: "Nu iaste putinţă să nu împărţăsc lumina cc-am dobîndit! Căce că a cîtă certare iaste vreadnic cela cc va ascunde talantul nc arată vederat svînta Evanghelie!". Ce-mpăratul de-aceastea atuncea nu pneepu ncmică şi-mvâţă să-l sluboadze.

• » '."î* rV!mul;iai?şmcarsedefeacecum "erarîndul: a-mvăţa svînta credinţă. Deci, mîniindu-să ITJSS i fM K ţa f ui de trestie şi ! le"au bătut în unehi>la mîni ?•la Picioare- De-ac». A^ţ*. 5TM* d! accaeamuncă!cade ncs'c giucărei, feace altă ţâpuşe de trestie şi o bălu iunî^S, . iUIŞ!! ^T* adease *m ficea durori aceatreslie ascuţîtâ svîntului. Apoi, cu d S ? J S Î aCţlherat,J: *!neomemtînvă^ & bătură svîntului prin şedzut un lemn ascuţît şi SimnădzTu Ş! ^ "UmOntPre3CeStVheaznevoitoriu!dind"-Şi // sufletul în mîna lui

(ntr-accastaş dzî, svîntul măcenic Antigon cu foc s-au săvîrşit

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 14, svinții măcenici Ghervasie, Nazarie, Protasie şi Chelsie.

Aceştia să ncvoiră în Rîm, după răpăosarca svinților apostoli, în dzîlele lui Neron împărat, îndereptați către credință dc svîntul apostol Petr. Deci, svînlul Nazarie, în vîrsta sa cea de 20 de ai, culricrînd prin oraşele Italiei şi propoveduind, trasă prc mulți spre credință. Şi, preste dzeace ai, nemeri la oraşul Plachcnliia, întru care află prc svîntul Protasie şi prc Ghervasie, băgați în temniță de boiarinul Anulic. Şi fu gonii din oraş.

Şi, mărgînd la oraşul cc să cheamă Chimeli, luă cu sine pre svîntul Chelsie, cucon de trei ai. Şi-ndală fu băgat în temniță dc Dinovie. Şi dc-acolca slobodzît, veni la oraşele lui Tiverie, blagovcaslvuind. Şi, prins de Ncron, fu legat şi dai herilor. Şi de-acolo slobodzît, iarăşi mearsă în Mediolan şi află acolo, trăind în temniță, prc Ghervasie şi Protasie. Şi iarăşi fu trimis de Anulie la Rîm, unde fu prilej de spăsenie moşului său. Şi-ntorcîndu-să la Mediolan, îi tăiară capul împreună cu Ghervasie şi Protasie şi Chelsie.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuvios părintele nostru Cozma, poeticul de canoane, episcopul dc Maiuma, Aghiopolilul.

Acesta svînt foarte dc tînâr l-au luat în casă de l-au crescut svîntul, tatăl lui svetîi loan Damaschin. Carele avea multă bogățîic şi slavă lumască. Şi-şi luă un dascăl asicrit, foarte învățat, şi deade pre mîna acelui dascăl pre fiiu-său loan şi Cozma, fiiu-şi de suflet.

Depusă nevoința cu-mvățăturile pregiur dînşii şi curund deprinsă de-mvățară tot meşterşugul cărții de toată înțălepciunea omenească, grammatica şi filosofiia, astro- / nomiia, gheometriia. Atîta luminară cu-mvățăturile, cît sosîră toate obîrşiile-mvățăturii. Şi cui i-i voia să-i cunoască de-mvățați, cilcască-le cărțile, că-i plină svînta Besearică de dăscăliia lor: canoanele Osmoglasnicului ş-a praznicilor şi canoane troicinice şi stihire în tot fealiul şi tropare cu de tot adîncul bogosloviei theologie. Dară citeniilc la dzîle mari şi alte cărți pentru toate cu de tot răspunsul şi loghice de-agiuns!

De-aciia, mărgînd în lavra svîntului Savei, să feaceră călugări. Deci, fericitul loan s-au hirotonit preut de patriarhul de Ierusalim, iară pururea cinstitul Cozma, rugat foarte de tot săborul, s-au pus episcop de oraşul Maiuma. Dc-aciia, petrecînd cum să cade şi-ndereptînd turma sa către hrana spăseniei. Şi, deaca au îmbătrînit foarte, s-au răpăosat întru Domnul.

într-aceastaş dzî, svîntul măcenic Silvan.

Acesta svînt era din Gaza, om blînd şi-ntreg în credință, preut la besearică gazeilor, bătrîn la vîrstă. Carele, astătînd naintea poporului chesareilor, fu bătut cumplit şi scărmănat coastele cu brînci de her. De-aciia, fii osîndit dc-l aruncară în ocnele ceale de aramă, la Zoora. Apoi fu spodobit, de să feace episcop credincioşilor, rădicat de creştinii de-acolo. Apoi, preste puțînă vreame, tîmplîndu-să sâc de multe bătrîneațe şi de boală, l-au prins păgînii şi i-au tăiat capul.

într-acestaş dzî, svînlul măcenic Petr Avselamul.

Acesta svînt era din Ocolul Elcuthcrupolului, dintr-un sat, anume Ania. Viteaz şi cu mare suflet, fînăr şi vîrtucios la trup ş-au arătat mare bărbățîie la nevoințele pentru svînta credință. Şi, lăsînd nebăgate samă toate lucrurile peminteşti şi cînd au fost în al şease an lui Dioclitian şi Maximian, s-au făcut jărtvă la Dumnădzău priimită, obîrşindu-şi nevoințele cu focul.

într-aceastaşi dzî, pomenirea preacuvioasei maicii noastre Parascheviei, carea au adusu-o răpâosatul în bună credință, loan // Vasilie vouăvoda, Domnul de Țara Moldovei, în dzîlele domniei-sale, din Țarigrad, cu mare nevoința şi cheltuială nenumărată. Ş-au aşedzat svintele ei moştii în slăvită sa besearică, la TpH C+TAU, în Iaşi, în strana cea mare.

Această svînta şi preacuvioasă maică noastră Paraschevi, era din Țara Sîrbască, dintr-un oraş ce să chiamă Epivat, din cetatea Callicratiia, fiică a părinți creştini buni, la vreame de bogați. Deaca sosî la vîrstă, pusă gînd către viața îngerească, care, şi din pruncie, să cunoştea cumuş era născută din ruga părinților, dăruită lor hiică de la Dumnădzău, născută într-o dzî de vineri. Pcntr-aceaea, i-au pusu-i numele "Peatca", că aşea să chiamă vinerea sîrbeaşle "peatoc", iară greceaşte, "paraschevi", iară rumâncaşte, "vineri". Multe bunătăți către mişei, la părinți încă fiind au arătat, dezbrăcîndu-ş podoabele şi-mpărțînd mişeilor. Ce, lăsîndu-ş părinții şi priiatinii şi cu totul lumea, purceasă în urmă după Domnul llristos mirele ei şi cu bunătăți să-ntraripă.

întră în pustie, de lăcuia fără gîlceavă viață cu adevăr îngerească, cu postul şi priveghearea trupul zmăcinînd. Nu să grijiia de mîncări, nice de băuturi, ce hrana ei era lacrămile şi ruga. Şi, aşea petreeîndu-ş viața, străluminînd în bunătăți, mintea şi simțirile depreună către ceale de sus întinse

avînd. .ari dc ccalc pcminlcsti nice una In sine lipind, cc pclrcncca cu totul împănată cătră Dumnădzău. ascuțitA si asprft calc cftlcind. Şi n sa prestnvlcnic prindzînd venste, lăsă pustua şi veni la Țarigrad **Şi** Locurile Svinte culricrind şi ncolo pu|încl petreeînd. sâ-nloarsă In moşie. In Callicratua. **Si** ncolo deade sulletul in itiîuii lui Dumnădzău şi Domnul şi mirele ci Isus llristos şi cinste şi cununi dc la Svinția sa luînd.

Si s-au lîmplal «lume de-au murit un corăbiian **şi**-l ingroparâ aproape dc stilpul unui stilpnic. Ş.-mnulînd locul pre-acolo. dc nevoie, s-au pugorîl stîlpnicul **ş**-au mulat acel trup .na. afund, să nu poată ieşi acea putoare, că era şi drumeților cu urii a Ireace de putoare, prc-ncolcn. Inră alții deaca âud/ira. mearsără şi scoasără din loc Crupul şi-l dusără dc-l îngropării aiurea. / **Şi** săpmd, aflară trupul svintei nestrient întreg cu lotul şi sănătos, cu miroscațe scumpe, mirosind mai Inimos decit trandahirul şi decît tAmîia si decît tonte mirosuri scumpe şi să mirară. Apoi socotiră şi giudecarâ că, de-ar hi acesta tnip a svînt. l-ar hi arătnt Dumnădzău cu minuni. Şi lăsară prc loc trupul svintei. Şi-ngroparâ ş-acel trup iniputîl nproapc...

Şi. cînd fu la noaplc. adecă unul dc-aceia, anume Ghiorglnc, vădzu straşnică videanic: o împărăteasă şcdzînd în scaun şi şiraguri multe dc îngeri pregiur dînsă. Şi, deaca o vădzu, cădzu la pămîiit. Iară unul dc-acci svin|i îngeri luminați îl luă de mînă, dc-l rădică şi-i dzîsă: "Omule, dară nu le temuşi dc Dumnădzău? Că acesta trup iaste svînt? Dară căce ați îngropat acel trup împuțit lîngă trupul svintei şearbe a lui Dumnădzău, Paraschcvci? Ce aemu să mergi de sîrg, să spui tuturor să mă mîntuiaseâ dintr-atîfa puloarc! Iară dc n-i(i face, să ştiți că-ți peri cu foc de la Dumnădzău, că eu încă sînt om şi mi-i moşiia Epivatul!". într-aceaca noapte şi o femeaic, anume Evthimiia, acestaşi vis vădzu. Şi demincață spusără la toți. Şi mearsără cu lumini şi cu tot clirosul, luară svîntul trup a svintei şi-l pusără in secrii. cu cinste, în Bcscarica Svinților Apostoli. Şi acolo multe istealenii izvorînd, îndrăciți! tămăduind, orbii luminînd, şchiopii îmblînd şi tot fcaliul de boale.

Şi. deaca audzî marele împăratul Asean loan, fiiul marelui împărat Asean celui Bătrîn, dc ciudcaselc svintei, şi. cu dor jeluind, pofti să aducă svintele ei moştii la scaunul său, Tîrnovul. Atuncea apucasă l'rincii Tnrigradul. dc-l (încă şi da dajde marelui împărat, lui loan Asean. Deci lui nu trebui **ațaani.** uice aur, nice petri scumpe, ce cu dragă osteneală să rădică de adusă svîntul şi blagoslowaltnapa svintei Paraschcvii, în vestitul său oraş, în cetatea Tîrnovului, ieşind nainte cu marc şi-mparalească litic, cu patriarhul şi cu clirosul şi cu nărod marc, cu lumini şi cu tâmîi şi cu de toată cinstea. Şi pusără pre svinția sa în besearică, de-au stătut mulți ai într-acel veac, de pre-atunci, // cînd ținea creştinii locurile prc-acolo. Şi petreace şi pînă astădz svîntul ei trup neputred, plin de tot mirosul cel scump, dc să împle sufletul omului dc bucurie sufletească, sărutîndu-le aceale svinte de Dumnădzău cinstite moştii.

Dintr-o palmă a svințiii sale iaste la svînta episcopie la Roman o bucățea şi la Buciuleşti un deaget adus din Țarigrad de Dumitraşco Logofătul, precum mi-au spus lordachi Spătariul la masa Dabijii-vodă. Dumnădzău să-i pomenească. Şi eram eu un smerit Dosoftei episcop la acel svînt scaun, la Roman. Ş-am adeverit c-am vădzut de multe ori svintele moştii sărutîndu-le şi slujind cu săboruf, aemu in dzîlele noastre, precum dzîce: PaCTdaClI 3EAMI1 H KttCH JKHE^UuTM Ha HtH," că' "Pămîntul să roade şi să schimuscaşte", în toți veaci schimbîndu-să, pînă la Prcmeneala cea de-Apoi, cînd va-nnoi Dumnădzău fața pămîntului. Aceluia slava şi putearea în veaci. Amin.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, **15** svîntul marc măcenic Luchian, preutul de Antiohiia cea mare.

Acesta Tund din părinț blagocistivi fiiu. Apoi, după răpăosarea lor, răşchirîndu-ş avearea mişeilor, toț cc avu ş. nevoia cu zăbava svintelor scrisori a Cărților svinte, cu carile trasă pre mulți jidovi ş. elhn, cătră creştinătate. Şi, lăsîndu-ş casa, mearsă la Nicomidiia şi îmbla de îmbărbăta pre ccia carii, dc fnca muncilor, să tăgăduia de credință şi-i învita pre toți spre nevoința
.-..„ 5"' ?"?« >° SCnC 'T 105'- , asă la besearica nicomidcilor o carte scrisă cu trei selide*. Carea Zn^f.r lca ^ veache ş, ceasta noauâ. Şi atîta s-au făcut mai presus decît omul, cît, trecînd
"Sr,aT^„ dZU, iZ," TMVr 0,a> iartal Oralalți Cra "eVădzut- oblicind dedî» sul Maxi TM TM
S.î"».i.î.l.î. -"| ,n ață' "! PUSMVeasă 1,0,08 predenainte 5i. ^-au grăit de după Z^t^^^TT^ nemutatul gîndului svîntului, l-au închisu-l şi l-au flămîndzît cu .Zc..in m,L^TA § a" f-T la-nch,soarc-,ară svîntul lui trup, cu-mvățătura ighemonului, fu i ^ n X l f r i ^ V0'a 'U' DUmnăd2aU' U" de'fin '-aU SCOS 13 USCat * '-au ^ «^inii în

[ntr-aceastaş dzi, pomenirea preacuvios părintele nostru Savin Episcopul.

• fo.. CMHC. *MUp*. (Mghina

Fericitul Savin, pentru a 8» nepovestita bunătate, stătu episcop. De-aciia, urînd gîlccavcl fugi, dcpărtîndu-sâ. Şi atîta s-au nevoit, cîl s-au (acut şi ciudotvoreț ş-au tămăduit neputințe şi draci au gonit. Şi dar dc prorocic dobîndi şi prc mulți folosi, faeîndu-i a-ş lăsa lumea şi părinții ş-a sluji Domnului I Irislos. Şi aşea îngăduit lui Dumnădzău, cu pace s-au sâvîrşit.

Intr-aceastaş dzî, pomenirea prcacuviosului părintele nostru şi ispoveadnic Varsu, episcopul dc Edcsa.

Acest dintru svinți părintele nostru Vars, nu numai în Edcs, ce şi în Finichiia, şi în Eghipet, şi în Thivaida, au străluminat cu bunătățile sale. Deci, fiind vestit în toate locurile şi acelor vremi împăratul Valenlian, pentru cc era svîntul rihnaci ncvoiloriu îmvățăturilor pravoslavnice, întîi i-au poruncit să să ducă, să lăcuiască în ostrovul Arandrul. Şi, deaca oblici, că mergea năroade cu mulțimea la svinția sa, l-au trimis la izgnanic, la un oraş eghiptesc. Şi, rădieîndu-sâ ş-acolo veastea, acel vreadnic ceriului prcul fu mai apoi dus într-o cetate Coştcai a varvarilor, cc veciniia acolo. Povestesc că şi pînă aemu țîn în Arând patul lui la multă cinste, că să ișțcalcsc bolnavii, culcîndu-să cu credință într-însul. Şi, făcînd multe minuni, cătră Domnul, voios, mearsă.

într-aceastaş dzî, nevoință orecârui călugăraş şi măcenic. Şi cu folos poveaste.

Câlugâraş orecarc, aflîndu-sâ în schit, supt ascultarea unui părinte o samă dc ai. Acesta, din rîhna cea rea a vrăjmaşului, sâ tîmplă dc ieşi dc supt ascultare şi să dusă de la mîna acelui părinte bătrîn, ncbâgînd în // samă de epilimie', că fuscase legat pentru poveastea posluşaniii.

Şi pugorînd dară în Alcxandriia, fu oprit de domnul Alexandriei şi dezbrăcat de shima călugărească, silindu-l să facă jărtvă la idoli. Şi neputîndu-l îndupleca nice-ntr-un chip, întîi îl bătu fără de milă cu vine de boi. Dc-aciia, învăță de-i lâiară capul, lepădîndu-i trupul afară de oraş, cînilor. Şi, preste noapte, neşte credincioşi creştini, de Hristos iubitori, slrînsără trupul şi-l înfăşară cu miruri şi cu prostiri şi-l pusărâ într-un secrii. Şi-l pusărâ ca un măcenic în svîntul oltariul bescaricii. Deci, făcîndu-să svînta liturghie şi svințilul strigătorul" strigînd la cliți OTtiiUieHH H3W&TE, prăvind şi vădzînd toț, sccriiul singur icşiia din svîntul oltariu, neatins de mînă de om. Şi şedea în tinda besearicii, pînă la olpustul svintei liturghii. Şi, iarâş, sîngur secriiul purcedea dc mergea în oltariu iarâş, dc sta la acelaş loc. De-accasta să mira toț şi-i cuprindea minune. Dc-aceasta, deaca oblici un părinte sameş, feace rugă la Dumnădzău. Şi veni îngerul de-i dzîsă: "Ce te miri de-accasta? Dară n-au luat apostolii Domnului Hristos putearc a lega ş-a dezlega? Şi dc la dînşii, prc rînd, ucinicii lor? Pentr-accaea, acest frate cc ş-au vărsatu-şi sîngelc pentru Domnul Hristos şi nu sâ iartă sâ stea în svîntul oltariu, cînd să face svînta jărtvă, că-l scoate îngerul în tindă. Căci s-au scăpat din ascultarea cutăruia stareț, unde au fost ucinic şi cu vină de dînsul legat, iacă-l scoate de-acolo legat. Ca un măcenic au luat cununa, iară ca un legat nu să iartă să poată sta la vreamea svintei liturghii în svîntul oltariu, pînă nu-l va dezlega cine l-au legat!".

Accastea deaca audzî acel părinte, ş-au luatu-ş toiagul ş-au mărs la acel sahastru şi, spuindu-i toată poveastea, pugorîră amîndoi în Alexandriia şi mcarsără la svînta besearica, unde era moştiile svîntului. Deşchidzînd racla, îi feaceră iertăciunea amîndoi şi, sărutîndu-l, statură la svînta slujbă. Şi, făcîndu-să svînta liturghie, nu s-au mai clătit den loc svîntul măcenic. Şi şedzu în svîntul oltariu dc-atuneca nainte pînă astădzi. /

într-aceastaş dzî, svinții măcenici Sarvil şi Vevcia, soru-sa.

în dzîlele lui Traian împărat, svîntul acesta Sarvil, fiind popă idolilor şi-mvățat de episcopul Osie, s-au botedzat cu Veveia, soru-sa. Şi, clevetit căce-i creştin către boiarinul Edesci, astătu în polatcle lui, la-ntrebare. Deci, întîi, fu bătut cu toiage, iară svînliM defăimîndu-l şi-mfruntînd idolii lui şi pre-mpăratul ce l-au boierit. Şi-mplîndu-să de mînic şi l-au bătut în şeapte rînduri cu vine dc bou şi l-au ras cu brînci dc her ascuțite şi cu făclii l-au pîrjolit, dc l-au fript. Iară svîntul, într-aceastea munci toate, căulînd spre ceriu, la Dumnădzău făcea rugă şi-i iuşura durorilc Dumnădzăul puterilor. Şi, vădzînd tiranul bărbâțîia răbdării svîtului, obîrşind, iarăşi bătu piroane în capul svîntului şi-l băgă în cleaşte, dc-l hircslui cu hiresteul. Şi, dintr-aceastea amîndoauă ieşind viu, nevătămat, să cutremurară toți prăvitorii de minune. . _

Aceastea vădzînd soru-sa Vevcia, singură mearsă de să deade prc mîna tiranului, mărturisindu-sa creştină. Iară el, bătîndu-o de-agiuns, o băgă în temniță, iară prc svîntul l-au suit sus de o mînă şi au pus de l-au despoiat, cum să despoaie vita. Şi, vădzîndu-l încă cu suflet, învăță de le tăiară capetele

amînduror. Alunec, neşte creştini, prc-nscuns. Ic luară svin.clc lor moştii si Ic astrucară, slăvind prc Dumnădzău.

Pcntr-a lor svinte rug.. Dumnăd/âu miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 16. svîntul măcenic Loghin Sutaşul

Acela au fost în dzîlele lui Tiveric Cl.csariul. din Cappadoclu.a, sutaş supt ascultarea Iu, Pila , ighemonul dc Ierusalim Şi li. orindui. dc Pila. sâ slujască la sv.ntclc patimile Domnului llristos ş. la r anstita Râstign.rc ;i la dumnăd/â.cscul Monninl. strajea custodie, sâ străjuiască ci. sula sa care era / u « ag dc vome! de oaste. Şi. prtvind minunclc cc sâ făcea la Domnul llristos: cutremurul, prcmcncala soarelui, des.upătura momiînlurilor şi ieşitul morţilor, piclnlc dcsp.c.ndu-să, strigă tare şi dzîsă "Adevărat inste lui Dumnădzău Fiiu acesta!". Pcntn. care nice banii n-au primul de la jidovi, ce-, da să tăgăduiască învierea cu al|i 2 vonici. carii apoi au mărturisit depreună cu dînsul ş-au implut mâccnicic şi ci pentru llristos.

Deci lăsînd slujba mearsă în ţara sa. dc mărturisiia pre Domnul Hristos Dumnădzău, ca apostolii şi mî/dit Pilat dc jidovi, au scris asupra lui Loghin pîră către chcsanul Tivcrie că ş-au fugit dc la slujbă ş-au mârsu-ş la moşie, dc strigă Dumnădzău prc Hristos. Şi, cu porunca lui Ttveric, prinsâră pre Loghin la Cappadochiia, şi-i tăiară capul şi 2 soţîi cu dînsul. Şi capul fu adus la Pilat, pentru sâ-şi ia giuruila dc la jidovi cc-i giuruisâră. Şi luară capul svîntului jidovii ş.-l împresurară în gunoi, lără dc cinste.

Şi. tîrdzîu, preste cîţva ai. o femeaic din Capadochiia, ptcrdzind vederile, mearse la Ierusalim, năzuind spre aceale Svinlc Locuri, pentru să-ş dobîndească leac ochilor de la Locurile Svinte, depreună cu un fiiu al ci. sîngur născut. Şi, tîmplîndu-să moarte fiiului ei, ş-plîngea jealea îndoită. Şi, ivindu-să în vis svîntul Loghin şi spuindu-să cinc-i svinţia sa. Şi spuindu-i unde i-i capul sfinţiii sale astrucat. îmbiindu-o sâ sape, să-i ia capul şi să va isţcali de ochi şi fiiul ei şi-l va veadea unde-i în slavă, cinstit. Deci, abătu femeaia de căolă şi află capul svîntului, c-au săpat cu mînule ei. Şi i s-au tămăduit vederile ochilor şi prc fiiul ci şi l-au vădzutu-l cu svîntul în slavă şi în mult bine îndulcindu-să dc svîntul. Deci. ş-au astrucatu-ş pre fiiul ei ş-au pus împreună şi capul svîntului cu trupul fiiului ei, că. aşca i s-au dat poruncă dc svîntul, prin vis.

Şi s*u întors la Cappadochiia, avînd pre sfîntul înlr-agiutoriu, dobîndind ca şi Saul ce-ş pierdusă asinii şi află dc dobîndi împărăţîic, aşea şi ca, îmblînd pentru ochii, dobîndi prc svînlul marc agiuloriu. Pontr-accaca, abătu şi feace o svînta besearică foarte frumoasă. / Şi luă moştiile svîntului Loghin şi Ic pusă inir-acea svînta besearică ce i-au făcut svinţiii sale. Şi-ş dobîndi, şi şie, şi tuturor credincioşilor izvoanide tsţcalcnii dc la svintele lui moştii, întru slava Domnului nostru Isus Hristos. Amen.

Intr-accastaş dzî. svinţii 2 măcenici, cei tăiat cu svîntul Loghin împreună.

Intr-accastaş dzi, svinţii măcenici Leontie, Dometic, Tcrentie şi Domnin.

intr-accastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Mâlos.

Acesta dintru svinţi, părintele nostru Mâlos, lăsîndu-şi avearea şi rudeniile, mearse la locuri pustii şi nc-mblatc. Şi petreeîndu-şi cu post şi cu bdenii şi cu dc toată nevoinţa şi patima. Şi era la faţă pururea veascl şi făcea minuni cu numele Domnului nostru Isus Hristos, curăţînd pricăjiţii, izgonind dracii, luminînd orbii. Ş-accastea făcînd pînă era viu. Iară deacă s-au mutat către Dumnădzău şi s-au pus trupul lui în pămint, luă dar dc la Dumnădzău, de cura mir den trupul lui, foarte frumos mirosind, dind isţcalcnii la tot fcalul dc neputinţe şi aparatură dc călră toate primejdele şi boale fără leac, că Dumnădzău proslăvcaştc prc cine-l proslăvăsc pre Svinţia sa. Căruia-i slava şi putearea în veaci de veaci. Amen.

înlr-accasiaş dzi, cuvînt dc svîntul Andrei, cc să făcea jrodiv, cum să ruga lui Dumnădzău pentru ccia cel lua în patgioc şi-l bătea şi cum au văzdut raiul.

Imblînd dănăoară svîntul Andrei jrodiv în Ţarigrad, prin nărod, în tîrgul unde-i stîlpul cc-au pus svîntul Cosiantin împărat, dc-au zidit într-însul găvozdele răstignirii Domnului nostru Isus Hristos, pentru slava Sv.nţ.,, sale ş, pentru acopercmîntul oraşului. Acolo, pre lîngă stîlp îmblînd svînlul, iară o A?^!C, HCmSlw ?C,UduhU Ui Dumnădzău. fu în buiguire de islîplcnie, vădzînd prc svîntul ™î;lv Pn" •nîrod Ş Umma ca un stîlD de foc- slobodzînd în văzduh seîntei. Iară neşte muh nrăvindu I'H? i?umn,\a,ţîi "da Palme" Preste grumadzi, după ceafă, batgiocurindu-l. Şi mult prtvindu-l. dz.cea: Să face nebun, ce aceasta să nu hie nice pre pizmaşii noştri!" acesta ore na^fint^ahT* mi,i,c y.'"blind du Pă «-sul. d^ea: "Numai dea Dumnădzău altul ca a?Ca r î n "oi Ca aceslancbun că Pentru sa fie a sluji stipmu său. s-au făcu. nebun ş,-ş bate gioc de lume!". Iară femeaia vedea pre logoşfi ceia că scriia

şi-nsâmna cine bălusă prc siînti.1 şi grâiia înde ci: "încai cu accasla nc mîngîicm că-l bal iară dc isprava şi la moartea lor vor fi osîndiți, căcc baluri prc omul lui Dumnădzău şi n-or scăpa!". Accaslea deaca audzi Icricilul cu Duhul lui Dumnădzău, sâ Tcacc ca locul asupra lor şi răsîpi scamnelc lor cu pulcarc straşnica. **ŞI-I** lâna, dzie.nd: "A cc Ic scricț voi accaslca, că cu m-am rugat lui Dumnădzău să i Ic hic clc-accasla nice un păcat, că cu accaslca - - > c * i, pcniru neştiința, li să iartă!". Şi, deaca aud/.i prc svîntul grăind aşea cătră acei logos, căută sus şi vădzu ceriul deschis ca **o** poartă Şi icşna dintr-insa mulțime marc dc rînduncalc Irumoasc. Şi, între dînsc, un porumb marc, alb ca omătul sâ pugon cu rinduiicalclc asupra svîntului, aducînd în gură **o** frundză dc aur de măslin şi grăindu-i omencaşte: "Priimcaşle ecaslă frundză că tot-putcainicul Părintele, Domnul Savaoth ț-au trimisu-ți din Rai sâmn, căcc câ eşti milos şi om-drâgăstiv, ca şi cumu-i însuşi milostiv! Şi tc va proslăvi şi încă ş-a nălța numele său svînt prc tine, dcrcp-cc că giudecaşi să fie miluit ceia carii tc bat şi să nu fie păcat!". Şi, deaca dzîsă aşea, şcdzu în capul svîntului.

Accaslca deaca vădzu acea fenicaic dc cinste minuni mare şi-ncepu a să mira. Şi, după acea videanie, ş-au venit cătră sine şi nu mai vădzu nemică. Şi, mirîndu-să, dzîsă:" Caută cîți svinți arc Dumnădzău pre pâmînt şi nime nu-i şlic!". Şi, dc multe ori, vrea să spuic ce-au vădzut şi nu putea, că o opriia pulcarc de la Dumnădzău. Apoi o tîmpinâ svîntul Andrei şi-i dzîsă: "Ascunde taina mea, Varvaro, câ aşea o chema, şi ncmărui să nu spui pînă cînd voi mearge, trecînd prin locuri de case minunate, pînă la casa lui Dumnâdzâu!". Iară ca / dzîsă: "Că dc-aşi şi vrea să spui, nu pociu, svîntul lui Dumnâdzâu, că mă opreaşte o pulcarc de la Dumnădzău şi mi să cutremură oasele şi n-am nice o sîlă!".

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 17, svîntul proroc Osie.

Acesta svînt prorocul Osie să tîlcuiaştc "spăsît" sau "pâzîtoriu" sau "umbritoriu".

Acesta era fiiu lui Vciri, din Galctnolhc, din neamul lui Isahar. Şi, prorocind multe asupra izrailtcanilor, s-au răpâosat şi s-au îngropat în pămîntul moşiii sale, cu pace. Ş-au dat sâmn că va veni Dumnădzău pre pămînl şi va lăcui cu oamenii, va chema păgînii la un cap, la Hristos, să fie cap a îmbe neamuri şi dc pacea împărățiiei lui llrislos, de dereptate şi dc giudeț şi de milă şi de-ntoarcerea paginilor spre Dunădzău şi de râsîpiciunea jidovilor celor necredincios, pentru nemulțămita lor şi păgînii.» ce călca leagea acleascori şi dc biruința Domnului Hristos asupra morții ş-a iadului.

într-aceastaş dzî, svîntul npnEHOAIMNHKh Andrei de Cril.

Acesta fericit şi a nostru părinte Andrei, născut şi crescut în Crit, din părinți credincios şi iubitori de bunătăți. Şi, crescînd cu bunc-mvâțâturi, să feace fierbinte lucrători poruncilor lui Dumnădzău.

Iară, cînd fu în dzîlele lui Copronim împărat, vădzînd turma Domnului Hristos că să strică de eresile iconoboreților, de răul acestui tiran şi de nebuniia lui, mearsă în Țarigrad şi mărturisi dereptatea şi-mfruntâ, cu îndrăznire, fără frică, pre pâgînul. Iară el, neputînd răbda, îndată pusă de-l prinsără cu mîni grealc, şigubeațe, unii de cap, alțîi dc umere şi dc haine, cine cum putea siliia să-i facă necinste, să împle voia spurcatului tiran. Şi, aşea, îl oborî gios, la pâmînt, prc acest nalt cu înțălepciunea şi nu-l lăsară pînă nu-l tăvăliră de-agiuns. Şi, deacâ-ş împlu incma, învăță dc-l lăsară.

De-aciia, stătu svîntul de dojeni prc-mpăratul cu // multe pentru svintele icoane şi, obîrşind, dzîsă: "Să neştinc, împărate, ț-ar sudui icoana obrazului, i-ai face grea certare, ca şi cînd te-ar sudui pre tine! Credzi voi veț fi osîndiț cu de toată groaza carii ocăriți icoana lui Dumnădzău!". Atunce tiranul, aprindzîndu-să de mînic, învăță şi dezbrăcară prc svîntul şi-l întinsă la pămînt şi-l bătu cu ştranguri atîta dc cumplit, cît s-au roşit pămîntul gios dc pistrelălurile sîngelui. Şi, deaca-l sculară, iarăş, nice cu bine, nice cu rău, neputîndu-1 înfrînge, şi-l munci camai cumplit şi-i pătrunsără coastele şi-i zdrobiră gura cu pietri şi-l băgară în temniță. Şi, a doa dzî, iară învăță dc-l adusără naintea sa. Şi vădzîndu-1, iară, dîrz cu cuvîntul lui Dumnădzău, învăță iarăş să-l bată. Care lucru făcîndu-să, **1** să zmăcina carnea şi să potricăliia şi cădea bucăți dc prc trupul svinții sale.

Mai apoi, îl legară de svintele picioare şi-l trasară pre pâmînt, silind să-l arunce la locul tilharilor şi făcătorilor de rău. Iară un pâscari, cum ieşi de la mare cu peaşte şi-ntinseasc în tîrg de vindea, el, invitat de dracul, luă a mînă tăieloarea cu carea tăia la peaşte şi alergă dc tăie svîntului un picior de la svîntul trup. Şi într-acel loc obîrşi svîntul alergătura nevoinții, dîndu-ş. sufletu in mina lin Dumnădzău. Iară cinstitul lui trup l-aruncară în locul făcătorilor dc rău. Ş. dzăc.nd acolo, intre aceale trupuri multe, multă vreame, neşte 12 îndrăcit adunați cum i-ar hi chemat c.ncva aşea mcarsără la trupul simțului. Şi, cum să atinsiri de svînt, să şi ištealirâ. Şi-l ridicări de-l dusără la loc sv.nțn, unde să chiamâ Crisis şi acolo-l îngropări, propoveaduind ištealen.ia, intru slava Domnului nostru Isus Hristos. Amcn. • - •

înlr-aceaslaş dzî, princseniia svintelor moştii a svîntului şi dircptului Lazar.

Acel fericii" şi pururea pomenit întru împărafi. credinciosul Lcon invitat dc dor dumnodzflicse. ca d.n.r-o dumnădzfliască năslitură. întîi feace svîntului besearica ghizdavăDcnci.a, trunise la ostrovul Clupn.lui. Şi află svintele lui moş.ii îngropate in oraşul clinicilor, / Irccind o mic dc ai îiitr un Vecrii de marmure în care era scrise scripturi într-alta limbă, l.azar cel dc 4 dzîle şi pruatin lui I Irisios Ş.ndniă rădicară svîntul odor şi. puindu-l în secrii dc argint. îl dusără în Ţarigrad

fnlr-aceasliiş dzî. svin|ii bczsrebrănici măcenici şi (ra|i Cozma şi Dannan şi Lconlic, Anlhun şi

Lutropa.^ ^ ,,,,,|,i|, svinţilor liczsrcbrănici, pre numele acesta şi prc acesta mcşlcrşug. Unii sînt fiii Micodotici. bună şi creştina, carii să răpăosară cu pace; al|îi era în Rîm, aflîndu-să la un doftor zavisliv Şi l-au amăgit de i-au dus a ierbi la munte şi i-au ucis; a treii sînt aceştia dc aslădzi.

lira de la Arnviia. meşteri foarte învâ|at şi-mbla dc cutriera oraşele, lămădumd bolnavii fără nice un ban şi cu prilejul'mcştcrşugului. mărturisiia prc Domnul Hristos. Iară, cînd fu în dzîlele lui Dioclilian şi Maxim ian. incarsără în lîghcia. oraşul Lichici. Şi, astînd naintea lui ighemon Lisic şi bătuţi Iară milă şi tară omenie, fură arunca|i în luciul mării. Şi izbăvi|l cu voia lui Dumnădzău, iarăş fură prinşi şi aruncat în cămin înfocat. Şi. din foc ieşind întregi, fură răstigniţi. Mai apoi, le tăiată şi capetele a tute cinci fraţi. Şi aşea iş obîrşiră nevoinţă fericiţii **5** fraţi,

într-aceastaş dzî. svinţii măcenici Hrisantli şi Dariia.

Aceştia crn în dzîlele lui Ncmcrinn împărat. Şi era Hrisanlh fiiu a boiarin singlitic din Rîm. Şi să feace creştin dc la un episcop ce să ţinea ascuns într-o peşteră. Şi, oblicind tată-său, I-au băgat în temniţă şi l-au zămorît cu foamea. Dc-aciia, l-au silit de l-au însurat şi i-au dat prc Dariia, ce era învăţată filosofă dc la Athina. Iară svîntul, vădzîndu-o, o ţînca ca o sor. Şi să voroviră să trăiască în curăţîic pînă la moarte. Dc-aciia. să bolcdză şi ea. Şi amîndoi învăţa oamenii de curăţîie şi minte întreagă.

Şi să scîrbiră oamenii elinii, că să lăsa femeile de dînşii şi să logodiia Domnului Hristos. Şi mearsără de-i pîrîrâ la cparhul. Şi-i prinsă, de-i dcade pre mîna lui Clavdie Trivunul. // Şi-i trasară afară de oraş şi-i munciră multe fcaliuri. Dc-aciia, îi băgară pre-amîndoi într-o groapă plină de glodişte şi-i afundară şi-i împresurară şi călcară. Şi aşcaşi luară svînta sfîrşenie svinţii Iui Dumnădzău măcenici.

Intr-accastaşi dzî. svîtul măcenic Clavdie Trivunul, ce-au muncit prc svinţii Hrisanlh şi Dariia depreună cu femeaia sa. svînta Dariia, crcdzură şi luară muncă pentru Domnul Hristos. Şi obîrşiră şi ei drumul, măccniccaşlc luînd cununa vieţii cu svinţii.

Că acesta svîntul Clavdie, cînd luasă putcarc de la eparhul Vallerian, în dzîlele lui Numcrian împărat, să muncească prc svîntul Hrisanlh şi Dariia şi, acolo, prăvind aceale munci cumplite, bătuţi cu loiage clinciuroase de spin, şi bătăuşii obosind, iară svinţii niceşi băga samă, cum vrea fi trupul altora. Şi, iarăşi vădzînd că-i sprejineaşte putcarea lui Dumnădzău, de ieşiia din munci sănătoşi, cunoscu câ-i adevărat pulcarca lui Dumnădzău şi cădzu la picioarele svinţilor, cerşind iertăciune. Şi-l oglăşui cu învăţături ca oglaşcnicii şi-l botedză pre dîns şi pre femeaia lui, Ilariia, şi 2 cuconi a lor, Mavros şi lason. Şi toţi priiatinii lor şi slugile aşijdere şi slujitorii cu toţi ai săi să botedzară.

Şi. oblicind împăratul Numerian, învăţă de legară o piatră de-a grumadzîi trivunului Clavdie şi-l aruncară in marc. Iară slujitorii toţi şi carii sînt cu dînşii să li să dea slrînsoare. Şi carele n-a vrea să să leapede dc Hristos să fie certaţi cu capul în prăvirişle*. Deci svîntul Clavdie aruncat în mare, luă firşenie dc mărturie . iară cuconii lui şi cu alalţi toţi carii să botedzară alergară, fără nice o sîială, de mărturisiră prc Domnul Hristos. Şi li s-au tăiat capetele.

Şi era aproape dc unde fură tăiat svinţii o peşteră şi o curăţîră creştinii. Şi acolo cărară de pusără trupurile svinţilor. Iară Ilarna pusă osăbi trupurile cuconilor săi şi adease urdina de mergea la cuconii-ş dc-. phngca. Şi o prmsără de la domnie, de o trăgea cu sîla, iară ea să rugă să o lase puţintel. Şi întră în peşteră, rădicind minulc spre ceriu, să rugă şi-ş dcade lui Dumnădzău suf- / letul. Carea vădzînd ucigaşi, aceia, să cutremurară şi să dusără de-acolo. Iară 2 din slujnicele ei, deaca ştiură de moartea stupine, lor. mcarsără dc o-ngropară alăturea cu cuconii ei, în slava lui Dumnădzău, că Lui să cuvine toata cinstea şi slava in vcaci. Amen.

Pcntr-a lor svinlc rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

INTR-ACEASTÂ LUNĂ, 18, svîntul apostol şi evanghelist Luca

si ™™ n"cf T-St○!evane helist crade la Antiohiia cea mare, doftor de meşterşug de ispravă ş. zugrav, preste samă învăţat. Acesta, aflîndu-să în Thivele Viotiei şi vrăciuind în dzîlele lui **Se**

Împărat, ană prc svîntul apostol Pavel. Şi, credzînd întru Domnul Hristos, părăsî înşelăciunea cea de moşie şi, lăsînd doflornlc trupeşii, să apucă dc ccalc sufleteşti. Şi ş-au scris şi *Evangheliia* sa către un domn Theofil, ce crcdzusă în Domnul llristos, spuindu-i-o svîntul apostol Pavel Dc-aciia scoasă si *Deaanule svinţilor apostoli,* iarăş către acelaşi Theofil. Apoi, deaca lăsă prc svîntul apostol Pavel învăţă toată lîllada, Ţara Grecească.

Şi, sosînd la 80 dc ai, precum spun, s-au răpăosat cu pace în Thivcle Violici. Iară la locul unde s-au aslrucat trupul lui, slăvind Dumnădzău sluga sa şi lucrătoriul său, au piuat la mormîntul lui, deasupra, cu rurc, adecă leacuri, sămn dc mcştcrşugul lui, pentru care fu cunoscut mormîntul lui de toţi, mai vîrtos pentru leacurile.

Iară Conslantic, fiiul Marelui Constantin, au mînat prc svîntul Artcmic, domnul şi marele voievod dc Eghipet, care apoi să feace şi măcenic, pre acesta l-au mînat, de-au adus de la Thive svintele moştii a marelui apostol Luca şi l-au pus în Bcscarica Svinţilor Apostoli, dcdesuptul svîntului prcstol, împreună cu svîntul Andrei şi Timothei.

Şi spun de dînsul că, întîi, svinţia sa au zugrăvit icoana svintei Maicci Dom- // nului Hristos, în 72r
braţe cu pruncul Hristos Dumnădzău şi Domnul nostru, cu mcşlerşug dc zugrăvie de ceară, şi alte 2. Şi lc-au adus la svinţia sa Maica lui Dumnădzău să vadzâ plăcea-i-vor? Şi Sfinţia sa să fie dzîs: "Darul dintru mine născululu Lui pentru mine să fie cu dînsclc! Aşijdere şi icoanele svinţilor căpetenii apostoli!". Şi, dc-atunec, s-au împărţît în toată lumea acest lucru atîta de bun şi plăcut lui Dumnădzău şi cu totul cinstit.

într-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Marin cel Bătrîn.

într-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Iulian celui de la Efrat.

Acesta dintru svinţi, părintele nostru Iulian, părăsind lumea, să dusă la rîurile apei Evfratului şi, aflînd acolo o peşteră, lăcui călugăreaşte. Căruia mulţi rîhnind, năzuiră la acea peşteră mică şi, făcîndu-ş colibi împregiur, sâ strînsără vro sută, mîncînd şi ei ce mînca dascălul. Acesta minunat au umorît şi pre un zmău. Şi feace de izvorî fîntînă în loc săc. Acesta au mărs şi la muntele Sinaiului de-au făcut o svînta besearică deasupra pictrii, unde au vădzut Moisei, dătătoriul legii pre Dumnădzău, pre cît i-au fost putinţa a-l veadea; şi stă pînă astădzi.

Şi mulţi dc ccia cc să temea dc păgînul prestîpnic Iulian împărat, aşteptîndu-l cu frică l a-ntorsul lui dc la Pcrsiia, îl rugară pre svîntul Iulian să facă rugă la Dumnădzău asupra lui, să nu să mai întoarcă. Şi pusă rugă svîntul dzeace dzîle. Şi audzî din ceri grăindu-i: "Că nu numai pentru tine, ce şi pentru a mulţi alalţi ce stau cu rugi toată noaptea acel necurat şi păgîn Iulian să giunghe!".

Şi apoi, preste puţintei ai, fiind izgonit fericitul Mcletie dc la Antiohiia, poftiră unii pre fericitul acesta pentru ruga şi mîngîiarea. Şi sfătuindu-să, mearsă. Şi, prc cale, au poposit la o femeaie de Dumnădzău iubitoare. Şi, şedzînd la masă, să prileji cuconaşul ei de şcapte ai, unişor, adecă numai acela avînd, îmbla pregiur masă. Şi, depârtîndu-să în laturi, cădzu în puţ. Iară cinstita femeaie vădzu şi ne- / mică nu să turbură pentru cucon, ce păzî de acoperi puţul şi păzîia pregiur svîntul, de-l grijiia şi-l ospăta, cu mare osîrdie de suflet. Iară svîntul, întrebînd unde-i cuconul, ca dzîsă că i-i rău. Iară svîntul poftind să aducă cuconul la masă, să-l blagoslovască pînă să pricepu cc să feace. Şi să sculă de la masă şi mearsă de descoperi puţul. Şi adecă cuconul sta plutit pre apă, giucînd cu mînuşiţele într-apă şi bucurîndu-să, sănătos. Şi-ş linsă mîna, de-l scoasă afară. Şi-ntrebîndu-l, spusă că-l rădica svîntul şi-l mîngîia cu voroave şi nu-l lăsa să să afunde.

De-acolo, mearse svîntul la Antiohiia şi să pugorî în peştera unde şedzusă svîntul apostol Pavel, de să ascundea şi să aşedză acolo. Şi curînd multă mulţîme la peşteră, pentru să-ş ia dar şi blagoslovenie de la svîntul.

Dănăoară, l-au apucat neşte friguri cu lingoare şi dzăcea nepomenit, cu puţin suflet. Şi, supănnd năvala cc era strînsă să-ş ia blagoslovenie de la svinţia sa, răspunsă: "De-ar hi pentni folosul vostru sănătatea, dăruiască-o putearnicul Dumnădzău!". Şi, făcînd rugă, să sculă sîngur de-n acea lingoare cu friguri, pentru folosul nărodului.

Dănăoară, călătorind şi mărgînd la-mpărăţîic , oarecarele războlit s-au atins de cojocul lui şi-ndată s-au tămăduit. Ca şi oarecînd ologul după Petr şi loan, purceasă după dînsul şi nu numai sănătate îi deade, cc încă l-au şi întăritu-l către adevărata credinţă.

Şi iarăş, să-ntoarsă la călugăreasca sa nevoinţa, făcîndu-ş calea prin mijlocul Chirului. Iară orăşeanii Chirului opriră pre svînlul de mîngîiare şi-i dzîsără: "Şerbule a lui Dumnădzău, orecine Asterie ce-l avem în loc de episcop şi-l vedem că-i pagubnic şi necredincios, ce fii cu noi de ne agiută

• prc drumul cel împărătesc

cîl vei **pu**(ca. cindai s> nu nc cumva smcn.cnscâ prc unii din noi cu acea limba a lui vorovacc!". Deci, svînlul rămasa **dc** face bdenic dc n.gă **cu** puținei cc sa slrinscasc. Şi l-au umor.tu-l cu urg.c dc la DumnâdzAu prc acel Asic**.c.** lăsîndu-l numai o **dzî cu** sufle, viu. în grea muncă. **Ş..** dc-ncna. vcn.ndu-ş svînlul In urma. la ucime. şi. pelrccînd puțintei ai **cu** dinşn. **câini** Domnul au purces.

Pcnli-a lor svmtc rugi. Dumnâd/**âu** miluiaşte şi nc spăscaşle. // . . . .

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 19, svînlul prorocul loan. Acesta să tilcuinştc dragostea lui l)umnad/1u" sau "începătură" sau "pîrgâ lui Dumnădzău". Şi era din sămînța lui Ruvim, din satul Mcthomor.lor Şi prorocind pentru foamea şi pentru stinsul jărtvelor şi pentru patima proroculu. dirept **cu carea s**-a înnoi către spăsenie tot Pămîntul. Şi răpăosă şi fu astrucat în pămîntul său.

intr-accastaş **dzî.** pomenirea svîntului măcenic Uar şi soțiile sale. şeapte svinți.

Uar, slavicul măcenic, era în dzîlele împăratului Maximian, voicvodzind in Eghipet, de rudă marc şi vestită şi creştină. Şi. fiind închişi neşte şeapte svinți, multă vreame Ic purta de grije, în toate dzîle. **Şi.** răpăosindu-să unul dintr-acci şeapte svinți, s-au băgat svîntul în locul lui. Şi, ducîndu-l la ighemonul **cu** alalți depreună. fu bătut **cu** măciuci.

însă începătura aşca i-au fost: mărgînd svînlul adeasc In temniță, unde era cei 7 svinți, dc-i socoiua. pururea asculta svintele lor voroave şi-mvățături. Pcntr-aceaea, cînd dusără cei şease svinți, că unul leşisă dc ucisâturi multe, şi-ntrcbă ighemonul: "Dară că era şeapte, unul ce să feace?". Atunce Uar **s**-nu aprins **cu** Duhul Svînt şi astătu naintea ighcmonului, între alalți şease svinți şi dzîsă: "Acela s-nu răpăosat, iară cu voiu să fiu în locul lui, să chinuiesc pentru Domnul Hristos!". Şi-i dzîsă ighemonul. "Nu tc prclcsti, Uare, nice te da muncilor să-ți pierdz viața!". Iară svîntul dzîsă: "Fă ce ți-i voia!". Alunec învăță ighemonul de-l spîndzurară şi-l bătură cu toropalc şi cu mănuş ascuțite, brînci de her. îi strujiră coastele. Dc-acii, cu capul în gios îl spîndzurară şi-i despoiară piialea de pre spinare şi cu beațe clinciuroasc îl bătură şi-i sparsără pîntcccle, de-i cădzură mațele gios. Şi căotă svîntul către svinți, dc le dzîsă: "Mulțâmăscu-vă, fraților, câ m-a|i învățat de mi-am agonisit viață veacinică!". Şi, rugindu-să lui Dumnădzău, deade sufletul în mînulc Svințiii sa- / le.

Iară svîntul lui trup învăță ighemonul de-l lepădare cînilor, afară dc oraş. Iară o giupîneasă, anume Clcopatra. cu hiiul ci l-au unsu-l cu miruri scumpe şi l-au astrucat. Şi s-au spăsit şi ca cu hiiulu-ş pentru ruga svîntului Uar. Citeaşte-i canonul de vedzi! Şi neşte credincios cu taină îl luară de-l astrucară la loc dc cinste.

Iară prc alalți svinți şease învăță ighemonul dc Ic tăiară svintele capete. Şi aşea îş împlură nevoința pentru Domnul Hristos.

într-aceastaş dzî. svîntul măcenic Sadoth şi cu dînsul 100 şi 20 de măcenici. Carii s-au săvîrşit în Pcrsida.

Fiind împărat la Persiia Savorie, acest svînt părintele nostru Sadoth aflîndu-să episcop într-un ținut a împărățiiei lui. Şi învâțînd poporul lui Dumnădzău de cîte fac folos la suflet şi botedzînd şi pers dintr-înşii. neferindu-să, fu pîrit la-mpăratul şi adus naintea sa. Şi, neputîndu-1 îndupleca să să-nchine Soarelui şi Lunii şi Apei şi Focului, întîi îl bătu cu toiage. De-aciia, beliră **o** curea din moalele capului pînă gios. **la** unghe. la picior, de un deaget de lată şi iarăş îl bătură cu vine de bou. De-aciia, îl tăvăliră preste spini şi scai dc cei acoş. de-aciia, îl băgară în teasc cu şrub, de-l tescuiră cu **grea** şi cumplită muncă. Toate aceastea răbdîndu-le svîntul, mai la multă mînie porni pre-mpăratul. Şi, aruncîndu-1 în temniță, cînd fu de l-au **scos** iarăşi la-ntrebare, adecă svîntul sănătos cu totului tot s-au aflat De-aciia il spîndzurară cu capul în gios şi-l potricăliră preste tot trupul cu săgeți de her înfocate. Toate aceastea ca un lucru de ncmicâ le-au răbdat svîntul.

Şi audzînd pre-mpăratul lăudîndu-să că-i va împrăştiia trupul mădulări, şi-mpotrivă îi răspunsă svîntul: Eu credz in Dumnădzăul mieu că rămăşițele oaselor meale şi le vor împărți creştinii şi cine **va** striga **la** Dumnădzău ,n numele mieu, va afla izbăvință!". Şi-ndată tăiară limba svințiii sale. Şi mtindzind ochii si mmule in ceri şi făcînd rugă întru sine, audzî glas din ceri, de-i dzîcea: "Ruga ta IZ^ZJIA^^' &?R- fndata-'' CreSCU ,imba *' slăviia Pre Dumnădzău. Aceastea //**Toate** două sute ^ H ^ **r** ^ ă · **r** a - ?' ,CredZUră intni DOmnul nOStru Isus Hristos . 107O ^ °ărbaț V alți £1 - VTM^ O* V'n mUlți P * * " -SVîntul Către Domnul HristO* ^ătâ să-i taie rt™L^n **rT** J- alț",, mul'l ^S8™. dzici"d: "împărate, şi noi sîntem gata să murim pentru Domnul nostru Işus Hnstos!". Deadc-mpăratul şi asupra lor giudeț să li să taie caneteleT **S M U K M**

meJI. E K I C S J S 1 ^ ,0ti 3,alți SVint! măCe"ici tăiara" * *i>

Pcntr-a lor svinte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNA, 20, svîntul marele măcenic Artemie.

Acesta fericit Artemie, voievod şi avgustalii de Alexandriia fiind şi cu boicriia palrichie cinstit dc Marele Constantin împărat. Şi, sosînd împărăţîia dc cădzu pre mîna lepădatului de leage Iulian Otstîpmc. Şi muncind prc svinţii creştini în Antiohiia, veni sîngur dc sine la nevoinţă marele Arlcmic, mustrînd prc spurcatul Iulian şi probrăzîndu-l pentru fără-dc-leagc ce s-au păgînit. Deci să porni tiranul asupra svîntului şi-l bătu cu vine crude şi pre spinare fu zgîrîiat cu brînci ascuţite şi'cu ţăpuşi ascuţite coastele potricălil şi ochii. Şi, despicind un bolovan mare, îl băgarâ în despicătură şi trînliră piatra la loc. Şi să turti svîntul trup a svîntului măcenic, oasele lui svinte s-au zdrobit, pîntccele şi svinţii ochi deaderă afară şi, încă ţîindu-să sufletul, îi tăiară capul svinţiii sale. Şi oarecare diacon Arist au adus în Ţarigrad svintele moştii a svîntului marc măcenic şi le-au pus în Oxiia.

Din ciudeasclc svîntului puţinca poveaste.

Un om oarecare, bolind cumplită durcarc de boaşe, cu grea / îmflătură de orbalţ. Şi mearsă cu lacrâmi către svîntul, rugîndu-să şi cerşind isţealcnic. Deci să culcă în besearica şi, adormind puţînel, îi dzîsă svîntul: "Iani, să le vădz la durcare!". Şi prinsă svîntul şi strînsă atîta de tare, cît zbieră omul cît din gură îi icşiia, dzîcînd: "Vailio!". Şi trezindu-să, să sculă sănătos, mulţămind lui Dumnădzău şi slăvind pre svîntul măcenic.

Altul, iarăş, avînd 2 chile la amîndoi boşii, veni la svîntul şi, făcînd rugă, să culcă de adormi. Şi ivindu-i-să svîntul în vis, i-au însămnatu-i cu mîna la durcare şi, lovindu-l în coaste, să trezi din somn, sănătos. Altul, avînd chilă împunoiată, cu durori mare, mearse către svîntul şi, prin vis, i-au spintecat cu briciul îmflălura de purceasără punoaie împuţite. Şi să deşteptă sănătos şi aşternutul plin de punoaic şi dc putoare.

Altul, iarăşi, întoreîndu-să de la Africa, audzî dc minunile svîntului şi avînd la Africa un văr cu aceaca boală, de să lăsasă de-a mai firea viu. Şi, deaca audzî de ciudease, cumpără ce era de treaba bdeniii şi mearsă la svîntul de feace bdenic pentru văru-său. Şi luă undelemn din candila svîntului, să-ntoarsă cătri Africa, la văru-său. Iară svîntul, într-acea noapte, s-au arătat în vis, în Africa, la bolnavul şi-i dzîsă:" De vreame ce mi s-au rugat văru-tău pentru tine în Ţarigrad, de-aemu să fii sănătos!". Şi, deştcptîndu-să, află pre sine cu adevărat sănătos, lăudînd şi proslăvind pre Dumnădzău, neştiind cine-i acela care feace la svîntul rugă pentru dînsul. Şi-nsămnă dzua. Deaca sosî văru-său cu undelemnul dc la svînt şi, aflîndu-l sănătos şi spuindu-i visul, să mirară că tocma într-aceaea noapte, cînd feace bdeniia în Ţarigrad, într-aceaea noapte, la Africa, s-au isţcalit bolnavul. Şi alergă către svînt, mearsă dc feace vreadnică mulţămită. Şi, povestind către gloate cc să tîmplarâ acolo, scrisă şi poveastea isţealeniii, întru numele svîntului.

Altul, iarăşi, supărat cu greale durori de aceaeaş boală şi dvorind la besearica svîntului, foarte dodeia, cerşind is- // ţealenie. Şi, arătîndu-i-să svîntul, îi dzîsă: "Du-te la loan faurul, veacinul tău, şi-ţ pune chila pre ileu. Şi el să-nherbinte ciocanul în foc şi să opintească cu ciocanul, cît poate să lovască de tare. Şi-ndată t-ii tămădui!". Iară bietul om făcîndu-ş voia-rea de-acel vis şi nevrînd aşea să facă. Iarăş svîntul îi porunceaşte, ca şi-ntîi, prin vis şi, a treia oară arătîndu-i-să, svîntul îi dzîsă: "Să mă credzi, frate, că de n-ii face aşea cum îţ dzîc, n-ii mai vedea sănătate!". El. de nevoaie. mearsă la faurul şi pusă chila pe ileu şi faurul îmflînd ciocanul de sus; omul să oţărî şi să mişcă şi cădzu chila de pre ileu, ciocanul lovi în ileul gol. Şi peri toată durearea şi nu-i mai fu nemică. Şi să cutremurară de minunea isţealeniii, preaslăvită minune ca aceaea, aşea de rcapede isţcalenie. Şi mulţămiră Iui Dumnădzău şi svîntului măcenic.

Ce şi altul, luînd lumini şi undelemn, mergea către svîntul şi, prin ciubotărie, îl întrebară: "Unde mergi, frate, cu luminele şi cu undelemnul?". El feace cu mîhnit: "De, mărg la svîntul Artemie, să-m fac slujbă!". Şi, trecînd mai înainte, iară unul din ciobotari, strigîndu-l, feace: "Fîrtate, cînd t-ii întoarce, să mi-aduci o chilă!". Iară omul, vădzînd că-l ia în batgioc, nu-i mai răspunsă şi mearsă la slujba svîntului. Şi-ntorcînd acasă, începură a-l durea boaşilc. Cînd fu pînă drept ciubotariul cela ce-l luasă în rîs, s-au îmflat. Sosî pînă la dînsul, de nu putea nice a să văieta, că leşina dc dureare. Pînă s-adunară în sfadă, dzîcca omul către ciobotariu: "Că tu mi-agonisiş aceasta, ai dzîs să-ţ aduc chilă! De nu mi-ai hi dzîs, n-aş hi dobîndit eu aceasta!". Şi-n toiul lor, strîngîndu-să horbă pregiur dînşii, omul să descoperi să să arate. Şi îndată, cum să arătă, îi şi trecu în loc, iară ciubotariul şi începu a striga "Vailio!", că s-au mutat boala, în clipă, la dînsul. Şi toţi carii era strînşi într-acea horbă să minunară de aşea grabnică schimbălură şi premeneală reapede. Şi slăviră pre Dumnădzău şi ugodnicul Svinţiii sale. Iară ciubotariului dzîsără: "Nu divi, frate, nice bănui! Giudeţul lui Dumnădzău iaste dirept, cc-ai poftit ai dobîndit!". /

într-aceastaş dzî, svîntul Artemie de Novograd, la Mosc, cucon dc 12 ai.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-AC'KASTA LUNA. 21. prcacuviosul pnnnlclc nostru Ilar.oii cel Mare.

Acesta nraicuvios era în vremilc lui Constantin Marele ş. svînlu împărat Născut, crescut m „ „ . „ " f i , , . . , | (i „ , i necredincioşi. Şi. pentru dragostea învăţăturii, mearsă la Alexandma. Şi, S I dobUnd crcduiţă câtrâ Domnul Hristos, sâ boteclză. Şi luă toi S „are „ Antonie, de-l închipui, lăcuind pre lîngă dînsul multă vreame. Ş.-ntorcmdu-sa la , „asa după moartea părinţilor săi. au impar,!, loa.ă fiin|a lor la sărac. Dc-aciia mearsă m pustie asc'uţi.ă i.cvomţă, sâ leace lâeă.oriu a multe minuni. Ş.. culnennd ectăţ, ş. oraşe, obirş, viaţa, trăind opldzâci dc ai.

într-aceastaş dzî. svinţii măcenici Gaic, Dasic şi Zotic. „ , . - . . . •• ••

Aceştia svinţi. afl-îndu-sS în Nicomidiia şi strigînd şi cutedzind. obonră ş. răsturnară vetr.le idolcşti Şi. deaca să oblicîră, păţîră de tot fcaliul de muncă: la lemn spîndzurat şi frecaţi preste coaste cutrâsînă Dc-aciia. legîndu-lc bolohani dc-a grumadzi, îi aruncară în marc.

intr-aceaslaş d/î. svinţii de-nou-iviţi dc Dumnădzău svinţ măcenici, Andrei, Ştefan, Pavel şi

intr-aceaslaş dzî, svînta măceniţă Tlieodota şi prculul Socrat.

Svînta Theodoti era în vremilc împăratului Alexandru, din părinţi de rudă bună, de Ia Pont. Şi mărgînd într-o isihâstic, petrecu săliăstreaşte. Fu cunoscută şi, prindzîdu-o domnul Cappadochiei pentru mârturiia Domnului Hristos, fu în două rînduri, spîndzurată şi strujită şi aruncată într-un cuptoriu înlicrbîntal. Şi cu da- // rul lui Dumnădzău ferită, fu adusă de domnul, la Vizantna, de-acna, la Anghira. unde să afla preutul Socral. Carele, făcînd elliniiun praznic dracilor şi închinîndu-să la idoli, să-mplu dc dumnădzăiască rîhiiă. Şi, răsturnînd vatra'" cu sfărîle , îl prinsără cllinii şi-i lăiară capul. Iară svînta Theodoti, silită să jărtvască la idoli şi nepleeîndu-să, o rănîră cu sabiia şi, dintr-aceaca. luă sfirşenic.

într-aceastaş dzî. svîntul măcenic Evcrat dc sabie s-au săvîrşit.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 22, dintru svinţi părintele nostru şi de-a tocma cu apostolii Averchie. episcopul de Icrapol.

Acesta svînt părintele nostru Averchie au fost episcop în Icrapol de Frighiia Salutariei, în vrcmilc-mpăratului lui Marco Antonie, a multe minuni făcătoriu. Că, puind vinul cu untuldelemn şi cu de alt fcaliu. tot. la un vas şi feace dc nu să mestecară, nice să stricară una de alaltă, cu ruga. Şi feace dc frică prc un drac dc i-au adus un stan dc piatră de la Rîm, la Frighiia, la Anatol. Care piatră ş-au pusu-o prc morminl, în loc de znamăn. Ş-au scos şi ape calde cu ruga, din sînul pămîntului. Şi, vieţuind cu preacuviinţă şi direptate rămăşiţa vieţii sale, mearsă către Domnul.

într-aceastaş dzî, svinţii 7 otroci din Efes: Maximilian, Iamvlih, Martinian, Dionisie, Antonie, Kxacustodian şi Costantin.

Accşlia svinţi era în dzîlclc-mpăratului Dechie. Şi, luînd vreame să să sfătuiască, împărţîră avearca lor la mişei şi-ntrară într-o pcşlcră. Şi să rugară lui Dumnădzău să le ia sufletele şi să nu fie daţi pre mîna lui Dechie. Şi aşeaş deaderă la Dumnădzău svintele suflete. Iară Dechie împărat veni în F.fcs şi-ntrebîndu-i să-i afle, să-i silească la idoli să jărtvască. Şi, oblicindu-le de moarte, trimisă de / astupă gura peşterii.

Şi, trecînd 372 de ai dc-atunce pînă în dzîlele împăratului Theodosie celui Mic, hinul svîntului loan Zlatoust, scomindu-să o eresă grea, la 38 de ai a-mpărăţîii sale, cum să nu fie înviere morţilor Şi, vădzînd svîntul împărat turburind iriticii svînta Besearica a lui Dumnădzău, că era cădzuţi mulţi şi din episcopi într-aceaea ercasă, şi să mira cum va face. Deci, dezbrăcîndu-să din haine-mpărăteşti şi-mbrăcmdu-să cu zăblău, să culcă prc gios, rugînd cu lacrămi pre milostivul Dumnădzău

Şi Dumnădzău nu trecu lacrămilc lui, cc i-au folosîtu-i, agiutînd în chip ca acesta: omul ce era stâpin locului unde era peştera cea astupată cu o.rocii, făcîndu-ş coşară oilor la stînă şi neştiind, iî.n.m n l şi"n SUnCtU' P^'0'' Să de Şteplarăsvin^ Şi-nwisăriL nice leac jignit de putreg uncn ce hainele lor, cc cu lotul proaspeţi, ca de-asară culcaţi. Şi iară statură a să vorov de j : ^ ' : ' ' ' - ' «*«• * ' ™"««cl. Şi dzîsă Maximilian: "Fraţilor, de ne vor cumva prinde, să stăm birbâteaşte ş, să nu ne dăm cinstea credinţii noastre! Iară tu, frate Iamvlihe, pasă de cumpără

*• j*rl*4-nicilc

••* trchnicul

••••cu jirlvclc

pîinc şi să iai mai multă, că asară cumpăraşi puţină şi nc culcăm flămîndzi! Şi cearcă de obliceaste cc dzîcc dc noi Dcchic!".

Şi, deaca mearsă lamvlih la lîrg, veade cruce la poartă şi să miră. Vădzu şi printr-altc locuri svînlul samn ş. casele şi z.diurilc schimbate şi oamenii schimbat. îi părea că doară visadză sau buiguiaştc. Cc, pcntr-accaca, lotus mearsă la ccia cc vînd pită şi cumpără. Şi, dcacă deade banii grăbua să să-ntoarcă mai dc sîrg. Şi, vădzînd că-i oglindesc banii şi-i dau la alţii, mirîndu-să şi cugctînd că-s banii dc vro comoară aliată, cunoseîndu-să din Scriptură, el să-nfricoşe şi nu putea să grăiască de frică, cugetînd că-l cunoscură şi-l vor duce la-mpăratul Dcchic. Şi, dc-aciia, cădzu rugîndu-li-sâ: "Dumneavoastră, lăsaţî-mă, lual-aţi banii, luaţi-vă şi pîinea şi mă lăsaţi să-m păzăsc calea!". Iară ei feaceră: "lnsoţcaştc-ne şi pre noi la comoară ce-ai aflat sau te vom da de vei muri!".

Şi, vădzîndu-l în gînduri, îi pusără o legătură în grumadzi şi-l trasară la mai-marcle oraşului. Şi, dcacă-l vădzu, feace: "Spunc-ne, oi, tinirclule, cum ai găsît co- // moara şi cît iaste şi-n ce loc?". Iară svîntul răspunsă că: "N-am aflat nice dănăoară comoară, ce aceştia mi-s de la părinţi şi mă mir ce mă găsî aceasta!". Şi anthipatul îi dzîsă: "Dară de unde eşti?". Şi dzîsă: "Dc-acicca sînt, de-i acesta Efesul.". Şi dzîsă anthipatul: "Dară undc-s şi cine-s părinţii tăi? Să vie să te adevcreadze şi să te creadem!". Iară svînlul feace: "Mi-s cularii tatăl şi maică-mca şi cutării mi-s unchii şi moşu-mieu cutarelc!". Şi anthipatul feace: "Streine, numere ne povesteşti carile nu să pun în veacul nostru!". Şi lamvlih feace: "Dară dcacă vă spuiu cu dereptul şi nu mă creadeţi, nu ştiu cc voi spune altă!". Atunce anthipatul feace: "Netreabnicule, banii tăi strigă dc cînd iaste făcut 300 şi mai bine de ai, din dzîlele lui Dechie şi tu, tinerel fiind, sileşti să ne amăgeşti, nice dc 20 dc ai nu eşti!". Alunce lamvlih, cădzînd la picioarele lui, plîngînd, să ruga: "Dumneavoastră, mă rog să-m spuneţi unde-i împăratul Dechie că era aicea, într-acest oraş?!". Ei feaceră: "într-aceastea vremi nu iaste Dechie, iară au fost în veacii cei de demult.". Şi lamvlih feace: "Că pentr-aceaca Dumneavoatră vă mira! Ce blămaţ cu mine şi voiu arăta-vă soţiile meale, unde sîntem, într-o peşteră. Şi veţ cunoaşte cuvintele meale că-s direapte, că eu ştiu că asară am fugit dc frica lui Dechie şi, venind să cumpăr pîine, am vădzut cum au întrat Dechie într-această cetate!".

Şi, deaca dzîsă aşca, Marin Episcopul audzînd, feace către anthipatul: "Socotesc eu câ-i tîmplatâ o minune într-această poveaste. Cc ia-mblali cu dînsul să meargem să vedem!".

Şi, deaca mearsără, întră nainte lamvlih, de-acii episcopul. Şi, căutînd na direapta parte din nontru, la uşe, vădzu un secriiaş încuiat şi pecetluit cu 2 peceţi dc argint. Carea au pus Rufin şi Theodor, creştini fiind şi trimis de Dechie să astupe peştera. Şi, scriind poveastea svinţilor şi numile în table de plumb şi, cetind, toţ să minunară. Şi, întrînd în nonlrul peşterii, aflară prc svinţii. Şi cădzură la picioarele lor. Şi şedzînd, îi întrebară. Iară svinţiilc sale spusără, întîi, de sine, apoi de rîndurile lui Dechie. Şi să mira toţi şi slăviia pre Dumnă- / dzău. Şi sîrguiră la-mpăratul de-i deaderă ştire.

Şi, împlîndu-să-mpăratul Theodosie dc bucurie, sîrgui de sosî. Şi-ntrînd la svinţi, cădzu la picioarele şi cu lacrămile salc-mpăratul le uda svintele picioare, svîntul împărat. Şi i să veseliia sufletul dc bucurie mare, că i-au ascultat Dumnădzău ruga şi i-au arătat de-au vădzut cu ochii săi înviarea morţilor. Şi, aşea vorovind împăratul cu svinţii şi cu episcopii şi cu boierime, svinţii, picurînd de somn, prăvindu-i toţi cum dormitară, iarăş răpăosară către Dumnădzău. Atunce-mpăratul deade haine scumpe şi argint şi aur mult să facă 7 secrie, să puie trupurile svinţilor. Iară svinţii dzîsără-mpăratului, în vis: "Lasă-ne-mpărate, pre pămînt, unde odată învisăm!". Şi, făcîndu-să mare săbor, împăratul pusă svinţii la pămînt, cum era-nfti, precum îi porunciră în vis. Şi, făcînd praznic cu bucurie, deade multă milostenie la săraci şi pre toţi orăşcanii Efesului îi cinsti cu daruri. Şi slobodzî şi pre episcopii ce era închişi prin temniţe, carii mărturisiia Svînta înviere. Şi să feace obeştnic praznic cu de-a valoma, mulţămind lui Dumnădzău şi proslăvind.

într-aceastaş dzî, svîntul măcenic Alexandru Episcopul şi Iraclie Măcenicul, Anna şi Elisavet şi Theodota şi Licheriia.

Svîntul măcenic Alexandru, episcop fiind şi îmvăţînd şi-ntoreînd şi botedzînd prc mulţi, fu prins de ighemonul. Şi, muncit vîrtos şi strujit şi silit să facă jărtvă la idoli, nu s-au înduplecat. Şi, vădzînd răbdarea lui, Iraclie oşteanul credzu întru Hristos. Şi muncit mult întîi, de-aciia, îi tăiară capul. Şi, făcînd svînlul Alexandru minune, tămăduindu-să de rane cu darul lui Dumnădzău, trasă la credinţă către Domnul Hristos şi pre patru femei: Theodota, Glicheriia, Anna şi Elisavet. Carile denaintea ighemonului înfruntară înşelăciunea idolilor; le tăie svintele capete. Apoi după toţi, şi svîntul Alexandru lovit cu sabiia s-au săvîrşit.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. //

fNTR ACEASTA LUNĂ, 23, svîntul airrNO«i«HKh şi apostol liacov, fratele lui Dumnădzău.

ACCMH wînl liacov, fratele lui Dumnădzău. stfllu Ierusalimului episcop, înln. Şi, hirotonii dc Domnul llristos. şi. întîi. acesta au scris ş-au izvodi, svînta liturghie, învăţa, dc s.ngur Domnul llristos. Cârc" mai apoi o au iccn.il mai prc scurt Marele Vasilie şi. după sv.nţ-a sa, sv.ntu loan Zlaloust. Pentru neput.nţa omenească şi păscind svînta bcscarica de Ierusalim ş. .nvăţ.nd prc mulţi j.dov. ş. ehm şi-ntorcîml către Dumnădzău. au pomii asuprâ-şi prc jidov.. Ş.. pr.ndzmdu-l, l-au adus prc poalele besearicii şi l-au oborîl gios. Si. trăgînd dc moarte, îl adaosără cu un lemn in cap, dc-l umonră.

Si pentru cc să dzîcc "fralc lui Dumnădzău", să poveasteşte din bătrîn. că Iosif Logodnicul, îmnârţîndu-şi ficiorilor moşiile, vrea să facă parte şi Domnul llristos. Iară fic.ort. Iu. nu vrură, ccialalţi. Iară lacov. luîndu-ş partea, au împărţît cu Hristos. I'cntr-accaea î. pusără nume frate lui Dumnădzău" şi "propovednic".

într-accaslaş dzî. pomenirea preacuvios părintele nos.n. Ignatic, patriarhul dc Ţarigrad.

Acest întru svinţi părintele nostru Ignatic, era fiiu lui Mihail împărat, Ragave şi Procopici împârâtcasci. frate lui Theofil şi nepot lui Nichifor împărat, lui Apogenicu dc sor, că-i era sor Procopiia. Şi", fiind cvnuh, adecă curăţit, s-au călugărit. Şi au fost igumen la mănăstirea lui Arhangel, carea să chema pre-atuncea Anatcllon, iar aemu îi dzîc Saliros. De-aciia, fu rădicat patriarh Ţarigradului; ş-au ţinut 11 ai şi 5 luni. Apoi, l-au scosu-l împăratul Mihail, fiiul svintei Theodorei, dc-au pus prc l-otic. spâtariul cel marc, carele au scos pomenirea papei de la Diptiha. Apoi fu scos şi Fotic dc-mpăratul Vasilie Machcdon şi iarăşi pusă pre svîntul Ignatie. Şi ţinu dzeace ai. Şi iarăşi fu scos şi stătu svîntul / Ştefan. Iară svîntul Ignatie mearsă la mănăstire Satirul. Şi cu pace s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî, pomenirea prcacuviosului părintele nostru Macarie Rîmleanul.

Trei părinţ svinţ bătrini, Serghie şi Righin şi Theofil, dc la mănăstirea lui svetîi Asclipie, ce-i în Mcsopotamiia, adecă ţara între apele Tigrul şi Efratul, să voroviră în bună voroavă să îmbie, să cutriiere pămîntul. Şi-nccpînd calea, mearsără de cutricrară locuri de-nchinăciuni. Şi mearsără şi pre la puţul cel dc apă, cc-au îndereptat prc vîlhovnici din Pcrsida spre închinăciunea Domnului Hristos şi la Vithlecm, în Ţara Palcstinii, unde îngerii au cîntat " ***CAA&A Eh*** BUUMHX Gr* H Ha 3EAUH MHph ***Eh*** «MUlf MTC€0<tB.i"\

"Şi mcarsăm vîrtejind la muntele Elconului, de unde s-au înălţat Domnul Hristos. Şi iarăş mearsem în Ierusalim, fcacem 20 de dzîle cutrierînd Locurile Svinte şi mănăstirile, luînd rugă şi blagoslovenie şi slăvind pre Dumnădzău întru toate şi ne-nsămnăm cu svînta cruce, ca ceia ce n-om avea a mai vedea lumea. Şi, ieşind, mcarsăm 25 de dzîle, trecum Tigrul la Persia, venim la poiana unde au giunghiat svetîi Mercurie prc Iulian Prestîpnic şi-ntrăm în ţară. Mcarsăm în oraşul Ctisifon, Ia mormîntul svinţilor trei otroci Ananiia, Azariia şi Misail, departe de Vavilon. Şi-nchinîndu-ne svinţilor. slăvim pre Dumnădzău cc ne-au spodobil a nc-nchina Sfinţiilor sale; mîncăm şi băum de ne saturăm, mulţamind lui Dumnădzău.

Şi, ieşind din Ctisifon, mearsăm 24 de dzîle, pînă la părţîlc Indici şi aflăm o căscioară de către apusul cetăţii. Şi, ieşind oamenii Indiei, nc goniră dintr-acea casă, că nu şed cu oraşe, ce răşchiraţi. Şi, iarăş, intrăm inlr-altă casă fără om şi masăm 2 dzîle. Şi adecă veniră omul cu femeaia-şi, în cap, în loc dc cununi purta săgeţi" ascuţite şi să spăriară, gîndtnd că sîntem iscoade. Şi mearsără de-ş chemară soţii. Şi veniră vro 40 de oameni. Şi ecreînd prin casă, ne-aflară la rugă. Şi pusără // foc casii. Noi deadem afară cu multă frică. Şi, nc-nţălegîndu-le limbii să răspundem, ne-nchisără într-o casă strimtă, dzeace dz.le ncmîncaţi. Iară noi făceam rugă dzua şi noaptea, cîntînd şi slăvind pre Dumnădzău. Dc-acna, veniră cu mulţîi şi, aflîndu-ne îngenuncheaţi, la rugă, ne luară şi ne petrecură cu prăjini, pînă ne scoasără din ţară Şi eram ncmîncaţi 70 dc dzîle, cum Dumnădzău ştie.

Ş.-nsămnindu-nc cu numele Tatălui şi a Fiiului şi a Svîntului Duh, ne-am apucat de cale. Şi mcarsăm multe dzîle spre răsărite şi sosîm, în 40 de dzîle, la loc cu pomăt frumos şi rodit şi dulce la " " • J H """î l şi* mullaniindlui Dumnădzău şi Domnul nostru Isus Hristos, mîncăm de n u m . ™ ^ r P Şi! dC"aCOlO!. mearsăm in Ţara Căpcinilor 5i nemică rău nu ne feaceră, S ? S fi**SL** i*" C?x Um T !ŞICU lăcuia Presu Pl Pietri> caheri,e î" vicdzuni". nu veieam^numai **ÎZ** ***Tf*** ™ î dzîle * mai bi"e! S0Sîm in Ţara Pithicilor - Nemică altă ntau^zoTi', de dli * **H**$ ^de de^ancvădzură - ,ară "°i P">slăvim prc Dumnădzău că ne-au .zbăva de dtnşn. Ş,, deaca .eşim d.n Ţara Moimelor, venim la munte nalt, unde nice soarele nu

luca mec copaci era n.cc verdeață, numai gîngănii veninate și glasuri de șuioratul lor și scîrșcăr. de dintn lor dc asp.de ș. de balaur, ș. ehidnc răspundzîndu-și și d/.îmbri și vasiliscuri și alte heri neștiute ș. onochclavr. și inorog, ș. Icoparduri. Și slăvim prc Dumnădzău, că ne izbăvează dc gurile lor si nc-ntareaște la calc. 4 dzîle audzînd șuicretul zmeilor, nc-am astupat urechile, că nu puteam răbda șuicrctclc lor.

Și, trccînd muntele, sosîm la rîpă marc și adîncă, unde nice urmă de om era, nici fire de om îmblasă prc-acolca. Ș., zăbăvind 7 dzîle, cugetînd cum vom face. Și ne rugăm lui Dumnădzău să ne scoată de acea rîpă. Și adecă o ciută veni împroliva noastră și mugi de departe, naintea noastră Și luîndu-ne pre urma ei, sosîm la alte rîpi și primejdii. Și, surupîndu-nc, abiia cu nevoie putum de ne pogorîm la șes. Și era c.rcdzi dc cerbi și ciute și trecum acel șes prin ciredzi de ciute și de pili fără nevoie.

Și, ne- / aflînd drum, rugînd Dumnădzău, mearsem 70 și mai bine dc dzîle și sosîm la un loc șes, plin de pomăt cu roadă. Și lumină nu să mai vedea acolo, numai negură întunecată. Și, ședzînd puțîntel, plînsăm și nc tînguim că ni s-au închis calea și lumina. Și, plîngînd acolo 7 dzîle', adecă o porumbiță zburînd stătu la loc nalt și purceasă nainte-nc. Noi, mulțămind iui Dumnădzău, mearsăm după dînsâ. Și sosîm la un znamăn, stîlp de piatră cu cămară, și scriia în țîrcălam: «Acest stîlp au rădicat Alexandru, înpâratul machedonilor, cînd au gonit pre Darie Persul. Cine va vrea să sâ-ndereptcadze de-acicea, să ia na stînga dincătro vin apele și cine va-mbla să ia sunetele apelor și va ieși la lumină, câ na dircapta sînt munți și rîpi și iazere mare, pline de șerpi!». Deaca citim stîlpul lui Alexandru, dobîndim la sufletși, lăudînd Dumnădzău lutinderea ce ne izbăvează, purceasăm luînd na stînga.

Și, deaca mearsăm 40 de dzîle, ne tîlneaștc putoare grea și iute. Și leșinam de putoare și ne rugam lui Dumnădzău să ne ia sufletele. Și eram în multă voia-rca. Și veniia hreamăt mare, ca de nechedzâturi dc cai mult. Și, deaca curmăm din cale, vădzum nainte-ne iazer mare și mulțime de munciți, cît nu să vedea apa de dînșii. Și adecă boacete și vaiete și plînsuri cu țipete multe, ca de mulțîme de oameni din iazer. Și audzîm glas din ceriu dzîcînd: «Accsta-i locul cel de osîndă. Și aceștia-s carii să lepâdară dc Hristos!». Și, cu frică mare, trecum de acel iazer de osîndă.

Și, de-acolo, în cîteva dzîle, sosîm unde era doi munți nalți. Și-ntrc dînșii căutăm de vădzum un uriiaș foarte mare, legal cu 8 lanțuje de aramă preste trup, cu 4 na direapta și cu 4 na stingă și foc mult supt dînsul, de-l ardea și țipetele i să audzîia 30 dc mile. Și, deaca ne vădzu acel om mare, începu a să boci și sâ-nchină cu capul la pâmînt. Și era trupul lui pîrjolit, dc nu sâ vedea nice un păr pre trupul lui. Iară noi, de frică, ne-am acoperit obrazele, pînă-1 trecum. Și-mblînd 5 dzîle lot îl audzîiam.

Și sosîm la strimnină , cu dîlboană adîncă și mare și, de margine, era o muiarc despletită, mare și un balaur împleticit colăcit de la // picioare pînă la capul ei, preste trup. Și, cînd vrea să grăiască, o loviia preste gură șearpele; și părul ei era pînă-n pâmînt. Și alte glasuri nepovestite ieșiia din acea groapă de gloate multe, dzîcînd: "Fie-ți milă de noi, Fiiul lui Dumnădzău!". Iară noi, de frică multă, dzîsăm: "Doamne, firșeaște-ne aicea, că ochii noștri vădzură streine și preaminunate taine și osînde mari pre pămînt!". Și, de-acolo ieșind, vădzum și era ca niște vrăbii cu-ntuneareccle. Și graiul lor omenesc striga: "Iartă-ne, Doamne, iartă-ne, Dumnădzău, că sintem mai greșiți decît toată lumea naintea ta!". Iară noi feacem rugă la Dumnădzău și dzîsăm: "Doamne, spunc-ne ce sînt aceaste taine groznice a tale, că ne ia frică vădzîndu-le!". Și, crepînd naintea lor pămîntul, ieși glas: "Nu vî-i dată să știți de-aceaste, ce păzîțî-vă nainte!".

Și, trecînd locul cu frică, sosîm la cîmpie strașnică și slăvită. Și adecă 4 bărbați sta acolea, cu chip slăvit și nepovestit. Și, naintea lor, darde ascuțite de luciia și foc marc, fără samă, și smoală și iarbă pucioasă, zmei și ehidne și chelci. Și acei 4 bărbați avea în capete cununi de aur cu mărgăritar., țîind a mînă toiage de aur. Și, deacâ-i vădzum, cădzum la pămînt și ne rugăm: "Miluiți-ne, bărbați cerești! Și să nu să atingă de noi dărdzîle acealea și focul!". Și răspunsără acei bărbați svinți: "Sculați cu pace de vă păziți calea ce v-au arătat Dumnădzău, fără frică! Că n-au puteare asupra voastră, că aceaslea le păzîm noi pînă la Dzua giudețului, cînd va veni Despuitor.ul Dumnădzău!". _

Și audzînd aceaslea de la svințiii bărbați, luăm îndrăznire. Și mearsăm 40 de dz.le, .mbl.nd nemînca'ți, fără numai apă. Și, fără veaste, ne veni glas de cîntători a gloate multe și miros de tămu nepovestite și mirosim miros de mir scump. Și, din glasul cîntccelor ș-a tămnlor, adormim. Ș.-n somn

ni sâ-ndu.c,râ budzc.c. ni sA-ndulciră ca dc s.ridc. Şi. dcştcp,înd.,-nc. ^ b ^ m ^ g * \ M in mijlocul ci, cn-n chip dc ,ârtAvn.e. Şi icşiia (întina ca laptele din jartavn.c cit dz cc.un că ş.-i pi Ş Lba,, straşnici >• minunaţi sta prcg.ur apa aceaea. cîntînd cmtăr, m- / gereşt. Şi, dcacă-, vad/urn ncm infri-os-i >i s.am uimi|. i/umi,i. Iară un svîn. bărbat Irumos, dc-acc,a cc şta prcg.ur apa acea fin.îm. ne socot, ş. d/isi: "Ace.sU.-i /întina dc lără-moartc, cruţată dircpţilor.Iară no. nc-nchin&m la pAmîni. slăvind pre DumnAdzău si pre acel svînt bărbat şi prc toţ. sv.nţ.i acea.

Şi cu multă frică si bucurie, sosîm la alt loc. nice leac gustat., cum Dumnădzău ştie ce budzclc noastre de dulceaţa aburilor acelora, trei dzîle să lipiia, ca dc stride. Şi, iarăş, venim la un loc cu pinu marc şi băum dc nc saturam, slăvind prc Dumnădzău. Şi cra-n amiadzădz, pr.păc, ş. şedzum lingă pirîu sfătuind cc vom face. Şi din pîrîu icşiia lumină dc strălumina. Şi socotim m palru părţile lumi. şi nu sufla vinlurilc dc la noi şi-ntr-alt chip sufla vînturilc accalca. Şi unghiul despre apus era vearde, a ceriului, ca prăjii, iară a răsăritului, ca trcsliia. iară miadzănoaptca, ca sîngclc curat, iară amiadzădzul, alb ca omătul.'şi slcalclc ceriului era mai străluminate şi soarele mai herbinte cu 7 părţi şi copacii preste măsura de mare şi mai deşi şi mai rodit şi munţii aceia mai nalţi decîl pre la noi şi mai faeş. Şi pAmintui acela luminat ca focul şi cumu-i laptele şi pasările prc fcaliu, carcaş în cîntecul ei. Şi eram mai mult dc 100 dc dzîle ncmîncaţi, cum Dumnădzău ştie.

Şi. fără veasic, veniră la noi gloate, fără samă dc mulţi, bărbaţi şi femei şi copii; cei mai mari era dc un col, alalţi şi mai scundz. Şi ne-am spăriat de dînşii, deacă-i vădzum, să nu ne cumva mănînce. Şi gîndiiam cum vom face. Şi dzîsă fratele Scrghic: «Dă-i, fraţilor, să ne zborîm părul, să ne facem ciuhoşi şi să alergăm asupră-lc: sau ni-or mînca sau or fugi!». Şi fcacem aşea. Şi purceasără fuga, scriscînd cu dinţii asuprâ-nc şi trăsnind şi apueîndu-şi cuconii (Aceştia au războiu cu cucoarăle). Şi, trrcînd pîrîul. mearsăm unde lăcuia ci. Şi aflăm acolo un fealiu de buruiană', ca laptele şi ca stridea de dulce, dc un cot era deasupra pămîntului. Şi mîncăm de nc saturăm de dînsă şi ni s-au schimbat faţa şi virtutea ni s-au adaos. Şi slăvim // prc Dumnădzău ce ne hrăneaşte şi ne-ndcrepteadză pururea la toate.

Şi iarăş purecasăm prc calc nainte. Şi mearsăm opt dzîle, neştiind calea. Şi, ţiindu-ne de acea calc, nc-mblată multe dzîle. aflăm peştera lui svetîi Macarie, luîndu-ne pre o cărăruşe. Şi era peştera aceaea ca o besearica svînta. grijită şi podobită. Atunce, rugîndu-ne şi făcîndu-ne svînta cruce, ne bucurăm. Şi. întrînd in nontru, pre nimerea n-aflăm. Şi dzîsăm între noi: «Această căscioară a fire de om iaste! Cc să aşteptăm pînă în sară, să vedem!». Şi-ngăduind puţintel, adecă miros de mir foarte minunai să feace în peşteră şi ne veniia la nări.

Şi. luind aminte spre răsărit dc la peşteră, vădzum închipuitură de podoabă de bărbat groznic, cu ncmicA alta îmbrăcat, fără numai cu peri albi. Că veniia, adevăr, fericitul Macarie. Şi-i crescusă părul capului dc ai mulţi şi-i acoperiia tot trupul. Şi, venind svîntul la peşteră, spre noi, ne aulmă de departe. Şi câdzu la pămînt. începu a nc giura şi a dzîce: «Dc sînteţi de la Dumnădzău mi vă arătaţi, iară de sinteţi dc la satan vă duceţi de la mine, de la un smerit şi păcătos!». Iară noi strigăm şi dzîsăm: «Blagosloveaştc-nc. sfîntul lui Dumnădzău, că sîntem şerbi a lui Dumnădzău şi ne-am lepădat de satan şi noi!»

Atunce. veni către noi şi-nlindzînd mînule spre ceri, să rugă la Dumnădzău şi ne blagoslovi. Şi, desfteind părul dc prc obraz, voroviia cu noi. Şi-i era părul alb ca omătul, ni să punea pre ochi ceaţă de albiia lor. Şi^vAdzum faţa lui şi, dc multe bătrîneaţe, nu i să veadea ochii, că-i era slobodzîte sufrunccalcle preste ochi. Iară unghilc la mîn şi la picioare cîte de un cot era. Iară musteaţa, acopcnndu-i gura. pogoriia dc să mesteca cu barba şi-mpreună-i agiungea pînă la picioare. Şi cînd grăia, ţ-parea cA grăiaştc dc-afund; şi-i era piialea ca dc ţăstul de broască. Şi ne-ntreba de unde sîntem şi: «t.e-a|i veni! la mine!?.». **ŞI-I** spusăm toate tîmplările noastre şi cum ni-i voia sâ agiungem unde odihncaştc «nul. Ş. nc răspunsă: «Fiii mici, nu poate neştine muricios şi-mbrăcat cu trup să între mai **T a m T ^ l ?** m! nuni, c e. ,ui Du mnădzău şi putearea! Că eu, păcătosul, mult m-am silit

L"Z'Z T fi° î* 3C* 5131 ŞU preStCn0aptC,mi"aus P usu - mi Domnul, dzicind: 'Nu te băga a *DSLS» t ^ t ^ r ' t V* amai. lrcaccinainlc ***te*** la acesta loc!'. Iară eu dzîş: «Căce, **S n T L I** Şim, dZ, Sa: 20dem,,cde - aciccaiaste Părea* ***te*** her, mai în nontru alt păreate de-aramă ş **S m î S u £** U " — **T** Spi\rasărit, undc odihnca?* «riul şi din afarăde rai au tocmit DumnAdzAu heruv.mu ş, sabna cea de foc. ce să-mvîrteaşte să păzascâ lemnul vieţii. Şi sînt acolo

orccam dc In picioare pînă la buric şi la picpl ca de leu, capul de zmău, mînule de cristal şi săbiile dc Toc fiind a mînă. pă/.ăsc zidiurilc, să nu-ndrăznească nime a treace mai în nontru, penlr-aceale de-acolo puteri groznice (şi îngerii cei vîrlucioş denafară dc ceriu stau)!'.

Şi, deaca am audzît aceastea dc la înger, n-am cutcdzat a-ntra mai în nontru!». Iară noi, deacă audzîm aceastea dc svînlul Macarie, nc-am Tricoşat cu frică marc. Şi prc svîntul Macarie măriiam şi, cădzînd la pămînt, am slăvit prc Dumnădzău, că ne-au spus aceaste toate minuni a lui Dumnădzău. Şi era amu sară şi nc dzîsă: «Fiii mici, staţi în laturi puţîncl, că am 2 cuconi aicea şi vin din sară în sară şi mă tem, vădzîndu-vă streini, să nu vă vatăme!». Iară noi gîndiiam că-s oameni. Şi, cum ne deadem în laturi, adecă 2 Ici groznici veniră reapede din pustie şi cădzură la picioarele lui, rugind de i să-nchinară. Iară noi, dc frică, cădzum gios. Şi, puindu-ş mînule preste dînşii, le dzîsă: "Cuconaşii mici cei buni, dc la firea oamenilor veniră neştini la noi şi să nu le faceţ strîmbălate, că sînt şerbii lui Dumnădzău!».

Şi nc chemă svînlul Macarie: «Veniţi, fraţilor, la noi, nu vă teamereţi şi vom face veceriiia!». Şi mearsăm la svinţia sa şi cursără leii, dc ne-ntîmpinară, lingîndu-nc prc la picioare şi prc cap. Şi ca nişte oameni cuvîntăreţi genunchind picioarele, ni să-nchinară. Iară noi proslăvim pre Dumnădzău ce i-au îmblîndzîl spre noi. Şi feacem vecerniia.

Şi şedzum loată noaptea şi, a doa dzî, dzîsăm svîntului Macarie: «Spune-ne, cinstite părinte, cum ai venit aicea?». Şi ne dzîsă: «Fraţilor, plecaţi audzul de-ascultaţi în cuvintele rostului mieu, să-nţălcageţi de rîndul mieu // cum am venit aicea! 82r

Eu, smeritul, am fosl ficior unui loan singlitic din Rîm. Şi mă însurară fără voia mea. Şi nuntind, cînd fu sara, de mă-nchisără la-mpreunăciune cu mireasa, nunta giucînd, eu mă feciu că mi-i pre-afară şi ieşiiu de m-am ascuns la o femeaie săracă şi mişea, de-am şedzut ascuns 7 dzîle, Dumnădzău să o pomenească. Şi-m aducea veştile' pînă-i 7 dzîle. Iară dzîlele nuntii meale feaceră bocindu-le şi căutîndu-mă; şi nu mă aflară.

Iară eu, dcacă trecură aceale 7 dzîle, m-am sculat noaptea, slăvind şi mulţămind lui Dumnădzău şi aceii muieri sărace. Ş-am ieşit la drumul cel mare. Iară iubitoriul-dc-om şi milostiv Dumnădzău, ce va pre toţi să sâ spăsască, au trimis pre Rafail, îngerul Său, în chip de moşneag. Şi aflîndu-l şedzînd Iîngă drum, i-am dzîsu-i: 'Unde mergi, părinte?'. Şi-m dzîsă: 'Unde ţi-i gîndul tău, acolo mă duc şi eu.'. Iară eu dzîş: 'Dumneata părinte, îndereaptă-mă la calc de viaţă!'. Ş-am purces a mearge după dînsul. Şi, luînd poruncă la oraşe, am avut de saţiu.

Şi, călcînd drumul şi calea toată, să nu dzîc mai mult, în trei ai am sosît aicea. Şi, pînă nu sosîsăm, şedzum de dormim. Şi, cînd m-am deşteptat, nu l-am vădzut ce să feace şi-ncepuiu a plînge şi a mă voiera. Şi îndată mi s-arătă şi-m dzîsă: 'Eu sînt Rafail Arhanghelul, carele te-am adus într-acoace în chip de moşneag bătrîn. Ce sâ-ţ laş loată voia cea rea, să nu te temi şi să slăveşti pre Dumnădzău, că te-au adus aicea! Iată c-ai trecut de la-ntuncarcc ş-ai vădzut minunatele lui Dumnădzău şi osînda păcătoşilor şi fîntînă cea fără moarte!'. Şi, dzîcînd aceastea, îngerul Domnului, Rafail, fu nevădzut.

Şi-ndată purces a mearge. Şi mă tîlni asînă sălbatică păscînd şi o giuraiu de dzîş: 'Ai, pre Dumnădzău Ce te-au zidit, arată-mi lăcaş omenesc!'. Şi-ndată stătu de mă apropiiaiu şi mergea naintea mea şi m-au dus 2 dzîle. Şi tîlnim un cerb mare. Şi să-nloarsă asîna sălbatecă. Şi mă dusă cerbul 3 dzîle. Şi iarâş nc tîlni un balaur şi cerbul să-ntoarsă. Iară eu, de frică, începuiu a giura pre balaur să nu-m facă nevoie. Şi, sculîndu-să balaurul prc coadă, ş-au deschis gura şi grăi ca omul, dzî- / cînd: 'Bine-ai venit, şerbul lui Dumnădzău Macarie, că sînt 12 ai de cînd te-aşteaptă muntele acesta! Şi, ia, că ţ-am gătat şi casă de lăcuit, poruncit de Rafail Arhanghelul şi-ncă şi chipul tău mi-au zugrăvit şi graiul. Şi iată că le vădzuiu astădzi. Că sînt 8 dzîle de cînd te-aştept, de n-am mărs nice la mîncat, nice la băut! Şi astă sară vădzuiu un şedzătoriu pre mior luminat şi-m veni glas dzîcînd: «« Scoală, Anail, de priviteadză pre şerbul lui Dumnădzău Macarie!»» Şi, aemu, ia-mblă de-ţ vcdzi locul!'. Şi mă dusă pînă la uşea aceştii peştere.

Şi, deaca-m întrat în nontru, am aflat o leită moartă şi puii amîndoi seîncind, neavînd ce suge. Ş-am luat de i-am hrănit cu mugur, ca cuconii miei prisne, iară pre maica lor am îngropat afară, în pămînt.» Şi audzînd aceastea, slăvim pre Dumnădzău. . . . .

Şi încă noi vorovind, adecă corbul veni, de să pusă în mijlocul nostru cu o pune şi giumătate in gură; pusă nainte-ne şi să dusă. Şi ne dzîsă bătrînul: «Cunoscut-am că nu ne-au părăsit Dumnădzău, ce

• răspunsurile

încă ne-au trimis şi hrana, şi vonuă. şi mic, dc-ndulcil! Că iată că mulţi ai puii as.adz. de c.nd luam hrana 5c la această pasăre, in toate dzîle. giumăta.c de pîine. Iară as.ădz. luăm de la d.nsă pt.nc de no., J. (ol. Deci să mîncăm întîi. dc-aciia. voi spune şi dc păcatele mcalc».

Si denca mîncăm şi feacem blngodarcnic. începu a dzîcc către nor« Dcacă-mplu. a.cca 12 a. ,cs.iu na 7 ceas şi şcdzuiu cu ceşti ţînci. adecă sa.an începu a mă ispiti . Căutam, vădzuiu un ncmclcţ dc păioră scump femeiesc, dzăcînd gios înainte-mi. Iară cu, un ticăit, m-am u.m.t ş. nu m.-am făcut cn.ee***Z*** l-nm luai de l-an. băga. în ncfntru. Ş-am cugeta, ce poa.c hi, dc unde s-au luat acesta lucru pre aceastea locuri. Şi. cînd fu a doa dzî, ieşind, iarăş aflaiu o cizmă frumoasă fcmc.ască;; o luai şi o duş la nemJ.c, Şi iarăş. ca şi-n.îi. n,-am uimit, dc nu-m feci svîn.a cruce. Iară cînd fu a treia dzi, la dzuă, dcm.ncalâ. ieşim să mă-nchin lui Dumnădzău. Şi iarăşi nu-m fcci sv.n.a cn.ee prc obraz, ca sa fiu Icn.u-mă dc fâră-lcagca şi păcatul mieu şi iarăş vădzuiu urdzîtura vrăjmaşului. Adecă o nevasta şedea deasupra unii pietri. // îmbrăcată cu haină dc aur foarte scumpă nepregiuită ş. dc fr.mseaţea ei nu era saţiu Si d/.îşu către dînsă: 'Dincâtro le-ai luat, dc-ai nemerit aicea?'. Iară ca piîngea cu jeale, cit mă feace dc plînş şi cu dc milă-i. Şi răspundzîndu-mi, cu ovilite boacctc îm. dz.să: Eu mişel dc ea, mă răspundzu nevasta lui Macarie, fată dc singlitic rîmlcan, că mă logodiră părinţii după dînsul cu sîla, fără voia mea, nclrcbuindu-mi a mă mărita. Şi, scăpînd cu dc la gioc şi de la patul cel de nuntă, am fugi. luînd drumul cel marc. Şi nccunoscînd drumul, am luat munţii şi pustiile in cap şi iată c-am ncmcril aicea, neştiind unde mă duc!'. Iară eu, un ticăit tot încă fiind uimit, o credeam ce grăiaşte.

Iară ca. cu mcş.crşug, măguliia biciul mieu suflet şi eu nu pricepea, îngreuiat de păcatele meale şi o luaiu dc mînă, dc o aduşu într-această peşteră. Şi, jeluindu-o de foame, îi dediu să mănînce dc-acest mugur, să nu moară . Iară lacrămile ei nu să mai opriia. Şi-m era sufletul ovilit pentru dînsă. Şi eram uitat, ncfăculu-mi cnicc. Şi, cînd fu sara, îm feciu ruga uitit şi cu urii feciu slujba lui Hristos dc vecernie. Şi m-am culcat la odihnă. Şi eu, un ticăit, deac-am adormit, iară ea îndată veni lîngă mine şi. deşchidzîndu-mi lea/ica, ş-au băgat mîna şi mi-au pipăit lot trupul. Şi eram în somnul mieu cu totul îngreuiat. Iară cu. un ticăit ce nu mai poftiseasem nice urmă de păcat trupăsc, m-am uimit cu gîndul, mi-am îndrăgit de dînsă şi o luaiu sâ mă culc cu dînsă. Şi, amu, cumuş sosîiu într-îns păcat, îndată fu ncvâdzută dc la mine. Şi m-am aflat eu, un ticăit, dzăcînd cu faţa-n gios, pre pămînt, ca de somn greu.

Şi. deaca mc-ani trezii din înşelăciunea lui satan, mi-am venit la fire şi mi-am socotitu-mi grcşala ş-am aliat că-i multă şi fără de samă foarte. Şi, ieşind din chilie, am plîns cu amar. Şi leii ceştia nu mi-au venit 8 dzîle la mînă şi nu mă asculta, cunoscînd păcatul mieu. Iară cu, un ticăit, prăvind leii de departe, mă ruga lui Dumnădzău să mă iartc de-această grcşală. Iară iubitoriul- de-om Dumnădzău n-au trecut ruga mea, cc mi-au Irimisu-mi leii. Ş-am socotit / să mă mut aiurea, într-altă parte, să nu mă cumva înşel iarăş şi voi f. lepădat de la faţa Domnului. Şi m-am sculat de-am ieşit de la peştera aceasta.

Şi. dcac-am călcat cale de 2 dzîle, îm astătu înainte îngerul Domnului, dzîcînd: 'Unde te duci, Macarie?''. Şi-i dzîşu: 'Ducu-mă de fug dc faţa păcatelor meale!'. Şi-m dzîsă îngerul: 'O ispită mi putuş sâ suferi! întoarnă la chilic-|i!\ Şi-i dzîşu: 'Cine eşti tu, Doamne?'. Şi dzîsă: 'Eu sînt Rafail, ce ţ-am îndcrcptat calea într-acoace .'. Şi, deaca-m dzîsă aşea, fu nevădzut de la mine. Şi-ntorcîndu-mâ la chiliia accasia. am genunchiat naintea lui Dumnădzău 40 de dzîle şi 40 de nopţi netnîncal.

Şi, deaca m-am sculat, vădzuiu peştera aceasta avînd lumini în 4 unghiurile casii. Şi un bărbat în porfiră îmbrăcat şi cunună de aur în capul Iui, cu pietri scumpe. Şi cînla cîntec preaslăvit şi ceresc Şi glasul lui, ca dc nărod marc cîntînd. Şi, deaca obîrşi cîntecul, să feace miroseală straşnică. Şi-ndată sâ leace nevădzut acela ce s-au vădzut. Şi-ndată, iarăş, întră nuor de foc în peşteră şi culeasă acea lumină nepovestită din casă. Şi, suindu-să nuorul, să feaceră lunete, fulgere şi cutremururi. Şi copacii şi munţii şiFUctrileşi pasările ceriului zbiera cu glasuri marc dzîcînd: 'nrioc, arioc, ATKC EH KH»'" adecă ,nîrii,. „ r • r!! Ce Să dzicerumânea 5 te: !Sv»», svînt, svînt eşti, Doamne!'. Şi m-am ***WmitTcZTD^ft* T*** ? dC dZî,e!-?i lei!! fCştia Cra trînt,!t!!la Pamînt- Ş-m cunoscut, ce tu.ee' fiîi, l mT f"nS10SC" T"Sî.CU-fOC !Min Pe?tera aceasta * »-»» «vinţitu-1. Ş Si **rr'sPâria** nrirVnd, 8 ""T? dcdtSăf!UVîU- cunoscul^ ***omul*** o nemică. ***îl*** T„,n SPar^l"l,nnd ncpr.ccpindu-mă cum m-am spodobit a vedea minuni ca aceastea Si dc-a uncea-s 70 dc a, ş, mai bine odoacă. Şi eram atunce de 48 de ai. Iată acea" tea- ^ cari at ludztt

• si-ş faci pururea lot omul svînta crace

*" oboriti

Iarii noi, neşte păcătos, // dcacă audzîm unele ca accastea, slăvim pre Dumnădzău. Şi adecă 84r
sosiră leu amîndoi din pustie. Şi, puindu-ş simţul mînulc preste înşii, i-au blagoslovit şi cădzură de sâ-nchinară svîntului Macarie. Şi dzîsă cătră noi svîntul Macarie: «Puneţi mînulc şi voi în capetele!» Iară noi cu frică multă leaccm ascultare. Şi-i dzîsăm: «Dă-ne blagoslovenic, cinstite părinte, să ne ducem în lume, să povestim dc line şi dc svînta la pctrcaccrc, să strigăm în toate besearicile şi în mănăstiri şi la Ierusalim, la prcacuviosul episcop!». Şi feace rugă mare la Dumnădzău pentru noi şi ne dzîsă: «Spăsîţî-vă cu pace, sufleteştii mici fii, rugîndu-vă pentru noi!». Şi ne petrecură leii trei dzîle; de-acii, nc sărutară urmele picioarelor şi să-ntoarsără cătră svîntul.

Iară noi călătorim cătră lume oreceva dzîle şi, sosînd la pîrîu şi puţinei adormind, Tum apucaţi de dumnădzăicştii îngeri şi puşi în Ierusalim. Şi, deaca nc deşteptăm şi nc vădzum, am cugetat mirîndu-ne cc dc calc şi cît dc groznică o trecum ca prin vis. Ş-am proslăvit prc milostivul Dumnădzău. Şi, făcînd rugă prc scurt prc la toate Svinte Locuri, ne-am întors la mănăstirea noastră, dc-am povestit călugăraşilor cîte vădzum şi păţîm. Şi de svîntul Macarie dc toate am spus, ca, audzînd de svinţia sa, să proslăvască pre Părintele şi Fiiul şi Svîntul Duh. Căruia-i slava şi putearca în veaci de vcaci.". Amen.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 24, svîntul marele măcenic Aretha şi cu drujina sa, 4 mii şi 200 şi 90 şi 9.

Acesta svînt Aretha era mai-marc în cetatea Ncgran, ce să chema Igherme. într-aceaea, era svinţia sa voievod, în dzîlele împărăţîiei lui Iustin de Ţarigrad şi la Ethiopiia împărăţînd Elesfaan, creştinul cel bun, iară la Omiril, Dunaan Ovreiul. Acea ţară Omiritul iaste carca-i dzîce *Svînta Scriptură,* Sava. Acesta ovreai Dunaan s-au rădicat cu oaste ş-au mărs asupra lui Negran Igherme cetatea. Şi multă luptă au pus şi nemică n-au putut folosi să dobîn- / dească cetatea. Că era cetatea şi cetăţeanii întăriţi dc svîntul Aretha.

Iară mai apoi, vicleanul Dunaan Ovreaiul, cu giurămînt mare au făcut înşelăciune, de-l lăsară în cetate. Şi, întîi, săpă dc scoasă svintele moştii a svîntului Pavel episcopul şi Ic-au băgat în foc. De-aciia, slrînsă prcuţîi şi diaconii şi ceteţii şi călugării şi aprinsă o focare marc şi-i aruncă pre toţi, dc-i arsă: 427 de toţ şi femei de-a hirea dumnădzăieşti, 127, le tăie capetele. Acolo şi o giupîncasă de rudă mare cu o hiică-ş. Tăie pre hiică naintea ci şi cu sîngelc hiică-sa o umorîră. Iară, mai apoi de toţi, adusâră şi pre fericitul marele Aretha legal. Şi-i tăiară capul depreună cu 300 şi 40, osăbi de nărodul cel mult a oraşului, ce l-au tăiat cînd au întrat întîi. Mai apoi, prc alalţi cîţi au rămas vii, tineri şi bălrîni şi toată vîrsta i-au robit pre toţi, cum vedem aemu, în dzîlele noastre, c-au făcut agareanii, a treispreacc oraşe, în Ţara Rusască, la Uman şi la Ladijin şi şi la alalte, în anul de la svîntul Născut, 1674 Sep.; aşea şi atuncea svîntul mare măcenic Aretha.

într-acestaş dzî, svînta măceniţă Sinclitichi cu 2 a ei hiice, scoase la-ntrebare, cu multe giuruinţe măgulită de vicleanul ovreai Dunaan, împăratul dc Omirit. Şi silită în tot chipul şi tare mărturisi pre Domnul Hristos. Pentr-aceaea, i-au tăiatu-i îmbe cucoanele şi o au adăpat cu sîngele cucoanelor ei cu sîla şi o au tăiat, mulţămind ea lui Dumnădzău. Şi, slăvindu-1, mearsă cu cucoanele ei naintea lui Dumnădzău, încununate în slavă mâcenicească, prăvind frîmseaţca mirelui sufletesc, al său Hristos, şi-ndulcindu-să în odihnă nesfirşită.

într-aceastaş dzî, svîntul Elesvan, împăratul de Ethiopiia.

Acesta era împărat în cetatea Sava. Creştin pre vreame cînd luă Dunaan Ovreaiul cetatea Omiritul, de umori pre svîntul lui Hristos Arelha măcenic cu alalţ marturi ce mârturisiră-n nărod mare prc Domnul Hristos. Atunce s-au aprins cu sufletul credinciosul împărat Elesvon. Vrînd să răscumpere
sîngele creştinesc, deadea ştire lui Iustin, // împărat de Ţarigrad, şi luă blagoslovenie de la Timothei, 85r
patriarhul de Ierusalim. Şi-ş chemă boiarii şi hatmanii şi strînsă 120 de mii dc oaste şi mearsă asupra Ţării Arăpcşti, la oraşul Omiritul, asupra lui Dunaan Ovreaiul. Şi-l dobîndi şi-l tăie* şi ţara botedză; şi să-ntoarsă la Ethiopiia cu mare bucurie. Apoi, pusă în locul său pre fiiu-ş, împărat creştin şi blagocistiv, anume Erdidos. Iară singur mearsă de să feace călugăr. Şi sluji lui Dumnădzău 15 ai şi să pristăvi.

într-aceastaş dzî, o maică cu pruncul ei în foc aruncată pentru Hristos s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî, svînta măceniţă Sevastiani.

•spH
Dcchev. 19

în dzîlele împăratului Domctian. aflîndu-să svînta măceniță în orașul lui March.an, fu clevetită către ighcmonul Scrghic că-i creştină. Şi o adusă naintea sa şi să mărturisi sv.n.a Scvast.ani ucinițā svîntului apostol Pavcl. dc svinția sa botedzată. Şi sâ mărturisi câ-i gata a mur. pentru Domnul llmios înlii o bătu cu ciocane' de plumb preste tot trupul şi o aruncă în temniță. în cârca . s-au arătat svîntul apostol, d/îeîndu-i "Hucură-le. nu-ț face vo.a-rea. câ țî să cade să merg. legată în orașul tău, pentru credința lui llrislos!" Ş. preste şeapte dzîle, sco|îndu-o din temniță ş. nc-nduplcc.ndu-i-să, au aruncatu-o înir-un cămin înfocat Şi. deaca stătu svînta in mijlocul focului, mec leac atinsa, ieşi nevătămata, dc sâ mirară toți. Iară svînta feace rugă şi sâ porniră din ceriu glasuri mare ş. fulgere şi tunete şi smidă. atîla cil stinsă focul căminului şi mulți li s-au cumpănit viața. Şi fugua ighemonul cu alalți. Apoi. chcmîndu-o ighcmonul. o-ntrebă: "Cine eşti şi cc |i-i lucrul şi dc unde eşti?". Iară svînta tacen

Şi-nțâlegînd că-i din milropoliia Iracliia, o trimisă la ighcmonul dc-acolo. Iară îngerul Domnului i să arătă, de-i d/isă: "Cutcadză. fata lui Dumnâdzâu, că ți să cade să astai naintea ighemonului l'ombian. cc cu sini cu tine!". Şi mcarsc în Iracliia, la ighcmonul carele o spîndzură prc un lemn şi o struji trei ceasuri Şi. hăcuind.i-să svînta ci came, slobodzîia miros dc mir scump. Iară svînta, într-acea muncă, sâ / ruga lui Dumnâdzâu den mijlocul incmii ei. cît mirîndu-să prăvitorii, dzîcca cei necredincios că i-i trupul nc-nsuflc|ît. Şi, pugorîndu-o dc pre cetlăul acela, o deade herilor. Şi, slobodzînd asupra ci un leu marc şi groznic şi apropiindu-să la svînta, feace dc grăi omeneaşte, din datul lui Dumnădzău. pcnlru-ndcrcptarca a mulți păgîni, că lăuda pre svînta şi-mfrunta pre păgîni. Slobodzîrâ şi o leită ce era foarte sircapă şi cumplită. Veni ş-aceaea dc o parte la svînta. Şi sta îmbe herilc pregiur svînta, ca neşte mieluşei brudii. Şi, mirîndu-să ighcmonul ce-a mai face, deade răspuns dc o scoasără afară de oraş şi o tăiară. Şi cursă lapte în loc de sînge. Iară păgînul Pombian Ighemonul băgAsvintelc moştii într-un sac cu 300 dc litre de plumb şi o aruncă în marc. Iară îngerul lui Dumnădzău scoasă svintele ci moştii din mare, din sac, şi le dusă la locul cc să dzîce Risiston. Iară o svînta Singlitichi. ințălcgînd. strînsă svintele ei moştii şi le-mvăli cu pîndză curată şi cu mirosuri scumpe şi Ic aşcdză la locul ci, cc să chiamă Risiastul.

într-aceastaş dzî, dintru svinți, părintele nostru Proclu, patriarhul de Țarigrad.

Acesta svînt părintele nostru Proclu era cu frica lui Dumnădzău şi, îmbunătățimat, s-au hirotonit dc svîntul Sisinic. patriarhul de Țarigrad, episcop Chizicului. Şi, deaca mearsă, nu-l priimiră cliroşeanii şi să-ntoarsă în Țarigrad, şcdzînd la mîlcomic, liniştind. Şi, cînd fu de răpăosă patriarhul Maximian. fu pus svîntul Proclu patriarh, în dzua dc svintele slraste, în Gioi mare. Şi, bine viețuind, 12 ai şi 3 luni. cu pace spre Domnul purecasă.

Pcntr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 25, svinții măcenici şi notarii ' Marchian şi Martirie.

Tîmplîndu-să patriarhul Țarigrndului Pavel Ispoveadnicul, pre urma răpăosării lui Alexandru Pa- // triarhul. în dzîle lui Conslanțic împărat arian. Râpăosînd svîntul Pavel la izgnanie, departe, la Armcniia. sugrumat dc ariiani, fură şi aceştia svinți umorîți cu cuțitul, pentru pravoslavnica credință. Şi-ngropați la poarta Țarigradului Mclandisiia, în pusoarea locului Devlerului. Care sfîntâ besearica, mai apții, marele Ion Zlatoust o au rădicat din rădăcini!

Într-aceastaş dzî, svîntul măcenic Anastasie.

Acesta mcarsa singur către tiranii şi strigă cu îndrăznire pre Hristos adevărat Dumnădzău şi lAcătonu tuturor, minună pre toți. Şi, vădzînd ne-nduplecătura firii lui, îi tăiară capul şi-l aruncară în mare. Iară o fcmcaie cu frica lui Dumnădzău, scoțînd din mare svintele lui moştii, le-au înfăşat cu pindze curate ş. cu miruri şi Ic pusă într-o casă de rugă cc-ş făcusă, făcînd multe isțealenii şi pînă astAdzi. in slava lui Dumnădzău.

într-aceastaş dzî, svîntul măcenic Vallerin.

ntr-aceastaş dzî, svîntul măcenic Savin şi svinții măcenici Vallerian cu Hrisaf

Intr-accastaş dzî, svînta Tavitha cârca au îmvis svîntul Petr Apostol.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte

de-minunT R* ACEASTA LUNA !U! mn măCenic Dimilrie! ^voritoriul-de-mir şi făcătoriul-

Acesta svînt ş. mare maccn.c Dimitrie era în dzîlele lui Dioclitian şi Maximian, împăraţii din Thcsalon.c, din cepul creştin ş. dascăl dc credinţa Domnului Hristos. .Şi, mărgînd Maximian în Solun prinsă prc svîntul că era vestit dc credinţă. Şi lâudîndu-să înpăralul dc un voinic cc avea anume Lie' şi îmvilînd prc toţ. să unsă la luptă cu dînsul. Că-ntrecca prc toţi cu statul de marc şi de v'îrtucios Iară un creştin tinar, / anume Nestor, mearsă la svînlul Dimitrie. de luă blagoslovenie, unde era svinţia sa închis, dzicmdu-i: "Şerbul lui Dumnădzău, voiu să mă lupt cu Lie şi fă pentru mine rugă la Dumnădzău!". Iară svînlul, însămnîndu-l cu svînta cruce, îi dzîsă: "Prc Lie vei trînli şi pentru Hristos vei mărturisi!".

Şi, luînd inemă svînlul Nestor dc la svîntul, să luptă cu Lie şi-l birui şi-l umorî. Şi să ruşina înpăralul şi, mîlmmdu-să, cercă şi află vină svîntului Dimitrie. Şi-mvăţă, întîi, dc-l giunghiară cu suliţe în coaste. Şi, aşca, răpăosă svîntul marele măcenic Dimitrie, făcînd multe minuni şi isţealenii vestite, după moartea svinţiii sale. Apoi îmvăţă tiranul de tăiară şi prc svîntul Nestor.

Aicea-i din cartea lui Metafrast.

Şi era amu faţa şi trupul svîntului dzăcînd la pămînt. Neşte creştini dc-acii strînsără, de-l astrucară în pămînt. Iară o slugă a svînlului strînsă svînlul sînge de la fericita lui giunghiare, pre poramniţa svîntului cc purta preste umăr. Şi inelul svîntului ungîndu-l cu svîntul lui sînge, multe ciudease feace cu dînsul, cît ieşi veastea preste tot oraşul Solunului, dc oblici şi Maximian şi prinsă acea minunată slugă a svîntului, de-l umorî. "Lupul" era numele slugii svinţiii sale.

Şi, lălîndu-să ciudeasele în toate părţi, orecarc Leontie, boiarin marc şi herbinte cu credinţa, cădzu în boală grea despre moarte. Vracii părăsîndu-1 spre moarte, năzui la besearică svîntului. Şi-ndată, cum îl culcară la pămînt în besearică şi cu roslulu-ş pomeni svîntul lui nume, să şi sculă sănătos. Şi abătu de-i feace besearică mare şi desfătată, carea stă pînă astădzi, că-ntîi era mică pentru feredeul şi uliţa stadiului' cc o năduşiia.

Acesta iubitori dc creştinătate boiarin, dănăoară, vrînd să margă la Illiric, unde-i Vretaniia, la slovaci, avînd asupra sa şi boierie ce sâ chiamă eparh, cumu-i la noi vornicul cel mare. Cugetă să ia o bucăţea de la trupul svînlului, ce nu-i deade voie svîntul, că i să arătă în vis, de nu-i deade voaie. Penlr-aceaea, luă haina" măcenicului, ce era roşită în sîngele sfînlului şi umărariul ce-i dzîc orariu. Aceastea lc pusă în- // tr-un cinstit secriiu. într-acesta chip, împlu voia svîntului şi şie mare tărie.

Şi, vrînd să-ş facă calea către Sirmion, în vreame de iarnă, şi sosind la ţărmurii Dunării, venind mare Dunărea, ş-feace voia-rea. Iară svîntul i să arătă-m vis, îl îmbărbăta şi-i dzîsă: "Ţîind a mînă accalea ce duci, treci fără nice o frică!". Şi ascultă eparhul. Şi, cînd fu demineaţă, luă a mînă secriiaşul şi să sui în car şi trecu Dunărea în vad, acolo, la slovaci, fără nice o sminteală. Şi, sosind la Sirmion, deade la besearică ce feace svîntului acel svînt secrii cu odoarăle ceale sufleteşti a svîntului, să să afle. Şi mulţi să-ndulciră dc ciudease şi de isţealenii de la secriiaşul svîntului şi pre cale încă s-au făcut ciudease din svînta hlamidă, plaşca svîntului.

Şi încă şi pre Marian, eparhul illirionilor, slovacilor, ce era într-o cumplită boală, din cap pînă la picioare, cît să lăsasă de sănătate, l-au izbăvit de boală, viind la besearică svîntului, precum i-au dzîs svîntul în vis. Şi pre alt om, curătoriu de sînge, l-au isţealit şi pre altul ce era îndrăcit. Şi cetatea Solunului de-ncungiurătura varvarilor i-au izbăvit. Şi pre episcopul africanilor, carii îi scriu ellinii mutaţi din Finichiia i s-au arătat şi l-au dezlegat şi l-au îndereptat la Solun.

Şi, deaca mearsă la Africa, episcopul feace besearică svîntului. Şi-ncă silind sâ-i facă şi un chivot şi un amvon, luă grijea lucrului svînlul şi-i dzîsă în vis: "Ia aminte, episcope, la corabia ce-i aslâdz în vad, c-au adus marmuri de carile pofteşti!". Şi mearsă episcopul şi nu vrură curăbiiarii să-i spuie, că avea marmuri şi le tăgăduia că le ducea la Ţarigrad, pentru besearică svîntului Victor. Iară svîntul iarâ-i dzîsă în vis: "Du-te, episcope, la vad, la curabiia aceaea şi-i caută la rit , că-i afla cutare şi cutare marmure, tot anume făpturile şi floarea! Şi spune curăbiiariului că fratelui mieu, lui Victor Măcenicul, i s-au înplut treaba şi aceastea mi le-au dăruit mie, că ş-au aflatu-ş în Ţarigrad de-agiuns. . Aşea învăţă pre episcop svîntul sâ grăiască cu corăbiiariul, că-l va domoli şi-, va vinde marmunle; şi aşa au fost. . . • j

Şi în oraşul Solunului au dezlegat foametea şi umo- / rul. Mărgînd pre la vaduri ş. pornind curabii cu pîine, dc-l vedea cu ochii curăbiiarii pre mare pre svîntul. Iară acel pururea pomenit inpărat

• boiniţei
** hlamida, plaşca

lustinian carele nu racul în numele n dc o ființa Cuvinlului lui Dumnădzău ş. mțălcpciunci, acel dc ^ m n l ^ r ^ l luciu, adecă Hcsenncn Svintei Sofiei, ecreînd vro părticea de moşti.le svin.ulu. D.l.H.r.c ^ .să aducA. să-, lic la-ncepătura lucrului aceii svinte ş. din veac. tăinuite bcscnr.c. minunate Şi trimişii inpara.es... deaca sosiră In racla svinlului măcenic ş. .sp.t.ndu-să dcade foc dc la «vini. racla, de- îngrozi şi cu graiul infricoşindu-i. să dea pace dc cc s-au apucat. Ş. dc năprasna, căd/uri la pâmini «menii înpâra.eşt. şi numai ce luară pulbere dc gios. de dusără la-mpăratul ş. o-mpArți giumAtalc pusârA în besearica. giumAlalc dusără la-mpăratul. să-, fie dc blagosloven.e, spuindu-i ionic timplărilc şi răspunsul _ . . . . .

Odânaoară. sa ispiti ncpriiloriui să den cclalca Solunului prc mina pizmaşilor, **In** chip ca accs.a. Scade dc-mvitcndza pre slovcani şi n.carsără cu oşti marc. fără veaste, pre-a furişul, sa ia cetatea Solunulu. larA din nontru. iară acelaş satan feace mcşlcrşug. dc s-au aprins besearica svîntului pre din nontru **Şl** nrden argintul svîntului de să topiia. iară nărodul orăşean.lor, cu toții, îmbla să slîngă, neştiind dcnnfară ce nevoaic Ic vine. Iară clisiiarhul, tcmîndu-să c-or da jac argintului, au amăgit pre narod. de-nu dzis c.irund să saic, să alcargc la zidiuri, să apere cetatea, că o-mpresură pizmaşii. Şi crcdzu iiArodul. ş-alcrgară cu toții. Ş-allară puind scările slovacii, să dca-n cetate. Şi-i loviră de-i dcpArtară dc la zid.urile cetății. Iară oamenii, strigînd prc simțul într-agiutoriu, mîntui şi cetatea de pradă şi potoli şi focul dc la besearica svîntului. Şi, dcacă să ogoiră, atunce clisiiarhul svîntului mărturisi ca n-au şliul ncmică dc-nccalc oşti, cc numai Dumnădzău i-au adus aminte a dzîce aşea, de frica argintului, să râşchirc nărodul, să nu jâcuiască cumva la argint. Din care socoteală poate cunoaşte înțAleptul că nevoință svîntului au fost dc-au răsîpit gîndul lui satan, că cu aprinsul besearicii au scornit nărodul, iară // cu stinsul l-au îndesit. Iară cu veastea ceaea ce feace clisiiarhul, de să găci adevărat cc-i părea că nu-i adevărat, au mintuit svîntul de acea limbă plăvîic au roşie a slovacilor. Şi să lecui răul cu rău

Aşijdcrc, un Illustric protospathari, om dumnădzăicsc, şedea lîngă besearica svîntului. Spunea că în vremilc lui Mavrichic împărat, la războiul avarilor, au vădzut 2 vonici chipeşi şi luminați de cinste şi-mbrăcați ca ceia cc-s la-mpăratul în casă cum intrară în besearica svîntului, la locul ce să cheamă Trivolon. la-ntralul în argea, între cei 2 stilpi marc dc Thcssaliia, ce stau spre-apus. Şi dzîsără slugii să-i ducă la slăpînul casii. Şi apropiind la intratul către svînta raclă, iară svîntul Dimitrie apucă nainte dc Ic ieşi în (împinarc, dcşchidzîndu-lc usca şi privitindu-i ca neşte cunoscuți, veniți de la-mpăratul şi păscind cinstca-mpăratului. Iară ci dzîsără: "împăratul au poruncit svinții tale sâ laşi acest oraş. să mergi la dînsul. că lasă oraşul acesta pizmaşilor!". Şi, deaca audzî svîntul, plînsă, plecînd capul mîhnit şi ovilit, tăcînd multă vreame. Iară sluga feace către acei 2 : "De-aş hi ştiut că aduceți Dumneavoastră atita incmă rea, nu v-aş hi spusu-vă domnului mieu!". Şi mai apoi, tîrdzîu, feace svîntul: "Oară dc rădzimă aşea, va să lase să fie? Şi aşea place Domnului şi-mpăratului tuturor sâ părAsascâ aşea marc oraş, care l-au răscumpărat cu cinstitul său sînge, să fie dobîndă celora ce nu-l cunosc?". Iară ei dzîsără: "Aşea!". Iară svîntul şi milosul măcenic îi tocmi şi-i îmvăță să dzîcă către Domnul şi Dcspuitoriul tuturor: "Cunoscu-ț, om-iubitoriule, Doamne, ieftinătățîle, pomindu-ți bănatul carele l-apnnd pururea păcatele noastre. Şi, de vreame cc m-ai pus şi pre mine păzîtoriu aceştii cetăți, mA voiu asămăna ție Domnului mieu. că ştiu că ț-ai pus sufletul în mîna Părintelui Tău şi ț-ai vărsat sfintul singe pentru păcătoşi! Şi nu să poate opri nice dănăoară gîndul cel bun şi voia Svinții Tale de păcatele noastre! Asămăna-mă-voiu Ție. Stăpînului mieu, punc-m-voi sufletul, lăsa-m-oi pieitoriu cu aceşti pieitori! CA numele tău strigă şi nu să despart de Svinția Ta de-au şi greşii! Ce / Svinția Ta eşti DumnâdzAul celora cc să pocăiesc!". Şi răspunsără acei 2: "Aceastea de vom spune toate la stăpînul ce nc-au minat, aceastea dc vom dzîcc către-mpăralul, ne teamem să nu-ş bănuiască pre svinția ta!" Iară svîntul dzisA: "Ba să dzîccți şi iarâş să dzîceți!". Şi să-ntoarsă iarăş în pomeanic svîntul, în raclă, şi închisă sv.nta raclă naintea acelor cu chipul de îngeri vonici, carii purceasără îndată deaca fîrşiră voroava Aceastea le adeveriia acel svinţit Illuslrie că: "Le-au vădzut avidomă! ", au înbuiguit. Şi aceastea Ic povcst.ia orăşean.lor ce mai rămăsease slăbiți, înspăimaț de omor ce-i înpuțînasă şi de imb, pAgmc ce-, meungiurasâ. Şi să mîngîiară, luînd nedeajdea lui Dumnădzău, înțălegînd din rostul mai .pw"rtut S V l n t U D m i t r e 5 , î n e t a r e a 8 i u t o r i u l s P r c d i n 5"» P r e c u m a u Ş» l^rul,

asunn/Sriii a v , c a u n i m P * " « . c r a i a cel chema Iovan. Era cu mare vrăjmăşie S j i J S de prăda țarile ş. oraşe şi un supt sabie punea, precum feaceră aemu agaVeanii .o an 2 • n i l £ s ' ' a C C U i a , u i , 0 v a n ™8* o r i u l ellinilor". Acela iovan au mArs ş, ,nă la Solun şi, cum era m cort unde descălecasă, aşea veade pre svîntul Dimitrie

călare viind cu sulița asupra-., dc departe. .Și-ncepu a arăla boiarilor şi a dzîcc: "Căutați, ia cum vine călare cel grec grijit bine dc război şi caută dirept la mine cu sulița! Țîncțî-i calea dc-l prindeți şi-l aduceți la m.nc! . F.. dz.cca: "Noi nu vedem pre nime cum spui Măria-ta!". El începu a striga- "Iacă s-au apropiat! Nu-I lasareț.!". 1i. ncmică nu vedea, pînă ce-au sosit asupră-i şi l-au lovit cu sulița în piept şi i-au dat smițclc prc gură, țîpînd şi răcnind. Și să mieşurară pizmaşii creştinilor, că pre-accale vream i mea nu era bolgarn curățiți dc păginălatc.

Un aprindzăloriu dc luminclc svîntului, a nume Onisifor, să-mvățasă a fura făcliile Și-l certă svînlul, prin vis, cu cuvinlul, dzîcînd: "Frate Onisiforc, nu-m place cum faci! Lasă-tc că faci şi oamenilor pagubă lumdu-lc luminile // şi ție sunetului picrdzare. Că, ardzînd luminile creştinilor, să milostiveaşte Dumnădzău prc dinşn! Pentr-accaea, marc pagubă le faci a cui sînt luminile! Și te părăseaşte, nu-ți mai face pterdzare sufletului!". Să pocăi Onisifor puțînca vreame. Și iarăşi începu ca mainie.

Dănăoră, adusă un creştin neşte făclii marc şi frumoase şi-ngădui pînă le aprinsă. Și să dusă omul, iară Onisifor tinde mînulc la făclii să Ic ia. Iară svîntul sloboade glas marc din secrii' "Dar amu iarăşi, aşea faci?!." Și, aşca, cădzu gios Onisifor, dc sâ trînti în lovitura glasului svîntului. Și dzăcu mort, gios, pînă mearsă un cliric priiatin, dc-l rădică. Și să trezi dc ş-au venit în fire. Ș-atîta s-au pocăit, cît au ispoveaduil de loale ce mai sus scrie. Și loți să polzuiră dintr-aceasta minune, dc să pocăiră.

Intr-accaslaş dzî, svinții măcenici Artcmidorşi Vasilie dc sabie să săvîrşiră.

înlr-aceaslaş dzî, svînla măceniță Leplina, pre pămînt tîriită, s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî, svînlul măcenic Glicon dc sabie s-au săvîrşit.

într-aceastaşi dzî, pomenirea cutremurului celui groznic.

în 24 dc ai a-mpărățîici lui Leon Isavrului păgînului, era indictionul 9 în 27 a lui octovrie. Să feace cutremur mare şi groznic miercuri, în a opla ceas şi ținu 11 luni acel cutremur groznic. Cădzură în Țarigrad besearici multe şi mănăstiri şi curți şi nărod mult au murit într-acel cutremur. Ș-au cădzut slîlpul lui Arcadie-mpărat şi stîlpii a mulți împărați cădzură şi zidiuri cîteva cădzură, a Țarigradului. Și cetăți cîteva cădzură, şi la Udrii, şi la Nichea, şi la Nicomidiia cădzură zidiurilc şi multă moarte să feace. Pentr-accaea, în dzua lui svelîi Dimitrie, pomenim acel cutremur groznic, mărgînd cu litie la Vlaherne, la Besearică Preacistei şi blagoslovitei Dumnădzău-Născătoarei, pururea Ficioarei Măriei, obîrşind svînta liturghie. Și pentru ruga Svințiii sale să ne spăsîm dc către toată groaza! Și să dobîndim binele dc vecie pen- / tru Hristos Isus Domnul nostru, Căruia-i slava şi tăriia în veaci de veaci. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 27, svîntul marc măcenic Nestor.

Acesta fiind foarte tînăr şi frumos şi cunoscut marelui Dimitrie, alergînd la loc unde era svîntul Dimitrie în păzitori, cădzîndu-i la picioare, dzîsă: "Șerbul lui Dumnădzău, mi-i voia să mă lovăsc cu Lie şi roagă pentru mine pre Domnul Hristos!". Iară svîntul, sămnîndu-1 cu sămnul svintei cruci, dzîsă: "Pre Lie vei birui şi pentru Hristos vei mărturisi.". Deci, mearsă acolo unde era făcută măiestrie de luptat, prăvindu-1 Maximian, şi dzîsă: "Dumnădzăul lui Dimitrie, agiută-mi! ". Și, apueîndu-să cu Lie, l-au lovit într-inemă şi l-au oborît de pre podul luptei, de l-au omorît. Și să mîhni împăratul şi trimisă de giunghiară pre svînlul Dimitrie cu sulițe, iară pre svîntul Nestor învăță de-l umorîră cu sabiia lui.

într-aceastaş dzî, svintele măcenițe Capetolida şi Erotiida.

Aceastea era în dzîlclc-mpâratului Dioclitian şi Zolichinth, domnul Cappadochiei. Deci, Capetoliia, de rudă bună fiind şi bogată, au împărțîtu-ş toată avearca la mişei. Și au iertatu-şi robii. Cutedză şi mearsă de grăi la domnul, mărturisindu-să creştină. Și o închisă în temniță şi, demineață, îi tăie svîntul cap. Iară Erotiia, fiind roabă svintei Capelolide, căce au şi cu pietri împroşcat prc acel domn de l-au lovit, fu bătută cu toiage. Și, cu darul lui Dumnădzău, fu sănătoasă. Și-i tăiară capul, mai apoi.

într-aceastaş dzî, dintru svinți părintele nostru Chiriac, patriarhul de Țarigrad.

într-aceastaş dzî, svînta Procla, femeaia lui Pilat.

Poveastea ivirilor, cum să botedzară. , • • •

în dzîle svîntului Marele Constantin îm- // parat, o femeaic creştină fu adusă la iviri, carea era deplin învățată şi deprinsă viață călugăriascâ din cuconie. Și, tîmplîndu-i-să şi la robie, tot ş-au ținut pravila călugăriei. Și, în Țara Ivirilor nefiind doftori, cînd să războiesc, năzuiesc unii la alți, de-ş întreabă leac şi buruiane. Aşea veni o femeaie cu cuconul ei, războlit de grea boală, .ntreb.nd leac. Iară acea femeaie minunată luă pruncul şi-l dusă de-l culcă în patul său ş. feace ruga la Dumnădzău. Ș. Dumnădzău o ascultă şi isțeali acel cucon. , . .. o-

Dintr-acea isțealenie să feace vestită acea minunată călugăriță, at.ta c.t audz. ş. împărăteasa Și fiind cu boală grea, trimisă de o pofti. Iară ea să feace nehamică a mearge la o împărăteasă, neşt.ind ce

Sale.icnMonede Şi. spu.ndu . de Dun.nAdzaul cc •,,A.tuiiscnş.c roaba ş. de bcsennc A cc-m. d/.îs l l ^ a i i iî M L . să crvşimcndze lonift |nm. In.piln.iul sA .... dc prcm.lnv.tft •ştenlcnic. înrA

^ c l \ S p ^ ^ a n . c . icşi-mpArmu. - vina.. Şi. dcaca-nccp.nA a vina. «I..l,i.o,i alerga. iarA prc-m^A «iul l-m/Ui. "cvcdcarc ,i s.n dc sA mir» cc I-au lovi. Apo, «duc,nclu-ş. aminte, sA rugA cA rA Dui»nAd,Aul acei. roabe şi-ndal* sA .An.Ad.n. Şi menrsA la acea cmsl.lA ronbA.de o rugA sA n.argA sft-i «nuc chipul dc bcsennc A. cum sA Incc besenricn. cA .... sliia Ş. n.c.rsA roaba, de-nu arAlnt şcru.nd chipul prc pAmîni şi meşterii IcnccrA besearica Şi. dcncn o uAtnrA. .... prcu|i nu crn. Ş.-n.vAţA pre-mpAra.ul mriloi de-nu trimis nigAminlc In svîntul (onslaniin fmpAml pen.ru prcu|i şi arhiereu. Şi svîntul fmpA..it. priimind cu cinslc solii şi. mul|A- / mind lui Dumi.AdzAu. irimisA un boinrin î..|Alcpt şi credincios cu «.luciri svin|i şi destoinici. Şi boledznrA pre-mpArnl şi lonlA |nra. Incînd minuni şi hirotonind şi obidind ton.A ţar... cu Svfniul Hoicd/. crcştinînd. Intr-accsla chip au lost crcşlinAlurn ivirilor

l'ciilr-n lor svinlc nigi. DumnAdzAu n.iluinştc şi ne spAsenşlc.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 28, svinţii mflccnlcl African. Tcrcntic. Maxim, Pompiio şi alţi 36.

Accstl «vinii mftccnlcl sA nevolrfl în d/tlcle lui Dechie împărat şi Furtunii! Ighcmonul. nAscuţ tn Africa Şi. ieşind la ncvoin|A, furA bAtu|i pentn. Domnul llrislos cu vine, apoi cu toinge. Dc-aciin, arşi cu jigalc înfocate de her şi cAli|i cu o|Al şi snrc preslc nrsnri şi ccsAli.|i cu irAsinc şi inrAşi întrcbn|i. Şi. nc-ndupIccmdusA pAgînici. ii IcgnrA deasupra focului, prc plase dc her înfocate tAvAlind goli şi iarlşi cu IrAsinc îi frccarA. Accnstc rînduri dc munci tonte Ic rAhdnrA bArbAlcnştc, pentru liubovul Domnului Hristos Dc-aciin. furA nrunen|i într-o gronpA plinA dc scorpii şi gîngAnii vci.inntc. Şi ieşind nevAtima|i. le tAiarA svintele capele.

fntr-accastnş dzî, svinţii mAccnici Tcrcntic şi Nconih. şi cuconii ci Nitn, Snrvil, Icrncos, lltcodul. l-otic. Vnln şi hvnicn.

Aceştia svinţi mAccnici, uflîndu-sA într-o cnsil şi slujind pururea lui DumnAdzAu în luinfl, furA clevcti|i. Şi, oştind la giudcaitA, mArturisirA pro Domnul Hristos, iurfl prc idoli ocArîrA. Ponlr-nccacn, furA spindzura|i şi struji|i fArA milA şi cu o|At iute preste rnnc udaţi şi prc didesupt nluninţi cu inrbA pucioasă. Iară svinţii. rugind Dum1.Ad7.Au mîlcomiş, umil prc nlnll mîngîin. Şi lUl trecu DumnAdzAu ruga lor, cc îngerii ncvAdzut îi dezlega şi-i fAccn sAi.Atoşi; şi cuprindea fricA şi cutremur prc păgîni. De-aciia, ii IcgarA In roalA. dc-i bătea cît în vedenre. // IarA ncmicA 1... s-nlingcn (le dînşi elurenren. fi dcaderă şi berilor sA-t mAnîncc şi ncmicA nu pAţîrA. Dc-ncii. ii bAgarA în căldAri cu smonlc clocotind prc foc şi sA feace smoala apA. VAdzînd aceastea minuni, pAgînii socotiră cA li-s înlr-o ncmicA tonte muncile. Ic (AiarA .svintele capele.

Intr-aceastaş d/î, preacuviosul părintele nostru lonn llozevitul.

Aresta svînt părintele nostru crn din lliivc. ficior dc pArinţi oameni marc şi luminaţi. Şi nu priimiiu svinlul săbor cel fAcut în Holchidon şi sA-mpArţiia dc cAtrfl sAbornicn svîntA BescuricA. InrA, mArgînd In Sviniclc l.ocuri, menrsA sA sAnilc svîntul lemn n sviniei Crucii Domnului llrislos, fu oprit de puicarco lui DumnAdzAu nevăzut şi audzî un glas cA coia ce nu-mprounA sA cuminccA cu sAbornicn svtntA RcscaricA sint nevreadnici o sA-nchina cinstitei Cruci. Acesta nu fost în vis. Şi, dcşlcplîiidu-sil prum. svimul sAbor şi sA lipi la svînta sAbornicn BcseoricA. Şi menrsA Iu pustiin cc sA chiamA Hozevn ş. acolo. toarte sA nevoi. Incînd multe minuni. Şi IHcîndu-sA a multe mAnOsliri povnţA. Şi sA rApAosA Intr-accaca pustie

S ^ ^ l ^ i ^ i ^ i ' ^ ^ - Părintele nostru în drjicîc Marelui Constantin şi hienei, maicA-sa. au vAdit cinstim Cruce

l * n J t o ^ " Z ^ Cmci. dencn credzu şi sA bo.cdzA, slAtu episcop în • « « p l f * ^ ' -au «ras v.

ş. nevo, a sA-nch.nc la ,dol, ,, sA le jirtvaseA. IarA svîntul îl probrArt. Deci, spurcatul Iulian

dc-i lAinrA svinlii cliranplA infnA. dzîcînd: "Mullc eArţi ui iu scris cu nccncn. dc ui iniors clinii dc Iu dumnAd/.Aii noşlril". I)c-nciin. liimA plumb topit ţ,, ,,,slul svînlului / şi I culc A pic put dc hei inlocnl Ş. mmrsA nimcA-sn In dînsul şi Iu prinsh şi cu. Şi sptiul/urnlA dr cosiţe, dr o muncirâ şi sii,,,i prcslc lol Impui ş. pirjolilA pmA o umoriiA. Şi-ş dc.ulc snllclul iu minn lui DumnAd/Au. Miruind pic pAgin cn o dcsIomicA. mcnrsA In cimiinn Im DumnAdzAu. Dc-nciin. şi svînlul ci hiiu (hirinc Iu băgat in tAldnrc si cu snbic giunghiiit dciulc In DumnAd/.Aii snllclul.

înlr-ncenslnş d/î. pomeni.cn svinlri slnriţe. muicii svînlului Chirilic. spind/uratA ş. strimta si cu făclii pirjolilA. s-au sAvîrşil.

înlr-ncenslnş d/.î. svinţii niAccnici Co/mn şi Dnminn şi cu dînşii uluiţi nei Irnţi ui lor.

Aceştia purecd/înd dc Iu Arnvliu, ilc incşIcrsuRiil vrAcchuicesc lourlc Imul iscusiţi, imbln In lol oraşul şi celnlcn. lAmAdiiiiul IhiA plulA şi propovcduiiul cu ptilejul vrAccbnicici credinţn dc Domnul I lrislos.

Şi-n d/.îlclc lui Dioclilinu şi Maximum, prinşi in Chilicluin. nstAluiA iininlcn ighemonului l.isic iu oraşul cc sa chininA Hghes. Şi bAluţi lAlA milA şi lltrA omenie, iminenţi iu marc şi feriţi cu voin lui DumnAd/Au, aliaţi In iiscnl. inrAşi prinşi şi uiiinciiţi in cAmin înlocui. Şi. ieşind sAnAloşi. fură prc cruci tA.stigniţi. Dc-acii. fui A şi lAinţ accşli svinţi şi fericiţi 5 fraţi, dc inenr.sArA cn o jArivA scumpA Iu DumnAd/Au, dc rongA pentru crcştinAlntc.

înlr-nceiislnş d/.î. svînta mftcenitA Pnruschcvi.

în dzîlele lui Dioclitian împArnl, iicenstA svînlA Pnruschcvi cm din oraşul Iconion. din pArinţi creştini, crcsculA în credinţă. Şi, pix: urm» părinţilor. începu u-ml'runtn pic pagini şi n Ic ocAri idolii. Pcnlr-iicen, fu prinsA şi lulusA Iu giudeţ. Şi-nlrebnlA, sA inArlutisi crcşlinA. Şi. mult inAgulitft dc boinrimil locului şi ncpiilînd sA o-nduplccc, învAţA dc-i rumpsAiA hainele prc dînsA şi cu vine o bAturA şi cu trAsînc-i liccnrA nuiele. Şi. vftd/.înd cA nice sA vaiclA, îmvAţA dc o spîtul/.urnrA şi cu brinci dc her o slrujirfl prc conslc. Şi, abiia vie, o nruncurA în IcmnitA. Şi // venind îngerul lui DumnAd/Au. o fenec sAnAlonsA. Şi inrAşi o lunrA şi o dtisArA in idolniţA. sA o sileascâ sA sA-nchinc. larA cn luA prc un idol dc picior şi-l lAslurnA gios şi sA pornirA toţ idolii dc cAd/.urA şi sA slurîmnrA dc putearea lui Mrisios. Şi. ininiindu-sA boiiirinul, o nrsA cu lîlclii prc lol trupul. IMIA svînln feuce rugA In DumnAd/Au. Şi veni înger dc porni din Indii focul asupra paginilor. Şi fugi boiiirinul şi toţ Mni apoi. lAinrA capul svinţiii snlc şi mcnrsA In mirele ci I lrislos, încununalA, cu licioriţele ccalc inţAlcuptc.

Pcnlr-n lor svinte rugi, DumnAd/Au miluiaşte şi nc spAscaşlc.

ÎNTR-ACiCAS 1A LUNA, 29, pomenirea svintei mAccniţc Anastasiei Rimlcancei.

Accnstii svîntA fieioniA inAccniţA Aiinstnsiln era în d/.îlclc lui Dcchic inpAnit şi Vallcrinn şi ighemonul Prov. Dc rudA rîinlcnncA, tinerea. lAcuind în inAnAstiie. Şi mcnrsA dc inArturisi In-mpArnţi cu înnre-iuIrAznirc prc Domnul llristos DumnAd/Au. înli-iuul/.ul tuturor. Pcntr-acca, fu bAlutA preste svînlul ci obraz şi-ntinsA prcslc jerutec înfocat, bAlutA cu toiage. Şi, ncputîndu-o birui cu accnslcn. o spîiul/.tirnrA şi-i domlcrA strînsori cu viilenje dc munci şi cu undiţe lAiosc o pAlrunsArA şi o spind/.urnră inrAşi, dc o slrujirA prcslc trup cu IrccAUiri nscuţîlc pic tot irupul; şi lol nu s-au dat. I)c-uciin. ii lAiarA (î|îşonrole şi-i dczrAdAcimirA unghilc lulc domiAd/.Aci; dc-aciin, îi lAinrA mîmilc şi picioarele şi .svînln limbă; dc-uciin. îi dczrAdAcimirA dinţii şi niAsclade. Şi-n toalc «ccaslca munci au biruit ca o destoinică. Mai apoi, îi lAinrA şi svînlul cap şi-l dttsA poininoc cinstii şi luminat Iii iubiml ci mire llristos, în venei vcselindu-sA şi rugind pentru crcştinAlntc.

într-tieenstnş d/.î, preacuviosul pArinldc nosliu Avram ic şi nepoalA-sn Mariia.

Acesta .svînt pflrintc cm cucon din pA- / rinţi creştini şi-l însurnrA InrA voia lui. Şi. lAşind Ionic pentru jclnnic cc avea cAtrA DumnAd/Au şi osAbindti-sA. mcnrsA dc sA-nchisA înlr-o chilie micA. pelrecîiul via|A cu ncvoinţA dc podviguri grenlc. Şi. prcslc d/.cacc ai. s-nu hirotonit prcul.

Si nun ind un linlc-şi. rAmîindu-i o cuconiţă micA dc 7 ni. o luA In sine şi o închisă lingA sine. înlr-nllÂ chilie, la pustie, unde lAcuia. Şi. cînd Iu dc 20 dc ni, fala. ncpo|cnon sa Marini. Iu prelcsiiiA şi cAd/.ulA în pAcnle. Ik-ticiiit. fugi Iu lume. In o cnsA dc ctuvAiie, Şi nu-i şliia unchiu-sAu dc ncrirc. Mai apoi, lucîndti-isA vciisto. să oblici. Şi svînlul Avrnmic sA-mbiAcA inirenciişlc şi cAlarc mcnrsA In ihnsA. dc o iiclusA dc Iu cAtlcnreii pAcnlelor. Şi o pusA inrAşi In poclvig. Curcii nrAlA atîta ncvoinţA. Incrilmi. posl şi trtidn şi rugii ci con cu jcnlc. Cine ponlc spune cîl sA spodobi n lacc mnrc minuni cu rugiii ci.. Uc-nciin. svînlul Aviamic rApAosA în 29 n lui oclovric şi. prcslc puţînA vrenmc. tApAosA şt Mnrun nepontA-sn nccnsdi, spAsîndu-sA cntrA vinţn cen dc sus, cu vecie.

într-ncenstiiş d/.î, svîntul inAccnic Chirii. . . . . ,, .

înlr-nccnslnş dzî. svînlul Snvn Slnililiit. prc dimbe părţi insuli|ni şi pătruns, pcnlru llristos sau

^^"^'iiiIr-HConsmş d/.î. preacuvioasa maica nonsliA Amin. cc ş-nu pus numele bArbAtenştc l-vllniimi.

Acest* preacuvioasă ...aica noastră Anna iaste II.ICA un», cl.acon de la besearica Preacislci •> I H n VInhxme cc iaste în Țarigrad. Şi. ramîind dc părinți săracă, au nevoit .nonşe-sa dc o au T T f \ , vHnd *u*Si^ cfu. parn c ves^ din pustie fiind. Căruia (uscase tăiată limba de Leon !" >ntrc ul I S « Domnului Hristos ş-a Maicii lui Dumnădzău ş-a svinților. Şi .rt»^ Z d^ mbn. dc grăia limpede. Şi deaca o vldzu prc^icpoată-saniărilată dzîsă •A c a Mnăntat carea trăgea către podvig şi ncvoin,ă sufletească?" Ş. b agoslovmdu-o, să dusă părintele la pustie. Şi. preste puțini ai să petrecu acel păgîn Leon Iconoborcțul de să dusă ,n cămările udSui Şi. *ciad* fu în dzîlele Irinei şi a liiul ci Co- // s.antin împăraț.lor. m.r-n cărora dz.le s-au făcut al camele săbor în Nichea. unde s-au făcut şi cel dintîi. Aceşti blngoc.st.v. ş. bun. .mpăraț., Ir.m.țmd să , orc acel svînt părinte şi oblicindu-i patima dc la împăra,.. cc. ră. ş. necredincioşi, luară blogoslovcnic şi n.gă de la svin|ia sa. Şi svin|ia sa iarăş îmvă(îndu-. suflcteaşte pre-mpăraț către spăsenie, iarăş il slobodzîră să să ducă în săhăstrie-şi. o • J - *

Allinct· ,arnş j o vădzu şi-i dzîsă nepoatei sale sâ să-mbărbâtcadze. Ş.-i dzîsă: Multe sînt scîrbelc dircp'ților. Şi să ştii că nu țî s-a naşte cuconul, pînă nu ți-i acoperi bărbatul cu țărna!". Şi. preste şensc luni, s-au înplut cuvîntul svîntului şi rămasă săracă. Şi, făcîndu-şi cuconul şi la vrtamc-ntărcîndu-l. l-nu datu-l la alt unchiu al ci şi ca s-au băgat în podvig greu, săhăstresc.

Şi iarăş veni dc la muntele Olimbului unchiul ci, săhastrul, la dînsă şi cădzînd la picioarele lui, cerşind blagoslovcnic Şi o-nlrcbâ unde-i cuconul. Ea feace: "Unul l-am dat la fratele tău, unchiul mieu. altul iaste cu mine! ". Şi, plîngînd dc la inemă, adusă cuconaşii amîndoi nainte-i, rugînd să-i blagoslovască şi să Ic dea rugă. Iară bătrînul dzîsă: "Nu le trebuie acestora rugă .".Ea, suspinînd din adîncul incmii. câdzîndu-i greu acesta cuvînt, şi-i dzîsă svîntul: "Spusu-ț-am, hiică, că multe sînt scîrbelc dircpților. Şi, dc nu Ic vom răbda, nu ne vom spăsî, că aşea să cade şi aşea place lui Dumnădzău!". Ea dzîsă: "Poate hi că Dumnădzău au socotit să-m ia cuconaşii către sine, Svinția sa!". Şi-i dzîsă bătrînul: "Bine dzîsăşi, hiică, că Dumnădzău curund (î-i va lua de la tine!". Ea mulțămi lui Dumnădzău şi, cădzînd la picioarele cinstitului stareț, luîndu-i ruga, începu cu mînule sale a-mpărțî avcârca sa la mişei.

Şi. răpăosînd curund cuconaşii, îi plînsă mult şi, cutrierînd cu rugă şi cu lumini svintele besearici, să apucă de viață călugărească. Aflînd un părinte venit de la muntele Olimbului, să tunsă în călugărie. îmbrăcînd dedesupt bărbăteşti, deasupra ceale femeieşti. Şi, tăinuindu-să, mearsă la părțile Olimbului. Icpădînd dc deasupra ceale femeieşti şi să priimi la o svînta mănăstire bărbătească, necunoseîndu-o, părîndu-lc că-i scop. Şi mult să nevoi, a- / tîta cît lua toți de pre dînsă îmvățătură. Şi, cereîndu-o pristavul casii ci, să blagoslovi şi mearse la lavră.

Şi. acolo, făcîndu-să minunată, mearsă veastea pînă la patriarhul svîntul Tarasie. Şi adaosă mănăstirea, că nu-ncăpca dc mulți, de cînd veni această svînta, carea ş-au pus numele Evfimian. De preaslâvitc ciudcaselc ci, ce să strîngca lepădați de lume, în veastea minunelor lui Evfimian! Şi, fiindu-le strimt dc mulțime. îi dcade patriarhul loc, unde-i aemu mănăstirea Avramițîlor şi feace acolo mănăstire a mulți dc spăsenie. Şi acolo aşedză patriarhul pre svînta şi cu multă nevoință silindu-să şi răbdînd.

Pusă pizmaşul pre un călugăr cu chipul numai, om zavistliv, pururea făcîndu-i scîrbă şi ocArindu-o a nume dc scop. Şi puindu-i ocări într-audzul tuturor. Iară o femeaie de cinste-1 dojeni şi-i dzisâ: "Nu ocări, nice pune ocări ca aceastea, cîndai n-a hi scop, precum să veade, că, nu de mult, o femeaie pre la noi ş-au lăsat casa şi avearca şi nu să ştie ce s-au făcut; cîndai să nu fie aceaea! Şi tii-ț dobindeşti osindi ş. audzul oamenilor spurci cu ocările cc-i pui! Ce te părăseaşte!". Iară el, încă mai mult luă la rău cugct.nd in cc chip ar veadea ce iaste. Şi gîrbi odănăoară de o surpă gios, ca doară ar vedea. ş,-l sAcA Dumnădzău. Şi dc-acolo să dusă de peri rău-ocărîloriul şi clevetnicul acela *bcsJ^J^L* dCJi!CCaV?' IUVOU SinC 2 Călueări * mearsă la Părtile '«i Steno. Aflînd sT*T.2 S i ^ î V ^ aC0,O CU EvStathiC Şi Ne0fit- Preste ci^a ai' 0 <*™* la părțile DuZ^/uitril; CUm 'UbCaŞte Dumnădzau. Vălenii şi minuni făcînd, mearse la DumnAdzAu Hnstos sufletescul c. mire ce ş-au iubit, la odihnele ceale cu pace

Într-aceastaş dzî. svînta măceniță Melitina.

,,, ZXSSSS s r i D r Mai ● poide aiaacu ^

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 30, svinţii măcenici şi fraţi buni Zinovii şi Zinoviia.

Aceştia svinţi era în d/.îlclc lui Dioclitian împărat, cuconi din părinţi creştini. Deci, Zinovii, prins, aslătu naintea ighemonului. Şi, într-aceaea cc era întrebat, să deade şi soru-sa Zinoviia. Deci, amîndoi fură bătut. Şi, ncînfrînţ, îi aruncară într-o căldare cu smoală înfocată şi, cu darul lui Hristos feriţi sănătoşi, luară sfirşenie dc sabie, obîrşindu-şi nevoinţa în cunună de viaţă, purceasără la liniştea împărăţîiei ceriului.

într-aceastaş dzî, svînta măceniţă Mclctini şi svînlul Marchian, episcopul siracusilor, ucinicul lui svetîi apostol Petr.

Acesta svîntul Marchian hirotonit dc marele apostol Patru, fu trimis la Siracusele Siţeliei. Carele, răslurnînd cu ruga sa idolniţelc şi capiştile şi aducînd pre mulţi către blagocistie şi înspăimîndu-i cu minuni şi cu miracuri, i-au făcutu-i fii luminii. Pentr-aceaea, bănuind jidovii şi neputînd răbda îndrăznirea lui, cu grabnică şi fără veaste moarte l-au umorît.

într-aceastaş dzî, svinţii măcenici Alexandru, Cronion, Iulian, Macarie şi alţi treispreacc.

Aceştia svinţi să nevoiră în dzîle lui Dechie la Alexandriia. Şi adus întîi Alexandru şi, neputînd sta pre picioare că era bolnav de picioare, îl pusără călare pre cămilă cu Cronion, văru-său, şi-i purtară pre uliţe. Şi, spîndzuraţi şi ucişi, mai apoi turnară var aprins preste dînşii; şi aşeaş deaderă sufletele la Dumnădzău. Iară Iulian şi Macarie, după multe cumplite munci, le tăia- / ră şi lor muncitorii capetele. Iară cei treispreace svinţi: unii strujiţi în multe fealiuri, alţîi fripţi, alţîi hăcuit şi nu-şi deaderă cinstea credinţii, ce bărbăteaşte luptară de biruiră şi luară cununa împărăţîii.

într-aceastaşi dzî, svînta măceniţă Evtropiia.

Această svînlă măceniţă Evtropiia fu pîrîtâ către ighemonul Apelian că-i creştină şi îmbla pre la temniţe, miluind şi socotind cei închişi pentru Domnul Hristos, de-i mîngîie şi-i îmbărbăteadză. Pentr-aceaea, întîi o spîndzurară şi o arsără cu făclii dc vînt. Şi ea băga samă focul ca apa. Şi adeveriia la toţi cum veade pre svîntul înger ruorîndu-o şi răcorind para făcliilor. Şi vedea pre svîntul înger şi slujitorii. De-aciia, după ce o munciră camai cumplit, deade aşeaşi, din munci, sufletul în mînule lui Dumnădzău.

într-aceastaş dzî, svîntul Cleopa Apostolul şi preacuviosul părintele nostru Iosif, patriarhul de Ţarigrad, şi svinţii măcenici Asterie, Clavdic, Neron şi sora lor Nconilla.

La întîia domnie dc ipatie a lui Dioclitian, domnind preste Chilichiia Lisie, era aceşti svinţi creştini şi fraţi buni lăcuind depreună, avînd aveare destulă. Şi murind tatăl lor şi, mai denainte, maica, rămasâră cu maştihă. Şi, silind maştiha să le mănînce avearea părinţilor, mearsă dc-i pîrî la ighemonul că sînt creştini. Şi, astînd naintea ighemonului tinerii cuconi, întrebaţi, răspunsără ighemonului: "Noi lăsăm tot nebăgat în samă, o, ighemone, şi pentru leagea noastră şi credinţă vom răbda tot răul ce ne va veni asupra! Şi acea maştihă a noastră, cârca rău s-au ales în locul maică-noastră, ne-au astătut în polatele tale, nu îndereptînd leagea voastră, ce silind sâ ne mănînce avearea părinţilor, de la tatăl şi maică noastră ce-au rămas!". Aceastea ighemonul audzînd au priimit şi, aşca, ş-au priimit de-ndereptare legii sale.

Şi-ndatâ, întinsără la pămînt dc ***A*** înş pre svîntul Clavdic şi-i hăcuiră spinarea cu toiagele. De-aciia, îl spîndzurară de deagetelc mînulor şi, dc către picioare, îl ardea cu jeratec şi preste coaste îl bătea cu sfichiuri. // Şi, iarăşi, preste rane frecară cu hîrburi şi pîrlirâ cu papură. Şi la toate muncile aceastea, striga slrigătoriul: "închină-te dumnădzăilor împărăteşti şi t-ii mîntui!". Iară svîntul răspundea: "Spus-am o dală că, pentru credinţa Domnu mieu Hristos, nu bag samă nice de moarte! Fă cc ţi-i voia!". Şi, pugorîndu-l de pre lemn, l-aruncară în temniţă. Şi adusără nainte pre Asterie către carele dzîsă Lisie: "Cum te chiamă?". Şi tăcînd svîntul, nedîndu-i răspuns, învăţă de-i zdrobiră dinţii. Şi slrigătoriul strigînd svîntului: "închină-tc bodzîlor şi le lămîiadză!". Iară svîntul dzîsă: "Ceaea ce-i să faci, o, ighemone, fă, că eu nu m-oi lepăda dc Hristos şi Dumnădzăul mieu!". Atunce, spîndzurat, îl strujiră şi, din gios, aşternură jeratec înfocat, dc-l frigea la svintele picioare. De-aciia, îl bătură cu toiage şi-l aruncară în temniţă.

Şi adusără pre Neon. Şi-ntrebîndu-l de nume, dzîsă: "De-m vei să ştii numele, o, ighemone, mă chiamă Neon! Nu nădejdui altă mai mult de-atîta dc la mine, că eu sînt frate celor nainte mea muncit! Nu mă poci de dînşii despărţi, cc iacă sînt nainte-ţi pentru mărturiia Domnu mieu Hristos, fiiul lui Dumnădzău! Şi nu zăbăvi a face cum ţi-i voia!". Atunce-I întinsără şi prc svîntul Neon, de-l bătură cumplit şi la picioare îl fripsără cu jeratec şi, multe ceasuri muncindu-1, l-aruncară în temniţă.

Si d e d a i **scdzâd** in **scaun** Lisie, adus* rauniea sa pre Claudie şi-i dzîsă; "Spune-ne, doară te-ai certat **kU** şi **te**-a i TţlMn schhnbind gindul s-ai pus gindul cel bun lingă tine?". Iară svîntul: "încă « T U r si mai **cutedz**-deci. K=n sint astadz inprotiva ta. că m-am ftcutu-mâ ma. bărbat s. ma. **îndrăzneţ** din muncile **tale'** Şi-**ndati.** Icgindu-I vîrtos. rădicară marginile m.nulor ş. picioarelor şi **aawsaridcsti'** si **croiak.** de-i scoasara cWanealele de prin cheieturi. la mini şi la picioare. Şi apoi, **roufee** ceasuri **ce**-l **ţinură aşca** spîndzurat. il pugorîră abiia viu şi deaderă la temniţa. Şi, căotînd Lisie **asupra svfotului Asterie,** ce-l **aduscase** nainteşi. dzîsă. "Dară tu ce mai dzîci? Au gîndrt-ai să tămîiedz **bodzîi** şi st **te** mm&iiesti de munci de-aemu nainter. Iară svîntul dzîsă: "Cela ce cunoaşte pre **adevăratul Dumnidziu s»-s (ine toate** nedejdile / pre Svinţia sa nu i-i grije de moarte, săvai de-ar cădea fa mii **de lautate!'.** Şi dzisi Lisie: "Dă-i de-l spîndzuraţi şi-l strujiţ pre coaste şi-i tăiaţi mînule şi **pkaoarek** şi-i frigeţi sringhile cu frigări înfocate!". Toate aceastea cumplite munci făcînd svîntului, simp- cumplit* usturime sfîntul şi durori iuţi. Striga. "Vadză-te Dumnădzău aceastea ce lucredzi tu, o, oecwrarale. şi-| **va** pUti cu răscumpărare!". Şi-mvăţă Lisie să-1 arunce pre acesta svînt în temniţă.

Şi **adusără prc** Neon. iarăşi, intr-aceaea hire ca şi dintîi, aspru asupra păgînului. Şi iară-1 **faunsari** şi-l **natură** cu vine şi strujiră ranele ceale bătrine de-1 feaceră preste tot, tot rană. Şi-l aruncă în **temniţa.**

Dr-actL **invifă de**-i adusără şi pre Neonilla, sora svinţilor. Şi, deaca deade şi de dînsă că-i mai vktoasă **decit** piatra in credinţa Domnului Hristos, învăţă de o bătură preste obraz şi o legară de picioare şi o bătură **pre** Uupc cu bice. De-aciia, o spîndzurară de deagetele mînulor, de-aciia, o rasără **prc cap. De**-aciia, o tinsără cu 4 şi o zmicurară" cu cureale verdzi. De-aciia, o întinsără la pămînt cu **faţa** fa sus şi-mplură un vas de jeratec înfocat şi pusără pre ptntecelul svintei, sfîrîînd, şi cu aceasta o tr«»<jf* din viaţă. De-aciia, **big**ind într-un sac svîntul ei trup, l-aruncară în mare. Iară pre svîntul Claudie. **Asterie** şi **Neon le** tăiară capetele slugile ighemonului, afară de zidiu. Şi-i lepădară să-i manince **herile.** Şi **aşea** obirşiră svinţii şi bunii biruitori măcenicii lui Hristos şi fraţi buni, ducînd **izbindi mare** naintea Svmţiii sale.

fntr-aceastaşi dzi. svinţii apostoli din cei 70: Terentie, Marco, Iust şi Artema.

Aceştia sviuţi apostoli **sîat** din cei şeaptedzăci luminap cu credinţa de la Dumnădzău.

Deci, Terentie fu episcop, al doile, in Iconiţa, după Sosipatru şi i-au plinit slujba, botcdzînd pre top! dp ramăsease de la Sosipatru, fiind făcători de minuni vestit. Ş-au scris şî *Poslaniia* lui svetîi Pavel *către Rimlrni.* Iară Marco, nepot // lui Vamava de frate, de carele pomeneaşte apostolul Pavel **In** *Podani.* Şi acesta era hirotonit episcop în Apoloniada, risipind cu propovedaniia direptaţii bojnifeie idolilor. Iară Iust, ce-i dzk şi loan, au fost episcop la Elevtheropol, aducînd pre top! la cunoscutul direptaţii cu cuvîntul di dascăl iei şi-învăţăturii sale. Iară Artema au fost episcop la Listre, rfcfaiad toate strim baluri **le** dimoneşt, ca un slujitori a lui Hristos destoinic. Şi, aşea nevoind şi multe nrinejde rabdind pentru direapta credinţi şi suferind grea le nevoi şi iscuşenii, în toate biruiră şi cu pace deaderă sufletele **la** Dumnădzău.

f ntr-aceastaş dzî. svîntul apostol Aristovul cu pace s-au săvîrşit.

I**nfr**-aotastaş dzî, cuvint Ia ieşitul sufletului şi suitul către ceri, după moarte.

F«ieitaJIoan Milostmri, pentru pomenirea morţii şi ieşitul sufletului, pururea pomeniia că **era** hu descoperit de **la** svîntul Simcon Stîlpnicul, că ieşind, dzîce, sufletul de la trup şi vrînd să suie **catrt** cenun. i. ies nainte. de-1 tflnesc ccalc de draci. Şi cearcă întîi de elevele şi de minciuni. Şi, de n-a hi ispoveadurt şi pocăit, il opresc dracii şi iarăşi, mai sus, **îl** tîmpină aracii cei de curvie şi de mîndrie Şi. **de-a** hi pocăit şi grijrt **de** toate aceastea, el hălăduiaşte, că sînt multe locuri de are sufletul strinsoare de mitinai văzduhului, mirgind spre ceri: iaste mi tara iţă pentru mînie, pentru zavistie, pentru urgie ***aUZH*** c **t** Ve * e **J L ^ T** k ' * §i neplecare, pomenirea răului, farraâcăciunile, nuaruaile. uciderile, rurtuşagunle, ^milostivirile, curviile, preacurviile

d n ^ **t** ^ . **T ! ! !** ^ Sufte<dcla P faîrt ceriuri- îngen mărg osăbi şi nu-i agiută, ce
ÎSZc^cÎ £ ZrlrZT *** *" mi,0steniik ?i - fepte bune. Mai m a r e ! toate,
l ^ ***Z*** ^ ^ ***S*** ^ ***T*** " " " " ^ ^ d ^ m,losten^ *** W avînd făcută, s-a izbăv

Deci, ştiind aceastea, fraţilor, să ne teamem de acel ceas amar a morţii, cînd ne vor tflni acei groznici şi crudz şi nemilostivi vameşi! Cătră dînşii ni-om mira ce vom dzîce! Pentr-aceaea, să ne pocăim aemu de la tot răul şi, prc putinţă, să facem milostenie (săvai a cincea din eh avem)! Că milostenna nc va putea petreace de la pămînt cătră ceriuri şi de cătră sila drăcească să ne apere! Că mare pizmă şi ură a lor iaste asupra noastră şi mare ni-i groaza şi greutatea mare a văzduhului aceluia suiş! Că, pre pămînt, de la un oraş pînă la amil, che soţii luăm de ne petrec, să nu cădem în tflliari ş>m primejde şi la trecători preste ape şi la războinici nenigaţi?! Dară acolo, cu cit mai vîrtos, ne trebuie povăţători dumnădzăieşti şi soţîi bune să ne petreacă, ducindu-ne la acel drum îndelungat şi veacinic, adecă dzua morţii, ieşind de la trup. Carele drum nu-l putem pre-ahirea treace, pre nicăiuri!

INTR-ACEASTA LUNĂ, 31, svinţii apostoli din 70: Stahie, Amplie, Urban şi Narchis.

Dintr-aceştia, svîntul apostol Stahie fu pus episcop în Vizantiia de svîntul apostol Andrei. Ş-au făcut şi besearica în Arghiropol, în carea să stringea mare mulţime de creştini şi-i învăţa cuvînml svintei Evanghelii. Şi, aşea petrecînd 16 ai, în pace, au răpăosat. Iară svîntul Amplie şi Urban, si şi ei episcopi, de svîntul Andrei apostol hirotoniţi: Amplie in Odissopol, iară Urban în Machet' Şi, pentru mărturiia de Hristos şi pentru oboritul idolilor, fură umoriţi de jidovi şi de ellini şi-ş d> la Dumnădzău fericitele lor suflete. Iară Narchis, în multe fealiuri muncit, deade şi el la E sufletul, prin care, cu drag, ş-au vărsatu-şi sîngele.

într-aceastaşi dzî, svîntul măcenic Epimah.

Acesta svînt era foarte de-a firea şi // raeş la faţă şi lăcuia la ţară, de cătră oraşul Piluston. Şi clevetit la ighemonul Apclian ce munciia mulţime de svinţ, în Alexandrii. Şt, îndată, ceasul ce să făcea idolilor sfară, alergă şi grăbi svîntul Epimah şi răsturnă sfamicul cu jărtve cu tot, gios, de le călca. ŞL aşea răsturnînd, îl prinsără, de-l spîndzurară la un lemn şi-l strujiră cu brinci de ber şi ciolanele îi zdrobiră cu pietri. Şi, tîmplindu-să acolo, în pravile, o femeaie stricată de un ochiu, stîlp iod cu căutătura tot Ia svîntul, să feace o minune mare şi slăvită asupra ei. Că, strujind pre svîntul cu aceale brinci au mănuşi de her, cu unghile ascuţite, sărind aşchi de carnea svîntului, deade o picătură de singe a svîntului în ochiul muierii cel beteag. Şi o, minunea ta, Doamne!, îndată i să feace ochiul sănătos şi luminai! Apoi tăiară şi pre svîntul.

într-aceastaş dzî, dintru svinţi părintele nostru lacov. episcopul de Migdoniia, unul din 318 svinti părinţi din Nichea.

Acesta svînt părintele nostru lacov au fost episcop in AnDohiia MigdonieL ce-i dzk NbrvL Şi, pentru naltă a lui bunătate mare făcîndu-să şi facătoriu de minuni, sculat-au morţi cu putearea Domnului Hristos şi-ntoarsă pre mulţi de la idoli cătră cunoştinţa lui Dumnădzău. Şi pre altii, carii, de frica paginilor, să-ntorsease la păgînltate, i-au făcut de veniră iarăşi cătră Domnul Hristos. Ş-au făcut şi o carte foarte de folos; lual-au dintr-însă închipuituri svîntul Theodorit, episcopul Chirului, la a sa Dirninădzău-iubhoare istorie. Acesta răbdmd muhe năpăşti de la idolnicearii împăraţi şi ne-iicujbîndD-să, trăi pînă la Marele Constantin, de-au fost unul din cei 318 svinti Părinţi, ce s-au strins la-întîiul săbor. Şi, pecetluind şi adeverind împreună cu toţi alalţi svinţi a svîntului săbor cîte s-au strigat de s-au mărturisit acolo, cu bună credinţă, mearsă la Ţarigrad, la marele Mhrofan. Şi-mpreunînd gîndul cu dînsul şi astrucîndu-l răpăosat, s-au întors la scaunul său. Şi trăind, de-aciia, puţin şi strai uminînd cu seamne şi minuni, s-au răpăosat întru Domnul./

într-aceastaş dzî, poveastea lui Theodorit, pentru viaţa şi nevoinţă unui ispoveadnk oarecare, nenumit.

în dzîlele Ini apostat" Iulian, un fînăr orecare, ficior de popă idolesc, crescut fără de credmţă şi fu mutat Ia ceata credincioşilor în chip ca acesta; o femeaie orecare, vestită, spodobită in stepena diaconiei, era în cunoştinţă cu maică-sa şi urdina Ia dînsă cuconuL de lua învăţătură ce obicnisă. Şi, fiind întărit cu aceale svinte învăţături aceii femei cinstite, o-ntrebâ cum ar putea face sa scape de la tată-său, de păgînătate şi "să fiu partnic direptăţîi carea tu mărturiseşti .*- Ea dzîsă; Trebuie, fătul mieu, să scapi de tată-tău şi să te-nchini lui Dumnădzău, să mergi într-ahă ţară, să scapi şi de mmule-mpăratului!-. Şi i să adeveri ca-mbla de i-a purta grijea de-aceasia. Iară cuconul feace: "Pune-m-vo* si capul săvai!".

Şi, trecînd pu|înc dzîle, Iulian să sui la Dafnc, să fncă jărtve lui Apolon ş-allor idoli. Şi mearse şi tatăl cuconului, că era popă In idolii cei împărăteşti şi-i era a mearge şi el cu-mpăratul şi cuconul cu dînsul şi cu nlalt cucon. Că crn nmîndoi cu slujbă la-mpăratul, la capişte, şi stropiia şi bucatclc-mpăralului la masă Şi. la-ntîic dzî, nstînd la-mpăratul, cuconul stropindu-i cu mirosuri policic dc unnă prc calc. pînă la curte şi. la masă, bucatele stropind, cum era lui obicina. Şi-mplîndu-să dc greaţă şi urii. fugi dc mearsă la Antiohiia. la acea femeaie minunată şi-i dzîsă: "Eu m-am ţînut dc cuvînt. precum m-am făgăduit. Iară tu tc nevoiaşte să scap dc-amîndouă nevoi, să plineşti cum mi tc-ai adeverit!". Şi-ndată-l dusă la svîntul Mcletic. Şi svîntul îl aşcdză la casa sa.

Iară tatăl cuconului. ccrcîndu-l în toate părţi pînă-l nemeri, zărindu-l, şi-l luă dc-l dusă acasăş. Şi-nlîi îl bătu cu toiage. dc-aciia, i-au pătruns palmele şi picioarele cu o potricală de her înfocată şi-n spinare l-au potricălit cu acel her. Dc-acii, l-au închis în cămară-ş, puind rătcadzul denafară, să dusă la
98r Dafnc. Iară cuconul împlîndu-să dc darul lui Dumnădzău, zdrobi toţi idolii tătîne-său, ce avea în că- // mară şi-i balgiocuriia. Dc-aciia, luîndu-şi sama, să rugă lui Dumnădzău să zdrobască încuictorile, să-i deşchidză. să scape că "I'cntru Svinţia Ta, Doamne, paţu aceastea."'. Şi aşea, făcînd rugă, cădzură-ncuictorile şi să deşchisără uşile. Şi scăpă iarăş la acea svînta femeaie, de-l amislui şi-l dusă la svîntul Mcletic.

Iară svintul Melctic l-au dat la patriarhul dc Ierusalim, svîntul Chirii. Şi, apoi, după moartea lui Iulian, cuconul acesta au adus şi pre tată-său la svînta creştinătate. Şi, agiungînd bătrîneaţe, purtînd ranclc Domnului Hristos şi pre mulţi îndereptînd la svînta credinţă, să dusă la sălaşile lui Dumnădzău, la ripaos veacinic.

Pcntr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

CONEŢ OCTOVRIE /

NOTE

1 (trad n) (sl) "despre naşterea Fiului"
2. (trad n.) (sl) "top cei care stnl chemaţi"
3. (trad. n) (sl) "A se indrepin către ceiaiea luturor celor care suferă, recitind, cîntînd măsurile cînteeului către Dumnezeu*
4. (trad. n) (sl.) •creşterii noastre şi a voastre pe pămîntul acesta"
5. (trad. n.) (sl.) "ln înălţimea Domnului şi pc pămlnl pace, in bunălalcn oamenilor, în voia lor

NOIEVRIE

30 de dzîle are. Dzua are 10 ceasuri şi noptea - 14.

• }XuJ ... Pomenirea svinţilor minuni-racătorilor besrebrănici Cozma şi Damian ficiorilor Theodoliei dc Asiia.

Aceştia svinţi să trăgea dc rudă din pămîntul Asiei. Tatăl Ic fusease ellin, iară maica creştină anume Theodothua. Carea, rămîind săracă dc bărbatul ci şi aflînd îndemînă vreame tot fealiul de bunătate îi învăţă dmtr-.itrcg. Şi la tot mcştcrşugul să ispitiră şi lăsară alaltc toate, sărutară vrăciuinţa sunetelor şi trupurilor, tămăduind toate lîngorile şi fulgerăturile şi nu numai oamenilor folosind, ce şi dobitoacelor. Şi nemică de la nime nu suferiia să ia, ce, în dar şi fără plată tămăduind, aşea bine' viaţa lor pelrecînd şi cu bună credinţă, în pace firşindu-să, să astrucară svintele lor moştii la locul ce-i dzîc Fereman.

într-aceastaş dzî, svintele măceniţe femei Chiriena şi Iuliani. /

Aceastea să nevoiră în dzîlele lui Maximian împărat. Şi era chirieni din Tarsul Eparhiei Chilicon, iară Iuliani din cetatea Rossonilor. Şi, prinse de Marchian Ighemonul şi silite, nu să lepădară de Domnul llristos. Pentr-aceaea, Chiriena o rasără prc cap şi, goală, de slujitori fără omenie prin cetate o purtară. Şi, deaca o dusără în cetatea Rossonilor cu svînta Iuliani, în foc le aruncară. Şi aşea li s-au împlut svînta mărturie.

într-aceastaş dzî, svinţii măcenici Chcsarie, Dasie şi alţ cinci.

Aceştia svinţi prinşi în Damasc şi cu multe fealiuri de munci cercaţi, mai apoi priimiră fîrşit de sabie.

într-aceastaş dzî, svinţii **CUJNOAWHHML** loan Episcopul şi Iacov Preutul.

Aceştia era în dzîlele lui Savorie îimpărat de Pers şi-mvăţînd prc toţi de cuvîntul credinţii şi îndemnul dînd a mulţi către blagocistie, fură prinşi de slugile împăratului. Şi, multe fealiuri de munci gustînd, mai apoi de sabie să fîrşirâ, lui Dumnădzău închinînd a sale suflete.

într-aceastaş dzî, svîntul măcenic Erminighild.

Acesta s-au născut din tată Liuvighild, craiul goţilor, cc le dzîc aemu şvedzi, fiind arian cu totă limba lui. Şi învăţîndu-să a cuvîntul pravoslaviei de la Leandru, pravoslavnicul episcop. Şi tată-său, mîniindu-să pentru mutare, l-au supăraţii-1 şi cu bine şi cu rău în toate dzîle, iară tînărul sta nemutat din pravoslavie şi neclătit. Pentr-aceaea, l-au lepădat tată-său de moşleniia împărăţîiei. Şi l-au legat de mîni şi de picioare şi l-au aruncat în temniţă întunecată. Şi era la Paşte. Şi trimisă tată-său pre popa al său, ispitind să-1 măgulească, să-1 cuminece arieneaşte şi să-1 poată cumva întoarce la arienie. Şi nu l-au priimit pre popă, ce încă l-au ţînut rău şi I-au gonit dc denainte-ş. Pentr-aceaea, învăţă tată-său de-i tăiară capul în temniţă aşeaş. Şi să feaceră cîntâri de îngeri pregiur trupul fericitului Erminigheld, să audzîia în toţi.

Şi pravoslavnicii proslăviia pre Dumnădzău, iară şigubâţul sâ turbura şi să înspăima de minunea svinţilor îngeri, cît să siliia să să pocăias- // că de către păgînăţîie ce feace. Şi nu cu zăbavă l-au lovitu-l boală de-1 scotea din omenie. Şi chemă prc Leandru, pravoslavnicul episcop, strigînd împărat prc hiiu-său cel mai mic, Rehader, şi rugîndu-să să-1 înveaţe blagocistie, cum au învăţat şi prc Ermonigheld svînlul măcenic şi al său fiiu. Şi grăind aceastea, muri. Iară Rehader luînd sam.nţa pravoslavnică, feace şi ţara să fie pravoslavnică cu dînsul.

Şi caotâ promîşleniia lui Dumnădzău, că iertă să fie giunghiat Erminigheld sv.ntul macen.c pentru blagocistie şi întoarsă şi neamul tot către credinţa pravoslavnica.

Penlr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

• puind

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 2. nevoință svinților măcenici Achindin, l'igasic, Afthonie,

EIPidi A ^ ^ i î - Ta™ Pcrsici fiind si boierit, dc Savoric împărat, cu totul era nevoitori cu creM.nătS *iZ* blicindu-i împăratul, i-au băgat în muncă pentru svînta cred.nță, ,-au sp.ndzural ș, cS-deTau frfrjoli. cu toc. Și-mpăra.ul. înccpînd a ocărî prc Domnul llr.stos, sv.nl.. .1 feaceră p^mptaîuî mu. Și. rugindu- i-sâ. II dezlegară dc rugă. Ș, el ne-ndcrcpt.ndu-să .-au culcatu-. prc paTur dc her înfocate. Și. pugorînd ploaie din ceri. au s.îns focul s. .dolul Iu. Zeves răsturnară cu ruga Peni -aceaea i-au băgat în căldări pline dc plumb topi. ș., ncs.r.cmdu-lc nem.ca, pre Afthon.e trasară către Domnul Hristos Căruia îndată tăiară capul. De-aciia, prc sv.nț. n bagara .n coșciuge de bou ș,-i aruncară în marc și .cșiră sănătoși. Și cu aceaca minune trasară ș. prc Ep.d.for, ce era bo.arm ș. cap m boiani sfatului și-l adusără către Domnul Hristos depreunâ cu alți șeapte mu. Cam fura toț. tăiați.

Iară ăi dc Achindin. Pighasie și Ancmpodist fură aruncați intr-o groapa plină de hen cumplite. Ș, rămî.nd nevătămați, trasară către Hristos prc maica împăratului. / Pcntr-accaca, fură aruncați în cămin înfocat Și într-insul îș împlură nevoință, slăvind prc Dumnădzău. ^

într-aceastaș dzî. svinții din sfatul senatului împărățîie. de sabie sa savirșira.

într-aceastaș dzî, svinții măcenici Evdox.'c, Agapie și alți sfînțioptu.

Aceștia era voinici dc oaste în Sevastiia, în dzîlele lui Lichinie împărat. Și, luați sama de Avxan, domnul cetății, și dc Marchel Duxul și Marco Agricolaul și de dînșii dați Ia munci nepovestite de cumplite. Și în foc fură aruncați, în carele sufletele îș deaderă la Dumnădzău.

într-aceastaș dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru Marchian celui din Chira.

Acesta preacuvios părintele nostru Marchian, moșiia i-au fost din Chira, de-aciia pustiia. Că, lăsînd mărirea rodului, nemeri buricul pustiei. Și o mititea căsuță făcîndu-ș, cît numai ce-ncapea cu trupul și cu rase de păr îmbrăcat, s-au închis pre sine într-însă. Mîncarea îi era în toate sări trei unghii, adecă *24* dc dramuri de pîine și puțînea apă, cît să-ș țîie sufletul. Și, trecînd oarece vreame, priimi 2 ucinici de-ș feaceră bordeiașc. Acesta fericit, pururea închis fiind, nice dănăoară nu s-au grjit de luminare, cc lumina lui Dumnădzău îi lumina nopțîlc, de i sâ vedea pre carte. Că avea și psaltire mititea la sine.

Și. ivindu-să dănăoară un zmău mare de-aproape din pustie și dînd groază, să spăriară ucinicii. Iară svîntul feace cu dcagctclc chipul svintei cruci și cu rostul suflă asupra zmâului și, ca răgozul de pojar, așea zmăul îndată s-au răsîpit și s-au lopit.

Flavian. patriarhul dc Antiohiia, și episcopul de Chiru și alți orecare episcopi vestiți și slovesnici mcarscră la dînsul. Și mult îl rugară. Și-ncă și din svînta Scriptură multe adeverind, ca să iasă, pentru folosul a mulți. Iară svinția sa s-au apărat. Și pre mulți, din multe fealiuri de erese minunatul acesta i-au mutat, dc i-au adus către adevărata credință.

Odănăoară. soru-sa din cetatea Chirului luînd neşte bucate de mîncat iscusite și dusă pominoc acestuia // părinte. Și-ș dusă și hiiul ei. Iară părintele prc sor nu vru sâ vadză, iară pre cucon au priimit, iară bucalele n-au priimi.. Și, dodeindu-1 să priimască bucate, le dzîsă svîntul: "Dară viind pînă la noi, pre la cile mănăstiri aț trecut și nu lc-aț dat nice la una?!". Ei dzîsără: "Dară noi nu le deadem!". Svîntul feace: "Deaca nu le-ați dat, voi păsați cu dînsele, că le-aț adus pentru rudenie, iară nu pentru milostenie!".

Acesta marc și vestit să feace la toți, și pre-aproape, și pre departe, tuturor dorit. Și cunoscînd că s-or svădi pentru trupul lui, după mutarea către ceriu, făcînd besearici și racle, gătindu-să carii de cam să apuce înainte. Pentr-aceaea, giură pre ucinicu-său cel mai mare, pre fericitul Evsebie cu tare giurâmintun. să ascundză trupul lui departe de la colibă, să nu fie price. Și așea s-au săvîrșit, mârgînd la Dumnădzău, la cinstea veacinică.

Pentr-a lor svinle rugi, Dumnădzău miluiaște și ne spăseaște.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 3, pomenirea svinților măcenici Achepsima, Iosif și Aithala

lui AndrSlT? ^ md7Île,\,Ui SaVOrie Impărat de Pers - ^ deaca"i Prinsără» .bătură naintea u. Andrahoshar hctmanulu, la-nlrebare. Și-ndatâ, pre svîntul Achepsima bătu cu toiage de trandafiri'

p 8,05 sP'ndzunnd> svîntul Iosif îl ucisără cu pietri, de-l umorîră și mearsă iâ

Dumnfldzau. Iară svîntul Aithal întins şi bătut de patrudzăci de slujitori, de-acii spîndzurat cu capul în gios. Şi-ntr-accalea ş-deade sufletul la mîna lui Dumnădzău. /

într-aceastaş dzî, pomenirea prcacuviosului părintele nostru Achepsima

Acesta era in dzîlele lui Theodosie marcle împărat. Carele, închidzîdu-să într-un bordeiaş", au împlut 60 de a., nice vădzut dc nime, nice grăit cu nime, ce întru sine asîmţînd şi pre Dumnădzău chitind. Şi săpătura bordeiaşului nu era cu dereptariul săpat, cc strîmb şi sucit. Şi hrana lui era linte muinlă-ntr-apa. Şi, danaoară în săptămînă, icşiia noaptea de-ş lua apă de băut cît îi trebuia pînă la săplămina, dc la fintina cc-i era aproape, de nime văzut. Şi multe minuni feace. Şi fu silit de-au priimitstepcna preuţască şi, cu pace, la Dumnădzău ş-au dat sufletul.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuvios părintele nostru şi ispoveadnic Theodor, episcop de Anghira şi svinţii măcenici Scvir, Andronas, Theodot şi Theodotiia de sabie săvîrşiţi. Stih:

Martură fie şi femeaia-ntre bărbaţi,
tăiată şi ea cu tute patru tăiat.

într-aceastaş dzî, preacuvios părintele nostru Iliia cu pace s-au săvîrşit. Stih:

în car te-ai suit de bunătăţi Ilic,
La ceri ai sosîl ca celalalt Ilic.

într-aceastaş dzî, svinţii 9 măcenici de sabie săvîrşiţi.

într-aceastaş dzî, svinţii 28 dc măcenici de foc săvîrşiţi.

într-aceastaş dzî, prăznuim obnovleniia besearicii svîntului mare măcenic Ghiorghie în Lidiia, adecă aşedzarea svintelor lui moştii.

Acest svînt şi slăvit a lui Hristos măcenic Gheorghie au fost în dzîlele lui Dioclitian, de pre lată cappadoc, iară de pre maică, păleştin. Şi, nemerit în bună şi minunată crescătură şi cu fire bună şi de viţă cinstită fiind, dim bătrîn veac părinţii lui podobiţ icu rudă bună şi credinţă direapta, să feace isteţ şi luminat la războaie. Pentru carea fu pus de Dioclitian Trivunul mai-mare preste oştile-mpărăteşti. De-aciia, pentru de-agiuns vitejie fu şi comis, neştiindu-1 că-i creştin. Şi, sosind la vîrstă de // douădzăci de ai, rămasă sărac de tată, lăsîndu-ş ş-acela viaţa în nevoinţa de bunătăţi. Şi, purcedzînd de la maică-sa din Cappadochiia, trecu la Palestina, la moşiia maică-sa. Că avea acolo moşii şi aveare multă. Şi, râpăosînd şi svînta maică-sa într-aceaeaş vreame, i-au rămasu-i aveare multă şi bogăţîie strînsă.

Şi mearsă la Dioclitian, dorind să ia mai marc domnie. Şi, vădzînd pre Dioclitian atîta mînie turbată ce are asupra creştinilor, neputînd suferi, s-au giudecat să-ş împartă întîi avearea ce avea pre lingă sine la mişei şi la săraci, de-aciia, să să strige pre sine creştin naintea lui Dioclitian ş-a tot sfatul. Şi aşea feace că-ş împărţi tot la mişei şi robii ş-au iertat. Şi feace aşedzare preste tot ce avea acasă aveare şi moşii. Şi, cînd fu la a treia dzî, cînd feace sfat împăratul să piardză pre toţi creştinii, mearsă svîntul Gheorghie în mijlocul sfatului, naintea-mpăratului şi mărturisi pre Domnul Hristos Dumnădzău şi lui Dumnădzău Fiiu, cu slobodă cutedzare. Pentr-aceaea, fu oprit şi cu fără-de-număr munci muncit: lovit cu suliţa-m pîntece şi pre roată de muncă şi cu gîrbace bătut de multe ori şi într-o groapă cu var fu băgat. Şi din toate l-au scos Dumnădzău sănătos .

Şi-ntoarsă cătră Domnul Hristos pre Alexandra, împărăteasa lui Dioclitian, şi pre Glicherie şi Athanasie şi pre unul ce-au învis din morţi şi pre unul ce i-au învis dobitocul. Şi altă mulţîme de nărod nenumărat, făcînd minuni mare cu strigarea Domnului Hristos. Pentr-aceaea, iarăş fu băgat în temniţă, legat cu ferecaturi.

Şi i să arătă în vis Domnul Hristos, vestindu-i binele ce i-au gătat de-l aşteaptă. Şi, spodobind, mulţămeaşte lui Dumnădzău şi, rugîndu-să temniceariului, lăsă de-i veni o slugă credzută, carele au dat la izvod de toate patimile svîntului. Şi, prăvind pre domnu-său în legături, piîngea şi cădea la pămînt. Şi-l sculă svîntul şi-l întări să stea cu inemă bună. Şi-i spusă visul. Şi deade poruncă să-i ia trupul după moarte şi cartea testamentului cc ş-au făcut şi să margă la casa moşiei svinţiii sale de pre maică, la Palestina, şi să facă acolo cu ce va fi, de tot cum scrie testamentul. Şi de toate s-au apucat sluga că va face deplin / porunca. Şi, cînd fu a doa dzî, scoasără pre svîntul la-ntrebare şi. neputîndu-l pleca să facă jărtvă lui Apolon, ce încă feace de să zdrobiră toţi idolii în capişte, de să feaceră pulbere. Pentr-aceaea îl tăiară. . . .

Iară sluga svîntului luă acel svînt trup şi testamentul şi-l dusă in Palestina. Şi-l astruca cu multă cinste şi dumnădzărie, depreună cu alţi creştini. Şi, obîrşind toate precum i-au dat poruncă şi cu

testamentul toate deplin ftcind *lugn. nu pcsli vreame multl V strălumina pravoslnv.io. ca stAtu ImpAra. pururea pomciiinlul >i marelempAral şi depotrivA cu apostolii Constantin.

Allind vreame creştinii ceia cc iubiia credin|a cea bunA şi prc svîntul inAceiiic, fcacerA o sv.ntA besearica dcslAtntA ,i frumoasă in I idiia. **Şi** rădicind acel mult nevoit şi svînt trup o măccmculu. dc In «cel loc nevederm unde era. ndusAr* dc-l pusflrA în vedeare acel destoinic n nniltA lumină şi cinste şi m.i mult» vedcrinlA Şi feaccrA cu svinlclc lui moşlii innoitura necii svinlc besenric. fAcutA de d.nş. de nou In luna lui noievric. In V (orele dff pururea cursAtori lînlîni şi daruri dc minuni, cAror vin cu credința In n.uA cAlr* svm|**ia** sa. dc i sA-ncliinA svintelor moştii. CA DumnAdzAu proslAvcaştc pre ceia col imwlAvAw **Şi** dc alunec, svinla lui DumnAdzAu HcscnricA în toți ai prAznuiaştc uceastA svîntA dzî mutarea svintelor lui moştii. întru slnvn şi lauda Domnului llrislos adevAmt DumnAdzAul nostru şi nlui tAu măcenic (ihcorglue

fnlr oceastaş d/i, svîntul Alimcnid Ispovcadnicul Persul.

fn drîlclc fliulul Goroanl împAratul perşilor, era un om minunat, anume Aliemenid, fiiu cnarliului |Arii Accsin lAsind licrcghiiu' legii tAlîne-sAu, crcdzu înlru Domnul nostru Isus Hristos. Şi, oblicind Impăialul şi nevoind mult sA-l poolA întoarce la leagea cea dinlîi, nu l-«u putut. Penlr-aceaco, l-au golit dc avearc şi dc boierii cc avea şi încA şi de haine. Şi învAțA sA-l poorte gol, trAgînd cămilele oştii, numai imprcgiurnl cu o cingAloare.

Şi. trecind multe dzîle, pIccindu-sA-mpArolul, // cAulă din fereastra dc-l vAdzu prc ncest cinstit şi bun om ardzfndu-sA In soare şi împulbArat. Şi, adueîndu-ş aminle de slrâluminarea măririi (Atîne-său, i sA feace milA şi-invăță de-i deadera o cAincaşe. Apoi împArntul, pArîndu-i c-n hi slAvit de cutedznrea cea dinții acest svîm om şi dc pre ruşine ce-i feace şi-i dzîsA:" fncai aemu, lăsînd pricea, vino dc uretfte prc fiiul Tccmonului!". IarA svîntul Aliemenid, împIîndu-sA de rîhnfi dumnădzăiască, rumpsă cAmcaşa şi i-o lepăda, dzîcînd: "lac-au tAtu! f|i pare cA locma cc mi-i întoarce de la svînta creştinătate cu dc-aceastea! Iată-|i-i darul, |inc-țî-l cu pâgînie-ți cu tot!". larA-mpAratul, vAdzîndu-1 aşea îndrăzneț, l-au gonitu-l aşea gol afarA din casa-mpArălcascA. IarA svîntul, petrccînd viața cu credința bună şi dtreaplA. cum place lui DumnAdzAu, s-au sAvîrşil cu pace, cAlrA cinstea cea veacinică a lui Dumnădzău, Imbricat In podoaba împArAțiiei veacinice.

Intr-aceaslaş dzi, pomenim de un episcop cc-au trăit în pustie 39 de ai.

Povestiia episcopul dc cetatea Sinelui, dzîcînd aşea:" Cînd eram monah lAcuind în pustie, am năilit do-am măr» intr-adincul pustiei, sA gAsâsc vrun slujitoriu a lui Dumnădzău. Şi mi-am luat pîine de patru dzîle şi apă, purecşi. Şi, deaca am ireeul cale de 4 dzîle şi firşiiu pîinea, îndrăzniiu de mai merşu patru dzlle Ş-am slăbit de trudă şi seate. Şi cădzuiu gios, de dzăceam. Şi adecă orecine veni şi mă atinsă preste budzc cu deagetul şi mă pipăi. Şi m-om întărit atîta, cît îm părea că nice am trudit, mec am flAmlnd/it, nice om insAlat. Şi m-am sculat de-am îmbiat pustiia alte 4 dzîle şi m-am trudit ş-om InsAtat Şi mi-am rădicai mînule spre ceriu. Şi adecă omul celo ce m-au întărit întîi iarăşi mi-au unt rostul cu dcogctelc şi m-au întărit.

Ş-am marş 17 dzîle. Ş-am aflat un bordeiu" şi finic şi apă şi un bărbat stînd, ce-i era părul din cap Inbrăcăminlea Şi era cărunt şi era straşnic la față. Şi, deaca mă vădzu, stătu la rugă şi cunoscu că slnt om. Şi veni dc mă luă de minA şi mă-ntrebă: «Cum ai venit aicea şi cum stau svintele besearici / şi pacea In lume şi dară tot foc goană paginii asupra creştinilor?». Iară eu am răspuns: «Cu ruga molitvelor voastre mâ primblu prin ccastA pustie, iară goanele şi muncile s-au părăsit cu putearea Domnului Hristos Ce spune-mi, svinția to, dc unde eşti şi cum ai venit aicea?!».

IarA el suspină şi-ncepu a grăi şi a spune: «Eu, dzîce, am fost episcop şi, fiind goană, mă pniuArA fi multe munci îm deaderă şi. ncputînd suferi muncile, mai apoi am jArlvit idolilor.
« 1^ ,)e!ăC"ă!m!* amcunoscul lărA-de-leagca ce-am făcut şi m-am băgat într-această pustie să moriu. >i IACUICK aicea 39 dc ai. spovedindu-mă lui Dumnădzău şi rugîndu-mă să-m iarte greşala. Şi mi-au datumi hrană dintr-acest finic, iară bucurie dc iertare ÎncA n-am luat!»

Ş. deaca-m spusă aceastea. alergă dc ieşi afară şi stătu la rugă. Şi, deaca obîrşi, veni la mine. Şi, a^ci o^r^i T' **m fin *L Şi ; m dZÎS*: >>NU ,C ,eame! Că Dumnădzău le-au trimis să-mi S2uTîii -Tn.1U,TU «7? m !0StivulDumnad**«'» - Şi, deaca dzîsă aşea, să culcă de rtjAoUŞ. mi-orn rumt ho.na ,n doauă, de mi-am lăsat mie giumătatc, iară alallă am înfăşeat trupul «vltmiluuil-am^tnicat-Şi-ndaU să uscă finicul şi cădzu bordeiul. Iară eu m-am rugat cu lacrămNa

în^Ununc"" ... U-Hinâd/iu. m-am

Ş-am mArs agiulorit iarâş de cela cc m-au întărit întîi, ...mărs de-am spus săborului prc-amânun.ul ce toate. Ş, mă rog nune sâ nu să oceiască, fraţilor, de păcate, ce să răbdăm. că vom alia de la Dumnădzău milă şi iertare pentru Domnul nostru Isus I lrislos Amen

Penlr-a lor svinte rugi, Dumnăd/âu miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 4, pomenirea preacuviosului părintele nostru loanichie cel Mare de la Olimb.

Acesta fericit a-au născut în 24 de ai // a Cururilului, ficiorul lui Leon Tiranul din Ţara Vilh.non.lor, tatăl şi maică . M.r.trichic şi Anastasa. Acesta sosind la măsură de vîrstă la 40 de ai mearsă la oaste cu-mpftratul asupra bolgarilor. feace multe vitejii, mulţi bolgari tăind la ră/boiu şi a sa ccalâ întreagă o dusă la-mpâralul de samă. Si lăsă cinstea cc i să aştepta de la-mpăratul şi slava şi luă muntele, întru carele însuşi glasul dumnădzăicsc audzî.

Şi, la vîrvul muntelui suind, află acolo doi călugări nevădzuţi de nime nice dănăoară, îmbrăcaţi cu haine de păr şi hrăniţi cu buruiane sălbateci. Şi luînd dc la dînşii răspuns de toate cîte-ntrebă şi luă de la dînşii şi o haină pentru blagoslovenie.

Şi, pugorîndu-să de la aceia svinţi călugări şi minunaţi, mearsă la muntele Trihalicului, de-aciia, la mănăstirea Avgarilor şi, dc-aciia, la munţii Cuduriei. Şi-mvăţînd 30 de psalomi, cîiîta cu un tropariu: "Nedeajdea mi-i Dumnădzău, scăparea-m iaste Hristos, acoperemîntul mi-i Duhul cel Svînt!". Multe locuri cutricrînd dară acesta fericii, mari minuni făcînd. Şi de ceale ce vor fi apoi au prorocit. Şi, deaca veni la mănăstirea Anlidiiului, fiind plin de dzîle, s-au răpăosat întru Domnul, de 94 dc ai fiind.

într-aceastaş dzî, pomenirea svinţilor **auTHOntunHI*** Nicandru, episcopul Mirelor, şi Ermie Preutul, hirotoniţi de sfîntul apostol Tit. Stih:

Măccnicii doi, dorind de Domnul Hristos,

Să-ngroapă de vii supt mormînl întunecos.

Aceştia svinţi prc mulţi dc la idoli nu dczlupit şi la llristos i-au lipit. Fură clevetiţi la Livanic, comitul cetăţii. Iară el, legîndu-i la caii săi cei dc războiţi, îi căzniia bătîndu-i. Că, mînînd caii, îi trăgea grăpiş pre svinţi, dc Ic rumpea carnea şi să-ncrunta pămîntul dc svîntul lor sînge. De-aciia, îmvăţă de-i spîndzurară şi-i săbiiară şi în foc îi aruncară; şi statură sănătos din voia lui Dumnădzău. Şi de-aciia, îmvăţă acel nemilosliv prin incmilc lor şi prin cap şi prin plămîne, prin mînuntăi să le bată cuie de her. Şi, deaca le bătură, încă rămîind cu suflet, îi îngropa şi-i înpresură cu ţărna gropii. Şi cu / atîta de cumplită şi năvalnică sîlă deaderă suflclclc-ş svinte în mîna lui Dumnădzău.

într-aceastaş dzî, svîntul măcenic Porfirie. Stîh:

Dc podoaba lui Porfirie să miră

îngerii vestit în de sînge porfiră.

Acesta au fost în dzîlele lui Avrilian împărat, trâgîndu-să din cetatea efeseanilor. Şi, din mică vîrstă, în mimuri ce să dzîce îngînăciuni de şeganii şi la prăvirişti crescut. Carele, venind denaintea comitului Alexandru, cu acesta prilej făcînd glume şi bucurîndu-să, dănăoară el să feace că face glume, făcîndu-să creştin, făcîndu-să că îngînă pre episcopul cînd boteadză. Şi să dezbrăcă şi-ntră în vale, în pîrîu, şi să botcdză dzîcînd: "Boteadză şerbul lui Dumnădzău Porfirie în numele Tatălui ş-a Fiiului ş-a Svîntului Duh!". Şi ieşi de să-mbrăcă cu cămeaşc albă, anume că glumcaşte. Lui fu cu dc-adinsul şi să feace creştin adevărat. Şi să iviră svinţi îngeri dc mergea nainte-i cu făclii aprinse şi-l învăţa cum s-a ruga şi spre răsărit şi cum ş-a face svînta cruce de la frunte prc lol trupul. Prin carea mulţi credzură şi să botedzară, că veni asupră-le un nuoraş şi dinlr-însul să botedzară şi să lipiră la svînta Besearică săbornică.

Dc-aciia chemă comitul pre svîntul Porfirie la sine şi-i dzîsă: "Accalea ce să feaceră pre tine au fost din farmeci, iară nu dintr-adevăr!". Şi sfînd la mijloc voroava, socoti de chemă pre popi. idolilor să facă şi ei ceva minune. Deci, deaca veniră, adusără un taur să-l umoară şt iarăş să-l învie. Ş.-l umorîră cu dcscîntecul lor cel de farmeci. Iară a-l îmvie nu-l putură. Iară svînlul Porfirie au imv.s pre laurul cu ruga şi l-au strigat de l-au sculat. De-aciia, au oborît gios toţi idoli., de să zdrobiră numai cu cuvîntul. Pentr-accaea, comitul îmvăţă dc-i tăiară capul; şi aşca fu sfîrşitul svîntului Porl.rie.

înlr-accaslaş dzî, povcaslea plînsurilor Icrcmiei Prorocului pentru Ierusalim ş. prada lut; ş. de buiguirea lui AYimeleh.

Icrcmic acesta proroci marc era // din satul Analholli. Au prorocit multe pentru Ierusalim şi pentru Vavilon. aş.jdcrc şi pentru socoteala întrupării Domnului I lrislos. întru car.le sa veade putearea

')r0rOC prc acesta dănăoară. cc-l foarte bătu I'ashor. ficiorul lui Amir, igumcnul casii Domnului şi l-au aruneit în jghiabul cetăţii cel cu gratie, pre unde să scură pohoiul. Căce piîngea penrea Ierusalimului cc i vrea să vie Si nclâsîndu-l dereptatca lui Dumnădzău într-acel opust cu tină, dzîsă lui Pashor: "Numele tău î| urscadză să fii streinat din ţară! Şi-nlr-accaea tc-a mustra neascultarea ta, că-i blăstămat lîccarelc ce nu gîndcaştede slujba lui Dumnădzău!". . . . .

Iară cînd fu în dzîlelc-mpăratului Ioachim, bociia Ierusalimul Ieremiia. Iara mincinoşii proroci îndemna popii să-l umoară. iară ficiorul lui Safan Hirahicam, aflîndu-să-mpreună cu Ieremiia opriia si-l apăra dc moarte. Atunce dzîsă Domnul călră Ieremiia: "Fă-ţi cătuşi dc lemn pregiur grumadzi ş. Ic voi mîna la-mpăratul lui Moav ş-a lui Edom, lui Amon ş-a Tirului şi Sidonului!". Şi, deaca-ş feace câtuşilc pregiur grumadzi. sâ sculă Ananiia, ficiorul lui lizor, mincinosul proroc, şi luă căluşile depregiur grumadzîi lui Icrcmic şi Ic tăie, de le strică naintea nărodului, dzîcînd: "Aşea au grăit Domnul Dumnădzău cătră mine, voi sfărîma giugul împăratului de Vavilon de pre cerbicea tuturor limbilor!". Alunec dzîsă Ieremiia călră mincinosul proroc: "Ţî-s budzele înşelătoare, izbucnind inema ta ca otrava! Adeverind aşca dereptatca, zdrobit-ai cătuşi dc lemn, în locul lor dc her voi face, dzîce Domnul atotputcamicul şi pre cerbicea limbilor le voiu pune! Iară tu, curund, Ananie, sufletul ţi-i lepăda!". Şi lucrul luă urma cuvîntului. Că, peste şeapte luni, muri Ananiia.

Iară cînd fu în 18 ai a lui Sedechie împărat de Iuda, Ieremiia bocind Ierusalimul, îl băgară în chisoare. Iară haldcii să apropiiară şi, nu ştiu cum, au ieşit prorocul Ieremiia dc la-nchisoarc, de-au mărs la ţinutul lui Vcniamin, avînd treabă degrabă. Şi-l prinsără oamenii haldcilor fugind, poate hi fost şi aşca. Insă. pentr-acea, ecaca iarăşi s-au legat ş-au în- / trat la-nchisoare. Şi trimisă Sedechiia împărat cu taină de-l adusă naintea sa, slobodzîndu-1 den chisoare. Şi-i dzîsă: "Iacă ţ-am făcut bine, spune-mi dirept cc va fi dc împărăţîia mea!?". Iară prorocul feace: "împărate, nu grăiesc eu, ce Duhul Svînt care grăiaşte intru mine şi ce-am scris am scris!". Şi iarăş îl băgară în chisoare. Iară pîrîşii iarăşi supăra pre-mpăratul asupra lui, dzîcînd: "Dirip-ce acesta slăbeaşte inemile viteajilor şi-i blăzneaşte de la-nchisoarc unde scade, nestrigînd pace, ce mai vîrtos turburînd! Şi mai bine-i să moară unul decît mulţi!". Iară-mpăratul feace: "lată-vâ-lî-i pre mînă, faceţi cum ştiţi!". Şi-l luară pre Ieremiia, dc-l aruncară într-o groapă cu tină dc morţi înpuţîtă a lui Melhie. Şi, oblicind Avimeleh, dzîsă-mpăratului: "A cc feceş omului rău, împărate?!". Iară-mpăratul feace: "N-am făcut de voia mea, ce căutînd nărodului am făcut! Ce pasă de-ţ ia treidzăci de oameni vîrtucioşi şi îmbla de-l scoate din groapă!". Şi, păzind Avimeleh. cu agiutoriul lui Dumnădzău scoasă întreg nevătămat pre Ieremiia din groapă.

Şi. chcmîndu-l împăratul la sine aproape, dzîsă: "Nu ascunde, nice tăgădui de ce te voiu întreba!". Şi prorocul dzîsă: "A cc nu te pleci direptăţîi, împărate, că eu nu ştiu spune minciuni, săvai şi mullc ori dc mai osîndi prc moarte!". Atuncc-mpăratul i să giură: "Viu Dumnădzăul părinţilor mici, nu te voi ucide, săvai cc mi-ai spune, nice te voi da pre mîna oamenilor!". Atunce Ieremia dzisâ-mpăratului: "Dc-m vei ţînea sfatul şi de vei ieşi la Vavilonii, ţî s-a mîntui sufletul şi cetatea aceasta nu va peri! Iară dc t-ii pune înpotriva lor, să ştii că de mîna lor n-ii scăpa, ce şi cetatea s-a topi de foc!".

Iară Sedechiia, băgînd samă cuvintele prorocului minciună, n-au scăpat dc mîna vavilonilor. Că-ncungiurară cetatea cu şiraguri dc oşti şi, oprindu-li-să hrana, să feace foame nepovestită în cetate. Alunec , vădzînd Sedechiia împăratul c-a hi rău, fugi din cetate, noaptea, cu femeaia-ş şi cuconii, să scape. Şi, gonind după dînsul haldcii, îl prinsără şi-i tăiară cuconii denaintea lui.şi lui, apoi, scoasără ochii. Ş.-l dusără legat la Vavilon, de batgioc. Ş-au murit acolo în robie. Iară Navuzardan, // hatmanul împăratului deaca intră în Ierusalim, au jăcuit besearică lui Dumnădzău şi toată cetatea şi vistearele şi apoi. au dat foc besearici. prc dinontru, de-au ars şi cetatea dc s-au topit şi s-au răsîpit, precum au dzîs ieremiia I rorocul. Ş. dusără haldcnii toată avearea şi tot pleanul la Vavilon

la™ în£S!!' rT7 o 1º "J' iară ?1 S"aU ?"t0rSP'eanuld elaVavilonla ^rusalim, precum vom spune mai larg inamic. Că, mainte dc pradă, cuvintele ce s-au grăit de Domnul cătră Ieremiia şi-n ce chip au fost praaa. aşca sint:

V ^ f cî'S'irvî?'5 fl DomnUlCătT !- leremiiadzicînd: "Ierem»a> «««li de ieşi din cetate şi cu slnît mste slMni tarii ItT ? Cn^mUlmea Păcatelorcă ™ '^uiesc într-însă, că rugile voastre sint ca mşte st.lp. tan ş, v.rtoş. ,n mijlocul lor ş-a cetăţii. Şi ca un zîdiu de adamant de o-ncungiură,

• lerem gl 39. vetţ 5 6 7

pcn.r-accaca ieşind afară dmlr-.nsa mamte, pînâ nu-ncungiură haldeii!". Şi grăi Icremiia: "Rogu-mă Doamne, da vo.cşcrbnlu. (au sâ grăiască naintea Svinţiii Tale!". Şi-i dzîsă Domnul: "Grăiaşte- Şi' dz.sa Icnm.ia: Doamne, da, cetatea aceasta în mîna haldcilor şi s-or lăuda că putură naintea Svinţiii ??T?,'L strice dc mîna Svinţiii Tale, decît dc haldei!". Şi dzîsă Dumnâdzâu: Tu tc scoală dc .cş,, că ci nu s-or lăuda. Că, de nu Ic voiu deschide cu, ci n-or putea întră! Pasa la Varul, de-, spune şi, la al şcasc ceas de noapte, să veniţi la zidiul cetăţii, de-ţ prăvi şi-ţ vedea că, de nu le von, deschide cu, ei n-or putea întră!". Şi mearsă Ieremiia de spusă lui Varuh

Şi, intr.nd in bcseancă, ş-rumpsără veşmintele şi-ş pusără ţărnă în capete şi piînsâră mult. Şi să dusără dc ,eş,ra. Şi, la al şease ceas, mcarsără la zidiuri şi audzîră trîmbilc. Şi veniră îngerii din ceriu cu fâclu luminate a mina şi stătură la zidiurilc cetăţii. Şi, dcaca-i văd zură, piînsâră şi dzîsără- "Acmu vedem adevărat cuvîntul ce-au dzîs Dumnădzău!". Şi rugară pre îngeri dzîcînd: "Rugămu-vă, îngăduiţi, nu slncareţi eclatca pînă vom grăi lui Dumnădzău!". Atunce grăi Iremiia şi dzîsă: "Rogu-mă, Doamne, dă-mi voie să grăiesc naintea Ta!". Şi dzîsă Domnul: "Grăiaşte!". Şi dzîsă Ieremiia: "Amu, Doamne, cunoscum că / dai cetatea prc mînulc pizmaşilor ci şi să va duce poporul tău în Vavilonl' Dară ce vom face cu svintele vase?". Şi dzîsă Dumnădzău: "Dă-le pămîntului pre mînă şi-i dzî: «Ascultă, peminle, glasul Ziditoriului tău ce le-au făcut prc ape, ce te-au pecetluit în şeapte vremi' şi după acealca îţ vei lua frîmseaţea la, păzeaşte vasele slujbei pînă la obîrşeniia Iubitului!»".

Şi dzîsă Icremiia: "Rogu-mă, Doamne, ce voi face lui Avimeleh Ethiopulului, că mult bine au făcut şerbului tău! Că el m-au scos din groapa cea cu tină, unde mă aruncasără! Şi n-aş vrea să vadză perirca ectăţîi, să leaşinc, că-i slab de fire!". Şi dzîsă Domnul către Ieremiia: "Trimite-1 la viia lui Agrippa şi în umbra muntelui l-oi acoperi-1 pînă cînd s-a-ntoarce poporul de la robie! Iară tu te du cu poporul tău în Vavilon şi petreci cu dînşii, bine vestindu-le pînă-i voi întoarce, iară pre Varuh să-l laşi aciia!".

Atunce mearsără în besearica şi luară vasele besearicii ceale dc slujbă şi le deaderă în pămînt, precum le-au dzîs Domnul. Şi, cînd fu demineaţă, dzîsă Ieremiia lui Avimeleh: "Ia coşciugul, fiiule, şi pasă la viia lui Agrippa prc potica muntelui şi ado smochine pentru bolnavii poporului! Că pre tine li-i bucuri ia şi pre capul tău slava lor!". Şi-ndată mearsă. Şi, deaca să dusă, să lumină dzua dc soare, adecă şi-n putearea haldeilor sosî şi-ncungiură Ierusalimul. Şi bucină marele înger, grăind: "Intraţi în cetate toate puterile haldeilor, iacă vî s-au deschis porţile!". Atunce Ieremiia luă cheile besearicii şi, ieşind din cetate afară, le aruncă naintea Soarelui şi dzîsă : "Ia-le aceastea şi le păzeaşte pînă la dzua cînd te va întreba Domnul de dînsele! Că noi nu ne-am aflat harnici să le păzîm!".

Deci Ieremiia mearsă în robie cu poporul la Vavilon. Iară Varuh, ieşind din cetate, întră la un mormînt de şedzu acolo. Iară Avimeleh, deaca culeasă smochinite, să feace zăduv, şi-ntră supt umbră de copaci şi adormi pre coşciugul cu smochinele, de dormi 70 de ai. Aceasta fu cu porunca lui Dumnădzău pentru cuvînt ce au dzîs către Ieremiia: "Că eu îl voi acoperi!". Iară deaca s-au deşteptat, dzîsă: "Dulce am adormit şi puţintel, pentru-aceaea mi-i rău la cap, că // nu m-am săturat de somn!". Şi, descoperind somochinile, cura laptele dintr-înse, proaspete, ca deniaurea culcase. Şi dzîsă: "Aş mai dormi puţînel, ce mi-au dzîs să sîrguiesc şi, de m-oi zăbăvi, s-a scîrbi, că au doară nu-i zăduv şi trudă-n toate dzîle. Ce să mărg mai tare ş-oi donni acasă!". Şi, luînd coşciugul cu smochinele, purceasă la Ierusalim.

Şi adecă nu cunoştea nice cetatea, nice casele, nice a sa casă, nice pre nimerea cunoscut nu vedea, rude şi priiatini şi poporeani ştiuţi, pre nime. Şi dzîsă: "Blagoslovit Dumnădzău, buiguire m-au lovit âslădz! Nu-i aceasta cetatea? M-am rătăcit că nu m-am săturat de somn?". Şi, ieşind afară din cetate, o socoti pre făptură şi pre seamne şi dzîsă: "Dinsă aceasta-i cetatea au rătăcitu-m-am?!". Ş> iarăş înlrînd cercă şi n-află prc nime cunoscut. Şi iarăş dzîsă: "Blagoslovit Dumnădzău. mare bu.guire m-au lovit!". Şi iarăş ieşi afară, şedzu mîhnil, neştiind ce va face; şi pusă gios coşniţa cu smochinite şi dzîsă- "Aicea voi să şedz pînă cînd Dumnădzău va rădica de pre minc buiguiciunea!".

Şi aşea şedzînd, adecă veni un moşneag bătrîn din ţarină şi să sculă de-, dz.să: Unchiule, spune-mi cine-i cetatea aceasta?". Bătrînul dzîsă: "Ierusalimul iaste, fiiule! Ş. dz.să Av.meleh: Unde iaste Ieremiia Preutul lui Dumnădzău şi Varuh Citeţul ş. tot poporul cetaţu că nu-, aflu?! _Ş. dz.sa bătrînul: "Dară tu nu eşti dintr-acest oraş, dară astădz ţ-a. adus am.nte « I^mna de-l^ •ntrebi? Că Ieremiia de 70 de ai dus în Vavilon cu poporul tot, că sînt rob.ţ, de Navuhodonosor împărat. Dara tu

* şcaplc veac,

•* Icremiia, gl 39, vcrş2.

csti tînilr n-ai fost nice nlscul atunce şi-ntrebi cc **n**-ai mai vădzut!". Şi audzînd aceastea Avimeleh, rf/îsă "Dc n ni hi bătrîn si n-nr hi păcat, omul lui Dumnădzău, **n** probrâzî Mtnnn, tc-aş |mcn rau! A cc grăicş.i că popon.1 iaste dus în roh.e la Vavilon?! Că dc s-ar hi deschis porţile ceriului, să pugoarc Lcrii lui Dumnădzău cu putenrc si cu s.âpînie. încă n-nr h. sosind in Vavilon aşca-m pripii, mlr-o mică dc vreame. dc denaurea cc m-au mînat părintele m.cu Ieremiia In pomătul lui Agnppa, la nutîncnlc smochine pentru bolnavii. Ş-am a|îpit putîncl, de-nm donn.t supt umbră de un pom, pentru zâduvul Si-m părea c-oi hi / zâbăvit. Am descoperit smochinele şi tot le mergea laptele, cum le-am cules. Şi tu-m spui că-s oamenii duş robi la Vavilon! Caută dc vcdzi somochinile, că astădzi m-au trimis, astădzi le-am cules!".

Iară bătrinul deaca vădzu smochinele, dzîsă: "O, fiiule, apravedmc om ficior eşti! N-au vrut Dumnădzău să-| arate pntimn cetăţii aceştiia, să nu te mîhnească şi ţ-au pus asupra buiguiciunea aceasta că 70 dc ai sînt dc cîndu-i poporul cetăţii cu Ieremiia în Vavilon, den dzua ce i-au luat în pradă' Caută dc tc-ncrcadc. fiiule. că nu-i acela timp, că încă pîinilc nu-s crescute şi vremea smochinelor n-au sosît!". Atunce Avimeleh s-au dezmeţît ca din beţîie şi oglindi bine pămîntul şi pomii şi dzîsă "Blagoslovit Dumnădzăul ceriului şi pămîntului, odihneala sufletelor direpţîlor!". Şi-ntrebă pre bâtrînul: "Cc lună-i aceasta?". Şi-i dzîsă: "Făurariul.". Şi deade bătrînului smochine şi să dusă blagoslovindu-l.

Şi feace Avimeleh rugă la Dumnădzău să-1 înveaţe cc va face. Şi adecă îngerul lui Dumnădzău veni şi-l luă dc direapta mînă şi-l dusă în mormîntul unde şedea Varuh. Şi, deaca să vădzură, plînsără foarte. Dc-aciia. feaceră rugă la Dumnădzău şi să bucurară slăvind şi lăudînd pre Svinţia sa. Şi, vădzînd smochinele Varuh pre spre vreame şi culease mainte de 70 dc ai şi încă cu lapte, ca-n cel ceas luate, mulţimi mare lui Dumnădzău şi, minunîndu-să, îl proslăvi. Şi feaceră rugă la Dumnădzău, să-i îmvcaţc cum or putea da ştire lui Ieremiia dc toate aceastea de rîndul lor, de ferinţa ce i-au apărat Dumnădzău şi i-au acoperit şi de acel somn şi deşteptare prcaslăvită. Şi audzîră învăţîndu-i îngerul: "Scrieţi la Ieremiia carte cc trebuiaşte să facă cu poporul lui Dumnădzău precum voi învăţa-vă!".

Şi dcaca-i învă|ă şi scrisără ce-au trebuit, au adaos ş-aceasta: "Ia, de-aemu în puţîne dzîle şi Dumnădzău va scoate din Vavilon la Ierusalim! Şi mîine demineaţă va veni-vă un vultur! Să-i legaţi cartea şi puţine smochine pregiur grumadzi, ca să le ducă în Vavilon la Ieremiia!". Deci, cînd fu demineaţă, veni vulturul şi ţîpă, iar Varuh şi Avimeleh, mulţămind lui Dumnădzău, legară pregiur grumadzîi vulturului cartea şi smochinite. Blagoslovind şi făcînd rugă, îl trimisără, poruncind să să-ntoarci să Ic // aducă răspunsul.

Deci vulturul să dusă şi, sosind la Vavilon, şedzu din afară sus, pre un stîlp. Şi adecă din diregăduinţa lui Dumnădzău, ieşiia Ieremiia din cetate cu tot poporul să-ngroape un mort ce răpăosasă, la locul cc Ic-au dat Navuhodonosor di-ngropat evreii. Şi, strigînd vulturul cu grai de om, dzîsă: "Ţie dzîc. Icrcmic. priim caşte cartea ce ţ-am adus de la Avemcleh şi Varuh şi să o audză tot poporul Ierusalimului!". Şi, venind vulturul, şedzu pre mortul şi să sculă mortul. Aceasta deaca vădzură toţi, cunoscuţi câ-i dc la Dumnădzău trimisă cartea. Şi, slăvind pre Dumnădzău, dezlegară cartea, de s-au cetit într-audzul tuturor. Şi, deaca audzîră dc sîrg a lor întorecre, să bucurară. Scrisă şi Eremiia carte de toate primejdilc şi tîmplărilc şi o legă la vultur şi, blagoslovind, l-au trimis.

Şi. sosînd la Avimeleh şi la Varuh citiră şi plînsără, mulţămind lui Dumnădzău că nu gustară dc-accalea scîrbc. Iară Ieremiia smochine le-mpărţî bolnavilor şi toţi să isţealiră cîţ gustară dentr-însele. Şi. deaca sosî dzua cea ursită, dzîsă Dumnădzău lui Ieremiia: "Ia poporul tot, noaptea şi ieşi din Vavilon şi si veniţi la Iordan! Şi acolo să osăbeşti boiarii vaviloneşti ce ş-au luat femei de limba ta şi femeile vavilonciţc ce-au mărs după evrei! Şi carii n-or vrea să să despartă să nu-i treci cu tine Iordanul!". Şi feace Ieremiia cum l-au îmvăţat Domnul.

Şi. cînd stătu la Iordan a-i despărţi, mai mulţi nu vrură să să despartă, ce dzîsără: "Mai bine ne vom întoarce in Vavilon decît ne vom despărţi de femei!". Şi-ntorcîndu-să la Vavilon nu-i priimiră, ce le dzîsără: Dcacă vă fum uriţi ş-aţ fugit noaptea fără ştire, noi încă sîntem giuraţi să nu vă mai pnirnim, nice pre cuconii voştri!". Şi aşea fiind nepriimiţi dimbe părţi, mearsără de-aflară loc pustii la Samania. departe de Ierusalim; şi-ş feaceră oraş de s-aşedzară.

fcac* ^ ^ ^ ^ . " n ^i!? lCrUSaUm oU P°P°reanii. fcace jărtve noauă dzîle. Şi, a dzeacea dzî, o^u ZncVÎlh A""" f?- " * ™&iPînă ' S_3U SUlt Sufletul la Dumnădzău, lăsînd trupul lâ c^r-^^*?^ """Pf4 hainele Pre ^şii-şi, P"indu-şi ţărnă în capete şi plîngînd cu «oţu. Dc acua. gătară să-l îngroape. Şi adecă glas din ceriu dzîsă: "Nu-l îngropareţi de viu""Ş i

deaca audz.ră glasul, il pnveghează Irci dzîle. Şi, a treia dzî, venindu-i sunetul, strigă cu glas mare în mijlocul tuturor, aşea: "Intr-un glas slăviţi toţ pre Dumnădzău şi prc Fiiul Său cc ne deşteaptă l'sus Hristos, lumina a tuturor vcncilor, nestinsa luminare, viaţa firii noastre, câ va fi după vremilc aceastea alţi trei sule şcaptcdzăci şi şeapte dc ai!".

Şi, bine vcstindu-lc cu pilde cum au vădzut ş-au audzît suindu-să sufletul, strigă nărodul a tot poporul şi dzîsă: "Accaslca-s cuvintele ccalca ce-au dzîs Isaiia, povestind către părinţii noştri. C-au vădzut prc Dumnădzău şi prc Fiiul său şi-l umorîră cu hirisăul, hircsluindu-l. Cc ia-mblaţi să-l ucidem în proaşcă cu pietri!". Aceaslea audzînd Varuh şi Avimeleh ş-feaceră voia-rca foarte de moartea lui Icremiia. Şi mai mult că n-apucară să audză tainele ce-au vădzut ş-au audzît prorocul suit! Iară svîntul, cunoscîndu-le cugetul, le dzîsă: "Tâccţ, că nu m-or ucide pînă nu voi povesti toate cîte am vădzut ş-am audzît!". Şi lc dzîsă: "Aduceţi-mi o piatră mai marc dc mine!". Şi-i adusără. Şi dzîsă: "Doamne, fă piatra aceasta în chipul şi sămănarca mea, să o-mproaşec nănoadelc pînă oi spune fraţilor miei ce-am vădzul ş-am audzît!". Alunec, cu porunca lui Dumnădzău, luînd piatra chipul lui, o-mproşca cu pietri. Şi, deaca le spusă (celor credincioşi) toate cîte vădzu ş-audzî, vrînd să plinească ceale ce-s socotite pre însul, veni cu dînsul şi Varuh la mijlocul nărodului. Şi luă piatra glas dc om, strigă: "O, buiaci izraileani, ce mă-proşcaţ părînd că slnt eu Ieremiia şi clu-i între voi stînd!". Atunce, ca din somn, să stîmiră şi vădzură prc svîntul.

Şi, luînd pietri, năvăliră şi fu îm proşcă cu pietri ucis dc ceia cc-au fost cu dînsul în robie. De carii să cădea să-i mulţămască cu bine. Şi svîntul ncmicâ n-au pricit, nice s-au mîniat, ce aşea au priimit piclrile zbîrlile, cace cînd să suia în ceriu prc dînsclc*.

Şi, luîndu-l Avimeleh şi Varuh, îl îngropară şi piatra aceaea-i pusără pre mormînt, scriind deasupra: "Aceasta-i piatra ce-au // agiutat lui Iercmie .". Iară vasele svinte şi cortul legii ce-au făcut Moisi la Sinai şi chivotul cu porunca lui Dumnădzău le-au pus Ieremiia în stan dc piatră şi, pecetluind cu dcagelul său svînt numele alui Dumnădzău, ca cu dalta s-au închipuit.

Şi negura umbreadză piatra, pentru să nu să cunoască, precum arată la a 2 *Carte Maccaveilor,* al doile capăt, cum au mărs la muntele unde s-au suit Moisei, de-acolo de-au prăvit ş-au vădzut ocina lui Dumnădzău. Acolo află Ieremiia casă în stîncă: peşteră. Şi băgă în nontru cortul lui Dumnădzău şi chivotul legii şi jărtvănicul tămîiei. Ş-au astupat gura peşterii. Şi veniră pre urmă orecarii să-nsemneadze locul şi nu putură să afle să nemerească. Şi, oblicindu-i Ieremiia, ponosluind le-au dzîs că locul acela va fi necunoscut. Şi între alte prorocii dzîsă Icremiia pentru venirea Domnului Hristos, că va fi sămnul cînd limbile toate să vor închina la lemnul, slăvind şi blagoslovind Tatăl şi Fiiul şi Svîntul Duh. Amen.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 5, pomenirea svinţilor măcenici Galaction şi Epistimi.

Galaction şi Epistimi era în dzîlele împăratului Dechie şi Secundus Ighemonul. Deci Galaction era ficior lui Clitofont şi Lcvchipei, amîndoi ellini. Şi sâ-ncredinţară den învăţătura unui părinte, anume Onufrii, şi să botedzară. Aşijdcrc şi Epistimi, avînd părinţi ellini şi măritată după Galaction, fu de dînsul botedzată. Şi, ferindu-ş amîndoi fetiia nevătămată, petrecură călugăreaşte, cu de toată viaţă grea şi aspră pelrecînd. Şi fură prins de boiarinul Ursul şi întrebat şi bătuţi cumplit; şi cu trestii ascuţite pre supt unghi înţăpuşeaţi; şi mînule şi picioarele rătedzaţi şi, mai apoi, svintele capete tăiaţi. Şi era Galaction de 30 dc ai, iară svînta Epistimi dc 16 ai. Şi aşea purceasă svînta / lui Dumnâdzâu păreache, nuntind cu viaţă veacinică, în bucurie ne-ncetată cu nuntaşii ceriului, rugînd Svînta Troiţă pentru creştinătate .

într-aceastaş dzî, pomenirea svinţilor apostoli, din 70: Ermos, Lin, Gaie, Filolog şi Patrov.

Aceştia toţi era din cei 70 ucinici a Domnului Hristos. Deci Patrova, carele şi svîntul apostol Pavel în *Poslaniile* sale pomeneşte, au fost episcop în Potioc, prc mulţ botcdzînd şi la credinţa Domnului Hristos adueînd. Iară Ermos, carele-i pomenit în *Paslaniia la Rimleani* de svîntul Pavel Apostol, episcop filipionilor au fost. Iară Lin, după Pctr Apostol Vîrhovnicul, fu episcop Rîmului, iară Gaie, ce şi de dînsul pomeneaşte svîntul apostolul, după svîntul Timothei, episcop Efesului au fost. Iară Filolog acesta încă-i pomenit la *Poslanii,* episcop Sinopului au fost pus de svîntul Andrei Pîrvozvan. Carii şi episcopind într-aceale pomenite oraşe şi multe iscuşenii şi scîrbe pentru cuvmtul credinţii suferiră. Şi pre mulţi îmvăţară şi lui Hristos adusără şi întru Domnul să sfirşiră.

într-aceastaş dzî. svîntal Domnin dc foc s-au săvîrşit Stih:
Privind Domnin dc focul nestins.
dc dîns groaza de foc nu s-au prins.
fntr-accastaş dzî. svinţii Timothci. Theofil şi Theotim dc pumni să sfîrşiră buşit Stîh:
Prc rimothei şi cu amîndoi hîrăţi
n-au putut sminti pumnii dc la bunătâţ.
într-aceastaş dzi. svîntul Dorothci. fierilor dat s-au săvîrşit. Stih:
Dorothei ce-i dat herilor mîncare
dar s-au radical lui Dumnădzău mare.
fntr-aceastaşi dzî. svinţii Evpsihos şi Carterie, ruşinile tăiaţi, să sfîrşiră. Stîh:
Ruşinilc lui Carterie tăiat
cu Evpsihii. viteajeşte, au răbdat.
într-aceastaş dzî. svîntul Silvan, in ocnă băgat, s-au săvîrşiL Stih:
în lontrul ocnelor Silvan aruncat
ocnele lăsînd, cu raiul au schimbat //
într-aceastaş dzi. svîntul Pamfil, strujit şi-ntemniceat s-au săvîrşit Stîh:
Frecături dc muncă şi cu grea-nchisoare
rabdind Pamfil, aflâ viaţă stătătoare.

Aceştia era în dzOele lui Maximian Tiranului şi lui Urvan, domnului de Palestina. Şi multe şi mainte de sfirşeniia măceniciei, svîntul Domnin s-au nevoit şi multe şi la sfirşenie. Că fu osîndit să să cente cu focul. Iară pre Theotim şi pre Theofil, tineri şi frumos fiind, i-au osînditu-i tiranul să-i omoară cu pumnii', iară pre svîntul Dorothei Preutul deade-l herilor la mîncare. Iară pre Carterie şi EvpsOue. oameni sosiţi la vîrstă, le-au tăiatu-le boaşele, iară pre svîntul Silvan l-au băgat în ocne, la locul ce să chiamă Fano şi trei svinte feate le-au dat la curvărie şi la altele le-au căznit cu legături şi-nchisori. Şi toate aceastea le feace într-un ceas acel spurcat şi strimb giudeţ. Iară Pamfil, podobit cu dc toate bunătăţi, muncit cumplit dănăoară şi a doa oară şi aruncat în temniţă cu alţi marturi a Domnului Hristos. depreună aflară sfirşitul mărturiei, sfîrşindu-să întru Hristos.

într-aceastaş dzi, pomenirea preacuvios părintele nostru Grigorie, arhiepiscopul de Alexandriia, Ispoveadnicul.

Acesta dintru svinţi părintele nostru Grigorie, din tînără vîrstă îndrăgind pre Domnul Hristos, s-au împodobit cu de toate dumnădzăieşti bunătăţi. Pentr-aceaea, după săvîrşeniia svîntului papa de Alexandriia din dumnădzăiască ursita, s-au hirotonit de svinţii adunaţi episcopi şi poporul cel iubitoriu de Hristos arhiepiscop Alexandriei. Şi să feace dascăl şi îmvăţătoriu pravoslavieei şi credinţei direapte, foarte de-adevărat: blînd, smerit milostiv, săracilor tată, veduvelor sprejineală, rătăciţilor indereptătoriu, bolnavilor vraci, mDiniţilor mîngîiare. Şi vrea-i vedea pre toţi veaseli şi bucuroşi.

Iară vrăjbitoriul diavol invită pre Leon Iconoboreţul ereticul ce ţinea / nehamic împârăţîia Ţarigradului, de o munciia. Şi trimisă de adusără legat pre svîntul de la Alexandriia la Ţarigrad. Şi, istind nainte, au înfruntat pre spurcatul împărat naintea a tot sfatul, făcîndu-I eretic şi păgîn cumuş era. Iară spurcatul, neputtnd răbda sudălmile, îl bătu cu vine de bou pre svîntul şi l-au băgat în temniţă de l-au topit cu foame. Iară svîntul mulţămind lui Dumnădzău, toate Ie rabdă. Şi dzîcea cătră toţi horbaşii: "Gata sînt să moriu pentru svîntul lui Hristos Dumnădzăul mieu, icoană şi mici bucăţeale să fiu demicat!". Aceastea deaca înţăleasă acel necurat împărat, îmvăţă să-I izgonească. Şi, deaca să dusă svîntul la izgnanie. trăi acolo trei ai şi deade sufletul în mînule Iui Dumnădzău.

Intr-aceastaş dzî. svîntul Agathangbel de sabie s-au săvîrşit. Stîh:

Şi lui Agalhanghel ca o veaste bună,
moartea de lance agonisind cunună.

Partr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Adevăr.

LNTR-ACEASTĂ LUNA, 6, pomenirea dintru svinti părintele nostru Pavel, arhiepiscopul de Ţarigrad, Ispoveadnicul.

Pavd marele ispoveadok an fost din Solim, fiind notarie şi iscălitoriu lui Alexandru, svîntului patriarh de Tangrad, diacon fiind svintei Besearicii ceii mare. Pre carele pravoslavnicii, după săvîrşirul

svmlului Alexandru, ,1 rădicară palnarh Ţarigradului. Iară Constantie împărat, arian fiind, întorcind de la Antiohiia, l-au scos din scaun ş-au pus pre Evsebie dc Nicomidiia. Iară svîntul, sosînd de la Rîm aflâ pre marele Athanasie scos şi prc svinţia sa din scaun dc Conslanda împăratul Şi cu cărţile împăratulu. ConsU ş-luară amîndoi scaunele. Şi iarăş fură scoş de Costandie cu-ndemnarea ariianilor Atunce scrisă Consta la fratele său Constandie că: "De nu li-i da acestor svinţi părinţi sâ-ş ia scaunele' vom veni asupra ta cu putearc multă!". Deci ş-luă svîntul Pavel scaunul, // puţinea vreame de-1 ţinu '

Şi, după moartea lui Consta, fu izgonit în urgie la Cucusul Armeniei şi închis. Slujind in casă, l-au zugrumat aniann cu mohorul svinţiii sale şi-ş deade sufletul la Dumnădzău, pentru Domnul nostru Isus Hristos. Amin.

într-aceastaş dzî, să pomeneaşte pulberea ce-au cădzui în dzîlele lui Leon Marele, prin mila şi om-dragostea lui Dumnădzău, îngrozind şi cruţîndu-ne.

La optaspreacc ai a împărăţiei marelui Leon, în luna lui noievrie, în 5'.

într-am iadzădzi, tot ceriul au nuorat şi negreaţă nuorilor s-au premenit în premeneală de foc, de-ţ părea că va să aprindză lumea să o ardzâ. Şi atîta să îngroziră top şi să înspăimară, cît din sîngur chipul nuorilor să vedea că, de s-or pomi a ploa, vor ploa tot foc, de va arde ca la Sodom. Deci, pentr-aceaea, ne-ndoită şi fără veaste groază, alergară toţi pre la svintele besearici cu lacrămi şi cu rugă şi plînsuri cu jeale. Şi om-iubitoriul Dumnădzău, stîmpărînd mîniia cu mila bunătăţii Svinţiii sale, învăţă nuorii de piuară ploaie streină, ce nu s-au mai dat a vedea altădată, făcînd groază păcătoşilor. Că, începînd de cu sară, plouă pînă la miadzănoapte. Şi ploia era stervie pulbere neagră şi foarte herbinte, foarte sămănîndu-ş cu funinginea cea de cuptoriu. Şi s-au pus multă, cum să pune omătul, de o palmă de groasă ş-au opărit de-au ascrumat ş-au ars buruianele şi toată verdeaţa şi pomii.

Şi nu să putea curaţi, arătînd greu bănat de la milostivul Dumnădzău şi închipuind păcatele nelesne curâpte. Că multe şi greale ploi şi preste multe dzîle abiia au biruit de-au spălat acea cerneală, arătînd lucrul că păcatele noastre, ca şi acea pulbere herbinte, ard întru noi bunătăţile şi verdetile sufleteşti. Şi multe lacrămi ne trebuiesc cu plînsuri dintr-adîncul inemii, din fundul suspinului şi amarului inemii, în gios udînd şi muind, ca să spălăm înfocarea răutăţilor şi stereviia fără-legilor şi pămîntul cel bun a sufletului îngrăşind, să-1 dereagem, ca să rodească poruncile lui Dumnădzău. Şi sâ scăpăm de certa- / rea Gheenei, carea arde şi mistuiaşte cu trupurile şi sufletele celora ce cad. Şi scăpînd, să nemerim la-mpărăţîia ceriului.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru Luca.

Acesta fericitul, trăgîndu-să din cetatea Tavromeniei, din Ţara Siţeliei, în fînără vîrstă de 18 ai, pururea să zăbâviia la svînta besearică şi asculta svintele citenii şi învăţăturile Iui Dumnădzău audzîndu-le şi făcîndu-le.

Şi, cînd vrură părinţii să-1 însoare, el să sculă noaptea şi să dusă la loc neîmbiat şi necălcat, de lăcui cu herile. Şi 40 de dzîle împlu nemîncat, s-au spodobit a vedea svîntul înger şi a fi socotit. Şi mearsă la o svînta mănăstire, de să călugări şi cu mai aspră petreacere să supusă, a treia ş-a patra dzî gustînd pîine cu apă şi trupul nice leac odihnind. Şi aşea petrecînd 18 luni, să sculă cu un călugăraş şi mearsă în muntele Etnii, hrănindu-să cu buruianele ce să făcea acolea. Şi pentru nevoia trupului dormiia puţintel, culcîndu-să numai într-o cămeaşe şi desculţ. Şi-i era hotarul şi dereptariul de nu ieşiia din chilie pînă nu cetiia psaltirea toata + şi, de-aciia, ce mai rămînea de dzî, lucra pînă la al şease ceas. Şi de-aciia, să grijiia de puţînea gustare şi de-aciia, ţinea ustavul ce avea de rămăşiţă. Şi aşea nevoind, s-au spodobit de dar de la Dumnădzău. Şi dezlega şi tîlcuia cuvinte greale şi nelesne cuprinse la priceput, atîta cît sâ mira unii de dzîcea: "De unde ştie carte acesta neînvăţat?!". De-acna, din porunca de Ia Dumnădzău, să dusă la un loc şi strinsă 12 călugăraşi, purtîndu-le grijea. Şi, pentru acesta prilej, mearsă şi la Ţarigrad. Şi cutrierind lăcuinţele călugăreşti şi dîndu-să în voroavă cu părinţii, sa-ntoarsa de mearsă pînă Ia Corinth. Şi-ntr-orecare oraş petrecînd vro şeapte luni, cu pace au răpăosat.

într-aceastaş dzî, Pavel ce să făcea gubav pentru Hristos cu pace s-au savirşiL Stih:

Să făcea Pavel că-i gubav pre lume,
De ş-au dobîndit între svinţi bun nume.
Pen- // tr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăsăşte.

* şi dc-aciia dereptariul lui TprriH ceas

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 7. pomenirea svinților 3.1 dc măcenici din Mclctina. Icracos și cu alalții svinți.

Aceștia svinți sa ncvoirâ în dzîlele lui Dioclitian și Maximian împărații. Și era acesta svînt Icracos viteaz și vîrtucios la trup și blagocistîv la sullct; să hrăniia cu plugul. Prc acesta mearsă să-1 prindzâ slujitori, idolilor, iară svîntul în loc dc armă scoasă herul plugului asupra lor și scăpară toț cu fuga denaintea lui. asudați și încruntați. Iară dc bună voie au mărs la boiarinul și, stînd la-ntrebare, îi tăie svînta direapta mînă dc prin cot. pentru îndrăznirea mărturiei Domnului Hristos. Iară pre alalți svinți culcară dc-i bătură cu vine. Si. a doa dzî. iarăș în lung ceas fură bătut și-i scosără afară de cetate, dc-i tăiară .

Intr-accastaș dzi. svinții măcenici Mclasipp și femeaia lui Casmt și Inul lor Antomn.

Aceștia să ncvoiră în dzîlele lui Iulian Prcstîpnic. la Anghira cetatea. Deci pre Antonin băgară la-nchisoarc. iară prc Mclasip și Casiniia spîndzurară și slrujiră și cu foc pîrliră. De-aciia, Casinci tăiară țîțclc și lui Mclasipp tăiară gcnunchilc. adecă picioarele din genunchi. Și, scoțînd pre Antonie, vădzu prc părinții săi așea căzniți, Ic luă de gios svintele mădulări de le săruta și-i fereciia. Și așea spîndzurați prc Icamnclc ccalc dc muncă, deaderă în mîna lui Dumnădzău sufletele. Iară Antonin șchiopi lui Iulian în obraz. Pentr-accaea, îl spîndzurară și-l strujiră și-i sfredeliră gleznele de băgară func și-i legară piatră grea. Și prc scaun înfocat de her îl așcdzară și capul îi tunsără și cu piatră de-a grumadzi îl purtară prc ulițe. De-aciia, l-au trimis la Agripin Duxul. Și dc dînsul fu aruncat / în cuptori îmfocat și herilor dat în mîncarc. Și din toate aceastea ieși sănătos. Și, vădzîndu-l patrudzăci de cuconi, credzură întru Domnul nostru Isus Hristos. Și le tăiară capetele. De-aciia, pre paturi îmfocate de her îl culcară și deasupra bătură cu toiage. Ieși nevătămat, că și-n cuptoriu îl băgară și mînule tăiară. Și cu minunea trasă prc mulți la credință. Și-i tăiară capul svințiii sale.

într-aceastaș dzî. pomenirea svinților măcenici Auctos, Taurion și Thessallonica.

Aceștia sâ ncvoiră în Amfîpolul Machcdoniei. Deci Thesalonica era fată lui Cleon, orecare popă idolilor, om vederos de viață și plin de aveare. Ce și aceastea nu slăbiră pre svînta ficioara, nice o putură despărți dc la credința Domnului Hristos. Că, rugîndu-o mult tatăl ci și măgulind, nemică nu putu face. Pentr-aceaea. o dezbrăcă și pusă patru înși de o bătură cu cureale crude și coastele i-au zdrobit. Și o streină și o lepădă de la moșie-i și de la toată avearea ei, numai de la maică-sa ș-luă puținei și trăia denafară dc oraș. Și nu părăsîia mărturisind prc Domnul Hristos. Și într-aceaea urghisitură dc tatăl ei, s-au răpăosat, dîndu-ș sufletul în mîna lui Dumnădzău.

Iară Auctos și Taurion, oblicind dc svînta, mustrară neomeniia lui Cleon și sălbătăciia înpotriva hiică-sa. Și el să mînie și-i pîrî la domnul cetății, de-i prinsă. Și, mărturisind pre Domnul Hristos, mult i-au muncitu-i să-i întorcă, dezbrăcînd și bătîndu-i și cu toiage, și cu pietrile și cu focul în cuptoriu aruneîndu-i. Și ieșind sănătos din foc, îi pusără-m proșcă, de-i săgetară. Și nemică nu Ie putură strica. Și-i aruncară in iazer cc era aproape și ieșiră sănătos la uscat. Iară tiranul, neștiind ce le-a mai face altă. învăță de le tăiară capetele. Și așea li s-au înplut nevoința lor, dîndu-ș sufletele în mîna lui Dumnădzău.

într-aceastaș dzî. pomenirea svîntului măcenic Athinodor, fratele svîntului Grigorie Ciudotvorețului. Stîh:

îngerii de gios prc Athinodor chiamă
(a Domnul în ceriu, dar bun fără samă. //

într-aceastaș dzî. svîntul măcenic Alexandru cel din Solun de sabie s-au săvîrșit. Stih:

Din Țara Thcttalilor Alexandru stîlp arc,
tăiat măcenicească linsă umbră mare .

Acesta era in dzîlele lui Maximian împărat, trăgînd purcesul său din cetatea din Thessalonic. Și, astind naintea divanului lui Maximian și răstumîndu-i jerăștea cu jărtvele idolești ce era dracilor puse sfară. dc ardea naintea idolilor, să mînie Maximian și-i tăie capul svințiii sale.

Intr-accastaș dzî, să pomenează istealeniia unui om ce s-au istealit de svîntul loan Zlatoust.

Era la Antiohiia un om bogat de rudă mare și cădzusă în boală de giumătate de cap. Și atîta au crescut boala cît i-au ieșit ochiul cel dirept din melci înafară. Și cheltuind mult cu vracii, nemică nu folosi. '

Și. audzînd de veastea svîntului loan, mearsă la mănăstire unde lăcuia svinția sa și i-au cădzut la picioare rug.ndu-să: "Blagoslovcaște-mă, părinte, și roagă Dumnădzău pentru mine, doară m-a isteali pentn. ruga sv.nț,,, tale! Că mult m-am nevoit ș-am cheltuit și n-am folosît! Hi-mi-aș dat toată avearea odoacă ș, sunetul, dc-ar h, putință, dat i-aș hi, să mă istealiască!». Iară svîntul loan feace: "Așca vin

spastic prc omul, pentru_slrimba.at.le sufleteşti şi iarăş pre carele n-are-nlreagă credinţă către Domnul Hristos! Cc, dc ve, creade cu lot sufletul, putearnicu-i Dumnădzău să te tămâduiască' Si te părăscaşte dc năravurile ceale dmlîi reale! Şi vei vedea slava lui Dumnădzău!". Şi răspunsă omul" Crcdzu, Doamne, ş. toate vom Tace cc-m vei da poruncă!". Şi sâ apucă de veşmintele svîntului loan ce era-mbracat şi pusa preste oclnu şi în cap. Şi îndată, o, pulcarea ta, Doamne, i s-au aşedzat ochiul la loc şi boala din cap s-au tămăduit! Şi fu sănătos ca şi cînd n-ar hi mai fost bolit nice dănăoară Şi mearsă omul acasăş, slăvind ş. mul|ămind lui Dumnădzău cc l-au tămăduit cu ogodnicul său loan prin Domnul nostru Isus Hristos. Amin. /

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăsăşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, **8,** sâborul svîntului arhistratig Mihail şi aloralalte svinte fără trup, cereşti şireaguri. Stîh:

Ț-aş cînta, Mihaile, cîntccul cu viersuri,
ce n-am de-agiuns muzică să-l cînt într-alesuri.

Mihail cinstcşul în cuviinţă, mai-marclc peste şiragurile puterilor fără trup şi în leagea veache şi în darul cest nou a svintei Evanghelii, au arătat şi arată multe bunătăţile sale pre rodul nostru cest omenesc. Că, de vreame ce pizmaşul vieţii noastre şi luptătoriul, nălţînd, să mîndri împotriva Tvoreţului său. Şi dzîcînd: "Pune-m-voiu scaunul deasupra nuorilor!". Şi lăudîndu-să că va Fi de-aseamenca lui Dumnădzău dc sus, îndată să scăpă de cinstea îngerească, precum dzîce Domnul': + "Vădzut-am pre satan ca fulgerul din ceriu cădzut.". Deci ce-au fost aproape pregiur dînsul şi ceata lui ce s-au simeţit au cădzut cu dînsul şi din lumină să fcaceră-ntunearec. Aşea păţîră pentru sămeţîia.

Iară svîntul acesta pururea cinstit Mihail Arhistratigul către Stăpînul şi Domnul Tvoreţul său ţîindu-ş credinţa şi mintea cea bună, cu gînd nesmintit, ca o slugă direaptă lui Dumnădzău ferind şi pregiur rodul nostru multă nevoinţă arătînd, preste cugetăreaţe şi arhangheleşti ceate căpetenie fu rînduit de putearnicul Dumnădzău. Şi, deaca vădzu pre vicleanul cădzînd, strînsă ceatcle îngereşti şi le dzîsă: "llpocYOAKH", adecă "Să ne luăm aminte şi să stăm bine naintea Tvoreţului nostru!". Şi cu glas mare de laudă cîntă pre Domnul Dumnădzău. Cum le-ar dzîcc "Să ne socotim şi să ne păzîm noi, carii sîntem faptă şi făcuţi dc Dumnădzău şi să căotăm ce păţîră aceştia carii pînă aemu era cu noi lumină şi să feaceră întuncarec!". Deci aceasta strînsură s-au numit sâborul îngerilor, adecă să ia aminte într-un cuget şi-ntr-o uniciu- // ne.

Deci, acesta marele nostru de spăsenie Socotiloriu şi Folosîtoriu, multe bunătăţi de spăseniia noastră către toţi înmulţind şi lăţînd şi la mulţi ivindu-să, s-au arătat. Arătatu-s-au lui Avraam şi lui Lot, la răsîpitura şi prăpăditura Sodomilor şi lui lacov, cînd fugiia de fratele său, mergea nainte oştii fiilor lui Izrail cînd scăpa de eghipteani, de serbie. Arătatu-s-au şi lui Valaam, ce mergea să blastăme pre izrailteani, iară către Isus a lui Navi dzîsă întrebat: "Eu, arhistratigul Domnului, aemu am venit!".

Acesta au tăiat **ostile** lui Senahirim, împăratului asiriilor, o sută şi optdzăci şi cinci de mii, într-o noapte". Acesta svînt şi pîraole pornite de păgîni asupra svintei Besearicii Aghiazmei svinţiii sale, la Colase, le-au afundat în pre supt pămînt şi n-au lăsat să-i strice svînta besearica; ş-alte multe sînt în *svînta Scriptură* de svinţia sa.

Deci şi noi pre svinţia sa avînd feritoriu şi socotitoriu şi apărătoriu vieţii noastre, prăznuim sărbătoarea svinţiii sale, dobîndind pentru ruga svinţiii sale izbăvinţă de primejdii sufleteşti şi trupeşti, ncmerind bine împărăţîiei ceriului, la Domnul nostru Isus Hristos, pentru ruga svinţilor. Adevăr.

Stîh:
Ai, Onisifore, c-ai la bună fugă
către Dumnădzău şi ai şi bună slugă. . ..

Aceştia svinti, într-această lună, în 9, cc li să pomeneaşte Porfirie şi Onisifor, măcenici. Domnului Hristos.' Pornind păgînii goană asupra creştinilor, fură clevetiţi căce-s creştini. Şi prindzîndu-i şi scoţînd la giudeţ, statură tare şi vîrtoş, fără frică, mărturisind pre Domnul Hristos Dumnădzău adevărat, ceriului şi pămîntului Tvoreţ. . , ,,. . . . .

Şi, pentru svînta direptate, bătăi şi rane de mult feal.u răbdara. Şi arsuri preste tot trupul, de-aciia, îi aştemură pre grălariu înfocat. Şi-n toate aceastea prăvind cu mintea la binele de vcaci săvai că şi **păţîia** de la păgîni, ce de la Dumnădzău li să iuşura. Iară cumpliţii aceia şi păg.m, deaca

• Luca, gl 10, verşi 8.
la Isaiia 38: 29.

vădzură pre svinţii nestricaţi, în mai multă turbitură / să-ncinsără. Şi, legîndu-le svintele picioare la cai sireapi şi slujitorii muncelor pogonind, îi trasără preste spini şi ciuline şi locuri cu pietri ascuţite. S-au ras carnea de pre svinţiile sale şi-ş dederă sufletele în mîna lui Dumnădzău. Atunce creştinii, pre-ascuns luînd svintele lor rămăşiţe, le astrucară în oraşul Panghelnilor, slăvind şi blagoslovind pre Dumnădzău.

Stih:

Într-aceastaş dzi, pomenirea preacuvioasei maicei nostre Matronei.

La viaţa de veaci Matrona-i spodobită.

C-au vis pre ... "svînta

Aceasta svîntă era în dzilele lui Leont marele împărat, din Perga Pamfiliei. Şi, mărităndu-să, ... Şi mearsă în Ţarigrad cu bărbatul ei, fiind ea atunce de 15 ai. Şi, făcîndu-ş cunoştinţă ...

leace O cucoana. ?i iiitm^ \

cu o ficioara ce o chema Evgeniia şi a ei rîvnind viaţă şi nevoinţa, nu mai lipsea de la besearică, ce petrecîndu-ş istnle cu ruga şi sa da cu posturile şi cu privegherile, aprindzîndu-şi dragostea credinţei cătră Dumnădzău cu fierbinţeala.

Deacă cucoana-şi la o femeaie cunoscută, anume Sosana, iară pre sine sa-mbrăca barbăteaşte şi mearse în mănăstirea svîntului Vasian, făcîndu-să că-i scopit.

Şi o priimiră în mănăstire, nepricepînd că-i femeaie. Şi petreacea pînă o pricepu svîntul Vasian din videnie. Şi o trimisă la oraş, la Emesa, la o mănăstire de femei. Şi, de-acolo, trecu la Ierusalim şi la muntele Sinaiului, de-aciia, şi la Virit, unde cu ruga scoasă izvor de apă la loc săc. Şi, răbdînd multe năpăşti şi iscuşenii de la dimoni, din videnie şi din arătare dumnădzăiască mearse la Ţarigrad. Şi, iarăş vădzîndu-o sfîntul Vasian, îi feace loc să şadză la mănăstirea carea şi pînă astădzi să chiamă pre numele ei Matroniia. Şi, trăind ca la o sută de ai, purceasă cu pace cătră Dumnădzău.

Într-aceastaş dzî, preacuviosa maica noastră Theoctisti Lesbianca.

Aceasta era din Methimna călugăriţă, de mică dată de la părinţi la lăcuinţa ficioarelor; şi să-mbrăcă // în veşminte de călugărie.

Şi, cînd fu de optspreace ai, mearsă la un sat aproape, la o soru-şi, să să vadză, să să privitească. Şi, lovind într-acea noapte criteanii cu un mai-mare a lor ce-l chema Nisir şi prădă de robi pre toţi şi cu dînşii pre Theoctisti. Şi, cînd fu la dzuă, apropiară curabiile la vad şi scoasără robii să-ş răscumpere cine cu ce va avea. Iară Theoctisti fugi pre-a furişul şi să ascunsă în pădure ce era acolo, în ostrov. Şi rămasă de vieţui cu foamea şi cu frigul şi cu zăduvul, mîncînd buruiane, legumi sălbatece (precum vedem şi pre la noi că-i plin pămîntul de toate legumi sălbatece).

Aşea Theoctista s-au hrănit într-acea pustie, nevădzută de nime 35 de ai, vorovind numai cu Dumnădzău, întru carele era de să ţînea vie, şi cu preasvînta maica lui Dumnădzău. Iară apoi, vînînd neşte vînători un vinat şi, din voia lui Dumnădzău, unul de dînşii să osăbi şi mearsă la o svînta besearică pustie, în pădure ce să vedea. Şi, întrind în nontru să o prăvască şi rugîndu-să lui Dumnădzău, rădică ochii şi vădzu de na direapta svîntului prestol ca un caier de fuior pălăind de vînt sau ca neşte painjine de paing şi purceasă să vadză ce iaste. Şi audzî: "Stăi, omule, nu te apropiia, că mi-i stidealâ a mă ivi la tine, că sînt femeaie!". Iară vînătoriul să spărie şi zbori părul şi vru să fugă. Şi abiia-ş veni la fire şi o-ntrebă: "Cine eşti şi de unde?". Iară ea feace:" Aruncă-mi o tearfă să mă acopăr şi voiu ieşi de-ţ voiu spune!". Şi-i aruncă de să-mbrăcă şi ieşi de-i povesti pre-a rîndul toată poveastea, precum mai sus scrie. Şi era numai chipul ce să cunoştea că-i femeaie, iară faţa ei era mai presus de' fire omenească. Câ-i era părul alb, iară faţa neagră şi topită, numai oasele cu piialea învăscute, de i să ţinea încheieturile; şi-i era trupul tot ca o umbră. Şi, deaca-i spusă de toate, pre rînd, feace: "Ş-aceasta rogu-mă să-mi aduci svînta priecaştenie, să mă priceştuiesc de Svîntul Trup şi Sîncele Domnului Hristos!".

Şi mearse omul de-i adusă Svintele Taine, iară ea, luîndu-le, feace rugă şi să priceştui, mulţămind lui Dumnădzău. Iară omul mearsă de vînă prin codru şi, cînd să-ntoarsă o află răpăosată. / Şi, cum au putut, au săpat în pămînt şi, făcînd rugă, o astrucă pre fericita aceasta Theoctisti, pre loc unde o află răpăosată, slăvind lui Dumnădzău şi multă rugă făcînd.

Într-aceastaş dzî, pomenirea svintelor femei Evstoliia şi Sopatra.

Svînta Evstoliia, în dzilele împăratului Mavrichie, din părinţi blagocistivi, era lăcuind în Rîm. Şi de mitilea era dată la mănăstire, de-mvăţa postul şi privegherile la rugă. Şi ardzînd de dragostea ce avea cătră Dumnădzău, lăsă Rîmul şi mearsă la Ţarigrad, cutrierînd svintele besearici. Şi, împlîndu-ş dorul, află pre Sopatra, fiica împăratului Mavrichie, venită la Besearica svintei Preaciste blagoslovitei Maicei lui Dumnădzău, la Vlaherne.

Şl bunătăţile, iaca, nu sâ pot ascunde, o pricepu Sopatra şi o rugă pre Evstoliia să-i fie maică sufleteasca ş. socotitoare trupului şi sufletului ei. Şi, lăsînd împărăţîia, să feace călugăriţa şi să deade cu truda şi ncvomţa. Şi cerşii dc la tată-său, dc la-mpăratul Mavrichic, un loc ce i-au plăcut de treabă dc-ş feace svînta bescancă; şi vieţui cu svînta Evstoliia. Să strînsâră multe feate cinstite la dînsele de să aşed/ara, pctrccind cu dînsele acea viaţă trudită şi ascuţită. Iară svînta Evstoliia trccînd mulţi ai în nevoinţă, s-au mutat, trccînd la Dumnădzău cu pace, lăsînd în locul ei prc fericita Sopatra. Carea făcînd dc-ascamenea ncvomţclor maicii sale ccii sufleteşti şi agiungînd la vîrvul bunătăţilor, să dusa cătră Hristos iubitul mirele ci, în vcaci îndulcindu-să de dumnădzăiască frîmseaţc, cu toţi svinţii rugind pentru creştinătate.

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului măcenic Antonie. Stîh:

Pre Antonie dtimnădzăiesc ucig cu leamne

ceia ce să-nchină la dumnădzăi de leamne.

Acesta era din Ţara Sirilor, tâietoriu dc piatră era de meşterşug. Şi, vădzînd pre ellini că mărg la capiştilc idolcşti de fac jărtve, i-au dojenitu-i să să // părăsască dc idoli. Şi ei nu-l ascultară. Pentr-aceaea, s-au scîrbit şi s-au dus la pustietate. Şi, aflînd un om a lui Dumnădzău în săhăslrie, anume Timothci, petrecu cu dînsul 2 ai. Şi, luînd dc la dînsul blagoslovenie, s-au pugorît iarăş la satul său, la acei oameni rătăciţi. Şi, aflîndu-i făcînd praznic dracilor pregiur idoli, au întrat de-au sfărîmat ş-au răsturnat idolii. Deci îl prinsără şi-l bătură foarte rău. Şi scăpă de să dusă la Pamiia Siriei şi sâ rugă svîntului episcop de-i deade putcarc să facă besearica. Şi-nccpu a zidi să facă besearica. Iară săteanii lui s-au învitat noaptea cu arme şi mearsără de-l demicară cu săbiile mici, bucăţeale. Şi aşea ş-au datu-ş în mîna lui Dumnădzâu sufletul. 115r

într-aceastaş dzî, svîntul Hristofor şi Mavra de sabie să săvîrşiră. Stîh:

Negri-nşclăciunea Mavra, tăiaţi de lance

Şi cu Hristofor veade pre Hristos cu pace.

într-aceastaş dzî, svîntul loan Colovul, adecă Scundul, cu pace s-au săvîrşit. Stîh:

Micşor loan de pre stat să are,

Ce la Dumnădzău are cinste mare.

într-aceastaş dzî, preacuviosul Elladie cu pace s-au săvîrşit.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăsăşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 10, pomenirea svîntului măcenic Orest.

Acesta svînt măcenic Orest era dc la oraşul tiranilor, ţinutul Cappadochici. Şi, mărturisind pre Domnul Hristos, fu prins de Maximin Ighemonul, chesariul împărăţiei lui Dioclitian. Şi ne-ndupleeîndu-i-să să facă jărtve la idoli, ce mărturisind cu-ndrăznire pre domnul Hristos Dumnâdzău, fu bătut cu toiage atîta dc vîrtos, cît i s-au spart pîntcccle şi povoiala, de i să vedea maţele. Şi aşea cum era stricat de bătăi şi spart, l-adusără de-l / băgară în capiştea idolilor. Iară svinţia sa suflă asupra idolilor şi-ndală să feaceră prav şi pulbere. Pentr-aceaea, îl dusără în temniţă de-l ţînură 7 dzîle şi iară îl pusără naintea lui Maxim ian. Şi, silit să facă jărtvă idolilor, în tot chipul îngrozind, nu-l putură îndupleca. Deci îi pătrunsără gleznele şi băgară căluşuri de her şi-I legară de picioare la coada unui cal sireap. Şi deaderă calului în goană de-l tîrîi, trăgînd prc pămînt grapă 24 dc mile dc la oraş pînă la Tiane. Şi aşea răpăosă svinţia sa fericitul Orest, dînd sufletul în mîna lui Dumnădzău.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru Theostirict de la Simvole şi preacuviosul părintele nostru Non, care au întors pre svînta Pelaghiia şi svinţii apostoli din 70: Rodion, Sosipatru, Erasm şi Cuart şi Olimba.

Accştia-s din 70 dc apostoli. Deci Olimba şi Rodion, urmînd svîntului apostol Pctr, amîndoi fură tăiaţi în Rîm de Neron. Iară Sosipatru, ce-l pomencaşte svîntul Pavel în *Poslanie* ce scrie *la Rîmleani,* slînd episcop la Iconiia şi episcopind, s-au săvîrşit cu pace. Şi prin multe locuri pomencaşte de svinţia sa svîntul Pavel Apostol, în cărţîle *Poslaniilor* sale. Iară Erast ş-acesta-i pomenit în *Poslanie* de fericitul Pavel. Au fost iconom svintei besearici de la Ierusalim şi apoi stătu şi episcop la Peneada şi cu pace s-au săvîrşit. Iară Cuart, fiind episcop Virilului şi multe păţînd pentru credinţa svînta şi pre mulţi ellini întoreînd cătră Domnul, s-au săvîrşit cu pace.

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului măcenic Mii şi 2 ucinici ai săi.

Acesta svînt părintele nostru Mii născut şi botedzat într-un oraş a perşilor. Şi învăţă svînta Carte Şi vrînd să să bage slujitoriu la-mpăratul locului, cînd ş-au sosît la vîrstă de slujbă, l-au opntu-l de la curtenie o videnic foarte straşnică dc noapte. Şi dc-atun- // ce să feriia în curăţîie şi devestăvnicie 116r
şi în nevoinţă, rugînd Dumnădzău pentru sine şi pentru tot rodul.

S ^ ' . î t S S i » ' » U n i c Ş i , . ^ ,»,,,, ncdo ,vî,,,,,,.
Uiicnaciit <-P"«-°P • .^ j M l u t d c d î n ş i l Ş l go,,,t, deaca i-au cunoscut
î n u ' i ? ^ « * DumnAdzau ,i i-au pa,sîtu i Şi,
trec "d vreame dc trei luni, cădzură în grcşalâ împotriva împăratului bo.arn aceluia oraş Ş-au trimis mpâratul oaste cu 300 dc pili. dc-au strica, ş-au puslnt cu totul oraşu acela, cu oameni cu totul.

Iară svîntul au mărs la Ierusalim, la An.monic. ucinicul svînlului Antonie, şi, lacu.nd acolo 2 ai, s-au întors călră I'crsida Şi-nlorcindu-sâ. mearsă prc la un călugăr ce şedea într-o peşteră şi acolo pr.p. na- un balaur intrînd în peşteră, groznic, ca dc dzeace slî.ycni. Şt-, dz.sa: Sos.t-au, o bălaurulc, asupra ta sab.ia lui Dumnădzău!". Şi. lăcînd svînta cruce asupră-i, suflă svînlul; mdată crepă balaurul.

Şi deaca mearsă în |ară-şi. la oraşul său, iarăşi feace svînta besearică pentru iertarea greşcalelor ponorului cc nu l-au ascultat, dc periră cu moarte amară. Şi lăcuind acolo puţînea vreame, mearsă la oraşul Ctisifon Acolo, ullînd adunaţi episcopii în săbor, stătu la mijlocul lor, înfruntînd şt dojenind pre un episcop cu vina. prin carele era sâborul adunat. Iară acela sămăţ batgiocuri pre svîntul, lăudîndu-să cu răspunsurile sale naintea tuturor. Iară svîntul îi dzîsă:" De vreame ce eşti sămăţ şi nu vei să te pleci şi să te îndircptcdzi. cc stai cu mîndrie asupra svinţilor lui Dumnădzău arhierei, carii i-au adunatu-i Duhul Svînt. iată c-au sosit asupra la urgiia lui Dumnădzău şi tc va săca în giumătate, de te vei munci mulţi ai. pentru ca să să ecarte mulţi pentru tine!". Şi, aşea grăind, au cădzut săgeată din ceriu cu tunet groznic în chip dc fulger şi l-au lovit, / dc l-au făcut săc în giumătate. Şi aşea au trăit 12 ai săc episcopul acela.

Iară svîntul dc-acolo mearsă la alt oraş. Şi mai-marele oraşului, muncindu-să de o grea boală 2 ai. oblicind dc venirea svîntului, trimisă să-i dea rugă şi blagoslovenie, poftindu-l sâ vie să-I vadză, la boală cumplită. Şi aşca. trimisul acela rugind pre svîntul să ostenească să margă, dzîsă: "Du-te la bolnavul cc te-au mînat şi să-i dzîci în glasul marc: «Aşea dzîsu-ţ-au episcopul cu numele domnului Isus Hristos Carele cu mărturisesc, un prostac ce sînt şi nevreadnic, leapădă-ţi de pre tine toată boala şi ic scoală dc tc-mveaşte şi tc-ncinge şi vino pînă la mine să te vădz!»". Aceastea cuvinte, deaca veni sluga dc i Ic dzîsă, îndată, prc cuvîntul sfîntului, boiarinul să-nsănătoşe, luînd partea cea bună dc-mvâţătură. Şi să sculă zdravăn ca şi cînd n-ar hi mai bolit, nerămîindu-i nice leac de boală. Şi mearsă pînă la svîntul şi, cădzîndu-i la picioare, i le săruta, mulţămind lui Dumnădzău ce l-au aşea proslăvit. Aceasta minune slăvită au tras pre mulţi la credinţă către Dumnădzău şi Domnul nostru Isus Hristos.

Acolo svîntul pre mulţi draci au izgonit. Tămăduit-au şi pre o femeaie cădzută de 9 ai fulgerată în dzăcarc cumplită, luîndu-o dc mînă şi sculîndu-ă. Şi prc un asupritoriu ce giura strîmb să ia de la altul cu giurăminl strîmb, au făcut svîntul de s-au pricăjit, ca şi Ghiezie, preste tot trupul, cu bube pecinginatc. scîrnavc pentru mulţi, să să cearte atîta, cît multă mulţîme de nărodul oraşului veniră la svîntul. de striga mărturisind credinţa întru Domnul Hrislos. Fâcut-au ş-alte multe seamne pre la multe locuri.

Şi, audzîndu-l împărătaşul Vasilisc, au mînat de l-au adus cu amîndoi ucinicii naintea sa. Şi, deaca vădzu că nu-l poale mişca dc la domnul Hristos, întîi cu multe munci l-au cercat. Apoi ş-au scos sîngur Vasihscul sabiia ş-au împlîntatu-o svîntului în piept. Aşijdere şi fratele lui Vasilisc, agiutînd frăţinc-sâu. au lovit prc svîntul în inemă. Iară svîntul" + dzîsă: "De vreame ce vă vorovit amîndoi să mă omorîţi, ncfiindu-vă vinovat, mîinc într-accasta vreame, s-a vărsa sîngele vostru de mînule voastre ş-a răminca maică // voastră fără ficiori. Şi, grăind aceastea, svîntul răpăosă, dînd sufletul la Uumnădzău Iară necredinciosul Vasilisc luă pre-amîndoi ucinicii svîntului de-i sui în doauă dealuri şi-i improşcă dc-i împresură cu pietri.

AciunSrlImrlV ^ « ^ V ? . ^ FRATO SAU 3 ^ NEB*SÎND Sa lă CUVÎ tul SVÎntului.
srLnSS 2 ^ 8ndU r 13 mjl0C amncară cu fu5lurile să dea în cerb dim°e părţi. Şi
uZS ľA T V'1 f Sme frate Pre frate prin inemă ™nerindu-să. Şi aşea, reapede ş-lepădară
n^/ptol;"nîpr: Dulăd^' * « " ^ ^ * «

I entr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

• hirolonit

***• lui Dumnăd/iu slrad»lc| încă fiind cu suflet**

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 11, pomenirea svîntului mare măcenic Mina de la Cotiiasto.

Acesta svînt era în dzîlele împărâţîici lui Maximian, voievodzînd preste ostile numerilor, cc să cliiamă rontaliccşti, supt îghemonul Arghiriscul, la Cotiadonul Frighiei Salutarici.

Ncsufcrind vedea cinstindu-să înşelăciunea idolilor, s-au suit în munte, de s-au curăţit cu ruga şi cu postul, de-agiuns întărindu-să. Şi, aprindzîndu-ş sufletul cu dor cătră Domnul Hristos, s-au pugorît dc la munte şi întră în mijlocul idoloslujitelilor, de stătu şi strigă mărturisind pre domnul Hristos. Pentr-aceaea, fu muncit şi strujit dc pre carne cu trâsîne şi băgat prin foc şi tras preste ciuline' fără de nice o milă. Şi, mai apoi, tăiară capul svinţiii sale.

Din ciudeasclc svîntului:

Odănăoară, mărgînd orecarclc la besearica svinţiii sale să-ş facă rugă, descăleca la un om, să mîic. Iară acela, zărind la dînsul un engolp dc aur la susîoară, pregiur grumadzi, / ce-ş purta de rugă, să sculă noaptea asupra oaspclui şi-l ucisă şi-l demică şi-l băgă într-un sac şi-l pusă într-un cui, aşteptînd la dzuă sâ-l mistuiască. Şi aşea, aşteptînd cu frică şi cu tremur, cugetînd cum l-a putea mistui, să nu să oblicească.

Şi-ntr-aceaea ce cugeta, adecă soscaşte călare svîntul măcenic lui Hristos în chip de oştean şi-ncepu a-l întreba dc om unde au găzdăluit. Iară el, tăgăduind că nu ştie, svîntul descăleca de pre cal şi-ntră în casa şigubăţului. Şi, pugorînd vasul, întrebă cc-i aceasta. Iară şigubăţul, tremurînd, cădzu la picioarele svîntului.

Iară svîntul tocmi bucăţealele, toate careaş la loc, şi la-ncheietură toate mădulările. Şi feace rugă de-mvisâ mortul. Şi-i dzîsă: "Dă slavă lui Dumnădzău!". Iară mortul, deaca să trezi ca din somn şi-ş luă sama de patimă ce-au păţît dc gazdă, slăvi pre Dumnădzău şi mulţămi svîntului, închinîndu-să, ce să vedea în chip de oştean. Iară svîntul luă engolpul cel de aur de la şigubăţ şi i-l deade şi-i dzîsă: "Pasă de-ţ păzeaşte calea!". Şi să-ntoarsă la şigubăţ, dc-l certă, bătîndu-1 dc-agiuns. Şi, dojenindu-1, l-au iertat, făcînd rugă pentru dînsul. Şi-ncălecă pre cal şi să dusă de-acolo.

Altul, iarăş, giuruind svîntului o tepsie, învăţă pre un zlătariu de-i feace 2 tepsii de argint, pre una să scrie numele svîntului, pre alta să scrie numele lui. Şi, deaca să gătară tepsiile îmbe, adecă tipsiia svîntului mai frumoasă decît a Iui. Iară el, lăcomindu-să pre tepsiia svîntului o opri şie şi mînca dinlr-însâ fără frică.

Şi, tîmplîndu-să în curabic, mîncă din tipsiia svîntului. Şi, sculîndu-să de la masă, luă sluga tepsiia şi mearsă de să plecă la marc să o spealc. Şi i să lunică de-a mînă şi purceasă tepsiia plută deasupra. Iară sluga, de frica blidului, sări în mare. Aceasta vădzînd stăpînu-său, începu a să olecăi şi a dzîce: "Caută ce-in fu a păţî c-am rîhnit blidul svîntului şi mi-am pus cu blidul şi sluga! Ce, Doamne Dumnădzâul mieu, giuruiescu-mă naintea Svinţiii Tale că, de mi-aş găsî săvai oasele slugii să le-ngropu, voiu da blidul mieu şi voiu da şi preţul blidului celui necat svîntului Svinţiii Tale, Mina // **11**8r măceniculuil".

Şi sosînd la vad, descăleca din corabie şi oglindiia pre mare şi pre margini, nedejdiuind să-ş zărească sluga plutit, lepădat de mare, să-l îngroape. Şi să trudi cereînd cu de-adinsul. Şi adecă-ş vădzu pre slugă cu blidul a mînă venind pre mare. Şi strigă cn glasul mare şi ieşiră toţi din curabie. Şi, deaca vădzură pre slugă cu blidul, să-nspăimară de minune şi proslăviră mulţămind lui Dumnădzău. Şi-ntrebîndu-1 să le spuie cum s-au mîntuit, le spusă că: "îndată ce-am cădzut în mare, un om de-a hirea cu alţi doi înşi, ţîindu-mă şi sprejinind, au venit tot cu mine, ieri şi astădzi, prc mare, pînă aicea .".

O femeaie, dănăoară, mărgînd la svîntul şi, ţîindu-i calea un om, descăleca şi-i făcea sîlă să o spurce. Iară ea sâ rugă svîntului să-i fie într-agiutoriu şi nu o lăsă svîntul, ce o feri nespurcată. Că acela răpitoriul, legîndu-ş calul cu dîrlogul la piciorul său, la cel dirept, să vîrgoliia cu femeaia, luptînd să-i facă sîlă. Şi i să spărie calul şi-l zmăci şi purceasă sireap, fugînd grozav. Şi-l trasă grăpiş, pînă-1 dusă la besearica svîntului. Şi-ncepu a nechedza tare şi des pînă ieşiră toţi din besearica a minune, de-l vădzură tot nărodul ce era venit la praznic. Iară vinovatul au vădzut că nu să potoale calul, temîndu-să să nu pată mai rău, spusă naintea tuturor vina sa, de să ispoveadui fără nice o stideală. Şi-ndată, după ispoveadanie, să-mblîndzî calul şi stătu. Şi să sculă vinovatul de să dezlegă şi-ntră în besearica, cădzînd la svînta raclă a svîntului să i să iarte de greşala, să nu mai pată ş-altă ceva.

Ce ş-un olog şi cu o mută, dvorind la besearica svîntului cu alţi mulţi pentru isţcalenna, pre la miadzănoapte, cînd era toţi adormiţi, să ivi svîntul în vis ologului şi-i dzîsă: "Trage-te cum poţi pînă la cea mută! Şi apucă de poale pre cea mută şi te vei tămădui!". Şi mearsă pre cuvîntul svîntului, de o apucă de poale, iară ea, stîrnindu-să, începu a ţîpa, suduind pre ologul şi i să dezlegă limba, lara

ologul, de ruşine, sin siniios intr-imbe picioare, si fugă. Şi aşea le fu isțealeniia amîndurora şi proslâ-/ viri pre Dumnidziu.

Asiidcre un jidov avind nn"«tin pre un creştin, cînd avea cale la țăn departe, ş-lâsa multe on la dînsul odoarile «si. şi aurul. Şi. odinioară, avînd cale departe, lăsă la dînsul o pungulīță cu 200 dc gălbui dc aur jidovul şi si dusi Iară creştinul pusă gînd prc galbenii jidovului să-i tăgăduiască. Şi. cînd fu de veni jidovul, mcarsi dc-ş ccrşu galbenii ca şi alte date. Iară creştinul feace: "Nu mi-ai dai netnici într-aceasti data. nice ai pus la mine ncmicâ!". Iară jidovul fără dc ncdcajdc. audzînd tăgadă ca aceasta, si feace altul dmtr-alti Şi viindu-ş în fire. feace către creştin: "Dc vreame cc nime n-au fost si nc vadză. numai giurimîntul nc va alcagc!" Şi să-mvoiră dc mcarsârâ la besearica svîntului Mina.

Şi cum descilicari. îndată întrarâ şi giurâ creştinul pentru galbeni că nu şti nemică. Şi, de-aciia, dcaca-ncllccanl dc purecasirt si vie acasă, jidovul veniia trist pentru galbenii, iară pre creştin i s-au calul sălbăticit şi mergea nisîlnic, ca nu-ntr-altc date, şi-l trintîia. Şi aşea, de multe ori năsîlnicind, jidovul suspina di-adînc pentru pagubă. Şi. aflînd un loc cu şes de pajişte, descălecară şi şedzură să prindzatci Şi aşea. prindzînd. adecă sluga creştinului soscaşte într-o mînă cu săculteţul cu galbenii jidovului, intr-alti mîni cu cheile ce-au pierdut cu mănuşea cîndu-1 vîrgoliia calul. Şi unde-l vădzu numai c^ncremeni creştinul. Şi-ş dzîsă către slugă: "Dar aemu ce-i aceasta?". Iar el feace: " Un om straşnic şi de-a firea călare veni la giupîncasa şi-i deade cheile cu mănuşea ta şi-i dzîsă: «Cum mai curund **si** trimiți săculteţul jidovului cu galbenii, să nu cadz la nevoaic!». Şi, iacă, ţî le-au trimis!".

lari jidovul, deaca-ş luă galbenii, să-mplu de bucurie şi să-ntoarsâ cu creştinul la svîntul Mina şi pofti Svîntul Botedz, vădzînd cu ochii săi minunea lui Dumnădzău. Iară creştinul ccrşu iertăciune pentru ce-au miniat pre Dumnădzău. Şi luîndu-ş amîndoi, precum poftiră, cela Svîntul Botedz de s-au
r botedzat. cesta iertăciune de i s-au iertat, să-ntoarsără amîndoi bucurîndu-să. //

Intr-aceastaş dzî. pomenirea svîntului măcenic Victor.

Acesta **s**-au nevoit în dzîlele împăratului Rîmului Antonii şi a lui Sevast Duxului de Italiia. Silit **si să** leapede dc Domnul Hristos şi, neputîndu-l îndupleca, i-au zdrobitu-i dcagetele; de-acii, îl **băgări** într-un cuptoriu îmfocat, de-l ţinură astupat trei dzîle şi, căutînd, 1-aflară viu, nevătămat. Şi-l **adipară** cu otrăvi cumplită şi, neputîndu-i nemică strica otrava, s-au creştinat otravnicul ce deresease otrava. De-aciia, svîntului îi scoasiră vinele din trup şi-l aruncară într-o căldare cu undelemn, de l-au undat. Şi, ieşind sănătos, iarăş îl spindzurară şi-l arsără cu făclii. Şi-l adăpară cu funingine cu oţăt. Dc-aciia, i-au scos svinţii ochi şi iarăşi îl spindzurară cu capul în gios trei dzîle. De-aciia, îl beliră de-l despoiară şi într-aceasta muncă ş-deade la Dumnădzău sufletul biruitoriu şi vioi, luînd cununa vieţii ca un nevoitoriu destoinic.

intr-aceastaş dzî, svîntul măcenic Vichentie Diaconul.

Acesta svînt măcenic Vichentie, aflîndu-să în Avgustopol, oraşul Ispaniei, şi-mvăţînd poporul dempreună cu llarie Episcopul, hiind Vichentie diacon, fură prinşi şi aduşi la curţîle boiarinului Datian Şi-ndată ii băgă in câtuşi de her. Şi-i trimisă în oraşul ce să dzîce Valeţiia, de i-au închis într-o temniţă inpuţitA. Şi. preste puţine dzîle, scoasă pre Vichentie de-I munci cu frecături cumplite şi-l răstigni cu găvoazde pre cruce şi preste tot trupul i-au datu-i muncă la toate mădulări. Şi-I pugorîră iarăş **dc** pre cruce, de-l cetluiră şi-l bătură cu bice, de-aciia, îl arsără cu plase la coaste. Şi, strieîndu-i toate armoniile trupului şi toate-ncheieturilc, ii arsără şi pieptul cu plase înfocate; şi-l aruncară în temniţă Şi. venind svîntul înger de-l mîngîie, deade sufletul în mîna lui Dumnădzău.

Intr-aceastaş dzî. svînta măceniță Stefanida. Stîh:

Steranida-ncununată cum scrie psalomul,
Au înflorit în casă ca finicul la Domnul. /

Această svinti miceniţi Stelankla au fost femeaie unui slujitoriu de oaste. Şi cinstind dintru-ntîi **pre** IXjmnul Hnstos. vădzînd şi privind pre svîntul Victor păţînd mai presus de cumu-i firea omului.

J ,'^. âtUnce * r4masasiracăde "t"1ei- 5i fericind pre svîntul Victor de răbdările lui şi v^nd **ac** la Dumnădzău 2 cununi pugorite. una svîntului Victor, alta ei, ce li s-au dăruit de la r^**nădzău.** mearsă naintea ighcmonului şi mărturisi pre Hristos Dumnădzău de mainte de veaci. O it .Tr! ? °^*SL* -2 ?ici- Carii "-aU *plec3Xu*-*[* cu sila de vîrvuri *V*. le6ind o mînă Ia un £ £ £ *tnZ* e!. ,c"' n,nplSVÎDtaîndouăbucătL Şi ^ ^audatinmîna,ui

Intr-aceastaş dzi. pomenirea preacuviosului părintele nostru Theodor, igumenul Studiilor.

Acesta era in dz.lclc lui Constantin Copronim, din părinți cu bună credință Fo.ino si nicocns. Alcgmdu-ş de nuc **viața** cea cu bunătăț, învăță carte şi sui de-agiun â la **nâZla** cunoştințelor. 1 ăcndu-să călugăr ş, împlînd tot fealiul de bunătăți, s-au spodobit dimlu preuțasc de*Z* marele Iarasie Ş,, afl.ndu-să atunce igumen la mănăstirea Studiilor preacuviosul Platon şi ieWndu-sa de egumenie, stătu fericitul acesta egumen, îndereptînd bine şi cum place lui Dumnădzău turma cc-i fu încred/.uta şi păscindu-o pre pasiuni de spăsenie.

Şi, cînd au fost în dzîlele împărălcasii Irinei, ficiorul ei Constantin ş**-au** gonit Temeaia cea cu leage ş-au luat prc alta preste leage. Şi, îmfruntîndu-l pentru fără-lcage svinții, patriarhul Tarasie fu gotul de la scaun, iară marc ll.eodor bălul şi izgonit la Thesalonic. De-aciia, să prileji svadă pentru „npărățiie intre maică cu fi.ul. Şi, apucînd scaunul Irina, orbiră pre Constantin, al ei fiiu, tocma în cămara unde l-au făcut maică-sa. Şi aşca peri rodul lui Copronim Spurcatul

Atunce iarăşi fu chemat svîntul Theodor // dc la izgnanie, apoi iarăşi fu izgonii svinția sa la i .azcrul Apolloniadci şi de-acolo, îl trimisără la ținutul Anatoliconilor. Acolo suferi bătaie pre spinare cu rane, bărbăteaşle. Şi iarăş fu bătut dc mai-marcle oştii cu greale bătăi. Şi de-acolo, trimis la Zmima şi-l închisărâ înlr-o-mpuțîtă temniță şi prc lemnul cel de muncă îl băgară.

Şi, luînd a împărățîiei schiptre Mihail, scoasă dc la închisori şi de la izgnanie pre marele Theodor. Şi, petrecînd puțînă vreame la odihnă cu priiatinii şi cu bună nedeajde, întru Domnul s-au răpăosat.

Şi era svinția sa uscăcios cu totul la stat, plăvîi la față, părul plăviț şi cărunt şi can pleşiv.

Pcntr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte.

INTR-ACEASTĂ LUNĂ, 12, pomenirea dintru svinți părintele nostru loan cel Milostiv, arhiepiscopul dc Alexandriia.

Acesta svînt părintele nostru loan Milostivul era chiprinean, ficior domnului țărîi Chiprului. Şi însurîndu-să cu voia tătîne-său, anume Epifanie, şi făcînd cuconi. Deaca i-au murit femeaia şi cuconii ş-au abătutu-ş lot gîndul şi voia spre sporiul bunătăților şi ogodniței lui Dumnădzău.

Şi, pentru străluminată a lui viață, fu pus arhiepiscop Alexandriei. Căce l-au poftitu-l şi l-au cerşutu-l poporul alexandreilor de la Iraclie împărat. Carele, precum dzîce *Svînta Evanghelie,* s-au pus ca o făclie în sfeaştnic, au luminat cu strălucoarc prcslc lume. Şi întîi svinția sa au oprit adaosătura la "CThH B£", ce-au adaos neşte viclcani credinții, cu vicleşug, de-au pus în "CnJH CEChM'hpTHhM pacnathHClI 34 Hbl". Carea armeanii o țin, puind "patimă dumnădzăirii". Ce svînta Besearică creade şi mărturiseaşte cum Hristos Domnul nostru au pățit patimile la firea sa cea omenească, iară firea sa cea dumnădzăiască n-au avut nice o patimă, nice are. Că de dumnădzăire patimă nu să poate / atinge. Că Dumnădzău iaste viață şi dc la Svinția sa iaste viața şi izvorul vieții, dară cum să să poată apropiia patimă de dumnădzăire?! Pentr-accaea rău grăiesc armeanii de adaog patimă Celui-fără-de-moarte. Deci svîntul loan, străluminînd mulți ai la scaun şi făcînd multe minuni şi-mpărțînd cu mînă întinsă de bogățîie la săraci, dobîndi numele milostivului, atîta cît şi păgînii îl cinstiia şi să temea de svinția sa, precum spune istoriia lui.

Una dintr-însele să spunem, a milosteniilor svințiii sale. Că, dănăoară, un bogătaş episcop de eparhiia svințiii sale, anume Troil, s-au războlit cu grea dzăcare spre moarte. Şi, adueîndu-ş aminte de adeaseori cc-l fusease svîntul loan dojenit să fie-ndurat cătră săraci, atunce, la boală, au dat de-au împărțît la săraci trei mii de galbeni de aur. Şi, dintr-aceaea milostenie, pentru ruga săracilor, l-au ișțealit Dumnădzău şi s-au sculat.

Apoi, părîndu-i rău de-atîta răsîpă a galbenilor, era mîhnit şi astădzi şi mîine. lntrebîndu-l svîntul loan, i-au spus cu direptul pentru ce-i mîhnit, iară svîntul luă împrumut la un boiarin şi-i deade galbenii. Şi feace rugă la Dumnădzău să-i arate cu videnic, să-l polzuiască. Şi aşea Troil, deaca-ş luă galbenii, mearsă veasel acasă. Şi, cînd fu într-o noapte, viscadză o videnie foarte minunată. Să vădzu în lumea cea de sus, uitîndu-să curților celor de Dumnădzău făcute în ceriu şi deasupra scrise la porți carea a cui iaste. Aşea îmblînd şi uitîndu-li-să frîmseațelor, deade la una ce scnia deasupra porților aceiia curți: "Acesta-i lăcaşul şi odihna de răpaos veacinic a lui Troil Episcopul". Deaca vădzu, sta de să mira şi nu să putea sătura de bună păreare a curților. Şi iarăşi poftor.ia de c.t.ia, bucur.ndu-să. Şi-ndală veni glas dc sus, dzîcînd: "Şteargcți şi radeți numele lui Troil Episcopul ş.-n locul lui seneț numele lui loan celui Milostiv, c-au întors milosteniia lui Troil şi ş-au luat Troil galbenii! . Şi îndată veni înger luminat, de-au ras ş-au scris: "Acesta-i lăcaşul şi odihna de răpaos veacinic a svîntului loan Milostivului, patriarhul Alexandriei!". . , , , . „ . „

Aceastea prăvind // toate Troil, s-au deşteptat cu mare voia-rea şi mearsă la svîntul loan cu galbenii, de-l ruga să şi-i ia. Şi nu vru svîntul loan să-i priimască, cît, de-aciia, l-au făcut de-au mărs

Î„M„ eu mînulc sale. «le-au împArțil 1ri.il lofi galbenii aceia la săraci. Pentru sil s.Vmvcnțc a fi îndurat, c-au vnd/ut ronda miloMcniii cît iasic dc marc. IarA svîntul loan. pAscmd tunnn Domnului llrislos luminai, s-au rApAosnt întm odihna cea vcacinicA.

într-aceastas d/î. preacuviosul pArintclc nostni Ni1.

Acesta au avut mullA putenre lu cuvinte, fiind cpnrh Tarignidului. în dzîlele împăratului Mnvrichie' Şi. cAsA.or.ndu-sA cu o dc-a lîrcn şi dc cinste fcmenic feace un lilt şi o lata Şi, dc-aciin vomvindu-sA amîndoi. şi ca nicnrsA cu cucoann-ş In mAnAslir.lc bghipctiilm dc sil nşcdză, iară N.l luă fătul şi menrsA la munte dcpctrcacca cu pArin{ii. . . . . . . , , „• o- , , •

Si otlănăoarA lovind fărA venste varvani. cn ncşlc her. sălbatice, luară prc mulți. Şi luară şi pre liiu său ilicotlul Şi preste măsură plîngîndu-l, precum sâ veade In cartea carea svmț.n sa au fiicul, dc-aciin prcu|îndu-s« spodobit dc la DnmnAdzău şi dînd afară la lume multe cuvinte dc îmvățătură cAlugărcnscA pline dc toată înțAlepciuncn şi folosul. Cnrilc şi cu putoarea cuvîntulu. şi cu darul Duhului Svînt îndcmncndzA şi-nvitcadză spre nevoință podvigurilor. Şi-nchcind multe poslanii şi glnviznc şi aducind prc mulți cu dînsele cu dragoste dumnădzăiască către Domnul llrislos, cu pace s-au săvîrşit. Şi d/acc cu fiiu-sAu, cu Tlicodul, cu alți poslnici, precum spun, în cinstita Besearica a Svinților Apostoli, la Orfnnotrolîia, adecă undc-i nişte pitalnițn dedcsuptul jărtăvnicului, puşi acolo de Iustin împărat. .

într-accasiaş d/î. preacuviosul părintele nostru Martin, făcătonul- de-mmuni, Episcopul.

Acesta era în dzîlele lui Traian împărat şi pus dc dînsul stratig preste oşti, cum dzîcem noi "hatman", l-au trimis asupra varvarilor cc viniin oştiți. Şi, dencn Ic vădzu, dc mulțîme, să temu foarte. Şi. preste somnul / său. visă videnic dc la Dumnădzău îmbărbătîndu-l şi ndeverindu-i biruință nsupra pizmaşilor. Şi. dîndu-lc război, i-ou îmfrînl şi i-nu biruit şi dcaderă dosul cu fuga. Şi, deaca veni la-mpăratul cu izbîndă. îi feace cinste marc împăratul. Iară svinția sa mai vîrlos mulțămiia lui DumnAdzAu împăratului ceresc, căcc i-au dnlu-i negîndită pentru puțintel bine cc fusensc lacul. Că, pină a nu să lovi cu ostile, veni un sărac de-i cerşu milostenie şi, făcîndu-i-să dc dînsul milă, tăie din haină dc pre sine o bucală şi i-o deade. Pentru carea i să arătă în vis Domnul Hristos şi-i dzîsă: "Dc vreame cc la foame m-ni hrănii şi la goliciune m-ni îmbrăcat, iată că voi fi cu line pururea şi te voi întări şi tc voi face dc-ț vei birui pizmaşii!".

Pentr-aceaea, mulțamind lui Dumnădzău, mearsă de să călugări. Şi, luptîndu-să şenple ai cu nevoință şi dcprindzîndu-să în cugetul svintelor Scripturi, fu hirotonit episcop oraşului Constantinei, cc iaste către Gnlliia.

Acesta sfint înviind morții cu darul lui Hristos şi premenind în aur un porumb viu, de-nu agiulat la nevoia unui lipsit şi iarăşi l-au făcut porumb, ca şi mainte cum nu fost. Şi nlte multe minuni făcînd. râpAosâ cu pace.

(nlr-nccastaş dzî, pomenirea svîntului proroc Abia.

Acesta svînt prorocul Ahia era din Silom, dc In oraşul lui IU Preulul, unde era de demult cortul legii vechi. Carele au prorocii pentru Solomon că va greşi lui Dumnădzău. Ş-nu îmfruntat şi prc Rovoam împărat, că să purta cu vicleşug înprotiva lui Dumnădzău. Ş-au vădzut şi o păreache de boi ce călca besearica şi alerga asupra lui Solomon, plăzuind că-l vor scoale din minte muierile şi tot rodul lui. Ş-au prorocit şi lui Icrovoam, fiiului lui Navnt, că vn rumpe Dumnădzău dzeace neamuri de In Solomon, dc la hiiu-său. şi Ic va da lui. Şi rumpîndu-şi haină noauă de pre sine în 12 bucăți, i-au dulu-i dzeace. Şi i-nu prorocit*. Şi, răpăosînd cu pace, fu aslrucnt aproape de copnciul Silomului.

Intr-aceastaş dzî. pomenirea preacuvios părintele nostru Martin, episcopul Tarachinului. //

Acesta era din oraşul Savanei Tafonici dc rudă mare şi luminată şi vestit de cinste la illirici, adecă In slovenei. Şi. luminînd cu apostolcască destoinicie, pățî nevoi de nriiani şi de multe ori bătut şi i/gonit. Ş mearsă la Mcdiolanc. acolo aşijdere pățî de episcopul Avxentie, că era şi acela arian. Şi, de nevoie, a ostrovul Talari.a. ostrov pustii şi fără lăcuitori, aproape de luciul Tirinicon, să dusă. Şi să ținu «colo hrăn.ndu-să cu rădăcinile ierbilor. Şi, mai apoi, i s-au dat să fie episcop la Tarchine. Şi atîtn irH T, A ^Wywte.cn ş-au împărțit tot ce aven la mişei. Şi apoi, venind un mişel şi dc frig. Accasla dc mullc ori au făcut, dc cîte ori şi i s-au tîmplnt ... agiutorindu-l la vreame

să-l îngroape, dz.ùnd că ,-, dator.u o samă de galbeni. Iară svîntul feace rugă dc-mvisă mortul ... napăstuitoriu nu-l lăsa

• upers 3. r* i i . 30.

şi-infruntâ prc acel năpăslui.oriu cn pre un minciuni». Şi-i porunci de muri în locul celuia Aşea vieţuind, cum .ubenşte Duninâilzău şi înlr-nccnlc bunălăţi. cu pnec răpăosă

hUr-accaslnş d/.î. svinţii mucenici Antonie şi cu dînsul'

vl· , ·(AceŞl ; a aU tm } 'in vra,me » Ma«minn. Deci Antonie era mare de stal şi dc vîrstă. iară N.ch.lor ş, Zcvmmi ş. C.licrmnn era mea lincrci. Şi, prindzîndu-i la Chesnriia. mărturisiri pre Domnul I lrislos cu iiulrăzn.rc. Ş. Ic latura svintele capete, Iară Mannsio ficioara, cârca Mnnaslo era den Sch.topol, purtat» goală in toi oraşul, o băgară în Toc. Şi aşca obîrşi svînta lui llristos măceniţă depreună cu svm|ii, luînd cununn vieţii.

Pcnlr-n lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 13, pomenirea / dintru svinţi părintele nostru lonn. arhiepiscopul de Ţarigrad, cu Rostul dc Aur.

Acesta marc luminătorii, şi glnsnic, în toată lumea dascăl şi-mvăţătoriu, era din cetatea cea mnre Antiohiia, lalăl Secund, slratilal" şi maica. Anlhusa, creştini şi credincios amîndoi Şi îndată la-nccputul vieţii sale, luă marc dragoste la cuvinte şi la-nţălcsul limbii ş-a cărţii. Şi cu nevoinţa cc-nu pus în svînla Scriptură şi cu lîrca cea isteaţă cc avea ascuţită, deprinsă şi-mvăţn tot meşlcrşugul îmvăţăturilor elincşti, urdinînd la Livanic şi Andragathic dascălii şi măiestrii dc Antiohiia. dc-acii şi la Athine.

Şi, denca deprinsă bine cartea cllinilor şi svînln Carte creştinească şi sosind la vîrvul înţălcsului ei şi împodobind viaţa sa în curăţîie şi cinste, s-au suit în shimn de cliric dc svîntul patriarh de Antiohiia, Melclic. Şi dc svîntul Flabinn fu pus diacon şi preut. Şi încheind mult cuvintele pentru pocăinţă şi pentru podoaba obiccaielor, năravurilor şi tălmăcind tontă svînla dc Dumnădzău suflătoare Scriptură.

Şi, lăsînd lumea şi viaţa această trccăloare patriarhul de Ţarigrad, svîntul Neclaric, Tu luat dc la Antiohiia svînlul loan, aruncat cu sorţii şi cu giudcţul svinţilor episcopi şi cu porunca împăratului Arcadie şi adus la Ţarigrad, hirotonit şi pus patriarh în împărăteasa cetăţilor, luînd hirotoniia cu pravila. Şi, de-aciin, mai vîrtos s-au întins cu nevoinţa lîlcovaniilor svintei Scripturi şi în dăscăliia întrebărilor. Cu mijlocul căriia au tras prc mulţi la cunoştinţă cu Dumnădzău şi la pocăinţă. Şi atîta s-au dat cu nevoinţa şi cu văzdîrjaniia cît numai ce mînca puţînica dzamă dc ordz şi dormiia puţintel, şi nu în pat, nice prc aşternut, ce stînd sau ţîindu-să de luni. Şi, de-l oborîia somnul, el şedea. Iară cu cîl în prisosîtul om-dragostii, n mulţi alalţi au fost chip şi tipariu!

Pentr-ncenea şi în cuvintele sale îmvăţă, îmvitînd prc toţi călră aceastea bunătăţi şi să să ferească de la camătă şi de la asuprcnlc. Pentru cârca // fu şi în sfadă. Şi întîi cu Evdoxiia. cu împărăteasa, ş-au făcutu-o şie vrăjmaşe, că ea apucasă viia unii sărnee. Şi săraca striga cerşind al ci. Şi svîntul o dojeniia să nu ia lucru strein. Şi ne-ndupleeîndu-o, o înfrunta şi cu pilda Ezavclii o dojeniia. Iară ca să feace cu lotul hinrii, ţîindu-să vîrtos dc viia săracei.

Şi fu svinţia sa gonit din scaun. întîi pentru dinsă. a clon prin mijlocul a uni episcopi, carii să purta mai mult cu sîla decît cu leagea. De-acii, s-au întors iarăş la scaunul său. Şi. mai npoi dc toate, l-au izgonii In Cucusul Armeniei şi multe scîrbc păţind, cinstitul său suflet lui Dumnădzău au dat.

Şi, precum spune istoriia svinţiii sale, după izgnaniia svinţiii sale, toţi aceia carii nu agiutaţ cu râu asupra svinţiii sale, nu dat moarte ren, unora limbile li s-au înfiat ca un dop şi s-au năduşit, alţîi. în mtillc chipuri. lară-mpărăteasa i-au murit pruncul în pînlece, grea tîmplîndu-sfl. şi i-au putrcdit pînlccclc ş-au împlutu-o viermii dc vie. Şi striga dzîcînd că:" Dc-nr li viu loan. cu n-aş muri!". Şt aşea. în caznă, au murit Evdoxiia împărăteasa, carea au fost prilej şi începăturii a nlîta (ară-dc-lcagc. de-au agonisit perirc şi episcopilor acelora.

Şi spun cum. după moartea ci. pentru sămn dc strîmbntnte ce-au făcut nsuprn sufletului Hrisoslom", sccriiul unde era împărăteasa băgată au tremurat 32 dc ai. pînă cînd s-au adus svintele moştiilc svîntului loan dc la Comnnc dc Theodosie cel Mic. fiiul Evdoxie. finul svîntului. Şt. atunce aducîndu-1 prc svinţia sa, prc marc, i-au ieşit în lîmpinnre împăratul cu tot singl.tul ş. palr.arhul cu tot clirosul, în curabie împărătească şi cu mult nărod în vase. cu marc timpinarc cu hti.slav.lc.de să-mplu marca de lumini şi ceriul dc tămîi scumpe. Ş-npropiindu-să de Ţarigrad. s-au osăbit cunibiia svmtu ui ş-au lovit de-au despicat în doauă viia săracii cc era Ungă mare. Să veade pmă astădz. locul ve, despărţit. Şi, sosind In vad, ieşiră de-nlrară cu cîntări, petrecînd prc sv.nţ.n sa pmă la scaunul svmţ...

* voievod

Zlntousl

. . ₙ ₘ ₜ ₙ in-u <M *ţmsari* m svioniJ smthron. adecă în scaun, ce iaste în svîntul o £ J T r c ^ S e şi Şi Srigari «od cu tot nărodul: "Priimeaşte-ţi „.,.,„l ₒ ʙ w, oinniete nostru!" »i i si-ochni împăratul cu tot nărodul.

^ ^ ^ ^ ***L T*** ^ ^ ^ ^ ^ rugă să-, iarte pre maică-sa Evdoxiia de năpaşti ce-i ***L*** de-acolo kindu-l cu l*ie minunaţi, a dusări la Besearică Svinţilor Apostoli, unde era ^nLtera «strucatt. St **deaca**-l pasări *m* svîntul SJOOW. adeci scaunul **cel** svînt patriarşesc, ce-i în ^TZfeseadr arhiereul de «tihneşte, atunce deschişi acel dulce şi izvorîtoriu de spăsenie svînt rost ITnnu^akU svînta ₗᵢₒʙₗ d« şi dzisi- **"*ipb** *Ktchm.* **M*pb** *>AV*. «Hpb H €8*0*11. ^ **P** ^ U ^ **!** ^ **o** ^ L . p~ EvdmueT. Şi îndată, **o,** minunea ta, Doamne-, să potoli amantul niparntasii **de** cutremur, ce si cutremura teginindu-să 32 de ai. Atunce să ogoi şi nu mai tremuri Şi dup* svmta liturghie, aşedzari svintele moştiilc svinpîii sale unde i-au gătat, Gngă svîntul **•restot** şi **muke** ninuai **s-au** acut dc la svmpa sa.

Peatr-**a** lor svinae rugi. Dwartidriu miluiaşte şi ne spăseaşte.

iNTR-ACEASTA LUNA, 14, pomenirea svîntului slăvit în-tot-Lăudat apostol Fihpp, unul din îatlidcomapostolescacetoctoep^ , . „ _ , . .

Acesta era dan **sas** dan Vithsaida de **aude** era Andrei şt Petr, svinţu apostoli. Şi să deadese de **era** deprins cu cărţile svnţilor proroci, petrecînd în curăpje şi în devestevnicie în toată viaţa. Pre acesta **aflnd** P"—"*^ Hnsax după **Svmnl** Botedz în Galilea, l-au unbiiat să-i urmeadze. Şi acesta, apoi, luând **pre** Mim—ii 1 dzîsă: "De carele **au** scris leagea şi prorocii aflăm pre Isus cel din NazareL Şi **sfat** şi **afet** multe in svînta Carte povestind de acest svînt apostoL

Acesta, tund a sorţul său lumea Asiei, avea şi pre Vartholomei cu sine, următorul şi nevoitorul la svnta strigare. **Iară** Mariamni. fiindu-i sor bu- // nă, Ie slujiia urmîndu-le. Şi, cutrierînd oraşele Nteiei ş-**a** Lidaei blagoveastuind. suferind multe năpăşti şi dosădzi de către necredincioşi, răniţi şi ţrrmnţi nebişi şi mproşcap cu pietrile, aflară pre Bogoslovul loan cel iubit ucinic a Domnului Hristos **«de** nurnrisiîa strignd pre Domnul Hristos, în Asiia. Cînd credzu şi femeaia anthipatului Nicanora şi <u>*ema*</u> *mm* **Statue** ra arşi de asthipafaJ şi de orăşeaniL Iară pre svîntul Filipp 0 trasară prin uhţâ şi de **glezne** patrans spîndzurat la un lemn. Şi aşea, făcînd rugă la Dumnădzău, sufletul deade. Şi-ndată, pnnânil tresărind, **deade** glas şi crepi, de-nghip! pre mulţi necredincioşi. Iară alalţi, de frică, câdzură la Vartfconmei şi la **Mariamni.** curo uşi era spîndzurat şi, dezlegîndu-i, veniră la svînta şi adevărata i minţi **de să** creştinări. Şi astrucînd moştii le svîntului apostol. De-aciia, feaceră pre Stahie episcop, **de-l** pasări in Vdaotiia, unde-i aemu Ţarigradul. Iară ei ieşiră de să dusără în Licaoniia.

Din minunile apostolului:

Această străluminată stiimcoare şi luceafăr luminat marele a Domnului apostoL cînd era viu, **de-au** mărs **ta** Galilea procoveadumd, l-au rimit **o** femeaie ducînd să-şi îngroape cuconul ce-i murisă. ŞL **dacîadu-L.** bocmdu-si şi ucigind ca **o** maică, svîntul apostol i să feace milă de dînsă şi-ş rjnsă mîna cnri mortuL **de**-i dzisi: "Porunceaşte-p si te scoli propoveduitu] de mine Isus!". Şi l-au **scuJatu-1** Danaul Hristos, **de** ua cuvînt dndu-i viaţi. Şi feace pre cel sculat toiag şi radzăm bătrineaţelor maică-sa, **cană casă. lari maica,** cadzînd **La** picioarele apostolului, dzîsă rugîndu-să: "Naşte-ne svîntul lui **raamal**.lini cu **apa** Svîntalui Botedz şi pre mine şi pre hiiu-mieu ce l-ai sculat!". Şi botedzîndu-să, să **feace apostoli,** nUrturisind la toţi învierea fiiului ei.

Şi **l-au dusu**-l şi **pre** la Athine. sivii ci athineti vrea si mkşureadze prostăucua cuvîntului. însă **facerea** preasaviaelor ii **feace de** să opriră. Şi dzîsără: "Ce sîntem noi datori de-aemu nainte a mai face ."•™J* ⁿᵉᵛᵒⁱ" **la**-uiviţiruTUc cuwtntuhu?! Cînd noi astădz vedem că sîntem biruiţi / de cuvîntul inuiprastac. **cumu**-l vedeţi că-i ne-nviţat la cuvînt şi de moşie şi de oraş prost?! Iară însă în facerea T ᶦˡ T ᴶ ? ᴹᵃ f, ᵗᵘᵃ>'ᴹᵗ ÎB,re*ce! Ce să poroncim cu scrisoare de la noi către mai-marele **[illegible]** ᶜᴷˢᶜ •» Ierusamn!". Şi trimtsără pre unul ce era iscusit la-mvăţătura cuvîntului.

Şi. de
jidoveşti. Şi
carele cu ad
[illegible]

i ncarsi **la** lentsahm cu cartea atbineilor, **o** deade de **o** cetiră boiarii şi popii şi bătrînii a rugi mei le spusă aşea: **"Un** Fih'p orecarele de-aicea, răspundzîndu-să au venit la noi, •satâre grand ne-mviţat şi cuvîntul prostac! Iară ne ameţeaşte inema şi moşiia noastră, ˣᵐᵐʳ °" ***te*** proaspăt, anume Isus. Pre carele avîndu-L în limba sa şi-n rostul său *l 5 ^ Sî*™ * "* k*ᶦ"ᶦ ***te*** boale. Şi încă preste alte preste toate, au făcut un lucru de ***I*** ^ ***L*** ^ i ***"HT"'*** ^ ˢᶜᴼᵗʰᵈᵖᵒᵖᵒʳᵃⁿᶦˡⁿᴼS ᵗʳᶦ ^ "n moţ, **de-1** ducea la groapă **să-1** **n W s â J** ^ T T ,ᴮ>⁰ᶠᵗᵉ.ᶜᵀᶦ «"""W ᴹ kus. Deci de-aemu atîta numai ce ne-au **ranas^s* stnce, si p a *** lucrurue **aoastre** ş. a **lui** si crească! De n-iţi sirgui, unul de **voi** să vie la noi

Deci duitr-acela ceas purceasă mai-marele cărtularilor de veni în Elada. adecă ta Tara Greceasca, cu o mindne mare şi sămaţă nălucire, mîniindu-să asupra svîntolui. Şi învăţă de-i feaceră pre-ambon nalt scaunul Ş. îmbrăcîndu-să în veşminte arhiereşti, cu multă mîndrie şi săraefîie s-au stfc în scaun, într-acel nalt de giudecată, nemîncat, nebăut stînd nainte-i în dvorbi toţi aleşii ,i boiarii si bătrînn Adune, şi ceia ce-au venit de la Ierusalim cu dînsul. Deci chemară şi pre svîntul să dea răspuns arhiereului. Şi-l întrebă într-acesta chip arhiereul, de-i dzîsă: "Nu-ţ agiunge sâ-ţ fie destui, o de toţi oamenii mai ticâitule, c-ai Intrat pre-ascuns şi cu vicleşug în Ţara Jidovască şi în Ţara Galikiască şi ia Samania, de-ai amăgit pre cei prostaci de pre-acolea, ce încă ţ-ai bâgatu-ti în mintea ta gîndmd să amăgeşt şi înţăleptîi Aminelor, ispitindu-te pre înţăleptîi aceştia! Iată că-ntr-acela chip te las şi eu nebăgat samă de-aciastă dată, ca pre un amăgit şi înşelat. Iară cătră aceşti // înţălepţi îm voiu zrăi cuvîntuL spuindu-Ie de rindul tău.

Dascălul acestuia, o, înţălepţîlor, făcîndu-să călcătoriu legii a lui Moisi, fu osîndit de noi cu ban şi dirept giudeţ, de s-au răstignit! Şi, stînd gol pre cruce, cu piroane bătut lîmpEndu-sâ spre dzî mare, pentru cinstea praznicului, rugat fiind Pilat de un Iosif bogătaş, au iertat şi i I-au dat de l-au îngropat.' Iară ucinicii lui, fiind de dragostea lui cuprinşi, l-au furatu-1 noaptea, meşterşugind cu aceasta sâ dzfcă c-au învis din morţi. Şi pre mulţ amăgiră mărturismdu-1 viu pre dascălul lor, dintr-aceaea unul iaste şi acest Filipp. Pre acesta mult doreaşte să-l dobmdească la mînule sale împăratul Arhelau, să-l piardză pentru răscumpărarea a mulţi. Şi, de veţ vrea, duceţî-1 mai curund legat la Ierusalim!"*. Şi firşmd cuvîntul arhiereul, iară horba toată sta, căutînd lui Filipp să vadză ce-a răspunde înpotriva lui.

Şi dzîsă Filip cătră arhiereul: "Ficior de om, a ce iubeşti deşertăciunea şi grăieşti minciună? A ce-ţi îngreunedz în zădar inema? Dară nu eşti tu acela ce-ai înplut de galbeni mînule străjearilor, să-mpletească şi să încurce năpaste asupra îmvierii? Dară pecetile ce-ai pus la mormtnt, credzL acealea vor vădi fără-Ieagea ta, la dzua cea de urgie!". Aceastea foarte turburară pre arhiereul şi vrind să să repedzască asupra svmtului, să-l umoară, nu putu. Că îndată au orbit şi trupul i-au amurpL

Atunce, den nărodul ce sta în horbă, gândind că-s farmeci, să răpedzîră la svîntul apostol şi păţîră şi ei aşea de orbiciune. Iară svîntul apostol, vădzînd că-s cuprinşi de necredinţă, că-i s*âp»nii« dracii, plînsă tare şi dzîsă: "O, Doamne, fii rugat den bunătatea Svinţiii Tale şi le tămăduiaşte îmbe frînturite şi-i premeneaşte la cunoştinţa Svinţiii Tale!".

Deci svîntul făcînd rugă gios, să dăruia sănătatea, de sus, betejîtilor. Şi, tămăduindu-li-să ochii ce-i sîmţîcioş, cerşură lecuinţă sufletească. Ce, cunoscînd apostolul că de multe ori mintea celor ne-ntăriţi lesne să-ntoarce de să schimbă, nu i-au botedzat îndată, ce stătu pre rugă, de s-au pugorit de sus puteare din ceri ş-au sfărimat / toţi idolii, în tot oraşul, ş-au pierdut pre toţ dracii cu totul ce să ţinea încuibaţi acolo. Şi să pomi un cutremur tare şi îngrozîtoriu şi alergară cu toţii Ia svîntul apostol, rugîndu-i-să cu glasuri mare şi dzîcînd: "Tare-i şi puteamic Duimiâdzău care mărturiseşt tu! Şi creadem întru Svinţia sa fără de-ndoire!". Şi, poftind cu toată inema feredeul Svîntului Botedz, feace începătură svîntul apostol şi-i botedză pre toţ.

Numai singur arhiereul rămasă, alţii toţi rugiră depregiur dînsul şi cei de supt ascultarea hiL Şi, deaca să vădzu rămas singur, începu, îndemnat de dracul viclean, a btăstăma şi a sudui cu cuvinte reale asupra lui Dumnădzău. ŞL neputîndu-l suferi, pămîntul s-au desfăcut prăvindu-l toţ şi l-au sorbit de viu, ca pre Dathan şi Aviron. Şi s-au vindecat pămîntul preste dînsul.

Atunce, întărind cu îmvăţăturile pre toţ, le-au pus episcop pre Narchis cela ce-1 pomencaşte apostolul Pavel în *Poslaniia* ce scrie *la RîmleanL* Şi aşedzîndu-i în svînta credinţă, să dusă cătră parthi. ŞL făcînd rugă, cerşu agiutoriu din ceriu. Şi-ndată i s-au arătat un chip de vultur cu aripile de aur, ce închipuia pre Domnul Hristos răstignit. Dintru care, luînd mdrăznire şi virtute, iarăş s-au dat la propoveadanie. . ^ ^

Şi, călcînd oraşele candachilor, mergea cătră Azot uitrînd în curabie. Şu QmpGndu-sa negură turbure, îmvăluia curabiia. ce-ndată arătîndu-să chip străluminat a svintei Cruci, făcea lumină curabiu. Şi, descălecînd la Azot mearsă în gazdă în pohrebul unii azoteance. ŞL însârînd, stătu la rugă svîntol apostol. Iară fata stăpînului casii, fiind cu boală la ochi, sta la uşe de să uita, uidndu-ş şi durearea de dulceaţa cuvintelor svîntului. De-aciia, mearse la tatăl ei, bănuindu-ş de ruşinea şi durearea ochiului ei, a ce nu o grijiia să o tămăduiască. Iară tatăl ei dzîsă: "Pentru tine, hiică, mi-aş da şi sufletul d^arpujea cineva să te lecuiască!". Iară ea, şuguind dzîsă: "Iaste, de-i vrea, părintele mieu, aicea vraciul boaJei Cela ce-ai priimit asară, de î-ai dat gazdă în pohrebl". Şi îndată mînă de-l chemă. . . . . .

Iară svîntul apostol, sămănînd întru dînşii cuvin- // tul direptaţîi, milcuind şi mmgundu-^. »-au botedzat cu toată casa. ŞL poftind tatăl featii sănătatea ochiului, dzîsă svîntul apostol: Tine voi să tn

meşterul «ămădů„ ckr c, „„„ror carii nrjimirâ danii Svîntului Botedz să vă fie dăruit şi acesta ; svin(u| numele Domnului ''ristos' puind

o^iS'c*c În "" -ii tămădui!". şT feace aşea ficioara şi sâ tămădui. Şi de atunec l^n"l cndemnarca părintelui ei Nicoc.id. au urma. svîntului apostol, slăvind eu dînsul si multămind lui Dumnădzău

Si măruînd către Icrapol apostolul. învâ|a dc-ntăr..a prc cea cc-. urma sâ nu bage in samă dc năoă<t\i de iscuşenii. Şi. pcntr-accaca. cctă|canii vrură să-l ucigă cu-nşelăciune, pu.nd v.nă pentru muieri să nu să-nşenlc şi muierile lor ca şi altora mul|i. Iară un boiarin dc cinste şi cinsteş între alal|i cetâteani vrînd să mîntuiască prc apostolul dc la moarte, cc era să-l ucigă cu pietrile. dzîsă către cetă cani "O voi cctâ|canilor. ascultа|i cc voi sfătui-vă! Nu facereț nice un rău acestui omu strein! Cc, dc vă parc. să ispitim învățătura Iu. cîndai poate hi dc spăsenie sunetului!". Şi nu să putură pune înpotrivâ lui Im... căcc că era om dc marc cinste şi luminat.

Şi întîi. acela cădzu la picioarele svîntului, cerşind şi rugîndu-l să margă in gazdă la dînsul. Şi, deaca mcarsără amîndoi. iară Marchclla, femeaia lui Irou, s-au mîniat asupra bărbatulu-ş şi cerea să să despartă cerşindu-ş şi dzcastrclc, dc nu va scoate din casă prc apostolul. Iară svîntul Filipp, vădzînd pre Irou spămîn.al. îl îmbărbăta să stea vîrtos în credință. Iară svîntul, plecînd gcnunchile la rugă, feace prc ecaca cc era mînioasă, dc să plecă supt ascultarea bărbatului ei. Şi-i dzîsă: "O, soțul mieu, iubite şi dulce, dc unde au nemerit acest minunat om? O, cîtu-i sînt de dulci cuvintele şi rînduiala năravurilor lui!". Şi-i dzîsă Irou:" A mare Dumnădzău strigătoriu iaste omul acesta, o, Marchello şi a veacinică împărățîic solitoriu! Şi, dc-ț parc, ia-mblați să meargem la Dumnădzăul acestuia!". Şi, cădzînd amîndoi la aposto- / Iul. să botedzară cu toată casa lor. Şi dintr-aceasta, mulț de prinpregiur să creştinară, lipindu-să către Dumnădzău.

fnsă aflâloriul răutăților, vădzîndu-să îmvincit, au îmvitat pre-ai săi să aprindză casa lui Iron în pizma apostolului. Iară svîntul apostol, cunoscînd din Duhul Svînt, au ieşit la dînşii fără de nice o frică. Şi. apucîndu-l sălbătăccaşte, îl dusără la Paliațul cel de sfat. Iară starostele cetății, Aristarh, păşind dc la casa sfatului, dzîsă: "Cunoscu-lc că tc laudzi şi te nedejdiueşti cu farmecile! Ce, de nu le vei lepăda dc pregiur tine, tc voi umori cu amară împroşcaturi de pietri. Că, de rindul răstignitului tău Dumnădzău, vom facc-ntrcbarc cu vreame şi cu samă!". Şi apucă de păr pre svîntul apostol, împingîndu-l. Iară svintul, pentru să-nțălcpțască pre Aristarh şi pre alalți, ca să-l cunoască că iaste slugă a Dumnădzău puteam ic, au strigat într-audzul tuturor: "Svinția Ta, Doamne Dumnădzău, Ce-ai plăzmuit dc-ai făcut in osăbiciune sînguråțît inemile noastre, Cela Carele cunoşti mişcările tuturor oricâtrâcc să pornesc. împle cuvîntul inemii mcale cace că-i nepartnic de mînie, ca să fie de înțăleptît tuturor! Mina aceasta cc s-au pus în părul capului mieu cc l-ai svințitu-l să să facă fulgerată!".

Şi-ndată urmă cuvîntului zgîrcitura mădulărilor acelui fără de rînd. Că îndată i-au săcat mîna şi i-au orbit şi ochiul acciia părți ş-au asurdzît dimbe urechile. Aceasta feace de să înspăimară toți ce era acolo adunați. Şi cu frică să rugară să i să iarte greşala. Şi sfîntul le dzîsă: "Zgîrcitura mădulărilor nu **si** pot agiula dc la oameni, că îndercptăloriul lor iaste Unul, Aceala Ce, dintru-ntîi, au înşirat pre omul din lut! La carele, dc nu veț apropiia-vă către Svinția sa, ş-acela ce-au cădzut în patimă nu va dobîndi iștealcnie!".

Şi-ntr-accaca, adecă prc un mort îl ducea cioclii să-i îngroape. Şi, apucînd năsiliia ceea ce era cu Aristarh, ridzind, dzîsără apostolului: "De-l vei îmvie pre acesta, noi toți cu Aristarhul ne vom închina la Dumnădzăul tău!". Iară svîntul, rădicînd ochii către ceriu, feace rugă şi dzîsă către mortul cu graiul lin. de-l strigi: // " Theofilc!". Şi-ndată să sculă, de şedzu şi deschisă ochii puținei. Iară apostolul, ob.rş.nd. dz.să: "Hristos iț porunceaşte. scoală-te şi voroveaşte de grăiaşte fără nice o-mpiedicarc!". lari el să pugori dc pre năsilic şi cădzu la picioarele apostolului, dzîcînd: "Mulțămăscu-ți, svîntul lui Hnstos. ci m-a. izbăvit într-acesta ceas dc la mult rău şi nevoaie! Că mă trăgea de mă ducea doi întunecați ş. căznați ş, nem.lostivi şi, puținei dc n-ai hi apucat, era să mă arunce în tartar, într-acel groznic ş. picrdzătoriu!".

De-accastă prcaslăvitâ minune toț să-nspăimară şi dzîsără: "Dară cum l-au sculat aşea de lesne,

Smc^Z'r, niC* dănAoai '-aU mai Vădzut Pînă acmu! Cu adevărat <*-" ta'e Şi
ET,JL*r, c eSU marturisea5 te *U «rigă Filipp! Deci şi noi, fără nice o
£SLÎ2Se ,nmiS r?."!"- Şi! faCÎndu-,ecumîna53 '"i Irou: "Fă cruce
sarSem.^^ J" - SVmlC!TrOițC-dC «""«^te şi îndirepteadză mădulările ce i
Z £ Sff^ST^ ,U!! Ş! fC3CC ^ IrOU! de feaCC **« Pre Aristarh- P-tr-aceaea,

Intre d.nş.i era s. Prefect, tatăl îmvisului din morți. Carele era înlîiul întru cei invitați. Şi mearsă cu fcmca.a-ş la apostolul prnm.nd ş, dcprindzînd lesne învățătura oglaşcniilor. Şi pentru adeverită arătare credmțn sale, deade pre mina apostolului 12 bodzi idoli dc aur ai săi, să-i zdrobască si sâ dea aurul la sărac. Ş. alallă a sa aveare, orînduindu-o bine. să ținu nc-ndoit dc svînta credință. Şi, aşedzînd sv.ntul apostol prc toț. cetățean., dc-acolea în pravoslavnica credință, le hirotoni episcop prclrou si preut. şi diaconi le feace dintru dînşii. Şi-mvăță să-şi facă svinte besearici şi, svințindu-le şi pre toți învaț.nd, feace ruga pentru dinşu. Şi să dusă la Țara Prighici şi Licaoniei şi la Asiia, propoveaduind şi strigmd cu bună veaste prc Domnul Hristos. Căruia-i slava şi putearea în veaci. Amen.

INTR-ACEASTĂ LUNĂ, 15, pomenirea / svinților măcenici şi mărturisitori Guric, Samona şi Aviv.

Din aceştia Samona şi Guric să ncvoiră în vremilc lui Dioclitian împărat şi Antonin Duxul Gune, trăgindu-să din sat, din Sargochiliia, iară Samona din Ganadul. Şi, pîrîți fiind pentru căce adeverna pre oamenii, dc-ş părăsîia idolii. Pentr-accaea, îi spîndzurară cîte de o mînă pre amîndoi, de picioare îngreuind cu pietri. Şi statură, aşea, spîndzurați dc la al treile ceas pînă în al şeasel'ea. Dc-aciia, îi pugorîră şi-i pusără în temniță întunecoasă, cu picioarele în gros patru luni, topindu-i cu foamea şi cu scatea. De-aciia, îi scoasără iarăşi la muncă. Şi spîndzurară de un picior pre svîntul Samona şi-i tăiară scăfîrliia genunchiului dc o lepădară. Şi-l ținură aşea, cu capul în gios spîndzurat, de la al doile ceas dc dzî pînă în a cincea. Iară pre svîntul Guric lăsîndu-1 cu puțintel suflet. Şi dimineață îi scoasără de-i tăiară. Iară svîntul Aviv, diacon fiind, şi pîrît în dzîlele lui Lichinie, căce îmbla pre la oraşe de îmvăță şi pre la sate cuvîntul lui Dumnădzău, deci îl spîndzurară de-1 bătură şi-l pugorîră de-l întrebară. Şi, neputîndu-l îndupleca în voia tiranului, l-au aruncatu-1 în foc, băgînd în rostul svinp'ii sale o curea, ca tîlharilor. Şi aşea, au obîrşitu-ş nevoința mărturiei, dîndu-ş sufletele în mînule lui Dumnădzău svinții măcenici.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru Chintirian, episcopul de Selevchiia şi pomenirea blagocistivilor împărați Iustin şi Evfimiia şi Theodora, împărăteasa lui lustinian, şi svîntul^Thoma, patriarhul de Țarigrad cel Nou.

într-aceastaş dzî, pomenirea svinților măcenici Elpidie, Marchel, Evstohie şi cu soțiile sale.

Fericitul Elpidie, fiind unul din sfatul senatului, credincios în tainele împărăteşti şi scriind dcrcptările pravilelor de giudeațe, să cunoştea creştin. Şi, astînd naintea lui apostata Iulian, l-au îmbrâcatu-1 // într-o haină de păr cu ciuline de her înveninate şi deasupra turna smoală herbinte, de-au străbătut dc l-au fript; dc-aciia, l-au bătut cu toiage preste tot trupul, de i s-au înfipt ciulinele prin carne. De-aciia, l-au băgat într-o gropilă ş-au turnat pregiur dînsul un crop fierbinte, de l-au opărit. De-aciia, tocmi acel fără-leage o unsoare de smoală cu său şi cu de alte lipicioase şi unsuroase şi ardzoase lucruri şi le topi de le feace una. Şi cu de-aceaea turna herbinte preste camea cea topită a svîntului; şi-i turnară în svîntul rost dzămi iuți amestecate cu oțăt şi păcură. Dc-aciia, îl legară depreună cu Evstohie şi Marchel la cai sireapi pentru să-i fărime. Şi statură caii nemişcați; de-aciia, le zdrobiră mădulările cu beate sălbatece şi-i aruncară în foc. Şi acolo ş-deaderă în mîna lui Dumnădzău sufletele.

Şi spun că sînt îngropați la lerusalime, în muntele Carmilului. Că, făcîndu-să tunete şi fulgere, veni Domnul Hristos cu oaste îngerească să-i privitească. Deci, pre Evstohie şi pre Marchel i-au mutat la loc unde-ş iubiră, iară pre minunatul Elpidie l-au învis şi l-au îmbărbătat, dîndu-i îndrăznire şi l-au mînat la nevoințe de iznoavă. Şi, deaca l-au vădzut Iulian, s-au spămîntat ş-au îmvățat dc l-au întins în 4. Şi I-au bătut nepărăsînd şi stropindu-l cu moare de oțăt, freeîndu-i ranele cu tîrsine. De-aciia, l-au întins pre jeratec şi i-au împresurat capul cu jeratecul; de-aciia, l-au spîndzurat pre lemnul cel făcut de muncă. De-aciia, au pus în umerile svințiii sale un scut de fier spart în mijloc şi-l bătură cu chilumul în cap; de-aciia, l-au împresurat cu foc. Şi, din toate aceaste ieşind întreg, mulți credzură întru Domnul Hristos. De-aciia, svîntul au zdrobit idolii cu ruga; dc-aciia, îl băgară în foc, in cămin înfocat foarte. Şi înlr-acela ş-au datu-ş sufletul în mînulc lui Dumnădzău.

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului currH«vti«HKh Ipatie, episcopul gangromlor.

Dintru svinți părintele nostru Ipatie era în vremile marelui împărat Constantin, unu din cei 318 de svinți Părinț purtători de Dumnădzău ce s-au strîns / în Nichea Carele cu a sa bine-plăcută ş. dumnădzăiască petreacere făcea multe minuni, aducînd pre multe mulț.m. către Domnul Hristos. Ş. feace o casă de ospătărie, de priimiia streinii. Acesta au pierdut şi guzî.i ce-mpresurasă țara. Şi, îmblînd noptea, strălumina ca de luminată lumină. Şi apă sălcie au prememt in dulce.

Iară în dzîlele lui Constantie, fiiului marelui Constantin, s-au tras un ?carpe marc^balaur pre-afurişul ş-au Intrat în visteariul cel împărătesc. Ş. nu cutcdza nime să margă, să să apropie la

vistca. ca prc mul|i au umorii Şi. mirîndu-să cc va face împăratul, audzînd de svîntul, au m.nat niiifllori de l-au chcmoC. Şi. dcac-**oii** venii svîntul. au mărs dc-au deschis v.slcn.a. **Şi** avînd a mină loiaa cu cn.ee în vin >• lovi prc searpe cu toiagul, l-au scos afară, ca un chit marc trăg.ndu-să. Si-mvăli dc reaceră loc marc în tîrgov.ştc si l-au mînal în foc dc-au ars. Iară împăratul, minumndu-să si pentru să nu pată ş-alti dală aşea. au făcut chipul svîntului şi l-au pus deasupra uş» vistcanului.

Acestuia svînt |îindu-i pizmă ereticii nnvaţiani, carii în toate dzîle năvălua asupra svinţii. sale. Şi mai vîrtos necredincioşii cc locuia în Lazichiia. pîndindu-l şi leşuind la strîmtoare, prc unde-i fu a treacc accsl avrăm.nn svînt şi bătrîn. dc năprasnă, cu to|îi. cu femeile, l-au împroşcat cu pictrilc. Şi cădzînd cu pujîn suflet, iară o muiarc spurcată eretică, cc băusă paharul crcselor, luă o piatră şi-l lovi în timplc **Şl** aşea ş-au obîrşit mărturiia. dindu-ş sufletul în mîna lui Dumnădzău.

inlr-aceastaş dzî, svîntul măcenic Dimitrie.

Acesta svînt măcenic Dimitrie fu prins în vremilc lui Maximian împărat, din sat din Daod, de Puplic Boiarinul **Şl** multe cazne dc munci rabdă pentru Domnul Hristos. Şi apoi de toate, îi tăiară capul

Pcntr-a lor svinte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte.

fNTR-ACESTA LUNA, 16, svîntul apostol // şi evanghelist Matthei.

Acesta, şcdzjnd *a* vamă, audzî cliemîndu-l Domnul Hristos, dzîcîndu-i: "Urmadză-mi!". Şi-nlr-accla ceas. s-au sculat şi i-au urmat. Şi. făcîndu-i marc ospăţ, precum spune svînta Evanghelie, şi stătu în ceată cu apostolii. Carele, luînd putcarc din Duhul Svînt şi înţălcpt fiind întru ceale dumnădzăieşti, au sens *Ewngheliia* sa ş-au trimisu-o la evrei. Şi-mvăţînd parthii şi midii, aşcdzînd besearica şi făcînd mullc minuni, mai apoi s-au săvîrşit dc păgîni cu focul.

Acesta svînt apostol, cînd mcarscra apostolii cineş unde i s-au venit sorţul, de strigară fivanghcliia cuvîntului lui Dumnădzău, s-au suit într-un munte şi rabdă numai într-un vcşmînt şi fără acopcrcmînt Apoi, preste puţină vreame, i s-au arătat ca un prunc mic în munte Cela cc-au plăzmuit din lut prc omul. Domnul nostru Isus Hristos. Şi, tindzîndu-ş mînuşiţa cătră dînsul, îi dcade un toiag şi-i dzisi. "la aceasta şi tc pugor din munte şi, apropiindu-tc la Mirmina, să-l împlîntedzi la ghizdealele aghuazmci Şi, rădăcinindu-să şi crcscînd mare cu direapta mea, să va face copaci rodit şi va cură din virvărilc lui dulceaţă de miiare şi va izvorî fînlină de la rădăcina lui. Din care, lîndu-să" acei herateci oameni a oraşului aceluia şi gustind dc dulceaţă, să vor îndulci Ia simţire, părăsind fără-de-leagea mfneirii!".

Atunce Matthei. luînd cu stidinţă ce i-au dat Dumnădzău, lăsă muntele şi mearsă la treabă. Iară femeaia împăratului. Fulvana, tîlnind pre apostolul cu noru-sa şi cu fiiu-său, îndrăciţi, gîlcevindu-să cu apostolul cu glasuri grumbe şi cu strimbături şi-i prorociia, dzîcînd: "Cine te-au silit de-ai vinit-cătră noi şi cine ţ-nu datu-ţi acel toiag de perirca noastră?". Iară svîntul, contenind cu blînd graiu duhurile necurate, au tămăduit prc acei nebuniţi şi feace dc-i urmară cu înţălepciune.

Şi, prindzînd veaste dc venirea apostolului episcopul de-atunce, anume Pla- / ton, ieşi cu clirosul dc l-au intimpinat. Şi, întrînd amîndoi în oraş, prc denaintea tuturor, cum i-au poruncitu-i Domnul cînd l-au trimis, ş-au înfipt toiagul în pămînt, blagoslovind pre Domnul ce i s-au arătat ca un prunc. Atunce indati, toiagul au învcrdzît şi s-au înrădăcinat, făcînd crengi şi roadă poame coapte şi la rădăcină izvor dc fintînă. Şi, olcrgînd a minune mulţimea cetăţeanilor la preaslăvita minune, mîncînd de dulceaţa copaciului. îndată uriia sălbăticiia cea dintîi.

Şi oblicind împăratul de toate aceastea, de pre dînse însămna mai vîrtos sănătatea femeii sale. Şi. imblmdz.nd spre puţintel sufletul său. iarăş să aprindea de agerul dimon, să ardză pre apostolul. Că mec femeaia lui nu să mai dcspărţîia de la svîntul apostol făcătoriul ei de bine. Ce iarăş i s-au arătat Mmtuitonu preste noapte. Şi-i dzîsă că, săvai că şi cugeteadză rău împăratul: "Nu te teame, Matthei, *Z* " "8ă, ,nc! Dcc!aceas,avidc"ie! alăturîndu-o şi dezlegînd ucinicul lui Dumnădzău cătră episcop, mulţimi lui Dumnădzău.

si ntr^ri c,|l a^ni [S.PJ ,,rU ,r!miş i' !a împăratul să -' P^ndză, carii, întunecîndu-li-să ochii, *t S ^ ! ? ^ ^ ^ ?* & $!! o^ind! dZÎSără: "Că "0i aud2Înd S,asul acestuia! iară Pre
l t a . S r . i r / - **T** *?'* prindCm!" De_aceastea * porni împăratul la mai multă
Si cu s S ^ s ' i " ^ $! 1CdZS?: De"a 5i Veni cineva 55 vă să-l tăiaţi, să-l
omonţ, cu săbiile! **Ş,** apropundu-să tnmişu. era de faţă şi cuconul Isus Dumnădzău, arătat ca un

prunc frumos. La carele neputînd zări dc slrălucoarc şi dc lumină, lepădară depregiur dînşii armele şi platoşele. **Şi** sa-ntoarsara la-mparalul, dc-i spusâră tîmplarca

Alunec, aprindzîndu-să-mpăralul dc aflătoriul răului, veni să umoară sîngur cu mînule sale prc apostolul. **Şi.** deaca sa aprop.c aproape, îmbla îmvîrtindu-să şi-i trebuia să-1 tragă cineva de mînă că orb.să. **Ş**.-ncepu a să ruga svînlului apostol: "Rogu-mă dc mă iartă dc nebunie şi dc sfatul cel rău si leapădă orbic.unca dc prc ochii mici!". Şi, făcîndu-i-să milă svîntului, fcacc cruce prcslc // ochiu lui şi-l I tămădui a vedea curat. **Şi,** luînd împăratul prc apostol dc mînă, îl ducea la polatclc ccalc împărăteşli Cc iarăşi nu ascunsă, pumd scări dc gînduri viclcane în incma sa. Şi, vădindu-ş ceale dc la inemă s-au pornii spre ucidere.

Şi-ndată îmvăță slujitorii dc prinsără prc apostolul şi-i găvozdiră mînulc şi picioarele la pămînt Şi pusără deasupra lui un clil de leamne şi-l aprinsără, dîndu-i untură de delfin şi viță uscată, de boboliia focul şuierînd. Şi, premenindu-să în răcorcală de roauă, ncardzînd nice leac svîntul acela trup, cît sâ cutremurară toți necredincioşii şi proslăviră prc Dumnădzâul apostolului. Atîta cît dc mare huiet s-au spămîntat şi împăratul. Şi-ntrcbă ce strigă. Şi, deaca-i spusără, dzîsă: "Voia mi-i să adeveresc camai vederat credința cea bună a omului cesluia, dc-a hi adevărată aceasta ce s-au fapt!".

Şi, cărînd mare grămadă dc cărbuni de prc la feredeaic şi snopi dc rîpce pregiur apostolul şi pusă pregiur dînsul şi idolii săi cei dc aur şi pusă neşte oameni bărbați pregiur, focare. Şi, stropind cu unsoare grămada cărbunilor, să ruga idolilor de-agiutoriu. Iară svîntul apostol dedesupt făcînd rugă la Dumnădzău, să feace o minune înspâimată. Că s-au plecai bobotaia înafară asupra oamenilor acelor vîrtucioşi şi i-au ars, de i-au făcutu-i zgură. Şi luă bobolaia în goană pre trufaşul acela împărat, fugind, ce-ndată să-nloarsă de frică călră focare la apostolul, rugîndu-să să scape dc primejdea focului. Iară svîntul feace rugă în nontrul căminului şi, trâgînd cu tunet bobotaia focului la sine, dzîsă: "în mînule tale, Doamne, dau sufletul mieu!". Şi mîntui pre-mpăratul de la nevoaie.

Atunce îmvăță de adusără un pat împărătesc şi pusără trupul svîntului apostol neatins dc foc. Şi-l rădicară boiarii cei mare, să-1 ducă în polatclc împărăteşti. Ce, încă şchiopătînd din credință împăratul, îmvăță dc feaceră un secriiu dc fier şi băgă într-însul trupul apostolcsc. Şi dzîsă către sfat aceastea cuvinte: "Dumnădzâul cc cunoscum dc la acesta, de-1 va feri într-adîncul mă- / rii ca şi din foc, va fi tare şi nelulatcc. Pentru carele noi, lăsînd dumnădzăii noştri ca ccia cc nu putură şic folosî, datori vom fi toți să ne-nchinăm Lui, fără de-ndoiciune şi fără de pripus .". Şi, deaca dzîsă aşea, îmvăță de aruncară în marc sccriiul cel de her.

Şi, cînd fu preste noapte, s-au arălat apostolul episcopului, dzîcînd: "Pasă despre răsăritul de către curtea-mpăratului şi vei afla sccriiul plutit cu trupul mieu!". Şi mearse episcopul cu căpeteniile. Şi deaca vădzu racla de her plutită ca lemnul, lăudă cu cînlări de biruire pre Dumnădzău Carele din foc şi dintr-apă izbăveaşte.

De-aciia, împăratul, Icpădînd toată necredința, să rugă să i să iarle, să să boteadzc. Şi preutul, vădzînd fierbințeala voii lui, feace oglaşeniilc şi otrițaniilc şi l-au băgatu-l în apă. Şi, puindu-şi mîna în capu-i, aude de sus glasul venind: "Nu-i dzîce Fulvian, ce să-i dzîci Matthei!". Atunce împăratul să botedză puindu-ş numele apostolului. Şi preste 7 dzîle după botegiune, au sfărîmat toți idolii dc prin toată țara lui. Şi, grijind racla svîntului, feace dc să botedză toată țara lui. Iară apostolul, arătîndu-să în vis episcopului, l-au îmvățat să hirotonească preut pre-mpăratul şi pre hiiu-său diacon: "Şi, deaca s-or împlca trei ai, vei veni către Hristos! Şi-n locul tău va fi Mathei împăratul!". Şi, deaca să-mplură trei ai, răpăosă Platon Episcopul către Domnul. Şi lăsă scaunul său împăratului, ca unui preut. Şi iarăş împăratul, pre urma sa, lăsă fiiului său, precum au orînduit svîntul apostol.

într-aceastaş dzî, nevoința svîntului măcenic Varlaam.

Acesta svînt avea ruda sa de la Antiohiia cea Marc, bălrîn dc vîrstă sa. Prc carele cinstiră dumnădzăiescul loan Zlaloust şi Marele Vasilie cu laude. Şi, pentru mărturiia lui Hristos, adus din temniță naintea boiarinului, fu bătut cu vine de bou şi-i dezrădăcinară unghilc. De-acna, apropnndu-să de capişte, îi întinsără mîna şi-o-mplură dc jeratec cu tămîie. Aşca au socotit boiarinul că, de-a arunca gios jcratecul din mînă cu tămîia, să sâ țiie samă c-au dat jărtvă, de-au tămî.at .doi... Iară //sv.ntul Varlaam stătu nemişcat şi nc-ncrețît, țiindu-ş mîna zdravănă ca de aramă sau de fier. Ş. aşea ardz.ndu-. palma şi topindu-să, s-au spart rumpîndu-să vinele. Şi-ntr-accaca dureare ş-au dat sufletul .n m.na Iu. Dumnădzău.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA LINA. 17, pomenire prcai iclor părintele nostru Cîrigorie dc

Acesta era în dzîlele îinp aiului Avrilian. din părinţi ellini. .Şi. dîndu-să îndată cătră partea lă cătră Domnul Hristos. Şi. crcscînd în vîrstă. creştea cu dînsul şi credinţa cea hună Iară penliii in; va şi mulţimea minimelor ce lăcea dohindi şi poreclă numelui. Că incă pre vreame cc im\ aţa carte, ărm'nd la şcoală în Alexandriia. cînd îinvăţa la filosofic, o femeaie cună. mă/dilâ finul, mearsă la di •uf. cu vicleşug lâcîndu-ş prilej ca să-l năpăstuiască cu ocara ci. Şi indrâcindu-să pentru năpaste ce gi . căd/u gios.' iară svîntul o isţcali cu ruga sa.

Vad/ut-au şi prc prcasvî i Dumnâdzău-Născătoare cu svîntul loan Bogoslov, avidomă im\ăţîndu-l taina Svintei Troiţe intr-acesta chip: "Unul iaste Dumnădzău Tală Cuvîntului viu, inţâlepciunei statnicc şi puici" :gul a-nircgului Părinte! Tată Fiiului celui singur născut ş nul. sîngur din singur. Dumnădzău şi lui Dumnădzău Fiiul! Figură şi icoană dumnăd/;. . . . . . . lucrăreţ! înţălcpciunc a tuturora statului cuprinsătoarc şi putcarc a toată zidirea lâcăloarc! I im adevărat adcvâratului Părinte. Ncvâdzut a ncvădzutului. Ncslricat celui fără stricat Nemuricios a Cclui-lară-moartc şi văcuit a Celui văcuit! Şi unul Duhul Svînt din Dumnădzău fiinţa a\îndu-ş şi prin l-'iiul i\ it omenilor adecă. Icoană a Fiiului a-ntreg întreagă. Viaţă viilor / prilej. I'intînă s\intâ. S\mţcnic de Svinţic dălâtoriul. Intru care să iveaşte Dumnădzău Tatăl, Acela ce-i preste toate şi intru toţi! Şi Dumnădzău Fiiul cel pentru toţi. Troiţă întreagă, cu slava şi văcuirea şi cu-mpârăţîia nedespărţită, nice strcinală. că nice şi-i zidit ceva sau slugă în Troiţă, nice adus ca cum înainte n-ar Iii fost şi mai apoi supră-nlrat. Că niceşi au lipsit cîndva Fiiul de la Tatăl, nice de la Fiiul Duh. Nice au crescut niţa în duiţă. nice duiţa în Troiţă, cc nestrămutată şi nepremenită tot aceaeaş Troiţă s\ înlâ pururea .'

Gete flioc ruTHp dorS 3OHTOC, coride Ilanp ţui stai *rotiri* ET 8H8C AOAWHSC H^ICTOCHC. Kdi AHNdAltOC. Kdi rdpdKTHpOC di CO/UOC E$ COAO, *tfSC* ET AEÎ ţ'ufcc. *Hr8p AK TtAETOC TEAETo' rtHHTOp. IldTHp ET HAtdTO AErTdTC KEpEOAl EţţKdâ. CdnJEHUJd Hr6»MOHOTB(6C. *KM* ECC KHpioC, AlOHOC EK &HEEpCdp8rtt KOHCTHTOU tOHiC pEfJ&H MONu. CIOC Kdi filo HroC XdpdKTHp Kdi KOHnpETYEHCHSd ET nOTEtlUd OAlHfcS BKOH flEOTHTCC. AOTOC ENipTOC. CoţU THC KpEdTopdp&H E^EKTpH^. «ftrlioC KEpSc BEpi TON OAUH CHCTdCEvVC mpc rOTOt. KdJ lUTpiC HHBt3H6HAC HHEBHEHAi ET AHHdAUC THC OAHC KTCIOC nOAHTKH. HrOC HHKOpp&TTH&HAiC HHKOppsţrrTHEHAH. dAHOJtOC dAHOJtb' ridTpoC. dODdTOC dOpdTtt. HAMlOpTdAC HAlAlOpTdAi, dETEpHoC dETEpHJ ET KJ d^fidpTOC d^fidpTtv dfidHdTOC dfidHdT OHOC CmpHToC CdHKToC E3 AEO ESJCTEHIiidAI *KM* dUJOC *ihj&*. Kdi EH fH EH AU dTK+f EK rjfaEEHC, KEH pjp ţJAttAt AtdNtyECTdToC ECT fiitiTHH Hrup3« EyoH Kdi AU HrtJreaytH© KHAEAHUET ryoAWHHEBc. HAUIAU $HAW dHAdAH TOC dHfipWIKC EtCOH TO Hr8 TEAEJO nEp+EKTH llEp+EKTd. B«Tu EHEEHUH&H KdE3d. TtABA 3OM. 30HT0H AHTU. *mnilii* 4TTOTHC C4HKTOC. CdHKTHTdC CdNKTi^KdUivVHHC *MilCMS* ropHroC EHOT ţdHEptt TdH OJ0C COTITE AHTuTOHi HH KBW AldHH+ECTdTop OiliTUp 001 rUHTOH. KdH EHiMCl KdH *QfO* AEoC fUTEp KEH EC CttllEp OAWId ET HN OWOC ©Aid rUHTOH TpidC TEAid A03H CKdi OMHHEOC ET *b,t6C* *ţHfl&C* KEH IKp ©AUtHd 4A»THTt Kdi EdQ AEU AWAUpBOAlEHH. AIHAE ECT, TpHHrTdC flEpţEKTd rAOpîd dTKBE *OUA* AOTpSSnAEHH. «TE KTCTOH Ti HA^rtOH dETEpHHTuTE ET pEHtO KBWA HIVH AHBHAHTSp, BfTHi TpUAL «TE ETffl CdKTOH OC npOTEpott HEKKE dEMkHdTop. HEKEE iTHTop KpEdToAl KEH A ti rWUpr<>«. HCTipOHAE HWCEA fiOH. «TE ECT *ti* TpHHtTdTE. HEKEE C«repHHA«KTOrtl Tdp EHbW nmOTEHioC rUTpi. STEHIWi T KMOTH KBOA npHoC HOH +8EDHT, tlCCTE ÎMBIAU 6TI Hi 3HHQH AtOHdC EC AHdAd Kdi EEpO dAEEHEpHT. HEKBE EH HAI AE+t>HT AHiC BC TpidAd *&AA* dTpEnTOC. Kdi dHd SHKEdAJ ^HrtioC rtdTpH, HEKEE *ţHAHH* AAOIUTOC HdHTH TpidC AH. / CmpHTOC, HEKEE dBCTd *8HT UHHTdC
0\Tt8c KT Aţ«C ndTip EEpci BHKEHTC. ABdAHTuTE HEKEE A»drtHTdC H TpHHHTdTE. CEA CdnetuUi CSECCTEHTC «•. . nOTEHUidE . . E . . HAlAlŞTdEHnHC ET HHdATEpdBHAHC, HAEAt HITC •Tttpdl dETfpHdt IIip^BfTtic rep^EM rWHTOp. TpHHtTdC HH CEATOTEPH8A».

Şi deaca s-au hirotonit episcop de episcopul Amasici. Fcdim, deaca-ş mearsă la scaun unde i s-au dat. spun c-au (acut minuni nepovestite şi preste samă de minunate. Că au pornit ca un munte de maa- o piatră cu ruga, dc o au mutat într-altă parte. Şi. trccînd prc lîngă o idolniţă, s-au abătut dc-au

iniratînlr-însadc-**au** izgonit prc toți dracii cc să tînpaînir.^cs c ^Sk^f^ "TM ^sv. nhul ,ară dratii nu
nlai cutcdzară să mai întra în idolniță. Şi 0 ? £
svînlului. Iară svînlul scrisă într-o hîrtie "â. GriBori^S-- î î- ,do,llor - Ne forit,neamîn,e " " P "
0 pusă în capiştea lui Neocor şi-ntrară dracii Iar î S S ^ " ' " ^ " idolmță!>>" *
ce cm închinători idolilor şi dracilor îndată s a S i s P a ' m ' n **d u - s a** de m.nune **ca** aceasta, in loc
venind **la** Marele Grigorie, de să botedză CC t n d t U M m Ş! Sluj,l0r,U Domnului Hrislos! *

Şi pentru un iazer foarte mare **de** arunca balauri **ca** de marc şi era împărțîtori a **doi** frați ce **să** sfadna pcntr-acel tazer ş, nu să tocmna, sfîntul marsă acolo într-o noapte şi **cu** ruga săcă **i a S l** de^l feace uscat, de potol. ş, vrajba **fraților** amînduror ce să sfădiia pcn- / tr-acel iazer

Opr.l-au ş. calea unui pîrîu, rugîndu-l lăcuitorii locului. Şi-ş înfîpsă svîntul toiagul în pămînt muiat de apa pinului şt pononlor.u. Ş, pusă minune **că,** ferindu-să pîrîul de toiag, vîrtejeaşte apa şi dă îndarapt, cum s-ar teame a sa atinge de toiag. Şi toiagul fusease uscat, neavînd nice o vlagă hirişe s-au rădăc.nat ş. s-au Tăcut copac, vearde şi frundzos. Şi povestesc că şi pînă astădzi fuge apa pre departe ocolind copacul, de să slr.gă tutinderea pentru Marele Grigorie putearea Domnului Hristos

Odănaoară un jidov să făcea că-i mort, iară svîntul feace rugă. Şi fu jidovul cu de-adevărat mort

Dănăoară iarăş, în munte făcînd rugă, le părea că-i copaci a neşte pizmaşi ce-l căuta. Pomit-au şi omor in cei necredincioşi. Şi, deaca să pocăiră, de-au potolit omorul, botedzîndu-i.

Iară la sfirşeniia svinției sale, slobodzî glasuri de mulțămită lui Dumnădzău, mulțămind Svinției sale că l-au spodobit, de-au lăsat atîta mulțîme de credincioşi în oraş, cîtă aflasă de necredincioşi cînd venisă. Că era cei mai mulți păgîni. Şi rămasără puțintei necreştinați, că mulțimea s-au creştinat în dzîlele svinției sale.

într-aceastaş dzî, preacuviosul şi ispoveadnic Lazar Zograful.

Lazar astădz Doamne-n şaruri nu te scrie,
Ce te veade fără şar în față vie.

Acesta din tinerea vîrstă s-au făcut călugăr. Şi-mvăța meşterşugul zogrăfiei şi avea grijea milosteniii, deosăbi de podvigul şi postul ce făcea. Pentr-acea, dobîndi şi vredniciia preoțîiei şi, dintr-aceasta porneală, să luptă înprotiva tuturor ereselor. Ş-au răbdat atîtea scîrbe, nu numai de **la** ceia ce ținea daturile ereselor lui Evtih ş-a lui Nestorie şi Dioscor, ce şi de la ncdumnădzăioşii iconoboreți cîte nu să pot povesti. Trimisu-s-au şi la Rîmul cel bătrîn să nevoiască pentru ceale părinteşti şi apostoleşti daturi şi, întoreîndu-să // cu mare cuviință, iarăş au mărs acolo cu acealeaşi trebi. Şi, tîmplîndu-1 la mijloc de cale o boală, s-au săvîrşit întru Hristos. Şi, adueîndu-să cinstitul lui trup, s-au astrucat în mănăstirea lui Evandru.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului Zahariia Curelariul şi a lui loan poveaste dc folos.

Un om orecare luminat în lume, anume loan, lăsînd nebăgat samă toate valurile lumeşti, petrecînd prosteaşte viața, au tras la sine cu lucrul a bunătăților parte, preveghind la rugi şi trezindu-să pentru isprăvile sale înainte. Şi avînd cu alalte nepărăsît să înnopteadze în curțile Domnului. Şi, într-o noapte, mearsă la bisearică lui Dumnădzău carea să chiamă "T8 at6 <wr8 Co+il"[3], adecă "Svînta Sofiia", în Țarigrad.

Şi, aflînd uşile svintei Sofiei încuiate, fiind ostenit, şedzu să odihnească într-un scaun aproape acolea, cetind întru sine rugă, după cum era locul. Şi-ntre aceastea, adecă veade o lucoare de lumină venind de-afară. Şi oglindind bine, veade după lumină că veniia un om de-a firea, urmînd aceii lucori. Şi făcîndu-ş bucurie de vedearea aceii lucori, să trasă îndărăpt să cunoască obîrşiia aceluia ce veniia. Şi, dîndu-să într-o laturi acesta, sosî şi lumina la uşile încuiate. Iară omul, genunchind la prag, feace rugă destulă cu mînule rădicate. Şi făcînd cu mîna svînta cruce pre uşi, de să deşchisără şi întră in nontru cu lucoarea. Şi iarăşi cădzînd la pămînt, unde-i deasupra zugrăvită svînta Preacista, şi iarăş sculîndu-sâ, într-acelaş chip deschisă şi acea uşe. Şi, suind în argea, cătră uşile ceale de argint, feace ş-acolo rugă destulă, precum să veade celuia ce-l prăviia. Şi iarăş îl vădzu că deschisă şi acealea uşi cu sămnul svintei cruci. Şi-ntră în nontru, cu totul luminat şi strălucit, întru nontrul c.nst.te. beseanc.. Şi, rădieîndu-ş mînule în mijlocul svintei besearici, milostivi pre Dumnădzău Şi, deaca ş-au obirşit rugj iarăşi întoreîndu-să, ieşi de mearsă la pritvorul cel de-apo. a besearici. ce-, dena.nte. Ş. sa-ncu.ară uşile svintei besearici de Dumnădzău. / _ . . . . h#.«„ir.â Si

Iară loan sta de-1 vedea încătro va face acel minunat om sv.nt, ieşind din svmta beseanc^ Ş purcedzmd să luă după dînsul, pînă s-au abătut la pogorîşul cel scărit unde-1 besearică sv.ntu u măcenic Iulian ,sTstătu acolo la o căscioară mică, strigă numele muien. sale, pre nume Marna, cu glas
?TM,*l m^;iiZ cătinel cu mîna în uşe. Şi, deaca întră în casă, stră.ucoarea inca s-au du,

de-acolo carea-i |inu lumina prc calc. dc Ic lumini amînduror la-ntuncarcc. Iară muinrcu lui cu luminare' ieşindul nainte. l-au Irigat in cosi. Iară el. deacă Intra în casă. nu s-au rădz.mat ,,.ce la o odihni. cc-ndBiâ şed/u la lucru, că era curelanu. . . . . . , , ., - ,

Atunce pomenitul loan. ce- îmbla in urmă, mearsă lâră st.dcală, dc-, ,,Ură m casă. Ş. cădzmdu-i la picioare. Ic uda cu lacrămi. rugî.ulu-l să-i spuie cine iaste şi: Care c | . - i lucrul tău cel nalt către Duinnădzău cu care fecesi aceale minunate pulcri ce-am văzut cu?!'. Iară smeritul dc-n|ălepciunc acela dzîsă "Iurtă pentru Diininâdzău. o. bătrînulc. că cu sînt un om păcătos şi n-am asupra nice un lucru bun' Dară cc sînt cu un prostac sau dc unde aş hi eu îmvă|at a da chip cuiva ş. să-, canon.săsc, că cu hiind lipsit dc mă |îiu cu un mcslersug sărăcesc şi ticăit?! In zădar că le prclesteşti, o, omule, prclcstcşti-tc c-ai văd/ut o nălucire, iară nu adevărarc!". Atunce bătrînul, pumd lacrămi preste lacrămi, îl giură să-i spuic acea slavă a bunătăţilor sale: "Că dc n-ar hi fost voia lui Dumnădzău, dzîcea, n-aş hi spodobitu-mă eu. un om dc poslcadc. a vedea taine ca aceastea!".

Atunce. fund pripit la strîmtoarc dc giurămînturi, omul să sculă şi feace metanie înaintea lui loan şi-ncepu a spune, dzîcînd. "Iartă, frate, eu altă ispravlcnie prc pămînt n-am de bunătăţi, fără numai ci mă intimi în păcatele meale şi cinstesc mîrsăieturilc trupului! Ce pentru bunătatea lui Dumnădzău. mai apoi. odănăoară, puind în gîndul mieu frica Glicemiei, m-am însurat dc-am luatu-mi această creştină, sor cum o vedzi. Tină aemu n-am întinat curăţîia trupului, cc amîndoi pelreacem în
r curăţiic. // Şi mistuind dc către cunoscuţi, dzîccm că-i stearpă. Şi pînă astădzi, cu dorul plăzmuitoriului nostru nc ferim in cură|îie dc către mestecâciune. Şi mi-i voia să-ţi obîrşesc pentru tăriia giurămîntului: să ştii că avearea mea toată mai mult nu-i decît un trimision, atîţa mi-s banii şi-i bagu în pici, muncesc dc Ic lucredz şi cc agonisesc fac 2 părţi. Şi partea cea mai bună dau pentru Dumnădzău. Iară cu o parte m3 hrănesc dc-m ţîiu casa. Şi aşea, în toate dzîle păzîndu-mă, puiu giudeţ în gîndul mieu şi cuget de giudeţul lui Dumnădzău şi dc lîmpinuşurilc a vamăşilor duhurilor văzduhului!". Şi, obîrşind cuvîntul, să sărutară şi sâ despărţiră fâcîndu-şi mătănii. Şi să dusă loan la gazdă-şi, mulţămind lui Dumnădzău dc slavă cc-nu vădzut. Iară minunatul acela curclariu, Zăhariia, fugind dc vicleşugul slăvii omeneşti, părăsi acela loc şi să mută la loc neştiut.

într-aceastaş dzî. preacuviosul Loghin cu pace s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî, svîntul Ghenadic, patriarhul de Ţarigrad, cu pace s-au săvîrşit.

Intr-accastaş dzî, svînlul Maxim, patriarhul de Ţarigrad, cu pace s-au săvîrşit.

intr-accastaş dzî, preacuviosul Iustin cu pace s-au săvîrşit.

Pcntr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 18, pomenirea svîntului mare măcenic Platon.

Acesta era din Ţara Galaţilor, dc cetatea Anghira, frate svînlului măcenic Antioh. Şi, pentru mârturiia dc Domnul Hristos, II adusără naintea ighemonului Agripin, tinerel fiind de vîrstă, şi-l bătu cu 12 slujitori. Dc-aciia, prc un pat dc aramă înfierbîntat l-au întins şi deasupra bătut şi cu galii dc her înfierbîntate ars în susîori şi în coaste. Şi belîră curcale de pre spinarea svinţiii sale. Şi-l rasără cu frecători ascuţite preste svînta carne şi prc coaste, pînă îl stricară din / făptură, de-l schimosîră. Aceastea rînduri dc munci toate Ic rabdă viteajeşte. Şi-i tăiară mai apoi şi svîntul cap, dîndu-şi sufletul în mina lui Dumnădzău.

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului Roman.

Acesta era în dzîlele lui Maximian împărat şi, pentru dragoste ce avea spre Domnul Hristos, trasă indărăpt pre eparhul Asclipiad cc vrea să între la idoli, să să închine, dzîcîndu-i: "Nu sînt idolii dumnădzăi!". Pentr-aceaea. fu prins şi bătut preste svînta lui gură. Şi spîndzurat, fu strujit cu brînci' ascuţite preste obraz. Şi pofti svîntul, dc adusără un cucon să-1 întreabe cărui Dumnădzău va dzîce că să cade a să-inchina. Şi, deaca-1 întrebă eparhul, cuconaşul dzîsă: "Dumnădzăului creştinesc să cade să nc-nchinâm!". Şi-l bătură cucon, hiind şi maică-sa de faţă cîndu-1 bătea. Şi pofti cuconul apă, iară maică-sa ii d/.isâ. fiind credincioasă şi dragă către Dumnădzău: "Nu bea, hiiul mieu, de-aceasta apă!" Şi pruncul .mfruntmd pre eparhul, iarăşi îl mai bătu şi-i tăie capul. Iară lui Roman tăiară limba şi, ir*';»"".?' ' " m, nune - P roslavind Prc Dumnădzău. Şi prindzînd veaste împăratul Maximian de C a. ? TT» ? S"8U ftCUl de SVÎ"tul Roman'că '-au crescut limba> au .îmvajat de-l sugrumară în temniţă. Şi să mută d.ntr-această viaţă trecătoare, luînd cununa măceniciii

dzis* ,,inrTfT • u-' SVîn•Ul i pmnCeclîntrebatdeeParhulcărui dumnădzău să cade a ne-nchina şi dzisi pruncul Lui I lrislos să cade a ne-nchina!", de sabie s-au săvîrşit

Intr-aceastaş dzî, svîntul măcenic Roman Diaconul, palestinul

Acesta fiind dc ruda **sa din** Palestina şi fiind diacon şi aforchist' la poporul Cl.esariei, s-au „cvoil in dz.lclc lui D.ocl.l.an, la Anl.ohiia, îndemnînd pre mulţi cătră nevoinţe, carii era fricoşi de sâ icnea de caznele muncilor şi era allîndu-sâ slabi cătră mărturie. Pentr-aceaea, îmbărbătînd pre alalţi mearsă şi c cu sine naintea g.udcţului de mărturisi. Şi-ndată fu giudecal să-l bage în foc Ce' cmoscmdu-l Dioclitian, l-a // scosu-l dc la foc, numai ce-au îmvăţal de-i tăiară limba. Cc svîntul măcenic, p.crdz.nd limba, mai limpede grăiia şi mărturisiia cu-ndrăznirc pre Domnul Hristos Pentr-aceaea, iarâş il băgară in temniţă şi ş-au întins picioarele la cinci împunturi. De-aciia, îl sugrumară cu osălul, de-l umorîră, dînd sufletul în mîna lui Hristos.

înlr-accaslaş dzî, pomenirea svîntului măcenic Zachci, diaconul besearicii de la Gadare şi Alfeu

Prc svîntul Zachei adusără în polatelc cu legături de fier în grumadzi, greale. Şi, întrebîndu-1, îl băgară la greale şi cumplite cazne neomenite. Şi, dc-aciia, legal în temniţă îl băgară în patru găuri de gros cu mînule şi cu picioarele răşchirat şi-nlins. Patru dzîle şi patru nopţi îl ţînură aşea întins şi le rabdă bărbăleaşle aceale înlinsori greale. Apoi adusă şi pre Alfei la mijloc, plin de Duhul Svînt. Şi, zmăcinîndu-l preste toi trupul cu bice şi ardzîndu-i coastele, l-au închis în temniţă, pentru să pată de-aseamenea cu de-mpreună ncvoitoriul său. Şi-l întinsără şi pre dînsul în lemnul cel dc muncă şi, cînd fu demineaţă, le tăiară capetele amîndurora, dîndu-şi sufletele în mîna lui Dumnădzău.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 19, svîntul proroc Avdiu.

Acesta să tîlcuiaştc "şerb Domnului" sau "mărturisitoriu".

Acesta era din Sihim, de la cîmpul lui Thaharam. Şi slujiia împăratului Ahav de Samariia, cînd au mînat la slăvitul Iliia Prorocul şi svîntul prc 2 de cindzăci mai-mare, de-l chema să să pogoare, să vie la-mpăratul. Ş-au pugorît prorocul Iliia foc din ceriu de i-au arsu-i.

Iară acesta-i Avdiu, cel al treilea trimis cu cindzăcea sa să-l cheame. Acesta-i dară cel al treile pendicondarh, carele l-au lăsat Iliia nebetejit. Carele, deacă veni la prorocul / Ilie, îngenunghe şi să rugă să nu-l ardză. Şi rugă pre svîntul Iliia de mearsă la-mpăratul. Şi, dc-atunec, părăsi prc împăratul şi slujiia lui Ilie, dîndu-să ucinic. Şi multe au prorocit. Muri şi să-ngropă la mormîntul tătîne-său.

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului măcenic Varlaam.

Svîntul măcenic Varlaam era dc la Antiohiia Siriei, bătrîn fiind. Şi, pentru mărturiia Domnului Hristos, fu adus naintea boiarinului. Şi nc-ndupleeîndu-să a face jărtvă la idoli, fu bătut cu gîrbace de bou şi-i dezrădăcinară unghile. De-aciia, îl băgară în bojniţă. Şi-i întinsără mîna cu sîla şi-i pusără pre palma golă jeratec viu şi (ămîie, socotind boiarinul că n-a putea răbda durearea şi va lepăda focul gios. Şi i să va socoti în samă că l-au făcut de-au închinat idolilor tămîie de i-au cădit. Ce svîntul stătu nemişcat, răbdînd şi ardzîndu-i palma. Şi nu băga în samă cum îi vrea fi fost palma de fier sau de-aramă, pînă i s-au topit palma ş-au cădzut focul gios sîngur. Că aşea vru svîntul, mai bine să-i ardză palma decît să sâ laude păgînii. Şi aşea, cu inemă vitează şi vîrtucioasă, ş-au datu-şi sufletul în mîna lui Dumnădzău dintr-aceaca arsură. Pre acesta svînt, dumnădzăieştii Zlaloust şi Marele Vasilie cinstiră cu cuvînt de laudă. Acesta svînt să pomeneaşte şi în 16 aceştii luni.

într-aceastaş dzî, svîntul măcenic Azi Ciudotvoreţul.

Acesta era în dzîlele împăratului Dioclitian de la lsavriia, slujitori de oaste de cin. Şi, lăsînd cinul cel de oaste, petrecu la pustie. Şi făcînd mullc isţealenii şi minuni, că fu vădit de neşte vînători. Şi adus la Dioclitian şi mărturisind credinţa Domnului Hristos, îl dcade pre mîna boiarinului Achilin cu 100 şi 50 de slujitori. Carii au fost trimis de l-au prins. Şi crcdzură şi ei întru lsus Hristos, pentru minunile svîntului ce feace pre cale venind cu dînşii. Că, lovindu-i seale, scoasă apă cu ruga din loc sâc, de-i adapă. Deci eparhul, luînd pre svîntul Azi, veni la scaunu-şi şi-l munci cu multe cumplite munci // pentru să facă ş-altora groază. Şi-l spîndzură într-o roată. Şi frccîndu-l cu brinci de her şi-n cămin îmfocat băgîndu-l, să stînsă bobotaia focului şi rămasă sfintul nebetejit. Şi, de minune ce să feace, credzu femeaia eparhului cu hiică-sa şi veniră către Domnul Hristos. Alunec eparhul imvăţă de tăiară întîi capelele celor o sută şi cindzăci de vonici şi cu dînşii tăiară capul femeii lui şi a fiicu ei. Apoi bătu cumplit pre svîntul şi îmvătă de-i tăiară capul şi luară toţi cunună de-mpărăţ.ie veac.n.că de la Domnul Hristos.

într-aceastaş dzî, svinţii 150 de voinici de sabie să săvîrşiră. Stih:

Voinici cindzăci şi o sută le dă Hristos leafă,
Că sufleteşti călcară pizmaş după ceafă.

într-aceastaş dzî. femeaia şi fiica cparhului dc sabie sâ săvîrşiră. Stih:

îndrâgit-au cu maica, fiica, pînă-n moarte.

Prc Hristos dc-ş luară logodnic în soarle.

într-aceastaş dzî. svinții doispreace voinic, dc sabie să sav.rş.ră.

într-aceastaş dzî. pomenirea svîntului măcenic Agapic

într-aceastaş dzi. svîntul măcenic Iiiodor cel d.n Magh.donul Pnml.l.c..

îmnărățînd Avrilian în Rîm si Actic domnind cu iglicmonic la Magcdonul, oraşul Pamfilici, fericitul acesta Iiiodor allindu-**să** într-accsta oraş şi mărturisind prc Domnul Hristos, fu clevetit către Domnul acela a Maghcdonului. .Şi. astînd naintea lui, după alte măgulitori, după toate, nepulîndu-l îndupleca sâ jărtvască la idoli, l-au spîndzurat şi l-au ras cu rădzuşun. Şi, pr.ndzî.idu-l de ag.uns pre svîntul usturimile muncilor, strigă dc dzîsă: "Doamne Isus Hristc, agiută-mi!". îndată să feace glas din ceriu dzîcîndu-i "Nu tc tcamc. că sînt cu tine!". Accsia glas, dcaca-l audzîră ceia ce ținea a mînă făcliile ceale dc muncă şi osăbi de-accasta vădzînd patru svinți îngeri, carii îi opriia de la lucrul muncilor, cred/urâ întru Domnul Hristos. Şi, înfruntînd pre ighemonul, fură aruncați în mare, încununat / cu cununile biruinței.

Atunce imvăță dc înfocării un bou dc aramă. Şi băgară prc svîntul în bou, cumuş era îmfocat de arunca seînteaic. Şi-ndată **sâ** stinsă şi sâ Toace reace, pentru ruga svîntului. Şi, deaca audzî ighemonul că cîntă svîntul în pîntcccalc boului, să înspăimă de minune. Şi, deaca să apropie şi pipăi boul şi-l vădzu câ-i rcacc aşea, dc năprasnă, dintr-atîta fierbinţeală înfocată de cura seînteaie şi s-au premenit în răceală, dzîsă svîntului: "Nccuvios cap, că şi asupra focului biruiră farmecile tale!". Iară svîntul dzîsă: "Farmccilc mcalc sînt Domnul mieu Hristos! Ce să-m dai vreame de trei dzîle, să mai vădz ce voi face!".

Şi. luînd voie svîntul, mearsă pre-a furiş în bojnița idolilor şi, făcînd rugă la Dumnădzău, cădzurâ toți idolii dc să zdrobiră. Şi, prindzînd veaste ighemonul, mînă de adusără naintea sa pre svîntul. Şi-mplîndu-să dc mînic, imvăță de-l spindzurară şi-i bătură în cap găvoazde înfierbîntate. Şi, stribătîndu-l cumplită durcare, strigă pre Dumnădzău într-agiutoriu. Atunce ighemonul, vădzînd că nu-l pol birui muncile, Imvăță dc-l legară şi-i pusără lanțuje greale-mpregiur şi-l dusără la-mpăratul. Şi. deaca mînă de-l adusă naintea sa, să întrebară pentru jărtvele idolilor. Şi, vădzîndu-1 nepremenit, îmvăță de-l băgară cu mînule şi cu picioarele în dibe, de-I ținură întins. De-aciia, Imvăță de-l băgară într-o tigaie marc înficrbînlată. Şi, stînd svîntul în mijlocul tigăii, imbiia şi pre alalți să vie, să între în tigaie. Şi intrară şi cu ruga svîntului fură nevătămați. Şi mulți credzuiă intru Domnul nostru Isus Hristos, strigînd: "Adevărat şi mare iaste Dumnădzăul creştinilor!".

Şi, deaca vădzu împăratul că credzură mulți întru Dumnădzăul lui Iiiodor, temîndu-să să nu-l apuce de-a mînă, imvăță dc-l dusără iarăşi în Maghedon. Şi, luîndu-l, purceasără. Şi mergea svîntul cîntînd şi făcînd rugă. Şi. deaca sosiră, iarăş aslătu naintea ighemonului. Şi, după multă întrebare, îmvăță de-i tăiară limba. Şi-l spindzurară, de-l bătură cu săbiile 2 ceasuri. De-aciia, îl legară cu un frîu şi-I scoasâră afară de oraş. Iară svîntul feace cu mîna celora ce-l trăgea de statură. Şi, făcînd svîntul rugă. ii tăiară capul. // Şi aşea ş-au obîrşitu-şi alergătura, luînd cununa vieții de la puitoriul alergăturii nevoințclor Domnul Hristos.

Intr-aceastaş dzî, svinții măcenici Anthim şi Thalelei, Hristofor şi Evfimiia şi cuconaşii lor şi svîntul Panharie.

Pcntr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

INTR-ACEASTÂ LUNĂ, 20, pomenirea preacuviosul părintele nostru Grigorie Decapolitul.

Acesta era dc la Isavriia Decapoleor, ficior lui Serghie şi Macariei, în vremile necredincioşilor iconoboreți. Şi, fiind dc opt ai, îl deaderă la svînta Carte. Şi, deaca-mvătă bine, să deade cu paza svintelor besearici. Şi, sosînd la vîrstă, să găta părinții să-l însoare. Iară el, fugind pre-a funş şi mai vîrtos pentru împresurarea iconoboreților, îmbla din loc în loc, sărutînd svinții măcenici şt pnvitindu-i ş. culcgînd dc la dînşii folosul sufletesc. Şi, dîndu-să la post şi la conteninţă şi aspră petreacere s-au luptat cu multe supărări şi, mai vîrtos, cu dimoneşti. Pentru carea să şi arătă mare facătoriu dc minuni.

Acesta au mărs şi la Asiia şi la Țarigrad, dorind să să facă ispoveadnic. De-acolo au notat către K.m. ş. cutr.cr.nd lot Apusul şi minunînd pre mulți cu ciudeasele şi cu şanțurile, iarăşi s-au întors la hV?i!^ - HT"3" " T * !a Părțiţc Olimpu, ui Şi! suind în munte 5* adevăsîndu-să foarte şi dobîndind uTsalonc SrH" V " 0 * ? " umai de Pre grai cine-l şliia. Şi, iarăşi pogorînd de la munte, mearsă la Salonic. Ş, de-acolo, ven.nd la Țarigrad, află pre Simeon Ispoveadnicul şi purtătoriul de

ihininădzăire închis pentru svintele icoane Si rucîntln **1 m..h „; -• . i • • - i -**
săvîrşit, gonind multe de mult fealiu de boale d c l a ^ e n i ' "' " g ' " ^ - ' »' »«t.ndu-s., s-au

Aemu sînt în Ţara Muntenească svintele lui moştii, la svînta mănăstire, la Bistriţă /

Intr-şccastaş dzi, pomenirea dintru svinţi părintele nostru Proclu, patriarhul de Ţarigrad „cinicul svîntului „ fericitului loan cu Rostul de Aur. Şi i-au fost şi scaunului priimitoriu

Intr-accastaş dzi, stradanua svîntului măcenic Dasie de Rodoslol

Acesta au fost în dzîlele lui Maximian, în oraşul Rodostolului, aproape de Dunăre. Şi înlr-acela oraş, avea obiceai ellin,, dc făcea praznic lui Saturnus, adecă lui Cron strigoiului, în toti ai „ , dc ma.nte cu tre.dzac, de dz.le dc-acel spurcat praznic, alegea pre un voinic lînăr şi frumos şi-l grijiia dc jartva, .mbrăc.ndu-l in port împărătesc, în haine scumpe. Şi, făcîndu-i pre voaie de toate în ,oală pohta, ca ceaca ca preste 30 de dzîle, era să-1 giunghe de jărtvă, în bojniţa lui Cron. Deci sosînd rîndul şi cadzind sorţul asupra lui Dasie voinicului şi dvorbindu-l cetaşii lui şi îmbiindu-l în toate pohte să sa dezmuarde şi sa-ş petreacă. Iară el, luîndu-ş gîndul cel bun, au socotit ce-i mai de folos dzîcînd că: "De vreame că totuşi mi-i a muri, mai bine voiu muri creştin, pentru Domnul Hristos!"

Deci mearsă naintea domnului cctâţîi şi mărturisi pre Domnul Hristos. Şi, prindzînd veaste Dioclitian şi Maximian, 1-adusără naintea sa, iară svîntul Dasie mărturisi creştinătatea. Şi-l munciră mult şi_cumplit şi, mai apoi, îi tăiară capul, dîndu-să jărtvă svînta lui Dumnădzău.

într-aceastaş dzî, pomenirea svinţilor măcenici Nirsa Episcopul şi Iosif, ucinicul lui, şi altor cu dînşii sfîrşiţi în Persida.

Aceştia svinţi dintru dînşii Nirsa Episcopul şi Iosif, ucinicul lui, iarâş într-aceaeaş stepenă. Era Nirsa de 80 de ai, iară Iosif ucinicu-sâu de 89 de ai, cu dînşii şi alţi episcopi şi preuţi şi mireani şi fcate ficioare şi femei călugăriţe, în multe fealiuri de munci ispitite şi puse la strinsoare. Şi umorîţi toţi aceştia svinţi, luară cunună dc mărturie. //

într-aceastaş dzî, svinţii măcenici Evstathic, Tespesie şi Anatolie.

Aceştia au fost în dzîlele lui Maximian, de moşie den Galatiia, din oraş din Gangra, fiind ficiori lui Filothei şi Evseviei. Cărora tatăl era din Ţara Galatiei, iară maică-sa din Nicomidiia, amîndoi ellini de leage. însă aceştia, nâscîndu-să şi crescînd bine, Evstathie îmvăţă la carte, iară Tespesie şi Anatolie lucra meşterşugul tătînelui lor, că era făcători de haine.

Deci Filothei, făcînd cale cu hiiul său Anatolie de la Anatol către Nicomidiia şi tîmpinîndu-să pre cale cu bătrînul Luchian Didascalul, să-nduplecară supt îmvăţâtura lui şi ascultară de sâ botedzară amîndoi. Şi, deaca mearsără la Nicomidiia, vorovirâ cu svîntul Anthim episcopul, Evstathie cu Tespesie şi să botedzară şi ei. Şi s-au hirotonit tatăl lor Filothei preut, iară ftiu-său Evstathie diacon. N-au zăbăvit mult şi să răpăosară părinţii lor.

De-aciia, fură clevetiţi la Maximian că-s creştini. Şi-i bătu cu toiage şi-i închisă în temniţă. întru carea, cu slujbă îngerească, fură dezlegaţi din legături. Iară cînd fu demineaţă, slobodzîră asupră-le multe fealiuri de gadine cumplite. Şi, luptîndu-să cu dînsele, rămasără nebetejiţ. Şi, luîndu-i pre sama sa Antonie şi adueîndu-i la Nichea, i-au pusu-i la muncă. Spîndzuratu-i-au, rasu-i-au cu unghi de fier, clc-au încruntat pămîntul dc sîngele lor. Şi-i aruncă în temniţă. Şi iarâş dc svinţi îngeri fură iuşuraţi de durori şi tămăduiţi de rane. Aceastea vădzînd acel şigubăţi şi mîncători de sînge, deade răspuns asupră-le de sabie. Şi, dueîndu-i la locul cel de moarte, îndată îş deaderă sufletele cu pace lui Dumnădzău. Iară tăietorii, temîndu-să de tiranul, aşea cum era răpăosaţi, le tăiară capetele de la trupuri.

într-aceastaş dzî, svîntul Theoctist Patrichie de pre pusoare eunuh, ce-au fost la svînta Theodora avgusta împărăteasa.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 21, intrarea / Preasvintei lui Dumnădzău Maice în besearică. Stih:

Hrană, Ficioara, ţ-cară Gavriil, cerească,
Pînă cînd îţ va spune naşterea fetească. . .

Această în besearică Maicii lui Dumnădzău întrare s-au Tăcut intru pravoslavnic, sărbătoare minunată şi de toată lumea luînd începătură, din poveaste ca aceasta. Că pururea cinstita Anna, petrecîndu'şi viaţa toată nefăcînd cuconi, ruga pre Dumnădzâul ş. Stap.mil fim, cu post ş, cu^gade^ cu întregul de curăţîie Ioachim, să i să facă milă de sterpua e. ş. sa-, dăruiască cucon, făgadu,ndu-sa că, de-i va dărui făt, fată, ce va fi cuconul, îndată să-1 închine Svinţ.ii sale.

Pentr aceaea deaca născură pre solitoarea spăsen... rodulu. omenesc, Inpacatoarea lui D u i n n ^ **V ™ ^ Sul** a%e iznoavâ, p l i n i r i i lui A d a ţ u ş . **J ^ / ^ S ţ** dzăciune, pre Preasvînta Dumnădzău-Născătoarea Marna, pre făgadu.nţa ce sa g.urutsara, o adusara

svînta besearica. prunca dc trei ai dc după preaslâv.tă a c. naştere Ş. o dcaderă pre nuna prcuțdor Şi, luîdu-o nrtulîi slujind ci voii lui Dumnădzău. cc era, mai apoi. Svmția sa să să nască dintru Sv.nț.ia ci pcnt^crcptarca şi spăseniia a «oală lumea. Şi o băgară în non.rul ol anului, de petrecu acolo 12 «.'încheiați. în nontni. acolo unde numai dănăoară într-un an întră arhiereul.

hrt Svinlia sa şedzu cu aşed/arc acolo, totdeauna neschimbat, dc o hrani.a îngerul lui Dumnădzâu cu hrană cereasca dc la Dumnădzău, lucru preaslăvit şi minunat, pînă la vreamea Hhcovcastcniiloi adecă veastea cea una dumnădzăiască, veaste prc din sus de lire. Cârca spunea că Dumnădzâu s-au iubit sâ să întrupeadze. să să facă om, vrînd prin milă de-om-dragostea sa să mîntuiască lumea cea pieitoare. Şi acolo petrecu Svin|ia sa şi viețui, spodob.ndu-să arătării lui Dumnâdzâu şi luînd hrana cea cerească, slujindu-i îngerul întru slava Iu. Dumnădzău. Căruia-i slava în

9r vcaci dc vcaci. Amin.//

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 22, pomenirea svintei măcenițc Chichihei ş. Valenan ş. Tivurtie.

Aceştia sil ncvoiră în vremea înipărâțîici lui Dioclitian. Deci svînta aceasta şi fericita ficioară Chichiliia era din Rîm. născută din părinți dc rudă marc şi vestită, însă de leage era ellini. Iară ficioară să-nchina Dcspuitoriului nostru Isus Hristos adevăratului Dumnădzău din cuconiia ei. Că era din fire isteață şi-nțâlcaptă. dc pricepu vicleşugul idolilor. Pentr-aceaea îi era greață de dînşii ca de neşte lucruri spurcate şi fără treabă. Iară prc Domnul Hristos, făcătoriul a-tot-binele lumii, cu tot sufletul l-au îndrăgii. Şi-n toate dzîle postiia, adeasca făcînd metanii şi rugă la taină. Şi multe milostenii împărțîia şi alte bunătăți cc făcea svinția sa, osăbi ce purta cămeaşe de păr la piiale, supuind pornealele trupului supt ascultarea sufletului.

Iară părinții ei, neştiind de a ci gînd dumnădzăiesc, o măritară fără voia ei după un boiarin mare şi bogat, clin fiind, anume Valcrian. Şi priimi ficioară să să facă nunta, gîndind că-l va întoarce către creştinătate, iară dc măritat nice într-un chip n-avea în gîndul ci. Deci, cînd fu la nuntă şi giuca nuntaşii şi să vcscliia, iară ficioară întră în cămară adease, de făcea rugă, cădzînd la pămînt cu lacrămi către Domnul Hristos, să-i dăniiască puteare să-ş țîie ficioriia nestricată şi să-ş întoarcă bărbatul la credința cea bună. Iară Domnul Dumnădzău, ce va tot omul sâ să spăsască şi să vie la cunoştința direptățîi. tocmi lucrul precum pofti ficioară. Că, dcaca-i culcară pre-amîndoi în cămara cea de nuntă şi vru să să-mpreune cu dînsă, dzîsă înțăleapta ficioară către mire: "Giură-mi-te că n-ii spune nimăruia cc-ț voiu spune şi-ț voi vădi o taină foarte minunată!". Iară el, deaca i să giură că n-a spune nimărui, feace ficioară: "Să ştii câ am un straşnic şi minunat înger a lui Dumnădzău, de mă foarte paşte şi-m păzeaşte trupul să nu mă cumva strice bărbat! / Şi, de tc va vedea că vei să te atingi de mine cu poftă trupască, să va mîniia şi tc va omorî îndată şi-ț vei piiarde floarea tinereațelor! Iară de te va vedea că țî-s dragă din incmă curată, ca o sor, te va-ndrăgi ca şi pre mine şi-ț va vădi bunătatea sa!".

Aceastea deaca Ic audzî tînărul, să minună şi-i dzîsă: "Deaca ți-i voia să te credz, arată-mi-I pre acel ceresc slrăjcar al tău, că, de va fi cu adevărat înger, voi face precum vei dzîce!". Iară ea dzîsă: "De nu tc vei întîi curățî dc spurcăciunea idolilor şi să te botedzi în numele Svintei Troițe, Tatăl şi Fiiul şi Svîntul Duh, să credzi într-unui şi cu trei staturi Dumnădzâu, nu te vei spodobi a vedea străluminațîi lui îngeri!". Şi-i dzîsă tînărul: "Dară cine va putea să mă curățască?". Iară ficioară feace: "Să mergi denafara cetății, trei mile la cutare loc, că vei afla neşte mişei cerşind, carii, de multe ori, i-am miluit şi să-i întrebi dc la mine să-ț spuie pre episcopul Urvan! Şi pasă la dînsul, de-i spune taina noastră! Şi acela tc va-mvăța cum vei face şi alunec vei vedea şi pre svîntul înger!".

Deci să dusă Valcrian şi află prc svînlul episcop, de-i spusă de toate. Iară episcopul îngenunche la rugă către Dumnădzâu şi dzîsă: "Mulțămăscu-ți, Despuitoriule Iisus Hristoase, sămănătoriul curățîici, c-a. luminat pre şerbul tău Valerian, ce era ca un leu dc ager şi sireap şi cu îmvățătura mircasei talc Chichiliei să feace ca un mieluşel de blînd!". Atunce, s-arătă naintea lor un bătrîn de-a firclca, cu veşminte luminate, avînd a mînă carte cu scripturi de aur. Şi, deaca-l vădzu Valcrian, cădzu la pămînt ca mortul de frică. Iară bătrînul l-au rădicat şi i-au dzîs: "Ceteaşte ceasta carte şi să-m spui creade-vei ce scrie într-însă cumu-s adevărate!". Şi era scris în carte aşea': "Unul iaste adevăratul Dumnădzău. una .aste credința creştinilor pravoslavnici. Şi unul Svîntul şi adevăratul Botedz.". Aceastea deaca le ceti tînărul, să-nspăimă şi cu glasul mare aşea dzîsă: "Credz cu toată inema mea!". Atunce, de-aca, fu nevădzut bătrînul acela, iară tînărul, cu bucurie, priimi de la arhiereu Svîntul

*** caută**

vâ-ncrcadcti ca şini ccrcşli, îarâ nu pcminlcsti nu li q'i v. mai cak; - i aacveni sa M;,.,. -.hîi Pir", voi Ir- v»r v.Jin- - mirosul, nice s-or mai veştedzî

voi cum .iî lacul! lara Iu, V.lemane, ccarc ce dar ţi-i voia, că-ţ va orc voie dc vreame c ai rrrr,.. stalul soţului tău, acelui de folos fetesc!», Iară c! răspund,: "Altă nu' oftcTc! S c e ^ S , c a ^ fraic-micu sa creadza şi el intru Dcspuiloriul Hristos. Pentru ca sâ fie şi el partnic acestuia dar!" Şi-i dzisa îngerul: Aceaea ş. Domnul Hristos poficaşte! Şi va face pre pofta ta, ca sâ veniţi amîndoi în rai!".

Şi-ndata sos. ş. fratele Iu. Valerian, anume Tivurile. Şi-ntră în cămară, unde şedea Valerian în voroava cu Cnicli.lua. Ş. aulm.nd miros minunat, să miră şi-ntrebă: "Ce miros ca acesta că nu-şi samana cu pemmtesc? Iară Valerian răspunsă: "Eu am făcut, frate, pentru tine rugă la Dumnădzău' Şi, de vei creade mim Svinţia sa, ca şi noi te vei spodobi şi vei vedea 2 cununi frumoase de flori, ce ne-au adus astădzi dm rai!". Şi dzîsă Tivurtie: "Dară cum să vă fie aduse cununi daruri din raP Cu cc putinţa?" Iara Valerian feace: "Creade-mă, frate iubite, că pînă aemu eram întunecaţi şi nepricepuţi, dc ne-nclunam idolilor muţi şi nesîmţîţ, lucruri drăceşti şi spurcăciuni fără treabă! Iară adevăratul Dumnădzău iaste în ceriuri sus, Carele au făcut Ceriul şi Pămîntul şi toate le porneaşte şi le-nderepteadză!". Tivurtie feace: "Unde-ai tu îmvăţat aceste minunate şi ascunse taine?". Iară el răspunsă: "îngerul lui Dumnădzău ni le-au spus pentru curăţîia Chichilici şi bunătatea ei! Tu încă te vei spodobi şi vei vedea de te vei botedză în numele Domnului Hristos cc s-au răstignit pentru greşiţii şi să urăşti idolii!". Iară Tivurtie feace: "Nu mă poci priceape dc-aceastea cuvinte'.". Şi-i dzîsă Chichiliia: "Mult mă mir că dumneata nu cunoşti că idolii sînt ca neşte trupuri moarte, avînd toate mădulă- / rile şi nemică nu lucreadză, nice pot să sîmţască!".

Şi alte multe îl îmvăţă, pînă-l întoarsă la svînla credinţă şi mărturisi pre Domnul Hristos Dumnădzău adeverit. Iară Chichiliia îl cuprinsă în braţe şi-l sărută, dzîcînd: "Aemu te ştiu că-m eşti cumnat adeverit, de vreame că credzuşi într-adevăratul Dumnădzău ş-ai lepădat idolii! Deci te du cu frate-tău la arhiepiscopul Urvan să te boleadze!". Iară Tivurtie feace: "Eu am audzît pre eparhul c-au pus să cearce să afle pre acel Urvan, carele spui Dumneata, ca să-1 piardză cu amară moarte. Şi mă tem că, de ne vor afla cu dînsul, să nu ne închidză şi pre noi, să ne omoară cu dînsul'.". Iară ficioara îi dzîsă: "De n-ar mai hi altă viaţă după moarte, s-ar cădea să nc leamcm viaţa aceasta ca o însingurată! Iară de vreame ce meargem la altă viaţă veaselă, să ne bucurăm totdeauna în veaci, cu Domnul nostru Isus Hristos! Nu trebuie să nc teamem de moarte trecătoare!". Iară Tivurtie feace: "Dară eu n-am audzît că mai iaste undeva vro viaţă .". Iară ficioara îi dzîsă: "Această viaţă trecătoare iaste plină de voi-reale şi de greutăţi şi năpăşti şi pre urmă vine moartea cea neapărată, carea duce pre sufletul cel nemuritor a direptului în bucurie ncsfîrşită! Iară a celui păcătos în muncă nestîmpărată!". Iară Tivurtie feace: "îmvis-au cîndva vrun mort, s-aducă la ccşli vii veşti ca aceastea minunate?". Iară Chichiliia feace: "Tot-putearnicul Dumnădzău şi Tvoreţul a tuturor au trimis pre Fiiu-său în lume, de s-au întrupai din Duhul Svînt şi fu om din preacurata ficioara Mariia ş-au făcut minunate ciudease, au învis morţîi, au tămăduit fulgeraţîi şi tot fealiu de boale! Pre mare, ca pre uscat au îmbiat. Au luminat orbii ş-alte minunate au făcut cu a sa putearnică dumnădzăiască puteare!". Şi alte multe i-au povestit svînta ficioara, pînă Ia nălţarea Domnului. Şi mai feace lui Tivurtie: "Aceastea de vei creade cu toată incma ta şi nu le vei băga samă ceaste trecătoare vei dobîndi ceale veacinice, să te bucuri în veacinică împărăţîie cu Domnul Hristos nepărăsît. Iară de-ţ va fi mai dragă lumea această trecătoare şi binele ei, mîine vei să mori şi vei mearge în muncă veacinică!". Atunce Tivurtie cădzu la picioarele ei cu lacrămi şi dzîsă: // "Nu-m par graiurile tale omeneşti cuvinte, ce îngereşti cuvinte! Ce ia-mblă frate Valeriane, de blăm la acel om svînt să mă boleadze mai de sîrg, să dobîndesc împaraţua ceriului şi viaţa veacinică!".

Şi aşea mearsără la svîntul episcop şi-l botedză, mulţămind lui Dumnădzău. Şi sa spodobi de vădzu pre svîntul înger de multe ori după Svîntul Botedz.

Intr-aceaea vreame era în Rîm un eparh, anume Dalmach.e, om s.reap şţ făra omenie. Carele munciia pre creştini cu multe fealiuri de munci şi-i umorîia fără milă lepădmdu-i in uliţe. Ş. nu lasa pre nime să-i strîngă, să-i îngroape, pentru să dea groază în creştin, să nu cute^ « "f'J™ preasvîntul şi blagoslovitul numele lui Hristos Domnului nostru Duinnadzau Iară ^ Chichiliia şi cu Tivurtie mergea noaptea pre-ascuns şi-i strîngea, de-. îngropa ş. da multă m.losten.e la creştinii carii şedea ascunşi de frica cllinilor.

Si dc mullc ori fficînd ci aşea. i-au /ăritu-i orecarii şi i-au pîrîl la eparhul. Carele trimisă dc-i băeă la-nchisoarc Si pusă prc un capichclnriu, anume Maxim, să-i slrăjiuiască. Inră demincaţă, îndată mearsă la dînşii Chichiliia şi mîngîindu-i. Ic dzîsă: "Aemu, o, viteajii lui Hristos, au ven.t ceasul să vă arătat viteiiia' Deci să nu vă spăriia|i. nice să vă tcamc|i dc această moarte trecătoare, ce cu leage să stali să vî luptaţi cu războinicul, să-l biruiţi, ca sâ luaţi din mîna lui Dumnădzău ncvcşledzîcioasă cunună, cu puţină vreame!". .Şi. dcacn-i mîngîic şi-i întări în războiul lui Dumnădzău, destoinica ficioară nu zâbâvi mult. . . . . „

Si imvăţă eparhul prc Maxim să-i ia prc-amindoi /raţii, prc Valcrian şi I ivurtie. sa-i ducă dinafară cetăţii, la o capişte cu idoli şi. dc n-or vrea sâ să-nchine. să le taie capetele. Deci Tivurtie şi Valcrian hatgiocurirâ idolii, dzîcînd: "Aceştia nu-s dumnădzăi, cc sînt draci, deci noi nu ne vom închina la lucruri de mîni omeneşti, cc numai lui singur Isus llrislos, adevăratului Dumnădzău, Ce-au Iacul Ceriul şi Pămîntul şi alaltc toate!". Pcnlr-accaca. i-au scos afară prc-amîndoi şi le-au tăiat capetele. Iară sufletele lor Ic luară svinţii îngeri, dc-i pclrccură cu cîntări către ecriuri. Şi, vădzîndu-i Maxim şi alţi ellini aşea cu slavă dueîndu-i, crcdzură toţi aceia / cîţi sâ prilejiră şi să botedzară în numele Svintei Troiţe.

Şi. deaca înnopta, mearsă Chichiliia cu alalţi creştini cîţi putură şi cu cinste strmsără svintele lor trupuri, de le astrucâ. De-aciia. trimisă eparhul Dalmalic să scrie avearca svinţilor măcenici, a lui Valcrian ş-a lui Tivurtie. Şi, oblicind de svînta Chichiliia că-i creştină, o sfătui să să leapede de Domnul Hristos şi să să închine la idoli. Iară ca îi dzîsă fără frică, cu minunată îndrăznire: "Eu niceodată nu m-oi închina la idoli, la dimoni!". Alunce îmvăţă slugile de-i deaderă munci cumplite în multe fealiuri. Şi. dc-aciia. o băgară la-nchisoare, sâ o mai scoată la a doa întrebare. Iară fericita ficioriţă dzîcca către muncitori cînd o chinuia: "Eu, fraţilor, mă bucur în dragostea Domnului mieu de-aceaste munci! Numai ce-m parc rău pentru voi, că vă supuneţ supt acei boiari vicleani şi ncmiloslivi, iară prc Tvorcţul şi Mîntuitoriul vostru cel dulce, bun şi milostiv îl mîniiaţi. Carele poate să vă dea viaţă veacinică!".

Iară muncitorilor li să feace milă de dînsă, dc munci şi bătăi ce o chinuia şi-i dzîsără: "Nu iubi, cinstită ficioriţă. a muri aşea fără de cinste, ca făcătorii cei de rău şi ca vătaşii cei de tîlhari, de-ţ picrdzi viaţa cea dulce şi dorită!". Iară svînta le răspunsă: "O, fără de minte ce sînteţi! Credz aceasta nu-i moarte dc scădearc. cc, mai vîrtos, iasle foarte o înţăleaptâ schimbătură, că dau tină şi pămînt putred, ce nu-i nice de un preţ şi voiu lua aur de multă cinste cu această trecătoare şi scurticea moarte şi voi ocina viaţă nesfirşită! Şi pentr-aceaste puţînteale munci dobîndesc slavă veacinică!".

Aceastea şi alte multe dzîcînd, feace prc străjeari şi pre muncitori şi pre toţ cîţ era acolo de crcdzură întru Domnul Hristos, dzîcînd: "Noi încă sîntem creştini toţi pentru adevărate şi direapte a tale cuvinte!". Şi aşea. chemară noaptea pre svîntul episcop şi-i botedză pre toţi în casa aceaea, unde străjuia pre svînta ficioară: patro sute dc suflete să botedzară. Şi feaceră toată noaptea rugă cu bdenie, mulţamind lui Dumnădzău.

Iară cînd fu demincaţă, deaca ştiu dc-aceastea Dalmatie Eparhul, adusă pre svînta naintea sa şi-i dzîsă: "In ce chip nu ştii tu că // cu ani puteare în toată eparhiia mea să umor pre toţi cîţi voi afla creştini?! Cc încă cutedzi de-mi întorci slugile şi nu bagi samă cărţile împărăteşti, carilc poruncesc să să leapede toţi de Hristos şi să să-nchine la idoli?!". Iară svînta măceniţă, fără frică, i-au răspuns: "Putcarca voastră ş-a dumnădzăilor voştri iaste ca un folccl îmflat, plin de vînt. Carele deaca-l vor împunge numai cu o-mpuitură de ac, el să face de nemică!". Eparhul îi dzîsă: "Lasă minciunile, muiare fără ruşine, şi tc-nchină dumnădzăilor sau aemuşi te voi umorî cu amară şi cumplită moarte! Că tu ai smomit pre bărbatul tău şi pre Tivurtie, sămaţă ce eşti, şi le-ai agonisit moarte fără-de-vreame!". Iară svînta măceniţă feace: "Dă-mi cîte munci ţi-i voia, că, pre cît mă vei munci mai cumplit, pre-atîta mai multă bucurie şi desfătare îm faci!". Şi-i dzîsă eparhul: "A ce-m grăieşti aşea dîrză, sămaţă ce eşti?". Ea feace: "Alta-i dîrjiia cea de păcat şi alta-i mintea cea de vitejie. Carea iaste bunătate mai vîrtos, iară nu ticăiţiic. că cela cc nu să teame de moarte pentru dragostea lui Hristos singurului Dumnădzău, acela nu să chiamă sămăţ, cc viteaz şi harnic!". Atunce îmvăţă tiranul şi o băgară într-o căldare mare cu uncrop herbînd şi, supt căldare, foc mult ardea, păzîndu-l cu leamnele. Uncropul herbea aruneînd unde, iară svînta nice leac nu să ardea. Ce ca într-o răcoare şi adăposteală trăiia în unde. Şi, deaca vădzu eparhul. o dzi şi o noapte ce nu o putu birui cu acea herbătoare, ce mai vîrtos sta cîntînd lui Dumnădzău. bucurindu-să, să gîndi că-i fărmăcilură minunea şi îmvăţă să o giunghe în căldare. Atunce să răpcdzi o slugă şi o lovi cu cuţitul cu trei giungheluri şi o lăsară în căldare, anume de moartă. Şi aşea s-au răşchirat prăviriştea.

Sarică, - o Închin» .*şpuitorh,,ui mieu .Sos Kî ^ a d ^ ^
ş.rmgca sv.nlul c, smge „-1 cule- / gea dc prc giunghcluri, să Ic fie de isțealenie sufletească si trupasc Iară sv.nln ma, . ă, te, dz.lc slng.nd ş. mărturisind pre Domnul llristos către toți carii veniia de o vedea. Ş, prc im.lț. c l.n, au tntors. Ş, chemă noaptea prc svîntul Urvan Episcopul, dc i-au svințitu-i casa beseanca denamlca cl. Cârca taste pînă astădzi în Rîm şi o țîn la multă cinste toț

Dec. svînla îmvățță destul prc credincioşi să nu-ş dea dereptatca, ce să-ş țîie lare cu credință pmă la smgc dc moarte, sa nu bage samă dc viață trecătoare pentru să ocincadze în ceri viața cea stătătoare ş. bucurie nc-ncelată. Şi aşca, cu îmvățătura prc mulți întoarsă din cliini şi-ntări creştinii şi lui Dumnădzău mulțam, cum să cade. Deade în mînulc Svințiii sale svîntul ei suflet cinstita ficioara şi svînta macenița a Iu. llrislos, Chichiliia. Şi, cu cinste, arhiereul cu clirosul astrucară în casa ei acel cinstit şi svînt trup mâccnicesc dc ficioara. Carele multe minunate feace în slava lui Dumnădzău CăruiJM cinstea şi-nchinăciunea în veaci dc veaci. Amen.

înlr-aceastaş dzî, pomenirea svinților apostoli din cei şeaptcdzăci: Filimon, îrhip şi Apfias, ucinicii svîntului Pavel Apostol.

Aceştia era în vremile lui Ncron împărat, ucinici svîntului apostol Pavel. Şi mărturisiră în Colase, oraşul Frighici, aproape de Laodichiia. Că, făcînd cllinii praznicul Artemidei, în capiştea cea din Colasae, iară svinții făcea slavoslovie în svînta besearică cu alalți creştini. Carii, îndupleeîndu-să supt năvala împresuraturii idololalrilor, rămasără aceşlia numai şi cu Apfiia, credincioasă şi ea fiind, avînd dor să mărturisască de Domnul Hristos. Deci, îi prinsără şi-i dusără la Androclei, ighemonul Efesului, şi-i bătu şi nu-l ascultară să dea jărtvă idolilor şi idolului cc-l chema Minas. Deci i-au îngropalu-i pînă la brîu şi i-au împroşcat cu pietri. Şi, mainte, i-au pus proaşcă copiilor, de i-au săgetat cu sâgetuice copilăreşti. De-aciia, i-au umorît cu pietrile.

într-aceastaş dzî, nevoința svinților măcenici Marco, Ştefan şi alt Marco. //

Aceştia era în vreamca împăratului Dioclitian şi Magnus Ighemonul, den oraşul Antiohiei de Pisidiia. Prinşi şi mărturisind prc Domnul Hristos fără tăgadă, multe răbdară chinuri. Şi nu să deaderă în laturi de la mărturiia Domnului nostru Isus Hristos şi le tăiară svintele capete.

într-aceastaş dzî, chinuirea svîntului măcenic Procopic din Palestina.

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului măcenic Menignos Bilitoriul.

Acesta era dc Ia coloniia Ellispontului, dc la oraşul Parion. Şi, audzînd prc neşte slujitori slrigînd la uliță că: "Nazoreiul Isus au venit noaptea, de-au furat legații noştri ce-i străjuiam, înfierbîntîndu-ş sufletul cu gînd mult spre mărturie!". Că şi într-acel oraş a svîntului fiind închişi multe mărturii, adecă măcenici prin temnițe. Şi mearsă îngerul lui Dumnădzău dc i-au slobodzît din legături şi din temnițe şi neaflîndu-i temnicearii şi strâjcarii, să turburară păgînii gonitorii.

Atunce Menignos, tîmplîndu-să spâlînd şi bilind câmeş, audzî strigîndu-l de sus glasul lui Dumnădzău prc nume şi învitîndu-1 către nevoințe. N-au mai pus zăbavă, ce, îndată dusă cămeşile pre la slăpîni, că era bilitoriu. Şi mearsă de rumpsâ cărțîle împărăteşti, cc era stîlpitc cu porunci asupra creştinilor. Deci îl prinsără şi-l bătură fără milă şi, aruncîndu-l la pămînt, îl stropşiră. Şi, spîndzurîndu-1 la lemn, îl zdărîiară cu zgîreturi şi-i tăiară deagetcle de la picioare. Şi, silindu-l tiranii către idoli să jărtvască şi neputîndu-1 îndupleca, îl giudecarâ prc moarte. Şi, lovindu-l cu sabiia sluga, răpăosă svîntul, dîndu-ş sufletul în mîna lui Dumnădzău.

într-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Avva.

Acesta era dc rodul izmailiteanilor şi, părâsîndu-ş părinții şi moşiia şi bogățî.a, luă urma unu călugăr, luînd cinul călugăresc şi petrecu cu dînsul puțintei ai. De-aciia, .1 luă egumenul cu sine de-1 / dusă să-mveațe la marele Evsevie Nevoințaşul, carele, sfirşindu-să, rămasă in locu-i Acesta petrecînd acolo 38 de ai, tot sporind nainte, ca un novonacealnic cînd ar hi, tot mergea adăog.nd ncvomța.

Şi, nice dănăoară, nu ş-au încălțat picioare. Şi muica puțintel şi numa. de cealea « d a u puțînea virtute ş nice de apă nu să sătura de-agiuns. Şi, fiind încins pre la puale cu br.u de her dc^ puț.ne or, şedea Mai mult sta şi-ngenunchiat Tăcea ruga la Domnul Dumnădzău Isus Hristos Ş i : » J ^ l treabă culcuşul. Pentr-accaea nice dănăoară nu s-au vădzut culcat. Ş, ^ « ^ ^ ^ frați şi tîmplîndu-i-să a fi şi igumen, să pusă prc sine întîia chip de f.losof.e intru toț asculte. Aşea viețuind şi plin de dzîle fiind, s-au răpăosat întru Domnul.

într-aceastaş dzî, svinții I Irislofor şi Evfimiia de sabie să sav.rş.ra.

într-aceastaş dzî. svinții llialelci și Anlhim dc sabie să sâvîrșiră. Preacuviosul Cal ist in pace s-au săvtși, Sul nadei la roată legat și. di., deal slobodzît. s-au sâv.rș.t. Ș, ncvo.n,a svmț.lor măcenic. Agapion. SisinicCUJTWe-măccnicul ș, Agap.e.

Pcntr-a lor sv.ntc rugi. Dumnădzău miluiaşte ş. nc spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 23, pomenirea dintru sv.nți păruitele nostru Amhlohie, episcopul

JC '"Acesta den lînără vîrstă pășind pumrca na.ntc slcpcncie bcsericcști. luminînd cu nevoință și cu dumnădzăiasca înțălcpciunc. Cu giudețul dc-a valoma. fu pus episcop orașului Iconielor. in, vrem,le îmoanilîlor Valcnțian și Văleni, trămd cu viața pînă la vrcm.lc Marelui llieodosie împărat ș. fiilor Iu.. Carele ș. slătînd didascal pravoslavnicei credințe și pu- // indu-să tare înproliva an.an.lor ș-a ercaselor lui Arie rabdă multe izgnanii și scirbe dc la necredincioși și dc la eretici. Stătut-au și depreună ncvoința-și cu svinții și fericiții părinți asupra hulii lui Evnomie Ereticului. Unul fiind și svîntul Amfilohic din cei 150 dc părinți cc s-au adunat la al doile săbor. Și s-au foarte nevoit asupra lui Machedonic Duhoborcțului și ucinicilor lui Arie. Și deaca stătu împărat Thcodosie.

Din sibomic. mai pre-amânunt, am scris:

Acesta svînl și lui Diimnădzâu svințit s-au născut din părinți de rudă bună și vestiți, în orașul Cappadochilor. Și îmvăță svînta Carte cu Marele Vasilie și Grigorie, că ei încă era din Cappadochiia. Și străluminară alîta în filosofic și în viața cea înbunătățîmată, ca svîntul acesta Amfilohie, precum să și veade chiar în poslaniile ce-au trimis acesta svînt pentru neşte întrebări besericești la Marele Vasilie, carele i-au scris înapoi dezlcgăturilc întrebărilor. Carile pravoslavnicii le țîn ca un îndereptariu pînă astădzi.

însă, deaca crescu și să feace vonic, Amfilohic, ca un isteț ce era și cu frica lui Dumnădzău, urît-au toate ceale lumeşt mai cinstind pre Domnul Hristos. Și, ca marele Avraam, părăsî moșiia, părăsî rudeniia și priiatinii și avearca și toate voile trupești și mearsă în Țara Licaonilor. Află o peșteră în laturi la pustietate, precum poftiia. și să așcdză acolo, zidind svinte besearici în numele Preasvintei pururea Ficioarei Măriei Dumnădzău-Născâtoarei. Și viețuia prisne ca un înger ceresc, cu posturi, cu osteneale. cu bdenii și cu rugi nepărăsîtc și cu lacrămi și cu de toată altă grea și aspră petreacere și nevoință. Nice leac n-avea în cugetul său dc lucrurile pemintești, ce cu totul îi era gîndul și mintea suită la Dumnădzău. Și. dcaca-l vădzură străluminînd într-atîta dumnădzăiești îndereptături, că aduna la dînsul oameni din pregiur, din megiiași și i să da ucinici, lăsîndu-să de lume.

Și, cînd fu de 40 dc ai în nevoință, împlînd atîța ai, atuncea să pristăvi arhiereul Iconiiului, anume loan. Iară a tuturor grijitoriul Dumnădzău trimisă îngerul / de dzîsă svîntului Amfilohie: "Să mergi la mitropoliia Iconiiului, să fii păstoriu la oile meale ceale cuvîntăreațe!". Iară svîntul audzî acel dumnădzăiesc graiu. cc, ca un smerit, n-avea îndemn să margă, socotind pre sine neharnic a slujbă ca aceasta. Și a doa noapte iarăși audzî glasul aceluiași svînt înger și iarăși sta de să-ndoia să nu cumva fie vro înşelăciune. Pentr-aceaea, veni și a treia noapte și-i dzîsă: "Nu te pune împrotivă poruncii lui Dumnădzău, Amfilohie, că darul Svîntului Duh te-au giudecat să fii episcop Iconiiului!". Și-i dzîsă svîntul: "De ești îngerul lui Dumnădzău stăi să facem rugă amîndoi!". îngerul priimi, iară svîntul să sculă din culcuș și plecă capul la rugă, dzîcînd aceastea: "drioc, drioc, drxioc Kpioc CdEdOGh!" și alalte. adecă "Svînt. svînt. svînt Domnul Savaoth, plinu-i ceriul și pămîntul de slava ta!".

Iară îngerul luă dc mînă pre svîntul și-l dusă în besearica. Și ușile să deșchisără sîngure. Atunce s-au străluminat besearica ca lumina ceriului și mulți svinț înger cu veșminte albe era strînși îm băscaricâ. Și luară pre Amfilohie de-l dusără în oltariu și-i deaderă o svînta Evanghelie ce adusără și-i dzîsără: "Dumnădzău să fie cu tine!". Iară unul ce să vedea între alalți îngeri mai căpetenie dzîsă către alalț îngeri: "Să facem rugă, ca să vie la dînsul darul Preasvînrului Duh!". Deci, deaca feaceră rugă ma. apoi i. dzîsără: "Pace ție!" și si dusără svinții îngeri. Și era pre la miadzănoapte. Și rămasă în bcseancă svîntul. minunîdu-să dc preaslăvite lucruri. Și-ngenunchind, nu putea să grăiască de minune, ce numai cu gîndul si ruga lui Dumnădzău, cugetînd de videnie la ce capăt s-a izbîndi să iasă

Și. cmd fu vreame de utrine, mearsă clisiiarhul la chiliia svîntului, să ia blagoslovenie, să toace. Nu l-.u aflat ș, mearsi la arhimandritul de-i spusă și l-au blagoslovit de-au tocat. Și să strînsă săborul duTnwJ^'r Ș"EU Vinh 18 f're di" Spaima videniei" străluminată fiindu-i inema de d^fa^ÎTtJS TT; 'Uminat 18 o brazCU Străluminä nepovestită și minunată. Și nime cl™eraobicei ' "nUmai * Căda"i '3 picioarele ,ui' ccr5indu"5 blagoslovenie,

, ?',. °\°* v . PUrCCaRRSVIelelsB.rAcniiie - 5 î'-' " «opinară şeapte episcop, carii 1 vâdzusâ dumnădză.cşt, videnn, poruncindu-le sa margă la svîntul, să-l hirotonească episcop .con iuîu ,,, deaca sâ apropo de svm.ul, îl priviiira şi-| întrebară: "Tu eşti svi,,,itul lui DumnâdzSu ,ml.loh.e? Iară svmtul cu ,meni grai răspunsă: "Eu-s păcătosul şi nedestoinicul .". Şi, luîndu-l mearsără im besearică sa obirşască aceaca ce lc-au poruncit Duhul Svînt. Iară, deaca să-mbrăcară în veşm.ntelc ccalc de slujbă, prtcepu svîntul ce vor să lucreadze. Pentr-aceaea, le-au spus cu dragă dercpta.c viden.ia dc noapte şt cum îngerii l-au hirotonit. Iară ei, deaca audzîră aceastea să înspămnitara dc minune a prcaslăvil lucru. Şi cunoscură că adevărat fu voia lui Dumnădzău să să facă hirotoniia lui. Şi, aducînd pre toţi episcopii şi cliricii eparhiei, spusără tuturor lucrul. Pentr-aceaea toţi într-o voie şi cu dc-a valoma giudeţ, îl suiră în scaun ca un destoinic.

Deci, deaca luă svînta besearică, o păştea cum place lui Dumnădzău, adăpîndu-o cu cuvinte izvorîtoare dc Dumnădzău cu v.aţă, cu viaţă izvorîtoare cuvinte şi cu pîine de cinstea lui Dumnădzău, hrănind cuvîntăreaţelc oi a lui Dumnădzău.

Apoi, preste trei ai, au poruncii Marele Theodosie să să siringă săbor la împărăţîtoriul oraş. Căce că era într-aceaea vreame în besearică marc turburare dc creasa păgînului Arie şi Savelie şi Machedonie şi Evnomic. Că svinţii pravoslavnici mărturisiia cu dircptul prc Fiiul de o-mpreună Fiinţă şi de o-mpreună slavă. Iară păgînii ereticii îl cugeta mai mic în slavă şi supt vreame. Ce cu dumnădzăiescul dar a Prcasvîntului Duh luară izbînda pravoslavnicii, cu mijlocul lui Amfilohie minunatului şi de-Dumnădzău-cugetătoriului.

Şi ascultaţi, iubiţilor, să vă îndulciţi de bucurie sufletească! îndată cum au trimis poruncă în toate părţile bun-crcdinciosul împărat, să vie cei mai dc treabă arhierei căpeteniile de prin toate ţările mitropoliţi, atunce şi svîntul Amfilohie s-au gătat bărbăteaşte de război, să să lovască cu pizmaşii direptăţîi. Şi, de vreame c-au venit carîta cea împărătească să-l rădice, să-l ducă la Ţarigrad, luă cu sine şi pre arhidiaconul său, anume Theodul. Şi-i deade, ieşind de la / Iconiia, într-o năframă de in cărbuni aprinşi şi-i dzîsă: "Să-m ţîi bine ceasta năframă cu ce iaste într-însă şi, cînd voiu sosî la-mpăratul, să mi-o dai!".

Şi aşea mearsă nemîncat în Ţarigrad şi l-au găzdăluit o femeaie văduă, iubitoare de Dumnădzău în bunătăţi. Şi era atuneca toate besearici lc închise şi pecetluite. Aceastea deaca audzî svîntul, mearsă să să închine la dînsele. Şi, cum mergea pre la svintele besearici, să deschidea înseşi uşile besearicilor şi întră de să ruga lui Dumnădzău, ca sâ întărească pravoslavnica besearică şi să-i dea tărie de cuvinte, să agiute direptăţîi. Şi, pre cum să ruga, veni cătră dînsul îngerul lui Dumnădzău şi l-au întărit cătră acel război sufletesc. Deci svîntul, deacă îmbla de să închină, să-ntoarsă la casa aceii femei de mai sus, unde au descălecat de ş-au prins gazdă. Iară necredinciosul Evnomie şi cu agiutorii lui, deaca ştiură gazda svîntului şi cum uşile besearicilor eale singure i s-au deschis, răcniră procleatii.

Şi, deaca mearsără la svinţia sa, îi dzîsă Evnomie: "Tu eşti acel de nume vestit Amfilohie?". Iară svîntul dzîsă: "Eu sînt păcătosul .". Iară Evnomie feace: "Dară pentru ce ameţîş Besearică lui Dumnădzău?". Iară svîntul feace: "Eu nu o ameţăsc, ce o tu ameţeşti şi o turburedzi şi casa tătîne-tău Iui satana!". Şi iarăş Evnomi feace aşea: "De vreame a Evanghelii! cuvinte dzîc că Fiiul iaste mai pre urmă decît Părintele şi mai mic, dară voi a ce-l faceţi de o-mpreună vreame şi de o-mpreună fiinţă?". Bogoslovul dzîce: "«Ba Ha.MilAa CaoBO», «în început era cuvîntul». Pentr-aceaea, de vreame că era în început vederat iaste, că-i mai de-apoi decît nc-nceputul Părinte. Dercp-ce că toată începătura iaste din sus de vreame, aşijdere şi Fiiul iaste din sus de vreame .". "Deci, iată c-au fost vreame cînd Fiiul nu era ." Iară svîntul îi dzîsă: "Rău înţălegi cc însămncadză începătura! Pentr-aceaea, ţ-ai împreunatu-ţi cuvîntul tău cu rea înşirătură! Că, de vreame ce era Dumnădzău Cuvîntul şi catră Dumnădzău era Cuvîntul şi prin însul toate să feaceră, una de-acealea ce să feaceră .aste ş. vreamea. Deci, de vreame că prin Fiiul, precum dzîce şi apostolul, veacii au făcut, iată dară, // că ş. Fiiul din sus de toată vreamea iaste!» "Dară cum să fie putinţă un lucru ce s-au făcut să fie ma. dena.nte de cela ce l-au făcut?" lată-ţî-i, dară, că-i fără de vreame şi Fiiul, după glasul bogoslovulu. adevărat! Ş, Părintelui de o-mpreună fire! Iară voi tîlcuiţi graiurile svintei Scr.p.ur, rău ş. su-,mb^a.aceaea micşiuredz pre Cel-dc-o-f.inţă, ne-nţăleptule! Şi săvai acel cuv.nt a cuvîntului nu-t, aduc, am nte, unde dzîce: «Eu-s în Părintele şi Părintele întru mine!»! Şi într-alte ocur. multe a. putea vedeaum «te Fiiul cu Părintele de o-mpreună fiinţă. Iară voi strîmbaţi grăitele svinte, Evanghelii, cum v.-i voia ş, cădeţi în multe hulenii, becisnicilor!".

Aceastea ş, altele multe (earile le-am lâsa. pentru graba si pentru căcc ™f ™ ^ " ! * ™ " neştinc ceale cc-s de rîndul lui Dumnâdzâu. nclcsnc cuprinse la pnccapcrc. prc l.n M g) ^ întâleptul Amfilohie. rămasă Evnomie mut, neovînd ce mai dzîcc ş. ce răspunde "upm d^rcpiat.. acela fără de minte. Numai ce dzîsă aşea: "Mîine. naintea împăratului, î| vo. face răspuns cum aceastea c tc-m dzîsăşi sînt îmbăiaturi!". Iară svîntul dzîsă: "Mîinc tc va lovi răul să n-agiung. a veni la-ntrcbare. . ş. aşea au fost. Câ. sosîndu-ş la gazdă Evnonic. I-au lovitu-l grea lingoare. Ş. dzâcca dc nu să ma, întorcea. Iară svîntul feace toată noaptea rugă la Dumnădzău să-l înţăleptcasca şi sa-l lum.neadze, sa adcvcrcadzc şi să-ntărcască pravoslaviia credinţei.

Şi. deaca să feace dzuâ. chemă prc arhidiaconul său şi-i dzîsă: "Astădz, fiiule, slam in cumpăna sau să înivicm sau sâ murim! Numai cc-ţ voi dzîcc să faci şi Dumnădzău nc va agnita! Ca .aste obiecai. cînd întră la-mpăratul vrun episcop, să strige diaconul: «Opo.H WNTEC!», adeca «Dirept sculaţi toţi!»! Aceasta sâ o Iaci şi tu cînd vom mcarge întrînd în poiată .". **ŞI-I** dzisa Theodul: Ma tem, dcspuitoriulc. să nu mă ucigă împăratul!". Iară svîntul feace: "Domnul au dzîs să nu nc teamem de ceia cc ucig numai trupul, iară sufletul nu-l pol vătăma, numai s-ascultăm prc-accla cc poate sa muncească trupul şi sufletul în Gheenă!". Şi-i dzîsă llieodul: "Să fie voia lui Dumnădzău!".

Deci. deaca sosiră la curtea împăratului, s-au îmbrăcat în podoaba arhic- / rească ş. dzîsă cătră diaconul: "Dă-mi **rupd *KSTâ*** ojtKHH'", adecă "cc [-am dat prc samă, ceaea ce-| dediu, cînd ieşiiam de la mitropolie!". Atunce llieodul scoasă năframa şi o desface şi află cărbunii aprins şi nu să stînsără atîlca d/.îlc. o minune ieşită din fire! Că nice leac n-au dogorii, nice au belejit năframa. Deci svîntul pusă lâmîic scumpă în năframă prc cărbunii acei vii şi purceasă spre-mpăralul, strigînd diaconul **"Opâhl** OiHTiC *!". Deci acei cc era pre-acolo toţ să-nspămîntară şi să sculară în picioare şi-mpăratul să mînie. ncplăcîndu-i accsia lucru, ca un lucru fără tocmala. Iară capetele ereaselor, aflînd prilej de treaba lor, dzîsără cătră avtocratonil: "Dară n-am spus împărăţiii tale că-i fluturatec şi fără minte?!".

Deci svîntul să apropie şi dzîsă: "Bucură-te, împărate!". Iară fiiu-său Arcadie şedea de-a dircapta şi nu i s-au închinat svîntul şi lui, nice l-au privitit cum să cădea, ce-i dzîsă aşea: "Nebăgat samă. bucură-tc şi tu, cuconule!". Acesta cuvînt, deacă-l audzî împăratul, să feace altul dintr-altă de mînic. Şi dzîsă căiră svîntul cu mînie: "Cum feceşi lu fiiului mieu atîla necinste şi nebăgare în samă, cum ar hi de gios şi om prost?! Dară au nu-i şi el împărat, au nu poartă alurghidă şi cunună şi alalte ce sînt seamne împărăteşti? Acmuş îţ voiu tăia capul să-ţ iai certarea ce ţî să cade!". Iară svîntul răspunsă: "Dară de vreame ce tu, împărate, că aslădzi eşti şi mîine tc topeşti ca omul şi luaşi atîta bănat căce nu ţ-am cinstit prc hiiul tău, luînd ocara pre tine şi ncbăgarca sămii, dară cu cît mai mult să va mîniia ncmuritoriul împărat şi-ş va lua bănat cînd necuraţii pre Fiiul Svinţiii sale, pre cel sîngur născut şi de o-mpreună fiinţă îl ocărăsc şi-l defăima!". Şi încă îi mai dzîsă împăratul, biruindu-l mîniia: "A ce eşti bălrîn fără dc ruşine şi ai ca cînii nestidinţă!?". Iară svîntul feace: "Dirept şi cum să cade dzîsăşi, împărate! Că dc pre ai sînt bătrîn, fără stidinţă sînt pentru cei fără tocmala şi mă văd ca cînele la lupi, la ceia carii fac pagubă în besearica lui Dumnădzău şi cîrduicsc oile! Şi n-oi părăsî lătrîndu-i şi muşeîndu-i // pînă îi voiu piiarde cu agiutoriul lui Dumnădzău!". Această înţăleaptă şi bine meşterşugilă răspundere deaca audzî împăratul, să-mblîndzî şi să potoli.

Şi. apropiindu-să dumnădzăiescul dar la inema lui, l-au străluminat ş-au priceput cuvintele svîntului şi, umilindu-să la inemă, s-au sculat din scaun ş-au cuprins cu braţele-ş pre svîntul, cu dulce sărutîndu-l şi dzîcînd: "înţăleaptă facere şi măiastră măiestrie meşterşuguişi de dumnădzăiescul sorţ, hirotonilule Amfilohic! Că, de vreame ce eu, un om pînă la o vreame fiind, pentru ocara fiiului mieu m-am scăndăln, dară cum va suferi mieşurarca sîngur născutului Său Fiiu cerescul împărat şi Dumnădzăul puterilor!".

Accaslca, deaca lc dzîsă cu lacrimi, îndată îmvăţă să bată tare pre eretici, pre toţi, cu căpeteniia lor cu Evnomie şi să-, poarte pre uliţe călări pre cămile pre mijlocul tîrgului, de-aciia, să fie scos de pre scaune ş, .zgon.ţ toţ eretic, aceia. Iară pre svîntul Amfilohie l-au lînut în casă multe dzîle asculnndu-, .mvăţitura cea dulce şi de multe ori ş-au cerşutu-şi iertăciune. Şi, cerşindu-să să-ş ia dzua" bună de multe or., nu vrea sâ-l lase bunul şi credinciosul împărat. lari svînLl îl rugă dzîcînd Păstonul să cuvine să să găsască lîngă turmă!"

• "Scula|I dirept (op \"

l-**au** îinbial numai să-ş poftească dar. Pcntr-accae-, r, .« .
besearici în Iconiia: una prc **„urnele** svinte 2 , " ^ ^ ^ * fată doauă
Bolcdzăloriul. Şi i s-au adeverit să Ic facă si |. **T fî^** c" Dumnădzău **şi alia** svîntului **loan**
inlr-însă o bucală dc lemnul Svintei Crucii D m . **K** 1""°?. '"aU da,U"' o CrUCC dcaur' ceera
Şi, luîndu-ş privitişuri* unul dc călră alai. a w **T** -' S U S llr,StOS> Precarcaau fost răstignit,
la chiliia **sa'**ş-au pus în peşteră darul «
liturghie. Şi **aşca** au întră. în / Iconiia. mp"rJlulu'- feacebdc"'e țoală noaptea **şi** |. dzuă svînta

Apoi au trimis împăratul **s**-au **făcut** ir,.; K„.„„ • • **I**
arhidiaconul Thcodul. Şi, **deaca să** găta **ă** svin**L** . • • ^ POftU SVÎntU' şi una ^
Marele Vasilie să i le svințască. Şi, fi**î„d^^uetvasu e^m'**d"'**T**'5Am^l0hie Chema" ^
au mărs. Şi, deaca svinți besearicii J^ **feace** "s^ S ă ^ r S u ^ f " *"
trecură 2 a i ş i adormi Mare, Vasilie. Ş i mearsă s v î n **^ S ^ £ C Î S**

Şi «araşi mearsă acasă la scaun, de-ş păştea turma şi o-mvăța. Şi, după trei ai a răoăosării Marelui Vasilie, răpaos, catră Dumnădzău înțălcptul Amfilohie, să-**şla** simbri a n vom **i** S celor multe. Deci, sa m.hn. tot oraşul, prtmejde mare socotind şi scădeare de lipsirea **acestuia svYnt** ce sa scapără Dec, .1 mgropara cu c.nsle, multe lacrămi vărsînd. Iară Dumnădzău ce proslăveaşte pre can.-l proslavasc, au proslăvii ş. pre ogodnicul său cel credincios, de feace şi după moarte minuni lăsînd multe scrisori svintei besearici, dc pravoslavic, cc-au scris.

într-aceastaş dzî, pomenirea dintru svinți părintele nostru Grigorie, episcopul acragantinilor

Acesta svînt era în vremilc împăratului luslinian Rinotmil, dc la oraşul Acragantilor, din eparhiia Sicheliei, ficior lui Hariton şi Theodotiei, a omeni credincioşi şi odihniți şi împodobiți cu de toate bunătățile. Aceştia fiind dați la credința lui Dumnădzău, cu ruga dobîndiră la Dumnădzău acesta fiiu şi, cînd fu de opt ai, îl deaderă la carte. Şi-mvăță minunat de bine. Şi, cînd fu de 18 ai, să feace cliric hirotonit de Polamion, episcopul aceluia scaun, şi să feace şi călugăr.

Şi, fiind isteţja cetit, odănăoară, dormind gios, l-**au** strigatu-l de trei ori îngerul lui Dumnădzău, ca şi pre Samuil, şi -i dzîsă: "Audzîtu-s-au ruga ta şi păzeaşte de purceade! ". Şi aşea purceasă şi sosî la Carthaghene, acolo aflînd pre Marco Monahul, purtătoriul de Duhul Svînt. Şi, de la Dumnădzău trimis la dînsul, petrecu la dînsul patru ai. Şi, de-acolo, // mearsă cu dînsul la Antiohiia şi să feace foarte minunat, din dumnădzăiască arătare. Şi mearsă de-acolo sâ să închine la Ierusalim. Şi să feace diacon de svînlul Macarie, episcopul de Ierusalim. De-aciia, mearsă în Țarigrad şi **s**-au arătat la patriarhul Gheorghie, unde s-au strîns şi săborul asupra lui Serghie şi Porros, cu carii pricindu-să svîntul Grigorie şi probrăztnd dc-agiuns huleniia lor şi zâludzîia şi nepriceaperea. Şi-i mearsă veastea pînă la-mpăratul.

Şi iarăşi veni la Rîm. Şi luă asupra sa grijea şi cîrma besearicii acragandilor, luminînd minunat în svînta besearică. Şi feace mulle minuni, împodobind darul arhieresc, pentru care lucru, rîhnind ăi de-a lui Savin şi Crichentie, îi deaderă cu miile scîrbe. Şi, încheind clevetele mincinoase asupra svîntului, îl pîrîia la papa de Rîm. Carele, fiind amăgit de cuvintele lor, l-au ținut închis 2 ai şi giumătate pînă ce l-au scos cu poruncă împărătească de la-nchisoare, să iasă la giudeț, de față cu pinşu ce era mai mulți de 100.. . . . . , ,

Si cu mare slavă proslăvi Dumnădzău pre svîntul că rămasără pinşn mincinos şi, vrînd giudețul să le facă predeala lor, svîntul să ruga pentru dînşii să li sa iarte vina. I r i
greutatea vicleşugului, nu-i lăsă necertaţ. Că, aşea cum sta e. legați denaintea^narodu u ^ g ^ s^
scorni vivor mare şi-ntunecă locul tot unde sta ei. **Ş. din** pam.nl teş, " " ^ ^ ' ^ ^
gîndiia toț că s-au desfăcut pămîntul, de **W ^ . ^ ',dcTfelcffiS**
funingine. Iară săborul **lot** şi tot nărodul str.ga: **"KHf* * ^ * J ^ ^ ^** țară Savin şi cu
şi să vădzură pîrîşii aceia toți cu o ^ ' * ; ^ să
Crischcntin şi alți mulți ce avea ma. mu ta W c ^ Ş 8 ^ vădzu, le dzîsă:
schimosîră graiurile, atîta cît sa-nspa.mara **toț.** de mare> m nune. .& ^ ^
"Iată-vă-iacmu vă sâmănați **cu** tată-vosfru, cu dracul ce v« sțnț înă
dzîc de-aemu nainte să fiți robi în rod de rodul ep P
astădzi, pre ru- / dă, robi la episcopie şi negr. caznaț. ş. osab.ț. de toț.

* **iertăciune**

*• UpCTB

iară lata aceaea. cu carea îl clevetiră dc o măgulиră, fu certată de-ndrăcit de-agiuns și de svîntul istealită denaintea nărodului. Și iarăș svîntul s-au întors la scaun, cu mare cinste, făcînd minuni mai mare decît ceale dintîiu. Și. trăind cum iubcaște Dumnădzău mulți ai, în multe bătrîneațe lăsă lumea și mearsă cătră Domnul. . . .

fntr-aceastaș dzî. pomenirea preacuviosului părintele nostru Stsinie Măcenicul.

Acesta era în dzîlele lui Dioclitian împărat și Alexandru Ighemonul, din satul Chizicului. Și, clevetit la ighcmonul Alexandru, fu legat la cai sircapi și silit să alcargc. Și, bătut fără milă și oțăt iute i-au tumatu-i în nas și în temniță îl ținură închis și răbdînd ș-allc multe chinuituri. Feace mare minuni: năduși și înecă in mijlocul săborului cu coardele svintei sale îmvățături pre Arie, adeverind pre Fiiul dc o-mpreunâ ființă Părintelui. Și. așea bine și cum place lui Dumnădzău viețuind și cu leage nevoință purtînd. cătră Domnul au mărs.

într-aceastaș dzi. svîntul Ishirion Episcopul cu pace s-au săvîrșit.

Svîntul episcop Elen cu pace s-au săvîrșit.

într-aceastaș dzî, poveastea unui loan foarte de poldză +. ^

Era un om tînăr, anume loan, în dzîlele Iui Costantin împărat, cunoscut la-mpăratul pentru meșterșug cc avea. Acesta petreacea slobod în păcate, nepurtînd frica morții și a muncilor iadului. Iară Dumnădzău. fiindu-i milă de toți, i-au arătatu-i videnie în vis ca-ntr-aiavea. Visă că dusă un meșterșug la-mpăratul și voroviia amîndoi cu glume. Apoi împăratul, în șagă, scoasă o sabie și-i strînsă părul capului, să-i taie grumadzîi. fără nice o milă. EI rîdea, gîndind că-i șagă, iară-mpăratul îi fu cu tot de-adinsul. Și. apropiindu-i sabiia la grumadzi, să spărie omul și cerea agiuloriu să-i folosască. Și, așea în groază și-n nevoaic. să deșteptă îngrozît și tremurînd feace: "Mulțeam-iți, visule, că nu fuseș cu
r adevărat!" // și-ș feace svînta cruce. Și, cînd fu el iarăși petrecea nepocăit, ca și întîi.

Și, preste puțină vreame să războii și poftiia pre Dumnădzău într-agiutoriu. Atunce, iarăș, nu în vis. cc in buiguire, să vădzu la scaun de giudeț ședzînd strașnic și slăvit împărat în scaun, cu podoabe vlădicești și-mpărătești îmbrăcat, avînd dc-a stînga și de-a direapta, cu preuțești podoabe ședzînd în scaune. Vedea dc cătră direapta îngeri în chip de vonici tineri scopi, de-a stînga de sine vedea pre altul cu smerenie și blîndcațe. pre sine vădzîndu-să supt un prestol ca o masă și din dos vedea o prăpaste întunecată și groznică, dîndu-i grije mare și dureare cu voia-rea. Și părea că stă cutremurat naintea acelui strașnic și cu marc nărod de slavă giudeț. Și-i dzîsă împăratul: "Ore știi-mă cine sînt Eu, o, tînărule!?". El feace: "Cunosc, o, Despuitoriule, că Tu ești Cela ce te-ai întrupat pentru noi, Fiiul lui Dumnădzău și Dumnădzău, precum spun svintele Cărți!". Și iarăș îi dzîsă împăratul: "De vreame dară că din Scripturile svinte. precum dzîci că mă cunoști, vei cunoaște și pre ceștia ce șed cu mine! Dară în ce chip uitaș tu groaza cc te-au îngrozit, în cela rînd, Costantin împăratul? Cunoști ce-ț dzîc au ba?". El feace: "Cunosc, Despuitoriule, că încă nu mi-au ieșit rămășițele groazei aceiia din sufletul mieu!". Și-mpăratul feace : "Dară dcacă porți tu ș-aemu rămășițe din aceaea groază, a ce stai tot înrăutățit și nu te pocăiești? Ce să știi și cu gustatul că, și în cela rînd, Eu am fost, iară nu Costantin, de ț-am datu-ți acea frică dc muncă!". Și, deaca dzîsă așea, feace sămn slujitorilor să-i dea cu sulițele, să-l arunce într-acea prăpaste cc era după dînsul. Iară el, cu plînsori, striga într-agiutoriu pre Maica Iui Hristos blagoslovita Ficioară. Și-ndată o vădzu pre svînta lui Dumnădzău Maică și audzî răspu[n]s: "Lăsaț-îl să să ducă. pentru ruga Maică-mea!". Și, deaca s-au obîrșit videniia, s-au trezit omul tremurînd.

Și. viindu-ș în fire, mearse de spusă unui părinte cu frica lui Dumnădzău. Iară părintele acela feace: "Dă slavă lui Dumnădzău, că nemeriș la îmvățătură ca aceasta și te nevoiaște, frate, cu pocăința să nu paț ș. tu ca Ghcorghic Se- / cretariul. Că ș-acela s-au vădzut trăgîndu-1 să-l arunce într-o prăpaste și-i folosi un rugători, dc-l scoasă de la ncvoaie, ca să să pocăiască, să să-nderepteadze pînă la 20 de dzîle. apucindu-să pre chizeșluitura rugătoriului aceluia.

Și. deaca s-au trezit, nu s-au ținut dc cuvînt și, preste 20 de dzîle, au murit ș-au mărs ca să-ș dea sama precum s-au apucat. Aceastea deaca audzî omul din rostul călugărului, să umili în frica lui Dumnădzău în bunătăți. Și așea s-au pristâvit cătră răpaosul de veaci.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaște și ne spăseaște.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 24, pomenirea Hin.m »' P'"^le nosiru Climent, episcopul dc

Acesta fericit părinte era din Rîm dc ruda împZi -t
toate .învăţăturile clincşli, dc sâ feace minunat filosof **S M** - '."^P'*' ""lan, c-au învăţat Matthidiia, precum singur dc rîndul său scrie către lacov' rratelc h^n -5°™ -
cinstitul mieu domn lacove, că sînt născut, crescut dinRîm S a™?"?*", chip: "Să din tincrcale, adueîndu-mi aminte că voiu să mori*De carHucru'r **J** ^-*I*°
i fie sufletul fără moarte? Şi oare iaste ş-allă l u m e « l t a ^ ^
cugeiînd eu şi altele de-aceasta samă *n* ^ *i k* ^ ^ ^ ^ ^ ^ Aceastea duceam adeasela ,case dc filosofi, **f J L d ' f** ^ ^ ^ **Z** ^
nemuritorul, alţu dzîcea unprotiva şi a te minuni Cît nu mi să n.,.. **IM** n sunetul adevărul. Şi iarăş am întreba, altul mai învătat să-m spui *T ^ T Z t u Z l* **T, ? ,? ^ CUMU•I ;**
foc, să muncească pre cei răi, pentru să mă ^ *l* ^ ^ ^ *Z* ^ ^ »
trecătoare, pentru sa nu ma muncesc în veaci?!». aceasta viaţa

Şi, avînd dor ca acesta nepărăsît la inema mea, am audzît că la ludea iaste un mare si svîntproroc, ma-mare iudelor, carele strigă blagoveastvuind împărăţiia lui Dumnădzău Eu **deacâ** audzuu aceastea, m-am bucurat, nedejdiuind că-m voi împlea voia ce doriiam. Şi, pre cît trecea 'dzîlele pre-at.ta sa-ntar**..a** veastea, pma cînd au venit om de la Ierusalim la Rîm şi stătu în mijlocul tîrgoviştii' de le dzîsă aşea: «Bărbaţi nmleani, să ştiţi că Fiiul lui Dumnădzău iaste cu trupul în jidovime astădzi' de giuruiaşte şi făgadutaşte sa dea viaţă veacinică tuturor celora ce vor ţinea porunca părintelui său să să porte cu bunătăţi! Pentr-aceaea, lepădaţi ceaste trecătoare, să aflaţi ceale veacinice şi să cunoaşteţi în Troiţă pre unul Dumnădzău, într-a Căruia lume lăcuiţi şi vă îndulcit cu strîmbul! Pentr-aceaea, vă pocăiţi toţi de păcatele voastre, ca să nu fiţi osîndiţi în focul nestins, să vă bociţi mai apoi în deşert şi fără folos!». Iară eu, deaca am audzît veşti bune ca aceastea şi dulci, m-am bucurat foarte. Şi sufletul mieu s-au veselit.

Şi, lăsînd toate valurile lumeşl, şi am întral în curabie, să mărg la Ierusalim să aflu **a** ce doriiam sâ audz din rostul lui, adevărul. Şi, smintindu-ne vînturi îm pomciş, ieşim la Alexandriia. Şi acolo întrebînd, îm spusără mulţi că-i adevărat de toate cîte minuni să povestesc de dînsul. Şi-m spusără că-i acii şi un ucinic a svinţiii sale, anume Varnava, de mărturiseaşlc tocmealelc dascălului, om de-a firea, cinsteş.

Atunceş, eu mers şi-l aflaiu îmvăţînd la vedeare nărodul şi povestind **a** lui Isus minuni, nu cu dăscălită voroavă, ce cu smerenie şi fără meşterşug, spuind toată dereptatea. Iară filosofii îl batgiocuriia, aruneîndu-i întrebări şi ciumilituri, iară el îmvăţă de Hristos şi nu le răspundea.

Atunce eu probrăzîndu-i, am apucat pre Varnava din mijlocul lor, să nu-i facă vrun rău şi l-am dus la casa mea. Şi i-am cădzut la picioare, rugîndu-l să-m spuie de-amănunt de Domnul Hristos. Şi el îm povesti de toa- / lă dereptatea. Şi mă sfătui să mărg cu dînsul la Ierusalim, că-ntr-acea dzî vrea să purceadză în curabie la Ierusalim, să fie acolo la Paşte, precum era voroviţi cu apostolii. Cc eu avînd o slujbă, **cu** grabă n-am putut mearge cu dînsul, ce numai m-am făgăduit că voi vini preste puţîne dzîle, să-l aflu. Şi aşea am făcut. Şi, deaca mers la Ţara Ierusalimului, l-am aflat unde **era** cu Petr. Carii, deaca mă văzură, să bucurară.

Şi, dîndu-mă în viaţă **cu** Petr, l-am întrebat se-m dezleage nepriceaperea ce aveam de nndul sufletului, de-i muritoriu sau de-i fără moarte şi altă de cîte aveam în cugetul mieu. Iară el, cu o-mvăţătură neîncurcată, adevărată şi cu totul înţăleaptâ mi-au tămăduit toate întrebările cu scurtă voroavă, dovedindu-mi Troiţa în dumnădzăire. Şi faptul lumii şi întruparea Fitului ş. Cuvîntului. îmvierea morţîlor cea de-apoi. Şi **a** păcătoşilor şi **a** direpţilor aşedzăm.nt, indemn.ndu-mă să iau Svîntul Botedz, să mă dimpreunedzu Despuitoriului Hristos, pentru ca sa imv.u depreună ?'depreună cu dînsul să mă proslăvăsc în veaci, în împărăţîia Lui cea d.n ceriu. Şi, pentru sa nu ma mdoiesc nemică de veacinică fericinţă, mi-au dzîs între alalte răspunsur. ş-aceasta: «D**f** ^**
sufletul fără de moarte, de vreame că Dumnădzău .aste dinfire direpl , c i
direptate să plineaşte cînd or îmvie oamenii, să ia cineş, direapta plata **c** «» ™m e lucrul
Cela ce-i bun, dezînierdăciune şi bucurie veacinicău iară ce ^ ^ ^ ^ **J** ^
leapădă de-aceastea şi nu creade, acela ace ca | D u m **n t t** *f ^ u ^ l ^ V* să **f*Jc»**
ce**.a** ce sînt buni şi credincioşi de pat muta**in** evo. s. i«nte£ P™ ^ u
moarte rea. Iară necred.nc.oşi. şi **ce.** fără de leage petrec, Fărmăcătoriul, va ocina
moarte bună. Deci, cine să pune în price ş. improt.vă la aceasiea,
focul nestîns!».

Areas.ca cu dcac-am audzît. m-am adeverit câ-m spunea cu direptatc. Şi poftim Svîntul Botedz.

Ir Iară ci mi nu dzîs să postesc trc. luni. sâ mă curăţâse dc toată // imăciunca şi, dc-acn, să mă snodohaseâ S\'înlului Botedz. . . . . . . , . .

Si într-aceaea ce aşteptam eu aceale trei luni postmdu-mă, audznu ca vrea sa stea la-ntrcbare þer dc falâ cu acela S.mon Vilhovnicul. Ş-am întreba, prc un soţiic lui Pctr, anume Ach.la: «Cc omu-i I Simon"» M »» spusă câ întru sine. dc-avidomă. arc prc satana. Şi pentru să amăgească nănoadclc face nălucin|c şi minuni mincinoase, dc să miră prăvitorii. Să tăvălcaştc în foc şi nu să arde, ./ i f,cc vultur zburătorii., face pictrile pîinc şi să mănîncă, să face şcarpe, capră ş. aur ş. mtr-altc fcali'ur. sâ premencaşte. Deschide uşi încuiate, topcaşte herul ca ceara, face vasele casi. de îmbla singure şi slujesc slăpîn.lor şi alte ca aceastea farmeci face nccuviosul. Aceastea spunîndu-m. Ach.la, veni un Zachei anume şi dzîsă lui Pctr: «Iacă s-au strîns nărodul şi Simon şeade în scaun, ca un hîrăţ gata de război. Şi aşteaptă loţi să vă audză la întrebare!». Atunce Pctr dzîsă să mă dau în laturi (căce erai» neboted/at). sâ facă rugă dc-a valoma, să-i agiutc Duninădzău, să poată întoarce pre acei nebuni.

Şi mearsă dc să întrebă cu Simon mullc ceasuri. Care, deaca fu învincit dc svîntul Pctr, fugi la firul dc ruşine şi. lâcîndu-şi ş-acolo farmecilc, oblici Pctr. Şi trimisă pre Achila şi pre mine să meargem în 7 ir, să cercăm dc Simon cc face, să-i scriem răspuns. Şi, deaca mearsăm, prinsăm gazdă la casa Vcmicâi Hanan.icci, fcalci lustci, precum nc-au dzîs Pctr. Carea nc-au găzdăluit cu cinste şi cu libov. spuind şi dc Simon că-ş făcea şi acolo farmecilc, cum îi era obicina, atîta cît îl cugeta în loc de Dumnădzău nebunii. Şi aşea scrisem ştire la Petr. Carele îndată veni. Iară Simon, deacă ştiu de venirea lui. fugi aiurea, ncpu.înd sta cu Petr.

Deci masăm cî.cva dzîle acolea. Şi feace Petr minuni multe pentru sâ izbăvască prc oamenii de la înşelăciunea lui Simon. Şi, aşea, cu agiutoriul lui Dumnădzău să-ntoarsără la cunoştinţa lui Dumnădzău cei mai mulţi. Atunce. Pctr pusă episcopi în Tripol. Şi ieşim de-acolo, să meargem la Antiohiia Siriei. Şi mînă înainte Petr prc Achila şi Nichiti, să nu fim / mulţ în cale, să-ş bănuiască cllinii vădzîndu-nc. Iară mic îm păru bine că m-au oprit şi i-am mulţămilu-i, făgăduind că-i voi f. la toate trcabelc gata. Şi-m dzîsă: «Mulţămăscu-ţi de gîndul cel bun, ce să ştii că eu mîncări, fealiuri nu-m trebuie, numai pîine şi măsline şi aorca veardze, că niceşi mi-am făcut precum şi vedzi al doile vcşmînt. câ gîndul mieu tot iaste la binele ceriului. Cari le pururea socotindu-lc, am lăsat toate a lumii trecătoare şi nebăgate în samă. Şi-ncă mai vîrtos că sînt din oameni proşti ş-am crescut ca neşte săraci cu fratc-micu Andrei, ncavînd multă aveare. Şi, deprinşi fiind cu sărăciia, răbdam greutatea şi lipsa călii şi altă toată patima trupască!».

Aceastea deaca dzîsă, mă-ntrebă de părinţii miei cine sînt şi cum i-au chemat şi să-i povestesc pre-amănunt rudeniia mea. Şi, pentru să nu-i spui minciuni, i-am răspuns cu direptate: «Tată-mieu l-au chemat Favstos, din boiarii cei mare a Rîmului, căruia i-au dat chesariul femeaie, pre o vară-ş premare. Cu cârca feace 2 feţi dc geameni. Şi le-au pus nume Favstin şi Favstian, precum maică-mea Matthidia mi-au spus. Iară cu nice leac nu i-am cunoscut. Şi, mai apoi, deaca m-au născut şi pre mine, vădzu maică-mca un vis, precum îm spunea tată-mieu că, de nu să va duce cu 2 a ei cuconi cei geameni la alt oraş. să să mute, vom muri cu toţii.

Deci, iubitoriul dc cuconi, tatăl, băgă într-o curabie cuconii amîndoi şi pre maică şi slujnice cu aveare multă şi alte de cc trebuie şi i-au trimis la Athine, pentru să-mveaţe cuconii carte. Şi numai pre mine m-au oprit pentru puţintea mîngîiare. Şi, cînd fu la anul alalt, au mînat oameni cu bani la Athine. Carii nu s-au mai întors să aducă răspuns. Deci iarăş au trimis şi al treile an pre alţîi. Carii al patru an să-ntoarsără şi spusără că nice pre mama n-au aflat, nice pre cuconi. Deci, tată-mieu ş-au făcut voia-rea foarte şi. lăsînd casa pe sama ispravnicilor, s-au dus cu curabiia pre mare, cereînd în toate părţîle pre cuconi şi pre maică. Şi de-atunec nu s-au mai întors, nice vro scrisoare mi-au mai venit şi cum socotesc a // fi murit din voia-rea sau s-a hi necat în mare. Că sînt 20 de ai de cînd n-am audzît nemică dc dînsul!»

Aceastea deaca audzî Pctr, lăcrăma ca un milos, dzîcînd cătră alalţîi ce era în curabie aşea: •Cînd nat credincioşii scîrbe şi nevoi, ci Ic rabdă, ştiind că cu mijlocul scîrbelor dobîndesc iertare de greşcalc şi să spodobăsc pentru nevoile aceaste trecătoare binelui veacinic! Iară ticăloşii ellini rabdă şi aicea nevoi ş,, după moarte, iarăşi să duc în muncă, pentru păgînăţîia lor, în veaci nesfîrşiţi!». Aşea vorovind I ctr, vădzum ma. nainte un ostrov ce-l chema Aradon, la carele rugară unii pre Petr să meargem. pentru ceva îndulcire. Şi priimi. Şi aceasta era îndereptarea lui Dumnădzău ca să aflăm pre ma.ca-mca. că, îndată, cum ieşim în ostrov, mearsăm cine unde i-au fost drag

Iară Petr, dc Dumnădzău mdcreptal şi îmblînd cîtva drum, l-au tîmpinat o femeaie săracă si .-au ccrşul milostenie, .ară Petr ..dz.să: «Pentru cc tu, nevastă, nu lucredzi cu mînule, sâ-ţ scoţi pita cu osteneala ta ce cer. dc la alţii să tc hrăneşt?!». Iară ea răspunsă câ: «Dumneata, numai ce-i chipul de mînule mcalc, ca s.nt sac. am.ncloauă şi Tară de facere. Şi nu poci face nice leac lucru cu dînsele'» Aceastea dz.cea femeaia plingînd şi destul suspinînd, iară milostivul Petr i sâ feace de dînsă milă si durcare şi.o ruga să-, spu.e nevoia şi primejdea ci, doară i-ar putea folosî. Iară ca îi dzîsă: « Eu am fost din boiarn Rimului cc. mai de frunte, măritată şi cu trei cuconi. Iară fratele bărbatului mieu mi-au rîhnil frimseaţelor şi mi-au făcut multă supărare, să-m dau cinstea. Iară eu, poftind curăţîia că-i de cinste, m-am sfătuit să fug dc la moşiia mea, să nu obliccască bărbatul mieu poveastea şi să vor omorî fraţii înde eişi şi va fi despre mine vina. Şi aşea am dzîs către bărbatul mieu minciuni, c-am vădzut în vis să mă duc dc-acn cu cuconii mici, să nu murim cu toţîi. Şi el ne-au trimis la Athine, ca să-mveate şi cuconii carte.

Deci, cumuş înotam prc mare, noaptea, într-aceaste părţi, să feace turbureală în mare şi s-au frînl curabiia şi s-au necat toţi, numai cu am rămas, o becisnică. M-am apucat pre o scîn- / dură ş-am scăpat; m-au lepădat marea la margine cu puţîn suflet şi tremurînd. Şi, deaca s-au făcut dzuă, am căutat în toate părţi să-mi vădz cuconii şi nu i-am vădzut.

Şi veniră oamenii locului, aflîndu-mâ goală, mâ-mbrăcară. Şi mîngîindu-mă, mă adusără într-acest sat. Şi m-au luat o femeaie săracă la casa sa şi totdeauna mă mîngîia, dzîcînd că bărbatul ei au fost curăbiiari şi s-au înecai în mare. Iară eu, de multă voia-rea şi de obidă, adeasca îm muşca mînule. Şi dintr-aceaea doară mi-au săcat mînule şi s-au veştedzît. Aşijdere ş-acea săracă de femeaie dzace în grea boală, ce s-au războlit, de nu să poate mişca. Şi altă hrană n-avem, fără numai puţînea milostenie ce-m dau oamenii. Şi trăim cu multă lipsă îmbe .».

Aceastea deaca le audzî Petr, o pricepu că aceaea-i maică-mca. Şi o-ntrebă cum o chiamă pre dînsă şi pre cuconii ei. Şi, deaca spusă numile, s-au încredzut cu de-adins. Şi-i dzîsă: «Dă slavă lui Dumnădzău, o, nevastă, câ astădzi îţ vei vedea cuconul tău cel mai mic. Şi blăm pînă la curabie, să ţî-1 vedz. Numai să te fereşti sâ nu faci ceva boaceturi, pînă ne vom duce dc la ostrov!».

Aceastea deaca dzîsă, o luă de mînă şi o dusă în curabie. Iară eu, prăvind pe Petr cum trage de mînă femeaie, am rîs, neştiind poveastea. Ş-am ieşit afară din curabie, să o aduc eu, ca să fac cinste lui Petr. Şi o am luat de mînă. Iară Petr îi spusă că sînt eu,Climent. Şi ca mă cuprinsă în braţe şi mă săruta plîngînd. Iară eu, necunoscînd cine-i, o-mpingeam, scîrbindu-mă. Atunce-m dzîsă Pctr: « Lasă să te privitească maică-ta şi să te cuprindză!». Aceastea deaca audzîiu eu, am lăcrămat ş-am cădzut la dînsă de o sărutam. Şi tot cine era acolo să minuna de mine cum eram de oameni mare şi de-a hirea şi maică-mea aşea de săracă şi pustie. Şi, vrînd noi să purceadem, dzîsă Petr maică-mea să între în curabie. Iară ea feace: «Rogu-mă, Doamne, să mă laş să mărg să-mi iau iertăciune de la soţîia mea, carea m-au priimit pentru Dumnădzău şi m-au hrănit, precum îi era putearea, săraca, cînd era sănătoasă şi aemu dzace ca o fulgerată!».

Şi s-au mirat Petr de mintea cea bună a maică-mea şi mînă de adusără în nâsilie // pre-acea bolnavă. Şi-i dzîsă într-audzul tuturor: «De sînt mărturisitoriu dereptăţîi eu, scoalâ-te sănătoasă, pentru să să-ncreadzâ toţi carii stau aicea că unul iaste Dumnădzău Care au făcut lumea!». Şi, deaca dzîsă aceastea, să sculă din pat femeaia sănătoasă, o, minunea ta, Doamne!. Şi, închinîndu-să vraciului, mulţămi cum să cade făcătoriului binelui. Deci maică-mea, deaca vădzu preaslăvit priimitoarea sa, ce s-au tămăduit, s-au mirat cu toţi horbitorii. Şi să ruga să o tămăduiască şi pre dînsă dascălul. Deci Petr, puind mîna pre dînsă, îndată o tămădui. Atunce, închinîndu-ne de călră femeaia aceaea ce s-au isţealit, am scos de i-am dat o mie de drahme, pentru mila şi socotinţa ce-au socotit pre maică-mea ş-am datu-o pre socotinţa mai-marelui acelui ostrov, ca să-i poarte de grije pentru libovul mieu. De-acii, am împărţit ş-altor săraci destul milostenie. Ş-am purces cu maică-mea, deaca am botedzat priiatina ei şi pre alţi cîţva cîţ crcdzură îmvăţăturii dascălului ce-au propovcaduil.

Şi mearsem, îmblînd din loc în loc, pînă ce sosîm în Laodichiia. Şi acolo ne-au ieşit înainte Nichit şi Achila şi ne sărutară şi cum să cade ne ospătară. Iară Petr, vădzînd atîta de mare oraş cu oameni mulţi, pusă gînd să poposim acolo multe dzîle să mărturisim cuvîntul credinţei. Atunce Nichit şi Achila ne-ntrebară pentru maică-mea cine-i şi de unde s-au luat cu noi. Iară Petr le spusă toată poveastea pre-amănuntul, din capăt pînă-n capăt. Ei, deaca audzîră, statură mult ceas ieşit din gînd, ciudindu-să. De-aciia, cu lacrămi strigară, dzîcînd: «Noi sîntem Favstin şi Favstinian, fraţii lui Climent!». Şi, aşea, povestiră de-amănunt către maică noastră toată patima cu necatul curabin, dzîcînd că, deaca s-au frînt curabiia, ncmerirâ nişte prădaşi cu un vas şi «ne luară şi ne dusără în Chesarua lui

«,,-.,,,,, Si acolo nc schimbară numilc şi nc vinclurâ. Şi nc-at. cumpărat o giupîncasă, anume Iusta, ffi^iU - ,,eşte cuconi ai săi prisne. Şi ncau învăţa, loatc-mvăţă.uri,

dăscălie. ^ ' [/ niosollilc creştineşti, pentru sâ învă|ăm păgînii, să-i întoarce... către creştinătate Cârca noi o an. îndrăgit, c-am cunoscut înşelăciunea idolilor ş. dcşcrtăuunca,''^"',*p ...carc fărmăcătoriu. Carele vrea să nc prcleslească după mintea lui cea'spurcată. Ce cu agiutoriul lui Dumnădzău s-au prilejit un ucinic a Domnului llristos, anume Zacl.ci şi i-au dojenii să nu ne înşcalc Simon. Şi ne-au adus la apostolul lui Dumnădzău Petr. Carele ne-au îm\ă|at şi ne-au botedzat. Şi. aşca. nc rugăm lui Dumnădzău să te spodobeşt. ş. tu, iubită maica noastră. Svîntului Botedz!». Aceastea deaca spusără ci. i-au cuprinsu-i cu braţele maică noastră cu multe lacrămi şi cu bucurie. Şi atunce pofti să să boleadze.

lan. Petr o-mvăţă să postească ncşcîte dzîle. să să limpcdzască întîi. Iară noi l-am rugat să o boleadze. dc vreame că din ceasul ce-au intrat în curabie n-au mîncat nemică. Care lucru au mărturisit şi maicâ-inca către Petr. Şi l-am rugalu-l cu toţii să o botcadze, ca să mîncăm pîine depreună, să nc-mprcunâ bucurăm cu sufletul, că cu om ncbotedzal nu mîncăm la o masă nice dănăoară. Iară Pcter, pentru să nu grcşască lui Dumnădzău, ca un svînt ce era şi-ncă şi pentru să facă şi noauă pre voie, să nc mîngîicm. învăţă să postim o dzî, toată dzua aceaea, depreună cu toţîi şi cu dînsa şi să o boteadze a doa dzî. Şi aşca feace. De-aciia, luă pîine Pcter, de blagoslovi şi svinţi şi tăie de deade, întîi, maică-mea, dc-aciia şi noauă. Şi. mîncînd în slava lui Dumnădzău împreună, nc-am bucurat.

Apoi. după aceastea, veni un moşneag şi dzîsă către Petr: «Nu le prclesti, o, omule, a te ruga, că nice iaste Dumnădzău. nice promişlcnic, adecă dc mainte purtare dc gînd, cc numai nârocul fiecăruia om. Şi cile iaste să pată ori bune ori reale, tot le pate, săvai roage-să, nu să roage! Precum şi cu lucrul am gustai dc-am cunoscut! Că cu eram bogat foarte şi dc rudă mare. Şi am dăruit multă milostenie la săraci, ca să-m lie dumnădzăii într-agiutoriu, să nu mi să ttmple scîrbc. Ce nu putură nemică să-m folosască dumnădzăii ca neşte neputcarnici, // nice mă putură feri fără patimă!». Aceastea şi alte multe dzîcea moşneagul. Iară Petr i să pusă-mpolrivă cu răspuns adeverit că iaste unul Dumnădzău sîngur şi nemuritoriu. Cu a Căruia purtare de mainte gînd şi lăsare , toate să tîmplă cu dirept giudeţ. De-aciia, l-au întrebai să spuic dc undc-i şi cinc-i şi cc tîmplare au petrecut.

Iii răspunsă: «Eu eram astrolog la Rîm, avînd femeaie o vară premare a lui chesariu. Căriia i-au fost scrisă în năroc să fie curvă. Deci, ş-au îndrăgit un rob al ei şi, neputînd suferi vorova omenilor, au fugit cu dînsul într-altă ţară (de la Atfiine). Şi şi I-au luat bărbat. Şi aşea au murit becisnica cu 2 cuconaşi cc avuscasem. Iară al treile cel mai mic au rămas cu mine acasă. Şi apoi mearsăm, pentru să-m cerc femeaia, cc iarăşi am pierdut şi cuconul mieu cel mai mic. Iară eu am îmbiat din loc în loc, tulindu-mâ. şi mi-i ruşine să mă întorc acasă. Ce cu multă osteneală îm agonisăsc pita!».

Aceastea eu deaca le audzîiu, am cunoscut moşneagul că-i tată-mieu adevărat. Şi l-am întrebat cumu-l chiamă şi prc femeaic-ş şi pre cuconi. Răspunsă: « Favst mă chiamă şi Matthidiia, femeaia mea, Favstin şi Favstinian şi Clim, cuconii noştri. Atunce eu şi Petr plînsăm, de-aciia, mearsăm de spusăm mamii vcaslc bună că i s-au aflat bărbatul. Iară ea ieşi, glăsîndu-să şi bocindu-să. Şi-ş căutară amîndoi dc să cunoscură. Şi, de multă bucurie, stătură vrun ceas ca morţii şi ca muţii, neputînd grăi. Şi, deaca să potoliră şi să treziră, mcarsăm şi noi tustrei fraţii de ne-am închinat tătîne-nostru. Şi-i spusăm că-i sintem noi cuconii Iui. Şi fu mare bucurie întru noi, întru toţi, mulţămind putearnicuiui Dumnădzău, că ne-au spodobit dc ne-am văzut.

Dc-aciia, Petr s-au întrebat mult cu tată-mieu şi l-au învăţat să creadzâ întru Hristos şi să nu mai dzică câ-i năroc şi cealea cc-a să pată omul, cum buiguia întîi! Ce să creadză în adevăratul Dumnădzău. C arelc cu a sa întru toi înţăleaptă promişlenie au purtat grijea şi ni s-au tîmplat de curabie necăturâ ca acesta, să nc despărţim unii de-alalţi, să aflăm / adevărata credinţă cu nevoile şi scîrbele ce-am păţit. Ma. apoi dc toate, au cunoscut tată-mieu adevara ş-au venit către credinţa cea bună. Carele, deaca credzu lui Hristos, să-mplu de dumnădzăiască rîhnă.

a t u n J e m ^ A n ^ ^ Fărmăcătoriul, că încă s "f L 7 ,«, " ' Ş'-deaca vădzu pre tată-mieu că-l înfrunteadză denaintea nărodului, "amăgeu" ş. fărmăcatoru, spuindu-l, s-au mîniat necuviosul şi l-au premenit în obrazul său

Dec, lala-m.cu arata câ-. Simon. Şi aceasta o leacc spurcatul cu vicleşug pentru sine, ca un şuvcaln.c, c-au trimis împăratul oameni sâ-l prindză, să-l ducă la Rîm. ca prc un amăgeu şi larmăcâtonu, sa-l umoară cu moarte amară. Pcntr-accaea, el, ca un viclean, pentru să scape de la nevoie, ş-au mulat chipul prc tată-mieu, ca să piiaic tatâ-mcu în locul lui. Şi cl fugi în Tara Jidovască şi să amistui. Iară tală-.nicu, deaca veni la noi şi-l vădzum cu obrazul lui Simon, ne-am mirat. Iară Petr înţâieasă ca Simon au imvăţat pre toţi antiohiianii în înşelăciunea sa şi i-au îmvitatu-i asupra lui Petr cînd l-or vedea, să-l şi ucigă în loc dc amăgeu şi farmăcătoriu. Şi era cu toţîi gata spre moartea lui Petr'

Trimisă Pclr prc lală-micu cu fraţii mici, cu amîndoi şi cu maică-mea şi prc alţi orecarii la Antiohna **ŞI-I** dz.să: «Sa mergi, Favslc, că eşti cu obrazul lui Simon aemu şi să strigi: 'Văz, Doamne că eşti tu acela Simon!' şi să dzîc în lot nărodul c-ai cunoscut adevara ş-ai credzut într-unui Dumnădzău cel cu adevăr, fiind adevărat Dumnădzău!». Şi mearsă bucuros lată-mieu prc poruncă şi slătu în mijlocul oraşului şi dzîsă: «Să şliţi, o, antiohiianilor, că cu strîmbul am pîrît pre Petr! Că acela iaste svînt om şi eu I-am clevetit fără dc vină! Pentr-accaca, vă rog să-l priimiţ de-a veni şi să creadeţi învăţătura lui! Că iaslc adevăratului Dumnădzâu adeverit apostol! Şi să faceţi cîte vă va-mvăţa. Iară de nu l-iţi asculta, va sta în cumpănă oraşul vostru să piiaie cu lotul. Şi pentr-aceaea am venit aemu, să vă dau ştire să nu cădeţ la ncvoaie! Că, astă trecu- // tă noapte, mă bătea svinţii îngeri pre mine, pre un necredincios şi pizmaş strigătoriului direptăţîi. Deci, vă rog, dc-aemu, de mă voiu mai înşela de necuratul şi de voiu mai dzîce cuvînt rău de Pelr, să nu mă creadeţi, că, ia că vă spuş astădzi, netăgăduind, că sînt un amăgeu şi farmăcătoriu! Ce aemu mă căiesc şi mă las, doară Dumnădzău m-a ierta!».

Aceastea deaca dzîsă tată-mieu, ca din obrazul lui Simon pre sine ocărind, iară pre Petr lăudînd şi de-bine-cuvîntînd, feace pre toţi antiohiianii dc-ndrăgiră pre Petr atîta, cît nc şi trimisără poruncă să margă să sâ îndulcească dc dulce a lui îmvâţălură. Carele îndată mearsă cu mine şi cu alalte soţiile noastre. Şi-l priimiră toţi cu bucurie, ca un strigătoriu şi mărturisitoriu direptăţii şi lui Dumnădzău apostol. Şi, făcînd rugă svîntul apostol, pusă direapta pre bolnavi şi tămădui pre toţ.

Şi, deaca-i îmvăţă destul sâ crcadză întru adevăratul Dumnădzău de Svînta Troiţă şi i-au înlăritu-i în dereapta credinţă, iară tată-mieu cădzu la picioarele lui Petr, rugîndu-să să-l obîrşască creştin cu Svîntul Botedz, ca să să premenească din obrazul lui Simon, să să-ntoarcă iarăş în obrazul său şi să să priceştuiască de Svintele Taine. Iară Pelr l-au învăţat să facă rugă pînă mîine cu lacrămi. Şi dc-aciia, l-au îmvâţat destul şi l-au îndereptat preste tot în credinţa svînta şi l-au botedzat în numele Tatălui ş-a Fiiului ş-a Svîntului Duh.

De-aciia, zăbăvindu-ne acolo multe dzîle, oblicîră antiohiianii de toate patimile noastre ce ni s-au tîmplat de cătră pizmaşul satan. Deci ighemonul, deaca audzî că sîntem rudenie împăratului, au scris toate la Tiverie Chesariul. Iară-mpăratul i-au scris înapoi curund să trimită pre părinţii miei la Rîm. Deci, ighemonul trimisă prc părinţii miei cu cinste mare, cu mulţi petrecători şi dvoreani. Şi, deaca vădzu împăratul pre tatăl şi pre maică-mea, au plîns de bucurie marc şi cădzu pregiur grumadzîi lor, sărutîndu-i. Dzîsă către tot senatul: «Bucuraţî-vă cu mine toţi şi să facem de-a valoma sărbătoare, în aflarea lui Favst şi Matthidiei, că mort / cugetîndu-să, învisără şi, pierduţi, să aflarâ!». Şi, făcînd mare masă, să veseli cu dînşii. De-acii, le-au dăruit mult aur, slugi şi slujnice şi alte multe şi bogate daruri, să să ţîie ca şi-n cinstea cea dinlîi. Şi trăiră în Rîm cu bună credinţă şi cu bunătăţi, păzind credinţa lui Dumnădzău nesmintită şi împărţind la săraci toată a lor aveare. Şi, dc toate bunătăţile deregînd, obîrşiră viaţa, cum iubeaşte Dumnădzău. Şi, lăsînd ceaste petrecătoare, să dusără la ceale din ceriu.

Iară eu cu fraţii miei nu nc-am mai despărţit de dascălul Petr nicăiurea. Ce sîntem supt ascultarea lui pururea, depreună călători şi depreună păţînd la nevoi cu dînsul, la toate scîrbele şi nevoile ce-au răbdat de la necredincios prin tot feali de cetăţi şi oraşe, prc unde au îmbiat propoveaduind svînta Evanghelie. . .

Mai apoi de toate, agiunsăm şi pînă la Rîm, la acel vestit şi lăudat. Intru care fără şagă propoveaduind cuvîntul şi făcînd multe minuni, au întors prc mulţi la credinţa ş. sa botedzară nu numai prostaci, ce şi bogătaş şi femei şi de mare rudă giupînease, care matroane le dz.c adeca ma.ee. Ce, dc vreame că avea sâ margă şi svinţia sa către doritul nostru Domn şi-mvăţătonu Hnstos, vadzu videnie dumnădzăiască că, preste puţine dzîle, II vor răstigni, să să facă partn.cpat.m.lor despu.tor.uhn nostru. Strînsă pre toţi fraţii şi stătu în mijlocul besearicii, ţîindu-mă dc mina ş. dz.sa aceastea cătra alalţi: «Să ştiţ, fraţilor şi fiii miei, că sfirşitul drumului mieu au sosît, precum Dcspu.tor.ul m.eu m.-au arătat. Dec , iacă, vă h rotonesc episcop pre cest ucinic al mieu Climent. Căru.a mcred.nţedz scaunul

. i i i i . . **mi nriimii** oartc în loatc nănăştilc încalc şi scîrbclc cc-am suferit.

i^c^ctnl răbdător,,, si suferitor,,, la scîrbclc şi nrimejdilc cc sâ tîmplă. Pentr-accaea „ dau n S r e v, cm- **S**. il de/leage cile sâ cade. dc vreame că ştie prav.la loartc bmc. Dec. sa-l ascultaţi m
.Sfir . ac cc ^...'pomne.- // le! CA cela cc a.nărcaş.c pre dvorbitoriul dircp.âţîi mînie pre Dumnădzâu ş. dob ndeaşte moarte neascultării. Aşijdcrc şi preds.oa.clul să cade ca să închipu.ască prc vracul s. sa nu să mîn.c cu neştiinţa.». Aceastea Petr dzîcînd. am cădzut cu la picioarele Im, dc scaun apar.ndu-ma. larâ'cl îm dzîsă «Nu te apăra, fiiule. dc către voia lui Dumnădzău!». Şi să-nloarsâ cătra poporeani. I-au îmvălat şi i-au dojenit să să ferească curăţ în credinţă şi fără prihană. Şi să aibă libov îndc-alalţi şi, dc sâ tîmplă în vrunii price, să sâ-mpace. pîn-a nu apune soarele, să nu osîndcască. Să .arte greşiţilor «ca să vâ iartc şi voauă Dumnădzău grcşealclc ». Şi. mainte dc toate, le-au poruncit să aibă spre mine stidmţâ atîta cită avea şi călră dînsul.

Aceastea îmvâ|îndu-i **şi** alte mai multe, m-au aşedzat in scaunul sau, dzicînd calra mine: «Ic rog scrie la lacov. fratele Domnului mieu, după ducerea mea dc pre lume toate cîte ţî s-au tîmplat din tincreaţe **şi** în depreună călătorie cc-ai călcat cu noi pînă astădzi şi, mai vîrtos, chipul fîrşeniii meale, cum am proslăvit prc Dumnădzău cu moarte dc cruce, precum au giudecat a lui prea-nţăleapta grijinţă dc mainte. Că. audzînd aceastea. va lua multă bucurie şi mîngîiare!».

Şi. pentru sâ nu prerecuiesc cu neascultare Domnul mieu, lacovc, a dascălului mieu Petr poruncă. îţ trimiţu scrisă poveastea pre scurt tîmplărilc meale! Şi le roagă pentru mine călră Domnul să mă spodobască prc un nchamic. să pascu încredinţată mie turmă, cum iubeaşte Dumnădzău şi să-m obîrşcsc calea mea cu mărturie măcenicească!".

Mărturiia, adecă măceniciia svîntului Climent, pînă acii, iaste cpistoliia fericitului Climent, cc-au scris cu mîna sa la apostolul lacov. Din carea poate priceape tot omul de-a lui multă dragoste către Domnul şi rîvna călră credinţă. Şi, mai mull, poate cunoaşte încă şi de pre fericita lui sfîrşcnic a măccnicici. Carea o au răbdat vitejeaşte, dc trei ori, fericitul, ca să proslăvască pre Dumnădzău şi să-ntârcască credincioşii către credinţă, închipuindu-să în toate bunătăţile lui Petr şi nevoinţele, / îmvăţînd prc evrei şi prc cliini. nevoind prc toţi să-i dobîndească lui Hristos spăsiţi cum să cade. Ş-au scris rînduialele svinţilor apostoli, cc-au tocmii cu toţii în svînla besearică, ce să chiamă "AiaTaTETlUH *aioH* (jnuxrrortWHh

Ş-au agiuns pînă la Traian împărat. Avut-au nevoinţa şi la Domctian şi la Neruam împărat. Ce l-au pîrît Siscnie. ţîindu-i pizmă pentru femeaia-şi Theodora. Ce svîntul cu minunate ciudotvorenii au adus la credinţă şi prc Sisinic şi l-au botedzat cu toată casa şi priiatinii, patru sute şi douădzăci de suflete era dintr-inşii şi priiatini de-a-mpăratului. Şi comitul Puplie mult l-au supărat, gătindu-i moarte, că răsîpiia idolnilc. făcînd svinte besearici. Pînă fu pîrît şi la Traian împărat. Şi l-au trimisu-1 în urgie, la o cetate pustie. în ţinutul Hersonului. Iară cparhului, părîndu-i rău de svîntul, îl sfătuia sâ să-nchine idolilor, să să potolească scîrba împărătească.

Iară svînlul mai tare sili să-nlărească pre eparhul. Şi luîndu-şi dzua bună, îi dzîsă: "Dumnădzău acela cui te rogi să-ţ fie într-agiuloriu la izgnaniia ta!". Şi-i deade chcltuiale şi-l trimisă cu corabie. Şi, deaca sosi la loc, află acolo 2000 dc creştini osîndiţi pentru Domnul Hristos să taie marmure şi să bucurară foarte dc svinţia sa. sărutîndu-i mînulc şi jăluindu-şi supărările şi lipsa hrănii. Şi mai vîrtos le era greu. că n-avea apă aproape să să slîmpere în zăduvul lucrului atîta de greu, la marmuri împărăteşti cc tăia; 45 dc stadii mergea pentru apă departe. Şi multu-i mîngîie svîntul şi cu ciudotvorenie feace rugă la Dumnădzău pentru dînşii şi săpă în loc negîndit, acolo, la dînşii. Şi deade Dumnădzău izvor de cură ca un pinu marc. Şi băură toţi, mulţămind lui Dumnădzău de apă dulce ce le-au dat pentru ruga svîntului. **i- b**

Şi toţi clinii dc prc-acolo îl avea la cinste şi să strîngca de-i asculta svînta îmvăţătură şi mulţi să **f** !' S P O n t c r c 5 t i n a t a t e cît< "'tr-un n, 75 de besearici îş feacere credincioşii. Şi toate pădurile idolilor c tătară ş, capiştilc răsîpiră. Şi, deaca audzî împăratul, au trimis pre un ighemon,
157r *I* « i v ^ c a i n f f *1T* ^""L* * * * dC 101 ^ " ^ ^ * P» «"«Hi munci şi-i umorî şi, dea-numai pre svîntul, şi mult l-au muncit cu cumplite munci. m ă r t U r i i a D o m n u l u i H r i s t o s > a u s o c o t i t s * umoarâ

creştini 'dead^a^**nŞ** ^J™" **T' T.Î** " m u n c e a * c de a t i t a - «nai mult să-ntăriia ceialalţi toţ svinţii *l^\^^S^^al ee* \ d c a - r - . . s a - i ^ *™ Srumadzi un cîrlig de curabie'şi să-1 *nX^â^^nS*™ *A* anc 1• CrCŞ,, **T.!y** ,n,ee l u i moştii. Şi, deaca-l dusără la moarte, sta marc d u ^ £ *l* 8 ^ P n 8 e a - Ş C O m l , e Ş F Î V u c i n i c i i ^ s a l e P1™8« în glasul

Ş. Icacc.a cu toţi. ruga sâ-i scoaţâ Dumnâdzâu sviniclc moşlii, sâ Ic llc dc mîngîiarc Şi fcacc Dumnădzău minune, dc lug. marca 20 dc păprişti şi înlrară spre fundul mării uscat. O, de putearnica la minune, llr.sloasc!, allara o piatră marc cioplită, ca o besearica, şi tocmită de inţâlepciunea cea nepovestită in meşterşug dumnădzăicsc. Şi, î,, nontrul accii bescarici, dzăcea străluminat trupul svîntul.... Şi dzăcea ş. acel c.rl.g greu de curabie lîngă piatra aceaea. Şi, vrînd Fiv şi Cornilic să rădice sviniclc moştii, veni din ceriu glas, dzîcînd : "Lăsaţ-îl aicea, unde l-au astrucat Dumnădzăul" Şi dc-atuneca, in toţi ai, sa da marca în laturi trei mile, la dzua svîntului, ţîind 7 dzîle acea minune de mergea credincioşii şi praznuia acolo la moşliilc svîntului, cu rugă cu bucurie.

Odănăoarăş uitară acolo cuconul neşte credincios, în vreame ce-i pripi apa, gîndind că-i la soţii cuconul. Şi-l plmsara părinţii cil s-au cădzut şi să dusără plîngînd prin toi oraşul. Şi, cînd fu la anul, mcarsârâ şi-ş aflară cuconul sănătos, lîngă racla svîntului. Şi-nlrcbîndu-l cum au trăit, ştiură că svîntul |-au hrănii şi l-au ferit cu darul rugii svinţiii sale dc către herile mării. Şi-ş luară cuconul, mulţămind lui Dumnădzău şi svîntului.

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului ClIlTHOrtiMHHKh Pelr, episcopul de Alexandriia.

Acesta era în dzîlele împăraţilor Dioclitian şi Maximian, învăţat foarte. Şi tîmplîndu- / să în Nicomidiia Dioclitian, dc făcea multă supărare creştinilor şi pre mulţi au umorît cu pedeapse şi munci cumplite.

într-aceaea vreame, acesla fericitul Petr podobiia şi da frîmseaţe şi cuviinţă scaunului Alexandriei. Era înlre toţi lăudat şi vestii de bunătăţi. Şi multă mulţime au îndereptat spre credinţă dircaplă cu învăţătura svînta şi cu minunile. Aceaslea deaca ştiu necuratul tiran, s-au mîniat ş-au trimis 5 trivuni cu voinicii lor, să-l aducă la Nicomidiia. Carii, deaca mearsără, îl aflară în besearica îmvăţînd nărodul cuvintele ceale de spăsenie.

Şi, arătînclu-i cărţile împărăteşti, nemică nu să mîhni, nice prici, ce, ca un mieluşel, stătu de-l legară. Iară orăşeanii era nărod mull şi să slrînsără asupra trivunilor împărăteşti şi să spăriară şi închisără acolo la patriarhie şi răpcdzîră scrisoare la tiranul, dc le Irimisă răspuns cum, mai de sîrg, să laie capul svîntului. Şi cîţi creştini s-or pune înprotivă poruncii împărăteşti tuturor să le taie capetele. Deci, vrînd trivunii să scoată pre svîntul să-l taie, nu-i lăsară orăşeanii, că să strînscase ca albinile, cu mici, cu mare, de plîngea prc iubitul păstoriu. Iară Irivunii sla în gînduri să înceapă a-i tăia sau să să-ntoarcă la-mpăratul cu nemică.

Accasla, deaca ştiu trecleatul Arie (ce-l afurisisă svînlul ca prc un vrăjmaş lui Dumnădzău), au pus rugători mulţi preuţi şi diaconi să roage pre svîntul să-l iarte, ncşliind ci vicleşugul lui Arie. Şi mearsără la temniţă şi i să-nchinară, rugîndu-să cu lacrămi: "Rugămu-ne svinţiii tale, fă-ne acest bine, de vreame ce Dumnădzău tc cheamă călră mărturie şi vei să mori mîine, sâ proslăveşti pre Dumnădzău cu vărsatul sîngelui tău, iartă pre Arie, să slujască ca şi înainte!". Alunec svîntul nu-i lăsă să-ş sfîrşască ruga, ce-ndată, cum audzî acel urgisit nume şi spurcat a lui Arie: "Să fie Arie afurisit, răspunsă, şi despărţit de la slava lui Dumnădzău, în veacul acesta şi-n cela veac! Cum şi el, trecleatul, desparte pre Fiiul lui Dumnădzău de la slava Părintelui şi dc la o împreună fiinţă!".

Aceastea deaca audzî clirosul, să culremurar şi nu mai cutedzar să mai poftorească cuno- // scînd că, cu ştirea lui Dumnădzău, l-au afurisit. Şi, vădzînd svîntul că sînt mîhniţi, chemă pre doi la sine, anume pre Ahilla şi pre Alexandru, preuţ de cinste. Şi pusă prc Ahilla de-a direapta şi pre Alexandru de-a stînga şi dzîsă: "Fraţilor, sfirşeniia mi-au sosît şi, ia că mă duc călră Domnul mieu cel dorit, cu măcenicie, precum Svinţia sa mi-au vădit. Şi Svinţia sa au însămnat cu sorţi pre tine, preute Ahilla, să iai scaunul mieu! Şi, iarâş, pre urma ta, să fie Alexandm, precum mi-au vădit adevărat Duhul Svînt. • . I

Iară pentru Arie să nu gîndiţi câ sînt aspru şi neiubitoriu-dc-om de nu-l iert! Cc sa ştiţi că ţine la inemâ vicleşug în sufletul său, trecleatul! Că astă-noapte, fâcîndu-mi eu ruga, deaca mi-am obîrş.t ulrănea mi-am înălţat gîndul către Dumnădzău ş-am vădzut videnie straşnică şi minunată. Adecă Domnul nostru Isus Hristos, cucon ca de 12 ai, cu frîmseaţe nepovestită şi strălucoarc ce purcedea de la svînta şi dumnădzâiasca lui fată, de străluciia toată casa, îmbrăcat cu cămeaşe de in şi rumta de sus pînă gios. Şi cuconul finea cu îmbe mîn rumturile şi le trăgea, de să acopen.a pre svmtul sau tnipşor dumnădzăiesc. Iară eu vădzînd aşea, înlrebaiu cuconul şi l-am dzîs: «Doamne, cine ţ-au rumţ haina?». Iară Svinţia sa îndată răspunsă: «Acela Arie m-au golit şi să tc păzeşti să nu-l cumva pn.meşt. la obştenie, nice într-un chip! Ce să dzîci mai vîrtos şi lui Ahilla ş. Iu. Alexandru preuţ.lor (car., pre urma sfîrşitului tău vor să fie păstori în Besearica mea) să nu cutcadzc nice mtr-un chip a-l prum. sau

a I ierta'» Pentr-accaea nu v-am ascultat! Şi aşca să faceţi şi voi şi să nevoiţi pregiur turma, să o păziţi ^prihană şi neatinsă de toată ereasa. precum m-a, vădzu. ci, am păţ.t râu cu at.latrudă£ ostenea ^ sdrbe şi lacrămi. din loc în loc tulindu-mă. dc-am mcung.urat Mcsopotamna Sin.a. Palestina ş. alte ostrove. fugind dena.ntca idoleanilor! Şi n-am ma. părăsi, scriind dzua ş. noaptea către credincioşii cei buni. întărind..-i în credinţă cu dumnâdzâicscul ag.utor.u. Ca nvna Iu. Dumnădzău mă s.îmiia şi nu mi-am da. saţîu dc somn. nice de .„încât! Cc sufletul / mieu ardea in grijea beseanc!

Tîneti m.ntc cît am trudit dc-am îmbărbătat prc fcr.c.ţ.. cp.scop. l-ilothci, Is.luc, Pahomie ş. Il.codor cc era închişi pentru Hr.stos şi n-am mai părăsit îmbărbătîndu-i călră mărtur.c dc măcen.c.c pînă să obirş.râ" Că mă temeam sâ nu sâ cumva sparic de moarte şi de aceale munci cumplite! Şi să vor sminti ş-ala/ţ închişi pentru Mrisios. mircani şi preuţi şi-ş vor da cinstea! Ce blagoslovit să fie Dumnădzău. că i-au înlâritu-i. dc mărturisiră mai mulţi dc şease sute şi şeasădzăct, de să feaceră măcenici'Şi. dcac-am vădzut firşcniia lor. am rugat Dumnădzău, proslăvindu-l, şi să mă spodobască şi pre mine sâ mă fac jirtvă cu măccnicic. Şi m-au audzît Dumnădzău şi aemu cu mărg la moarte voios şi vcascl. câ dc mult am dorit şi am avut multă scale să beau acest dulce pahar sufletesc, ca să liu partnic patimilor şi morţii Dcspuitoriului Hristos, precum mă rog să hit. partnic şi îm vierii Svinţiii sale.

Si sâ ştiţi de-aemu că nu m-iţi mai vedea într-această lume cu trupul, că mă voiu duce la doritul m.cu Dcspuitoriu şi să socotiţi sâ paşteţi dumnădzăiască besearică cu nevoinţa, întru carea cu sorţi v-au ales episcopi Duhul cel Svînt. Că ştiu că pre urma mea să vor scula eretici, de or grăi destrămat şi hulcnic. ispitind sâ împărechcadze iarăş svînta besearică, cum au făcut şi Meletie! Pentr-aceaea, vă rog să fiţi păzitori nesomnoroş, să agiulaţi pînă la moarte şi nu vă spăriiareţi de primejdii şi de munci, de vreame că Dcspuiloriul ne-au poruncit să meargem cu nevoi şi scîrbe multe către împărăţîia Sa!

Ţîncţi minte că nevoi au răbdat fericitul Theona cela ce m-au crescut şi m-au lăsat în scaunul său priimitoriu! Aşijdcre şi marele Dionisie şi alţi mulţi arhierei ce-au petrecutu-ş toată viaţa cu strimtoare nepovestită, răbdînd năpăşti de Savelie şi de Manent şi de alţi eretici. Şi bătură vîrtos războiu pentru mireasa lui Hristos. Besearică, pînă Ia sînge! Aşea nedejdiuiesc că darul lui Dumnădzău va acoperi şi prc voi cu aripile grijinţei sale, să biruit toate nevoile!".

Aceastea deaca dzîsă cinstitul. îngenunche şi feace rugă către Domnul să // le dea agiutoriu. De-aciia, să sculară şi sărutară mînulc lui, lăcrămînd dc despărţala lui. Iară svînlul dojeni şi pre alalţi clinei, cu îmvăţălură să grijască dc spăseniia sa, şi, blagoslovindu-i şi rugind, i-au slobodzît cu pace. Dc-aciia, ştiind că trivunii împărăteşti grijiia pre porunca cc avea să-1 umoară şi să temu să nu să puie creştinii şi s-a face mare vărsare de sînge pentru svinţia sa, pentr-aceaea, au socotit cu taină să iasă la moarte.

Deci. au poruncit la trivun să margă, cu taină, la miadzănoapte, din dosul temniţii, să spargă zidiul mîlcomiş. să nu ştie nime şi să-1 scoată, să facă porunca împăratului. De-aceasta păru bine trivunului. Şi aşca l-au scos. dc n-au priceput nemică nărodul ce străjuia din faţa lemniţii, să nu-1 dea. Şi, cu voia lui Dumnădzău. să prileji de era holcă mare şi nu s-au mai audzît ciocanele ce spărgea zidiul. incâ sîngur svinţia sa au bătut în păreate din nontru, de-au cunoscut denafară locul unde or sparge. Şi aşea să deade singur svinţia sa spre moarte. Iară trivunii, noaptea, deaca-1 luară de nu ştia nime. să mirară dc nevoinţa lui şi de pomitica a dc portul cel cinsteş a cuvîntului şi omeniei. Şi deaca-l dusără şi sosiră la locul cel de moarte, unde să cheamă Vucolon, la care loc ş-au obîrşit mai nainte şi s\intui Marco măceniciia, să rugă slujitorilor dc-l lăsară pînă la mormîntul svîntului apostol, să-ş ia iertăciune, dzicindu-i să păzască să nu prindză veaste creştinii.

Şi. deaca mearse la mormint, sărută mormîntul şi, ca unui viu îi grăi cu umilenie: "Părinte svinte evangheliste a Dcspuitoriului Hristos şi martor patimilor lui, previne te-au mînat Hristos, întîi arhiereu şi pastonu accşi.i cetăţi. Intru carea ai strigat cuvîntul credinţoişi ai plinit apostoleaşte slujba ta şi ai luat in simbria ncvo.nţclor tale măcenicească cunună! Iară-n scaunul tău stătu diadoh fericitul An.anosdc-ac.ia. M.l.e şi Dimitrie şi Dionisie şi Maxim şi Iraclas şi fericitul Theona, carele m-au , u ° " 4 ,m' S*"Uîncredzul ?' miedc 'a Despuitoriul Hristos svînta aceasta besărică, de-am slătut d,adoh. siva. că nu-s harnic. Şi dintr-acela ceas am însătat să beau pă- / harul Svinţiii sale, să-i l.u partme mort... să-m firşesc calea drumului cu măcenicie. Deci, părinte svinte, roagă-te pentru mine m^TSl" '"" f 513aler g ft "" ă *te* nevoinţa, cu inemă ne-ndoită, că, aemu, mă duc să beau paharul 2 *l ^ o J ^ T n Z i* într-acoP cremi» tui Tău lur™ aceasta ce mi-ai dat dintîil Şi mă rog s\ intui talc să o păzeşt., fără pagubă, cu rugile tale la Dumnădzău!".

Ş. deaca obirş. ruga să scula dc la mormînt. Şi nălţînd mînule călră ceriu, d/.îsă aşea ••Despuitoriule Isus I lr.sloa.se l-i.ulc singur născut a nemuriloriului şi nc-nccputului l'ărinle, ascultă-mă prc un păcătos şi nctreabn.c, şerbul tău, pololcaşlc iarna aceasta carea îmvăluiaşte Besearica la cea svinlă, premencaşte fortuna ş. holbura în linişte limpede şi dulce! Şi să fie sînccle mieu neceate si obîrşic goanei iubitei talc turme, că blagoslovit eşti în vcaci! Amin .".

Şi înlr-acciaşi ceas să ruga şi o ficioară, cc lăcuia aproape dc măceniia apostolului. Şi cum ş-au fîrş.l polunoştniţa, audzî glas din ceriu, dzîcînd: "Pelr, începătură apostolilor şi Pelr obîrşie mâccmcilor! . Care lucru s-au împlul atunce. Că, preste puţînă vreame, stătu împărat Marele Constantin ş. sa potolîră gonaci, besearicii. Şi, dcaca-şi obîrşi ruga svînlul, sărută mormînlul apostolului ş. a arhiereilor cc era acolo în ţinterim îngropaţi.

Şi aşea, s-au înlors către trivuni cu înflorită faţă şi străluminată şi veaselă, cu lumină fulgerînd nepovestit, cît să mirară şi să spămîntară slujitorii. Şi-ntr-accla ceas, veniia la oraş o femeaie bătrînă şi cu o ficioară, aducind 2 prostiri şi 4 pici. Carilc deaca vădzu svîntul, cunoscu că le-au trimis Dumnădzău. Şi lc imvăţă dc aşternură pieile la pâmînt şi prostirile deasupra. Şi îngenunche presle acel aşternut şi feace rugă, mulţammd lui Dumnădzâu. Şi-ş feace cruce. Şi să dezbrăcă dc omofor şi goli grumadzîi, se plecă să-l taie. Iară slujitorii, Fiindu-lc scandălă de bunătatea svîntului, nu vrea nice unul să mişce, să-l laic, că nu-i trăgea inema.

Apoi, vădzînd că să face dzuă, să temură să nu obliccască ectă- // ţeanii şi vor veni creştinii de 1
i-or sminti. Să vorovîră şi pusără cu toţîi cîte cinci galbeni, cine l-a lăia să ia banii toţ. Şi aşea, unul mai lacom la bani au luat banii şi l-au lăiat. Şi încăleeară, de fugiră mai curund ellinii trivunii cei împărăteşti, aceia cu ispravă.

Iară svîntul trupul măcenicului stătu mult ceas (o, minune!) dirept, pînă mearsă veastea în tot oraşul şi creştinii ce păzîia la temniţă deaca audzîră, alergară. Şi, deaca vădzură svîntul trup, plînsără mult, ca pre părintele său cel iubitorii! de cuconi şi bociră a ce rămasără săraci dc dulcele arhiereu. Şi s-au strîns lot oraşul şi ţinutul dc prin pregiurul Eghipctului. Şi mult plîns feaceră, glăsîndu-să de mergea glasurile în sus, a cc să scăpară de părinte. Şi toţi să siliia cine mai curund va lua o bucăţea din hainele svinţiii sale de blagoslovenie. Deci căpeteniile îmfăşară în prostirile aceale ce priimiră, de sprejiniră sîngele svinţiii sale şi în meşinuri, într-acealea, şi-l legară bine strîns, temîndu-să să nu dea jac nărodul la svintele moştii.

De-aciia, unii dzîcea să-l ducă în ţintirimul svîntului apostol Luca să-l îngroape, alţîi la svîntul Theona ce-au fost dascăl svîntului şi l-au crescut. Iară cei mai de-a hirea gătară o curabie şi luară pre svîntul, de-l dusără la ostrovul ce să chiamă Levcada, că era acii aproape. Şi-ngropară prc svîntul na stînga parte accii cetăţi, provodindu-1 cu cinste, în 25 a lui noievrie, în ţintirimul ce ş-au făcut sîngur svîntul.

însă, mainte, pînă a nu-l duce în curabie, îl dusără întîi în svînta patrierhic şi-l pusără în scaun. Şi, deaca-1 vădzu nărodul în scaun, să potoliră dc plînsuri. Şi să mîngîiară, vădzîndu-l în scaunul svîntului oltariu, ce sâ chiamă "sinthronon", "scaunul cel vlădicesc", cc-i după svîntul prcstol, unde şeade arhiereul cu vlădicii, în svîntul oltariu, cînd slujesc. Şi, deaca-1 vădzură, să mîngîiară, că, pînă era viu, nice dănăoară nu l-au vădzut în scaun să şeadză, ce numai pre stepena scaunului. Şi de multe ori cîrtiia clirosul a ce nu să suie în scaun, să şadză, cumu-i obiceaiul.

Şi, dănăoară, l-întrebară, cînd era viu, a ce nu bagă samă cinstea vlădicească, îmbrăcat fiind / în podoabele patriiarşeşli şi şeade gios. Iară svinţia sa le-au răspuns: "Nu mă silireţi, fraţilor, să mă suiu să şedz în svîntul scaunul sinthronului! Că frică şi cutremur cuprinde sufletul mieu cînd mă apropiedz la svîntul scaun, că vădz o străluminată şi dumnădzăiască puteare şedzînd în svîntul scaun. Şi eu, de cu frică şi cu bucurie, mă minunedz, neştiind ce voiu face. Şi, pentru-aceaea, şedz gios, pre podnoj.e şi cu frică fără de samă! Ce iată, rraţîlor, că v-am spus şi să nu vă mîhniţi şi poporul să nu să mihneasca şi să mă osîndească! Iacă v-am spusu-vă vina şi mă rog, cînd m-iţ mai vedea făcînd aşea sa nu ma supăraţi, ce mai vîrtos să-mvăţaţi poporeanii să nu să mîhncască!".

Deci, pentr-aceaea, suiră svintele moştii în svîntul scaun a sinthronului, sa-l vadza, sa le paie bine, de vreame ce, pînă era viu, n-au şedzut. Şi adusără episcopii pre Ahilla şi-i pusira omoforul svîntului şi-l hirotoniră patriarh de lîngă svîntul, precum sîngur marele Petr au imvăţat p.na era yiu De-acii, mearsă cu tot săborul de l-au provodit cu mare cinste ş. l-au imfăşat cu m.rur. scumpe ş cu faşe, cum să cade şi l-au aslrucat în mormînt ce ş-au găta. La carele multe m.nun. dumnădza.eşt, să feaceră şi să fac întru slava lui Hristos Dumnădzăului nostru.

Intr-accaslaş dzî. preacuviosul Malhos cu pace s-au săvîrşit.
într-aceastaş dzî. prcncuviosul Carion în pace s-au săvîrşit.
într-aceastaş dzî. svîntul Ermoghcn. episcopul acragandilor, cu pace s-au săv.rş.t.
într-aceastaş dzî. svinţii Filimen şi Mristofor dc sabie s-au săvîrşit.
Jn.r-accS.aş dzî. svîntul Evghenie într-o gaură dc zidiu băgat ş. astupat cu var. s-au săvîrşit.
într-aceastaş dzî. svinţii Procopic şi Hrislofordc sabie să sâv.rş.ră.

r âceastaş dzî svînlul măcenic Alcxandn. din Corinth ş. preacuviosul părintele nostru Cirigonc dc la Piatra dc aur. Carele să «nigc din părţile Răsăritului. Şi veni de lâcu. la acea piatră,

înlr-accaslaş dzî. svîntul măcenic llicodor de Antiohiia. //

Prc acesta svînt l-au prin» la Iulian Prcstîpn.c eparhul Salustin, dc lnca, direp-ce ca, lîninlindu-sA a mula svintele moştii a svinţilor măcenici Vavila şi alte svinte moştii, ce împreună, dc la
2 şi ciulind din psalomii lui David : ncCTHAllTCrt KhCH Kn^, ^ C r t HCTOK^HbJnlb rB^luJTHCil o HAO/**ttXh** CBOHr". adecă "Ruşincadzc-să toţi carii să-nchmă ciopliţilor şi să lauda pregiur idolii lor" Deci. pcnlr-aceastca pripcalc. căce le-au audzît Iulian, au îmvăţat pre Salustin Inarhul de-1 prinsără prc acesta svînt. ce era unul dintre-aceia Marele Theodor. _

Deci l-au spîndzurat şi l-au zgîrîiat şi l-au zmiciulat cu bice de vine de bou **ŞI-I** sparsara coastele cu cirligc şi-l legară cu lanţujc. dc-l anincară în temniţă. Iară cînd fii demineaţă, deaca ştiu spurcatul Iulian dc la eparhul răbdarea tînănilui. socotind că cu aceasta ce pat svinţii măcenici pînă la moarte pentru Hristos iaste dc perirc păgînătăţîi şi dc cinste creştinilor, şi luă de samă urîtul lui Dumnădzău ş-au îmvăţat de-au slobodzît prc svîntul din temniţă.

Acesta viteaz ncvoitoriu l-au întrebat oarecarii: "Oare sîmţîia aceale cumplite munci?". Iară svîntul feace că dintîi sîmţîia puţînea dureare .". De-aciia, să ivi oarecine cu năframă moale şi reace, dc-i ştergea sudorile obrazului şi-l îmbărbăta. Şi feace că: "Deaca mă lăsară de la muncă, să dusă ş-acela cc mă-mbărbăta şi mă răcoriia!".

Şi acela Iulian muri cu amară moarte şi ruşinată la perşi, iară svîntul Theodor să bucură răpăosat întru Domnul.

Pcntr-a lor svinte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 25, pomenirea svintei mare măceniţe Ecaterina, fiica împăratului Consta. Carele au fost împărat la Africa, mainte dc Maxentie. /

Această văcuit pomenită era din vestitul marele oraş Alexandriia. Fostu-i-au viaţa în 260 de ai după Domnul Hristos, prc o vreame cu svînta Varvara, în vremile împăratului Maxentie Păgînul, fiică fiind lui Consta, mainte de dînsul împărat.

Acesta împărat Consta au pus numele său Chiprului Constantiia. Şi era foarte frumoasă şi nepotrivnică, naltă la stat. Carea învăţasă lot fealiul de carte elinească. îmvăţat-au toţ poeticii: Om ir, Virghilic. Aristotcl şi Plalon şi şi cărţile doftorilor Avsclipie, Ippocrat şi Galin şi toată ritorica şi loghica şi tot graiul şi limba, cît toţi să mira de-nţăleapciunea ei cine o vedea şi cine o audzîia. Şi mulţi bogătaşi şi putcamici să cerca să facă cuscrie cu maică-sa. Carea era într-ascuns creştină, tăinuind pentru goana cc sâ pornisă pre creştini de Maxentie, păgînul împărat.

Deci. rudele şi maică-sa o sfătuia să să mărite, să nu să screineadze tmpârâţîia tatălui ei, iară Ecaterina iubiia ficioriia, ca o înţălcaptă şi filosofă şi să apăra cum putea. Iară deacă vădzu că o supără mult. pentru să să mintuiască dc supărare, le dzîsă: "Aflaţî-mi un tînăr depotrivă a patru daruri ce dziecţi că am cu de-nlrcc pre alalte tinereale! Că eu nu poci suferi a mearge după căsătoriu mai prost decît mine, cu ruda şi bogăţîia şi frîmseaţca şi înţălepciunea deaca nu-m va fi într-aceastea de-a tocma!". Şi ci. lâudindu-i prc ficiorul împăratului de Rîm mai bogat, numai cu-nţălepciunea cărţii mai gios. ca dzîsă că n-a mearge după om necărtulariu.

Dară maica ei avea un duhovnic, om svînt, ascuns din afară de cetate şi luă pre hiica sa Ecaterina cu cinste, dc mearsără la duhovnic să să sfătuiască. Iară isihastrul, vădzînd destoiniciia lic.oarei. pusă gînd sâ o-ntoarcă spre cunoştinţa împăratului ceresc Hristos. Şi-i dzîsă: "Ştiu pre un 11î;J5 T'"" d e t e - n t r e a c e î n l o a t e d a ™ le tale! Şi frîmseaţea lui întreace şi pre soarele, u S v " ! , . P r e S I C , 0 a t f i l u m e a ! * °M»* lui P"*te toate faptele, de nu- // mai scade şi rudeniiâ lui nepovestită şi neagiunsă de mintea omenească!".

I>ren. î ^ " » 5 ' m B i m - u l t î S p U ' n d i s i h a s t r u l . - a u Bîndit ficioara că-i spune de om pemintean. I ^ ^ D o t S n î " ^ ^ , ă i n e m ă ? i - n c e P u a " ' î n t r e b a Pre-amănunt, oare iaste cude-adevăr

S îl n ™Î ŞI T »T ŞI ADCVARATE BUNĂTĂTI - ŞM DZÎSĂ F,CIOARA: "A CUI FICIOR IASTE

acesi lăudat de tine? El „ răspunsă: "Acesta n-are tată pre pămînt, dară s-au născut nepovestit şi pre

din sus dc fire, dinlr-o cmstită ş, prcasvîntă şi plină dc toate daruri şi bunătăţi ficioară. Carea s-au vrednic, pentru a c, viaţă svin.a, de trăiaşle Tară moarte cu sufie.ul şi trupul suită mai sus decît toate cciunle! De , sa-nch.na toate ccalele svmţilor îngeri ca unii împărătease a toată zidirea şi făptura!" ŞM dzisa Ecalcnna: Dara putca-l-aş vedea prc tînărul acesta cc mi-l spui aşea de minunat?!". Iară bătrinti feace: Dc vei face cum tc voiu .învăţa, ,e vei spodobi, dc-i vedea prealuminata şi străluminau, ,,,, faţa!" Iară Lca.erina feace: "Vădzu-te că eşti om cu minte ş, bâtrin înţălepl şi cinstit şi îc credz câ nu-m vei grai deşert! Deci gata sînt sa fac cum vei dzîcc!"

Atunce isihastrul dcade ei o svînta icoană, în carea era zugrăvită Prcasvîntă Dumnădzău-Născătoarea cu sv.ntu e. cuconaş in braţe. Şi-i dzîsă: "Aceasta-i pururea ficioară, maica tînârului ce ţ-ain spus! Deci ia-o la casa ta ş. tc-nchide în cămarâ-ţi şi te roagă toată noaptea către dînsă că i-i numele Marna! Şi te roagă ei să prnmască să-ţ arate pre fiiul ci. Şi am nedeajde că, de te vei ruga cu credinţă, asculta-tc-va şi vei vedea prc-accla cc-l doreaşte sufletul tău!".

Atunce ficioară luă svînta icoană şi mearsă cu maică-sa acasă şi să-nchisă în cămara ei, de feace rugă toată noaptea, cum o îmvăţă bătrînul. Şi aşea, făcînd rugă, să osteni şi adormi. Şi veade în vis pre împărăteasa îngerilor ceriului, precum era şi în icoană scrisă, cu svîntul prunc. Carele slobodzîia radze mai luminate decît soarele. Dară-ş întorcea svînta feţişoară către svînta-ş maică. Deci, ficioară vedea / pre cucon numai din dos şi, dorind să-l vadză la Ţaţă, trecu de cea parte. Iară Hristos şi-ntorcea şi dintr-acolea iarăşi feţişoara călră sîn, la svînta-ş Maică, pînă a treia oară. Şi aude prc svînta Maică unde dzîcc: "Caută, Fiiul mieu, pre şarba ta Ecaterina, cumu-i de frumoasă şi de ghizdavă!". Iară cuconul răspunsă: "Atîta-i de grozavă şi ponegrită cît nu o poci vedea!". Şi-i dzîsă maică-sa: "Dară nu-i destul dc înţăleaptă decît toţi ritorii şi mai bogată şi mai de rudă mare decît toate tinerealele a tuturor cetăţilor!?". Iară Hristos răspunsă: "Spuiu-ţi maică că iaste fără minte şi mişca şi nebăgată samă, pînă cînd să află într-acesta gînd, cît nu poci suferi nice sâ-m vadză faţa!". Iară Svinţia sa-i dzîsă: "Rogu-mă, iubitul* mieu f.iu, nu-ţi urghisi zidirea ta, ce învaţă-o şi spune-i cum va face să dobîndească slava Ta şi să vadză şi dorita ta svînta faţă, Carea o doresc îngerii a o prăvi!". Iară Hristos răspunsă: "Să să ducă la bătrînul ce i-au dat icoana şi, precum a-mvăţa-o facă! Şi deaca s-a botedza, vedea-mă-va, de va dobîndi multă bucurie şi folosul!".

Aceastea visînd svînta Ecaterina, să deşteptă. Şi mirîndu-să de vis, să dusă cu puţine slujnice la cheliia stareţului. Şi cădzîndu-i la picioare, cu lacrămi îi spusă visul şi i să rugă să o-mveaţe cum va face să-ş dobîndească dorul. Iară svîntul isihastru i-au povestit de-amănunt toată taina svintei credinţe, începînd de la faptul lumii şi zidirea a întîiului strămoş, pînă la de-apoi venire a Domnului Hristos. Şi pentru slava raiului şi nefirşita munca a iadului. Şi atîta au îmvăţatu-o de-agiuns, cît au cunoscut de-amănunt toată taina credinţei, ca o cărtulare şi înţăleaptă ce era. Deci, credzînd cu toată inema, să botedză de la dînsul. De-acii iarăşi o îmvăţă să să roage cu jelanie către prcasvîntă Preacistă să i să arate ca şi-ntîi.

Deci ca deacă să dezvăscu de omul cel vechiu şi să-mvăscu în veşmîntul nestrigării, să dusă la împărăţîie-şi şi toată noaptea să rugă cu lacrămi pînă iarăşi adormi. Atunce veade pre cereasca împărătească cu dumnădzăiescul prunc, carele îi căuta Ecaterinei cu multă dragos- // ste şi blîndeaţe. Şi svînta Maică întreba pre Domnul place-i tinireaoa ficioară? Iară Svinţia sa răspunsă: "Aemu s-au făcut luminată şi slăvită ceaea ce era întîi ponegrită şi necinstită. Aceaea ce-au fost mişea şi ne-nţăleaptă s-au făcut aemu bogată şi cu totul înţăleaptă. Aceaea ce era nebăgată în samă şi nelăudată sâ feace dc bună rudă şi lăudată şi-ntr-atîta bunătăţi şi daruri iaste înbogăţîtă şi atîta mi-i de dragă, cît priimăsc să o logodesc, să-m fie mireasă nestricată!".

Atunce Ecaterina cădzu la pămînt, cu lacrămi dzîcînd: "Nu sînt vreadnică, preaslăvite Domnitoriule, să vădz pre împărăţîia Ta! Ce spodobeaşte-mă să fiu numărată în ceata şerbilor tăi!". Iară Dumnădzău-Născătoarea luă direapta mînă a Ecaterinei şi dzîsă cuconului: "Dă-i e. de logodna, fiiul mieu, inel, de ţî o logodeaşte, să o vredniceşti împărăţîiei Tale!". Atunce Domn.tor.ul Hristos ,-au dat ei inel frumos, dzîcînd: "Iaca astădzi te priimăsc să-m fii mireasă nestncată şi veacinică! Şi sa o păzeşti foarte în ferinţă logodna şi tocmala aceasta, să nu-ţi iai nice într-un chip pre alt mire

Pemm Aceastea deaca dzîsă, să firşi videniia. Şi deşteptîndu-sâ ficioară, veade cu de-adevărat în direapta sa inelul. Şi luă atîta bucurie şi veselie, cît fu cu totul prădată inema e. spre dragostea lu, Dumnădzău din acela ceas. Şi atît s-au schimbat în schimbare minunată, cit numai gmd.ia de-acu dc

lucruri pcminleşli. cc numni aceale ncslricâcioase frîmscţi a dorilului Hristos chitiia, pre dinsui doriia, dc dînsul gîndiia. adonniia şr dcjlcplalâ.

Iară necuratul împărat de Rîm. Maxenlic. tîmplindu-să In Alexandriia ş-avind nhnă multă şi ncvoinlă spre idoli, trimisă cărţ. în toate cetăţile a eparhiei împărăţiiei sale. dc-ş chemă bo.arn şi putcamicii să să siringă toţi. să-ş Iacă idolilor praznic. Şi să strînsără den toate părţi la dzua acen spurcate jărtve c.ncş la oraş Şi întîi împăratul adusă dc jărtvă 130 dc boi. aşijdere şi alalţi, cmeşi pre putcarc sâ-iitrccca dc să arăta cu credinţă cătră necuraţii şi nesimţiţii idoli. Şi să-mplură toate cetăţi şi oraşe ragelele dobi- / tonccalc celor de giunghiat şi dc fumul jărtvelor. Şi era prelulinderea mare greutate şi văzduhul sâ-mplu dc sfară. dc să-mpuţi.

Aceastea vădzînd cinstita Ecaterina greutate la suflet cc avea oamenii duşi cu sila spre păgînătatc. dc frica morţii trecătoare, dc-ş pierdea sufletele, să rivni la suflet de jealea lor. Şi pomindu-să cu jelanie dumnăd/ăiască, luă cu sine puţîncalc slugi şi mearse la capiştea unde făcea împăratul bobonnclc aceale spurcate idolcşti. Şi. cum slătu la uşc, trăgea ochii tuturora cătră sine pentru frimscaţea ci cea nedercasă. cârca mârturisiia şi a sufletului ci frîmseaţe. Şi porunci la-mpăratul că are să-i grăiască cuvint dc lucru dc treabă. Deci împăratul îmvăţă să între.

Iară ca. deaca întră, îi feace întîi metanie, dc-acii. stătu dc-i grăi, cu îndrăznire dzîcînd: "Ţî să vrea cădea. o. împărate, şi mai dimii să cunoşti înşelăciunea carea aveţi slujind la idoli surdzi şi nesimţiţi şi stricâcioşi. Că ruşine marc vă iaste a fi voi atîta de orbi spre adevară, închinîndu-vă fără minte a spurcături ca aceastea!

Şi încai pre inţălcptul tău Diodor să credzi. Carele dzîce că dumnădzăii voştri au fost oameni şi-ş firşiră viaţa ticâinţeaşte! Dară pentru neşte bărbaţii ce feaceră şi alte ncvoinţe lumeşti i-au numitu-i oameni a fi nemuritori şi cu stîlpi şi cu idoli şi obraze ca acealea i-au cinstilu-i. Iară cei mai pre urmă, nepriccpînd gîndul strămoşilor, că le-au făcutu-lc trupuri pentru pomană, începură a li să închina ca neştor dumnidzăi. părîndu-le că fac bine şi cum să cade! Oară Plutari Heroneanul ocăreaşte şi micşiureadză pre cîţi să înşelară a să-nchina la păpuşi ca aceastea! Acestora alor voştri dascăli s-au vrut cădea să creadeţi. împărate, şi să nu fii prilej pierdzârii atîtor suflete! Pentru carile vii să-ţi dobîndeşti nefirşită măcenicie! Că unul iaste Dumnădzău văcuitoriu de maintea începăturilor şi fără morte! Carelcş mai apoi să feace pentru spăseniia noastră om. Şi pentru dînsul împăraţii împărăţăsc şi ţările să îndirepteadză! Şi stihiile şi toată lumea să ţînc şi toate făpturile să zidiră dintr-un cuvînt a lui! Şi trăiesc // şi li-i traiul de la dînsul. Acesta totputearnicul Dumnădzău nu-i trebuie ca aceastea jărtve, nice să bucură în giungherilc nevinovatelor dobitoace, care n-au nice o vină, ce numai ne porunceaşte să păzîm poruncile lui neclătite!".

Aceastea audzînd, să mînie foarte Maxentie. Şi rămasă fără glas mult ceas. De-acii, neputîndu-să pune inpotnva cuvintelor ci, răspunsă: "Lasă-ne să ne obîrşim sfărîle şi atunce ţ-vom audzî cuvintele mai bine!" De-aciia. deaca ş-au obîrşilu-şi pîngăritul bulciu, îmvăţă să-i aducă pre svînta în curte naintea sa. Şi-i dzîsă: "Spune-ne cine eşt şi ce sînt cuvintele ce ne dzîci!". Iară svînta răspunsă: "Eu sint fată împăratului Consta celui naintea ta, mă chiamă Ecaterina. Sînt îmvăţată în toate ştiinţele cărţilor: retorica, filosofiia, gheometriia şi alaltele. Dară aceastea toate, ca neşte deşearte şi fără folos le-am părăsit ş-am venit să fiu logodnică Domnului mieu Hristos. Carele dzîce prin prorocul său: «Piiardc-voiu înţălcpciunca înţălcpţilor şi înţălcsul pricepătorilor oi lepăda!»".

Iară împăratul, mirîndu-să de înţălepciunea ei şi de priceaperea şi vădzînd atîta frîmseaţe, gîndi că nu-i dc pre pâmînt. din părinţi muricioş născută, ce-i vro dumnădzăoie din cealea ce să el închina şi voroveaşte cătră dinsui cu chip dc om. Şi. spuindu-i acesta gînd, îi răspunsă fericita: "Adevăr dzîsăşi, împărate, că numeşti dumnădzăi pre dimonii carii arată multe năluciri şi, înşelîndu-vă, vă trag cătră aselghic. in ficrbidzari dc păcate şi pohte spurcate! Dară eu sînt ţărnă şi tină şi m-au plăzmuit Dumnădzău in lormă ca aceasta şi m-au cinstit cu închipuirea sa şi cu asămănarea. Şi de pre-aceasta si cade a si mira de inţilcpciunea ziditoriului, de vreame ce în atîta de proastă tină şi lut putu de dcade atita frîmseaţe şi ghizdivie!".

intr-aceastea si minie Maxentie. dzîcînd: "Nu grăi rău pentru dumnădzăii, că ei au slavă fără moarte. Ş. măceniţă răspunsă: "De-i vrea să scuturi putinei mîgla şi întunecarea înşelăciunelor, vei cunoaşte a dumnădzăilor tăi ticăloşie şi vei priceape adevăratul Dumnădzău! A Căruia mirat / şi svînt nume numai pomenit, ş. Crucea lui in văzduh sămnat izgoneaşte pre dumnădzăii tăi şi-i piiarde. Şi, de ţi-i voia, arăta-ţ-voiu şi-ntr-aiave adevărătatea!".

tnvi J1'J*"!r Pa",U,\Vad/,lî d sfobodniciia svinte! . nuc"tedză să stea la-nlrebat, temîndu-să să nu-l Invmce cu răspunsunlc, de-l va ruşina. Şi dzîsă ca să şuviiască : "Nu să cuvine împăratul să vorovască

cu femei! Dară voi strîngc înțălcpții ritorilor miei **si atunrp t** v-; . .• • •;• •,
deaca ț-vei cunoaşte folosul, vei creade **într**-a noastre leg"" * nepUl,"țaC,um,llturilc-

Şi, **deaca** dzîsă aceastea, îmvăță să păzască vîrtos prc svînla. Şi scrisă cărți la toate cetătîle **a** împftra **nc.** sale aşca : "împăratul Maxentie priviteaşte **pre toți** înțălepții **c.inTlor** ^ rhor.i **S** ^ vențţ. la no. cum ma, curund rugmdu-vâ lui Ermi, dumnădzâul cel înțâlept, i **pre** 1 ,c **muze a** înțălcpaumlor **dzme,** ca sa pulcț, .mfnngc o **prea** înțăleaplă femeaic **ce** s-au ivit nt'aceas e **dSle de** batgtocurcadză prc **a,** noştr, mar, dumnădzâi, numind facerile **lor** basne **şi** mîniecii **Şi a j a vet** arăta înțălepctunea de **la** moş,, voşln, de veț fi minunați în oameni! **Şi** dc la mine veț avea daruri destule si plată de osteneala voastră!". lu,c *'

Deci să slrînsără cei mai aleşi şi mai înțălepți ritori, 50 de înşi, cei mai ascuțîț la gîndit şi la grăit destuii, calra care dztsa Maxcnt.e: 'Gătațî-vă foarte cu dc-adinsul sâ vă luptați bărbăteaşte' **Şi** să nu vă **fie** leane părîndu-vă că vă-t a vă întreba cu o femeaie! Ce cum v-**ar** fi lupla cu carclc-**i** mai înțâlept şi mai tare ritor, aşca **sa** punct, nevoința să vă arătați înțălepciunea! Că precum cu de-adînsul **am** cunoscut c-a intrcace cu mțalepcunea şi prc înțăleptul Plalon! Deci vă rog aşca să vă luptați cum **va** fi lupta cu acela! Şi, de-o veți birui, voi da-vă mare daruri! Iară de vă **va** învince, veț fi de ruşine şi de moarte!". Aceastea dzîcînd Maxentie, îi răspunsă unul din ritori, care era mai cap şi dzîsă: "S-ari fi carca-i mai înțăleaplă din femei, o împărate, şi mai filosofă, n-a putea grăi naintea noastră! Şi trimite să vie şi atunce vei vedea adevara!". Deci audzînd pre ritori Maxcntic aşea // lăudîndu-să, să-mplu de bucurie şi sâ-mvoieşe, nedejdiuindu-să deşertul că va birui dîrza limbă şi nestîmpărata, pre ceaea ce-i dc toată înțălepciunea şi de blîndeațea plină.

Deci trimisă de adusără pre svînta măceniță. Şi era strînşi mulțîme multă la teatrul, la prăvirişte, să vadză cea de-apoi ce-a hi. Dară, pînă a sosî trimişii la svînta, vini din ceriu svîntul Mihail, îngerul de la Dumnădzău, şi-i dzîsă: "Nu te teame, fiica Domnului, că iată Domnul ț-va da înțălepciune preste înțălepciunea ta, ca să biruieşti pre cei 50 de ritori! Şi nu numai ei, ce şi alți mulți vor creade pentru tine, să dobîndiți toț cununa mărturiei*!". Deci, luîndu-o trimişii o dusără la-mpăratul. Şi-ndatâ ghenerozul acela ritor dzîsă aşea, cu mîndrie grăind: "Tu eşti carea ocăreşti pre dumnădzăii noştri aşea de fără ruşine?". Iară svînta răspunsă lui cu blîndeațe: "Eu sînt. Dară nu fără dc ruşine, precum dzîsăşi, şi cu buiecie, ce cu cumpăt şi cu adevărătate.".

Iară ritorul: "Dară de vreame ce poeticii cei mari îi numeadză "nalți", cum tu cutedzi de-ț porneşti limba asupră-le cu atîta dîrjie, c-ai gustat şi de înțălepciunea lor şi te-ai cuminicat de dulceață!?". Iară ea răspunsă: "înțălepciunea o am de la Dumnădzâul mieu dar! Că Svinția sa iaste înțălepciunea şi viața. Şi care să teame de Dînsul şi-i fereaşte poruncile dumnădzăieşti accla-i adevărat filosof! Iară lucrurile dumnădzăilor voştri şi poveştile lor sînt vreadnice de ocărit, pline de-nşelăciune şi de amăgire. Dară ian spune-mi: care din marii tăi poetici îi adevereadză a fi dumnădzâi?".

Iară ritorul dzîsă: "întîia dată, înțăleptul Omir, rugîndu-să cătră Dic, dzîcc: «Dzăule, cinsteşule, mărilule! Şi nemortacii dumnădzâi alalți». Şi acel vestit Orfeus, la bogorojdenia sa, dzîce aceastea, mulțămind lui Apolon: «O, Alitci fiiule, departe, sâgetătoriule, lucoare de viață, putearnicule tot-zăritoriule, a mortaci ş-a celor nemortaci domniloriule, Soriule cu de aur ce te sui aripi!». Deci, aşea, căpeteniile poeticilor şi putearnicii cinstiia pre înşii şi-i numiia dumnădzâi fără moarte. Drept-aceaea, nu tc-nşcla tu, acea prea-nțăleaptă, a te închina răstigni- / tului pre cruce! Pre carele nime din poetici Dumnădzău nu l-au numit!". Iară macenița feace: "Acela sîngur Omir dzîce la alt loc pentru acel mare al tău dumnădzău Zevcs cum iaste mincinos, amăgieu şi măiestreț şi şuvealnic. Şi cum era să-1 leage Ira şi Posidon şi Athina, de nu vrea fi fugit să să ascundză! Aşijdcre să văd şi alte de-aseainene de ocara dumnădzăilor voştri! Iară pentru Răstignitul dzîsăşi că nu-l grăiaşte nime din dascălii cei de demult, nice-l mărturiseaşte că-i Dumnădzău! S-ar cădea să nu încungiurăm, nice sa mult cercăm de Dînsul Careleş iaste Dumnădzău adevărat Ceriului şi Pămîntulu, şi Mării, Sorelui şi Lunii ş-a toată ruda omenească Făptoriul necuprins, neurmal şi nespus! Dară pentru mat adeverită încredințare, ascultă ce dzîce de Dînsul preaînlălcapta Sibilla voastră, mărturisind de Dînsul, de dumnădzăiasca-I întrupare şi de spăsîtoarea răstignire: «Tîrdzîu, orecînd, neştme pre mult cred.nțarețul acesta va veni pămînt şi Tară dc sminteală să va face carne şi cu neosten.te a dumnădza.ri. tocmeale a nevindecate patime va dezlega stricare! Şi Acestuia facc-s-a pizmă den "^credincios popor şt sus spîndzura-să-va ca de moarte osîndit! OnC£ notnic Bl THH noAH OfUH ™

C+AUUTOC fEHHCE Tal C4,ă. *^TOiC \t CJOTHTOC opOC lUQOH

Îrnuloc» Ascultă dări **si** pre neminţiml tiu Apollon. cum, **şi** firi vo.e-ş. au mărtunsit pre Hnslos **SL^S*.** nepitimos. silit de . **lui** puteare. **"unul** îm face sili ceresc, carele şi-, um.**ni** prelucreaţa. ^«eUc^**auTS** Dumnidziu iaste Şi **nu** dumnidzăirca au păpt aceaea ci de imbe-i pem.ntean **şi** ™nmiean Elu-i dara. Dumnidziu **şi** om. toate ribdînd de citri firea peminteană, crucea ş. n^nosuL îneroparea'şi alalte". Aceastea audzînd Apolon pentru adevăratul Dumnădzău, Carele iaste m **domini nl-**ncepui Părintelui **şi** dcpreuni văcuitoriu, începituri **şi** ridicină **şi** izvor bunurilor tuturor. Ficut-au si lumea dcntru nefiind întru a **fi** şi **o** ţîne **şi** o cuprinde. **Şi** de c-mpreună fiind fiinţă Pinniclui ' si feace om pentru noi Şi îmbla pre pămînt, învăţînd **şi** propoveaduind **şi** toate grijind Dentm **no.'** Dc-**aciia.** şi moarte au priimit pentru noi ziludzîi, ca să dezleage întîia osîndă, să dobindim ieca dc la-nceput desfătare **şi** fericinţi. **Şi,** aşea. iarăşi ni si deschid porţile Raiului, canle cu rau **le-nch.**seasero. Şi. sculîndu-**si** a treia dzî, s-au suit în ceriuri, de unde **si şi** pugonsă. Şi tnmisa ucirucilor sii Duhul cel Svînt. Prc carii i-au minat în toată lumea, de i-au strigatu-i dumnădzăirea, ca si izbivască sufletele de la înşelăciunea necredinţei.

Şi aşea **si** cade si credzi **şi** tu, filosoafe, si cunoşti pre adevăratul Dumnădzău, să te faci şerb ***IJUL*** deaca pofteşti folosul tău! Ci Svinţia sa iaste milostiv şi milos, de chiamă pre toţi greşiţii, dzîcînd: «Veniţi citri Mine toţ carii **vi** trudiţi **şi** sînteţi însărcinaţi şi Eu voi odihni pre voi!»! Incai creade poeticilor **şi** dumnidziilor voştri, pre Plalon, pre Orfeu şi pre Apollon! Carii limpede şi vederat, săvai **şi** Ori voie. Dumnidziu îl mărturisiră! Carea sîngur totputeamicul Domnul au grijit, ca să n-aveţi intr-aceasta nice un şuvai!".

Aceastea **şi** alte mai multe dzîcînd tot-înţăleapta ritoră şi-n tot ghizdava, carile le lasu nelungind, cu carile au înspiimat pre filosof, de rămasă ca un mut, de nu mai putea grăi nemică. Iară împăratul, deaca vidzu pre filosoful aşea învincit şi mirat, dzîsă celoralalţi să-ş râspundzâ cu svînta miceniţi. lari ei **si** lepădări de luptă, dzîcînd: "N-avem cura să ne mai punem împrotiva direptăpTi, **câ** nkeş putem şi mai vîrtos, **ci** vedem învincit pre mai-marele nostru!".

Atunce Maxentie mîniindu-**si,** îmvăţă **si** facă foc mare, să arunce într-însul pre ritori. Carii deaci-ş audziri răspunsul morţii, cădzuri la picioarele măceniţei, rugîndu-să să le iarte Domnul cîte cu nepriecaperea greşiră şi si si spodobască Svîntului Botedz şi darului Preasvîntului Duh. Iară svînta implindu-si **de** dulceaţă **şi** de bucurie, dzîsă lor "Adevăr, ferîciţi sînteti voi şi nârociţi! Că părăsiţi intunearecul ş-a| urmat luminii direptăpTi! Şi, părăsind pre-mpăratul pemintesc şi stri- / căcios, v-**aţ** lipit **la** cerescul **şi** veacinicul împăraţi Nu **vi** fie grije într-aceasta! Că focul cu care vă sparie necuraţii vă **va** fi botedz **şi** scări spre ceriu să curiţască toată năvala şi prăvuiala sufletului şi trupului vostru şi ca neşte luceaferi luminoşi **vi** va duce la împăratul acela, sâ vă facă priianni şie iubiţi!".

Aceastea dzicîndu-le svînta, i-au învhatu-i cu nedejdile, însămnîndu-i pre top! cu peceatea lui Hristos în frunte şi cu mulţamire i-au trimisu-i la mărturie. Iară slugile i-au aruncatu-i în foc, bucuraţi, în luna lui noievrie, 17. Şi, sară, neşte creştini, priiatini Domnului Hristos, mearsără să-i siringă. Şi **aflări** moşn'iie lor întregi şi nebetejite, că nice părul nu le-au betejit să ardză. Aceasta **li-**i întîiul sâmn de prietenie cu Dumnidziu. Deci, mulţămind lui Dumnădzău cum să cade, pre mulţi întoarsără spre cunoştinţa adeviratiţii cu minunea aceasta, luminat şi cum să cade le astru cară la loc de cinste.

lari împăratul pusă grija citri svinti, ispitind în tot chipul să o-ntoarcă la păgînătăţîia lui. Şi, oeputind cu siloghizme filosoficeşti, apucă cu dezmierdări", dzîcînd: "Ascultă-mă, bunişoarâ fiică, că **le** sfătuiesc **ca** un dulce părinte al tău să te închini marilor dumnădzăi şi, mai vîrtos, lui Ermi muscul carele **şi** te-**au** împodobit cu de-atitea de filosofie daruri şi-ţ voi da (martori îm sînt dumnădzăii toţi) giumitatc **de** avȚnitt mea, **si** lăcuiesti cu mine în împărăţîie!". Iară svînta, ca o destoinică şi-nţăleaptă, «noscu g.ndul **lui Ş**. hhriile şi-i dzîsă: "IJescopere-ţL împărate, coliba şi nu ascunde vicleşugul vulpii! **L*** eu. precum ţ-om spus mth. sînt creştină ş-am vinit să mă logodesc lui Hristos, pre carele sîngur **îl** «mire ş, sfe«tn,c ş, veşmint şi podoabă ficiориei meale. Şi doresc de măcenie mai mult decît toată **[T ? ^ ! ^''' ^ P ^ c i i -** Iară împăratul, iarăş făcîndu-să că-i priiaşte, răspunsă: «Nu mă * v t ^ L v î **L T ^ S T ^ '' ^ '' «** **trLSLa**^asta necinste **r**^TriSoTst ***£%?JJ^*** *te* *II* oameni întru Domnu •jarearv..ntă Aceastea dzîsă svinta. Iară milostivul Dumnădzău au dăruit de sus şi **i** s-au împlut

Atunce MaxenUe .mvăță de o dezbrăcară din podoaba împărătească . Şi o bătu cu vine de bou fără mdă, doua ceasun, pre spate şi pre pînlece pînă ce farîmarâ acel svînt şi ficioresc trup. de s-au grozăvit acela ce era .nu. ghizdav şi frumos. Şi sîngele cura ca pîriuL de roşi pămîntul. Iară sVinta sta „ atita barbaţue şi destoinicie, c.t să mira ceia ce prăviia. Iară cînd fu orec'md, tirdzîu acea fiară nc-mblîndz.tă de o lasara de la bătaie şi o pusă la-nchisoare şi-mvăță să o flămîndzască doiăspreacc dzîle fără mîncare, p.nă-ş va gînd. cu ce munci o va umori.

Iară Avgusta, împărăteasa lui Maxentie, avea mult mult dor sâ sâ-mpreune cu svînta, că foarte o-ndrăgisă audzînd de bunătățile ei şi de vitejie şi, mai vîrtos, pentru visul ce vâdzusă într-acealea dzîle, cum mai gios sa veade. Dintr-aceaea, s-au săgetat la inemă în dragostea ei, atîta ch nu putea să doarmă. Şi, ieşind împăratul din cetate cu o treabă, să zăbăvi puține dzîle la un saL Şi aşea împărăteasa aflîndu-ş vreame dorului.

Şi era un mare boiarin puteamic hatman preste ost strotopedarh, priiatin mare împăratului. Şi-l chema Porfirion, om credincios şi înțâlept Acestuia ş-au spus împărăteasa taina, dzîcînd: "în ceaealaltă noapte am visat pre Ecaterina unde şedea în mijloc de mulți tinerei şi fețişoare frumoase, îmbrăcate cu podoabe albe. Şi atîta strâlucoare ieşiia de la fața ei, ch nu puteam să-i caut Şi ea m-aa pus lîngă sine şi mi-au pus în cap cunună de aur şi mi-au dzîs: «Domnitoriul Hristos ț-au trimtsu-ț ceasta cunună .». Drept-aceaea, atîta mi-i dor să o vădzu, ch n-am răpaos. Deci te rog să faci în vrun chip, cu taină, să mărgu să mă-mpreun cu dînsa!".

Iară Porfirion răspunsă: "Eu să-ț împlu dorul, împărăteasă!". Deci, deacă noptă, luă doauă sute de voinici. Şi mearsără la temniță cu-mpă- / răteasa şi dind bani temnicearilor d-au deschis. Şi întriod, dcacă vădzu împărăteasa pre dorita ei acea svînta față a măceniței, acea înflorită în dumnădzăiescul dar, s-au minunat de-mHorită lucoare a împărăteasca ei față şi cădzu la picioarele ei cu lacrămi, aceastea dzîcînd: " Aemu sînt fericită, împărăteasă, că te-am dobîndit! Că eu doriiam, prespre fire sâ vădz împărăteasca ta față şi-nsăta ca cerbul să audz limba ta acea curatoare de stride! Şi, mai aemu ce m-am spodobit dorului, nu-m voi face voia-rea, de m-oi scăpa de viață şi de împărățîia mea! Că mi-i veaselă inema şi sufletul, sprejenind atîta dulce lucoare de la ghizdava ta față! Fericită eşti tu şi rîvnită, că te lipişi la stăpîn ca Acesta, de la Carele-ț iai atitea daruri şi haruri!". Iară svînta îi răspunsă, dzîcînd: "Fericită eşti şi tu, o, împărăteasă, că vădz o cunună ce-ț pun în cap svintii îngeri, carea ti o vei dobîndi după trei dzîle, pentru putintea muncă ce vei să rabdzi, ca să-ți mergi la adevăratul împărat, să înpărățăşti în veaci!". Dară ea dzîsă ei: Temu-mă de munci şi de soțul, că iaste foarte jestoc şi fără omenie!". Şi-i dzîsă svînta: "Aibi nedeajde că vei avea la inema ta pre Hristos agiutindu-ț să nu te prindză nice o muncă, numai putinei aicea te-a durea trupul în treacăt şi acolo te vei odihni în veace!".

Şi, grăind aceastea svînta, c-ntrebă Porfirion, dzîcînd: "Ce dăruiaşte Hristos celora ce cred întru Dînsul, că voi şi eu să-i fiu Lui slugă?!". Şi măceniță feace: "N-ai cetit cîndva nice vro carte creştinească, nice ai audzît?". Şi Porfirin feace: "Din cuconie am tot crescut pre la războaie, zăbăvindu-mă şi n-am mai grijitu-mă de alte!". Şi-i dzîsă svînta: "Nu poate limbă să povestească bunurile carile bunul Dumnădzău şi lubitoriul-de-om au gătat celora ce-L iubăsc pre Svinția sa şi-l păzăsc poruncile!". Atunce Porfirion, de bucurie multă împlîndu-să, credzu întru Isus Hristos cu doauă sute de voinici şi cu împărăteasa. Şi, sărutind toți cu bună smerenie pre svînta măceniță, să dusără.

Iară iubitoriul-de-om Dumnădzău şi milostiv nu lăsă pre svînta negrijhă atitea dzîle, ce, ca un drăgăstos // şi milos părinte, arătă către dînsă socotință cum să cade. Şi-i trimitea hrană cu o porumbiță preste toată vreamea. De-aciia, şi Svintia sa, puitoriul de biruințe, cu sine au venit, cu mare slavă, să o cerceteadze şi toate cereşti le şiraguri. Ş-au întărit vitejiia ei mai mult şi au datu-i bărbățîie, dzîcindu-i: "Nu te îmfricoşea. iubita mea fiică, că Eu sînt cu tine şi nu te va prinde nice o muncă, ce cu răbdarea ta vei întoarce pre mulți la numele Mieu, să te spodobeşti a multe cununi şi daruri de biruințe!".

Aceastea i-au dzîs la noaptea cea de-apoi Domnul. Şi, demineață, deacă şedzu la scaun împăratul, îmvăță de adusără pre măceniță. Carea veni la împărățîie cu sufleteşt darun şi dulce învoieşeare cît şi prăvitorii să luminară de strălucoarea aceiia frimseti. Dară şi împăratul să spămintă. Şi gîndind că orecine au hrănitu-o la-nchisoare şi drept-aceaea n-au slăbh atitea dzîle, nice s-au grozăvit, vru să facă rău temnicearilor. . - - , , .

Iară svînta, pentru să nu pată cei nevinovați, spusă: "Eu, împărate, hrana nice leac nu mi-au dat om, ce domnitoriul mieu Hristos, Carele grijeaşte de şerbii săi m-au hrănit! . Iara-mparahu, mmndu-să de-atîta frîmseațe, vru să ispitească iarăş cu măguliciuni şi cu lingăntun, dzîcîndu-i: **T*** s-ar cuveni

S floarea **sS** ve$!ed/.castc şi ca visul sâ desfiră. de pu|înca boală sau dc bălr.neaţc sau de moarte! Dec.

"iară **nZ**.cr^rm'ind svi..la cu Maxcntic, un cparl. orccarc, ce-l chema Hursasadcm, ascuţit la minic **s**'i la muncit măiestru, vrînd să-ş arate către împăratul priinţa, gînd.nd, dz.sa aceastea: "Eu, îmnâratc aflaiu un meşterşug să biruieşti prc ficioara sau să pa|**ă** cu greale durori moarte! Porunceaşte **să** facă palm rotc dc lemn într-o osie. carile să bală împregiur brice şi / hiare tăioase şi ascuţite, 2 să să îmvîrtcască na direapta şi 2 na stînga. Şi-n mijlocul lor să puie prc fic.oară legată. Şi aşea imvirtind roatele **să** /.druniicc carnea ci. Şi. întîi. **să** cam vîrtcască roatele să Ic vadză, doară s-ar spania şt s-ar îndupleca poruncii talc sau să moară umilită moarte!". Şi plăcu împăratului sfatul eparhului.

Şi îmvăţă dc le gătară în trei dzîle. Şi adusără prc svînla să Ic vadză. Şi îmvîrtiră roatele să o sparic şi-i d/îsâ: "Vcdzî-lc. într-accasta cumplită muncă vei să mori cu amară moarte, de nu l-ii închina idolilor!". Iară ca răspunsă: "Spusu-ţ-am de multe ori gîndul mieu, deci nu-ţi piiarde vreamea, cc fă cum ţi-i voia!". Dc-acii. dcacă ispiti multe ori acel necurat cu măgulituri şi lingăriciuni şi nu putu să o mute din gîndul ci. îmvăţă să o leage şi să o arunce în rote şi să le pornească reapede, ca să-i facă mai cumplită moarte.

Dară cu darul lui Dumnădzău stătu lucrul împrotivă. Că îngerul Domnului, pugorînd din ceriu, au agiulal svintei. Şi îndată să află svînta dezlegată şi sănătoasă. Iară rotelc să răstogoliră singure şi pre mulţi necredincioşi umorîră ticăiţeaşte. Iară prăvitorii, vădzînd preaslăvita minune, strigară: "Mare-i Dumnădzâul creştinesc!". Iară împăratul, de mînie negurat, să turba şi năsliia să dea svintei ş-altă muncă proaspătă. Dară împărăteasa, deaca audzî minunea, ieşi de la cămara ei la împăratul, de-l înfruntă şi-l mustră, dzîcîndu-i: "Adevărat eşti brudiv şi fără minte a tc cutedza cu Dumnădzău viu să tc lupţ. muncind pre şarba Svinţiii sale fără ispravă!". Aceastea fără nedeajde deacă audzî împăratul, să feace sircap dc mînie şi dc fiară mai fără omenie.

Şi. lăsînd într-o parte prc svînta, întorsă mîniia asupra soaţei sale. Şi, uitînd acel fieratec rudeniia firei. îmvăţă să-i rumpă ţiţclc a femeii sale cu cleşti dc muncă. Iară fericita avgustă sîmţiia cumplită şi grea durcarc, însă îi părea bine, bucurîndu-să că pate pentru adevăratul Dumnădzău, rugîndu-**să** Svinţiii sale să-i trimită de sus agiutoriu. Şi, deacă-i tăiară muncitorii ţîţele, cura sîngele pîrîu şi prăvitorii vădzînd să împlca de milă // şi de jeale, durîndu-i vădzînd muncă nepovestită şi nesuferită. Iară acel mincătoriu dc sînge şi neniilostiv nice leac nu s-au mişcat spre milă de carnea sa. Cc îmvăţă să-i taie capul cu sabiia. Iară ea, bucuroasă priimind acesta răspuns, dzîsă către svînta cu bucurie: "Şarba adevăratului Dumnădzău, fă rugă pentru mine!". Iară ea îi dzîsă: "Pasă-ţ cu pace să împărăţăşli cu Hristos în veaci!".

Deci fericita avgustă, în 23 a lui noievrie i s-au tăiat capul, pre poruncă.

Iară voievodul Porfirion mearse noaptea, pre-ascuns, cu soţiile sale şi astrucară cinstitele ei moştii. Şi cînd fu demineaţă. vrînd tiranul să ecarte neşte nevinovaţi, să spusă cu soţiile sale la divan, dzîcînd: "Şi noi creştini sîntem, voinici marelui Dumnădzău aleşi!". Acesta audzu nesuferind Maxcntic, gemu dc la inemă, zbierînd: "Vai să pieiu, de vreame că pierduiu şi pre minunatul Porfirion!" Dc-acii. înloreînd către alalţi, dzîsă: "Dară şi voi, voinicii miei iubiţi, ce v-au lovit de v-aţi lepădat dc dumnădzăii părinteşti? Cu cc vă sînt vinovaţi?". Iară ei nu-i răspunsără cuvînt. Dară Porfirion ii dzîsă: "A cc laşi capul şi întrebi picioarele? Cu mine grăiaşte!". Iară el îi dzîsă: "Cap rău, tu eşti vina perirci lor!". Şi. neputînd a-l mai întreba de mînie, îmvăţă să le taie capetele a tuturora. Şi aşea. în 24 a lui noievrie. să săvîrşiră. Şi să-mplu prorociia svintei ce-au dzîs împăratului că "Mulţi din casa ta vor creade în Domnul Hristos pentru mine!".

Cînd fii a doa dzî. adusără pre Ecaterina la giudecată. Şi-i dzîsă Maxentie: "Multă dosadă şi pagubă im feecşi! Tu mi-ai smomit femeaia şi hatmanul mieu care îm era toată putearea oştilor meale! Ji alte reale m. să t.mplară pentru tine! Şi să cădea să te umor fără milă! Dară ţ-voi ierta, că mi-i milă li'.T, ,P!CI !,0artfrUm0aSăCaline Si-nUl'eapffl! Dară fă pre voia mea iubită, închină-te uvmm.$**2 o7** T TI*?*?» cunun «ta! ^ nice dănăoră să nu-ţ frîng voia, nice să fac lucru Tară ^ele de-adi v t L E l T Y " * ^ ^ M * mai a,tă îmPă^easă!". Aceastea şi altele de-aci. vâdz.nd / că.nu o m a, poate m.şca cu nemică, deade răspuns să o taie afară de cetate.

n i ^ ***f*** ^ ^ ***J l*** ***T*** x l l . ***Â*** **T** 'f l0CU lP icrdzarii - Şi "aroade multe urmară după dînsă, de bărbat, ş, feme. pl.ng.ndu-o unde o duc la p.erdzare (cum le părea lor), "feţişoară aşea de frumoasă

şi-nţalcapla ş. dc cinste marc . IarA dm ceale dc-a firea femei bocinclu-o îi dzîcea: "O ghizdavă cucoana ş. luminata, a cc cşt.aşea de cu memă vîrtoasă, dc-ţ alegi moartea mai bine decî viaţa cea dulce?! Dcrcp-ce sa puaie Para treaba ş, în deşert floarea linircaţelor tale? Dară nu-i mai bine s-ascu ţ* de împăratul, sa Ic-ndulccşti mlr-atila fcncinţă, decît să mori ticâiţeaşlc?!". [ară ca răspunsă: "Lăsaţi-va !ICC I plms rara fojos ş. mai b.ncva bucurat„ c fi cu prăvăsc prc mirele mieu Isus llrislos, Pacăloriul inl eu ş, in.nlu.tor.u mieu! Carcş iaste măcenicilor frîmseaţe şi cunună şi mă chiamă la sine, la aceale nepovestita lnm.se» a raiului, sa-.nparaţăsc depreună cu dînsul şi să mă veselesc în veaci nesfirşiţi-Dec. nu ma pl.ngcţ prc minc.ee va plmgcţi prc voi, că vă duccţ pentru necredinţa voastră în focul cel ncfîrşit sa va munciţi şi sa va frigcţi totdeauna!".

De-acii, dcacă sosiră la locul lîrşcniei, feace Svinţia sa rugă aşea: "Doamne Isus Hristoase, Dumnădzăul mieu, mulţamascu-ţ că pusăşi prc slînca răbdării picioarele meale şi-ndreptaş paşii miei' Tinde-ţi aemu preasvinlelc Talc palme, carile pre cruce le-ai rănit ş.-m priimeaşte sufletul carele l-am jârtvit pentru dragostea Ta! Ţ-ad aminte, Doamne, că sîntem carne şi sînge şi să nu laş sâ sâ-nlrunteadze dc cumplіţii luătorii dc samă, la-mfricatul tău giudeţ greşealelc meale ceale nepricepute! Ce să le speli cu sîngele mieu ce-l vărs pentru tine! Şi tocmeaşte sâ fie trupul acesta, ce pcniru line s-au dcmical ncvâdzut celora ce-l vor vrea cerca! Şi-l apără întreg şi nestricat, unde vei porunci împărâţîia Ta! Caută din nălţîmca Ta svînta, Doamne, asupra dvorbitoriul nărod acesta şi-l îndircaptă la lumina cunoşlinţii tale! Dăruiaşte şi a cîţi vor chema pentru mine preasvînt numele Tău, tot ce vor cearc spre folos, ca să fie // lăudate dc toţi măririle tale, să te slăvască cu-mpreună ne-ncepulul Tău Părinte şi-mpreună văcuitoriul tău Duh, acu şi pururea şi-n veacii de veaci! Amin .".

Aceastea deaca să rugă, dzîsă tăietoriului să plinească porunca. Carele, întindzînd sabiia, tăie cinstitul şi svîntul ei cap, în 25 a lui noievrie. Şi iarăş atunce, vrînd Dumnădzău să cinstească pre svînta sa şi tot-cinstita măceniţă, minunea urmă după minune. Că, în tăietura fericitului ei cap vădzură loţ carii era acolea c-au curs lapte în loc de sînge. Iară cinstitul ei şi cu totul cinstit trup, într-acela ceas, îl rădicară svinţii îngeri şi-l dusără cu cinste în muntele Sinaiului. Şi cu bună smerenie îl astrucară întru slava Domnului nostru Isus Hristos. Amin.

într-aceastaş dzî, svinţii 150 dc ritori îmvăţaţi şi de svînta Ecaterina biruit şi creştinaţi, cu foc să sfîrşiră.

într-aceastaş dzî, svînta Vasilissa, împărăteasa lui Maxentie, de sabie s-au săvîrşit. Stîh:

Lăsă Vasilissa pre-mpăratul pemintesc
Şi-ş luă logodnă cu-mpăratul ceresc.

Intr-aceastaş dzî, svîntul Porfiric Stratilatul cu două sute de vonici dc sabie s-au săvîrşit. Stih:

Stătu viteaz Porfirie cu a sa oste
pre pizmaşii lui Dumnădzău lovind din coaste.

Intr-aceastaş dzî, svîntul mare măcenic Mcrcurie.

Acesta svînt şi mare măcenic a lui Hristos Mercurie era în vremilc împăraţilor Dechie şi Valerian de la Analol. Băgat în ceata voinicilor de oaste martisilor, ficior fiind unui orecare Gordian, şicheai de rudă. Şi făcînd vitejie odănăoară asupra varvarilor, arătîndu-să îngerul lui Dumnădzău şi-mbărbăfîndu-1, dobîndi de la-mpărăţîie cinste de stratilat. Apoi, pentru mărturiia întru Domnul Hristos, astătu naintea împăratului Dechie. Şi-l deade de-l croiră cu cuţîte şi-l legară la patru pari întins şi, dedesupt, îl fripsără cu foc. Şi să stingea focul de cursorile sîngelui svinţiii sale. De-acna, / îl .spindzurară cu capul în gios cu o piatră de-a grumadzi. De-aciia, iarăş îl bătură cu un bic, de aramă cu palm viţe. De-acolea, îl dusără la Chesariia Cappadochiei şi-i tăiară capul. Şi era svîntul măcenic, cînd au răbdat aceaste munci, de 25 de ai, mare la stat, de-a hirelea şi faeş, frumos la svînta faţă, cu parul galbăn şi rumăh şi veasel la căutătură.

într-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Pelr Săhastrul.

Acesta dintru svinti părintele nostru Pctr, născut în Pont, din părinţi dc rudă bună, au trăit cu dînşii şeapte ai. Alallă viaţă ş-au cheltuit în filosofie, întîi la Galaliia, apoi au mărs in Palestina, pentru •să vadză Svintele Locuri. Şi, de-acolo venind, cuirierâ pînă la Ant.ohna. Ş. inchidzindu-sa intr-o chilie, să grijiia de suflet, vorovind pururea cu Dumnădzău, nemică altă m.nc.ncl bucate Pară numai a treia dzî, o bucăţea de pîine şi puţînlea apă. Acesta luă putcarc asupra dimonilor Ca f^umd de draci pre un om, anume Daniil, şi îmvăţîndu-l, l-au Tăcut depreună r.hnitor. spre bunata ş depreună nevoitorii.. Ş-au tămăduit şi ochii unui orb. Şi multe fealiun de boale ş. multe au făci ^ Unele s.n scrise, altele să povestesc Acesta să feace vestit m Antiohna ş. in ocnstiia ei. Şi trâ.nd m trupul muricios nouădzăci şi noauă de ai, mearse la Dumnădzău.

într-aceastaş dzî, şease sute şi şeaptcdzăci de măcenic. dc sabie să sav.rş.ra.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăscaşle.

ÎNTH ACFASTÂ LUNA, 26, preacuviosul părintele nostru Alipic Stîlpnicul.

Acesta' svînt era în dzîlele împăratului Iraclie din Adrianopol, oraşul Paflagonilor. Carele şi
7lr mainte **de** naştere fu cunoscut **cu** bune seamne de maică**-sa** în // ce chip va fi după naştere. C-au **Tnuna.** şi pntacei de-a,unce , i prc aceşti de**-aemu** cu minunata Iu. răbdare. Că vădzu ,,, v,s maica-sn cînd **era** srca că |înca **îm bra**|c un mieluşel frumos, **cu lum**.n. apr.nsc **tn** corn.|c. Care lucru era somnul bunătăţilor s**.'viciii ccii** minunate, luminate cc era să arate mai apoi. Deci acesta s-au nevoii cu dc toata ."-om**la** S-au făcui minuni **ş-au** întrecut prc to|i cu răbdarea, c-au stătut deasupra unu, sl.lp c.ndzăc. si trei **dc ai** Si **dc** vreame cc l**-a,,** rănit vicleanul, **ca şi** prc Iov dircplul dc l-au rănit, dc-ac,,a **n**-au putut **a mai** sta sculat **cc** s-au râdzîmal prc coastele dc**-a** direapta, dc au răbdat 13 ai, dc nu s-au mai întors **prc** altă parte, pînă cînd **ş-au** dat sufletul **în** mîna **lui** Dumnădzău. Iară viaţa svinţiii sale preste tot au (ost lOOdeai

intr-accastaş dzî. preacuviosul părintele nostru Stilian Pallagonul.

Acesta **s**-au svinţii din zgău şi s-au făcut lăcaş Svîntului Duh. Că, răşchirînd la săraci avearea cc **avea. s-au** făcut călugăr **şi**-ntrecu prc toţi cu truda şi cu petreacerea cea grea. De-aciia să dusă la pustie. **Şi** înlrînd într-o peşteră, luă hrană dc la îngerul lui Dumnădzău cc-i aducea. Şi s-au făcut lămăduiUiriu **a** nevindecate bolc, că şi cînd ucigătoarea moarte sterpiia maicele de prunci, umorîndu-lc pruncii, aluneca maicele să-mvăţasă a striga numele svînlului. Şi, zugrăvindu-l în icoană, iarăş li sâ-ntoreca roadă în cuconi, dc Ic cusla pruncii fără sminteală, pentru ruga svîntului. Şi, răpăosînd, s-au astrucat în oraşul Paflagonilor, făcînd multe isţealenii şi minuni.

fntr-aceastaş dzî. pomenirea prcacuviosului părintele nostru Acachie celui din *Leaslvifă*.

Acesta era într-o mănăstire la Asiia. Tinerel fiind încă, petreacea viaţă săhăstrească . Şi avea un stareţ căruia era supt ascultare, foarte aprig şi stropitoriu şi mult rău rabdă de la dînsul. Uneori era / cu vînătăi preste ochi, alteori preste grumadzi, alteor capul spart şi nice dănăoară nu era fără rane şi vînâtăi dc la acel ncmilostiv stareţ, nouă ai cc trăi la acel stareţ. Şi să răpăosă Acachic dc mearse către Domnul şi fu îngropat în ţinterim cu părinţii. De-aciia stareţul acela mearsă la un părinte mare ce era prc-acolca şi i să jelui c-au murit Acachic. Iară acel părinte nu-l credea. Şi-i dzîsă: "Blăm d-ii vedea!". Şi mearsără amîndoi la ţinterim. Şi strigă cinstitul bătrîn acela ca la un viu la acel mort şi-i dzîsă: "Frate Acachic, dară ai murit?". Iară acel cu-minte-bună ascultoi şi după moarte arătă ascultare şi posluşanic. Şi dzîsă către marele: "Cum poate, părinte svinte, omul ascultoi să moară?". Atunce stareţu său să-mplu dc frica minunii şi cădzu la pămînt cu lacrămi de plînsă. De-aciia ş-feace chilie aproape dc mormînl, dc-au trăitu-şi rămăşiţele vieţii cerşindu-şi pururea iertăciune şi dzîcînd c-au făcut ucidere. Deci dumnădzăicscul Acachic, obîrşindu-şi fericita viaţă în nevoinţe ca aceastea, s-au mutat în fericinţă din lume. Şi svîntul lui trup, dc putearea lui Dumnădzău iaste ferit de răsîpitura cea fireşe, de**-au** stătut întreg şi neştirbit mulţi veaci.

Şi, ieşind dănăoară părinţii aceii svinte mănăstiri de să dusără la seacere, lăsară 2 călugări în mănăstire, unul dc straje. altul căce era bolnav. Şi să tîmplă de muri bolnavul, iară cel de straje, vâdzindu-să că-i sîngur. nu putu birui să-1 îngroape, ce mearsă de deschisă mormîntul minunatului Acachic. Ş-au îngropat prc acel frate mort cu svîntul ş-au închis. Şi, a doa dzî, cînd mearsă să vadză, el află pre mortul lepădat aflară din mormîntul svîntului. De-aciia, iarăş l-au băgat în mormînt şi iarăş, deacâ-l află ş-a daora lepădat, începu a grăi svîntului cu direptul, cerşind giudeţ şi dzîcînd către dînsul: "Am audzît, o. svinte Acachie, că tu te-ai nevoit cu ascultarea mai mult decît toţi! Iară aemu, precum tc vădz. tc feceş ncascultoiu şi sămăţ atîta, cît nu priimeşti nice pre fratele, ce şedzi de-1 arunci afară. Deci sau să-1 laşi să odihnească cu // tine sau, dc-i mai face-o aceasta, nu te voiu mai răbda, ce te voiu scoate din mormînl!". Şi. băgînd iarăş mortul în mormîntul svîntului, să dusă. Şi cînd fu iarăş demineaţă. mearsă să mai vadză. Şi, deşchidzînd, află numai pre mortul sîngur în mormînt, iară pre svtntu Acachic nu-l află. Şi pînă astădz stă mormîntul svîntului Acachie deşert, fiind numele svînlului.

Intr-accaslaş dzi, preacuviosul părintele nostru lacov Oşelnic.

Acesta lacov, sosînd la muntele ce era 30 de stadii departe în laturi de la oraş*, trăi acolo te.m vM Ce PC, ' "~ , b0rdci> nic Colibă Să Ş -' P' J inea scă nevoile firii. Şi aceastea le spuiu că E C l e ^ i T ^ Să răZboliSa dC pîntCCe "Şi fi-d bolnav. Şi abiia l-am **m v ă t** să-ş, margă pre-acasă ascultătorii ce era strînşi pregiur dînsul, de-i asculta •mvaţatura, **,mvaţ**.ndu., de credmţa cea direapta. Şi mai vîrtos că să dusără ş-aceia, el să munciia

dodc.ndu-1 firea ş. boala vmlrclor pmâ ce-au însărat şi, aşea precum dzîsăm, avînd sălaş ceriul în.r-acopcrcmmt. Ş. alila era dc răbdătoriu in toate lucrurile ca şi cînd să vrea nevoi în streinu trup Şi-ş îngrcu.a trupul cu ferecaturi de her, pre d.dcsupt cu trăsinc în 2 ţăsături şi cu 2 încinsături din faţă şi din dos ş,, la ammdouâ braţele aşea era oblojit cu şine dc her; hrana-i era, în toate sări, linte muiată cu apa

Dinlr-accaşlca trude au dobîndit daruri dumnădzăicşt. Că, murind un cucon, plîngca tatăl cuconulu., rugind prc svîntul ş. dzîcînd: "Şliu-tc. şerbul lui Dumnădzău, că poţ isă-m foloseşti şi nu te ,cll i a Tace rugă! . Ş, vadz.nd syintu că-l dodciaşle, i să feace milă şi pusă genunchilc la pămînt. Rugă Dumnâdzâu **ŞI-I** imvisă cuconul. **Şi**-l dcade sănătos la tată-său.

Şi sînt multe a svîntului ncvoinţc, ce lăsîndu-lc de multe ce sînt, vom spune una

Acesta, supărat fiind mult dc dracii, i-au gonitu-i cu ruga singură. Şi, faeîndu-i posluşanie un ucenic dănăoară m săptămină, adueîndu-i puţînlea apă de departe. Iară dracul să făcea în chipul svîntului şi icşiia / departe, naintea apei, de o lua dc-a mîna posluşnicului şi-l întorcea. Şi cu aceasta feace de era de-a murirea svîntul de seale.

Iară dănăoară posluşnicul mearsă fără vreame şi nu prinsă veaste tîlhariul acela sufletesc amăgieu şi veni cu apa posluşnicul pînă la svîntul. Şi, dcaca-l vădzu svîntul feace: "Cumu-i, fiiule, de nu-mi aduci apă dc-atîta vreame ş-am sosît la marc primejdă de seate?!". Iară el feace: "Pururea părinte, ţ-aduc eu apa la dzî şi la vreame, ce svinţia ta vii la cutare loc de mă tîmpini şi-m iai apa şi nu mă laşi să viu pînă aicea!". Iară svîntul îi dzîsă: "De-acmu nainte de mi-i mai vedea de o mie de ori oprindu-ţi calea sau ţîindu-tc rău, iară tu să nu-m dai vasul cu apa de-a mînă pînă n-ii sosî la acesta loc!". Acesta svînt s-au nevoit aşea bine şi mare făcătoriu de minuni s-au făcut. Şi obîrşindu-şi nevoinţă, s-au dus cătră Domnul, bucurîndu-să.

într-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Nicon, lui "METdHOH TE", adecă "pocăiţî-vă".

Acesta era de la Armcniia, ficior dc boiarin mare. Şi, audzînd dumnădzăiescul glas cc dzîce "Fiecare ce ş-au lăsat tatăl sau maică-sa, casa, fraţi şi aveare, pentru numele Mieu H npotui cu 100 de părţi va lua şi viaţă veacinică!", îş lăsă tot şi să dusă la o svînta mănăstire întru carea au arătat tot fcaliul de nevoinţă. Şi-ntrecu pre toţi cu petreacerea sa cea ascuţită şi grea. Şi, oblicindu-1 tată-său, îmbla de-l cerca prin toate mănăstirile şi lăcaşele călugăreşt.i Iară svîntul să dusă de-acolo şi cutrieră tot Anatolul slrigînd:"fllETdHOH TE", adecă:" Pocăiţî-vă!". Dintr-aceaca i s-au pus şi numele Mclanoite.

Şi mearsă şi la Crit de cutrieră ostrovul acela şi Peloponisul, adecă ostrovul moreanilor şi prin toate oraşe şi sate şi ţări prc-acolo. Apoi mearsă în Lachedemoniia, întru carea făcînd multe minuni şi feace o svînta besearica lui Isus Hristos, Spăsîtoriul nostru. întru cârca, stînd pînă la sfîrşit, s-au pristăvil precum au dorit, luînd de la svinţia sa cunună de nevoinţă şi dc biruirc.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru // Silă, episcopul dc Corinthul Pcrsidei.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 27, stradaniia svîntului marc măcenic Iiacov Pcrscaninul.

Acesta era în dzîlele împăraţilor Onorie şi Arcadic, creştini din strămoşii săi, lăcuind în oraşul Vithlava, în Ţara Eluzisinlor, dc rudă cinstită şi luminată şi cinstit foarte la împăratul Isdigherd. Şi, pentru libovul cel mult ce-i arăta împăratul şi cinste, s-au prclestit de s-au lepădat de Domnul Hristos. Şi, deacă vădzu răspuns de la maică-şi şi de la giupîneasă-şi, scriindu-i lepădîndu-să de dînsul şi adueîndu-i aminte dc groaza focului veacinic a muncilor iadului, a ce cinsti el mai mult prieteşugul împăratului decît liubovul lui Hristos, pentru puţînea slavă lumască, schimbă de luă ruşine veacinică şi osîndă, dintr-aceaca scrisoare a maică-sa şi a femeii sale s-au umilit cu sufletul şi i-au venit mintea. Şi s-au despărţit de la acea leage deşartă persască a-mpăratului şi-ş plîngea greşala cum să despărţi de Domnul Hristos. Şi, luîndu-i împăratul sama, să mărturisi creştin. Şi mărturisi prc Domnul nostru Isus llrislos pînă la moarte, cu carea l-au umorît cu cumplită şi groznică moarte. Că l-au tăiat tot cîte o bucăţea, întîi dcagetele, lot cîte unul, 20 de dcagete, apoi mînulc, tot cîte un ciolănel şi picioare, pînă au rămas numai trunchiul. Şi la toate tăieturile îl întreba şi tot vîrtos au mărturisit prc Domnul nostru Isus Hristos Dumnădzău şi Tvoreţ a toate săzdaniile, pînă ce-au rămas capul la trunchiu; apoi .-au tăiat şi capul. Şi ş-au dat mulţămind lui Dumnădzău sufletul în mînule Svinţiii sale.

într-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Roman Ciudolvoreţul.

Acesta fericit Roman născut în Ţara Rusască şi, treeîndu-şi vîrstă cea d.nt.i, ven. la Antiohiia. Şi s-au închis denafară de oraş, într-o căscioară / mititea, stremă. Ş. petrecu pma la sfirşen.e nice i-au mai trebuit foc, nice luminare, nice leac. Şi hrana îi era pîine ş. sare ş. puţmea apă bea, cit

„„mai să fie viu Si îmbrăcămintea îi era dc păr şi pre didesupt purta ferecătură grea dc her preste trup. Acesta spodobindu-să dumnădzăicscului dar, au tămădui, a mulţi oameni boalc. Ş. prc multe feme.ee nu facea^uconi. cu n.ga sa către Dumnădzău, le-nu dărut. cucon.. Ş, pre midţ, feace dc dob.ndiră impartliia lui Dumnădzău cu minunatele sale îmvăţături. **Şl.** aşca v.c|u.nd ş. s(îrş.ndu-să, s-au dus la sălaşele lui Dumnădzău ccalc veaciniec.

într-aceastaş dzî. svîntul Nathanail s-au săvîrşit.

intr-accastaş dzî. preacuviosul Pinufric cu pace s-au săvîrşit.

Pcntr-a lor svinte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte.

ÎNTK-ACKASTA LUNA, **28,** pomenire, preacuviosul părintele nostru şi ispoveadnic Ştefan

AccstH crn în vremilc împărăţîiei lui Anastasie, atuneca tîmplîndu-să patriarh svîntul Ohcrman Si era născut, crescut în Ţarigrad din părinţi creştini, loan tată-său şi Anna maică-sa. Şi dc mic nevoi cu-mvălătura svintei Scripturi. Şi-n toate dzîle mergea cu maică-sa la svînta besearică, dcprindzindu-să cu postul şi cu grea petreacere. Dc-aciia s-au îmbrăcat şi în schima călugărească în vîrstă dc 16 ai. Şi-ndată purceasă a creaşte în toate nevoinţele ceale sufletcşt, scurtînd toate porncalelc trupului.

N-au zăbăvit multă vreame şi s-au săvîrşit minunatul loan, egumenul lut. Şi fu pus egumen fericitul Ştefan într-acel vestit munte a lui svetîi Auxentic, la obîrşitul drumului nevoinţei. Că pornind sămânăloriul plcavclor războiu fără leage asupra svintei Besearici, sâ nu să cinstească svintele şi cinstitele icoane. Şi era spre-aceasta ispravnic şi măiestrie Leon Isăvreanul, ce el lipsi din viaţă, înfruntat de fericitul Ohcrman Patriarhul şi destul // dojenit.

Iară sircapul şi turbatul lui ţinc, Costantin Copronim, cc feace ca mai marc răutăţi, stricînd svintele icoane şi ardzîndu-lc şi urghisind şi căznind în tot fcali pre călugări. Carele oblicind şi de svîntul Ştefan că cinsteaşte svintele icoane şi li să-nchină, ducînd cinstea la Dumnădzău şi pre dînsul făcindu-l eretic şi ncascultînd să iscălească la păgîncasca lui poruncă asupra svintelor icoane în crcasele lui, au mînat dc l-au prins. Şi. după multe munci şi cazne, l-au închis în temniţa unde să chiamă pretorion. în carea era închişi şi alţi părinţi cc era aduşi din multe locuri, tot pentr-accea adunat. 42. Şi-ntr-altă soţîic a lui Petr şi Andrei, trei sute, tot aleşi de prin multe ţări. Aceştia toţi era stricaţi dc acel eretic, unii ochii scoş, alţîi nasurile, alţîi urechile, alţîi mînule şi barbele. Pre aceştia, prc toţi. aflîndu-i svîntul Ştefan, îi privitiia şi-i săruta şi-i întăriia, îmbărbătînd către nevoinţe şi către podvig împotriva pizmaşului dereptăţîi. Şi, făcînd în închisoarea pretorionului toată slujba călugărească, oblici spurcatul împărat că pretorionul s-a făcut mănăstire pentru Ştefan.

Trccînd 11 luni de cînd l-au închis în pretorion, l-au scos de l-au bătut cu pietri şi cu leamne. Iară unul de-acci ucigaşi luă un lemn şi-l lovi după cap dc-i frînsă giunghetura şi-ş deade în mîna lui Dumnădzău sufletul. Iară alalţi ucigaşi îl trăgea prin uliţă sfărîmîndu-i de pietri mînule şi picioarele, râmiind unghilc pre pietri şi deagctelc. Iară unul dintr-acei slugi a dracului luă o piatră mare şi-l lovi în plntecc de s-au spart şi i s-au vărsat toate maţele şi mănuntăile gios. Ieşi şi un cîrciumari cu un tăciune şi-l lovi în cap dc s-au despicat şi i-au vărsat crierii. Şi-l trasară de-l lepădară la locul ce să chiamă "a lui Pclaghiiu". Apoi l-au astrucat neşte creştini a lui Dumnădzău la locul unde-i pînă astădz. Aşea au fost nevoinţa svîntului Ştefan pentru carea ş-au dobîndit de la Dumnădzău cununa vieţii de veaci cu svinţii măcenici şi prepodobnici.

intr-accastaş dzî. svîntul Andrei, tras pre gios pentru svintele i- / coane s-au săvîrşit. Stih:

Din ţămă sînt făcut şi ţăma să mă strice,

Celui cc o au fapt chipuri voi da ferice.

într-aceastaş dzî. svîntul Petr, bătut pentru svintele icoane, s-au săvîrşit.

Stih [illegible] Ştefan şi-n bătăi s-au săvîrşit.

Prc Anna-m bătăi din viaţă scuturată

O ţine Hristos lingă sine-nstemală.

Într-aceastaş dzî. pomenirea svinţilor măcenici carii depreună cu svîntul Ştefan au mărturisit svintele icoane.

carii [illegible] Pravoslavnici, lepădîndu-să de lume, să feaceră călugări. Pre [illegible] moarte. Chemînd pre unul ce-l chema [illegible] stcaşte închinăciunea svintelor icoane, l-au iznuu-l cu piciorul in p.ntece şi .-au vărsat maţele; şi aşea s-au săvîrşit.

Prc **altul cc** era închis la Soslcniia i-au tăiat narea si l-au urghisit la llcrson. Şi, vrînd acolo să-i ,,,că moarte, au scăpat ... I lazan.a. Ş, acolo stătu episcop şi s-au săvîrşit mai apoi.

Altul, .arăs. Ştefan, l-au urghisit la Sugdeiia şi, acolo, pre mulţi polzuind, s-au săvîrşit. Aşijdere „ (ir.gone **ci.** alţii **cu** mult. urgh.s.ţ. să sfirşiră. Şi loan cel din Lcgalarionc, urghisîl la Dafnusiia şi bătut aclcasc, lăsa viaţa.

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului măcenic 1 narii şi cu dînsul şeaplc svinte Temei de sabie săvîrşiţi.

Acesta svînt Innrh măcenicul era de la Sevastiia şi, fiind tînăr dc vîrstă, dc slujba lui era măcilariu de muncit oamem. Şi-mpreună acolo unde munciia svinţii măcenici, agiuta şi el de slujiia la treaba muncilor. Şi, lîmplîndu-să în dzîlele lui Dioclitian împărat neşte svinte femei creştine date la muncă dc boiarinul Scvaslici, anume Maxim, agiutînd Irinarh pregiur munci. Şi vădzu // bârbăţîia măcenicilor, să lumină în suflet din darul lui Dumnădzâu, vădzînd că şi femeile să-mbărbătcadză pentru Domnul Hristos şi ruşincndză prc tiranul cu minunile **cc** făcea. Pcntr-accaca, să mărturisi şi pre sine creştin şi fără tăgadă strigă şi mărturisi prc Domnul llrislos. Deci îmvăţă boiarinul de-l aruncară în iazer. De-aciia, ieşind viu din iazer, l-au aruncat în cămin înfocat. Şi, ieşind din foc nebetejit, preaslăvită minune, i-au tâialu-i capul şi prcutului ce l-au botedzat, Acachic. împreună i-au tăiatu-'i prc-amîndoi şi pre svintele femei.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 29, nevoinţă svîntului măcenic Paramon şi cu dînsul trei sute şi şcapledzăci de măcenici ce-au depreună mărturisit.

Aceştia era în dzîlele lui Dechie împărat şi Achilin Boiarinul. Iară începătura din ce statură măcenici Domnului Hristos au fost aşea:

La locul Valsaliei, unde să chiamă Gheron, iaste multă izvorîtură dc ape fierbinţi, de tâmăduiaşte boale prcaslâvit. Şi, mărgînd la acela loc pentru întrămarea trupului său Achilin carele domniia de la-mpărăţîie scaunul Anatolului, învăţă să margă după dînsul de la Nicomidiia legaţi toţi aceşti depreună strînşi măcenici. Şi, întrînd Achilin în bojniţa Isidei şi făcînd spurcatele sale jărtve, dzîsă cu poruncă svinţilor să între şi ei să facă idolilor jărtve şi să să-nchine. Iară svinţii, apărîndu-să şi ncvrînd a face una ca aceaea, îmvăţă Achilin de-i tăiară pre toţ.

Şi aşea, ca neşte dumnâdzăicşti viteaji, să feaceră marluri minunaţi tuturorului împărat Hristos şi Dumnădzâu, întărit cu putoarea Svinţiii sale, fiind trei sute şi şeaptcadzăci. Prc carii, vădzînd svîntul Paramon, strigă în glas mare, dzîcînd: "Mare păgînic vădz cînd spurcatul acesta giunghe direpţii cum ar giunghia neşte vite. Şi-ncă / streini .". Iară el, Achilin, deaca audzî, să aprinsă de mînie şi-ndată învăţă să-l omoară. Şi, neprindzînd veaste svîntul, aşca-l prinsără trimişii pre unde trecea şi nu putură răbda să-l umoară unul, ce cu toţîi denaintea giudeţului aceluia să-ndesa să vearse sîngele cel nevinovat, cu mînule lor şi cu armele-ş, lovindu-l cu suliţe, alţîi cu trestii ascuţite prin limbă şi-ntr-alalte mădulările svîntului. Şi-l umorîră prăvind tiranul înlr-acela loc. Şi-l mutară în corturile ceriului. Şi fu numărat în ceată celor 370 de svinţi măcenici, depreună într-un coriu vcsclindu-să în veaci nc-ncelaţ.

într-aceastaş dzî, svîntul măcenic Filumcn.

Svîntul măcenic Filimen era în dzîlele împăratului Avrilian, din Licaoniia. Căra grîu la Ţara Galaţilor. Şi, fiind clevetit la Filic, ighemonul dc Anghira, şi mărturisind că-i creştin, întîi, i-au bătutu-i piroane în picioare şi fu muncit. Dc-aciia, îl spindzurară şi-l pătuiră*. Dc-acii, îl băgară într-un cuptoriu înfocat. Şi, ieşind din toate sănătos cu putcarea Domnului Hristos şi de iznoavă îi bătură piroane prin cap şi-n mîn şi în picioare şi-l gonîră ca vreo 30 de stadii pînă ce-au leşinat şi ş-au dat în mîna lui Dumnădzău sufletul.

într-aceastaş dzî, pomenirea a preacuviosul părintele nostru N.colae, arh.ep.scopul de Solun şi svîntul CWTOMWNHKh loan cel din Persida şi svinţii şcasc măcenici. Carii luaţi in goană şi s-au despicat o piatră de i-au ascuns şi, acolo, să săvîrşiră.

într-aceastaş dzî, svîntul Urban, episcopul de Machidoniia, cu pace s-au săv.rş.t.

într-aceastaş dzî, svîntul Dionisic, episcopul de Corinth, dc sab.e s-au săv.rş.t.

într-aceastaş dzî, svîntul Visarion în pace s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî, svîntul Pancozmie în pace s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî. svînlul Pilirun în pace s-au săvîrşit.
într-aceaslaţ dzî. svinlul măcenic Uallcrian dc sabie s-au săvîrşit.
16r Intr-accastaş dzi. svîntul Fcdros. răşină înherbîntată tur- // nată preste svm|.a sa. s-au săvîrşit.
Pcntr-a lor svinte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, JO, pomenirea svîntului slăvit şi-n lot lăudat apostol Andrei **Pirvo/van.** adecă "întîi chemat".. . . . .

Acesta marcle apostol Andrei era din oraşul din V.thsa.da. ficior orccănna Iona evreu, frate lui Petr apostol vîrhovnicul apostolilor Domnului Hristos. Acesta, întîi, stătu uc.nic svîntului loan Crăst.tcl si prcdteci Dc-aciia. deaca audzî prc dascălul că arată prc Isus Hristos cu deagetul şi dzisa: •Iaca mieluşelul Iu. Dumnădzău!". îl lăsă şi urmă Domnului Hristos. Şi, deaca dzîsă frătînc-său, lui Petr: "Află-mi prc Isus. prc Cel din Nazarct!", cu aceasta l-au tras spre Domnul Hristos. Şi să află şi alte multe în svînta Scriptură pentru dînsul. ,, ... , • _ , * - c - . I -

Acesta deaca urmă lui Hristos, cînd fu după nălţarea Svinţiii sale şi după pugonrea Svîntului Duh de-ş luară sorţ şi mearsără cine în cc ţară i-au arătat sorţul, acestuia svînt i s-au vinit Vithmua şi Marca Neagră şi părţile Propontului şi Halchidonul şi Vizantiia, undc-i aemu Ţarigradul şi Thrachiia şi Machcdoniia.

Şi sosind la Dunăre cc-i dzîc Dobrogea ş-alte ce-s pre lîngă Dunăre şi Tnessalna şi Ellada şi părţile Ahaici şi Amintinul şi Trapezontul, Sinopul, Iracliia şi Omastrul. Aceastea toate le-au îmbiat nu aşca curund precum să spune şi treacc cuvîntul, ce prin toate ţările şi oraşele păţî multe nevoi şi multe greutăţi şi nelesne lucruri. Săvai că toate le biruia cu darul Domnului Hristos şi cu agiutarea Svinţiii sale. Dintru care oraşe voi aduce la mijloc unul, lăsînd ccalcaltc pre sama cui le ştiu.

Acesta, mărgînd la Sinop şi mărturisind cuvîntul lui Dumnădzău, au întrat în multe scîrbe, că-l trintiia la pămînt şi-l lua unii de mîni, alţîi de picioare, de-l trăgea / grăpiş şi cu dinţii îl rumpea şi cu leamne şi cu pietri îl ucidea, pînă-l arunca departe afară de oraş, cînd îi rumpsără şi un deaget cu dinţii lor. Ce svinţia sa iarăşi s-au trezit şi s-au ivit zdravăn şi sănătos dc către toate ranele ce-i dedease. De toate veni sănătos cu darul Dcspuitoriului său şi Domnul Hristos.

Şi. sculindu-să de prc-acolo, schimbă multe cetăţi şi oraşe: Neochesariia, Samosatele, Alanii, Avazghii, Zachii. Vosporii şi Hersonul, aceaste ţări toate. De-acii, mearsă la Vizantiia, adecă la Ţarigrad. şi hirotoni acolo episcop pre Stahie. Şi, cutrierînd alte ţări, veni la luminatul ostrov Peloponisul unde să chiamă Morea. Şi, priimindu-l în gazdă Sosie, ce fusease bolnav de cumplită neputinţă şi l-au isţcalit svîntul. Şi-ndată acel oraş tot a patronilor veniră la Domnul Hristos, creştinîndu-să. Cînd şi femeaia anthipatului Maximilla, mîntuită de cumplite legături de boală, cu reapede vindecăciune dc la svîntul apostol, îndată credzu şi pre înţăleptul Stratocan, frate anthipatului Eghcat, şi pre alţîi, pre mulţi, cu de tot fcaliul de neputinţe, să tămăduirii cu pusul mînulor svîntului apostol.

Pentr-aceaea, mîniindu-să Egheat, răstigni pre cruce pre svîntul apostol, de l-au scos dintr-aceasta viaţă. Iară el încă muri rău, cădzînd dintr-o ripă naltă, s-au făcut fărîme. Iară svintele moştii a svîntului apostol preste multă vreame s-au mutat în Ţarigrad, în dzîlele împăratului Costantie. Cu porunca lui svîntul măcenic Artcmic l-au adus şi fu pus cu svinţii apostoli Luca şi Timothei în străluminata Besearică a Svinţilor Apostoli.

Commcntarie dc svîntul apostol Andrei întîi Chematul:

Lăsînd ficiorul Zahariei, Marele loan, pustiile şi pugorînd pregiur împlctcle oraşelor, că striga prc glasul cuvîntul, pre sfeaştnieul lumina carea era ivită în lume, de să grăbiia să lumineadze la-ntuncarec. Dc la // carele aştepta să ia şi botedzul pentru noi acel mai curat şi cît toată lumina, de vreame că avea şi ucinici agiutori şi slujitori la treaba botedzului pocăinţei a mult.

Unul de-aceşlia era şi Andrei, om curat şi stidliv, cu frică, hamic în toate. Care cu adîncul înţălcpciunii cerca dereptatea ce să afla într-adîncul svîntei Scripturi. Şi cerca şi iscodiia prorociile ccalc de Domnul nostru Isus Hristos, ce era ascunse în cuvînt, ca supt un acopcremînt, de să da la cela carele să striga şi să mărturisiia de dînsele.

Vrînd dară loan să puie la ştiinţa lui Andrei ş-aloralalţi ucinici pentru Hristos mai mare gînduri aecit pentru sine, aleasă do. ucinici dintr-ai săi, hiind unul de-acei doi Andrei, de-i luă cu sine Şi vădzînd pre Isus mărgînd, feace: "Iaca mieluşelul lui Dumnădzău!". Şi pentr-aceasta ei îndată Pn"££S? W n?°SJ'"L întrebară unde f**™"- Ş'-ntorcîndu-să Isus le dzîsă: "Dară pre cine vaîurl'si 'SJ^lP*Dasca|f'. unde Pe**»"- Svinţia sa feace: "Veniţi de-ţ vedea!". Şi veniră de Cela^hTT^ • !a ?V,nt,a ^ prCCUm SPune evanghelistul. Deci Andrei, aflînd pre ^la^SiSi — rnga, DmSU! Şl CUn0SCÎnd cealea ce ?tiia- "« tăinui comoara numai şie, ce teacc la parte soţue şi pre fratele său Petr.

Accaşl.a era clin Vithsa.da, sal prost şi nebăgat samă, iarâ pentru dînşii s-au Tăcut vestit ş. cinstit. Lra părinţi, lor dc-ş Unea v,a,a cu agonisita mînulor la pâscărie, cum spune apos olul **2** afliirâ prmdzmd peaşte ş, păzind mrejile cum trebuie şi-i dzîsă' "Aflâ-mi pre Mesiia'ce ă dzfci „nstos! Aceasta cu adevărat era un sâmn de suflet ce doriia de venirea Svinţiii sale.\ Dară ce vret sămna alta adăosura art.cului fără aceasta, că, dzîcînd "pre Mesia", arăta Andrei că aştepta cu adevărat pre I Instos, care n-ayea mec o simbră cu ccialalţi. Deci Petr ce feace?! Să arătă ş-acicea fierbinte şi reapede şi sa pleca frăţine-său. Şi, lumdu-l Andrei dc mînă, îl adusă la Isus

Şi, deaca-1 vădzu Isus feace: "Tu eşt Simon, ficiorul lui Iona! Tu te vei chema Chifa, ce să dz.ee Petr. Ca, mtre-acea oră cc era ,n- / chis în temniţă loan şi, ca un proroc şi mai mult decît prorocul , cunoscu ca, in puţ.nă vreame, era sâ-l umoarâ Irod şi ucinicii săi vrea rămînca în umbra legii şi la-nlunearcc. Şi pentru să nu fie aşea, nice să rămîic ucenicii în gînduri de gios de Hristos, ce feace?! Mmă pre 2 ucmic. dintr-înşii la Hristos de-l întrebară: "Tu eşti acela ce va să vie au prc altul vom aştepta?!". Deci ce feace stăpînul cunoştinţelor? Nice ascunde cu totul, nice descopere să-ş arate sîngur dumnădzăirea. Ce, dînd loc lucrurilor, îi lasă să prăvască şi să oglindească şi să cunoască că Acesta ce le face aceaslea iaste să fie, că-i Acela ce va să vie. Că Ic dzîsă Svinţia sa Domnul Hristos: "Păsat de spuneţ Im loan că orbii dobîndesc vedearc, surdzîi aud, morţii să scolă, şchiopii îmbla zdraveni, mişeii dau veşti bune şi ferice de cela ce nu să va blăzni pentru mine!". Deci loan trimisă penlru întrebarea, nu ca doară nu ştiia pre Domnul Hristos, ce pentru dînşii, ca să-i vadză putearea dumnădzăirii de pre minuni.

Aşijdere şi Domnul Hristos, trimiţîndu-i la loan cu răsponsul, nu pentru să-l încredinţeadze să-L încunoască, că-l cunoştea acel cunoscut de Svinţia sa. Ce Svinţia sa vrea să-ntărească şi să-ncreadză pre trimis. Carii încă lc era mintea pcmintească şi avea mai de cinste pre loan decît prc Isus. Că acela s-au ivit din prcaslăvită zemisliciune dc rod arhieresc şi de la pustietate lăcuit şi tot norodul alerga la dînsul, de i să da supt ascultare de-mvăţălură ca unui mare. Iară Domnul Hristos, fiind de oameni de gios şi nevederoşi precît era la vedeare şi nice ucenici n-avea pregiur sine. Iară tîmplîndu-să loan la-nchisoare, cum mai sus dzîsăm, Isus să deade-n laturi de pre-acolea şi mearsă la iazerul lui Ghcnisaret. Şi de vreame că Andrei şi Petr era în curabiile lor ceale de pâscărie, de-ş cîrpiia mrejile, Dumnădzăul-om Isus"", astătînd în marginea iazerului, nice ţîindu-i rău căce-l lăsară, nice îi lovi cu cuvînt de bănat, ce, cu blînd şi linicel glas Ic dzîsă: "Ia-mblaţ după mine şi vă voi face păscari de oameni!". Iară ei îndată lăsară mrejile şi purceasără după Svinţia sa.

Cu adevărat dară // atîta era, ca şi cînd le vrea dzîce, de-ş lăsară tot, câ altă nu mai avea fără de mrejile. lacă-şi dzîce că îndată purceasără după Svinţia sa, nemică altă nărăvind, arătară căldura cea aprinsă a sufletului lor. Că încă tot să ţînea lipită pomenirea minunilor în gîndul lor ce vădzusă şi mărturiia lui loan. Ce de rîndul lui Petr în ceasta dată om tăcea, iarâ de Andrei să povestim într-audzul iubitorilor lui Dumnădzău.

Deci acesta, lăsînd într-o parte ruda şi grijile lumeşti, să ţînea şi urma Dascălului şi-l asculta îmvăţăturile şi-I slujiia şi să lipiia întru tot către Svinţia sa cu socotinţă. Şi întîi şi sîngur, de vreame că cunoştea din cărţile lui Moisi şi a prorocilor, că Svinţia sa avea a veni cu dc-adcvărul. Dc vreame că şi vădzu tămăduindu-să îmfocături trupeşti şi boale fără leac şi ologii, numai cu porunca Svinţiii sale, sărind zdraveni. Şi orbii să mîntuia de voieratul întunearce şi vedea limpede străluminatele şi dragele lucori a soarelui şi cum goniia numai cu cuvîntul necuratele duhuri. Şi morţîi lepăda de pre sine moartea, mai lesne decît somnul şi alalte a Svinţiii sale preaslăvite minuni, cum să lucra cu dumnădzăiasca Lui poruncă.

Dintr-aceastea povăţat, sâ suia către dumnădzăiasca nălţîme. Că dară băga în nuntea sa. cace era înţălept, că săvai şi mulţi din proroci şi direpţîi cei de demult au făcut seamne şi minuni, ce, insă toate le isprăviia nu slăpînind, nice poruncind, ce mai vîrtos, cu rugăminte şi cu rugă. Iară Svinţia sa aducînd numai: "Ţie dzîc!" şi "voi, curăţeaştc-le!" şi alalte stăpînitoare cuvmte, cu multa vlast.e. depreună cu acea lesne a cuvîntului. făcea aceale dumnădzăieşti şi ma. marc minuni. Numai cu căutarea ochilor la o mînă direapta sacă, îndată o dezlegă din săcăc.une. ingroz. un ţgheon ck necurate duhuri şi periră ca fumul, nu putură sta nice leac naintea certări, îngroziturî^ Poto 1, vintunlj încetă valul, îmbla pre mare ca pre uscat, din puţîne pîini satură întunearece ş. de-a nudul lucra cte sa

• Domnului sau cc aştepta den bîtrîni vcaci venirea Svinlii i Sale

••• ETb H iMEfKh HC

prind lui Dumnădzău. Adevărat lui Dumnădzău Fiiu era / acesla şi Dumnădzău fară-dc-greş şi spăsîtoriu lumii. , • • . ,. ,• o- •

înir-accsta chip svînlul Andrei îmvăţă prc sme dc aceaste mari şi dumnădzăicşli. Şi dc-acna înainte să feace ncdcspăr|îl dc la îmvă|ăloriul. însîmbrat la Svinţia sa toată vreamea vieţii sale. Că dc vreame cc Mînluiloriul. lăsînd oraşele, dc multe ori cutricra pustiia şi mergea la Svin|ia sa mulţime de nărod dc oameni, tnişi dc minunile şi dc cuvintele Svin|iii sale. Şi era pusliclatc şi de mîncat nu era şi pîntcccalc nu răbda. Şi vădzînd atunce dulccalc pustietatea, înnoia minune bătrînă cârca s-au făcut în pustie Si iarăşi pusă martur prc pustiia şi punea ospătători prc ucinici şi să-mbiia năroadele la ospăţ şi petrecanie nemeşterşuguită, dc cc într-alalţi ucinici porniia lucrul precum să cade, grije ţiindu-să pre sama lor Si nu putea priecape cc avea să arate chemarea ce făcea Hristos. Iară Andrei, făcînd oarecare lucru cu mult mai slobodaş şi arătînd vedernt celor trebuitoare dc hrană şi ncbăgînd în mintea sa, da îndemnuri Mîntuiloriului spre minune. Că dzîsă: "Nu sînt mai mult dc 5 pite şi puţinei peştişori!". Dară Svinţia sa ce feace: "Aduccţî-mi-le încoace!". Şi să feace spusul trebii prisosîtură şi saţîu dc tot binele.

Şi prăvâsc ş-alta: rudeniia şi priinţa apostolului cătră îmvăţătoriul şi cît dar amu luă acesta din danii Svinţiii sale şi iarăş cît foc dc dragoste hrăniia el către Svinţia sa, den carea cutcdza călră tot fcaliul dc moarte.

Şi avea vil iaz şi îndrăzneţ suflet. Că, făcînd treabă într-aceaea vreame să să suie neşte elini la Ierusalim, la Praznicul Paştilor, ca să vadză bcscarica şi să facă şi obicinuita închinăciune, alegîndu-ş şi ci leagea jidovască. înspăima audzurilc lor veastea lui Hristos. Că fusease făcut minunea lui Lazăr şi fusease întîmpinat dc nărod cu stîlpări de vaic. Şi făcusă şi alte multe scamne. Şi veniră cătră socoteala gîndului dc dumnădzăire şi. porniţi fiind cu dragoste să-1 vadză, veniră către Filip rugîndu-să cu mijlocul să vadză, să să-nduleească dc Hristos. Iară el nu o feace, ce-mpreuneadză lucrul şi cu Andrei,
179r dind căpeteniia şi cinstea lui Andrei, vă- // dzînd că să află tot aproape de îmvăţătoriul.

Iară dc vreame că şi pentru noi păţitul Domn şi răstignit şi-ngropat s-au sculat din mormînt cu putearea dumnădzăirii Sale şi strînsă iarăş cătră Sine pre ucinicii şi priiatenii săi, de-i trimitea să îmvcaţe şi să îndircpteadze toate limbile. După ce să-mbrăcară cu plaloşile în loată armătura* şi darul ce luară de sus a svîntului şi dulcelui Duh într-annaţi, cu aceasta şi Andrei să găla spre calea Evanghcliii. Şi dară alalţi ucinici lua ca sorţul alte părţ a pămîntului şi limbile ce era într-înse. Iară Andrei cc mare şi iubită cinste şi parte luă. Că i s-au venit totă Ţara Vithinilor şi Pontul Euxinului, adecă Marca Neagră şi îmbe părţile Propontidei, adecă mării ce-i de către Marea Neagră, de Ţarigrad, unde-i Ţarigradul cc ţînea pînă la sînul Astachinului şi Parapluiului" celui nainte. Şi cu aceastea însoţeaşte şi vestita Halchidonă şi Vizantiia şi neamurile ce sînt la Thrachiia şi Machedoniia şi cealea ce agiung la Dunăre şi Thcssaliia şi altele şi ceale pînă la Ahaiia ce radzămă era roadă şi pomăt a limbii svinţiii sale către credinţa cea bună.

Deci Intîi Strigatul , luînd asupra grijii sale sorţul acestora ţăr şi locuri şi oraşe ce era într-însele nu ş-au slăbit nevoinţa, nice ş-au Icnit treaba ce i s-au dat pre samă, căutînd călră mărirea lucrului. Cc, fiind plin dc credinţă şi avînd în sine acea marc dorinţă şi dragoste către Dascălul, apuca strigarea svintei Evanghelii, purtînd cu sine ucinici cîţi socoliia să agiungă la-nceput buni de treaba strigătului, ca ecaca cc, cîte puţintel, i să vrea adaoge şi alţîi. Deci era multe căile în tot neamul. Şi mai multe era ccalc prc la oraşe şi sate, întru carile, sămănînd a lui Hristos date îmvăţături, au săcerat spicul credinţei bune.

Şi întîi dară l-au priimit Amisonul întru care, aflînd pre mulţi, unii jidoveaşte, alţîi ellineaşle ţiind. Şi aceia cc ţînea jidoveaşte foarte săruta acela gînd şi leage şi foarte era lăudaţi de ospătături şi dc prostie şi dc obiccaiul cel slobod spre bunătăţ. / Şi fu priimit în gazdă la unul de cei ce ţînea jidoveaşte şi socoliia în ce chip va putea să adune cu năvodul său atîta mulţîme ce era afundată intr-adinc dc luciul înşelăciunii.

Deci. tîmplindu-să a să face o adunare de dimineaţă şi a înlra Andrei cu toţîi ai săi, îl întreba cinc-i şi dc unde şi cc fehu dc strigare au venit să strige. Iară svinţia sa, făcînd o voroavă de horbă, povesti limpede dc Domnul Hristos şi cîte au proroceslvuit de Svinţia sa prorocii ş-au arătat de Svinţia sa leagea lui **MOISII**. Şi arătă vederat cu toate cum Svinţia sa iaste Acela Carele au venit pentru

*• luciului
• ltrvo/vnnul

spăseni.a roc ului omenesc, aducmd la mijloc martur pre svîntul loan Botcdză.oriul şi cîte l-mvătasâ şi-i şpuseasc, Iote Ic spusă ş, Ic povesti călră dînşii. Şi scriind adevărata credinţă în sufletele lor si „agmcu-l ... non.rul năvodului său, să arătă într-acesta chip păscari de oameni, pre cuvmtu Dasca ului. Dc-aci.a, Ic-au curăţit ş, tina de prc suflete cu feredeul dumnădzăiescului Botedz Şi cîţi era bolnav, ş. suparăţi dc duhuri spurcate, i-au izbăvitu-i dc-amîndouă bole. Şi le feace svinte bescarici ş, Ic hirotoni preuţ. dintru dmş.l aşcdzîndu-i. Purceasă la Trapczont, oraş lîngă marc şi în Lazichiia cc-. alăturea. Şi, d.ndu-lc şi lor din talantul cc i-au dat Domnul Hristos pre mînă a învăţăturii, mulţi mulţime dc nărod aducmd la Hristos, au giudccal să margă la Ierusalim, să facă Praznicul Pastelor Acolo să deade ln cunoştinţă cu dumnădzăiescul Pavel şi să adună cu frate-său Pctr Şi de-acolo mearsă cu Bogoslovul loan Evanghelist la Efcs, unde, vădzînd în vis de noapte poruncind sâ-ntoarcâ la Ţara Vithmilor. Şi ascultînd, sosî la Nichea. Carea prc-aluncc încă era ne-ntărită cu zidiuri şi nclocmită, precum spun că tîrdzîu o au tocmit Traian împărat, cu turnuri şi cu îngrăditură. Precum nice iazcrul dc supt dînsă nu era aşea mare, cc era mic şi lesne cuprins şi osăbit, departe de Nichea.

Deaca sosî la accsia oraş, ţîindu-să şi ci cu jidoviia şi cliniia, neputîndu-i întoarce cu cuvîntul, să
apucă de Teace minuni, carile mai vîrtos înduplecă sufle- // lele celor mai grumbi şi prostaci, ťînd 1
mîntuind dc îmflătură, tînd gonind dracii şi dîndu-să vraci fară plată a neputinţe şi boale. Aorea şi umorînd zmeii ce să ţînea acolea cu cuibul, cu toiagul său ce porta, dc her, ce avea cruce în vîrv.

Aoria iarăş, oborînd spurcaţii idoli a celor ruşinate, Afroditei, dzînei spurcăciunilor, şi a Arlemidei şi izgonind duhurile necurate ce lăcuia acolo cu singură pomenirea Domnului Hristos, cît, dc-aciia, îmbla pre-acolo, fără nevoaie, cine şi-i era voia. Dintr-acolea fu şi răsîpa sărbătorilor şi nedeaielor ellincşti şi direapta simbrie celora cc să slrîngca la dînse, că, îndrăcindu-să, îş mînca carnea de pre dînşii-şi, turbaţi de duhuri spurcate. Aceaea simbrie luîndu-şi, precum dzîsăm, de la dînşi, căce să slrîngea nedeaie de le slujiia. Că dracii aşea ştiu plăti cui le slujeaşte.

Aceia-ndrăciţi strîngîndu-să la svîntul să işţealească şi svinţia sa nelenindu-să către spăseniia lor, ce mai vîrtos jeluindu-i pentru îndoită a lor perire, le-au datu-lc şi-ndoită lecuinţa, luminîndu-i cu lumina cunoştinţii lui Dumnădzău. Şi, oprind acel de multe lacrămi război asupra lor şi schimbînd casele ceale de idoli, făcîndu-le svinte bescarici, puindu-lc preuţ şi petrecînd 2 ai încheiaţi cu dînşii, de la Nichea mearsă la Nicomidiia. Ş-accaea încă era dată spre bicisnicic şi căuta la înşelăciunea păgîniei, puindu-şi nedeajde prc minciună; de-acolo la Halchidon, de-acolo, trccînd Propondul şi a Mării Neagre luciuri de pre margini, căută la Iracliia, de-acolo la Amastrida.

Aceastea le cutrieră nu precum sâ spune lesne cu cuvîntul, ce multe nevoi păţind şi răbdînd prin toate şi dînd de multe greutăţi, săvai că cu darul Domnului Hristos le biruia toate. Carile şi i-au îndereplal de ispravă lucrurile mînulor. Şi-i da gură şi înţălepciune, de ruşina înţălepţii ellineşti.

De-aciia, ieşind dc-acolea, mearsă în Sinop, în care, să poveasteşte din bătrîni, c-au petrecut vreame multă cu fratc-său Petr. Şi iaste şi mărturie, de vreame că şi pînă astădzi să văd scaunele lor făcute dc marmure albă, cine va vrea să caute / pre care scaune şedea svinţiilc sale de vărsa izvor de apa acea dulce de îmvăţătură.

Şi să ţîne cruţată la dînşii şi o svînta icoană bătrînă a svîntului Andrei, răspuns vederat, a căruia are ea chipul puterii, că nu numai viu şi vorovind, cc şi cu singură zugrăviia face minuni în toate dzîlele.

Şi spun să fie aflat în temniţă închis şi pre Matthiia în Sinop. Şi să fie deschis temniţa cu sămnul svintei cruci, de l-au scos cu alalţi închis. Deci aşea dumnădzăiescul Andrei.

Iară sinopiianii era prc cîtu-i la credinţă jidovi, dară era grumbi, îndărăpnici, sălbatici în suflet, numai dc pre obraz să cunoştea a fi oameni, iară nu fieri sireape. Carii, vădzînd pre apostolul şi urindu-l a ce le sminliia gîndul, pentru ce au deschis cu ruga dc-au scos închişii, să strînsără cu toţu, ispitind să aprindză casa unde era în gazdă ca un oaspe. Deci, prindzîndu-l, l-aruncară gios; luîndu-l unu dc mim. alţîi de picioare, îl trăgea rumpîndu-l. Şi arăta vederat porniţi de turbătură spre mimc, cit vrea sa să-ntindză cu gurile să-l mănîncc de pre svînta carne. Unii îl ucidea cu leamne, alţii cu pietri, fiind ş. e. jidovi, pre închipuiloriul Domnului Hristos ce s-au umorii de dînşii. . . . . . .

c Şi, deaca-l lăsară cu puţin suflet, lepădînd departe de oraş, ce mmguarea-. fu aproape^ că, ivindu-i-să Dascălul, l-au îmbărbătat şi l-au mîngîiat cu multă om-dragoste Ş.-i porunci să aibă de grijea strigatului, ce-i era pre samă dată. Şi de vreame că i s-au tîmplat de .-au rumpt un deaget bătîndu-l şi rumpîndu-l, i l-au tămăduit şi acela ivitul Hristos.

Dc-acii* dara au intra, iarâş în oraş sănătos şi zdravăn, nice leac dc sămn sau bclcaznă avînd r rin,- cc dedeasc Carele deaca-1 vădzură aceia cam îl uc.scasc, ni.r.ndu-sâ, parte pentru rlîdm dc Sta parte petru însănă.oşcarcn. lucn. trecu, dc putearea firci omeneşti, să premeniră din « i ^ s î umiliră la inemă şi priimiră îmvăţâtura lui cu ascultare. Pre cant şt pre-acaa .-au adusu-t la s.apic. s. u , ,d : d(1.,cs„nctclc şi trupurile bolnavilor, altele cu cuvîntul. altele cu pusul Domnul I ns os ^ * d ^ pf1,ind neştit.e // rău, rabdă cu-ndelungă răbdare, răneaşlc

ZmYvIrto"^ P- ™ CC"aU nSC"t fiiCînd"_.C SUnCtClC Să Sărl,ŞineadZC dC,3
minunc'abunâ.ălîi şi înduplecîndu-lc supt ascultare în cealea cc-au păţît. .

Dc-.ciia spusără svîntului că s-au ucis un om şt nu . sâ ştie ucigaşul. Şt, pl.ngmdu-l ma.ca-sa, t si l'eacc nulă ca un iubitoriu dc om. Şi mearsă îndată dc lucră ca un apostol a Domnului llrislos şi deide viu prc fiiul la maică-sa. Aşcaşi luară muierile din înviere morţîi săi vii. Care lucru trasă mai vîrtos la mai multă credinţa prc ccia cc vădzură. Şi i-au înduplecaţi.-i, săvîrşind cu dumnâdzăiescul Botedz.'dc'i-au (acut popor svînt lui llristos şi destoinic cu adevărat turmii Svinţiii sale. Dintru carii liirulonind şi acolo preuţi din cei mai alcş şi mai dc treabă, purceasă de-acolo.

Si iarăşi mearsă dc să apropie la Aminson, dc la carii veni a daoră la trapezontei, dintru carii, luminmdu-sVputinei cu lumina cunoşlinţii lui Dumnădzău, mulţîmea era rătăcită de liiptul nopţîi necredinţei. La carii, rămîind şi învăţîndu-i dc rîndul credinţei şi de rîndul, de viaţa şi petreacerea direapta cu politică, au trecut la Ncochcsariia.

Şi. strigînd şi acolo într-un chip cuvîntul credinţii bune, iarăş trecu la Samosate, întru care atunce lăcuia oameni, nu numai înşelaţi cu idolii, ce încă şi cu nevoie tămăduit Ia suflet de premărirea a înţălepciunea lumască, ca ecaca ce să gîndiia a fi neîmvinciţi de pre-mpletiturile cugctăţîturilor şi ciumiliturilor lor şi a birui lesne prc toţ. Ce svîntul, rumpînd tote-mpletiturile lor ca neşte hire cu prostâticiia strigării, îi arătă ca prc neşte cuconi prc aceia ce le părea a fi nalţi şi ne-mvinciţi. Şi le arătă că-s rătăciţi, departe dc la dereptate şi le arătă că şi dumnădzăii lor sînt decît dînşii mai ticăiţi. Carii cu ceaea cc avînd ci înde ciş gîndurile osăbit despărecheate şi voile-mprotivă şi-npizmiţ călră alalţi. Pentr-accaea să arată vcdcral că-ş sînl şi stricători unii într-alalţi. Aşea spărgînd svînlul cu cuvîntul sămaţa sprinceană a filosofilor, păscariul înduplccînd sufletele lor cu faptul minunilor şi adueîndu-i / către blagocistie. mearsă iarăşi la Ierusalim.

Şi trebuind ş-acolo. pre obiccaiul său, s-au vîrtăjit dc-aciia şi la oraşele cc nu prinsease cuvîntul direptăţîi. Şi dc vreame ce-i urmară Matlhia şi Thadei şi alţi oarecarii din ucenici. Deci Thadei giudecă să rămîie în Edesa. iară Matthia şi alalţi să îmbie să strige strigarea svintei Evangheliei.

Iară Andrei, suind oraşul Alanenilor şi bucinînd acolo Evangheliia darului, s-au întors Ia avasguscani. Şi, înlrînd în Sevastopol, învăţa şi arăta taina Domnului Hristos, atîta cît mulţi de dînşii să îmvinciră dc svînta lui limbă şi priimiră cunoaşterea lui Dumnădzău. Şi, pentr-aceaea, n-au lăsat negrijit nice dc spăseniia zichanilor şi vosporinilor, ce mearse şi la dînşii. Şi, urîndu-Ie sălbăticiia şi dârâpniciia. giudecă sâ să ducă, să-i lase, ca ecaca ce i-au aflat nepriimind dumnădzăiască sămînţă, nice era vrădnici credinţei ccii bune aceia zichii. Iară vosporinilor, lăudîndu-le înduplecarea cea bună, i-au socotitu-i dc ispravă, vreadnici la priimitul dumnădzăicscului cuvînt. Şi i-au îmvăţalu-i şi blagocistiia credinţei. La carii să află şi icoane a svinţi formuite cu ceara de frunte*. Şi arată un meşterşug neîmvăţat şi mult meşterşug ce biruiaşte tot meşterşugul. Şi să văd şi 2 mormînturi ascunse supt pămint a doi apostoli pre un nume, adecă a lui Simon Zilot şi a lui Simon Cananit, aşea scriia, de-or hi ş-aemu pre-acolo aceastea.

Iară svîntul. zăbăvind puţin în Vospor, mearsă la Herson, oraş luminat şi cu mult nărod. Şi cîtu-i spre adevărata credinţă, aflindu-să ne-ntăriţi, iară spre obiciuite crease lesne priimitoriu. Deci, înlrînd cu-nţălcpc.unc şi la d.nşu şi strigînd foarte dirept direptul credinţei cuvînt, trecînd cu luciul, iarăşi mearse la Sinop. Şi, locm.nd iarăşi camai lari spre credinţa bună noul foc" ce răsădisă întîi, adecă pre cea cc dâunădz. au priimit cuvîntul credinţei şi puindu-le episcop pre Filolog, sîngur purcedzînd, veni „J ST , !prc:.a,,u"ceeraora*nua?ca n^e, nice cu nărod mult, // în care au hirotonit episcop cnL;n^,C; TH fC" - ?înVaţind prC mulţi de 0ră?cani ?' ^"d"'1 ficiori luminei cu datul *T t Z w* * Itu", i° SV.' besearica, maicii lui dumnădzău, spre cetatea oraşului, făcîndu-ă feritoare ş. cetăţeană oraşulu. celu. pre urmă făcut de-mpărăţîie. Şi, purcedzînd de-acolea, mearse la Iracliia

'am*
*• pomii

Thrachici . **şI,** /ăbăvind acolo puţin şi strigînd svînta strigâtură, cutrieră prin oraşe şi sale ce era pre-aproape, dc mearsă şi la Machcdoniia, strigînd cuvîntul lui Dumnădzău şi zidind dumnădzăicşti bescarici au. mai virlos u dzîce, isprăvind şi prc oameni bescarici lui Dumnădzâu, împărţind plinea svintei Evanghelii în silfidele flămîndc, adecă strigarea credinţei bune.

De-aciia, încungiurînd toată Thessaliia şi Ellada, sosî la acel ostrov luminat a Pcloponisul. întrînd acolo, Ai prnmit mtr-un oraş ce să chiamă Patras", la un om, anume Sosic. Acesta fiind bolnav, s-au isţcalit de svinţia sa cît l-au priimit. Şi să-ndulcirǎ şi de alte minuni Patrele de întrarea întru dînsele strigalonului. Că o slugă părăsită cc dzăcea în gunoi în mijlocul oraşului şi sfîrşit cu totul dc boală, scăpat de nădejdea vieţii, dobîndi la svinţia sa rcapede sănătate, că să cădea ş-acesta să nu rămîie pustii dc socotinţa strigătoriului lui Hristos. Carele cu adevăr era ucinic celuia la carele nu să socoteaşte cu prost nice şerbul, nice slobodaşul, carele are obiecai a numi frate şie prc cel mai de gios şi măiluriseaştc că binele cc să face la acela să face Svinţiii sale.

Deci, sluga aceaea au vădit prc vraciul călră stăpînă-sa. Şi lovindu-ă fără zăbavă şi prc dînsâ boală, căriia nu-i pulu folosi nice mcşterşugul vracilor, nebăgînd samă alte toate, chemă la sine pre adevăratul şi nemăzdilul vraci, pre dumnădzăiescul apostol. Care, deaca mearse în casa ei, o slobodzî din boală şi o isţeali, nu mutînd vreamca nainte, ce îndată o mîntui şi o dezlegă din legăturile boalii. Iară pre anlhipalul, bărbatul ei, carile să o vadză murind să vrea umorî însuşi, l-au mîntuit de giunghiare şi-l feace să să-nţălepţească, făcîndu-i-să prilej / de bucurie în loc de voie-rea ce avea. Şi vreame cc vădzîndu-şi femeaia vie, iară sufletul îş avea mort cu nebuniia cea multă ce avea spre idoli, nu iubiia să o vadză vie prin credinţă, ce, avînd cu mult mai de sîrg mici şi nevreadnice gînduri cătră cela ce o tămădui, vru să-i plătească tămăduinţa cc-au făcut. Iară svîntul n-au priimit nice să-l audză a face lucru păgînesc, vîndzînd darul Duhului Svînt. Ce şi făcînd, şi dzîcînd ceaea a Dascălului: "în dar aţ luat, în dar să daţi!". Şi purceasă de-acolo încungiurînd şi cutrierînd toată cetatea.

Şi vădzu într-o boltă un fulgerai războlit de mulţ ai. Şi n-avea leac de nicăiri. Făcîndu-i-să milă, îi dzîsă în loc de deseîntec gonitori răului svînt numele Domnului Hristos. Şi-ndată-i deade mînă de-l sculă şi apucă sănătos a îmbla. Şi nu era numai lucrul acesta a venirii lui Andrei în Patra, ce încă şi ochii a mulţi au deschis de le-au dat lumină. Şi, vădzînd pre un bubos cu lepră lîngă vadul cetăţii, dzăcînd ca Iov în gunoi şi izvorind din bube punoic înpuţîtc, îi dcade mîna de-l sculă. De-aciia, curăţîndu-l într-apa mării şi botedzîndu-1, l-au curăţit dc boală şi-i deade sănătatea cea dintîi, de i-au făcut peliţa ca de cucon, cum spune svînta carte de Neeman. Şi purceasă după apostolul îndată, vederînd de pre vedeare, mainte de limbă, pre vraciul. Şi, făcîndu-să strigătoriu în glasul mare minunelor Domnului Hristos, într-acesta chip să folosiră patreanii din seamnele apostolului.

într-acesta chip trăgînd Andrei nărodul ce era în toată Ahaiia, de o parte cu cuvîntul, de altă parte cu minunile, şi, isprăvind o turmă lui Hristos şi popor svînt, să bucura şi-ş făcea voia-bună în isprava aceasta. De-aciia, mulţimea carea au credzut au zdrobit stîlpii idoleşti şi bojniţele şi le râsîpirâ la pămînt. Şi, plătind o giudecată ocară, o, nccuvînlărită cinste, că-ş arsără şi cărţile ceale cllincşti, dînd adeverinţă credinţei sale!

De-aciia, vrînd să slujască cu plată, cineş pre putcarc celuia cc Ic fu prilej a atîtea bunătăţ, da parte apostolului. Iară svinţia sa, nepriimind ncmică, că nu-i trebuia, cc gîndul lor învăţă să-l împarte la săraci şi la flămîndz // şi încă să cheltuiască să-ş facă o svînta besearica. Carea, deaca o gătară cu 183r
reapede grabă, adună pre ceia ce credzusă de curund. în carea şi sîngur rădicînd dumnâdzăieştilc jărtve sufleteşti şi alegînd şi dascăli dintru dînşii şi preuţi şi isprăvind lui Dumnădzău besearica cu totul întregul, le feace şi aceale obicinuite cazanii, tînd spuindu-le din Scriptura Veache, adeverind dc Domnul Hristos, tînd obîrşind şi din leage veache şi cum întru Svinţia sa să obîrşiră a prorocilor stregături de mainte. Şi arătînd că ceasta noauă dzîce'" tot unele cu cea veache şi tot Unul era Dumnădzău Acela ce-au pus leagea şi ceasta şi aceaea.

în mijlocul acestora, anthipatul să dusă la Rîm să-ş dea sama la-mpăratul de trebi ce-i dedease şi să ia răspuns de ce trebuia pre urmă. Iară frate-său, Stratoclei, ce venisă dc curund dm Athine. cadzu într-o mare primejde, aflîndu-şi sluga cea mai credzută îndrăcită. Şi, vădzîndu-l, îş făcea inema rea, neputînd răbda ranele ce-i făcea amarul. Iară femeaia anthipatului Maximilla, vădzînd pre cumnatul mîhnit, îi spunea lucrurile apostolului şi-l mîngîia cu bune nedejdi, spuindu-i că iaste om cc făcea multe minuni, căruia agiunge numai sîngur cuvîntul spre vindecatul a toată boala care-i mai cumplita.

* Ţarigrad
** Morca
**• sini

Si osăl.i dc-aecnlelaltc. "intrcagă-i şi dc agiuns mărturie dc mine. cc m-au tămăduit dc la moarte şi m'™ m l i . ...ai lesne deci. toată nedeajdea şi pu.earea mcşlcrşugulu. Ş, sa a.bi buna nedeajde ca nen icî u vi opri sâ Iblosascâ şi nevoii talc omul ce-l ştiu eu!". Spu.nd ca accaslca, . sa-nduplcca Sira.oclci că nu numai din voie era gata a să-ndi.plcca, cc şi sufletul ş-avea gala să priimască sâmînța cred.nlM^uncv^ ^ Alldrei si rugii pre Domnul Hristos. Şi să ...intui bolnavul şi Straloclci de licăitîic S.-nda.ă să botedză şi-i veni toată casa către llrislos. Cu carii şi Maximilla veni dc să botedză. Si dvoriia străstuind depreună cu Straloclci la apostolul şi asculta depreună dumnădzăicştile-mvătătun. Dară d-a'ciia să-ntoarsâ dc la Rîm anthipatul acasă, de veni la femeaie-şi. Adecă muiare-ş nu era / ca mainte că ca. deaca să feace nevastă lui Hristos, să apăra dc-mpreunăciunea celuia cc nu şliia pre Hristos dzîcînd cu David: "Prc urîtorii Tăi urîtu-i-am. Doamne, şi mă topiiam dc pizmaşii Tăi!". Insă prilej ce-ş'făcea atunce era încurcături, făcîndu-să că i-i rău. Dc-aciia, oblicindu-o că nu i-i rău, o întreba dc vina urîlului. că. dc-aciia. deaca-i spusără orecinc că streinul cc să află pre-acieca iaste vina scliimbâ.urii ei şi cum că Maximilla şi Straloclci să vînară dc cuvintele lui şi crcdzură în Dumnădzăul lui. Icpâdîndu-şi leagea părinților.

Deaca audzî aceastea antipatul, să feace în lot fealiul de mînie şi-şi ascuțîia dinții asupra svîntului. ca Icul. însă dintîi rabdă cu tacului. Ispitiia femeaia-şi. Ce nu dzîcca şi ce nu făcea ca să o dobîndească şi să o-nduplccc să-i caute cu ochii cei mîngîioşi! Ce, deaca vădzu că în deşert voroviia ca surdului, s-au aprins cu toată mîniia asupra strigătoriului. Şi deodată l-au băgat în temniță, păzîndu-1 cu straje şi peceți pînă-ş va lua dc samă îndcleale în cc chip l-a omorî.

larâ-n.r-adincul nopții, mearsă Straloclci cu Maximilla şi cu alți neşcîți ce credzusă la uşea temniții şi bătură foartc-nectişor, cît să-l facă numai să să priceapă, că era deşteptat. Iară svinția sa era da. spre rugă şi i-au sîmțît şi le-au înțăles. Şi le-au deschis cu sămnul svinlei cruci uşile. Şi multă frică au cuprins prc strâjcari. cunoscînd cc lucru să feace şi vădzînd. Iară svîntul le dzîsă să n-aibă nice o grije. cc să cutcadzc. ncgîndind că or păți nice un rău. Iară Slratoclei şi cu Maximilla cu alalțîi cădzură şi rugară cu fierbințeală pre apostolul să-i întărească în credința cea bună. Iară svinția sa, îmvățîndu-i şi spuindu-lc şi alalte şi întrămîndu-i, parte în credința cea direapta, parte în dereptatca vieții. Şi cumeneeîndu-i dc Svintele Taine, Ic dzîsă să să-ntoarcă iarăşi. Deci ei ieşiră, iară svinția sa au vindecat la loc închisoarea şi pccețîlc.

Iară anthipatul, deaca vădzu că-ş pierdu toată nedeajdea de către împreunăciunea muierii, nepu.ind rădica mîniia cc avea pen- // tru dînsă, avînd ce-i da vină şi cu creştinățîia, au dat giudeț să omoară prc svîntul prc cn.ee. Şi aceasta dc care slavă şi de care bogățîie şi de care desfătare nu bucura prc svîntul apostol, vcsclindu-să că vrea să ia de-aceaeaş moarte dc carea au murit Despuitoriul său şi să sâ facă dc-o-mpreună fomiă în patimile Svințiii sale! Şi pentr-aceaea îl proslăviia cu mulțamite glasuri, mărturisindu-I har mult pentru închipuiciunca şi sămănăciunea şi căcc adusă la capăt alergătura svintei Evanghelii şi căce au ferit bine către Svinția sa credință neruşinată.

Pentr-aceaea. chitind în crucea aceaea. o cinstiia cu multe laude dc encomii, numindu-o prilej spăseniii rodului omenesc, morte morții, cădearc pizmaşilor, ferință creştinilor, suirea la nălțîmc rudului omenesc şi alte ca aceastea, vădzîndu-să răstignit. Şi, osăbi de-aceastea, îmvăță de pre cruce prc toți să nu bage samă de moarte, ce să le paie bine, că cu mijlocul morții "dobîndim împreunare cu Domnul Hristos, Carele iubi de muri pentru noi, mutîndu-ne de la stricăcioase* a împărățîii Ceriului şi, acolo, spodobiț cu-nluncarcccle dc bunuri". Şi, răbdînd svîntul apostol multă vreame pre cruce, Stratoclci să ispitiia să pogoare pre svîntul de pre cruce, scîrbindu-să pre ncomeniia frățîne-său, lui Eghcal. dc vreame cc nu-l lăsa el. acela cc era datori a-ntuncarecuri de cruci. Rămasă svîntul pre cruce, imvățînd nărodul credincioşilor să ferească nesmintită şi ncmestecată cu legume mărturiia întru Hristos.

Şi. stringindu-să toț către svinția sa să prăvască şi să audză acea fericită formuire şi graiu, socotind dc grea pagubă şi scădeare a nu apuca ceva cuvînt la răpăosarea svințiii sale, ca să-ş aibă fietecarcle aducere aminte, în toată viața, de mîngîiarc de la svinția sa. într-aceaea, anthipatul temîndu-să să nu cumva facă nărodul vrun lucru nou, vine de să-l scoată pre svîntul de pre cruce. Iară svîntul nu vru cc mai v.rtos il ruga doară pote pre sine să să izbăvască din legăturile nepriceaperii ce era cuprins şisâ vie către Domnul Hristos prin credință călră Svinția sa. Iară dc nu, el să aşteapte preste puțin bccisnică moarte. Care lucru s-au şi izbîndit pre cuvîntul svîntului. Că dară dumnădzăiescul apostol,

* a lumil la ccalc nestricacioasc

,ă- / vozdil aşca prc cruce multă vreame , ş-au datu-şi sufletul în mîna lui Dumnădzău, fiind anu în v.rsia cea dc-apoi, pecetluind aposlolcscul curs cu slîrşenic măceniccască

Iară acel urî. dc Dumnădzău anlhipal, cădzînd în nebunie şi luînd'harnice simbrii de la dimoni ce Ic sluj.ia sărind gios dc la un loc nalt de ripă, ca grosimea pămîntului, au crepat şi i sâ-mprăştiiară oasele la iad, cum am dz.ee prc svintele cuvinte. Iară apostolescul acela şi fericii trup, pugorîndu-1 de prc cruce Slratoclc. ş. cu Maxim Mia s. făcîndu-i dc loată cuviosă cinste, îl astrucară cu mare pofalâ pazitoriu şi socolitonu patronilor, tund pănnţască dragoste şi priinţâ

Iară Stratocici ncsuferind a fi partnic averii frăţîne-său, au împărţît «ol săracilor şi mişeilor socotind că nu să cade sa să ungă capul lui din undclcmnul păcătoşilor, nice s-aibă a fi ocinătoriu agonisiţii ui cei. trupeşti aceluia cc nu vru să fie ocinătoriu agonisitei sufleteşti. Iară Maximilla priveghind şi dvorind la mormîntul apostolului, ş-au pclrcculu-şi rămăşiţa vieţii ceştii trecătoare şi ccii mai bune, ea cu Stratocici împărţîndu-şi avearea la mişei şi oprind puţîncl de treaba sa De vreame că spodobi.a prc e.şi, cruţîndu-ş ceale mai mari. Şi feaceră şi o episcopie, dc vreame că fu ales Stratoclei dc apostolul episcop. Şi Tcaceră şi mănăstiri din pajişte, uncie de bărbaţi, altele de femei. Şi aşea obîrşindu-şi cum iubeaşte Dumnădzău rămăşiţele vieţii lor. Şi să pristăvîră la veacinică viaţă. Ce să o dăm ş-aceasta încă, pentru apostolescul trup, că-l avea patronii şi-l cinstiia multă vreame. Şi le plătiia ospătăriia, ce-i (acea cu daruri de multe minuni.

Iară cînd Constie, ficiorul lui Constantin întîiului împărat, să pomi cu lăudată dragoste şi pusă nevoinţa să-1 aducă în Ţarigrad, o feace dînd treaba slujbii unui om de ispravă, carele-i Artemie, minunatul şi viteazul măcenic, că bună-i cu adevărat şi iubită slujba aceaea, întru carea slujesc la apostoli şi la măcenici măcenicii.

Deci fu mulat de acest înţâlept întru cetatea // ceaea ce-i împărătească preste toate cetăţile. Şi s-au pus depreună cu trupurile apostoleşti a minunatului Luca şi a lui Timothei. Carii prc unul de la Efes, pre altul de la Ellada adusără dragostile lui Constantie, pentru să priimască tot un mormînt prc ceia ce să nevoiră tot la o propoveadanie şi la o giunghiare. Deci sâ hodinesc în vestita Besărică a Svinţilor Apostoli, nu într-un unghiu, nice ascuns, nice denafară, ce în mijlocul svîntului oltariu, ca neşte buni, afiîndu-ş şi lăcaş bun.

Dară cum nu vi să vrea cădea prc a cărora suflete le are cea mai din nontru a lui Dumnădzău în ceriu casă, spodobindu-i de la Svinţia sa la întîie cinste. Carii roagă şi pentru noi de iertare păcatelor şi de împărăţît cu Domnul nostru Isus Hristos. Că Lui să cuvine slava şi cinstea şi închinăciunea cu Părintele şi cu viaţă-făcătoriul său Duh, aemu şi pururea şi-n veaci de veaci. Amin.

într-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Frumentie, episcopul de Indiia.

în dzîlele Iui Constantin Marele împărat, orecarele Tirie Filosof mearsă să vadză Indiia cea mai din nontru, luînd cu sine şi 2 fraţi tineri. Şi cînd fu la-ntors, oprind la un vad pentru treabă de apă, cădzură în varvari. Deci, pre unii aruncară în mare, pre alţîi tăiară, cu carii fu tăiat şi Tirie. Iară alalţi cîţ rămasără, între carii era şi tinerii, legîndu-i, îi dusără la-mpăratul de Indiia. Deci acest doi, pre unu-l chema Edesie, pre altul Frumentie. Deci împăratul vădzîndu-i de treabă, i-au pusu-i ispravnici pre trebi împărăteşti.

Şi, murind împăratul, stătu fiiu-său şi la mai multă cinste i-au suit. Şi aşea avînd voaie veghiată la-mpărăţîie, să strîngea la dînşii neguţătorii cc veniia acolea, creştini din ţara creştinească. Şi, avînd besearică ce-ş făcusă şi preut, făcea slujba şi svînta liturghie. Şi, trecînd puţintei ai, să rugară-mpăratului pentru slujbă ce i-au slujit să le dea plată slobodzîie, să margă în ţară, la moşie. Şi, iertîndu-i, veniră în tară. Deci Edesie mearsă în Tir, cereîndu-ş părinţii şi rude- / niia. Iară Frumentie pusă gîndul pregiur ceale sufleteşti, decît pregiur părinţi a-i prăvi. Şi mearsă la Alexandriia dc spusă patriarhului că indiianii foarte îi trage inema şi doresc să dobîndcască lumina creştinăţîi. Cătră care dzîsă fericitul Athanasie (că svinţia sa îmfrîmşea besearică atunce şi scaunul Alexandriei): "Dară cine-i ma. bun dec.t tine să gonească întuncarecul necunoştinţei de la aceaea limbă şi în loc de întuncarec să le ducă lumina dumnădzăicştii Scripturi, să-i lumincadze scoţîndu-i din tuncarec?!". Şi aşea .1 hirotoni şi-l feace arhiereu. Şi l-au trimis la lucrul aceiia limbi Deci svinţia sa Frumentie, lăsînd intr-o parte moşiia, părinţii şi luciul cel mare de ţară creştinească, mearsă de sosî la acea limbă nelucrată. Carea o lucra şi o direasă şi o tocmi cu toată nevoinţa, avînd agiutoritori şi de la Dumnădzău, datul ş.e dar. Ca dara, dobîndind apostoleşti învăţaturi şi minuni, au tămăduit nu numai îndrăciţi! şi tot feal.ul de neputinţe ce încă şi pre ccia carii sta împotrivă, de nu-i priimiia cuvîntul, î. certa, d.ndu-i supt urgie de-ndracit cum scrie svîntul apostol: "Daţî-1 pre unul ca acela satanei de zmăc.nare trupului, ca să să spăsască

sufletul!", prc altul îl făcen săc. altul orb. Şi cu aceaea îi îndupleca şi prc dînşi spre pocaanic, cădzînd şi cerşind iertăciune şi crcdzind întru Domnul Hristos să is|caliia. Iară pentru minuni în toate dzîle cc făcea iaste mărturie ceaea cc să pomi tot neamul spre cunoştinfa lui Dumnădzău.

Pentr-accnca. in pu|înă vreamca dc zăbavă, sîngur cu darul lui Dumnădzău, botedză toată Ţara Indilor. Şi Ic hirotoni preuţi dintru dînşii. Şi feace svinte bescarici, răsîpind bojniţclc idolcşti şi zdrobind tonte trupurile ccalc cioplite', adusă tot neamul la cunoştinţa lui Dumnădzău. Şi să mira loji şi singur împăratul dzîcîndu-i: "Dară atî|a ai cc-ai lăcuit cu noi şi n-ai făcut nice o minune, dară aemu
I86r dc unde |î s-au dnt. iubitule, dnr ca acesta? Şi încă în pu|întca vreame!". // Răspunsă svîntul: "Nu iaste al mieu darul. o. cinstiţilor lui Hristos iubi|i priiatini, cc iaste a preuţiii şi a Domnului Hristos. Că, dcac-am vădzut mintea voastră cea bună. mi-am lăsat moşiia şi părinţii şi rudeniile. Prc cuvîntul Domnului, am mărs in Alexandriia. dc-am dat ştire svîntului Athanasie Patriarhului de rîndul Dumilor voastre. Şi. ungîndu-mfl Svin|ia sa cu pomazanie svînta şi luminîndu-mă cu darul apostolesc prin ruga Svin|iii sale In Dumnădzău. m-au trimis la Dumneavoastră. Şi Dumncavostră, priimindu-mă cu toată crcdin|a. prcu|escul a lui Dumnădzău dar lucrcadză cu mine aceastea cc le vedeţi!".

Acesta trăind mul|i ai cu dînşii cum iubenşte Dumnădzău şi îmvăţîndu-i poruncile Svinţiii sale, înşirindu-i la lucrul lui Dumnădzău şi lăsînd tuturor chipul cel bun de via)ă, de prc chipul său cel de bunătă|i plin. tuturor, câruiaşi prc putinţă. Şi să prestăvi către Dumnădzău. A căruia svinte moştii dau tot fealul dc tămâduin|ă către carii vin la svinţia sa în slavă, adevărat Dumnădzăului nostru Isus Hristos. cu Părintele şi Duhul Svînt. Amen.

CONETUL LUI NOIEVR1E /

NOTE

1 probabila greşeala dc tipar
2 . determinai dc DosoMci
3 .(trad nXgr.)"înţelepciuneaCu\imului lui Dumnezeu"
4 .(und n Xs1) "depozit suma lncrcdin|atfi cuiva"
5 (u«d n.Ksl.) "Ajuta-I / orinduicstc-l pc sfiniul apostol!"

DECHEVRIE,

luna lui Andrea, 3 1 dc dzîle arc. Dzua arc 9 ceasuri, iară noaptea - 15.

ÎNTÎIA DZÎ. Pomenirea svîntului proroc Naum. Carele să tîlcuiaşte "mîngîiarc sînt în toţ" sau "minte" sau "priecapere".

Acesta era dc la Elchcsem de din ecaca parte, în Vatarim, den niamul lui Simcon. Aces- / ta şi apoi dc lona au dat sămn oraşului Ninivei că arc să piiaie dc ape dulci şi dc foc ce ieşiia din pămînt. Caic lucru s-au şi făcut, de vreame că iazerul cc era dimprcgiurul ei o au prăpădit'cu cutremur; dc-aciia, venind foc dc la pustie, au ars şi partea ei cea naltă; aşea au păţît Nineva. Iară svîntul au răpăosat cu pace şi s-au astrucat la locul său.

într-aceastaş dzî, pomenirea svînlului Filaret Milostivului.

Acesta svînt era în vremilc împărăţîii lui Constantin şi maică-sa Irinii, de la oraşul Paflagonilor, ficior lui Gheorghie şi Annei. De carii fu dat dc-l însurară cu o femeaic de cinste şi curată. Şi ţîindu-să cu ţara dc hrana pămînlului, era cu totul pornit spre milostenie. Prin carea sosî la lipsă, cît nice casa n-avea cu ce-ş hrăni. Cc Dumnădzău nu-l lăsă să să muncească cu lipsa pînă-n sfîrşit, că tocmi de luă împăratul Constantin o nepoţea a lui, anume Marina, ghizdavă foarte, şi-ncăpu şi svinţia sa la cinste de ipat, de-ncăpu domn şi stăpînitori a multă avuţîie, carea cu îndurată mînă o-mpărţîia la săraci. Şi, cînd cunoscu vreamea sfîrşitului său, chemă casa sa, cuconii şi rudeniile, şi le proroci înainte ce vor să împlea, dzîcîndu-lc ş-aceaslea: "Hiii miei, nu uitareţ a milui săracii şi mişeii şi bolnavii şi cei de la-nchisori şi săracile! Ce să le tindeţ mîna-ntr-agiutoriu şi să meargeţ să-i vedeţ şi cu mîn îndurate să le fiţ! Şi streinii şi nemernicii să lc fiţ cu ospăţ şi cu dc toată mila. Şi să vă ferit de strîmbălăţ şi de rîhnă să nu rîhniţi altuia la nemică ce va avea. De la besearică nu lipsireţi la svintele slujbe! Cum aţ vădzut c-am făcut cu faceţi şi voi!". Şi aşca, îmvăţîndu-i de prisosit, s-au prestăvit cu pace.

într-aceastaş dzî, pomenirea svînlului măcenic Ananiia.

Acesta era In Persida, în oraşul Anii, mirean la port, ce creştin însă. Şi, prindzîndu-1 boiarinul oraşului, mărturisi pre Domnul Hrislos. Şi apoi, după cumplite şi multe munci ce-l munciră dzăcînd ca un mort, // îş deschisă ochii şi dzîsă: "Rugaţî-vă la Dumnădzău cu rugi! Că vădz o scară de agiunge 187i
pînă în ceriu. Şi vonici de foc carii mă-mbic şi-m dzîc: «Ia-mblă cu noi şi te vom duce într-un oraş în nontru, ce-i plin de lumină şi de bucurie!»". Şi spuind aceastea, răpăosă, dîndu-ş sufletul în mîna lui Dumnădzău.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 2, pomenirea svîntului proroc Avvacum.

Acesta svînt era din neamul lui Simcon, ficior lui Safe. Ş-au vădzut videnie mainte de pradă, pentru robiia şi pentru râsipirea besearicii şi Ierusalimului, ş-au plîns mult. Şi, cînd au venit Navuhodonosor la Ierusalim, el au fugit la ostrachinin şi lăcui pînă la o vreame în ţara lui Ismail. Iară deacă să-ntoarsără haldcii, ş-au venilu-şi acasă.

Şi, agiutînd dănăoară secerătorilor săi şi luînd bucate de mîncat, dzîsă cătr-ai săi: "Iacă, mă duc la loc departe şi aemuşi m-oi întoarce, iară di-oi zăbăvi, voi să duceţi prîndz secerătorilor!". Şi, mărgînd Avvacum cătră secerători, îi dzîsă îngerul lui Dumnădzău: "la-mblă de du acest prîndz la Vavilon lui Daniil cc-i aruncat în groapă unde-s leii!". Şi dzîsă Avvacum: "Doamne. Vavilonul n-am vădzut şi groapa nu o ştiu!". Şi-l luă îngerul Domnului de părul capului şi dusă în răpăgiunea vtnuilui dc-l pusă în Vavilon deasupra gropii. Şi strigă Avvacum: "Daniile, ţîne prîndzul ce ţ-au trtm.s Dumnădzău!". Şi feace Daniil: "Dară pomenit-au dc mine Dumnădzău?!". Şi, deaca să ospăta Dani,1. iară îngerul Domnului iarăşi luă prc Avvacum şi-l pusă la loc dc unde l-au luat. Şi-i calc de 12 zile,

* prăbuşit

Dnniil. glnva 14.33.

cc au îmblal într-o niicA dc ceas. Ş-au marş la secerători dc i-au aflat prîndzînd. Acesta au priceput cil, preste puţin, s-a-nloarcc ţara de la Vavilon. Şi cu 2 ai mainte dc-ntoarccrca lor s-au răpăosat. Şi s-au astnical in ţarina sa.

Acesta au dat sămn in jidovimc / că vor vedea lumină in bcseancă şi vor vedea slava lui DumnădzAu. Ş-au prorocit pentru sfirseniia Besearicii că are să să facă dc neamul Apusului. Şi tîmpla davirului" sâ va ninge mici bucâţcalc. Şi vor lua ţăsturilc a 2 stîlpi şi nime n-a şti unde sînt. Carile îngerul lui Dumnădzâu Ic va duce la pustie, unde s-au încheiat întîi cortul mărturiei. Şi într-însele să va cunoaşte fîrşitul tuturor Domnul. Şi va lumina prc aceia carii sînt întiriţi cu goană dc vicleanul şearpe din ceput.

într-aceastaşi zî. pomenirea a preacuvioşi părinţii noştri şi pustmnici, loan, Iraclcmon, Andrei, şi Theofil.

Aceştia svinţi era din oraşul cc să chiamă Oxirihon, ficiori din părinţi creştini. Cam, pumd nevoinţă piiţîntca vream ca la procititul svintelor cărţi, să umilíră şi mearsără la pustiia cea mai din lontru. întru carea. aflînd om svînt foarte bătrîn, rămasără cu dînsul un an. Şi, deaca să pristăvi acel părinte, rămasără aceştia svinţi dc petrecură acolo 60 de ai, deprindzîndu-să cu viaţă aspră şi ascuţită şi cu post; şi era hrana lor dc mîncât poame cc să afla acolo şi băutură, apa. Care hrană de daori în sâplâmină gătiia dc mînca. Şi-n toate dzîle îmbla despărţiţi prin pustie şi prin vîrtoape şi peştere, la singurătate vorovind cu ruga la Dumnădzău. Şi să aduna sîmbăta şi dumenica. Şi făcînd vreadnică mulţămită. lua dc la svîntul înger svînta cumenecătură de-i priceştuia. Aceastea ne-au povestit marele pustinnic Pafnutic. Carele i-au şi vădzutu-i cu totul şi le-au scris şi viaţă.

într-aceastaş dzî, pomenirea svintei măceniţe Mironi.

Svînta aceasta Mironi s-au născut în Efes. Deaca-i muri tatăl, o crescu maică-sa. Şi, deaca să botedză cu Svîntul Botedz, să afla adease la monmîntul svintei Ermionei, una din featele svîntului apostol Filip, luînd mir dc la mormîntul ei şi-l da // cu larg tuturor. Pentr-aceaea şi-i pusără numele Mironi Şi. împărăţînd pre-atunce Dechie şi pornind goană asupra creştinilor, maica luînd pre hiică-şi, să dusă la ostrovul cc să chiamă Hion. Şi, avînd la sine de la părinţii săi parte de aveare, petrecea amîndouă într-o casă. rugîndu-să la Dumnădzău, cale singure.

Şi odănăoară. venind la Hion un boiarin, prinsă pre fericitul Isidor cc era voinic om de oaste. Şi, fiind creştin şi cu frică la Dumnădzău, să ispiti boiarinul să-l scoată din creştinătate despărţînd de Domnul Hristos. Şi, deaca vădzu cu multe munci ce l-au muncit că nu-l poate îndupleca, l-au dat vinovat să i se taie capul. Şi, după poruncă împărătească, aruncat fiind într-un tău săc pentru să-l măninec păşirile. Şi pusără şi străji. Iară svînta Mironi, pornită de dumnădzăiasca rîhnă, mearsă noaptea cu slujnicilc ei şi luă, mîlcomişul, svintele moştiile svîntului şi le astrucă cu miruri scumpe, deaca Ic unsă şi Ic îmfăşc, la loc de cinste. Şi, oblicind boiarinul că n-au străjuit bine străjearii, i-au legatu-i cu lanţujc şi le-au pus dzî, dc n-or afla svîntul, să plătească cu capetele.

Deci svînta Mironi, vădzîndu-i îmblînd şi ticăcind şi aşteptîndu-şi perirea şi cu lanţujile în grumadzi. i să feace milă de dînşii şi gîndi că: "De vor peri aceştia pentru vina mea, mi s-a-ntina sufletul şi rău voi păţî la giudcţul ce va să fie!". Şi chemă de dzîsă străjearilor: "O, priiatinilor, svintele moştii cc-ap pierdut cu le-am luat cînd voi dormiiaţi!". Deci străjearii aceia o luară şi o dusără naintea împăratului , dzîcînd: "Doamne, aceasta-i cârca au furat pre bătrînul carele fu umorît reapede!". Şi boiarinul dzîsă către svînta: "Iaste adevărat aşea ce spun de tine?!". Svînta feace: "Aşea iaste adevărat!". Iară boiarinul feace: "Dară cum îndrăzniş tu a face lucru ca acesta?!". Svînta feace: "Ncbăgînd samă şi scopind ticăiţiia ta şi nedumnădzăriia ta .".

Aceastea cuvinte aţîţară şi trasară la multă turbare de mînie grea pre trufaşul şi sămăţul acela boiarin. Şi îndată îmvăţă să o bată cu beate şi cu toiage fără nice o milă. Şi o purtară de cosiţe prin / tot tirgul. bătîndu-ă cumplit preste tot trupul. Şi o aruncară în temniţă cu puţîn suflet. Şi dinafară pusără străji şi dinontru împregiur.

Iară la miadzinoapte, rugîndu-să svînta lui Dumnădzău, strălumina lumină mare în toată temniţa şi să **IVI** la mijloc ceată de svinţ îngeri şi-n mijlocul lor svîntul Isidor cîntînd pre svîntul cîntec. Şi, căutmd svîntul Isidor către svînta Mironi, dzîsă: "Pace ţie, că ruga ta s-au ascultat la Dumnădzău şi vei mearge aemu cu noi, dc-ţi vei lua cununa ce ţî s-au gătat!". Şi cum dzîsă aşea svîntul, iară svînta Mironi dcade lui Dumnădzău sufletul. Şi să-mplu temniţa aceaea de miros nepovestit de dulce şi

,,nnunn (Ic frumos, lan. slrajcan. sa spăriară şi-ncrcmenira dc minune şi de frică. Aceastea ni le-au povestit care c era acolo dc pr.veghca ş, le-au văd/.ul şi le-au audzît şi, penlr-accaca, s-au şi botezat Şi ,,, icş.t ş. cl la mar unc pentru llristos dc-au mărturisit ş-au dobîndit cunună măcenicească. Iară creştin.., lumd vo.c dc la bo.ar.n, luară svintele moştii a svintei Mironei şi le pusără la loc de cinste slăvind prc Dumnădzău. v...«,,

Pcntr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte.

INTR-ACEASTĂ LUNA, 3, pomenirea svînlului proroc Sofonias

Acesta sf. tîlcuiaştc "strajea lui Dumnădzău" sau "cunoscătoriu tainelor lui Dumnădzău" ficior lui HUŞI, din ruda lui Simeon, din satul cc să chiamă Savaratha, a lui Simcon Patriarhul ficiorul lui liacov. Carele dobîndi şi dar dc prorocie. Ş-au prorocit prada şi pustietura Ierusalimului şi răsîpa iudelor şi cum din pagini să va face popor lui Dumnădzău. Şi cum va fi ruşine şi ocară celor necuraţi şi slavă direpţîlor. Şi cum va fi giudeţ şi împărat a loată dihaniia Domnul Dumnădzău Şi va plăli căruiaşi pre lucrurile cc-or hi lucrat. // Şi, deaca spusă toalc, răpăosă în casa sa şi s-au îngropat în 1
ţarina sa, aşteplînd îm vierea cea mare, cea dc-apoi. Acesta ş-au sămănat cu svîntul loan Bogoslov la şcruilura trupului, puţintel mai rătund la barbă svinţia sa.

într-aceastaş dzî, pomenirea dintru svinţi părintele nostru Theodor, arhiepiscopul de Alexandriia.

Omenii dc Alexandriia Eghipctului şi mai vîrtos cllinii şi necredincioşii să feaceră amari şi aprigi, crudz şi nemilostivi asupra svinţilor. Pentr-aceaea feaceră de să făcură mulţi măcenici. Din carii era unul şi svîntul Theodor. Că, oblicind orăşeanii Alexandriei că mărturiseaşte prc Domnul Hristos şi slujeaşle şi învaţă şi pre ellini să crcadză, să strînsără asupra svinţiii sale cu mult venin. Şi-l luară şi, întîi, îl chinuiră vîrtos, dc-aciia înpletiră cunună dc spini şi-l încununară. Şi-l loviia preste svinţii ochi şi făciia răsuri; de-aciia, îl aruncară în mare. Şi, ieşind sănătos din marc, învăţă boiarinul de-i tăiară capul; şi aşea mearsă la Dumnădzău către răpaosul veacinic cu svinţii.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru Theodul, cc fusease eparh, cu pace s-a săvîrşit.

Acesta svînt era în dzîlele împăratului Theodosie cel mare palrichie şi eparh pretorielor, adecă boiarin din cei mari de sfat şi giudeţ marc. Carele petrecînd viaţă fără de nice o prihană, şi săvai că era şi însurat. Şi, vădzînd apucările şi strîmbătăţîle silnicilor, lepădă boicriia. Şi, dc vreame ce muri şi femeaia lui, împărţîndu-ş avearea la săraci, carea era samă aproape dc cinci sute de litre de aur şi mearsă la Edesa de să sui într-un stîlp. Şi şedzu pre stîlp 30 de ai, cu chip şi cu viaţă călugărească. Pentr-aceaea, s-au spodobit a lua şi daruri dumnădzăieşti. Că, de-aciia nainte, numai mînca bucate tari, fără numai dumineca ce să priceştuia şi lua svînta nafură, deaca să priceşluia de cinstit trupul şi preasvînt sînge Domnului Hristos.

Apoi s-au învăluit în gînduri / şi ruga Dumnădzău sâ ştie cu cine-i ascamenca de ceia ce-au slujit lui Dumnădzău. Şi audzî că iaste de-ascamene, în împărăţîia lui Dumnădzău, lui Cornilie Mimon, carele lăcuia în Damasc şi-i era porecla Pandur. Aceasta feace pre sfîntul aproape să să afunde sufieteaşte. Şi cu adevăr că aceasta au fost despre vrăjmaşul începătură să să afunde în chip ca acesta.

Deci mearsă la Damasc şi, aflînd pre Comilie, cădzu la piciorelc lui, întrebînd să-i spuic nevoinţa vieţii sale. El să făcea' plîngînd şi rugîndu-1, de nevoie dzîsă: "O, părinte, eu din tinireaţe petrecînd multă vreame cu Mimoni şi cu Aghirţ, dintr-acolo îm făceam agonesita! Iară apoi abiia mi-am adus aminte de răutăţile meale ceale multe ş-am pus în mintea mea plata giudcţului ce va să fie, m-am părăsîl de toate răutăţile, ncvoindu-mă să mă aflu curat în viaţă şi milostiv după cît mi-i putearea.

Iară de vreame cc bălrînul tot îl supăra şi-l giura să-i spuic tot, el feace: "Dăunădzi, nu de mult. părinte svinte, o femeaic de rudă bună, cu cinstea şi bogăţîia şi cu curăţî.a luminată şt vestita cc s-au măritat de la părinţii ei dc ficioara după un om ce s-au ales stricătoriu ş-au stricat nu numai al sau ş-a femeii, ce şi bani omeneşti au stricat ş-au cădzut la-nchisore lungă dc la datornic, d.nd amar nemîngîiat femeii sale. Carea, vădzîndu-l dosădit cu foamea în temniţă, cădea la oceaame ş. începu ca o săracă îmbla cerşind, cumpănind ca-ntr-o cumpănă sulletulu-şi tăm.ndu-să sa nu cadza la curvic ca era frumoasă şi la faţă ghizdavă. Eu, deacă o aflaiu şi ştiui dc rîndul ei, m. sa feace mila laufle* mieu şi plîngînd i-am dzîs: "Cî.ă ţi-i datoriia, nevastă?!". Ea m.-au răspuns: 'Patru sute de galbeni.

* păcătos şi n-arc nice un bine, însă dodeindu-l biltrîiuil

dumneata'" Şi cu. luîndu-mi sama. am aflatu-mi banii două sute şi trcidzăci dc galbeni de aur. Şi, ncacrungînd sama ei prc cîtu-i datorie, am vîndut lucruri purtăreaţe şi scule şi-ncă hainele meale ceale mai bune Şi împlînd cîtu-i celor patru sute dc galbeni, i-am datu-i în mînulc muiarii şi i-am dzîs: -Priimeaştc aceştia, o. nevastă, şi te du sănătoasă de-ţi plă- // teaşte bărbatul de la-nchisoare şi de la dălonc şi roagă cu toată inema prc iubitoriul de om Dumnădzău să mă miluiască la Dzua de giudeţ!". Aceastea oVtK« audzî Thcodul şi mulţămind lui Dumnădzău şi trăind puţînea vreame, apoi, cu bună ncdeaidc au ieşit către Dumnădzău. de s-au mutat dobîndind viaţa de vecie în răpaos cu svinţii.

Intr-aceastaş dzi. preacuviosul părintele nostru loan, episcopul de Coloniia, Isihastul.

Acesta dlotr» svinţi părintele nostru loan s-au născut în Nicopolul Armeniei, al patru an împăratului Marchian. Şi deaca-mvâţâ svînta Carte, răpăosîndu-i pirintii, răşchira avearea la săraci. Şi feace o svînta besearica prcasvintei lui Dumnădzău Maice, trăind călugăreaşte cu alţi dzeace căltigiraşi la acea svînta besearica. Deci, ieşindu-i veastea de bunătăţi, îl hirotoniră episcop Coloniei. Şi ostcnindu-sl prc treabele ceale de casă a svintei episcopiei noauă ai, obîrşind toate trebile precum au gîndit, au trecut preste luciurilc ceale mari către Ierusalim.

Şi. sosînd şi făcînd rugă, să dusă în lavra lui svetîi Sawa şi, priimindu-1 svîntul Sawa, necunoscind. precum vru Dumnădzău, cine-i oaspele, l-au ispitit întîi cu slujba ospătăriei, apoi la maghemiţă. Şi. dcaca-l vădzu iscusit într-amîndoauă, i-au datu-i să şadză la tăceare într-o chilie, osăbh. ceale 5 dzîle de siptămină, nemîncât, nebăut. Iară sîmbetele şi duminecile, în toate, să vie la besearica şi la masă cu si borul.

Deci, luîndu-l aminte svîntul Sawa că procopseaşte dumnădzăiaşte, l-au adusu-1 cu sine la svîntul patriarh de Ierusalim Iliia, gîndind să să roage să-I hirotonească preut lari svîntul loan, deaca si vădzu la patriarhul şi vor cu deadins să-l preuţasci, feace: "lartă-mă, părinte, întîi să mă ispoveduiesc. de-aciia, vei face svinţia ta cum va părea svinţiii tale. Deci Intrară la taină şi cădzu la piciorele minunatului Iliia, giurindu-1 să nu-l vădească. Şi, deaca i să adeveri, gîndind că-i vrun lucru necidzut svintul feace: "Eu sînt, cinstite / părinte loan, ce-am fost episcop în Coloniia!". Să minună svîntul llie deaca audzî. De-aciia ieşi de la taină şi feace către svîntul Sawa :"Nu mai osteni dodeind dc-aceasta, ci loan nu si va face popi!".

Acesta svînt, odinioară călătorind, de truda călii au leşinat, însă feace rugă şi fu apucat în slavă şi numai cc să află in chilie, care lucru era cale de 50 de mile.

Odinioară, perşii stricînd chiliile ce era la pustie a sihastrilor, veniră şi la cheliia svîntului să-i strice. Şi, fără veaste, le-au ieşit un leu de i-au îngrozit şi i-au gonit Şi-i hălădui chiliia.

Odiiutoară, un creştin pravoslavnic venind la svinţia sa, adusă cu sine, în soţîie, pre un eretic şi să ruga să-i blagoslovască pre-amîndoi. lari svinţia sa feace: "Pre tine, căce eşti blagocistiv, te blagoslovise! lari prc cestalalt nu-l voi blagoslovi pini nu s-a-ntoarce de Ia eresa lui Sevir!". Aceastea deaca audzî pravoslavnicul, încremeni şi si cutremură de minune de prozorliviia svîntului. Iară şi ereticul încremenit şi el îi părea că s-au făcut altul. De-aciia, venindu-şi la fire, cădzu la picioarele svîntului, de si rugă să-l imveaţe. Şi-l îmvăţă si blasteme toate ereasele şi aceaea a Iui Sevir în carea să ţinea el. Şi de-aciia, si si lipasci la svînta pravoslavnică şi săbomică Besearica şi să să leapede la vedearea tuturor şi să anathamisască eresa lui Săvir, cum dzîsăm mai sus, şi alalte. Şi, deaca le-au fleut aceastea. ş-au priimit svînta direapta credinţi. Atunci l-au blagoslovit şi i-au făcut molitvă şi, sărutindu-i pre-amîndoi, i-au blagoslovit cu sărutare svînta şi i-au slobodzît acasă pre-amîndoi cu bucurie.

Audzînd o vară premare acestui svînt de svinţia sa ce lucreadză, s-au sfătuit în cugetul ei să-ş schimbe portul şi să margă să-l vadză, să-ş întreabe ce-i va trebui şi să nu o cunoască. Iară fericitul, cmoscind din darul cel de prozorlivie gîndul ei, i-au poruncitu-i: "Voi veni la tine şi vei priceape aceaea cerni s-au dat a şti de la Dumnădzău!". Şi, preste puţine dzîle, i s-au arătat în vis şi o îmvăţă de cile au trebuit de canle şi ea doriia să ştie. Carea, întrebîndu-l şi pentru alte şi // spuindu-i de toate mnc. mulţimi svîntului pentru învăţaturi.

AcesU svint 1X154 dAn * oart m somochin într-o piatră sacă şi dzîsă către fraţi: "De va face mlădiţe acest somochin, săşnţci Dumnădzău îm va dărui acolo loc de răpaos!". Şi somochinul s-au PTTO^r^mUdrti şi roadă trei somocbine. Şi, luîndu-le cu lacrămi fericitul, sărutîndu-le şi moftammd hn Dumnidziu, le minei cu fraţii.

«L £2"*! Cmd *""! hirotonh epiSCOp « o* 28 de ai. Ş-au luminat cu isprăvile bunătăţilor D^uU^Ti?'.»^' UrVan6 "mhvrt13 sv«îi Sawa 12 ai şi la pustie 48 de ai. Face tot traiul svinp., sale 104 de ai. Ş, foarte trecut de bitrîneate, adonni întru Domnul

într-aceastaş dzî, svinţii Agapie, Selevcos şi Mamas de sabie sâ sfirsiră

Pcntr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte

INTR-ACEASTĂ LUNĂ, ÎN 4, nevoinţa svintei mare măceniţe Varvara

Aceasta **era** ,n dz**.lele** împăratului Maximian, de la Anatol, fată oarecăruia Dioscor ellin Carea era m pază intr-un stan de piatră nalt de ta.âl ei, pentru frîmseaţea şi podoaba statului ei cc-mflor..a. **Şi, fiind** ficioara ş, credz**.nd** întru Domnul Hristos, **nu** s-au tăinuit de către tatăl ei că, cunoscmdu-ş voroavă sufletului cea voită, că el dzîsease să facă 2 ferestri la feredeu ce-ş făcea/iară ea învăţă meşter» să facă tre. ferestri. Şi-ntrebîndu-o tatăl, ea feace: "C-am îmvăţat aşea, **caTfic în** „urnele Tatălui ş-a Fi**.ului** ş. a Svîntului Duh!". El, deaca o audzî, să răpedzî cu sabiia să o umoară, iară ea pleca fuga. **Şi**-ntră intr-o piatră ce crepă şi să ascunsă. Iară tatăl ei, căotîndu-o şi aflînd o luă de cosîţă ş. o deade pre mina boiarmului cetăţii, naintea căruia mărturisi pre Domnul Hristos şi ocări ido-/ Iii. Pentr-aceaea, fu bătută cumplit şi slrujită carnea cu muncile şi coastele arse şi bătută preste cap cu ciocane **şi** purtată goală prin tîrg, bătută; şi-i tăie capul tatăl ei cu mînule lui. Şi pogorînd din deal tatăl ci, deaca o tăie, au cădzut fulger înfocat din ceriu de l-au detunat ş-au cienh. Iară svînta lui Hristos măceniţă Varvara proslăveaşte Svînta Troiţă, încununată de iubitul ei mire Hristos cu cunună de ficiorie şi cu podoabă de măcenicie, în veaci bucurindu-să cu soaţele ei şi rugind pentru creştinătate.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru loan Damaschin.

în dzîlele împăratului lui Leon Isavru era cetatea cea mare Damascul supt ascultarea agareanilor. Şi toţi cetăţeanii era streinaţi de leage. Numai ce era un bărbat cu femeaia-ş îmbunătăţîmat şi cu daruri dumnădzăieşti slujind adevăratului Dumnădzău şi ferind foarte cu de-adinsul pravoslaviia, adecă părinţii svîntului loan. Carii numai ei să vedea ca neşte trandafiri plini de miros în mijlocul spinilor, păzind pînă la sfîrşenie creştinească viaţă şi nume, **în** mijlocul necuraţilor, ca o moşie luminată şi o bogăţîie neluată. Pentr-aceaea, atîta i-au înălţat bunătăţile şi atîta i-au minunat, ch statură giudeaţe şi stăpîni domnilor săi (o, minune!) prădaţii, ca şi oarecînd pre Daniil şi pre cei trei otroci în Vavilon şi pre Iosif în Eghipet. Pentru bunătăţile, Dumnădzău i-au minunat, din robi i-au făcut stăpîni. Aşea şi în Damasc pre aceştia, căce era cu bunătăţi, i-au minunat Dumnădzău.

Şi era la-mpăratul Damascului, la Amira, boiarin mare, frunte sfatului. Acesta o suferi necuratul acela Amira să aibă tăinuitoriu şi împreună la sfat pre un strein legii sale, pentru bogăţîia şi pentru ruda cea luminată, că era de rudă mare. Şi l-au făcut ispravnic prc toate veniturile şi preste isprăvile ţării. Şi purta ţara cu dereptate şi înţălepciune minunată. // Şi era şi milostiv şi îndurat, de-ş înpărţîia avearea în toate dzîle, râscumpărind robi de la agareani, să nu cadză în cumpănă de primejde sufletească. Şi, deaca-i răscumpăra, le da şi loc de hrană cîţ vrea să şadză în ţară. Că avea în ludea şi în Palistina multe ocine şi venituri. Iară carii vrea să să ducă le da carte slobodă şi bani de cheltuială de cale, să-ş margă acasă, cineş unde-i moşiia. Că banii nu-ş cheltuia pre podoabe şi pre mease şi petrecanii, cum fac bogaţii, ce-i tot cheltuia la treabe dumnădzăieşti.

Pentru care gînd iubitori de săraci i-au dăruit Dumnădzău un cucon destoinic de minunat, pre loan acel şi cu numele de bunătate, luminătoriul în toată lumea svintei besearici a Domnului Hristos. Carea o au împodobit cu atîtea tropare, cu de tot fealiul de întinsori. Şi le păru bine că le-au dăruit Dumnădzău moştenitoriu. Şi, deaca-1 crescură, cercară să afle dascăl să-1 înveaţe carte, să-1 facă mare filosof şi înţălegătoriu svintei Scripturi. Şi le-au trimisu-le Dumnădzău precum poftiră.

Şi ascultaţi în ce chip, dănăoară, agareanii şi varvarii Damascului adusără robi mulţi şi pre **unii** vîndurâ, iară pre unii vrea **să**-i taie, **că nu**-i cumpăra nime. între carii era unul călugăr, anume Cozma, de-a hirea şi cinsteş şi **la** suflet **ca** mai cinsteş. Şi, cumu-i dusără **să**-i taie varvani, **să** prileji tatăl svîntului loan acolo şi, vădzînd pre cinstitul Cozma mîhnit **la** faţă şi vărsînd lacramu **şi sa** apropie de-l mîngîie şi feace: "Omul lui Dumnădzău, a ce plîngi de viaţa aceştii lumi? Credzi **tu** te-**ai** lepădat de lume, precum te vădz, şi eşti **ca** şi mortul de către trup!". El răspunsă: "Nu phng pentru viaţa aceasta (Dumnădzău ştie), **că** eu **am** murit de pre trup şi de lume m-**am** lepădat, ce-m pare rauşimi-**i** jeale c-**am** îmvăţat toate meşterşugurile dâscăliii filosofiei, ritorichi, dialecticb, anthmit**.chi,** ghecmetria ş. toată enchiclopediia şi, mai vîrtos, **c-am** îmvăţat şi acea veselită muzica a cintăn, spăs, oare.de suflet Şi încă şi dinTu-ologhie n-**am** lăsat nemică din toată ne-mvăţat, **ca sa** cunosc **şi să** J » ^ e £ întinsoarea cea bine înşirată şi frîmseaţea faptelor pre Fâp.oriul ş, ? ' ^ ^ ^ * !
De-acii, deac-**am** învăţat toată dăscăliia de-afară a ellinilor, am îmvăţat ş. a noastră theologh.e, adecă

* gîndul cel voit

, , • ,, j ,, a , l c m u ,,,, mj ţ · n u dai vrun ucinic. să-.n las pre urma pomana. Penlr-acca plîng şi-m ,\ *L* înec el.ip doresc bogătaşii să aibă cuconi prc urmă la avu|îia lor. aşea şi filosofii la dascăl**la**'lo/dorcsc să lase ucinic pre urmă. să le rămiic pomană şi laudă fără de moarte că binelui ace - al săul cel l.ireş. să-ş dea şi la <il|îi din binele său. Ş, cine n-arc g.nd ca acesta dătătorii, ş, iuliiinriu dc cuconi acela nu-i om bun. ce-i zavisliv şi acela n-a mearge în viaţa veacinică, ca ş. sluga cc n-au adaos talantul, sluga vicleană! Pcnlr-accaca plîng. că mă tem că m-oi scăpa de slug.le destoinice ce-au crescut talani Domnului!". . . . . . - A - x

Aceastea deaca audzî tatăl svîntului loan. avînd dor dc om ca acesta, u pani bine şi-i dzîsă: "Nu ti face voia-rea dascăle, că Dumnădzău ţ-va da prc voia la!". Şi îndată alergă la mai-marele acelor sarachini. dc să rugă să i-l dăruiască. Şi îndată i l-au dăruit. Şi, deaca l-au adus la casă-şi, l-au ospătat Dc-aciia i-au dzîs. "Să ştii. înţălcptulc întru toţi oameni şi cuvîntăreţulc, că nu numai de la rooic te mîniuicsc. cc încă şi partnic casii meale şi stăpîn tc fac de aslădzi nainte, să-m fii şi la bine şi la rău[1] Numai şi cu alt dar nu poftesc dc la svinţia ta fără numai să pui nevoinţă să-mi îmveţi 2 cuconaşi ai mici toată dâscăliia ta şi îmvăţătura. cîte ştii. Aceşti 2 cuconi, loan mi-i ficior din trupul mieu. iară Cozma. tizul tău. iaste dc la Ierusalim, rămas sărac de părinţi şi l-am luat pentru sufletul meu şi mi-i drag ca şi loan!".

Iară filosoful şi podobitul dc bunătăţi Cozma, deaca audzî, îi păru bine, ca cerbul cel însătat cînd ncmcreaşlc lîntînă dulce dc apă vie. Aşea svinţia sa minunatul dascăl cu atîta nepovestită dragoste arăta la ucinici lilosofiia sa. Iară cuconii încăşi să tîmplară isteţi de locma fi- // rii îmvăţătoriului: loan ca un hultur zburătoriu dc nălţîmc, iară Cozma ca o corabie cu multe veatrele, cînd o îmflă zefirul de către cînnâ. Şi atîta să ncvoiră şi îmvăţară cu ascuţitul firii şi cu multul poftii şi cu străstuire, cît, preste puţini ai. sosiră la obîrşiilc a toată îmvăţătura. Precum să veade la poemalele lor, adecă tvoreniile canoane şi stiltirc. în toate făpturile de-ntinsori pre meşterşug. Carile cu nevoie iaste prins a le premeni dc prc clincaşte prc sîrbie sau pre fiece limbă, legătura şi ţăsătura poeticească! Ce pentru să să lumincadzc ş-altc limbi n-au putut lăsa svinţii Părinţi a nu le tîlcui şi sîrbeaşte, precum vedem, pre 8 glasuri cc să cînlă în toate dzîle, nelipsit. în svînta besearica.

Şi mai ales aemu să spunem dc svîntul loan (că dc svîntul Cozma spusăm dăunădzi la dzua svinţiii sale). Scris-au svîntul loan cuvinte pentru pravoslavnica credinţă asupra ereticilor. Şi încă şi prăzniceşti citenii şi alte dc folosul sufletesc îmvăţături şi dogmate cu totul înţăleapte. Şi iarăşi cu toată inţâlepciunca. nemică nu să ţînea mare, cc, precum pomii cei rodiţi de roadă bună, cu cîtu-s mai rodiţi cu atîta-s mai plecaţi la pămînt şi nu să gurguţă nice leac, aşea şi întru-tot înţăleptul, cu cît era mai înţălcpt. cu atîta mai mult să pleca şi-ş înălţa mintea către tainica şi dumnădzăiasca suire.

Iară deaca cunoscu prc ucinici dascălul, că sosîră la capătul şi la sîmceaoa îmvăţăturii, veni la tatăl lor şi dzîsă: "Iată. doamne, precum ai dorit să feaceră fiii tăi în învăţătură minunaţi. Că nu le era destul să fie numai cît şi dascălul, ce, pentru firea lor cea isteaţă şi nevoinţă şi străstuiala (poate că i-au luminat Dumnădzău şi le-au crescut darul înţălepciunilor) mai presus la nălţîme zburaţi să feaceră în filosofic. Şi. dc vreame că dc-aemu dc la mine n-au mai rămas nemică să mai înveaţe, mă rog să-m dăruieşti pentru simbriia ostcncalii meale iertăciune, să mă slobodzăşti să mârg la o svînta mănăstire, să-m caut inţâlepciunca cea de sus, către / carea filosofiia m-au îndereptat. Iară el, deaca audzî, îl duru la suflet de despărţirea unui om scump ca acela. Ce, pentru să nu să arate nemulţămitoriu către bincfăcăloriul. i-au datu-i voie şi slobodzîie şi bani destui de treabă şi, iertîndu-să amîndoi şi de către alalţi, să dusă.

Şi. deaca mearsă în lavra lui svetîi Sawa, au petrecutu-ş rămăşiţa vieţii cu petreacere minunată, deci după sfirşenic la fericinţa vieţii veacinice.

Aşijdere şi tatăl svîntului loan, preste puţînă vreame răpăosă. Iară mai-marele sarachinilor deade lui loan boieria tătine-său şi l-au pus şi în svat să fie căpetenie. Care boierie o priimi fără voie, pentru să nu pricească naintea mai-marelui. Ce gîndul lui era să să lase de lume, să-ş afle spăseniia

Inir-aceaca vreame era împărat Ţarigradului Leon Isavrul, cum spusăm dintîi, ca alt leu apucâloriu ş. răcn.toriu Şi rumpea Besearica lui Hristos acela pizmaş, căznind pre cîţ să-nchina stimelor icoane. Canle le ardea tot întins acela necurat. Aceasta oblicind svîntul loan, scriia de multe

îi ,n "D tea u C ' a n 3 ™ " la Tari6rad ' cu carile de Riima "fătaturile ceale reale a sireapului

2\ZL *A* eteşt'' dîn drăspuns cu gînduri de filosofie 5 j cu istorii bătrîne a svinţi şi

c L ^ e s i t d e f » , trCa ? * inchinăciunca cinstitelor ™™ adeverind. Şi cum că cine nu le cinsteaşte ş. le dcfaimă iaste adevărat eretic şi pizmaş lui Dumnădzău. Aceastea cărţi au trimis la mulţi

oameni pentru sâ arate unul călră ălall, să să întărească în blagoccstic şi să să-mveaţe a da răspuns împtoliva iconoborcţilor.

Aceastea deaca oblici împăratul, feace de dobîndi o carte dc-a svîntului loan. Şi cercă de ană scriitori să potrivască slova cu a svîntului. Şi, dcacă află prisne ca şi a lui loan nepremenită din sămănat, îl pusă dc scrisă ca dc la loan cătră sine, scriind aşca: "împărate, să trăieşti în mulţi ai! Cu care să cade bună priinţâ* şi vreadnică închinăciune închinăm împărăţîii talc, pentru asămănarca credinţei' noastre! Şi să ştii // că în vreamea aceasta iaste foarte negrijilă cetatea noastră Damascul, că 194r
ostile agarcanilor foarte sînt slabe şi puţîne. Deci să trimit oaste multă, cîtă vei pulea să o dobîndeşti Iară război şi-ţ voi agiula şi cu la aceasta. Dc vreame că cetalca iaste mai dc tot supt stăpîniia mea!". Accasla carte năpăsluitoarc deaca feace, scrisă şi dc la obrazul său cătră domnul Damascului: "Nu ştiu altă mai fericit decît pacea, că lăudat lucru iaste să ţîic neştine legăturile păcii şi iubit de Dumnădzău! Pentr-aceaea nu voi să stric prieteşugul carele am cu dumneata, săvai că şi un iubit şi drag priiatin a dumitale mă îndeamnă şi mă chiamă spre aceaca şi dc multe ori mi-au şi scris să viu şi să dobîndesc ţara la. Şi, pentru să tc-ncredzi că adevărat îţ grăiesc, iacă ţ-am trimis şi o carte de cealea cc-au scris la mine, ca să cunoşt adevărat prieteşugul mieu şi vicleşugul aceluia cc mi-au scris .".

Aceastc 2 cărţi au trimis acel leiatcc şi cu firea dc năpîrcă şi dc vipere Leon Isavrul, împăratul dc Ţarigrad, pizmaşul svintelor icoanelor lui Dumnădzău, cu o slugă la varvarul, la domnul Damascului. Carele, deaca Ic vădzu, să-mplu de mînie şi prc svîntul loan chemă şi i lc arătă. Iară svîntul pricepu mcşterşugul lui Leon. Şi să adeveriia cum nice în gînd nu i-au fost, nice în ştire. Şi-i cerşii dzî pînă s-a-ndirepta şi a dovedi vicleşugul lui Leon şi mcşterşugul pre pizmă ce-au făcut. Cc nu vru acel varvar să-1 creadzâ, nice vru să-i păsuiască, biruit fiind de mînie. Ce învăţă să-i taie mîna cea nevinovată ca o vinovată. Şi fu tăiată mîna aceaea direapta cârca înfrunta pre pizmaşii lui Dumnădzău. Şi să văpsi cu sîngele ei acea svînta şi blagoslovită mînă în loc de cerneală ce să văpsiia întîi la svînta Scriptură. Carea, deaca o spîndzurară în tîrgovişte de o prăviră pînă în sară, trimisă loan rugători la varvarul să i-o dea să şi-o îngroape, pentru să i să iuşurcadze şi durorile; şi i-o deade.

Deci svîntul, deacă-ş luă mîna, întră în svînta besearică ce avea acasă şi cădzu la pămînt, naintea svintei icoane a Maicii lui Dumnădzău şi, puind mîna la locul ci, dzîcea cu lacrămi şi cu credin- / tă aceaste cuvinte suspinînd de la inemă, dc la suflet:

Aîcnc«4 naHdrut AWEP HTOH OEOH mS THKBca.
Aia TdC **aiiac** EKONAÇ H^Eăia **niU** EKOTH
&K dTHCHEC THH dHTUH, AMH EflldHH 0 AEOH.
IIpo+aacoN TQNHN oc Tdyoc, *KAH* idC4i **nicy** THH yEipa.
HAEăid TOV HncfcTcy H anecey cdpKxofliECd.
IOAUC ncii Tac AHa/iuic Aia THC OHC nucrrEiac
THH Aî3iaHMCY xai TAHTHHj HHH iacaTc- niraic ccy.
OC *AH* COC OftlH&C ***HC*** AC-WC, KdH TCy EKCO CapKOQEHTOC.
6H pifiatHKdiC dpMOHUiC, CHITpanCETE fiEOTOKE.
Kdi CHHEproc xPHăw- "™ «PftWăcv «dTpEidC.
AHHdcai **rap** oca ojnEic, oc T«y QEY **nunup** Seca.

Tîlcul:

Domnitoare preacurată, ce-ai născut fără prihană
Pre Dumnădzău cum sâ cade şi cu ficioiiia-ntreagă,
Pentru svintele icoane mi s-au tăiatu-mi direapta!
Svinţia ta ştii şi pizma pentru carea-m feace Leon,
Sîrguiaştc de-mi agiută şi-mi isţcaleaşle direapta!
A Celui de sus direapta, cc-i dintru line-ntrupată!
Multe puteri ce şti face şi pentr-a ta rugăminte
Şi direapta mea aceasta roagă-l să o isţcalcască!
Să-ţ fac cînteri cum îţ place şi-ntrupatului din tine,
Cu-ncheicturi socotite, să Ic scriu precum să cade.
De sprejineală să fie creştinătăţii dircapte,
Că de toate ţî să poate, lui Dumnădzău cc eşti maică.

* priin|îi

Aceastea cu lacrămi dzîcînd. loan adonni. Şi veade svînta icoană a Maicii lui Dumnădzău pururea ricionrei Şi- dzisă cu blinda căutătură şi cu milă: "lată că ţî s-au tăniădu.tu-ţ, mina şi *TIZc** nu-ţi mai hic grije. cc să o faci condciu dc scriitorii, reapede la scris precum mi tc-a, **SSTSneaure.!-.** Atunce să deşteptă svîntul şi. vădzîndu-ş mîna tămădu.tă, (o de nepovestita ta p ,"care întru-.o. Preacurată!) şi lipită direapta **lui.** s-au bucurat cu sufletul dc Spăs.tonul Dumnădzău si Maica Svinţiii sale că i-au făcutu-i mărire puternicul şi svîntul numele Lui. Toată rămăşiţa nopţii au r cintat biicurîndu-să // cînlări lui Dumnădzău şi eîntec nou dc mul|ămire, dzîcînd: "Direapta Ta mină, Doamne în virtute să proslăveaşte! Direapta Ta curmata mea mînă au tămăduit şi cu d.nsă va curma prc pizmaşii carii nu cinstesc svînta Ta icoană şi a svînta Maică-ta f.cioră. Şi cu mulţimea slăvi, laie vei zdrobi pizmaşii stricătorii dc svinte icoane cu mîna mea!". Dec. petrecu toată noaptea vescl.ndu-să, cîntînd pohvaicnii înlru-tot cîntatci lui Dumnădzău Maicc.. . . . . . .

Si deaca sâ feace dzuâ şi vădzură vecinii minunea, să dusără orecarii din sarach.ni nepr.iat.n. creştineşti şi dzîsără lui Amira că n-au tăiat mîna lui loan, ce vrunii slugi sau priiatin, c-au priimit pcniru banii dc ş-au da. mina priiatinul sau sluga. Aşijdere şi slujitorii au luat mîzdă şi n-au făcut porunca domnească Aluneca îmvăţă Amira să vie loan să-i vadză mîna. Şi, deaca veni, arătă mîna ce fuscasc lăialâ. Cârca avea o dungă dinpregiur. de să cunoştea sămnul tăieturii. Care îndeadins lăsasă svînta Prccislă. pcnini mărturie adevărată minunii. Şi dzîsă varvarul: "Ce vraci te-au tămăduit şi ce leacuri ţ-au pus?!". Iară el cu luminat glas strigătoriu minunii să feace, dzîcînd: " Domnul mieu tol-puteamicul vraci Carele arc de-aseamenea putcare cu vrearea!". Iară Amira răspunsă: "Nevinovat eşti. precum să veade. şi cu năpaste tc-am osîndit, că nu mi-am luat sama cu de-adins, ce te rog să mă ierţi şi-ţi ţine cinstea cea dintîi, să-m fii la sfat căpetenie! Şi iacă-ţi adeveresc să nu mai fac nice un lucru fără sfatul tău!". Iară svîntul cădzu la picioarele lui, rugîndu-să să-l lase, să să ducă la altă slujbă unde i-i mai dorită şi mai cu folos. Şi, deaca să priciră mult, au lăsat Amira şi i-au dat voie să margă undc-i place.

Deci svîntul ş-au dai slobodzîie robilor şi ş-au deredicat toată avearea la svintele beserici şi la săraci. De-aciia au ieşit din cetate gol, numai cu cît era îmbrăcat. Şi mearsă la mănăstirea lui svetîi Sawa şi să rugă egumenului, grăind cu multă smerenie: "Eu sînt, despuitoriule, oaia cea pierdută şi \ iu cătră Dom- / nul Hristos dc la pustietatea lumii! Deci mă priimeaşte pre un nedestoinic şi mă pune la număr cu alallă a ta turmă!". Iară mai-marele i-au părut bine că i-au venit om aşea de treabă şi înţălept să Ic fie la soţiie. Şi chemă pre un îmvăţat şi iscusit la lucrul petrecăniii călugăreşti şi stareţ insămna. şi dcade prc mîna lui supt ascultare prc svîntul loan. Care dintîi nu priimiia, dzîcînd că nu-i destoinic a da puruncă unui îmvăţat ca acesta.

Iară mai apoi. pentru să nu fie naintea egumenului neplecat, l-au priimit şi l-au dus la chiliia sa. Şi-l imvăţă ca pre unul ce-necape dintîi la-mvăţătură, dzîcîndu-i: "la-te aminte cu de-adins să nu faci nice dănăoară fără voia mea! Că aceasta-i tcmeliia vieţii călugăreşt, să stai în toate voile tale -mprolivă Şi adu lui Dumnădzău sudorile tale cu rugi şi cu lacrămi. Carile să chiamă jărtvă curată şi curăţâsc a vieţii ccii dintîi păcatele. Şi aceasta să-ţ fie întîie lucru în ceale trupeşti, adecă lacrămile şi plînsul cel spăsîtoriu dc suflete. în care Domnul să bucură mai mult decît în toate jărtvele şi tămîile. Iară in ccalc sufleteşti să tc iai aminte să nu-ţ laş cugetul să gîndească lucruri netreabnice sau lumeşti frimseţ şi năluciri şi alic gînduri cc nu să cade. Şi mai vîrtos să nu te ţîi mare pentru căce ştii imvăţăiuri şi filosofic. Câ aceaea nu ţ-a folosi nemică, de n-ii dobîndi smerenie, carea smereaşle pre dracii, iară prc oameni atîta-i înalţă cît îi face cereşti adevărat!". Aceastea şi altele mai multe dzîcînd călră fiiul şi ucinicul părintele şi didascalul şi-i dcade preste toate poruncă să nu scrie carte nicăiuri, nice să sene sau să cinte tropari. nice să grăiască cuvinte de filosofie, ce să tacă şi să nu grăiască nice un cuv.m. fără numai dc marc nevoie, precum pravilele şi legăturile vieţii călugăreşti învaţă şi poruncesc Aceastea toate le-au ferit acel întreg cu facerea, iară la rînd începători de curund. Şi alte mai mullc. dc vreame că ca pămîntul cel bun au priimit sămînţa la inemă şi i să cuceriia fără cîrteală in toate poruncile // bătrinului, nice leac cirtind sau îndoindu-să sau să osîndească sau să ia sama a ce' cuge, 'aS,C POn",Ci - Ci PUţînCa Sîmbrie arC Ce,a Ce face ascultare cîrtind sau îndoindu-să în

CC^J^^^A^A *2- T ' " * * ^ dobîndit-au sm"enie, i-au datu-i puţînteale
3 c „ T t , .tha cum T d 2 C . Ş,M ^ "la' f,iU,e> aCCaStCrk0deaUi *» ,eduîn Dam * * , de le
mănăstire. Şi să fereşti să nu le da, ma. gios!". Iară el pînă la moarte n-au pricit stareţului că i-au dzîs

Ş, Ic scoasă in l.rg să Ic v,, dza asca nespălat, negrijit, cu rase cu tivituri, terfos, cela ce era mainte gheneros dc-a h.rca ş, slayU lara cumpărătorii, deaca audzîră prclul coşniţelor, că ecare 2 preţuri, să ducea de la d.nsul sudui.idu-l. Apo, sa pnlcji dc-l vădzu unul din ceia cc i-au fost slugi. Şi ogl ndind |.au cunoscut prc domnu sau ş, să umili la inemâ. Şi, Pacîndu-să a nu-l cunoaşte, luă coşniţcle şi-'i deade ban. ci cerşu. Ş. deaca lua svîntul loan banii să-nloarsâ veascl c-au biruit pre dracul mîndriei

Apoi, danaoara, au im.nl un veacin a svînlului. Şi veni Fratele mortului, rugîndu-să să-i facă un „opărel frăţ.ne-sau, sa sa mmgiie în jcalca sa. Iară svîntul sâ temea dc stareţul şi nu cutcdza să-i treacă prcslc poruncă. C.nd fu mai apoi, pînă ce l-au dodcit şi l-au giurat, pînă l-au înduplecat, i-au făcut un troparul de morţi frumos Toarte şi bine alcătuit şi-ncheiat. Care tropariu pînă astădzi să cîntă la TA* 3 sîmbăta şi la prohodnice, adecă 'RECE cttrriE MAGMKOE EAHO HE npEn*ETh nocfcnwrrrH'" Şi' era atunce loan sîngur în chiliia sa şi cînta Iropariul cu chitare minunată de peveţie. Iară stareţul vine şi-l aude cîntînd cu acel glas dc peveţie meşterşuguită. Să mînie şi-i dzîsă: "Aşea-i mai bine, ncascullătoriule, în loc cc-ţ trebuiaşte să plîngi, / iară tu caşci şi le bucuri!". Iară svîntul să-nderepta spuind vina. Iară stareţul nu vru nice înlr-un chip să să potoale, ce-l goni din chilie ca pre un presluşnic. Deci minunatul loan, adueîndu-ş aminte dc neascultarea strămoşilor noştri, prin carea cu direplul fură izgoniţi din rai, piîngea cu amar, bocindu-să mai mult decît cela ce i-au murit frate-său. Şi punea rugători pre toţ stareţii şi prc egumenul să-1 roage să-1 iarte. Iară stareţul, fiind aspru, nu s-au înduplecat nemică spre milă.

Deci alalţîi îl ruga să-i dea alt canon şi să nu-l gonească de tot. Iară el le-au răspuns: "De-a priimi să curăţască ieşilorilc, cu mînulc sale să Ic rînească, îl voi ierta. Iară dc nu, nice într-un chip nu-l voi priimi!". Aceastea ei deaca audzîră, îl înspăimară de greaţă şi le era ntşine să-i spuie de faţă. Abiia silit şi cu stideală îi spusără. Iară svîntul, deaca audzî aceasta, îi păm bine şi dzîsă: "Aceasta-i lesne, face-o-voi, blagosloviţi părinţi svinţi!". Şi-ndată luă lopata şi mătura şi-ncepu a-ş ima mînule cealea ce, orecînd, mirosîia de mirosuri scumpe şi de aromate. Şi direapta cea dc Hristos tămăduită (o, minunată ţî-i bărbăţîia smereniii, Ioane!), aceaea o ima cu balegile şi nu-i era greaţă cinstitul. Şi, deaca vădzu stareţul acea multă isteaţă nevoinţa către posluşanic şi adîncă smerenie, alergă şi-l cuprinsă cu braţele, părîndu-i bine şi sărulîndu-1. Şi privitind, îi dzîsă: "Fericit sînt eu, că m-am spodobit dc am posluşnic şi ascultoi ca acesta şi hîrăţ viteaz!". Iară svîntul, prc cît vedea că-1 laudă stareţul, prc-atît mai mult să smeriia. Şi ruşinîndu-să de cuvintele lui ceale cinstite, piîngea, precum fac înţăleptîi cînd alţîi îi pohvălesc. Şi, deaca întrară în chilie, sâ bucura svîntul căce dobîndi iertăciune de la stareţ. Carele iarăş i-au dat porîncă să păzască tăcearea ca un lucru de spăsenie sufletului.

Ce preste puţîneale dzîle s-au arătat stareţului în vis preasvînta şi blagoslovita Ficioara Maica lui Dumnădzău dzîcîndu-i: // "Pentru ce ai astupat minunată fîntînă ca aceasta, carea izvoreaşte de varsă apă bogată, apă de odihnă sufletelor, apă de dumnădzăiască beare şi mai dulce decît ceaea ce-au izvorît în pustie?! Lasă fîntînă să adape toată lumea, sâ împresure mările crcaselor şi să le-ntoarcă în minunată dulceaţă! Că aceasta va să întreacă pre a lui David proroceasca ceatere şi psaltire , cîntînd cîntece noauă lui Dumnădzău, mai presus de cîntecul lui Moisei şi decît giocul Măriei mai dulci şi mai frumoase cîntece! Către potrivirea ceaterii lui ceii dulci şi minunate vor fi nebăgate în samă cîntecele lui Orfei! Acesta sufleteasca chitare şi cerească va cînta. Acesta cîntările herovimilor va închipui. Acesta dirept va-nderepta înlinsorile poruncilor credinţei şi va înfăţîşea toate strîmbăturile ereaselor şi suciturile!". Dimineaţă deaca să deşteptă stareţul ce vădzu acea videanie şi să adeveri de taina ca aceastea, pusă metanie naintea svîntului, dzîcînd: "O, fiiule, cucon ascultoiu lui Hristos, deschideţi rostul tău şi grăiaşte cuvintele ce-au scris la inema ta Duhul cel Svînt! Că te-a. suit la sine.escul munte a videniilor lui Dumnădzău şi minunatelor descoperituri pentru a ta multă smerenie! Amu nainte striga cu osîrdie, suindu-lc în muntele besearicii, strigă Ierusalimului spu.nd veastea cea bună ş. blagoveastvuind cîte proslăvite mi-au spusu-mi preasvînta pururea F.c.oară Mama Maica Iu. Dumnădzău dc line şi mă iartă de cîte ţ-am greşit, că din nepriceaperca mea tc-am oprit!

Atunce, de-aciia, începu loan aceale de izvor de stride cmtăr. ş, de zăhar psalmodii, cu car e atîta au luminat svînta besearică! întru carea totdeauna viers curat de prazn.ceani să aude, *cl* nu numai canoane şi tropare în viersurile musichiii şi prepodobnu au încheiat, ce mea ş. de praznice multe cuvinte la sărbători dumnădzăieşti şi în pofală preasvinte, Dumnadzău-Născatoare. ş. altor sv.nţ,

*** cobuz**

mtilli precum să văd în mănăstirile ceale împărăteşti n Sitnpurii, scrise dc dascnlu cc. dc demult, dc să citesc*In tonte sărbătorile pînă / nslăd/i! Şi încă şi acea svînta carte nu încheiat a leologh.c. (crea dc-. voi d/îcc "Dumnăd/flu semită lespede" n-oi min|i). Intra cârca nu scris tainele ş. poruncile adevărate, noastre credinţe nrc scurtare minunată, şi alte multe de treabă pentru ccnlc cc sînt de-n cugclAcionsc s-asîmlccionsc pravitură". adecă socoteala lumii ceii ncvădzulc şi ccii văd/.ule. "Care carte i-am pus..-, •nime *Conul* Dc vreame că strălucenşlc de lumincadză prc lot omul cu dircaplc răspunsuri l.r.şc şi scripturatice ş. foarte mcş.crşugn.ccc. "*HC*aJc. ***KM*** rpia^-ic. Wl no<UU STSCTHtOHH Kaic «tKASütfc " "Atîta cît cine nu vn cerca şi nu va gusta să să-nduleenscă dc-atîta ceriu străluminat accla-i adevărat inluncent şi ticălos."

Şi încă şi lungi cuvinte nu scris pentru închinăciunea svintelor icoane. Şi alte dc sullct folositoare poiimnlc" şi versuri au înşirat pururea fericitul depreună cu svîntul Cosma, sufletescul său frate Prc carele l-aven în so|îic In toată truda şi osteneala nevoinţei şi a dorului sufletesc. Şi In toate scrisorile sole l-au avutul agiutoriu nccsla fericit Cozma, lăsînd şi el svintei Bescarici canoane şi tropare înşirate bine şi alcătuite. Şi atîta înbunătă|îmat au vic|uit, cît ş-au făcut trupul cu umorîciunca pomenlclor patimilor sic ca o (împăna şi ca un câbuz dc dzeace strune altul. Păzînd cu dcadins sî...|irilc trupului şi mişcările sufletului cu în|ălcpciunea şi priecaperca, dc-au străluminat ca o sten luminată şi ca un luminători străluminat. Pentru care bunălă|i patriarhul de Ierusalim l-au hirotonit fără voie episcop dc Maiuma. Şi acolo, păscînd bine turma cuvîntărcaţă către spăsenie, răpăosă la Dumnădzău

Iară prc svîntul loan l-au tăcut prcut. Carele întoreînd la mănăstire, pusă mai multă smerenie decît cea dintîi, ncmică cugetînd'" dc porunca lui Solomon unde dzîcc să fie cu îndoită cinste cinstiţi preuţii, cc mai vîrtos o întorcea dzîcînd: "Prcuţîi trebuie mai mult să trudească şi să ncvoiască, smerindu-sâ ca să biruiască nu numni patimile tnipu- // lui, cc şi a sufletului ascunse. Carile multe ori să ascund şi să spogreşesc, deaca nu pun tare grije şi să spurcă din nontru la suflet şi nu prind veaste. Cumu-s vicleşugul, pârcarca-rău dc binele altuia, adecă zavistiia şi mîndriia şi sămeţiia nesocotită, fala goală cu chipul dc smerenie. A cerca ccalca cc nu i-s pre samă: înălţarea, mădăritura, nărav mîrşav, mindric în smereniia trupului, cu mîrsei"" dc chinuri ncvăzdrăjanie şi, preste altele toate, a iubi neştinc sâ-ş întărească cumu-i spune mintea sa şi nu-ş taie a sa voaic. Cc să aibă mîrsci spre unc osăbite lucruri, *a* sâ-mbrăca mai de-a liirea decîl alţii fraţi şi vicleşugul mîndriei ccii ascunse. Aceastea toate dc la sullct loan ca un prca-nţălcpl Ic-au dezrădăcinat şi călră trudă au adaos, podobindu-să cu nevoinţă in făpturi dumnădzăicşti şi isprăvi minunate, înmulţind talantul şi bine agoncsînd.

Au luptat cu toată virtutea, întîi la Damasc, apoi la Palestina dc-au trîntil ş-au răsîpit pre hulnicii svintelor icoane pre carii i-au ruşinatu-i cu înţălcaptclc sale scrisori, prin carea i s-au fost tăiat şi direapta mină ca un martur dircplăţîi. Deci, aşea trudind pînă In sfîrşeniia peregrinăciuniisale 104 dc ai, lucrind tainica vie. s-au mutat In veacinieul răpaos, luînd să să-nduleească de plata carea-i va da Domnul nostru Isus Hristos cu multul. Şi. pînă ntuneca, încă în multă bucurie şi bunătate cu svinte sufletele svinţilor luminat pctrecînd, prăvind Svînta Troiţă şi Maica lui Dumnădzău Ficioară Mariia, în slavă nepovestită. Adevăr.

intr-nccnsiaş dzî. pomenirea prcacuviosului părintele nostru loan, episcopul de Polivot, făcătoriul dc minuni.

Accsia din lînârâ vîrstă uriia dezmierdările şi mîrseailc şi podobiia viaţa sa mai vîrlos cu postul şi curăţiin. Pentru carea s-au hirotonit episcop Polivolului, petrecînd prc rînd stepenile. Deci uind prc samă poporul, pusă adaos trudă preste trudă. Iară luînd schiplrele împărăţîii Leon neharnicul lsăvrea-*1* nul. dc-ncepu a huli asupra svintelor icoane, iară svîntul aceasta cu multă puleare îmfruntă paginăţ.in lui. Dc-aciia. tîlcui de-amănunt credinţa în turma sa, şi, rănind prc agarcani cc lăcuia în Amorna cu bălaie dc la Dumnădzău, i-au domolit dc-i dăruiră prc creştinii cc avea ci robiţi.

' ' ' ' ' ' "'"' *V* pînă astădzi îş cruţă trupul întreg nestricat şi ncvălămat. Şi în dzua dc I .adcs.atn.ţă scuhndu- . îl îmbrăcă cu veşminte vlădiceşti şi-l radzămă la svîntul prcslol dc slă dirept. şi-l suie ş. i,, s.nthronul său, adecă în scaunul cel din svîntul oltariu unde-i obicina de şeade arhiereul,

sprcjcnuulu-l doi înş prcuţi dc stă pînă sa obîrşcaşte svînln liturghie. Iară alte cîte daruri au avui de la Dumnădzău a tămădui .ndrâciţ ,„ ,o, fenliul de boale nu-i lesne a le cuprinde dc-amânunt cu scrisoarea.

înlr-accnstaş d/.î, svînta Iuliani dc sabie s-au săvîrşit. Stih:

lulinnn, llristoasc, cu credinţă

Ţî să jărlveaşlc ca şi o porunbitâ.

lntr-accnstnş d/.î, I Iristodul şi I Irisloduli dc sabie să sâvîrşirâ. Stih:

Lui I Iristodul ficioara lîrisloduli la nume,

însoţ,îtă, şi-n lupte, şi-n dusul dc prc lume.

Penlr-n lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, ÎN 5, pomenirea prcacuviosului părintele nostru Sava svinţitului

Acesta cin în dzîlele împărătîii lui Theodosie celui Mic. dc la Capadocliiia clin satul Malalasch.ului. din pârm|i loan şi Sofiia. Deci îndată la-nccputul vieţii sale alergînd la pclrcaccre călugărească, în mănăstirea cc sâ cheamă Flaviancs. Şi atîla s-au făcut de văzdrâjnic din vîrstă dintîi. cît. prâvind odânăoarâ în grădină un măr şi i sâ feace poftă dc dînsul. Dc-aciia dzîsă: " Kpacw Efc H ,or,pli Bl* CT^H^Ab. HJKMIEHt «AWpHKH rMOAb", "frumos era şi bun la mîncat // mărul ce m-au mine umonl.". Şi luă mărul a mînă şi nu-l mîncâ, cc-l lepădă gios şi-l călca şi pusă hotar să nu mai mănînce măr. Şi în cuploriu aprins au întral ş-au ieşit sănătos. Şi, cînd fu dc 18 ai, s-au arătat la marele îivthimic şi l-au trimis la preacuviosul Thcoclisl la chinovie, adecă la obşte. întru carea ş-au cules obiecaic şi bunătăţi dc la toţi. Şi, vădzîndu-l marele Evthimic sporind cu nevoinţa cea sufletească, l-au chemat cucon bătrîn. Şi, crcscînd cu vîrstă, mai mult creştea bunătatea.

Şi mai feace multe minuni. Şi la locuri sâci şi fără dc apă feace de-au izvorîl fîntîni. Şi fu povaţă şi înivăţăloriu a mulţi călugări. Au mărs şi cu solie în Ţarigrad cu rugăminte dc la patriarşii acelor vremi Ierusalimului către împăratul Anastasie şi luslinian. Şi, sosînd la sîmccaoa vîrstci după Domnul llrislos şi agiungînd la 94 dc ai, răpăosă călră Domnul.

într-aceastaş dzî svînlul măcenic Anastasie.

Acesta svînt măcenic si lui Hristos Anastasie, vădzînd dănăoară svinţii măcenici în strînsoarc şi giuclecată dc cliini, tăindu-i şi mâcilărindu-i pentru mărturiia Domnului Hristos, fiind creştin şi cunoscînd binele cel veacinic ce-l aşteaptă de la Dumnădzău, doriia şi cl să să nevoiască cu cea alergătură direapta.

Şi, cînd fu într-o dzî, i să înfierbîntă inema şi făcîndu-ş svînta cruce preste lot trupul, alergă la locul cel de nevoinţa la pislrealâ. Şi înlrînd în mijlocul zborului, slrigă cu mare glas:" Aflaiu-mă celora cc nu mă cerca, vădiiu-mă celora ce nu mă-ntreba!". Şi, boldind* toţ la dînsul, Ic dzîsă: "Ascultaţi toţi, slugile dracului, ascultaţi! Eu sînt creştin şi întru Domnul mieu Isus llrislos credz! Iară idolii voştri şi ccia ce li să-nchină blnstăm şi anathimiscdzu şi dc dînşii mi-i greaţă!". Şi ci.vădzînd atîta a lui îndrăznire slobodă, să cutremurară şi să mirară. Şi-ndată-l dezbrăcăm şi-l bătură vîrtos şi-i dzîsără: "Accaslca-s pentru dîrjiia şi obrăzniciia ta. Iară căce te-nchini lui llrislos şi nu tc lea- / pcdzi, ţî s-a tăia capul şi vei II astădzi mîncarc peştilor şi păşirilor şi gîngâniilor mării!". Care lucru îndată îl luară slujitorii de-i tăiară capul. De-aciia, îl dusără tăiat de-l nnmcară în marc. Iară sufletul svinţiii sale mearsă la Dumnădzău, încununat în podoabă măcenicească, dc să odihneaşle cu svinţii.

într-aceastaş dzî, svînlul măcenic Dioghcn, ucis în proşcă cu pietri, s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî, svînlul măcenic Avcrchie de sabie s-au săvîrşit.

înlr-accaslaş dzî, preacuviosul Nonnos de sabie s-nu săvîrşit. Stih:

Avcrchie şi Nonnos săvîrşiţi dc lance,

cu Dioghcn împroşcat ţârîi roagă pace.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, ÎN 6, pomenirea n dintru svinţ părintele nostru Nicolac, arhiepiscopul dc Mira Lichici, făcătoriului dc minuni. S-au născut din Thcolan şi Nona, în dzîlele lui

AccZ, vînt şi marc către Dumnădzău rugă.oriu pentru lume era în dzîlele lui Dioclitian şi Maximian, a măcitelilor. Care, întîi s.râluminînd în cinul călugăresc pentru nepovestită a ^b«n*t*jh.. stătu arhiereu. Şi, strigînd fără tăgadă, cu slobod rost credinţa cea bună, fu prins dc mat-mart. oraşului.

Şi chinuit de dînşii cu bătăi şi cu vîrtcajc. fu aruncat în temniţă cu alţi creştini. Şi. deaca stătu împărat Marele Constantin, din sorţul şi din voia lui Dumnădzău. alunce acei închişi fură slobodzîţi dc prin chison Cu carii fu slobodzît şi marele Nicolae. Şi mearsă la Mira la scaun.

Şi nu trecu vreame multă şi s-au strîns de Marele Constantin întîiul săbor în Nichea, întru care fu pane şi minunatul acesta svînt Niculai. dc-au făcut multe minuni preaslăvite, precum spune şi

i istonia de svinţi- // a sa. Au scos dc la pierdzarc trei oameni ce periia pre năpaste, că, prindzînd veaste că vor sâ piiaic fiind în temniţă, să rugară svîntului într-agiutori, pomenindu-i bunătăţile şi cum au izbăvit între ochii lor trei alţîi de supt sabie la Lichiia, aşea şi prc dînşii să-i izbăvască. Deci svîntul Niculai reapede şi fierbinte le fu într-agiutori. Că s-au arătat în vis împăratului şi eparhului, mustrindu-l şi-ngrozînd pentru moarte strimbă ce vrea să moară, nefiind vinovaţi oamenii aceia, pre zavistie fiind clevetiţi. Şi mîntuindu-i pre aceştia şi alte multe seamne făcînd şi păscînd în svinţie pravoslavnicul popor, sosind la bătrincaţe adînce, au mărs la Dumnădzău. neuitînd nice după moarte turma sa. Ce în toate dzîle făcînd mult bine lipsiţilor şi mîntuindu-i dc la toată primejdea. Că şi pînă astădzi Dumnădzău pentru svinţia sa face multe minuni, cărora cu nc-ndoită credinţă să roagă.

Precum şi dănăoară. în Ţarigrad, era un credincios de foarte iubiia pre svîntul părinte. Şi, tîmplîndu-sâ cale să purceadză, mearsă la besearica svîntului de să rugă . Şi, Iuîndu-ş dzua bună dc-acasă. purceasă pre mare. Şi, cînd fu la 9 ceasuri de noapte, schimbîndu-să vîntul, curăbiiarii locmiia vcatrilele după vînt, iară omul acel iubit svîntului sâ sculă să margă pentru treaba apei. Şi, fiind cotcală în corabie, pentru întinsorile vetrilelor, s-au împiedecat ş-au cădzut în mare. Şi-ntunearec fiind şi vîntul ripedzînd curabiia înainte, nu putură să-i folosască corâbiiarii, ce-i piînsâră numai de amara moarte. Iară omul, deaca cădzu în mare cum era îmbrăcat şi afundîndu-să în luciu strigă: "Svetîi Nicolai. agiuti-mi!".

Şi mult ceas strigînd într-acesta glas, (o minune cîtu ţî-s de necuprinse, Doamne, minunile!), să află în mijlocul casii sale, părindu-i că-i într-adîncul mării. Iară veacinii, audzînd strigările lui să sculară şi cei din casă aprinsără lumină. Şi să strinsăra pregiur dînsul, de să mira prăvindu-I în mijlocul casii şi curind apă de mare de pre dînsul şi de ciudă sta ca muţii uitaţi. Iară omul, deaca să dezholbă, feace: "O. / fraţilor, cc iaste aceasta carea vădz eu?! Că eu ştiu bine că de-asară mi-am luat dzua bună de la voi. dc la toţ. Ş-am intrat în curabie de m-am dus. Şi, avînd bun vîntul, am mărs o bucată bună. Şi cind na treia straje de noapte, stînd în curabie să-m iau apă, m-am împiedecat de curăbiiari ş-am cădzut în mare. Ş-am strigat într-agiutoriu pre svîntul Niculai. Şi aemu eu nu ştiu unde sînt. Spuneţî-mi, că eu sînt spâriiat şi altul dintr-altă mă feciu!". Iară ei, audzînd şi vădzînd apa mării curind din haine-i, să-nspăimară dc minune, cugetînd preaslăvita minunii. Şi bucurindu-să cu dînsul şi lăcrămînd mult ceas striga: *Tu* noNtutiSH!". Şi abătu de să premeni omul în haine. Şi alergă la beserica lui svetîi Niculai şi acolo obîrşi rămăşiţa nopţii, cădzînd cu lacrămi şi făcînd rugă, mulţămiia cu minuniciune.

Şi, cînd fu la itros, stringîndu-să poporeanii la besearica şi văzdură toţi minunea şi împlîndu-să dc mirosul tămîielor scumpe şi aromatelor ce adusease omul colaci svîntului Niculai de mulţămită şi vădzînd besearica plină de luminări aprinse străluminînd, întrebară şi să minunară, slăvind pre Dumnădzău şi luînd pre svîntul.

Aceasta minune agiungînd la audzul împăratului şi la patriarhul, făcînd horbă, chemară pre omul de-l întrebară pre-amănunt. Şi, deaca audzîră acea minune necugetată, strigară toţi: "Mare eşti, Doamne, şi minunate-s lucrurile tale! Şi nicecare cuvînt nu agiunge către lauda minunatelor tale!". Şi feaceră litie şi bdenie. Stringîndu-să năroade, mergea Ia besearica svîntului, slăvind şi blagoslovind pre Dumnădzău şi mulţămind ogodincului său. Şi multe minuni au făcut svinţia sa şi bunătăţi. Ce şi pînă astădzi izvorăsc svintele lui moştii mir, de-l culeg oamenii şi să isţealesc, unde să răspunde la un oraş cc să chiamă Barul, precum spune istoriia mutării svinţiii sale de la Mira.

Pcntr-a lui svinte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

INTR-ACESTÂ LUNĂ, ÎN 7, preacuvje- // sul părintele nostru Amvrosie, episcopul mediolanilor.

Acesta svînt era din vestită cetatea Rîmului. Din boiarii sfatului unul fiind şi svinţia sa. Destoinic la cuvint şi la cumpăt ca o cumpănă direapta la direptatea giudeaţelor, neabătut nice leac către strmbatate. Pentr-aceaea, fu pus şi domn preste toată Italiia de la blagocistivii împărat Constantin ş. Constandta, ficiorii Marelui Constantin. Şi încă neavînd Svîntul Botedz, ce fiind în ceata oglaşaiK.lor ş, cu totul cu aceasta, nu era mai de gios cu bunătăţile şi cu traiul vieţii decît ceia ce era

M?, ?* cu giudeţul şi sfatul împăratului Ualentian fu hirotonit şi pus episcop la Mediolane, timplindu-să sfirşenie episcopului.

Lu.nd Svmtul Botedz ş, suind stepenile **pre** rînd, sosî **la** cea **mai** de sus svînta stepenâ. Acesta sv.nl mvăţind bine ş, direpţ credinţa cea bună si păzînd Besearică neatinsă de erese **ş f a g i S** ,,evo.tor.lor sv.nţ.lor cc să nevo.**a** asupra crcasclor lui Arie şi Evnomie şi Savelie şi scriind feafiun de cârţ. de svînta pravoslavnica credinţă. Şi fiind tare la isprăvile direptâţîi, atîta cît şi pre impăran, ITKodos.**c** l-au opr.t ş, nu l-au lăsat să între în besearică, întoreînd la Mediolane, după ce făcusă multă .,,oarte .n Thesalon.c, de-au ta.at mulţimea orăşeanilor. Şi l-au dojenitu-l, mustrînd în ce chip cutedză dc feace aşea moarte ca aceaea. Ş.-l adusă la umilenie şi **la** cunoştinţa greşeai». Şi arătîndu-i cîtă-i ,,epotriva mtre preut ş. mtre m.rean şi între împărat şi învăţîndu-l să nu fie sămăţ şi obraznic la lucrunle ceale dumnadzaieşt.. Ş. aşea, aducînd pre împăratul la pocăinţă şi la bunătăţi şi alte nevoinţe multe impl.nd, firşi viaţa intru bune bătrineaţe şi mearsă la Dumnădzău.

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului măcenic Athinodor.

Acesta era în dzîlele împăratului Dioclitian, de moşie din Mesopotamiia Siriei. Şi, dîndu- / să dintîi pre viaţă călugărească, fu clevetit şi astătu naintea boiarinului Lefsie. Şi, mărturisind pre Domnul Hristos Isus Dumnădzâul nostru, fu întins între doi stîlpi şi ars cu făclii preste tot trupul şi în susîori cu găluşce îmfocate de fier ars; şi bolduri ascuţite în nări îi băgară. Şi-l culcară pre un aşternut de her înfocat. Carele preaslăvit s-au premenit în răceală. Şi iarăş îl băgară într-un taur de aramă îmfocat şi într-alte multe munci şi din toate fu izbăvit cu venirea svinţilor îngeri de la Dumnădzău. Pentr-aceaea, trasă cătră credinţă 50 de voinici şi alţi 30 de oameni. Şi, de vreame ce ieşi răspuns să-i fie moartea cu sabiia, tăietoriul ameliţînd, îi cădzu mîna din umere cu sabiia la pămînt. Şi, necutedzînd altul asupra svîntului să mai rădice mîna, feace rugă şi deade sufletul în mîna lui Dumnădzău.

într-aceastaş dzî, svîntul Neofit, aruncat în mare, s-au săvîrşit. Stih:
Muri Neofit în luciul de mare,
La izvorul viu s-au prins ca o stîlpare.

într-aceastaş dzî, svîntul Dometie de sabie s-au săvîrşit. Stih:
Domentii au dat capul pentru cunună,
Ce i-au dat Hristos, în viaţa cea mai bună.

într-aceastaş dzî, svinţii Isidor şi Achepsimas de foc să săvîrşiră. Stih:
De-aseameanea dar, Hristos lui Achepsima,
Şi lui Isidor prin focul ce le-au dat stima.

într-aceastaş dzî, svîntul Ammun, episcopul de la Nitriia, cu pace s-au săvîrşit. Stih:
De svîntul Ammun Nitriia-i neuitată,
Că i-i de dvorbă, ca un sufletesc tată.

într-aceastaş dzî, svinţii măcenici Gaian şi Gaie, băgat în foc, să săvîrşiră. Stih:
în foc aruncaţi cu Gaie-mpreună,
luă Gaian de la Hristos cunună.

într-aceastaş dzî, svinţii 300 de măcenici, în Africa, de sabie să să- // vîrşiră. Stih:
O, Troiţă Svînta, priimeaşte-ntr-a ta slavă
Suta-ntreită de svinţi fără zăbavă.

Aceştia svinţi măcenici era în vremile împăraţilor Zinon de Ţarigrad. iară de Africa Onorih, ficiorul lui Ghizerih. După moartea tătîne-său, fiind el arian, învitîndu-l episcopii cei de partea lui Arie, anume Chirii **şi** Vilimand, să pornească goană asupra pravoslavnicilor. **Şi** atita **de** cumplit **au** pornit, cît au întrecut pre Dioclitian **şi** pre Maximian, îmvăţînd să gonească pre toţ preuţîi din li oraşe **ce** era **în** ţara aceaea, luîndu-le veşmintele **şi** podoabele ceale **de** besearică. De-aciia, pravosiavn.**cn** sosînd la o svînta besearică, săvîrşiia acolo tăinuita' slujbă, carea, oblicind varvani, o incungiurara ş., cărînd leamne **şi** vrascuri **şi de** alte uscăciuni din pregiur, deaderă foc ş. arsără besearică **cu** top aceia **ce** lăuda pre Dumnădzău. Iară Onorih, părîndu-i bine **de**-aceasta, îmvăţă îndată să umoară pre top car» n-or vrea să să, **de** iznoavă, boteadze pre botedzul arienesc. Deci, cîţ **nu** putea răbda groaza muncilor fugiia **de** hălăstuia, lăsînd moşiile **şi** casele-**şi.** Iară cîţi era vîrtucioş. ş. tan sa da s.ngun la acea moarte

'·"' **Ş i ! S u** - s ă **în** Carhidon 300 **de** pravoslavnici carii stăbură vîrtos **şi nu** ^ - * gînd **cu** ariianii, suferiră **de** li să tăiară capetile. Iară preuţîlor **l e** - a f l a r ă ^ ^ ^ ' ' ^ ^ doi, iară a 60 **ce** era mai **de** cuvînt **le** tăiară limbile la stîlp.. Ş.-« slobodz.ra. Can.. deaca .**eş**.ră, să

dusără nrrstc loatâ Tara Ro.ncilor. adecă a creştinilor pravoslavnici, dc mărturisiia fără dc limbă minune marc ce feace întru dînşi. Dumnădzău, spuind. fără nice o sminteală, cu graiul cura. toată ,r«l.n.a d.rcntălii A.ÎU. cil să minuna cinc-i vedea şi-, nudz.ia gră.nd limpede ş. fără limbă. Dintru cam unul oarecare mai apoi. dc la mărturiia cc-au slujit Domnului Hristos cădzînd în păcat trupăsc, „»i'dc la dinsui darul Iu. Dumnădzău. Aceasta o povestiră mulţi / istorici şi scriitor. Dec, aşea felceră vandali, la Africa, cu multă sămeţiic asupra creştinilor, cărora mărtur.s.ia prc Fiiul şi Cuvîntul lui Dumnidziu dc o-mpreună fiinţă cu Părintele.

Aşijdere în Rî.nul cel bătrîn. într-nceaeaşi vreame, Sun.ada, minarea craiului Odacru ce domnua Rîmul Iund şi ca în lingoarea ariencascâ, făcea sîlă unii orăşeance să să, de iznoavă, boteadze în botcdzul aricnesc Şi. ncputînd sâ o biruiască, o băgă cu de-a sîla în apa episcopului mediolanilor. Ş. deaca ieşi din scâldâloarc'. dcade episcopului 2 bani şi-i dzîsă: "Tîne-ţi plata feredeulu.!". Pcnlr-accaca s-au mîniia. Suniada ş-au băgatu-o în foc dc-au arsu-o. Iară bărbatul ei, de frică şi dc groaza, mearsă şi să războtcdză în botcdzul aricnesc. Şi-ncălccînd prc un cal, sosî la un loc de rugă naintea cetăţii şi acolo l-au detunat Dumnădzău dc-au ars de fulger. Ş-au gustat că giudeţul lui Dumnădzâu au arătat asupră-i mai multă facere decît focul cest trecătoriu.

Intr-aceastaş dzî. preacuviosul Ignatie ce dzace aproape lîngă Vlahcrne cu pace s-au săvîrşit.

Stih:

încărca, tc-ai dus dc făpturi credincioase
Dc la deşartă lume. părinte cuvioase!

fntr-accastaş dzî. pomenirea preacuviosului părintele nostru Pavel Monahul şi Ipotacticul.

Acesta dintru svinti părintele nostru Pavel Ipotacticul, nice era vestit de mare şi bogat, nice iarăşi lipsit, cc trăind cu cît avea dc-agiuns părinţii lui, cu al său cît avea. Şi îmvăţă svînta Carte. Şi, deaca sosî la vîrstă. au socoti, că-i de folos să lase lumea şi întră la o svînta mănăstire de-mbrăcă cinul îngeresc, nevoind cu bunătăţile cu toate. Şi atîta au întrecut pre alalţi din mănăstire, cît să feace vas bunătăţilor. Că ş-au agoncsit ş-alte mari şi straşnice. Că, dănăoară, au topit într-o căldare smoală cu fraţii şi îmflîndu-să undele şi vărsînd, netîmplîndu-să lingură de stîmpărat, ş-au sucit mîneca ş-au blgatu-ş mina pină // în fund dc-au răcorit ş-au potolit undele smoalei. Şi nice leac nu s-au opărit mina sau braţul lui. Aceasta văzînd fraţii să-nspăimară. Şi o samă de dînşii îl avea la cinste ca unul dintru svinţi. Iarâ o samă nu să-ncredea. Iară svinţia sa să chema pre sine "pămînt" şi "cenuşe" şi "cîine împuţit".

Atunce egumenul au strîns pre cei mai aleşi şi feaceră rugă cu trudă multă cătră Dumnădzău, cîtcva dzîle. pentru călugărul Pavel, dzîcînd: "Arată-ne, Doamne, pre cît vom putea să vedem pre fratele nostru Pavel la care măsuri au sosît şi s-au incitat!". Iară Dumnădzău, făcînd voia cărora au frica Svinţiii sale, au tocmit într-o noapte de fură apucaţi fraţii cu putearea Svinţiii sale într-un rai plin dc .o. fealiul de flori şi prea frumos, de să-mplură de miros şi de dulceaţă carea nu să poate spune. Iară ei. minunindu-să dc preaslăvită minune de videnie, văzdură pre Pavel cădzînd pregiur dînşii şi slru.indu-i pre toţi. Iară ei întrebîndu-l să le spuie ce iaste şi a cui iaste acesta rai. Iară Pavel feace cu multă smerenie: "Acesta rai. fraţilor, iaste a lui Dumnădzău, făcut pentru voi! Şi, pentru căce aţ cerşut cu rug» la Dumnădzău pentru mine dc-aţ venit, iacă sînt şi eu de faţă! Deci vă luaţi cui ce place şi doreaşte fără frică şi vă duceţi cu pace şi trimiteţi pre altul la posluşaniia carea mi-au dat, că pre mine ni m-iţi mai vedea ". Deci ei sărutînd pre Pavel şi luînd unul floare, altul stîlpare, altul frundze frumoase, altul ierbi şi ieşiră afară; şi-ndată să deşteptară.

Şi. adunindu-să cu toţii, povestiia unul altuia, bucurîndu-să **şi** slăvind pre Dumnădzău **şi** arătînd cela celuia ce-au luat din rai. Părea că văd şi ţin a mînă cine ce luasă, altul spunea mirosul ce sîmţîia la nări din cealea cc-ş luasă cu mînule, săvai că nu ţinea nemică.

lari fericitul Pavel de la posluşaniia de undc-l mînasă s-au dus la Ierusalim. Şi, sosînd la Svintele Locun. făcînd rugă. mearsă la Chipru. Şi lăcuind mulţi ai într-o măgură naltă a o- / strovului Ş. mulţi inglotindu-să veniia la svinţia sa. Şi, deaca văzdu că i-au ieşit veastea pretutinderea, să dusă niîmntH V VCn' d! h0tartlc Tarigradului. Şi, vieţuind într-acealea **părţi** precum iubeaşte Dumnăd/iu s-au spodobit de-«u audzît glas de-acolo. ca şi orecînd minunatul Moisi. Care **glaVîi** m^efe » ^ P IN MFT8URTŞ-H SFIRŞCA?TE VIATA! DEDS-AU SUIT ÎNTR-UN MUNTE NA,T-CA?ELE

Intr-accastaş dzî, svinţii măcenici Prisc, Martin şi Nicolai. Dintru carii, unul cu foamea altul hăcuit şi demical cu barda, iară al trei e, băuat în toc si «-.vî^ir--. <r .-u I I * r ' ', Şi S a b o m l l o r s ă f a c e de '.idiurilc Vlahcrnelor. Stihuri:

Mort cu foamea, Prisc, dc pita ţărănească,
llristos îl hrâncaşte cu pîine-ngcrcască;
Martin, demical de barda măcilească,
S-au deschis colnic călră viaţa cerească;
Ncvrînd să-uchine la idoli Nccolac
S-au dat pre jărtvă lui Hristos în văpaie.

într-aceastaş dzî, obnovleniilc prcasvintei Dumnădzău-Născătoarei, la curatorilc

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, ÎN 8, pomenirea prcacuviosului părintele nostru Păţanie

Acesta svînt era dc rudă din Thivclc Eghipetului. Luînd călugăreasca viaţă, urmă lui Hristos Şi petrecînd săhăslrcaşlc mulţi ai la pustie. De-aciia, venind la Ţarigrad, feace multe minuni, luminînd orbii şi tămăduind cu unsul svîntului oloi de îmflătură idropicească şi gonind dracii şi tămăduind orbalgiurc. Şi cu pace ş-au dat sufletul lui Dumnădzău. //

înlr-accaslaş dzî, svinţii apostoli din cei şeaptedzăci: Sostcn, Apollo, Chifa, Epafrodit, Chesar şi Onisifor.

Dintr-accştia, Sosten, cc-l pomeneaşte svîntul apostol Pavel în *Poslanie.* au fost episcop în Colofone. Iară Apolos, carele şi de dînsul apostolul pomeneaşte, al doile episcop la Colofone au fost după Sosten. Iară Epafrodit, care şi de dîns pomeneaşte apostolul în *Poslaniile* sale, au fost episcop în Cocona, iară Onisifor au fost episcop în Chesariia.

Aceştia toţi purtîndu-să dumnădzăiaşlc cu bunătăţi, păscînd şi-ndereptînd cu preacuviinţă şi curăţîie svintele besearici ce li s-au dat pre samă şi poporul, răbdînd multe iscuşenii pentru Domnul Hristos, deaderă sfîrşit că-i umorîră idoloslujitorii şi-ş deaderă lui Dumnădzău sufletele.

într-aceastaş dzî, pomenirea prcacuviosului părintele nostru Sofronie, episcopul dc Chipru.

Acesta svînt era născut şi crescut din vestitul ostrov Chiprul, ficior din părinţi creştini blagocistivi. Şi era din fire isteţ şi ascuţit la minte şi dintr-aceaea să feace foarte învăţat. Că au procitit foarte cu socotinţă toată dumnădzăiască Scriptură, Cea Vcache şi Cea Noauă. Şi atîta să feace bunâtăţîmat , cît s-au spodobit de-au făcut multe minuni. Pentr-aceaea, după răpăosarea svîntului episcopului de Chipru Dam ian s-au hirotonit episcop cu giudeţul sorţului a tot poporul ş-a episcopilor. De-aciia, fu hrăniloriu mişeilor şi agiutoriu săracilor şi văduvelor sprejeneală şi golilor acopercmînt. Şi cu aceastea şi nevoinţe ca aceastea, au purces la Dumnădzău cu pace.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, ÎN 9, îngrecarca' / svintei Annei, maici Prcasvintei Dumnădzău-Născătoarei. Stih:

Nu ca Eva ce eşt grije şi dureare,
Ce tu, Anno, ai născut cu bună păreare
Ş-ai aplecatu-ţi hică ce-au născut pre Domnul
De-au rădicat osînda de preste tot omul.
Cu a sa zămislire fără de păcate
Ş-au tins preste lot rodul a sa bunătate.

Domnul nostru şi Dumnădzău vrînd să-ş gătcadze besearică însufletată şi ca ă svînta de petreacere şie, trimisă pre îngerul său călră svinţii şi direpţii Svinţiii sale Ioachim şi Anna. Dm car,, bine vru şi-i Dl ăcu să i sâ nască preasvînta şi blagoslovita Maica Svinţiii sale. Dînd ştire şt vederindIde mainte vreame îngrecarea cciia cc nu făcea cuconi, hiind stiră şi stearpă, pentru ca să adevereadze naşterea Ficioarei. Dintru carea stearpă Annă s-au zămislit preasvînta şi blagoslovita ficioara Marna şi s-au născut, nu precum ruleadză orecarii dc dzîc de şeapte luni sau fără tată, ce s-au născut de noaua luni deplin. Şi din giuruinţă, însă din zămisliciune din împreunăciune de bărbătească sam.nţă, adecă din tată şi din maici svinţii şi direpţii Ioachim şi Anna, femeaia sa, cu naştere svnta,
Svinţia sa din svînta Ficioara s-au născut nepovestit şi nctîlcuit, cum numai singur ce ştie fâra voaie de trup.

Şi fiind Svin|ia sa deplin Dumnâdzău. au luatu-şi pline şi întregi toate proprietățile trupului, precum âu înşirat ş-au pla/muit omeneasca fire dc la început. Deci aceştiia dzîle prăznuim sărbătoare 'arca nc aduce aminte plazurilc şi făgăduințele cc s-au dat prin îngerul lui Dumnădzău Gavrnl, cc-au adus veastea cea bună svîntului Ioachim şi Amici, femeii sale svinte: svînla zcmislictunc a preacuratei Măriei lui Dumnădzău Maicii l-icioarc. Care plâzuituri şi nainte veşti aducîndu-le la cap şi arătîndu-le cu lucrul Dumnădzău. Cela cc-au adus toate lucrurile de-acolo dc unde nu era întru a fi ş-au pornit zgăul ccii ştire // dc o feace maică făcătoare prc ecaca ce-mbătrînisă nefăcînd cuconi, dînd aceasta ob'îrşic dcstoiniccască dircplului rugămînt a dircptîlor, plăcîndu-i şi bine vrînd să fie aceştia curat» şi-ntrcgii părinți Maicii lui Dumnădzău şi rodului omenesc mijlocitori şi să nască fiică, pre ceaca carea dc mainte dc to|i veacii era menită şi aleasă din toate rodurilc să fie Maică lui Dumnădzău. Dintru carea avu să să nască sîngur Dumnădzău cu trup.

Şi să face praznicul acesta la cinstita besearică carea iaste la Evoranc, aproape de Besearică cea marc. Acolo i sâ strîngc săbonil Svințiii sale astădzi.

intr-accastaş dzî, pomenirea svintei prorociței Annci maicii lui SamoiI prorocu. Stih:

Ieşi dc supt mustrarea Fcnanii cea lungă

Nâscînd prc SamoiI Anna. cucon dc rugă.

Svînta şi fericita Anna prorocită era din satul Amialhctn, de la muntele lui Efrem. Aceasta mărilîndu-sâ după un bărbat dc semințiia lui Lcvi, anume Elcana, şi, fiind stearpă, nu făcea cuconi. Şi luînd bărbatul ci prc Fcnana, rîhnacca ei, feace cuconi cu dînsă şi să bucura. Iară Anna cum nu-i vrea sosi destul scîrba sterpici, dc o dosădiia bărbatul, ce încă şi rîhnacea ei o mustra, precum spune la *('artea inliia a impăraților.* intîia capăt.

Era. dzîcc. un om din Amiadiaimsif din muntele lui Efrem, numele lui, Elcana, ficior lui Icrcmeil, ficior lui Hi. a fiiului lui Thohel, a lui Asuv din Armathem, din muntele lui Efrem. Şi avea 2 muieri: numele uniia Anna şi numele alțîia Fennana. Şi avea Fennana cuconi, iara Anna n-avea cuconi. Şi suia omul din dzîle în dzî, de Ia cetatea sa, de la Armathem, a să-nchina şi a jărtvi lui Dumnădzău Savaoth în silom. Şi acolo deade Fennanei muierii sale şi cuconilor ei şi featelor ei părți (de la jărtve). Iară Annci numai o parte, că n-avea cuconi. Atîta numai că pre Anna o iubiia Elcana mai vîrtos decît pre Fennana. Dumnădzău au inclus ccalc cc-s / pregiur zgăul ei, că nu-i deade Dumnădzău cucon, pre scîrba ci şi prc voia cea rea a scîrbci ei. Şi-ş făcea voie-rea pentru ceaea ce închisă Dumnădzău cealea cc-s pregiur zgăul ci ca să nu-i dea cucon. Aşea făcea an prc an, cînd ea să suia la casa lui Dumnădzău şi-ş făcea inemă rea şi piîngea şi nu mînca.

Şi-i dzîsă Elcana. bărbatul ei: "Anno!". Ea dzîsă: "Iată-mă-i, doamne!". Şi-i dzîsă: "Ce ți-i de plingi şi a cc nu mănînci şi a ce te bate inema ta?! Dară nu țî-s eu mai bun decît dzeace cuconi?!". Şi să sculă Anna. deaca mlncară în silom şi astătu înaintea lui Dumnădzău. Şi Hi Preutul şedea în jilț la umşorii uşilor casii lui Dumnădzău. Iară ea cu dururos suflet şi să rugă la Dumnădzău. Şi, plîngînd, plînsă şi să rugă cu fâgadă bună lui Dumnădzău, dzîcînd: "Adonai, Doamne Eloi Savaoth, de vei căolînd câota pre plecăciunea scârbei Tale şi ți-i aduce aminte de mine şi vei da şearbei Tale sămînță" dc bărbat, da-ți-l-voi naintea Ta dat pînă la dzua morții lui! Şi vin şi-mbătătură nu va bea şi fierul nu s-a sui prc capul lui!". Şi, cînd fu deaca înmulți rugîndu-să cu făgadă naintea Domnului şi Iii Preutul lua aminte rostul ci. Şi ea grăia la inema ei şi budzele ei mişca şi glasul ei nu să audzîia.

Şi o audzî Dumnădzău şi o cugetă Iii că-i bată. Şi-i dzîsă ei ficiorul lui Iii: "Pînă cînd t-ii imbăta-tc. ia-ți vinul şi tc du din locul Domnului!". Şi răspunsă Anna şi dzîsă: "Nu, dumneata, o femeaic in aspră dzi sînt cu! Şi vin şi bețîie n-am băut! Nu da pre şarba ta în față de pierdzare, că de mulțimea dc mihniciunca mea şi dc mulțimea voierării meale m-am topit pînă aemu!". Şi răspunsă Iii şi dusă cătră dînsă: "Pasați cu pace, Dumnădzâul lui Izrail să-ț dea tot cerşutul ce-ai poftit la Svinția sa! Şt dzîsă Anna: "Aflat-au şarba ta bunătate naintea ochilor tăi!".

Şi să dusă femeaia pre drumul ei. Şi întră la gazda ei şi mîncă cu bărbatul ei şi bău. Şi fața ei n-au ca mai scâdzut şi să mînecară demineață de să-n- // chinară la Dumnădzău şi purceasără în calea lor. Ş. intră Elcana in casa sa, în Armathaim, şi să culcă Elcana cu femeaia sa Anna şi o pomeni ~ * ᵘ *' P"™*⁴ groasa. Şi. deaca i să-mplură lunile, născu făt. Şi i-au pus numele SamoiI, dzicînd că Dc la Domnul Dumnădzău Savaoth mi l-am dobînditu-1 "

Şi, deaca l-au întăreai dc la ţîţâ, l-au suit m <irp în ; i c- . - , •
multâmind Svinţiii sale. Şi o blagoslovi IIPrcu.uTs??dI" °rv - " '• n hmal Dumnădzăudar -
locul cuconului lău, lui Samoil!". Şi ™ "^^'^^• a s ç a - ţ , Dumnădzău plod pîntecelui
crescu,»-, Şi dc-aciia, ,-au suilu-1 l A j X W t ^
«juruita. Şi l-au dai pre mîna preutului Iii. Şi i - au făcutu-i nnc-i fti™, • c- .
Domnului ^ *

Ş, născu dc-aciia nainte destul trei feţi şi trei fcalc. Şi, suind la bcseancă, cădzu mulâmind lui Dumnâdzâu Ş, feace ruga, dz.cmd: n,ăritu-s-au inema mea în Domnul, nălţatu-s-au corn 1 T e u de la Dumnădzăul mieu! S-au laft rostul micu asupra pizmaşilor mici!". Şi-i dzisă tot cîntecul acesta ca o prorocită şi maica dc proroc. Derept-accaea şi dzîcea că stearpa au născut şeapte şi cea multă de cucon. au slăbit. Ca Anna saltă bucunndu-să de şeapte cuconi, iară Fenana, rîhnacca ci, că avea cinci cuconi sau mai putini, rămasa stearpă. Deci svînta Anna, trăind şi multâmind lui Dumnădzău pururea şi prorpcesvuind, s-au mutat de pre această lume în sălaşele lui Dumnădzâu la odihna cea veacinică

Intr-aceastaş dzi, pomenirea prcacuviosului părintele nostru Ştefan cc-au de nou luminai. Carele iaste culcat în Besearica lui svetîi Anlipa.

Acesta de nou ivit Luceafăr iaste născut, crescut din Ţarigrad. Din părinţi Zahariia şi Theofano, carii era îmfrîmşaţi în toate bunătăţile şi / înţălepciunile. Şi le era casele pre dcscălecătura unde să chiamă "a îngiugăturii", adecă Ttt 3EBTAldTOCh, aproape de besearica svîntului pîrvomăcenic şi arhidiacon Ştefan.

Acesta svînt cînd era în zgăul maică-sa, nu pulea mînca maică-sa bucate grase, ce mînca numai pîine cu verdeaţe şi bea apă. Şi, deaca s-au născut, s-au ivit pre pieptul lui cruce luminată. Care lucru însămna plăzuind răstignirea lui de pre lume. Şi, deaca întră în scutece, îi trebui şi ţîţă. Şi, cînd vrea mînca maică-sa de saţîu, nu lua cuconul ţîţa să sugă. De să vrea tîmpla şi trei dzîle saţîul maică-sa, el nu priimiia ţîţa. Deci postul maică-sa era hrana cuconului. De-acesta lucru să minuna rudele şi priiatinii. Şi, deaca să boledză în Svîntul Botedz şi să-nţărcâ şi crescu, mearsă la carte. Şi păzî cu nevoinţă şi asculta de părinţi.

Şi murind urîtul Theofil împărat, îndată svîntul şi dumnădzăiescul Mcthodie din sorţul şi giudeţul dumnădzăicsc stătu patriarh. Şi cinstitul Zahariia, tatăl lui Ştefan, fu hirotonit de dînsul preut şi pus cliric la aceaeaşi svînta besearica. Şi urmă după latâ-său dc mergea adease la svînta Besearica cea mare.

Şi, cînd fu Ştefan de 18 ai, muri tată-său. Iară svîntul să-nchisă în casa cea de rugă a svîntului vîrhovnic apostol Petr. Şi numaiieşind nice-ntr-o parte. Şi sâ ţînea sătul cu hrana verdeaţelor, fără nice o hertură, nice pită. Şi, aşea petrecînd, s-au arătat într-o noapte apostolul Domnului şi-i dzîsă: "Pace ţie, fiiule! Bună ţi-i începătura nevoinţii! Dumnădzău să mi te-n tărească!". Şi, trăind acolo trei ai, vădzu pre dumnădzăiescul CbJTOOnWHHKh Antipa unde-i dzîsă: "Pace ţie, fiiule, cîntă-mi şi nu te voi părăsî!". Şi de-atunce să da pre mai multă rugă şi post, dănăoară sau de daori în săptămînă mîncînd dc aceale verdeaţe. Care lucru era curcchiul vearde nesărat. Şi, curăţînd într-acesta chip pre sine, lu spodobit la stepena preuţîiei, făcînd multe minuni.

Iară cînd fu la 12 ai de împărăţîia bunului // şi creştinului împărat Vasilie Machedon, la 40 dc ai de vîrstă svîntului, să feace cutremur mare de pămînt şi crepă pre multe locuri Besearica svîntului Antipa. . .

Ieşi svîntul Ştefan şi întră într-o groapă ce era ca dc mormînt. Şi, trăind acolo 12 ai, i-au cădzutu-i părul şi barba şi dinţii i s-au slăbănogii şi cu totul trupul svîntului să feace slăbănog. Ca era locul foarte umăd de apă. Şi, silit, ieşi dintr-acea groapă umorît şi leşinat. Ş. aştern.ndu-ş. un sacs de păr preste o seîndură, să culca pre sac. Şi îmbrăca shima îngereasca cînd sluji.a svînta liturghie la praznice dumnădzăieşli şi după otpust mînca o somochină ş.-ş uda gura cu puţ.ntea^§' ^ " J * multâmind lui Dumnădzău. într-acesta chip fericitul obîrş.nd acea «ruditâ ş. ascuţua viaţa de ca ea nevoinţii sale 55 de ai. Şi, la 7o de ai a toată viaţa sa au dz.ce-vom
mîna lui Isus Hristos Dumnădzăul nostn. sufletul la răpaos ,, ta odihnă dc vec^unde au sd t.

într-aceastaş dzî, pomenirea svinţilor măcenic. Sos.thei, Nars.s ş. Isaac de sabie săv.rş.t..

Stihuri:

Sosithei cu spăsîţîi s-au pus în ceată,
Prin Domnul spăsîtoriul tăiat dc spată.

• lărgit

Persul. Ilristoasc. Narsis capul (-aduce.
Decît tâmiia. aur. /mima dar dulce.
Scâpînd Isaac. fiiul Sarrc-i de moarte.
Noul Isaac. lua cu dînsul soartc.
Pcntr-a lor svinte rugi. Dumnăd/âu miluiaşte şine spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, ÎN 10, nevoinţa svinţilor lui llristos măcenici Mina Calliclicladul şi Ermoghen şi Evgraf. . .

Aceştia era în dzîlele lui Maximian. Ia carele pornindu-să neşte întrebări dc la alexandreani, fu trimis Mina de-mpăratul sâ Ic dczlcagc. că era învăţat / în toată filosofiia şi deprins la cuvintele ritoricesti Că fusease îmvâţat mai adeascori la Athine de dobîndisă limbă, ca ceaea ca era şi de rudă athincaii. Acesta, deaca veni la Alexandriia, n-au făcut atîta numai cît să-ş cunoască alexandreann întrebările cc scomisă. dczlcgîndu-lc tot gîndul din cît întreba ei, cc încă şi pre ceia ce audzîsă şi priimisă cuvîntul credinţii lui Hristos i-au întâritu-i şi i-au adeverit să-1 ţîic ca mai tare; şi pre mulţi lîngcdzi tămădui . . . .

Si oblicind împăratul dc-accastca, trimisă prc Ermoghen Eparhul, poruncmdu-i sa dizlipasca pre Mina dc la credinţa creştinească. Şi, dc n-a vrea, cl să-1 munciascâ în tot fealiul şi să-1 piardză. Carele deaca sosî chemă naintea sa prc Mina măcenieul şi, deaca nu-l putu îndupleca, îmvăţă de-i scoasără talpclc dc la picioare şi-i scoasără svinţii ochi şi-i tăiară svînta limbă. Şi, deaca vădzu minune preaslăvită că stătu svîntul Mina sănătos, cu ochi şi cu limbă şi cu talpc şi cu tot trupul zdravăn. Şi-ncă vădzu Ermoghen Eparhul şi 2 îngeri acoperind şi umblînd pregiur capul svîntului Mina, să umili şi să botedză Şi să hirotoni şi episcop dc episcopii cc să strînsease acolo.

Aceastea deaca audzî împăratul, scrisă de iznoavă la Alexandriia. Şi trimisă de-i adusă. Şi mult să sili să-i întoarcă dc la svînta credinţă a domnului Hristos. Şi, deaca vădzu că nu-i poate întoarce, îmvăţă de-mpunsără cu o suliţă prin pîntece pre svîntul Ermoghen şi-i tăiară mînule şi picioarele. Şi-mvăţă să-1 puie pre gratie, pre foc, să ardză. Şi ce-a rămînca din trup să arunce în pîrîu. Iară pre svîntul Mina să-1 spîndzurc la loc întunearec şi să-i leage pietri greale de-a picioare. Şi deaca să feaceră toate aceastea prc porunca-mpăralului, svinţii din putearea lui Dumnădzău, trimiţîndu-le svinţi îngeri şi statură sănătoşi şi întregi Ia loc. Şi astătură naintea împăratului de-1 înfruntară şi-I probozîrâ şi-l feaceră păgîn. Atunce svîntul Evgraf, ce era iscălitoriu svîntului Mina, mărturisi la vedeare şi cu marc îndrăznire prc Domnul // Hristos şi dzîsă multe înpotriva împăratului, suduindu-l. Iară-mpăratul neputind răbda, şi fiind biruit, şi-mfruntat, pornit în multă mînie, scoasă sabiia şi tăie cu mîna sa pre svîntul Evgraf. Şi-mprcună fură umorîţi svinţii Mina şi Ermoghen, că-i luară în cuţîte slugile împăratului. Iară svintele lor moştii cu porunca lui Dumnădzău fură rădicate de-acolo şi duse în Ţarigrad. unde sînt aemu, dc fac minuni şi ciudease nepovestite,

într-aceastaş dzî, svîntul Ghemellor pre cruce s-au săvîrşit.

Acesta svînt Ghcmcllcor era în dzîlele lui Iulian Paravatul, adecă "lepădătoriul de leage". Carele, mărgînd şi venind dc la mitropoliia anghiranonilor, astătu naintea Iui svîntul de faţă, mărturisind prc Domnul Hristos. Şi învăţă împăratul de-1 încinsără cu brîu de her înfocat şi-l luă în calc după sine pedestru. Şi, deaca sosîră la satul' Edcsei, fu întins svîntul în patru înşi şi bătut cu beate pădureaţe şi sfredelit umerilc cu fier înfocat şi aruncat într-un ţigan plin de răşină şi său şi untură foarte înfierbîntată şi bătut deasupra cu dărdzi ferecate. Şi-i pătrunsără capul cu ţăpuşi de fier şi-l beliră dc piialc ca o oaie. dc pre tot trupul. Şi, scoţîndu-l putearea lui Dumnădzău din toate aceastea şi nefiind încă botedzat. atunce să botedză. Şi ieşi cu totul sănătos din Svîntul Botedz. Atunce audzî din ceriu glas dumnădzăicsc dzîcînd: "Fericit eşti, o, Ghemelle, a ce multe te-ai ostenit!". De-aciia, l-adusărâ naintea-mpăratului şi-l spîndzurară pre cruce, găvozdindu-1 cu piroane de mîni şi de picioare. Şi aşca lăcînd rugă. deade sufletul în mîna lui Dumnădzău. Iară cinstitul lui trup pugorîndu-l pre-ascuns dc pre lemn neşte dumnădzăieşti creştini şi-l astrucară în pămînt.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru Thoma de Furchinus.

Accsta-i era moşiia din ţara cc să trage / în partea de gios de la muntele Nimineul. Iară părinţi, .-au fostu-i prostac. ţîindu-să sărăceaşte, cu al său fiind sătuli. Carele, lăsînd tot din tînără vîrstă. mbiv.aţa călugărească, din cuconie fiind deprins a mearge la svintele mănăstiri cu tată-său.

Itoci. a una dc-accale svinte mănăstiri s-au dat la un dascăl la carte şi-n curundă vreame depnnsă psaltirea ş, voroavelc svinţilor apostoli şi alaltă slujbă a svintei Besearici. Deci aşea i-au

• <• I I - i r - t,"^ p«isina inamic cu nevoință in upla cu p zmas , nc-ntorcîndu <8
înapoi. Şi podobind frimseațca sufletului cu unirii,. k„,s>-'-i - -
celora ce-l vedea. bunătăților, sa arata ca o iconă dumnădzăiasca

Atunce, un boiarin dc cei mare din Țarigrad feace o svînta mănăstire la pîrîul ce dă către San ar sa chema p.r.ul Ga o cictis adecă "lingătoriu dc lapte». Şi grăi cu episcopul locului să-i aleagă c â S cin eparhia Iu,, mțalepț,, de treaba mănăstirii. Şi-ndată strînsă episcopul călugări alcş şi sl ui presTe dmş.i de pusa pre Icnetul Țhoma, om vestit dc bunătăți şi dereptariu însâmnat văzdrăj n e" Dcd cirmumd el acea svmla mănăstire, preste putini ai, pre cît cl să tupila în smerenie, pre-atîta îl cunoştea toți ca o crama plina de toate bunătăți.

Şi, supărlndu-l năvala celora ce năzuia la dînsul în veaste, socoti de aleasă pre unul din frați şi-l pusa iguman preste alalți frați. Ş,, însoțind ruga de la dînşi, cercă de află rădăcina unui munte de treaba tăcem. Şi mira într-insa dc tot sîngurat. Cc de vreame că oile-ş cearcă păstoriții, nu mai părăsiră ceremd munți, ş, dealurile ş, plaii măgurilor şi părțîlc ceale mai dedesupt, pînă cînd aflară pre părintele lor la rădăcina muntelui, fără leac de acopcremînt. Şi, băgînd în mintea lor mizgurilc şi răceala omătului iernii şi fierbințeala veri, şi pripăcul sorelui, îl ruga dzîcînd: "Pentru care vină te laş nebăgat samă ş, negri- //j,t cu ascuțite petrecări, neadueîndu-ți aminte de neputința plămădirii noastre că s-au făcut din tină şi are gata obiceaiu a să răsîpi lesne de mizguri de soare şi de vînturi greale, mestecături reale?".

Şi cu de-abiia îl înduplecară in sfatul lor şi le dzîsă de-i feaceră o colibiță, o mică căscioară. Şi, deaca o gălară, întră sîngur în besearica lui Dumnădzău, îngenunchind la pămînt şi dzîsă: "Spodobeaşte, Doamne, să vie la noi nedestoinicii şerbii tăi, oameni carii plac Svinții Tale!". Şi atunce, ca neşte trimişi, sosîră oameni mireani la svinția sa, rugîndu-l să-i călugărească, să şadză sub ascultarea lui. Şi, primindu-i ca pre neşte trimişi de la Dumnădzău, i-au călugărit. Şi i-au numit cu numele întîilor ucinici a Domnului Hristos, prc unul, loan, pre altul, Petr.

Şi făcea ca mai vîrtoase şi mai trudite rugile cu dînşii. Ce însă noitoriul răutății, vicleanul dimon, nu suferi vreame multă să-ş prăvască călcate meşterşugurile şi nâdzîle măiestrielor. Şi, întîi, porneaşte mulțime de țînțari, atîta cît nice leac nu lăsa să hodinească bătrînul. Ce, şi cînd să culca să doarmă, îl dodeia vîrtos şi, cînd să scula la rugă, îi întră prin gură la gîtlej. Atîta cît, şi cîndu-ş mîngîia neputința firii cu acea puțîntea şi prosticea mîncare, acea cc mînca era plină de țînțari. Aceasta o rabdă trei ai încheiat. Şi nemică n-au suspinat, nice ş-au bănuit. Cc, mai vîrtos mulțămind lui Dumnădzău, să ruga să-l mîntuiască de-aceale amaruri. Apoi, mîntuindu-l Dumnădzău de ispita țînțarilor, iarăş i-au venitu-i muşte mari, tăuni, de-l potricâliia şi-i răniia piialea, care era adevăsîtă şi sfirşită de post. Şi, iarăş, după aceale muşte, veniră furnici, supărîndu-l şi turburînd pre nevoitoriul hîrăț, alți ani pre-atîția, năvălindu-i Ia ochi şi prin nas.

Ce, vădzîndu-l vicleanul iscuşitoriu ca pre un copaci nemişcat, cît nădzîle şi adaosurile scîrbelor cc-l supărară noauă ai nu le-au băgat samă ca o dzî, au pornit asupră-i mai mare mînie şi turbare cu altă iscuşenie. Şi, deaca vădzu că nu-i-i răz- / boiul cu muiarea ce-au ieşit din coastă, ce cu cela ce fu cinstit cu mîna şi cu icoana lui Dumnădzău, nu să mai apucă sîngur la luptă, cc strînsă pre toț şerpii vicleani cu sine şi purceasă asupra svîntului.

Şi să apucă cuvîntul a povesti, locru nelesne cugetat de către mulți. Că nu era nice un lucru ce vedea părintele să nu să vadză într-îns obraz de şearpe. Ce, unde-ş vrea sta, mărgînd ciia şi-n colea sau, de vrea prinde cu mînule vas sau descoperiia, tot da de şerpi. Şi-ntr-aceasta iscuşenie a şerpilor fu dodeit nu o dată sau de daori, cc 11 ai încheiați. Şi nu ş-au bănuit. Că, de cîte or. vrea rădz.ma să sadza în patu-ş, rădzîma cu dînsul şi şerpii pre dimbe părți, cc, din socotința lui Dumnădzău rammea nevătămat de dînşii.

Acesta, dănăoară, făcînd svînta liturghie, fiind amu către otpuşt, veni un şearpe de oreunde straşnic şi mare de-i colaci toată besericucea. Iară fratele ce-i pos uş.ia la treaba svinte, liturghii, ieşind

diaconul îndrăznire, căce-i părintele pre lîngă dînsul. **Şi** sări preste zmau de-ntră in nontru la părintele.

* con.inințici

Si **deaca obirş.** svînla liturghie, nedczbracînd veşmintele slujbei, mearsă cătinel **la** şearpe ş,-i d/**îs*** " l * **vei căuta, o.** zmAulo. **la sfirşitul** providenţei Dumnădzâulu. m.cu, pasă după mine! Iară **Lrpelc apucindu-să cu d.n|.i dc poala** «clonului, purceasă trăgîndu-să după sv.ntul loc de opistreală. s T S d in**.r-un tău între** mun|i. feace **rug*, dzîcînd după altele:** "Doamne Isus Ilristoase, Carele a. dzîs **cmc** va **creade** întru Svinţia Ta să calce prc deasupra şerpilor **şi** scorpielor, spodobeaşte-mă pre un r **mai mic** dup* Cuvîntul tău. să calcu într-acesta tău. deasupra // aceştii **heri!**". Şi, cum dzîsă aşea, sări scamele **gios** in căscâtura tăului şi câdzură dealurile îmbe preste şearpe, de vindecară tăul şi-l **Lamănară** dc să feace şes **Şi.** mulţămind lui Dumnădzău, bătrînul mearsă la ch.l.e-ş. Ce şi atunce să vedea **o** nepovestită minune, că şerpii ce să ţinea în chiliia lui. dc-l amărîsă atîţ**.a a,** pre sv.ntul deaca vădzură faţa lui proslăvită **şi** dogorindu-să ca dc fierbinţeală dc foc, îndată cu toţi. fugiră la locul unde s-au prăpădi, balaurul **şi.** fiind preste samă de mulţi, pcriră. Că, din providenţiia lui Dumnădzău, ca neşte trimis veniră, nu**'ş** dc unde. pasări iarăş aşea dc multe şi-i mîncară pre toţ **şi** să dusără.

De-atuncc **nainte.** luînd iuşurarc năpăştilor părintele, dobîndi dar la Dumnădzău de prorocie. Şi s« străstuia prc **sine** mai **vîrtos,** cu mai greale petrecări. Cc iarăş iubind negîlceava, vădzînd că să strinsară **la** dînsul mulţi, **cugetă** să să tragă de-acolo la munţii cei mai de pustietate. Şi pusă pre Ioan să fie egumen pre mănăstire. Şi. arătînd lui Petr darul prorociei, spuindu-i un lucru cum va fi pre urmă şi împlindu**-i**-sâ **cuvîntul.** nu i s-au greşit prorociia părintelui.

însă aducînd la mijloc una din prorociilc svîntului, ca dintr-un capăt de ţăsătură vom arăta iubitorilor dc agoncsîtă toată ţăsătură. Că, dănăoară, Leon, ficiorul lui Vasilie, blagocistivul împărat dc Ţarigrad. scriind dc la incma sa o taină şi pecetluind, o trimisă la svîntul, să-i facă răspuns rugîndu**-1.** Iară svîntul aulmînd cu sufletul, ştiu dc tot şi, gătind scrisoare cu tot răspunsul, ieşi de-ntîmpină îmblătoriul împărătesc la pragul chiliei afară şi-i dzîsă:"Priimeaşte, frate, şi tc-ntoarce la cine te-au minat!", lară-mblătoriul. mirindu-să. feace: "Părinte, dară ce fealiu de răspuns voi duce la-mpăratul, că tu nice cartea n-ai prins a mînă să vcdzi ce ţ-au scris?!". Iară părintele feace: "Agiunge, fiiule, agiunge! Că Dumnădzău va purta de grije!". Atunce priimi îmblătoriul cartea părintelui, să-ntoarsă la-mpăratul dîndu-i a-nţăleage dc tot împlîndul de minune. / Şi, cînd vădzu împăratul obîrşiia prorociei svîntului. că fu precum i-au scrisu-i. au făcut prilej în tot fealiu] nevoind să-I vadză. Ce svinţia sa. fiind nelumăţ şi smerit făcînd împotrivă meşterşugului lui cu tocmală, de nu lăsă să fie aceasta. Ce aceastea-s puţine ce-am oblicit apoi dc ucinicii lui.

Iară **noi** să ne-nloarcem la poveaste. Thoma svinţitul, deaca ş-au păscutu-ş bine turma, să dusă de-acolo Şi. aflînd un loc nelesne trecut şi necălcat, întră de lăcui într-însul, neieşind afară toată vreamea postului. Şi. de să tîmplă vrodată primejdă sufletească vrunui frate, preste lungă vreame să ducea dc-i vedea şi lc da folosul cel sufletesc cătră spăseniia. Şi iarăş să-ntuma la acel loc nelesne urcat, ca la odihnă dc mîngîiare. Şi, petrecînd mulţi ai într-acesta chip şi sosînd adînci bătrîneaţe, rizbolindu-să puţintel cu trupul, au răpăosat dîndu-ş sufletul în mîna lui Dumnădzău.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

fNTR-ACEASTAŞ LUNĂ, 11, pomenirea preacuviosului părintele nostru Daniil Stîlpnicului.

Acesta svînt era în dzîlele lui Leont marelui împărat, ce-i dzîc Macheli, şt Vesson, de la Mesopotamiia. din Hnoriia Samosatelor, de la un sat ce-l chiamă Vithara. Născut din părinţi, anume lliia şi Martha. Şi. cînd fu de cinci ai. îl adusără părinţii într-o svînta mănăstire şi să feace vestit de petreacere postnkxascâ. sporind cu nevoinţa. Şi mearsă la svîntul Simeon Stîlpnicul de luă blagoslovenie dc la dînsul. De-aciia, din răspuns dc videnie dumnădzăiască, mearsă la părţile Thrachici. aproape de Ţarigrad, la locul unde să chiamă Anaplun. La care loc s-au închis într-o capişte Htoleaşci, suferind multe năpăşti de la draci. De-aciia, suindu-să deasupra unui stîlp, petrecu pre dînsul cu mult* postmcic şi răbdare, ars de zăduv şi de iarnă şi bătut de // vînturi. Şi feace multe minuni, înfr-ăţit, cil **s**-au vestit bunătăţile lui şi la-mpăratul Leon, şi la Zinon ce l-au priimitu**-1** şi la Vasilisc **urrnî** l!! slTmpîaS ^ ! S ă ! n C m n a r t _ Şi 83 l e _ a u P r o r o c i t d ^ tîmplări carile mai pre

fir* ni~ o ^ n w ' . . l B e S C a r i d .I *rT n C V O a i C Şi ^ de că , J a e r e t i c i * obîrşindu-ş cu svinţie,
, C Ş , t D U m n f t d 2 i U _ Şi S ă b O r U l , U i 58 ^ de - S t a u i U «a locui

într-aceastaş dzî. preacuviosul părintele nostru Luca, noul stîlpnic

Ş,-nr…g.ndu sa oastea ş. perind multe-ntuncarece şi el scăpînd ferit din providentiia lui Dumnădzău au năzuit I. viaţi călugărească. Ş, facind sporiu în poslnicic, fu hirotonit preut. Şi-mfaşură fier p i S trupul sau ca sa sa zamorască. Ş, pctrecînd 6 dzîle nemîncat, altă nemică mîncînd fără prosfora ce-i aducea şi curechm crud^ De-ac,ia, sumd de-asupra unui stîlp, petrecu pre dînsul trei ai şi audzî glas dumnădză.csc; sa ţinu dc glas de mearsă pînă la muntele Olimbul, în urma glasului ce-l striga De-acolo pu.ndu-ş. o pietricea în rost, loc de zăbale, de bună voaie, şi mearsă la Ţarigrad şi, de-acolo" la Halch.dona. In carea, iarăş su.ndu-să într-un stîlp, feace mare minuni, trăind 45 de ai deasupra" acelui stilp in soare şi in iarnă. Şi, nevoindu-să bine şi cum place lui Dumnădzău, ieşi cătră Svinţia sa răpăosînd.

Într-aceastaş dzî, pomenirea svinţilor măcenici Achepsei şi Anthalas

Aceştia era dc la Persida, deci Anthalas / era popă idolesc. Şi, cunoscînd credinţa cătră Domnul Hristos, din ce-ş adusă aminte să margă la episcopul creştinesc să să izbăvască din boală ce avea, carea era curs de sînge. Şi, îmvăţîndu-să de la episcop în credinţa Domnului Hristos şi înloreîndu-să acasă la oraşul său, ce să chema Arvil, să prileji de fu şi altora dascăl cătră credinţa cea bună. Şi, fiind pîrît, astătu naintea boiarinului. Şi boiarinul, deaca adeveri firea sufletului lui, feace de-i tăiară ureachea şi-l băgară în temniţă.

Iară svîntul Achepsei era diacon. Şi, prins fiind şi mărturisind pre Domnul Hristos, fu bătut fără milă şi trimis împreună cu Anthalas la boiarin. Şi boiarinul, de-aciia, i-au dusu-i la-mpăratul. Şi, mărturisind naintea lui pre Domnul Hristos, le tăie capetele svinţiilor sale.

Într-aceastaş dzî, pomenirea unui cucon şi foarte poveaste de folos spre-ntoarcerea greşiţilor.

Acesta fericit măcenicul Domnului Hristos cucon era eghiptean de pre rudă, născut în cetatea ce să chiamă Tenesti, din părinţi creştini. Şi, botedzat şi crescut, învăţă svînta şi fără prihană credinţa creştinească . însă din iuşorul cunoştinţei sale înşelat şi poticălit de pizmaşul omenescului rod, mearse la Amira carele era acolo şi să lepădă de Domnul Hristos, tăindu-ş brîul şi călcînd svînta cruce. Şi, scoţîndu-ş cuţitul, strigă acel ticăit şi becisnicit glas: "Agarinean sînt şi de-aemu nu-s creştin, de astădzi!". Deci avu cinste de la Amira şi de la sfatul lui puţintei ai, nemică grijind de spăseniia sa.

Iară părinţii lui nu mai părăsîia rugînd pre milostivul Dumnădzău să-l întoarcă. Şi, vădzînd Dumnădzău ruga lor ncpărăsîtă, au schimbat spre-ntoarcere şi pocăinţă inema Miracului, adecă cuconului. Şi, venind la părinţii săi, le dzîsă: "Iată-mă-i, domnii miei şi dulcii şi iubiţi părinţi, întuneeîndu-mi-să mintea am făcut ce-am făcut! Şi aemu mă rog iarăşi să hiu creştin şi să mă aflu cu voi. Şi ei feaceră: "Noi, fiiule, cînd // o feceş aceasta, multe lacrămi am vărsat pentru tine şi n-am mai părăsit rugînd pre Dumnădzău ca să cunoşti adevărarea şi să te-ntorci cătră Svinţia sa. Şi aemu mulţămim bunătăţîi Svinţiii sale că nu ne-au trecut mişaoa rugă! Ce, precum ştii, fiiule. că noi ne teamem de Amira să nu cumva cădem în primejde ca ceaea ce te-ntoarcem! Ce, de ţi-i voia să te iuşuredzi şi de vina cea mare şi să-ţ afli şi pre Dumnădzău cu milă şi milos şi pre noi să nu ne bagi în vină şi să fii rugă pentru tot rodul tău, pasă la Amira şi, cum ai făcut furiş răul ce-ai făcut, aşea iarăş fă ca fără ştirea noastră! Şi Dumnădzău adevărat îţ va deschide cale lucrului, fiiule, precum va fi voia Svinţiii sale!".

Deci cuconul Miracul, luînd sfatul şi ruga părinţiloru-ş şi un brîu a mînă, alergă în zborul agareanilor. Şi-ncingîndu-să cu brîul pre sine naintea lui Amira ş-a tot sfatul, făcînd svînta cruce dintr-un lemn şi sărutîndu-o, începu a striga cît ce putea: "TH. nonUMSH!". Atuncea prindzîndu-l Amira, îi dzîsă: "Ce-ţ iaste?! Cc te-au lovit?!". Iară Mirax i-au răspunsu-i: "Venindu-mi la fire de cătră acea drăcească întunecăciune ce mi s-au prilejit, am cădzut la Domnul mieu, la Isus Hristos, şi m-am făcut iarăşi precum fuseasem. creştin. Ş-am venit să-ţ spuiu ţie ş-a tot zborului tău. Ş. să mărturisesc pre Hristos Dumnădzăul mieu naintea tuturor! Şi pre voi să vă anatematizesc şi prc leagea voastră! .

Aceastea deaca Ie audzî Amira. l-au băgat în temniţă, de l-au ţinut trei dzîle nemîncat, nebaut. Şi, scoţîndu-1 şi-ntrebînd, aflîndu-l că mărturiscaşte pre Hristos Dumnădzăul nostru, îl bătu cu sama ş. iarăşi îl băgă în temniţă. Şi, după trei dzîle, iarăş îl scoasă de-l bătu vîrtos. Ş. vadz.ndu-l ţâre la măiturie, iriai l-au închis alte trei dzîle. Şi iarăşi, deaca-1întrebă, aflindu-l tare ™^nsmd de Domnul Hristos, îl bătu preste vînătăi cu vine de bou. Şi. d.nd asupra-, răspunsul morţn, .1 luara de-l dusără cu o corabie pre mare patru stadii şi, deaca-ş feace ruga cătra Dumnădzău,,. « P ţ $ £ /,ădîndu-I în mare cinstitul lui trup, de-au ieşit din mare sau de n-au ieşit, nu să ştie l a r i « n ^ h» cap au ieşit. Şi, cunoscîndu-1 neşte creştini, îl luară ca un odor de mult preţ. Şi. fiind clevetiţi la Amira.

. . . . . . ; o . *IM* **în** nacc să şi-l ţie filra nice o frica. Alunec, făcîndu-i un toc dc dcadcrâ-**l** o suta de galbeni, **SI** ias**J** in pace » ,|c-atuncca pina astădzi. pururea varsă

sK^srs ~» »— -*

S S o m î n l «temic ponc»_ar sS ,.„ sa.ndoi.sca » vei ,prc pocamp.

inii nce-istas d/i vilciiia svîntului măcenic Varsava.

A^cs" **n S ' S n d** ..indrâznirc Dumnădzău adevăr prc llristos, i s-**au** ta.at capul **dc** domnu.

h.r-aceas.aş dzî. svinţii măcenici Terentie. Vichentie, Emilian şi Vcvcia. Stih:

î'ăiaţi veselesc cei trei şi-ncă cu cea una,

Trei fcaţc lui Dumnădzău, cc li-i firea una.

Pcntr-a lor svinte nigi. Dumnădzău miluiaşte şine spăseaşte. . « , . . .

ÎNTR-ACEASTA LUNA, **12**, preacuviosul părintele nostru, făcătonul dc minuni, Sp.ndon.

Acesta era în dzîlele împăratului Marele Constantin şi a fiiului său Constantie, chiprian de rudă Si era la năravuri prostac. la inemă smerit. Şi dintîi era păstorii, la oi, apoi, însurindu-sa şi murindu-i femeaia. fu episcop. Şi atîta i **s**-au dat dc la Dumnădzău dar dc isţealenie, cit de pre ciudease ce făcea i s-au pus numele I acătoriul dc minuni. Că şi în vreame dc seacetă feace cu ruga de s-au pornit ploi şi iarăş le-au oprit cu ruga asuprcala ploilor. Au oprit şi foamea ce vrea să fie de către neguţătorii cei dc grîu **cc** siliia să facă scumpeate, că cu ruga svinţiii sale feace dc **să** răsîptră jitniţclc lor şi. fără dc voaic. ieftiniră griul. Şi // şearpe prăvăli dc-l feace aur şi, deaca plăti nevoia unui cădzut în greale datorii, iarăşi au dcsprăvălit aurul în şearpe şi l-au slobodzît. Oprit-au şi cursurile pîrauălor. Ş-au încredinţat dc-au întors şi prc o curvă **cc** cutedza de-**1** atinsă, vădindu-o că face curvie şi să-i ispoveaduiască **cc**-au făcut.

Şi la săborul **cc** s-au făcut în Nichca au astupat gurile şi le-au făcut mute acelora ce să sămcţîsâ cu filosofiia lor dc grăia marc înprotiva dereptăţîi svîntului săbor cu **a** Duhului Svînt puteare. Şi o femeaic orecarea. cerşindu-ş odorul **cc** avuscasc dat pre mînulc hiică-sa şi fiind moartă, întrebă svîntul prc hiicâ-ş dc-i spusă undc-i odorul dc bani şi căută dc află odorul şi-l deade muierii **a** cui era. Şi încă tămădui şi prc împăratul Constantie de boală ce avea. Şi întoarsă la viaţă cuconul unii femei. Şi imfruntă şi prc cela ce vrea să ia mai mult o capră dc lăcomie, fugind ea de la dînsul la turmă, săvai că o ducea cu sila Iară dcacă deade şi preţul ci, ca nu mai fugi, ce şedzu la dînsul cu alalte plătite ce cumpărasă. Şi-ncă au tămăduit şi bezglasiia unui diacon **cc** amurţîsă, care, poruncii fiind să facă puţîntea nigă prc vreame dc năduşală, întindzîndu-o cu asupra de mare falâ goală ce avea, îndată amurţi şi rămasă mut.

Acestuia svînt i să iviia îngerii şi slujiia la svînta slujbă, dzîcînd: "HCh **ASVOM** TEOHAlh, Kdi Te lWffIrtl4Tic^J", cînd împărţiia poporului blagosloveniia cea obicinuită în besearică. Că, aprindzînd lumini puţîne ţîreovnicii, svîntul certîndu-i, ei dzîcea că nu trebuie mai multe **a** aprinde, de vreame **ce** n-au venit popor la besearică, **cc** svîntul pusă mărturii din ceriu, că avea mai vîrtos pre svinţii îngeri prăvitori şi agiutori **cc** cînta cu svinţia sa. Dară pre cine n-**a** înspăima acea de pripă izvorîre de undclcmn **a** candilii **cc** i să sfîrşisă undelemnul şi să stîngea.

Şi **a** mulţi au prorocit ce le va fi prc urmă, din cunoştinţă de la Dumnădzău. Ş-au dojenit şi pre episcopul Trifilic. carele era dat în petrecaniile şi desfătările ceale lumeşti şi l-au înduplecat **a** dori mai mult bucuriia cea vii- / loarc. Acesta certînd şi înfruntînd pre o muiare cădzută în preacurvie şi nu vrea să să ispoveduiască. Cc, cînd fu să prăsască, dzîcea că-i de la bărbatul ei ce-i murisă şi de 20 **de** luni nu să-mprcunasă cu dînsă. Iară svîntul o deade morţîi.

Acestuia svînt **să** vedea capul plin **de** roauă prc vreamea secerii, cînd era soarele fierbinte arătînd Dumnădzău cinstea ce vrea să **fie** prc dînsul mai apoi, **de** cînd era la ţară. Iară precum era **dc**-ndurat ş. milostiv, să veade in ceea cînd era păstoriu la oi şi venisă neşte furi noaptea să-i fure din u ™, r *T* ""JT" " -",""n<:cat **de-au** orbăcăit, apoi i-au dezlegat din orbăcăciune, **ce** încă

Dumnădzău sa'umuu.f ^ ' " | ^ ^ ***** . . . . ™ . . . . . °

in I w S , T Petreacerea s. lăcu.nţa îngerilor. Şi să face bulciul lui, adecă praznicul lui in Bcscanca svîntulu, ş, v.rhovn.**c** apostol Petr, aproape **de** svînta Besearică cea mare

Intr-accastaş dzi, pomenirea svîntului măcenic Sinetos

dc idoli, fu bătut cu vine dc bou atîta, cît tot locul s-au roşit dc sîngele lui; şi-l băgară în temniţă. Şi, cînd fu demincaţă, îl întinsără prc grătariu înfocat şi-i veni dumnădzâiesc glas din ceri întărindu-'l şi-mbărbătînd la luptă. Şi depreună cu glasul s-au pugorît ploaie tare, ferind prc svîntul măcenic nevătămat dc focul acela. Dc-aciia, feaceră o groapă adîncă dc dzeace coţi. Şi băgară într-însă ţăpi ascuţite şi aruncară prc svîntul într-însă, preste aceale ţapi ascuţite, de i sâ zrumică trupul şi ieşi iştealit şi întreg din datul lui Dumnădzău. Şi iarâş îl închisără unde să chiamă Panthcon. Şi de-acolo ieşind, îi
//tăiară capul. ' 214r

într-aceastaş dzî, pomenirea a dintru svinţi părintele nostru Alexandru, patriarhul de svîntul Ierusalim.

Aflîndu-să împăratul Dechie în Rîniul cel bătrîn, au pornit marc goană asupra creştinilor. Că trimiţînd poruncă prin toate oraşe şi cetăţi şi sate să să facă cărora sînt creştini sîlă să jărtvască idolilor şi să să leapede dc Domnul Hristos şi cîţ n-or vrea să facă aşea, aceia să fie supus supt multe pedeapsc dc munci şi să li să facă moarte ovilită cu greale durori.

Atunce, aflîndu-să svîntul Alexandru arhiepiscop şi patriarh în Ierusalim şi pîrît la domnul Chesariei ce era acolo, mînă de-l adusără naintea sa legat cu lanţujc. Şi-ntrcbîndu-să mult cu dînsul, strigă într-a vedeare la mijloc, cu marc glas mărturisind pre Domnul Hristos Dumnădzău şi-mpărat şi tuturor ziditoriu şi blăstămînd pre idoli şi prc cari li să-nchină cu îndrăzneţ şi slobod glas, turbură mîniia lui. Pentr-aceaea, becisnicul acela munci cu multe fealiuri de munci pre svîntul în scurtă vreame. Apoi de toate, giudecă să-l dea herilor să-l mănîncc. Şi-ndată dczbrăcîndu-l gol, de viu îl deaderă ca un berbeace la mijlocul prăviriştii şi slobodzînd herile de multe fealiuri asupră-i ca să-l mănîncc. Iară svîntul, făcînd rugă cătră Dumnădzău, dzîsă ş-aceasta: "Doamne, de iaste voia Svinţiii Tale să-m iau sfîrşeniia aemu, aşea să fie, precum iaste ogodna Svinţiii Tale!". Şi aşea slobodzîte herile asupră-i, unilc cu plecarea capetelor i să-nchina şi să-ntorcea la locul lor, iară unile să tăvăliia pre la picioarele svîntului sărutîndu-le, altele îi lingea ranele cu limbile. Iară marele arhiereu, lui Dumnădzău mulţămind, răpăosă, lăsînd trupul pre pămînt fără de nice o vătămare. Care, luînd neşte creştini, înfăşară cu pîndze curate, cu unsori* dc mirosuri scumpe, astrucară şi-l acoperiră la loc de cinste întru slava lui Hristos Domnul nostru.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuvioşilor părinţilor no- / ştri Amonatha şi Anthus. Stih:

Părăsînd lumea, cătră îngerii dzîce
Svîntul Amonath: "Mă suiţ la ferice!"
Anthus ca rujea cea-mflorită-n grădină,
Ş-au mutat viaţa în lumea cea senină.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, ÎN 13, stradaniia şi nevoinţă svinţilor marc măcenici şi slăviţi a lui Hristos marturi: Evstratie, Avxcntie, Evghenie, Mardarie şi Iorest.

Aceştia era în dzîlele lui Dioclitian şi Maximian, acelor necredincioşi împăraţi, şi lui Lisie Duxul, carele era domn pre cinul limitaneilor, şi a lui Agricolau, carele ocîrmuia toată eparhiia Anatoliei. Aceştia svinţii măcenici încă dinceput, de la strămoşii lor, să-nchina Domnului Hristos, însă să ascundea" pentru frica tiranilor şi gonacilor. Dintr-aceştia svinţi, unul Evstratie era din oraşul Aravrachinonul. Carele era scriniiariu a cinul dusicesc. Şi era mai mare într-însul. Şi, dorind să mărlurisască vederat credinţa cea bună şi temîndu-să de neştiutul fîrşitului, învăţă pre o slugă a sa să-i ducă brîul în besearica ce era în Aravrac, cugetînd şi ispitindu-ş cu firea. Că, întrînd preutul Avxcntie în svînta besearica, de va lua brîul, iată că va fi prin voia lui Dumnădzău mărturiia lui de Domnul Hristos şi cutedzarea fără nemică frică de cealea ce-ş cugeta a horbi. Iară de-l va lua altul cineva om de a besearicii, el încă să-ş mai ţîie într-ascuns credinţa Domnului Hristos. Şi să nu să nice leac vădească, vădzîndu-ş ispita pre cuget ce-au cugetatu-ş.

Deci, luînd preutul brîul, ş-au adeveritu-şi că i s-a izbîndi bine mărturiia măcenici pentru
Domnul Hristos. Şi-ndată mearsă naintea lui Lisie şi mărturisi cu îndrăznire credinţa svînta. Că, atunce
cînd astătură alalţi ce străstuiră mai nainte, // astătu şi Evstratie naintea lui Lisie, de vreame ca şi ma. 213
mare era într-acela cin; pentr-aceaea şi întîi el mărturisi că-i creştin. ^

Deci îi luă brîul depregiur dînsul tiranul şi-mvăţă să-l dezbrace gol, să-l t.ndză la pamint şi-l bătură cumplit. De-aciia, îl legară cu funi şi-l trasară sus, de-l pîrjoliră dedesupt cu foc ce apnnsease

* balsamc
** lăinuia

gios Dc-aciia-**i** turnară prcs.c arsuri slatină cu o|ăt **şi-,** frecară coastele cu sco.ee şi, preaslăvit minunînd. ieşi cu totul sănătos, chcmînd către crcdin**,a** Domnului Hristos pre sv.ntul Evghenie Şi astâtu **şi** svm **ia sa** în cu.cdzarc de mărturisi slobod, dzîcînd că-, mtr-acclaş cuget cu sv.n u Evs ral.c. **Si** aceaea cinste dc-nchinăciunc dă lui Dumnădzău cu carca-l c.ns.eaş.c **ş.** el. Alunec svinlul Evstratie, piron., cu încălţări dc her. fu pogonit depreună cu svîntul Evghenie de la oraşul sevast.anomlor p.nă la

N,C0P**S'i**-ntr-aceaca alergătură prăvindu-l svîntul Mardaric cum să răncaşte svîntul Evstratie şi luîndu-l aminte pre un om ca acela vestit în figură" ca aceaea. l-au fcricitu-l de răbdarea Iu. **ş.** căce că pentru credinu. către Domnul llrislos, din vestit **şi** luminat cc era şi de rudă marc, **ş**-au alcsu-**ş a pap** accalea cc pat făcătorii realelor. Şi. sfătuindu-să dc la femeaia sa, cârca şi ea l-au îndemnat către hîrăţîia nevoinţei aceştiia şi. lăsîndu-**ş** cuconaşii cc avea cu dînsă prc sama lui Dumnădzău, agiunsă pre svîntul Evstratie. cc era pogonit prc calc. şi să legă lîngă dînsul.

Şi. deaca şedzu Lisie la-ntrcbarc, întîi prc svîntul Avxcntie scoasă de-i tăie capul, ce să mărturisi creştin. Iară svîntului Mardaric sfredelîră gleznilc şi băgară func de-l spîndzurară cu capul în gios şi-l arsără prc spinare cu |ăpuş înfocate. Şi-**ş** dcade în mîna lui Dumnădzău sufletul. Iară svîntului Evgenie tăiară limba şi-i frînsără fluicrilc picioarelor cu beate; şi răpăosă înlr-acealca cazne către Dumnădzău.

Iară svîntul Orest. deaca să vădi că-i creştin şi el, căcc să lovisă de străjeariul, că, avînd cruce în baicr la piept, i să văd zu crucea / cînd, vîrtejindu-să, vrea să-l lovască cu suliţa, să numi şerb Domnului Hristos. Şi fu legal cu svîntul Evstratie şi fură amîndoi trimişi la Agricolai, cugetînd Lisie c-**a** hi spre folos nu numai pcnlru-ntălcpciunca şi putcarea cuvintelor lui Evstratie, cu carea au ruşinat ş-au batgiocorit păgîniia lui, ce şi pentru să nu mai facă minuni, să tragă mai mulţi în credinţa Domnului Hristos. Deci. deaca astătu naintea lui Agricolai svîntul Evstratie şi ruşinînd toatâ-nşelăciunea şi deşertăciunea vicleşugului ellinesc, din cealea cc povestesc ei, că era mare şi vîrv la-nţălepciune, şi povestindu-i socoteala Domnului Hristos atîta cît băgă în frică pre tiranul. Şi, băgat în temniţă, feace scrisoare dc limba morţii pentru casă-**ş** şi o deade pre mîna svîntului episcop Vlasie, carele l-au şi priccştuilu-l cu Sviniclc Taine. Şi-ntîi culcară prc svîntul Orest deasupra unui pat de fier înfocat şi acolo **ş**-au săvîrşitu-**ş** alergătura nevoinţii. Iară svîntul Evstratie, mai apoi băgat într-un cămin înfocat, luă cununa măccniccască.

Iară sâborul lor să face în svînta besearica **a** svîntului apostol evanghelist loan Bogoslov, aproape dc svînta Besearica marc.

într-aceastaş dzî. pomenirea svintei măceniţe Luchiei Ficiorei.

Aceasta svînta ficioară Luchiia era din Siracus, oraşul ostrovului Siţeliei, logodită fiind a bărbat. Şi. fiind maică-sa cu boală, mearsă cu dînsă în oraşul Catanul, să facă rugă la svînta măceniţă Agatha să o izbăvască de cursoarca sîngelui. Şi, deaca mearsă, văd zu în visul somnului pre svînta Agatha tâmăduind pre maică-sa şi ci prorocindu-i de măcenie ce va lua printru mărturiia Domnului Hristos.

Şi, dară deaca s-au izbăvit maică-sa, înpărţînd avearea sa la mişei, pusă tare dragoste să mărturisască prc Domnul Hristos. Şi, pîrîtă dc logodnicul ci, astătu naintea cneajului Pishasie. Carele învăţă dc o dusără într-o curvăric să o ruşincadze. însă prin darul lui Hristos fu apărată, că, mulţi năvălind, nu putură nice să o atingă, nice din loc să o mute de unde sta la rugă, nice cu focul ce // aprinsără pregiur dînsă nu putură să o ardză pre loc unde sta, că o apăra Dumnădzău. Şi, neavînd altă putcarc. î. tă.ară c.nstitul cap cu sabiia. Şi aşea au obîrşitu-ş nevoinţă svînta lui Hristos măceniţă Luchiia.

intr-aceastaş dzi, pomenirea preacuviosului părintele nostru Arsenie de muntele Lalronul

Acesta preacuvios părintele nostru şi făcătoriul de minuni Arsenie era de la Ţarigrad din S 1 C ^ 7 ' . Ş ' , 7 Ştini nC ff0T, Şi bOgălaşi din cei de Din ™li ca aceasta luminata şi h?mTa? M .SV T " ma .' m u U,t CreSCîndînCrCdintaCeabună> luăm a icuasu Pră ^ multul de tsPiî^s^ a,tă * " * " avea> Vi deade şi hătmăniia cea mare Pusă * ^

* turburi, scoice

Şi-ntr-o vreame, pornindu-să stolul oştilor mării pre porunca-mparatului, pre carele mearsă el ma. marc ş. răd.cmdu-să lurbureala mării dintr-adîncul fundurilor, să necarâ toate leamnele cu oşlilc-mparălcşl. acealea, numai cc rămasă sîngur, scăpînd la uscat.

Şi aflîndu-ş îndelcate din cavza* aceasta, carea îndeleatc de mult o doriia, şi luă cin călugăresc chinuind trupul, făcmdu-**1** să slujască sufletului. Şi chinuirea era postul, nedormitul, culcarea pre gios' **ŞI** alalţi patima şi zmacmarc trupului, osăbi de-aceastea, îş îngreuia trupul şi cu greimea herului ce-ş ferecasă şi cercuisă trupul cu şine de her, acesta carele să arătă mai mare şi mai vîrtos decît herul. Dară de-acn pîrîul lacrămilor şi dvorbă în picioare toată noaptea şi dodeiala iscuşeniilor drăceşti şi răbdarea gerului şi goliciunea, nime n-ar putea lua sama, ca şi arina mării să le numere. Şi, într-acesta chip agoncsîndu-să şi ncvomdu-să svîntul, îl trimisă darul Duhului Svînt la un loc ce era în prejma besearicii. Şi acolo sămănînd bine cu lacrămi, făcînd locul acela locul plînsului, începu a secera cu bucurie. Iară îmbrăcămîntul lui era de păr şi-ş chinuia toată partea trupului pre unde era fără her. / Şi să hrăniia cu buruiane sălbatice, ar putea dzîce fiecine mai fără hrană decît cu hrană. Că şi cu acealea încă să hrăniia numai cît le gusta, iară nu să să sature. Iară seatea a doa şi a treia dzî îş stîmpăra cu puţîntea apă.

De-aciia, sosî la fericitul muntele Latronului şi petrecu acolo minunat şi umorî pre aspida aceaea ce să ţînea în peşteră cu cuibul, de învenina apele ce era acolo. Iară svîntul o umorî numai cu ruga şi cu sămnul svintei cruci. Şi iarăş sosînd la svînta mănăstirea Chellivarilor, din porunca lui Dumnădzău, şi stătînd acolo mai marc vreame puţîntea, învită pre mulţi spre bunătăţi.

Şi, iarăş lăsînd lavra, alergă la liniştea cea dorită, supărat, dosădit şi întră de să băgă într-un cuib, în carele adeaseori mîna heri cumplite. Şi, lăcuind cu dînsele, petrecea în linişte ca alt Daniil ce era orecînd în groapa cu leii. Şi, înţăreînd de-acolo herile, feace cuibul" lor dăscălie şi şcoală sufletească. Şi, iarăş rugîndu-l fraţîi, veni în lavră, slujind lui Dumnădzău nu în de-a valoma la obşte, ce la sîngurâtate, sîngur la sîngur, închidzîndu-să într-o chilie strîmticea, de nice grăiia, nice gusta mîncare preste săptămînă, fără numai duminecă ce gusta şi grăiia. Şi ape amară au îndulcit cu ruga, turburîndu-le cu toiagul său, de le-au mutat din amărăciune spre dulceaţă. Şi atîta trăiia nepătimat, cît nu-i trebuia hrană trupască, de vreame că să hrăniia cu pită îngerească şi cu hrana cea trainică.

Aceastea făcînd şi neguţătorind şi politicind cu înţălepciunea şi cu bărbăţîia, curăţîia şi cu dereptatea. De vreame că fu chemat să margă la viaţa cea de sus, chemă pre fraţii din pregiur şi, spuindu-le învăţătura lepădării de lume şi de lucrurile lumeşti şi-ncă şi de răbdare, şi de sufleteasca iuboste frăţască, şi pentru smerenie, şi pentru rugă şi, pleeîndu-ş genunchile la pămînt şi ochii împlîndu-şi de lacrămi. Ş-au datu-ş în mînule lui Dumnădzău svîntul suflet, făcînd multe minuni şi după moarte. Că şi cela ce turbasă şi să ispiti a-i sparge mormîn- // tul cădzu în fulgerătură de-i săcară toate mădulările şi iarâş, deaca ş-au mărturisit cu pocăinţă vina, l-au tămăduitu-l svîntul prin ruga fraţilor.

Şi, iarăş, alt călugăraş ce era bolnav de idropică, apă supt piiale , îndată, cît feace rugă la mormîntul svîntului să şi tămădui, mulţămind şi slăvind pre Dumnădzău Carele proslăveaşte pre svinţii săi, pre sîngur adevărat Dumnădzău Isus Hristos Mîntuitoriul sufletelor noastre Căruia-i slava în veaci. Amin.

Dumineca svinţilor strămoş o prăznuim. Cealea ce-s de rîndul fericitului Avraam povesteaşte cu istorie marele Moisi în *Cartea rodinelor,* ce să cheamă *Genesis,* le cunosc şi înţăleptîi şi cei prostaci. De vreame că le citim în dzîlele svintelor Păreseami la vecernie, într-audzul tuturor. De vreame că să ştie că era din Ţara Haldeilor şi păgînean, că neam mainte de jidovi sînt halde... Şi cum avea tată slujitoriu de idoli, ce săvai că-i era naşterea dintr-unul ca acesta, n-avu nice o-mpiedecăciune despre a cunoaşterea pre Dumnădzău. .... ^-

Iară dc-a trebui să spunem şi ceva preaslăvit de fericitul şi svîntul acesta părinte Avraam, din ce fu pornit şi povăţat cătră cunoştinţa adevăratului Dumnădzău. Că, puind la gîndul său socoteala, aflînd că nice una din fapte nu-i Dumnădzău, şi iarăş socotind înşirătura cea bună a lucrurilor de pre ceale vădzute fapte, cunoscu pre nevădzutul Dumnădzău. Şi i să-nch.na ca lu. Dumnădzău ş. c.rmac. a

« **'Âte** .rupului **4** bunaiaţ: bărbaţiJa, în|ălcpciunea, dircp.a.ea, cură.îia; ale sufletului: târiia, întregiia, frîmseaţea. sănătatea.

*** îmflătură

**•* Avraam

prc **saâc şceaea** să **Vie** tată **a** mullc ncamun. Şi din Isaac „ăscîndu-să lacov şi din lacov, Iuda, dintru carclc-i ş. Domnul IIns.os Şi ş**-au** agoncsi.u-ş / şi prc alal|i ai săi s.rânepoţi. Prc acesta**ja.** ceaca cc fu propalor şi **s**.rămuş Domnului llrislos. giudccînd harnic pomenim Dumnădzău purtători, părinţii noştri şi dascălii nc deaderfl sâ i-o facem pomenirea aproape, iară nu departe de dzua naştirii de pre trup a Domnului şi Dumnădzâului nostru Isus Hristos. „ . . « • i c - » ^

Tipărind şi rinduind accasla. nu aşea prost şi fiecum, cc insuflaţi dc Duhul Svint, de vreame că nrc«m.nul si iubiloriul dc om Minluitoriul nostru, de om dragostea sa pornit, au vrednicit să-l aibă pre accsia şi rudeniei începaloriu" celor dintni dînsul, giudecară dirept lucru să-i facă pomeanele, dzua de bulei şi sărbătoare dc bucurie, ca unui nidă-nccpătoriu şi propalor, puţîn mainte de ivirea Svinţiii sale tnipnscâ cătrâ noi

Pcntr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, ÎN 14, stradaniia svinţilor măcenici a Domnului Hristos Thirs, Lcvchic şi Callinic.

Aceştia svinţi măcenici a lui Hristos şi marturi Thirs, Levchie şi Callinic era în dzîlele lui Dechie împărat şi Cumvrichie Ighcmonul. Carele goniia şi înliriia pre creştini Ia părţile Nicomidiei şi Nichcii şi Chcsarici ccii dc Vithiniia. Deci, întîi, svîntul Levchie, pornit de sine, veni naintea lui, mărturisind prc Domnul Hristos şi ocărind deşertăciunea idolilor. Deci, spîndzurîndu**-1** muncitorii cu porunca ighcmonului şi ccsăluindu-i"' carnea cumplit cu rodzători de munci, rabdă svîntul Levchie **s**.ind vîrtos şi mărturisind creştineasca credinţă. Şi de-aciia, îi tăiară svîntul cap. Şi, de-aciia, purccdzînd ighcmonul. mearse spre Ellispont. Şi tîlnindu-l marele a lui Hristos viteaz Thirs, mărturisind slobod, cu toată îndrăznirea pre Domnul Hristos că-i Dumnădzău şi înfruntînd pre tiranul, că fără dc cale cinsteaşte pre ceia ce nu-s dumnădzăi. Pentr-aceaea // pusă ighemonul de-l bătură cu palme preste svîntul obraz şi-i zdrobiră gleznele picioarelor. Şi iarăş îl legară de mîn şi de picioare Ia un loc dc-l ghemuiră şi-l zdrobiră din oase. Şi-i băgară undiţe în melcii ochilor şi-i împunsără svinţii ochi cu bolduri şi cu maiuri dc aramă frînsără-i picioarele şi plumb topit turnară preste spate. Care plumb beteji mai mult pre muncitorii decît pre svîntul. De-aciia, din darul lui Dumnădzău ieşind dintr-aceastea din toate zdravăn şi-ntreg sănătos, alîtea munci ce-i deaderâ. Deaca**-1** vădzură într-atîta minune, îl legară dc mijloc cu un lanţul.. Şi cu ruga sfărimă toate închinăciunile"" idolilor. De-aciia, îl aruncară într-un vas cu apă cu capul în gios. Şi-ndată să sparsă vasul. De-aciia, îl suiră pre un zidiu nai. dc-l aruncară gios unde era ţapi şi lănci ascuţite şi putearea Domnului Hristos l-au apărat nevătămat.

Dc-aciia. murind rău Cumvrichie şi Silvan, luă domniia lor Vaddus. Carele, prindzînd pre svîntul pentru cc mărturisiia pre Domnul Hristos, îl băgă într-un sac şi-l aruncă în mare. Şi, spărgîndu-să sacul din venirea îngerilor, fu scos la uscat svîntul. Şi iarăş îl luară muncitorii de-i deaderă cumplite munci, iarâ svîntul cu ruga le-au oborît gios idolii. De-aciia, îl deaderă la fieri cumplite să-l mănînce şi ncmicâ nu-l vâtămară; de-aciia, îl bătură cu bătăi atîta,cît pica carnea svîntului de pre oase pre gios.

Atunce irasă prc svîntul Calinic la credinţa Domnului Hristos, ce era popă idolilor, socotind cu mintea sa şi cugctînd că-i mai mare Dumnădzău Hristos decît toţi dumnădzăii, de vreame ce de numele lui cad gios idolii. Că. mărgînd pre la Apoloniia svîntul Thirs, cu ruga au oborît gios idolii mincinoşilor dumnădzăi. aceasta ţîind minte feace şi svîntul Callinic, oborînd cu ruga cu numele Domnului Hristos pre idolul cc să cinstiia acolo, îi tăiară capul.

I a r a p r c ^ ' i n , u ' Thirs îl băgară într-un secrii ca să-l taie cu un hirisleu. Şi, neputînd slugile să tragă h.nstcul, rămasă svm.ul nebetejit. Şi-ş deade sunetul în mînule / lui Dumnădzău, venindu-i glas t i ^ S S ^ c c " ' " C C r i U - Şi 5 5 ^ S ă r b ă t 0 a r e a ' O r i n ~ < - s c a lor 4 ă ,

Intr-aceastaş dzî, pomenirea svinţilor măcenici Filimon şi Apollonie, Arianos şi cu soţîile sale.

•vini
•* POAOtMNMWIU
**• rftd/indu-i
•*•• capiştclc
trecind

Aceştia era în țlzîlclc împăratului Dioclitian şi Arian Ighemonul Thivaidci Lghipetului. dc mitropoliia antmoilor. Iară chipul mărturiei lor au fost aşea

Prindzîndu-să 35 dc creştini şi adueîndu-să la ighemonul, iară unul de dînşii, anume Apolonie, ce era anagnoşl, adecă citeț, cumu-i rîndul svintei săbornicii bescarice, temîndu-sâ de munci ce-l îngrozua, deade 4 galben, de aur lui Filimon Fluieraşului să meşterşugiascâ să să facă că iaste Apolonie şi sa rădice jărtvă idolilor în locul lui, văz, doamne, că-i el. Şi-i deade şi hainele sale de pre sine. Deci fluicraşul Filimon, îmbrăcîndu-să în hainele lui Apolonie, să-mbrăcă şi în credința Domnului I lrislos, lăsmd păgînățiia. Şi, acoperindu-să sâ nu-l cunoască, întră în Miidan şi dzîcîndu-i să jărtvască, el mărturisi pre Domnul llristos. Şi poruncind ighemonul să vie Filimon să fluicreadze ca deseîntat şi mingnal cu cînlccul, să-i paie rău de lume şi să să leapede de Domnul Hristos şi să jărtvască dimonilor, şi adecă să cunoscu că-i el, Filimon, ce să făcea că-i Apolonie.

Deci ighemonul luă prc Filimon Fluieraşul cu bine să să leapede dc Domnul Hristos. Şi el nu vru şi-i dzîsă încă: "Zădar te trudeşti a le face, deaca nice te-ai botedzat în botedzul creştinilor, că nice-ş să poate număra cu creştinii cela ce n-arc botedz!". Iară Filimon feace rugă şi să pugorî ploaie la dînsul sîngur, atîta cît să mirară toți prăvitorii şi carii era acolo. Iară svîntul Filimon să încredzu că, nccutedzînd nime de frica ighemonului să-1 boteadze, i-au venitu-i de sus botedzul dc să botedză.

Şi feace rugă şi pentru fluierilc sale ce fărmăca cu dînse, carile le dedease pre mîna lui Apolonie ce-i dedease galbenii, de-ş schimbară obrazele. Şi, făcînd rugă, să pugorî din ceri foc, de arsă // fluierile în mînule lui Apolonie şi să stricară şi, mai apoi, prinsără şi pre Apolonie. Ca ceaea ce era el vina de credzu Filimon în credința lui Hristos.

Şi, deaca-l trasă naintea ighemonului, mărturisi luminat credință întru Domnul, prin care lucru îi tăiară vinele de la picioare şi-l trasară prin tot oraşul. De-aciia, îl spîndzurară într-o crangă de măslin şi-l împroşca cu săgețile. Şi săgețile nemică nu-i strica. Iară o săgeată să-ntoarsă la ighemon şi-l lovi dc-i scoasă un ochiu. Carele svîntul Filimon l-au ișelit, prorocind că, apoi, după măceniia şi răpâosarea lui, să-i ia țărînă de la mormînt că să va tămădui. Deci, nainte fiind ţînuț amîndoi svinții, deci Arian Ighemonul, apoi, pre prorociia svîntului mearsă unde era puş svinții şi să tămădui. Şi dinlr-aceaea ighemonul şi cu ceia ce era cu dînsul credzură întru Domnul Hristos şi să botedzară.

Şi trimisă Dioclitian de-l luă şi-l băgă în lanțuje şi cu o piatră grea de-a grumadzi l-au aruncatu-l într-o prăpaste căscată de pămînt. Şi minunînd Dumnădzău, vădzură pre svîntul culcat în pat, în casa împăratului. Iară-mpăratul, gîndind de svîntul că-i fărmăcâtoriu, l-au prins iarăş şi l-au aruncat în mare cu protictorii carii şi ei credzură Domnului Hristos. Şi fu adus trupul svîntului Arian Ighemonului de ficiorii săi, că I-au scos un delfin pre spatele sale pînă la uscat, precum sîngur au prorocit. Şi fu îngropat cu cinste.

într-aceastaş dzî, pomenirea celor palm protictori carii împreună mărturisiră şi străstuiră cu svîntul Arian.

Mai pre urmă, deaca munci Dioclitian pre svinții cu fealiuri de cazne, aruncă pre svîntul Arian într-adîncă căscătură de pămînt legat şi asămănă groapa cu brazdă şi deasupră-ş-pusă scaunul preste vindecătura prăpăstii şi-ş şedzu în scaun. Şi deade îmvățătură să gioace voinicii şi viteajii, dzîcînd: "Să vedem! Veni-va Dumnădzâul lui Arian să-l scoată din groapă?!". Şi, deaca mearsă la curte, în casa eca-mpârătească şi mearsă la aşternut ./ Şi vădzu adecă ferecaturile ceale de her şi bolovanul în ce era legat Arian svîntul măcenic că sta spîndzurate la patul lui şi pre svîntul Arian culcat în pat. El să spârie, cugetînd că-i fărmăcătoriu. Atunce l-au aruncatu-l în mare cu cei patru protictori ce credzură cu dînsul. Şi delfinii, luînd trupurile cumu-ş era băgați svinții în cinci saci, le scoasără din luciul mării la vadul Alexandriei. Şi, cunoscîndu-le slugile lui Arian, le strînsără şi le astrucară la loc de cinste. . . . .

într-aceastaş dzî, pomenirea pre om-dragostea lui Dumnădzău făcută pre no. straşnica groaza de cutremur. De carele fără toată nedeajdea ne-au izbăvit om-iubitonul Dumnădzău.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTAŞ LUNĂ, 15, stradaniia svîntului curracwaiHKh Elefterie.

Acesta svînt era de la Rîm, de foarte tînăr rămîind sărac de tată şi avînd numai mamă anume Anthiia. Carea era învățată credința întru Hristos de svîntul apostol Pavel Ş, tu adus d: ma^a-sa svîntul Elefterie la Anichit Episcopul şi de la dînsul învăță sv.nta Scriptura. Ş. fu băgat m numărul

rinaului cliricilor. Iară la **15** ai vîrsMi sale fu hirotoni, diacon şi la optspreacc ai fu hirotonit preut. Şi, sosfne. h douădzăc. dc ai fu hirotonii episcop la .liric, făcînd întîi de preste măsura bunătăţilor sale multe minuni' Şi dc vreame cc invă|îiid prc mul|i. întorcea la credinţă spre Domnul Hristos. Şi trimisă împăratul Adrian de-1 adusă naintea sa. Şi. mărturisind luminat prc Domnul Hristos naintea lui adevărat Dumnădzău a tuturor. îmvăţă să-1 culce prc un pat dc aramă înfocat şi dc-aci.a mlr-un grătariu foarte înfocat şi iarăş într-o tigaie plină dc untură şi smoală şi său înfîcrbîntatc. Şi cu darul lui Hristos
r fu apărat din // toate fără nice o beteahnă. Dc-acii. feaceră un cuptoriu cu svatul lui Coremmon Iparhului care cuptori avea în sine prc dimbe părţi ţăpi, ostii, gîrjobe. Şi-ntr-accla cuptor., intimi miră Coremmon luminat dc Duhul Svînt. Şi prc Hristos mărturisind a fi Dumnădzău. Şi, ieşind nevătămat, îi tăiară capul. . . . .

Iară svîntul Elefterie. băgal într-o tigaie, şi să stinsă tocul şi ieşi sănătos. De-aciia, tu inclus şi, scoţindu-l. îl legară la un car cu cai sireapi dc-l trasară. Şi, dczlegîndu-l îngerii, îl pusără într-un munte nai. şi acolo trăiia şi viia cu vitele sălbatice îmblîndzîndu-să din cuvinte dumnădzăieşti ce le spunea. Dc-aciia. botedză şi prc slujitorii cc era trimişi să-1 prindză cu carii depreună botedză şi pre alţîi, samă dc vro cinci sute. cc credzură întru Domnul Hristos. Şi, deaca-1 adusără la-mpăratul, îl aruncă herilor să-1 mănînce. Şi. ncatingîndu-să herile, pusă ighemonul doi jolniri de-1 ucisără venind asupră-i. Iară maică-sa. svînla Anthiia, cuprindzîndu-ş pre svîntul ci fii ucis şi sărutîndu-l, o umorîră şi pre dînsă deasupra svîntului cu săbiile. Şi sâ face săborul lor la mărturiia lor Ungă Xirolofon .

într-aceastaş dzî. svînta Anthiia, maica svîntului Elefterie, cădzînd pregiur mortul ei fiiu, dc sabie s-au săvîrşit. Stih:

Anthiia cc-a-mflorită feace roadă bună,
Lui Dumnădzău cu fiiul jărtvilă-mprcună.

într-aceastaş dzî. svîntul Coremmon Eparhul, credzînd întru Domnul Hristos şi botedzat, de sabie s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî, cei doi slujitori ce credzură întru Domnul Hristos de lance să săvîrşiră.

într-această dzî. svînta măceniţă Sosanna.

Aceasta era în dzîlele lui Maximian împărat din Palistina, din tată ellin şi maică jidoveă, de-a cărora amîndorura scăpînd nccurăţîic", alergă la Domnul Hristos. Şi să botedză de episcopul Silvan.

Şi, murind părinţii ei, împărţi toată avearea la mişei şi la săraci. Şi-ş iertă robii şi roabele. Şi-mbrăcîndu-să. / la orccarc mănăstire mearsă în veşminte bărbăteşt, tăie părul, puindu-ş numele loan. în carea, petrecînd douădzăci dc ai, fu năpăstuită. Că, înlrînd o călugăriţă în mănăstire şi deaca-1 vădzu. părîndu-i că-i bărbat, o smomiia spre mestecare necurată. Iară ea, împingîndu-o şi gonind, o mînie dc o năpâstui c-au vrut să-i facă sîlă să o pîrască. Iară svînta, văz Doamne că-i bărbat, să da vinovată, cerşind iertăciune. Şi, oblicind episcopul de Eletherupol, mearsă la mănăstire şi, înfruntînd prc egumenul, vru egumenul să-i ia veşmintele cinului călugăresc. Deci svînta şi fericita Sosanna, numiiă loan dc nevoie, să rugă dc-i deaderă într-o laturi la taină 2 feale şi 2 diiacone femei de să arătă la dînsc cc iaste şi cum iaslc. Şi, minunîndu-să episcopul, o au hirotonit diaconă. Ş-au pusu-o să fie igumănă preste alaltc surori.

Şi, făcînd multe minuni cu numele Domnului Hristos şi tîmplîndu-să de mearsă Alexandru Ighemonul la Eletherupol, să rădice jărtve idolilor, ea însăş mearsă şi cu sîngură rugă au oborît gios idolii acei cioplîţi. Pen' care lucru pîrîtă, astătu naintea ighemonului. Şi, tăindu-i ţîţele, carile iarăş să crescură la loc, iară tăietorii aceia, deaca vădzură minunea, credzură întru Hristos; şi le tăie capetele ighemonul. Iară prc fericita Sosanna o adăpară cu plumb topit şi nemică nu o beteji blumbul şi iarăş o bătură cu bice şi-n foc o băgară şi-ş deade sufletul în mîna lui Dumnădzău.

Intr-accastaş dzî, svîntul măcenic Elefterie Cubiculariul.

Acestuia i-i moşiia Ţarigradul luminat în pravoslavie. Că, crescînd din cuconie în curţîle ccalc-mpărâtcşti, de-acolo dobîndi şi boieriile, sporind cu bogăţîia şi cinstea. Şi-ntrecînd pre toţ .ntr-accalca vremi însă fiind pornit de dumnădzăiască dragoste spre lucrurile ceale nerăsîpicioase şi curt[illegible] vîrtos să să tăvălească a curţile Domnulu.dec.t să lăcu.ască // în corturile păcătoşilor. Deci, întindzîndu-ş ochiul gîndului spre

' Dealul sac
asevcic (asclghie')

Dumnădzâu, sa da in toate dzîle la cîntări. Şi cutrieră toate bunătățile. Cc aceaslea nu le putu răbda pizmaşul şi pâgubiloriul sufletelor noastre, ce, agiutorindu-sâ ca cu o măiestrie cu sluga' fericitului i-au clatu-i gînd sâ margă la-mpăralul, să-ş pîrască prc slăpînu-său. Precum dzîce oarecare înțălept' "Robii sînt pizmaş stăpinilor săi .". Deci acesta mearsă la-mpăratul de-l pîrî că-i botedzat şi ş-au fTicutu-ş bcseancă dc să roagă Răstignitului. Şi i-i greață dc legile împărăteşti şi obiceaie Spuind preste aceaslea cum că arc un sălaş ascuns supt pămînt dc face toată noaptea rugă la Dumnădzăul creştinilor, chinuindu-ş trupul cu posl şi cu plînsuri şi cu jcalc.

Aceastea deaca Ic spusă robul împotriva stăpînului-ş, împăratul aprindzîndu-ş mîniia, trimisă de chemă prc svîntul. **ŞI,** deaca veni nainlc-i, începu a-i aduce întrebăciuni de pace, carile să vedea că-s lingăriluri, dzîcîndu-i aşea: "Cum aşea părăsîndu-nc, o, Elcfteric, lipsiş atîta vreame de la dorul nostru, neadueîndu-ț aminte curtea împărătească şi dragostea cea mare şi curată carea avem către dumneata?!". Svîntul feace: "Avîndu-mi, o, împărate, trupul chinuit dc boale deasc, am vrut de-am cam şedzut la văzduh iuşor şi adăpostealå bună ca să mă însănătoşedz .". Iară -mpăratul feace: "Dară pentru ce dumneata, îndulcindu-te de dulce văzduh şi cuvînturi bune, sîngur te desfetcdzi şi te bucuri în dulceața lor?! Dară noi căce să nu meargem cu tine să ne-ndulcim?!".

Iară svîntul, neînvoidu-i nice leac spre-aceaslea, îndată, către sară, împăratul, trecînd pîrîul Sangarului, veni acolo la lăcaşul svîntului. Şi ecreînd, află uşea cea ascunsă. Şi căutînd, văzdu gîrlici adînc ca un puț. Şi, pugorîndu-sâ în nontru, află svînta besearica podobită şi, turburîndu-să dintr-aceaca vedeare, lăsînd îngrozirile, începu la lingări cu cuvinte măgulicioasc, ispitind că va slăbi bărbățîia svîntului, ce dc vreame că, bătînd văzduhul pildelor, n-avu pre svîntul îndu- / plecat în cuvintele lui. Pentr-aceaea, învăță dc-i tăiară capul. **Ş**-aruncară trupul sâ-l mănîncc cînii şi pasările. Deci, aşea dîndu-ş svîntul în mîna lui Dumnâdzâu sufletul şi dzăcînd cinstitul lui trup negrijit, orecare creştin dumnădzăiesc şi preut îl luă. Şi, ungîndu-1 cu miruri scumpe, l-au pus în loc cinstit.

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului măcenic Vachos cel Tînăr.

Acesta era dc Ia Palistina, în dzîlele Irinci şi fiiul ci Constantin, împărații blagocistivi Țarigradului. Şi era tată-său creştin din strămoşii săi. Şi trăind împreună cu femeaie creştină foarte, însă prclcslindu-să din deşartă lumii aceştiia slavă tată-său, Icpădîndu-să dc adevărata şi dc la părinți luată credință, să trasă dc bună voaic şi de sineş ticăițeaşte, de cădzu şi să dcade în agarinească păgînătate. Deci feace şeapte cuconi de-i crescu într-aceacaş înşelăciune. Şi, murind în păgînătate, rămasără săraci şeapte cuconi cu maica lor. Dintru carii al treile cîtu-i dc prc rîndul de naştere, ce-l chema Dalac, ce să tîlcuiaşte ellincaştc *TtMCHl,* să feri dc agărenie. Că, şi pînă a nu muri tată-său, să trăgea la creştinătate, precum şi feace deaca muri el. Că, țîindu-să ea dc credință ca ceaea cc era creştină şi îmbiindu-l, purceasă de să dusă la moşiia sa.

Şi, sosînd la Ierusalim şi de-acolo îndcreptal de un călugăr, veni în lavra svîntului Sava. Şi acolo să botedză. De-aciia, rugîndu-să, dobîndi de să-mbrăcă în cinul călugăresc. Intru care, purtîndu-să curat şi bine şi pentru să să-nlărească prc sine cu țîncarea şi cu alalte bunătăți, cu porunca egumenului ieşi din mănăstire. Şi, lemîndu-să nu cumva să cearce să-l afle agareanii, că ei țînea țara.Ce, tîmplîndu-i-să din socoteala lui Dumnădzău a mearge la Ierusalim şi aflîndu-ş pre maică-sa, îi spusă cumu-i de rîndul său şi cum îi inema amară foarte pentru frații săi a ce să află în necredință. Care lucru audzînd frațîi de la maică veniră cu credință către Hristos, rămîind // numai unul în necredință. Carele au vădit agarcanilor de rîndul svîntului Vacho, că aşea i s-au pus numele din Svîntul Botedz, în loc ce-l chema Daghac. Şi ei cereînd şi aflîndu-l, îl prinsără şi-l adusără la amiranul a svintei cetăți. Şi amira l-au trimisu-l la voievodul şi la giudeațe. Şi naintea lor mărturisind svîntul Vacho pre Domnul llrislos şi agarinească ocărind leage, ca o mincinoasă şi deşartă, îi tăiară capul.

într-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Pavel cel Tînăr, carele au nevoit în muntele Latrului, în dzîlele împăratului Porfiroghennit.

Svîntul părintele nostru loan Zlatoust s-au hirotonii într-aceasta dzî patriarh Țarigradului. Intru care s-au tocmit şi praznicul Născutului Domnului Hristos a să prăznui şi a să sârba de Svinția sa, la 2:> aceştii luni. Că, viind orecarii de la părțile Esperiilor, de-i spusără, pentr-acea s-au şi strigat de la Svinția sa cuvînt de răspunsuri foarte frumos şi dc folos.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 16, pomenirea svîntului şi slăvit prorocul Agghciu.

Accsia era dc neamul lui Lcvi, iară s-au născut la Vavilon, în vremilc prădzîi şi de tînăr au venit dc la Vavilon. la Ierusalim şi au prorocislvuit cu Zahariia **36** de ai. Ş-au fost aceştia înainte dc întruparea Domnului nostru Isus Hristos cu palm sute şi şcaptcdzăci dc **ai.** Ş-au prorocit vederat de întoarcerea poporului şi au apucai dc-au vădzut şi o parte dc zidirea besearicii. Şi, murind , s-au astrucat alăturea cu prcu|îi cu slava ca şi dînşii. Dc vreame că şi cl era dc rudă preuţască.

Şi era foarte bătrîn. avînd barba rătundâ, cinlcş la stat, vederos şi luminat în bunătăţi. / Era iubit şi cinstit de toţi ca un cinstit şi mare proroc. Şi i să tîlcuiaşlc "sărbătoare" numele sau "sărbat".

într-aceastaş dzî, svîntul măcenic Marin.

Acesta crn în dzîlclc-mpăralului Marin, runiîn dc neamul său. Şi din tmireaţe şi din cununie avea parte la cinstea şi mesercaoa sinclitului, adecă senatului, boiarin dc sfat. Şi clevetit că-i creştin şi luindu-i-sâ sama şi ncvrînd să giunghe bodzîlor sfară, fu bătut cu toiage, spîndzurat şi prc grătar fript şi în tigaie prăjit şi în căldare fiert. Şi din toate aceastea fu preaslăvil mînluit şi ieşit sănătos, premenind focul în roauâ. Şi aruncai ficrilor să-l mănîncc, fu ferit fără dc vătămare. De-aciia, oborî cu svînta sa rugă idolii şi. lîlnind prc-mpâralul cc mergea"' la-nchinăciune la capişle şi deaca-i spusără de perirca idolilor, tăie capul svîntului împăratul. Şi l-au provoditu-l tată-său şi maică-sa, fericindu-l.

într-aceastaş dzî. svinţii măcenici Provos şi Ilirion de foc să săvîrşiră.

într-aceastaş dzî, pomenirea dintru svinţi părintele nostru Modest, arhiepiscopul de Ierusalim, şi obnovleniia Besearicii a svîntului măcenic Hristofor, aproape de svîntul Polievct.

într-aceastaş dzî. pomenirea svintei şi făcătoarei de minuni Thcofano împărăteasa. Carea au fost femeaie prcaînţăleptului împărat Lcont.

Aceasta era născută, crescută în Ţarigrad, fiind de rudă împărătească, de străluminaţii Martinachii. fiică fiind lui Constantin de prc mescreaie illustrius"" şi Anna, maica-sa, ce era de la Anatol. Aceştia în toate dzîle era mîhniţi căcc nu făcea cuconi. Şi striga într-agiutoriu pre Svinţia sa blagoslovita Maica lui Dumnădzău, urdinînd adeasc la cinstita besearica a Svinţiii sale la Forachic, // fâcindu-şi acolca svintele rugi şi dzîcînd: "O, Despuitoare şi Doamnă preste lume, de ni s-ar dezlega sterpiia şi lipsa cuconilor carea mîhncaşte şi ne ovileaşte pre şerbii Svinţiii Tale!".

Şi, dc vreame cc poftiră cu credinţă, dobîndiră cucon, parte femeiască. Carea, deaca o-nţărcară şi deaca crescu dc şeasc ai. o-mvăţară carte şi spori ia în toate chipurile bunătăţilor. Şi vădzînd părinţii ci. Ic părea bine. Şi Ic sălta sufletul dc bucurie şi chitiia preste puţină trecută vreame să Ic vie culesul poamelor, să să-nduleească în roadă cucoanei sale, aceii a lor svinte prunci.

Şi, deaca să feace marc, tot adaogînd în bunătăţi mai cu multul şi cereînd împăraţii Vasilie Machedon să afle ficioară cu bunătăţi şi frumoasă, o aflară pre această svînta plină cu de toate bunătăţile şi o împreunară cu Lcont, fiiul lor. De-acii, stătu bucurie pretutinderca multă şi veselie.

Şi nu trecu multă vreame şi adecă vicleanul, sămănînd neghină în urechile împăratului Vasilie dc prc limba săhastrului amăgicu avva Santavarin, acela amăgicu păcăli de cădzu la-nchisoare Leon cu femeaia-ş Thcofano. trei ai. Şi cînd fu la obnovleniia lui svetîi llie Prorocul, stătu cu bine împăratul cu fiiul său şi-l adusă dc la-nchisoare iarăş la cinste.

Şi fiind strigat dc tatăl său avtocrator şi samodîrjeţ Leon, căce să bolnăvisă tatăl, atunce şi împărăteasa Thcofano. pctrecînd împărâteaşte, grijiia de spăseniia sufletului ei, fiind într-o nemică samă slava cea împărătească lumască. Şi băgînd în de gios samă toate bucuriile lumeşti şi ca neşte painjinc şi umbre, n-au mai lipsit noaptea şi dzua îmblîndzînd şi milostivind pre milostivul Dumnădzău şi-ndulcindu-l cu psalmii şi cîntările şi peasnele ceale sufleteşti şi cu milosteniile alimndu-l Că. purtînd florile portului împărătesc pre deasupra îmbrăcată luminat, iară pre de nontru Ia pnalc. cu rase îş mustra trupul. Şi, alcgîndu-ş hrană săhăstrească, nebăgînd samă measele ceale cu chcliuialc scumpe ş.-mbuibăcioase, să hrăniia cu proasta / hrană, cu pită şi cu legumi verdeaţe. Iară bogăţiia şi odorălc şi avearca cc-i veniia pre mîn, carile sînt socotite de cinste la năluncinţele lumeşti ea Ic-mpârţiia la mişei. Iară hainele ceale scumpe le da celora ce le trebuia şi era lipsiţi. Şi-mpărţîia hrană dc-agiuns ş. socotinţă văduvelor celor rămase de soţi şi de părinţi rămaşilor săraci. înbogăfîia cu avearca-ş mănăstirile ceale lipsite. Purta grija slugilor ca fraţilor. Nu dzîsă nimăruia pre numele gol, ce

tot cu "dumneata", n-au ieşit din rostul ci giurămînt sau minciuna sau sudalmă. Nu lipsiia nice dănăoară cu faţa mîhiiitea, în taină şi cu lacrămi udîndu-ş aşternutul ce era luminai cu scumpe straturi ci şi odialun scumpe. Din care, sculîndu-să noaptea, mergea de să culca în taină pre rogojină şi în rase dc păr pre gios şi pre tot ceas sculîndu-să şi trimiţînd laudă şi slavoslovie la Dumnădzău.

Pentr-aceaea, din mult podvig şi petreacere ascuţită ce petrecea, au bolnăvit. Şi, luînd boala în prilej, să făcea că nu-i sufăr la bucate şi cu aceaeaş acoperiia postul. Dară că nu mai lipsiia împărţind la mişei. Şi rostul ei pururea era în legile dumnădzăieşti, dc cînta aceale svinte graiuri a lui David. Nu i să mai dodeia acea de şeapte ori în dzî laudă şi slavoslovie lui Dumnădzău. Nice au adormit răpaos fără dc lacrămi, durîndu-o inema pentru săraci şi cădzut la nevoi şi streini, rugind Dumnădzău pentru dînşii şi tindzîndu-le mîna într-agiutori, agiutînd văduvelor şi săracilor şi mîngîind pre cei afundaţi în nevoi şi scîrbe şi în griji.

Dc-aciia, lepădîndu-să de lume şi de toate ale lumii pentru Isus llristos şi rădicînd asupra ei giugul cel bun a Domnului llrislos şi svînla cruce pre umcrele ei, nu s-au greşit de bunurile ceale nedejdiuite. Şi demainte cunoseîndu-şi ducerea din trup şi din lume, ş-au luatu-şi iertăciune şi sărutare întru Hristos de la tot săborul călugăriţesc unde petrecu. Şi aşea, cu pace, ş-au datu-ş în mîna lui Dumnădzău sufletul ei, cu slavă de împărăţeaşte în lumea de sus, căce au lăsat binele pemintesc // [2]24r
pentru Hristos cc ş-au îndrăgit.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

INTR-ACEASTĂ LUNĂ, 17, svinţii prorocul Daniil şi svinţii trei otroci: Ananiia, Azariia şi Misail.

Acesta fericitul Daniil Prorocul era de neamul lui Iiuda, ruda lui din cei mai de frunte dc slujba împărătească. Şi s-au născut în cea mai de sus, Vitharo. Şi din cuconie pruncească fu adus de la jidovie* robit la Ţara Haldeilor. Ş-au prorocislvuit 70 de ai.

Sîrguit-au şi întruparea Domnului Hristos patru sute şi şeasedzăci de ai. Şi era om cu minte-ntreagă şi văzdrăjnic, atîta cît le părea jidovilor că-i scopit. Plîns-au dară mult pentru ţară. Şi au pus multă şi mare nevoinţa cu postul şi cu opritul de la tot fealiul dc mîncări dorite. Şi era uscăcios la faţă şi frumos foarte din darul lui Dumnădzău şi cinsteş.

Iară cei trei otroci, precum spune istoriia, era din cetatea Ierusalimului. Părinţii lor sînt Ezechie şi Caligoni împăraţii. Care Ezechiia au îndrăznit de-au dzîs lui Dumnădzău că i-au slujit bine ş-au îmbiat împlînd poruncile Svinţiii sale şi luă de la Dumnădzău adaos vieţii sale 15 ai şi au întors înapoi soarele dzeace stepene.

Aceştia svinţi otroci, cînd au venit Navuhodonosor, împăratul asirilor, fură luaţi la Vavilon împreună cu Daniil Prorocul. Şi statură la boierie, îndereptători şi deregători trebilor" împăratului pentru bunătăţile lor. De-aciia, cînd defăimară icoana cea de aur a-mpăratului de nu-i feaceră închinare, fură aruncaţi în căminul"" cel cu 7 părţi mai înfocat. întru care, cu pogorîre dumnădzăiască ce feace îngerul întru dînşii, cîntarâ lui Dumnădzău în mijlocul focului, vădzînd împăratul minunea. Şi mărturisi că mare Dumnădzău iaste acesta care pro- / slăvâsc otrocii, că, de-acii, şi focul s-au premenit în roauă şi rămasără nebetejiţi şi neatinşi de vătămare.

Iară Daniil, săvai că trăia cu dînşii şi depreună petrecea şi vieţuia, de le-au fost prilej cinstei la-mpărăţîie, ce nu fu aruncat cu dînşii în foc. Aşea au fost voia lui Dumnădzău să să tîmple trei, de vreame ce şi svînta Scriptură aşea adcvărcadză. Şi, precum să ia sama, nu-i fără socoteală. De vreame Valtasar, numele lui Daniil ce i s-au dat haldeiaşte"", iaste ca o cunoştinţă de preste samă cinste, să nu gîndească haldcii că numele Valtasar le-au folosît, că acel nume Valtasar iaste numele Domnului haldeiesc, "focul", că dumnădzăul lor era focul. în foc credea ei. Şi să nu dzîcă că numele lui Danul le-au folosît. Pentr-aceaea, Dumnădzău au tocmit de nu fu aruncat şi Daniil cu dînşn într-acel foc. Că niceş să pomeneaşte în pomcanelc căminuluiacestui îmfocat în svînta Scriptură de Danul. Iară svinţii trei olroci apoi, după acea minunată şi din sus de minte izbăvire din foc, iarăş intorcindu-să la cinstea lor şi petrecînd viaţă slăvită şi cinstită, priimiră şi ci cu pace fîrşitul vieţu sale cu Danul.

cuplonu
'** pcrscaslc
'*** cuptoriului

Spun unu istorii cum dupiî moartea lui Navuhodonosor şi aloralalţi împărat cc cinstiin prc Daniil'si prc olrocii s-au sculat alt împărat păgîn, cc-l chema Atticus. Carele, luînd sama svinţilor si-mfnmlat dc dînşii. porunci dc tăiară capul lui Misail şi-l sprejeni Azariia, înt.ndzînd F.vlatorion. Aşijdere şi Ananiia au sprejenit în bra|c capul lui Azariia tăiat. Iară Daniil întindzîndu-ş vcşmînlul, spreiini capul lui Ananiia. apoi. tăiară şi capul lui Daniil. Şi spun că li s-au lipit capelele la trupur.le-ş. Şi îngerul Domnului râdieînd. i-au adus în muntele Ghcval. Şi, băgaţi supt o piatră, stăturu sule dc ai, pînă cînd s-au sculat şi ci la învierea Domnului nostru Isus llrislos. Şi iarăşi adormiră. Şi să face săbonil svmtiilor sale în Besearica cea marc. precum am luat dc la svinţii noştri părint de-i sărbăm naintea Născutului Domnului şi Mîntui- // loriului nostru Isus Hristos. Pentru cum socotim căce sînt şi ci dc neamul ludei, din carele sâ trage şi neamul Mîntuitoriului nostru Isus Hristos.

înlr-accslaş dzî. pomenirea svinţilor măcenici Patcrmuthic, Copri şi Alexandru. Carii mărturisiră în vremilc lui Iulian Preslipnic. Şi pomenirea prcacuviosului şi pururea pomenitului ispoveadnic Dunalc. ce ş-au pusu-şi numele Ştefan.

Acesta svîntul Dunale au fost domn tării sale, un ostrov orecare, cc-i dzîc unii Nivertis, alţii Vcron. Care iaste aproape dc Gadirc şi iaste încungiural dc cursurile ochccanului. lira bogat şi crescut în obiecaic dumnădzâicşti, mai mult trâia lîngă Dumnădzău decît lîngă oameni. Pentr-aceaea, socotind loaic lucrurile lumii ca neşte gunoaie, lăsă domniia cuconilor şi mearsă la Rîm de să călugări, luînd portul şi chipul îngeresc. Dc-aciia mearsă la vcstilul Ţarigrad, vorovind împreună cu împăraţii Constantin şi Roman Porfiroghcnnitîi sau Bagreanorodnicii. Fu trimis de dînşii la Ierusalime, că ş-au poftitu-şi de la aceştia împăraţi fericitul. Carele, sosînd acolo, împlîndu-ş dorinţa şi luînd schima cea marc dc la Hristodul. patriarhul dc atunce, ş-au pusu-ş numele Ştefan. Şi răbda multe ocări şi rane de la spurcatul neam sârăcinesc, că-i era facşe' barba.

Dc-aciia. veni la Eghipcl. Şi acolo fu prins şi băgat la-nchisoare cu 2 preuţi ce-i urma. Şi, răbdînd 6 luni cu foame şi scale şi cu altă patimă rea, fu trimis de cine l-au prins la Amira, adecă soltanul Misirului. Şi dc la acela păţind legături mornice, silit să să leapede de Domnul nostru Isus Hristos, stătu tare împrotivă, nebiruit. Şi mărturisi cu slobodă îndrăznire pre Svinţia sa Fii lui Dumnădzău. Dumnădzău adevărat. Şi, pcntr-accaca, fu băgat în mai multe munci şi pedeapse. De carile stricat s-au războiit ş-au lăsat viaţa, spuindu-i Dumnădzău dc mainte sfîr- / şeniia.

Intr-aceastaş dzî. svîntul măcenic lachos.

Pcntr-a lor svinte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 18, pomenirea svîntului măcenic Scvastian şi cu ăi de dînsul, Zoi, Tranghilin, Nicoslrat, Claudic, Castor, Tivurtie, Castul, Marchelin şi Marco.

Dintr-accştia, Scvastian era unul din sfatul senatului, adecă boiarin mare de sfat, în dzîlele lui Dioclitian împărat şi Maxim ian, de sat de Mediolane. Care pre mulţi trasă la svînta credinţă. Iară Marchelin şi Marco, fraţi fiind, suferind închisori lungă vreame şi băgaţi în multe fealiuri de pedeapse şi munci, îi scoasără să Ic taie capetele. Iară tatăl lor Tranghilin şi maica lor Minchiia, fiind ellini, cu lacrămi pregiur dînşii, puţin dc nu i-au smintitu-i dc la patimi pentru Domnul Hristos. Şi mai s-ar hi timplat una ca aceaea dc nu i-ar hi întărit svîntul Sevastian, vorovindu-le cu marc îndrăznire nu numai lor, cc şi pre tatăl lor. prc Tranghilin, l-au trasu-**1** cătră credinţă la Domnul nostru Isus Hristos. Şi dc-aciia. Tranghilin. deaca credzu, învăţă şi prc eparhul de-l întoarsă spre credinţă. Dc-aciia, eparhul chemă la sine pre slăvitul şi fericitul Sevastian şi prc Policarp Preutul şi-i rugă să-l mîntuiască de boală cc avea. IX- carea, deaca s-au isţcalit, credzu cu lot sufletul întru Hristos Isus Domnul nostru. Şi sfarimă toţi idolii ce avea în casă-şi şi să botedză. Iară fericitul Gaie Episcopul, pre Marchelin şi pre Marco, fraţii imbi. i-au hirotonit diaconi şi pre tatăl lor popă. Iară pre fericitul Săvastian l-au făcut cedicon. adecă giudeţ a besearicii.

Şi iarâş. cind s-au pomii goană asupra creştinilor, atunce, depreună cu aceştia fură prins ăl de Nicostrat, Clavdie, Castor. Tivur- // tic, Castul şi Zoi şi în multe chipuri muncit, luară sfîrşenie vieţii Iară svîntul Sevastian. fund chemat dc iznoavă dc Dioclitian şi întrebat, fu improşcat cu dease săgeţi şi zdrobit cu beaţe. Şi. lăindu-l bucăţi, deade sufletul la Domnul Hristos Dumnădzău.

Intr-accasiaş dzî, svînlul măcenic Eiviot.

Acesta svînt măcenic era în dzîlele lui Dioclitian şi Maximian, de la descălecatul locului ce să chiamă Ops,ch,on. Acolo născu şi cu bunătăţi vieţuind şi-n toate dzîle minuni făcînd multe şi pre mult

înlorcîncl la Dumnădzău, păţî multe scîrbe de la cliini, jacuri bucalelor, legaturi, bătăi şi lot reali de pedeapsc. Deci, într-una de dzîle, fu băgal în foc. Şi rămîind nebetejit şi sănătos, trasă prc mulţi la credinţă cătră Domnul llrislos. Pentr-accaea, trimisă de-l luă domnul Chizicului, Leontie. Şi, scoţîndu-l la-ntrcbare, fu bătut cu pietri preste obraz şi preste gură. Şi spîndzurat la un lemn, fu biciuit şi berilor dat să-l mănînce. Şi, rămîind nevătămat, fu închis în temniţă. Şi multe ciudease şi minuni făcînd preaslăvite, feace pre mulţi cliini de să creştinară. Pentru care pricină, pornit tiranul spre urgie, pusă neşte voinici să-l giunghe cu cuţitele. Iară ci, orbicindu-să, să giunghiară prc sine. Şi svîntul măcenic rămasă sănătos. Şi-l băgară în temniţă.

într-aceaca dată, Marele Constantin trccînd dc la părţilc Scăpătatelor spre Răsărite şi înfi icoşindu-să tiranul dc Marele Constantin, învăţă dc slobodzîră pre toţi creştinii de pre la închisori. Şi-mprcună cu aceştia fu slobodzît şi fericitul acesta. Şi să dusă la sălaşul său. Şi, trăind dc-aciia 5 ai, multe lăcînd minuni, ş-au datu-ş cu pace sufletul la Domnul Hristos, în veaci de să odihneaşle luminat'

într-aceastaş dzî, pomenirea prcacuviosului părintele nostru Fior, episcopul dc Aminsu. /

Acesta era în vremilc lui Iustin cel Tînăr şi Tivcric şi Mavrichic înpăraţîlor, în Ţarigrad, din părinţi acelaş nume, Fior şi Evfimiia. Şi să feace isteţ la toată învăţătura ellincască şi svînta Scriptură. Şi întîi fu scriiloriu de iscălitură' împăraţilor; de-aciia, s-au suit în rîndul patrichiilor. Şi însurîndu-să şi făcînd cuconi şi murindu-i de ciumă, să feace călugăr, şcdzînd la un metoh al său, la Anaplon. De-acii, pentru bunătăţile sale, fu pus arhiereu, episcop la Aminsu. Şi, deaca-ş mearsă la scaun şi purtînd bine turma ce i s-au încredinţit, multe făcînd minuni, răpăosă dc mearsă cătră Domnul.

înlr-aceaslaş dzî, pomenirea svinţilor măcenici Foca, Ermil de sabie săvîrşit.

înlr-aceaslaş dzî, pomenirea svinţilor măcenici, Zahci Diaconul şi Alftc Citeţul. Carii să nevoiră în Chesariia.

într-aceastaş dzî, pomenirea svintei şi dc minuni făcătoarei Sofiei şi obnovleniile svintei besearici a Svinţiii sale prcasvintei Maicii lui Dumnădzău, în tîrgul de aramă. Şi pomenirea preacuvios părintele nostru Mihail Singhelul şi lspoveadnicul.

Acesta era din svînta cetatea Ierusalimul, ficior dc părinţi creştini buni. Şi, învăţînd cartea şi filosofiia elinească şi dcprindzînd bine şi cartea noastră, s-au călugărit deaca au murit tatăl. Şi maică-sa călugărindu-să cu fcalelc-ş la o mănăstire, iară svîntul Mihail, purtîndu-să bine şi cum place lui Dumnădzău. Şi supuindu-să în loată petreacerea cea aspră, s-au spodobit de fu pus preut. De-aciia, au întrat într-o peşteră de linişte, la carea mearsără şi Theodor şi Thcofan ispoveadnicii şi filosofii. De-aciia, marele Mihail sâ feace singhel de patriarhul Ierusalimului, iară minunaţii fraţi Theodor şi Theofan, preuţi şi slujitori.

Şi, într-o vreame, fură trimis de mai-marcle Ierusalimului cu treabă // marc la Rîm. Şi pentru ca 227r
să dea şi neşte hărtulii săbornice asupra lui Leon Armeniiului Iconoboreţului şi asupra lui Theodot ce era arunce patriarh Ţarigradului. Deci aceştia svinţi, povinuindu-să şi plecîndu-să patriarhului ce i-au trimis, deaderă hărturiile, propozuind şi ei multe cuvinte dogmăticeşti împrotiva cela ce li să punea protivă. Deci, prindzîndu-i tiranul acela Leon Armeniiul prc Theodor şi pre Theofan, i-au trimis în urgie, iară pre fericitul Mihail cu Iov, frate-său, i-au închis în pretorion. Şi, de-acolo, puindu-i lanţuje greale în grumadzi Mihail împărat cel Gîngav, l-au trimis cu ucinicu-său la o mănăstire a Plusiadei. Deci, de multă caznă şi patime, păţînd dc cursul ochilor şi de zgîrcitura a tot trupului, rămasă nemişcat adamantul acesta.

Şi, deaca statură împăraţi Mihail şi Thcodora şi cinstiia tot creştinul svintele icoane slobode şi să chema toţi cei izgoniţi pentru dînsele şi să spodobiia a multă cinste, atunce şi acesta svînt fu rugat ca un mare ispoveadnic de împărăteasa să priimască cinstea patriiarhici. Şi, nevrînd svîntul Mihail să priimască, pusără pre svîntul Methodic. Iară el iară fu cinstit ca un singhel. Şi priimi mănăstirea cea mare a oraşului supt ascultarea sa şi dc odihnă şic. Şi, vieţuind cu bună credinţă şi cum iubeaşte Dumnădzău rămăşiţa vieţii sale şi sosînd la optdzăci de ai şi cinci, în 18 dzîle a lui dechevric s-au mutat la Dumnădzău cu pace.

într-aceastaş dzî, pomenirea dintru svinţi părintele nostru Modest, arhiepiscopul de Ierusalim.

Acesta s-au născut din părinţi pravoslavnici din Sevastiia, dc la carii tatăl să numiia Evsevie şi maica Theoduli. Fiind Theoduli stearpă şi pentru ruga lor, amîndurora li s-au dăruit acest cucon

* notnriu, sliahtici

marele accsla părinte, după *40* dc ai dc-mpreunarca lor cc s-au luat. Apoi, deaca s-au născut acesta marele fu pîrît tată-său la Ma.xim.an împărat cumu-i creştin. Şi / legat, l-încli.sâră m temniţă. Care, deaca ştiu Tlicodiili. mearsă şi ea la temniţă cu cuconul. Intru cârca, închis depreună, feaceră rugă la Dumnădzău să Ic ia sufletele. Şi aşca răpăosară. dîndu-ş sufletele în mînulc svinţilor mgeri dc Ic dusără la Svinţia sa. . . . . .

Şi întrînd temniecarii. îi aflam răpăosaţi, numai pruncul viu aflară in mijlocul lor, de cinci luni cucon fiind în faşc Şi-l luară dc-l dusără la-mpăratul. Iară Maximian, vădzînd cuconul frumos şi drăgăstos îl deade prc mîna unui singlitic să-1 crească, ca să-i fie dc slujbă bodzîlor. Şi, deaca crescu fericitul Modest şi oblicind din cinc-i şi cum iaste ficior celora ce-au murit pentru Domnul Hristos, sosînd la 13 ai vîrstă. află un dascăl creştin. Şi. învăţîndu-să de la acela creştinătatea şi cu totul sâ lipi la credinţă, numai cc-ş făcea voic-rca câce-i cu cllinii în lăcuinţă.

Şi. cînd fu într-o dănăoară. strigînd Maximian în poruncă tuturor să fie cu tot omul la jirtvă toţ în dc-a" valoma. nime să nu lipsascâ. Alunec svîntul mearsă la mormîntul părinţilor săi dc să rugă lor cu multă osîrdie să-1 izbăvască dc mînulc cllinilor, să sâ poată spodobi Svîntului Botedz.

Şi. aflîndu-l un argintari cc venisâ dc la Athine, l-au luat cu sine la Albina, făcînd multe minuni prc calc. Şi. ducîndu-l argintariul la arhiereul locului, l-au oglăşuit şi l-au botedzat. Carele vedea la botegiunca svînlului un stîlp luminat, pogorît din ceri şi rădzîmat în capul svîntului Modest botedzîdu-să. Apoi, deaca să botedză, camai marc minuni făcea. Că, avînd argintariul acela o sor războlilă în dzăcare cumplită dc moarte, iară svîntul numai căce ş-au tins mînule preste dînsă, îndată s-au sculat sănătoasă. Ş-au tămăduit şi prc un îndrăcit. Şi, tîmplîndu-să săvîrşcnie argintariului şi femeii sale, avînd ei cuconi, au scris şi pre svîntul în cuconii lor, osăbind şi lui parte din tot, de-ascamenea cu ficiorii, în cartea cea dc limbă dc moarte. Şi, deaca răpăosară, iară svîntul partea sa nu o ţînu, ce o dărui ficiorilor argintariului.

Iară el, lâcuind prc la Io- // curi pustii, petrecea săhăstreaşte. Iară ficiorii argintariului, de rîlină căcc-l cinstiia toţ pre-acolca prc svîntul îl măguliră de-l dusără cu sine într-o cale departe cu neguţătoriia. Şi. deaca mearsără la Eghipet, îl vîndură ca prc un rob unui păgîn, de la care păţî svîntul cazne cu-nluncarcclc in şeapte ai. Pre carele cu nepărăsîtă rugă la Dumnădzău l-au izbăvit de păgināţiic, de-au priimit Svîntul Botedz. Că să războli şi l-au isţealit cu ruga svinţia sa. Pentr-acea minune, mai vîrtos s-au botedzat.

Apoi. murind acela, mearse svînlul la Ierusalim de să-nchină Svînlului Mormînt a Domnului llristos şi muntele Sinaiului. Şi, zăbăvindu-să în lucruri dumnădzăieşti, făcea multe minuni.

Şi. răpăosînd arhiereul Ierusalimului, din dumnădzăiască arătare fu hirotonit arhiereu fericitul Modest, sosînd la vîrstă dc 50 dc ai şi 5. Şi multe minuni feace acolo. Că unui orăşan ierusalimitean ce era bogal murindu-i vitele otrăvite din adăpătoare, că din facere dimonească să strînsease în fîntînă mulţîme dc şerpi şi să otrăvi apa. Şi mearsă svîntul şi i le învisă şi pre şerpi umorî. Şi feace sîlă şi dimonului dc să ivi în chip de cîinc şi-l giură cu straşnic giurămînt, cu putearea lui Dumnădzău îngrozind, dc-aemu nainte să nu cutcadze a să apropiia pre unde să răspunde numele svîntului.

Şi. odănăoară, nemeriră cu neguţătoric ficiorii argintariului la Ierusalim, aceia ce-l vîndusă la Eghipet. Şi ci, nccunoscînd prc svinţia sa, vădzîndu-l patriarh. Iară svinţia sa nu numai că nu le-au ponosluit, cc încă cu dragoste i-au ospătatu-i şi i-au dăruitu-i şi mare cinste le-au făcut. De-aciia nainte. petrecînd svînlul aşea cu viaţă svînta, acesta marele părinte 38 de ai în arhierie, de-au împlut preste tot 97 dc ai. Şi s-au mutat la lăcaşele ceale de răpaos veacinic.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

INTR-ACEASTA LUNĂ, 19, pomenirea svîntului măcenic Vonifantie.

Acesta era în vremilc lui Dioclitian / şerb unii giupînease mare, singlitică, adecă senatorcâ, anume Agla.da. fata lui Acachie anthipatului dc Rîm*. Carele făcea păcate amîndoi, Vonifantie cu Ag aida. siâp.nă-sa. Şi era şi beţiv de să-mbăta. Dară era şi milostiv şi iubitori la slreini. Şi cu osîrdie da ipsiţilor ş, era milos foarte şi lăcrăma cînd vedea nevoia oamenilor rugîndu-1. Aşea era şi stăpînă-sa Aglaida. miloasă şi indurată şi iubiia svinţii măcenici.

mncT'^i" Cînd. f"intr-Odz V d2 I sălui Vonifantie: "Du-te la Anatol, unde muncesc măcenicii şi-m ado de fvoi aducl'mns°,". ^ ? ^ 7 " * " * 0 $' « W " - ™ Vonifantie rîsă şi dzîsă: "Dară de-ţ vo, aduce moştule meale, pr,,mi-lc-vei?". Iară ea rîzînd îi dzîsă: "Beţîvule!". De-aciia, îl dojeni şi-l

învață și-l rugă. Și-l trimisă cu bani. Și să dusă cu 12 slugi și cu mulți galbeni la Chilichiia, unde să muncim svinții. Și află svinți măcenici la muncă. Și mearsă de le sărută legăturile și Ie ferici nevoințele și Ic lăudă.

Și mearsă dc astătu naintea ighcmonului, mărturisindu-să creştin. Și-l prinsă de-l spîndzură cu capul în gios și-l strujiră fără milă și trestei ascuțite îi bătură pre supt unghi și cu plumb topit îl adăpară. Și într-o căldare plină de smoală topită îl băgară cu capul în gios, herbînd smoala. Și ieşind din căldare fără vătămări, să-ntoarsără 50 de oameni, din slujitori. De-aciia, tăind capul svinţiii sale, cursă lapte în loc de sînge. Și veniră la Hristos 50 de oameni de să botedzară. Iară slugile-i neştiind, să gîndiia că să zăbăveaşte la crîşmă după beţîic, cum îi şliia năravul. Deaca văzură că să zăbăveaşte, începură a-mbla ş-a întreba, pînă oblicîră de tot de-amănunt.

Și, deaca-l aflară umorii, cădzură cu lacrămi plîngînd și sărutîndu-1 și cerşind iertăciune pentru răpşlc cc l-au mustrat prc neştiute. Dc-aciia, deaderă cinci sute dc galbeni de-l cumpărară și-l adusără la Rîm. Iară stăpînă-sa Agliida, spuindu-i svîntul înger de tot, l-au timpinat cu cinste și l-au provodit și l-au aslrucat // cu mare cuviință, la loc cinstit, aproape de cetate, 50 de stadii. Apoi au făcutu-i 229r besearica pre nume în curțile ei și l-au adus de l-au pus în besearica, unde izvoreaşte mare svintele lui moştii de isțealenii izvor. Iară ea, de-atuncea, petrecu în viață svînta și plăcută lui Dumnădzău. Și, petrecînd cu mai bine, cu pace ş-au dat sufletul în mîna lui Dumnădzău.

Intr-aceastaş dzî, pomenirea svinților măcenici llie, Prov și Areos.

Aceştia era dc la Eghipct, creştini. Și pentru slujba ispoveadnicilor celora ce era în Chilichiia ei feaceră cale. Și, deaca mearsără la Ascalon, fură prins și aduși la Firmilian Giudețul. Și mărturisindu-să creştini, fură munciți în multe fealiuri de munci. Deci Aris deade sfîrşenie cu focul, iară Prov și Iliia le tăiară capelele cu sabiia. Și să face bulciul lor la măceniciia lui svetîi Filimon.

într-aceastaş dzî, svinții măcenici Timothei și Polievct.

Dintr-accştia, Timothei prins și mărturisind pre Domnul Hristos, mai apoi de alalte munci ce-l munciră multe fealiuri, s-au săvîrşit cu foc în Mavritaniia, iară Polievctos, pățind și el multe și-n multe chipuri de munci, îl băgară în Chcsariia, în foc. Și aşea deade sfîrşenie.

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului măcenic Evtihie și Thessalonichi și cu dînşii două sute de bărbați și 70 de femei de sabie săvîrşiți.

într-aceastaş dzî, pomenirea cuvios părintele nostru Grighentin, episcopul de Crefos, la Ethiopiia.

Acesta era dc Ia oraşul Mcdiolanclor, iară părinții lui Agapie și Theodotiia. Carele, ca neşte pămînt bun ce-au luat sămînță dumnădzăiasca, să vedea că va creaşte roadă bună. Pentr-aceaea, și sosînd la măsura / vîrstei, să arătă ascultători și împlutoriu poruncilor Domnului Hristos . Și, diaconindu-să din dumnădzăiasca arătare, dîndu-să în post și-n toată nevoință sufletească. Și dintr-aceaea dobîndind darul Duhului Svînt, făcea minuni și ciudease. Apoi, iarăş mearsă la Mediolane. Și aflînd un săhastru la loc osăbit, învățînd și luînd veaste de toate ce i să vor tîmpla. Căruia și marele apostol Petr i-au spusu-i avidomă, obîrşindu-i-le și alalte toate".

Și tîmplîndu-să a scrie Lesvasan, împăratul de Ethiopia, la Protcrie, papa de Alexandriia, cerşind episcop destoinic. Și atunce era în Țarigrad împărat Iustin; era în grije papa să poată nemeri om ca acela. Și i sâ arătă svîntul Marco Apostol de-i spusă în videnie de svîntul Grighentie ce era atunce nemerit oaspe în cetate la o gazdă. Și, aflîndu-l, l-au luat și l-au hirotonit, făcîndu-să minuni și seamne dumnădzăieşti la hirotonie. Și, obîrşindu-l cu de tot ce trebuie, l-au trimis și cu scrisori. Și, deaca sosî la Ethiopiia, l-au priimit împăratul Lesvasan cu bucurie. Și, din cărți înțălegîndu-1 ce i-au scris papa, mulțămind lui Dumnădzău, îl săruta ca pre un apostol a Domnului Hristos. Și i-au dat toată putearea supt ascultare. Iară svinția sa feace popi și diaconi și svinț besearici cc să feaceră atunce dc nou la Ethiopiia sau Araviia cea bogată, acolo unde era, mainte, mai preste tot, jidovi.

Și botedză prc mulți jidovi cu mare-ntrebături și greale, precum spune mai pre larg la istoma svinţiii sale, ce să dzîce *Cartea lui Herban* sau *Ervan*. Că după ce feaceră jidovii cît rău feaceră, avînd împărat pre Dunaam Jidovul în Țara Omiritului, care cu vicleşug au luat cetatea Negranul ş-au umont mulțime de creştini și pre svîntul Aretha măcenicul, ce s-au pomenit la octovrie 24.

Apoi pobedindu-i pre jidovi împăratul Lesvasan și neputîndu-să jidovii întoarce la credința, după multă și grea întrebare din svînta Carte, poftiră jidovii minune să vadză pre Domnul Hristos, sa

• octovrie 24
** octovrie 24

w să-creadzi. Şi svîntul Gnghcntie. vădzînd câ-ntralt ch.p nu s-a putea mintui şi// fiind împăratul cu tot sfands. cu toi clirosul besearicii la-ntrebare. să depărta svin.ul puţinei ş. feace rugă aşea: Acela **SnZ**'ul Cuvint a straşnicul ş. marele şi nevădzut Părinte. Svinţia Ta Carele mainte, pin. a nu să fecVvremile şi veacii fără patimă şi fără cursore. Ce tc-a. născut din Părintele şi te născuş. din singură ncnascuta lumina. Unul sîngur născu, străluminînd, Svinţia Ta. Care dintru-ntn ai închegat cer.urile ş. pămîntul pre ape. Svinţia Ta. Carele plecaşi ceriurile şi Te pugorîşi. ca roua pre lină, deasupra sv.nta Ficioară MariiTiiascîndu-te Svinţia Ta, Care ţ-alesăş ucinici la sine din pămîntul Tau, Ţară Jidovască! Svinţia Ta. Care te-ai preobrazuit naintea ucinicilor Tăi cei căpetenii în muntele Thavorului, Svinţia Ta ce feceşi mari şi straşnice minuni în mijlocul călcătorilor de leage, jidovilor, Iisus Hristoase, mă rog Svinţiii Tale. Carele tutinderea eşti şi toate le plineşti, fie-ţi milă de-această mulţime de-ntunecat neam şi o lumincadzâ cu putearea Ta! Deşchide-le ochii cei întunecaţi ce-s orb.ţ de dracul, pre mulţimea ieftinâtăţîlor Svinţiii Tale. arată-te Svinţia Ta la dînşii, ca să te vadză avidomă şi să te creadzâ pre adevăratul Dumnădzău şi pre al Tău Părinte Dumnădzău Care te-au trimis, adevăratul Părinte şi Duhul Tău cel Svînt! Amin .".

Şi. obîrşind svîntul ruga în chip minunat şi gloate, deaca dzîsără: "amin", împăratul şi boiarit şi toate gloatele, top prăviia cu ochii la svîntul. Şi să feace cutremur mare şi tunete vîrtoase spre răsărit, cît să-ngrozîră toţi. Şi. căutînd, vădzură că să deschisă ceriul şi din deschisătură să tinsă nuăr ca un şes pînă la dînşii agiungînd nuărul luminat. Şi ei prăvind cu frică, adecă Domnul Isus Hristos ieşi pre uşea aceaea a ceriului purcedzind şi venind pre nuăr în vedearea tuturor spre dînşii. Şi era cuvioasă frîmseaţea Svinpii sale foarte. Şi veni de stătu în capătul nuărului, aproape de svîntul arhiepiscop şi **a** săborului. deasupra, sus, ca vro 70 de coţi, atîta cît putea vedea tot / nărodul. Şi era îmbrăcat cu nuăraş roşu. frumos şi icşiia de la Svinţia sa fulgere de dumnădzăire. Şi în capul Svinţiii sale strâlucoare de fulger şi diadime şi frîmseaţe nepricepută, dînd radzele din cap cununa de spini. Şi avea de ţînea în stînga sabie, iară de-a direapta sa avea pre sine.

Şi. deaca stătu Domnul înprotiva **lor,** frică şi cutremur cu bucurie **mare** cădzu pre-mparatul şi boiarii şi nărodul creştinesc, cît nime nu putu dzîce nemică, de straşnică videnie. Numai ce prăviia şi, de bucurie. Mărie să minuna şi-ş bătea pieptul.

Iară Ervan şi cu jidovii săi prăvind acea straşnică taină, pocăindu-să, ş-ucidea piepturile şi, de frică şi cutremur, căuta să fugă. Iară arhiepiscopul către Ervan cu nalt glas strigă: "Prăveaşte, Ervane, şi sămăluiaşte această straşnică taină pentru tine să feace! Că feceşi mare cercare şi-ntrebare! Şi te-ntoarce de creade cu întreagă credinţă, că unul iaste svîntul, unul iaste Domnul Isus Hristos, în slava **lui** Dumnădzău Părintele! Amen .". Iară Ervan, pînă acii tot tăcea-nspăimat. Şi veni glas de la Domnul către jidovi: "Pentru mare ruga arhiepiscopului m-arăt voauâ, în ochii voştri, Eu, Răstignitul de părinţii voştri!". Şi. deaca audzîră jidovii, cădzură toţ Ia pămînt de frică, cum păţîsă svîntul Pavel Apostol cînd l-au fulgerat Domnul Hristos din ceri, cum spune la *Deaanii,* r« 9, de orbiră. Şi Ie era **deschis** ochii **şi** nu vedea cu dînşii că li s-au întunecat vederile, după ce vădzură pre Domnul Hristos.

Aceastea lucruri straşnice deaca se feaceră, nu pre scurt cum să spun, iară capătul nuărului s-au rădicat Ia svînta faţă a Domnului Hristos de I-au acoperit de către faţa **lor,** luminat fiind nuărul acela ce era **ca** un pod sau ca un şes. Şi aşea Svinţia sa mărgînd, nuărul după Svinţia sa să strîngea, induplecîndu-să din dosul Svinpii sale, pînă sosî la ceri Domnul şi la curţile Svinţiii sale. Şi **să**-nchisă de să vindecă ceriul.

, . lară-mpăratul şi cu creştinătatea de mare bucurie nu să-ncredea, minunîndu-să. De-aciia să botedzari jidovii toţ şi dobîndiră lumina ochilor din Svîntul Botedz. // Iară svîntul Greghentin, păscînd turma lui Hristos ce i s-au dat pre mînă, cumu-i bine şi multe minuni făcînd, s-au răpăosat cu pace proslăvind pre Dumnădzău.

intr-aceastaş dzî, svîntul măcenic Trifon.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

^ B i î î r î î ' S — • • * i-t ^ N ¥ cutului D°™ului Hristos, avem rinduit **de la** svinţii şi purtătorii de **n S T** « ^ P ^ / . O Ş , T , Să ^ P Omenire tuturor - dm veaci . lui Dumnădzău plăcuţi direpţii

hS^ŜŜåâlâT^ *1* Ada , V Pînă ,a Enoh - Noe > Melhisedec, Avraam **şi** Moisi Dav d **şi** pmă DumnădzăU - NăSCăt0rci > P rc «^întărea rudelor, precum **evangheS** ta mî!e.*e " * I""0***- Iară ^*gul* fiind în versuri iamviceşti, **iastfscris**

Şi pentr-a lor svmte rugi, Dumnădzău miluiaşte **şi** ne **spăseaşte.**

INTR-ACEASTĂ LUNĂ, IN 20, pomenirea svîntului CUrTHOAMiHKh Ignatie Bogonoseț.

Acesta svînt au fost diadoh svinților apostoli, adecă de la dînşii luat. C-au fost patriarh al doi le după Evod la Antiohiia, carele era ucinic lui loan Bogoslov depreună cu Policarp, episcopul de Zmirna. Şi fu adus acesta svîntul Ignatie naintea-mpăratului Traian, cînd veniia de la Rîm, de trecea la răsărit asupra parthilor. Şi, mult pricindu-să cu dînsul pentru Domnul Hristos, dîndu-i a cunoaşte neschimbatul sufletului său de către svînta credință carea o avea către Domnul Hristos. Şi-l deade pre munci cumplite: îl bătu cu măciuci de plumb. Şi i-au întins palmele de i le-au împlut cu jeratec. Şi coastele i-au friptu-i cu-mfocări cu undelemn. Şi pre jeratec / l-au pus de-au stătut şi cu unghi de hier l-au grăpat. Şi, toate aceastea munci biruindu-le, l-au trimis Traian la Rîm, legat cu dzeace slujitori, ca să-l dea leilor să-1 mănînce. Şi aşca mărgînd către Rîm, întăriia svintele besearici cu învățăturile, prin toate oraşe trecînd. Şi-i adeveriia pre toți spre credința Domnului Hristos.

Şi, sosînd la Rîm, ruga să fie mîncat de lei ca să să facă curată pîine lui Dumnădzău. Deci îl scoasără la teatrum, adecă la prăvirişte şi slobodzîră leii flămîndz asupra svințiii sale; l-au mîncatu-1, numai ce-au lăsat ciolanele ceale mai mare. Şi, strîngîndu-le creştinii, Ie adusără la Antiohiia, la scaunul svințiii sale.

Acesta fericitul, precum spun istoriile, cînd era prunc mititel, l-au luatu-1 în brațe Domnul Hristos ş-au dzîs către ucinici: "Cine nu s-a smeri ca pruncul acesta nu va întră întru împărăpja ceriului. Şi cine priimeaşte unul dc-aceştia cuconi în numele mieu pre mine priimeaşte!". Pentr-aceaea, s-au numit şi "bogonoseț", adecă "purtat de Dumnădzău" sau "purtător de Dumnădzău", căce l-au luat în brațe Domnul Hristos. Pre-acesta svînt şi părintele nostru loan Zlatoust l-au cinstit cu laude. Şi să face bulciul lui în svînta Besearică cea mare.

într-aceastaş dzî, pomenirea svinților măcenici Evghene şi Macarie.

Aceştia svinți era în dzîlele Iui Iulian Prestîpnic. Şi, prindzîndu-i, astătură naintea lui. Şi înfruntînd păgînatatea lui, i-au băgatu-i pre munci cumplite, şi in foc, şi în fieri cumplite şi veninate. Din carile ieşind sănătoşi, i-au trimis la Mavretaniia, la oraşul ce să chiamă Antidona. Care oraş luminînd svinții cu cunoştința lui Dumnădzău şi făcînd minuni în multe chipuri. Şi umonră şi zmăul carele să ținea în munte acolo, de ieşiia şi strica. Şi, proslăvind pre Domnul Hristos, deaderă sufletele sale în mînule Domnului Hristos cu pace.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuvios părintele nostru Filo- // gonie, carele din staroste stătu episcop de Antiohiia.

Acesta fericit, dîndu-să cu totul la învățătura svintelor Scripturi, s-au pominocit şi s-au svinpt lui Dumnădzău. Că, petrecînd tot feal de-mvățătură şi meşterşug de carte, le-au adunat toate într-una. Deci, ş-au arătatu-ş strâlucoarea vieții sale, săvai că avea şi femeaie şi fiică şi să zăbăviia cu giudeațele, îndereptînd pre cei asupriți şi nâpâstuiti. Aşea au străluminat mai presus decît soarele cu dereptățîle. Şi, dintr-aceasta cavză de prilej, să arătă destoinic, de s-au suit de pre stepenă în stepenă pre rînd şi din boierie în boierie. Şi întîi giudecă oamenii, sprejinind cei nevinovați şi mieşurind pre asupritorii; apoi priimi pre mîna sa turma lui Hristos.

Şi, cînd s-au suit într-acesta scaun, era multă nelesne, că de proaspăt să potolisă goana şi încă era rămăşițe de-acea cumplită volbură. Săvai că şi ereticii să mai mieşurasă şi să probrăzîsă de înțălepciunea svîntului, precum svîntul loan Zlatoust, cinstindu-1 cu cuvînt lăudat, au mai pre lung filosofît de rîndul lui.

Acesta, păscînd cum place lui Dumnădzău turma ce i s-au încredințat de la Dumnădzău şi viețuind îngereaşte pre pămînt şi strălucind în arhierie, către Domnul au purces.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, ÎN 21, pomenirea svintei măcenițe Iulianiei ceii de Nicomidiia.

Aceasta era în dzîlele lui Maximian Împărat, fiică a bogătaş părinți, şi o logodiră cu un Elevsie Singlitic, adecă boiarin mare de sfat. Care vrînd să facă nunta, svînta nu priimi, dzîcînd că: "De n-ii lua întîi stărostiia oraşului, cum dzîcem noi, pîrcălăbiia sau giudeciia. n-oi priimi cu tine!". Şi, deaca luă giudeciia, / îi dzîsă: "De ni t-ii întoarce de la idoli să te faci creştin, n-oi priimi nunta ta!". Deci el spusă în limbă tatălui fetii de toate ce-i poranceaşte.

Şi neputînd tatăl să o înduplece de către Domnul Hristos, o deade pre mîna lui. Deci eL logodnicul, fiind domn şi giudeț oraşului, au giudecat cu pravila oraşului. O goli şi o bătu cu 16 gîrbace vine crude de bou. Şi, spîndzurîndu-o de cosițe, o ținu pînă i s-au dezlupit piialea de pre osul capului şi coastele i-au arsu-i cu hiare înfocate şi au pătruns cu alt her îmfocat prin stinghi de o au

intâpusa. Şi legfnd..-i mînulc. învfl|fl dc o .rasără ş. o aruncară ,n tcmn.ţ.r **Şl,** m.r-acca noapte, afXTlmrill temnilă svîntă i s-au arata, vicleanul vrăjmaş în ch.p dc înger, sfătu.ndu-o să lamnadzc svînta. gonindu-l. îl feace cu dc-a frica, dc-i spusă cine inste. Şi iarăş duc n *d V c Z c ,* rliul si rămîind **ncmu**.ată de la dragostele lui Hristos iubitului ei, învă,â dc o băgară *ZZ cuptoriu foarte înfocat. Carele, s.îngîndu-să, feace de credzură cmc, sute dc oatnen, ,,, Domnul Hristos Şi-ndatâ Ic tăiară capetele împreună şi o sută ş, trcdzăc, de femei, lara svmta măceniţă aruncată într-o căldare înfocată. Şi-i fu feredeu căldarea aceaea, carea, top.ndu-să ş. vărs.ndu-sa ca cu o măiestrie au stricat prc păgîni cc sta acolo primpregiur. Deci, biruind svînta măceniţă toate .nunele şi-mfrîngîndu-lc. priimi mai apoi slîrşenic dc sabie. Şi era dc 9 ai cînd s-au logod.t cu Elcvs.e sv.nta măceniţă iară cînd să feace Domnului Hristos mireasă prin măcenice era de 18 ai. Şi să Toace săborul svinţiii sale la mâccniciia ci, carea-i aproape de svînta măceni|ă Evfimiia, unde să chiamă Petno.

într-aceastaş dzî. svin|ii cinci sute dc măcenici, cei dc Nicomidiia, dc sabie să săvîrşiră.

într-aceastaş dzî. svintele 130 dc femei în Nicomidiia dc sabie să săvîrşiră.

într-aceastaş dzî. svîntul măcenic Thcmistoclci. //

Acesta era în dzîlele lui Dechie împărat, dc la Miralichiei, păstori de oi. Iară domnul ţărîi pornind goană asupra creştinilor şi ecreînd pre svîntul Dioscorid, că era fugit la munte. Iară cercătorii aflînd prc Thcmistoclci unde păştea oile şi-ntrcbîndu-1 de svînlul Dioscorid, răspunsă că nu-l ştie undc-i. săvai că ei îl ascunseasc. Ce însă să deade pre sine, mărturisindu-să creştin. Şi, strigînd pre Domnul Hristos Dumnădzău naintea lui Asclipie Domnului şi grăind îndrăzneţ, l-au culcat de l-au bătut prc pîntece pînă s-au spart. De-aciia, l-au spîndzurat la un lemn de l-au ţînut; de-aciia, l-au tras preste ciuline de her, de i s-au potricălit în ciuline tot trupul. Şi-ntr-accalea munci au datu-ş sufletul la Dumnădzău.

Pentr-a lor svinte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 22, pomenirea svintei mare măceniţe Anastasiei izbăvitoarei de otravă*.

Svînta şi viteaza măceniţă Anastasiia era în vremilc înpărăţîii lui Dioclitian, în oraşul Rîmului, fiică fiind orecărui cllin, anume Pexcstat; şi maică-sa o chema Favxa. Şi, dueîndu-o maică-sa la svîntul Hrisogon, o-mvăţă svînta Scriptură. Iară credinţă în Hristos o îmvăţă maică-sa şi o mărită după un cllin, anume Puplie. Şi-i era urît bărbatul pentru ellinie şi necredinţă, ferindu-să de mestccăciunc. făcîndu-să bolnavă pururea şi ncsuferind împreunare trupască. Şi purta haine mijlocii şi prostace. Şi pururea făcea sîmbră cu femei lipsite şi miluia ceia ce să nevoia pentru Domnul llristos, mărgînd prc la temniţe dc-i socotiia şi le slujiia, imindu-să de tina lor, curăţîndu-i şi ungîndu-i cu undclemn, ştergîndu-lc sudorile ceale crunte de svîntul lor sînge şi dîndu-le bucăţea bune, mărgînd cu dînsă numai o slujnică. Pentru unele ca aceastea o pricepu bărbatul ei şi / o închisă. Apoi, el călătorind pre mare. s-au nccal cu corabiia. Şi ea hălăduind, împărţi toată avearea la săraci. De-aciia, fără frică, îmbla de slujiia svinţilor măcenici a lui Hristos. Şi carii să fîrşiia, le lua svintele moştii şi le astruca cu cinste. îndcmnînd mulţi spre măcenicie.

Şi. păţind multe munci pre la mulţi domni, în multe chipuri. Şi în mare aruncată cu alte femei depreună. mai apoi de toate, fu legată la pari şi, în foc băgată, luă cununa măcenicească. Şi să face săborul ei undc-i aproape la-ntrarurile Domnionului.

într-aceastaş dzî, svîntul măcenic Hrisogon.

Hrisogon svîntul măcenic era din marele oraşul Rîmului, în dzîlele lui Dioclitian, om slujitori lu. Dumnădzău ş, cu frică dumnădzăiască. Care au fost dascăl svintei Anastasiei de carte şi de credinţă intru Isus Hristos. Ş,, scomindu-să goană asupra creştinilor, fu prins şi băgat prin foc, atunci cînd svmta Anastasiia ,-au scr.su-, rugîndu-1 să roage Dumnădzău pentru dînsă. Şi, de i s-a creştina idot1 ^ [illegible] * Pi'aie, să nu-i fie ei a-ş strica avearea cu .do.n.«ar... ce să ş,-o che.tu.ască cu svinţii şi cu mişeii. Care lucru şi fu aşea. Şi slujiia svinţilor pre la

scnsâ L d u l ^ [illegible] toţi creştinii .-, atunce

ţ ^ c Z Z : ^ [illegible] — * » tăiară capul. Ş i

într-aceastaş dzî, pomenirea svintei măceniţe Theodotiei şi cuconilor ei.

* uumacolilnia

Svînla măceniță Theodoti era din orașul Vilhiniei. Și, audzînd dc tîmplările svintei Anastasiei, mearsă la dînsă cu cuconașii săi dc lâcuia-mprcună. Ce, mai denainte, cerșindu-o un boiarin, anume Levcadic, ca, să să mînluiască, i-au poruncit să o-ngâduic. Și, așteptînd boiarinul, // ca-s împărțî avearca la săraci și-mbla slujind svinților la temnițe, că era toate închisorile pline de creștini. Și-mvăță păgînul împărat să-i umoară pre toți într-o noapte, unii cu sabiia, alțîi cu marca, alțîi cu focul. Atunce Levcadie dcade prc svînta Theodoti și cuconii ei la Nichitie, domnul Vithinici, să-i ia sama. Și, aslălînd naintea lui și îmfrtinlal de cuconul ci cel mai mare, Evod, să mînie și aprindzînd mare cuptoriu și aruncă în cuptoriul acela, în Toc, prc svînta Theodoti și cuconii ci. Și, așea sfirșindu-să, astătură naintea lui Hristos încununați, îndulcindu-să în fericință veacinică și ncpărăsîtă cu Svinția sa. 234r

într-aceastaș dzî, svîntul măcenic Zoii.

într-aceastaș dzî, deschisul ușilor svintei lui Dumnădzău Besearicii ccii mare.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaște și ne spăseaște.

INTR-ACEASTĂ LUNĂ, **23,** pomenirea svinților dzeace măcenici mărturisiți în Cril.

Aceștia să ncvoiră pentru credința în dzîlele împăratului Dechie, la ostrovul Critului. Și nu era toți dintr-un oraș, cc era de multe părți adunat. Că cinci era de la mitropoliia Gortinei, Theodul, Salornin, Evporos, Galasie și Evnichian, iară de la Chiosone Zotic, iarâ de la Panurma Epinionului, Agathopus, iară de la Chidoniia, ce-i dzîc Tahaniia, Vasilid și dc la Iraclion Evarest și Pompie.

Aceștia să pridădirc de păgîni la domnul ostrovului. Și cl i-au dat pre mîna armașului, să-i poarte pre la capiști. Și, de n-or vrea să jărtvască, el să-i muncească în tot fealiul. Și, așea purtați pedestri dc-acei fără rînd muncitori, 30 dc dzîle, și traș prin gunoaie și prin baligi, apoi ședzînd la divan giudcțul, de vreame ce nu-ș mai schimbară firea, săvai / că și fură căzniți. Și cu pietri ucișî și băluț și șchiopiți în obraz și traș prin baligi, să țînură vîrtos în credința Domnului Hristos. Și cetluiți cu vîrteaje și cu alte cumplite munci căzniți, le tăiară și capetele. Și să face sâborul lor la mărturiia svîntului Ștefan, aproape de Plachidiia.

într-aceastaș dzî, preacuviosul părintele nostru Pavel, arhiepiscopul de Neochesariia, unul din 318 de svinții Părinți de Nichea.

Acesta dintru svinți părintele nostru Pavel s-au făcut vestit și lăudat de bunătăți, atîta cît veastea lui agiunscase și la audzul înpăratului Nicomidici. Și, de vreame cc mearsără trimișii să aducă pre svîntul la casa împăratului, întîi silîră să-l înfricoșeadze cu răstiturilc, apoi și cu caznele. Și, deaca-ncepură a-l bate, toți să mirară de preste măsură a lui răbdare. De-aciia, înfocară două bucăți de her și le pusără în palmele svîntului, într-îmbe palme cîte o bucată, strîngîndu-le pînă să sfîmpărară, de i să umorîră mînule și să zgîrcîră vinele. Atunce, îl dusără în cetatea ce-i lîngă apa Efratului, de-l închisără.

Și, de vreame ce veni Marele Constantin de la Rîm la Țarigrad, slobodzî pre toți închișii de mearsă cineși pre la locurile sale. Și veni și svinția sa la scaunul său, luminînd cu bunătățile ca și mainte.

Ș-au venit și acesta depreună în cei 318 Părinți la-ntîiul săbor, ce s-au făcut în Nichea, unul și svinția sa de dînșii fiind, purtînd toți pre trupurile lor ranele lui Hristos și-nfrîmșindu-să cu dînsele și arătîndu-să unul cătr-alalt înde ei, altul mîna tăiată, altul urechi, altul nasul, altul ochii, altul altă mădulare lipsit, alțîi rane și ftînturi. Și ucisături stîlcite de bătăi și de arsuri trupurilor. Carile căzniți suferiră pentru Domnul Hristos. Atunce ș-acest fericit Pavel nu era nepartnic din aceastea. Că era ^ de-agiuns stîlcit și palmele zgîrcite de arsuri acealea mîni svinte. Deci fiind adunat // toți svinții aceștia pentru spurcatul Arie și învincindu-l cu putcare și giudeț de la Dumnădzău și proclețîndu-l și istovind treaba săborului svînt, mearseră cu marele împăratul Constantin în cetate, la curte. Și, luîndu-i mînule acestuia fericit Marele Constantin, le săruta și le punea pre ochii săi și pre inemă dzîcînd: "Nu mă poci sătura sărutînd și drăgălind aceastea mîn carile sînt umorîte și beteaje și săci pentru Domnul mieu Hristos!". De-aciia, fericitul acesta Pavel mearsă acasă la scaunul său, pctrecînd puțintei ani și trecu la Domnul, cătră liniște veacinică.

într-aceastaș dzî, obnovleniile svintei lui Dumnădzău mare Besearicii.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaște și ne spăseaște.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, ÎN **24,** svînta prepodobno- măceniță Evgheniia și cu cei depregiur dînsă.

Aceasta svînta Evgheniia era născută, crescută în Rîmul cel vechiu, părinții **ci** Filip și Evgheniia, într-un nume cu dînsă. Carii luasă într-un preț de la împăratul scaunul Alexandriei. Iară Evgheniia, într-o noapte, prc taină, cu 2 slugi, fuge de la părinți și mearge îmbrăcată bărbătește la un episcop de să boteadză. Și s-au călugărit puindu-ș numele Evghenie.

Si mcarsS la o svinia mănăstire dc nctrcacca cu poov.g cu u..vc,,.v. vu .v...u. „v bunătăţi trudă ş. osteneală şi stare toată noap.ca la rugă. Şi atîta au străluminat ca un marc lum.nătoriu, cTsftborul mănăstirii o rugară să lic mai mare. să le poarte gnjea fîrş.ndu-l.-să egumenul. De-ac,.a, cu voie. făm voie. au priimit Ş-alîla nevoinţă au pus. cît nevoinţă Iu. ş. ob.cca.clc ş. chipul prc toţ trăgea ca macnilul fierul sprc-mvăţul bunătăţilor.

Iară o călugăriţa Mclanthiia. cc să tilcuiaştc "Negrcaca" , / fcmca.e neagră cu adevăr la suflet, fiind prc-acolea aproape, au îndrăgit prc Evghenie. Şi. făcîndu-ş prilej că-i cu boală, pofti să-, grăiască cu taină dc boală-ş şi să-i arate Iară Evghenie, cu ovilită incmă şi faţă m.hn.lă plccmdu-sa cuvintelor ci. anume câ ş-a jâlu. nevoia, ca începu a să acolisi dc dînsul să facă păcate. Iară Evghenie o dojeni şi o 'mpi" ^ "I ^ * ^. cc face?, Sene la Evghen jj am aică-sa, pîrînd pre Evghenie, egumenul cutării mănăstiri deprins a-nşcla femeile ceale curate, "s-au acolisit şi dc mine, să măgulească ca un îndrăzneţ şi muicrareţ.". Deci tatăl fcatii trimite dc o aduc prc Evghenie Egumenul, adecă pre hncă-sa şi pre toţi călugării mănăstirii şi-i scoasă la giudeţ dc faţă. Şi-nccpu Mclanthiia a mustra ş-a ocări pre acel minunat egumen cu ruşini ca accalea. O, dc răbdarea Ta, Doamne putcarnice!

Atunce egumenul Evghenie rumpsă cămeaşea la piept de să arătă cc fealiu de om iaste, lucru de minunat! Şi-nccpu a dzîcc naintea tuturora: "S-ar cădea cu mulţămită să suferim ocările şi toate năpăştilc' Cc numai pcn.ru să nu fie dc rîs cinul călugăresc! Eu sînt ficioară fată, de tată giudeţ şi maicâ-mca ias.c giupîncasa lui. carea m-au născut şi-aceştia-s fraţii, că nu le voi dzîce slugi!". Aceastea grăind buna Evgheniia, o, minune!, toţi să minunară. Iară pre Mclanthiia poate cunoaşte fiecine cum s-a hi certat de la Dumnădzău.

Iară tatăl ci îndată lăsă slava şi boieriia şi bogăţîia şi toată nălucirea lumască şi s-au botedzat. Şi s-au făcut păsloriu credincios oraşului. Şi, trccînd din viaţă cu măcenicie, umorît cu sabiia dc necredincioşi, mearsă vcascl la sălaşele ceale de răpaos veacinic în ceri. Iară maica ei, îndată lăsînd ţara streină şi dorind moşiia sa, iarăş mearsă de lăcui la moşie-ş.

Şi ieşind poruncă împărătească, sîlă asupra tuturor, să jărtvască idolilor şi care creştin n-a vrea să facă jărtve idolilor, aceia să pată moarte cumplită! Deci svînta Evgheniia, precum era luminată şi vestită dc dor şi dragoste cc avea către Domnul // Hristos, suferi legată cu un bolovan şi aruncată în marc'". Şi. ieşind slăvit întreagă, îi tăiară capul cu sabiia, luîndu-ş obîrşi ia nevoinţelor. Şi veaselă zbură la adevăratul ci mire llrislos, cu Svinţia sa în vcaci veselindu-să şi rugînd pentru creştinătate.

intr-aceastaş dzî, svînta măceniţă Vasila, carea depreună au mărturisit cu svînta Evgheniia, de sabie s-au săvîrşit.

jntr-aceastaş dzî, svîntul măcenic Filip, tatăl svintei Evghenii, de sabie s-au săvîrşiţi.

Intr-aceastaş dzî, svinţii 2 slugi svintei Evgheniei, evnuhi amîndoi, şi-mpreună cu nevoinţă la pcreaccrc postniecascâ. Protas şi Iachinth, dc sabie săvîrşit.

intr-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Nicolae Voennicul şi poveaste de folosit.

Acesta au fost în dzîlele împăratului Nichifor, om de oaste de nărocul său. Deci, cînd mearsă împăratul Nichifor asupra bulgarilor, mearsă şi el şi, mîind la o casă de crîşmă, feace sara rugă şi să culcă dc adormi. Şi cînd fu preste a doa au şi a treia straje de noapte, îndrăgindu-l fata crîşmariului, să scoală noaptea şi mearge la aşternutul lui, acolisindu-să şi-mpungîndu-I spre mcstccarc. Iară svîntul dzîsă. "Hic-ţi. soro, dcstulu-i, nu te acolisi, nici pofti a-ţi spurca ficioriia şi mă tragi şi pre mine la picrdzarca iadului!". Deci ca să conteni puţinei. Şi iarăş preste puţinei veni de-l supăra. Iară svîntul şi a doa oară o ţinu rău şi o goni. Şi, preste puţină, iarăş veni îmbătată şi-nherbădzată. Atunce o dojeni cu răstn şi-, dz.să: O. ticăloasă şi plină de ruşine şi de obrăznicie, nu vedzi că te turbară dracii să-ţ strice letiia să te facă dc ns ş. dc ocară în rude şi-n streini şi sufletul să-ţ ducă la iad?! Dară nu vedzi că eu *ZH?,* T x ^ ' ; Umbi Varvare să bat razboaic dc m-a-ntări Dumnădzău?! Şi cum să purceaT m'CU * 0aS,C?!'* *C" de _ aceasteacuvinte o Bom\ Şi să sculă de feace rugă şi mn^nS ^d - fl !i la8hmas P rc P a P tc - dormi nd, / să veade în vis la loc vederos stînd şi, lîngă sine, un LCSr 'o t-TcT-vî d ' T PUSP T tCPici o mlCCl Stî"8- $» d2Îsă: ,,V «* ine Î uniia şi a P*! Ş' C' feaCC V&d7 - Doamne! la'a grecii taie pre bălgari!". Şi dzîsă putearnicul către

dircptul: "Cautâ la mine!". Şi caută. Că pusă piciorul cel dirept pre pămînt şi stîngu-l pusă preste cel dirept. Şi, iarăş câolînd războiului, vădzu unde taie bălgarii prc greci, fără de nice o milă. Şi, deaca să ogoiră prc la tabără, dzîsă putcarnicul cătră voinic: "Caută dc pune bine la mintea ta şi oglindeaşle dcspărţîtura corturilor şi-m spune cc sâ veade .". Şi el, căotînd împregiur, vădzu tot pămîntul cc să vedea plin dc impuri. Şi-n mijloc un loc deşert, cît s-ar culca un trup, pajişte vearde. Şi-i dzîsă: "Doamne, lot pămîntul iaste acoperit cu trupurile grecilor tăiaţi, fără numai un culcuş ce-i deşert!". Atunce acel straşnic şi pulearnic dzîsă lui: "Dară ce te gîndeşti că iaste aceaea?!". Şi dzîsă voinicul: "Doamne, sînt prostac şi nu mă pricep ce iaste!". Şi iarăş îi dzîsă straşnicul: "Acea livedzea goală ce are măsură de un om iaste a ta! Şi erai să fii tăiat, să dzaci într-însă, în rînd cu voinicii tăi, să plineşti locul! Iară de vreame cc în cea noapte trecută ai gonit dc lîngă tine pre şearpele acel în Irei împletit, care s-au luptat cu tine, dc vrea să le umoară, iată-ţî-i că tu sîngur te-ai mîntuit pre line dintr-această tăietură ş-ai făcut ştirbă livadă dc dzăcăriştea ta ş-ai mîntuit şi sufletul tău o dată cu trupul! Deci, de-aemu, dc-m vei sluji cu dircptul şi cu priinţâ, nice moartea cea hireşe nu-ţ va birui!". Aceasta videnic vădzînd în vis, să deşteptă tremurînd şi, mirîndu-să, feace rugă.

Şi să-ntoarsă calc dc o dzî de să sui într-un munte, dc făcea mgă pentru oaste cătră Dumnădzău. Iară-mpăratul, dcaca-ntră în cheile Bulgariei, la slrîmtori, să suirâ bălgarii în munte, lăsînd gios straje. Şi de nu s-ar hi vîrtcjit mai curund oastea, ar hi perit toată cu-mpăratul Nichifor. Căruia spun că, deaca-l aflară, i-au făcut // ţestul capului pahar ş-au rădicai de-au băut, plin, împăratul bălgarilor. De-aluncea au ţînut de rădică pahar. Iară direptul acesta ţinu minte visul şi mulţămi lui Dumnădzău că l-au ferit.

Şi mearsă de să călugări la o svînta mănăstire, plîngîndu-ş sufletul şi slujind lui Dumnădzău, să feace vestit părinte.

într-aceastaş dzî, svîntul măcenic Ahaic de sabie s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî, preacuviosul Antioh de sabie săvîrşit.

Pcntr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, ÎN 25, dc prc trup. Născutul Domnului şi Dumnădzău şi Mîntuitoriul nostru Isus Hristos.

Vădzînd oin-iubitoriul Dumnădzău rodul omenesc muncit de diavolul s-au milostivit. Şi trimiţînd prc arhanghelul Svinţiii sale Gavriil, dzîsă Dumnădzău-Născătoarei: "Bucură-te plină de daruri, Domnul cu tine!". Şi-ndată s-au zămislit Domnul nostru Isus Hristos, Fiiul şi Cuvîntul lui Dumnădzău în preacurat şi preasvîntul ei zgău. Şi, deaca să-mplură 9 luni de la îngrecare, au ieşit poruncă de la avgust chcsariul să să scrie toată lumea. Şi fu trimis oarecare Chirinie la Ierusalim şi la Vithleem să scrie. Atunce să sui şi Iosif păzîtoriul Preacistîi Maicii lui Dumnădzău cu Svinţiia Ei să să scrie la Vifleem.

Şi, "depuind Svinţia Ei Mariia blagoslovita ficioara să nască, ncaflînd gazdă de mulţimea nărodului în oraş, mearsă într-un sălaş prostişor, peşteră sărăcească şi l-au născutu-1 fără nice o stricare ficioriei sale pre Domnul nostru Isus Hristos. Şi l-au culcatu-l în iaslca cailor pre Tvoreţul tuturor care ne-au mîntuit de la dobitocie", spune fericita Vrighila* dc svînta Ficioara Mariia, Maica Domnului Hristos.

Deaca sosîră Ia Vifleem şi descălecară, n-afla loc să găzduiască, ce într-un vîrtop / oarecare au grajd înlrarâ. Şi legă Iosif boul şi asinul la iasle, cc avuscase cu sine. Iară Iosif îndată ieşi să aprindză candilâ, luminare. Şi, deaca aprinsă, o lipi la zidiu şi iarăş au ieşit. Iară ficioara lepădă încălţămintele din picioare şi haina albă cu carea să-mbrăca şi-mvălitorca de pre cap şi cu părul ne-mplctit lăsat, scoasă scuteceale albe de in şi de lînă curate ce grijisă cu sine devreame de-nfăşat pruncul. Deci Svinţia sa îngenunchind cu faţa spre răsărit, mînule şi ochii spre ceriu întinşi, sta Svinţia sa uimită în dumnădzăiască dulceaţă.

Şi, deacă feace rugă la Dumnădzău pentru să să nască pmneul, atunceş într-acea mică dată, în clipala ochiului, vădzu pruncul naintea sa. Şi-ntr-aceacaş mică dată, sîtnţî fericita Ficioara cum i-ar hi ieşit giumătate de inemă. Şi fulgera străluminînd pruncul Hristos ca soarele, de nu să vedea lumina candilei. Şi, născut pre gol pămînt, dzăcea gol şi netegior, nice leac prăvuit, ce cu totul preacurat. Şi era lîngă cucon cămeaşea cea de naştere foarte neatedă şi preacurată învălită. Şi să audzîră cîntări îngereşti mîngîioase cu dulceaţă marc. Iară preasvînta Ficioara, deaca să sîmţî c-au născut şi vădzu cuconul, îndată să plecă cu capul cu mînule strînse, cu mare cinste şi smerenie să-nchină cuconului. Şi-i

• + KHHr 7, r/i 21.

dzîsă "Bine ai venit Dumnădzâul mieu. Domnul mieu şi fiul micul". Iară cuconul, dc fhg ş, dc moşul' vîrtos unde dzăcea nu larii iuiulcat şi trcmurînd cătincluşel, să-ntoreca şi-ş tindea mmuşiţele şi niciorusilc cum ar cerca sâ-ş slîmpcrc dc frig. bra|clc Maică-sa. Atunce, Ficioara preasvînta, l-au luat în braţe şi l-au strîns la piept cu marc bucurie şi cu tinerea de maică dragoste mîngîie drăgălind, aplecind şi-ncăldzîndu-l Şi dc-acii. foarte cu dragoste l-au înfăşat şi l-au odihnit în iaslc.

Şi întiia pas feace Svinţia sa din pîntece prc pămîntul gol şi friguros. Ca ceaea ce-au venit la noi sălînd să pală pentru noi. Şi. făcînd pentru noi spăsenie. Ca ceaea ce dzîce prorocul: "JKp'hTBH HIlpHHOUJBlII HKTiCrort. TtuWMI CV *//OlţUOtA fdi W* MHfc. *ShCt* ClOKBKfflil, HWrpt,C* Harh3WCK4. **TOTA<** ***P*X*** « npMA*", "Giunghctură şi prinos nu vrusăş. Iară trup tocmitu-mi-ai. Jărtve cu-ntregul dc ars şi pentru păcat n-ai cercat", atunce dzîş: «Iacă viu trupul, adecă de jărtvit grijind in carele să paţu frig şi foamea şi crucea!»".

Şi-ntrind Iosif. deaca vădzu cuconul. să plecă la pămînt depreună cu maica blagoslovită de i să-nchină ca lui Dumnădzău Tvoreţului său cu negrăită bucurie.

Intr-accastaş dzî, închinarea vîlhovnicilor.

La vreamea dc demult era un vîlhovnic mare, anume Valaam, în Ţara Perşilor. Carele prorocind şi alte multe, au dzîs ş-aceasta: "Răsări-va stea de la lacov şi va zdrobi pre boiarii lui Moav!". Deci. |îind alalţi vîlhovnici aceasta prorocie, unii de la alalţi urmînd, învăţa şi spunea tuturor împăraţilor perseşti. pînă cînd sosî şi la aceştia. Carii era trei şi tot lua aminte cînd vor vedea stea ca aceaea. ca neşte vîlhovnici şi stelari cc era. Şi, deaca vădzură steaoa Domnului Hristos că nu îmbla ca alaltc spre apus, cc despre miadzănoapte la amiadzădzi, cunoscură că sămneadză naştere de mare-mpărat. Şi. urmînd stcalii, aflară prc Hristos Domnul nostru. Şi plecară de i să-nchinară, inchinindu-i daruri, aur. tămîic şi zmirnă. Şi Ic dzîsă îngerul de să-ntoarsără la ţara lor.

Că. deaca ştiu Irod, mai-marelc jidovilor, de la vîlhovnici că s-au născut împărat mare. Carele va să plcacc să supuic toată lumea, chemasă în taină prc vîlhovnici şi le dzîsă: "Păsat de cercaţi bine şi, deaca veţ afla cuconul, să-m daţi ştire să viu şi cu să mă închin lui .". Şi aceaea o dzîcea el, ca să trimită să-1 ucigă, ce ei luasă veaste dc la înger de să-ntoarsă pre altă cale.

Pentr-accaea, chemă Irod prc cărtularii jidoveşti de-i întrebă unde-i să nască Hristos. Şi ei feaceră: "în Viflccmul jidovăsc .". Atunce mînă Irod la Vifleem oaste de tăie toţi pruncii de la 2 ai în gios. Pentr-accaea, mearsă îngerul lui Dumnădzău de dzîsă lui Iosif: "Ia cuconul şi maică-sa / şi fugi la Eghipet.". Şi feace aşea Iosif: luă cuconul şi Maica lui Preacistă Ficioara şi mearsă la Eghipet.

Pcntr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 26, săborul preasvintei Despuitoarei noastre Dumnădzău-Născătoarei şi pururea Ficioarei Măriei, adecă Rodinile.

Apoi, prc urmă, dcacă porunci Irod să ucigă toţ pruncii Vithleemului, atunce veni îngerul Domnului de dzîsă în vis lui Iosif: "Scoală-tc dc ia cuconul şi maică-sa şi fugi la Eghipet!". Deci fugi la Eghipet maica lui Dumnădzău cu pruncul şi cu Iosif pentru 2 pricine: una, pentru să să împle prorociia cc-au dzîs prorocul din Eghipet: "Am chemat pre Fiiul Mieu" şi, pentru a doa, să să astupe gura ereticilor. Că. dc n-ar hi fugit, ce-ar hi rămas să-1 fie ucis Irod, s-ar hi smintit spăseniia rodului nostru. Şi. iarăş. dc nu s-ar hi putut ucide, ar dzîce ereticii c-au luat cu nălucire, iară nu adevărat trup, că dc ar hi fost cu adevărat trup, s-ar hi tăiat cu sabiia. Necum că ereticii, şi fără pricină, cutedzară a cleveti dzîcînd: "Cum să fie fost cu nălucire, pentr-aceaea Svinţia sa fuge la Eghipet!" şi pentru să zdrobască idolii ce era acolo şi să mîntuiască şi lumea toată la vreamea mîntuitomica răstignire.

Intr-aceastaşi dzî. pomenirea de în svîntul secrii, pusoarea cinstitei hainei a Preasvintei Dumnădzău-Născătoarei. în Vlahemc. Şi pomenirea a dintru svinţi părintele nostru Evthimie episcopul sardeilor. Mărturisiloriului.

Acesta era în dzîlele împăraţilor Constantin şi Irina maică-sa. Şi, întîi, amu strălumina ca o stea luminată in petreacerea călugărească. De-aciia, deacă să feace arhiereu, au surupat cu totul pre eretici la//al do.le săbor care s-au făcut în Nichea, carele-i al şeaptele. Şi împăraţii vădzîndu-l intr-accsta chip. pentr-aceaea, îl trimitea în munte solii den sfat. Iară cînd stătu împărat Nichifor fu mmis svîntul s. cu alţ, episcopi pravoslavnici la Patarea a părţilor Sării", pentru oarecare ficioara ce să

t ^ c ^ s t ^ ^ ^ SIIBU *II* iSP O VeadniC> IIU SIIaU Pri,6jit 13

Şi, prcmcnindu-sâ împăraţii, dc luă schiptrclc romaiccşti Leon cel cu firea de hiară. mînă dc adusă prc svîntul dc la urgie şi-l întrebă dc să-nchină la svintele icoane. Iară svîntul slujindu-să cu obicnita sa îndrâ/nirc şi gură limpede, l-au proclcţîtu-l. Şi, mîniindu-sâ tiranul, l-au trimis iarăş la urgie, la Ason. Dc-aciia, deaca Tu ucis acela râul Leon de cine stătu împărat după dînsul, fu chemat de la Ason. Şi iarăş fu silit pcniru svintele icoane să nu le cinstească. Iară svîntul şi pre acesla înfruntînd cu cuvîntul şi strigînd într-a vedearea aşea: "Cine iaste dc nu să închină Domnului nostru Isus Hristos cuprins cu scrisul în icoană, acela fie anathema!". Pentr-aceaea, fu bătut şi trimis în urgie la Acrită şi închis într-o întunecată temniţă. Dc-aciia, l-au întinsu-l patr-înşi şi l-au zbiciulatu-l cu vine crude de bou mult ceas. Deci svîntul s-au îmflat ca un foaie de bătăi greale ca aceale. Şi trăi opt dzîle după bătăile acealea. Şi, luminînd ca soarele, dcade în mînulc lui Dumnădzău sufletul său.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuvios părintelui nostru Constantin acel din jidovi.

Acestuia i-au fost moşiia Sinadclc, părinţii, jidovi, slujind umbrei legii ccii veache. Carele, fiind cucon încă, mărgînd după maică-sa, vădzu prc un creştin căscînd şi făcîndu-ş asupra căscăturii svînta cruce. Făcea şi el aşea, luînd nărav dc la creştini cc vădzusă. Şi iubiia lucrurile creştineşti şi le făcea / cu fierbinte credinţă. Pentr-aceaea, i s-au străluminat faţa şi au învăţat dc la Dumnădzău lucrurile creştineşti.

Şi, pctrecînd odănăoară puţînca vreame fără mîncare, l-au dodcitu-1 o curvantă fată de jidov. Iară acesla cu sămnul svintei cruci au omorîtu-o şi iarăş o au îmvis. Şi, îndereptat de un nuăraş, mearsă la o mănăstire, anume Fuvuţiia, întru carea au străluminat bunătăţile a părinţi ce lăcuia acolo săhăstreaşte. Şi, deaca ş-au spus poveastea şi tocmala sa la mai-marele, învăţă de adusără svînta cruce şi-i dzîsă să o sărute. Şi aşea, sărulîndu-o cu dumnădzăiasca frică la partea dc gios, acea cinstită şi dumnădzăiasca armă cu totul să-ncujba deasupra capului lui şi-i feace chip dc cruce în cap. Carele nu s-au mai şters pînă la moarte. Dc-aciia, deaca s-au spodobit Svîntului Botedz, ş-au pusu-ş nume Constantin. Şi, ieşind din feredeul botcdzului, în loc ce stătusă au rămas tipărite plîitele' lui. Şi, de-aciia, începu a să nevoi cu podviguri sufleteşti şi silindu-să să-ntreacă pre toţi cu nevoinţele şi cu pelreacerea grea. Şi s-au apucat de meşterşugul svîntului apostol Pavel. Iară cînd făcea rugă la Dumnădzău, să-mplea tot locul de miros. Şi uşile besearicii sîngure i să deschidea. Şi vedea gîndurile tuturor fraţilor prin curălîia sufletului său.

De-aciia, mearsă la muntele Olimbului şi-mblă la Mira, să sui la Chipru, mearsă la Attaliia şi trecu pedestru o apă carea să trecea cu trecătoare. Şi cutrierînd alte multe locuri, veni iarăş la Olimb. Petrecu 40 de dzîle nu numai nemîncat, ce încă şi împresurat pînă la mijloc într-o groapă. Apoi, priimi, şi fără de voaie, hirotonie de preuţîie, nevoindu-să tot întins. Şi, cu opt ai mainte, ştiu de ducerea sa la Dumnădzău, arătînd mainte a lave de tot lucrul său. Şi s-au răpăosat, dînd la Domnul Hristos sufletul.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuvios părintele nostru Evarcst.

Acesta era în dzîlele împăratului Leon // Iconomahul", din părinţi luminaţi. Fu dat la curte şi să feace către toţi iubitoriu.

Şi mărgînd la Ţarigrad, l-au priimit în gazdă un văr al său, din cei mai mare, anume Vriennie, patrichie de boierie. Şi era puţîneale dzîle cu dînsul. De-aciia, tîmplîndu-să treabă, fu trimis patrichie sol la bolgari de la împărăteasa Theodora, avînd cu sine şi pre cinstitul Evarest. Şi, venind la orecare loc, ce să chiamă Scopelo şi odihnind puţintel fericitul, din tocmala lui Dumnădzău, află pre un bătrîn carele petreacea săhăstreaşte; nemeri tocma precum poftiia şi doriia. Şi, tăindu-ş părul, întră cu osîrdie în giugul Domnului Hristos.

Şi bătrînul acela, însoţîndu-l la rugă, cu scrisori l-au trimis Ia mănăstirea Studiilor. Şi, priimindu-1 în nontru, sporiia cu nevoinţele. Şi, alegîndu-ş pre unul dintru fraţi, carele prisosîia în bunătăţi, să lipiia la nevoinţele şi învăţăturile lui, ncrnîncînd ncmică altă toată săptămîna fără numai dănăoară puţină pîine şi-ncă ş-aceaea tocmită din fănini şi musturi den verdcţi.Cc nu voi osteni, neputînd povesti alalte a lui începături şi nevoinţe. Că, rădicînd două cherchelii'" greale în umerile sale şi le-au încins la mijloc preste gol. într-aceastea trăind cum iubeaşte Dumnădzău şi împlînd **75** de ai viaţă, deade la Dumnădzău sufletul său. Iară cinstitul lui trup s-au pus în mănăstirea lui Corcorovie.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte.

• palmele
•* iconoborcţul
••* ferecaturi

DUMINFCA după Născului Domnului llristos. Pomenirea svinților și direpților lui Dumnădzâi. părinți Iosif. logodnicul Prcasvintei Ficioarci Dcspuiloarci noastre Dumnădzău-Născătoarc. s. pururea I ic.oarci Măriei si lacov. fratele Domnului și Dnv.d Prorocul șt mparatul

David Prorocul si împăratul era / ficior lui Iese. Prc acesta au învățat prorocul Nalhan leagea Domnului Ș-au prorocistvt.it -l0 dc ai. Ș-au sîrguit întruparea Domnului llristos nouă sule nouădzăci si noauă dc ai Și au fost în Ciavln. Și vădzu Nalhan cu Duhul că vrea David să să facă călcători legii cu Virsavia Și stejind dc la Gavla sâ margă sâ-i spuic, l-au tîlnit policală de la vrăjmașul. Că, aflînd în drum un om ucis și gol dzăcînd. zăbăvi acolo să-1 îngroape. Și-nlr-acea noapte au cunoscut c-au făcut David păcat cu Virsaviia. Și să-ntoarsâ plîngînd. Iară deaca omorî prc bărbatul ci David, mînă Dumnădzău prc Nalhan dc-l înfruntă. Și, plîngînd mult David și deaca-mbătrîni foarte, muri și să-ngropâ în țara sa cu părinții săi. Și să face săborul lui în Bcscarica cea mare și în Besearică svîntului apostol lacov. Tratele Domnului. în nontnil cinstitei Besearicei Preasvintei Dumnădzău-Născătoarei Malcopratclor, adecă in "tîrgul unde să vînd vasele dc aramă".

Pcntr-a lor svinte rugi. Dumnădzău miluiaște și nc spăseaște.

iNTR-ACF.ASTĂ LUNĂ, 27, pomenirea svîntului apostol întîiul măcenic și arhidiacon Ștefan, unul din cei șeapte diaconi.

Acesta svînt, dănăoară, făcîndu-să întrebări între saduchei și farisei și ellini pentru Domnul nostru Isus Hristos și dzîcînd înde ci. unii că-i "proroc", alții că-i "înșelători", alții că-i "fii lui Dumnădzău". Iară Ștefan stătu la loc nalt, blagovcstvui și vederî la toți pre Domnul nostru Isus Hristos. dzîcînd: "Bărbat frați, a ce ni să mulțîră răutățile de-i turburat tot Ierusalimul? Ferice de-acela om cc nu s-au îndoit pentru Domnul Isus Hristos. Că acesta-i Cela Carele plecă certurile și să pogorî pentru păcatele noastre, dc să născu din Ficioara curată și svînta și aleasă de la începutul lumii. Acela au // luat neputințile noastre și au purtat slăbiciunile noastre. Dc vreame că feace de-au dobîndit ochi orbii, au curățit pricăjiți și au gonit dimonii!".

Ei, deaca audzîră. l-adusără la săbor către arhierei, că nu putea să să puie împrotivă înțălepciunii și duhului cu carele grăiia. Și, înlrînd, pusără neşte oameni de dzîsără: "Audzîtu-l-am pre acesta grăind cuvinte dc hulă asupra acestui svînt loc și asupra legii!" și altele, precum spune la *Deaanie a svinfilor apostoli.* Iară ci. căutînd la dînsul. vădzură fața lui ca față de înger. Și, neputînd suferi rușinea ce i-au biruit. îl ucisărâ, cu pietri împroșeînd. Făcînd rugă pentru dînșii și dzîcînd: "Doamne, nu le pune păcatul acesta!". Și, răpăosînd acel dulce somn dumnădzâiescul pîrvomăcenic, oborînd și trîntind pre cumplitul boinic. pre diavol, dc-l feace cădzătură prin vădzuta sa cădeare. Și fură aduse cinstitele lui moștii dc oameni dumnădzârești în secrii de piiarsec, un fealiu de pom. Și, astrucîndu-l în secrii, îl pusără în coastele besearicii. Iară leage-mvățătoriul Gamaliil și fiiu-său Avelvus credzură în Domnul Hristos și să botedzară dc la svinții apostoli. Și să face săborul lui la măceniciia lui unde-i aproape de Constantianc.

într-aceastaş dzi, preacuviosul părintele nostru Theodor cel scris în frunte, fratele lui Theofan Poeticul .

Acesta svînt Theodor depreună cu frate-său Theofan s-au pus foarte cu mare cutedzare pentru cinstea svintelor icoane. în dzîlele lui Theofil împărat. Prin care lucru fură înherați în obraze cu stihuri lamviccști și tnmiș la izgnanie cu porunca împăratului, iconomahului. Și acolo, la-nchisoare, marele bo.n.c Theodor către Domnul au purces. Și dzîc că, dvorindu-1 un bătrîn la moarte, au audzît cîntări îngerești. Ș. c.nta ș. el unul cu dînșii. Iară stihurile ceale iamviceşli ce era înherate în obrazul svîntului mcodor era așca:/

"Din toț carii poftesc alcrga-n cetate
Unde statură preacurate picioare
A Cuvîntului lui Dumnădzău spre-ntărit
Și aşcdzare pre lumea preste țoală,
Arălară-să aceştia Svîntului I.oc
Reale vase de cumplita-nşelâciune,
Acolo făcînd mullc reale cumplite
Cu gîndul cel rău și cu rea necredință.
Fură dc-acolo izgoniți ca neşte răi

• **ivorcțul**

Şi la cetatea .scăpînd împărătească,
Nn-ş părăsiră răutatea blâznici;
Deci ca neşte răi să-nlierară-n obraze
Şi să osîndcsc dc sâ izgonesc iarâş."

Intr-aceaslaş dzî, preacuviosul părintele nostru Tlicodor, arhiepiscopul de Ţarigrad.

Acesta crn născut, crescut în Ţarigrad. Şi pcniru marc a lui bună credinţă să feace preut la svînta Besearica cea marc, dc-aciia, singhel şi schcvofilax, "prc vasele svinte socotitoriu". Şi răpăosînd patriarhul dc Ţarigrad, făcîndu-i sîlă tot sfatul şi împăratul şi mai mult svîntul săbor, priimi prc mînulc sale cîrmcle besearicii. Şi, purtînd bine cîrma 2 ai şi 3 luni, răpăosă cătră Domnul. Iară pomenirea svinţiu sale o sărbadză Besearica cea mare în dzî dc duminecă.

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului CWTHOAWHHKh Mavrichic şi cu ăi de dînsul 70 de măcenici.

Acesta era cu aceşti svinţi măcenici în dzîlele lui Maximian împărat. Carele, trccînd prin oraşul Apamconilor, uită clevetiţi la dînsul aceştia svinţi. Carii, aslătînd naintea lui, mărturisindu-să creştini, Ic deştinsără brîiclc şi-i închisără în temniţă. Şi, a treia dzî scoţîndu-i şi-ntrcbînd şi aflîndu-i nc-nduplecaţi, îi bătură cumplit şi-i aruncară în foc; şi iarâş îi spindzurară în leamne şi-i frecară prc coaste. Şi, vrînd // Maximian să mîhnească mai mult prc svîntul Mavrichic, învăţă dc-i tăiară pre Fotin 242r fiiu-său. Şi, vădzînd că să ţîn neclătiţi dc la credinţă şi nu vor să să-nduplccc, i-au dusu-i în pădure de luncă cu bălţi, unde era locul plin dc viespi şi tăuni şi ţînţari şi muşine. Şi-i ţinură acolo goli, legaţi. Şi acolo să săvîrşiră mîncaţi dc aceale muşte veninatc, dîndu-ş sufletele în mîna lui Dumnădzău.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte. Amin.

INTR-ACEASTÂ LUNĂ, 28, 20 dc mii dc svinţi măcenici în Nicomidiia arşi.

întoreînd spurcatul Maximian împăratul biruitoriu de la războiul cc bătu şi birui împrotiva elhiopilor şi vrînd să-ş jărtvască biruinţele sale la idoli, Irimisă tutinderc cărţi, învitînd prc toţi spre închinăciunea idolilor. Şi trirmisă şi la Nicomidiia să să închine toţi la idolii ce era acolo. Iară svîntul Anthim, fiind episcop aceiia cetăţi, chemă la besearica poporul lui Hristos. Că era atunce praznicul Născutului Domnului Hristos. Prâznuia cu dînşii şi-i învăţa adevărata credinţă. Şi, deaca ştiu Maximian, învăţă de cărară vrascuri şi teapşuri uscate pregiur besearica, să dea foc, să ardză creştinii. Şi, oblicind episcopul, abătu de botedză pre toţ oglaşcnicii. Şi feace svînta liturghie de-i priceştui de Dumnădzăieştile Taine. Iară slugile împăratului deaderă foc şi toţi răpăosară dc foc. Iară svîntul Anthim n-au ars, că l-au ţînul Dumnădzău să mai folosască şi prc alţîi. Şi, adueîndu-i prin Svîntul Botedz la Domnul Hristos, să mută şi svinţia sa prin multe măcenii cătră Dumnădzău să-mpărăţască întru împărăţîia ceriului.

într-aceastaş dzî, svinţii măcenici cei din boiarii svatului, rămaşi afară dc foc şi răpăosaţi. Şi svîntul / Indis, aruncat în marc, s-au săvîrşit.

Svîntul Gorgonie şi Pctr în mare să săvîrşiră.

Svîntul măcenic Zinon de sabie să săvîrşiră.

Svîntul măcenic Mardonie dc foc s-au săvîrşit.

Svîntul Dorothei Propozitul dc sabie s-au săvîrşit.

Deaca dcade răspuns spurcatul Maximian să ardză aceale 2 întuncarece de svinţi în besearica, învăţă să ucigă şi pre creştinii ce-au rămas denafară dc besearica şi dc foc. Deci ucisără prc svîntul Indis şi Gorgonie şi Petr, legaţi cu bolovani şi aruncaţi în marc. Iară stratigul Zinon, zdrobit obrazul şi dinţii cu pictrilc, îi lăiară capul cu a lui Dorothei Prepozitul. Iară Mardonie fu ars în foc. Prc Migdonic într-o groapă îl umorîră. Pre Glicheric Preutul băgară în foc. Lui Theofil Diaconul tăiară limba şi-mproşcară cu pietrilc în cap. Şi alţîi mulţi într-acea dzî dobîndiră cununa mărturiei, adecă măccnicici. Acestora a tuturora svintele moştii strîngîndu-le svînta Domna, le-au astmeat, cărîndu-lc cu cinul la un loc ales. Şi, fiind pîrîtă la Maximian, i-au tăiatu-i capul ş-au băgatu-o în foc.

într-aceastaş dzî, svînta Domna tăiată capul şi-n foc aruncată s-au săvîrşit.

Svînta măceniţă Domna era în dzîlele Iui Maximian în Nicomidiia, popă fiind celor 12 bodzi ce era în casa împăratului. Şi, popind ea la aceia bodzi idoli, i să tîmplară *Deaaniile svinţilor apostoli* şi *Poslaniile* svîntului Pavel Apostol de le-au cetit. Şi, luminîndu-să dintr-nscle la suflet şi cunoscu credinţa cea adevărată. Şi credzu întru Domnul Hristos. Şi să botedză la episcopul de Nicomidiia Chirii, depreună cu evnuhul Indiii şi cu alţîi mulţi. Şi, de-atuneca, ce lua de la curte tot da la sărac.

însă, deaca fu pricepută de mai-marele evnuhilor şi vrînd sâ-i dea certare, ca să feace că ş-au icşil din minte. Şi o trimisă la episcopul să o isţealiască; şi era cu creştin... // Şi c.nd să-ntoarsă -

Maximian dc la război, întreba prc Domna şi. ncanîndu-o. să mihni Şi aluneca învăță să moară toț creştinii Cârca să si feace ascaş. Atunce şi svînta Domna strîngca svintele trupurile a svinților dc Ic aslmca. Şi. oblicindu-să. î. tăiară capul şi-n foc o aruncară. Şi aşca ş-au luatu-ş cunună cu maccnicn dc la Hristos.

intr-accastaş dzî. svînlul Nicanor Apostolul cu pace s-au săvîrşit.

Penlr-a lor svinte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 29, pomenirea svinților prunci celor ucişi dc Irod, patruspreace mii dc prunci.

I)c vreame **cc** porunci vîlhovnicilor Irod, împăratul jidovasc, sa sa-ntoarca, să-i spuie şi Im dcacă vor afla pre-mpăratul cc s-au născut, pre carele însâmna steaoa carea ci urmară, pentru ca să margă. vedz Domne, să sâ şi el închine cu dînşii. Şi, spuindu-le îngerul să nu margă pre la Irod la-nlors. cc să margă prc-allă calc la țara lor şi, făcînd ci aşca, vădzu Irod că-1 amăgiră şi să mînie foarte. Ş-au luat sama foarte cu dc-adins steaoa din cc vreame şi de cînd s-au ivit.

Şi trimisă oşteani, dc tăie prc toț cuconii Viflccmului, în tot ținutul şi ocolul lui, de la 2 ai şi în gios. puind în mintea sa că. ucigind toț pruncii, s-a ncmeri şi cela cc va să fie împărat. Ce în zădar s-au ostenit nebunul, că n-au socotit că omul n-ii ptiteamic a sminti svatul lui Dumnădzău. Celor le fu pricină dc ocinarâ împărățîia ceriului, iară lui Irod pricină dc muncă veacinică.

intr-accastaş dzî. pomenirea tuturor creştinilor frații noştri cei murit de foame, de seate, de sabie şi dc frig. Şi să face săborul lor în tîrgul cel dc aramă, la bcscarica preasvintei Dumnădzău-Născătoarei undc-i svînta raclă cu svintele / haina şi brîul Svințiii sale.

intr-accastaş dzî. pomenirea preacuvios părintele nostru Marchel, igumenul de mănăstirea Neadormiților.

Acesta preacuvios părintele nostru Marchel era dc la Apamiia, a doa Sirie, dc rudă marc şi lustrată*. Deci petrecu toată dăscăliia filosofici. Şi, lăsîndu-o nebăgată în samă, lăsă şi moşiia şi să dusă la Efes. Şi. priimindu-l ncşlc creştini, întră într-o svînta mănăstire şi, petrecînd bine la nevoința, să dusă dc află prc svînlul Alexandru la mănăstirea Neadormiților, oblicind acea dumnădzărească şi înaltă a lui petreacere. Şi-mprcună lăcuind într-acea mănăstire şi-nlrecînd pre toț în toate dzîle ce spori ia în bunătăți. Apoi, deaca răpăosă Alexandru şi lacov prc urmâ-i ce-au egumenit, stătu păstoriu mănăstirii. Şi, arătînd cu darul Domnului Hristos putcarc de multe minuni, adormind într-acea svînta mănăstire, răpăosă în Domnul.

Iară ciudease multe cc-au făcut, că între alte toate, odănăoară, scăpă un năpăstuit ce era sâ piiaie, anume loan, dc un putcamic, anume Ardavurie. Şi, trimițind o dată, de daori, cu bine să-i dea svîntul pre loan să-1 piardză şi nu i-1 deade, el trimisă oaste cu război să spargă mănăstirea, să-1 ia cu război. Iară svîntul feace rugă cu tot săborul. Că, de cătră itros", în ceas ce să tăbărî oastea şi-ndereptară armele spre mănăstire să-nceapă a bate, îndată din ceriu să ivi cunună de foc şi-ncungiură mănăstirea, iară la mijlocul cununii cruce fulgcrînd cu strălucoare ca alt soare. Şi, de la cunună şi de la cruce săriia pistrclînd seîntei. cărbuni înfocați şi cădea asupra oştii. Carii țîpînd striga: "KHpi EriEHCOH!", adecă 'TH norfWMtJH!". inspămintați şi trâmurind cădzură la pămînt, cerşind iertăciune cu lacrămi. Şi, ieşind călugării, vădzură minunea, mulțămind lui Dumnădzău de izbăvință. Iară Ardavurie iertă pre loan, înspâimat fiind dc minune cc-i spusără. //

intr-accastaş dzî. pomenirea preacuvios părintele nostru Thadei Ispoveadnicul.

Acesta din svinți părintele nostru Thndci au fost rob iertat a lui Theodor care luasă mănăstirea Studiiului dc la împăratul şi o feace obştejitie. Şi, tăindu-ş şi el părul într-acea mănăstire, sâ feace călugăr. Şi. fiind drag tuturor pentru bunătățile, că tăcea mult post şi privegheri şi tăceare Şi nevoința la cuvintele dumnădzăieşti, culcarea gios şi ascultarea preste samă, altă nemică avînd fără cît ,d,-"SUI §'' P rc - accale vrem «. P re lasar ea lui Dumnădzău împărățînd păgînaticii iconoboreții Mihail Hircavul ş. fi.u-său Theofil, pre toți credincioşii episcopi şi egumeni, pre alțîi închidea la-nchisori. prc alți. trimitea la urgie. Intre carii era şi acesta marele nevoințaş Theodor. Carele au fost acestuia şi stăpin şi egumen.

j *P™:* ° f năoari; suind în casele împărăteşti şi Thadei cu stăpînu-său, înfierbîntat de rîvnă *îr^A A J l?* necredinciosula «1* ""Parat naintea a tot sfatul. Iară-mpăratul acela •mătă dc adusără icoana Domnului nostru Isus Hristos să o puie gios, să-1 silească să calce preste

* **luminal!**

dînsă, tîmdu-l oameni vîrtoşi, să nu poată mişca. Şi-i dzîsă tiranul: "Vcdzî-te, dzîcîndu-i, c-ai călcat icoana Ilristosului tău! I'asă dc-aemu fă ş-allc!". Iară svîntul luminat la sufletul său răspunsă lui: "O păgmiciosulc şi plinule dc toată nccurățîia tirane, cu aceasta n-am făcut, nice cu gîndul mieu, să nu fie una ca aceaca! Ce tu o feceş aceasta, cu vicleşug şi cu strîmb giudeț. Că eu mai vîrtos mă închin svintelor icoane a Domnului şi Dumnădzăului mieu şi o sărut. Şi mi-aleg cu osîrdie să moriu pentru svînta icoană a Domnului mieu!".

Dinlr-accastca cuvinte pornit spurcatul acela ca un balgiocurit dc om prostac şi schiau şi cu totul țărănatec , îl pusă gios dc-l bătu fără milă cu atîtea loiage, cît dzîcea c-a hi murit. Şi-l trasară de picioare afară, nume dc mort, cu func, / cum ar trage un lucru împuțît prin ulițe. Şi, lepădîndu-l la zidiu dc către fintînă, să spălară şi să-ntoarsără. Iară fericitul Thadcu, răbdînd toate cu mulțămită, preste trei dzîle răpăosă călră Domnul Hristos.

Pcntr-a lor svinlc rugi, Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 30, pomenirea svintei măcenițe Anisici.

Aceasta era în dzîlele împăratului Maximian, dc la Thesalonic, din părinți creştini şi adeveriți şi bogătaş. Carii răpăosînd, ea petreacea însăşi plăcînd lui Dumnădzău cu viața şi cu facerea. Şi, mărgînd dănăoară, cum îi era obiceaiul, la svînta besearica, un jolnir idolcan o prinsă cu sîla de o trăgea la capiştea idolilor, silindu-o şi sîrguind să facă jărtvă idolilor dracilor. Iară ca, mărturisind prc Domnul Hristos, jolnirul sâ porni cu mînie, că svînta măceniță i-au şchiopitu-i în obraz. Deci el, pornit cu mînie, au scos sabiia ş-au împlîntat în coaste svintei măcenițe. Şi aşea văcuit, fericita Anisiia măceniță priimi fericita-ş sfîrşenie.

într-aceastaş dzî, preacuviosa Theodora cea dc la Chesariia.

Aceasta svînta Theodora au petrecut săhăstreaşte la mănăstirea Annei, carea să chiamă Ighidion, în dzîlele lui Leon, tatălui lui Copronim, dc rudă luminată slăvită, tatăl, Theofil, patrichie de boierie, maică, Theodora. Carea mult plîngînd de stearpă ce era, ruga Dumnădzău şi Preasvînta Dumnădzău-Născătoarc de dobîndi darul din ceriu, aducîndu-i-l cinstita şi svînta Anna, maica Prcacistii Dumnădzău-Născătoarei. Deci, deaca s-au născut cucoana şi sosî la măsură de vîrstă, o dusără la besearica svintei Annei. Şi fu priimită în mănăstire ca un pominoc dumnădzăiesc. Şi cisluită şi învățată de igumeniia" dumnădzăiaştc, învăță svînta Carte.

Şi aşea pelrecînd // cu cinste cinstita ficioară, nu putu răbda vicleanul dimon să vadză călcîndu-l. 245r
Ce porni pre pizmaşul lui Dumnădzău, pre Leon împărat, să-o ia să o facă nor, dîndu-o femeaie lui Hristofor, fiiului său. Carele şi l-au strigat hirotonit chesar, adecă a doa stepenă după împăratul.

Acela, luîndu-o de la mănăstire cu gvalt, o sili de mearse la Țarigrad. Începură de treabele nuntii. Deci, gîndul lui aşea era. Iară Dumnădzău care au îngrozit pre împăratul eghiptilor ce să pornisă asupra Sarrei cu fierbădzare şi au îndomolit pre Tiridat dc către Ripsimiia măceniță, Svinția sa apără şi pre această nepărtaşe de-ntinat şi curată de-mpreunăciunea logodnicului, că, fără veaste sosînd oaste la Țarigrad, şcheaii, fu trimis mirele cu oaste, sâ să bată cu aceia varvari. Carele din lovitura cea întîic au perit la război.

Atunce, luînd nedeajde curata şi nc-ntinata micluşca Theodora şi tăinuindu-să de către toț cîț era în casă, luă aur, mărgăritari, argint, odoară şi veşminte scumpe, întră în corabie şi mearsă iarăş la mănăstire, bucurînd şi multâmind lui Dumnădzău, Celui preste toate. Şi, deaca s-au oblicit, mearse al doile ficior a-mpăralulni şi, deaca o află călugărită şi cu rase îmbrăcată din tocmala lui Dumnădzău, o au lăsat. Şi, deaca-ş dobîndi deplină slobodzîie, atîta ş-au fîrşitu-ş trupul, cît să vedea închiețurilc ciolanelor. Iară hrana ei era piițîntea cît o unghie, a treia sau a patra dzî, altă nemică fără numai pită atîta, haine, îmbrăcăminte numai una şi-ncă ş-aceaea dc păr. Şi aşternutul, deasupra să acoperiia cu o rasă de păr, iară dedesupt aşternute pietri. Şi aşea ş-obîrşiia amarul somn a svintei ei privegheri, multe ori şi toată noaptea preveghea. Şi-i sosîia destul aceastea ncvoințc, ce încă ş-au ferecatu-ş cu fier trupul într-acesta chip: ş-au adevăsîtu-ş mădulările, că să-mpuțîsă rosurile. Şi aşea, cu totul străluminînd în bunătăți în tot feali, mulți ai, s-au mutat către nc-mbătrinitoare fericită viață, în veaci cu Hristos veselindu-să. /

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului măcenic Filctcr.

Acesta svîntul măcenic Filctcr, în vreamca cînd mearsă Dioclitian la Nicomidiia, i s-au spus de svîntul. Şi-ndată mînă de i-l adusără naintea sa. Care, deacă-l vădzu, să cutremură dc svinția sa. Că

starița

era marc si de-a hirca şi cinsteş şi facş la faţă. Şi parul capului şi svînta-**1** barbă lumina ca aurul. Pciitr-accnca dcaca-l vădzu. i-au dzîsu-i că nu-i om. cc-i Dumnădzău. Şi-i dzîsă: "Spunc-ne dc unde eşti şi cum tc chiamă şi cc ţi-i mcştcrşugul!". Iară svîntul feace: "Eu sînt născut, crescut dintr-acest oraş Nicomidiia ficior dc creştini şi mă chiamă Filctcr!". Atunce împăratul chemă lîngă sine prc svîntul şi alingârindu-l. începu n grăi cuvinte dc hulcnic asupra numelui Domnului nostru Isus Hristos Şi râdieîndu-şi ochii svîntul către ceri şi-i dzîsă: "De s-ar astupa aceaea gură cârca grăiaştc hulcnii spre Domnul mieu Hristos!". Şi să feace acela tunet şi cutremur cît să spăric împăratul cu to| ai săi. Dc-aciia. aruncă prc svîntul într-un cămin înfocat. Iară svîntul cu ruga răsîpi cuploriul şi potoli focul acel groznic cc ardea ş-au ieşit nice leac betejit. Pcnlr-accaea, împăratul ruşinîndu-să de statul svin|iii sale şi dc nidcniia şi. mai mult, pentru minunea cc feace, l-au slobodzîtu-l să petreacă undc-i va 11 voia. . „ . „ . . . . . , .

IX--aciin. deaca stătu împărat Maximian. iară fu pint svîntul. Şi, aducindu-l naintea sa, iarăş svîntul mărturisi prc Domnul Hristos Dumnădzău adevărat şi Făcătoriu a toată lumea. Deci, întîi, fu bătut cu toiage. Şi, ostenind slugile, obosiţi că dzîsără dc-abiia vii, că-ţ părea că pate ca cu trupul altuia, câ-l întăriia Domnul Hristos. Dc-aciia, îl spîndzurară şi cu rădzuşurile atîta l-au frecat, cît ş-accia. obosiţi, câdzură. Dc-aciia, îl deade herilor. Şi, tăvălindu-să hicrilc pre la picioare cucerind, îl dusără dc-acii ia capişte. să-l silească să să-nchine. Carile sfărîmîndu-le cu ruga şi dînd împăratul giudeţ să-i taie capul, săcă mîna tăictoriului. Şi altul apucînd sabiia, // săcă ş-acela. De-aciia, fu băgat in temniţă Şi. iarăş întrebîndu-l, l-au ferecat cu fier.

Apoi. vădzîndu-l împăratul că nu-l mai poate încujba, l-au izgonit la ostrovul ce să chiamă Priconison Şi mărgînd svîntul la izgnanic, făcea minuni multe pre cale, gonind draci, curăţînd pricăjiţi şi tâmăduind tot fcaliul dc boalc şi oborînd idolii numai cu cuvîntul, făcîndu-i apă şi pulbere. Şi apropiindu-să prc la o capişte marc, vestită, cădzu îndată din temelie de să răsîpi, din care lucru mulţi crcdzură întru Dumnădzău şi Domnul nostru Isus Hristos. Şi să botedză şi coinesul şi 6 voinici ce era cu dînsul.

Şi. deaca sosiră la părţile Sigrianei, făcînd ş-acolea svîntul multe minuni, dzîsără carii s-afla prc-acolea călră svîntul şi către boiarin: "Iaste pre-aicea un om orecare ce-l chiamă Evviotos, creştin? Carele au răbdat multe cazne de munci pentru Hristos de la boiarin, ţîind tare ca un adamant şi ca un viteaz şi face mirate minuni? ". Care lucru audzînd svîntul Fileter, purceasă să-l vadză. Iară îngerul Domnului mearsă la fericitul Evvios dc-i dzîsă: "Ieşi puţinei de la chiliia ta şi blăm dc t-ii tîlni cu Fileter împreună ţi-i măcenic .". Şi svîntul ieşind, pugorîia de la muntele Sigrianului. Iară svîntul Filctcr indereptat calea ce mergea la svîntul Evvios de un om de loc, mergea la muntele Sigrianei cu comcsul şi cei 6 voinici credzuţi şi botcdzaţi. Şi, vrînd să fie în soţîie cu svinţia sa şi suind puţinei la munte, văd unde să pugoară la dînşii. Şi, privitîndu-să înde-alalţi şi luîndu-ş multă bucurie, să suirâ-mprcună la mititeaoa chilie a svîntului Evvios. Şi, mîind 6 dzîle, răpăosă fericitul Fileter cu somnul cc ş-au dorit. Şi mcarsc la Domnul Hristos ce doriia, dînd sufletul în mîna Svinţiii sale. Şi l-au astrucatu-l svîntul Evvios la chiliora sa. Aşijdere şi comesul şi cei 6 voinici adormiră şi ei preste 11 dzile cc şedzură acolo. Şi să astrucară lîngă svîntul. Iară svîntul Evvios iaste scris de svînta sa răpăosare la optspreace aceştiia luni. /

Intr-aceastaş dzî. preacuviosul Leon Arhimandritul cu pace s-au săvîrşit.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 31, preacuvioasa maica noastră Melaniia Rîmleanca.

Aceasta svînta Melaniia era în vrea mea împăratului Onorie, de rod slăvii şi luminat. Carea îndrăgind cu lot sufletul prc Domnul, ş-au iubitu-ş să şadză în ficiorie. Ce părinţii ei fără voie o măritară şi feace şi 2 cuconaş. De-aciia, i să săvîrşiră părinţii şi cuconii. Şi lăsă oraşul de lăcuia afară la un locşor Şi socotiia streinii şi cei închis pre la temniţe şi prin urgii. Apoi ş-au vîndut moşiile şi nvearca. câ era multă. Şi strînsă 12 întunearece de aur, de-l cheltuia împărţînd svintelor mănăstiri şi svintelor bescarici Şi mînca a treia dzî şi a şeasea dzî, apoi numai sîmbătă şi duminecă gusta hrană. Scnind foarte frumos şi măiestru. Şi lăcuind 7 ai la Africa. Şi, descăreînd de deasupră-ş acea multă avuţiic. mearsă la Alexandriia. Şi de-acolo, la Ierusalim, s-au închis într-o peşteră de chilie şi strîngînd nouădzăci dc featc. le ţinea în cheltuiala ei de tot cc le trebuia. De-acii, cuprinsă de boala coastelor, s-au războlit foarte. Şi chemă pre episcopul de Elcftheropol de o priceştui cu Svintele Taine. Şi aşedzind surorile Ic dzîsă cuvîntul cel dc-apoi. Precum au fost voia lui Dumnădzău aşea şi fu. Şi-ndată dcade sufletul la Domnul Hristos. răpăosînd în odihna cea dulce la Svinţia sa.

Intr-aceastaş dzi, pomenirea svîntului măcenic şi preut Zotic Orfanotroful. Stilr

Slujit-ai, /.otice, săracilor îndurat,

Luînd pentr-inş viaţă, vorbeşt cu Domnul curat.

Acesta era de la Rîmul cel bătrîn. // De rudă cinstită şi luminată, învățat dc mic la tot fealiul dc în|ălcpciimc. Şi c-accaca cc era cu înțălepciunc s-au mulat dc la Rîm la Țarigrad cu porunca împăratului Constantin, cînd au adus orăşcani de descăleca Țarigradul, deacă-1 gătă. Ş-au venit cu alalți ş-aceştia, anume mai-marelc armelor Magbislrian şi nepotu-său şi Olivric şi Viros, Scvir, Marian, Anthim, Urvicliic, Isidor, Callistrat, Plorcțic, Evvul, Sampson şi Studie şi minunatul Zotic. Cu a cărora numi să răspund şi pînă astădzi casele ce-au lăcuit. 247r

Şi sâ povesteaşte cum înlr-accaea vreame au întrat în Țarigrad boala cea spurcată. Şi împăratul au dat poruncă şi giudeț răspuns să să arunce în marc cine va fi cu boală ca aceaea. Care lucru ncsuferind svînlul, ardzînd cu inema la Dumnădzău, mearsă la-mpăratul şi dzîsă: "Să-m dea împăratul galbeni mulți şi-i voi cumpăra mărgărilariuri dc mult preț şi pietri neprețuite şi luminate, în slavă şi cinste împărățîii sale, că cunosc bine la aceastea!". Şi-ndalâ învăță împăratul de-i deaderă pre mînă aveare multă. El, ca o slugă a lui Dumnădzău direapta şi isteață, ieşi voios şi răscumpără pre toți acei cu aceaea boală, ce-i strînscasc eparhul să-i arunce în mare . Şi-i luă de-i dusă în ceaea parte de Țarigrad, la locul cc să chiamă Elconos pre-atunec. Şi feace colibi dc-i odihni. Aceasta agonisită dumnădzăiască nu să tăinui dc la mulți. Că, dîndu-le hrana în toate dzîle cu multul, că era şi mulți. De pre care lucru era să să facă scumpealc mare în Țarigrad.

Apoi, după răpăosarca Marelui Constantin, sfind împărat hiiu-său Constantie şi prelestit în arianie, pre mulți au muncit credinioş. Şi-i era şi svînlul Zotic urît căce-i pravoslavnic, săvai că-i şi veghea pentru voia tătînc-său, lui Marele Constantin.

Iară apoi, aflîndu-să pricină, clevetindu-1 cum dc la dînsul s-au înescat boala aceaea, lepra, adecă pricaza. Şi sâ tîmplă de cădzu înlr-accaea boală şi fata împăratului. Şi o deade tată-său la eparhul să o arunce în mare. Iară cinstitul Zotic o cumpără dc la eparhul şi o pusă cu ccialalț. / Şi tîmplîndu-să foamete de scumpeate marc, împăratul ispiti şi cercă de unde vine scumpeatca să afle. Deci neşte pizmaşi a direptățîi aflară vreame şi-l pîrîră cum el face scumpeatea, cărînd pîinea la pricăjiți cu samă multă, că era preste samă de mulți. Iară-mpăratul audzînd şi contenindu-ş mîniia, că să scăndăliia de svînlul, pentru ce că încă nu luasâ mărgârilarile şi pietrile ceale scumpe. Ce, iarăş fiind Invitat de neşte pizmaş, mînă să-1 prindză.

Iară svîntul, oblicind, alergă însuş cu taină la-mpăratul. Iară împăratul îi grăi cu blîndeațe: "Venitu-ț-au, Maghistriiane, corabiia cu pietrile şi mărgărinturilc ceale luminate?". El feace: "Blăm, împărate, de ți-i voia, cu şerbul tău şi-ț vei vedea!". Iară-mpăratul nepregetînd purceasă a mearge cu Zotic. Şi alergînd înainte Zotic le deade învățătură să iasă cu toțîi dc prin bordeaic cu luminări aprinse naintea-mpâratului, depreună şi cu fiica împăratului, să-1 tîmpine cu lumini. Şi, sosînd împăratul, deaca vădzu atîta mulțîme cu lumînări aprinse de pricăjiți, sâ miră şi-ntrebă cc-s aceştia? Iară svîntul Zolic, arătîndu-i cu deagelul, dzîsă: "Accştia-s, împărate, pietrile ccalc scumpe şi mărgăritarii cei luminați. Carii i-am cumpărat cu mult preț şi trudă!".

Iarâ-mpâratului părîndu-ş că-ş bate gioc, să mînie şi-mvăță de-1 legară la mîşcoi sireapi, de-l trasară preste pietri ascuțite, împungînd cu strămurări slugile pre mîşcoi. Prăvind împăratul, trasară pre svîntul la loc dc pogorîş din deal. Şi aşea i s-au demicat trupul şi ochii şi aşea, tîrîind, svîntul Zotic ş-au dat în mînule lui Dumnădzău sufletul. în care loc au izvorît izvor dc apă curată, cârca tămăduiaşte toate boale şi neputințe în slava lui Dumnădzău şi cinstea svîntului. Şi-ntr-acela loc statură mîşcoii neclătiți, săvai că-i bătea pogonicii şi-i împungea, ei strigară cu glas omenesc, probrăzînd nemila şi crudelitalca împăratului, făcîndu-l orb şi ncsîmțît şi dzîsără: " Acicca să să-ngroapc svîntul!".

Aceastea vădzînd ş-audzînd împăratul, mirîndu-să, să rugă lui Dumnădzău cu // lacrămi amară 248r
şi cu suspinuri şi cu îmfrîntă inemă, strigînd că: "N-am ştiut dc-am făcut una ca aceasta!". Şi-ndată învăță de astrucară pre svîntul cu cinste mare. Şi să facă casă pentru acei pricăjiți cu chcltutale împărăteşti, dîndu-le pomană bolnavilor sate şi moşii cu venituri, să le fie de cheltuială. Iară cinstitul Zotic dc alunec pînă aemu cu darul lui Dumnădzău nepărăsînd Tace minuni multe. Şi să face săborul lui în cinstita casă svînta besearică svînlului apostol Pavel. Cârca iaste în Orfanotrofie, adecă "hrănitoarca săracilor sau bolniță".

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte. Amin.

SFÎRŞITUL LUI DECHEVRIE ÎN DARUL LUI DUMNĂDZĂU. /

Săboarăle svinte din tonții lumea: cîte. cînd şi unde, la cc-mpărat şi la cc papiji şi patriarh şi asupra căror eretici. Şi aceastea toate Ic vei alia într-aceste pravc|e. Şi să ştii că în pravățul lui papa ccia cc-s prc deasupra sînt papijii. iară cc-i supt dînşii sînt namcaslnicii lor.

Săboarăle. împăra|îi. Papijii. Patriarhii. Cctăț. Asupra cărui eretic. Părinț cîț. Canoane cîte. Kt rtT©.

1. Constantin cel Marc - Silvestru. Viton şi Vinchcntion - Mitrofan dc Țarigrad - Ncchea - Arie ce făcea facere prc Fiiul - 318- 20- 318.
2. Ilicodosic cel Marc - Damas dc față au fost - Grigorie Qogoslov - în Țarigrad - Machcdonic Duhoborcțul- 150- 7- 362.
3. Ilicodosic cel Mic - Chclcstin - Chirii dc Alexandriia şi Epilropapei - în Efes - asupra lui Ncstorie Anlhropolatrul - 330 - - - 404.
4. Marchian - Leon. Pashasin, Luchian - Anatolie de Țarigrad - în Halchidon - lui Dioscor Monolisitul - 630 - 30 - 425.
5. luslinian cel Marc - Vighilic de față au fost - Evtihic dc Țarigrad - în Țarigrad - lui Orighen fîrşit muncilor cc bîrfîia - 165 - - - 527.
6. Constantin Pogonat - Agathon, Theodor şi Gheorghie - Gheorghie de Țarigrad - Țarigrad - lui Onoric papa şi Serghie şi Pir monotlieliților- 170- - 657.
7. Constantin şi Irina - Adrian, Petr şi Petră - Tarasie de Țarigrad - în Nichea - asupra iconoboreților - 367- 22- 778.//

NOTE:

I (trad.n Xs1) "intreago escn|a a omului este să depăşească moartea."

2(tr»d.n Kgr) "prin şliin|cle nntunilc. gramatica şi un om instruit la multe şi dcmonstra|ic"

3 (trad n.Kgr.) "şi/ referitor la ceea ce respiră"

LUNA LUI GHENUARIE

are 31 de dzîle. Dzua arc ceasuri 10 şi noaptea, ceasuri 14. 249r

ÎN DZUA ÎNTÎIE prăznuim Ia trup obreazaniia Domnului şi Dumnădzăului şi Spâsîtoriului nostru Isus Hristos. Carea o au priimit pentru oprirea rînduielii legii vechi, ca să ne înveaţe cea sufletească şi nu de mîn făcută obreazuire. Am luat dc la svinţii Părinţi să o prăznuim de atunce, după îmbletul crîngului anului. Care o şi prăznuim făcîndu-ă şi sărbătoare şi despuitorcască dzî pentru Domnul Ce ne-au cinstit priimindu-o. Dcrep-ce că, precum au priimit întrupată naştere pentru noi şi toate alalte a firii carile n-au nice o prihană, nice pîră. într-acesta chip au priimit şi obreazaniia legii, pentru să astupe şi gurile ereticilor. Carii cuteadză a dzîcc că n-au luat trup, ce să fie născut pre nălucire. Că, dc-aciia, cum s-ar hi obrezuit de n-ar fi luat trup şi pentru ca să oprească gurile a nemulţămitorilor jidovi carii îl clevcliia că nu fereaşte sîmbăta şi dezlega leagea. Acolo unde şi pînă la obreazanie au păzît strajea legii.

Pentr-aceaea vină , apoi, după opt dzîle a svînta sa şi ficioară naştere, vru de să adusă de Maică-sa şi de Iosif la locul unde avea obicină a să obreazui jidovii. Şi s-au obreazuit. Şi i s-au pus numele Isus. Carele i s-au dat de la îngerul mainte de ce s-au zimislitîn zgăul ficioarei.

Şi iarăş, deaca mearsă acasă, petrecea după firea omenească / cu părinţii săi, sporind nainte cu vîrstă şi cu înlălepciunea şi darul pentru a nostră spăsenie.

într-aceastaş dzî, pomenirea dintru svinţi părintele nostru Vasilie, arhiepiscopul de Chesariia Capadochiei, cel Mare.

Acesta svînt era în vremile împăratului Ualent. Naintea căruia au şi grăit cu-ndrăznire pentru agiutoriul şi pentru mărturiia credinţii dircapte. De vreame că atunci strica şi râsîpiia svintele besearici ca focul zloslaviia lui Arie, întru carea era dat împăratul. Şi era svîntul de prc tată pontean, iară de pre maică capadoc. Iară pre cîtu-i a dzîce de filosofie n-au numai pre-accia întrecut ce era în vreamea svinţiii sale, ce şi prc cei de demult. Că, luînd de tot fcaliul de dăscălie şi de meşterşug, în tote au ieşit înainte ş-au întrecut. De vreame dară că nu mai puţîn s-au nevoit şi s-au ostenit în practiceasca filosofic, ce, mai vîrtos, cu mijlocul ei au sporit. Şi, în prăvirea celora cc sînt, s-au suit în scaunul cel de arhierei. întru care destoinicie nevoind şi trudind mult pentru pravoslavnica credinţă şi minunînd pre eparhul cu stăvarul şi nemutatul gîndului său şi încheind cuvinte de îmvăţături, cu mijlocul cărora au clătinat gîndurile inoslavnicilor eretici. Şi a ştiutului năravurilor tocmala au îmvăţat şi au adevărat cunoştinţa celora ce sînt. Şi, povăţînd cu tot fealiul de bunătăţ turma Domnului Hristos, purceasă cătră Svinţia sa.

Şi era pre cît de pre chipul trupului lung forte şi uscăcios şi cu puţină carne, smad la pcliţâ, cum dzîcem noi, smolit, gălbeneţ, nasul plecat, sprinceanele rătunde, frunceaoa încreţită şi sămănînd a om gînditoriu şi grijiiv, cu puţinteale picături' la faţă stropit, lungăreţ la mearile obrazului, tîmplcle adîncate, puţintel tuns şi de-agiuns de lungă barba, giumătate de cărunt la păr. Fiiu lui Vasilie şi Emmeliei. Şi să face săborul lui, adecă praznicul svinţiii sale în preasvînta Bcsearcca cea mare.

într-aceastaş dzî, svîntul măcenic Thcodot de sabie s-au săvîrşit. // 250r

într-aceastaş dzî, svîntul Grigorie, tatăl svîntului Grigorie Bogoslov, cu pace s-au săvîrşit.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNA, ÎN 2, pomenirea dintru svinţi părintele nostru Silvestru, papa de Rîm.

Acesta svînt, pentni a lui preste vîrv sporiu şi suiş spre bunătăţ, fu hirotonit episcop Rimului bătrîn, murind Thimiliad. Şi fiind făcătoriu de multe minuni şi aducînd pre Marele Constantin împărat la credinţa lui Hristos şi curăţindu-l cu mijlocirea Svîntului Botedz de patimile trupului ş-a sufletului.

* cauză

** seînteaic, slcalc

Si arâ.îndu-i di.» Icagc şi din proroci cum llristos iaste dc mainte prorocit. Şi îmviind prc taurul carele H **unTorto**jidovul Zamtri fânnăcâ.oriul cu ftrmecilc. iară a-mvc n-au putut. **Şt** fi.nd pnlcj a mul| de spăsenie, purceasă câtră Domnul.

înir nceastas dzî pomenirea svîntului CHUTOOMUJIHKh I heogen.

Acesta svîntul Thcogl.cn era episcop la Parionul l-llispontului. Carele fiind adus nainlea lui Triv **ithion** Zil**'ichinthic** de mărturisi dc Domnul llristos că-i Dumnădzău adeverit, **fii** bătut fără milă cn toiacc si legat şi aruncai în marc. Şi acolo, în nontrul mării ş-au împlutu-ş alergătura ncvoinţclor.

Intr-accastaş dzî. svin|ii Incopcmptos şi ilicodoti, maica svinţilor bczsrebărnici, m pace să săvîrşiră. . .

într-aceastaş dzî. preacuviosul Marco in pace s-au săvîrşit.

intr-accastaş dzî. pomenirea svîntului Vasilie de Anghira.

Acesta svînt dc Anghira Vasilie era în dzîlele lui Iulian Prestîpnicul de la oraş ce să chiamă Anghira. Carele fu prins căce să-nchina şi mărturisiia pre Domnul Hristos. Şi, aducîndu-l nainlea ighemonului Tarnil. mărturisi prc Domnul Hristos nainte-a toi săborul cu multă îndrăznire. Pentr-accaea. fu spîndzurat şi storohănit fără / milă. De-aciia, fu trimis la Ţarigrad şi iarăş fu storohănit şi atîla încordat cît s-au descheiat din toate încheieturile ciolanelor mînulor şi picioarelor şi stinghilor; de-aciia, tăiară cnrcalc dc pre svîntul lui trup şi-l potricăliră cu jigale îmfocate. Şi toate aceastea le rabdă vilcjcaşlc şi dobîndi dc la Dumnădzău agiutoriu. Aruncat în cămin îmfocat, nu s-au atins focul nice leac să-l betejască. cc ieşi prcaslăvil cu tot întregul cu ruga sa. De-aciia, trimis legat la Chesariia, fu giudecat dc la boiarin de-l deade în luptă cu herile. Iară svîntul, făcînd rugă, luă sfîrşenie din lovitura unii Iciţc. Şi aşca s-au obîrşitu-ş alergătura nevoinţelor, luînd cunună de la Dumnădzău cu svinţii. Iară svintele lui moştii strîngîndu-lc cu de-adins neşte rudenii a svinţiii sale şi îmfăşindu-Ie în nâframi şi rinec cu mirosuri cu unsori scumpe şi Ic astrucară cum să cade, cu cinste la loc vestit, zidind mai pre urmă şi svînta besearică măcenicească pre loc.

într-aceastaş dzî, svîntul Serghie de sabie s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî, svîntul Theopist cu pietrile împroşcat s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî, pomenirea ş-a preacuviosul părintele nostru Cozma, arhiepiscopul de Ţarigrad, făcătoriul dc minuni, **ce**-i în cinstita besearică cc să chiamă CEE43AUM rtlOHH THC **Jfopac.**

Pcntr-a lor svinte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA **LUNĂ,** în 3, svîntul proroc Malahie.

Acesta apoi, după-ntoarcerca jidovilor din robie, s-au născut la locul ce să chiamă Sofes, den neamul lui Levi. Carele încă în tînără vîrstă s-au agonisit cu bună şi svînta vieţuire. Şi fu numit Malahiia, cc să tîlcuiaştc "înger". Că era la chip luminat şi veascl. Ce şi cîte prorociia îndată sâ

25Ir izbîndiia cu // mijlocul îngerului carele i le voroviia. Iară glasul îngerului 1-audziia numai cîţ nu era destoinici. Iară cei destoinici îl şi vedea, pre cumu-i chipul. Şi era svinţia sa pre vreamea cea fără împărăţîic, precum scrie în *Cărfile giudeafclor* . Şi, răpăosînd, s-au astrucat cu părinţii săi în cîmp". Şi era la tinercaţe frumos, râtund la faţă, creţ la păr şi puţintel tuns şi lat avînd capul.

într-aceastaş dzî, svîntul măcenic Gordie.

Acesta svîntul măcenic Gordie era dc la Chesariia Cappadochici, în vreamea împăratului Lichinic. comes fiind, adecă un fealiu dc hătmănie de purta oaste-mpărătescă. Şi nesuferind a vedea indrâznirca şi simeţiia păgînilor şi huleniile spre Domnul Hristos, fugi departe şi petrecu cu herile în munţi. Dc-aciia. aprindzîndu-ş dorul cc avea către Domnul Hristos şi luînd îndrăznire şi cutedzare imnrot.va înşelăciunii, să răpedzî ca un leu de la pustie la oraş, cereînd să rumpă şi să sfărîme pre vicleanul vătav acen inşălăciuni şi vicleşug. Şi, înlrînd la mijlocul prăviriştii, îndrăzneţ lăudă cu cinste prc Domnul Hristos. Ş.-nlorcînd tot nărodul cu faţa spre sine, cît să spărie boiarinul din scaun ce şedea cu cinstea ş. curtea sa. Ş,. dintr-aceaea, pomindu-să boiarinul cu turbată mînie asupra svîntului, i-au tăiat capul. Ş. aşca au implutu-ş alergătura svîntul măcenic a lui Hristos, Gordie.

*A** „ ' ' ' ; ' ' i ' ' ' ' '"\Pomenirea prcacuviosului părintele nostru Petr Simieoforul, adecă "purtătoriul dc minuni Cc iaste culcat la svîntul Zahariia, la Atrol.

într-aceastaş dzi, svinţii măcenici maica cu doi cuconi de foc să săvîrşiră

Pcntr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

INTR-ACEASTAŞ LUNĂ, IN 4, pomenirea şi săborul svinţilor slăvit şcapledzâci de aposloli.

înlr-aceastaş dzî, pomenirea svintei Singlilichi. /

Această svînta Singlilichi era dc rudă luminată şi vestită pentru bogăţiia şi credinţa cea bună. Şi mult vestit să nevoia cu peţitori pcniru dînsă, pentru înflorită a ci frîmseaţe şi mîngîios dc-a firea slal şi avuţeaia cea multă. Iară ea n-avea gînd dc măritat, cc, mai vîrtos, sporiia şi întindea dorul şi dragostea cătră Dumnădzău. Pentr-aceaea, au ieşit cu toiul din grijile lumii afară şi ş-au întinsu-ş totă nevoinţă şi lupta cătră adaosul bunătăţilor. Şi aruneînd şi trîntind gios prc vicleanul boinic şi luplătoriul şi spăsînd prc sine cugetat cu Dumnădzău.

Şi, naintea despărţirii trupului, la sfirşci.iia vieţii sale, fu cerealâ de la vicleanul, ca şi svîntul Iov, cu rane greale, cît i s-au mîncat toată peliţa trupului. Şi, sosînd la opldzâci de ai, n-au părăsit nice leac din putcarca bunătăţilor. Şi cu nevoinţele trudelor au ieşit răpăosînd cătră Domnul, luînd cununa biruinţelor cu svinţii.

într-aceastaş dzî, svinţii 6 măcenici cu pace să săvîrşiră.

într-aceastaş dzî, pomenirea svinţilor măcenici Zosim Monahul şi Athanasie Comendarisie.

Acesta svînt Zosim era Ia Chilichiia, pctrecînd în lăcuinţă cu herile în pustie. Şi, prins şi astătînd nainlca lui Dometian Boiarinul şi mărturisind prc Hristos Dumnădzău, îi arsă urechile cu jigale dc her îmfocatc şi-l băgă înlr-o căldare ce herbea plină de păcură ;şi iarăş cu capul în gios fu spîndzurat. Şi ieşit preaslăvit, nebetejit din tole muncile aceastea. Şi, ivindu-să un leu de grăi omeneaşte în toată prăviriştea nărodului pentru Domnul Hristos, trasă cătră credinţă pre Athanasie Comendarisiiul. Şi, mîntuindu-să de la muncitoriul tiran, să dusă iarăşi în munte unde lăcuisă, luînd cu sine pre Athanasie şi, învăţîndu-l, îl botedză. Şi, crcpînd o piatră, intrară amîndoi de să răpăosară, dîndu-ş lui Dumnădzău sufletele. // într-aceastaş dzî, pomenirea a preacuviosei Apolinariei 252r
Siglitichici.

Această pururea cinstită, înticcînd şi covîrşind pre multe cu frîmseaţea şi cu înţălepciunea, fiică lui Anthemie. Carele fu hirotonit dc marele împărat Leont socotitoriu în scaun împărăţiiei Rîmului. Şi poftind cuconie ficioriia, ruga Dumnădzâu dzua şi noplea să dobîndească aceaea ce poftiia şi doriia. De-aciia, să rugă părinţilor săi să o lase să margă la Ierusalim. Şi, dîndu-i pre voie părinţii, luă slugi şi slujnice şi rădică aur şi argint şi veşminte scumpe. Şi, sosînd la Locurile Svinte, le deade şi le-mpărţî toate la locuri trebuitoare. Şi-nchinîndu-să pre la Svintele Locuri, dărui cu slobodzenie slugile şi-i iertă, oprind la sine un bătrîn şi un scop. Şi, luîndu-i, mearsă la Alexandriia. Şi sosînd la un loc cîmpiiu', şedzu să odihnească, să-ş mîngîic truda oslcnealii drumului ei. Şi adormind aceia ce era cu dînsă, iară ferita defăimînd într-o nemică tot lucrul lumăsc, întră în pădure. Şi, răbdînd o bucată de vreame într-acea aspră pădure, îş feace fericitul trup ca ţestul broştei de muşcăturile ţînţarilor ce era în pădure. Şi mearsă la schit, cătră svinţii părinţ, puindu-ş numele Dorothei, făcîndu-să anume că-i scop.

Iară minunatul Macarie priimindu-o, îi dcade chilie, întru cârca, închidzîndu-să, să ruga la Dumnădzău dzua şi noptea. Iară tatăl ci Anthemie, avînd ş-altă fiică şi fiind îndrăcită, au lrimisu-o la călugării schitului, să o tămăduiască. Şi fiind lăsat dc nedeajdea fiică-sa ccii fericite. Şi, deaca sosiră cu îndrăcila la schit, o dusără la avva Dorothei şi-n puţine dzîle o părăsî dimonul. Şi o trimisără părinţii sănătosă.

Apoi, preste puţine dzîle, începînd fata a-i părea că-i grea, iară tatăl, părîndu-i că-i aşea, răpedzî curund dc adusără prc avva Dorothei naintea sa. Iară fericita, vădindu-să cu minunate seamne cine iaste, feace pre toţ de să-nspăimară şi luară frică şi mai vîrtos de tămăduiala surore-sa. Şi, petrecînd cu părinţii săi, s-au vîrlejit iarăş la chiliia ei, nepriccpînd nime de schiteani, nice şteind de lucru ce s-au fă- / cut. Apoi, după răpăosarea ei aslrucîndu-o şi pricepînd că-i parte femeiască, să minunară, multâmind lui Dumnădzău.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, ÎN 5, svîntul cumHOrtWHHKh Thcopemptos Episcop şi Theona Măccnicul. Spuic Thcopempt "în ce chip să firşeaşte cu capul tăiat, mă firşesc vitejeaşle".

Acesta svîntul măcenic Thcopempt era episcop în vremile lui Dioclitian împărat. Carele întîia dată au mărturisit pre Domnul Hristos Dumnădzău, într-acel rînd dc goană. Că, prindzîndu-l ş-aducînd la-mpăratul ş-arătîndu-i ca-ntr-o stîlpitură înşălăciunca lui, să mînie şi băgă pre svîntul într-un cuptoriu îmfocat; ş-au ieşit sănătos. Dc-acii, l-au lipsit de ochi, de-acii l-au adăpat cu otrăvi şi cu farmece veninoase şi, dintr-aceastea toate ieşind sănătos, trasă spre credinţă cătră Domnul Hristos pre

fărmâcâtoriul cc i-au clcrcs otrăvilc. anume Thcona. Şi. iarăş mai păţîncl ş-altclc fără aceastea, îi tăiară capul svîntului Şi asca proslăvîră prc Dumnădzău, iară prc svîntul Theona cc-au lost fărmăcilor ş-au crcdzut îl bâgară-n gios cu capul în gropă şi l-au împresurat cu brazde; şi, aşea, cătră Domnul au ieşit,

într-aceastaş dzî. preacuviosul părintele nostru Grigorie cel dc Acrită.

Acesla svînt era dc la vestitul ostrov a Critului. din părinţi blagocislivi, Thcofan şi Iuliani.

Şi, îmvăţînd cîte puţîn la carte. îl mîna părinţii dc păştea vitele. Şi, dănăoară, aprindzîdu-să cu rîvnâ dumnădzăiasca. lăsă moşiia şi mearsă la Scvcliiia şi trăi acolo multă vreame, mîncînd pîine puţîntea şi cu apă. Iară cînd sâ feace dc 26 dc ai, murind Leon Iconomahul şi culedzînd creştinătatea, să dusă la Ierusalim, dorind să sâ-nchinc Svintelor Locuri tuturor. Şi cîte nevoi păţî dc ia agarcani şi dc la jidovi nu-i putinţă dc-amânunt a Ic // scrie cu puţind. Şi, de-acolo, mearsă la Rîm şi, luînd svîntul cin îngeresc, zămorîia trupul cu postul.

Şi. după moartea lui Stavrachic împărat, stînd Mihail împărat, iară cîrma besearicii purtînd svîntul Nichifor Patriarhul, trimisă prc ispoveadnicul Mihail, episcopul sinadelor, la svîntul Papa. Şi, aflînd prc fericitul Grigorie, îl luă la-ntors cu sine, de-l adusă şi-l deade la svînta mănăstire de Acrită, numărîndu-l în ceată cu alalţi fraţ. Şi trăia numai cu o rasă, desculţ. Şi dormiia prc o rogojină, mîncînd puţîntea pîine cu apă, a treia dzî ş-a patra. Şi-ntrînd într-o adîncă groapă, boci cu plînsuri turbureala ce să feace în svînta besearica. Şi. ieşind de-acolo, să-ncuie într-o chilie foarte strimtă şi noaptea icşiia dc-nlra într-un ol' plin dc apă, lîngă grădină. Şi purta o hăşie dc cojoc dzua, iară noaptea, dezbrăcînd cojocul, aşea pctrcacca în ol. Şi aşea trăi toată vreamea vieţii sale. Şi agonisîndu-ş aşea bine, dcade sufletul în mîna lui Dumnădzâu.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuvios părintele nostru Fostirie.

Acesta dintru svinţi părintele nostru Fostirie, ca soarele răsărind despre răsărite, au străluminat părţile Scăpătatului. Că, suindu-să la un munte nalt şi tăcut, rugîndu-să curat şi fără tină lui Dumnădzău. ticăcindu-să cu postul, cu priveghearca şi gios-dzâcarca şi cu de-alaltă petreacerc aspră, sâ feace dc-adevărat luminători, strălucind ca şi numele lui preste lume.

Curăţindu-ş dară trupul şi svinţindu-ş sufletul şi păzîndu-ş după chipul icoanei lui Dumnădzău cu cît i s-au putut, s-au făcut Svîntului Duh lăcaş. Că-mbogăţîndu-l Dumnădzău cu minunile, goniia toate neputinţe şi boalc de la tot omul cinc-i năzuia. Şi plinea încă-i veniia de sus, ca şi, orecînd, la Iliia Prorocul. Cc lui llie i-o aducea corbii, iară cestuia îngerii o aducea şi o punea de o afla svîntul la loc anume. Numai căcc nu i-o da dc-a mînă pentru orecare socoteală. Şi de-i nemeriia oaspeţi, pre tot oaspcle afla şi pîine la loc, lucru minunat şi mulţi ai, pînă cînd cu darul lui Dumnădzău au strîns stînă du- / mnădzăiască, făcînd mănăstire cu mulţ părinţ. Atunce, dc-acii, să ţinu cu pîine din agonesita mînulor, nu ca doară nu i-ar hi Dumnădzău hrănit ca şi mainte, ce, de vreame că Domnul Hristos ne-mvaţâ. aşea dzîcînd: "Cercat întîi împărăţîia ccriurilor şi aceastea toate vor prisosi voauă!" Că, iarăş, niceş va Dumnădzău să mîncăm fără lucru şedzînd . Pentr-acea şi l-au învăţat Dumnădzău să nu priimască dc la nime ncmică, cc să să ţîic din rîcodcaliia sa, că şi aşeaş nu priimiia nemică de la nime. Şi-ş învăţa ucinicii să să păzască cu rîcodcaliia şi cu ruga şi cu citeniile. Şi nu numai cu cuvîntul le dzieca, cc şi cu lucrul Ic arăta.

Atunci dara, răsărind o cresă în Besearica lui Dumnădzău, de să strînsără mulţ părinţi.chemară şi prc svîntul. Şi ncapărîndu-să, luă şi ucenicii cu sine, de mearsă şi feace vitejie, de să mirară şi mulţi să-ntoarsără iarăş de la multe fealiuri de eresc. Şi alţîi să călugăriră pentru-mvăţăturile lui ceale dulci. Şi minuni multe feace, nu numai în viaţă. Şi au răpăosat în 5 dzîle a lui ghenuarie, cătră sară, apuindu-i soarele în mîna lui Dumnădzău.

Intr-aceastaş dzî, svîntul măcenic Sain, aruncat în mare s-au săvîrşit.

Intr-aceastaş dzî, preacuviosa Domna cu pace s-au săvîrşit.

Intr-ceastaş dzi, preacuvioasa Tatiani cu pace s-au săvîrşit.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

INTR-ACEASTÂ LUNA, **6,** svintele bogoiavlcnii a Domnului şi Dumnădzău şi Minluitoriul nostru Isus Hnstos. Stih:

Botcdzul lui Hristos sus ceriul descuie

Pre carii nu-l imă intr-însul îi suie.

Boicdzat-au în pîriu pre Hristos prediteciul loan, în 6.

Svintele bogoiavlcnii prăznuim a Domnului şi Dumnădzău şi Mîntuiloriului nostru Isus llrislos, in Besearică cea marc şi in alte svinlc besearici dc prc-alocurea, iotă noptea, de decusarâ
bdenic lăcînd mtr-aceasta dzî. // Că sîngur Dumnădzău Cuvîntul în vechiul Adam îmbrăcîndu-să şi 254r
tolc a legii implmd şi la marele loan veni dc să botedză. Carele îl şi opriia prc Svinția sa dzîcînd- "Mie trcbuiaşte dc la tine să mă botcdzu şi tu vii la mine!". Cc, dc vrărne cc "Lasă aemu, dc la Domnul audzî, şi a tolâ direptatea a fi Botedzul cunoscut!", lăsă prc Svinția sa şi să botedză llristos. Deci toată firea apelor o svinți. Şi tot păcatul omenilor astrucînd în şipinilc Iordanului, îndată să sui de la apă şi pre vechilul om dc păcate înnoind şi prăplăzmuind a ccriurilor împărățîie i-au dâruitu-i lui slavă şi împărăjîie în veacii dc veaci! Amin.

INTR-ACEASTA LUNĂ, ÎN 7, săborul svîntului proroc prcdtcci şi bolcdzătoriu loan. Şi s-au strîns şi a cinstitei şi svintei lui mînă aducere în Țarigrad.

A doa dzî dc svintele bogoiavlcnii, săborul tot-svințitului proroc prediteci şi botedzător. C-aceaea ce tainei Dumnădzăicscului Botedz au slujit am luat dintru-nceput şi înainte a sărba, împrcunînd şi acesta la alalte a lui praznice. Pentru ca nemicâ ecvaş dc-alc lui minuni să tăcem.

Şi s-au tîlnit şi preacinstita lui mînă la Țarigrad aducere, făcîndu-să într-acesta chip. în cetatea Sevastiia, întru carea să spune că s-au îngropat a prediteciului trupul. Luca Evanghelistul venind şi direapta mînă a prorocescului aceluia trup luînd la a sa cetate, o dusă la Antiohiia, foarte multe minuni făcînd.

între carile şi un zmău era orecare în orecare dc ale ei încuibîndu-să hotare. Pre carele şi lăcuitorii cetății dc partea ellinească dumnădzăindu-1 cu jărtve la anul îl cinstiia. Şi, vreame trecînd, au venit rîndul la un creştin a sa hiică să o dea zmâului. Că zmăul acela din cuib ieşind şi nenăduită arătîndu-să prăvire şi gura mare căscînd, jărtvă aştepta şi cu dinții clănțăia. Pentr-accaea, tatăl featii cu suspini pre Dumnădzău ruga şi pre svîntul loan milostivită pentru cucona sa / să o scotă de la morte amară şi meşterşugeaşte aşea. Să cerşu să să-nchine la svînta prediteciului mînă. Şi sărutîndu-o, păzîndu-să, cu dinții săi deagetul cel mic au curmat. Şi, dobîndind aceaea ce doriia, ieşi din besearică. Şi, cînd sosî dzua jărtvei, să apropie tatăl adueîndu-ş hiica. Şi, deaca fu lîngă zmău, cumu şi-l vădzu căscînd şi firului uitîndu-să, acel svînt deaget aruncă în mijlocul gîtlcjului zmâului. Şi îndată cu Intratul lui îl omorî. Aceastea aşea deaca fură, tatăl îş luă vie pre hiică-ş şi să-ntorsă acasă, acea preaslăvită izbăvire povestind. Iară mulțimea nărodului, de minune mare mirîndu-să, mulțămite glasuri trimitea lui Dumnădzău şi svîntului prcdtcci mare besearică feaceră.

Şi spun că la dzua praznicului de Văzvijeniia cinstitei Cruci o văzvijuesc de o rădică de arhiereul. Şi cînd o rădică, aoria să deschide', aoria să-nchide" şi cu întinsul ei sămncadză bişug de roadă. Iară cu strînsul, lipsă şi scumpeate. Pentr-aceastea a mulț de pre vremi împărați s-au dorit să o dobîndească şi mai ales lui Constantin şi Roman Porfiroghenniților, pentr-aceaea şi împărățînd ei.

De orecare diacon den besearică Anlheohcilor, anume Ion. cinstita mînă fu adusă şi chemată, într-acea vreame cîndu-i ceasul de aprins sveaşnicile, dc-i dat obiceaiul a face o sfeşteniia creştinilor. Carea svînta mînă iubitoriul de llristos împărat, deaca o sărută cu dor privitind, în casa împărătească o aşcdză. Şi i să face săborul în Forachic.

Pentr-a lui tău preaditeci rugj Hristoase, Dumnădzâul nostru miluiaşte şi nc spăseaşte! Adevăr.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, IN 8, pomenirea preacuviosei maicei nostre Domnicăi. Stih:

Lăsă pămîntul, de ceriu gîndind domnița,
în ceriu s-au suit precum ş-au pus priințâ.

Aceasta era în dzîlele lui Theodosie marcle împărat. Ş-au întins viața pînă la Leont şi Zi- // 255r
non împărat. Şi fusease din Carthagena, cetatea ce-i spre Arhidona. Şi cu orecare îndreptătură, cu alte patru fcate veni la Țarigrad. Iară Nectaric, ce era atunce patriarh, din arătare dumnădzăiască le priimi şi Ic botedză. Şi, întrînd supt viață călugărescă preacuviosa şi cu bărbăteşti trude şi durori nevoindu-sâ şi la vîrvul sosînd ncvoinței şi minuni spodobindu-să a face, şi pentru ceale viitorc a mulț au prorocit şi călră Domnul au purces de s-au preslăvit.

într-aceastaş dzî, pomenirea svinților măcenici Iulian şi Vasilissa şi solelor.

Svîntul măcenic Iulian, în vremilc era a lui Dioclitian şi Marchian Ighemonul în Antinoa, cetatea Eghiplului. Carele şi cu leage femeaia şie împreunată,Vasilissa anume, o feace a pețreacc in curățîie. Pre carea în mănăstirea dc femei o călugări şi el într-altă mănăstire să călugări. Şi era ighemon pre samă de 12 mii de bărbat.

** să slrîngc

Si deaca fu prins nclcnfidîndu-să de Hristos. cc batgiocorind idolii, spre mînie şi urgie prc ighemonul porni Carele îndată mănăstirea o arsă cu loc. întru cârca arsără toţ car., acolo năzu.să: episcop, preuţ si alai), clinei a oraşului; şi aşea li s-au lor ob.rş.t mărturiia. ara sv.nlul Iulian lins la nâniîiil fu Mtut şi cu IcKălun dc licr îmlăşurat şi cetluit îi zdrobiră osclc. Cmd şi unul den slujitor, ovit într-un ochiu. credzu şi fu tămăduit dc svîntul măcenic; şi-i tă.ară capul. Şi Cl.clsie, fiiul ighcmonului cu douădzăci dc voinici credzu în Hristos. derep-ce vădzu mortul cu ruga svîntului învis. Pcntr-accaca* cu poninca ighcmonului întîi îl închisâră; dc-aciia, în căldări înfocate fu aruncat împreună cu şeapte fii a cncadzului cc atunccşi crcdzură, şi prc popa Antonie, şi pre cel mvis din mort, Anastasie. Şi. nevătămat' ieşind cu darul lui Dumnădzău, mult crcdzură depreună cu maica Iu.

ChClS Şi astătînd svinţii denaintea lui ighemon, îndată cu niga lor idolii cei în capişte să sfărîmară / şi capiştea s-au prăpădit. **Şl** aduş fiind svinţii, îi legară de marginile mînulor şi piciorelor, îi împresurară cu snopi de papură unse cu oloi şi-i aprinsără. Şi, nebetejindu-i focul nemicâ svîntului Iulian şi cuconului Cliclsic. beliră pieile dc prc cap. Iară prcutului Antonie ochii cu undite scoasără şi prc maica lui Chclsic o spindzurară. Dc-acii. după aceastea, îi deaderă pre svin|i herilor, de la care svinţii nebetejiti râmîind ferit, cu sabiia li să tăiară capetele. Şi să face săborul lor în svînta lor mărturie ce-i apropc de tîrg.

intr-aceastaş dzî, pomenirea svîntului măcenic Carterie.

Acesta era în vremilc lui Dioclitian şi Urban, ighemonul de Chesariia Cappadochiei, preut şi didascal creştinilor. Şi casă dc svînta rugă zidind şi multe mulţimi de creştini adunînd, învăţa să să-nchine numai lui Hristos, adevăratului Dumnădzău Carele iaste şi pre altul să nu ştie fără de Svinţia sa Şi. clevetit fiind la ighemonul, s-au ascuns pre sine. Iară Domnul i s-au arătat şi-i dzîsă: "Pasă Carterie şi tc arată la ceia cc te caută şi cu voi fi cu tine! Că ţî să cade multe a păţî pentru numele Mieu! Şi mul) prin line crcdzînd s-or spăsî!".

Iară svîntul dc bucurie împlîndu-să şi mulţămilă lui Dumnădzău trimiţînd, pre sine să ivi" şi întîi în chisorc fu băgat. Dc-acii, astătînd naintea ighcmonului, i să porunci să jărtvască lui Sarap, idolului, iară svîntul cu niga l-au oborît gios. Şi pentr-aceaea, fu bătut cu paliţc dc 16 voinici şi patru îl (încă. Dc-acii, îl spindzurară la lemn şi cu briciul îi tăiară unghile de la mîn şi de la picioare şi cu unghi dc licr tot trupul ii pozdîră iară. Iară svîntul, cu ivirea îngerului ieşind din toate deasupra, să feace sănătos. Cc iarăşilc cu îmvăţătura ighimonului fu pus gios. Şi-i sfredeliră gleznele şi fierul cel de plug înfocat priimi prc piept. Dc-aciia, i să porunci a şedea în tigaie de fier înfocată foarte şi cu ţăpuşi de fier înfocate îi potricăliră picioarele şi-l aruncară în temniţă. Şi, deaca însără, i să arătă iarăş Domnul
256r Hristos şi-l dezlegă şi-l sănătoşe dc-l în- // noi. Şi-l scosă afară din uşile temniţii de-l pusă. Pentr-aceaea, şi mulţ dc carii-l vădzură sănătos, veniia la dînsul de să botedză şi de boale ce avea să isţcaliia. Pcntr-accaca, îl spîndzurară cu pietri mare la mîn şi la picioare şi pre pîntece bătură cu paliţc şi cu făclii îl arsără, stropindu-l cu iarbă pucioasă şi cu smolă. Şi, ranele grămădindu-să, şi iarăş plumb topit clocotind priimi în svîntul său rost şi coif înfocat în cap priimi; şi, cea mai de-apoi, în foc fu băgat. Laude dc imnuri şi de mulţămitc lui Dumnădzău trimiţînd, din care foc rămasă nestricat. Iară un jidov orecare din horbă foarte să mînie. Şi, apucînd un fuşte, îl înfipsă în costa svîntului, de-i adusă moarte. Şi-ntîi purceasă apă multă, cît stinsă şi cuptoriul, apoi ieşi şi sînge şi svîntul său suflet lăsă în mina lui Dumnădzău.

intr-aceaslaş dzî, pomenirea a dintru svinţi părintele nostru Chir, patriarhul de Ţarigrad. Şi să face săborul lui în cinstita mănăstire a oraşului şi în Besearica cea mare, duminecă.

Intr-aceastaş dzî, svîntul Attic, patriarhul de Ţarigrad, în pace s-au săvîrşit.

[nlr-accastaş dzî. svîntul proroc Samels Elamiteanul cu pace s-au săvîrşit.

Intr-aceastaş dzî. svinţii Agathon şi Theoctist cu pace să săvîrşiră.

Intr-aceastaş dzî, svinţii lui Hristos măcenici Theofil Diaconul şi Elladie Mireanul

Aceştia era libiiani dc la Liba. Şi pentru mărturiia lui Hristos prins, fură aduş la anthipat. Şi stindu-ş virtoş „ credinţă,,, zdăriiară vîrtos, dc-aciia, îi legară de mîn şi de picioare, cu foc şi cu fier la » to K S l h r t U n aSCUtitC " POtriCălira - Şi " multU! mUnCa lu^^u-să, deadere-ş

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, ÎN 9, pomenirea / svînlului măcenic Policicl.

Acesta era în dzîlele lui Dcchic şi Vallcrian împăraţii, în Mclitina Armeniei, voicvodzind înlîiul înlr-accl oraş, pentru I lrislos mărturisi. Că venind poruncă dc la neccslivul să aibă toţ a să lepăda cu giurămînt de Domnul llristos. Şi ccia cc nu s-or pleca să Ic fie moartea globă. Iară svîntul nimica nu să lemu. Cc, cu îndrăznire, pre Domnul llristos strigă dc mărturisi. Iară dîrjiia şi idolii necredincioşilor le-au zdrobit. Deci nice cu îmbunăciunile şi măguliciunile cneajiului nu s-au duplccat, nice dc olccăilurile şi bocetele femeii sale nu s-au îmfrînt. Iară măcenicului Nearh, priiatin fiindu-i, giurămînlurilc i-au pomenit dc l-au întării, temîndu-să să nu se scape de la credinţa Domnului Hristos, ne-ntors în mărturie arătîndu-să, acea de sabie priimi slîrşcnie. Şi să face săborul lui în svînta lui mărturie.

într-aceastaş dzî, pomenirea prcacuviosului părintele nostru Evstratie, făcătoriul dc minuni.

Acesta era din Ţara Tarsiia, ce să chema aşca, dc firşeaşte supt pusoarca ontimatelor, din oraş cc să chiamă Viţiani, din părinţ buni credincios şi în bişug vieţuind, anume Gheorghie şi Mcghetha. Bine de dînşii crescut şi îmvăţat şi împlînd douădzăcilca an a vîrstei sale, de dragostea lui Dumnădzău fu cuprins". Şi prc părinţ lăsînd, fugi de mearsă la părţile Olimbului, la mănăstirea lui Avgar, întru carea au străluminat Grigorie şi Vasilie dc pre maică-sa unchi. Şi la nevoinţa şi la altă toată bunătate de la dînşii dcprindzînd şi părul tundzînd, supt acel durios şi călugărilor de folos întrâport. Şi, deaca ş-au împlut dorul, tuturor fraţilor cu nevoitoare inemă şi cu smerit cuget slujiia, nemică de-a lumii veacului cestuia grijind, nice slrîngîndu-ş ceva şie, fără numai o rasă de păr şi alta de lînă. în cârca să culca ori în cc Ioc sâ tîmplă de odihniia puţintel, că loc n-avea osăbit. Şi spun că nice dănăoră nu s-au culcat de cînd s-au călugărit, nice prc partea cea slîngă s-au lăsat în toţ 75 dc ai, în carii nevoinţa // călugăriii sale au petrecut.

Şi, răpăosîndu-să cei doi de mai sus pomenit părinţ, marele acesta stătu nastoatel fraţilor, rugat de dînşii. Şi, dc vreame ce Leon acel cu nume de hiară, întoreîndu-să de la războiul bulgarilor, feace rădicare asupra împărăţîiei bunului în credinţă împărat Mihail şi luînd muiarea şi cuconii aceluia ce l-au priimit cu pace, dc-aciia, Icgînd şi tundzîndu-l, l-au izgonit la un ostrov împrotivă . Şi nevoiia să pornească iarăş eresa iconomahilor carea era stînsă dc demult. Atuncca fugind toţ, lăsîndu-ş casele şi acesta svînt aşeajdere, îndemnîndu-l marele loanichie, mearsă la moşiia sa.

Şi iarăş, deaca svînta Besearică ş-au dobînditu-ş svînta podobă în frîmşcarca svintelor icoane şi să vîrlejiră svinţii făcătorii de minuni părinţi la lâcaşele sale, veni şi marele Evstratie la mănăstirea sa, ostenind şi slujind toată dzua cu fraţii, fără nice o leanc de truda trupului. Şi noptea petrecînd cu staturi lipsite de tot somnul şi cu îngenuncheri şi nu numai aceasta, ce încă şi în cîntatul canonelor stînd la svîntul oltariu dc la-nceput pînă în fîrşit, de striga cu trăgănat cu sine TH nonUMBH!".

Iară minunile ce s-au fapt de dînsul fiind multe, nefiind putinţă a le pune în scriptură, carile ş-au luatu-le dc sămn că-i priimit la Dumnădzău. Şi, vrînd să să mute de la lume, chemă săborul şi le dzîsă: "Fraţilor, vreamea vieţii meale s-au agiuns cu Ursitul! Deci iubiţii miei fii, să ţîneţ bine şi să păzîţ vistieariul ce vă s-au dat pre mînă, cunoscînd că ceaslc peminteşti" sînt trecătoare, iară ceale viitoare sînt vcacinicc! Deci să nevoit să fiţ din partea celor spăsit!". Aceastea grăind şi făcînd rugă şi blagoslovindu-i şi rădieîndu-ş ochii spre ceriu, dzîsă: "Doamne, în mînulc Tale dau sufletul!" şi adormi somnul cel de răpaos, trăind 95 de ai.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, ÎN 10, pomenirea / a dintru svinţi părintele nostru Grigorie Nissis. Pre Grigorie, în dzeace, firşitul morţîiei l-au acoperit.

Acesta era frate Marelui Vasilie, luminat în cuvinte şi de pravoslavnica credinţă rîvnaci. Pentr-aceaea şi Besearicii Domnului Isus Hristos fu nastavnic şi cu svinţii ce să strînsârâ în Ţarigrad la al doile svînt săbor asupra ereticilor, de stătu pobornic şi nevoitor cu puteare de cuvînt şi cu răspunsuri din svinte cărţi dc-i birui. Că în lot fcaliul de îmvă|ătură străbătut în cuvînt şi în bunătăţi cu bună ispită luă biruinţă. Şi, sosînd la bune bălrîneaţe, adormi şi cătră Domnul purceasă.

Şi era la statul trupului întru tot sămănînd fratelui său Vasilie, fără numai că era cărunt şi veascl puţintel şi mai scund.

înlr-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru Dometian, episcopu de Melttina.

•* dc-acnui

Acesta era ia dxiWr iapararatai Iustin cehii Mic, lui Theodor şi Evdochiei ficior fiind. Carii trăia cu credinţi cea buna şi cu bogiţîie. Şi îmvâfind carie, de mfilepciunea cea de-afiua şi ceaea ce iade • svintde cârti dumnidziiefti. ŞL insurindu-si si preste puţină vreame munndu-i femeaia şi fcttrâdu-ş loatl nevoinţa la fikwfria cea spre ftimriadzaii, sâ feace arhiereu şi păsloriu aceii svinte

' rimă^^Sc trerfzaa de ai şi impmaiind viaţi sabastrească' cu mţălepciunca polhicească otasci no *fu* Masai celor de supt ascultarea sa prilej de spăsenie, ce şi a toată limba. Că multe ori Iwtanlaat •nparafnlde-au asedzat împMpiaperşilor hri HozroLcînd s-au rădicat asupra-i Vâram,de |-au scos den domnie, dad l-au făcut si dea şi dajde grecilor. Şi, făcîndu-ş priiatin pre acela şi pre apărând Mavrichie si pre impariteasa lui. Şi dobîndind la dînşii multă aveare, de feace svinte bJeurici fi bokiKc de săraci, si ftciad cafc spre Ţarigrad, s-au ripăosat mărgînd la Domnul Hristos. Şi t-au provodjl cu cmste. cum ci cade, cu tot plinul împărătesc // şi besericesc, pus în raclă şi petrecut cu Oda si catari, de l-ao intors la moşiia sa şi multe minuni feace in viaţa sa şi după ce s-au răpăosat. Şi si ace cftbcrul hu şi a svinbilui Grigorie de Nissa in svmta Besearică cea mare.

iatr-aceastaş dzi, pomenirea dintru svinti părintele nostru lui Marchian Preutului şi Iconomului de Dtnarira mare. S A .

S-au *nt de-aai cifră cen mare veaste

• **la ianpififSa** hn **Msuxauaa** şi Polberiei ficioarei, featii lui Arcadie împărat, fiind **da** uraţii **sii de la** Rânul **cd** bitrin venit. Şi feace besearică a svintei Irinei ce-i de către mare, •iiini **iiiaiul la acea** svinti **besearici** casă svîntului Isidor. Şi dzidi încă şi Besearică svintei Anastasiei cc BBtc **la intrările hri** Domnin. Carea o au izbăvit şi de arsura cea mare. Că încungiurîndu-o focul, iară rvutfal **acesta sond** uVasupia acoperemintului ş-au rădicat mînule spre ceriu de s-au rugat ş-au încetat **ncal.**

lari isaoriia **de** rîndul lui spune mai **de-**am anunţul facerile minunilor lui şi avearea ce-au fost **avîad de mulţi.** Şi **a** lui Dcvomţijusuiicească la sîmcea. Şi să face săborul Iui în Besearică svîntului **loan CrăstaeL** aproape **de** stema Mochisiei in *Daniile*. Şi să face săborul şi pentru marele cutremur **ce s-au** dopuri in **aceaea** dzî. la-ncepuujj împărăţîiei lui Vasilie Macbedon, cînd au cădzut si Besearică preasvintei frmnadriu-Niscatorei in stigmate si alte multe svinte besearici şi de-a valoma case.

fntr-**aceastaş dzî,** svintul Anunonie cu pace s-au săvîrsh-

Pentr-**a lor** svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, ÎN **11, pomenirea** preacuviosului părintele nostru Theodosie **CTunoTahaL obştejdd** şi indcreptatoriul pustiei. /

Acesta **pretuiluul pariatele aostra era** din satul Mogarisei, de eparhiia cappadochilor, ficior hri rYoeresk şi Evloghid. credincioşi. Şi intră în viaţă călugărească şi luă portul lor svînL Şi sosind Ia Ierusalim, **de-acoka** mearsă la Antiohiia, la marele Simeon Stîlpnicul, de la carele sâ-mvăţă şi **deprinsă** crescutul şi sporitul ce vrea să aibă spre bunălăţ, avînd să să facă păstoriu a multe

I^aaia, petrecu aproape de un looghin orecare pururea pomenit şi svînL Şi petrecînd în sunceaoa posmiciei, atha numai danaoară minca în săptamînă. Şi 30 de ai n-au mîncât pîine nice leac. **«; .UM** bunătate au nevoit intr-atha suiş de nălţime sosind, cît şi minuni preaslâvhe făcea. De vreame

P * ^ Părinte vedea pre rapăosatul şi îngropatul Vasilie ce i să şi

«i - **HL** Şi-l vedea venit *ia* besearică de cînta cu frafiî, ahă nime nu-l vedea. Şi nesupuind

. ' " •P"». unde «rea să să urdzască svînta mănăstire. Şi o femeaie ce venisă o u de cursa] sngehii nesumpinL Şi dintr-un grăunţ ce l-au blagoslovit şi l-au dat la cbelar feace

' " virsa jnnrţek de pune, ce era*" desearte. Şi un cucon cădzut într-un puţ au sosît •evMzu. dc I-au sec^ Ş, prunc», ce niştο. mort, de le era maica mai rea ca mai rea de o stearpă, o o-SJi ^. Tl'. , ^ CUCOM Ce mei si mior de lăcustă îngrozi de goni. Şi pre Chirie Coauut. **adecă hatmanul de Aaatol, nevătămat în** războaie l-au . feffitZI dînd-4,in doc, de păroşe

ruga, pugoripd pto, Ş-» Ymcade FFEÎPĂ A^^^ de s-au făcut. Şi pre , , i , &

primcjdea mării au scos, arătîndu-li-să la nevoie. Şi a mulţ ucinici fiind povafă fi învăţător, către Domnul s-au lăpăosaL Şi să face săborul lui întru cinstita apostolie a svmţuor Petr şi Pavel.

Intr-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru // Theodosie celui de Antiohiia.

Acesta dintru svinţi părintele nostru Theodosie, ahuL iaste nevoitor din cetatea Anbofaiei, născut din părinţi luminat şi bogat. Carele audzînd odănăoră glasul Domnului Hristos din svînta Evanghelie foarte cu-nţăles, părăsi casa, bogăţîîa şi rudeniia şi alahe toate. Şi să dusă la locuri dease de către mare. Şi facîndu-şi un bordeiuţ micuţ săruta viaţa călugărească, cu haine de păr îmbrăcrndu-să şi preste piiale purtînd fier greu îmbrăcat, unul pregiur cerbice, ahul pregiur mijloc şi 2 la îmbe mnule. Şi, păzind ruga şi rîcodeala, pofta şi mîndriia şi alahe patime a trupului le adormiia. Şi părul capului nelăut şi lung pînă la picioare. Şi lucra de făcea aoria coşnice, aoria făcea mici ogoară în pădure şi sămăna de-ş făcea puţinea hrană, de-i era lui şi cui era cu dînsul neraerrti din streini. Şi, vream ea sporind şi veastea lui lăţîndu-să, mulţi năzuia la dînsul de poftua să petreacă viaţa Iul Pre carii priimindu-i în pustiia aceaea, altă cetate cerească feace.

Şi acolo, dănăoră ncmerind oste de agarean, nemică rău nu le feace, ce încă şi de fericind stidindii-să, sâ dusără de-acolea. Deci pentr-acea viitoare de agareanL, lăsă puşti ia fericitul şi veni la a sa moşie. ŞL făcîndu-ş o mică colibă cu dînsul şi alţîi orecarii, lucra sufletescul lucru. Şi dzicea către cei cu dînsul câ "Săvai că să şi stidiră de noi agareanii, ce ia că scrie oreunde de noi să dăm loc miniei! Şi Hristos fugind de Irod, pre noi îmvăţînd, aceasta o făcea! Ce încă ne-am şi îmvăţat să nu ne aruncăm în iscuşeoii! Dară ce ne va opri pre noi de la sufletescul lucru moşiia, deaca vom vrea!". Şi, mai trăind puţinei, să pristăvi către Domnul.

într-aceastaş dzî, săborul a svinţilor dzeace mii de îngeri; şi să face în nontrul mărturiei svmtei Anastasiei într-a domninei EH BOat'. Şi pomenirea svîntului apostol Marco aprope de taurul* şi svîntul Ştefan cel dea Placbediane şi svîntul Tbeodor şi arhimandritul Agapie; şi pomenirea svintei EvpaxJeL/

într-aceastaş dzî, svîntul Mair bătut s-au săvîrşit

într-aceastaş dzî, preacuviosul Vitalie cu pace s-au săvîrşit.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 12, pomenirea svintei măceniţe TatJianeL

Aceasta era din Rîmol cel bătrm, în dzîlele împăratului Alexandru, din tată ce-au fost în trei rînduri boiarin mare de sfat, ce să dzîce ipat, şi consul şi diacon în cinul besearicn. Şi pentru ce mărturisiia pre Domnul Hristos, fu adusă la-mpăratul. ŞL cu dînsul mtrind în idoinha, acei idoK într-însă ce era cu a ei rugă le clăti şi le trinti gios, de le răsîpi. Pentr-aceaea, fu bătută preste obraz şi cu undiţe vederile îi sparsără. De-acu, o spindzurară şi o strujiră şi rasără capul, de-acii, dmdo-o fierilor şi focului şi ieşind nevătămată, fi tăiară capul.

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului măcenic Petr AvesalamiL

Acesta cu a credinţei blagocîstie şi cu a trupului virtute înflorind, in tmireaţe de vîrstă, cu îndrăznire, pre Domnul Hristos au mărturisit- Iară boiariul cetăţii Elefteropolului prindzmdn-l şi, nice cu măguuturi înduplecîndu-l, nice cu-ngrozăciuni mfruigmdu-L cu foc s-au săvîrşit, întru carele cununa mărturiei svîntul ş-au ciobindiL

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului măcenic Mertie.

Acesta fu adus la DioditiaB împărat, fiind căpitan pre şireagul mavrilor. ŞL silit la jărtvă să facă idolilor şi ne-nduplecîndu-să, fu descins de briul cd de boierie şi hăcuit trupul de bătăL Şi rabdă muncile cît nice glas să lase să vaiete, cît s-au mirat şi s-au buigirit tiranul. Pentr-aceaea şi muM ceas munca întmdzîndu-să şi nerămîind loc // făiâ rane şt ucisături pre trupul măceaicului, învăţă de-l lăsară de la muncă şi-l aruncă în temniţă. Şi, deaca trecură opt dzîle şi multă posocă cruntă dintr-acel svînt şi răbduros deaca cursă şi să feace pulore multă. Deci, de durori, obosind fericitul, cinstitul său suflet la Dumnădzău în mîn lăsă.

într-aceastaş dzî, svinţii opt măcenici de la Nichea de sabie să sâvîrşiră.

într-aceastaş dzi, svînta măceniţă Evthasua de sabie s-au săvîrşit. Stih:

Lui sîngur mîntuitor hanii Hristos duce
Al său cap Evthasiia-n sabie cu dulce.

într-aceastaş dzi pomenirea preacuviosului părintele nostru şi făcător de minuni Iue şisvmml măcenic Tbeodor de Evhaha şi preacuviosa Theodora de Alexandriia şi svîntul măcenic Alexandru, aprope de svinţii apostoli.

Pentr-a lor svinte rugi, Diimnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

* strai, *ocoie*

ÎNTR-ACKASTA LUNA, 13, pomcnircn svinţilor măcenici Ermil şi Stnilonic.

Aceştia era la vrcimicn lui Licliinic împărat. Şi era svîntul Ennil prc cinul besearicii diacon. Şi astătînd naintca-mpăratului şi a lui llrislos svînt nume mărturisind, întîi cu dc aramă bice preste fălci fu bătut, dc-aciia. cu trâsinc fu strujit. Şi prc Stratonic chemă către îndrăznire, priiaten fiindu-i şi la patimile lui durîndu-l. Că. alunec cînd bătea prc svîntul Emril cu toiage şi cu lănci de carile i s-au spart pîntccclc şi inema. întoreîndu-sâ şi vădzîndu-l, Stratonic lăcrăma şi-ndată fu priceput că-i partnic şi-ntr-o voie cu dînsul. Şi-ntrcbîndu-l împăratul, să mărturisi creştin. Deci fu bătut şi împreună cu Ermil fu aruncat în Dunăre, unde şi fericita fîrşcnie amîndoi luară. Şi să face săborul lor în casa cea dc rugă a lui arhanghel Mihail cc iaste în Oxiia. /

într-aceastaş dzî. pomenirea părintelui nostru lacov celui de la Nisiva.

Acesta născut, crescut era din cetatea cea mare Nisiva şi, pustiasca şi săhăstreasca viaţă îndrăgind, la naltele vîrvuri a munţilor au sosît şi a pustiei nevoi bărbăteaşte răbdînd, vara pălit, iarna de răceală şi dc ger căznit. Iară hrana îi era samoraslebîlii şi băutura cu măsură; cămeaşea îi era tearfă aspră şi prost aşea trupul îş zmăcina. sufleteasca hrană pururea aducînd sufletului. Dintr-aceasta la Dumnădzău ş-au dobîndit îndrăznire şi ceale viitoare le prăviia şi puteare a face minuni din a Duhului Svînt au dobîndit dar.

Odănâoră, trccînd prc un loc şi mădărindu-să de ruşine neşte femei vădzînd la o fintînă, săcă izvorul şi prc dînsc Ic feace cărunte. Şi, rugat fiind, apa iarăş feace să izvorască, iară pre femeile accalca Ic lăsă într-aceacaş podobă să rămîie. Şi prc un giudecătoriu pers, giudeţ strîmb vădzînd că face. o piatră marc cc dzăcea supt dînsul blăstămă de-l zdrobi. Şi neşte maniaci, pre unul dintru dînşi lăcîndu-l mort şi cerşind la dînsul milă, cu adevărat l-au datu-1 morţîi. Şi iarăşi fu rugat de li l-au învis.

Şi timplîndu-să să aibă prăvoscadaniia Nisivei svîntul şi la săborul svînt de Nichea să află de faţă. Iară Arie. după cc fu lepădat şi siliia iarăş să între în svînta Besearica, acesta marele lacov cu ruga l-au umorii, dc au ieşit maţele dinlr-însul.

Şi Savorie. împăratul perşilor, apueîndu-să să bată Nisiva, tot fealiul multe meşterşuguri făcînd, arălîndu-să sîngur svîntul feace de fugiră perşii, pornind asupră-le muşiţc şi ţînţari ca nuorii de care caii şi pilii potricălit rumpea legăturile şi fugiia. Care, deaca vădzu împăratul şi cuprins de nepriceapere, să dusă la ale sale fără de facere. într-aceastea luminînd minuni şi mari lucruri dumnădzăiescul lacov şi plin de dzîle fiind, cu fericinţă s-au răpăosat.

într-aceastaşidzî, svîntul măcenic Athanasie bătut cu // toiage s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî, svîntul Pahomie şi Papirin în pîrîu să săvîrşiră.

într-aceastaşi dzî. obnovleniia lui svetîi proroc llie la mănăstirea de Rîpa adîncă.

Pcnlr-a lor svinte rugi. Doamne miluiaşte şi ne spăseaşte! Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 14, odovaniia svintelor bogoiavlenii şi svinţii părinţi în muntele Sinaiului ucişi. Stih:

Săbii ce lucrară aciia mort mulle
Ş-alţîi o păţîră bărbat dc mîn crunte.
Pre călugări. în 14, ucisă sabiia.

Aceştia, călugărească viaţă dorind, dc la toate a lumii luîndu-şi iertăciune, lăcuia în pustie. Cu carii era şi fericitul Nil, carele fusease şi eparh' în Ţarigrad. Carele şi cu puteare de cuvînt şi cu darul Svîntului Duh prea bune cărţi au încheiat, îmvitătore la nevoinţă călugărească. Şi petreacerea şi prada şi uciderea preacuvioşilor o au scris. Că aceştia fură ucişi de varvari ce le dzîc vlemniiani, de la Aravna pînă la Eghipet şi la Marea Roşie, despre pustie întins.

Şi. mai nainte cu mulţi ai, în dzîlele lui Dioclitian împărat şi Petru, patriarhul de Alexandriia, s-au ucis şi alţii, săhăstnnd şi aceia în muntele Sinaiului. Că, ieşind sarachinii aceia ce şi ei lăcuia în muntele Sinaiului. murind mai-marele lor, pre mulţ ucisără din săhastri. Iară alalţi scăpînd la cetate, să arătă sarachin.lor. preste nopte, pară de foc ardzînd tot muntele. Şi para să suia pînă în ceriu. Şi vădzînd sarachinii să spăriară şi, Icpădîndu-şi armele, fugiră. Deci acei întîi ucişi era 38, plini de rane pre trupurile lor. Ş. 2 să aflară într-înş vii, Sava şi Isaiia, iară cei ucişi era unii de tot tăiat capetele, alţîi să ţinea de o parte capul în piiale, alţîi în giumătate era tăiat. Şi-i astnicară acei 2 părinţi carii / spusără şi viaţa şi sfirşemia lor.

Intr-aceastaş dzî, pomenirea svinţilor 33 de părinţi, în Raithu ucişi de arapi, să săvîrşiră. Stih.

la-ntn Raliul cuconi, aemu Avvadii piînge Raitho pre hăcuit în săbii.

Aceştia fericiţi părinţi călugărească nevoinţă petrecea acolo' unde sînt ceale 12 tintîni dc apă ş, ceale 70 dc steble dc linie. Iară neşte vlcmmii 300, întrînd în vase mare şi trecînd luciul Ethiopii şi venind la un loc de aflară curabie şi trccură dc veniră în lăcuinţa faraniţilor. Şi ieşind faraniţii în limpinarca lor, să iinfrinsârâ de vlcmmii şi pcriră bărbaţi 307. Iară viemmiii, luînd muierile şi copiii lor, laramlilor, mearsără la cetate unde-ş avea svinţii" + besearica. Carii închidzînd porta ş-aştcpta moartea. Şi, deaca mirară varvarii şi n-aflară bani şi avearc, prc loţ ucisără. Şi luînd prada, să dusără să treacă. Şi, ncaflind curabiia carea podvodarii o afundară şi fugiră, să mîniară şi giunghiară toată prada şi să giunghiară şi ci unu pre alalţi.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru Thcodul, fiiul lui Nil celui înţălept

Acesta era ficior lui Nil Inţălcptul ce-au fost eparh'" în Ţarigrad. Şi, lăsînd slava lumii să dusă în călugărie la muntele Sinaiul cu fiiul său. Deci aceşlia şi alţîi pre-acolo lăcuind şi călugărească viaţă petrecînd, de năprasnă loviră varvarii. Şi începînd a giunghia pre svinţii părinţi, Nil putu de fugi. Iară fiiul lui fu robit cu altul orecare tînăr; şi-i ducea legaţ. Şi, dcscălccînd la mas, vrea varvarii să giunghe pre tinerii, să-i facă corban luceafărului cc răsare naintea soarelui. Deci unul scăpă de fugi. Iară varvarii adormind, sorele răsărind şi luceafărul ascundzîndu-să, nu giunghiară pre Theodul. Şi, vrînd să-l vîndză, le da numai doi galbeni. Şi, golind sabiia, unul veni să-l giunghe. Atunce îl cumpără episcopul şi-l slobodzî şi bine // vieţuind răpăosă. Şi să face acestor svinţi părinţi săborul depreună în cinstita apostoliia lui svetîi Pavel, ce-i în Orfanotrofiia, unde hrănesc săracii.

Intr-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru Ştefan ce-au făcut mănăstirea Hinolacului.

Acesta era dc la Părintele sorclui, dc rudă bună ca marele Iov, dinceput nevoinţasca viaţă rîhnind, pre la mănăstirile bărbăteşti pregiur Iordan şi la pustie cutrierînd şi a tuturora petreacere dcprindzînd. Apoi au sosît la Ţarigrad, în dzîlele lui Leon Isavru. Şi, priimindu-l ospe svîntul patriarh Gherman şi la dînsul vreame orecîtă mînînd, multe de la dînsul deprinsă. Şi spre folos sfat ş-au luat, fiindu-i sfătuitoriu bun la treabe.

Şi unde-i aemu mănăstirea Hinolacului ce-i de dînsul făcută au lăcuit. Şi mulţime de călugări adunînd, pre carii cu dojana şi-mvăţăturile i-au cîrvitu-i lui Dumnădzău de măsură şi, la vîrstă, i-au rădicatu-i în plinul lui Hristos. Şi bine obîrşind viaţa şi răspunsul binelui dc ceaea lume acicea luîndu-ş. cînd vru să purceadză, petreeîndu-i sufletul cu slavă, precum cei din curăţîie destoinici vădzură şi a mulţi spusără, de la aceaste de gios către ceale dc sus lăcaşe zbură.

într-aceastaş dzî, svînta măceniţă Agni, la întunecosă temniţă băgată, să sfirşi. Stîh:

închidzînd pre Agna-n casă-ntunecată,

îi agonisiră casă luminată.

într-aceastaş dzî, de KHDHCfldCVd, Dumineca mitariului şi fariseului. Stîh.

Fă-ţi, în besearica ruga nesămaţă,

Că smeriţii sînt lui Hristos Iară greaţă.

Pentr-a svinţilor tăi rugi, Hristoase Dumnădzăul nostru, miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 15, pomenirea preacuviosului părintele nostru Pavel Thiveanul, / stebla Thivaidei, n-a cinsprecea, răposa Pavel fără prihană.

Acesta era în aii lui Dcchic-mpărat şi Valerian, gonitorii de creştinătate, fiind de la Eghipet din Thivaida de Gios. Şi pricepînd că cumnatu-său va să-l pridădească, că-i oprisă şi partea ce i să veniia de la părint, fugi depărtîndu-să la munţi. Şi, pururea, mai în nontru băgîndu-să, schimbă cu lungitura vremii patima sa. în loc dc-a să teame de gonitori, stătu în jelanie de călugărie. Deci sa apropie la peştera orecăruia, întrînd într-adînca parte a pustiei, întru carea toată lungimea vremii custului său, petrecînd în pace şi fără lurburare de patime, către Domnul au răpăosat.

De-acesta spun că marele Antonie, aflîndu-1 şi de ne-ndemîna locului şi de lungimea vieţii şi de depărtat s-au minunai. Că aşeaşi, întîi şi mainte dc alţîi, la mai în nontrurile pustie, au cutedzat dc-au întrat. Şi a nevoinţei întinsă alergătură pînă într-o sută şi 13 de ai, că atîta au vis, deaca s-au osab.t d.n tînără vîrstă dc la grijile lumeşti.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru loan celui pentru Hristos mişel. Carele şi i s-au pus numele Calivit, adecă Colivnic.

în cinspreace loan ş-au mutat coliba-n ceriu.

* în Sina

** părinţi

Acesta cn. în Țarigrad fii., lui Evtropic Sincliticului, adecă boiarin dc sfat, şi maică-sa .lieodora. Si din cepului vîrs.ci aşeaş, din şcola imvă|ăturilor căr|îi, neştiind părinți, lui, mec dascălii lui. s-au adunai pre-ascuns cu un călugăr şi mearsă la mănăstirea Neadormiților şi să feace călugăr. **Şi s**-au deprins prc sine a trăi viață aspră.

Iară vrăjmaşul, luptîndu-l cu donil părinților, birui şi într-accasta prc pizmaşul, că, spumdu-ş Kîndul la egumenul şi cersindu-ş dc la dînsul şi dc la toț frații iertăciune şi mgă spre-aceaea ca să fiica cc ş-au gîndit şi-mbrăcîndu-să în haine mişcalc. mearsă la casa sa. Şi acolo-ş feace o colibă mica dc
3r nclrccu într-însă o samă dc ai, batgiocurit dc slugile sale, denafara porții prăvmd prc tală- // său ş. pre maică**-sa** cum mărg cu atîta nălucire lumască. Şi Icrmdu-sS în portul acel m.şelesc necunoscut. Iară cînd au venit ceasul să să sfirşască au chemat prc tată-său şi pre maică-sa de 1. s-au dat a-l cunoaşte că-i lîcioml lor cu I-vangheliia cc-i fusease făcut ferecată cu aur cînd era cucon dc-mvăța carte. Şi, deaca-l cunoscură. ş-dcade sufletul în mîna lui Dumnădzău.

într-aceastaş dzî. pomenirea svîntului măcenic Pansofic.

Acesta era din Alexandriia. ficior lui Nil, ce-au fost cinstit cu boierie de antlupal. Şi prin avearea bogățiici şi istcțeala firci şi bunătățîmarea lătînc-său la vîrvul învățăturilor s-au suit în cartea clincască şi în creştinească. Accsla, după sfîrşcniia tătîne-său, ş-au împărțît avearea la lipsit şi la săraci. Şi să dusă la pustii, părăsind ccalc pemintcşli şi cercînd pre Domnul Hristos. *Şi în* 27 de ai petrecu în pustii şi la singurătate vorovi cu Dumnădzău şi mintea de la ecaste de gios înălțînd cătră ceriu.

Şi, dc vreame cc nu să putu tăinui atîta bunătate a lui, fu pîrît la Avgustalie, ighemonul de Alexandriia. Carele era de la Dcchic asupra creştinilor luat război.

Deci. astălînd naintea lui şi dintr-alc lor basne a lor înşelăciune înfruntînd şi a muncitoriului' minte si simeție ruşinînd, fu bătut foarte; şi, aşea, dobîndi măcenicească cunună.

Intr-accastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Cozma Poeticul, episcopul de Maiuma, Agl.iopolitul.

Dc rîndul acestuia svînt acesta cuvînt din părinți ne-au venit. Că tatăl lui loan Damaschin. din rudă bună fiind, plin de bogățîie şi dc slavă şi cu alaltă cinste vederosă lumască podobit şi lăcaşul avîndu-ş în Damascul în cel vestit şi luminat, au priimit la sine pre un orecare dc asicrați. om foarte-mvățat şi întâlept. Carele pre fiiul lui, pre loan, au îmvățat la sîmceaoa obîrşiei îmvățăturilor dc-afară şi din nontru, adecă elincască şi creştinească. Şi aceasta să veade din ostenitele lui scripturi şi canone.

Acesta fericit / tatăl lui loan. ce dzîsăm, a înțăleptul întru tot, priimi de luă la sine şi pre Cozma fcncitul, cucon fiind încă, dc sărăciia şi de mişeltatea de cea dc-apoi bătut. Şi, crescîndu-l în milă, ca un fiiu II numiia. Şi preste toată îmvățătura dumnădzăiască şi omenească îl petrecu. Deci vas de ales să feace fericitul Cozma. Ce cu ispiteala n-ii lesne să-1 cunoştem, de ce samă la cuvînt şi la minte s-au făcut, de pre a lui ostenite canone şi tropare şi alalte scrisori, cu de-adinsul deaca le vom ceti. Ce, de vreame cc de cea mai înaltă petreacere poftiia, călugărescul giug priimi. Şi ca o stea strălumina. F.piscop dc Maiuma să hirotoni de patriarhul Ierusalimului. Deci bine şi cum lui Dumnădzău place viețuind şi turma îndereptînd prc păşunile spăseniii şi la adînc de bătrîneațe sosînd, răpăosă cătră Domnul.

într-aceastaş dzî, svinții şease părinți cu pace să săvîrşiră.

Pcntr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 16, închinarea cinstitului lanțuh a svîntului apostol Petr.

In aceasta dzî închinăciunea cinstitului lanțuh a svîntului Petr facem. **în** carele svinția sa au fost legat, precum apostolul Luca la *Deaanii* istoreaşte de spune că l-au legat Irod Tetrarhul şi dezlcgmdu-să depregiur dînsul din iavleniia îngerului, orecarii din credincioşi aflară şi-l țînură, cruțînd de la unul la altul, pmă ma. apoi credincioşii îl adusără la Țarigrad. Şi fu pus în besearică lui svetîi I cir. cc iaste in nontrul Besearicii ceii mare, unde şi săborul lui să face.

Inir-aceastaş dzî, svinții măcenici şi fraț buni Pevsipp, Elasipp şi Mesipp şi Neonila, moşea lor.
c n?- *1* la x C * P P adochiiatrci g camcni > a îmvăță cai tineri ştiind şi a-i alerga pre cîmpi.
d „ ? i ^ « « « a lu' Nemesidios, chemară şi pre moşea lor la masă, să mănînce cu d.nş,,. Iară *II* ea, cu multă vreame mainte fiind lucrurile Domnului Hristos, le povesti socoteala
Z ^ *e* *Z* ^ *T* ^ **f** mt,a S*re nOL Şi 0Cărîia idolii limbilor Şi"' mugiră- Iară aceaea poveaste mdată le fu de spăsen.e prilej , tot însul de înşii chitind acealea ce văzură în visul lor în

* tiranului

" porneai!

Acesta era «le la «liric den Avion, așea sâ chiamă locul, cliric a într-insul svînta lui Dnmnădzău bcseancă. Ș, lu.nd vasele besearicii, pentru să le ascundză de nava a păgintr Și c'usabiia '" să jărtvască lui Dionis și nc-ndupleeîndu-să, fu umoritdc

Pcntr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaște și ne spășească.

INTR-ACEASTÂ LUNA, 17, pomenirea preacuviosul părintele nostru Antonie Marele- în 17 pre Antonie de de-acicea rădicară.

Acesta dc Prc rudă era eghiptean, din părinți și din moși credința lui Hristos îmvățat. Ș-au vieţu.t in dz.lcle Iu. Dioclitian și Maximian. Ș-au întins pînă la Marele Constantin împărat ș-a fiilor lui. Și, dindu-sa la petreacere călugărească, atîta întrecu pre toți, cît rămasă cap și izvod altoralalț Și cc-i mai cu slăvit lucru că, și întîi sau și apoi, după foarte puțintei, stătu nacealnic și îmvățătoriu vieții aceii mai presus de firea omenească. Și cu sine așeaș cu totul au sosît la sîmceaoa obîrșiei, precum arată istoriia cea de dînsul. Ce însă ceale strigate de rîndul lui la toț soscaște să să povestească. Și atîta trebuie a dzîce că, în muritor trup fiind, s-au / depărtat și s-au osăbit dc dînsul și vedea suișurile sufletelor omenești; și pre dracii ce le dosădiia. Care lucru iaste al său" firii ceii cugetărcațe și fără trup. Și, cuslînd 105 de ai, cătră Domnul s-au mutat. Iară săborul lui să face în prcasvîntă Besearica cea mare. Și viața lui s-au scris de marele Athanasie, episcopul dc Alexandriia.

într-aceasta dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru Theodot, episcopul de Chiriniia Chiprului.

Acesta era la Lichinic împărat și Savin Ighemonul de ostrovul Chiprului. Și, pentru mărturiia în Hristos, la ighemonul fu adus și bătut cu vine de bou. Și de-acii, spîndzurat și carnea zgîrîiată și pre pat de her înfocat fu întins. Și preaslăvit cu darul lui Dumnădzău, fu izbăvit de foc; îi bătură pirone în talpe și-l siliră să alearge. Și aruncîndu-l în temniță, să părăsî gona și cu porunca Marelui Constantin fu slobodzît din temniță. Și, trecînd doi ai, călră Domnul răpăosâ. Și să face săborul lui în Besearica preasvintei Dcspuitorei nostrei Dumnădzău-Născătorei în Armatiia.

într-aceastaș dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru Iulian.

Acesta întîi ș-au pus coliba la locul ce să chiamă Osroinon, lîngă apa Efratului. De-aciia, sosînd la adîncul pustiei, întră într-o peșteră, mîncînd pîine dănăoară în săptămînă, și-ncă de mălai și necernută, îndulcită cu sare și bînd apă cu măsură. Iară hrană și measc scumpe dezmierdate ruga și cînlarea de lauda lui Dumnădzău îi era. Și, pentr-aceaea, toț mergea cătră dînsul, dorind să să-mpreune cu svinția sa.

Acesta trecînd odată prin pustie și tîmpinînd pre un zmău, făcîndu-ș svînta cruce, îl feace de crepă. Și un cucon ce leșinasă de seate l-au mîntuit de moarte, făcînd rugă de-au izvorît o fintînă și dusă la ruga lui. Și besearica feace în piatra în carea Moisei s-au spodobit de-au văzut pre Dumnădzău, precît iaste putință omului a vedea, // și într-însă oltar au rădicat. Intru care, dănăoră, făcînd rugă audzî glas grăindu-i că spurcatul porc ot slîpnicul Iulian s-au ucis (Ca l-au din ceriu Dumnădzău ucis în pustie mărgînd asupra perșilor)'". Și un cucon a unu femei ce ș.-l socotua ș-au cădzut într-un put. Au ieșit cuconul deasupra din puț și nevătămat pentru ruga svîntului. Și pre Asterie, ce era hirotonit episcop de ariiani, ce să făliia pentru limba la cuvînt slobodă, ș> să ispiti sa sa-ntreabe din leage cu svîntul. Iară svîntul cu ruga l-au dat morții. Și, făcînd ș-altele multe ș. mare minuni, apoi de toate, s-au mulat la acea ne-mbătrînitorc și fără voi-reale viața fericita.

într-aceastaș dzî, preacuviosul Ahilef în pace s-au săvîrșit.

Ahiles cu arme ectăț de gios sparge.
Ahiles prin trude-n cer bogății trage.

Pontr-a lor svinte ruci Dumnădzău miluiaște și ne spășească.

TNTR-ACEACT **18**, Pomenirea **a** dintru svint părinți, noștri Athanasie ,, Ch.nl, patriarșii de Alexandriia. Stîh:

Pre Athanasi și murit viu v-o dzîce
Că direpțîi sînt și morți vii în ferice.

* Hachus
** proprium
•** svîniul **Mvccuric**

Tâccarca lui Chirii astâil/t să pomeneaşte.
Dc-au şi răpâosal. din câr|i ne vorovcaşlc.
Răpâosal Athanasie. s-au aslnicat in 18.

Dintr-accştia amu svîntul Athanasie era în dzîlele Marelui Constantin împărat. Şi la mtiiul săbor în Nichca nefiind încă episcop, cu cuvinte dc în|ălcpciunc şi răspunsuri din svînta Carte prc Arie au ruşinat Iară după morlca lui Alexandru, stătînd arhiepiscop Alexandriei, pus dc Constantin, cu multe închisori şi urgii depărtate fu supărat dc împăra| după mortca Marelui Constantin, că 42 de ai au pătît goană pentru svînta pravoslavie de-ndemnătura ereticilor ariianilor. Şi biruind toate, ca un biruitor mearse/la Dumnădzău. împlîndu-ş nevoinţa.

Iară svîntul Chirii era în dzîlele lui Ilicodosic acelui Mic, nepot de sor lui Iheofil, patriarhul de Alexandriia şi scaunului lui Diadoh'. Ş-au fost şi prcdstatcl în svîntul săbor de Efes cel al treile. Şi pre necredinciosul Ncstoric au oborît. carele huliia împrotiva Preasvintei Dumnădzău-Născătoarei, Dcspuitoarci noastre, făcînd dogmatc reale. Şi aşea, cu multe străluminînd bunătăţ şi îndereptări, cătă Dumnădzău s-au răpăosat.

Şi era pc chipul trupului amu marele Athanasie la măsură de vîrstă, can spatoş şi can ghibos, vcascl la faţă şi bun. *IJI* pcliţă frumos, plcşiv, la nas plecăţăl, podobit" la falcă cu barbă nu lungă, ce lătişoră şi puţin'" tăiat la gură. Nu mult cărunt, nu foarte alb, ce can rusav"". Iară svînlul Chirii, orece puţin mai ncated. smedişor, cu sprinceanele groase şi mare încujbate rătund, lins la frunte, gros la nări împresurat, lat la buca obrazului şi gros la budze. Puţinei pleşiv la frunte, barba deasă şi lungă. Rar şi galbăn la pâr, abia mesteca cărunteaţe. Şi să face săborul lor în svînta mare Besearică.

Intr-accastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Marchian.

Acestuia era moşiia Chirul, apoi pustiia. Şi lăsînd aceasta ş-aceaea, are moşie ceriul. Că, lăsînd strălucoarca rudei sale. că era din rudă marc şi unul din cei mai mare şi mai vestiţi a-mpăratului, şi mearsă la nontrul pustiei. Şi făcîndu-ş mic bordeiaş, nice trupului de măsură şi ocolind cu gărduţ, şedea acolca închis, pururea osăbit dc călră iotă fiinţa omenilor şi cu Dumnădzău tuturora pururea vorovind. Şi ruga o tîlniia cu cîntarea. iară prc îmbe, cititul svintelor cărţi. Mîncarea îi era pîinea sacă, trei unghii. Ş-au socotitu-ş pururea de mînca cătră sară, dănăoră în dzî, şi să nu să sature, că postul adevărat iaste acea de pururea să fie lipsă. Şi, trecînd puţină vreame, pre mulţi au priimit ucinici. Şi
266r dintr-aceştia s-au răsădit // multe cu miile chilii. Şi era de alîta dar plin, cît, de cîte ori ce vrea să deşchidză cartea, să citească, nu-i mai trebuia luminare, cc, de sus, îi strălumina lumină şi aşea îş ceti ia ecteniia.

Odănăoară, au săcat pre un balaur numai cu sămnul svintei cruci. Carele să trăsease de-i venisă la chilie şi-i gîrbiia asupra. Şi ca neşte paie l-au ars şi l-au fărîmat. Acesta făcătoriul de minuni, părintele nostru, ş-altc mai multe ca aceastea au făcut. Şi pre mulţi la bunătăţ au îmvăţat. Şi aceaste peminteşt părăsind, s-au mutat în ceriu.

într-aceastaş dzî, svînta măceniţă Theoduli. Stîh:
Osîndiră de frigări pre-a lui Dumnădzău şarbă
Robii a strigoilor celor fără dc treabă.

Aceasta era din cetatea nazarveilor, în împărăţîia lui Dioclitian. Şi, pentru credinţa în Hristos şi mărtunia, astâtu nainlea cneadzului Pelaghie. Şi forte tare muncită, feace minune şi pre mulţi trasă la credinţă în Hristos. Dintru carii era Comendarisie şi agiutoriul Eladie, cărora Ic şi tăiară capetele. Iară svmta cu ţăpuşi dc fier înfocate ţîţele îi potricaliră, de-acii, o spîndzurară de cosiţe într-un chiparis şi piciorclc cu pironc dc fier le găvozdiră. De-acii, în cuptor îmfocat cu alte svinte împreună o aruncară. Şi mult feace rugă. Cu mînule întinse deade sufletul la Dumnădzău.

Intr-accastaş dzî, svînta măceniţă Xeni în foc s-au săvîrşit. Stih:
Hristos au venit fă bag_, | . . . focu^
Xcni pentru dînsra bdă arsă cu totul.
Pcntr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

* **moştenitori**
phn

— • pUviţ
. . . . .ÎPU»
. . . . .* bodzilor
. . . . . . **alergind**

Macarie dc pămînt fugi departe,
In fericita ceriului s-au suit parte /

Acesta iaste pustiei născut, crescut, din moi **unghi** bunătățile petrecînd. Şi acealea îndrăgindu-le s, cupr.ndz.nd, dumnadza.csc lăcaş şă feace. Că atîta răbdare într-a bunătăților sudori ş-au **agonS** cît ş, asupra duhurilor necurate dobîndi puteare şi i , - , , adaos lui încă şi a sămăluinter **da?"** le fi**.lore** gicua ş. altor minuni făcător au fost a multe. ' '

Deci pcntr-accastca, cu multă rugăminte îmbiat de arhiereul de-atunce, de priimi hirotonie de prcuț..c,_ncrabdmd arhiereul sa stea luminarea supt speaic ascunsă şi aşteptînd din pipăire să-şi sv.nțasca mina. Carea, deaca fu, m camai aspră şi grea petreacere să deade pre sine svîntul. Că-ş feace gaură pre supt pam.nt dc la chil.ia sa, lungă ca la giumătatc dc stadie. Şi peşteră la capătul găurii tot cu mînule sale ş-au săpat. Ş. cmd î. vrea veni glotă de i să dodeia, c1, pre-ascuns, să ducea pre supt pămînt la peşteră, dc sa ascundea şi nime nu-l găsîia. Iară pentru mîncatul **şi** băutul, iaste mult a scrie şi a spune. Că trupul lui ş-a obrazului față mârturisăsc postul şi ținearea lui acea covîrşită.

Acestuia, odată, venindu-i la vorovă un eretic, începătoresc drac avînd şi dzîcînd că nu iaste îmviere morților, învisă pre un mort de-l ogoi şi-i arătă dereptatea. Şi dzîcea svîntul că sînt ceate de draci două: una, ceaea ce luptă pre omeni la chinuri streine, iară alta începătornică, ce să chiamă de face şi înşelăciune omenilor. Şi pre aceştia draci îi împarte satana fărmăcătorilor şi erese nacealnicilor.

Acesta svînt avînd un ucenic ispravnic pentru milă la mişei, lăcomind şi oprind din milă şi nepocăindu-să, i-au prorocitu-i urgie de la Dumnădzău. Carea îi şi fu, c-au pecinginat cu rapură de ceaea ce-i dzîc "elefantia". Şi pre cel de iscuşeniia dracului, de mînca într-o şedzută cîte trei modii de pită şi un căuş'" mare de vin bea, îl feace a mînca trei litre de pită. Şi pre diavolul vădzu şi a lui măiestrii în tidvulițe aducînd şi pre înşe- // latul de dîns călugâraş Theopemt au îndereptat. Şi un țest de cap a unui popă idolesc ce era în pustie audzî glas din țăst dzîcînd: "Pentru rugile tale ne iuşurăm în muncă puțintel, cînd ți să tîmplă de faci rugă pentru noi!". Prorocit-au şi de pustiiciunea schitului. Şi prc alt mort au învis pînă cînd au spus locul unde îngropasă de ascunsease neşte dată pre mînă-ş aveare de stătut"". Şi iarăş porunci de adormi. Cu de-aceastea lui Dumnădzău plăcute lucruri podobindu-să, în bătrîneațe bune părăsî viața dc prc pămînt, răpăosînd la Dumnădzău.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru Macarie de Alexandriia. Stih:

La țara fericiților nemeriră în 19 Macariii.

Acesta svîntul Macarie de Alexandriia au fost preut celora ce să dzîc Chcllion. Săhăstrie învîrvomată şi răbdare au arătat şi lucruri şi seamne feace. Acestuia bunătăț mirîndu-să marele Antonie feace: "Iată că s-au odihnit Duhul cel Svînt pre tine şi vei fi de-aemu alelor meale bunătăț ocinător!".

Acesta fericit, de vrea audzî cîndva pre cineva făcut vrun lucru de nevoință postnicească, rivniia de făcea şi el. Pentr-aceaea, audzînd că tavenisioteanii, preste tot postul, fără foc, adecă fără hertură şi fără pită mînca, giudecă în şeapte ai tot ce să face prin foc să nu mânînce, fără numai vcardze şi legumi crude şi bob şi alte grăunțuri muiate. Şi încă şi somnul s-au nevoit să biruiască. Şi n-au întrat în sălaş douădzăci de dzîle şi nopți, în fierbințeala sorelui pălindu-să şi în frigul nopții înghețînd. Şi, asuprindu-să de dracul curviei, să dusă la pustie adîncă, de şedzu şease luni acolo unde sînt țînțani mare ca viespile, de-l împungea şi-l polricăliia, de-au scos vărci preste tot trupul. Şi, după şease luni, deaca ş-au venit la chilie, numai de pre grai să cunoştea, atîta era de sch.mosît şi orb.lcit preste tot trupul, cît sămăna cu piialea pilului, aşea-i era pelița aricită.. . . . .

Acesta, odată, săpînd un puț, o aspi- / dă ce să află acolo .1 apuca de mina. Şi-i de morte gînganiia aceaea. Iară el o apucă cu îmbe mînule de Talei ş. o despica, dz.c.ndu-.: Deaca nu te-au mînal Dumnădzău, cum ai cutedzat de te-atinsăş de mine?". ,,,,,H»» si

Odănăoră, întră în mănăstirea Tavcnisiotilor, vrînd sa cearec sa ştie pre to ce lucreadza. Ş deaca sosî postul, vădzu înlr-înşii multe fealiuri ncvoințe că ^r^^^^^t^^ preste trei dzîle, alțîi preste cinci dzîle, alțîi toată noptea dvor.nd in picioare, iară dzua şedea la lucru.

* dc giudecățîi
** prorociia
**• vadră
**** depozilum

Iari fericitul s-au muurtu-ş frundze de fimc, sta într-un unghiu pînă să-mplură 40 de dzîle şi Pastele ^ ^ r x - ^ ^ d z i k nrec au mincat pîine. nice au bâut apă. nice au strîns genunche, nice au sosrt ^i-ntr ™ ^ curechiu vearde. numai duminecile.
^ ^ ^ *S* *X* ^ *t* ^ £ C k « ind. v » ! o -

- T ^ T s ^ r i de-s arunci pneul la pic.orele svîntului. Iară svîntul, schiopind in ochii

^ ' " f e ^ e ^

o ^ d e «Jri svîntuhu. Iari svîntul feace către dînsă: -Nu-m trebuie ce-, din stnmbătate!-. Iară ' v ^ ^ **t e S**^"prTdiavol. fcaliurile înşelăciunilor purtînd, cu un îmbrăcarnînt găurit şi cu tirfu*: aninate, Iari svîntul era scundiceL spm, numai pre la rost avea păr pre supt budze şi-n vîrvul birbki Ci. de asupntura trudei călugirest ce si asupri ia. nice părul nu-i putea creaşte. Deci aşea s-au nevoit Şi la adînce bitrlnea|e sosind, la Dumnidziu s-au mutat,

fntr-aceastaş dzi pomenirea svintei măceniţe Evfrasiei. Stih:

Scapaş de ruşine cu minchini-npueapti.

Şi ţ-ai făcui izbînda cu capul tăiată.

i Nicomidiei. în dalele lui Maximian împărat, de ruda mare, cu obi- //
__________^ bun. **ŞL** nc-ndupleeîndu-si si faci jărtvă dracilor, fu bătută cumplit Şi răbdînd tare **faiprotrvi,** fu daţi unui bărbat **si** o nişineadze. Iară ea îl amăgi că-i va face o iarbă pînă -i fată şi cînd **s-a unge la oste nu l a** prinde nice un fealiu de armă. Lui părindu-i bine **şi** credzîndu-o. Face ea irul **acek şi-ş** unsă grumadzîi şi-i dzisi pentru credinţa să ispitească, să dea cit ce poate cu sabiia în grumadzîi ei. El credzmd **ci** n-a prinde sabiia, îmflă cît putu şi-i zbură capul. Şi aşea dobîndi de la **Hristos** cununi îndoiţi: una pentru măcenic ie, alta pentru ficiorie, svînta feţişoară Evfiasiia.

fntr-aceastaş dzî. **acea** în svînta Besearică a Svinţilor Apostoli, preneseniia moştelor a dintru svinti părintele nostru Grigorie Bogoslov. Stih:

Avntu-t-au lăcaş bun svintele oase,

Ţ-are ş-aemu apostoli soţii frumose.

într-aceastaş dzî, pomenirea svintilor măcenici Luchian, Pavli şi a lor cuconi: Clavdie, Ipatie, **Pavel** şi **Dionisie.** Şi **si** face a lor **săbor** în casa lui Anastasie Patriarhul, în Oxiia. Şi aducerea aminte **de minunea** mare în Nkhea. cînd marele Vasilie cu ruga au deschis uşea besearicii ceii săbomice şi o **deade** pre mina pravoslavnicilor.

Pentr-**a** svintilor tăi rugi. Hristoase Dumnădzâul nostru, miluiaşte şi ne mmtuiaşte! Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, **20,** pomenirea preacuviosului părintele nostru Evtfaimie Marele.

Acesta prerariosal părintele aostra şi marele Evthimie era în dzîlele lui Traian împărat", în Mektina, ce-i de **cătră** Armeniia mitropolie, din Pavel şi Dionisiia părinţi născut, de bună rudă, ca şi **Marele** loan, din sterp şi nerodit pîntece. Pentr-aceaea, şi nume pre făgăduinţă dobîndi a face inemă bani părinţilor lipsit ce ruga de cuconi, glas din ceriu venindu-le. Acesta, / după sfîrşeniia tatălui său, fa **adus** de **maică-sa** la Otroie. marele Meletinii episcop, şi de la dînsul în cinul clirieesc fii înşirat*". **St deaca si feace** pregiur svintele imvăţături strîngător bun **şi** pre toţi întrecînd cei de sama sa cu ***paaakm*** **şi** cu bunătatea nevointii, fu silit să să hirotonească preut **şi să** priimască grijea svintelor aUaasori şi schiturilor.

Sj» «vînd **29** de **ai,** mearsă la Ierusalim şi într-una din peşterele muntelui cu preacuviosul Tneoctist s-au ttcaşhut Unde de cumplite bole pre mulţi au premenit

•iu ^•**L**_**f**'^ ' ' ' ***** ' ' ' ' *** * *** ' ' ' ' ' ' ' ' ' Domnului, din puţîne şi forte mici pite patru sute de ' ***** ' ' ' ' «odattnemenţ la mănăstirea lui au hrănit Şi nu numai el cu sine în putearea lui Dumnădzău **ae^deziegmd** au ieşit, ce şi ahe stearpe femei, cu ruga, plodnice şi cu cuconi le feace. Şi, precum **«areleThe,** şi acesta porţile ceriului au deschis şi pămîntul bolnav de sterpie au tămăduit

,. y * ™ ^ ' P«*cuviosului din nontru strălucore stîlpul acel de foc. Carele, cînd el slujiia s ^ J . ' ^ ! ^ ^ ^ ^ ^ . - ' ' ^ ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' împregiur, pugorît şi alăturea **S** L ^ ^ T ^ ^ ' ' ^ ^ ^ i Iară ceaea ce gîndurile celora ce veniia la

^ d T s a ^ r e l ? **f r T r i** ^ , ' ' ^ ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' ' - ' * <* curată şi cine-i •naat de si apropo a cu totul deplină curăţăciune sămn era. Acesta fericit sosind la nouădzăci şi

Ş, sâ spune de tasul câ, vrind să să sâvîrsască un călugăr, carele era păru. a mulţi că-i cu minte mtreaga. curalş. vâzdrajn.c ş, nu era. ce improtivâ. Tară sa^Şi prăviia (Metal £ mgtulZo£ cu tre. colp trag.ndu-,ta^-ms sufletul // ş.-mpreunâ glas audziia ascunsek^u^a^Ta călugărului. Şi sa face sâborul Iu. în svînta Besearica cea mare 2

intr-aceastaş dzî, pomenirea svinţilor măcenici Vassu, Evsevie, Evunhie şi Vasilid.

Aceşhaen, la Dioclitian împărat forte bogat şi părtaş fiind la sfatul senatului. Şi veniră la Hnstos ş. sa botedzară, ca vadzura pre episcopul Theopemptos în munci râbdînd şi pceaslâvrte făcînd cu putearea lui Hnstos. Pentr-aceaea fură aduş la-mpăratul. Fură întîi descinşi de briie, de-acii, in osăbite feal.un luară sfîrşenie vieţii, că svîntul Vas, îngropat pînă în stinghi şi mînule tăiat şi tot trupul dărimat, deade sufletul in mîna lui Dumnădzău. Iară svîntul Evsevie cu capul în gios spîndzurat şj-m bucăţeale cu topor fu demicat. Iară svîntul Evtihie în patru pari fu cu sîla întins şi s-au rupt în trei bucăţ. Iarâ svîntul Vasilid cu un cuţîtoi fu lovit în pîntece şi i-au vărsat maţele: şi aşea cununa mărturiei dobîndiră.

într-aceastaş dzî, pomenirea svinţilor măcenici Evgenie, Candid Ualerian şi Achila.

Aceştia svinţi şi buni biruitori măcenici era în dzîlele lui Dioclitian şi Maximian. Şi era de la Trapezont din părinţi bogaţi, de rudă bună şi creştini. Şi, pentru căce mărturisiia pre Hristos Dumnâdzâu, fură aduşi la duxul. Şi cu ruga goniră idolii de pre la capişL Şi fură aruncat in temniţă şi, după cîteva dzîle, scoş la-ntrebare. Şi, luîndu-i duxul cu cuvinte dulci şi cu măguliciuni, nemică nu putu. Că svinţii îi râspunsârâ: "De-am dobîndi toată lumea şi cinste mare de la-mpărat pemmtean cît ne-ai da, noi nu ne putem despărţi de Cela Ce-au făcut cu Cuvîntul ceriul şi pămîntul. Unul Dumnădzău cu sîngur născutul său Fiiu Isus Hristos Mîntuhoriul nostru şi viată-făcâtoriul său duh! Nu ne putem lepăda de lumină, să ne lipim de-ntunearec. ce mai bine ascultă-ne. giudeţule vicleaoe. şi cadz cu tot sufletul / tău la adevăratul Dumnădzăul nostru şi vei împăraţi cu dînsul în veacii ueafirşiţi! «Iară idolii paginilor sînt argint mut şi aur, făcut de om. Au gură şi nu pot grăi, au ochi şi nu pot vedea, urechi au şi n-aud! Să fie ca dînşii toţ ceia ce-i fac şi-ş pun nedeajdea spre inşii! Că aceia dumnădzăi ce n-au făcut ceriurile şi pămîntuL aceia să pîiaie!», aşea dzîce prorocul. La unii ca aceştia ne-mbii să ne-nchinăm, giudeţule vicleane, ce nu vei ride cu noi într-acesta rîs! Ce mai bine ţ-deşchide ochii şi vedz Domnul nostru Isus Hristos adevăratul Dumnădzău! Care Iumineadză tot omul ce vine din lume cătră Dînsul şi vei fi fericiL'". Acestea deaca le audzî acela spurcat, să ruşina şi deade osîndă asupra-le, de Ie tăiară capetele. Şi aşea să-mplu mărturiia lor.

Într-aceastaş dzî, svinţii măcenici liman. Pinnan şi Rin. Stih:

Pre Inan, Pinnan şi Rim aşteaptă ceriul,

Să-i încăldzască ce s-au luptat cu gerul.

Aceştia era dintr-o ţară de cătră miadzănopte. Şi fură prins de idoloslujiteli, de-acei varvarL şi astătură naintea boiarinului locului şi mărturisiră pre Hristos. Pentr-aceaea, i-au c>sînditu-i cu roortea gerului să moră. Şi-i legară cîte Ia un lemn dirept şi-i aruncară în pîrîu, vreame de iarnă, cînd încremeneaşte apa de ger. Şi-ntr-aceaeaş obîrşiră viaţa, dîndu-ş sufletele în mîna lui Dumnădzău.

într-aceastaş dzî, pomenirea fericitului Petr Vamasului.

Acesta în dzîlele împăratului Iustinian, fiind patrichie de o boierie. Şi era dată pre sama lui toată Africa. Ce, fiind el nemilostiv şi cu totul neîndurat, îi dzîcea "Scumpul- toţ. Atîta cît odănăoară calicii, făcînd de dînsul vorovă că nime n-au scos milostenie de la dînsul. Iară unul s-au apucat cu vierşun ş-au intrat de-au început a-i ceare. Şi atunceş să umplasă p.ine calda adusa depiţane. Şu de supărare ce-I supără calicul cerşind, el cu mînie apucă o pită calda ş. zvirl, in cal*. Ş. ieşi calicul cu

^ ^ u ^ n d **JS,** să războli Petr, acesta patrich,, şi cădzu în ^ ^ ^

I-au cumpăra! l-au dus in țara sa şi l-au pus să-i fie hucălar. Şi acolo pctrecînd vreame destulă, de nime ştiut cine iaste. pînă sa prilejirâ neşte negustori dc unde fuscasc Pctr, venii cu ncguțăloric. Şi, chcmîndu-i slâpînu-sâu prc ospă(şi Petr puind bucate prc masă. îl cunoscură şi-ncepurâ a-ş şopti: "Orc nu-i acesta Pctr Patrichie. priiatinul nostru?", larii Pctr atunce amu era plătit cu slujba şi iertat dc robie. Deci. deaca vădzu că-l cunosc ospc|îi. fugi. Şi. sosînd prc la portariul ce era mut şi surd, îl feace cu sâmnul svintei cruci sănătos Şi-ntră dc spusă în casă. Şi proslăviră toț prc Dumnădzău.

larii Pctr cutrieră prc la Ierusalim. Şi deaca veni la Țarigrad, s-au răpăosat întru Domnul Hristos şi s-au astrucat la casa sa. undc-i Locul boului, un sămn cc să chiamă aşea.

Pentr-a lor svinte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 21, pomenirea preacuviosului părintele nostru Maxim Ispoveadnicul. Stih:

l-ară mînă. fără limbă îmfhintcdz porunca strîmbă.

Şi-ntr-a lui Dumnădzău mînă mergi Maxime-n voie plină.

In 21. mortca prc a lui Maxim rost au acoperii. /

Acesta era în dzîlele lui Constantin împărat Bărbosul, fiind nepot lui Iraclie. Şi cu mari cinsti era cinstit dc alalți împărat dc mainte. Şi, fiind destul îmvățat la trebile politiceşti şi cetățăşti a îmvățarea ş-a inderepta la cc trebuie, pentru obiccaiele lui şi înțălepciunea şi vîrstă, s-au suit în boierie dc proloasicrit. Şi stătu şi sfeatnic împăraților.

Iară pre-atunec, tîmplîndu-să o vicleană şi cumplită eresă, ce dzîcea de Domnul Hristos că-i cu o voie. ucigind una din două voilc lui Hristos, fără dc minte şi fără de cale. Şi încă o scrisără dc o pusără pren tîrg. dc o strigară cu neşte dăscălii dc îmvățăluri. Deacii, o lipiră în Besearica cea mare, să o-ntărească. Iară svîntul. nesuferind să să dea în sălaş cu ereticii, lepădă boieria lumască şi ş-au alesu-ş mai bine să să tăvălească in casa lui Dumnădzău, decît în corturile necuraților să să cinstească. Şi mearsă la mănăstire, în Hrisopol, dc să feace călugăr. Unde mai apoi şi egumen stătu.

Dc-acii, cu rîhnă dumnădzăiasca înfocat, mearsă la Rîm, la fericitul papa Martin, de-l îndemnă să facă săbor prc loc, dc-au procleţit prc începătorii aceii îmvățături şi dogmă necredincioasă. Carii mințiia o unâ voie asupra Domnului Hristos singură. Şi încă şi a unii ca aceştia ce bîrfăsc aşea au scris cuvinte şi poslanii cu loghiceşti răspunsuri şi a svintelor Scripturi a credinței nostre întărind obiceaie. Şi le-au trimis pretutinderca în lume.

Şi-ntorcindu-să dc la Rîm cu amîndoi Anastasii ucenici ai săi, la-ntrebare fu scos naintea senatului,' carii ținea într-o eresă cu-mpăratul. Şi de vreame că alalț ținea cu-mpăratul la acea eresă, iară svîntul Maxim răspundzînd împrotivă şi prc alalți îndereptînd, biruindu-i cu poslaniile sale să-ş schimbe gîndul dc călră acea eresă. Pentr-aceasla, fu trimis Ia-nchisore în Trațiia '. Şi stînd vîrtos în dereptatca credinții, ii arsără mîna şi limba. Şi de-acolo fu izgonit în Lazichiia, unde răbdînd trei ai, slujindu-să cu mînulc sale. Şi, sosînd la bătrîncațe, să răpăosă întru Domnul //. Şi fu astrucat în mănăstirea svîntului Arsenic, în Țara Lăzilor, făcînd în tote dzîlele multe minuni.

Şi spun câ apoi, câ, după cc-l arsără, i s-au tocmit limba de la Dumnădzău, de grăiia curat pînă cît au custat Iară cei doi ucinici a lui, cel mai bătrîn Anastasie, de-a locma ca şi dascălului său, mîna şi limba tăiată şi departe la-nchisorc trimis. Şi cel mai tînăr Anastasie la o închisoare din cealea ce-s în Frachiia'" trimis, să săvîrşiră.

într-aceastaş dzî. pomenirea svîntului măcenic Neofit. Stîh:

Prc Neofit lancea rumpe din pămînt,

IX* mlădiță mai bun vlăstar înflorit.

Acesta era din Nichea cea din Vithiniia, cucon din creştini blagocistivi, Theodor şi Florentiia, în dzîlele lui Dioclitian împărat. Şi îndată din ceputul vieții, era plin de darul lui Dumnădzău. Şi, cînd era dc-al nouă an. de-mvăța cu cuconii carte, făcea rugă şi preaslăvit să cîrviia în svînta Scriptură. Şi pururea veniia o porunbiță dc zbura pregiur pătceanul lui, de-i grăia cu grai omenesc. Iară maică-sa, de frică murind, o învisă el cu ruga.

Dc-aciia, mearsă la muntele Olimbului şi întră într-opeşteră unde l-au îndereptat porumbița şi i-au arătat aceaea ce-l povăța. Şi, gonind din peşteră fiară' " ce era într-însă, lăcui acolo hrănit de

• **boierilor celor de divan**

Trachiia

Trachiia

•••• gadini

mguul. S., sosmd la unsprcacelc an, d.n arătare dumnădzăiască s-au pugorît din munte si prc părinți s-nu pnv.l.l. Ș, du, avearea lor au împărțît săracilor. Şi iarăş la munte au sosit. Iară la al dnspreace an a virslu sale, au astalul „a.ntca Iu. Dcchic Ighemonul, pugorîndu-să la dînsul cu agiutori de îngeri de la Dumnădzău. Dea, pentru ncnăduilă culcdzarc şi-ndrăznire cc-au arătat, întîi fu bătut- de-aciia în cuplonu înfocat iu aruncat. Şi, ferit fiind întreg cu darul Domnului Hristos, l-aruncară fierilor'şi ieşind din toate stricâtonlc aceastea nevătămat, năvăli asupră-i un varvar cu o lance dc l-au giunghiatu-l. Şi aşea ş-au săvîrşit mărturiia. /

într-aceastaş dzî, pomenirea prcacuviosului părintele nostru Zosim, episcopul dc Siracusele ostrovului Sichelici. Stih:

Mutare vieții Zosima ş-au aflat,
Că şi mainte viia cu traiul mutat.

Acesta era de la Siclicliia, ficior dc părinți credincios şi cu bună stidință, petrecâtor în destulul averii sale. Cant avea ocină lîngă svînta Luchiia Ficioara. Şi, cînd au născut Zosim şi deaca s-au înțărcat, fu dăruit dc părinții săi cu ocină cu lot svintei măcenițe Luchiei Ficioarei. Deci, la acea svînta casă crescînd, fu pus socotitor la racla svintelor moştii a svintei Ficiore. Şi, dueîndu-să la părinții săi, nu-l lăsară nice puțin să şadză cu dînşii, ce sîrg îl mînară napoi la besearică svintei, dzîcîndu-i părinții': "Acolo țî să cade, fiiule, sâ şedz unde eşti dăruit!". Şi, trăind 30 de ai la acea svînta slujbă la besearică, fu şi igumen mănăstirii aceiia. De-aciia şi episcop stătu cetății Siracusei, de Theodor, papa de Rîm, hirotonit. Şi, bine păscînd, credințală lui cuvîntăreața turmă şi prc mulți întoreînd dc la necredință către credință şi de la răutăț către bunătăți, cu pace s-au răpăosat, trăind cindzăci de ai.

într-aceastaşi dzî, nevoința* svinților măcenici Ualerian, Candid şi Achila.

Aceştia au vitejit la împărățîia lui Dioclitian şi Maximian şi Lisie Duxul. Că, ascundzîndu-să prin munțîi Trapezontului, fură prinşi de Lisie. Şi, mărturisind pre Domnul Hristos, fură trimis Ia urgie într-o închisore strîmtă a Lazichiei, la cetatea Pitinus. Şi de-acolo fură aduş la Trapezont. Şi astătînd naintea duxului, fură bătut cu vine de bou de li s-au zbiciulat carnea de pre trup; de-acii, îi spîndzurară de le rumpea carnea cu unghii de her şi cu făclii îmfocate i-au friptu-i. Şi, cădzînd gios la pămînt muncitorii, să turbură ighemonul şi îmvăță de-nchisără pre svinții în temniță. Şi, de-acii, după ceva dzîle, prinsără // şi pre svîntul Evghenie, că încă nu-I fusease aflat. Şi, mărturisind şi acela pre Domnul Hristos, fu bătut fără de milă. Şi, cerşindu-să de mearsă cu boiarinul în capiştea idolilor, feace cu ruga de cădzură toț idolii şi să feaceră zdroburi şi prav. Pentru-accaea, îl întinsără cu funi şi-l bătură cu beate clinciose, de-acii, îl spîndzurară şi-l strujiră pre coste cu unghi de hier. Şi-! arsără cu făclii aprinse, stropindu-1 cu oțăt iute sărat; de-aciia, într-un cămin mare înfocat pre toț svinții depreună îi aruncară, din care ieşind nevătămat, de sabie să săvîrşiră.

într-aceastaş dzî, săborul svintei Irinei în svînta besearică ce iaste dc către marc şi pomenirea svintei măcenițe Agni.

Svînta măceniță Agni era din cetatea Rîmului, dc rudă luminată. Aceasta, avîndu-ş viața într-o sămănare cu numele, că Agni dzîce "curată", ea îmvăță pre multe femei cc veniia la dînsă cuvîntul adevărații. Şi pre Domnul Hristos a-l cunoşte Dumnădzău adevărat le înderepta şi le îndemna şi aceluia Unuia să slujască cu slujbă dumnădzăiască. Aceastea deaca sâ audzîră la boiari, fu apucată îndată. Şi, deaca aslălu, o siliră să jărtvască idolilor sau, de n-a jărtvi, să o ducă la curvie. Iară ea feace: "Nice dumnădzăilor tăi voi jărtvi, nice de curvărie mi-i grije! Că mi-i nedeajdea pre Dumnădzâul mieu să scap de-aceaea agiutată de Svinția sa!".

Aceastea deaca le audzî acel boiariu fără leage, chemă pre păstoriul curvelor şi-i deade pre curata cu numele şi cu viața, Agni, numai într-un veşmînt şi-mvăță să o ducă în vedearea tuturor. Iară svînta, deaca astălu în cîrcima lui satana şi mergea fictccarele vrînd să o ruşincadze, ncopnnd nimerea, ce, mai vîrtos, avînd slobodzenic toț, fără de nice o sîialâ, în vedeare să margă la (linsa, carele, cum vrea să sâ apropie, îndată le săca firea şi periia pofta, de era ca morții.

Atunce, un sămăț şi dîrz, batgiocurind pre ceialalți, purceasă ca un dobitoc / fierbădzat, cu multa sămeție. Şi cînd fu aprope de svînta ficioră, îndată cădzu mort gios. Şi, trccînd mult ceas, unul dc ceia ce dvoriia acolea, strigă grăind: "Mare iaste credința creştinilor!". Şi întrînd ş. alalți, deaca vadzura, strigară toț cu glasul mare: "Marc iaste putearea lui Hristos!".

Acestea deaca ştiu boiarinul, adusă naintea sa pre svînta şi adusără şi mortul naintea lui şi-i dzîsă: "Spune-ne, vicleană femeaie, cum umorîş vonicul?". Iară svînta feace: "Cînd ma trimisaş dc ma

dus&ri si mi rusincad/x. mcarsc cu mine un tînâr cu veşminte albe. Şi întră dc stăm lîngă mine. Carele făcea dc amurţiia pofta tinerilor Şi pre acesta cc-au venit mai apoi. mai sămăţ şi mai dîrz, cc năvăli, I-au umorii cum îl vedzi. pînă a nu să apropiia şi pînă a nu scote glas!". Boiarinul dzîsă: "Şi cine-i acela'" Svînta feace: "Domnul Dumnădzăul mieu au trimis prc îngerul său. dc-au opnt să nu mi să faci ruşine!" Iară boiarinul feace: "Câ dară. deaca ţi-i voia să nc faci să te creadem că dzîci dirept, roagă prc Dumnădzăul tău şi îmvic mortul!". Atunce svînta măceniţă, rădicînd mînulc în ceri, feace rugă şi îndată sl sculă mortul. Şi să înspăimară toţ de prcaslăvită minune aceasta. Şi sîngur boiarinul şi mulţ strigară cu mare glasuri: "Mare-i putearca creştinilor şi mare iaste cu adevărat Dumnădzăul aceştii de bună rudă femei!". Şi crcdzură 160. Şi fură tăiat cu cel îmvis din morţi.

Iară unii din cei necredincioşi strigară călră boiarin: "Rădică-o de de-acii! Că cu farmeci şi cu mingănii' Ic face aceaste minunate cu năluciri!". Atunce îmvăţă să ardză pre svînta. Şi aprindzînd foc mare. svînta si insămnă cu svînta cruce şi întră voioasă în mijlocul focului. Şi aşeaş rugîndu-să şi ruga in rost avînd. purceasă cătră Domnul Hristos, lăsînd trupul în foc. Şi, deaca s-au potolit focul, luară neşte credincioşi svîntul ci trup. că-l aflară întreg, nebetejit de foc şi-l astnicară, slăvind pre Dumnădzău.

într-aceastaş dzî. svinţii patru măcenici, cei în Tir, de sabie să săvîrşiră. //

într-aceastaş dzi. de adevărata Pashă, Dumineca blîdnicului.

Pentr-a svintelor rugi a svintilor tăi, Hristoase, Dumnădzăul nostru, miluiaşte şi ne spăseaşte! Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, **22,** pomenirea svîntului apostol Timothei, ucinicul svîntului apostol Pavel.

Acesta era din cetatea Listra, tatăl elin, iară maică-sa jidoveă, o chema Evnica. Şi, dîndu-să ucinic svîntului Pavel Apostol şi scriitor svintei Evanghelii dumnădzăieşti şi propoveadnic ei fu, s-au adunat cu marele iubitul ucinic loan. Şi stătu şi episcop Efesului, de svîntul Pavel apostol făcut. (Pentr-aceaea. deac-au scos afară marea pre svîntul loan, precum scrie Irineu, episcopul lugdunilor şi l-au dat la Efes. precum iaste veastea şi iarăş fii izgonit loan la ostrovul Patmos de Dometian Împărat.) Iară acesta fericitul Timothei purta cîrma Efesului, iară idoloslugaşii, pentr-a lor den moş sărbătore, carea să chema KirarorMOH, plină de pozne reale şi spurcate, purtînd a mînă idolii şi podobiţ cu un fealiu de obraze ghiduşeşti, cîntînd, descîntînd dintr-însele, alerga tîlhăreaşte de ţînea calea a bărbat şi a femei, săvai cum fac la noi cucii şi ceia ce trag în vale. Cu acealea mult sînge făcea şi ucidere. Şi, nesuferind fericitul Timothei a vedea grozăvii ca acealea a lor, îi îmfruntă şi-i dojeni de acea înşelăciune a lor deşartă. Şi, îmvăţîndu-i să-ş lase aceale spurcate lucruri, fu ucis de dînşii, cu beate zvuiind şi bătind. Apoi svintele lui moştii s-au adus la Ţarigrad şi s-au pus în Besearica Svinţilor Apostoli unde şi săborul lui să face.

într-aceastaş dzî. pomenirea preacuviosul părintele nostru Evsevie. Stîh:

Vino la noi, într-a ceriului frimseaţe,
Pre Evsevie strigă îngereşt feaţe. /

într-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Maxima.

Acesta părinte Maxima era sirian prostac. Au străluminat în bunătăţ numai într-o cămeaşe. Şi o cirpiia pre unde să rumpea. Grijiia streinii şi nemeriţii, avea în 2 văşciore, ca şi în Sarepta văduva săraca aceaea lui svetîi llie, unt şi fănină, de nu să mai fîrşiia. Şi ospăta pre toţ cine-i veniia. Că aşea Dumnădzău sporeaşte celora ce-l iubăsc. Şi aşea, în bunătăţ dumnădzăieşti s-au săvîrşit

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosul părintele nostru Salaman Mălcealnicul, adecă Tăcutul".

Acesta lăcoi la un oraş, la Efrat, apa cea mare, la un mal ce-i dzîc Caparsana, dincolo de ţărmure. intr-un bordeai fără uşe, fără fereastră, s-au închis ca-ntr-o cuşcă. Şi tot săpa în pămînt. Arhiereul locului oblicindu-i bunătăţile, l-au preuţît Şi ţînu de nu mai grăi cu nime.

Odată veniră de-l furară cetăţeanii lui şi-i feaceră bordeiul ca a lui şi-l închisără. Şi el nemică pricind, iarăş să apucă de lucrul săpatului şi cu nime nu grăia, fără numai la rugă. Şi aşea, cu bunătăţi, pre mulţ au mingiiat şi din păgîni au întors. Şi, mîniindu-să păgînii, au mărs de l-au ucis.

Intr-aceastaş dzî, pomenirea svîntului nprumoflMOOCh Anastasie Persul. Stîh:

In douădzăci şi două Anastasie fu umorii cu laţ.

Slavitul măcenic Anastasie era din Persida, în dzîlele lui Hosroi, împărat perşilor, şi Iraclie. împărat grecilor, era de moşie razih, din oraş Nuni şi mainte-1 chema Magundat, ficior unui fărmăcăton ce-l chema Vav, de la care şi vlăşebniciia îmvăţă. Şi să deade a fi om de oste. Şi, prădînd pcrsn locurile svîntului Ierusalim şi robind pre mulţi creştini, fu luat de dînşii şi cinstitul lemnul Svintei Cruci. Intru care Domnul nostru Isus Hristos patima pre trup au răbdat pentr-a noştri spăsenie. Şi, făcîn- // du-să minuni în ţara lor den svînta Cruce, s-au făcut veaste mare cum Dumnădzâul creştinilor au venit aicea. Iară Magundat, de darul lui Dumnădzău biruit, mai cu fierbinte cerca să-nţăleagă bine pentru Hristos. Pentr-aceaea, de la un creştin orecare luă ştire de toată socoteala Svintei Cruci şi credzu întru Isus Hristos. De-acii, mărgînd la Halchidon şi audzînd răsîpitura ce păţiră perşii de Iraclie împărat, să dusă la lerapol, unde aflînd un zlătar ce lucra cu dînsul la meşterşug. Şi, de-acolo, mărgînd la Ierusalim, să botedză şi ş-au pus nume Anatasie. Şi mărgînd la mănăstirea svîntului Sava, s-au călugărit.

Şi petrecînd tot fealiul de cale spre bunătăţ şi-mvăţînd svînta Carte, îmvăţînd Psaltirea de rost şi înfocîndu-ş mai vîrtos căldura spre Dumnădzău, să ruga să-ş obîrşascâ viaţa cu măcenicie şi cu sînge. Că, prăvind pre la svintele besearici zugrăvite muncile şi morţile svintilor şi citind prologele, îi părea că cumuş i-ar vedea avidomă cum să nevoiesc svinţii măcenici. Şi să îmfoca vîrtos să să închipuiască lor. De-acii, vădzu în vis că dobîndi un potir de vin şi-l bău de duşcă. Carea o gîndi că-i sămnul crescutului în inema lui dor ce avea ca să mărturisască de Hristos. Să priceştui şi purceasă din mănăstire.

Şi, sosînd la Chesariia Palestinei, prăvind pre vîlhovnici, îi rîsă şi-i ţînu rău de-acealea ce făcea. Şi pre sine numind creştin, fu prins de dînşii şi dus la Marzava, boiarinul lor. De carele fu pus să care piatră. Unde, mergînd de ruda lui şi vădzîndu-l, nu părăsîia, în tot chipul mustrîndu-1 şi-mproşcîndu-1, zmulgîndu-i barba, derep-ce că le era ruşine rudeniilor lui căce-i creştin şi creade în Domnul Hristos. De-acii, fu bătut tare dc dînşii şi dus la-mpăratul perşilor. Şi mărturisind pre Hristos şi nepriimind a să-ntoarce la leagea lor, fu bătut foarte cu toiage. De-acii, îl spîndzurară de o mînă şi din gios legară piatră de piciore şi, aruncînd un laţ pregiur grumadz, îl scosără din suflat Şi, încă răsuflînd puţintel, ii tăiară capul. Şi să face săborul lui în svînta lui / măcenie, în nontrul svîntului Filimon măcenic, în Stratighiia.

într-aceastaş dzî, nevoinţa svîntului măcenic Vichendie Diaconul. Stih:

Pre Vichentie lăudînd, cum Ion dzîce,
Că pre pizmaşii lui Hristos îi îmvince.

Acesta era în împărăţîia Iui Maximian şi ighemoniia lui Dometian, din Avgustopol pornit Şi prins fiind cu episcopul Ualerie, fu dus la cetatea ce o chiamă Valantiia şi băgat în temniţă. De-acii, adus naintea lui Dometian, bătură-1 cu toiage de her. Şi spîndzurară şi cu făclii de vînt i-arsără. Şi ţăpi de fier înfocate potricăliră. De-acii, svîntul ieşind sănătos, iară slugile să muiară şi slăbiră. Şi tiranul, pierdzînsu-ş tot fealiul de sfat, ispiti cu măguliciuni să-1 întoarcă. Iară svîntul feace rugă la Dumnădzău şi lăsă sufletul la Svinţia sa. Iară svintele lui moştii îngropară acolo neşte credincios şi dumnădzăieşti oameni. Aşeaş împlu svîntul Vichentie Diaconul mărturiia.

într-aceastaş dzî, svinţii măcenici ManuiL Gheorghie, Petr, Leont, Sionie, GavriU, loan, Leon, Parod şi alalţi trei sute şeaptedzăci şi şeapte. Stih:

Cu lance Manuil în părţi tăiat două,
Cinstind netăiate firi lui Hristos două.
Pre Gheorghi şi Petr pentru-nchinăciune,
Taie pizmaşii lui Hristos cu uriciune.
De Gavriil Sionie-i depărtată,
Frica lăncii la grumadzi apropiată.
Direpţi voievodzi de lance neavînd teamă,
loan si cu Leon viteaji fără samă.. . . . .

Aceştia svinţi de la osăbite eparhii şi locuri fiind, la Udrii lăcuia. Iara bulgari. n » u b ^ d D r u şi necunoscătorii veniră pre greci, răsîpind pre trachi şi P ^ ™ * * ™ ţ j * * ^ . ^ L ? ! ? cetatea năvălind, la Udrii, veniră. Şi acolo trei dzîle zăbăvind, .1 dobmdiră. Aceastea au fo^ cmd era împărat necredinciosul Leont Armenul şi domniia bălganlor Crom. Ş., deaca dobindH
scoală pre // toti orăşeanii afară, 40 de mii. Şi cu dînşi. depreună pre ariuereu, pre carele, trmundu-I gios, l-au călcat pre grumadzi.

Iară dc-acii. murind Crum. stătu-n locul lui Ducum. Şi cela cicnind curund, stătu domn bulgarilor Diccg crud şi neomenii. Carele, tăind în două bucăţ prc arhiereul Manuil şi mînule şi umcrilc l-au datu-l cînilor să mănîncc Şi. lovindu-l întunccăciunc, fu ucis dc omenii săi. Şi, lumd domnita Murtagon umori pre io| creştinii carii nu vrură să să leapede dc Domnul Hristos. Şi prc alţîi băgindu-i în legături şi în suciturі. prc alţîi muncind cu neomenite şi aspre cazne, i-au scosu-i din viaţă. Iară prc svin|ii arhierei Gavriil şi Ghcorghic şi Pctr Episcopul, hăcuindu-i cu toiagele, le tăie capelele. Aşijdere au umorii şi prc alţi 377 dc creştini şi prc Lcont şi loan, creştineştii voievodzi. Iară lui Leont, svîntul episcop dc Nichea cc era scop. îl tăie preste pîntece cu sabiia. Iară pre Parod, svîntul preot, l-au pusu-l proşcă dc I-au ucis cu pietri; umorît-au şi prc alţîi mulţi, căznind cu multe fealiuri de cazne.

Şi nu numai acesta păgîn Murtagon. ce pre urma lui făcuţii domni bulgăreşti au dat la morţi cu multe fealiuri dc cazne, pre mulţi creştini trimiţîndu-i la Hristos.

Pcntr-a lor svinlc rugi, Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, **23,** pomenirea svîntului cu7TN0<W*HKh Climent, episcopul de Anghira şi svîntul măcenic Agathanghei.

Fericitul acesta şi minunatul Climent mai în toată omeneasca sa viaţă au trăit cu munci. De vreame câ în 28 dc ai s-au întins nevoinţă' lui cătră muncitori, neavînd nice o îndeleat, nice mai luînd odihnă sau răpaos dc pace, din poruncă, în sorocite dzîle, cum au obiceai ostile dimbe părţi, de să şi odihnesc. Cc nevoinţele lui grăbitore şi ascu- / ţîte într-atîta, cît nu putea neştine să să mire mai mult pentru vreamca întru carea au răbdat el, cum ar hi răbdat altul, decît pentru mulţimea caznelor ce-i făcea.

Ce. mai vîrtos. vrea putea să să mire şi de una şi de alaltă. Că suferind tot fealiul de cazne şi făcîndu-să prăvirişte tuturora cc era pre-atuncea tirani şi, mai în toată lumea, minunînd şi îngerii cu răbdarea sa. Şi, într-acesta chip, au dobîndit cununa slăvii. Şi era svinţia sa de la Anghira Galatiei, din tală elin şi din maică creştină şi credincioasă, o chema Sofiia. Şi cînd s-au călugărit era de 12 ai. Iară cînd au fost douădzăci de ai au stătut arhiereu. Şi nevoinţă ş-au făcut în dzîlele lui Dioclitian şi Maximian împăraţilor.

Iară fericitul Agathanghei rumîn era de rudă. Şi, mai apoi, deaca omoriră pre svinţii cei închis cu svîntul Climent dintru carii unul iaste acesta, svîntul Agathanghei. Carele, mai întîi decît alţîi, au mărs dc să botedză de svîntul Climent. Şi fugind în vreamea ce era să taie pre carii fusease cu dînsul închis şi vrînd svîntul Climent să-l ia slugile lui Maximian, să-l bage în curabie, să-l ducă la Nicomidiia, apucă nainte Agathanghei. Intrasă în corabie şi aştepta pre Climent. Şi, deaca întră şi svîntul Climent şi-l vădzu, cădzîndu-i la picioare să bucură. Şi pre-a lui pocăinţă şi-ntorcere ca o venire a-bun-vestitoriu înger socoti. Şi era nevoind depreună cu dînsul, pînă ce sosiră la Anghira şi la Luchie. Deaca veniră şi acolo, tăindu-i capul cu porunca lui Luchie depreună cu soţîile sale, bărbat şi femei şi cuconi cc crcdzură în Hristos, cătră cereştile zbură lăcaşe. Iară fealiurile muncilor îi sînt aceastea. Că fericitul Climent osăbi au păţît aceaslea: pre lemn fu întins şi strujit şi bătut cu pietri preste gură şi preste obraz, băgat în temniţă şi la rotă legat şi cu toiage bătut; şi croit cu cuţite, cu piluge de her bătut preste gură, măsealele zdrobit. // Şi dinţii legat cu lanţuge şi iarăş aruncat în temniţă. Aceastea păţi deosăbi sîngur svîntul Clim.

Iară cu Agathanghei depreună fură bătut cu vine de bou uscate şi spîndzuraţi la un lemn şi arşi cu făclii la coste şi daţ herilor. Şi pentre deagete le bătură ţăpuş de her înfocate. Şi băgat în varniţă cu var, de şedzură două dzîle: şi le beliră umerile şi fîşii Ie beliră de pre svintele trupuri. Şi iarăş cu toiage bătură. De-aciia, ii culcară pre paturi de her înfocate. Şi în cuptor înfocat îi băgară, de şedzură o dzî şi o noapte in foc. Şi ieşind vii, iarăş îi strujiră pre pîntece şi în ţăpi ascuţite înfipte şi tăiose îi aruncară de să tăiară şi să împunsără şi să croiră cumplit. Iară plumbul topit numai lui Agathanghei turnară în cap. De-acn, n spindzurară dc cerbice şi le legară pietri de rîşniţe de-a piciore. De-acii, îi purtară pre uliţe improşcindu-i cu pietri, de-acii, osăbi svîntului Climent bătură în urechi cuie de her înfocate; şi iarăş cu făclu aprinse îl pîrjoliră. Şi, legat la o piatră mare, fu bătut preste faţă şi preste cap cu vergi Şi-n tote dzîle scoţîndu-l. îl bătea cîte cu cindzăci de rane şi le rabdă. Mai apoi, tăiară capetele aminduror in Anghira Galatiei. Aceastea toate munci cumplite şi groznice cu lungă vreame suferiră şi răbdară svinpi lui Dumnădzău aceştia Climent şi Agathanghei. Şi luară cunună de biruire de Ia Domnul Hnstos. Ş. să face săborul lor în svînta lor mărturie ce-i în ceaea parte de Evdoxiia, dincolea ac Anaplon. in svînta besearica a svintei Irinei ceii vechi şi ceii nouă

într-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Lvsebie Slîlv

Prc Evscbic-mbie îngerii la viață,

Să-ş petreacă cu dînşii în ceriu, cu dulceață.

într-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Mavsima Şirul

., , 5™ or _ ccarc Om \" Chi"-o Maisima de nume, sirian de limbă, petrecînd țărăneaşte la viață / Şi str.**lum**.na m bunataț numa, din fire, numai într-o cămeaşe. Spun că nu ş-au mai gri U ah imbracam.nt ce pre unde să rupea el o cîrpiia cu peatece. într-acesta chip era de îmbrăcat. Iară pentru slujba ospeț.lor, a strein, ş. mişei, atîta să nevoia de cu osîrdie, cît tuturor trecătorilor ş-ţînea uşea deşch.sa.Ş. spun ca avea 2 ole, una cu fănină, alta cu untdelemn şi dintr-acealea s-ospăta ospeui fiam.ndz... Ca-, dedease Dumnădzău sporiul cela ce-au dat orecînd văduvei ceii din Sarepta S.doneasca, ce-au hrăn.t prc Mie Prorocul, cînd seacetea de să-ncuiasă ceriul la Ahaav. Că Dumnădzău pre toț cercăteadză şi socotcaşte carii i să rogă Svinţiii sale. Ca şi cofa aceiia şi urciorul ce blagoslovisă de izvorua fănina şi untuldclemn, dăruind snopii sămănăturii milei către oaspeț, aşea şi minunatului acestuia de potriva nevomței au dăruit. Şi, aşea bine şi cu cuviință petrecînd, au ieşit de-au purces către Domnul.

într-aceastaş dzî, pomenirea prcacuviosului părintele nostru Salaman Isihastul adecă "Săhastrul". Stîh:

Ş-au pus limbii străji Salaman preste viață,

Aemu ş-grăiaşte cu svinții în dulceață.

Un oraş iaste la apa Efratului, la țărmure de către apus, ce-l chiamă Capersani. Dintr-însul iaste fericitul Salaman. Sărutînd viață tăcută la sat, de ceaea parte un mic bordeiaş aflînd, s-au închis într-însul, nice uşe, nice fereastră lăsîndu-ş. Dănăoară într-un an spărgea prin pămînt de-ş priimiia hrană. Iară a cetății arhiereul oblicind bunătatea omului, mearsă la dînsul, vrînd să-1 popască. Şi, spărgînd pre de o parte, întră la dînsul în căşcioră. Şi i-au pus mîna în cap de i-au cetit molitvele, de l-au săvîrşit popă. Şi multe către dînsul dzîsă şi i-au spus şi darul preuțîiei cc i s-au dat. Şi, nice un glas de la dînsul audzînd, s-au dus poruncindu-i să-ş dereagă căscioara unde-au stricat el.

Altăoară iarăş orăşeanii de unde era svîntul trecură pîrîul noaptea şi-l luară, // nice pricindu-le, nice apărîndu-să, nice poruncindu-le. Şi-l dusără la oraşul lor, făcîndu-i căşcioră ca şi aceaea îndată. Iară el tot într-acela chip îş petrecea viață cu tăceare, nemică către nime grăind. Iară preste puţîne dzîle, de de-aceaea parte orăşeanii iarăş noptea veniră şi ei şi-i sparsără căşcioră, de-1 luară şi-l dusără la sine, nepricindu-le, nice apărîndu-le, nice iarăş cu osîrdie mărgînd. Aşea de cu totul mort pre sine s-au tocmit în viață svîntul. Ş-acela apostolescul glas adeverind arăta: "Cu Hristos împreună ni-am răstignit. Trăiesc nu ca mai de-aemu eu, ce trăiaşte în mine Hristos. Iară aceasta ce trăiesc aemu în trup, în credința trăiesc a Fiiului lui Dumnădzău, Cela ce m-au îndrăgit şi s-au dat pre sine pentru mine!". Şi aşea, pre sine zămorînd fericitul Salaman, ca altă nime cîndva. Ş-au răbdat pînă la sfîrşit. Şi, mărgînd către Domnul Hristos, să veseleaşte în bucurie veacinică.

într-aceasta dzî, svinții doi măcenici, în groapa Pariei aruncați, să săvîrşiră.

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului din toată lumea a şeasea săbor. Carele au oborît pre ceia ce dzîc că Hristos să aibă o voie după-ntrupare. Şi s-au făcut acesta în dzîlele lui Costantin Bărbosul împărat, tatăl lui Iustinian Rinotmitul, în Țarigrad.

Pentr-a svinților tăi rugi, Dumnădzău, miluiaşte şi ne spăseaşte! Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 24, svînta maica nostră Xeni.

Fericita şi pururea văcuit pomenita Xeni era din cetatea cea mare şi-mpărătească Rîmul, din părinți putearnici şi slăvit şi creştini, bogătaşi în tot binele. Şi, deaca o născură, o botedzară şi o numiră Evseviia. Şi, creseîndu-ă cu cinste pînă la vîrstă, o cerşu un luminat boiarin şi bogătaş. Iară pănntii, neştiind gîndul ei, feaceră tocmală. Iară / cumuş era vorovită mai de mult cu 2 slujnice robe a ei, carele îi era mai credzute şi giurate mainte, după ce ş-au dat hainele ei pentru Dumnădzău la săraci, aceale scumpe de argint şi de aur, s-au furat cu dînsele tocma aşeaş din cămara nuntei, de-au fugit, lasind lumea şi toate ce sînt a lumii.

Şi sosînd la mare, aflară curabie ce mergea la Alexandriia. Şi, sosînd acolo, intrară intr-alta curabie ce mergea la ostrovul lui Cos ca să-ş piardză urma. Că ştiia că părinți, ei or cerca-o multă lume în toate părţîle. Pentr-aceaea, încungiura pre la pustii, pre de laturi. Ş. numele încă ş-au schimbat, să-i dzîcă Xiniia, adecă "Streina", îmvățîndu-ş slujnicile, soțele ei, că dzîcea: "M-am stre.nat de moş.e ş.

dc iubiți părinți și mă teci mcascră și mișca și streinată pentru Hristos cc-au streinat prc pâmînt pentru nor ^ostr0vul lui Cos și-ș năimiră o cășcioră de lăcuit, iară fericita Xeni, avînd

dor să-ș afle un îmvățăloriu sufletesc, să-i fie supt ascultare, să nu-ș fie în voia ei. Deci, gcnuncbmd cu gcnuncliilc și cu inema la Domnul, cu lacrămi feace: "Doamne. Dumnădzăul mieu, Carele vedzi toate și Ic îndcrcptcdzi nu nc părăsî prc noi ce ne-am lăsat moșiia și rodul pentru a ta dragoste! Ce trimite-ne vrun ncrâtăcit mîntuitoriu și-ndereptătoriu, precum afiă Tecla Pîrvomăccnița prc svîntul Pavel, apostolul Tău! Ca să-i urmăm și să-l ascultăm noi, smeritele!".

Așea calc rugîndu-să, căută și vădzu un părinte bătrîn de-a hirea și dumnădzăiesc, cu chip de săhastru și adevărat ca un înger. Și, deaca-l vădzu, să bucură ficioară. Și alergînd, cădzu la picioarele lui. lâcrâmînd și rugînd: "Pentru dragostea lui Hristos, priimească-ne, părinte svinte, și ne-nderepteadză către spăsenie!". Iară părintele întrebă de unde sînt și cum să aflară la acesta ostrov. Iară eale îi spusără. cu taină spoveaduind, toată dereptatca suflcteaște. Iară starețul le răspunsă: "Strein sînt și eu și ncmcarnic la acest loc. Că viu dc la Ierusalim un- // de-am îmbiat de m-am închinat pre la Svintele Locuri! Și aemu mărg la moșiia mea!". Iară svînta, părîndu-i de pre chip că-i arhiereu și-l întrebă să-ș spuic moșiia și cinstea. El feace: "Eu sînt de la Milasa, din oraș, din Cariia și mă chiamă Pavel. Sînt egumen într-o mică mănăstire .". Atunce fericita, deaca audzî că-I chiamă Pavel, să miră cum o ascultă dc bine Dumnădzâu bunul și milostivul și i-au trimisu-i cum s-au ea rugat, așea i-au trimis omul. Și cu lacrămi mulțămi lui Dumnădzău. Și prc Pavel rugă să-i fie părinte sufletesc.

Și le-au priimit dc le-au dus la a sa moșie, la Milisa. Și le deade chilii aprope de a sa mănăstire. Și acoloș feace Xcna besearica, în numele svîntului pîrvomăcenic Ștefan. Și să strînsără multe călugărițe de sâ feace mănăstire. Și pre svînta Xeni nime nu știia de unde-i și cine-i. Iară fericitul Pavel spunea că le-au adus dc la Cos, că așea era. Și-ntr-aceaea vreame, răpăosînd episcopul cetățîi, Chirii, pusără pre svîntul Pavel episcop. Și svinția sa, fără voia ei, feace pre Xena ierodiaconă, cum era obicina-ntr-accalc vremi. Dară, deacii, cîtă trudă și nevoință, cine pote spune, a svintei! Că și dracii să cutremura de frica ei și să depărta necutcdzîndu-i. Că în trei dzîle mînca, dănăoră, pîine sacă, uscată cu cenușc din cădelniță în două cu lacrămi, precum dzîce David Prorocul. Și aceastea ncvoințc a sale le feri ia pentru lauda, de o știia numai ceale 2 robe a ei, că de dînse nu să putea feri. Din ce și eale rivnind din cit putea dc potriviia. Și o mira în ce chip cu atîta zămorîtură de post putea de-ș împlea pravila. Că mai multă parte a nopții bătea metanii și citiia. De multe date, o vedea dintr-apusul sorelui genunchiată pînă ce toca de utrine, alte date, toată noptea petreacea cu rugă și plîngînd. Și mult să te miri că, preste atitea bunătăți a ei, avea aceasta smerenie, că nu-i mai lipsiia lacrămile din ochi la rugă, ca cum ar hi fost vrun tîlhar și curvar și om făcătoriu de tot răul, / așea să tînguia la rugă. Și blîndeațe avea cît nice dănăoară nu s-au mîniiat, ce era către toate cu smerenie. Haine purta reale, ca mișeii. Cît cu toate bunătățile au sporit.

Și așea bine nevoindu-să fericita, i-au sosît ceasul să margă la doritul ei mire Hristos. Și era atunce sărbătorea svîntului Efrem, nu Șirul, ce alt svînt, ce era de loc din Milasa'. Și, acolo fu chemat la praznic arhiereul Pavel, la un sat ce-i dzîc Lefchi, unde era svintele moștiile acestui svînt Efrem. Iară fericita Xeni chemă surorile și le dzîsă cu smerenie: "Mulțumăscu-vă, surorile și stăpînile meale, dc multa dragoste și milă ce-aț arătat către mine, către o streină și cu om-dragoste ca o sor a vostră aț socotit! Cc și aemu mă rog mai mult să arătat pre mine dragostea voastră și să nu mă uitați! Ce să vă rugat lui Dumnădzău pentru sufletul mieu, cînd vă rugați, să mă iarte pre o neharnică a vostră slugă. CA așea pentru svînta voastră rugă nedejdiuiesc să fiu fără moarte după moarte! Că aemu mi-au venitu-mi firșenua stremătății meale! Și am dureare la inemă și frică nu cumva păcatele meale să-m țîie calea de către Domnul, dc nu-m vor rugile vostre agiuta! Și-m pare rău foarte și mă tînguiedz că nu s-au tîmplat sulletescul nostru părinte Pavel să-m agiute la nevoie! Ce să-i spuneț voi, deaca va veni, să nu uite pre streina Xcna, pre carea svinția sa pre cuvîntul Domnului au strînsu-o și în cale de spăsenie m-au indereptat! .

Aceastea dzîcînd preacuviosa, toate plîngea neogoite de scăparea a maică bună ca aceasta bc^ndu-săat.u cît feaceră și pre svînta de piînsă ca o milosă. De-acii le dzîsă: "Lăsat piînsul, forulvine*'" * !CC,Orintăleapte! Să vă 8^ undelemn în vase, că Dzua Domnului ca

* demope
*• oslrdin

Aşca dzicînd, rădica mînule şi ochii cu lacrămi spre ceriu şi să rugă: "Doamne Dumnădzâul mieu, Carele m-a. mdcrcplal pînă aemu prc o streină cu om-dragostc, mi-ai Ibslu-mi lată şi mamă şi hrană ş. minguare. Insuţ ş-acmu // mă spodobcaşle să viu la a Ta împărăţîie în ceriu! Pomeneaşte î Doamne, şt aceasta loala Irăţîmc dc surori şi Ic izbăveaşte dc măicslriile dracilor! Aşijdcrc. ca un bun' pomeneaşte şi ecaste două a meale împreună slujniţc! Şi cum în viaţă şi în fugă şi în trudă şi în nevo.nţe nu-au iost soaţe şi nu mă lăsară, aşca şi la-mpărăţîia Ta nc spodobeaşte să fim nedespărţite pururea!".

Aşea rugîndu-să, să iertă de la loale. Şi mearse în besearică de să-ncuie. Şi-ngenunchind, cu osîrdie să ruga lui Dumnădzău. Iară ccalc două slujnice a ei căota prc crepătura uşii şi vădzură la Xena streină minune. Dc pripă veni lumină din ceriu şi miros dc aromale nepovestit. Care nu-ş sămăna cu moscuri peminteşti şi cu tămîi, ce altul, dc a raiului dulce şi cu totul frumos. De-acii descuiară besearică şi aflară prc fericita Xeni răpăosată. Deci, să strînsârâ toate de o piîngea neogoit. Iară Dumnădzău proslăvindu-o ca ceaea ce l-au proslăvit, şi Svinţia sa au proslăvit a Xeniii, iubitei sale miroase, svînta prislăvire, ca să arate la toţ a cîlă cinste o au spodobit.

Şi era atunce ceasul al şeasea de dzî, ceriul senin şi sorelc luminos. Şi s-au ivit în ceriu o cunună cearcăn de slealc şi-n mijlocul lui cruce de luceaferi. Aceasta minune toţ să minuna înspăimaţ. Iară episcopul în Levca unde era la praznic, luminat de Dumnădzău dzîsă: "Svînta Xeniia s-au răpăosat şi pentr-accaea s-au ivit acesta sămn minunat!". Deci îndată lăsară masa, ieşind aşeaş atunce din svînta liturghie. Şi sîrguiră toată mulţîmca, bărbat şi femei, slăvind în glasul mare pre Dumnădzău. Şi mai vîrtos, femeile oraşului loate striga către episcop: "Nu ascunde, părinte, mărgăritariul! Nu îngropa visteariul! Nu acoperi lauda şi slava cetăţii, cc sâ rădicăm şi noi luminarea aceasta la vedeare, să o vadză lot oraşul, sâ să veselească pravoslavnicii şi să să stidească jidovii şi elinii, să cunoască a Crucii puteare!". Atunce episcopul să apropie şi sărută pre svînta cu închinăciune, / cu multă smerenie. Şi toţ cliricii şi icromonaşii.

Dc-acii, podobiră nâsiliia cu multă vărsare de lumină şi tămîi şi o petrecură prin mijlocul ectăţîi. Iară acea cununa dc cearcăn minunat de sleale mergea de să ţînea tot de năselic. Şi, cînd punea năselia gios, dc făcea litanie svintei prc la toate besearici, sta şi cununa. Şi, pentr-aceaea minune, să strînsără de pre la toate oraşe şi sate nărod de nu-ncăpea. Şi loată noaptea aceaea cîntînd şi priveghind şi mulţi bolnavi să tăinâduiră, sărutînd svintele ei moştii. Alţîi, de mulţi bolnavi, cu multă cheltuială pre la vraci nelămâduiţi, atunci să tămăduiră îndată. Şi, cînd sosîrâ la locul ce să chiamă Sichinion, de către amiadzădzî parte a cetăţii, o astrucară acolo, precum Xeniia au poruncit. Atunce şi cearcănul cel de steale s-au ascuns, deaca s-au astrucat svintele moştii. Cît cunoscură toţ că pentru dînsă s-au arătat acel svînt sămn de o au petrecut pînă la îngropat. Iară prostirile cc era pregiur năsilic Ic-au împărţît episcopul la creştini, cîte o bucăţea pentru blagoslovenie.

Şi, preste puţîn, să săvîrşiră şi ceale 2 slujnice a Xeniii. Şi le-ngropară lîngă stăpîna lor. precum ea au poruncit. Şi ceaea ce-au murit mai de-apoi au spus de-amânunt de stăpîna lor cine-i şi de unde-i şi de ce sînge mare iaste. Şi, deaca o ştiură că-i fată de boiarin mare, crescută în atîta bine a lumii şi cum s-au lepădat de lume, de-au putut sluji lui Dumnădzău, să mirară slăvind pre Dumnădzău.

într-aceastaş dzî, svîntul măcenic Pavel şi Pavsirion şi Thcodotion. Sfîh:

Ş-au tins cu ai săi Pavel grumadzîi supt lance,

Dobîndindu-ş la Domnul odihnă cu pace.

Aceştia era Ia Dioclitian şi Maximian împărat şi Arian Ighemonul, în Cleopatrida, fraţ de pre sînge, din tînără vîrstă călugăriţi. Şi i-au prinsu-i. Era Pavel de 37 de ai, iară Pavsarion dc 25. Şi, oblicind Theodotion, a lor frate, că sînt prins, lă- // să sîmbra tîlharilor, ce era însoţit cu dînşii la multe, că le era pre o fire fraţilor săi şi veni să margă să-i vadză şi să-i sărute. Şi, deaca-i vădzu la strînsori şt la-ntrebări, n-au cutedzat să să apropie. Ce sâ deade într-o laturi şi stătu a cugeta oare ce loc îş vor dobîndi fratîi. Şi-ncăldzîdu-să, să-nlorsă şi să mărturisi pre sine creştin naintea lui Arian Tiranului. Şt l-au pornitu-l de pre scaun şi-ndată îmvăţă dc-i bătură cuie de her înfocate prin coaste şt în ptntece. Şi aşea s-au săvîrşit, tăindu-i capul cu sabiia. Iară Pavel şi Pavsirion, aruncat în pîrîu, obîrşiră măcenna.

într-aceastaş dzî, svîntul măcenic Vavila cel din Siţeliia şi Timothci şi Agapie, ucinicu lui.

Acesta svîntul măcenic Vavila, dc rudă bună fiind, ca marele Iov, de spre Răsăritele sorelui, s-au născut din părinţi de cinste şi iubitori de Dumnădzău, în cetatea cea vestită llieupolt. Şi au îmvăţat carte ş-a să teame de Dumnădzău, întru toată îmvăţătura svintelor Scripturi, carile trag curund pre omul călră Dumnădzău. Şi, cu osîrdie îndulcindu-să din tînără vîrstă, dorind pre Domnul Hr.stos,

uri lumea Şi curund dc la părinţi osâbindu-să, împart, avcarca la sărac; ş> la mişei ş, sărace. Ş,, scu.urîndu-sfi dc la lol lumăscul plod. s-au sui. în munte, dc s-au .sâhâstrit, avînd cu sine ş. prc do. ii săi: Agapic, Timothei. Şi. deaca s-au făcu. şi popa, precum sil cade destoinica prculnci o au

Iară dc-acii. lîmplîndu-să la Rîm. acolo clinii nemilostivii şi crunţii, vrînd să-l pîrască la bo.ari, lasă Rîmul si mearsă la Siţcliia cu amîndoi ucinicii săi. Şi, zăbăvindu-să prc-acolea un an, prc mulţi au luminai cu danii cc lăcuia întru sine. adueîndu-i la cunoştinţa lui Dumnădzău. Cc, dc vreame că cetatea nu să poate ascunde, şedzînd deasupra muntelui, precum scrie, nice svinţia sa nu s-au putut ascunde dc acel boiarin dc prc-acolea. Deci l-au prinsu-l şi prc amîndoi ucinicii lui. Şi, dcaca-l vădzu că mârturiscaşte tare prc Domnul Hristos Dumnădzău / adevărat, în glasul mare, întîi îi bătu, făcîndu-lc rane destule şi mohorîțîndu-lc trupurile dc sînge. Dc-acii, purtîndu-i încungiurînd oraşele, în multe chipuri şi Iară omenie i-au muncit, cu o parte îngrozind oraşele Siţeliei cu dînşii, cu altă parte împlîndu-ş mîniia cu muncile lor. Iară svinţii măcenici să îmbărbăta şi să-ntăriia, căotînd călră bunurile ceale vcacinicc. Iară mai apoi, giunghindu-i, i-au aruncat în loc. Şi nu i-au betejit pre adevăraţii lui Hristos marturi şi viteaji nice leac locul. Ce întregi şi neprăvuiţi i-au ferit. Pre carii şi luîndu-i credincioşii într-acclaş ostrov a Siţeliei, cum să cade i-au astrucatu-i.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru Machcdonic.

Acesta dintru svinţi părintele nostru Machcdonic, luptă şi pistreală dc vitejie, ţînea vîrvurile munţilor, ncşcdzînd la un loc, cc astădzi mîna într-un loc, mîine aiurea, în Finichiia Siriei şi în Chilichiia. la pustii. Şi aceasta o făcea pentru năvala, să nu-l supere* a viitorilor. 45 dc ai au obîrşit aşea, nice căşcioră, nice colibă trebuindu-ş, cc prin rîpi adîncc îi era masul. Şi, deaca au îmbătrinit, ascultă rugătorii cc-l ruga şi feace colibă. Apoi pusă tuliia la ale sale, cc să rădzîma pre la streine. Şi trăi 25 dc ai tulindu-să la acea colibă şi la streine. într-atîta cît să strînsără aii ncvoinţclor lui 70. Ş-au trăit 40 dc ai cu ordz şi cu apă. Apoi, războlindu-să, să hrăniia cu o bucăţea dc pîine cu apă. Acesta minunatul să feace marc făcător dc minuni. Gonit-au draci din omeni, tămăduil-au fealiuri dc bole ş-au făcut ş-altc multe prcaslâvitc.

\A acesta adusără prc o muiarc cc mînca preste samă dc mult, din tocmala dracului. Şi, plîngînd mult rudele **ci.** rugară prc svîntul. **Şi,** făcînd svîntul rugă, feace **dc** mînca după fire. **Şi** spun **că** mînca 30 dc găini, iară **cu** ruga svîntului **nu** putu giumătatc **de** găină să fîrşască. **Şi,** slujind lui Dumnădzău **cu** răbdare **şi** // cu osirdic **in** 70 **dc** ai, mearse la Domnul.

într-aceastaş dzî, prencseniia moştelor svîntului nAEHOAUWKh Anastasie Persul,

împăratul Iraclic, deaca mcarsc la Pcrsida **şi** murind Hosroi, împăratul perşilor, iară **un** călugăr timplat dc la mănăstirea svîntului, deaca vădzu ostea-mpăratului, s-au bucurat **şi** s-au lipit în glota oştii **Şi** venindu-ş ostile acasă, ccrşu călugărul la egumenul său **de**-i adusă racla măcenicului. **Şi** spusă lui Iraclic că **cu** dinsa au tămăduit în Pcrsida pre **un** îndrăcit, puindu-o asupra lui. Că Iraclie, la 20 dc **an** a-mpărăţîii sale au adus **dc** la Ierusalim cinstitul lemn, iară **un** episcop trimis **de** arhiepiscopul cel mai marc la părţile Rîmului, dusă moşleilc svîntului la Chesariia. **Şi,** dînd acolo o părticea, oprîră alallă Iară cinstitul cap a măcenicului **şi** icoana o cinstesc **şi li** să-nchină creştinii în Rîmul **cel** bălrîn.

Intr-aceastaş dzi, pomenirea svîntului măcenic Ermoghen **şi** Mina **şi** preacuviosul părintele nostru lilon Episcop cc-au fost la Calpasiia **şi** pomenirea preacuviosului părintele nostru Filip Prezviterul şi svîntul măcenic Varsim **şi** 2 fraţi ai săi.

Intr-aceastaş dzî, svinlul Elladic Comcndarisie **de** sabie s-au săvîrşit. Stîlr

Supt sabie ş-pusă Elladic gilul,

Elincscul sămăţ ruşinat-au ritul.

intr-aceastaş dzi, preacuviosul Zosima **cu** pace s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului proroc predteci **şi** botedzătoriu loan, aproape **de** şanţ"

lenir-**a** svinţilor tăi rugi, Dumnădzău, miluiaşte **şi ne** spăseaşte! Amin.

dcŢ^g^B^go^fv^ LUNA 25 Pomenirea dintru svin Părintele nostru Grigorie, arhiepiscopul

capnaSor ^ ^ ^ *T* , dZ ? de lui Ua ent împarat Vl eramo ? iia Pitească doua
oSonel **Noni?** *T* *L* ^ * ere" T ™ ul, aslcaccld * ««• Prinţii lui era **de** moşie bună şi dirept,
Ongone », Nonn. Car,, ma, nainte slujua la idoli, din nepriceapere. Iară deaca născură pre marele

Grigorie, sâ născură cu apă şi cu duh din Duhul Svînt. Si, alunec, tatăl svîntului stătu arhiereu Nazianzului. Şi sosind svîntul la măsură de vîrslă, toată enehiclopcdiia îmvâtâ, adecă toată îmvâțătura cărțîi din lume, ca alt nime ea dînsul. .Şi să feace lîlcovnic şi dascăl vieții sale. Cinstit-au cu cuvînt de îngropăciune la pogrebanic prc Marcle Vasilie şi prc Cirigorie, talii, şi pre Chesaric, fratele lui, şi pre sora Gorgonna. Şi cine ce-au scris dc svinția sa n-au luat de-aiurea începăturile, cc iarăş din ce au aflat scrise dc la svinția sa.

Şi atîla-i mai mult a dzîce că, dc-ar trebui la oameni să să facă o iconă şi o şeruitură dc izvod, să fie făcută dc-amănunlul, din tot Paliul dc bunătăți, însuş acesta era marele Grigorie. Că, înlrecînd şi covîrşmd şi biruind cu slrălucorca vieții sale prc cei cu numele bun în fapte, s-au suit şi au sporit şi în spusul de Dumnădzău. Iiilr-atîta cît toț să-mvinciia de înțălepciunea lui cc avea la cuvînt şi la poruncă dc-mvățăluri. Pentr-aceaea, dobîndi şi numele a să dzîce "bogoslov".

Şi era la chipul trupului, la măsură de stat puținei, plăvîi' şi veasel, năros, dircapte sprinceanele, căutătură blîndâ şi veasel, la un ochiu era mîhnițăl, cel dirept, dc lovitură, nu forte lungă barba, ce destul de deasă, pleaşiv, alb la păr, barba prc la margini afumată.

Şi să face săborul lui în svînta marc Besearică şi la mărturiia svintei Anastasii, la emvolele lui Domnin şi la Besearică marilor Svinți Apostoli, unde-i sînt şi svintele moştii aduse de Constantin Porfirogennil, iubiloriul lui Hristos şi cu totul credincios împărat, ce le-au adus din Nazianzul Cappadochiei de le-au aşedzal.

într-aceastaş dzî, pomenirea prcacuviosului părintele nostru Poplie. // 282r

Acesta era din ceata sfatului, din oraşul ce-i dzîc Zevgma, ce-i lîngă apa Efratului. Şi, suindu-să într-un munte nalt, ce era departe, ca la 30 dc stadii de oraş. Şi-ş feace acolo o mică peşteră. Şi au împărțît întîi la săraci tot ce avuscase de la părinți. Şi trăind cu tot fealiul de bunătăț şi nevoința. Deci, icşindu-i veastea în toate părți, mcarseră mulți călră dînsul, de i să feaceră părtaş la nevoința călugărească. Cărora şi Ic dzîsă de-ş feaceră chiliore mici, adease cereîndu-i ca nu ceva mai mult decît trebuie să cumva aibă în chilie. Şi încă şi pila Ic cumpăniia la mîncat. Şi, deaca afla la vrunul că mănîncă mai mult preste cumpănă, îl făcea mîncăcios şi preaiubitoriu trupului. Şi, de vrea afla la cineva (anina cernută, îl făcea că sâ dezmiardă în mîncarc. Şi nopțile, fără veaste, mergea pre la uşile lor şi, dc afla la rugă, să ducea inîlcom. Iară dc afla vrunul dormind, bătea la uşe şi-l mustra mult. Şi aşea, adease cereîndu-i, mulț dc dînşii i să feaceră ca neşte chipuri, culegîndu-i şi luîndu-i ca cu bureatcle Iote bunătățile. Dintru carii sînt Thcotccnos şi Afthonic, carii priimiră şi dvorba şi grijea fraților după răpăosarea lui. într-acesta chip nevoindu-să bine, deade sufletul său în mîna lui Dumnădzău cu pace.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru Mar Peavețul. Stih:

Iubind Mar pre Dumnădzău, i-au cîntat pre lume,
Acmu-i cu svinții în ceriu, în fericit nume.

Acest dentru svinți părintele nostru Maris, lînăr fiind şi de-a firea la față şi în lume fiind mirean, avea viers bun de cîntat. Şi, cîntînd pre la praznicele svinților peaveț, deplin îmvățat fiind, pururea iubiia pre Dumnădzău şi poruncile Svințiii sale feriia nevătămate şi trupul său ne-ntinat, fără de nice o imăciune de păcate şi sufletul şi-l feriia fără prihană. Pre mijlocul de multe sîlțe îmblînd şi cu cei de lume petrecînd, cum mai sus dzîce. Iară cînd vru / să să leapede de lume, mearsă la oraşul lui Omir. Şi micşoară căscioară acolo făcîndu-ş, să închisă într-însă.37 de ai săvîrşind. Şi, multă umegiune din munte suferind şi vătămare multă de dînsă răbdînd, nu ş-au părăsîtu-ş căscioara. Ce petrecu înlr-însă pînă cînd ş-au obîrşitu-ş alergătura nevoinței. Acesla prostăticiia iubiia. Şi cu totul Ic urîia năravurile ccalc în fealiuri şi mcsărâtalca iubiia mai tare decît bogățîia. Şi custînd nouădzăci dc ai îmbrăcat cu îmbrăcăminte dc păr de capre. Iară pîinea puțînă cu sare îi era hrana. Şi, dorind lungă vreame svînta liturghie să vadză făcută de mînule preuțeşt şi diaconeşti, în loc dc ollar trebui preutul svînta şi spăsîloarca, dumnădzăiască liturghie denaintea lui. Iară svîntul, de toată dulceața săturidu-să, părîndu-i aşea că prăvcaşle, vădzîndu-să în ceriu. Şi aşea bine viețuind şi în ceriu suindu-să, vorbeaşte cu toț svinții în sălaşele întîi-născuților, cîntînd Svînta Troiță.

înlr-aceaslaş dzî, svînta Meduli cu soțelc ei în foc să săvîrşeaşte.

într-aceastaş dzî, svîntul proroc Isaiia, lîngă svîntul Lavrentic şi preacuviosul părintele nostru Dimitrie Cămăraşul de vase.

într-aceastaş dzî, preacuviosul Apolos în pace s-au săvîrşit.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

•* **irobălui**

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 26, pomenirea prcacuviosului părintele nostru Xcnofont şi femeaia lui. Mariia. şi cuconii lor. Arcadie şi loan. Stih:

Dc la lumc-nstrcinat Xcnofont cu sofii,
în ospăţ la Avraam sâ-ndulccsc cu toţii.

Acesta preacuviosul Xcnofont era în Ţarigrad. boiarin foarte bogat cu bogaţna dc-afară şi camai bogat din nontru. la suflet, cu bogăţîic dumnădzâiascâ. Şi, trimiţîndu-ş cuconii la V.rit, cetatea Fi- // nichici pentru să să dcprindză şi să să îmvcaţc la înivăţături, li s-au spart curabiia prc marc. Şi ci fiind aruncat dc marc in părţi osăbitc, să dusără la Ierusalim, neşliindu-să unul cu alalt morţi au vii sînt Şi ncmerind. să călugăriră neşliindu-să. Şi lâcuiia la acel părinte. Iară dascălul lor încă au ieşit aruncat dc marc. Şi dusă veaste lui Xcnofont dc perirca cuconilor. Şi ci mult plîngîndu-i, mulţămiră lui Dumnădzău. Şi-mpârţîrâ avearea lor la săraci. Şi multă aveare luîndu-ş cu sine, să dusără amîndoi, Xcnofont şi Mariia. la Ierusalim. Şi cutricrîncl Locurile Svinte, încliinîndu-să şi rugîndu-să lui Dumnădzău de cuconii lor. orc încâtro sînt, vii-s au morţ. Şi da milostenii la săraci. Şi aşca cu putearea lui Dumnădzău, ncmeriră şi la părintele acela svîntul, unde Ic era cuconii. Şi, închinîndu-i-să şi luînd dc la dînsul blagoslovenie, ş-vădzură cuconii vonici, călugărit. Şi să săgetară la inemă, poznuindu-i şi sâmănîndu-i cu cuconii lor. Şi mîhnindu-să, începură adease veni la acel svînt părinte, pentru prâvitul acelor doi călugăraş tineri şi sâ facă rugă şi pentru cuconii lor.

Iară părintele acela, prozorliv fiind şi socotind aprinsătura jealii inemii lor şi vrînd să le spuie, să-i mîngîic. adusă la mijloc amîndoi tinereii călugăraş. Şi-nccpu naintea lor a-i întreba din cine sînt şi dc unde sînt şi cum i-au chemat şi cum veniră la dînsul. Eiş spusără tatăl şi maica şi cum i-au trimisu-i pcnlru-mvăţâtura şi cum s-au necat curabiia şi prc unde i-au lepădatu-i marea sănătos şi cum veniră la dînsul, o minune! Atunce amîndoi fraţîi să cunoscură. Şi părinţii ş-cunoscură cuconii. Şi, cădzînd unul câtr-alalt. să feace plînsură mare, cît şi stareţul lăcrăma dc jeale. Şi, deaca să ogoiră şi să mîngîiară, slăviră prc Dumnădzău şi mulţumiră că aşea vru Svinţia sa. Şi aşea să rugară acelui svînt părinte Xcnofont şi Măria dc-i feace călugări. Şi atîta să nevoiră Xcnofont, Mariia şi cuconii lor, Arcadie şi loan. cît şi minuni să spodobiră dc făcea. Şi lui Dumnădzău pînă la / sfîrşil îngăduiră şi adormiră întru Domnul.

într-aceastaş dzî. pomenirea cutremurului celui mare ce s-au făcut Ia sfîrşilurile împărăţîiei lui Theodosie celui Tînăr, fiiul lui Arcadie ş-a Evdoxiei, în dzî dc duminecă, n-al doile ceas de dzî. De cădzură zidurile Ţarigradului şi o parte din casc ţarigrâdeneşti şi, mai ales, de la cmvolclc troadisieşti pînă la poarta cu 4 uşi dc aramă. Ş-au ţinut cutremurul trei luni. întru carile împăratul făcea lilie cu tot săborul. făcînd rugă şi cu lacrămi dzîcea: "Izbăveaşte-ne, Doamne, de a ta direapta urgie şi de păcatele noslrc cu pocăinţa! C-ai cutremurat pămîntul şi l-ai spâmîntalu-l pentru păcatele noastre, ca să te proslăvim prc singur dulcele şi om-iubitor Dumnădzâul nostru!".

La hronograf scrie c-au ieşit ţarigrădeanii afară în colibi, de frică. Şi lăcînd rugă cu litanii cu mari, cu mici, împăratul şi patriarhul cu tot nărodul. Cumuş să cutremura pămîntul şi nărodul de groază, striga: "Doamne miluiaşte!", să luă în ceriu un cucon na-l treia ceas dc dzî, prăvindu-l toţ cum să duce la nălţimc, pînă nu să mai vădzu. Şi tîrdzîu s-au pogorît. Şi-l întrebară împăratul şi patriarhul cc-au vădzut. Iară cuconul spusă: "C-am audzît glas dumnădzăiesc, să dzîc patriarhului şi nărodului să eînte aşca: «lîrioc. o ojoc arioc icrHpoc, drioc dfiaHdToc EAEHCOH HAMCh!»". Şi-ndată stătu cutremurul. Şi-mpăratul Ilicodosic şi soru-sa Pulheriia să bucurară. Şi poroncirâ să să cînte-n toată lumea acest svînt cîntec: "CTWH El, CCThH KptJKhH, CThH EEChnfhpTHhH, IK>HHnUH H4CT".

Acest svint eîntec iaste dc mai dc demult. Dară, cum să veade, pentru unii ce-l adăoseasc, de-l dzîcea ca armeanii lui "CThM GECfeAThpTHhH" adăogînd aşea:" paCfKHLWCA *M* HhT", puin'd cu năpaste patimă dumnădzăirii lui Dumnădzău. Dară de dumnădzăire nu să atinge nice o patimă. Iară cutremurul acesta, scrie şi Evagric^tolasticul la *Istoria* sa *cea besearicească,* la 17 capăt, "minunat cutremur prc marc şi prc uscat, de-au Tăcut multă pagubă şi groază şi răsîpă". //

Intr-accastaş dzî, pomenirea prcacuviosului părintele nostru Simeon, cc-l porccliia "Vechiul" Stih:

Vechiul Simcon să-nnoiaşte-n ferice,
prc vechiul pizmaş cc-au călcat pre cerbiec.

Acesta din cuconic au îndrăgit viaţă pustinnicească şi, în vîrtopă mică petrecînd, nice de o hrană lumască nu mitica, numai cu verdeaţe de carile să mănîncă să finea viu. Şi, năslind cu dor, purceasă dc să su. la Muntele Svînt şi întră în peştera unde orecînd Moisi s-au ascuns. Şi acolo dzăcu

la pominl **7 dzi** c Hămind, pmă cmd **audzî** glas dumnMzâiesc cei dzîcca sa să scoale, **să** măuînce trei .ncarc cc- pusără dc la **Dumnădzău.** Și **să sculă dc** mînca **cu** dragoste. Și-nlorcîndul». de I munte feace doua mănăstiri. **Și tniind,** multe minuni feace în **slava** lui **DmnnădzL,** pînă **cînd s**-a,, mulat de prc viața **accasla** cu trudă, **călră** odihna veacinică.

într-aceastaş dzî, svinții măcenici Ananic Prczvitcrul şi Pctr Tcmniceariul şi **cu** dînşii şeapte voinici. Stih: * ' **i**

întrînd în mare, Pctr cu şeapte s-afundă,
Ieşi în ceriu la llrislos dinlr-a mării undă.

Aceştia era în dzîlele lui Dioclitian împărat şi Maximian Ighemonul în Finicliiia. Către care l-a adus svîntul Ananiia. Și prc Domnul Hristos mărturisind şi idolii părsnind,' fu bătut **cu** toiage Și cu țăpuşi de fier înfocate fu ars pre spate şi cu oțăt cu sare preslc arsuri udat. Și cu ruga capiştea idolilor au scuturat şi idolii la pămînt au oborîl. Dc-acii, aruncat în temniță, hrană dumnădzăiasca gustă. Unde **şi** prc tcmniceariul adusă la credință către llrislos. Cu carele dc ighemonul Maxim suferi în mare necarc, depreună şi cu şeapte voinici cc-au tras spre credință, preaslăvit din cumplite munci ieşind sănătos.

într-aceastaş dzî, preacuviosul Amona cu pace s-au săvîrşit. Stîh:
Amona, sfîrşind a vieții sale firul,
Viețuiaştc-n ceriu cu îngerii în şirul. /

într-aceastaş dzî, preacuviosul Gavriil în pace s-au săvîrşit. Stih:
Și Gavriil cel Tînăr cc-au împlulu-ş harțul,
Cu Gavriil Arhanghel înşiră-n ceriu dauțul.

înlr-aceaslaş dzî, svinții doi măcenici cei din Frighiia, bătuți, să săvîrşiră.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNA, 27, adusul svintelor moştii a dintru svinți părintele nostru loan, arhiepiscopul de Țarigrad, Rost de Aur. Stih:
Ioane, din scaun tuturor dzîci: "Pace!",
De gios, că la Hrislos, sus, trăieşti cumu-ț place.

Acesta fericitul şi dumnădzăiescul loan Rostul dc Aur. Căcc nu veghea voia nimărui la dereptatca în giudeațe, ce şi pre-mpârăteasa Evdoxiia o-mfnintâ pentru strîmbătăți ce făcea, fu svinția sa izgonit de daori din scaun şi iarăş chemat la scaunu-şi. Iară a treia oră şi mai apoi, la Cucus fu trimis. Și, de-acolo, fu întors Ia Aravison, de-acii, în Pitius, oraşe" nu numai pustii, dc ccalea ce trebuiesc lipsite, ce încă şi de megiiaşii isavrii pururea jecuite. Și de-acolo, din Pitius, peminteseul înger fu chemat de Despuitoriuf' tuturora prin Petr şi loan, svinții apostoli. Și să mută la sălaşele ceale veacinice. Și fură astrucate svintele lui moşlii în Comane, cu svinții măcenici Vasilisc şi Luchian, precum dc la dînşii în vis fu îmvățat.

Și, de vreame cc, pre urmă, Arcadic împărat s-au răpăosat şi a lui femeaie Evdoxiia şi fiiul lor, Theodosie Micul, stătu împărat şi Proclu, ucinicul svîntului **loan** şi posluşnic, cu sfatul tuturor, stătu patriarh. îndemnă fericitul Proclu prc împăratul Theodosie dc trimisă să aducă svintele moştii a svîntului. Iară svîntul loan nedîndu-să, ce stălînd neclălit, trimisă împăratul cu rugăminte scrisă aşea: "Cartea împăratului Theodosie // lui a toată lumea patriarh şi îmvățătoriu şi sufletesc, părintele nostru loan Rost de Aur. Theodosie împărat.

Mort de potriva altora, trupul tău a fi părîndu-ne, părinte cinstite, să-l întoarcă cătrănoi aşea prost şi să-l aducă vruscasem! Pcnlr-accaca, şi dc pohta nostră cu dircptul ne-am scăpat, cc tu, părinte preacinstite, să ne ierți greşala carii tc chemăm! Cela cc-mvățai tuturora pocăință. Și ca cuconilor iubitorilor de părinte dă**-te** nouă! Și pre doritorii tăi **cu** venirea ta veşelcaşte!".

Aceasta scrisoare, deaca o dusără la svîntul şi pre racla sv.ntulu. deacă o pusără, îndată să deade pre sine svîntul. Și racla fără osteneală rădicătorii o rădicară ş. o purtara **Și,** deaca sosiră împotriva Țarigradului, dincolea trecu împăratul şi **cu tot** senatul şi patriarhul **cu** tot **cl**.rosul**I** ş. secasără de pusără **în** vas împărătesc racla **cu** svîntul. Și, lovind o volbura, răşchira toate curab.ilc **in** toate

* ocărind

•*• slăpînul
•*•• spogrcşil

părțile Iară vasul ce era cu trupul svînlului au mărs la viia" văduvei acciia ce i-o luasă cu strîmbul Evdoxiia şi. pentru căce o îmfrunta svîntul. l-au scosu-l din scaun. Şi, de vreame ce deaderă văduvei viia şi să alină marca. Şi întîi dusără prc svîntul la Besearica svîntului apostol Thoma la Amantiia, dc-acii. la Besearica svintei Irinei şi acolo îl pusără în scaunul lui. Şi strigară toți: "Priimcaşte-ți scaunul, svinte!". De-aciia. îl rădicară dc-l pusără în carîtă împărătească, de-l adusără la Besearica Svinților Apostoli. Şi, puindu-l în svînta catedră, strigă tunnii sale: "Pace tuturor!", adecă "rtlHDh rhctaih."

Dc-acii. îl astrucară supt pămînt. în svîntul oltar, unde-i culcat aemu. Şi, în vreamea ce să făcea svînta liturghie, să feaceră multe minuni. Dintru carele iaste şi aceasta. Un oarecare om, fiind bolnav cu neputința încheieturilor," cu totul neclătit, întindzîdu-l la raclă, îndată s-au izbăvit cu totul de boală. Aşea proslăvcaştc Dumnădzău pre ceia cc-l proslăvăsc pre / Svinția sa cu viața lor. Şi să face săborul svinții sale în cinstita Besearica a Svinților Apostoli, întru carea odihneaşte svîntul lui trup dedesupt in oltar.

Iară pentru izgnaniia svinții sale nc vom sluji din cuvintele sale ce-au scris către Chiriac Episcopul. Carele şi cl era izgonit. Şi-i scrie aşea: "Ad-o dară de-ț voi scoate a voii-reale veninul şi să-ț răsîpăsc negura ghidului! Cc iaste?! Dc ce-ț faci inemă rea şi te văieredzi? Căce-i iute iarna şi amară frîntura şi necătura volburilor cc-au venit asupra Besearicii?! O ştiu aceasta şi eu. Şi nime nu răspunde împrotivă făr numai Dumnădzău! Ce, de ți-i voia ț-oi zugrăvi o iconă din tîmplările aceastea.

Marca o vedem că să turbură şi să îmflă tocma dintr-adîncul fundului. Şi curăbiarii cum stau cu mînulc-mplctitc pregiur genunche şi către neştiutul Emii, nepricepîndu-să ce vor face, nice ceriul vădzînd. nice luciul, nice uscatul, ce culcat gios.într-aşternuturile curabiei, plîngînd şi văierindu-să. Şi aceastea dară să tîmplă pre mare carea o vedem'". Iară aemu, asupra Besearicii, iaste mai mare holcă şi mai multe valurile. Ce roagă-te Despuitoriului nostru Isus Hristos, Carele nu cu meşterşug biruiaşte marea, cc numai cu amclițarea potoleaşte holbura! Şi săvai că şi de multe ori te-ai rugat şi nu fuseşi ascultat, nu tc mîhni! Că aşca-i obiceaiul om-iubiloriului, Dumnădzăul nostru, ce grijeaşte spăseniia! Că au doră n-au putut pre cei trei otroci să-i izbăvască să nu fie aruncați în cuptoriul cel îm focal! Ce, deaca statură robi şi în țară păgînă depărtați şi de la moşie scăpați şi de toate era oceiți şi nu le mai rămasă altă nemică, atunce. adevăratul Dumnădzău, fără veaste, feace minunea şi împrăştie focul depregiur cuptoriul haldeilor. Şi de-acii, le era cuptoriul besearica şi pre toată facerea chemară şi pre îngerii şi puterile. Şi aşea, toate adunîndu-le, dzîcca: «Blagosloviți toate lucrurile pre Domnul!»
286r Vâdzuş că răbdarea direpțîlor focul în rouă au premenit şi pre tiranul au duplecat de-au // mînat prin toată lumea scrisori?! Marc iaste, dzîcînd, Dumnădzăul lui Sidrah Misah şi Avdenago! Şi caută cîtă groză au pus! Cine va dzîce cuvînt rău asupra lor, casa aceluia să fie de jac!

Deci nu-ț face inemă rea, frate Chiriiace! Derep-ce că eu, cînd mă izgoniia din Țarigrad, nice de una de-aceastea nu-m era grije. Ce dzîceam întru mine-mi: «Deaca i-i voia împărăteasii să mă izgonească, izgonească-mă! A Domnului iaste pămîntul şi plinul lui! De i-i voia să mă hiresluiască, hirestuiască-mă! Că am pre Isaiia chip, de i-i voia să mă arunce în mare, voi pomeni pre Iona. De i-i voia să mă bage în groapă, am pre Daniil băgat în mijlocul leilor. De i-i voia să mă-mproşce cu pietri, am pre Ştefan Pîrvomăcenicul aşea pățît. De i-i voia să-m ia capul, am pre Botedzătoriul loan. De i-i voia să-m ia avearea dc o am, ia-şi-o! Că gol am ieşit din pînteceale maică-mea şi gol mă voi duce!».

Pre mine mă îmvăță şi apostolul de dzîce: «Fața omului Dumnădzău nu o caută!». Şi că de-aş încă omenilor îmbla după voie, lui Hristos slugă n-aş hi. Şi David mă întrarmadză: "Grăiam nainte dc-mpârâți şi nu mă ruşinam." Multe asupra mea măiestriiră , ce toate de zavistie le feaceră. Ce au dori-ț fac voia-rea, frate Chiriace, că ceia ce ne izgoniră pre noi mărg în tîrgovişte cu sămeție, voioşi şi cu slugi multe, cu darde petreeîndu-i. Ce-ț ad aminte de bogatul şi de Lar! Cine au trăit cu scîrbă intr-această lume şi cine ş-au petrecutu-şi cu dulce?! Ore stricatu-i-au ceva sărăciia celuia de au nu-l dusără în sînurilc lui Avraam ca pre un viteaz şi biruitoriu?! Dară celuialalt, ce i-au folosit bogățîia, în urşinice şi în olofiure de să-mbrăca?! Unde-i sînt vornicii, unde-i sînt fuştaşii, unde-s caii cei cu rathuri. unde-i sini cei hrăniți şi împărăteasca masă? De au nu ca pre un tîlhar legat îl petrecură, de-l băgară in gropă, dueîndu-şi sufletul gol de la lume?! Şi strigînd cu glas în deşert: «Părinte Avraame, miluiaşte-mă şi-m trimite pre Lazar să-ş ude capătul deagetului într-apă şi să-mi răcorească limba, / că amar mă prăjesc!» «A ce-ți numeşt tată pre Avraam căruia nu i-ai rîhnit să-i închipuieşt viața?! Că

* Spun istoricii cum corabiia au despicat viia văduvei în două şi să veade pînă astădzi la Țarigrad.
rosurilor
••• st veade

acela prc lot omul ospăta în casa sal iar* ... • -
boci. Că cela cu ^ b o ^ ^ Z ^ ?™ ™ ^ ^ ° " " ^ ^ *
venit seacerca şi nu au secerat. sămănaf milă; a
Şi aceasta-i a Dcspuitoriului socoteală **Că în r,™,;~s r**

^ ^ ^
•

stinge seatea ş, cel flam.nd, căce-i oprit să nu să îndulcească la bucate! Aşea şi la Dzu **giudemluiCr** pravi pagini, prc svinţ. cum sa veselesc şi de masa împărătească nu vor putea să să-**ndulceJcă** Că ş pre Adam vrmd Dumnădzău şă-1 muncească, îl feace în preajma raiului să lucrcadze pămîntul ca prav.nd in tot ceasul lăcaşul cel iubit de unde au ieşit, sâ-l doră în suflet. Şi căce că aicea nu ne tîlnim sa vorovnn, iară acolo nime nu-i să ne oprească, atunce unii cu alalţi să ne petreacem!» Şi încă i-om şi vedea pre ceia ce ne-au izgonit pre noi, ca şi Lazar pre cela, pre bogatul, şi măcenicii pre muncitori'

Deci nu-ţ face voia-rea, frate iubite! Ce-ţ ad aminte prorocul cc dzîcc: «De sămeţîia* omenilor nu te teame şi dc ocara lor nu te învince! Că în ce chip lîna notina o mănîncă moliile, aşea să vor mînca!». Socoteaşte de gîndeaşte şi de Domnul Hristos cum din scutece pomiia după Dînsul pizmaşii goană şi în ţară păgînă îl lepăda! Acela ce ţine lumea chip fu nouă ca să nu ne mîniem de iscuşenii! // 287r
Adu-ţ aminte de patima Domnului şi Mîntuitoriului nostru şi cîte ocări pentru noi suferi. Că unii îl făcea samaritean, alţîi îndrăcit, alţîi proroc mincinos. Şi-i dzîcea: «Iată-ţî-l-îi, că-i un om mîncătoriu şi vin băutoriu. Şi cu boiarinul dracilor scoate dracii!». Dară că-l dusease să-l dea de rîpă dintr-un ţărmure nalt, o minune! Şi preste obraz îl **şchiopiia** şi palme îi da! Dară cu fiiarc că-l adăpară şi cu trestie preste cap bătură şi cu hlamidă, haină-mpărătească, îl îmbrăca şi cu spini îl încununa. Şi cădea în genunchi de i **să**-nchina batgiocurind şi tot fealiul de batgiocură făcîndu-i! Şi, cîndu-1 purta aceia cruntţii cîni şi la patimă îl ducea gol şi toţ ucinicii îl părăsiră. Şi unul de dînsul să lepădă, iară altul îl vîndu de-l deade, iară alalţi pribegiră! Şi sîngur sta Svinţia sa gol în mijlocul năroadelor acelora. Că era sărbătoarea ceaea ce pre toţ strîngea la praznic atunce. Şi, ca prc un viclean, în mijloc de tîlhari îl răstigniră şi dzăcea ne-ngropat, cîndu-1 pugorîră ei pre Svinţia sa de pre cruce. Pînă cînd orecine l-au cerşut de l-au îngropat. Şi, făcînd voroavă vicleană asupra Svinţiii sale, scorniră cum să-1 fie furat ucinicii, iară nu s-au sculat!

Şi-t ad aminte iarăş şi de apostolii! Că pretutindirea pomiia asupră-lc goană şi pnn cetăţ să ascundea! Şi Pavel la orecare femeaie ce vindea de mătăş şi Petr la Simon Curclariul, că n-avea îndrăznire pre la cei bogaţi! Ce, mai apoi toate, le-au fost cu lesne. Aşea şi aemu, frate, nu-ţ face voia-rea! . . . . - *e*

Audzît-am şi de acel mincinos de Arsachie, carele l-au pus împărăteasa in scaun, ca face scîrbe fraţilor şi featelor ce nu vrură să sâ obştească cu dînsul! Mulţi de dînşi. pentru mine ş. pnn temniţe muriră Că acela lup cu obraz de oie ce are chip de episcop, dara fund *Y* ™ ° ^ * *£ £* chip muiarea **să** chiamă preacurvă, cînd, custîndu-i bărbatul, mearge după altul, aşea ş. acesta preacurvar iaste, nu la trup, ce la suflet! Că, fiind eu viu, / m.-au apucat scaunul mieu .

Aceastea tî le trimisăm de la Cucuse, unde au îmvăţat împărăteasa de m-au izgonrt . Şi mute

* batgiocură
•* Svinţia sa
••* feace
**** urghisil
••»*• cătră
•••••* pravila

nc-ar hi dat şi scaunul sân nouă. Pentr-aceaea. tc rog şi tc îmbiiu, lcapădâ-(piînsul scîrbci talc. Şi pentru noi ad aminte la Dumnădzâu!".

într-aceastaş dzi. svînta Marchiani împărăteasa, aceea cc-i întru svin|ii apostoli, şi Clavdin Prcpodobnicul cu pace sâ săvîrşiră. Stih:

Prc Marchiani din lume pre-mpârătează.
O ia Hristos împăratul în ceriu mireasă.

într-aceastaş dzî. preacuviosul Pctr Eghiplcanul. la adînci bătrîneaţc sosînd, cu pace s-au săvîrşit.

Ca neşte copt grîu. Petre, dc jemnă dulce,
în jitniţa ceriului Hristos le duce!

într-aceastaş dzî. dc KHpHOiUCVd. Sîmbăta lăsatului dc came, pomenirea răpăosaţilor moşilor. Stih:

Morţilor, milostive, nu câula-n păcate.
Cc tinde călră dînşii a to bunătate!
Pcntr-a svinţilor tăi rugi. I Iristoasc Dumnădzău, miluiaşte şi ne spăseaşte! Amin.

288r ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 28, pomenirea // preacuviosului părintele nostru Efrem Şirul. Stih:

Grăia Efrem mainte-n limbă siriiască.
Aemu în ceriu grâiaşte-n limbă îngerească,
în 28. luară îngerii prc Efrem în ceriu.

Acesta era dc In Răsărite, siriian dc fcaliul lui, din strămoş ţîindu-să de credinţa cea bună, în aii împăratului Theodosie cel Mare. Carele, deaca s-au născut, vădzură părinţii lui în vis c-au crescut pre limba cuconului o vie forte marc de-au împlut tot pămîntul. Şi veniia pasările ceriului de mînca dinlr-însă. Şi pricepură că va fi cuconul de năroc. Şi sosînd la aii Marelui Theodosie, întîi grăiia siricneaşte.

Cînd fu dănăoară, veni la Marele Vasilie şi-l feace preut. Şi cu Duhul Svînt îl feace de grăi grcccaştc. Acesta din ceput luă viaţă călugărească. Pentr-aceaea, de la Dumnădzău de sus s-au turnat dar în inema lui. Care şi dc toată pocăinţa multe scripturi au scos, atîta de umilite cît, cetindu-le, de-a hi înpictrită inema. încă a porni izvor de lacrămi, pre toţ greşiţii înbiindu-i cătră pocăinţă, nelăsînd pre nime la occaanie. Şi, îngrozind cu straşnicul şi groznicul giudeţ, pline-i sînt cărţile de umilenie şi de lacrămi.

Acesta svîntul au făcut şi molitva dc la Pavecerniţă' "NECKB'hpHdd N£EM3H4d NETAbHNda nptkCTW *Ero* Hafccro &UUJ"-

Dară blîndcaţea şi alalte bunătăţi toate, cînd n-avea ce da milostenie săracilor, el îi chema de le spunea îmvăţăluri svinte, că izvorîia viaţă din rostul lui de-mvăţături svinte. Iubiia pre Dumnădzău şi prc de-apropclc. blînd, smerit preste samă, pre nime nu osîndiia, nice au blăstămat în viaţa sa pre nime sau cuvînt deşert să grăiască. Iară lacrămilc lui au pornit izvor mare de spăsenie.

Cetească iubitul cartea svîntului Efrem, c-a vedea că-i plină de lacrămi sufleteşti şi de spăsenie, întru carile povesteaşte cu larg svînta Dzî acea mare a giudeţului, cît să spăminteadză tot omul cetind, cum să bociia dc cu jealc aceasta direptul şi curatul şi svîntul, ca un osîndit şi ca un făcut / dc tot răul, aşea să tinguia!

Şi, petrecînd în pustii, îmbla din loc în loc. Odănăoară, pornit de Duhul Svînt, purceasă de la moşiia sa la Edcsa, să să închine svintelor moştii ce sînt acolo şi să să tîlnească cu vrun îmvăţat, să să poldzuiască. Şi, rugîndu-să. dzîsă: "Despuitoriule Doamne Isus Hrisloase, podobeaşte-mă să lîlnesc om în Edcsa, să-m dzîcă cuvînt să mă poldzuicsc!". Şi aşea rugîndu-să, să tîlni cu o curvă tînără şi frumoasă tocmită cum li-i năravul lor a vîna tinerii, plină de iboste. Şi, deacă o văzu ş-feace voia-rea cum împotrivă îi fu ruga. Iară femeaia stătu de-i căuta mult ceas. Iară svîntul, probrăzîndu-ă să să ruşincadzc. îi dzîsă aşea: "Pentru ce, tu femeaie, stai de-m cauţi aşea fără ruşine şi fără stideală?". Iară ca răspundzind, feace: "Eu n-am pagubă căce mă uit ţie, dc vreame că din coasta ta m-au zidit Dumnădzău. Iară tu să cade să le uiţi în pămînt din care ai ieşit! Şi-ncă eşt şi călugăr de ţî să cade să te socoteşti în trup cu morţii, iară nu să-m cauţi mie!". Aceastea miră pre părintele şi mulţămi lui Dumnădzău că i-au împlut ruga de l-au poldzuit o femeaie proastă. Şi ei încă i-au multămil dc cuvînt dirept.

*** adevărat am aflai**

Şi, dcaca-ntră în cclale, mearsă la o oı-/H4 „ .• r

Şi svînlul herbîndu-ş dc mîncal, iară clin *tcit* ! k'" TM altţii case ;;B.agoslovea„e, părinte!». Părinţie f t a t ^ ^ m ^ S , ° ^ TM>TM ^ "Lipseaştc-ţ ceva de mîncal să-ţ dau*' P , , j ^ astupăm această ferestruic, să nu-m Taci dodciatt " A . l f - P^ * dragoste c-aş donni cu tine şi lu ,c ţîi „™% sunărinTf "i *T*™' ^ vei priimi unde mi-i voia mie, cu te voi priimi » Z r c"'* "De ţ-a hi voia!". Şi svîntul feace: - n mijlocult Z i s i i o L , . ruşine de nărod?». Atunce svîntul: " S S ^ " " ^ * " " « h i frică ticăi- // tă?! Că le veade toate- Şi oentru nmî,, H *T VA* \ ni-i ruşine, nice ni-i şi muncă veacinică!». Şi aşea dojenindu-o s n o c ă ^ u l iadului ncstîns împlut multe bunătăţi şi s-au **sp2** ' " ^ *** 8 * •»

Acesta svînt părinte au tîmpil pre Apolinaric Ereticul cărţ viclcane ce făcusâ

Intr-aceasta dzi, pomenirea preacuviosului părintele nostru Paladie Stih-

Nesărmd Paladie la zburdăr lumeşti,

Sare-n ceriu cu îngerii în giocuri cereşti.

Acesta fericit, într-un orccarc munte făcîndu-ş o mică căşcioră, într-însă să-nchisă cu pr.veghcare şt ne-ncetată rugă şi cu post viaţa sa podobind, darul minunilor de la Dumnădzău au dobindit.

Şi, odănăoară, un neguţătoriu cu aur mult trecînd prc-acolea, l-au ucis un şugubăţ şi l-au tras la uşea chiliei svîntului. Şi, deaca să feace dzuă, să strînsără omenii, ocărîndu-l pentru uciderea neguţător.ului. Şi, făcîndu-i strînsoarc şi dc nevoie, svîntul feace rugă la Dumnădzău de-mvisă mortul şi află vinovaţîi ucigaşii. Şi pre svîntul îndireptă. Şi nu aceasta numai, ce şi alte multe preacuviosul feace. Şi foarte minunat să feace în bunătăţi şi în nevoinţe şi, cu pace, la Dumnădzău s-au mutat, vreadnice de pomenit scripturi lăsînd svintei Besearici, de folos cetitorilor.

Într-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru liacov Postnicul, aschitul. Stih:

Scăpă de la trup ca dintr-o sîlţă,

liacov stignind cu pocăinţă.

Acesta preacuvios, dc totc lepădîndu-să lumcşt, lăcui într-o peaşteră 16 ai, lîngă un tîrgşor, cc-l chiamă Porfirioni, tot fcal de nevoinţa că- / lugărească petrecînd. La acesta mearsă o muiare rea noaptea să-1 spurce, îndemnată de păgîni. Şi ea să feace câ-i de la o stariţă de mănăstire ş-au însărat. Şi, făcîndu-să c-au lovitu-o boală de inemă spre morte, să rugă svîntului să o freace cu mîna pre inemă. Svînlul feace foc lîngă dînsă şi cu direapta mînă o freca, iară stînga o ţînea în foc, de-l ardea, să nu gîndească spre muiare, pînă să umili muiarea de groza arsurii ce ş-au fript svîntul mîna. Şi i-au spus dirept şi s-au pocăit, călugărindu-sâ şi împlînd bine spăseniia, ca o destoinică, prin bunătăţ ce s-au nevoit.

Iară că nime nu scapă de leşuiturile vrăjmaşului, să tîmplă ş-acestuia mare cădeare. Pentru ca să fie cădearea lui a mulţ straje şi chip greşiţilor de pocăinţă să nu să nime occiască. Că un boiarin, avînd o fiică îndrăcită, o adusă la preacuviosul să o isţelească. Şi-ndatâ, făcînd rugă, o tămădui. Iară tatăl, tcmîndu-să să nu o mai întorcă boala, lăsă pre fetişoră cu fratele ei, cucon **fiind** la peştera sihastrului. Şi, asuprindu-1 iscusîtoriul, vai! de cădeare, strică cucona. De-acii, ce s-a face? Ucide pre cucona şt prc fratele ei şi aruncă trupurile în pîrîu. Şi, oceindu-ş cu toiul spăseniia sâ dusa in lume. Ş. aşea zbuciumînd, 1-au lîlnit un părinte de I-au priceput şi l-au mîngnat, tnlorc.nd la pocimli. Ş..aşea n ars de întră **W u n** mormînt mare, dînd oasele în laturi. Şi acolo *f* ^ ^ * * *?* ^ ^ ^ ^ şi-ngenunchind, vărstnd fierb* lacrămi şi dintr-adîncu. „ierni, rug.ndu-să,1.1D m ^ ; voi cutedza vedea svînta ta iconă, Despuitoriule, cu ocl... m.e„ ^ ^ ^ ^ ^ începe ispoveadaniia? Cu care inemă * « «

budzele pîngărite, să fac ^ ^ « ^ ^ ^ " " f f i nedeîoinicu.ui milei milostiv! ce.u .ertare păg.năţ.... meale? C uţă om- ub.tor uieu **9** ^ Şi nu mă piiarde pre un necurat ş. călcător dc leage. L u r v i e ş , . spurcat trioclannicul! Nu sînt harnic să calc păm.ntu ^ / " ^ f , ^ ^ , . ochi, ce la a ta nesămuită milostivire năzuiesc cu necuratul ş,-ţ fă milă dc mine.

Di-accastca mullc şi cu mai multe rugi, cu incmă înfrîntă să niga Iiacov, cu greu post cerlîndu-să. Că numai buruianc mînca, luîndu-ş noaptea, dc-ş lega sufletul, pînă cînd Dumnădzău îl iertă, de-l adusă la cinstea cea dintîi. Că. lăcîndu-să scacclc marc în ţară, făcea creştinii litii şi rugi multe, pînă cînd Dumnădzău arătă episcopului aceiia |ări cum, dc nu să va ruga Iiacov cel din mormînt, nu s-a dezlega seaceto. Alunec mearse episcopul cu tot săborul şi. mull rugîndu-l şi el ncputîndu-să apăra, feace rugă. Şi dcade Dumnădzău ploi multe şi bişug.

De-acii, luîndu-ş Iiacov bune nedejd de spăsenie, de minunea ploii, adaosă la grea viaţă camai greu podvig şi lacrămi călră lacrămi. Şi aşea, cu pocăinţă direapta şi bună nevoinţă, ş-au dat sufletul în mîna lui Dumnădzău.

într-aceastaş dzî, svintele 2 măceniţe, maică şi fiică, dc sabie să săvîrşiră. Stih:

Cu hiica ş-pleacă maica grumadz supt lance,
îmbe-n odihnă de-ş dorm somnul cu pace.

într-acestaş dzî. svînta măceniţă Haris.

înlr-accastaş dzî a KHpHoruCYd. Dumineca lăsatului de carne, cînd pomenim a doa venire a Domnului nostru Isus Hristos. Stih:

Cînd vei veni. Doamne, să giudeci pămîntul?
Să nc blagosloveşti atunci cu Cuvîntul?! Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 29, adusul svintelor moştii a svîntului ClUTHOAlMHHKh Ignatie Bogonoseţ. Stih:

Lăsat-au şi nouă-ntr-a sa nevoinţă,
Dc-a lui oase svinte s-avem rămăşiţă.

Acesta diadoh şi văspriemnic a svinţi- / lor apostoli au fost al doile episcop, la Antiohiia fiind. C-au fost ucinic depreună cu Policarp, episcopul de Zmirna, svîntului loan Bogoslov. Deci, fu adus la Traian împărat. Şi, suferind tot fealiul de ispita muncilor şi biruindu-le toate, fu trimis în Rîm să să lupte cu herile. Care lucru, deacă-l deaderă leilor în mijlocul a toată prăviriştea de nărodul Rîmului şi deacă-l mîncară leii. aşea pofiindu-ş să-ş împle nevoinţă pentru Domnul Hristos. Şi rămăşiţa oselor svinţiii sale neşte credincios le strînsără şi le dusără la Antiohiia, iubit dar credincioşilor. Carii cu de toată cinstea şi frica, supt pămînt le astnicară. Pentru care svînta besearica îi prăznuiaşte praznic cu bucurie.

într-aceastaş dzî. pomenirea svinţilor şeapte măcenici, carii în Samosate să săvîrşiră: Filotliei i Pcrehic, Aviv. Iulian, Roman, Iiacov şi Parigoric.

Aceştia să curteniră la Domnul Hristos şi înşelăciunea păgînească o-mfruntară. Cu maiuri braţele şi stinghilc le zdrobiră. Dc-acii, îi strujiră cumplit; şi lanţuje greale pregiur grumadzi le pusără şi-n temniţă îi aruncară. Şi iarăş scoţîndu-i, îi strujiră. Şi spîndzurîndu-i pre leamne, le găvozdiră capetele cu piroane. Şi aşea ş-deaderă în mîna lui Dumnădzău sufletele.

într-aceastaş dzî, pomenirea svinţilor măcenici Silvan Episcopul şi Luca Diaconul şi Mochie Citeţul. Stih:

|*j&* luptă stau viteaji trei fără dc sîinţă,
De dau groază în păgîni cu Svînta Troiţă.

Numcrian împărăţînd, goană era pornită asupra creştinilor. Atunce să deade ştire mai-marelui cetăţii Emcsinilor pentru în svinţi părintele nostru Silvan, episcopul aceiia cetăţi. Şi îndată fu prins svîntul şi cu dînsul Luca Diaconul şi Mochie Ceteţul. Şi astătură naintea boiarinului legaţi. Pre carii cu de-adinsul boiarinul luîndu-le samă, deacă-i audzî că mărturisesc pre Domnul Hristos Dumnădzău
29 lr sîngur adevărat, iară pre ceia ce să-nchină idolilor procleţînd,// să porni cu mare urgie de mînie. Pentr-aceaea, neputîndu-i cu măguliluri să-i înduplece, îi bătu cumplit. Şi băgîndu-i în temniţă, îi mormînta cu fomea şi cu seatca. Dc-acii, iarăş mai scoţîndu-i la-ntrebare preste cîteva dzîle, bătîndu-i, temnicindu-i şi săcîndu-i cu fomea şi seatea, au dat răspuns asupra lor să să dea în luptă cu fierile. Deci, scoţînd prc svinţii la prăvirişte" şi fieri de cîtva fealiu slobodzînd asupră-le, să rugară svinţii lui Dumnădzău să-i săvîrşască acolo. Şi îndată slugilor sale Dumnădzău le luă svintele suflete. Atunce herile aceale sireape, stidindu-să de moştiile svinţilor, să dusără în laturi, nice leac atingîndu-să de dînşii. Şi. deaca înnopta, neşte creştini pre-a furiş îi astnicară cu cinste, slăvind pre Dumnădzău şi mulţămind Svinţiii sale.

• leal rum, mcidan

Sarvil şi Vcveia într-**a** lor frăţiic

le dcade Hristos cununi de-mpărăţiie

Aceştia era în dzîlele lui Traian Împ5, # «•

spurcatelor slujbe idoleşt, la jărtve popă. vil la drăceasca înşelăciune a

Şi, odănăoară, făcîndu-să praznic dracilor «i ~i **i * ..• . «.**

acealea jărtve, fu dojenit de svînlul **Varsime.. PL . •** c la spurcatele pierdzare. Şi, audzînd Sarvil, să *m A \ \ c T S ^ T \ T* - '""Ui prilej de veni la credinţa Domnului **IlriZ** VsT "e **a'** Si'fh ' *****

la-ntrebare fu adus nainlea lui Lisiia Şi în ,, fn bătu» ', ? **n'r**-aceaea, muncirâ; de-acii, fu ras cu rujditortprc o b a S ^ n d ^ - t*'"' "

scoasără învîrtind **o** mînă din cheietur? **Dc**-acii^ **a^** îl *I \ T* **' T " '** -' ^ ^ »"

prin osăbite părţi **a** trupului îl arsără cu foc Ş *' Z ? l* T m T " """ i **T u ? T *** *****

şruburi / băgat, de-l **tăia** cu hiristeu. de l a ^ **n c i S** 0 ^ ^ = ^ **'** ^ ^ ^ ^ , ^

ca aşea imvaţa ighemonul; ş. aşea dobîndiră cununa măceniii '

Intr-aceastaş dzî, pomenirea svîntului CUJTHOAUMHKh Varsimeu, episcopul de Edesa Stih

Lasind Varsimei gios greutatea trupască,

iuşor, către ceriu mearge, la viaţa cerească.

Acesta, precum s-au scris, dc suflet spăsenie fiind prilej lui svîntul Sarvil, botedzîndu-l Pentr-**aceaea,** pint către ighemonul Lisie, l-au prinsu-**l.** Şi, mărturisind pre Domnul Hristos Dumnâdzâu, fu balul cumplit. De-acii, sosînd cărţi împârăteşl să părăsască goana de pre svinţii creştini, fu slobodzît şi svinţia sa din închisoare. Şi, petreeîndu-**ş** la **a** sa svînta episcopie şi lui Dumnădzău mulţămind, s-au pristăvit către Svinţia sa.

Intr-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru Afraat.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

INTR-ACEASTA LUNĂ, 30, pomenirea **a** dintru svinţi părinţii noştri şi **a** toată îmvăţători Vasilie Marele, Grigorie Bogoslov şi loan Zlatoust. Stih:

Străluminat-au în 30 **acea** de **aur** în trei sori lucoare.

Prilejul acestuia praznic nu fost aşea. **în** dzîlele lui Comnin Alexie împărat, ce-au stătut după Votaniat, s-au făcut sfadă în Ţarigrad între aleş şi îmbunătăţîmaţ oameni. **Că** unii punea mai sus pre Marele Vasilie "sus-grăitoriu" dzîcîndu-l (adecă "cuvîntătoriu den nalte-mvăţăluri"), **cace** câ au cercat firea celora ce sînt cu cuvîntul şi cu bunătăţile, mai de-**a** tocma potrivindu-să cu îngerii. Şi nu pre lesne iertînd şi obiceaiul greu, nemică pemintesc avînd. Şi pogorînd mai gios pre dumnădzăiescul Rost de Aur, ca **cc cum are** fi stînd orecum lui înprotivă, pentru căcc **cra** lesne trăgător spre // pocăinţă.

Iară alţii suia pre acesta, pre dumnădzăiescul Rost de **Aur.** Cace că **era** la-mvăţături mai după slăbiciunea omenească şi cu lesnea graiului pre toţ îndereptînd şi la pocăinţă chemînd. Şi cu mulţimea miiare-curătorelor cuvinte şi cu de pre greimea voroavei gîndului puindu-**l** mai sus de Marele Vasilie şi Grigorie.

Iară alţii ţînea cu Bogoslov Grigorie. Cace că-ntrecusă prc toţ vestiţii la îmvăţătura elineasca **şi** pre ai noştri cu nălţîmea şi pestriţiia şi bună-cuviinţa cuvintelor şi îmfloritura graiurilor. Şi dzicea că acesta biruiaşte de-ntreacc. Şi-**l** suia mai sus decît pre ceia. Intr-accla ch.p ca sa **t**.mpla de să-mpărechea mulţimile nărodului. Şi unii să dzîcea "ioaniteanii", alţii **"vas.l.tean.** , alţii <u>gr.gor.tean.</u> .

Şi pre aceastea numere holcind şi gîlcevindu-sâ în cuvinte şi aceastea **aşea cuv**.nt.ndu-sa, ma. apoi, după cîţva ai, să arătară aceştia svinţi întîi **unul** cîte **unul,** de-acu **ş.** depreună **t^tre.,** nu **.n vis *** ca **a avea cui era** atunce arhiereu Efhaitclor, marelui **loan,** om ş. mlr-alalle mţalept şi, partn. la elineasca îmvăţătura, precum arată cărţî.**c** lui şi la bunătăţi **vîrv.** Şi d.nsuf

"Noi, precum **n^** vedzi, **una** sîntem la Dumnădzău , ^ Z S ^ *l* ^ Z

vremile noastre, tot însul de **noi,** pornit de duhul iui *u u* » £ nice al treia,

îmvăţăturiscrisăm.Ş^^^^

ce ce vei dzîce de **unul, cei doi mea** ^ ^ *T* ^ * „ ' . , ,, după pristăvire să facem păci nu să-mpărecheadze, că nevoinţă noastrăin **-a fos^** ş pm amtc>

şi să aducem la un gînd de linişte lumea! şi, **mai vino*,**

socoti, fa-nc praznicul şi celor prc urmă să le dai, să ştie cum noi una sîntem Ia Dumnădzău! Şi noi cu totul celora cc nc vor face sărbătoarea şi pomenirea vom nevoi spre spăseniia lor, că socotim a avea* şi noi orcec la Dumnădzău!". /

Acestea deaca dzîsără. părea că să suie iarăş in ceriu, cu lumină fără samă străluminînd. Iară dumnădzăicscul acela bărbat sculîndu-să, adecă loan, arhiereul de Efhaite, precum svinţii îi porunciră feace. Şi potolind nărodelc, că să vedea isteţ omul şi cu bunătăţ şi sărbătorea aceasta o deade svintei Besearici să o sărbcadze lui Dumnădzău.

Şi caută mintea omului. Că, aflînd luna lui ghenuar că are pre tustrei: la dzua întîie pre Marele Vasilie. la 25. pre Dumnădzăicscul Grigorie şi la 27, pre dumnădzăiescul loan Rost de Aur, au socotit şi i-au împreunat iarăş la 30 pre tutetrei, podobindu-i cu canone şi cu tropare şicu pohfalenii, cum să cade. Carile. precum îm pare, cu voia lor făcîndu-să, nice unuia lipseaşte lauda. într-atîta cît sînt mai la cinste aceastea decît toate cîte-s făcute dc arunce încoace şi cîte s-or face.

Iară svinţii la chip aşca era: svîntul loan era scund, mare la cap, supţîrc la trup foarte, plecat nasul cu nări mare. plăvii albencţ. Găvănat la melcii ochilor şi bulbucii' mare la ochi. Din ce să tîmplă a fi veasel la căutătură şi cu lucoare luminînd'", săvai că la alaltă şeruitură să vedea mîhnit. Gol şi marc la frunte Şi cu multe zbîrcituri la frunte, urechile mare, barba mică şi rară. De cărunteaţe îmflorit. smedişor galbîn. Fălcile trase în nontru de adîncul postului. Atîta-i dc dînsul a dzîce, că cu cuvîntul pre toţ elinii au întrecut. Şi osăbi la greimea gîndurilor şi la lesnea şi înflorită graiului. Şi într-atîta au tîlcuit şi au descoperit svînta Scriptură ca nimerea de alalţi şi au folosît şi îngereasca strigare, cît dc n-ar hi fost acesta svînt am cutedza dzîce c-ar hi trebuit de iznovă să vie Domnul Hristos. Iară la bunătăţi şi facere şi theorie"" atîta s-au făcut, cît pre toţ au întrecut. De milostenie şi dc dragoste fiind izvor. Şi nu rîhnitoriu, ce aşeaş prisne rîhnă dumnădzăiască cu dragostea de fraţ şi
293r cu-mvăţătura. Ş-au trăit 63 de ai dc toţi. Păscînd Beseari- // ca lui Hristos 6 ai.

Iară Marele Vasilie era în pusorea trupului lung foarte şi dirept la stat, uscat şi lipsit de carne. Smolit, plăvii la faţă, mare la nări, rătund la sprinceane. Cu frunceaoa ieşită samănă om grjliv, cu puţineale steale stropit pre obraz. Lung la faţă, găvănat la tîmple, can păros la trup. Barba de-agius pogorîtă şi giumătate cărunt. Acesta au întrecut în cuvinte nu numai carii să afla pre vreamea lui, ce şi pre cei dc demult. Că, petrecînd tot fealiul dc îmvăţătură şi dăscălie, în toate au învincit. Şi, nevoindu-să numai puţintel la practiceasca filosofie şi sporind cu dînsa la theoriia sau vedearea celora ce sînt, s-au suit in scaunul cel de arhierie fiind de 45 dc ai şi cîrmuind Besearică 5 ai.

Iară svîntul Grigorie Bogoslov era la chipul statului, la trup era la măsură, plăvîi şi veasel, lat la nare, direapte sprinceanele, căutătură blinda, ochiul cel dirept puţînel trist de o peteală de lovitură ce să stringea la coada ochiului . Nu lungă barbă avînd, ce deasă şi direapta. Destul pleşiv, alb la păr, afumat marginea barbei. Şi aceasta de dînsul să cade a dzîce că, de vrea trebui omenilor iconă şi stat pre-amănunt din toate bunătăţi încheiată, aceasta era marele Grigorie cu a vieţii stălucoare, pre cei de pre facere mai isteţ intreeîndu-i. într-atîta la bogoslovie au întrat, cît toţ să biruia de înţălepciunea lui şi din cea in cuvinte şi din cea în dogmate, de unde şi a bogosloviei nume au dobîndit. Ş-au fost predstatel şi besearicii Ţarigradului doispreace ai, trecînd optdzăci de ai a custului său.

Pentru ruga cestor trei svinţ, Hristoase, Dumnădzăul nostru ş-a tuturor svinţilor Tăi, răsîpeaşte eriticeştilc sculări şi pre noi într-o preună de gînd şi păciuită tocmală fereaşte şi a cereasca ta tmpărăţiie spodobeaşte! Că blagoslovit eşt în veacii de veaci! Amin.

într-aceastaş dzî, nevoinţa svînlului CUITHOAIMMHKh Ippolit, papa de Roma, şi a celor cu dînsul: Chelsurie / Avra sau Hrisi, Filic, Maxim, Erculin, Venerie, Stirachin, Mina, Colod, Erm, Mavros, Evsevie. Rustic, Monagreu, Amandin, Olimpie, Chiper, Theodor, Trivun, Maxim Prezviterul, Arhelau Diaconul, Chirin Episcopul şi Savain. Stih:

îndrăzneţ, in mare Ippolit să bagă
Ca un cal cc-i ager preste ţară largă.
Pre Ippolit a mării, în 30, au ucis cursul____

•* bulbucat ochii
•** vad Si luminat U ciuţi tuni
* " * vcdeanic. bogorccenic

Această svînta însoţire au fYкt •» i -
Komilul **,i Tensuric** hatman **fiind.** ^ *C* ^ ^ *S* ^ *r* ^ ^ ^e,no" Vi""e Ulpie într-ascuns şi agiula creştinilor **Şi** deaca Sn.„n, . *u-* .ş O.nSt.ia prC Domnul Hristos **mort,** dc feace pre io, vonicii **a** S K , ^ ^ *L* ^ *T* " ' ? ' ^ ^ M PK împăratului, fură tăiat capetele. Şi, aducînTore fer*L* » Hri • .""fr aCO!O Car"! CU poruncа cazne, căcc posluşiia svinţilor măcenic prc £ n c S d eL^caSe " " ^ i ^ ^

munci depreună cu următor, de-a lui, preuţ şi diaconi şi episcopi. Mai apoi, legîndu-le mînule şi piciorele, n aruncară in marc. Şi aşea îşi împlură măceniia. //

Intr-aceastaş dzî, nevoinţă svîntului măcenic Varsimeu Episcopul.

Acesta, cum scrie, au fost episcop la Edesa, învăţînd şi-ntoreînd pre ellini de la-nşelăciunea idolilor catra creştinătate şi botedzîndu-i. In carii şi pre Sarvil, popa idolesc, feace de lepădă idolii şi credzu în Domnul Hristos cu Veveia soru-sa. Carii şi mărturisiră pentru Isus Hristos. De-acii, fu prins episcopul şi **dus** naintea ighemonului Lisie. Şi bătut cumplit, fu aruncat în temniţă. De**-acii,** potolindu-să goana puţînel, fu slobodzît svîntul. Şi trăind la a sa episcopie şi **lui** Dumnădzău plăcînd, cu pace către Svinţia sa s-au pristăvit.

într-acestaş **dzî,** nevoinţă svîntului măcenic Theofil celui Tînăr. Stih:

A lui Theofil iubitul cap tăiară,
Pentru idoli, căce-i feace de ocară.

Acesta era din Ţarigrad, în dzîlele lui Constantin şi Irina pravoslavnicii împărat. Unul den boiarii sfatului, fiind voievod, fu **pus pre** oştea chiviritilor. Şi purceasă cu oştea, avînd cu sine şi **alţ doi** voievodz într-agiutoriu. Carii, avînd zavistie asupra **lui,** deaca întrară sarachinii în ţară şi el **ieşi** la război asupră-le cu stolul şi cu acei **doi** voivodzi. Şi să râpedzî întîi el cu rota sa de-ntră în mijlocul saracinilor şi feace vitejie de izbîndiia. Iară acei **doi** voicvodzi **ce**-i bătea, pizmă îl viclenîră şi-l lăsară sîngur de fugiră. Iară sarachinii, încungiurîndu**-1,** îl prinsără. Şi-l dusără în **ţara lor** şi-l băgară la-nchisore patro ai. Şi, scoţîndu**-1,** silîră să să leapede de Domnul Hristos. Şi, deaca nu-l putură întoarce, îi tăiară capul.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 31, pomenirea svinţilor besrebrănici neluători de bani şi făcători de minuni vraci Chir şi loan şi svînta măceniţă Athanasiia şi trei feate a ei ficioafe: Theodoti, Theoctisti şi Evdoxiia. / Stih:

Maică destoinică cu a ei trei feate,
Pentru Tatăl din ceriu mor în cap tăiate.

Aceştia svinţii măcenici Chir şi loan era în dzîlele lui Dioclitian Împărat: Chir, din Alexandriia, iară loan, din Edesa. Deci, pentru gona ce **era** atuncea, cuprinsease de strica pre: creştin, sosînd la luciul mării, ce-i despre Araviia. Şi călugănndu-sa **tra**.ia acolo l ara loan rnargnd b Ierusalim şi audzînd de minuni ce Tăcea svîntul Chir, că tămadu.a tot feahul de bole ş. " ^ ' " f

sup(cazne multe puş. le lăiară eapetele împreuna cu sv,ntele aceAsle, maica

Nichif" 'clavdie_Dioder_ s"apiO" *

Papie din Corinth. Stih:

în pivă, trupuri trei a viteaj să pisară,
Mădulări lui Hristos tute trei s-arătara.
Ieşind din lume de gios, despărţit de lance
Cum voi treace-n ceriu Serapon cu pace.

Aceştia, în dzîlele lui Dcchic împărat, pentru mărturiia lui Hristos prinşi şi aduşi la Terţie Anthipatul. în Corint. Care cîmiuia domniia Elladci, că din Corinth era svinţii. După alte munci şi cazne nerădicatc, osăbitc, priimiră fîrşenii. Victorin şi Victor şi Nichifor, în pivă aruncat, şi zdrobit în
295r pi- *II* lugc, deaderă sufletul la Dumnădzău. Iară Clavdic, tăiat mînule şi picioarele, ieşi din lume. Iară Diodor în foc luă sfîrşitul. Iară Serapion fu tăiat capul, iară Papie, necat în marc, şi-mplu mărturiia.

Intr-accastaş dzî, pomenirea svintei măceniţe Trifcna, de dzîmbru ucisă, s-au săvîrşit.

Aceasta era din cetatea Chizicului, carea iaste la Ellispont, fiică unui singlitic dc boierie, anume Anastasie, şi maică-sa Socratiia. Şi mearse la mărturie, nu de alţîi trasă, ce însăş pre sine să dusă. ocărind şi mustrihd pre păgîni pentru spurcăciuni ce-ş făcea ei idolilor, cinstindu-i, văz Doamne! Şi-i dojeniia să să părăsască dc aceale deşertăciuni a lor. Să ruga şi lui Dumnădzău să-i întoarcă. Pentr-accaea, cu porunca ighemonului fu prinsă şi aruncată în foc. Şi, ieşind sănătoasă din foc, cu minune, o spîndzurară sus la o muncă, dc o trîntiia în neşte cuie ascuţite de să potricăliia din gios; dc-acii, ieşind, o deaderă la heri cumplite. Deci alalte heri nu o atinsără, iară un taur veni de o lovi cu comele şi o despică. Şi spun că, unde i s-au vărsat svîntul sînge, au izvorît o fîntînă. Din care apă deaca bea femeaia cea cu prunc cînd piiarde hrana, dobîndeaşte lapte. Nu numai femei, ce şi vitele ceale prăsite şi fără lapte să tămăduia, de Ic izvoriia laptele îndată, cît vrea bea de-aceaea apă.

Pcntr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

CONEŢUL **LUI GHENUARIE /**

NOTE

I (imd.n.Xsl.)" voie"
2.(trod.n.Xgr.)" Sfinte Doamne, Sfinte larc, Sfinte fară-dc-moarte, miluieşte-nc prc noi!"
3 (irad.n.Xsl.)" Sfinte Doamne. Sfinte tare. Sfinte lară-dc-moarte, miluicşte-nc prc noi!"
4.((rad n.Ksl) "Sfinte fară-dc-moarte"
5 (trad n.Xsl.) "răstignit pentru noi "
6 (trad n.Xsl.) "spurcată, rea. nebună, necredincioasă întru Dumnezeu, căţea dc lup "

FEVRUARIE

are dzîle 28 sau 29. Dzua, 11 ceasuri şi noptea - 13.

„ o s t r u t s ^ s t o T Î ! S f S S : CTpETEHHH • Domnului şi Dumnădzău ,, Mîntuitoriu,

295 de a. de la imparaţua lu. Avgust. Ş,, fi„d foarte tînâr încă şi purtîndu-şi prilejul cu meşterşua de po nva v.rs u sale precum povestesc eâ păştea gîşte şi să împlu de Duhul Svînt, de tam du, ?oa», boia ş. neput.nţa Ş, drac. gonua Ş-au tămăduit şi fiica împăratului Gordian îndrăcită. Şi scoţîndu-Ip c dracul d.n ficiora, l-arata de-l vădzură toţ în chip de cîne a negru şi-l feace de-ş spusl naintea tuturor lucrurile y.cleanc. Ş, cu aceasta m.nune pre mulţ trasa la credinţă către Domnul nostru Isus Hristos

^ Jara cînd au fost m dzîlele împăratului Dechie carele au luat de la Filip ce-au fost după Gordian fu pirit la Apelin, eparhul Anatolului, căce nu da slujbă şi cinste dracilor. Deci, aducîndu-l naintea sa la Nicheia şi mărturisind numele lui Hristos, întîi fu bătut cu spata, un fealiu de muncă. De-acii, fu legat de cai şi gonit în vreame de iarnă preste locuri greale şi aspre. Apoi, după aceastea, gol, preste piroane de hier fu tras şi-ncă mai bătut şi cu făclii dc foc la coste fript. De-acii, fu dat să-i taie capul. Şi, apucînd svîntul înainte, ş-deade sîngur la Dumnădzău sufletul. Şi să face săborul lui în mărturiia lui ce iaste în nontrul apostoliei lui svetîi loan Bogoslov, aproape de svînta // Besearică cea mare.

într-aceastaş dzî, pomenirea prcacuviosului părintele nostru Petr cel în Galatiia.

Acesta svînt, crcscînd în Galatiia la părinţii săi, aprope de Anghira, şeapte ai lăcui cu părinţii săi. Dc-aciia, pentru să vadză Svintele Locuri şi să-mveaţe, mearse la Ierusalim. Şi de-acolo la Antiohiia. Şi, aflînd un mormînt, întră într-însul. Care mormînt era cu cerdac şi şopron, întru care priimiia pre carii veniia. Şi prîndzul lui era puţîntea pită cu apă măsurată şi mînca preste două dzîle. Şi cu ruga sa tămădui pre un bolnav şi-l feace a lăcui lîngă sine. Ş-au isţealit şi prc maica svîntului Theodorit, episcopului de Chira, de durori de ochi. Carea era forte stidivoasâ şi lui Dumnădzău plăcătore. Şi pre un bucătar îmvăluit de duhuri necurate I-au isţealit. Şi pre altul ţăran au mîntuit iarăş de aceaea boală. Şi pre voievodul cetăţii l-au contenit şi l-au oprit de la porneală ce să pomisă asupra unii feate ficiore să-i facu sîlâ, lovindu-l cu orbire. Şi-ncă pre maica ce mai sus dzîsăm, a svîntului Theodorit, o au izbăvit de primejde de moarte, ce nu-ş putea naşte pruncul.

Şi trăi nouădzăci şi doi de ai, plăcînd lui Dumnădzău. Şi-ş deade la Dumnădzău sufletul către răpaosul unde i-i gâtată de la Dumnădzău plata şi darul nevoinţelor lui ce s-au nevoit într-atîta veac lung ce-au trăit.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru Vendimian.

Acesta au fost ucinic svîntului Avxentie. Şi, după a lui săvîrşenie, au întrat într-o crepărură de stîncă, întru care ş-au făcutu-ş căşcioră mititea. Şi, într-însă, trăi 42 de ai. Şi, cînd vru să să pnstăvasca, îngenunche Ia pămînt şi-ş deade sufletul la Dumnâdzău.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru Vasilie, arhiepiscopul de Solun. Ş. de naştere / din Albina. Şi ispoveadnic.

într-aceastaş dzî, preacuviosul Timothei în pace s-au savirşit.

într-aceastaş dzî, svîntul măcenic Theion cu doi cuconi de sabie sa sav.rşira.

te^z^^^^z^—"-"

de le-au sfărîmat ş. le-au s ropş.t. De-acii ; ^ pag» ^ ...., mărturiei, umonră împreună cu acei svinţ. cuconi; si aşca-ş luară la Domni, n

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte ş. ne spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 2, strcatcniia Domnului nostru Isus llrislos, cînd l-au priimit în bra|clc sale direptul Simeon.

Trccînd 40 dc dzîle după niîntuitonrca omenire şi-ntruparc şi naştere a Domnului nostru, Iară împreunare bărbătească, din Prcasvînln pururea Fecioră Mariia, într-accaslă cinstită dzî, fu adusul în besearica Domnul nostru Isus Hristos dc svînta aceasta fecioră şi dc direptul Iosif, prc obiceaiul a umbrosei scripturi a legii vcclii. Cînd şi bătrînul Simeon şi starc|ul căruia cra prorocit dc Duhul Svînt
297r sâ nu vadză moarte pînă nu va vedea prc Domnul Hristos. Şi, luîndu-l // în braţe şi multâmind Domnului Hristos strigă:"HHfc ©TnoUJT4HJJH pana TCOtro B/lAKC-"², adecă "aemu slobodzăşti prc şerbul tău. Doamne!" după cuvîntul cu pace. Câ vădzură ochii miei lucrul tău cel de mîntuinţă care-l gălaş dcnaintc.1 Icaţii a tuturor popoarelor, lumină dc descoperit limbilor şi slavă poporului tău lui Izrail. Şi cu multă bucurie purceasă dc sâ dusă dintr-aceaslă viaţă la cea veacinică. Şi acesta săbor să face la cinstita besearica a preacurata Dcspuitoarei noastre Dumnădzău-Născătoarei şi pururea Ficioarii Măriei cc-i în Vlahcme.

într-aceastaş dzî, svîntul măcenic Agathodor.

Acesta tinerel fiind, fu adus la boiarinul tiancilor. Şi pcniru mărturiia Domnului Hristos, fu slrujit. Şi prc grătariu înfocat fript. Şi limba tăiat şi dinţii cu vîrtejul scoş. Şi fluierile şi pulpile sfărîmat. Şi suliţa înfipt în coaste. Şi ţăpuş îmfocatc bătură îm molele capulu. Şi aşea ş-au dat în mîna lui Dumnădzău sufletul.

Pcntr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 3, pomenirea svîntului şi dircptului Simeon Bogopriemnicului, adecă "cc-au ţinut în braţe prc Dumnădzău". Şi Anna Prorocită.

Aceasta sărbâtorc să face în cinstita apostolic a svîntului Iiacov, fratele lui Dumnădzău, ce iaste în cinstita besearica a svintei Dumnădzău-Născâtorci, lîngă svînta Besearica cea mare.

Acesta svînt marele Simeon i s-au lungit viaţa înlr-acest veac pentru ce i s-au dat veaste de la Duhul Svînt să nu vadză moarte pînă cînd ce va vedea pre Domnul Hristos. Şi, luîndu-l în braţe pre Svinţia sa şi prorocindu-i cu Duhul Svînt de ceale viitoare a Domnului Hristos şi pre făgăduinţă ce i s-au făgăduit, luă firşit vieţii sale.

Iară prorocită Anna cra fată lui Fanuil. Ca- / rele era de ruda lui Asir. Trăisă cu bărbatul ei şeapte ai şi. sfîrşindu-i-să bărbatul ei, sluji în besearica lui Dumnădzău toată alaltă viaţă a ci cu rugă şi cu post. Pcniru care şi ea nelipsind nice dănăoră de la besearica, s-au spodobit de-au vădzut pre Domnul adus în besearica. de 40 dc dzîle prunc, adus de a lui precistă Maică fecioră şi Iosif direptul. Şi mulţămiia şi ca lui Dumnădzău şi proroci dc Svinţia sa, spuind între toţi ce era strînşi în besearica: "Acesta prunc iaste Domnul Cela ce-au întării ceriul şi pămîntul! Acesta iaste Hristos de carele au prorocit toţ prorocii! Acestora astădzi făcîndu-le pomenire însămnăm şi mărturisim strigînd straşnica şi nepovestita împăcăciunc şi om-dragoste carea Dumnădzău feace cu noi, cu omenii, greşiţii Sinţiii sale!".

într-aceastaş dzî, pomenirea svinţilor măcenici Andrian şi Evvul.

Aceştia de naştere cra dc la Vanca. Şi dc dragostea celor ce mărturisiia pre Domnul Hristos traş. mearsără în Chesariia. Şi, vădindu-să de curăţîia îndrăznirii că sînt creştini, fură aduş la boiarinul Firmilian. Şi îndată rane preste spate şi preste coste priimiră. Şi alte mai mare cazne suferiră. Iară stînd nesmintit şi nc-nduplecaţi din mărturie, îi aruncară herilor să-i mănînce. Deci fericitul Andrian, dat la un leu. petrecu nevoinţă foarte vitejeaşte. De-acii, îi tăiară capul. Iară svîntul Evvul, răbdînd multe rugări şi-mbunări şi, ne-nduplccîndu-să, aşeaş cu acelaş leu s-au luptat de-a tocma ca şi Andrian svîntul măcenic, mai apoi au obîrşitu-ş nevoinţele.

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului măcenic Vlasie Vucolul, adecă Boariul. Pote hi neguţătorii! dc boi.

Acesta din Chesariia Cappadochici fiind dc naştere, din părinţi bogat foarte, din dobitoce mulţime cc avea de cra bogătaş, din care da milostenie cu multul la săraci. Şi, scornindu-să gonă
298r asupra creştinilor, ca un creştin fericitul Vlasie era cercat şi nu-l // afla, munţii şi cîmpii* că cerca pentru dinsui. Cârca deaca-nţălcasă direptul şi viteazul, ca la un ospăţ chemat împărătesc, cu osîrdie să deade la ceia cc-l cerca. Şi ca pe nişte priiateni îi ospăta. Şi, deacă astătu Ia giudeţ şi fu întrebat, spusă vederat şi numele său. şi credinţa, şi meşterşugul. Şi-ndată îl rădicară patro înş şi-l tinsără la pămînt, de-l bătură cu vine crude dc bou. Dc-acii, iuşurîndu-i Dumnădzău durorile şi tămăduindu ranele, iară

ighemonul feace câ sînl farmeci accaslca P<nfr . . . . . .

dc apă înfieram»» dc unda. Şi ' ' " T Căldare mare, Plină

ca-n**tr**-un văşmînt dinpregiur, **din**carc**leTaSn?** *1?"*™ ^ Un om îmbrăcat cu focul

îmbărbăta să nu să **sparte** de

trimise de la igbemo, 'să-1 scotă£ **s**^nul **L** că da e d?''! ^

strigară creştini. Aceasta deaca ştiu E c î u l ^ t T n n ţ T ? " .,ngCr" Cîmind, ^ Sine

minunea să stricară si ci cr^iin n , , PrCaltC Slugl Şl accia, dcaca venira 5* vădzură

minunea, sa strigară ş c. creştini. De-acu, venind .ghemonul şi dcaca vădzu pre svînlul în herbătoarca **ea** dan. par.ndu-i ca-istimpârată apa, cercă anume că-i reace. Şi cum să **a L ă "** prc Z j J S ochii ş> -au scos ş, sulle ul Iară svînlul lui Hristos măcenic pre toţ cîţ credzură, dintr-acea căldare slropmd, botedză m numele Svintei Troiţe.

Şi.soşîndja ocolcle ciredzilor sale, poroncind maică-sa şi omenilor săi ce-au trebuit, deade sufictul sau m mina lui Dumnădzău. Ş, carii s-au lîmplal acolo vădzură dc la rostul svîntului ieşind ca o porumbiţa alba ş. luminată; şi zbură în ceriu. Pentr-aceaea, astrucară şi cinstitele lui moştii la acel loc. Iară toiagul svînlului unplînlînd s-au îmverdzît, dc s-au Tacul ca un copaci marc de-au cuprins cu umbra oltanul.

într-aceastaş dzî, prorocul Azariia, ficiorul lui Addo, cu pace s-au săvîrşit. /

Acesta-**i** ficiorul lui Addo, din sat din Simvatha. Carele au întors de la Ierusalim prada Iudei. Şi, răpăosînd, s-au îngropat în ocina sa.

într-aceastaş dzî, Pavel şi Simon, svinţii măcenici dc sabie sâ săvîrşiră.

într-aceastaş dzî, svîntul Clavdie cu pace s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî, de KHpionacXi, Sîmbăta brîndzei, pomenirea sufletelor direpţior.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, **4,** pomenirea preacuviosului părintele nostru Isidor Pilusiotul.

Ş-au scuturat pravul lumii Isidor

Din a sufletului său cinstit odor.

Acesta svînt, fiind dc naştere dc la Eghipet, den părinţi buni şi credincios, văr fiind lui Theofil **şi** Chirii, svinţilor patriarş de Alexandriia. Acesta Scriptura a dumnădzăiască înţălepciune şi cea dc-afară pînă în sîmcea au îmvăţat, foarte multe scrisori a cuvînt şi pomenire vreadnice iubitorilor dc-mvăţături lăsînd.

Şi ş-au lăsatu-ş toată avuţiia şi ruda cea luminată şi viaţa cea cu nărocitâ bogăţîie. Sosî la muntele Pilusionul. Şi întră în viată călugărească. Acolo îndclcpnicindu-să şi cu Dumnădzău grăind, toată lumea cu **a** sale dumnădzăieşti cuvinte îmvăţînd lumina, pre păcătoşi întoreînd, pre cei îndereptaţi întărind, pre cei ne-nduplecaţi cu tăietorca cea dumnădzăiască îngrozind şi spre bunătăţi îi stîrniia şi pre-aceia. Şi-ncâ şi pre-mpăraţi cătră folosul lumii, aducîndu-le aminte şi dojenindu-i. Şi, pre scurt să dzîcem, tuturora cui năzuia de-l'întreba din a svintei Scripturi dzîsuri foarte înţălept le dezlega şi le tîlcuia. Şi spun cum cărţile *Poslaniile* lui să fie ca la dzeace mii. Deci aşea, cu naltă şi-nţăleaptă viaţă trăind şi dumnădzăiaşte purtîndu-să, la adîncc bătrîneaţe obîrşi viaţa. //

într-aceastaş dzî, pomenirea prcacuviosului părintele nostru Nicolac Ispoveadnicul.

Aceasta preacuvios era născut din ostrovul Critului. Şi, vrînd să-ş vadză pre Theofan, rudeniia" sa, mearse la Ţarigrad. Şi, aflîndu-l însîmbrat în fraţii Studiilor, întră şi el supt viaţă călugărească. Şi, trecînd prin toate îmvăţăturile şi **a** călugăreasca viaţă seamne, foarte de stăvar îmvăţînd, să hirotoni preut. Că la vîrvul de sîmceaoa bunătăţilor sosîsă Dc-ac..a nainte, izgnan.ncu Theodor, egumenul mănăstirii, dumnădzăiescul Nicolai păţî. Ş, de-acolo aducmdu-^cu g-rbacc fura bătut de Uot cel fieros şi neiubitor de Hristos, pentru ^ ***J*** ^ ^ ***T*** ' ^ ^ . ^ ^ închsi Si iarăşi scoşi la-nlrebare şi bătuţi. Şi iarăş în cuşca aruncat ş. legat. Şi tfet **ai** răbdară in iegâSă.^ cu Lnc **Ji** seale şi goliciune si lujtară. Şi la Zmirna fură trimis şi acolo băn, ş,-n temniţa aruncaţi. Şi cu picioarele băgaţi în gros. · Atunceferjciţii ?ui

s-au răpăosat.

* vătămarea

** stropi

**• viru-său

Şi, iarâş murind şi accsia impâral şi luînd liii-săn Theofil împărâţîia. iarâş asupra creştinilor porni goana. Şi acesta Thcolîl. deaca ş-au dârîniat' via|a şi râmasă însflş împărăteasa svînta Theodora stăpînind împărâţîia cu fiiul ei şi fncindu-să linişte şi pace marc.

Şi. sosînd împârâlîin la Vasilie Machcdon. prc acesta cuvios şi mult pățît Nicolac, cu multă rugăminte, egumen studenţilor l-au pus Deci atfica şi ca aceastea ncvoinţc dc trei ori cu osul obîrşind şi dc acea multă / patimă străbătut, şcaptcdzâci şi cinci dc ai împlînd. cu pace s-au răpăosat.

într-aceastaş dzi. pomenirea svîntului CUfTNOrtUWHKh Avramic. episcopul Arvilci dc Pcrsiia.

în al cinec an accii de Pcrsida asupra creştinilor gonă fără leage şi fără dc Dumnădzău, fu prins svîntul Avramic dc mai-marele fărmăcătorilor. Şi silit să să leapede de Domnul Hristos şi să să-nchine Sorclui. Iară fericitul dzîcca către dînsul: "Bccisnicc şi ticăite, cum nu tc temi acealea ce nu sînt dc triabft ponincindu-nc a face? Dară cade-să a lăsa prc tvorcţul, iară tvoreniia şi fapta Dumnfldzăului mieu a închina?". Aceastea cuvinte nu puţîn turburară prc tiranul asupra svîntului. Şi-ndată mai-marele fărmăcătorilor îmvăţă sâ-l puie la pămînt. Şi cu toiage clinciurose de-l bătea. Şi, vâdzîndu-l câ rabdă aşea dc vitejeaşte prc svîntul şi mai vîrtos, că să şi ruga svîntul pentru bătătorii şi dzîcînd: "Doamne, nu Ic pune lor acesta păcat, că nu ştiu cc fac!". Deci îmvăţă dc-i tăiară capul svinţiii sale cu sabiia Şi aşea să săvîrşi svîntul Avramic în oraşul cc-i dzîc Thclman, cu tăiatul dc sabie.

într-aceastaş dzî. pomenirea preacuviosului părintele nostru loan dc Irinopoli, unul de svinţii Părinţi cei din Nichea. Şi pomenirea svîntului măcenic Thcoctist.

într-aceastaş dzî. preacuviosul şi fâcătoriul dc minuni lasim cu pace s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî. dc KHpHOfUCJTJ. Dumineca brîndzci. Cînd pomenim izgnaniia din rai a-ntîi zidiţilor.

Pcntr-a lor svinte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 5, pomenirea svintei măceniţe Agathei.

în dzîlele împăratului Dechie cc-au umorît pre Filip împărat năduşindu-l în cort, făcîndu-ş // obraz câ l-au umorît căcc au fost creştin şi cinsteaşte pre Domnul Hristos. De-acii au mînat prin tote ţări şi cetăţi şi oraşe şi prc la voicvodzi şi domni să silească în tot chipul să nu lase picior de creştin.

între aceia ispravnici cra unul preste samă fără omenie, anume Chindian. Acesla şedzu domn în oraşul cc să chiamă Panonnul. Şi-ntrc alalte răutăţ ce avea, era dc rudă rea ţăran şi de om rău au încăput la slujbă, lira spurcat curvariu forte. Era şi la argint lacom. Accaste trei reale mare avea.

într-accla oraş cra o ficioară frumoasă tînără de 15 ai, curată cu trupul şi cu sufletul. Şi cu multe bunătăţ, bună şi-nţălcaptă, cumu-i cra şi numele Agathi, ce să dzîce "bună". Părinţii ei nu s-au scris anume cum i-au chemat. Fost-au bogat şi ncbotedzaţ, să fie murit nepriceput. Iară svînta Agatha, dc Dumnâdzâu îmvăţaiă, să închina răstignitului Domnului nostru Isus Hrislos şi-l iubiia cu tot sufletul ei. Avea şi trei daruri mare. Că era fată de boiarin din cei mai mare. Şi era şi frumoasă de-ntrecea pre toate a vremii sale. juruită lui Dumnădzău să să ţîic în ficioric curată, de cînd cunoscu pre Dumnădzău. A treia că cra şi foarte bogată, de-mpărţîia cu multul la săraci.

Şi. deaca audzî Chindian dc veastea cea bună svintei Agathei, pusă gînd să o dobîndească să o ia, pentru bogăţîia şi pentru să între în rudă mare şi pentru frîmseaţe. Aceastea dorind şi cugetînd, trimisă de o adusără naintea sa. Şi, deaca o vădzu, încremeni şi sta căscăunt, fără de glas mult ceas, mirindu-să dc frîmseaţele ci. De-acii, începu a o măguli şi a-i giurui sâ o pleace la sine. Iară svînta şi-nţâlcapla nu-l băgă ca o-mpuciciunc în samă şi ca neşte gunoi scîrnav. Ce încă-i răpunsă pre scurt, cît îl feace de o cunoscu din destoiniciia ci.

Şi. vădzînd spurcatul acela că cu bine n-a isprăvi nemică, chemă pre o holră" curvă fără ruşine, anume Fruntisiia. Carea avea 9 fiice şi tote le-mvăţasă curve. Şi dzîsă către dînse spurcatul: / "Luaţi această fată la voi şi-n tot chipul siliţi să o-ntorecţ către voi! Şi de-o veţ pleca la mine, veţ avea dar de la mine cît voi scote-vă din hrana cea fără cinste cu care vă ţineţi, către cinste!".

Deci luară aceale muieri fără ruşine pre svînta şi blagoslovită fetişoră Agatha la casa lor. Şi o supărarâ o lună încheiată ncpărăsît, măgulindu-o şi cu bine şi cu rău, cu groza muncilor. Flămîndzîndu-o şi-nsâtîndu-o şi nelăsîndu-o să odihnească dzua şi noaptea, nepovestit. Iară svînta le dzieca aşea: "Gîndul şi mintea mea iaste întemeiată întru Domnul mieu Isus Hristos, piatra cea de unghiul zidiului. Cuvîntul vostru, neşte vînt. Giuruitele şi groazele vostre, ape trecătoare, de nu pot clăti tumul gindului mieu pentru bunătatea Domnului mieu nice leac! Şi cu cît 1-iţi bate mai tare cu

* surupat

** necurată

alîlii mai vîrtucios va Ti! Şi mai întării în dr

dzîcea lăcrân.înd svînta ficioară si rugmdu-săîuTK^^ mieu!!! Unele ca aceastea sâ înărtiirisiiscă mai curund. IJ nm d/i s dăruiască să între în slava muncilor,

Şi, deaca să-mplură **30** dc d/île v-id/**îrwl** r • • să-nlâreaştc, mcarsc la ighcmonul dc-i spusă cu adcvV™ ?> «• mai mult apa, decît inema accşliia ficioare. "Cît am nutu. *Z* **f ?'** t" pietrile să le moie > să facă ca

Alunec să mînie spurcatul i o a d u s S ca s •V* VOia!! răspunsă: "Eu sînt slobodă născută din carii sînt m,i ,lo r şi din cinci iaste Ea!! orăşeanii!". Şi ighcmonul feace: "Deaca cş slopouă ™ ™ « ™ » « > P"*™ ,,iu toţ cuiva?". Iară svinia Agalhi fcacc-«Eu sînt oahVnn 7" a, fap, C Şi O biecaic Cl,m ai hi roabă Boiarinul feace: "Deaca eşti roabă, ^ nu , i s E d iară ™ alluiia Domnului Hristos, acela iaste cu totul lobod" *Tcte^JS?* ™* ^ ***** tolă! Şi cu acesta chip iaste slobod de către loat^ fante - ^ ' \ ^ ^ *>'>" » lumea

Dumnadzaului mieu să fii ca dumnădzăii tăi!".

Aceastea cuvinte turburară pre tiranul si-mvâia mim,.;.™; -s ~,i u = > - .

C U t e a d z c a s u d u ^

,e dzîc. a fi mţalcpl! Eu ţ-am dzis bine să fii ca dumnădzăii tăi şi tu ca un tară-mint îmvăţaşi ă mă bata. Deaca **sini** dumnădzăi, voşlr, ma. buni decît voi, s-ar cădea să-m mulţămcşti că-ţ poftesc binele' Iara de sml mai ra. şi ma. bec.sn.c, să vă fie ruşine a vă-nchina la dumnădzăi ca aceia'" Atunce să mînie tiranul camai mult şi-i dzîsă: "Cum cutedzi, fată Iară ruşine, a grăi unele ca aceastea" Iacă-ţ dzîc: sau tamnadza sau ve. pelrcacc multe munci!". Iară svînta: "Caznele şi muncile tale nu le bag samă! Ca, de ma vei baga in fieri sireape, îndată s-or face blînde, cît or audzî svînlul Numele Domnu mieu Isus Hristos. Şi vor fi ca neşle mieluşei! De mă vei băga în foc, îngerii din ceri mă vor răcori! Şi, dc-m vei rumpe carnea şi alte cazne ce-m vei face, am pre Domnul mieu dc-l ascultă toate stihiile şi cu Cuvîntul lui toate neputinţele să lămăduiesc. Dracii să izgonesc, slăbănogii să strîng, ologii îmbla. Şi alte minunate să fac numai cu amelilarca lui şi cu dumnădzăiasca sa voie! Şi Svinţia sa m-a scote din toate năslilurile talc!".

Atunce îmvăţă de o-nchisără* în temniţă pînă mîine, să gîndească ce cazne să-i facă. Şi, mărgînd la-nchisore, să bucura atîla cît îţ părea că mcarge la nuntă. Aşea de voioasă mergea la faţă şi veaselă. Cînd fu mîine, şedzu Chindian în scaun ca un lup sircap. Şi dzîsă: "Caută să nu piiardem vreamea! Pasă dc **te** leapădă de Hristos şi tămîiadză idolii!". Iară svînta feace: "Să ştii că n-oi veni la atîta nesimţire să tămîicdz dimonii tăi, de mi-ai face care cazne mai cumplite cc nu s-au mai audzît! Ce pururea voi mărturisi pre Dumnădzău şi Domnu mieu Isus Hristos, şi cu inema, şi cu rostul! Deci căzneaşte, munceaşle, rumpe carnea, pune în mul- / te fealiuri de morţ să cunoaşte adevărul!". Atunce îmvăţă de o dezbrăcară golă şi-i legară mînule înapoi şi o spindzurară la stîlp. Şi o bătură cu gîrbace şi o arsără pregiur cap şi mînule şi picioarele. Iară svînta dzîsă către tiran: "Tu te gîndeşt că-m dai foarte o grije şi nevoie, dară eu **sînt** bucuroasă într-aceastea cazne! Şi sînt voioasă ca neştine ce-i vin veşt bune şi-ş veade un iubit şi cinstii al său priiatin, ce de multă vreame au dorit să-l vadză. Şi cum griul nu-l bagă în jitniţe pînă nu-l curăţăsc cu-mblăcie întrare, dc-l osăbăsc de la pleavă, aşea şi sunetul mieu nu pote întră în slava fericinţei ceii veacinice cu cununa mărturiei, de nu vei, întîi, căzni trupul mieu cu munci cumplite!". Atunce îmvăţă pre muncitori să-i rumpă ţîţele cu fierul şi, de n-or putea aşea, ei să i lc taie cu cuţîtul. Deci munciră de le căzniră cu eleşturi şi nu putură să . **le** rampa, ca cra micşore forte. Deci, penlr-aceaea, i le tăiară cu cuţîtul. Şi croiră într-acesta chip pieptul e. de| era^ mare jeale a o privirea neştine. Câ-i cura svînlul sînge de roş. locul pregiur acolo. Aceastea pand sv nta, întorsă faţa călră ighcmonul, dzîcînd: "O, necurate ş. ncm, ost.ye tirane - W neruşinaţi.le, a tăia acealea mădulări carele te aplecară de la ma.ca-.a, a prunc a ! Ia™ **nemLă** nu mi-i grUc! Că am P ^ ^ ! ^ ^ ^ ^ ^ ^ £ Z mîn'câffS treabă cu folos!",. ^ \ ^ o ^ m ^ ţ ^ ^ Z ^ mai cumplit încă. Şi-mvăţă

Z n ^

^ n e c i acela tiranul cugeta *V f* ^ ^ ^ ^ *t* ^ ^ ^ leacul ei. Şi aşea cum dzăcea svînta fic.ora lepădata, ne,nj.ui,

302r dc miadzânoaptc veni lumină frumosă şi minuna- // lă, nepovestită. Atunce uşile temniţii să deşchisără dc putearea lui Dumnădzău. iară temnicearii fugiră, dc frică, tremurînd. Atunce svînta veade un bătrîn cu chipul dc svînt. carele linca a mînă un vas cu leacuri. Dcnaintca lui era altul mai căpetenie, tînăr, frumos, cu o făclie luminată. Carii era svinţii apostol Petr şi îngerul, socotitoriul sufletului ci. Iară svînta nu-i cunoscu. Atunce veniră şi neşte orăşeani, buni dc-a ci cunoscuţi, sfătuindu-o să fugă, să scape, să nu moară cu năpaste. Iară ca Ic răspunsă : "Apere Dumnădzău să fug eu de cununa mărturiei! Şi să fiu vină să pată nevoie temnicearii!". Atunce dzîsă către dînsă apostolul: "Iată că ţ-am venit, fiică, să-ţ tămăduiesc mădulărilc rănile!". Iară ca îi dzîsă: "Cine eşti tu dc grijeşti de sănătatea mea? Eu nice dănăoră nu mi-am trebuit leacuri trupului, deci cu necădinţă-i să fac cu aceaea lîngă morte carea n-am mai făcut în viaţă!". Şi-i dzîsă svîntul: "Nu-ţi fie scandală, fiia-mea, şi lasă să te tămăduiesc! Că sînt şerbul Domnului Hristos. Şi pentru libovul tău am venit să-ţi fac slujba aceasta!". Iară ea răspunsă: *"llu* n-am nice o pricină să-m fie scandală, nice leac dc om pemintean şi, mai vîrtos, de tine că eşti bătrîn. Şi carnea mea iaste atîta dc croită, cît îm parc nime să nu să scădălizască de mine. Pentr-aceaea, Dumnca-ta. mulţăniăscu-ţ foarte dc binele acesta! C-ai venit dc bun gîndul tău, ncdzîs de mine!". Şi-i dzîsă svîntul: "Dară căce nu vei să le tămăduiesc?" Iară ea îi dzîsă: "Căce am pre Domnu mieu Isus Hristos. Carele îndcrcptcadză cu mcliţala sa toată lumea. Şi cu Cuvîntul său lecuiaşte totă neputinţa şi totă boia cea fără leac. Şi, dcaca va fi cu voia lui şi dc folosul mieu sănătoşearea trupului mieu, mi-o va dărui darul lui, cu mcliţarca numai sau cu un cuvînt camai mic!". Aceastea deaca audzî svîntul, odihni puţinei şi dzîsă ei: "Să ştii, hiică, că cu sînt apostolul Petr! Şi iată că tc tămăduiş cu darul lui Isus Hristos ."

Şi. dcaca dzîsă aceastea, apostolul fu nevădzut. Iară svînta sâ află sănătoasă şi-ntreagă la tot trupul ci. nice leac dc rămăşiţă de rană să-i hie rămasă undeva. Atunce cădzu la pămînt şi feace rugă cu mulţămită. către Domnul dzîcînd: "Blagoslovit Dumnădzău şi părintele Domnului nostru Isus Hristos! Carele prin apostolul Petr mi-au tămăduit ţîţele şi alalte părţi a trupului!".

Cînd fu mîinc o adusără prc svînta în curte. Şi-i dzîsă ighemonul: "închină-le dumnădzăilor mici. îndărăpnico, sau vei lua munci decît ceale-ntîi mai cumplite!". Iară ea dzîsă Iui: "O, deşertule şi lipsit de crieri, cum ţ-ar hi voia să mă leapăd de Domnul mieu ce mi-au isţealit ranele şi să mă-nchin pietrilor?!". Şi boiarinul feace: "Cine le-au tămăduit?". Iară ea feace: "Domnul mieu Isus Hristos, Fiiul lui Dumnădzău viu. Pre Carele pururea l-oi mărturisi cu rostul şi-n toată inema!". Şi-i dzîsă boiarinul: "Aemu voi ispiti dc poate Hristos să-ţ agiutc!". Şi-mvăţă de gătară mare jeratec într-acea curte în poiată. Şi. preste jeratec, sâ arunce bucăţi de smolă şi cărămidzi şi ciuline de her, ca să să înfigă prin carnea ci. De-acii, o dezbrăcară şi, legîndu-i mînule şi piciorele cu lanţuge, o aruncară într-acel jeratec viu. Şi. atunceşi. dîndu-i-să acea cumplită usturime svintei Agathei şi-ş ruga agiutor, îi agiută Acela Carele în mijlocul focului au răcorit cu rouă pre cuconii săi în Vavilon.

Şi să feace un cutremur groznic, atîta cît să spăriară toţi că s-a prăpădi oraşul lor. Că să răsîpiră case multe şi pcriră omeni mulţi şi, mai vîrtos, c-au cădzut paleaţul lui Chindian, de i-au umorîtu-i şi doi senatori. Deci cursără toţi orăşeanii Panonnului cu arme la curte şi dzîsără: "Pentru aceale amară cazne cc faci svintei Agathei, o, ighemonule, sîntem în cumpănă toţ să perim cu totul! Deci caută de o
303r slobodzi, nu o mai căzni sau te vom aprinde cu toată casa ta!". Atunci, spăriindu-să de porneala // nărodului şi temîndu-să şi de cutremur, îmvăţă de o luară din jeratec friptă şi o aruncară în temniţă pînă la altă poruncă. Şi acolo în temniţă, îngenunche svînta şi feace rugă aşea către Domnul Hristos: "Doamne Isus Hristoasc, Dumnădzâul mieu, Care m-ai zidit din nefiind întru a fi în ceasta lume ş-ai ferit trupul mieu fără stricat şi fără parte de către totă trupasca dulceaţă şi m-ai întărit de-am biruit caznele a necuraţilor tirani şi mi-ai dăruitu-mi darul răbdării, pentru multă a ta milostivire, mă rog şi mîngăiesc a Ta bunătate să mă priimeşti astădzi întru slava Ta! Ca să mă spodobăsc să vădz cu sufleteştii mici ochi faţa Ta Sîntă!". Şi, fîrşindu-ş molitva, au adormit. Şi mearsă sîntul ei suflet în mînulc cerescului ci mire, de să-ndulccaşle şi să bucură cu Dînsul în nepovestită slavă şi veselie ne-nectată.

Şi, deaca audzîră cetăţeanii ei c-au răpăosat svînla, alergară cu lacrămi şi cu cinste la temniţă, de luară svîntul ci şi ficioresc trup. îl tocmiră cu mirosuri scumpe şi-l îmfăşară cu pîndze curate şi o astrucară într-un secrii de marmure mohorît. Şi-n ceasul ce o astruca, sosî un vonic tînăr, strălucind ca fulgerul, cu o scîndurâ a mînă de marmure. Şi denaintea aceluia mergea 100 de vonici de-a şirul, cîte 2, cu haine albe ca omătul şi frumoşi. Carii sosînd la mormîntul svintei, cel marele între alalţi pusă scîndurâ cea dc marmurca deasupra secriiului svintei şi fură nevădzuţi. Şi aceia fusease svinţii îngeri.

Iară cel cu scîndură au fost slrajul sunetului svintei s;
OCWCh.ATTO npOoHpiTOC. TiMH ^ e l marmure aşea: "«Ch
mvoilă, cinste Iu. Dumnădzău şi moşiei izbăvire" i - ' P i°să, sîngură-
euviosă şi svînta şi sîngură-mvoită, că dc voia ei 'nw Agathi avea minte
Dumnădzău cu mărturiia ci. Şi iaste şi izbăvim', m - . cinste lui
creştinească./ * «' «' din păgînic spre credinţa cea bună
Şi, deaca ştiu predealul tiran c-au răpâosal svînt-, A .1 •
cetate să margă să vadză ocinele şi moşiile svin.,; ? .* 'nicii săi şi ieşi din
nu l-au lăsat să-ş împle lăcomiia argintului Ce i ,I1H Dumnădzău milostivul
Agathei. Deci, amu, trecînd un pîrîu între 2 voimVi?-iî-x **** g itei
piciore, o minune! Şi unul apucă cu dinţii de n i e n c w "? ? f" ™ndur în două
statei de l-au stropşii şi l-at, umorît. 'i ^ ^ ^ * ^
luat valea şi nu s-au mai anat. Să ană într-un munte ml acel / lv I . '\

carea .ase negru fum ş. sterevte ş, foc Sînlul Grigorie Dialog dzîce că iaste adevărate gu Tde fad

Iară dupa rapaosarea sv.nle. Agathei, preste un an, s-au deschis muntele acela ş-turun afară foc ardzalor.u, ca un pinu mare. Ş, venind pre oraşul Panormului, arsă tot ce ş-au găsit pre und au ag.uns, copac, pom. ş. alta materie. Şi nu numai, ce încă şi apa o ardea ca oloiul şi o mistuia Deci orăşeanii şa-ngroz.ra. Barbaţ, femei, creştini şi elini fugind de focul acela şi spămîntat cursără la mormîntul svinte. Agathei cu credinţă. Şi-i luară grabnicul cel de mătasă de la mormînt şi-l feaceră steag. Şi ieşiră cu l.tie de rugă împroliva focului aceluia cu tot clirosul şi nărodul. Şi să apropiiară de foc. O, minune! Focul acela ce făcea atîta pagubă să stidi dc grabnicul acela a svintei cum are hi avînd sîmţîre. Şi-ntorcîndu-să îndărăpt să închisă într-acel munte. Şi dintr-acela ceas şi pînă acii nu camai iase focul să facă scădearc şi pagubă. Şi de pre aceasta ciudeasă să ruşinară 'toţi de sta ca neşte muţ, nu numai creştinii, ce şi ellinii cîţi să aflară într-acel oraş. Şi veniră la credinţa // adevărată şi să botedzară în numele Svîntei Troiţe, Tatăl, Fiiul şi Duhul Svînt. Căriia să cade totă slava, cinstea şi-nchinăciunea în veacii de veaci. Amin.

într-aceastaş dzî, pomenirea svintei măceniţe Theoduli.

în dzîlele lui Dioclitian şi Maximian, împăraţii cei tirani, fu trimis în Nazarva cetatea Pelaghie orecare, ca să facă întrebare asupra creştinilor.

Atunce prinsără pre svînta Theoduli şi stătu naintea lui Pelaghie. Şi pre Domnul Hristos mărturisind naintea tuturor Dumnădzău adevărat, o spîndzurară dc cosiţele capului într-un chiparis şi cu ţăpuş de her înfocate potricăliră ţîţele ei. Şi cătră ighemonul dzîsă sînta: "Unde sînt dumnădzăii tăi? Arată-mi-i, să ţî-i cinstesc de cum mi-i putearea!". Deci o pogorîră din chiparis îndată şi o trimisără în capiştea lui Adrian, carea era mai vestită şi mai cinstită. Şi, înlrînd sînta în capişte, să rugă lui Dumnădzău şi suflă asupra idolul lui Adrian, de cădzu gios şi crepă în trei bucăţi. Şi, cătră ighemonul ieşind, dzîsă: "întră de dă mînă-ntr-agiutoriu lui Adrian, dumnădzăului tău! C-au cădzut de s-au sfărîmat!". Iară el alergînd, întră. Şi, deacă-l vădzu în trei bucăţi dzăcînd, el să văietă cu sc.rşcare. Şi, dcacă agiunsă şi la urechile împăratului aceaea cc să feace, îndată fu trimis ma.-marele ispravnic pre trebile-mpărăleşti, poruncit să margă în Nazarva cetatea. Şi, de-i adevărat aceaea ce sa feace asupra dumnădzăului, să aibă a da berilor pre boiarinul să-1 man.nce. ^ ^ ^ ^
lldUiilUIUI, ja «IU« a uu nvuivi |« - »

Aceastea deaca ştiu boiarinul Pelaghie, cădzu la fer.c.ta Theodul. rug.ndu-. c-le-au stătut şi el, . • «.._._x„_,., -x : tămăduiască idolul şi să-1 facă să stea .araş la loc unde au stătut şi el, ^cestineadzc Decivînta să rugă lui Dumnădzău şi-ndată idolul acel zdrobu cu porunca lui Dumnădzău stătu la locul său sănătos. Şi, atîndu-i, întreg trimis, spusă împăratului. Iară împăratul scrisă boiar.nu.u, « ^ ^ ^ ' „ ^ să-i zde'rie svînta Theoduli şi cu amară moarte sa o umori Ş.-ndata in vatacuţ p ş trupul. Şi făcînd aceasta s-au obosit neputcamicu ş, bec.sn.cul boiarin^ ^ ^

Şi o cerşu Comendaris.e la boiarin şi teace ca. ^
Adrian, să-m tai capul!". Şi i-o deade prc samă Şi cîte . a P ^ „
cuie lungi. 2 le bătu svintei prin urechi, unul in frunt şi douam ţi ^ ^
svînta ochii rădică, de să rugă lui Dumnădzău sâ-i aea „

* sticlirâ

Deci aceasta nu s-au lungit şi Comcndarisic vădzînd a ci vitează pusorc, că întru ncmică nu băga samă muncile aceale amară şi cunoscînd că s-a scăpa dc vierşun şi va cădea la primejdea capului, precum s-au apucat, chemă prc svînta la casa sa şi o niga să tămîiadzc cu dînsul idolii. Atunce svînta feace rugă pentru dînsul. Şi. împlîndu-l dc cuvinte dumnădzăieşti. îl feace creştin.

Şi. cînd fu demincaţâ, cu dînsă mearsă Comcndarisic. Şi astătînd naintea boiarinului, dzîsă: "N-am putut prc şarba lui Dumnădzău celui adevărat sâ o biruiesc şi să o clătesc din calea cea direapta! Cc ca, mai vîrtos, prc mine, dc la-ntuncarec întoreînd, m-au izbăvit! Şi cugetăreţii ochi ai ghidului şi a incmii meale ou luminat şi m-au adus la Domnul mieu Isus Hristos, adevăratul Dumnădzău!". Aceastea boiarinul deaca audzî, să-nllcrbîntă de mînie şi cu sabie capul lui să taie îmvăţă şi-n marc sâ-i leapede trupul. Şi, aceasta deaca fu mărturiia sa Comendarisie El lad ie ş-au obîrşit la 24 a lui ghenuar.

Iară pre svînta. înfocînd un cuptoriu, îmvăţă dc o aruncă. Cc fericita nebetejită masă în cuptoriu, rugîndu-să şi slăvind prc Dumnâdzău. Pcntr-accaca, cădzînd la ncpriceapcrc ighemonul, strigă dzîcînd: "Nu ştiu cc voi face aceştiia mărăsîlnicc!?" Şi unul din horbă, anume Voithos, feace: "Dă-mi-o pre
305r mînă aceasta, că cu nu-s fără minte ca Comendarisie, să mă plec // înşelat de dînsa!". Şi boiarinul dîndu-i-o. o luă la casa sa. Şi el încă la inema sa cuvintele svintei priimind, cu dumnădzăiasca, ca şi Comcndarisic, să schimbă schimbăciunc. Şi, dc-acii, veni cu svînta naintea boiarinului şi dzîsă că: "De rîndul nostru precum iaste, o, ighemonulc, iată că ţ-am venitu-ţi şi eu, pre Hristos mărturisind Dumnădzău adevărat! Şi nedejdilc giuruitclor deşeartc ţî le feci. Că mai bine, bîrfind, să fiu partnic lui Hristos. decît să mă ţîiu dc cuvînt să dobîndesc ghcenna focului. Iară ţie cc ţî s-au cădzut să mulţămeşt Dumnâdzăului nostru care tc-au izbăvit şi să tc-nchini precum te-ai făgăduit, nu numai că nemică dc-aceastea n-ai lacul, cc încă necunoscătoriu te arătaş căriia ţ-au făcu tu-ţ bine şi cu munci nesuferite o muncişi!". Aşca-i dzîsă. Şi-mvăţă boiarinul îndată de-i tăiară capul. Iară pre svînta Theoduli pre gratie înfocată şi cu smolă şi oloi ungînd şi cu luminări de vînt deasupra picînd mai vîrtos înfocară gratiia. Deci Voithos ş-au obîrşit măceniciia cu sabie, de-ş mearse cătră răpaos la Dumnădzău. Iară fericita, rugîndu-să lui Dumnădzău. să sui prc gratie şi-ndată, cum o luă, să şi sparsă gratiia supt sînta şi seîntei multe popistrelă. dc arsă prc mulţi. De-acii, o băgară în temniţă şi, iarăş aprindzînd un cuptoriu mare, o aruncară prc svînta, depreună şi prc Evaghic şi Macarie şi pre alţîi mulţi, de-ş împlură în Hristos fericită fîrşcnic.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru Theodosie ce iaste în Scopelo.

Acesta cm dc naştere din Antiohiia, din luminaţi şi vestiţi părinţi. Şi, aflînd o gaură într-un munte a Lichici. ş-feace într-însă o căscioară mică, de petrecu într-însă cu posturi şi privegheri şi jos-culcări. îmbrăcăm în t avînd dc păr. Şi-ncă platoşe grea purta la piiale, preste umere şi la mijloc ferecat şi pregiur mîni. Pentr-aceaea, mult dar dobîndi la Dumnădzău şi-ndrăznire. Că din piatră / sacă au scos apă Şi atîta s-au făcut vestit, cît ceia ce nota cu corăbiile pre sinul mării Chilichiei îl striga într-agiutor şi să mîntuia de primejdi.

Şi să dusă la Antiohiia. că era călcată Ţara Chilichilor de isavreani. Şi, acolo, mult nevoindu-să, s-au răpăosat cătră Domnul.

într-aceastaş dzî a KHpHomcy4, începătura Păreasimilor, adecă lunea în săptămîna întîie a postului marc.

Pcntr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

INTR-ACEASTA LUNĂ, 6, preacuviosul părintele nostru Vucol, episcopul Zmirnei.

Acesta, din tînără vîrstă pre sine curat ferind, să feace sprejinitore şi vas Duhului Sînt. Pre carele, aflîndu-l dc treabă şi destoinic svîntul loan Bogoslov, iubitul lui Hristos şi dumnădzăiescul, l-au hirotonit episcop şi păstor de bună treabă besearicii zmirneanilor. Carele luminîndu-să de Duhul Svînt, lumina prc cei din tunearecul neştiinţei ş-a-nşelăciunei şi cu Svîntul Botedz fii dzîlei îi feace, de dzăci dc mii dc fieri sircapc mîntuindu-i şi apărînd.

Acesta părinte, pin-a nu să pristăvi, pre fericitul Policarp, în aceaea cetate păstor şi dascăl cuvînţărcatelor oi, l-au hirotonit. De-acii, pristăvindu-să şi supt pămînt cinstitul lui trup puindu-să, feace Dumnădzău de crescu un pom, de dă şi face iştealenii pînă astădzi.

într-aceastaş dzî, pomenirea sîntului măcenic Iulian de Emesa.

Acesta era din Emesa cetatea, în tînără vîrstă cătră Dumnădzău bine credzînd, făcîndu-ş prilej cu vracevanii la trupurile omeneşti şi, mai mult, grijind pentru leacurile sufletelor. Că era lecuitor mai mult sufletelor decît şi trupurilor. Şi, cînd prinsără pre svinţii Siluan Episcopul şi pre Luca Diaconul şi
Î06r pre Mochie Citeţul, în dzîlele // lui Numerian împărat, şi fură giudecaţi de idoloslujitelii să fie daţ

mîncare licrilor. aluneca, elueîndu-**i** iarâ **svm**.,,l i .
mcarsc la dînşii dc-i sărută. ,nlul ,u,,an- vădzîndu-**i** cumu-i duc la morte ca aceaea

Pcnlr-accaca, ruşiclpriiisdiipămoarlc-ilnrci ; , ••
Şi, încl.idzîndu-l într-o peşteră, cumuş cra cu u â L i' Bavozd,racamilcu P"°™ şi mînule şi piciorcle.

Intr-aceastaş d/.î, pomenirea svinţilor **m E r * " ' !** ™ mînulelui Dumnădzău.

Aceasta svînta Favsta cra î,, E î c T u M bVlaSie ŞJ Maxim"
creştini şi bogătaş, cu multă avearc după răpăosaVeî'lor'^T^n' • < l i nChizic avind Părin«
o au smintii dc la bunătăţi. Cc întru ficiorSw V DcC1 n,CClinerca»ea, nice bogăţia nu
svintelor Scripturi. Şi, sosînd ve tea T nT.a fnlrânT? f ^ Y mPO^> * ™«* * cucititul
luminaţi a sfatului boiarin, ca să o m Z l cc ^ T ă S * '"TlV"™ TMTM oarecarc din TM
marc. Iară el, cereîndu-o cu tot fcaliul de mun?T ' t VO aSCU ta s aO neaccîn
sănătosă din puteare. lui Dumt^Su ^ mUnC,t ?' Văd7;,ndu O în ,ote muncile ie*"d

n,, , • ,,• - - - , ş sldVl,eminuni, credzu întru Domnul Hristos
nrti n ^ S S T S ! asupra lui Evilasic şi asupra svintei prc Maxim Eparhul, adecă ma.-marc sfătuim. Ş>, bagmdu-i pre-am.ndoi în cumplite munci şi pentru minunile şi rugile sintei credzu ş. el ,n Domnul Hnstos Ş, în tigaia aceaea cârca el gătasâ asupra svinţilor, dc bun g du său cu d.nş.i, ş-au suit, cu porunca tmpăralului. Şi, depreună, îş împlură nevoinţă, firşindu-să în foc

Pentr-a lor suite rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

INTR-ACEASTA LUNĂ, 7, pomenirea preacuviosului părintele nostru Parthenie, episcopul de Lam- / psacul.

Acesta cra în vremilc împărăţîiei Marelui Constantin, ficior lui Hristofor. diaconul de besearica Melitopolii. La carte nu era îmvăţat, iară nevoia în toate bunătăţile faptului. Şi, făcîndu-ş prilej cu păscăric, da în dar cine-i cerea peaşte, da peaştcle milostenie. Dară atîta era într-însul bunătatea cea ascunsă şi credinţa, cît şi dar au luat dc la Dumnădzău, dc goniia dracii şi tot fealiul de bole tămăduia. Dc-acii, nevoindu-să pregiur îmvăţătura svintei Scripturi, s-au hiroronil preut de Filip, episcopul Melitopolii, de-acii şi episcop Lampsacului, de Ahilie, mitropolitul Chizicului. Şi minuni multe feace. Că şi pre un om ce-i stricasă ochiul un bou l-au iştealit. Şi numai cu-nsămnatul svintei cruci au tămăduit pre o femeaie de boia racului. Şi pre un cîne turbat' cc-i gîrbisă să-l muşce l-au suflat de l-au umorît. Şi pre unul ce l-au călcat carul dc l-au umorît, că-i spărscase pîntecelc, l-au învis zdravăn şi sănătos îndată. Ş-au gonit pre dracul din muiarea dcregăloriului. Şi văpsitorilor ce nu le îmbla văpscalele bine le-au iştealit, gonind prc climonul cc să-ncuibasă acolo. Şi, multe altele preaslăvite făcînd şi de ceale fiitoare prorocind, călră Domnul au ieşit spre odihnă veacinică.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru Luca, cel din Ellada, adecă Ţara Grecească.

Acesta preacuvios iaste născut şi crescut în Elada. Iarâ părinţii lui cra din ostrovul Eghinei. Cc, ncputînd trăi de dease prădzi a agarcanilor acolo ce loviia, să sculară dc-acolea şi veniră în Ellada, întru carea născură pre şi fericitul Luca. Carele din cuconie nu numai dc carne, cc şi dc ouă şi de brîndză s-au lăsat, numai ce mînca pilă de ordz şi cu apă şi legumi. Iară pctrcacerc grea şi viaţă aspră cc-ş topiia trupul, flămîndzîi hrâniia şi golii îmbrăca, cît şi de prc sine dezveştea şi îmbracă pre mişc Că // meniia hrană şi desfătare a hrăni şi a-mbrăca lipsiţii. Şi, multe ori dîndu-ş hainele, sa-ntorc«i gol acasă. Şi, cînd sta la rugă cătră Dumnădzău, să dcspărţîia piciorelc lu, de a pamir,t **s. sa** vedea pămîntul. Că sta un cot mai sus de pămînt, în vădzuh, de n-atingea in pam.n.u. Dc-acu, deaca s-au făcut călugăr, nu să poate spune cîtă ţîncare şi cîtă grea ş. aspră viaţa fericitul au ţinut _

Si cutr crînd tote lăcaşurile cc-s prc lîngă marc ş. prilej dc spăsenie a mulţ fiind cu minunile ce făcea, d e ^ " ! â l d ailrierlturile şi mutările locurilor, mearse la mănăstire. Şi, lacuind pre loc 7 a,, proroci tuturora de sfirşeaniia sa. Ş. aşea s-au ra Paosa^ jci • ^ j j truprotectori.

intr-aceastaş dzî, pome.nrea sv.nţ, lor o oruncă tu rins svîntul Petr, patriarhul

Aceştia era slug. celor patru de car cu impa atc p m Domnu,
de Alexandriia, de i s-au ta.at capul. ^ ^ ^ ^ ^ lor. Că mcarseră cu sine la-mpăra,ul nostru Isus Hristos cu toată casa lor. Ş. mărturisiră ş saS mărturisiră că sînt creştini. Şi, deaca vădzu împăratul că nu- "ăiară pre toţi cu săbiile.
Dioclitian în Nicomidiia, cu femeile lor ş. cu

Intr-aceastaş dzî, pomenirea svinţilor Măcenic. cc. şease a. ^ Ft"S -

* cel pădureţ
•* moşii

Intr-accastaş d/i. pomenirea prcacuviosului părintele nostru Þc(r. Carele în Monovalc s-au nevoit. Şi svîntul măcciic Thcopcmpl şi cu soţiile sale.

Pentr-a lor svinte rugi. Du.nnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 8, pomenirea svîntului slavii marc martur măcenic Ihcodor

S, r a " Acesta cn. în vrcmilc lui Lichinic în.- / parat, naşterea sa avînd din Evhaita, lăcuind la Iracliia Pontului cu frîmseaţea sufletului şi a trupului şi cu tăriia cuvîntului prc mulţ întrecmd. Pcnlr-aceaca, toţ iubiia să-1 aibă priiatin. Drcpt-accaca şi Lichinic doriia să vorovască cu dînsul săvai că audz.să ca-i creştin si i-i greaţă de idoli. Penlr-accaea. trimiţînd dc la Nicomidiia pre orecaru dc cinul lui **ŞI-I** învăţa să-1 aducă cu cinste la sine prc mâccnicul. Iară ci, dcacă sâ-ntoarsără, dzîcînd că fcr.c.tul Theodor au d/îs "Cum mai cu sîrg trebuie să fie venit împăratul cu dumnădzăii săi, cu cei mai mare!". Şi-ndată veni împăratul în Iracliia. Iară svîntul Theodor. îmbărbătîndu-să din videnii pnn vis ce **1** s-au trimis de la Dumnădzău. dcaca audzî că Lichinic iaste aproape, încalecă şi i-au ieşit nainte, de i-au făcut cinste cum să cade Iară el. dîndu-i mînă dreaptă şi privitindu-l, întră în cetate. Şi, şedzînd în casa naltă, pre fericitul llicodor invita dumnădzăilor săi jărtvă să facă. Iară svîntul cerşindu-i dumnădzăii cei mai de-a hirca. vădzi. Domne, să-i cinstească întîi acasă, de-acii, şi în nărod să le aducă jărtve. Şi, dîndu-i voie împăratul, luă bodzîi cei dc aur şi dc argint. Şi la miadzănoaptc i-au zdrobit şi i-au împărţît săracilor şi mişeilor.

Şi. deaca să feace dzuă, iară Maxintie Comendarisie spusă c-au vădzut capul strigoici ceii mare, dumnădzăoici Artemidei. la un sărac purtîndu-l. Şi-ndată trimise fuştaş de-l adusără. Şi-ntîi dezbrăcat şi tins la pămînl. fu bătut svîntul de patru cu şeapte sute de lovituri cu vine de bou pre spinare şi cindzăci prc pînlece; şi cu măciuci dc plumb bătut. Dc-acii, slrujit şi cu fachiuri de vînt picat şi cu hîrburi dc scoice frecat preste ranele ccalc bătute şi arse. Şi aruncat în temniţă şi băgat cu picioarele în gros. Şi petrecu 7 dzîle ncmîncat. Şi, iarăş scoţîndu-l, îl răstigniră pre cruce, găvozdindu-i cu piroane mînulc şi picioarele. Că şi pîn la maţe îl străbătusă cu // ucisăturile. Şi horbiia şi copii împregiur săgetind prc svîntul la obraz şi la ochi. Şi, dc sîmcealcle săgeţilor, picară luminile ochilor svîntului măcenic. Alţii, iară, cu cosoră croindu-l preste părţile ascunse, tăiară şi boşele.

Şi prc cruce preste noapte trăind, părîndu-i lui Lichinie că amu au murit. Iară svinţia sa de dumnădzăicsc înger fu slobodzît şi însănătoşat. Şi era cîntînd şi blagoslovind pre Dumnădzău. Iară dcaca s-au făcut dzuă, trimisă Lichinie să-i ia trupul de pre cn.ee, să-1 arunce în mare. Şi, sosînd trimişii, dcaca vădzură prc svîntul viu şi cu lotul sănătos, credzură întru Domnul Hristos, ca la 85 de bărbat, şi. după dînşii. alţi 300 dc vonici, cărora era căpetenie anthipatul Chiesl. Carii, trimis fiind să omora prc cei dintîi, credzură şi ei întru Domnul Hristos. Şi, deaca vădzu Lichinie că gîlceveaşte oraşul, imvâţă să taie capul svîntului. Atunce strigară multă mulţîme de creştini oprindu-i şi, abiia svîntul potolindu-i. feace rugă la Dumnădzău Isus Hristos. Şi-i tăiară capul, împlîndu-ş alergătura mărturiei. Şi fu adus de la Iracliia la Evhaitc, la lăcaşul părinţilor săi, precum svîntul au dat poruncă lui Avgar. scriitiriului său. Carele i-au scrisu-i mai de-amănunt şi mai larg toată măceniciia nevoinţei lui. Şi-ntrebărilc şi răspunsurile şi vrcmilc. Şi multe fealiurile muncilor şi caznelor ce-au vădzut. Şi de la Dumnădzău sprejincalc şi agiutoriuri mai larg au însămnat, în mărturiia lui de faţă fiind şi prăvind.

Inlr-aceastaş dzî, pomenirea svîntului proroc Zahariia.

Acesta să tîlcuiaştc pomenirea lui Dumnădzău. Carele era din ruda lui Izrail, sămînţa Iui Levi. Şi s-au născut în Galaad şi au venit din Ţara Haldeilor, amu bătrîn. Şi, acolo trăind, multe au prorocit poporului şi minuni multe pentru adeverinţa feace.

Acesta au spus lui loscdcc că va naşte făt şi în Ierusalim va fi arhiereu lui Dumnădzău. Acesta şi prc Salaih.il l-au blagoslovit dc făt dzîcînd: / "Naşte-ţ-vci un făt şi vei pune numele lui Zorovavel!". Şi UJ. Chir, .mpăratul perşilor, deade minune pentru Crismidilor, împăratul lidilor. Iară cealea ce-s de răs.p.tura crusa imului şi pentru fîrşeniia lui Izrail şi pentru începătura limbilor şi sfîrşeniia şi a

r ^ '. î n l J l .7 ° " t0t SUrUparC?ipCnlmindele P " icirea' Picilor şi popilor şi sabaşelor Şi penin. îndoită giudccare au scos. Şi, altele multe prorocind, s-au răpăosat în bătrîneaţe bune

nir-aceastaş dzi, sinţii măcenici Nichifor şi Ştefan de sabie să săvîrşiră

sabiesăl^a^ dZÎ" SVimCle Martha Şl Mariia - SUrorile' Şi Păiosul Licarion măcenicul de

Aceastea svinte surori, fiind înscs i-aln ci,,,. . • . • • ~
Şi, ircc înd odănăoră domnu ţării ace*l t* U ^ *T î* " 7 " ^ ^ u .ieioriia nevoindu-sâ.

g t â z & z n x " ° " ......• " * * ^ - ^ "

Pcntr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte Amin

INTR-ACEASTA LUNA, 9, pomenirea svîntului măcenic Nichifor

Acesta svînt măcenic era în vremilc lui Ualcrian şi Galiin împăraţi, prostac la năroc\ Şi, prins rund Saprichic, preutul bescarici, la întrebare, şi avuscasc prieteşug înde sine Nichifor şi Saprichie şi din îndemnarea vrăjmaşului ş-au vrăjbil amîndoi. Apoi prindzînd prc Saprichic paginii şi muncindu-l pînă aproape dc morte şi de cunună, iară svînlul Nichifor cerşindu-ş iertăciune la Saprichie şi cădzîndu-i la piciore // sa-l iarte, cu lacrămi rugîndu-să şi adueîndu-i aminte legile Domnului Hristos ceale pentru hubovul. Şi, neprnmindu-i ruga, cînd fu sâ-i taie capul, fugi de dînsul agiutoriul lui Dumnădzău şi dzîsă slugilor: "Lăsaţî-mă c-oi tămiia idolii!". Carea vădzînd svîntul Nichifor, deade pre sine pre mîna slugilor şi mărturisi într-aiave pre Domnul Hristos. Şi-i tăiară capul cu porunca tiranului, dobîndind mai de sîrg darul liubovului ş-a priinţii. Cârca să nevoia să o plinească pentru dătătoriul liubovului Hristos.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru Roman Chilicul.

Acesta preacuvios Chilixan cra de rudă din cetatea Rosu. Ş-au arătat nevoinţele în Antiohiia. Carile au răbdat pentru bunătăţi. Că, zidindu-ş din afară de zidiurile cctăţîi lîngă piciorul dealului" o căşcioră, să podviguiia întru dînsă călugăreaşlc, nice foc trebuindu-ş, nice lumină de luminare. Iară mîncarea lui era pită cu sare, băutura, apă din izvor, îmbrăcămîntul, de păr. Părul îi agiungea pînă la picioare. Iară pregiur grumadzi şi la mîn şi la mijloc cu fier greu înfăşurat. Şi mult dar i s-au dat de la Dumnădzău. Că a mulţ, de multe ori, cumplite au mîniuit'" bole şi multe stearpe femei, cu ruga, le-au dăruit cuconi. Aşea bine podviguindu-să, cu pace s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî, pomenirea svinţilor miicenici Marchcl, episcopul Siţeliei, Filagric, episcopul de Chipru şi Pangratie, episcopul de Tavromeniia.

Aceştia sînt ucinici svîntului apostol Pctr încă pînă îmbla Domnul Hristos cu trupul pre pămînt şi făcînd minuni. Marchel audzînd, veni dc la Antiohiia la Ierusalim cu Pancratic, ca să-l vadză pre Svinţia sa. Deci Pancratie, de atunce cunoseîndu-să cu svînlul Petr, cînd fu după nălţarea Domnului Hristos, urmă lui. Şi, hirotonindu-să de dînsul episcop Tavromeniei şi slujitoriu pentru numele lui Hristos, fu umorît pre-a furi- / şui de păgîni. Aşijdere şi Marchcl, hirotonit episcop Sicheliei şi, pre mulţi păgîni deacă întorsă către Domnul Hristos, s-au răpăosal. Aşijdere şi Filagrie, la Chipru fiind arhiereu, îmvăţînd de numele lui Isus Hristos Domnul nostru. Şi multe iscuşenii petrecu pentru svînta credinţă, către Domnul s-au răpăosat.

într-aceastaş dzî, svîntul CuTTHOfiWHHKh Petr Damaschanul de sabie s-au săvîrşit.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 10, pomenirea svîntului măcenic Haralambie.

Acesta svînt Haralambie au fost în dzîlele împăratului Sevir şi Luchian Ighemonul, ce domniia în cetatea Magnisiia. Şi cra svinţia sa creştinilor preut. Şi, calea direptăţî. imvăţ.nd .1 prinsa» şi-l dezbrăcară din veşmintele podobcic ceale de slujbă preuţească. Dc-ac, dcspo.ara puaiea toată de pre svinţia sa, de viu îl beliră. Şi, deaca vădzu ighemonul că rabdă a c e a *f , ? ^ \ f ^ ^* Domnul Hristos, s-au înfocat dc mînie şi cu mînulc sale începu a-l bel,. Ş.-ndata .. p.cara mînule ş. să lipiră la carnea svîntului. Şi, făcînd svîntul rugă, i-au tămăduit m.nule Domnului

Atunce deaca vădzură slugile Porfirie şi Vaptos, să lepadara de idol. şi credzura Domnului Hristos A **Sere** i «ifemei ce prăviia acolea. Carii prindzîndu-i ighemonul pre toţi, ,-au niunci fă» milă şi le-au tăiat capetele depreună cu a svîntului. Câ, dc s-au s. tamadu,., tot ş-au stătutu ş necredinţă ighemonul. , carji menciia pre svînt ul

Intr-aceastaş dzî, svinţii măcenici vaptos şi lunm*, t,
Haralambie şi credzura, de sabie, să săvîrşiră.

tîmplarc
* muntelui
*• depanat

într-aceastaş dzî. svintele trei femei ce credzură de sabie să săvîrşiră

îr -a ea a dzî. pomenirea svinlclor mâccni|e // şi fea.c fiecare Kna.ha 1J.lenl.n. s. Pavel.

O a s t e a , amu, Enatha era din cetate zeilor, iară Ualentma den Chcsarna. Dec, Firmtl.an Ighemonul sed/înd în scaun, fu înaintea lui adusă Kna.ha. acea vitează fic.oră, ş, mtrebata Ş, pre Eo Dumnădzău mărturisi. Şi fu cumplit bătută şi prc lemn rădtcata, coste e s.ruj.tă cu bătălaur. de multe ori ră cinstita Ualentin. şi ca ficioara fiind şi vădzînd făpturile aceale cn.de ş, făra omenie a mu citoriului. nu suferi. Ieşi la cu.cdzare. Şi-ndată fu silită să tă.n.iadze idolii ce era aprope tocm, ş, Zobiţi la o capişte lîngă giudeţ. Şi. cum o dusără la capişte, îndată sări şi calcă supt pictore oltanu iTlcsc vitejeaşte. Şi-l râsîpeş.e cu jeratec cu totul şi-l răs.omâ. Iară t.ranul, m,n,.ndu-sa, ,-a datu-, munci şi cazne multe, cîte nu să pot spune, trupul, costcle. Ş,, deac-au vădzut ca nu le ma. poale b.ru,, deade osîndă asupră-lc să Ic bage în foc. Şi aşca-ş împlură nevomţa svmtele feate ficoare ş,-ş mearsără încununate, luminate, la logodnicul lor Hristos.

Iară Pavel încă fu adus şi multe cazne l-au muncit şi ieşind deasupra de toate cu darul lui Hristos. Fu osîndit cu morte dc sabie. Iară svinţia sa. mulţămind lui Dumnădzău şi făcînd rugă pentru creştini, priimi tăietura şi-ndată deade lui Dumnădzău sufletul.

într-aceastaş dzî. pomenirea a dintru svinţi părintele nostru Anastasie, arhiepiscopul de Ţarigrad.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru Zinon.

Acesta preacuvios Zinon din Chesariia era de naştere, cc-i de către Cappadochiia, din părinţ bogat şi luminat. Şi era în ceata olăcarilor împărăteşt ce duc şi aduc scrisori de sîrg. Şi, cugetînd în gîndul său dc viaţa ceştii lumi că-i trecălorc şi stricătore, puind gios brîul cel de voinicie, şi mearse / de întră într-o mănăstire' cu călugări mulţi. Că acel munte ce-i lîngă Antiohiia are multe de aceastea. Şi, curăţîndu-ş sufletul, n-avea nice luminare, nice raclă, nice masă, nice aşternut. Ce-i era o sarcină de paie aşternutul, mestecat cu pietri. Iară îmbrăcămîntul lui era o rasă veache, hrana lui era o pîine în 2 dzîle. apa dc băut ş-aducea sîngur. de departe. Şi, pentru trudă multă ce făcea, dobîndi la Dumnădzău mult dar. Că isavrii. fiindu-le îndemînâ a lovi pre-acolo, de multe ori vărsa mult sînge de săhastri ce lăcuia acolo. Iară acesta svînt, cu ruga singură, le-ntuneca ochii. Şi, nu lungă vreame trăind de trudă grea. să dusă în ceriu la odihnă.

Pcntr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 11, pomenirea svîntului CUJTNOAtMHHKh Vlasie.

Acesta era în vrcmilc împăratului Lichinie, episcop în Sevastiia, lăcuind într-una de peşterile muntelui. întru care. îmblîndzînd fierile, vitele sălbatece cu blagosloveniia sa, să lăsa fiara ca o dumeastecă. dc să pipăia cu mînule. Şi fiind svinţia sa isteţ la meaşterşugul doftoriei, făcea multe tămăduiciuni, luînd de la Dumnădzău dar a face minunile. Acesta prins fiind, să adusă la ighemonul Agricolac. Şi mărturisind numele Domnului Hristos, fu bătut cu toiage şi spîndzurat şi strujit. De-acii, ducîndu-l la temniţă, îi urmară şeapte femei. Cărora le şi tăiară capetele, căce mărturisiră pre Domnul Hristos Dumnădzău adevărat. Iară sîntul Vlasie, aruncat într-un iazer, îi tăiară capul cu 2 prunci ce era în temniţă. Şi spun că acela au fost de era deregători la isprăvile marelui măcenic Evstratie, pre vreamea ce-au mărturisit. Precum s-au aflat şi-ntr-o veache urdzîtură zugrăvit svîntul Vlasie, stînd în mijlocul svinţilor cinci // măcenici, lîngă svîntul Evstratie, şi luînd din mîna lui harta testamentului, adecă carte cu limbă de morte, ce-i dzîc "diata" aemu ieşeanii. Şi să face săborul iui în svînta a lui mărturie lîngă svîntul Filip în Meltiada.

într-aceastaş dzî, svinţii cei doi cuconaş ce să nevoiră cu svîntul Vlasie, depreună cu ceale şeapte svinte femei dc sabie să săvîrşiră. Stih:

Să-ndcsa cuconii la sabie cu dulce,
De la Hristos gătată cunună să-ş apuce.

într-aceastaş dzî, aflarea moştiilor svîntului proroc Zahariia, tatăl svîntului loan Botedzătoriul.

Intr-accastaş dz, să pomeneaşte svînta Thcodora împărăteasa carea au făcut pravoslaviia.

bărbatul cTca el"s °n' "TTM '^ f " [illegible]
uttan licanon XuM '^T-^ * TM T S > TM ^gonit şi în locul lui au pus pre caînTJ^ , ? ' y*TM** K^BU.HK8n"', şi svintele icone le-au ars. Iară ea săvai ca.nvedearenucutedzaasa-nch.na svintelor icone, dară le avea ascunse la cămara aşternutului / Şi

* Cearopnicul

iconoboreţi. Ş, pre loan l-au scos **dc la** «mim «i «,;,,«»i-», '" strîns săborul svînt ş-**au** procletit **pre** scaun şi svintele icone le-au băeat în svînta heseariri <'»n aşcdzat pravoslavna. Ş, pre bărbatul ei cu niga svinţilor au spăsit, **precumTpu** i t o **1** ^ cn!m Dumnădzău, au mars in împărăţiia cea de sus, lăsînd gios pre fiiul ei Mihail

KÎR ACElsTTT'i,**Sr,7**

c.AaTA LUNA, **12**, pomenirea dintru svinţi părintele nostm Meletie, arhiepiscopul de Antiohiia cea mare.

Acesta, pentru învîrvomate bunătăţi şi către Domnul Hristos curată priinţă, era iubit de mulţi Atîta cit la hiroton.ia lui, în dzua ce s-au hirotonit, care de care siliia să apuce să-l ducă în casa sa, să i să blagoslovească casa cu intrarea svinţiii sale, atîta le era de drag. Şi numai treidzăci de dzîle nepline au putut trăi m cetate, că-nşelară ariianii pre-mpăratul, de-l feaceră arian. Şi fu svîntul izgonit din scaun, răbdind Dumnădzău. Apoi, după acea fără-leage izgnanie, întoreîndu-să, şedzu mai mult de **2** ai în Ţarigrad. Şi iarăş îl chemară cu cărţi împărăteşti, nu aprope undeva, ce la Thrachiia. La care loc să strînsără şi alţi episcopi de la multe părţi **a** lumii chemaţi şi ei cu cărţi împărăteşti. Că începea svintele besearici **a** dobîndi pace şi linişte, mîntuite de iama cea lungă, supărările paginilor. Deci, atunce, arătîndu-să marele svînt acesta minunat în toţi, deade sufletul în mîna lui Dumnădzău, răpăosînd cu pace în pămînt strein.

Pre acesta fericit cinstitul loan Zlatoust şi Grigorie de Nissa îl cinstire cu engomii de cinste. Fosl-au în dzîlele întîiului şi al doilc săbor au diaconit pre Marele Vasilie şi pre Grigorie Bogoslov suit în scaunul Ţarigradului şi pre loan Zlatoust au botedzat şi ceteţ l-au făcut.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosei Măriei ce-ş schimbasă numele bărbăteaşte, Marin.

Aceasta svînta s-au schimbat în haine bărbăteşt şi întră cu tatăl ei Evghenie într-o svînta mănăstire de să călugăriră. Şi slujiia cu călugăraşii cei mai tineri, necunoseîndu-să că-i parte femeiască.

Iară odată, mîind cu alţîi la ospătărie, fu năpăstuită cum au stricat pre fata ospătariului. Şi priimi // ocara şi mustrarea şi păcat carele ea n-au făcut. Pentr-aceaea, fu scosă denafară de porta mănăstirii trei ai. Şi cuconul ce ea n-au avut ştire îl lepădă fata. Ş-au muncit de l-au crescut ce n-au născut. Iară mai apoi, orecînd priimindu-o în mănăstire, ţînea la sine şi cuconaşul fetişor. Iară lucrul ei cel tăinuit s-**au** vădit după răpăosarea ei, înfăşindu-o cu mantiia, îi zări ţîţele. Şi o vădzură **c**-au fost parte femeiască. Şi feace de să minunară toţ cum putu ea trăi în mijloc de bărbat nevădită. Şi răbda şi năpastea. Atuncea fata ospătariului s-au îndrăcit. Ş-au spus că au fost stricată de un oştean. Şi^aşea, egumenul şi călugării pre ceaea **cc** o gîndiia şi o numiia becisnic şi ticăit şi curvari o numiră svînta şi destoinică şi fericită.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru Antonie, patriarhul de Ţarigrad.

Acesta avîndu-şi ruda o parte den Asiia şi o parte din Evropa. Şi avea **a** treia moşie Ţarigradul Carea l-au crescutu-l şi l-au scos din scutece de l-au adus la măsură de vîrstă şi l-au îmvăţat carte. Şi mai apoi l-au avutu-l şi păstoriu şie. De vreame că **a** Duhului Svînt dar îl de mainte însămna şi-l vedera la mulţ de multe ori di-acealea ce era să i să izbîndcască, mai apoi inch.puindu-**l** şi plăzuindu-i. Că, încă fiind cucon, punea pîine de slujiia popeaşte, luînd şi cădelniţă **a** mină, cumu-i rîndul de-au vădzut în besearici la svînta liturghie. Şi pre dînsul aceaea **a** face in cuconească v.rsta l-au îndereptat. Şi, sosîndu-i* vreamea, să călugări. Şi, practiceasca înţălepciune bărbăteaşte petreacea. Şi, fără de voie, fu suit la stepena preuţască şi igumen fu pus. De-acii postul, ruga ,^'veghearea urmi Atunce şi tatăl lui să călugări. Şi aşea luînd vreame cu mînule imbe la milostenie. ^ **J J P ' « f ^ £** loc strîmpt de-mpărţîia milostenie, o legătură de galben, de aur orec.ne ., deade dz.cind. la, acjUa de i dă săracilor'" Si mîna ceaea ce-i deade galbenii să/vădzu, iară cine era nu să vădzu_ î n ^ **a t a** ^
arhiereu, cu giudeţul svîntului săbor ş-**a**-mpăratului **fu** suit ,n scaunul T a r e l u i . Ş. ca **" " " ^ S** cu putearea duhului în trup bătrîn, toate besearicile cutnera, cu l.t.i ş. cu rug, pre Dumnâdzâu

* trecînd
•* fapturalnica

îmblîndzînd Şi ccalc vechile **de** vreame lunga înnoind după putoare. Şi pre cl.nc.ee. lipsiţi întărind ş. **" i Si mHuS** cu datul **milei** sco**,îndu-i** dc **la** lipsă. Şi **miile** ccalc dc mişc de pre uliţe cu milostenie muigîia. Şt **mult** bine lăcînd şi **minuni feace.** *Şi-n* bă.rîneaţc ad.nce la Domnul Hr.slos sa dusă Şi să face săborul lui în mănăstirea lui.

într-aceastaş dzî. svinţii Satomin şi Plutiţi dc sabie să săvîrşiră.

Pcntr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 13, pomenirea prcacuviosului părintele nostru Martinian.

Acesta era din Chesariia Palestinei. Şi s-au apucat dc călugărie dc 18 ai a vîrstei, prin pustii şi prin munţi lăcuind. Şi. împlînd în osăbiciunc 25 dc ai, după alţîi multe iscuşenn şi într-una ca aceasta iscuşenic dimonească să supără. Că o muiare orecarea, îmbrâcîndu-să deasupra mişcleaşte, mearse la muntele unde era svîntul. Şi. dcaca însără, ca începu a să boci, văz. Domne, că-i rătăcită şi or mînca-o licrilc Şi prc svîntul ruga să o priimască în casă, să nu piiaie afară de j.gănn. Iară el, vadz.nd ca nu-i cu putinţă **a** o lăsa afară, o lăsă în nontni. Şi svîntul întră în cea mai în nontru chilie. Iară cînd fu la dzuă dcacă o vădzu svîntul schimbată în haine şi podobilă, o-ntrebă cinc-i şi ce au venit. Iară ncruşinîndu-sâ-i dzîsă: "Pentru tine şi nciubind viaţa călugărească. De au nu toţi direpţii naintea legii au avut femei?!". Şi-l chema să să culce cu dînsa. Iară svîntul cu linul îndemnat // şi cuprins amu să cadză. Şi luîndu-ş sama cum s-a tăinui făcînd lucru ca acesta. Şi, den darul lui Dumnădzău, pînă a nu cădea, să sculă dc la cădeare. Deci slrînsă vrascuri uscate multe şi le aprinsă şi întră în foc mustrîndu-să şi dojenindu-să şi dzîcînd: "Dcaca vei puica răbda focul iadului, tu pofteaşte de te culcă cu muiarea!". Aşca pîrjolindu-să şi ardzind, potoli ocara trupului. Iară muiarea, spăriindu-să şi mirînd, să-nţălepţi şi să pocăi. Şi mearsă dc să călugări, de să spăsî.

Iară svîntul. dcaca să tămădui de ranele arsurii, lăsînd locul, l-au îndereptal un curăbiiari la o piatră şi l-au dusu-l acolo. Care piatră era dc la pămînt calc dc o dzî. Şi, lăcuind într-însă dzeace ai, hrănit dc curăbiiariul acela, iarâş să dusă şi dc-acolo. Căce i-au nemerit o fată pre o scîndurâ dintr-o curabie necată. Şi feace' că nu să tocmcaşte finul cu focul. Şi, sărind în marc, îl sprejiniră neşte delfini dc-l scosâră la uscat. Dc-acii, dc-acolo, tot oraşe şi sale cutrierînd îşi dzîcea: "Fugi, Martiniiane, să nu tc cuprindzâ ş-al(c iscuşenic!". Că aşea s-au apucat să-ş obîrşască viaţa. Şi, sosînd la Athine, s-au prislăvit cătră Domnul, astrucat cu cinste marc dc episcopul şi dc totă mulţimea. Şi spun cum şi muierile, cea dc la munte, au mărs în mănăstire. Şi vieţuind sufleteaşle s-au spodobit şi minuni a face. Iară cia dc pre pialră vieţui pînă s-au sfîrşit acolo, pre piatră, în haine bărbăteşt îmbrăcată de acelaş curăbiiari. Şi să face săborul lui în cinstita apostolic svînlului apostol vîrhovnic Petr. Ce-i aproape de svînta Bcscarica cea marc.

într-aceastaş dzî. svinţii apostoli şi măcenici Achila şi Prischilla.

Svîntul Achila curclar era de meşterşug. Şi dc svînlul apostol Pavel deacă audzî, mearsă la dînsul cu femeaia sa Prischilla. Şi, botedzîndu-să dc la dînsul amîndoi, era amîndoi slujindu-i, pre la toate oraşe şi sale urmîndu-i. Şi depreună chinuind şi nă- / pastile răbdînd. Şi atîta i-au îndrăgitu-i marele apostol Pavel pentru bunătăţile lor şi întru Hristos credinţă, cît şi li-i pomenirea în *Poslaniile* sale. Şi aşca lui Hristos şi apostolului bine slujind şi multe făcînd minuni, mai apoi, prinşi de păgîni, capetele Ic tăiară. Şi aşca, mutîndu-să de la aceaste peminteşt, lăcuiesc în ceriuri.

Intr-accastaş dzî, pomenirea prcacuviosului părintele nostru Evloghie, arhiepiscopul de Alexandriia. *r* *r*

MI / T ? ?™ ÎD dZÎIC,O ,Ui lrac,ie im Parat' arhiepiscop de Alexandriia, naintea svîntului loan Milostivul. Şi teace minuni multe. Din carile-i şi aceasta.

Preacuviosul episcopul Ixont Papa scrisă pentru acel în Halchidona svînt săbor epistolie de STu «HM " i !*n w prCaCUVi0SUlEvlOghie nUnumaice - aulaudat ?jOa u Priinit> ce încă la toţi am dnconuluMuiT , 7*.^ amîndoi min6iie* îndulcească, trimisă înger în chipul H S rnÎLfo S m lu S m căd svmt T™'" l f ie pentru căce j _ au priimit epi^liia -1 «* S arhideaconul PaPei> fu nevidzut de denaintea lui. ţi. mu.ţamind lui Dumnădzău, în mina Svinţiii sale ş-deade sufletul

într-aceastaşi dzî. svinţii tatăl şi fiiul, răstigniţi pre cruce, să săvîrşiră

Pcntr-a lor svinte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

Movilf[1] ** ACEASTA LUNA * 14 * pomenirea P.....viosului părintele nostru Avxenlie de la

Acesta era în dzîlele lui Theodosie împărat celui Mic, dc la răsăriturile sorelui Şcolear' fiind şi sa leacc călugăr şi in holmul sumdu-să, cel împrotiva Oviei Si <««, U „™i.i r A . , credmţă foarte pravoslavnic.Şi foarte ocărind î f f i fa l u i ^ r ^ ^^ t.mplinclu-sa ş, m saboru cel al patru la Halchidon, şi-mpăra,îlor fu cinstit şi tuturora la vo ovă în dumnadzaie.se dar, cu aţa vcasel ş, luminat. Şi de minuni izvora şi de vindecări tuturor izvoîd pururea Ş., eu pace răpăos.ndu-sa, s-au astrucat în svînta besearica dc dînsul făcută. Şi să face săborul lui la mănăstirea lui Calistrat.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru Maron. Stih:

Maron pre pămînt au trăit cu trup veaşted,
Aemu cu svinţii în ceriu trăiaşte neated.

Acesta preacuvios necasnica îndrăgind viaţă, mcarsc la un vîrv de munte, care era de fuseasc cinstit dc paginii cei de demult. Şi, într-însul, casa diminilor lui Dumnădzău o svinţi. Petrecea într-însă, o colibioră lacîndu-ş, şi nu numai cc să nevoia cu podvigul cel deprins, ce încă îş afla şi altele gîndite. Iară Dumnădzău, puitoriul podvigurilor şi nevoinţclor, i-a dat dar măsurat pre truda lui. I-au măsuratu-i daruri pre ostenealelc lui. Că era dc vedeai lîngorile slîngînd cu ruga şi frigurile potolind şi dracii gonind. Şi tot fealiul şi pestriţe bole numai cu ruga tămăduite. Şi, multe făcînd mănăstiri, pre mulţi cu călugărească nevoinţă lui Dumnădzău adusă. Aşea cu lucrul Dumnădzău nevoind şi suflete depreună tămăduind şi trupuri. Şi puţinei războlindu-să, ieşi din lume cu pace.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru Avraam ie.

Acesta cra în dzîlele lui Theodosie împărat Marele, din cetatea Chirului. în carea s-au şi născut. A călugărească bunătate bogăţîie ş-au strînsu-şi. Că, cu atîta privegheare şi dvorbă trupul ş-au adăvăsît şi l-au îmfrînt, cît neclătit mai multă vreame petrecu, nice leac putînd să păşască. Şi, oblicind de un oraş" ce era la muntele Livanului, / ce să dedease după idoli, mearse acolo. Şi năimindu-ş o căscioară, şedzu într-însă fără gîlceavă trei dzîle de odihni. Iară a patra dzî, ieşind mîlcom mai înainte şi acei păgîni l-au împresurat cu ţărnă multă. Şi-l goniia să să ducă departe dc dînşii. Ce, îndată le sosîră dăjdearii, de le făcea marc supărare pentru dajde. Iară svîntul scoasă de la sine şi-i plăti şi-i mînlui de supărarea acelor dăjdeari. Iară săteanii, minunîndu-să de atîta mare om-dragoste şi milă a svîntului, îi feaceră besearica şi să feaceră creştini. Şi prc svîntul siliră să lc hic preut. Iară svîntul trei ai lăcui cu dînşii şi, bine cătră credinţă bună îndereptîndu-i, iarăş să dusă la lăcaşul cel călugăresc şi în locul său lc lăsă pre alt preut.

într-aceastea străluminînd, fu pus în scaunul caronilor să le fie socotitor şi păstor. Şi aceasta-i cetate a Palestinei, de era dată după idoli. Ce şi prc aceasta cu-tunearece de trudă şi cu dumnădzăieşti îmvăţături o adusă preste puţină vreame la Dumnădzău. Că în vreamea popiei sale n-au mîncat nice boburi madzări, adecă legumi, nice verdeţi'" fiarte la foc, nice apă, ce numai manile şi ciucore şi altele ce acealea îi era de mîncat şi de băutură. Audzînd de veastea acestuia svînt, împăratul l-au chemat la sine. Şi de-atunce trăind puţinei, deade sufletul în mîna lui Isus Hristos Dumnădzău, de să odihneaşte în sălaşele împărăţîii ceriului cu Avraam, Avraamie preacuviosul, răpăosînd aşeaş în Ţarigrad. Iară moştiile lui le trimisă marele împărat Theodosie la cetatea Caron, la Palestina, cu mare cinste.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 15, pomenirea svîntului apostol Onisim, ucinicul svîntului apostol Pavel

Acesta cra rob lui Filimon Rîmlcanul // la carele scrie fericitul apostol Pavel *Poslanie* Şi i-au fostu-i ucinic Onisim şi i-au şi slujit. Şi după săvîrşeniia svinţiii sale fu tras la Tcrt.1 Eparhul ş. de dînsul fu trimis în Potiol. Şi, venind acolo Terţii şi prc Onisim vădzînd că stă vîrtos in credinţa a Domnul Hristos, întîi l-au bătut cumplit cu toiage; dc-acii, i-au frmt p.c.orele din fluiere, de-l scosa ş,-l premeni den lume.

într-aceastaş dzî, svîntul măcenic Maior în bătăi s-au săvîrşit.

Acesta svînt era în dzîlele lui Maximian şi Dioclitian împăraţii, sluj.tor.u fiind supt steagul mavrilor iară îa o"1şu7gLi.or fu pîrît cătră domni şi-n,rebat. Şi creştin pre sine să striga mărturisind.

• Cv©<VhCHHK

•** chiurechiuri

Fu bftt.il foarte .are. Iot trupul /.micurind. că-l bătură schimbîndu-să tre.dzâci ş. **6** dc ba «ori. dc-. cura inuclc svmV dc "u,hori,â pănmm.1 dc sînge si dc musiul, dc «op.tura trupul.... Ş. vţ.cjeaş e acea e rităturiîc rabdă si să sălii*, dc mearsă din steagul" ostii pcmin.es. la steagul os... Iu. Dumnâdzau, m ceriu

într-aceastaş dzî. pomenirea prcacuviosului părintele nostru Lvscb.c.

Acesta preacuvios de undc-i şi din ce părinţi s-au născu, .stor.ia nu nc sâ.nneadzâ lara ce şl.m aceasta dricem Că ceriul cu truda pos.niccască ş-au dobîndit moşie. Şi-ntna dată la o mănăstire s-au c S S i l £ « i • mearsă luînd coslişca muntelui la un sat cc-i dzîc Asii... Ş-fc«* un ocolaş m.t.ute. dc neşte pietri săci ji. supt gol ceriu chinuindu-să. ş-au tră.tu-ş viaţa, cu îmbrăcămmt dc soran îmbrăcat Cu nâl.ui şi cu bob muiat să hrăniia: aoria şi nuci mînca cc le dz.c ishas , nebagmd sama dc ncnutinla trupului Şi la bătrincaţe adinec sosînd, dc-i cădzură dinţi. ma. multă parte. / Ş. n-au mai schimbai nice mîncarea. mec sălaşul, răbdînd bărbăteaşte vuiturile şi schimbătur.le seninului ceale împrot.vă. dc-i era zbîrcită Si mosorîtă faţa şi săci toate mădulărilc trupului. Atita cit n.ce br.ul nu să ţînea pregiur dînsul. că şoldurile îi era lîrşitc.

Şi mulţi la dînsul năzuind, i să supără dc holcă şi mearsă apropc la o mănăstire. Şi-ş feace iarăş un ocolaş la cornul zidiului. păzîndu-să cu acealcaş deprinse podviguri. Şi spun că, ceale şeapte sâptâmîni dc Părcascmi a svînlului post, numai 15 somochine uscate mînca. Cu aceastea sudor, asudindu-să in nouădzâci dc ai vieţuind au şi mai bine, în bolă cădzînd, grea, nepovestită, către Dumnădzău să dusă.

Pcntr-a lor svinte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 16, pomenirea svinţilor măcenici Pamfîl, Ualent, Pavel, Sclevc, Porfirie. Iulian. Thcodul. I li ia. Ieremiia, Isaiia, Samuil şi Daniil.

Aceştia slăviţi măcenici era în al şcasclc an a goana ce porni Dioclitian asupra creştinilor. Şi veniră la mărturie împrcunîndu-să adunaţi de la osăbitc locuri şi ceate, şi boierii şi meşterşuguri, adunaţi într-o soţîic. Şi în cc chip fură prins au fost aşca. Că, vrînd ei să treacă prin porţile Chesariei, întrebîndu-i darabanii ce era străj la porţi cine sînt şi dc unde, ei să răspunsără creştini şi li-i moşiia Ierusalimul cel dc sus. Pentr-accaea, îi prinsără şi-i pusără naintea ighemonului Firmilian. Deci Ilie şi cei cu dinsul patru eghipteani. mai apoi, după multe munci şi cazne, priimiră giudeţ de sabie, adecă să Ic laic capetele. Deci. dcaca-i tăiară pre Ilic şi Ieremiia şi Isaiia şi Daniil şi Samuil, după aceale munci
316r multe, tăiară cu dînşii şi prc Pamfîl, Selevc, Ualent, Pavel. // Iară Porfirie, cerşind trupul giupînului său. lui Pamfîl. fu prins şi băgat în foc. Aşijdere şi svîntul Iulian, sărutînd trupurile svinţilor, fu băgat şi el dedcsuptul focului. Iară svîntul Thcodul, răstignit prc un lemn, ş-au împlutu-ş mărturiia. Şi să face săborul lor în svînla Besearică cea marc.

înlr-aceastaş dzî. s\ inţii măcenici în Martiropol şi preacuviosul Marutha, ce-au făcut cetatea în numele svinţilor. Că Martiropoli greecaşte sâ dzîce "cetatea de măcenici".

Acesta preacuviosul Marutha au fost episcop şi trimis de la Theodosie împărat sol la-mpăratul perşilor. Şi. pcntr-a lui mare bunătăţi, avu cinste mare la perşi şi, mai vîrtos, c-au tămăduit pre hiia împăratului de duh necurat. Deci cerşu moşliile svinţilor măcenici ce-au mărturisit în Persida. Şi în numele lor feace o cetate de-au astrucatu-le într-însă. Şi apoi, preste cîlăva vreame, s-au răpăosat intr-acea dzî cc-au făcut rodinele cetăţii dc o au svinţit. Pentr-aceaea să pomeneaşte într-o dzî cu măcenicii.

Intr-accastaş dzî. pomenirea preacuviosului părintele nostru Flavian.

^ c c 5 i * p r i c e s r t n t i Pâ "^^ nostru într-un vîrv de munte ş-feace căşcioră. Şi să-nchisă de trăi 60 dc ai intr-.nsă. dc nu-l veade nime, nice grăiia cu dînsul. Ce numai cu sine chitind şi pre Dumnădzău nâluc.nd. Cc să dedease cu totul lui Dumnădzău si de Dumnădzău chitind. Şi, dintr-aceaea . să da toată răcoreala ş. sănătatea, precum dzîcc prorocul: "înduleeaşte pre Dumnădzău şi-ţ va da tot cc va ecare inema ta! Că-ş scotea mîna pre o gaură şi-ş lua hrană ce i să aducea. Care gaură era **l ^ n ă T** ^'"".'.Pf. "; 'inc ^ vrea. Şi hrana ce-i aducea era legumi, grăunţuri muiate mce **m t c C ^ *i** T încheiat, neschimbîndu-ş

Si **nn**un^au7l* 7 T e Dumnădzău cu dar de minuni SuTle ^,v ,, ^ "isă să păgubască oraşul cu ruga le-au gon,.. D,ntr-un tinerel goni duh necurat. Şi aricită ţîţa unii femei ^bunătăţ, numai cu

* * <mmochinc u^cltc

sămnatul svintei cruci, o au tămăduit. Şi de un bou împuns un om şi umorît l-au învis cu ruga. Deci aşea vieţuind precuviosul şi aşea petrecînd cu viaţă, viaţa schimbă şi cea nebătrînitore şi nemihnitore în locul ceştii în grij dobîndi, bucurîndu-să cu svinţii şi veselind într-însă.

Într-aceastaş dzî, dintru svinţi părintele nostru Flavian, patriarhul de Ţarigrad.

Acesta svînt au fost preut în Ţarigrad la svînta besearică˙. Şi pentru multă a lui ţineare şi cu bunătăţ petreacere din voia lui Dumnădzău, cu giudeţul împăratului ş-a sfatului ş-a svîntului săbor, fu hirotonit patriarh Ţarigradului. Şi iarăş cu lăsarea lui Dumnădzău, fu scos de spurcatul şi ereticul Dioscor Vicleanul ce era nedestoinic patriarh în Alexandriia, de carele fu ... ".v»,.,.,.io, ui ai.ua iu pugur.i şi eu ag.uior.l IUI crelicn cc. ascunşi. Ş-au patricrş.t svinţia sa numai un an şi dzeace luni. Şi fu trimis la izgnanie de păţi multe sc.rbc pcniru pravoslav.c. Şi războlindu-să, s-au prislâvit călră Dumnădzău la odihnă veacinică.

Pcntr-a lor svinlc rugi, Dumnădzâu miluiaşte şi nc spăseaşte. Amin.

INTR-ACEASTA LUNĂ, 17, pomenirea marelui măcenic Theodor Tiron.

Acesta svînt mare măcenic Theodor Tiron au fost în vreamea împăraţilor Maximian şi Maxim, de la mitropolia Amasici, din oraşul cc să chiamă Himialon. Dc curund în ceala" tiranilor întrasă şi supt şiragul lui Vriga Preposilul fiind, de dînsul // fu **scos** la-ntrcbare. Şi prc Domnul Hristos 317r
Dumnădzău mărturisind, iară cinstclişlile ellinilor ca neşte fără suflet trupuri cioplite, lucruri de mînule omenilor, batgiocurind şi vreame dîndu-să, să-ş mai ia sama. Şi vreamea aceaea n-au chcltuitu-o în leane şi fără lucru, ce la marc facere. Că au ars idolul îmmei dumnădzăilor, cum băsnuiesc dc birfăsc paginii. Pentr-aceaea, fu iarăş adus şi-ntrebat şi mărturisi că sîngur o au aprins. Deci, întîi spîndzurat îl strujiră; de-acii în cuptor dc foc băgat. Şi într-însul s-au săvîrşit. Şi să face săborul lui în svînta a lui mărturie, ce iaste în Forachiia, adecă "ulicioară", în Ţarigrad, în sîmbăta săptămînei întîie a Păreasemilor. Cînd şi minunea să feace de la svinţia sa a colivelor, izbăvind pre pravoslavnicii de bucatele ceale spurcate a junghiatelor idoleşti.

într-aceastaş dzî, pomenirea svintei Maricmni, surorei lui svetîi Filip. Stîh:

Lăsînd pămîntul Mariamni ficioră

Pre Hristos veade din Mariia ficioră.

După nâlţarca Domnului Hristos, venind svîntul Filip cu Vartholomei şi Mariamni, soru-sa, la Ierapol. Şi căce striga de mărturisiia cuvîntul Domnului Hristos, îl spîndzurară. Şi, fîrşindu-să, să rugă lui Dumnădzău şi să prăpădiră în pămînt anthipatul şi cu gloata sa. Iară ceialalţi, îmfricoşindu-să, rugară pre svîntul Vartholomei şi pre svînta Mariamni, cumuş era şi ei spîndzuraţi, ca să nu să şi ci prăpădească. Şi ei rugară pre svîntul Filip şi nu i-au prăpădit. Ce încă şi prc cei prăpădiţi i-au scosu-i. Iarâ pre anthipatul şi pre Ehidna îi lăsă dedesupt. Atunce fură slobodzîţi Vartholomei şi Mariamni. Deci Vartholomei mearse la Indiia ce-i dzîc Evdemona şi, răstignit, s-au săvîrşit acolo. Iară svînta Mariamni mearsă în Licaoniia şi, strigînd cuvîntul Domnului Hristos şi pre mulţ botedzînd, s-au săvîrşit cu pace./

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru Avxivie.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru Theostirict. Şi aflarea svintelor moaşti a svîntului Mina Calichcladul.

în dzîlele împăratului Vasilie lui Hristos iubitorul, fericitul Mina, într-una de nopţ, sâ arata unui om, anume Filommatic, ce era în ceată la şcola Icanaţîlor. Şi să spusă că iaste Mina Callicheladul şi iaste îngropat la prundul cetăţii Acropolei. Şi locul îi arăta cu deagetul unde-i îngropat. Iară acel om iubitor dc Dumnădzău, dez-demineaţă sculîndu-să, şi lui Marian Numeră, pmatinului sau, visul pre-amănuntul i-au spus. Şi el încă ce-au audzit au spus împăratului. Şi-ndată, la acel loc ce i-au spus, au trimis slujitori. Carii curund săpară şi aflară sicrii de her. În carele era trupul svîntului măcenic. Şi-ncă şi scrisore prc tablă aflară săpată, spuind că-i acolo îngropat măcenicul, unde locul ş-au iubit. Şi, socotind cu scrisorea tablii, aflară trecuţi patro sute de ai. Deci, mulţămiră lui Dumnădzău cu tot nărodul ce să strînseasc.

Într-aceastaş dzî, pomenirea blagocistivilor împăraţi Marchian şi Pulheriia Ficioreaoua, fiica lui Arcadie Împărat. Şi să face săborul lor în svînta Besearica mare.

Într-aceastaş dzî, pomenirca preacuviosului părintele nostru Salman; să pomeneaşte şi-n ghenuar23.

• în dzîlele împăratului Theodosie cel Mic

Acest, era din cetatea persană de spre apus dc **apa** Efratului, I.ng. prundul apei petrec,^ Si **iubind vi**.|1 in «âccarc. **la** oraşul dc **ceaea** parte aflind **o** căşcioră s-au încuiat mtr-insă, nelasind u e *Zc* (creastă, dânâorâ **într**-un an. săpînd prc **supt** pămînt dc-ş lua dc m.nctf N.cc cu un om, mec **năoS gnlind.** cc numai lui Dumnădzău vic,uind **,i** şic. Dec, sătean,, de unde era trecmd noptea r valea îl lu- // ară. nice pricind»-lc. nice răspundzînd. nice apârindu-lc. Ş, preste puţine dzîle ce, de ceaea'parte iarăş venind şi ci **nop**.ca. spărgînd câşciora, îl luară şi iară-l dusără la şine, ,arăş tăc.nd, nepricind, ncrăspundzînd. **Şi** episcopul cetăţii de unde cra, vrînd să-, dăru.ască darul preuţ,,e,, sparsă căşciora dc o parte şi întră dc-l preuţî. Şi svîntul ncmică nu dzîsă, n.ce răspunsă. Ş, să dusă episcopul, poruncindu-i să tocmască stricătura.

Şi cu dc toată nevoinţă **şi** ţincarca **cu** ncstrînsul şi cu tăccarc placmd lui Dumnădzău, cu preacuviinţă trăind, cu **pace s-au** săvîrşit, **a** multe minuni izvorînd, după răposare, dintr-al său mormînt

l'cntr-a **lor** svinlc **rugi,** Dumnădzău miluiaşte **şi** nc spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 18, pomenirea dintru svinţi părintele nostru Leon, papa de Rîm. Stîh:

Dumnădzăiescul Leon ieşind să purccadză,
Fug dimonii din calc-i, ncputînd să-l vadză.
fn optspreace l-con ca un leu au ieşit cu mînie.

Acesta minunatul părintele nostru Leon, pentr-a sa preste samă curăţîie şi minte-ntreagă şi viaţă strecurata, patriarh Rîmului celui bătrîn, dc Duhul Svînt fu hirotonit. Carele viaţă cum place lui Dumnădzău şi fără de gozuri arătînd, şi turma cea supt ascultarea sa cu preacuviinţă păscînd şi-ncă şi a ereticilor hulenii au curăţit cu totul. Şi la vreamea aceaea, cînd s-au făcut a patra svînt săbor din toată lumea, cu şease sute şi 30 de părinţi svinţi în Halchidon s-au strîns. Şi multe pentru pravoslavnică credinţă imvăţături dc agiutori au dat. Şi prc ceia carii minţiia de dzîcea o voie şi o facere lui Hristos Dumnădzăul nostru, prc acelora oborînd reale imvăţături şi încă urîţîi aceia luptîndu-să împotriva direptăţîi şi să răsîpască ispitind a dumnădzăieştilor părinţi suflatele de Dumnădzău imvăţături, fericitul a- / cesta pentru ruga săborului tot s-au plecat. Şi, în multe dzîle, cu post şi privegheare şi cu rugă întinsă către Dumnădzău nevoind şi de Duhul Svînt suflat cu scrisore pentru întrebările acealea au scos, îndoită facere şi două voi lui Hristos Dumnădzăul nostru mărturisind.

Şi aceastea cu epistolie le-au trimis la săbor. Carea mulţimea preacuvioşilor părinţi priimind şi ca din rostul lui Dumnădzău scosă scrisoarea, credzura. Şi tum pravoslaviei o menirăʺ. Şi cu dînsă să odehniră. Şi cu îndrăznire asupra ereticilor să oştiră. Şi a lor multă-mpletită sămeţîie oboriră. Şi cu aceastea obîrşiră svîntul săbor. Iară plăcutul lui Dumnădzău Leon încă au mai trăit destulă viaţă şi ca un luminăloriu cu fapte bune au străluminat. într-adînce bătrîneaţe către Domnul au mărs. Şi să face săborul lui in svînta Besearica cea mare.

într-aceastaş dzî, sinţii măcenici Leon şi Parigorie. Carii mărturisiră în Patara Lichiei.

Dintr-accştia, fericitul Parigorie cu multe fealiuri de munci cununa neputredzîiei au dobîndit şi^ in Hristos s-au săvîrşit. Iară văcuit cinstitul Leon, sîngur rămîind şi despărţîciunea măcenicului gîndind, suspina şi să olecăia căce nu s-au şi el spodobit aceiia cunune, stîndu-le calea aceaea dc-c-mpreunâ în parte. Pentr-aceaea, ieşind la locul unde era lepădat trupul svîntului măcenic Parcgoric şi cu inema aprindzîndu-să şi asupră-i lăcrămînd, de-acii, de-acolo întoreînd, veni la locul unde făcea bulciul idoloslujitclii şi svinţia sa postniciască viaţă petrecînd, multă rîh'nă avea. Şi. vădzînd sfeaştniccale şi aprindzătorii de lumini aprindzînd, le zdrobi luminile şi le calcă. D.ntr-aceasta fu prins şi dus naintea mai-marelui deregător a cetăţîi. Şi, întrebat şi pre Domnul nostru Isus Hnstos Dumnădzău adevărat mărturisind, fu bătut cu gîrbaee de bou crude, cumplit, şi fără număr. Iară svint.a sa caznele cum ar păţî al- // tul le răbda. De-acii, fiind dat la slugi, fu tras. Şi, băt.ndu-l ş, unind a un pirîu cu ţărmure nalt şi rîpă adîncă şi lăsîndu-l să-ş facă ruga, ş-deade la **mZnfr** [illegible] aşea i s?au obîrşit făcător^**rd**^ni.^' [illegible] Agapit, ' P ' ' ^ > Sinau, mărturisitoriul şi

Acesta era în dzîlele lui Diocliţian şi Maximian din Capadochiia, trăgîndu-ş ruda' şi ficior de creştini. Şi-ncă de tînăr într-o mănăstire cu mulţime de călugări, ca la o mie, acolo, intră. Şi de la dînşi ce-au fost mai bun culegînd. Lucrătoriu iscusit poruncilor lui Dumnădzău cu post, cu priveghearc şi cu alaltă ţineare deprindzîndu-să, scoasă la cap. Pentr-acea, era iubit de toţi şi mărit. Numai ce mînca păstări de un fealiu de bob sălbatec ce-i dzic "СЛОНЕЧНИКЪ СТРОЧИСТИ"", că îmblă după sore; de-aceasta mînca şi cu cenuşe în loc de piine. Trăi 80 de dzîle şi birui şi pre somnul. Şi era isteţ la slujbele mănăstirii. Şi pre fraţii toţ numiia giupîni şi li să cuceriia. Pre un zmău au umorît şi pre o ficioră au tămăduit de uscăciuni.

Oblicind de dînsul Lichinic că-i tare şi virtucios la trup, l-au pus, | şi «na voie în siuiiioru cei dc oaste, lara svmţ.a sa nice aşca nu-ş pârâsî podvigul. Cc siliia de-ş pliniia îmbe slujbe. Şi bole nevindecate tamaduia numai cu .vilul ce sâ iviia, nu numai a omeni ce şi a dobitoce, tot fealiul de bole

Şi-ntr-acea vreame, svinţi. măcenici Dorothei, Victorin, Thcodul şi Agripa şi alti mulţ pentru credinţa Iu. Hristos căzniţi cumplit, partnic cu dînşii să fie ş-au iubit fericitul. Şi aceia în llristos slîrşindu-sâ cu sabiia, iară acesta să mînlui giunghiat cu suriţa; poate hi pentru a mulţi spăseanie să mînlui.

De-acii Lichinic ieşind de la mijloc'" şi Marele Constantin încin- / gînd toată stăpîniia rîmleanilor, să prileji o slugă bună a lui îndrăcit şi striga pre svîntul. Deci împăratul l-adusă la dînsul şi, făcînd rugă, îndată să tămădui. Şi cerşu dar nu altă, fără numai să-l iarte de la voinicie şi să-ş margă la dorita săhăstric. Şi-i deade voie împăratul.

Şi, deacăş mearsă la chilie, îl chemă la sine arhiereul cetăţii Sinau şi, fără voie, l-au hirotonit popă. Şi nu multă vreame răpăosînd acela, acesta marele fu pus arhiereu. Şi-ndată tot fealiul de minuni feace. Şi dar de prorocie să spodobi, pentru carile de răspuns vederat a une prorocii a pomeni de-a svîntului şi mirate să cade. Că o muiare orecarea audzîndu-l şi să să blagoslovască de la dînsul cuceiindu-să veni. Şi, cum ieşi în faţa lui, toate cîte din cuconie i-au spusu-i cc-au făcut greşeale. Şi-mvăţîndu-o, o slobodzî îndereptată. Şi un diacon de la Thrachiia Iracliei, venit pentru blagoslovenie, l-au înfruntat pentru o fîcioră ce-au stricat. Şi lui Damian, preacuviosul episcop dc Silandei ce să jelui că-i neacă şi-i strică pîrîul, ocina şi pămînlurile necînd, pre altă matcă şi cale numai cu ruga l-au mutat. Şi alte multe feace minuni, inai multe de o sută, precum spune istoriia lui. Deci, aşea bine şi cum place lui Dumnădzău trăind şi cu pipăitul mînii şi cu umbra trupului şi cu cuvîntul singur nelecuite bole tămăduind. Şi, plin de dzîle fiind, s-au răpăosat întru Domnul.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 19, pomenirea svinţilor apostoli Arhip, Filimon. Şi Apfiia.

Aceştia era în dzîlele împăratului Ncron ce-au fost ucenici svîntului apostol Pavel. Şi tîmplîndu-să nedeaea Artemidei în Colasc, oraşul Frighiei. Iară svinţii apostoli făcîndu-ş slujba şi slavosloviia // lui Dumnădzău în besearică. Iară idoloslujebnicii îi pripiră, alţii scăpînd. Iară aceştia 320r
rămîind, îi prinsără şi-i adusără la Androclei şi-ndată pusă supt bătăi pre Arhip. Şi, nc-nduplecîndu-să să tămîiadze la idoli, fu îngropat pînă în brîu şi-mproşcat cu pietri, săgetat întîi de copii. Iară svîntul Filimon şi svînta Apfiia, căzniţi cu multe fealiuri de munci, să săvîrşiră.

într-aceastaş dzî, pomenirea svinţilor măcenici Maxin, Theodot, Isihie şi Asclipiodota.

Acesta astătînd naintea cniajiului şi ne-nduplccîndu-să să sâ tăgăduiască de Domnul Hristos, fură băgaţi în multe cazne de munci. Şi-ntîi spîndzuraţi la un lemn şi strujiţi cu chiaptem de fier; de-acii trăgîndu-i din sat în sat, îi deaderă la fieri sireape. Iară svînta Asclipiodota, lovită cu trintirun dc piciore şi întinsă deasupra unui lemn, birui caznele. Pentr-aceaea, fură amîndoi împroşcaţi cu pietri. Şi tîriiţi prin locuri aspre, să săvîrşiră.

Într-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru Ravula.

Acesta dintru svinţi părintele nostru Ravula s-au născut în satul Samosateilor. Şi-mvăţat la orecare Varipsav, om de cinste. Carele grăind cu limba sirilor, şi, din tînără vîrstă lucrînd tote bunătăţile, să feace călugăr. Şi trăiia stînd singur în munte şi pre la vîrtope ca şi marele Ilie şi Ioan Botedzătoriul. Apoi, după cîţva ai, mărgînd cu altul la Finichiia, luminînd ca mai luminat în bunătăţi şi, nevrînd, fu oblicit la mai-marii. Pentr-aceaea, cu agiutoriul împăratului Zinon şi cu îndemnarea lui Ioan, episcop de Virit, feace besearică în mijlocul muntelui cu mănăstire forte mare. Atunce, de-acii

••AVJnHHttCh CMTKtSCh

i v / rj. Petr si Ioan, Ravula cu ai săi era băgat in samă la ceia ce să turba în nainte. ca P.vcl ş. Varnav. sau ca Petr ^ " V ^ ^ ^ ^„ e , prcmeniră la cunoştinţa lui /idoliJ, dc o P ^ ^ * ^ întîia lucru şi alesTfericitului. Apoi, după Dumnădzău pre lâcurton * P ^ ~ £ f £ c l l agiutoriu | acestuia feace ş-altâ mănăstire ce-i Zi„on^uăsch,p^ f)te m4nSstiri feace Jn multe locuri• şi ^

S^J^t mluTnS. oUTuM «cent, îmvătălor, nemîniat, iertător frăţăsc şi către toţi milos. §TTcVSi^^ îndesa, fiind de Scriptura svînta Veache şi Nouă,

i - P ^ . care au zidit svînta Sofie. ş i , sosînd U optdzîc! de ai şi m.i bine. audzî glas ce-i dzîce. de sus "Veniţi cătră mine toţ, ceia ce trudit, ş, hUronaţi şi eu voi odihni pe voi" Aceasta audzînd şi bolnd puţinei, să dusă cătră Domnul

^""iWÎIceasUş dzi pomenirea preacuvioşilor părinţilor noştri şi mărturisitori Evghenie şi Macarie.

fmparăţîod Iulian Cilcăioriol cu lăsatul lui Dumnădzău în Ţarigrad, creştinii să ascundea, pentru spurcatele lui şi pingânte jărtve. Iară ellinii. ce era într-o hire cu dînsul, nu numai făcînd pingărite aselghiciuni cu dînsul. să gătiia pre eiş zăgniată focului veacime. ce încă silua şi pre creştini să facă lucru spurcat ca acela şi nevrind. Atunce svinţii Macarie şi Evghenie, a lui Hristos slujitori, fură prinşi şi mărturisiră denaintea lui pre Domnul Hristos că-i Dumnădzău adevăr. Şi-l probrăzîră prc acel necurat şi făcători de rău. ca ceaea ce calcă porunca lui Dumnădzău şi să feace slujitor idolilor şi ellin. Deci. mmimdu-să, îmvăpl dei spîndzurară cu cureale, cu capetele în gios. Şi-i afumă cu fumuri iu| de balegi acela becisnic; de-acii, gratie înfocă şi culcă goli pre svinţii în gra- // tie. Iară fericiţii, ochii suindu-i în ceri şi dc putearea lui Dumnădzău apăraţi, înfrunta mintea lui cea rea, nebetejiţi rămiind. Atunce fereeîndu-i, îi trimisă la Mavritaniia, la-nchisore. Iară svinţii măcenici, mărgînd la izgnanic, să bucura pentru Hristos gonit. Şi-mpreună cîntînd "E/UKBOt HBiepotWl EIMT". adecă "ferice dc cei fără vină în cale, ceia ce mărg în leagea Domnului". Şi să veseliia cu sufletul. Şi. sosind acolo la loc nalt, să suiri singuri petrecînd. Iară cei de loc le dzîcea: "Ieşit, fraţilor, departe dc-acesta loc, că un zmău mare să ţine într-insul, de iaste perire celora ce să apropie!". Iară svinţii dzisără: "Arătaţi-nc gaura unde să ţine zmăul!". Şi ducîndu-i-le, arătară de departe locul. Iară svinţii, genunchind. să rugară lui Dumnădzău. Şi-ndată pogori fulger din ceriu de-au detunat şi l-au ars îndată, cum săriiă zmăul afară. Cît şi pămîntul cu dînsul s-au ars. Şi văzduhul s-au împlut de sfară împuţită şi veninosă. Aceasta minune cei de loc deaca văzdură, ellini fiind, credzura în Domnul nostru Isus Hnstos.

ŞL întrînd svinţii in peştera zmăului, feaceră rugă 30 de dzîle, neavînd ceva de mîncat sau de băut. De-acii, le-au venit glas, dzicînd: "Şerbi adevăratului Dumnădzău şi Mîntuitoriul nostru Isus Hristos, apropiaţi-vă la acea de voi aprope piatră!". Iară ei, căutînd, văzdură lumină într-însă. Şi să desfeace în două părţi- Şi ieşi apă multă. Din carea, luînd svinţii şi săturindu-sâ şi de fome şi de seate, să luşurară îndată Şi-n a treidzăcea dzî. cerşurâ cu ruga svinţii să să pristăvască şi cu Hristos să fie. Şi, ragă lor ascuhind Domnul, i-au pristăvit pre amîndoi, slăvindu-l şi blagoslovind.

Intr-aceastaş dzi, preacuviosul părintele nostru Conon.

i» ,_V"* Ckakmnde ?« s-au călugărit de tînăr la mănăstirea lui Penthucla ce-i nngă jordan, preut hiroUnindu-să şi la sîmcea de postnincie sosînd. Şi, oblicindu-să de dînsul pentru eunamniaunut to^iepiscopul de pre-atunce Petr / fu orînduit de dînsul să boteadze pe top! ce Z TJIT ^M L ^'"m,hiii "t" ******cîndm™afem «ie, să scăndăliia. Şi, pentr-aceaea, ŞLdla^XiJ; J~ Ş t * CÎ,C o",Ua 8înd * * ducă - tot « ^ arăta svîntul Ioan, d^^on^^^^^?,a ^- ****** Şitevoi * ^ într-una de «nZil^r^^.ll^!^Ş! * fortefmmosă * te ghizdavă, cît nu putu svîntul S r t Z S l ^ ^ * fr doul audzî ^ieP'scopul de-Jceasta şi să r^eal^LT sfJ^™ £I™ f* ^ o fcme * ie * & pre-aceasta treabă diaconă. Ce locul ^ r n ^ i L U ^ Z ^ "P* 'Uîndu_Ş P " ^ dueîndu-să, dzîcînd: N W e TInSnî-te V Ioan denafart de chinovie şTi dzîsă cu Xm^că tTÎ^ " V ,UŞUni rt2bOiu,!" Atunceavva Conon dzîsă i i i cu mînie:

^ ^ ^ . - . C ^ ^ v ' n, T ^ T " ' CUSămnul **** <™ » gios de buric C0nOnC - Vnrtu -«-*m « * . Pi*«* Pentru război! Iară aemu te-ntorce,

nem.ca gnj.nd pentr-accasta! Deci bătrînul înturnîndu-să la chinovie şi, a doua dzî pomăzuind botedză pre perseancă nevădzînd că-i goală. Şi mai trăind preacuviosul alb 20 de ai şi la shnceaoa nepatim.i sosind, cit îţi părea că-i din sus dc fire de om. Şi cu pace au adormit

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

INTR-ACEASTA LUNĂ, 20, pomenirea preacuviosului părintele nostru l^on. episcopul de Catana.

Acesta svînt era de naştere din Ravena, ficior den rudă bună şi cu bună credinţă părinţi fi- // ind. Şi pentru curăţiia vieţii sale şi nevoinţa şi cugetul şi mintea ce avea a gindurilor, petrecînd cumu-i leagea, toate stepenelc svinte cu dumnădzăiesc giudeţ, să feace' episcop mitropoliei de Catana. Care iaste în lăudatul ostrov a Sicheliei, acolo unde şi pînă astădzi din munte iase focul Etnii de cură.

Acesta, precum îi iaste numele, ca un leu ce are îndrăznire şi luminînd ca un luminătoriu, lumină pre toţi avînd de grijea sufletelor, agiutînd săracele şi săracii şi grijind pentru top. Pentr-aceaeaJ cu ruga numai oborî la pămînt un idol. Şi feace şi o besearică prea mare. pentru cinstea svintei măceniţe Luchiei. Şi arsă şi pre Iliodor, ce făcea cu farmecile ciude de mirat. Că acela în nărod mare făcînd aceale a lui năluciri şi isphindu-să şi asupra svintei Besearicii lui Hristos cu a sale vicleane meşterşuguri, iară svîntul de sîrg l-au prins şi cu al său epitrahil l-au legat, că fusease svinţia sa slujind svînta liturghie într-acel ceas.

Deci îmvăţă svîntul de feaceră foc mare în mijlocul cetăţii şi vădi toate a lui farmeci şi făpturi. Şi aşea, cumu-l ţînea legat cu patrahirul, l-au tras cu sine în mijlocul focului şi n-au ieşit svîntul din foc, pînă cînd l-au făcut cenuşe pre acel becisnic. De-aceasta să spămîntară toţ, că nu numai ce nu s-au ars svinţia sa, foc, ce nice veşmintele lui nu le-au prins focul nice leac.

Aceasta minune preste lume s-au vestit şi împăraţii Leon şi Constantin, deaca audzîră, la sine pre svîntul chemară şi la picioare i să-nchina. Şi-l pofti ia să roge pentru dînşii. Acesta nu numai pînă era viu au fost mare în minuni, ce şi deaca s-au răpăosat, multe feace minuni.

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului măcenic Sadoc Episcopul şi cei cu dînsul sfirşip, de număr 128.

Aceştia mărturisiră în Persida în dzîlele împăratului Savorie pentru în Hristos credinţă; toţi capetele tăiaţi. Şi să povesteaşte că svîntul / Sadoc, pînă a nu-l prinde, c-au vădzut în vis pre CWHICffl^HKh -ul Simeon stînd pre o scară naltă şi cătră suit chemîndu-1. Arătîndu-i, precum să veade, a măcenicului suire.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru Visarion.

Acesta s-au născut trupeaşte în Eghipet. Şi, înţărcîndu-l şi deaca-mvăţă svînta Carte, lumina svînta au luminat în inema lui din tînără vîrstă. Şi îndrăgi pre Domnul Hristos Isus foarte, nice leac întinînd cîndva cu ceva Svîntul Botedz ce i s-au lui dat din pruncie. Şi, suindu-să la loc pustii, ca un fără de trup s-au podviguit. Şi trupul nebăgînd samă, ca un lucru ce să răsîpeaşte, celui mai bun plecă pre cel mai prost. Şi află pre Dumnădzău agiutoriu carele şi l-au dorit Că patrudzăci de dzîle şi 40 de nopţ stătu neclătit, ca un stîlp, sus mînule şi ochii p'ind. Şi sufletul nedespărţit de Dumnădzău. Pentr-aceaea, şi darului s-au spodobit, că nu numai aceale fîmplate seamne Dumnădzău le-au făcut pentru dînsul, ce şi alte foarte preaslăvite. Că păzîndu-ş ceaea ce-i după chipul lui Dumnădzău cu cîtă puteare avu, acealea lucră, cace şi prorocii cei mare, carii cu Dumnădzău de faţă cu sine ivit yorovîră că Moise-i rădăcina prorocilor, amarăle ape le-ndulci cu lemnul, crucea domnului închipuit, ca să potolească pre jidovii ce cîrtiia. .

Iară acest fericit Visarion, ucinicul lui, îmblînd preste loc fără apă, odănăoră, şi de seate ardzmd, cu sămnatul crucii în văzduh amara şi nebăuta mare în dulceaţă o premeni şi reace şi băutore o feace. Pentr-aceaea, şi săturindu-să dintr-însă cu alţii mulţ, lui Dumnădzău mulţămiră.

Isus acela a lui Nava, orecînd, pre Amalic tăind, pre sorele de mărsul lui l-au opnt pînă ce tăie pre toţi. Şi acesta, odată, fericitul la un loc orecare aflîndu-să, pentru folosul a mulţi şi ceasul fîrşindu-să. pre Dumnădzău rugînd, l-au oprit pîn-au obîrşit tot drumul. Acesta, ca şi Ihe, apă din ce- // n au pugorît, nu o dată sau două ori, ce de multe ori, aceasta cerşuindu-.-o. Elhsei, orecînd, Prorocul cu sareca lui Ilie apa Iordanului trecu neudat. Iară acesta în locul Iordanului, apa Nilului ş.-n toc de sareca, sămnul svintei cruci, armă puteamică trebuind , apa toată au îndereptat, făcînd apa în chip de şes. Şi deasupra atîta apă au mărs pedestru, o, minune!, că i s-au udat piciorele pmă Ia glezne. Ce

* dobindind

mmune va fi n»i mair **dc**-accasta- Acesta ş, alte multe m **nun** Ic «cc **cu** P" cnrc« svm.u cruci. Ş., ,,, bairincalc «dînec lui Dun.nAd/.Au slujind. sA dusft dc **pre-ac.cca** In sălaşele ceriului.

Sr-nce^**as d/î.** pomenirea dinln. svin|i părintele noslm Agn**.hon. papa** de Rin».

Ace, « nreacuvio, nlri.lel. nostru ,1 Oclleriu **dc** minuni Aga.l.on din Italio era. I.c.or dc creştini buni sii credincios. $i sn ncvoiră dc-l învățnrâ dc tontă svmta carte dumnădză.nscă ş. dci lolos Ş? a **« u** n'losît din **sVîn**.n Scriptura **si s**-au umilii cil. deaca i sa sAv rş.ră părinții stnnsa toată avearea si bogAțîia **lor** si chema mişeii într**-o** d/.î **de o** răşchira **lon**.A. Ş. sa duşii m.r-o mănăstire dc sfl călugări Şi sluji lui DumnAd/Au **d**/un şi noptea. Şi nciilni lume lacca rugA. Ş. spre bunătate atita s-nu iKKlviguil. **cil** şi daruri dcvindccAridobindialiicc.

Şi. **dc** vreame că bunAtA|**îlc** nu sA **pol** ascunde. slAlu patriarh in Run. Şi. bine purt.ndu-să **1ll** cinstea ariiicreinscA. cAtrA Domnul **s**-au pristAvil.

Pcntr-a **lor** svinte nigi. Dumnădzău miluiaşte şine spAscaştc. Amin.

INTR-ACKASTA LUNA, 21, pomenirea prcacuviosului pArmtelc nostru limolhei celui den

SimU Accsta fericit din lincrc unghi călugărească via|A ş-au priimit. Şi pentru multa (mcare şi cu întinsA mgA. a chinurilor' măiestrii nu rAsîpit / şi le-au curA|ît. Şi sprejenitorc s-nu nrfltat Svîntului Duh Dcvestavnic şi pînA in sfîrşit cu sufletul şi cu tnipul petrecu. Pentr-aceaea şi daruri dc vindecări au dobîndi. Draci din omeni au izgonit. Şi tot fealiul de bole tămăduia. Şi aşea bine viețuind, într-adînce bătrîncațc către Domnul să pristăvi.

fntr-aceastaş dzî. pomenirea prcacuviosului părintele nostru Evstafie, arhiepiscopul dc Anliohiin cea marc

Aresta **era** în dzîlele Marelui Constnntin, întîiului creştinesc împărat. Carele, dobîndind radzcle pravoslavici. cuvînt de înțălcpciunc pretutinderca în lume să trimită, care să şi tîmplă la întîiul săbor în Nichen la cei 318 purtători dc Dumnădzău Părinț. Şi îmvățălura pravoslavici întărind **şi** înlruntînd şi obortnd prc ccia carii în dumnădzăiască **fire** aduc dc bagă tăietură şi prc Fiiul zidire îl grăiesc şi de a PArintelui cinste îl strcinesc, deci, pentr-a lui dumnădzăriască îndrăznire şi pentru rîhna a pravoslavnică credință, zavistie şi pizmă zcmisliră întru sine Evsevie de Nicomidiia şi Thcognie de Nichea şi Evsevie de Chesariia. Şi alai) cît de ariencasca hulenic şi păgînie fără Dumnădzău era obcşlnici. Şi. făcîndu-ş îndcadins calc. să feaceră că mărg să-1 vadză de sănătate, că spre Ierusalim ş-feaceră prilej că mărg.

Şi. venind în Antiohiia, sfătuiră şi tocmiră izvărjenie asupra svîntului, să-1 scotă din scaun, mizdind şi năimind o muiare curvă cu copil în brațe, dc dzîsă naintea lor c-au făcut copilul cu patriarhul Evstathie. CA ei aşca o nAiuiisă şi o giurasă. Şi aşca îndată giudecară **şi** pre-mpăratul Invitară nsupră-i. Şi-l plecară de deade osîndă asupra svîntului şi-l trimisă prin Thrachiia la Filipus, cetatea Machidonici. unde şi viața ş-au obîrşit. Şi, trccînd 100 dc ai, cînd fu în dzîlele lui Zinon împărat, fu adus dc-acolo cinstitul lui trup la Antiohiia. Ş-au ieşit nainte-i totă mulțimea cetățîi, 18 mile departe. Şi-l timpinară cu cintări şi cu lumini şi tămîic cu litii minunate. Pre acesta **şi** cinstitul loan // Zlatoust cu engomii dc laude l-au cinstit.

Şi să povcstcaşlc că muiarea aceaea ce l-au năpăstuit au cădzut în grea bolă **ş**-au mărturisit de năpaste cc-**au** făcut svîntului. cum au mîzditu-o cu giurămînt şi o au înşelat de-au năpăstuit cu strimbul. Şi cuconul l-**au** fost făcut cu **alt** Evstathie cc era faur. Şi cu acela nume au giurat, mutînd vina cu năpaste asupra svîntului cu îmvâțâtura acelor episcopi eretici la inemă **şi** partnici Ariei, pentru zavistie.

într-aceastaş dzî. dintru svinți părintele nostru Gheorghie, episcopul dc Amastrida. Stih*

Gheorghie trupul lâsîndu-**ş** în țară.

Sufletească hrană creştinilor ară.

rmn,nr" f". buni . cre ? Uni P*™» ss " - unascu ». Tl.codor **şi** Meghetha. Şi, fiindu-lc moşiia LX " : V ' T cu, mv % turt ț una Pctr «înd îi <u rugă **şi** post slujind lui Dumnădzău, să ruga să nreudie,^1 " glaS H ^ SPUS * in 8 recaren ?j "«"iele *V* darul nmnl „ T . **T** **dm,Mn5iilabatrînea e** - 5- deacă-l născură **şi**-l crescură, **aşeaş** din

S vwir-Js:':lur? atincreațe,o:>ccsănevoiadup fi îmvn-jtura §

pănnț,.. vldzind pomeala cea bună a cuconulu,. slăviia pre Dumnădzău. Deci, îmvățînd carte deagiuns

podoba ol.mu.lm svm . .ocmirca us.avului prcuțăsc săracilor i „.inilor soco,i„a. Ș, hrana *Z I* „vuț.lo,.piua cla.on.lor s. către Dumnădzău credința cea uircap.f, Călră accas.ca du.nnădzăicșl și minuni de .o. leal iul sâ lâcea de svinția sa. Așea bine v.cțuind, s-au pnsiăv.t den aceasta lume. cu pace lui Dumnădzâu sullelul dînd.

într-aceastaș dzî. dintru svin,i părintele nostru loan, patriarhul de Țarigrad. acela din sholnstici, cu pace s-nu sâvirșil.

înli-nccnslaș dzî, svîntul Zahariia. patriarh de Ierusalim cu pace s-au săvîrșit

Intr-aceaslaș dzî, pomenirea svîniului măcenic Macarie și cei cu dînsul șcapicd/ăci de măcenici

Accștin crn în dzîlele lui Maximian împlinit. Că, irecînd el prin orașul Apameilor, Tură pîrîti către împăratul că sînt creștin.. **Și,** astătînd și creștini pre sine râspund/.înd. îndată îi deștinsără de brîie și-n lcmni|ă îi închisârâ. Și, după trei dzîle chema|i, îi întrebă. Și, |îindu-să ncclăliți dc câtrâ creștinătnte, fură bătuți cumplit și prc cărbuni aruncați; de-acii. pre leamne întins și strujiț costcle. Și vrînd Maximian mai mult să mîhnească pre svînlul Mavrichic lui Fotinon, hiiu-sâu. îmvăță să-i taie cnpul. Dară. deaca-i vădzu nc-iiduplccați, țîiiul credința și nclăsîndu-să, îi trimisă la un loc păduros, între două pîraic și un iezer, cc cra plin dc viespi și gărgăuni și tăuni și țînțari și scleapți de-amcastccul. Și, sosînd la locul acela, îi dezbrăcării goli și-i legară la copaci, ungîndu-i cu miiarc prc vreamea cîndu-s muștilc. Și a svîniului Fol in trupul aruneînd năimea lui Mavrichic, tatălui său, sâ dusără. Iară fericiții și viteajii aceștia, dzeace dzîle și nopți răbdînd acea nesuferită caznă și rugîndu-să lui Dumnădzăi., să săvîrșiră.

Pcntr-a lor svinlc rugi, Dumnădzău miluiaște și nc spăsească. Amin. //

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 22, pomenirea aliatelor svintelor moștii a svinților măcenici dc livghcniia. Carile să allara în dzîlele lui Arcadic împărat.

Thomn svîntul îndcrcptînd scaunul Țarigradului, să allara svintele moștii supt pămînt dzăcînd. Carile îndată Ic rădică cu cinste, cu săbor marc. Și multe neputințe și boalc să lămăduia. Și, trecînd mulți ai, cu arătare orecare dumnădzăiasca să arătară orecăruia Nicolai ce scriia bine și cliric, să fie unele din ceale mullc a lui Andronic și a lunici, carii dumnădzăiescul apostol Pavel pomenească în *I'oslcmia către Rimleani.*

înlr-aceaslaș dzî, preacuviosul părintele nostru și ispoveadnic Athanasie dc Pavlopctriia.

Acest» cuviosul s-au născut în Țarigrad, din părinți dc cinste și dumnădzăiești și foarte bogați. Și, fiind slidicios și cu bunătăți din unghi tinere, polii cinul călugăresc. Deci, dueîndu-să la părțîle Porlhmului Nicomidiei. să călugări. Și atîta s-au suit în bunătăț. cît și împăratului fu știut. Iară cînd fu In-mpărățîia lui Leon lconoboiețului, pîrî. că cinstească svintele icoane, fu băgat supt munci mullc și amară scîrbe și izgnnnii. Și. râmîind nemutat și păzind pînă la moarte pravoslavnică credință, către Domnul s-nu pristăvil.

într-acenslaș dzî, svînta Anthusa și **12** a ci slugi dc sabie să săvîrșiră.

într-ncenstnș dzî, svinții măcenici Sinelos dc sabie s-au săvîrșit.

într-aceastaș dzî, pomenirea prcacuvioșilor părinților noștri Thalasie și Limncon.

Din aceștia, Thalnsie într-un orecare munte ș-au pusus chiliia cea dc săhăstne. Cu prostac obiccai / și cu smerită înțălcpciunc postniccasca petrecu viață, prc toț întreeînd. Iară L.mcn.es. acela viața postniccasca minunînd, mearsă la acela marele Thalasie. tînăr tlind. **Ș.** u.vățmd dc la dinsui postniccasca viață, mearsă la văcuit cinstitul Maron, a căruia viață rîvn.ud. iubi a pctreacc fără ncopercmînt. Și, vîrv dc munte sosînd, cc-i supt dînsul orașul Galgaln. acolo petrecu postniccaș e, viețuind, nice colibă lăcî.ulu-și, nice sălaș de umbrar, nice căscioară, ce numai cu im ocotas de pjetn sâci pre sine îngrădi. Ceriul avea casii iicopcrcmînt. Dinlr-accaca, ș. dc minuni dar de la Dumnădzău dobîndi și draci să izgonească. Și boal, **1**1 m 1 Iu. î că ca **si** apostolii

îmblînd odănăoară svîntul. l-au mușcat un șearpe ,. cu rug. :scăpă de moarU^ <fcvin^**jg** "d rău odaia, și-necasta-i boală cumplită foarte. Și. rugîndu-să Iu. Dumnădzău, s-au iștealit. **Ș.** orbi. ș.

,„i,.,.„ cordon. . . . i . h , * * fee. chilii ,i.i I" - 0 <* '« * - *»
v. îlrsi dfndu-s sun. I I r i îl Dumnădzău. cu pace.
^ n "a ca a dz ,t I lele -for. episcopul dc Rîm. cu pace s-au savirşit.
mir -'» . , ___ „-,,, iosului păr ntc c nostru Varadat.
A ' T ™ d . " . " S t o ^ de-nţă.cpciunc si păciuita viaţă, întîi s-au închis
mir-o m.că căscioară. Dc-ncn. să CJS ia «"ah» o costişe cc era didesup. şi-ş feace chilie strimtă, mec cît
cuina deci. sine £',,i : S n Î K ~ cîgfatic, dc i I sprcjeLa nici de sore, nice de

r episcopului d ,So "codorn!Vall lăca, Şi sta pururea cu mînule tinse către ceri!. Iau- // dînd Z\Znad/a.si slăvind prc Svin|ia sa. îmbrăcat preste tot trupul cu că.ncase de meşmă, num., ce-, lăsa drepl: guri si drept nari gaură să să răsune, să nu să nădusască. Ş. tîrp. toată truda, neavmd afla ™Ttar7ş mai vîrtos'deprinsă a să trudi şi a să chinui dc multe patimi, cc cu ca dă ş, mare ne vom a ardzînd. să siliia a să osteni pentru a cununclor dobîndă. Canlc, şi duc.ndu-sa la Dumnădzău, le aşteaptă vreamea să şi Ic ia.

Pcntr-a lor svinte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, **23,** pomenirea svîntului CUJTHO«i«HKh Policarp, episcopul de Zmima.

Acesta au **fost** ucenic cu **svîntul** Ignatic Bogonoseţ svîntului loan Bogoslov şi Evanghelist. Şi apoi. după svîntul Vucul. episcopul Zmimei, fu hirotonit de episcopi, cu dzîsa de mainte a svîntului şi fericit Vucul. Iară cînd fu la goană cc să feace în dzîlele lui Dechie, fu adus naintea anthipatului. Şi ş-au obîrşitu-ş ncvoin|n cu foc ş-au făcut minunate ciudease. Că, şi mainte, pînă a nu să hirotoni, au împlut cu ruga j.mi|clc dc grîu unii femei cc-l crescusă, care jilniţe le deşertasă ea la mişei. Şi, deaca s-au hirotonit, au oprit ponicală de foc ce ardea. Şi cu ruga au pornit ploi pre seacetă şi iarăş slota au oprii, cea fără samă. Şi să face săborul lui în Besearică cea mare.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuvioşilor părinţilor noştri loan, Moisei, Antioh şi Antonie.

Dintru carii loan Cuviosul să feace cunoscut şi ucenic lui Limneu. Care petrecea săhăstreaştc la muntele cel aproape dc sat, dc Targala. Şi, mărgînd la o costişe grea şi fără lesne, iarna, despre miadzănopte parte şi petrecu acolo 95 de dzîle. Şi să-ntorsă de-acolo. Şi iarăş vîrteji de trăi 25 dc ai fără acopcremînt. / Mîncarea îi era pîine şi sare, haina, de păr. Şi era ferecat cu her greu preste tot trupul. Şi dc acel her îngreuiat şi dc soare dogorit nu vru să priimască nice o mîngîiare. Că un priiaten implîntasă un migdal lîngă covrul lui şi, preste o vreame, să feace copaci de-l umbriia. Şi-mvăţă dc-l tăiară, ca să n-aibă nice o mîngîiare dintr-însul. Aşea nevoindu-să, s-au pristăvit către Dumnădzău.

Şi-ntru tot-pomcnitul Moisi încă îndrăgi viaţa acestuia. Şi s-au nevoit într-un vîrv nalt de deal, deasupra unui sat ce-i dzîc Raine.

Şi marele Antioh. om bătrîn, zidindu-ş zidiu la un loc pustii. Şi trăi fericitul Antonie nevoindu-să ş. el cu trupul său cel bătrîn de-a tocma tinerii. De vreame că era într-un fealiu, şi la port, şi la mîncat, şi la rind. şi la rugă toată noaptea şi toată dzua. Şi nice lungime de vreame, nice bătrîneaţe, nice slăbiciunea fini nu putu să înduplece răbdarea lor. Ce avînd întru dînşiş ca o tînără dragoste să ostenească pentru Hristos. Şi-ntr-atîta bătrîneaţe, ş-deaderă în pace sufletele la Dumnădzău. Şi atîta să lolosiră de prc nevoinţa dumnădzăiescului loan.

într-aceastaş dzî, svînta Gorgqjuja, sora svîntului Grigorie Bogoslov, cu pace s-au săvîrşit

Intr-aceastaş dzî. svîntul CliinjMăcenicul cu pace s-au săvîrşit.

Intr-accastaş dzî. svînta măcejfl|ţă Thei dc sabie s-au săvîrşit

Inu-aceastaş dzî pomenirea^uvioşilor părinţilor noştri Zcrvina, Polihronie, Moisei şi Damian

I) ntru can., mmunatul Zervina feace nevoinţa sa lăcuind într-un munte silindu-să cu a

r a ^ I Z " / ^ â S i ^ T r T ^ ^ ^
această lume P Dumnădzău, să petrecu de pre

nice ecarî t r ^ t 7 C c I u ^ r r 7 " *** ^ « * • cît
răbdare, şi m g î T d S „ " n să r T r , T '7 * " TM* ? P'TM<*> *•
ga. ». dară nu v n. să porte ferecătur. pentru că nu să smintească ce-i ne-ntăriţi. Ce-ş adusă

o răgălic dc stejar grea dc o purta în umere de ≤ în.,„..- . i c- •
ca sa năştea şi i sâ da dar de la *ZZJX*"" 7 ^'P"'-"."tr-aceastea os.eneale să vedea

aceştia părinţi din lăcuinţa svîniului Polihronie Cuvios cc să nevoiră
Pentr-a lor svinte rugi, Dumnâdzâu miluiaşte şi ne spăseaşte '
* ` ' " : A ^c ° ^ f ' ^ F ` * ' ² \ cinstitului cap a svîniului loan Bolcdzătoriul.
Cinstitul acesta ş. îngerilor ,n fiinţă cap, înlîia dată s-au aflat de prc voia şi vădeala svîntului ^anPredtecidedoiorecarn călugăr, în casa lui Irod. Că mărgînd ei la Ierusalim, la închinarea viaţa-purtalonului morm.nl a Domnului ş. Dumnâdzâu şi Minluitoriul nostru Isus Hristos. Şi luîndu-o dc la cei călugări orecare olanii, l-au adus în satul Emesinilor. Şi, pricepîndu-ş dobîndâ şi bine de la dînsul, foarte cu / cinste il ţinea. Apoi, la mortc-ş, l-au lăsat la o soru-ş, poruncindu-i să nu-l scociorască, nice sa-! destupe, numa, să-l ţîie în cinste. Apoi, murind şi acea femeaie, îl luară pre rînd alţîi. Iară mai apoi de toţi, sosî la orecare Evstafie, preut călugăr, carele era eretic cu ariianii. Carele, deacă-l izgoniră pravoslavnicii de la vîrtopă de unde lăcuia şi pricopiia minunile şi iştealeniile svîntului cap şi le scriia acealea minuni în partea creticiei sale, rămasă svînlul cap din socotinţa lui Dumnădzău într-acea vîrtoapă dc peşteră. Şi stătu acolo pînă la dzîlele lui Marchel, ce cra arhimandrit în vreamea împăratului Ualentian celui Tînăr şi lui Uranic, episcopul de Emesa. Atunce, descoperindu-să multe lucruri de cinstitul cap, s-au aflat. Şi era într-o cană de lut. Şi fu dusă în besearica de episcopul Uranie de Emesa, făcînd multe iştealenii şi minuni. Şi să face săborul lui acesta întru svînta lui prorocească besearica ce iaste în Forachiia.
Pentr-a svîntului tău preaditeci, Hristoase, Dumnădzăul nostru miluiaşte şi ne spăseaşte! Amin.
ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 25, pomenirea a dintru svinţi părintele nostru Tarasie, arhiepiscopul de Ţarigrad.
Acesta au fost în dzîlele lui Constantin şi Irina maică-sa. Aceştia au strîns al şeapte săbor asupra iconoboreţilor ş-au întărit cinstea şi-nchinăciunea svintelor icoane. Şi cu nevoinţă lui putearea împărătească şi oblastiia Rîmului s-au întors la cinstitele învăţături a svinţilor apostoli şi a din toată lumea svintele săboară. Era atuncea în Rîm papa Adrian. Şi svînta Besearica s-au făcut una cu tote patriarhiile. Şi trăi cu bună credinţă şi cu cinste dc la împăraţi. Şi, zidind o svînta mănăstire în ceaea parte de Steno şi strîngînd // mulţimi de călugări şi pre mişei miluind şi bine cîrmind svînta besearica 328r
22 de ai şi 2 luni, cu pace s-au săvîrşit. Şi s-au astrucat în mănăstirea ce ş-au făcut. Şi era cu totul în şeruilura lui svetîi Grigorie Bogoslov de-ş sămăna, fără numai la cămnteaţe şi la ochiul cel lovit. Că acesta nu era nice leac cărunt. Iară săborul lui să face în svînta Besearica cea mare.
într-aceastaş dzî, svîntul Alexandru de sabie s-au săvîrşit.
Acesta cra dc la Carthaghena oraşul, în vreamea înpăratului Maximian şi ighemonul Tiverian, de carele fu silit să facă jărtvă idolilor. Şi nu vni, ce încă sudui cu multe sudălmi pre ighemonul. Pentr-aceaea, l-au spîndzurat de vîrvurile mînulor şi piciorelor, legînd de picioare o piatră grea. De-acii, l-au dus la Carthaghena şi iarăş l-au spîndzurat; şi l-au strujit şi l-au bătut cumplit. De-acii, ducîndu-1 la Marchianupol, l-au pus cu capul în gios şi I-au ars cu feclie aprinsa. După acealea munci, aducîndu-1 la Tlirachiia i-au tăiat svîntul cap.

cu cuvuHulsău şi cu îndrăznirea sa. De-acii, vîrtejindu-să la episcopi» sa ş. scornmdu-sa goana asupra creştinilor, fu prins de boiarii Ţării Greceşti. Şi, mult muncit, n ta.ara capul
într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului OinUMMtHKh Ipat.e, episcopul de Gangra.
Acesta dintru svinţi părintele nostru Ipatie, născut la Chilichiia. Ş. nevo.ndu-sa cu podvig/ în Gal^^SSS^tS^ unu. fiind L cei 318 svinţi Păriiiţi ^ ^ ^ ^ toată lume-i «hor Era cu totul împlut de Duhul Svînt. Şi, rabdmd multe iscuşen i şi tac nd mul e
^ ' ^ ^

vistearele împăratului un zmău foarte mare, ac [redacted] ,*a i*,

împărătesc, de nu cu'è d"^ e ^^.« **aoronje** si dcrcpt-accaca, stînd împăralul **în** marc neştiinţă şi

" • s ^ I ^ ^ icrtindu mi D r n ă d z ă u ;

n ^ £ î * m ă r i r ă a face aceaea care-mi poronceşti şi nu te mîhni, ei ecaiea ce nu să pot

u T S " ^ « • ^ d cde r c - 7 dzî f , ta i^2£.^

-onwk neSodu-le **de zmău.** să nu fi să timple ce-au **pă**|îl **ş.** altu pentru păcatele meale! . Iară **SuTd"isT**-Ruga noastră, o. împărate, **nu** pote nemică într-aceastea! Ce cred.**n**|a carea **o** a. catră D^mna^**uli** acea mar^ **şi** nebimirialui putcarc!". Atunce cădzu la pămînt ş. feace ruga c.tva ceas **S T S - s l T i s â** împăratului: "La acel loc unde iaste stîlpul tătîne-ţău porunceaşte in m.jloeul L u ^ să să facă un foc marc şi să stea acolo ceia ce-l vor apnndc, p.na voi ven. **ş.** **cu!** Ş.-mvăţă imSufdrfeScră. Iară svîntul întrînd, deschisă uşile cămărilor împărăteşti. Ş. fugiră toţi. Iară un.. *** E Z c** prăviia tepeni**|i** de frică. Şi svîntul bătea pre zmăul cu toiagul ce purta. Ş. nu feace nem.că. Şi **uSea** dzua şi **oaiTcnii** să gîndiia că-l va omori prc svîntul. Ce rădic.ndu-**ş** ochi. catră ceriu **ş,** chemind pre Domnul într-agiutor, pusă toiagul în gura bălaurulu. **ş.** dzîsă: In numele Domnului mieu Isus Hristos urmadză-mi!". Şi zmăul, muşcînd de toiag, tîindu-să cu dinţii, purcească dupa // svîntul, ca şi cumu-l vrea hi gonind cineva. Deci svîntul ieşind din curtea împărătească, trecu toată uliţa pînă **afară** la tîrg. trăgind toiagul **pre** gios, cu care-l trăgea şi pre zmăul de feace de să cutremurară toţi. Că **era** groznic **şi** era. precum să povestiia, ca dc 60 de cop lung. Şi, sosînd svîntul la acea scaldă de foc şi la fînariu. dzîsă cătră zmău: "Cu numele lui Isus Hristos Carele propoveduiesc eu, un prostac ce sînt, *i\i* poruncesc **să** întri in mijlocul acelui aprins foc!". Iară acel groznic zmău să rădică de mijloc de să pusă ca un căprior sau ca un curcubău şi să zgîrci dc să opinti de să aruncă în mijlocul acelui foc, denaintea tuturor. Şi să topi în foc şi top să mirară, lăudînd pre Dumnădzău de luminătoriu mare ca acesta **cc** Ic arătă în dzîlele lor făcătoriu dc minuni. Atunce împăratul cinstind mult pre svîntul, învăţă **să** zugrăvască pre svîntul prc seîndură, să să puie la împărătescul visteariu, pentru apăramînt şi depanare a tot răul. Deci împăratul, sânitînd pre svîntul, l-au slobodzît la lăcaşul lui.

Şi, deaca ieşi svîntul de la împăratul, mearsă la scaunul său, slăvind şi multămind lui Dumnădzău. Atunce, ereticii cei de credinţa lui Navat, puind zavistie mare şi pizmă asupra fericitului şi puindu-**să** aleşi Ia locuri strimte şi ponorosc, pre unde avea obiceai svîntul a treace, ieşiră reapede ca neşte **fieri** sireape cu beldii şi cu **săbii** şi cu pietri şi teşituri şi-l ponorîră în rîpă, de sus într-adînc, ficindu-**i** multe rane, ca **şi** orecind jidovii lui Ştefan întîiului măcenic. Iară svîntul, aruncat şi surupat în pîriu, jumătate mort, mişcă mînulc puţinei de le rădică şi ochii spre ceriu, dzîcea: "Doamne, nu le pune lor păcatul acesta!" şi încă rugîndu-să.

Iară o spurcată muiare şi necurată **pomi** o piatră de-l lovi în mole, de l-au lipsitu-l din rămăşiţa **vieţii** becisn.ca aceaea. Şi amu svîntul lui suflet mearsă în mîna lui Dumnădzău, de trăiaşte în **bine.** **Iară** urita **aceaea** muiare, îndrăcindu-să de cumplit drac, ucidea-să pre / piept cu piatra aceaea. Aşijdere şi **ceia ce** era părtaş la aceasta ucidere să pedepsiia de necurate duhuri. Atunce, ascundzînd moştiilc svîntului într-o pleavniţă, să dusără. Iară ţăranul acela a cui era pleavniţa, întrînd în plevniţă să ia pleave^**să**-ş **dea** vhelor. audzînd cereşti cîntări de îngerească slavoslovie, află pre fericitul părinte. Şi, oblicind lăcurtorii oraşului Gangrelor, să strînsără acolo, plîngînd de-a valoma. Şi luară svintele moştii şi **le** adusără in oraş de **le** astnicară la loc cinstit Iară acea muiare urmînd şi bătînd pre sine cu piatra **aceaea** cu carea ucisă pre svîntul, apoi, deaca aşedzară svintele moştii, să tămădui îndată. Şi toţi alalţi amn^asedză fericrtul pănnte ş. apoi, după aşedzaL Carile pentru multe ce sînt le-am lăsat pentru ^l^J$Tr™T T'!! Mite **minuni**

i Z ' . ^ H TÎS i"*^- ^ Hlistos * ****nebun cu

• « « * - ^ episcopul deApamiia Cbi^lui, de sabie s-au înrx-aceastaş dzi, svîntul măcenic Marrho »,;c™..i A,, A - , - *

gentr-a lorsvinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

*GMI\ ^ ^ A S T UIM * *O * Preacuviosului părintele nostru Porfirie, episcopul

«oşiu^earsîlîtg^ creştini buni şi bogătaşi. Şi, pureedzînd de la

* I» d/fide lui Arcadic bnparat

' 1 ? / ^ ~

cunoştinţa lui Dumnădzău. ° ? " Ş'-ntoarsă prc mulţ. rK*red.nc>oş. spre

Mearsă şi **la** Ţarigrad Şi vădzînd **cum** creştinii sînt supăraţi de domnii oraşului şi aflînd pre sv.ntul loan Zlatoust ş, spu.ndu-. cum sâ petreace poveastea de rîndul său şi p ^ n ^ fa v«h «oto fu dat de d.nsul pre sama lu. Amant.e Cubicularie'. Carele mărgînd, spusă'de**'Sul lui** î m ^ **a T ă S** ."- ' " Z ^ **minndu** *îr *f>'?™**»* venirea cuviosului şi prorociia fătului ce vrea* nască! Iara-mpăratul m.nndu-Sd, mulţam, cum să cade lui Dumnădzău. Şi născu împărăteasa pre tînărul Theodos.e Ş. chem.nd pre cuviosul de l-au blagoslovit. Şi s-au făgăduitu-**i** în tot lucrul să facă ce-a pofti svmtul. Iară împăratul încă g.uruindu-să. Şi, deaca ceti cîte cerşu cuviosul, să mîhni hnpăratul dzîcînd că nu-i putinţă să să izgonească idoloslujebnicii, pentru multă folosinţă ce dau Iară-mpărăteasa dz.să către-mpăratul: "Grea iaste aceaea poftă a lui, o, domnitoriule, ce mai grea iaste apărarea şi lepădarea lui! . Derepl-acea şi meninţă împăratul să-ş vie la cap acealea ce să cerea. Deci fură trimise cărţi asupra ereticilor poruncind să să izgonească de la Gaza. Iară fericitul Porfirie luă de la Augusta 2 cîntare de aur, să facă besearică şi de cheltuială 200 de nomizme. Şi, sosînd la besearică-ş, au răsîpit toate cap.şt.le idolilor ş-au gonit pre eretici. Iară capiştea lui Marchian au arsu-o ş-au făcut pre locul ei besearică în chipul ce l-au învăţat împărăteasa Evdoxiia. Luminînd de-aciia nainte şi vieţuind în cuviinţă la acea svînta bisearică şi făcînd multe minuni, în 24 de ai şi 2 luni şi 8 dzîle, cătră Domnul s-au pristăvit.

într-aceastaş dzî, svînta măceniţă Fotini Samareanca. Cu carea au vorovit Domnul Hristos la puţul lui liacov. Şi soţiile ei.

în dzîlele lui Neron, împăratul Rîmu- / lui, s-au pornit mare gonă asupra creştinilor. Derep-ce că, după ce mărturisiră svinţii Petr şi PaveL cerca de de-adins pre ucinicii lor. Atunce svînta Fotini, aflîndu-să cu Iosi, fiiul ei, în Carthaghena, oraşul de Africa, mărturisiia Evangheliia lui Hristos cu îndrăznire. Iară Victor, celalalt al ei fiiu, cel mai mare, făcînd vitejie mare în războiul avarilor, carii să fusease rădicaţi asupra Rîmului, fu trimis voivod"' de-mpăratul la Italiia, să muncească pre creştini ce s-or afla acolea. Iară duxul Sevastian audzîdu-le, îi dzîsă: "Ştiu-te bine, o, stratilatule, că eşti creştin! Şi pre maică-ta cu Iosi, fratele tău, cum urma lui Petr! Ce să cauţi să faci cu toată nevoinţa porunca împăratului, pentru să nu cadză în primejde viaţa ta!". Iară Victor feace: "Eu voi face voia cerescului şi nemuritorului împărat Hristos, iară porunca împăratului Neron să muncesc creştinii niceş voi să o audz!". Iară dux îi răspunsă: "Sfătuiescu-te ca un priiatin, că, de vei şedea ca în pravăţ, să iai sama carii să cunosc că-s creştini şi să-i munceşti, vei împlea voia împăratului şi-ţ vei dobîndi şi avearea lor! Şi, mai vîrtos, porunceaşte maică-ta şi fratelui tău să nu-ş arate la vedeare învăţăturile, învăţînd pre elini să-ş leapede a moşilor săi leage şi vei cădea la nevoie, doară pentru dînşii, fără ştirea ta, sau vă ţineţi leagea într-ascuns, cum v-ei voia!". Iară Victor feace: "Să nu dea Dumnădzău să fac eu una ca aceaea, să muncesc creştin sau să iau ceva de la dînsul! Sau să sfătuiesc, cum dzîci tu, pre maică-mea sau pre frate-mieu să nu propoveduiască că Domnul Isus Hristos iaste Dumnădzău, ce, mai vîrtos, şi eu! Şi sînt strigătoriu lui Hristos şi încă îi voi fi ca şi dînşii! Şi vom vedea ce bine s-a face!". Iară duxul feace: "Eu, frate, te sfătuiesc aceaea ce ţi-i de folos, iară tu vedea-vei ce va fi!".

Aceastea dzîcînd duxul, îndată orbi. Şi cadzind gios, de grea şi iute dureare, fără glas. II ra4cara de la pămînt cine s-au tîmplat. Şi-l pusără într-un aşternut de dzăcu trei dzîle, negrăit. Ş. a treia // dzi, strigă cu glas mare, dzîcînd: "Unul iaste Dumnădzău acel creştinesc!". Şi-ntrînd la dmsul Victor .. dzîsă: "Dară cum te schimbaşi aşea îndată?". Iară el feace: "Mă chiamă Hristos, o dulce Victore! Şi-ndată oglăşuit"" şi învăţat de dînsul, să botedză. Şi, cum ieşi d.ntr-apă, îndată dobîndi vedeare. Ş. slăviia pre Dumnădzău. Şi, prăvind nărodul preaslăvita minune, să temură să nu pată ş. e. aşea,***de*** n-or creade. Şi veniră de să botedzară. De-aciia, sosînd lucrul la urechile lu. Neron, cu*.Victor havanul de Italia şi Sevastian, duxul cetăţii, mărturisesc strigarea lui Pefr ş. Pavel ş. alorabdţ, aposto ş, adusă pre toţi la Domul Hristos. Ce şi maica lui Victor, stratilatul F * ^ « » ^ ? . J ™* Carthaghene, fac într-acestaş chip! Şi, audzînd aceastea ^ ^ ^ ^ S ^ S S S ^ la Italiia, să suie pre toţi creştinii la Rîm, bărbaţi şi femei. Şi h să arătă Domnul Hristos, dzicmdu le.

* Postcalnicul
** Împărăteasa
*** căpitan

•. - -.r-;,,.,iii «ci ni voi odihni nrc voi! Nemică să nu vă lcamc(i. câ cu
''^''•^'"" V ^ ^ i ^ ^ r a ^i § r c t a V^o r dzîsă: "Fo.inos va fi numele Uu
' ^ ^nc vor ven. către ....ne! Iară cuvîn.u. .âu să-n.ărcasca pre
^ . 1 - *i* *A*. i.. ii»» **vor** ven. călră nune .ara cuviniui uiu M-II™«H»
Scvastian
llrislos. să sui inecriun. j ,. pureedzînd de la
r . '! " " u **muTne de'**creşm Jâ clăti to, oraşul, dzîcind: "Cine iaste aceasta?".

H ^ C ^ Donm,,[**l,ris,os_şi ru adus şi ';ol[s'fiiul ,d'_c"**

a d o l . ,Uară M.în.a Fotini. sosînd mainte dc dînsul, mearsă na.ntea Iu. Neron cu los. ş. cc" ,'cea cu di nsâ Şi dzîsă câ.râ dînsă Neron: "Cc-a|i veni. la noi?". Ş, şvîn.a ..dz.să: Pen.ru sa te ft,,v\ţ, **sa** te-ncl.ini. să cinsteşti prc Domnul Hristos!". / Iară carii dvorua dz.săra: "Scvast.an Duxul ş. vlVor Voievodul* Carii nu cred întru dumnădzăii venirii dc la Haina". Ş.-.npăralul dz.sa dc-. adusara nai tea sa si Ic d/îsâ: "Ce audzîiu cu dc voi?". Şi svinţii dzîsără: "Cîte ai audzît dc noi, o, împărate, uvue-s adevărate". Iară cl câutînd svin|ilor, Ic dzîsă: "Lepăda-vă-veţi dc Hr.sloş au voia v-ci mai curund sâ ncri|i cumu-i mai rău?". Şi svinţii. rădicînd ochii spre ceri, dzîsără: "O, Împăratul Ceriului, sâ nu fie una ca aceaea să nc despărţim dc credinţa şi dragostea care avem spre Tine! . Şi Neron feace: "Cum vă chemaţi voi?". Svînta feace: "Prc mine mă chiamă Fotini, numită de Hristos şi Dumnădzăul mieu Iară surorile meale. cea dintîi născută după mine o chiamă Anatoli, a doua, Fota, a treia, Fotis, a patra. Paraschcvi, a cineca. Chirsachi. Iară cuconii miei, aceştia, cel dintîi, Victor, carele fu numit de Domnul mieu mai apoi Fotinos, al doile ce-i la mine, Iosif.". Neron feace: "Dară toţi v-aţi vorovit să vă daţi la muncă şi sâ muriţi pentru Nazoreul?". Svînta feace: "Toţ pentru Dînsul veselind şi bucurindu-nc vom muri!".

Atunce învăţă împăratul să Ic zdrobască ciolanele închieturilor de la mîn cu ciocane de her. Şi, dueîndu-i la butuc ş-pusără svinţii mînulc pre ileu şi-ncepură a bate muncitorii cu ciocanele ceale dc her. din al treilc ceas pînă în al şeasclc, schimbîndu-să de trei ori bătăuşii. Iară svinţii nu sîmţiia nice leac munca Şi. audzînd Neron, să spămîntă. Şi învăţă să le taie mînule. Şi-ndată apucînd prc svînta şi legîndu-i mînule şi puindu-lc pre butuc, luară o tăietoare. Şi, opintind dc multe ori, nu putură nemică face şi, slăbind, cădzură ca neşte morţi. Iară svînta ferită fără vătămare, mulţămi lui Dumnădzău. Şi să ruga dzîcînd: "Domnul îm iaste agiuloriu şi nu mă voi teame ceş mi-ar face omul!". Deci începu Neron a sâ nepricepa şi a gîndi dc dînşii cum va face să biruiască, să dobîndească pre svinţii.

Şi învăţa să bage prc svinţii // într-adîncul temniţii, iară pre svînta Fotini cu cinci a ei surori să o ducă în cămara lui cea de aur. Şi să puie 7 scaune dc aur şi masă. Şi învăţă pre hiică-sa, pre Domnina, să între la dînsele în nontru, sâ fie cu dînsele, depreună cu robele ci. Şi să să puie avuţiie multă, odoră şi podoabe de aur şi veşminte de aur şi brîic. Iară svînta Fotini, deaca vădzu pre cucoană, pre Domnina, dzîsă:"Fii voioasă a Domnului mieu mireasă!". Iară ea dzîsă: "Fii şi tu voioasă, doamna mea. luminarea" lui Hristos!". Şi, deaca audzî Fotini că dzîsă dc numele lui Hristos, mulţămi Domnului. Şi o cuprinsă în braţe dc o sărută. Deci ea, fiica împăratului, cu **100** de roabe a ei s-au oglăşuit şi s-au botedzat cu toate roabele sale de svînta. Şi au schimbat Domninei numele, de i-au pus din Svîntul Botedz. Anlhusa. Şi-ndată învăţă fericita Anthusa pre Stefanida, carea era mai-mare în robele ci sâ-mparţe la săraci avuţiia cc să afla în cămara ei cea de aur.

Şi. oblicind de-accasta împăratul şi mîniindu-să foarte şi plîngînd tare, învăţă aciiş să aprindză un cuptonu să ardză 7 dzîle. Şi într-insul să arunce pre svînta Fotini cu toate soţiile ei, bărbaţi şi unei. Şi. făcmdl aşea petrecură în nontrul cuptoriului trei dzîle, întregi, nevătămaţi de foc. Şi, după *osc* d .vi'",! 'T ţ * r a t U h it0piţi Svinlii de foc învă « ăSăastu P e cuptoriul şi, de or afla ceva *M^n^s^JT^* 5 f 5\ dc .* chid2Înd slu ei'C aflară pre toţi unde slăviia şi mulţămiia Un Dumnădzău. Ş, să spăm.nlară de preaslăvilă minune, căce nice leac nu s-au atins de dîns focul Iară *t* ^ *T* ^ ^ " / " preasiăvita minu,,e să minunară S,ăvi d * **ct^TăiînS,**

' anulatul
•* fccliu
creţiinal

Isus llrislos şi Dumnădzăul nostru. Dc-acii «i nh »^; „, ~- •
nevătămat, vâdzmd lărmăcăloriul, s, ^ ^ ţ î f i S ^ **WATO**
c ' T , nS," o , v ^ , S l a , d C ; i , C C a s t a * --lîndatt "'uri, voi creade şi cu în Dumnădzăul vostru!" Ş, deaca adusa otrava s. gustară toţ, ş, nemică rău nu păţîră, să înspăimă fărmăcâtoriu I. Şi-ndaU5 slnnsa cărţde sale grămadă, de le băgă în foc, de Ic arsă. Şi credzu în Domnul Hristos, de să botedză şi-ş pusă nume Thcoclil.

Şi, dcaca ştiu împăratul, învăţă dc-i tăiară capul. Şi-nlîi svîntul Thcoclit decît alţîi ş-au împlut mărturiia cu capul tăiat pentru Hristos. Iară prc-alalţi svinţi, prc toţi, cu mare măceniţă Fotini învăţă împăratul de le taiara vinele. Iară svinţii batgiocurind prc-mpăratul şi idolii lui, învăţă de adăpară pre svînta cu plumb topit cu dc alte înfocate. Iară celoralalţi le turnară în urechi. Şi svinţii strigară toţi într-un rost dz.cmd: "Mulţămtmu-ţi, Doamne Isus Hrisloase Dumnădzăul nostru, că cu plumbul topit şi clocotit ai ruaral memilc noastre, ca dc scate înherbînlatc în zăduv!". Aluneca Neron, spăimîndu-să şi niiiînd, învăţă dc spîndzurară prc svinţii. Şi-i strujiră prc tot trupul şi-i arsără cu făclii. Şi svinţii, rugîndu-să şi-ntărindu-să dc darul lui Dumnădzău, să porni în nebunie becisnieul şi ticăitul Neron. Şi învăţă de covăsiră funingene cu oţăt iute, dc turnară în nările lor. Iară svinţii dzîcea că li-i dulce ca mMarea şi ca strediia. Şi-ntărîtîndu-să mai vîrtos, învăţă dc Ic scoasără ochii şi-i închisă în temniţă întunecată, plină de jigănii spurcate şi veninate. Iară svinţii cînla şi slăviia prc Dumnădzău. Şi jigăniile muriră şi putorea temniţii să schimbă în miros mare. Şi-ntunearccul să feace lumină luminată. Şi astătu Hristos în mijlocul svinţilor şi le dzîsă: "Pace voauă!". Şi, apucînd de mînă pre // svînta, o sculă, dzîcîndu-i: "Cu voi sînt eu în toate dzîlele vieţii voastre! Bucuraţî-vă pururea!". Şi-ntr-acel cuvînt îndată dobîndiră ochi şi vădzură pre Domnul. Şi i să închinară. Iară Svinţia sa îi însâmnă blagoslovind şi dzîcînd: "îmbărbătaţî-vă şi vă întăriţi!". Şi aşea să sui Svinţia sa în ceriuri. Iară de pre trupurile svinţilor să despoiară de cădzură zgăncilc ca ncşlc soldzi. Şi să feaceră sănătos ca şi-ntîi.

Iară spurcatul şi urîtul de Dumnădzău, cînclc Neron, învăţă dc-nchisără prc svinţii, trei ani, să chinuiască într-însă şi să moară cu rea moarte. Şi, deaca trecură trei ani, avînd împăratul o slugă închisă şi, trimiţînd să-I scoată, vădzură trimişii pre svinţii sănătos. Şi spusără împăratului, dzîcînd că: "Galileianii ce-i orbisăş ei aemu văd şi sînt sănătos! Şi temniţa iaste luminată şi plină de mirosuri scumpe, primenită în slava lui Dumnădzău şi casă svînta! Şi mulţîne dc apă izvorcaşte în mijlocul ci, de să slrîng năroade de oameni şi sâ boteadză de la dînşii, crcdzînd în Dumnădzăul lor!". Aceastea deaca audzî împăratul, să minună şi-i chemă naintea sa, dc lc dzîsă: "Dară nu v-am dzîs să-nţăleagcţi, cu poruncă împărătească, sâ nu propoveduiţi pre Hristos în Ţara Rîmleanilor! Dară aceasta cum o faceţi voi, aflîndu-vă în temniţă?! Drept-aceasta, voi să vă dau încă multe şi mari munci!". Iară svinţii dzîsără: "Fă ce ţi-i voia, că noi n-om părăsi a îmvăţă de Hristos că iaste Dumnădzău adevărat şi Tvoreţ tuturor!". înlr-aceastea cuvinte hcrbînd de mînie, învăţă de răstigniră prc svinţii cu capetele în gios şi le strujiră carnea, trei dzîle spîndzuraţi. Şi, cînd mearsă să-i vadză, îndată orbiră trimişii. Iară îngerul Domnului pugorînd din ceriu, i-au dezlegat pre svinţii şi i-au sărutat şi i-au făcutu-i sănătoşi.

Atunce svînta Fotini i să feace milă de orbitura trimişilor şi să rugă Dumnădzău de le deade ochi. Şi, crcdzînd, să botedzară. Iară Neron, deaca audzî, să mînie. Şi-nvăţă dc beliră foaie pre svînta Fotini. Iară svînla cînta lui Dumnădzău şi dzîcea: "Doamne, ispititu-m-ai şi cunoscutu-m-ai!". Şi, luînd piialea ei, lepădară în pîrîu. / Iară pre svînta o lepădară într-un putu săcu. Iară pre cuconii ei, pre Sevastian şi Fotim şi Iosi, le tăiară boaşcle de le aruncară cînilor. Dc-acii, îi beliră foaie de Ic aruncară pieile în pîrîu. Iară pre dînş închisără într-un feredeu părăsit. Iară ceale cinci surori a svintei Fotini denaintea sa le-au tăiat ţiţele; de-acii, le despoiară şi prc dînsele de piiale. Şi, deaca sosîră la svînta Folida, ca nu suferi sâ o ţie nime ca alaltc, ce stătu singură, vitejeaşte, de să despuie, cît să miră împăratul de bărbăţîia şi de răbdarea ei. Drept-accaca, să porni în nebunie după ce-i tăia ţiţele şi despoic piialea de pre trupul ei. Aflâ acel spurcat şi-ntunecat ş-altă muncă cumplită şi groznică asupra ei, că învăţă în grădina sa de plecară cu de-a sîla doi copaci şi legară pre svînta la amîndoi copacii şi-i slobodzîră, dc rupsără pre svînta în bucăţi. Şi aşca mearsă sufletul ei în mîna lui Dumnădzău. De-ac..a deaca-i conceni şi pre-alalţi svinţi acela becisnieul Neron, scoasă şi pre fericita lot.n. din puţ şi o bagă în temniţă. Iară ea, cumuş rămasă singură necununată cu alalţi, să rugă lu. Dumnădzău. Ş. Svinţia sa Dumnădzău îndată i să arătă şi o însămnă de trei ori de o feace sănătoasă. Ş, ma. apoi. după multe dzîle, lăudînd şi blagoslovind pre Dumnădzău, deade cinstitul e. suflet in mina lu. Dumnădzău, in veaci veselindu-sâ.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA LUNA. 27, pomenirea lui prcacuvi.» narinlclc nostru ,i ispovcadnic Procopie Dcscalogrnde|ul. „^vnindu-să denliu la dc tot l'caliul dc ncvoinţA

ln.r-accas.as d/.î. pomenirea lui preacuvios părintele nostru I halclcu Ispoveadcncul.

Acesta era dc rudă chilican. Şi îndrăgind călugăreasca petreacere, sa dusă la oraşul departe dc-accl oraş. douădzăci dc stadii, aflînd un holmu la carele era capişte d.monească. Intr-msâ acpancol fa' cuTi-rdeinT delepnicindu-să în'nevoinţelc călugăreşti, chinuindu-ş trupul şi topindu-l cu posturi si Menii şi cu ticăloşii. Drcpt-aceaca. dimonii cc era acolo în capişte îl mgroziia cu multe ingro/âJ.uni. Iară svinţia sa îi i/goniia. ruşinîndu-i şi rîdzîndu-lc licâiţna.

Şi avînd dor dc mai marc nevoinţa, lăsă bordeiul şi-ş feace o strtmticea chilie, nice de măsura inipului.'inira într-însă ghibl.it. cu obrazul la genunchi şi-ntr-însă dzeace ai petrecînd dumnidzâiaşle, cu pace s-nu răpăosat. , . « „ . . • - i x. - •

fntr-aceastaş dzî. preacuviosul Ştefan, cela ce-au făcut ghirocomia, adecă boln.ţa pentru bătrini sau şpitaliul artiilor". cu pace s-au săvîrşit.

Intr-accastaş dzî. svîntul Nisic cu vine dc bou bătut s-au săvîrşit.

Pcntr-a lor svinte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 28, pomenirea lui preacuvios părintele nostru şi ispoveadnic Vasilie. cc-au depreună străstuit cu svîntul Procopie.

Acesta era în dzîlele lui Leon împărat Iconoboreţului. Şi, părăsind lumea şi ceale din lume, sâ feace călugăr şi să nevoi bine dintru-ntîi. Dc-aciia, / tîmplîndu-să goană pentru svintele icoane, stătu vitejeaşte împrotiva iconoboreţilor. Drept-aceaea fu prins şi muncit. Şi nu s-au înduplecat de la dercptatc pînă cătră moarte, avînd într-agiutoriu soţîic şi prc dumnădzăiescul Procopie. îl strujiră preste tot trupul şi pregiur cerbicc; dc-cii, îl băgară la închisoare. Şi, tîmplîndu-să tiranului moarte, hălădui de la închisoare. Şi păzîia nevoinţa călugărească, îndemnînd prc mulţi spre bunătăţi şi-ntoreînd prc mulţi dc la zloslavic la pravoslavnica credinţă în multe rînduri de vremi. Şi aşea, bucurînd şi mulţămind lui Dumnădzău Căruia din pruncie au slujit ş-au dorit, să răpăosă.

într-aceastaş d/.î. pomenirea lui svînt aUTNCAVWHKh Proterie, arhiepiscopul de Alexandriia.

Acesta fericit fost-au preut la bcscarica Alexandriei. Şi mărgînd în soţîie cu alexandreanii la Ţarigrad şi cu dînşii depreună svinţii Părinţi a săborului s-au nevoit asupra creaselor păgîncşti. Şi acolo, din săbor fu ales episcop Alexandriei. Iară orecarii de ccia ce avea sâmînţa acea spurcată la incma lor. a lui Evtih ş-a lui Nestoric spurcaţilor, făcînd zarvă şi lăudîndu-să c-or opri grîul de la Alexandriia să smintească hrana Ţarigradului. Iară svîntul împărat Marchian învăţă să nu vie pre la Alexandriia. cc să încungiurc pre apa Nilului, să vie pre la Pilusion, pre Marea Albă, spre Ţarigrad. Şi aşca să feace foamete la Alexandriia. Pentr-aceaea, cădzură la svînlul de feace rugă pentru dînş la-mpăratul. Şi pentru ruga svîntului, lăsă împăratul să vie grîul iarăş pre la Alexandriia.

Apoi. după sfirşcniia svîntului împărat Marchian, orccarc Timothei, pre poreclă Anlur caută o noapte fără lună dc mearsă pre-ntunearec pre la chiliile călugărilor, făcîndu-să că-i înger si dS,rr£' ™,t 'l T * * Patriarhul Pr0lCrie - $- ei! canc? te Prost™ înşălîndu-să, să porniră cu grebS'mcilT 7 ' eU'U §1 SVmţ!a 53 fUeind Să SCape de dînş! vădzu " Pre svintu! P«»oc Isaiia ,,r ^ 7 dCtC VOi Priimi!!! OarăaCeaSla0dziceadentru nasîlnic. şi cu UeS "'.fJaU rf§î-7m'"d«-^ ş'-ntrînd în boledzătoare, acolo îl junghiară şi-I demicară SlersT-SL S ' " Ob !ClimparatUlLeOn!Ce"au duPă Marchian, feace pre JgTTn Gang * Z T Z ! ? * T ' deSPOiarădmCinStCaarhicrească trimi ^ «a ^ v ^ ^ t ^ i S S ' ^ ce~au i'-' f" lf uciderea svîntului ar,,iercu-

«nu aceasiaş dz., pomenirea lui svînt măcenic Nestor.

• - .i • . r • , ," •">""""»''"P"c ighcmonul dc la Pcrghiia Panfilie. **Şl,** pentru crcch.Ua **Mitru** Hrislos. Iu prins dc Innarhul Boiarinul şi adus la ighcmonul. Şi, mărturisind dcnaintea ighcmo.iulu.crcd.nta_.nlru Domnul Hnstos, îl răstigni. Şi, slobodzînd la Dumnădzău mulţămitoare glasun şi mlar.nd credincioşii, să pnstâvi la Dumnădzău.

înlr-aceastaş dzî, pomenirea svintelor femei Chira şi Marana

Acestora Ic era moşiia Vcrria cea dc spre răsărite, dc rudă şi dc moşie vestită şi luminată. Şi hrană de potriva rudei. Dară calc călcînd accaslca toate, sâ-nchisără într-o căscioară şi zidiră uşea cu lină şi cu pieln, numai ce lăsară o ferestruică prc undc-ş priimiia dc mîncat şi voroviia cu femei ce le veniia, trimiţînd la Dumnădzău slavoslavic. Şi preste tot anul petrecea tăcînd, numai la Pctideseatniţă voroviia. Şi cra îmbrăcate trupurile lor la piiaic cu fier greu; şi-mbrăcate / cu haine lungi. Şi atîta să-ntrecură cu postul şi cu răbdarea, cît numai dănăoară mînca în patrudzăci de dzîle. Şi-n trei rînduri cc mearsără la Svîntul Mormînt a Domnului Hristos nu mîncară ncmică. Iară lungimea căii cra de 20 de stadii. Aşijdcrea şi cînd mearsără la besearica svintei măceniţe Thcclii, aşea să postiră. Deci aceaslea aşea podobind petreacerea rodului femeiesc, să prislăviră la doritul Domn Isus Hristos, mirele lor.

într-aceaslaş dzî, svinţii măcenici de la Eghipet de sabie săvîrşiţi.

într-aceastaş dzî, svinţii apostoli Nimfa şi Evvul cu pace săvîrşiţi.

înlr-aceastaş dzî, preacuviosul Varsos, episcopul dc Damasc, cu pace săvîrşit.

într-aceastaş dzî de **KHOHOUOVA,** HE^tulA *Khpcr** noKrtOHd, adecă Duminica Svintei Cruci.

Penlr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 29, preacuvios părintele nostru Casian Rîmleanul.

Acesta cra din Rîm, din părinţi luminaţi şi vestiţi dc mărire. Carele din ceputul vieţii sale avea marc osîrdic la carte şi la cuvînt. Şi cu iuţimea firii sale petrecu toată dăscălimca elineasca, deprindzînd desăvîrşit filosofiia şi astronomiia, învăţînd bine şi dumnădzăiasca Scriptură şi cunoseîndu-o foarte cu de-adins, pînă la vîrv dc sîmcea. Şi, podobind viaţa sa cu curăţiia de ficiorie, să dusă de la moşie-ş la schit, de să feace călugăr; şi să deade la o mănăstire, nevoindu-să la toată ascultarea. Şi, deprindzînd acolea tot fcaliul de petreacerea grea şi sosînd la vîrv de cumpăt pentru multă a sa posluşanie, să dusă la săhăstric. Şi, zăbăvind acolo mulţi ai, topindu-să cu de toată licăloşiia, trecu la mai multă ispiteală şi boinicie călugă- // rcască. Dc-acii, ieşind de la săhăstrie, cutrieră toate mănăstirile a tot Eghipetul şi a Thivaidii şi muntele Mitriei şi Asiei şi a Pontului şi a Capadochiei şi a tot Anatolul. Din carile ş-au slrînsu-ş vieţile tuturor părinţilor şi chipurile şi petrecirile şi nevoinţele, mai mult de cum culeage ceara peceţilc inealelor.

Şi aceasta o vedereadză cărţile ce-s scrise de dînsul, carile sînt pline de toată iscusiia şi-nţălepciunea şi folosul. Sînt scrise de dînsul şi alte dăscălii. Carile de le va ceti neştine cu socoteală şi cu de-adinsul, multă rodă îş va lua dintr-însă şi mult folos şi va cunoaşte dintr-însele şi viaţa şi obiceaiele a scriitoriului. Deci, aşea vieţuind minunatul acesta om şi aşea petrecînd, s-au prestav.t la lăcaşele ceriului.

Penlr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte. Amin.

FÎRŞITUL A ŞEASE LUNI.

Pavel tipograf.

NOTE:

1. (lrad.n.)(sl.) "înainte şi la întîlniri"
2. (lrad.n.)(sl.) "ElibcrcazA-l, lnsa-l pe robul lîlu, Siilpînc ! "
3. (irad.n.)(sl.) "Milcdniko vrăjitorul"
4. (trad.n.)(sl.) "care umblă dup! soare"

arc 31 dc dzîle D/.ua arc 12 ceas şi noptea - 12.

ÎN DZIA ÎNTÎI, pomenirea a sîntă npiUEH* -mâccnilâ Evdochiia Sainarineana. In **dzîlele**

1.1 ^ ^ ^ ^ ^ ^ ^ nime zugrav sa o zugrăvască deplin. şi de vreame câ anta dc «hizdaw >t |™"'^-'« ",,rtiţia pentru frîmseaţe s-au scăpat către curvic. Ş-au descins **L n l J d r 3 m** dc ^ m ^ ' **»c u S '» !*•«• Şi** mu.»i miargea de-i ducea cît poftim, ca *TZ* **« F S** numai din-tr-aceaca cetate, ce şi de la al.e multe vc.sl.te cetaţ venna ,,, vticlrimsJatelor o. **Şi** mulţi pu.carnici îş cheltuia avearea în dragostea ci, si nu numai miieani. ce ^ **S S i d** ş-punca avearea şi cinstea şi sufletul în perire, sâ sa sature dc fr.mseaţele e..

Seci în scurtă vreame s.rînsă avearea lumii, pctrecînd viată blîdn.că, neg.nd.nd n.ce leac de oiudet ce va să fie **nice** de plată. Dară dc vreame cc multa bogăţîie a fnră-legii trebuia multa doftor.e, nu omenească, cc dumnădzăiasca, ca să să împarte la nctari şi la mişei, precum s-au strîns de la putcamici şi dc la cniaj mare.

Deci sosînd şi spre dînsă timpul hacului din dumnădzăiasca adevărată socotinţa. Ca Pastonul cel bun au cutricrat ecreînd oia cea pierdută, bunul olariu, zdrobitul vas l-au, de iznovâ, prâfăcut, adevăratul Stăpin au strîns poama viei sale, carea vrusease să o jăcuiască vrăjmaşul / şi nepriiatinul. Stâpînul vistcarelor ceriului peminteasca bogăţîie în cămările ceriului o au strîns stăpînul nostru Hristos, nedeajdea celor scăpaţi de nedeajde, prc această scăpată dc nedeajde, ca un milostiv şi bun nu s-**au** oiăril dc dinsă. cc l-au întors cu deşert prc acel al ei îmbogăţîtoriu, viclean drac. **Şi** să feace acea linosă fără dc tină. pîrîul cel dc putorc făcutu-s-au vas dc miros scump şi acea vinovată morţîi a mulţi făcutu-s-au prilej dc spăsenie a mulţi. Iară chipul pocăinţei ei aşea s-au făcut.

Un călugăr credincios şi bunătăţal, venind din streini spre moşie-ş şi trecînd prin acea cetate, găzdui la o casă lîngă Lvdochiia aceasta. Deci, sară, deaca ş-au cetit ruga, avea o carte frumosă, scrisă cu Dzua giudcţului, straşnică şi groznică, pentru muncile păcătoşilor spuind şi pentru bine direpţîlor cc vor lua Accaslca cetind peste nopte călugărul, tîmplîndu-să deşteptată din a lui Dumnădzău bună vrearc, Kvdochiia Ic inţălegca tolc totă noptea, dinlr-o fereastră. **Şi** atîta s-au umilit cît cura ca izvorul lacrămilc **ci,** adueîndu-ş aminte dc păcatele sale.

Şi. deaca s-au făcui dzuă, chema pre călugărul şi-l întreba: "Cine eşti? De unde eşti?" şi "Ce sînt acealea cc ciliiai noptea, care n-am mai audzît în neamul mieu?! Spune, rogu-mă, cu direptul! Că de vreame dc vor fi dc muncă cîţi fac păcate, nime n-a scăpa! **Şi** mai vîrtos că dzîsăş că şi bogaţîi or **hi** dc munci! Drept-accaea, forte m-am mîl.nit deaca am audzît cuvintele tale. Că sînlu decît tote femeile lumii mai păcâtosă şi mai bogătaşe!". Alunec o-ntrebă de are bărbat şi-n ce creade şi cum atîta aveare **au** agonisit, lari ca feace: "Samareana sînt **şi** bărbat n-am **cu** leage. Ce preste leage priimăsc cîţîşi vin. De la **carii** avearea am strîns! Drept-accaea, învaţă-mă ore putea-m-oi spăsî **cu** bogăţîia, precum îm pare. **câ.** dc-ar hi bogăţia rea. Dumnădzău **nu** o ar da!". **Şi**-i dzîsă călugărul: "Cine bogăţeaşle dumnădzăiaştc. **cu** d.reptaic dc la părinţii săi, dintru dînsa n-are osîndă, numai cine strînge **cu** slrîmbul **şi**. nu miluiaşte pre săraci!". Dzîsă femeaia: "Dară strîmbă va fi bogăţîia mea, că eu mulţi mişei am *2* m ^ ' " ."m"" ^ f*™-'" ... "8't ... **?i** strîmbă **şi** nu o **ETffinS"** ...

treblTsaîr^ ... l«cmri Care curtteas*5T£* ^*T'** f- ... ™": întîia, să te botedzi cu Svîntul Botedz ^ ^ ^ *C* ^ ^ *S^VV* ... ^-o *u. să **cuiC** ş, Sre **cT7n** imotn, 7" ... P ... Hristos în locul averii ceştii ş irccaum. ca un .mpăra. bogat danuc, bogăţî.e nefurală şi văcuitorc, să te înciliască cu

svintele liciore, sa-nipara aşti cu Svinţia sa veaciuiiicP" l-iri ,., A.-.,- I ..I-, -
,, vni r-Kjrliiri wcircn') *ra* nc.i.. .iară ca d/isa lui: "Dara cum m-oi ţuica apoi. (caca-nî' voi r.işcnira avearea/ca sun'c epriiisâ a mâ iiii(--i Kr,»; .... • -u i i i- - •
•vi n,r, «i <-m m .-.i ;,,,,,..,,i,. ,**i** -. * P da 1" »psa. Dara cine m-a urm'! Dara şi cum m-**oi** incrcaclc de cilc-mi sniK"'n;i9i rvr.v;.. . i — •* •
• ' in l..mii r-. viii. *i ..,, , - • ,* v" "cvar binele ce or cobîndi în rai cam |,s. .Ic lumii **ca** sa v iu ş cu cu os.rd.c la Domnul llristos. sâ-i slujesc totc d/îlclc vieţii meale si sa a mulţ. păcătoşi dup de pocăinţă?!". .Şi-i dzîsă Gherman: "Nu ţînea două gîndl I mmîca ta că eul ««c vulcan». "««st-cc Ş.. de-a vedea câ tc-doieşti. va răsuci incma ta* nu ic d voia lu cc ca şa tc bage m locul nestins, sa ardz. cu dînsul în veaci! Dară de ţi-i voia să tc-ncredzi de adevaratate, capada aceale scumpe a tale podobe şi te-mbracâ cu pros.c şi mişcalc haine şi tc-nchide în cămara patului tai. o saplamma. Ş. te rogă la Dumnădzău nemîncatâ, cu lacrămi! Carele ca un dulce şi iubitorul dc om ţ-va arata videnie prc pohta ta. Şi ce-ţ va arăta sâ Taci cu osîrdie'"

Atunce Hvdocliiia giurui să facă cum o au îmvăţat. Şi l-au rugat să rămîie şi el la gazda sa, să roge pentru dinsa pm-a treace saptămîna, să vadză izbînda. Şi i-au dat bani de cheltuială

Deci el rugă Dumnădzău pentru dînsă, aşca dzîcînd: "Doamne Isus Hrisloase ce-ai îndireplat vamăşul şi prc cuiva ai spâsîl, spăseaşte şi prc această netreabnică şarba la. ca să Tacă / vestit numele Svinţiii Tale în iote laturile lumii!". Şi aşca rugînd, să dusă la gazdă-şi.

larii Evclochiia n-au Icnilu-să cîte o au îmvăţal, **cc** ş-au îmvăţat robele să încuie uşile, să nu le cleşchidză 7 dzîle, nice să lucrcadzc, ce tot să să roge. Iară ca s-au închis în cămară şi s-au rugat totă saptămîna plîngînd. De-acii, au venit călugărul de o au scos din cămară şi întrebîndu-o de-au vădzut videnie. Iară ca răspundzînd, dzîsă: "Pre cum mă rugam cu lacrămi, cugetîndu-mi păcatele, am vădzut astădzi lumina mare nainlea răsăritei soarelui, lumină mare întrccînd prc sorele, şi un tînăr ca fulgerul, carele mă apucă dc mînă direapta şi mâ sui în ceriu. Şi acolo vădzuiu bărbaţi îmbrăcaţi cu alb, fără număr, ca fulgerul lucind, carii mâ priimiră bucurîndu-să.

Şi, cumuş întram într-acea lumină negrăită, să ivi, de năprasnă, denafară dc uşe un negru şi grozliv uriiaş. Şi, scîi-şcînd cu dinţii, striga tare, cît tremura tot locul şi să priciia cu povăţariul mieu, aşea grăind: «Asuprcşti-mă, arhistratige! Deaca vei lu spâsî prc această blîdnică ce-au spurcat atîţia oameni şi toi pămîntul au împlut de ffiră-lcgi, tu ia şi toată lumea şi pre toţi strîmbii fără leage fă-i direpţi! Că cu pentru mică greşalâ fui izgonii dc la rai şi lu bagi într-însul toi sufletul curvariu şi spurcat!». Aceastea şi mai mulle brodiia acel grozliv . Şi veni dulce glas, grăind aşca: «Dumnădzău au bine vrut' în fiii omeneşti, priimindu-i la pocăinţă ca un milostiv!». Atunce dzîsă dumnădzăiescul glas călră povăţariul: «la-o, Mihaile, dc o du la casa ei, să facă nevoinţa dc podvig, să-i iert păcatele ei. Şi eu o voi înlări-o, de o voi feri ca o fiică a mea, să nu strice dimonii!». Şi aşea m-au adus acii îngerul, dzîcînd: «Pace ţie, şarba lui Dumnădzău, Evdochic! Te-mbărbălcadză şi te-ntâreaşte, că darul lui Dumnădzău iaste **cu** tine pururea!». Iară eu l-am întrebat dc i-am dzîs: «Spune-mi cine eşti tu. Doamne?!». El îm dzîsă: «Eu sînt adevăratului Dumnădzău îngerul cel denainte, ce priimăsc sufletele cărora să pocăiesc de păcatele lor şi-i povâţăredz la viaţa veacinică. Şi aluncc-ş fac îngerii bucurie mare pentru pocăitul păcătos, căce sâ spăseaşte. Câ milostivul Dumnădzău nu va perirea nimăniia, ce înlorcerea şi pocăinţa!». Şi aceaslca // dzîcînd, mă pecetlui trei ori îngerul şi sâ dusă în ceriu.".

Alunec îi dzîsă prepodobnicul: "încrcdzutu-lc-ai aemu cum iaste Dumnădzău bun şi milos, de priimeaşte greşiţii la pocăinţă?! Dan. cunoscul-ai eîtâ diferenţie* iaste de la lumina ceasta lumască pînă la cea cerească?! Cum îţ pare acum? Credzi întru adevăratul Dumnădzău cel bun. cel tot milostiv, au încă te-ndoieşt la inema ta?". Iară ea răspunsă: "Eu am credzut şi credzu că altul Dumnădzău nu iaste fără Cela **cc** mîntuiaşte greşiţii, a Căruia lumină am prâvit puţin ceas în rai!". Dzîsă ei fericitul: "Dc vreame ce locul ţ-au plăcut, fă nevoinţa să-1 dobîndeşt în veaci! Fă destulă pocaanic dupâ păcatele ta e! Şi plîngc atîta cît sâ speli întinâciunile sufletului cu lacrămilc! De-acii, atunce t-ii lacc mireasă hu Hristos curală! Uită-ţi întîia petreacere, ureaşte-ţi totă dezmierdarea trupului, |»htcaştc-ţ. curăţuc, întregie, ca să dobîndeşti în locul cestor peminteşti ceale cereşti!". Dzîsâ **ci** Evdoch.ia: Gata sint sa Tac iote cîte-m porunceşti, părinte cinstite!". Iară el dzîsâ ei: "Eu m-oi duce la mănăstirea mea ş. uuaş presle puţîne dzîle voi veni sâ vădz unde te afli! Iară tu ia Svmtul Do.cdzu, care te-a fer. nebete ta pururea! Şi le ţîne, cum ţ-am dzîs, curată şi ne-ntina.ă!". Iară ca sa ruga la dmsul cu lac ram^zic md "Nu mă lisa, Domnu mieu, nesâvîrşită, să nu mâ afle vrăjmaşul lipsita de-ag.utor.us. sa n a t ^ la spurcata lui pohtă! Eu am robi mulţi şi aur nenumărat, p.etr, scumpe ş. alte ma.ide marepreţ lucnm de odoră mai de Ireabă. Şi, de porunceşti sâ-ncârcâ.n rob., miei, sa ma duc. la mânasUrea ta, sa ma

- • nrin nevointa la'" Dzîsă ci prcpodobnicul: "îngădui puţine dzîle să tc i ^ ^ p ^ Dc-acii.^vcni să ,c iau şi ,c voi duce în,-o

"^"l^a rămasă fericita în casa ci. rugîndu-să şi postind. Şi nu mînca. Iară numai puţînca pîine şi ana cu M n plhgind. Dc-acii. mearsă la episcopul aceiia cc.ăţ,. ce-l chema Ihcodot Ş-au SedalSTnu^ sin.ei Troiţe. Dc-acii. dzîsă fericita către episcopul: "Ma rog sv.nţ... talc sa noted/atu a . . •^ raimanii |a sărace şi la sărac, şi ncavuţ.. Dc vreame ce cu / Z I Soam'SnT.^um^nnec^u. să să împarte bine. să dobîndesc milă la Dumnădzău de firtSc mealcr- Şi vădzînd arhiereul mintea cea bună şi proizvolem.a, o blagoslovi din Iota inema a amoscind procopsnla ci. Şi-i dzîsă: "Rogă pentru noi, soro, că astădz. tc feecş. adevărat mireasa lu. Hristos şî i,,gcrilor într-o soţîie! Fericită eşti şi nâroci.ă că dedeş. totă avearea ta, de cumparaş. niărgaritariul cel dc mult preţ. Şi pentr-aceaste pulrcdzîtorc duleeţ. cc Ic-a. unt înţalcpţeaştc, mergi sa-ţ dobîndeşt. ceale veacinice şi triiitorc. sâ tc veseleşti cu mirele tău Hnstos pururea, in imparaţna Lui cerească'" Aceastea şi mai mullc spuind către fericita svîntul episcop, cu lacrami de umilenie chema prc un icnnonal. cc avea înbunâlâţat. om stranopriemnic a episcopiei, şi-i dzîsă: "Pentru ce te ştiu că eşti om cu teama lui Dumnădzău. dau prc sama sunetului tău sunetul ceştii femei, ca sa împărţi la săraci avuţîia ci! Şi să nu opreşti pentru noi nice un ban, cc, precum ai dat tu avearea ta de la părinţi, tăi milostenie, aşea ş-aceastea tolc cc ţî Ic va da la mîna ta, să Ic iconomiseşti bine şi cum place Iui Dumnădzău!".

Deci. dueîndu-sâ preutul cu Evdochiia la casa ci, astrînsă totă bogata ei bogăţîie şi o au dat pre mina lui cu vcasclâ faţă. Care era 45 de-ntuncarcec dc aur şi mârgărinturi împărăteşti şi pietri scumpe fără număr, vase de argint, opt mii dc litre, podobe de aur şi de argint, multe nerădicate. Şi veşminte de mătâşi. Indzi cu moscuri, 12, stiracă de la Indiia, 33 de racle şi alte scumpe lucruri. Haine ţăsute cu fir, nenumărate, cu pietri scumpe şi mărgăritare, şi de in, şi dc alte ce nu le-am scris, fiecine pote socoti c-au fost avînd bogăţîie nenumărată dc multă. Avea şi moşii, sate vii, ce-i făcea venituri. Aceastea tote le-au dat prc mînă. Iară robii şi robele le-au ierta, şi le-au dăruit casele sale şi aveare. Şi le-au dzîs: "lată cu vă dăruiesc slobodzîic din robiia ceasta trecătore. Iară voi, de vî-i voia să dobîndiţi şi adevărata slobodzîic. creadeţi întru Hristos adevăratul Dumnădzău cel bun şi milostiv, să vă spodobască a cereasca sa împărăţiic!".

Atunce. dcacă-ş aşcdză fericita bine avearea ei şi ieşi din totă grijea, atunce veni şi Gherman Credinciosul şi cu teama lui Dumnădzău. Şi // o luă dc o dusă la mănăstire de călugăriţe, ce era departe dc călugări, dzeace stadii*. Era 70 de călugări, iară călugăriţele 30. La carile rămasă minunata Evdochiia. Şi să nevoia decît alalte mai mult. Purta haina ce-au îmbrăcatu-o episcopul la botedz şi n-au mai dezbrăcatu-o nice dănăorca. Numai cînd era iarna frig mare îmbrăca preste veşmîntul botedzului. preste crijmă, o rasă de păr. Şi îmvăţă psaltirea şi totă sînta Scriptură. Şi procitiia cu osîrdic. Şi. preste puţină vreame, răpăosă stariţa ficioriţelor. Şi rădicară cu sorţi, cu dumnădzăiasca bunâ-vrearc şi socoteală prc Evdochiia, ca o minunată şi iscusită. Şi atîta au ogodit tuturor surorilor, cît cra minune preste socoteală.

Iară sînta ci pctrcaccre, după minunata sa premeneală, datu-i-au puteare bogatul dăruitoriu Dumnădzău a face minuni. Carile scriem dintr-însele puţîne, în slava Sinţiii sale şi în arătare celor greşiţi să sâ polzuiască.

Unul din ibohnicii ci, din cei dc frunte, ce-l chema Filostrat, s-au mîhnit fără măsură cînd au audzu dc-ntorccrca ei. Şi. dorind mult să o vadză şi să grăiască, s-au îmbrăcat călugăreaşte şi s-au ftcut că vine să-, grăiască suficteaşte. Şi, credzîndu-1 Gherman, l-au lăsat să grăiască cu dînsa. Carele deaca o văd/u topita de post i-au căutatu-i cu sălbătăcie, dzîcînd: "Cine te-au smomit, Evdochie, de-ai

S T - S şi fericinla CC-a' aVUt CU atî,a bine' ?"ai intratintr-atila >i3ă donmt mea 1 h u I ^ T ^ . ? ' - f c ^ 10tă CCtatCa ?" plin e dedra 6 0slea *a' Ce să mă asculţi, o dinâ d^mos^ ^'T , CC'd,nU,!Ş' ""I VeaŞtCdZÎ frimSCa t ea CUacel Postnesoco *! Că erai câ ftciîhîneTn^J Ş! acmu. tefcce?i atila de g««avâ şi defăimată! Dară cine altul au

* o mlc <lc ainjeni

spurcata, Svinţia sa să tc ccartc! Sâ r
sintuicsti ccalc cc-i plac!". Aceastea d/îcînd sîni7Ur,."VY'V.
dcacă văzdură lucru ca acesta de mira!Tnîhî dc ° T ^ -
or vedea cea de-apoi. ' " « arc la Dumnădzău. Dară tăcură pînă

"EvdoSe" te S S ', * ' ' " - Hristos şi-i dzîsă:
LvdocniL scola-le de fă ruga sa imyie mortul, că să cunoşti putearea Mea! De-acii le voi vrednici a ma. mare dar, de vreame ca credzuş, în Mine şi ,e Icpădaşi de' lumască deşertăciune-" Şi s^ndu-s s.nta, mv.sa pre mortul cu ruga e, pre Filostral. Carele, sculîndu-să, cădzu la piciorele ddzSnd "Roga-te, Evdoclucd.reapta şarba alu. marele Dumnădzău! Să mă ierţi de necuviose cuvinte ceţ am gra.l nebunul_ eu, ca aemu am cunoscut a Dumnădzăului tău puteare!". Iară svînta l-au iertatu-T SaTnMOStivire!" " "ă«zău, Carele te-au certat pentru necercata

într-aceaca vreame împărăţiia Avrilian Tiranul. Iară orecarii dc ibovnicii Evdochiei, audzînd c-au credzut in Domnul Hnstos şi s-au călugărit, svatuiră să o pîrască, pornit dc dracul. Deci trimisără de o p.rira la-mparalul, dz.c.nd c-au luat ea din cetate, din banii împărăteşt, de-au mărs la pustie şi face mănăstiri. Şi cerşura sa le dea puteare să-i ia banii şi să o scotă de-acolea, dc vreame că ocăreaşte pre dumnădzăii şi sa închină Celui răstignit dc jidovii.

Aceastea deaca le ceti împăratul, s-au mînial ş-au trimis un comis cu trei sute de viteaji, să o ia cu sîla, cu totă avearea, sâ o ducă la-mpăratul. Iară în-tot-bunul Dumnădzău i le-au arătat aceastea în vis, dzîcînd: "Urgie împărătească vine asupra ta şi să nu te temi, că Eu cu tine sînt pururea!".

Deci, sosînd viteajii la mănăstire, numai căce o văzdură, iară a întră nu putură, opriţi fiind de dumnădzăiască puteare ce îmbla încungiurînd, trudindu-să trei dzîle şi trei nopţ. Şi, vădzînd Dumnădzău că nu să înţălepţîrâ să cunoscă dumnădzăiască Lui şi mirată puteare, să să-ntorcâ napoi, căindu-ş neputinţa, ce silesc să facă porunca pemintescului împărat, acea fără leage, certatu-i-au ca pre neşte vinovaţi cu direptate Domnul. Că veniră aburi // veninaţi dc cumplit zmău şi i-au umorîtu-i pre toţ becisnicii, numai comisul au rămas cu trei înşi de răspuns la împăratul. Care, deaca audzî, să mînie şi chemă tot senatul şi dzîsă: "Ia caută o curvă fără cinste cîţi viteaj mi-au umorît cu farmecile ei! Sfătuiţî-mă ce să fac, ca să nu ne facă ş-alta mai rea!". Atunce fiiul împăratului să lăudă să margă să strice mănăstirea şi o va iiducc la giudeţ. Dară zădar au brodit. Că aşca cumuş mergea călare, cădzu calul pre coste şi i-au fărimat un picior. Şi-l dusără în cergă la-mpăratul şi de durori au murit. Iară-mpăratul, plîngînd şi bocindu-l, l-au sfătuit Filostrat, dzîcînd: "Sâ ştii, împărate, că fericita Evdochiia iaste şarbă adevăratului Dumnădzău şi nu pote om să-i facă rău, că o apără dumnădzăiască puteare! Dară dc ţi-i voia să îmvie fiiul tău, scrie la dînsa cu cinste, de o rogă cu smerenie!".

Atunci împăratul trimisă carte cu rugăminte cu un trivun, anume Vavila. Carele, deacă mearsă în mănăstire, să închină sintei şi-i deade cartea. De-aciia, ieşi şi şedzu pre o dcscălecătore, de aştepta răspunsul; şi acolo adormi. Şi vădzu în vis îngerul Domnului ca fulgerul la chip şi-l lovi în coste cu toiagul de-i dzîsă: "Scolă-te, Vavila, că mortul tc aşteaptă!". Şi-ndată să sculă şi mearsă la sînta de-i spusă visul, cerşind răspunsul. Iară ea feace rugă la Domnul să o lumineadze cum va face să fie cu folos. Dc-aciia, luă iertăciune de la surorile şi scrisă aşea cătră împăratul, cu multă smerenie şi cumpăt dzîcînd: "Eu amu sînt o prostacă şi ticăloşă încărcată de fără-legi şi blîdnică. De care nu sînt destoinică sâ fac rugă pentru fiiul tău la Domnul Hristos! Iară de vei creade cu tot sufletul tău întru Svinţia sa, vedea-vei putearea Lui cea mare şi ţî să va întorce jealea spre bucurie!". Deci feacea trei cruci pre carte şi o deade la trivun. Carele mearse de sîrg.

Şi, sosînd la mortul, cum pusă cartea pre dînsul (o, minunea ta, Doamne!), mdata s-au sculat. Ş. nu numai el, ce şi toţi, cu împăratul, strigară: "Mare iaste a Dumnădzăul creştine. Evdoch.e. carele face minuni ca aceastea!". Deci feace împăratul de bucuriia fiiului său masa mare ş, multa milostenie la mişei au împărţît. De-acii, chemînd pre arhiereul cetăţii s-au botedzat cu tota rudenua ş. s ugde sale. Şi mult aur au trimis svintei să cheltuiască la mănăstire. Ş. de multe or. .-au trimis carţ ş. darur,

preste puţină vreame, împăratul şi împărăteasa bine să săvî,^ ^ ^ ^ ^ ^ t

destoinic. Careleş avînd sor, anume (jhelasiia. carea, imnuu, T^L^A-*,.
Si s-au călugări, cu doi scopef a ei. Şi acolo Iuţiră via|a c u m < < £ * ^ £ ™ , „ „

Iară după mortca ci, «U. J » ^ j E , » , S r , f i i f c W * l aspru şi fără omenie, anume Dioghen, carele rusease logoun ut

Si pentru cc nu vru Dioghcn să să bo.eadze. nu i-o au dat împăratul. Deci el p.nă custă împăratul au UcuT lari apoi. deacă dobîndi ighemoniia si fericita Ghclasiia fiind dusă la Domnul Hnstos m.rele ei cel ceresc I.uncca Dioghcn sfătui să facă rău pentru dînsa svintei Evdochie. ce-au călugăntu-o. Ş, mînă 8 de'viteaji să i-o aducă. Dară atunci iarâş să arătă la dînsă Domnul Hnstos **ŞM** dz.sa prinvis: TnvenRhe Evdochiia. fiică-mca, şi te nevoiaşte pentru adevărata credinţă, să dobîndeşt cununa! C-au venitu-ţi vreamea mărturiei tale şi ia că vin asupra ta inoplemenicii ca neşte her. salbat.ee! Dară sa nu te sparii nice liaede munci, că Eu sînt cu tine la tote nevoile tale!"

Şi sosînd viteajii la a ci mănăstire, au sîrguit sînta la sîntul oltariu ş-au luat din s.ntul chivot a silitului prestol o mică părticea din cinstitul trupul Domnului Hristos. Şi o au pus la sine într-o răcliţă mică să-i fie dc acopcrcmînt şi de agiutoriu. Şi, luîndu-o, o dusără la ighemonul, veaseli, pre veaselă. Şi pcniru sîrguiala, mergea şi totă noptea, după poruncă. Dară dumnădzăiescul înger, fentoriul sullctului ci. meargea nainte. ţîind o mare făclie. Şi-i lumina nevădzut, nevădzînd viteajii minunea. Şi, sosînd în cetate, îmvăţă ighemonul să o închidză la temniţă şi nime să nu cutcadze să-i dea pîine, nice apă. nice altă gustare. Şi, a patra dzî scoţîndu-o la giudeţ şi descoperind obrazul ei, ieşi de la faţa ei strălucorc ca fulgerul de luminată, cît sâ minunară toţi; şi ighemonul mai mult să spămîntă. Şi-ntrebîndu-o din cine-i şi // cine-i şi-n cc creade şi numele, răspunsă; "Numele mi-i Evdochiia şi sînt creştină. Şi m-am spodobit să mă chem şarbă Unuia acelui bun şi milostiv Dumnădzău, întru Care am credzul din totă inema mea. Şi nu pote nice un lucru să mă desparte de la dragostea lui. Deci nu şedea dc mă-ntreba, ce dă-i de fă aceaea ce-ţ iaste voia, de tc scote mai curund dintr-această grije!". Dzîsă ei ighcmonul- "A ce ţ-ai lăsat cetatea şi te dusăş la pustii de cheltuişi în deşert banii împărăteşti?!". Iară ca răspunsă: "Vie pîrişii dc faţă, să ne-nfăţîşem, că eu n-am luat nice leac aveare împărătească, ce de ai a grăi dc altă, de ce ţi-i voia!". Iară ighemonul: "Mai-marii cetăţîi te-au pîrît c-ai lăsat dumnădzăii cei bâtrini şi tc-nchini la altul tînăr şi la besearica lui ai cheltuit totă avearea. Drept-aceaea, fără multe cuvinte, Al una din aceaste trei: sau tu tc-nchină la dumnădzăi sau tc-ntorce la viaţa cea dintîi sau nc dă încai avearea, să o punem la vistieariul ţării, pînă nu şti împăratul, să să mînie asupra mea!". Dzîsă lui sînta: "Eu bani nicecît n-am luat, ce numai pre pizmă mă pîrîră! Dară nice mincinoşilor dumnădzăilor voştri nu m-oi închina, că eu m-am vrednicit de sînt şarbă adevăratului Dumnădzău şi-n tot-milostivului şi de dînsul nu m-oi tăgădui nice dănăoră, de mi-ai face 100 de mii de munci!".

Deci, vădzînd boiarinul nemutarea ei, îmvăţă de o dezvăscură pînă în brîu şi o bătură cu rane, 2 ceasuri, cu cumplite bătăi de munci. Atunce îi dzîsă iarăş boiarenul: "Hie-ţi milă, nevastă, de frimseaţea ta şi fă jărtvă dumnădzăilor, să nu piiaie râu frîmseaţea ta!". Şi-i dzîsă sînta: "De-ai hi om inţălcpL sâ giudeci dirept, ai cunoşte folosul tău ş-ai creade într-adevăratul Dumnădzău şi ţ-ar ierta fără-lcgilc talc ca un milos! Iară dc vreame că ştiinţa ta te osîndeaşte pre morte, te aşteaptă munca focului veacinic!".

Atunce mai rău mîniindu-să ighemonul, învăţă sâ o dezbrace de tot şi, spîndzurată, să o bată mai cumplit. Şi. vrînd să o dezbrace, aflară în haine-i răcliţa cu sînta priceştenie şi o deaderă la ighemonul. Iară el, cum o deschisă, îndată ieşi foc şi arsă pre dvoreanii depregiur dînsul. Iară pre ighemonul l-au săcat dc giumătatc dc trup. Şi cădzu gios. Să bociia olecăind şi striga: "Lecuiaşte-mă, soriule, domnitoriule, / să poci arde pre această fârmăcătore!". Şi, deaca dzîsă aşea, i-au venitu-i fulger din ceriu şi l-au ars dc l-au umorii. Şi s-au strîns totă cetatea de-l plîngea. Iară unul din viteaji vădzu pre un tinăr cu chipul de fulger, cu veşmintele albe, de grăiia cu svînta şi o acoperiia cu o supţîre năframă, să nu să vadză trupul ei. Aceastea deacă vădzu acel viteaz, mearsă de să închină svintei, dzîcînd; "Pnimiaşte-mă la pocăinţă, şarba adevăratului Dumnădzău, că întru Svinţia sa credz şi eu, un ncvreadnic! Şi te rog. fic-ţ milă de ighemonul şi-i rădică de-l îmvie! Pentru ca să creadzâ şi cei mulţi alalţi intru Domnul Hristos, pentru svinţia ta!". Şi dzîcînd aceastea, o dezlegă de la lemn şi o pugorî cuc.nstc. Iară ca feace rugă în taină, mult ceas, către Domnul Hristos. De-acii, în glas mare dzîsă: Doamne Isus Hnstoasc. Cela ce ştii ascunsele inemii ş-ai făcut lumea cu înţălepciunea ta, pomnecaşte să sâ scolc toţ aceşti umoriţi de foc, pentru să slăvască numele Tău svînt!". Aceastea către **nZliî** i?"."'18'» ' Sa"n!°'?a că W m0rti şiM' atinsă Pre toî cu sînta ei direa P*. dzîcîndu-le: "în **Sos** *nil"* * *A* ^Ulat,-va!'' 5j îndată <«. de niimia minune!) toţi, ea din somn sâ sculară idnâtQş şi-ntregi. Şi credzura cei mai mulţi din cetate

in ferede^**llT'**.^ ^'"**l** **** CU ighemonul- dzîsără că: "Femeaia ta, scăldîndu-să **lenlalu** ^^**TdîT'iT** '**î?** Cl, dC3Că aUd2Î> dejea,e Ş"au nmt Pfe sine Şervăneaoa. Şi *c* ^ ***S*** ^ ***Z*** ^ ^ ***S*** *t* ^***T***/' Să Vîftejiră 12 SVÎnta- § Ui dzîsă Diod O r: "Cu ad<>văr credz că ma. putcam.c .aste Dumnădzăul tău decît ai noştri şi mai mare. Iarâ de vreame că încă tot

stîngăcedzu ne-ncredzîndu-mă, scolă-mi femeaia şi mâ voi botedză cu Iotă casa mea!". Şi-i dzîsâ măceniță: "Domnul mieu face-va minunea ca un milostiv, pentru să creadză în Sinția sa şi alțîi mulți!".

Şi mearsă la acea mortă cu lot nărodul şi cădzu la pămînt, de feace rugă mult ceas. De-acii, sculîndu-să, dzîsă cu glas mare să o audză toț: "Doamne Isus Hristoase, Fiiul şi Cuvîntul Părintelui', Cela cc îmvii morții, Dumnădzău tot-putearnic, îmvie şi scolă pre Firmina, ca să creadză şi ea şi alalți întru Svinția Ta viul Dumnădzău cel bun, cel veacinic!". Aceastea deaca sâ rugă, îndată morta sări din năsălie de învisă. Iară prăvitorii, deaca // vădzură minune ca aceasta, strigară toți ca dintr-un rost: "Cu adevărat Dumnădzăul tău iaste adevăr şi dirept! întru Carele şi noi ne-ndoit creadem!". Şi să botedză nărod mult. Şi ighemonul cu Diodor Comiesul şi cu totă ruda lor să botedzară. 343r

Şi rămasă svînta în casa Firminei îmvățînd. Iară acolo aprope, într-o grădină, sâ ținea un zmău. Carele cu suflarea sa au umorît cuconul unii vădove. Carea, bocindu-ş cuconul şi audzîndu-o sînta la Diodor ce-l îmvisease şi-i dzîsă să facă rugă să-1 îmvie Domnul. Iară Diodor, lenindu-să, dzîcea că nu-i vreadnic a ceare la Dumnădzău dar ca acesta. Şi-i dzîsă sînta: "Eu credz în Dumnădzăul mieu, câ, de vreame c-ai credzut ne-ndoit întru Svinția sa, asculta-te-va! Numai te rogă cu tot sufletul şi vei vedea nemăsurata lui milostivire!". Deci, pleeîndu-să la pămînt cu capul Diodor, să rugă aşea, bătîndu-ş pieptul şi curînd fierbinți lacrămi: "Doamne Dumnădzău ce m-ai spodobit a te cunoşte eu, un păcătos şi nevreadnic, prin mijlocul sintei tale aceştiia, carea o tremisăşi la noi să ne izbăvască de mînule dimonilor, priimeaşte şi ruga mea ceasta, că ştii cum mi-i credința spre Sinția Ta, nepremenită! Şi rădică de îmvie pre acest mort, în slava Ta tot-puteamicului Tău nume!". Aceastea rugîndu-să, dzîsă călră mortul: "în numele lui Isus Hristos învii şi te scolă!". Şi îndată s-au sculat.

Iară svînta încă s-au rugat Despuitoriului Hristos, aşea dzîcînd: "Doamne Dumnădzăul mieu, ascultă-mi şi mie, unii smerite, şi porunceaşte vrăjmaşului şi vicleanului zmău să vie aicea, denaintea nărodului, să creape, ca să nu mai umoră şi pre alțîi şerbii tăi!". Aceastea dzîsă şi-ndată veni acel cumplit zmău, cum vrea fi gonit cu foc. Şi cădzu gios de muri. Iară prăvitorii, vădzînd minunile, credzură în Domnul Hristos. Şi toț să botedzară.

Şi, preste puțină vreame, fîrşindu-sâ Dioghen Ighemonul acesta cum iubeaşte Dumnădzău, stătu alt ighemon, anume Vichentie, cumplit spre creştini şi neomenit. Care, deaca audzî de isprăvile sintei şi, ştiind că într-alt chip nu o va pulea umorî, au trimis slujitori şi tăiară cinstitul ei cap, în dzua întîia a întîia lună. Care la rîmleani să chiamă "martie". Şi aşea împlîndu-ş alergătura mărturiei sale, sufletul i-au mărs în ceriu. Iară cinstitul ei şi cu totul cinstit trup au rămas / pre pămînt, izvorînd după morte minuni. Care dar ş-au dobîndit la Dumnădzău pentru fierbinte a ei pocăință. Căruia să ne spodobim şi noi în Hristos Isus Domnul nostru. Căruia-i slava în veaci. Amin. Văleat 5660.

într-aceastaş dzî, svînta Domnina şi cu soțîile ei.

Aceasta s-au născut din părinți creştini şi bogați. Şi sințîndu-să pre sine lui Dumnădzău din cuconie, s-au dat în schităciia călugăriei ei şi în grea petreacere. Câ ş-au făcut o colibioră în grădina mîne-sa şi petrecea acolo totă dzua, udîndu-ş cu lacrâmile nu numai obrazul, ce şi hainele ce purta, de păr aspre. Şi, pre la cîntători, de nopte mergea la sînta besearică, de să ispoveaduia lui Dumnădzău şi mulțămiia cu tot nărodul. Mîncarea ei era linte muiată cu apă. Trăiia cu podvig trudit, de-ş împuțînasă trupul, era ca de giumătate mortă, fața ş-purta acoperită de nu o vedea nime, nice ea pre nime la obraz. Cuvîntul ei era cinsteş şi puțîn. Şi cu dumnădzăieşti bunătăți postniceşti şi osteninţe dzua şi noptea s-au mutat la mirele ei cel iubit, la Domnul Hristos, în veaci de să bucură.

într-aceastaş dzî, sînta măceniță Antonina şi sinții măcenici Silvestru şi Sofronie de sabie să săvîrşiră. Sîntul Nestorie de sabie s-au săvîrşit.

Pentr-a lor sinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, ÎN 2, svîntul CuJTHOMMMHKh Theodot, episcopul de Chiriniia. Leat 5820.

Acesta au fost în vreamea Iui Lichinie şi a lui Savin, ighemonul de Chipru. Şi pentru mărturiia în Hristos astătu naintea ighemonului. Şi-l bătu cu vine de bou. Şi spîndzurat l-au strujit cu drăpănări de her şi pre pat de her îmfocat l-au culcat. Şi dintr-aceastea ieşi preaslăvit, fără betejire, cu darul lut Hristos. De-acii, îi bătură pirone în talpe şi-l siliia de alerga. De-acii, băgîndu-1 în temniță, să potoli gona de pre creştini, că stătu Constantin împărat creştinul şi svîntul. Şi-l slobodzîndu-1 din temnița // >4
în 19 a lui ghenuarie, cînd sărbăm şi pomenirea sinţiii sale.

Şi, trecînd 2 ai, s-au pristăvit ca astădz, în 2 a lui martie. Pentr-accaea îl sărbăm şi astădzi.

într-aceastaş dzî, sîntuI măcenic Coint, făcătoriul de minuni.

A . « .... „.-.«-ui în Friehiia şi "mâţă blagoccsliin. Şi, mărgînd la oraş. la Ncohida, - -„ ILTc1 h n "a I Z âr în dzîlele lui Avrilian împărat, dojenindu-l ighemonul Ruf

s'o^rdarumdu-l cu daruri. Şi. in.r-.ll rînd iară*, ducîndu-l în cap.ş.c. au acorn.l cutremur de-au

pru,săr? pn. s î t ,l şi- Irînsără Muierile pieiorclor. Şi îndată l-au is|cl.t Domnul Hnstos Ş., petrecînd EiSelcnie! îmbla de is|ealiia cu numele Domnu lui Hristos totă boia s. neputinţa ş. fulgerătura. Ş, agiuta mişei. Şi aşea s-au pristâvit sinţia sa câtrâ Domnul,

într-aceastas d/.î.sîntul măcenic Ncstor şi Trivimic.

Aceştia cra din satul Chircotonilor dc la Perga. Şi. în dzîlele pâginului Dechie, vmduţ. de idoloslujitclii la cncajul oraşului şi mărturisind pre Domnul Hristos, îi dezbrăcară şi-, bătură cu vine uscate dc bou. Dc-acii. îi spîndzură şi-i strujiră pînă li să vedea maţele. Şi. ncschimbmdu-ş gîndul de călră Domnul Hristos. Ic tăiară capetele.

într-aceastaşi dzî. svîntul apostol Pannena, unul din şeapte diaconi.

într-aceastaş dzî. svîntul măcenic Troadic şi cu soţiile ce mărturisiră la Dechie împărat.

Svînta Euthalin dc sabie s-au săvîrşit.

Svinţii măcenici Andronic şi Athanasia de sabie săvîrşiţi.

într-aceastaş dzî, sîntul Arsenie, episcopul dc Tversca, leat 6917, de Ţara Moscului.

Pentr-a lor sinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin. /

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, în 3, pomenirea sinţilor măcenici Evtropie şi Cleonic şi Vasilisc; 5796.

Aceştia cra în vremilc lui Maximian. Era rudenie sîntului măcenic Theodor Tiron şi într-o slujbă de voinicic cu sinţia sa, dc la Capadochiia.

Deci veniră naintea ighcmonului Asclipiodot. Şi-i bătură cumplit şi pre sîntul Evtropie bătură peste gură căcc sudui prc ighemonul. Şi ucigătorii să obosîră ucigîndu-i. Iară sinţti măcenici, ivindu-li-să Domnul Hristos şi cu sîntul Theodor marc măcenic, să-nsănătoşară. Şi dintr-aceasta minune credzînd mulţi în Domnul Hristos şi crcştinîndu-să şi priimind morte de sabie ca neşte destoinici măcenici, dobîndind cununa vieţii. Iară ighcmonul, schimbînd şi ispitind cu măgulăciuni să schimbe pre sîntul Cleonic din credinţa Domnului Hristos, giuruindu-i destule şi dîndu-i şi sîntul nemică domolindu-să, cc încă mai tare ascuţîndu-să. rîsă de nebuniia ighemonului şi batgiocuri ticăiţiia idolilor. Că, făcînd ighemonul jărtvă idolului Artemidci. iară sîntul, cu ruga, i-au oborît gios idolul. Pentr-aceaea, turnară preste sinţi smolă topită cu răşină, trei căldări. Şi ferindu-i Dumnădzău nevătămaţi, iară pre slugile arsă. De-aciia, răstigniră prc cruci pre siliţii Cleonic şi prc Etropie; şi aşea să săvîrşiră. Iară sîntul Vasilisc băgat în temniţă şi preste puţină vreame s-au săvîrşit şi sinţia sa.

jntr-aceastaş dzî. sîntul auTHOAUWKh Thcodorit, presvileriul de Antiohiia.

într-aceastaş dzî, sinţii Zinon şi Zoii cu pace săvîrşit.

Intr-aceastaş dzî, preacuviosa Piamona Fecioră cu pace s-au săvîrşit.

Pentr-a lor sinte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

INTR-ACEASTĂ LUNĂ, în 4, preacuvios părintele nostru Gherasim.

Acesta, din cuconic îmvăţat în frica lui Dumnădzău şi călugărindu-să, mearsă la mai nontrul pustiei // Thelaidei. în vreamea lui Constantin împărat Bărbos, ficiorul lui Iraclie*. Şi atîta s-au nevoit spre bunătăţi, cît s-au lacul casă lui Dumnădzău, de stăpîniia şi ficrile. Că, lîlnindu-să cu un leu inghimpat şchiopătînd. i-au scos ghimpul şi l-au legat cu iruri de l-au tămăduit la brîncă. Şi de-aciia, slujiia la multe ş. greale posluşanii leul. Şi ducea pre asinul de-l păştea. Carele căra apă la schit.

Iară. odânâoră. irecînd neşte călători cu cămile, luară pre asinul, adormit fiind leul. Şi venind săra leul Para asm. cugetară c-au mîncat Icul pre asîn. Şi-l osîndiră de căra leul apa şi făcea slujba asinului. Şi sirguia de mergea străjuind calea la-ntorsul acelor neguţători, pînă cînd vădzu unde vin cu <rT,S V " 7 / *- '? 8iră. Şi luă leul de frîu pre asîn cu cămilele înşirate ÎLÎÎ? - V? ' leul!"- Şi îmvăţă de-l v e ^ d ^ i n i 1;. ^ P nietanie, să închină şi mearsă la pustie, ku nrelTc ™ "n 'n " 7 - , ? Wagoslovenie. Şi, deaca să pristăvi sîntul, ven Icul paobiceaişincaflmd pre părintele, îl dusără la mormînt. Iară leul, deaca vădzu mormîntul, feace

• inir-«lt«l dzice "in dzîlele lui Marchian împărat 5908"

chipuri de plîns şi de jeale după dascălul său. Şi mirosindu-i mormîntul dinpregiur, mugind cu jeale. de-acii, răgi tare şi muri deasupra mormîntului sîntului. Că aşea proslăveaşte Dumnădzău pre ceia ce-i proslăyăsc pre Svinția sa, de le slujesc şi fierile cînd îş păzăsc chipul şi icona ne-ntinată şi curată,

într-aceastaş dzî, sîntul Pavel şi Iuliani, sora lui.

Aceştia era în vreamea împăratului Avrilian, în Ptolemaida, frați de pre trup, născuți în rudă bună şi bine crescuți, mai mult cu credința cea bună decît cu laptele. Că Pavel, de tinerel citind sintele cărț şi chitindu-le înțălesul cu osîrdie, astupa gurile pricitorilor. Şi era strigătoriu, bine-vestitoriu dumnădzăiesc de socotința Fiiului a lui Dumnădzău Ce s-au întrupat pentru noi.

Şi, vădzînd pre împăratul venit în oraş, îmvăță prc soru-sa să îndrăznească să stea cu inemă tare împrotiva iscuşeniei ce veni să facă acel muncitoriu orăşeanilor creştinilor. Şi, fă- / cîndu-ş sînta cruce, fu cunoscut sîntul şi prins şi adus la împăratul. Şi mărturisi pre Domnul Hristos, iară pre idolii ocârî. Şi îmvăță împăratul de-l spîndzurară şi-l strujiră cu munci cumplite.

Iară soru-sa vădzînd, sudui pre împăratul a ce-l munceaşte fără vină. Pentr-aceaea, o prinsă şi pre dînsă de o munci spîndzurată. De-acii, pre-amîndoi băgă într-o căldare cu smolă şi neîmfrîngîndu-i. nice betejindu-i, îi scosără şi-i culcară pre pat de fier îmfocat şi deasupra-i bătură cu beate. Cînd şi Codrat şi Acachie jeluind pre sinții, le tăie împăratul capetele. Iară sinții cruțîndu-i Dumnădzău nebetejiți mult, îi aruncară în temniță, în legături de fier. Şi, dezlegîndu-i svîntul înger de la Dumnădzău şi săturindu-i cu hrană sîntă, mulțămiră lui Dumnădzău.

Şi iarăş astînd naintea împăratului şi nevrind a jărtvi la idoli, îi bătu spîndzurați. Iară unul din bătăuşi, fiindu-i milă de sînta Iuliani, anume Stratonic, sâ abătu na stînga şi credzu în Domnul Hristos, din ce că-l îmbărbăta sînta să o bată fără milă, cum i-au dzîs împăratul.

Şi mîniindu-sâ împăratul pre Stratonic, i-au tăiat capul. Iară pre svinți i-au închis cu gîngănii şi jiganii veninate. Şi, rămîind nebetejiț, iarăş i-au scos la munci. Pre Pavel legat la un par de her şi bătut cu măciuci de plumb peste măseale şi cu-mblăcie de her îmfocate îl bătură patru înşi pre dimbe părți. Iară pre sînta Iuliani o dusără la curvărie să o strice omeni curvăreți şi spurcăcioşi. Şi carii cum mergea, iară îngerul Domnului le da țămă în ochi cu piciorele şi-i orbiia. Dară sînta îi isțealiia cu ruga, spălîndu-le ochii cu apă. De-acii, o luară şi pre Pavel, fratele ei, de-i aruncară într-o gropă cu foc. Şi să ivi deasupra un nuor plin de foc şi vărsă ploie de foc lîngă Avrilian. Iară el, de frică, îmvăță de-i scosără din gropă pre sinții. Apoi îmvăță de le-au ars obrazele cu făclii şi trupurile. Tote muncile aceastea le răbdară pentru dragostea Domnului Hristos sinții măcenici. Mai apoi le-au tăiat capetele. Şi aşea dobîndiră cununa slăvii iubiții Iui Isus Hristos.

într-aceastaş dzî, sîntul Grigorie de Chipru cu pace s-au săvîrşit.

Pentr-a lor sinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin. //

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, în 5, pomenirea sîntului npAEHOnVWK Conon de Isavriia.

Acesta era în vremile sinților apostoli, din sat Vădani, ficior lui Nestor şi Nadei. Carii, însurîndu-1, iară el mai vîrtos pofti să trăiască în curățîie cu fata. Şi spun cum arhanghelul Mihail l-au îmvățat credința în Domnul Hristos şi l-au botedzat în numele sintei şi viață-ncepătornicei Troițe şi l-au priceştuit cu Sintele Taine şi i-au datu-i de la Dumnădzău să potă face preaslăvite minuni. Drept-aceaea, au plecat şi femeaia sa, pre Aniia, că aşea să numiia, o plecă să trăiască amîndoi în ficiorie, botezîndu-ş şi pre părinții săi întîi şi făcîndu-1 pre tatăl său, pre Nestor, de mărturisi pentru Domnul Hristos. Şi feace de cunoscură şi idoloslujelnicii pre Domnul Hristos, Dumnădzăul tuturora. Cînd vrură să facă jărtvă unui întunecat şi căznat dimon într-o peşteră, că, de frică, şi sîngur dimonul să mărturisi că nu-i el Dumnădzău, de feace pre acel nărod fără număr ce să strinscasc dc strigară: "Tot unul iaste Dumnădzău cela a lui Conon!". Şi aceastea glasuri şi pînă astădzi la dzua sîntului le strigă isavreanii în glasul mare.

Şi atîta dar şi puteare au luat de la Dumnădzău asupra dimonilor, cît le făcea silă de-i băga la lucru, la plug şi la pîndărie, de străjuia sămănăturile şi pomele. Pre alțîi i-au închis în urciore şi i-au pecetluit. Şi i-au îngropat sup temeliile casii sale. Iară prilejul măceniciei sințiii sale aşea au fost că, venind Magnus Ighemonul acolo cu porunci împărâteşt şi prindzînd pre sîntul, pusă-1 naintea sa. Şi. mărturisind pre Domnul Hristos Dumnădzău adevărat, l-au bătut forte cumplit. Şi, strîngîndu-să nărodul sâ scotă pre sîntul şi să ucigă pre ighemonul, aşea prindzînd de veaste, au scăpat. Iară nărodul dezlegară pre sîntul şi-l ştearsără de sîngele ranelor, îl dusără acasă. Şi, trăind şeapte ai. să pristăvi către Dumnădzău.

Şi spun că după pristăvirea sințiii sale, prăfacîndu-i casa să o facă besearică, aflară aceale urciore cu dimoni. Şi, fiind greale, le păru că sînt pline de aur. Destupînd unul, ieşiră dimonii ca neşte

foc cît să snariară / tot dc câdzură gios. Şi să râsîpiia lucrul cc să lucra şi după apusul sorelui nu cutedza nimV a treace pre aprope. Dară. preste puţin, s-au mîntuit locul de dimon., pentru ruga svîntului. postindu-să creştinii cu rugă, cu post cu bdenii. Aşea-i devestevn.c.a de mare na.ntea lu. Dumnădzău.

într-aceastaş dzî, sîntul măcenic Conon Grad.nanul.

Acesta era în dzîlele lui Dechie împărat din Nazaretul Galileei, 5756. Şi, duc.ndu-să de-acolo, mearsă la satul MandonuJ de Pamfiliia. Şi era la un loc ce-i dzîc Carmila, lucrînd o grădină şi trăindu-ş asea viaţa Şi era la obiceaie întreg. Şi ceia ce mearsără să-1 prindză, privitîndu-l în rîs, sinţia sa le-au multamit, sărutîndu-i şi privilînd într-adevăr. Iară ei, spuindu-i cu ce treabă sînt veniţi şi cum că-l pofteaşte ighemonul Puplie. Ic răspunsă: "Ce treabă are el cătră mine şi mai vîrtos că eu sînt creştin?! Chiame-ş pre ceia ce-s într-o credinţă cu dînsul şi partnici legii lui!". Dară ei, legîndu-1, 1-adusără la ighemonul Şi. silindu-l să facă jărtvă idolilor, suspină şi ocărî pre muncitoriul. Şi-i adeveri că va ramînea în mărturiia Domnului Hristos, neclătit nice într-un chin. de-ar păţî ce ş-ar păţî. Pentr-aceaea, i-au bătut pirone în talpe şi l-au silit să alearge naintea carului. Deci, leşinînd şi cădzînd în genunchi, să rugă şi-ş deade în mîna lui Dumnădzău sufletul.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru Marco Monahul, făcătoriul de minuni.

Acesta svînt, fund ostenitori îmbunătăţat, crescut-au şi în sînta Scriptură şi s-au suit şi la nălţîmea schităciei nevoinţei călugăreşt. Şi sămnul acestor două sînt cuvintele ceale de dînsul scrise, că stnt pline de totă îmvăţătura şi folosul şi a minunilor facere ce i s-au dat de la Domnul Hristos. Dintr-înscle să spunem una.

Mîlcomind sinţia sa în ogradâ-ş şi păzîndu-ş ruga şi gîndurile, veni o hiară ce să chiamă vaena' cu ţîncul ci orbu şi ruga pre sîntul, cu chip smerit, să să milostivască să-i tămăduiască orbitura cuconului ei. Iară sîntul, schiopind în ochii puiului şi făcînd rugă, l-au tămăduit. Apoi, pre o dzî, // vaena, jiganiia aceaea, i-au adusu-i plată pentru bine o piialc mare de berbeace. Şi sîntul nu o primiia, pînă nu s-au apucat acea fiară, de-aemu nainte, să nu mai strice oile mişeilor.

Drept-aceaea. de-au fost atîta de milos cătră firea necuvîntăreaţă, dară cît mai vîrtos cătră omeni ce-au fost milostivi, că uniciunea firii cearcă milă, a-ş fi milos om cătră om, că sîntem dintr-o naştere. Şi atîta era de curat sinţia sa, cît să giura preutul mănăstirii că nice dănăoară cu mîna sa n-au priceştuit pre Marco, ce, cînd să apropiia la Sintele Daruri, îl priceştuia îngerul lui Dumnădzău. Şi vedea numai mîna pînă la col cu carea ţînea svînta lingură dc priceştuia pre sîntul. Şi să depărta de holcă şi de griji lumeşti. Şi. petrecînd în podvig 60 de ai, s-au pristăvit cătră Domnul Hristos. Şi era scund la stat. Rareş. Şi capul dinontru avînd. Străluminînd cu darul Sîntului Duh.

într-aceastaş dzî. sînta măceniţă Iroida. Şi pomenirea sîntului măcenic Evloghie de Palestina.

fntr-aceastaş dzi, sîntul măcenic Evlambie.

într-aceastaş dzî, sîntul măcenic Arhelau şi cu dînsul 142 de măcenici de sabie săvîrşiţi.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

INTR-ACEASTA LUNĂ, în **6,** svinţii măcenici 42, cei în Amoriia, Theodor, Constantin, Calhn. Theofil, Vasoi şi cu soţiile lor.

Aceştia era cei mai de Crunte oraşului Araorici. Care, deacă-1 dobîndiră agareanii, luară şi pre aceştia s.nţ în robie, fiind voievodz grec. de rudă mare. Carii nice de frică, nice de dragostea vieţii nice din slăb.c.unea a mulţi ai în robie şi-n ticăloşie, nu ş-au datu-ş cinstea credinţei în Domnul Hnstos. Ce să luptară cu rmnte bărbăteaşte, neimîndu-ş sufletul în nemică păgînesc. Şi aşea mai apoi ned.ndu-ş cred.nţa, le tăiară capetele. Şi voioşi mearseră Ia Domnul Hristos sinţii măcenici

Într-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Arcadie./

Într-aceastaş dzî, preacuviosul Isihie Ciudotvoreţul.

ntr-aceastaş dzi. preacuviosul Maxim ucis cu pietri s-au săvîrşit

ntr-aceastaş azi, preacuviosul Evfrosin, cu apă undată fierbinte adăpat, s-au săvîrşit

ntr-aceastaş dzî. aflatul Sintei Cruci de sînta Elena

ntr-aceastaş dzi, aflatul sintelor cuie a răstignirii,

într-aceastaş dzi. Iulian şi Ewul de sabie săvîrşiţi

Pentr" lor sinte Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTÂ LUNĂ, în 7, svinții CUJ"CAWHHK în Herson' ce-au fost episcopi: Efrain, Vasilis, Evghenie, Agathodor, Capiton şi Etherie". 5796.

La dzeace ani a împăratului Dioclitian, trimițînd sîntul Ermon, episcopul de Ierusalim, episcopi pre la osăbite limbi, să strige credința apostoleaşte prin păgîni şi să mărturisască pre Domnul Hristos, trimis-au şi pre aceştia la Schithii Tavriei: Efrem în Schithiia, iară Vasileos la Herson. Şi, sosînd în oraş, strigînd pocăință şi credință în Domnul Hristos, îl bătură şi-l izgoniră din oraş ca pre un stricători de leagea lor şi de petreacerea bătrînă. Şi să aşedză dinafară, de lăcuia într-o peşteră ce-i dzîc Parthenon. Şi bucurindu-să pentru Domnul Hristos că fu bătut, iară mîhnindu-să pentru orbiciunea necredincioşilor.

Deci, făcînd rugă la Dumnădzău pentru dînşii, îl chemară. Că, murind un cucon a domnului oraşului, astrucîndu-l şi străjuind la gropă, li s-au arătat în vis mortul dzîcînd: "De v-ei voia să înviiu, chemați pre cel strein nemerit ce l-aț bătut cu necinste! Şi să creadeț în îmvățătura lui şi să vă rugați lui şi pentru mine să facă rugă, să mă scol!". Şi feaceră aşea. Şi îmvisă mortul cu ruga sîntului. Şi aşea să botedzară părinții mortului cu toți cunoscuții şi rudeniiie, de să creştinară.

De-aciia, necredincioşii, porniți de jidovi, trasară pre sîntul în drum şi, zmîcindu-l mult cu bătăi, ş-au datu-ş sufletul în mîna lui Dumnădzău.

De-acii, după fîrşeniia sîntului Vasileos, venind la Herson Evghenie şi Agathodor şi Elpidie, că
şi ei era // trimis de episcopul Ierusalimului propoveadnici limbilor, strigîndu-le spăsenie, să sculară 348r
asupră-le necredincioşii de-i legară fără milă şi cumplit îi umorîră.

Trecînd anul lui Macarie, Efrem şi Vasilie, în 6 a lui martie, apoi iarăş, după ai, fu trimis de la Ierusalim episcopul Etherie. Care, vădzînd sirepiia şi ne-nduplecarea nărodului, mearsă la Țarigrad de grăi Marelui Constantin împărat, de-au gonit aceale limbi păgîne din Herson"* cu oşti împărăteşti şi băgă în locul lor creştini să lăcuiască. Şi, întoreîndu-să fericitul Etherie cu mulțamire spre Țarigrad, i-au ținut calea păgînii de l-au necat în apa Dinprului"". Şi acolo ş-au obîrşit măceniceaşte nevoință, în şease aceştiia luni. Şi, trimițînd cetățeanii Hersonului la Marele Constantin rugători, le deade pre fericitul episcop Capiton. Şi, părîndu-le bine creştinilor. Iară păgîni lor părîndu-le rău şi cerşind sămn de credință, să între în foc episcopul şi să iasă nebetejit. Deci episcopul îmbrăcînd svîntul veşmînt şi tocmindu-să cu omorul şi feace sînta cruce şi întră în foc. Şi, zăbăvind cîtva, ieşi neatins de foc şi cu pola felonului plină de jeratec, de să-nspăimară toți. Deci, de ciuda aceştii minuni, să botedzară toți, deaca să-ntorsără către Dumnădzău. Şi, de-acii, la luna dechevrie, în 22, s-au mutat de pre lume către Domnul Hristos.

într-aceastaş dzî, Nestor şi Arcadie, episcopii de Trimithumul Chiprului, cu pace săvîrşiți.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuvios părintele nostru Pavel cel Prostatec.

Acesta dintru svinți părintele nostru, Pavel cel Prostac numit, era plugari, țăran forte nepricepat şi prostatec, dară era şi nehîtru şi fără mînie la fire, ca altul nime. Şi avea muiare cu nărav rău şi curvăreață. Şi tăinuia de către bărbat multă vreame.

Iară într-una de dzîle, venind din țarină fără vreame, cum întră fără veaste în casă, află pre femeaia sa cu altul îm pat. Şi, zimbindu-să rîdzînd, linişor dzîsă către dînşii: "Bine, bine, pre Domnul mieu Isus, nu-m mai trebuie de-aemu nainte! Ce ţî o ține / şi pre dînsă şi pre cuconii! Că eu mă duc şi m-oi face călugăr!".

Şi-ndată să dusă la fericitul Antonie, la pustie. Şi bătu la uşe. Şi, ieşind afară, îi dzîsă: "Cine eşti, frate, şi ce-ț caut pre-acicea?!". Şi el îi dzîsă: "Sînt un strein ş-am venit la tine să mă fac călugăr!". Iară sîntul îi dzîsă: "De 60 dc ai eşti de bătrîn, nu poți să fii călugăr, nice să răbdzi scîrbele şi strîmtorea muntelui! Ce mai bine du-te la obşte, la mănăstire, să-ț afli de-agiuns ceale trupeşti, să trăieşti cu dînşii fără trudă, că frații vor agiuta neputinții tale! Iară eu şedz acii însumi şi mănîncu a cincea dzî şi mai mult flămînd!". Iară el nu vru să-l asculte pre sîntul, ce sili să rămîie cu dînsul. Şi, neputînd sîntul să-l gonească, să-ncuie în chilie şi-l lăsă afară trei dzîle, neieşind la dînsul. Iară Pavel rămasă nemîncat şi nu să dusă. Şi, a patra dzî, silindu-I treaba, deschisă sîntul chiliia şi, aflînd pre Pavel afară, îi dzîsă: "Du-te de-aciia, unche, nu te acolesi, că n-ai puteare să trăieşti cu mine!". Iară Pavel feace: "Nu e putință să mă duc aiurea!". Atunce îl oglindi sîntul de vădzu că nu purta la sine nemică, nice traistă,

* Corsun, Crîm

** Aitherie

*** Crîm

***• Niprul

nice pîine nice apă, nice altă nemică. îi dzîsă: "De vei avea ascultare şi vei posluş. făra c.rteala şi făra fel "U voi dzîce, vei putea să te spăşeşti aciia, iară de nu, vei face ce-ţ vo. dz.ee, m zădar te osteneşti de nu te întorci dincătro ai venit!". Şi răspundzînd, Pavel dzîsă: "C.te .m vei dz.ee tote le vo. face cu osîrdie'" Şi sîntul feace: "Stai dară de fă rugă, pînă o. mearge in nontru sa-ţ aduc lucru! . Ş., înlrînd fericitul în peşteră, îl prăvi prc o ferestruie. Dară el sta nemişcat Apo., dupa al şeapte ceas, sa feace ca o vrascurăde fierbinţeală. Şi ieşind sîntul, îi deade frundze de fin.c şi-, dzisa: Apuca ş. împlcteaşte sărad, precum vedzi că fac eu!". Şi împleti Pavel pînă la al noauă ceas 15 slinjen. de sarad, cu multă trudă Şi-i dzîsâ sîntul: "Rău ai împletit, dcspleteaşte-l şi-l împlcteaşte de la-nceput! . Şi era ncmîncal dc 7 dzîle Şi aceastea Ic făcea svîntul să i să supere lui Pavel, să să ducă de la dînsul. Iară Pavel, cu lungă răbdare şi cu nevoinţa, despleti săradul şi iară l-împleti cu multa locmala şi o- // sîrdie, de s-au minunat sîntul. . . . . .

Şi umilindu-să, îi dzîsă într-apusul soarelui: " Papie, adecă moşule, vrea-vei să m.ncam o bucală dc pîine?". Iară Pavel dzîsă: "Cum îţ parc, părinte?!". Acesta iarăş mai mult plecă pre bălrînul şi, puind masă, pusa palru bucâţcale de pîine, una penlru sine ca de 6 unghii, iară moşneagului hei bucăţi. Şi. înccpînd Antonie psalomul, ca să ispitească şi-ntr-aceasta pre Pavel, i-au cîntat de două ori şease. dzîcînd tot acclaş psalom. Iară Pavel să ruga camai cu osîrdie cu svîntul. Şi dzîsă părintele către Pavel: "Şcdz la masă şi ia aminte să nu te-alingi la bucale!". Şi, făcînd porunca aşea cum i-au dzîs, îi dzîsă sîntul. "Scolă-te de-ţ fa ruga şi vei adormi!". Iară Pavel neîntindzîndu-să la mîncat, feace aşea. Iară cînd fu la miadzănopte, să sculă Antonie la rugă şi sculă şi pre Pavel. Şi întinsă ruga pînă la al nouă ceas dc dzî. Iară cînd fu sara tîrdzîu, la cinăoară, puind Antonie o pîine de mîncă şi de alta nu să atinsă. Iară Pavel mînca camai rar şi nu fîrşisă încă o pîine. Şi, deaca o firşi o pită' şi dzîsă Pavel: "De vei mînca şi tu, mînca-voi şi eu!". Şi Antonie feace: "Mie-m iaste destul, că eu sînt călugăr!". Şi Pavel dzîsă că: "Eu încă voi să fiu călugăr, destulu-mi-i şi mie!". Şi să sculară de cîntară ruga. Şi, dormind puţinei, iarăş să sculară dc-ncepură a cînta. Şi, deacă să feace dzuă, l-au mînat în pustie să îmbie îm pregiur şi a treia dzî să vie.

Veniră neşte fraţi la părintele, iară Pavel căuta să vadză ce trebuie să facă. Şi sîntul îi dzîsâ: "Shijeaşte fraţilor tăcînd, neispitind nemică, pînă cînd vor purceade!". Şi, împlîndu-să a treia dzî de cînd n-au mîncat Pavel, iară fraţii îl întrebară: "A ce taci?". Şi el, nerăspundzînd, îi dzîsă svîntul: "Grăiaşte cu fraţîi!". Ş-au început a vorovi cu dînşii.

Iară într-una de dzîle, aducînd oarecine un olu de miiare svîntului, o vărsă gios şi dzîsă sîntul lui Pavel: "Strîngc cu lingura miiarea şi caută să nu să isprăvască ceva dintr-însă!". Şi, făcînd aceasta slujbă nu s-au mîhnit nice liac, nice s-au schimbat, altă oră i-au poruncit să tragă apă şi să o vearse, ftră lucru, totă dzua.

Şi, alteori, / îl punea de-ş descosea rasa şi iarăş o cosea. Şi, vădzînd sîntul câ face tote cumu-1 îmvăţă, ne-ndoind, necirtind şi neprigetînd, îi dzîsă: "Vedzi, frate, de poţi să faci aşea în tote dzîle, rămîi cu mine! Iară dc nu, tc du dincătro ai venit!". Iară Pavel îi dzîsă: "De ai să-m arăţi ceva mai mult nu ştiu, că cealea ce-am vădzut pînă aemu le voi face Iote lesne!". Aceasta posluşanie au dobîndit fericitul acesta, pînă ce-au dobîndit dar şi asupra dracilor a-i izgoni. Şi-ncredzîndu-să marele Antonie, l-au ţinut la sine o samă de vreame. Dc-acii, făcîndu-i o chelie, l-au aşedzat acolea să înveaţe a cunoşte vicleşugurile dracilor, să să lupte împrotivă-le. Şi, trăind sîngur un an şi minuni dobîndi a face. Şi lui Dumnidzău cum să cade slujind, s-au mutat la sălaşele ceriului.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

vi f^TR-ACEASTĂ LUNĂ, în 8, preacuviosul părintele nostru Theofilact, episcopul dc Nicomidiia, in 6332.

Acesta fericit ere dc la părţile Anatolului. Şi, petreeîndu-ş viaţa de mic din providenţiia Iui Dumnădzău .cş. de-acolea la Ţarigrad. Şi, adunîndu-să cu ispravnicul celora ce slujăsc la boierii impărtteşu, dc le dzîc lătineaşte dCBCpHTHCh, de dau slujbele.

T !?Tar" i c . marele pravoslaviei străluminătoriu. Carele fu ales de Dumnădzău patriarh
I^fc Si ?bIn& VOie SCaUnul Stătu într"a lui loc Pavel Chiprineanul, lumina pre
caSn re ST tn n ?. nUnalU L a?.?r^ feaC€ mănăStire aProPe de 6irla Mării Neagre- Şi"? f<*ce
sioresurLISf v *'P-r ,ha"- d6acale Şliu bunătătile> '-au ,uatla «*» » cea de rugă.
NieoSiaTÎ b^7s,V\' tei ep,SCOpi Pre MihaU in Sinade iară Pre fericitul Theofilact în
comidua. bunĂtat'le '"' multcce-a" «cut sinte besearici şi bolniţe // şi milostenie la săraci!

• li dris* Amonit "Pappic, minlnca ş-alti pline !"

Dară atîla de milos cîl mergea la cei bolnavi de-i spăla cu uncrop cu mîna sa şi-i ştergea pre acei belcagi, stricaţi de rane şi stricaţi dc punoic.

Şi, deaca s-au sfirşil marele Tarasic Patriarhul, luminînd **19** ani, stătu în scaun înţăleptul Nichifor Patriarh. Atunci s-au făcut o tîmplare grea de lacrămi. C-au încăput spurcatul Leon Armenie, acel urii lui Dumnădzău şi creştinilor, carele îndată s-au pornii asupra svintelor iconc. Şi, oblicind patriarhul Nichifor, luă cu sine arhiereii, prc Emilian dc Chizic şi pre Evthimic dc Sardeon şi pre Iosif de Solun şi pre Evdoxie de Amoriia şi pre Mihail de Sinade, cu alţîi mulţ şi prc fericitul Theofilact şi mearsă la acel lepădat de leage tiran. Şi naintea lui adusără multe cuvinte svinte din svînta Scriptură. Dară el, ca o aspidă astupîndu-ş urechile, n-au vrut sâ-nţăliagă. De-acii, fericitul Theofilact îi dzîsă: "Vădzu-te că calci răbdarea lui Dumnădzău şi dălgotărpcniia. Dară ţ-va veni curund cumplită stricătură şi răsîpă de holbură şi nime nu tc va scote pentru cuvintele aceastea!".

Dară spurcatul, împlîndu-să de mînie, au izgonii pre toţi. Şi i-au trimis la închisori pre svîntul Nichifor la ostrovul Tasul, iară pre fericitul Mihail dc Sinade la Evdochiada şi pre alţîi pre aiurea. Iară prc svîntul Theofilact în Strovila cetate carea-i supt pusorea Chiverrotonilor, lîngă Tăiatei. într-aceaea rabdă sîntul acesta ispoveadnic 30 de ani. Şi s-au răpăosat cătră Domnul.

De-acii, preste puţîntei ani s-au potolit ircasele ercticeşti ş-au luminat pravoslaviia în dzîlele svintei împărălcase avgusta Theodora şi fiiul ei Mihail. Şi sîntul patriarh Methodie atunci adusără svintele moştii a prepodobnicul părintele nostru Theofilact de la izgnanic la Nicomidiia, de le pusără în sînta dc dînsul făcută besearica.

Acesta fericitul Pavel de Plusiada, Mărturisitorul, au fost în dzîlele iconoboreţîlor. Ş-au însuliţat cu dumnădzăieşti cuvinte ca cu neşte săgeţi pre ceia ce să turba asupra sintei Besearici şi pre ceia ce strica tăriia legii şi răsîpiia sintele icone, de / răsîpiia podoba şi cuviinţa sintelor besearici, sprejenindu-i şi întrebînd cu răspunsuri tari din sînta Scriptură, pentru sînta iconă a Domnului Hristos. Suferi izgnanii şi urgii şi greale nevoi. Şi aşea bine şi vitejeaşte biruind, deade cu pace sufletul la Dumnădzău.

De la svîntul împărat cel dintîi a Ţarigradului, Marele Constantin, au împărăţît în Ţarigrad 87 de împăraţi. Şi dintr-înşii, deaca trecură de la Constantin sîntul 33 de împăraţi, stătu Leon Isavru, întîiul iconoboreţ înşelat dc neşte jidovi astrologi. Şi mull I-au dojenit sîntul Gherman Patriarhul din sînta Scriptură şi nu vru spurcatul. Acesta au făcut pre Amira de Damasc de-au tăiat mîna sîntului loan Damaschin, la dechevrie 4.

Şi, după dînsul, spurcatul său fiiu Constantin Cufuritul. Carele s-au cufurit în scăldătorea botedzului. Şi, murind cumplit, cu pedeapsă amară, s-au potolit gona de pre svintele iconc al 37 împărat Constantin cu Irina maică-sa, de-acii, Nichifor şi Stavrachie şi Mihail Rangave. După aceşti 5, iară stătu un spurcat de iconoboreţ în dzîlele svîntului patriarh Nichifor. Carele aşijdere l-au dojenit şi pre acesta şi nu vru să să pocăiască, carele peri rău cîntînd "KJT4B4CIM E'hClv upfc BKopuuiA iUOBO«»[2]"(că era cîntăreţ de cînta bine). Şi atunce, în dzua de Crăciun, îl tăiară în besearica Leon Armenie, al doile iconomah, şi fiiu-său, Mihail Hîrcavul Travlos. Şi Theofil, bărbatul sintei Theodorei. Carea, după mortea lui, cu fiiul ei Mihail, au adus svintele icone la cinste lui Dumnădzău în sînta besearica şi s-au tăiat de-aluncea iconoboreniia dc la împăraţi. Ş-au odihnit creştinii de la 46 de împărăţîie pînă la 87 de împărăţîie, la Constantin Paleolog, cînd au luat turcii: 36 de-ntîi şi 40 de-apoi. Numai acei 6 ce dzîsăm au fost iconoboreţi.

Dară aemu nu demult, o sămănară Calvin şi Liuther prin Ardeal şi neamţi, două fealiuri de eretici, calvinii şi liutcranii. Precum feaceră aşea îş şi aflară plată dc la Dumnădzău concenire, vieţii sale.

într-aceastaş dzî, pomenirea svîntului apostol Ermos. // Carele pomeneaşte svîntul apostol Pavel în *Poslaniia călră Rîmleani.*

într-aceastaş dzî, svîntul măcenic Dion dc sabie s-au săvîrşit. Cuviosul Dometie cu pace s-au săvîrşit.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşle şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, în 9, svinţii 40 de măcenici în Sevastiia ce-au mărturisit. Leat 5820.

Aceşti svinţi cm din osăbite moşii pureedzînd. Şi să afla la o ciată voinicească de oste. Iară pentru mărturiia Domnului Hristos fură scoşi la-ntrebare. Şi, ne-ndupleeîndu-să să jărtvască la idoli, întîi fură giudecaţi să-i bată în obraz şi-n gură cu pietri. Şi-ntorcîndu-să pietrile, lovna prc_ ucigaşi. De-acii, îi băgară goli într-un iazer, în vreame de ger, totă noptea. Şi unul de dînşii, îndragindu-şi

. r ... fn.r.... fcrcdcu cc cra acolo găini. Şi cît au dat dc căldură s-au topit. Iară unul clin

Ş^nTdiîcununi ncavînd Ic*. Iară lăcîndu-sâ dzuâ. leşina să sinţii. numai cc sa vedea ca sufla ,nca. *ite* icii rrîniîindu-lc fluicrilc piciorclor. si aşea dobindira cununa mărturiei.. . . . .

că li-i drag a muri pentru Domnu. I Iris.os. Că unul tîiiar ce mea era cu sullct sâ gîndi tiranul ighcn.on că-1 va înşela dc-l va în.orcc. Dară ma,că-sa ţcm.ndu-sa ca era forte **.mî** Vî i rr . » nu sic iniva sparic şi s-a scăpa dc soţii. Şi să ţînea lot dc dinsui, dz.c.ndu-.: ' Fiiul **ę'** dulce lliule dc-aemu Tatălui ceresc iacâ-ţ iaste gata într-agiutoriu Domnul Dumnâdzâu! De acn.u mi tc -i mai tîlni nice o trudă, că să trecură tote, că Ic-ai biruit tolc cu bărbăţîia ta! De-acmu .-va hi bucurie dulceaţă, iuşiirarc şi veselie! Carile t-ii îndulci împărăţînd cu Hristos ş.-mve, fi ş. ruga către Svinţia sa pentru mine maică-ta!". Şi aşea svinţii cu fluierele frmte deaderaş sufletele lor Iu. Dumnădzău. .. , ...

lari / slujitorii, aducînd cară şi-ncărcîndu-le trupurile svinte, Ic adusara la marginea pinului cc era acolea aprope. Cc. vădzînd prc acel tinircl cc-i cra numele Mclilon că încă răsuflă, îl lăsară să învie Iară maică-sa. vădzînd c-au rămas însuş, socoti că i-i ca o morte şi lui şi şic de s-a scăpa hiiul ei dc la svinţi. Şi. lăsî'ndu-ş ca slăbiciunea şi uilîndu-ş durorile ceale de maică, îl rădică în umerc-ş şi-l ducea după cară, gîndind că aluneca mai vîrtos va fi viu cînd l-ar vedea mort. Deci, ducîndu-1 în umerc-ş maică-sa. s-au răpăosat. Şi aşea scăpînd din grije maica şi bucurîndu-să forte cu dulceaţă de lîrşcniia lui. adueîndu-ş mortul, prc iubitul ei fiiu, la locul unde descărcară trupurile svinţilor, l-au pus deasupra lor, în număr cu alţi, pentru să nu fie despărţit nice trupul de la trupurile, ca să-i fie şi sufletul împreună cu svinţii.

Şi. făcînd foc marc slugile dimonilor, băgară svintele moştii în foc. De-acii, zavistuindu-le creştinilor pcniru svintele moştii să nu-ş ia dinlr-înscle, le aruncară în pîrîu. Dară toluş, din socoteala lui Dumnădzău, le-au abătui apa la o rîpă şi, luîndu-le creştinii, le-au dăruit dar nefurat de bogăţîie iubitorilor măccniccşti. Şi să face praznicul svinţiilor sale în svînta mărturiia lor ce iaste lîngă acea de aramă, cc să chiamă Scxapilon.

într-aceastaş dzî. pomenirea cuviosului şi purtătoriului de Dumnădzău şi ispoveadnic Pavel, episcopul dc Plusiada.

într-aceastaş dzî. sîntul măcenic Urpasian şi sîntul Tarasie şi Chesaric, fratele sîntului Grigorie Bogoslov. sinţii măcenici moşul, moşea, tatăl, maica şi doi ficiori de sabie săvîrşiţi.

Pcntr-a lor svinlc rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, în dzeace, svîntul măcenic Codrat şi cu dînsul Chiprian, Anect şi Crischcnt. Leat 5756.

Aceştia cra din Corinth, în vremilc lui Dechie şi a lui Ualerian şi Iason, ighemonul de Ellada. // Iară CondraL rămîind forte mic de la maică-sa sărac, să hrăniia preaslăvit de la Dumnădzău, că veniia un nuoraş de-i da hrană. Şi, deacă crescu vonic, să împritenіră cu dînsul aceşti sinţ, unul dintr-o parte, altul dintr-altă parte veniţi. Cu carii fu prins pentru mărturiia lui Hristos. Şi, bătuţi cumplit, le tăiară capetele.

Intr-aceastaş dzî, preacuviosa Anastasiia Patrichiia.

In dzîlele împăratului Iuslinian s-au aflat orecare femeaie în Ţarigrad, anume Anastasiia, avînd frică la Dumnădzău. Fiind din părinţi bogaţi şi de rudă mare. Carea, fiind patrichie împăratului, întîia avea in sine frica lui Dumnădzău. Să purta în poruncile Svinţiii sale şi avea o bunătate fîreşe şi multă blindcaţc. cit sa nişma **şi** să slidiia de faţa ei pentru bunătăţi şi tocma împăratul.

Iară dc vreame cc sămănătoriul cel de neghine are pururea nărav a zavislui şi a ocări binele şi a ^v^.Pa/imC]a-0dihn'ală; fu Şi Mrîhnhăcu râu de im Părăteasa. Şi, cunoscînd rîhna din orecine adevărata dumnadzaiaşte înţăleaptă, dzîsă întru sine: "O, Anastasio! De vreame ce s-au făcut prilejul *x Z i 2 Z T* b,nc'.P.,!.lc-«isufletul «*• ?i vei scote şi pre împărăteasa din dobitoceasca rîhnă şi -vc. dob.nd. ş, ţ,c imparăţna ceriului!". Şi, deaca s-au sfătuit într-aceasta însăş, plăti o corabie Şi TnEulTeaT V-UlilC'alalahă lăSînd' Să dUSă 13 Ale*-*riia. *9U* *indu* '* Pempton o

Ts Pîn S.'TcUrT^'T™'ş-'T' aCO'O ?S nCVOind Să P,ăteaSCă lui D^nădzău. La care loc ş, pînă astădzi să cruţa mănăstirea ei, ţ..ndu-i numele, că-i dzic mănăstirea Palrichici

şi i-au pus numele Anastasie Evnuhul, adecă "Scopilul" sau "Hadînbul". Şi, băgîndu-**o** intr-o peşteră, departe dc la lavra / sa, o au închis acolo, dîndu-i pravilă şi învăţîndu-**o** să nu mai iasă afară din chilie, nice să margă nime cătră dînsă, îmvăţînd un călugăr de-i ducea dănăoră în saptămîna o cană de apă şi o punea dinafară dc peşteră şi să-ş ia molitvă să să întorcă.

Deci, acolo petrecu acel suflet dc adamant şi bărbătesc douădzăci şi opt de ai, neieşind şi ţîind pravila stareţului neclătită. Şi **ce** minte sau cc limbă pote să gîndeaseă sau să spuie şi să scrie dumnădzăicşlile bunătăţi ale ci, în acei 28 dc ai?! Carile ca însăşi aducea în tote dzîle la Dumnădzău lăcrăma, suspinile, plînsurile, bdeniile şi ruga, statul în piciorc , metaniile şi postul şi, mainte de tote, şi cu tote războiclc şi năvăliturile dimonilor, dulceţilc trupului şi vicleane gînduri şi alte ca aceastea! Dară aceasta înspăimadză pre totă mintea şi tot cugetul să să facă aceasta cu totul! Să nu-ş iasă tote dzîlele atîţa ai, femeaic sinclitică, giupîneasă aşea de mare! Carea petrecea pururea cu împărăţîia, deprinsă cu mulţîme de glote!

într-aceaslea în **Iote,** agonisîndu-să cu podvig bun, să feace vas Svîntului Duh. Şi, cunoseîndu-ş sfîrşeniia, au scris în hîrb cătră părintele, dzîcînd: "Părinte cinstite, ia-ţi de pripă pre ucinicu-tău ce-m aduce apă şi ciniile ceale dc-ngropat şi vino de vei îngropa pre Anastasie Cajenicul!". Şi, deaca le-au scris aceastea, le-au pus la uşea peşterii denafară. Iară stareţul prin videnic din vis pricepîndu-le aceastea, dzîsă călră ucinic: "Aleargă tare, frate, la peştera unde iaslc fratele Anastasie Evnuhul şi caută denafară dc uşea peaşterii! Vei afla un hîrb scris , ia-1 şi vino mai de sîrg la noi!". Şi mearsă de adusă. Şi deacă ceti, stareţul plînsă. Şi, luînd de pripă pre ucenic şi îngropăciunile, mearsă. Şi deşchidzînd peştera, aflară pre eunuh bolind de fierbinţeală. Şi, cădzînd la pieptul lui bătrînul, plînsă grăind: "Fericit eşti, tu, frate Anastasie, că, adueîndu-ţi aminte pururea de-acesta ceas, ai nebăgat samă peminteasca împărăţîie! De-acmu te rogă şi pentru noi cătră Domnul!". Iară ea: "Mie mai mult, o, părinte, îm trebuie ruga a mulţi într-acesta ceas!". Şi bătrînul dzîsă: "De-aş hi apucat eu nainte aş hi rugat pre milostivul // Dumnădzău!". Şi, rădieîndu-să de şedzu pre rogojiora ei, sărută capul stareţului, făcîndu-le rugă. Şi, luînd stareţul prc ucenic, l-au aruncat la piciorclc ci, dzîcînd: "Blagosloveaşte pre ucenicul mieu, pre fiiul tău!". Iară ea dzîsă: "Dumnădzăul părinţilor miei Ce mă aştepţi într-acesta ceas a mă despărţî dintr-acest trup, Acela ce cunoşti îmbletele meale într-această peşteră pentru numele Tău şi a mea neputinţă şi ticăloşie, odihneaşte duhul părinţilor prc dînsul, cum ai odihnit duhul lui Ilie pre Elisec!". Şi, întoreîndu-să evnuhul, dzîsă călră stareţul: "Pentru Dumnădzău, părinte, să nu vă apropiiaţi de îmbrăcămintele meale şi sâ nu priceapă nime taina mea!". Şi, priceştuindu-să de Svintele Daruri, dzîsă: "Da-ţî-mi acea în Hristos peceate şi vâ rugaţi pentru mine!".

Şi, căutînd spre răsărite, străluci cum luceaşte o strălucore în peştera ei faţa ei. Şi, făcîndu-şi sămnul svintei cruci, dzîsă: "Doamne, în mînule Tale dau sufletul mieu!". Şi aceasta deaca dzîsă, răpăosă.

Şi săpară denaintea peşterii, să dezbrăcă stareţul de o haină ce purta, dzîsă ucenicului: "îmbracă pre fratele, fiiule, preste acealea ce-i îmbrăcată!". Şi, îmbrăcîndu-o fratele pre fericita, i să iviră ţîţîşorcle ca neşte frundze uscate. Şi n-au dzîs ncmică dc-aceasta cătră stareţul. Apoi, deacă obîrşiră pogrebaniia ei, pugorîndu-să, dzîsâ ucenicul: "Cunoscut-ai câ eunuhul era femeaie?". Iară stareţul răspunsă: "Cunosc şi eu, fiiule! Ce pentru să nu să răsune şi să să cunoscă pretutinderca, pentr-aceasta o am îmbrăcat bărbăteaşte şi i-am pus numele Anastasie EVnuhul! Pentru să nu o ochiască, că multă cercătură de la-mpăratul s-au făcut pentru dînsa prin tote oraşe şi locuri şi, mai vîrtos, în părţile aceastea. Dară iată că cu darul lui Dumnădzău s-au ferit prin noi!". Şi, dc-acii, spusă stareţul de-amănuntul ucinicului viaţa ei.

într-aceastaş dzî, svîntul Marchian cu leamne stîlcit s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî, de KHptOfUCXd pomenirea acathistului, adecă "mulţămitoriul praznic a Preacistei Dumnădzău-Născătorci cc-au izbăvit Ţarigradul de limbi".

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. /

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, ÎN **11,** preacuviosul părintele nostru Sofronie, patriarhul de Ierusalim.

Acesta marele a besearicii luminătoriu era din Ţara Finichiei, de la Livanostefanon, iară din cetate din Damasc, ficior a blagocistivi şi întregi la-nţălepciune părinţi. Pre tatăl îl chema Plintha, iară pre maică Mirtts. Deci din acicea împreunînd cu bunătatea firii nevoinţa, ş-au dobîndit prc deasupra de fire tote ştiinţele. Şi încă lăcuind în Damasc, cutriera tote bunătăţile ce să făcea la pustiiuri.

De-aciia, mearsă la ograda Marchii Theodosie întru carea cu tăcearea petrecînd, vorovind în singurătate lui Dumnădzău, ş-au intăritu-şi inema şi mintea cu chititul dumnădzăieştilor Scripturi, prădind tot cugetul după ascultatul lui Hristos. De-aciia, dorind mai multă învăţătură şi filosofie, mearsă la marea cetate Alexandriia. Şi aflind pre un orecare vreadnic la cuvînt om, anume Ioan, plin de totă înţălepciunea şi priceaperea, să feace împreună lăcuitori şi-mpreună sălăşluitori cu dînsul şi de aceeaş petreacere şi gînd, luînd de dînsul învăţături şi dîndu-i celuia de ale sale. Că l-au tămăduit la ochi de patimă de cursore, de la svinţii Chir şi Ioan şi-i cerşură plata isţealeniei ce i-au dat, să scrie minunile ce să fac de la dînşii în tote dzilele. Care lucru au şi făcut.

De-acii, s-au făcut şi episcop Ierusalimului pentru a sa îmbunătăţată viaţă. Şi, cădzind svînta ... mearsă la Alexandriia, la svîntul Ioan cel Milostiv, ce
CCtaiC icrusunm ui IMIIIU ,->|.uiv...,..v,. , , . .
chevernisiia apostolescul scaun. Carele, trecînd la fericita odihneală. au făcut aceasta cazanie, de-au spus nepovestitul a lui visteariu dc milostenie şi naltul pctrcaccrii lui, cu cuvînt dc pohvalenn, plîngînd şi ci forte prc acel fericit.

Dc-acii. intorcîndu-să iarăş la sînta cetate, nu sâ potc spune cu cita gnjc şi truda păştea şi chivernisită besearică ce i s-au dat. dc vreame că nu ş-au dat nemică somn ochilor, nice dormilarc gcanclor. căce câ n-avea războiul // numai asupra dimonilor, ce şi asupra ereticilor. Pre carii prăvâlindu-i şi-nfrunlîndu-i cu scrisori şi cu părinţăşti învăţături şi cu a sale didăscălii, îi făcea de nemică

Lăsat-au ş-altc multe vreadnice de cuvînt şi vreadnice dc pomenit scripturi în sînta Besearică. Carile îmvăţă dircptalca vieţii ş-a pctrcaccrii în Dumnădzău. Intre carile iaste şi poveastea ceii dc-ascamcnca cu îngerii în femei Măriei Eghiptcancci. Carea s-au nevoit din sus de omeneasca fire cu nevoinţe postniciei. Acesta sînt, bine şi cum place lui Dumnădzău vieţuind şi prc alţîi îmvăţînd şi rost lui Hristos dobîndind a fi şi chivernisind cu preacuviinţă data lui turmă, în trei ai, cu pace la Dumnădzău s-au mutat.

Intr-accastaş dzî, prestavlcniia sîntului Evthimic, arhiepiscopul dc Novgorod, Ciudotvoreţul. Leal 6966

fntr-aceastaş dzi, pomenirea cuvios părintele nostru Pionie, prezviterul de sînta Besearică zmimilor.

Acesta era preut sintei lui Dumnădzău besearici în Zmirna, în vremile lui Dechie împărat. Şi fu prins depreună cu alţii. Şi. întîi, fu adus la Polemon Neocoric. Cu carele au venit în vorovă pentru blagocestiia, cu răspunsuri din Scriptură şi cu istorii. Şi dă credinţă şi adeverinţadză din cealea cc-au fost şi ce or să fie şi cum Dumnădzău va să cearce cu focul lucrurile omenilor. Şi aduce la mijloc pentru adeverinţarca îmfocatcle picuri ploi de foc cu carea au ars Ţara Sodomilor şi vărsăturile ceale dc foc cc să află la cîteva locuri dc cură foc din pămînt.

De-acii, fu adus sîntul la Elpidie Cneajul ce era la un scaun cu Neocor, apoi îl adusără şi la Candilian Anthipatul. Şi i-au datu-i fîrşenie dc foc. Aşea ş-au împlut svînta nevoinţa întru Hristos. Şi i să face săborul în Dithostroton.

într-aceastaş dzi, preacuvios părintele nostru Gheorghie Bogonoseţ şi facătoriul de minuni, celui dc la Ipatiia, cc-i dzîc Novoiavlen.

[ntr-aceastaş dzi, pomenirea svinţilor măcenici Trofim şi / Thal den Laodichiia, mărturisiţi.

In dzîlele lui Maximian şi Dioclitian împăraţilor, fiind Asclipie ighemon în Laodichiia, s-au ut gonă prc creştini. Şi. prindzînd pre svinţii Trofim şi pre Thal pentru mărturiia lui Hristos, i-au impr DSCatl-i n r niplri mult ^ooo. Şi opuîinului Dumnădzău, rămasără neobteşiţi. Aceasta deaca o vădzură cniajul şi ceia ce era cu dînsul, să stidiră cu bună stideală şi-i lăsară să trăiască puţînel fără cazne. Şi, iarăş pirindu-i, astătură la giudeţ. Şi, mărturisind pre Domnul Hristos Dumnădzău adevărat denaintea tuturor şi ocărînd idolii şi înfruntînd pre tiranii, i-au pornit spre mînic. Drept-aceaea, spîndzurindu-i goli la un lemn, le strujiră carnea cumplit. Iară sinţii, rugînd Dumnădzău şi pre elini ocărind, feaceră de să porni spre mînie turbată cneajul.

Deci au socotit ş-au îmvăţat să-i spîndzure la cruce. Şi, ducîndu-i la acela loc, mearsără după dînşii multă mulţime de nărod. Şi, răstignindu-i, ei făcea rugă la Dumnădzău de pre cruce. Şi vorovîia cătră nărod de folosul sufletesc. Iară nărodele să-ndesa să să atingă la sintele lor trupuri.

Alţii lua picuri de sîntul lor singe, alţii din giolgiuri, altul inel şi de alte ce să tîmplasă la svinţi. Ş-luară de blagoslovenie şi de isţealenii. Atunce svinţii, blagoslovind pre toţi şi luîndu-şi iertare, deaderă la Dumnădzău sufletele lor svinte.

Şi ncşlc creştini, luîndu-lc svintele moştii, ungîndu-le cu mirosuri şi înfăşindu-le în giolgiuri curate, lc culcară în sînta besearica.

Iară femeaia cncajului Asclipic, tocmind cu mirosuri scumpe racla svinţilor măcenici, au întins deasupra ci un acopcrcmînt scump. Şi orccarelc Roşim şi Artemie, omeni dumnudzăreşti şi credincioşi, dintr-o cetate cu svinţii, luînd mai apoi racla cu sintele moştii şi adueîndu-ă la oraşul lor, Slratonicul, o mînă afară dc-acolo, o aşedzară la Pelrocopiia.

într-aceastaş dzî, adusul svintelor moştii la Ţarigrad a sîntului măcenic Epimah.

Penlr-a lor svinle rugi, Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte. //

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, ÎN **12,** pomenirea cuviosul părintele nostru Thcofan Ispoveadnicul de Saggheriana.

Acesta cra născut din tată Isaac şi din maica Theodoti. Şi, murind tată-său, l-au crescut maică-sa în domnie unde era dc o chivernisiia Aeghcopelaghitilor. Crescu de 12 ai. L-au însuratu-l maică-sa, fără voia lui, că cl iubiia la călugărie.

Deci, iubind curăţîia s-au vorovil şi s-au învoit cu fata de-au trăit în curăţîie făcînd podvig cu rugă amîndoi la Dumnădzău, nopţîle preveghind .

Şi oblicind Leon împărat Iconoborcţul şi tatăl fcatii, îi supăra să lc strice gîndul cel bun. Şi-l trimisă împăratul să stea să facă cetatea Chizicului. Şi mărgînd cinstitul, acesta păzî de feace cu a sale cheltuiale treaba împăratului. Şi era atuneca dc 21 de ai cînd împăratul muri şi socru-său, de să mîntui dc dînşii, nu numai el, ce şi lumea.

Şi, luînd sţcptrurile împărăţîiei Irina împărăteasa, atunce aflînd vreame pre voie tinirei, împărţîră avuţîia lor la săraci şi la mişei şi-ş slobodzîră robii. Şi prc dînsă o călugări la mănăstirea Pringhipului, puindu-i numele Irina, că dc mirenie o chema Megalusa. Iară pre sine s-au călugărit la mănăstirea ce-i în muntele Singrianicheilor, ce-i dzîc Polihthronion. Şi n-au mai suferit să mai domnească, ce să aşcdză la chilie. Să hrăniia din osteneala sa, că era scriitoriu caligraf.*

De-acii, mearsă la ostrovul lui Calonim, carea o făcu el, dc şedzu 6 ai. Şi iarăş veni la postrig. Iară la 50 de ai a vîrstii sale, i-au venit bolă dc piatră în beşică şi-n rărunchi şi dinlr-accastă cumplită bolă dzăcu totă viaţa sa în pal.

De-acii, luînd împărâţîia Leon Armenie şi-l poftti dzîcînd: "Vino dc fă rugă pentru noi că purceadem la oste asupra barbarilor!". Şi sînlul ncputînd mcarge cu carul, de bolă, mearsă cu corabiia la Ţarigrad. Şi faţa acelui spurcat n-au văzut că i-au poruncit: / "Aşea de te vei pleca să faci cum te voi ruga, ţ-voi face mult bine şi mănăstirii tale. Iară de nu mi-i asculta, tc voi spîndzura într-o furcă, de s-or îngrozî şi alţîi de tine!". Iară svîntul mărturisitoriu dzîsă: "Nu-ţi cheltui avearea vistearelor, ce găteadză-ţ lemnul furcii sau şi focul! Că eu aceasta doresc să moriu pentru liubovul Domnului llrislos!".

Aceaslea audzînd acel fără omenie, l-au datu-l pre mîna unui Ion Farmăcătoriu. Carele să lăuda şi să nălţa cu înţălcpciunea, dară el era plin de spurcata crese a iconobornilor, gîndindu-să câ va-ntorce pre svîntul la strîinbătură lui. Carele îmvăţasă în Ormisda de mănăstirea svîntului Serghie şi Vacho, ce-i lîngă curtea împărătească. Şi, întrebîndu-să cu fărmăcătoriul şi biruindu-l şi lovindu-l cu înţălcpciunea, arătînd nemutarca ghidului său, l-au trimis ruşinat şi mîniat la nebunul tiran, defăimat mai rău de un prostac şi ne-mvăţat, pre rilorul acela ce să ţînea înţălept şi-mvăţat. Carele, deaca întră la-mpăratul, feace: "Mai lesne-i, împărate, să domoleşti herul cu ceară, decît pre acesta să-l întorci!". Şi, audzînd tiranul, l-au închis în curţîlc lui Elcvtherie cu straje, să nu lase nime sâ-i slujască, ţîindu-12 ai într-o căşcioră întunecosă, în tote dzîlele supărîndu-1. Şi, ncputîndu-l pleca nice cu închisorea, l-au trimis în Ostrovul Samotrachiei. Şi, trăind şi acolo 23 de dzîle, s-au răpăosat cătră Domnul, dumnădzăriaşte, lăsînd multe blagoslovcnii ostrovului şi isţealenii.

într-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Grigorie, papa de Rîm.

Acesta era în dzîlele lui Iustinian împărat. întîi călugărindu-să, de-acii, şi egumenind la mănăstirea sîntului apostol Andrei, ce-i dzîc Clioscavre. De-acii să feace şi arhiereu cu sorţi şi cu voia lui Dumnădzău, iară nu din tîmplare, precum mai gios vom spune.

Că încă pînă era trăind la mănăstire şi scriind în chilie şi cumuş scriia numai dc năprasna, astatu nainte-i un necat de corabie şi păgubii, plîngînd şi rugîndu-l să-l miluiască. Dară nu cra //om cum sa vedea lipsit acela ce s-au necat, să aibă nevoie. Ce era înger acela, pentru să-i vădească mila şi hbovul dc la inema lui. Că i-au venit şi în două şi-n trei rînduri şi nu l-au lăsat cu deşert, pma nu i-au mai

* Aoepo mcEUh

rămas nice un ban de aur sau de argint svîntului, de i-au datu-i si un vas de argint a mănăstirii, de prostea ml i Deci. dcaca stătu arhiereu ai arătînd către mişei om-dragostc îmvăţă la masa sa to cte S ZL Dam lui i să vădea şi al trcispreacele, nevădzîndu-l alţii.lara sîntului de pre ch.pu , dc prvT,lS,I i să vedea osăbi. decît alal,îi doispreacc. Deci. opr ndu-l şi mtreb,ndu-l cumu-l iamă M ne- . i-au răspuns,,-i că nu sâ cade să-i aud* numele, că-i minunat. Numa, cc ,-au spus ea " g e r u l cel trimis de la Dumnădzău. cînd i-au cerşut milă de i-au da.u-i. Ş. .aste poruncit sa fie mirurca cu dînsul să-l ferească.

Acesta svînt să feace iscusii în tolă înţălepciunea şi scriptura. Lasat-au In svmta bcscarica multe scrisori carile apoi s-au scris prc limbă clincascâ, încheiate nu numai cu omeneşti gînduri şt illoghismuri dc in|ălepciunc a cuvinte, dară şi cu Duhul Svînt. Precum apoi, dupa pr.stavirea sinţii, sale au povestit Petr. arhidiaconul lui, spuind c-au văzut o porumbiţa alba at.ng.ndu-. la rost c.nd şedea dc seri ia. ca cum îi vrea spune. Şi să îndemna la scrisorc.

Şi mărgînd la locurile Scăpătatului, petrecea îmvăţînd şi mtorcind rodul saxonilor catra credinţa Domnului llristos. Carii dc-atunci în toţi ai mărg la Rîm dc-l cinstesc cu slujbe, acolo unde iaslc sintele lui moştii.

Şi spun unii câ accsla-i carele au tocmit liturghiia cea dc post npf)KAE CKtUJTtHd carea o ţin rîmleanii şi pînă astădzi.

Iaste şi alt sînt Grigorie cc-i dzîc Dialog sau Beseadovnic, în 6234, in dzîlele lui Leon Isavru Iconoborcţui. împăratul dc Ţarigrad. La acesta sînt au notat prc marc sînta icona Preacistii cu Fiiul ei în braţe, veacinieul Dumnădzău Isus Hristos, lăsală pre mare de patriarhul de Ţarigrad, sîntul Gherman.

într-aceastaş dzî, fericitul Finees cu pace s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî. Cuvîntul sîntului loan Zlatoust pentru ceia ce să giură cu strîmbul: / "Cînd vei vedea prc cineva petrecînd în bogăţiic făcută cu strîmbătâţi şi nemică pâţînd rău, nu-l ferici, ce să-l plîngi prc unul ca acela şi să-l jeluieşt! Că în ceaea lume cumplite munci îl aşteaptă pre acela! Că aceştia cc să giură şi să blastămă cu strîmbul, măzditorii şi luătorii dc mită şi apucătorii de-ş petrec cu bişug adunat cu vicleşug, unii ca aceia sînt ca mascurii cei hrăniţi dc giunghiat. Şi la datul muncilor cu necredincioşii s-or osîndi. Dara să vei dzîce că mulţ sînt de sâ giură şi cum nu pat rău şi cum nu li să răscumpără dc pripă dc la Dumnădzău. ca lui Ananiia şi Sapfirii?! Nu te mira, frate, că ceia ce fac mari păcate şi ncmicâ nu pat. acelora mult rău li sâ gâteaşte pentru răbdarea lui Dumnădzău şi cumplite le vor fi muncile şi la mai mult amar li să cruţă! Deci carii pat bine pre lume şi fac reale trebuie mai mult bine sâ facem, căce nu păţim rău prc lume pentr-a nostre greşeale! Şi cînd împrotiva păcatelor nostre nc Dumnădzău ceartă, atunce nc mai iuşureadzâ din osîndă, că mare păcate sînt giurămîntul şi blăstămul. mai marc-s decît multe păcate, şi mai greale! A săruta sînta Cruce cu strîmbul la giurat şi sînta iconă a Preacistii sau altui sînt! Că niceş să cade a să giura cu numele milostivului Dumnădzău, nice prc direpţ. nice pre strîmbul, ca să nu să împle prc noi cc-au dzîs Domnul: «Omenii aceştia numai cu giuratulmă ştiu .»!

Drcpt-accaca şi Zaharia Prorocul'" au văzut seacere de foc pugorîtă din ceriu la pămînt. Şi, rugîndu-să lui Dumnădzău sâ-i spuic. s-au pugorît îngerul de i-au dzîs: "Această seacere mîniia lui Dumnădzău iaste. Să slobode din mîna Domnului asupra celora ce să giură cu strîmbul să le ardză casele lor Şi sufletele lor Ic dă în focul nestins. Pentr-aceaea, fraţilor, să nu putem nice într-un chip a nc giura. mec prc alţîi să ducem la giurămînt! Că însuşi Domnul ne-mvaţâ grăind: "Nu vă giurareţi mec cu cenul. nice cu pămîntul, nice cu alt ceva giurămînt, nice cu Besearică! Că cela ce să giură pre Hescancâ să giura prc Domnul Dumnădzău ce pelreace într-însă! Nice pre capul tău nu te // giura, că dz.ee Domnul Hnstos: «Nu vei putea nice un păr alb, nice negru să faci! Ce să fie cuvîntul vostru- ei

S.m Ji « ... atîta, de la diavol iaste! »! Dară aemu preste porunca lui m W u l u l ... R - ? r ... Dumnădzău de cinste mare. armă asupra ... su lefesc Cu carea no. .nsamn.ndu-ne biruim puterile drăceşti. Dară noi cu Svînta Cruce altul ore sv,nţ, nc porunciră! Dec. nu vă g.urareţ. n.ce într-un chip, amintrelc nice pre direpţ, ce, cîndu-i

' npnui cunwj

••*/ah«ni». M5

adevărat, dzi ca-i așea, ca "mai mult decît atîta, dzîce Domnul, iaste de la nepriitoriul"! Drept-aceaea Dumnădzău mullc cazne slobode asupră-nc uneori cu seaceta, alteori cu pojarul și cu bole greale și alalte nevoi cace sa g.ură omenii și unii pre alțîi bagă la giurămînt și svînta Besearica spurcă cu giurămînturilc .".

înlr-accaslaș dzî, cuvînt de-a svîntului loan Leaslvinnic pentru răbdarea lui Chir Călugărul.

Ascultați, fraților, și vă-mvățați, dc înțălcpciunea lui Dumnădzău mirîndu-vă, în vase dc lut aflată. Că spunea sîntul loan dc-acest călugăraș Chir că mare i-au fost credința'și răbdarea și neobosită virtutea. Cu cârca multâmind răbda, nu numai de la cei mai bătrîni, ce și de la cei mai mici în tote dzîle certare și ocară. Și forte era micșural și de la masă gonit. Și așea au petrecut în mănăstire 15 ai, de la toți suferind nevoie și dc la slugi gonit. Că cra de rudă mică și limba ș-au oprit. Și i-am dzîs: "Frate Chire, ce-i aceasta, că te vădz în tote dzîle scos dc la masă și Iară cină multe ori culcat?". Dară cl dzîcca: "Crcade-mă, frate, că nu-mi fac ei accasla cu vrun rău, cc mă ispitesc părinții miei, dzîcînd: «Ore iaste înlr-însul călugăr!?» Deci, drept-aceasta, rabd fără bănat 15 ai ispitit, precum îm dzîsără la venitura mea: «Pînă în 30 de ai să / ispitesc carii să leapădă de lume. Și pentr-aceasta cu dircptale lui Dumnădzău m-am dat, că fără ispită nice aurul nu luceaște!". Și trăi în mănăstire 17 ai și s-au săvîrșit mutîndu-să cătră Dumnădzău.

într-aceastaș dzî, cuvînt a sîntului loan Zlatoust, din *Evangheliia* sîntului Matthei.

Dzîsă Domnul: "Luați giugul mieu pre voi! Și vă-mvățați de la mine, că blînd sînt și smerit cu inema! Și veț afla răpaos sufletelor vostre, că giugul mieu bun și sarcina mea iușoră iaste! Nu vă spăriiareți dară, giugul mieu audzînd, că bun iaste! Dară cum dzîseaseși mainte: «Strîmtă-i ușea și îngust iaste drumul au leaneș ești, frate, de dzaci? Cc, de vei isprăvi dzîsele, iușoră-i sarcina? Drept-aceaea însuș v-au arătat aemu cum să vă îndireptați. Dc ești smerit și blînd și lin, al mieu ești, că această bunătate matcă iaste tuturor bunătăților! Că nu numai vei hi altora de treabă, ce și prc tine vei odihni și-ț vei afla răpaos sufletului tău. Și mainte de viitorile bunuri ț-vei lua aciia dar de la Dumnădzău! Căruia-i slava și putearea, aemu și pururea și-n veaci dc veaci. Amen .".

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 13, adusul moștiilor sinte a sîntului dintru părinții noștri Nichifor, patriarhul de Țarigrad. Leat așea era 6271.

Fîrșindu-să împăratul Theofil, cc fusease iconoboreț și la morte s-au pocăit și grijind împărâțîia svînta Theodora împărăteasa cu fiiul ei Mihail, osăbi dc alte bunătăți ce feaceră și-ndirăplări, giudecară să fie și blagocistivi călră Dumnădzău, gîndind că într-alt chip nu ș-or putea întări împărâțîia. Și cu acesta gînd minară de chemară pre carii era mai aleș din călugări și, făcînd întrebare pentru sintele icone, sfătuiră cu tot săborul și izgoniră din patriehie pre acel necuvios patriarh loan, călcăloriu de leage.

Și de-acii, cu giudeț dumnădzăiesc și cu sfatul tuturora feaceră patriarh pre marele Methodie. // Carele cumuș era îmvățat la petreacere și la cuvînt, s-au nevoit cu multe ncvoințc pentru pravoslavie. Și răbdînd multe rane și închisori, nu ș-au vîndutu-și svînta credință. Și iarăș sînta Besearica ș-au luatu-și cinstita podobă a silitelor icone. Iară aceia ce o purtasă rău fură izgoniți cu necinste și stătură pravoslavnici la sintele scaune.

Și, trecînd de-atunce patru ai, svîntul Methodie să porni cu dumnădzăiasca jelanie. Și dzîsă cinstitei împărătease și lui Mihail: "Nu e cu direptul a nu să aduce sintele moștii a direptului și cinstitului și preacuviosului patriarh Nichifor la Țarigrad. Care s-au izgonit fără vină de la arhierie și dc la scaun, căce să punea cu nevoință pentru nevinovata credință și ș-au fîrșitu-ș viața la-nchisore." Și, ascultîndu-l împărații, îndată minară cine avură gata să aducă mai curînd.

Și mearsă cu dînșii și marele Methodie cu preuți și cu călugări și cu mulțîme de nărod. Și, sosînd la sînta besearica a sîntului Theodor, unde era sintele moștii a sîntului mărturisitori și sărutîndu-le și făcînd litic cu bdenie totă noptea și cu cîntări, lc-au scos din mormînt, aflîndu-lc cu lotului tot întreg și nestricat, 19 ai ce stătusă îngropat (vedzi Calvinule, vedzi Luterule, necredinciosule, sintele icone și sintele osc a sinților ce Ic ocărăști tu, lucrurile lui Dumnădzău cealea ce-i plac **Bhl** 31.13, Ishod 29:36. 30: 6. 40: 9; 1 upCTBh[4] 6:19. 20, mai sus M[5] 5?! Așea or pățî ereticii ce nu cinstesc lucrurile lui Dumnădzău ce-i sînt dc slujbă, raclă, heruvimi, dară și osele sinților sini cinstite la Dumnădzău 4, upCTEh 13.21; osele lui Elisei!). Și luînd sintele moștii le pusara in racla cu mînule preuților, călugărilor, cu lumini și cu cîntări și, băgînd în caterga împărătească, purceasără.

Și, sosînd, le-au ieșit împăratul cu sinatul și tot clirosul cu lumini și cu mare cinste. Și luindu-l sărutînd, rădicară în umere de-l dusără în Besearica cea mare, de slujiră bdenie totă noptea. De-acii,

• Calvin, Liulcr Ehl 20 i 18, cui turnă oloiul Iiacov pre piatră cc-au rădicat

dcn.ine.la îl adusără în Bcscarica Sinjilor Apostoli, în 13 a lui martie, în carea şi izgnanie au răbdat. Şi sâ face săborul svinţiii sale în Bcscarica Svin|u Apostoli.

într-aceastaş dzî. pomenirea sîntului măcenic Urpasian. / . . . .

» ^ Î M « l m t a n maorii, creştinii pregiur ţinutul Nicomidic, fund mare r.vnac. ş, slujitori idolilor. Prc-accsta necurat orecînd **îl** aprinsără şi-l îmfocară asupra creştinilor sfeatnicii lui, cei într-o minte cu dînsul. Şi slrîngînd prc toţi sinatorii săi bo.an. miparaţue, şi beser.caşi. ş. t-au înerozîl certîndu-i şi dzîcîndu-**lc:** "De iaste carea cumva vn.nul **dc** voi cădzut **în** leagea creştineasca şi **dc n** a vrea să să-ntorcă cătră miloşii dumnădzâi să să pocăiască, acela să-ş descingă briul denaintea tuturor şi **să'**iasă afară din curte şi din oraşul nostru! Că oraşul acesta din moşii şi strămoşii sai s-au îmvăţat a cinsti dumnădzâi. iară **nu** Dumnădzău unul şi-ncă ş-acela răstignit!".

Atunce cuprinsă prc to|i tremur şi frică carii credea în Domnul nostru Isus Hristos. Şi vrea putea vedea fiecine cu adevărat cum să nevoia nevoitorii pentru credinţa cea bună întru Domnul nostru Isus llristos. Câ unii sâ ascundea, alţîi să da la munci. Iară cîţi să ţînea vîrtos de dragostea cea curată cătră Domnul nu băga samă muncile şi batgiocoriia prc tiranul şi, lepădîndu-ş brîiele, fugiia de dînsul.

Alunec marele **cu** mintea şi **dc** adamant cu sufletul Urpasian, fiind şi el unul din sinatori din boiarii cei mari **dc** sfat, lepădă haina sa şi brîul şi dzîsă cu glas mare cătră împăratul: "De vreame ce eu astădzi. împărate, **în** loc de curteniia trecâtore mă curtenesc la împăratul ceresc, la Domnul nostru Isus Hristos. na-ţi brîul tău şi cinstea şi boieriia, că-i trecătorc şi nu dobîndeaşte nice un folos!". Audzînd aceastea larii nedeajde împăratul Maximian de la Urpasian, să schimosî la minte şi rămasă fără glas în mult ceas. Dc-aciia, ştcrgîndu-să preste obraz şi căutînd strîmb călră svîntul, răcni buhnind ca o fiară ncîmblîndzîlă. dzîcînd: "Spîndzuraţî-I prc acest nctreabnic şi-i zbiciulaţi carnea cu vine de bou!". Şi, făcînd dc pripă aceasta, croia carnea sîntului măcenic mult ceas fără milă, iară sîntul căuta spre ceriu rugîndu-să şi ncmicâ mîhnindu-să. Şi-l pugorî muncitoriul de pre lindeală. Dzîsă cătră slugi: "Săcaţ-îl fără nice o milă în temniţă întunecată, pînă voi so- // coti cu ce morte-1 voi umorî.

Deci sîntul, voios şi veasel în temniţă orecîte dzîle petrecînd cu rugă cătră Domnul Hristos, gătă spurcatul împărat o măiestrie de muncă: cuşcă de fier. Şi scoţînd din temniţă pre sîntul, băgă în cuşcă şi o spîndzură sus. Iară sîntul îmbrăcîndu-şi trupul cu acea cuşcă de fier, îmvăţă împăratul de adusără făclii aprinse multe. Şi arsără dinpregiur pre svîntul în cuşcă. Iară sîntul a lui Hristos martur, rugîndu-să, răpăosă. Şi alîta-l arsără. cît s-au topit ca ceara de-au curs totă carnea gios. Iară osele să feace ca şi pravul cel di-ntrarc. Şi aşca svîntul măcenic a lui Hristos rugîndu-să şi topindu-să, împlînd văzduhul dc miros scump mirtopsicesc, să sui ca o stea luminosă la Dumnădzău, precum unii spodobirâ a vedea. Iară becisnieul şi urîtul de Dumnădzău rămîind încă în mînie, strînsă scrumul de gios şi cenuşea oselor svîntului şi le-au aruncat în mare, la Nicomidiia.

într-aceastaş dzî, sîntul măcenic Savin.

într-aceastaş dzî, pomenirea sinţilor măcenici African, Puplie, Terentie. Şi să **face** săborul lor în Pavlopetriia.

Intr-accastaş dzî, sîntul Aviv din Ermopol, la piatră legat şi în pîrîu aruncat, s-au săvîrşit.

Intr-aceastaş dzî. sînta măceniţă Hristina, cea din Persida, bătută în bătăi s-au săvîrşit.

Pentr-a lor sinle rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, ÎN 14, preacuviosul părintele nostru Venedict, 5933, în dzîlele lui Ilicodosic împărat celui Mic şi la Rîm era Valentian.

Acesta elineaşte să tîlcuiaşlc "blagoslovit", că "benedict" să dzîce aşea lătineaşte.

Şi era din Ţara Rîmlenilor, din oraşul ce-i dzîc Nursiia, din părinţi blagocistivi şi bogaţi. Şi, las.nd bogaţi.» ş. părinţii şi avearea de la părinţi, forte de mic şi nevîrstnic, să dusă la un loc pustii cu

" cTM dcdea fc §' acol o cu S etînd *' cu / Dumnădzău împrietenindu-să prin bunătăţi şi prin ncuunţa podv.gurilor, lua de la Sinţia sa de minuni puteare de vindecării bolelor

n r o r o c m r n I Î 610 / ^ » ' ^ " 'Un8 iStOriia> C"aU ^ multe minuni> î™ind morţii şi C i c , **K** i m" V ,ltOre - Ş' Spuind de ceale de de P arte . ca Şi cum vrea f i d e faţă sîntul Benedict, blagoslovit cu numele şi cu darul de la Dumnădzău

nu băg?i:rrr umU c **ciXL** b^in **f** 7^- nedîndU - Să niCC 13 0 <* lăcuind în lume, si **I HSHLTD-** x veaşteda. Născut în ţinutul Nursiei, Ţara Vlăşaseă în casa de cinste

a v ^ n d ^ **i a ^ ^ r Ş i s a r** ^ ^ ^ * ' s **TM** îmvăţat fiind, şi fără scolă **s V î m ă** ^ L l ' .. l - ^ Ş' P etreacere **svînta.** Şi ieşi de la lume **,1** tara şcolă, ş, mţalept fara ştiinţa dcc.t m.-au spus Constantin, om cinstit, carele pre

urma lui au slătut igumcn după morte-i şi Valcnlinian, egumenul pre mănăstirea Liaterana şi Simplichie, care al treia după dînsul fu egumen şi de Honorat, carele şi astădzi trăiaşte aşeaşi în chiliia svîntului.

Deci sîntul, de mic, lăsînd şcola şi părinţii şi pureedzînd spre pustie cu mamca doica cc l-au aplecat, tîmplîndu-i-să calea prin oraşul Evfrida şi oprindu-l neşte priiatini. Iară mamca greşi de frînsă un vas dobîndit şi plîngînd aflîndu-o svîntul, feace rugă de să vindecă vasul, dc-l pusără a minune la Besearica .sîntului Petr la uşe. Dară sîntul Bcnedicl, de slava omenească ferindu-să, scăpă într-ascuns de mamcă şi de priiatini şi să dusă la pustiia cc să chiamă Subliacus, opt mile de la Rîm.

Şi, tîlnindu-l un călugăr, anume Roman, I-au întrebat de a lui sînt gînd, de i-au spus de tot. Şi, ducîndu-l acel părinte Roman la loc ascuns, îi ducea de mîncat tinerelului la pustie. Şi, trăind în peşteră trei ai neştiut de nime, făr ă dc Roman. Şi fiind sus peştera, o trăgea cu funea de gios mîncarea ce-i ducea Roman, dîndu-i veaste cu clopoţăl, dc supt deal.

Iară vru Dumnădzău să-l slăvască şi pre Roman, din osteneală să-l izbăvască, ca să lumineadze fcclia aceaea în casa lui Dumnădzău. în dzua de svintele Paşte, un preut ce-ş gătasă să-ş facă ospăţ bun îi dzîsă Dumnădzău // în vis: "Tu îţ gătedzi bucale dezmierdate, iară sluga mea, în cutare loc, sacă de fonie.". Şi-ndată sculîndu-să, luă bucate, purceasă cereînd codrii şi munţîi şi stîncile, pînă ce-au găsîl peştera sîntului Benedict. Şi, făcînd rugă la Dumnădzău, dzîsă: "Scolă de ti-i ospăta, că astădzi sînt svintele Paşte!". Iară sîntul dzîsă: "Astădzi sînt la mine Pastele, cînd venişi de mă socotişi (că nu ştiusă sîntul că-s Pastele, fiind de mult osăbit de lume) .". Şi, ospătîndu-să amîndoi, să-ntorsă preutul acasă.^ 360r

într-aceaea vreame şi neşte păstori îl găsîră, îi aducea de mîncat. Luîndu-ş blagoslovenie şi fieri i să îmblîndzîia. Şi, ieşindu-i veastea, veniia mulţi de-i aducea hrană, luîndu-ş hrană sufletească de la sinţia sa.

Odată, nepriitoriul i s-au arătat în chip de pasere zburătore niagră, zburînd pregiur obrazul lui. Şi-l goni făcîndu-ş sînta cruce. Sîmţî în trupul său supărare trupască, carea nu mai avusease, venindu-i în gînd o femeaie ce o vădzusă orceînd. Şi i-au pornitu-i atîta dor, cît puţînel de n-au lăsat pustiia, să margă la lume. Dară Dumnădzău, cu mila cercîndu-l şi venindu-şi cătră sine, mearsă de să tăvăli prin spini şi prin urdzîci, de să fripsă şi să-nghinpă, cu trupul gol. Şi aşea ardzîndu-l usturimile, i-au săcat gîndul pohtelor şi focul cel dinontru cu focul cel dinafară au stîns şi păcatul au învincit. De-aciia, n-au mai avut nevoie cum şi sîngur spunea. De-acii, mulţi omeni lăsînd lumea, năzuia la sîntul că, bimindu-şi păcatul, cu cale era să fie ş-altora dascăl.

Pentr-aceaea', şi Moisei leviţîlor din 25 de ai să fie la slujbă au pus, iară de la cindzăci de ai să fie în nontrul cortului straje la vasele lui Dumnădzău: "Că la tinereaţe arde trupul spre iscuşenii, iară de la 50 de ai răceaşte focul pohtelor! Şi, deaca sînt aemu slobodzi, pot fi straje vaselor lui Dumnădzău, adecă îmvăţători sufletelor omeneşti şi omul lui Dumnădzău ca din săpătură (pămîntul cel curăţît de spini) agonisită de bunătăţi sinte cu bişug, cu leage!".

Era acolo aprope o mănăstire şi, murindu-le egumenul, mearsără la sîntul Benedict, de-l rugară şi-l adusără să le fie egumen. Deci sinţia sa, purtîndu-i pre obiceaie bune şi lor fiindu-le greale, că nu era deprinşi aşea în podvig nalt (că grea-i viaţa acelor buni răilor), să sfătuiră şi-i deaderă în băut otravă. Iară sîntul, sămnînd / cu sînta cruce, sună în vas ca o lovitură de piatră şi, frîngîndu-să stecla, cursă gios otrava. Iară sîntul, cunoscîndu-le lucrul, să iertă de la dînşii şi mearsă la pustie. Că acolo să cade a răbda râul unde între răi sînt şi buni.

Că aşea şi Pavel Apostol carele doriia morte pentru Hristos, ca să margă să fie cu Sinţia sa, dară el scăpă de la Damasc de morte slobodzît preste zidiu cu funea, nu doră pentru morte tcmîndu-să, ce pentru să mai trudească pentru folosul a mulţi. Aşea şi sîntul Venedict. Deaca să aşedză la pustie, mulţi ucinici i să strînsără, cît feace 12 mănăstiri de dînşii şi-n tote cîte 12 călugări au pus, fără cîţi au oprit la sine. Şi rîmleani, omeni de marc cinste ş-aducea cuconii la dînsul, dc-i închina lui Dumnădzău supt îmvăţătura lui. Atunce acel de neam bun Eviţiuş, deade pre al său fii Mavru. iară Tertihe Patrichie, boiarin împărătesc, deade pre al său fii Plaţida, tinerei cuconi.

într-o mănăstire era un frate nerăbdători la rugă de ieşi din besearica. Pre carele sîntul vadzu că-l trage un copil negru de polă afară. Şi dzîsă sîntul cătră Pompian Egumenul: "Văzdut**-ai** cine-l trage afară de la rugă pre cel frate?". Ei feaceră că n-au vădzut. Şi a doua demineaţă le dzîsa sa facă rugă ca să vadză. Şi văzdu Mavru, iară Pumpian n-au văzdut cumu-l trage afară din besearica dracul. Deci îl certă o dată şi a doua dată cu bătaie şi s-au părăsit dracul a-l mai dodei.

* MHCvU 8,24.

O d a * la o mănăstire cc era pre stîncă şi neavînd apă, au scos izvor cu ruga. Şi săcurca cădzută ' " £ t "^ c ^ o f r n e â T s ă ia apă din pirîu Şi pleeîndu-să sa ia apă, cădzu în pirîu duna vafS-lducea pîriul în gios Şi simţind sîntul cu Duhul Sînt strigă pre Mavru sa alearge sa scota tSrSd Si lu"n?Mavru blagoslovenie. vădzu că să neacă Plaţid şi alergă pre apa ca prc uscat ş. de Par * Sasă ta S i e Şi. deaca oglindi, să vădzu că îmbla pre apă, spusă svîntului aceasta minune ZJZMÎCTZ l-au socoti, că-i de la Dumnădzău pentru posluşaniia ce-au ascultat ara ucinicul ,, lartS ca aleargă pre pămînt. Iară Plaţid spunea că-i părea că i-i ha na s ntulu. Benedict m cap, de-l !r*Td.n pîrî!rŞi^7lui crescînd în tote dzîle. să adăogea slug.le Iu. Dumnâdzâu, las.ndu-sa de

. U m C lari unul anume Florcntius. rihnindu-i // forte, să nevoia să-l micşureadze. Şi, neputînd, s-au isoitit să-l otrăvascu. Şi i-au trimis o pîine cu otravă pominoc. Şi sîntul Bened.ct pn.m. multâmind, <toi. cunoscînd vicleşugul, au dat pîinca unui corb ce avea de la sîntul socotinţă să o duca la loc pustii să nu o afle omenii. Şi. vădzînd Florcnţie că nu putu face, au îndereptat muien sa ţne calea călugărilor cu giocuri. făcîndu-lc iscuşenie. Vădzînd sîntul şi temîndu-să de călugăraşii cei tinerei, îi lui cu sine şi cu o samă de fraţ şi să dusă de-acolo. lăsînd mănăstirea. Iară pre Florenţ.us au cădzut indată un cerdiccl de marmure de l-au ucis. Şi-ndată Mavrus alergă după sîntul Benedict de-i spusă, lari sîntul piînsă forte, căcc peri nepriiatinul lui. Iară ucinicului căce orecum i-au părut bine, i-au dat canon Aşea era sîntul de nezlobiv. ca Moisei şi Elisei şi llie cu corbul şi David cînd plîngea pre Saul.

Mirs-au şi la cetatea Cassina. Acolo încă trăia idolul lui Apolon. L-au răsîpit ş-au făcut pre loc besearici sîntului loan Crâstitel. Şi omenii cei rătăciţi i-au dobîndit lui Dumnădzău. Iară dracii, nu prin visuri, ce avidomă i să arăta sâ-l îngrozască, de-i audzîia ş-alţîi strigînd: "Benedicte! Benedictc!". ŞL ncnspundzindu-lc, mtorsără de-l blăstăma, dzîcînd: "Maledicte, ce te acoliseşti de noi!".

Odată, zidind fraţii, sâ ivi dracul de dzîsă sîntului: "Mearge-voi să agiut fraţilor la lucru!". Şi, cunoscînd sîntul că va face o poznă, le-au dat veaste să să păzască cu ruga. Iară unul iaca zidiul cade oborît de vrăjmaşul şi pre un frate mic l-au stîlcit. Şi, luîndu-l cu cerga, îl băgară în cămara sîntului de l-au apostoleaşte invis cu ruga Şi iarâş l-au minat la acelaş lucru, duh de prorocistvie de-agiuns avea de ştiia dc pre departe lucruri ce sâ făcea şi spunea fraţilor mai vîrtos cînd ceva preste voia lui făcea.

Din ce îndemnat craiul goţilor Totila, acel tiran mare, la sîntul Benedict au venit, trimiţînd întîi ispită in hainele sale pre Rigga. dindu-i slugi pre Vcleric şi Ruderic şi pre Blindin. Dară svîntul de departe i-au înfruntat. Atunce craiul au venit cu sine, cădzînd şi-nchinîndu-să sîntului, pînă l-au rădicat dc la pămînt. Şi sîntul Benedict l-au dojenit pentru răutăţi, dzîcîndu-i: "Pără- / seaşte-te de realele tale! Rimul vei dobîndi şi preste mare vei treace! Şi, împărăţînd 9 ai, vei muri al dzeacele an!". Care audzînd, forte sâ temu . Şi, cerşindu-şi molitvă, să dusă. Şi de-atunce s-au lăsat de-a face aşea reale. Şi. impirâţind 9 ai, al dzeacele au murit în Siţeliia.

Pre un diric dc la Besearica Acuţiei împiedecat de dracul l-au slobodzît, dîndu-i să nu sâ isc mai nainte la sintele sinţeniei şi came să nu sâ mănînce. Şi el, ţîind bine cuvîntul o samă de vreame şi iarăş iubind mindriia, au călcat porunca. Şi l-au omorît nepriitoriul, nevădzînd becisnicul că pentr-aceaea fu întîi certat, sâ nu năvăliască la svintele preuţeşti.

Odaniorâ. ucinicul său Theoprov îl află forte amar plîngînd. Şi-l întrebă nepărăsînd. Şi-i spusă sîntul ci mănăstirea or sâ o pustiască pâgînii, lâsîndu-i Dumnădzău. "Şi m-am rugat Iui Dumnădzău de dc-abna mi-au dăruit sunetele fraţilor.". Şi aşea lovind noptea, s-au plinit cuvîntul sîntului

. , ^'î** laumînal P« un frate la călugăriţe să Ie îmveaţe. Şi dăruindu-i năfrămi, deaca veni, u^Hnfruntă sîntul, dzîcindu-i: "Ce port răutatea în sîn?!". Iară el roşindu-să, lepădă din sîn nairamile. cerşmdu-ş iertăciune şi canon. Pre vreame de mare fomete, tinjînd săborul, iară sîntul tot îi « ^ ş S S d e c^-i'adusi* '"Şf** 200demicrt_ede P°rţH mănăstiriişi

Nmban^uîeimdr.^-H'2? ?^JÎ!! idi I"™" -aveapre tot ceasul S*'''** de *>te. Că şi F J ^ ^ T ^ - ' ^ ^ bCSeanai Ui Dumnă dză". ""»fii i-au dat voie, apoi l-au oprit Şi «^S r « a T Z a ^ , ^t^ ^^ *" Făcind Dumnădzău penE smereniia ţi ca să cunoscă ce au de la Dumnădzău, cînd au duhul

T r m ^ ^ o T n T ^ ^ L Z ^ J * ! ^ mănăstire P re nume.e ^ - oraşul Tartanoz. p r e J ^ ^ T s T a n u ^ n ^ " ^ P.mă n-, veni să le arate locul în cutare dzî. Cînd i—c noptt. sa arăt. in v*, aratindu-le locul ş, chipul pristavilor. Ei necredzînd visul şi sîntul

ncvcnind, să-ntorsără de-l întrebară. Şi le spusă că li s-au arătat în vis de le-au spus treaba unde şi cum
Că şi ava cum într-o mică de // ceas calc de 12 dzîle îmbla la Dannil de-i dusă prindzul la-nchisorea 362r
leilor, la Vavilon. Dara ce divăi cu visul, că-i mai lesne cu sufletul sinţilor a face, că trupul iaste slab
iară sufletul iaste puteamic.

Pre un călugăr neascultoi l-au gonit din mănăstire. Şi, ieşind să să ducă, i-au ieşit un balaur să-l înghită. Şi el, ţîpînd, săriră fraţii şi nemică nu vădzură. Dară el să-ntorsă, făgăduind pînă la morte să asculte.

Un preut au poftit undelemn, iară chelariul au tăgăduit şi nu i-au dat preste porunca sîntului. Şi sîntul luînd stccla cu undelemnul, au zvîrlit într-o piatră. Şi, nestrieîndu-să, a minune de la Dumnădzău, au trimis sîntul undelemnul cu vasul cu tot preutului aceluia. Şi rugind Dumnădzău, au izvorît undelemn.

Altăoră, un tată pre fiiu-său mort l-au adus la mănăstirea sîntului Benedict, strigînd asupra sinţiii sale cu mare plînsore ca să-i îmvie pre fiiu-său. Aceasta audzînd sîntul Benedict, dzîsă cătră fraţi: "Să fugim, fraţilor, să fugim! Nu-i al nostru, ce-i apostolesc acesta lucru!". Iară acel tată aşea tare striga ucigîndu-să şi dzîcînd: "Nu m-oi duce de-acii pînă nu mi-i scula hiiu-mieu!". Atunce, făcîndu-i -să milă, chemînd săborul la rugă, dzîsă: "Doamne, nu căuta la păcatele meale, ce caută la credinţa omului acestuia. Carele pentru viaţa fiiului său şi-ntorcerea sufletului la trup să rogă!". Şi, atingîndu-să de trupul acelui cucon, să şi ivi putearea lui Dumnădzău şi învisă cuconul.

Avea sîntul o sor sholeastică, adecă "cărtulare". Carea de tinerea s-au închinat lui Dumnădzău să slujască în curăţîie şi-n ficiorie. Carea dânăoră într-un an îl vedea pentru vorovă sufletească. Iară cînd vrea să-ş dea sufletul la Dumnădzău, ea veni la fratele ei, depărcior de mănăstire, unde ieşiia fratele ei pînă la dînsa. Ea i să ruga, amu însărînd, să rămîie preste nopte la vorovă sufletească de lucruri cereşti. El nu vrea nice întru-n chip, dzîcînd câ nu să cade a mînea denafară de mănăstire. Iară ea, puind capul şi mînule pre masă, rugă Dumnădzău să facă să oprească pre fratele-şi. Şi-ndată să pomi ploie mare cu fulgere. Şi pricepu sîntul Benedict că ruga ei o feace aceasta. Şi-i dzîsă: / **A ce-mi feceşi aceasta, soro!". Ea-i răspunsă: "Tu, frate, nu vreai să-mi asculţi, iară Dumnădzău mi-au ascultat ruga!". Şi rămasă totă noptea, de lucrurile lui Dumnădzău şi de împărăţîia ceriului cu dulciaţă vorovind cu dînsa, iară somn, pînă-n dzuă. Iară a treia dzî, vădzu sîntul Venedict sufletul surore-sa la văzduh, suindu-să în ceriu cu mare cinste. Şi mulţămind lui Dumnădzău, spusă fraţilor. Şi o astrucâ în mormîntul său ce-ş gâtasă şie.

într-acelaş chip sufletul lui Gherman, episcopul de Capuana, dus de îngeri în ceriu, noptea stind la rugă, pren ferestruie prăvind, vădzu şi lucru minunat. Că într-acea mare strălucire în carea era sufletul încungiurat ca într-o radză de sore totă lumea naintea ochilor lui era adusă. Care lucru nu-i să nu să potă, că sufletului celuia ce veade pre Dumnădzău şi Tvoreţul său mică-i totă lumea! Şi carele cît de puţintel veade lumina Tvoreţului său, aceluia totă tvoreniia i să veade mănuntă şi cuprinsă.

Făcut-au sîntul ş-alte multe minuni. Avea şi îmvăţături dumnădzăieşti, c-au scris şi ustavuri călugăreşti forte cu folos sufleteşti.

Şi cu şease dzîle nainte ş-au deschis mormîntul, a şeasea dzî să cerşu de-l dusără ucinicii în besearică de să priceştui. Şi, ţîindu-l ucinicii, ş-au dat sufletul în mîna lui Dumnădzău, rugîndu-să. Şi într-aceaea dzî a doi părinţi, unul de loc, altul într-altă mănăstire, vădzură ce li-au arătat Dumnădzău: drum aşternut din mănăstirea lui pînă în ceriu, lîngă care drum sta un bărbat luminat şi dzîcea: "Acesta-i drumul pre carele iubitul lui Dumnădzău Benedict s-au suit în ceriu, în anul de la Domnul Hristos, 5420 .". Şi-l astrucară în Cassina, în Besearică sîntului loan Crăstitel.

într-aceastaş dzî, sîntul măcenic Alexandru în Pidna sau Didna.

Acesta era în vreamea întunearecului înşelăciune., strălumind ca un mult luminat luceafăr. Şi
îmfruntâ buieciia necredincioşilor şi oborî gios ca cu săgeţile cu cuvintele sale pre nălţatul şi
gurguţatul vrăjmaş şi totă înşelăciunea, propoveduind cu îndrăznire pre Domnul Hristos. Pentru care
ciucă aceia ce era daţi supt înşelăciune, nesuferind bărbăţîia şi îndrăznirea lui, nevoiră cu multe fealiun
de măiestrii şi meşterşuguri să slăbască bărbăţîia şi // voniciia lui. Şi, nebiruindu-1, îi tăiară capul. Iară 363r
Dumnădzău l-au proslăvit cu darul isţealeniilor, tămăduind tot fealiul de bole celor ce năzuiesc cu
credinţă Ia Sinţia sa. .

într-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru şi ispoveadnic Evshimon, episcopul Lampsacului.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 15, sîntul măcenic Agapic şi cu dînsul Pulpic, Timolau, Alexandri doi si doi Dionisii şi Romii. **5790.** . . .______...-

Accs.in cn. în vrcmilc lui Dioclitian. Agapic din **sal** din Agaza, **.ara** I **imolaic** de **la** I **onl.** I.ra doi Dionisii din Tripoli dc Finica. iară Romii **era** ipodiacon la bcscarica Dcospolc. Iara Pulp.c ş. doi Alexandri de la Eghipet. , . ^ . . . . . . • . . .

Aceştia întîia **amu** legîndu-ş împreună sullclclc sale **cu a** Iu. Dumnădzău jelanie, de-ac..a, iş **băgară** mînulc în **cămuş** şi astătură naintea lui Urvan. ighemonul dc Chesariia, spuindii-sa creştini pre sine. Şi el neputînd **sâ**-i înduplece, nice cu spărieturilc, nice lingâriturilc, să-i desparte dc la Domnul Hristos. au **îmvăță.** dc le-**au** tăiat capetele.

într-**aceastas** dzî. svîntul apostol Aristovul, episco|)ul dc Vreunuia. Iralclc lui Varnava apostol.

Acesta **era** din cei **70** dc ucinici a Domnului llristos. Au urmat sîntului apostol Pavel, propoveaduind sînta Evanghelic şi slujindu-i în Iotă lumea. De la carele **s**-au şi hirotonit episcop în cetatea vretanilor. omeni sălbătăciți şi sircapi. Dc carii uneori bălul, alteori tras Ia uliță, au înduplecat prc mulți dc-au apropialu-i **la** Domnul llristos. Deci, lăcînd sinte besearici şi hirotonmdu-le popi şi diaconi, **s**-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî. sîntul Nicandru de Eghipet.

Ş-acesta sînt **au** fost în d/.îlclc lui Dioclitian împărat. Şi, crescînd în sînta credință şi îndrăgind sinții măcenici, avea lucru pre-ascuns, dc rădica svintele lor moştii şi le astruca cu cinste.

Şi. odănăoră. strîngînd trupuri dc-a svinți măcenici şi astrucîndu-le cu cinste, l-au zărit un idoloslujitori şi / l-au pîrît către boiarinul. Şi, prindzîndu-l, mărturisi cu îndrăznire pre Domnul Hristos Dumnădzău adevărat. Şi belind piialea dc prc sinția sa muncitorii, au dobîndit cununa măcenicească.

într-aceastaş dzî, pomenirea sîntului măcinic Menignos .

în dzîlele lui Dcchic împărat să feace mare gonâ asupra sinților creştini. Aluneca, acela cc era ispravnic prc Asiia era cu totul şugubăț şi sireap la fire. Deci s-au pugorît la marc şi prc cîți creştini au aflat, bătîndu-i prc loți, i-au bâgatu-i la închisore întunecosă şi-n butuci. Şi, dcaca-au noptat, strigară cu toții într-un glas **la** Dumnădzău dzîcînd: "Despuitoriule Doamne Isus Hrisloase, Carele dezlegaşi vîrhovnicul lău Pclr Apostol din legături prin îngerul tău şi din temniță slobodzîşi, scoțîndu-l fără sunet, Tu ş-acmu trimilc-nc agiutoriul tău şi nc mînluiaşte din celluitura aceasta ce ne ține şi din neagra temniță! Ca sâ cunoscă şi aceştia ce tc leapădă că tu eşti sîngur Dumnădzău şi împărat veacinic!". Şi aşca rugîndu-**să** ci, li **s-au** ivit Domnul izbîndclor. Şi străluminînd lumină în temniță, fugi înluncarccul şi Ic dzîsă Domnul: "Cutedzați şi nu vă teameți, câ eu sînt cu voi!". Şi-ndată cădzură legăturile tuturora, topite ca ceara, şi însăş temnița s-au deschis. Şi Domnul le dzîsă:" Duccțî-vă de-aciia şi propoveduiți pretutinderca putearea Mea!". Şi aşea Domnul s-au suit în ceriu. Iară ei ieşiră dc să dusără.

Şi, demineață. vcnirâ rîndaşii cei de straje. Dcaca vădzură pecețile sănătose şi-n temniță nimcrilca, să înspămîntară. Şi ieşind, slriga: "O, ce sîlă şi ce apucare! Că Nazoreul Hristos au venit noptea dc-au furat legații.". Deci unii să mira dc minune, alțîi lua în rîs prc străjearii.

Aceastea audzîndu-le Menignos Fericitul, să împlu de credință şi de liubov călră Domnul Hristos. Că el fiind nălbitori, de spăla odănăoră cămeş la pîrîu, audzî glas din ceriu de-i dzîcea:" Menigne. vino şi ț-voi da dar mull!". Şi, el, luînd frică, să spărie. Şi iarăş să plecă de spăla. Şi iarăş glasul călră dînsul: "Menigne, vino către mine, să vedzi bunurile carile aşteaptă prc ceia ce iubâsc numele Mieu!". Deci cl n-au mai aşteptat să mai audză a treia glas, ce îndală purceasă de împărți hainele ceale omeneşti cc nălbisă şi prc sine să gă- // lă, aştcptînd pre cneajul.

Şi preste puține dzîle, sosînd cneajul la loc, şedzu să audză pre ceia ce veniia şi le cetiia poruncile împăratului pentru leagea. Atunce minunatul acesta Menignos, împlîndu-să de îndrăznire, sari la mijloc. Şi apucînd cărțile împărăteşti din mînule cneajului şi rumpîndu-Ic bucăți, le-au călcat dzicînd: "In numele lui Isus Hrislos, Dumnădzăul mieu, pre aspidă şi preste vasiliscă mă voi sui' Şi voi călca aceale fără leage porunci a lui Dechie!". Aceastea deaca vădzură slugile acelui fără leage îl tnntiră gios ş.-l stropşiră bătîndu-l fără milă. Şi, deacă-1 feaceră mai mort, îl legară vîrtos şi-l sculară Alunec-, dzisa cneajul: "O, cap rău, pre cine bizuindu-te o feceş aceasta?!". Iară sîntul feace- "Pre Domnu mieu Hristos .". Şi cl feace: "Spîndzurațî-I pre acest buiac şi cu inemă dîrză şi sămăț sus pre lemn! Şi-, struj.ț. vîrtos carnea de pre dînsul, să vedem veni-i-va Hristos să-I scotă?!". Şi atîta-1

• Z n a d S -2 f mal_!e PCntre C0StC_ Oeci C'iajul aCela in lote aceastea să M ^

Dumnădzău. Ş, ocarua răbdarea sîntului. Iară svîntul răbda, rugîndu-să lui Dumnădzău şi ocărîia pre

(iranul. Alunec, mîniindu-să, dzîsă:" Poruncesc sâ-i laic deagelclc mici bucâțealc, acealea ce sfărîmară cartea împăratului!". Şi îndatâ-i sâcerarâ dcagetelc de la mîn, de prin noduri. Şi cura lapte in loc de sînge.

Şi, închidzîndu-l în temniță, a doa dzî demincață îl scosără la-ntrcbarc. Iară sîntul, mărturisind naintea tuturor prc Domnul Hristos, iară pre împăratul blăstămînd şi prc boiarinul ocărind, să mirară toți. Şi s-au răspuns să i să taie capul. Şi, ducîndu-1 la locul cel dc tăiat, mergea lemcaia lui după dînsul plîngîncl. Şi mult närod. Şi, sosînd la loc sîntul, stătu prc loc nalt şi îmvăță närodul cu imvățături sufleteşti şi prc femeaic-şi o lăsă prc mînă dc ispravnici. Şi aşea tăietorii îi tăiară capul. Şi vădzură prăvitorii minune: ca o turturea curată ieşind din rostul lui şi zburînd în ceriu. Şi toți să minunară, dzîcînd: "Marc-i Dumnădzăul lui Mcnignos!". Şi de strigările närodului să cutremură pămîntul în tot oraşul. Alîla cît şi anthipatul s-au spăimat. Şi, deaca ştiu vina boleai* îmvăță să-l lase neîngropat, "Să vedem ore îngropa-l-va Dumnădzău?!". Şi pusă straje sâ păzască sintele moştii.

Iară preste noplc, deacă adormiră, / veniră frații lui de-i luară trupul. Şi, sosînd la locul unde doriia sîntul, adormiră. Şi li să arătă în vis sîntul, dzîcînd: "Alergați dc-m luați capul cu carele am mărturisit prc Domnul Hristos, c-aț uitat să-l luați!". Şi, deşteptîndu-să, alcrgînd înapoi şi fiind înluncarec, vădzură lumină ca o stea luminată prc capul svîntului. Şi luîndu-l, dusără la trup. De-acii. vrînd frații să-l ducă mai departe, le-au dat sîntul veaste dc-l îngropară prc loc unde sosiră cu sîntul lui trup, în slava lui Dumnădzău Isus Hristos. Amin.

Pcntr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ , 16, pomenirea sîntului măcenic Savin.

Acesta era dc la Ermupol a Eghiptului, în vremilc lui Dioclitian împărat. Ascundzîndu-să denafară de oraş cu alți creştini într-o căşcioră mică. Şi cercîndu-l idoloslujebnicii, că avea mare veaste în creştini, fiind dc rudă marc. Şi, întrecînd prc alalți la rîvna sintei credințe, apoi, aflîndu-l, l-adusără la Arian, ighcmonul oraşului. Şi, mărturisind pre Domnul Hristos, fu spînjurat şi strujit pînă i-au picat carnea la pămînt. De-aciia, îl arsără cu feclii aprinse; de-acii, lcgîndu-i o piatră, l-aruncară în pîriul Scamandrul. Şi aşca-ş luă sînta cunună dc la Domnul Hristos, măceniceascâ, în bucurie veacinică, luminat cu sinții, vesclindu-să şi rugîndu-să pentru creştinătate.

într-aceastaş dzî, pomenirea sîntului măcenic Papa.

Acesta, vădzînd că stă în cumpănă de perirc lumea, astătu naintea boiarinului păgînesc de-l mustră şi-l mieşură cu marc îndrăznire ce avea cătră Domnul Hristos.

Deci îl pusără la pămînt, îl bătură cu bătăi cumplite preste trup şi preste obraz; de-acii, îl spindzurară şi-l zdăriia cu brinci de her. De-acii, bătîndu-i pirone în talpc, îl alergară lungă alergătură; şi iarăş îl legară la un pom sterp. Şi-ndată feace pome. în carele s-au săvîrşit sinția sa. Iară Licaoniia să bucură şi să // veselcaşte, avînd în sine sintele lui moştii.

într-aceastaşi dzî, sîntul măcenic Iulian cel ce iaste în Chilichiia.

Acesta era din oraşul a nazavreilor, din a doa eparhie a chilichilor, ficior orecăruia sfeatnic şi maică-sa, creştină. De la carea îmvăță credința în Domnul Hristos. Şi, nevoindu-să cu îmvățătura silitelor Scripturi, la 18 ani a vîrstei sale, fu adus naintea ighemonului Marchian. Şi, nepriimind să tămîiadze idolii, fu bătut în lot fealiul de părțile trupului. De-aciia, aruncîndu-1 în temniță, au venit maică-sa dc l-au întărit şi l-au sfătuit întrebîndu-l şi răspundzîndu-i că:"Va sta vîrtos şi va muri pentru credința întru Domnul nostru Isus Hristos .". Deci îl băgară într-un sac plin de arină şi cu gîngănii veninale, îl aruncară în bulbocă. Şi aşea au priimit cununa sintei mărturiei dc la Domnul nostru Isus Hristos.

într-aceastaş dzî, sîntul loan cel dc Rufiianc cu pace s-au săvîrşit.

înlr-aceastaş dzî, sîntul Roman Măcenicul de sabie săvîrşit.

înlr-aceastaş dzî, sinții dzeace măcenici în Finichiia de sabie s-au săvîrşit.

înlr-aceastaş dzî, sîntul Alexandrion, papa de Rîm, cu pace s-au săvîrşil.

înlT-aceastaş dzî, dintru sinți părintele nostru Anina, făcătoriul de minuni.

Acest dintru sinți părintele nostru Aninas, din tînără vîrstă, fără dc nice o îmvățătura, iubi» blîndeațea şi liniştea, şedea la singurătate. Şi, deaca să feace de 15 ani şi rămasă sărac de părinți lasa lumea şi Iote şi să dusă la pustie. Şi aflînd un călugăraş, anume Maiiuman, carele cra torte nestrîngătoriu, preveghea şi făcea rugă cu dînsul. Şi atîta văzdrăjanie avea, cît, de multe ori. in patru dzîle mînca o dată. Şi, fiind într-atîta lipsă, atîta să bucura, cum vrea prîndzi la masa împărătească.

• gîlccavci

Dc-acii prcs.c o samă dc vreame. vru dnscalu sau să să duca dc-acolo. Iară acest fericit ş-cerşu iertăciune şi rămasă pre loc. dzîcînd. "lartn-mă. parinle sin.c. că nu „A trage mema a ma duce dc-acn. dc vreame ce m-au îndireptat Dumnădzău la acest loc. .

Ş, dueîndu-să / părintele, el rămasă pre loc. Şi dc multe or, mergea la adi.icul pustiei cîte 20 dc dzîle cale si cîte de 30 de dzîle şi iarăş să-ntorcea In chilie. Şi. omorînd patimile trupeşti, precum sa cade dobîndi plată lucrurilor sale. Câ . să pleca Cerile sălbatece unn.ndu-, pururea do. Ic. pre.ut.ndcren. Carii unul dc dînşii sâ-nghipasă într-un picior şi. scoţ.ndu-.-l suitul, l-au legat şi l-au

amUl S' .«.,,du-i veastea pretut.ndcrca. veniia la dînsul nărod adueîndu-ş bolnavii. Şi cu darul cc avea de In Dumnădzău. cu ruga tămăduia pre toţi în tot fcali dc bole. Şt. lăsînd pustiia, petrecea la chil.c-s Ş, neavînd apă prc-apropc. căra apă dc la apa Efratului. patro au cmc. m.le. Dec, mtii aducea pu|ină'. iară. deacă să nădiri. glolc şi trebuind mai multă pentru băutul, feace stemă de să strmgea apa dc ploic. In vreamea ploilor.

Iară. dânâorâ. nemerind glotâ multă, să fîrşi apa din slcrna. Şi, sosind alta glota mare şi trebuind apă. nu alin sluga nice o vadră, câ o băusă totă. Rădică ochii spre ceriu cu rugă de la inemă la Dumnădzău. trimisă prc ucinic: "Du-tc, fiiule. cu numele Domnului llristos!". Şi, ascultînd, mearsă şi artă stema plină dc apă. Şi strigînd glotelor: "la-mblaţi de vedeti minune!". Şi, săturîndu-să toţi de apă limpede şi rcacc, să minunară, mulţămind lui Dumnădzău cc proslăveşte pre ceia cc-l i.ibăsc prc Sinţia sa. Şi vrînd sîntul sâ acopere strigarea aceştii minuni, căra apă de la Efrat în tote nopţ.

Şi altă dată iarăş. scoţînd totă apa nărodul ce venisă şi trebuindu-le apă, alergă cu vadra la pîrîu. Şi incâ nu merscase cîtu-i dc o proşcă calc. sâ conteniia, cugetînd de slăbiciune. Deci, vădzmdu-l că stă dc cugetă să sâ-ntorcâ. ci zăriră vasul plin. Şi strigă în glasul mare: "Daţi slavă lui Dumnădzău, că braţele bâtrinului izvorăsc apă vie!". Şi, alergînd toţi la vadră, vădzură plină de apă rcace şi să mirară. Şi începură a să tăvăli prc la picioreîc svînlului, rugîndu-1 să părăsască, să nu ostenească pentru dînşii. Şi-i dzîcea: "Câ de n-ar hi lăcutu-să minunea, tot ai hi cărat apa de la Efrat!". Iară sîntul, cădzînd la pămînt. striga prc sine "pămînt" şi "cenuşe" şi "viiarme" şi de totă mieşurarca. Şi abiia i-au potolit.

Atunce Patrichic. episcopul dc Chesariia, audzînd că sîntul cară sîngur apa, i-au dat un dobitoc dc cărat apă. Iarii orccarc mişel, supărat de un datornic, mearse la părintele jeluindu-să. Iară el, neavînd " altă şi nevrind să-l lase cu deşert, i-au datu-i acel dobitoc, dzîcîndu-i: "Vinde-1, fiiule, şi te plăteaşlc!". Şi. oblicind episcopul, i-au trimis altul, dzîcînd: "Acesta nu ţi-l dăruiesc, ce numai sâ fie dc cărat apâ! Şi cînd mi-a trebui, mi-l voi lua!". Şi, venind alt sărac, luă şi acestalalt asîn. Iară episcopul, dcaca ştiu. feace: "Un Budă-i marc şi mîna argaţii de căra apă de-l împlea şi iară să-ntoreca acasă. Care Budă-i iaste şi pînă astădzi dc piatră "." Şi era pre-aceale locuri un stîlpnic vestit. Carele pricindu-să cu orecine. au aruncat cu o piatră de l-au vătămat. Pentr-aceaea, s-au pugorît de-au alergat după acel vinovat să-ş împle de pre dînsul. Iară svîntul, cunoscînd din Duhul Sînt, scrisă şi trimisă carte pre un leu. Care lucru deaca vădzu stîlpnicul, să-nspăimă de minune. Deci, luînd cartea şi citind, s-au umilit, lăsînd giudeţul prc Dumnădzău. Şi scrisă răspuns la svîntul pre leul, mulţămind lui Dumnădzău şi ogodnicului Sinţiii sale.

Şi o femeaic. avînd cumplită bolă, mergea cătră sîntul. Şi, tîln.ndu-o un varvar, s-au apucat să o silească la păcat. Iară ca feace rugă cu numele sîntului şi s-au potolit varvarul de la gîndul cel rău. Şi ynnd să-ş ia arma cc o înfinscase în pămînt. o află râdăcinată. Şi, minunîndu-să, mearsă la sîntul de să imvăţă şi sa botedză. Şi să călugări, de să feace iscusit lîngă sîntul. Iară femeaia, tămăduindu-să de la sîntul mearsă vcascla. Sint ş. alte multe a sîntului preste fire şi slăvite, cc pentru să nu lungim am lăsat

wniul. «ra'nd "ouădzăci şi cinci de ai în săhăstrie, neieşind de-acolo nice leac, într-atîta ce-i totă viaţa lu. 110 de a. prorocind provideniJ multe. Carile s-au izbîndit. Şi, strîngînd fraţii, le-au ales prc unul carele era de întrecea pre alalţi în bunătăţ şi le dzîsâ că: "Dumnădzău au ales în locul mieu Z ^ ^ ^ J ^ ? ^ ^ « - * ™ «*« 7 dzîle, s-au răpăosat

&Vi?F A^7!\Sr,

oaSă^oIr, ' *P"*™™ Părintele nostru Alexie, omul lui Dumnădzău. /
Rim'anu^ * Onorie în Rîm, era un boiarin mare

MîntuSui Hrils Ş L ^ « " ^ ^ * "«leaneş în tainica vie a

linişte blagoslovită mişeilor şi năzuinţă şi avea slugi mulţi, de treabă, îmbrăcaţi luminat Iară el fericitul, pr.ndzîia dupa al nouăle ceas şi întîi slrîngca din tîrg mişeii de-i ospăta, slugindu-lc singur' pentru să aibă mai multă plată la Dumnădzău.

Iară unul din cimotci şi priiatini îl giudeca din nepriecaperea lor, dzîcînd câ nu să cade sâ slujască la mişei un boiarin ca acesta iliiustrissimus, prealuminat, ce să îmveaţe slugile să slujască trebilc. Iară el cu înţălcpciunc călră dînşii smerit Ic răspundea: "Aceştia sînt fraţi Domnului mieu care nc dzîcc în dumnădzăiasca Evanghelie să-i iubim şi cît bine le vom face să ne plătiască darul mai cu multă bogăţîie .".

Era şi soţa lui, anume Aglais, femeaie dumnădzăriască şi-nţălcaptă, purtîndu-să amîndoi fără prihană. Dară numai cc era mîhniţi că nu făcea cuconi, să Ic Tic pomană. Drept-aceaea. să ruga Domnului llrislos cu credinţă să Ic dea cucon după gîndul lor. Iară Dumnădzău le-au ascultat ruga. Şi, pureedzînd grea Aglais, născu lai. Şi l-au numit Alexie. Şi Tu multă bucurie în casa lor şi veselie nepotrivită. Şi, deaca crescu dc să înţărca şi cînd fu dc şease ani, îl deaderă la carte. Şi, fiind ascuţit şi isteţ, îmvăţă totă istoriia besearicii şi gramatică şi alalte a îmvăţăturelor. Şi să feace îmvăţat şi înţălept.

Deci, cunoscînd că lumea nu-i stătătore şi sufletul că-i nemuritoriu, au pus gînd bun să să leapede de a lumii accşliia bine ca neşte trecătorc şi veştcdzătore, ca să dobîndească ceale neputredzătore şi veaciniec. Aceastea pururea gîndind, luminat de la Dumnădzău, purta cămeaşe de păr fără ştirea // părinţilor, iară deasupra purta luminat să nu-l priciapă. 367r

Iară părinţii nevoia să-l însorc, să vadză nepoţi dintru dînsul. Şi, cereînd, aflară o ficioră înţăleaptă şi frumosă, bogată şi de rudă împărătească. Iară Alexie avea inema în ceriu cu tot sufletul şi ncmică nu grijiia de ceaslc pcminleşti. Ce pururea făcea rugă la taină la Ştiutoriul tainelor, Dumnădzău, vărsînd lacrămilc ca pîriul, rugîndu-să să-l izbăvască dc mrejile nepriiatinului şi să-l lumineadzc a face ce-i de folos. Cu de-aceastea să ruga noptea totă. Iară dzua mergea la sintele besearici dc să-nchina, împărţind milostenie mişeilor în vedeare şi-ntr-ascuns, să roge Dumnădzău pentru dînsul, să-l îndirepteadze la loc de spăsenie. Iară cătră părinţi dzîcea că nu să va însura să-ş ia grije. Dară ei silindu-1, nu să putu apăra şi priimi în vedeare de scrisără nunta. Iară în nontru cugeta cum a scăpa să fugă la ţară streină să-ş cruţe ficiori ia sa nestricată.

Deci, deacă sosî dzua nuntei, mearsără la sînta besearica a sîntului Vonifantie. Şi-i cununară cu lanţuri cu timpene şi de totă muzica, veselindu-să cu nuntaşii şi toţi boiarii curţii şi rudele tinerilor, cumu-i obicina. larii cînd fu sara după cină, părinţii tinerilor i-au blagoslovit şi i-au petrecut pînă la cămara cea de nuntă. Iară tînărul, deaca rămasă cu mireasa, feace rugă mult ceas. pînă cînd adormiră toţi în casă. Şi atunce, învălind inelul şi brîul său de mult preţ şi le-au dat pre mîna mireasei şi-i dzîsă: "Să le ţîi bine aceastea, iubita mea! Şi Dumnădzău să fie între noi pînă cînd va griji darul Sinţiii sale de noi ceva altă mai nou!".

Aceastea deaca dzîsă, să dusă în visteariul său şi-ş luă aur şi pietri scumpe şi mărgăritare cîte putu. Şi să-mbrăcă în haine proste. Şi, ieşind din cetate, să dusă la mare de întră într-o corabie ce mergea ia Siriia. Şi, sosînd la Laodichiia, ieşi din corabie, află soţîi şi mearsă la Mesopotamiia, la Edesa unde-i în cruţare într-o sîntă besearica icona sîntă, nefăcută de mini, a Domnului nostru Isus Hristos. Carea sîngur Sinţia sa au trimisu-o lui Avgar pre Ananiia Apostol, cum să veade la 16 a lui avgust în sinaxariul *Prologclor.*

Şi, sosînd acolo, forte s-au bucurat. Şi împărţind avearea la mişei, rămasă la acea sîntă besearica, îmbrăcat mişeleaşte, pentru să prăvască pururea sîntul şi doritul chip a / Despuitoriului Hristos. Şi, cerşind milostenie la creştini, mînca puţinei, iară mai mult împărţîia la mişei. Şi totă noptea tăcea rugă şi-n Iote dumineci să priceştuia. Şi atîta s-au topit cu postul şi cu truda, cît i s-au schimosît frîmseaţea feaţii şi s-au negrit peliţa obrazului şi trupul s-au uscat, ochii s-au adîncat, numai pielea şi osele au rămas.

Iară părinţii, deaca să feace dzuâ, şi nu aflării pre Alexie în cămară, ce numai pre mireasa singură aflară, mîhnită şi ovilită. Şi, deaca ştiură de necugetata a fiiului lor despărţire, ş-bătea pieptul olecăindu-să. Şi, vădzînd că n-or folosi cu piînsul, răpedzîră slugi să cearce tutindirea prin cetăţi. Şi, neaflîndu-l şi vreame lungă trecînd, unii mearseră şi la Edesa, mai tîrdzîu, dară nu-l cunoscură Ce încă şi milostenie i-au dat, necunoscîndu-1 de topitură şi de slăbitură şi de haine mişeale ce era. Iară Alexie, umilindu-să la inemă, piînsă slăvind pre Dumnădzău, dzîcînd: "Mulţămăscu-ţi Sinţiii Tale Doamne, că mă spodobişi a lua milostenie de la slugile meale!".

Deci, deacă cutrierară prin lume, cetăţi şi oraşe şi mănăstiri şi nu-l aflară. să-ntorsără la Rim. Atunce mai mult s-au împlut de plînsuri şi bocete casa lui Evfimian şi tot oraşul şi curtea şi boiani şi

- - . An Ki mii vînos maică-sa s-au închis într-o căinam. îmbrăcată în jcalc. Şi, puind .ou, v.rş.a dc ^ £ « ; S „ S plSgc. tot ceas prc iubitul ci liiu. Iară ticălosa a lui mireasă

* nimc ras voios?i fflrt lacrâmi în casa ,m

de «ni dc Si l-au feri. necunoscut, să nu i sâ smintească dorul. Dec, trăi în pnlvorul Beaeuie.i aceiia Pre Se Dumnâdzău-Născă.orci 17 ai. pctrecînd viaţă m.nunata. Drept-aceaea lacu. orii de acolo îl cins'.i.a ca un sînt. vâdzîndu-i petreacerea dumnădzăriască. Pcntr-accaca, tcmmdu-sa sa nu să scanc dc slava ceriului pcniru ceasta trecătorc cc-i da. ghidi să margă la loc neştiut.

Si si dusă la vad dc între în corabie cârca mergea la părţile chihch.ilor, cugct.nd // sa marga la Tars unde cra" Besearica sîntului Pavel. minunată. Şi, notînd puţind, s-au scornit vint improtiva şi, după* multe dzisa. purtîndu-i vîntul fără voie. sosîră la Rîm. Şi aceasta era socotinţa lu. Dumnâdzâu ş. o cunoscu sîn.ul. . . . .

Deci pentru sâ nu facă dodcială altora, au pus gînd să rămne la casa sa, necunoscut, puia la firsenia vieţii sale ca să aibă şi plată mai multă. Şi mearsă la sînta besearica de să rugă lui Dumnădzâu milostiv sâ-l întărească să obîrşască cc-au gîndit. Deci, închinîndu-să pre la o samă de sinte besearici, sâ tilni cu tatăl său venind dc la curtea împăratului, cu multă soţîic, precum era boierua lui. Şi, lacindu-i metanie pînă la pămînt, îi dzîsă aşea: "Mă rog Dumitale, fă-ţ milă cu mine, cu un strein şi mişel, lasă-mă să şedz într-un unghiu a curţilor tale, să mă hrănesc din fărîmelc ce cad de la masa slugilor talc! Şi Dumnâdzâu să blagoslovască pentru acest bine casa ta, să-ţ dea împărâţîia ceriului şi de ai şi cineva rudă în strcinătaie să tc spodobască Dumnădzău să ţî-1 vedzi precum doreaşte inema ta!".

Aceastea deaca audzî boiarinul, au lăcrămat, adueîndu-ş aminte de fiiul său. Şi, făcîndu-i-să milă. priimi prc mişel. Şi, chcmînd o slugă cc avea ncvoitoriu, deade pre Alexie în sama lui, dîndu-i poruncă sâ n-aibă altă grije şi treabă, numai să porte grijea de acel strein la ce-i va trebui. Şi l-au pusu-l într-o chilie mică. în curte, aprope de cămara mireasei sale. Deci Evfimian îi trimitea în tote dzîle bucate dc la masa sa. ian. Alexie mînca numai dumineca (deaca să priceştuia de Sintele Taine) pîine cu apă. forte cu samă, cît să nu moră de post. Şi-ncă făcea şi rugă iotă noaptea şi dzua mai multă vreame. Şi. vădzînd pizmaşul, urîciosul dc omeni dimon, răbdarea lui cea minunată, scrîşca cu dinţii şi i-au samăna. mari şi cumplite războie, pcniru să-l slăbască de la răbdare ce avea nepotrivită. Şi întîi îmvita prc slugi dc-l supăra. Câ unii îl suduia, alţîi îi da palme, alţîi vărsa lăturile asupra lui şi alte nccădzutc ii prohitiia. Şi iote le răbda ncînvincilul acesta, cunoscînd că din îndemnul vrăjmaşului sînt. Şi nice dânăorâ n-au răpştit, nice le-au dzîs cuvînt de bănat, numai ce ruga Dumnădzău să-i dea răbdare, să nu să păgubască / dc simbriia platei la Dzua de giudeţ.

Şi nu numai acesta război avu sîntul, ce şi altul mai cumplit. Adecă fereastra mireasei sale era împrotiva chiliei lui, dc vedea. Carea, ca o altă tînără, Ruth, nu vru sâ mai întorcă la casa tatălui ci. Cc cu socră-sa şedea, dc multe ori plîngînd şi hăolindu-l, maica pentru fiiul, mireasa pentru mirele-ş. Şi nice lungul vremii, nice mîngîicrile priialenilorşi a rudeniilor nu putea să le mîngîie şi să le potolească dorul lor. cc cu cît să trecea vremilc, cu atîta mai mult să aprindea inemile lor, dorind să le vie veaste dc iubitul lor. atîta Ic ardea inemile. Şi sîntul le audzîia hăoliturile şi plînsurile femeii în tot chipul, pline dc jcalc înfocată şi ovilită, cine potc să le scrie tote?! Şi maică-sa camai mult bocindu-să de dor' aducindu-ş aminte cum l-au purtat în pîntece, cum l-au născut şi l-au crescut şi de-acii, o pîrăsî de-i dcade ma. mar. durori decît la născut. Aceastea tote le audzîia bunul podvijnic şi neîmvincit boinic Că inema .1 durea şi-i era nulă dc maică-sa şi de femeaie. Şi-i da război mare într-aceasta vrăjmaşul dară aduc.ndu-ş aminte evanghcleşlilc cuvinte a Domnului nostru Isus Hristos unde dzîce: "Cine iubeaşte Dumnâdzâu" li î n T ^ ^ ^ " " " " i PUneaimprotiva dragostei* lui

? S O ^ B 2 Î Î I ^ ,nem" VrtUC'OSUI 13 SU<let' C" d0rU' prC dor imPing ind' nu că doară

nfefe rinî Z S S S ' 06 0131 V'rt0-S ^ Tv0rCtul aSCU,toi' "^"du-să cu lacrămi * i dea

£ ^ T J ^ a Z Z S ^ ^ Panni" * ŞI PCntrU femeaia SaSă le răbdare, s ă

luptat ^ d r a L S r i ^ ? ' "*? ^necunoscut > <* un mişel şi ticălos, de vrăjmaşul

va răpăosă de la trude şi munci. Deci, cerşu hîrtie la sluga cc-i slujiia şi călămari. Şi aşea au scris pentru sine şi pentru mai marc credinţă au scris şi orccarc taine cc-au grăit mireasei cînd i-au dat brîul şi inelul; şi alte taine carile numai // părinţii Ic ştia. Iară la fîrşit au scris: "Rogu-mă şi mă cuceresc. 369r
părinţii miei şi cinstita mea femeaic, să nu vă la inemă bănuiţi prc mine, căce v-am dat atîta scîrba şi muncă, că mă durea şi prc mine dc durcarea vostră şi de multe ori am făcut rugă pentru voi ca sâ vă dea răbdare Domnul Mrisios şi să vă spodobască împărăţîii Sale! Şi nedejduiesc în mîna Sinţiii sale sâ-mplinească ce-am cerşut, dc vreame că şi cu pentru dragostea Sinţiii sale m-am arătat către voi nemilos şi către mine mai aspru. Că mai bine-i să asculte fiecine pre Tvoreţul şi Mîntuitoriul său decît pre părinţii săi! Şi cu cît mai vîrlos v-am mîhnit, cu atîta mai mult veţ avea plată!". Aceastea deaca le scrisă, rămasă la rugă pînă ce s-au prislăvit.

Şi era atunce arhiereu în Rîm Innochentic Sîntul. Care, cumuş slujiia svînta liturghie în Besearică Sinţilor Apostoli, fiind dc faţă şi împăratul Onorie şi alalţi boiari mari, audzîră glas de deasupra sîntului oltariu dzîcînd: "Veniţi către mine toţ carii vâ trudiţi şi sînteţi însărcinaţi! Şi eu voi odihni-vă pre voi!". Accaslca audzînd carii era astînd, să cutremurară şi cădzînd la pămînt, striga: "KHpit EAEHCOH!", "Doamne miluiaşte-ne!". Şi iarăş preste puţîn ceas audzîră şi alt glas dzîcînd: "Vineri demineaţă omul lui Dumnădzău iase de la trup! Şi ccrcaţî-l să facă pentru oraş rugă ca să trăiţi ncsupăraţi!". Deci gioi sara să strînsără toţi la acea sîntă Besearică a sîntului Petr. Şi făcînd bdenie toată noptea, să rugară să le arate Domnul unde vor găsî pre sluga Sinţiii sale. Şi era de faţă patriarhul şi împăratul şi Evllinian, aprope de dînsul. Şi demineaţă iarăşi veni glasul şi le dzîsă: "La casa lui Evfimian iaste omul lui Dumnădzău!". Atunce îi dzîsă împăratul: "La casa ta ai visteariu ascuns ca acesta de mare preţ şi nu nc-ai spus!". Iară el răspunsă: "Viu Domnul Dumnădzăul mieu, nu ştiu pînă astădzi nemică, iară să mărg să-ntreb slugile meale, să aflu pre doritul!".

Deci mearsă şi gătă scaune şi casa. De-aciia, ieşiră tote slugile lui cu feclii şi cu tămîi, să-l tîmpine cum să cade. Atunce întrebă de slugi de ştie vrunul de dînşii pre vrun om cu bunătăţi. Iară sluga lui, Alexie, / dzîsă: "Pare-mi, doamne, că va fi acel strein ce mi-ai poruncit să-i slujăsc. Că mare bunătăţi şi minunate vedeam la acel om : postiia totă saptămîna şi dumineca să priceştuiia de Dumnădzăicştile Taine. De-aciia, mînca două unghii de pîine şi puţînea apă bea. Şi aşea trăiia pururea. Iară bocatele ce-i trimitea-i de la masa ta le da altor mişei. Priveghea tote nopţile şi făcea rugă. Şi alt lucru mai minunat, că răbda nemîhnit sudălmilc şi ocările ce-i tăcea slugile tale şi-i da palme de multe ori den îndemnul vrăjmaşului şi lăturile vărsa asupra lui, să-l mînie. Dară el fericitul Ic răbdă tote, nice leac mîniindu-să.

Iară Evfimian audzînd aceastea, îndată alergă la sîntul. Şi strigîndu-l de trei ori şi vădzînd că nu-i răspunde, întră în căşcioră şi-l află dzăcînd şi acoperit pre obraz. larii în dreapta mînă ţiind hîrtiia, carea ispiti să o ia şi nu putea. Drept-aceaea, să-ntorsă reapede de spusă împăratului cealea ce fură. Carele şi îmvăţă să tocmască aşternut scump şi să-l puie pre aşternut. De-aciia, descoperindu-i sîntul obraz, străluci ia ca îngerul, atîta cît abiia putea de-l vedea.

Atunce împăratul cu patriarhul genunchiarâ. Şi sărutînd sintele lui moştii, dzîsă cu smerenie: "Te rugăm, şerbul lui Hristos, să ne dai acea hîrtie să vedem cine eşti! Aşea, omule a lui Dumnădzău cerescule, nu ne treace! Că mai-mari nărodului sîntem (săvai şi păcătoşi) eu şi arhiereul acesta, a lui Hristos slugă adevărată!". Aceastea deaca dzîsără cu lacrămi, le deade cartea sîntul. Iară luînd cartea, să bucurară. Carea ei lui Acţie Canţlerului" sintei besearici o deaderă, să o citească într-audzul tuturor. Şi, făcînd tâceare, ceti cartea de audzîia toţi. Iară deaca sosî la locul unde-ş scriia părinţii şi femeaia şi tainele din carile să adeveri Evfimian că iaste Alexie fiiu-său, plînsă cu amar. Şi să sculă de-ş rumsâ haina pre sine şi smulgea pârul, pieptul ş-ucidea. Şi cădzu asupra fiiului său, vărsa lacrămi, suspinînd dintr-adîncul sufletului şi strigînd: "O, vai, dulcele mieu fiiu, a ce-m dedeşi atîta scîrba şi trudă?! Vai mie ticălosului, a ce mâ mîhnişi atîta şi mă lăsaşi într-amar atîţia ai, prâvindu-mă cernit pentru tine şi den inemă suspinat şi nu-m spusăşi?! A ce arsăşi inema mea cu jeale ca aceasta, o, iubitul // mieu, o, 370r
mîngîiarea bătrîneaţelor meale şi odihneala! Vai mie mîhnitului şi nebucuratului! Carea oi face întîi ticălosul de eu?! Plîngeţ-voi mortea au prăznuiţ-voi aflarea?! Firea mă sileaşte să vărs lacrămi, dară păcat iaste să plîngă cineva adormirea sinţilor!".

Acestea ş-alte multe dzîcînd şi plîngînd cu glasuri mare, audzîră femeile holca. Şi, deaca ştiura că acela iaste doritul lor Alexie, alergară afară din casă degrabă, nc-mbrăcate. Şi, nărod fiind mult de

• Svînta icona Preacistii l-au vădit în lideso. Acest cuvînt iaste-i locul napoi, în 41 de foie. a doa fa|ă. în 32 dc verş.

*• AKUiWBH IUHUHAIp0EH

nu ,en răz.batc. sâ ruga maica (dup. sine ^ ^ J ^ l ^ ^ t o t t n fX iubitul .nic,, fiiu. - ^ P ^ , mda,ImDu - ^ ,- singura, născutul nucu fi... Di 1 - i ca lc ca, : "Vai mic, dulce fiiule,

, r u ^ î « zî.c bocind după line c u j c a ,

n î ddurcarca maică-la! O, dc a la vîrtucioså răbdare si clcs.om.ee cum sufcriş-, .ub.tu e ş. şi nu-l suni ş dc durearia "« - ,ă-ţ potoleşti sc.rbelc î a M u l " ^ m i c i n d . începu şi soţa lui plîngînd şi tînguindu-l şi olecăind,sa de văd" v ia ci şi de sărâciia lîmplală. cît nu numai omenii, cc ş. dobitocele odoaca ş. zidirile ceale făra s. n ama şi durea, cu dînsa lăcrămînd; piîngea fără mîngîiare. sarulmd s.nlele lu. osc. Ş, nălîndu-l cu lacrăinilc. ucidea-ş pieptul, rumpea cosîiclc, obrazul p.şca ş. cu jcaln.ee cuvinte-, grai.a mirelui' ci dc trcidzăci şi patro dc ai ce l-au dorit: "O. Hris.ose, rogu-ma darului tau, ia-mi sufletul dc-l împreună cu a lui Alexie, şerbul Tău. să Tc slăvim!". Şi nu putea rudele ş. pruatemi sa le desparte dc la svîntul.

Dc-acii împăratul şi patriarhul îmvăţară dc-l rădicară ş.-l pusara in mijlocul cetăţii, sa-l sărute lot cciăfcanii in iertare şi blagoslovenie. Şi acolo multe isţealenii să feaceră, muţîi gră.ră, orbi. văzdură. îiidrăci|ii să isţcalîră. stricaţii să tămăduirii. Şi tot fealiul de bolă s-au lecuit din sărutatul sinlclor moştii. Acestea văzînd. sâ mirării. Şi-mpăratul cu patriarhul rădicară năsiliia, să-1 / ducă în bescarică. Iară părinţii şi nora mergea pre urmă plîngînd. Şi, îndesîndu-să glotele, nu putea mearge cu năsiliia. ce îmvâtă împăratul dc aruncară bani, să să zăbăvasca omenii. Dară ei nu căuta de aveare. Deci arhiereul le-au făgăduit să-1 lase o saptămîna în bescarică, în cea mare, să margă toii să-1 sărute. Şi-ntr-accale 7 dzîle l-au tot priveghiat părinţii şi nora, plîngîndu-l. De-acii, feace împăratul raclă dc argint şi astrucară înlr-însă sintele moştii a silitului, prăznuind mare sărbătore. Şi atunce au izvorît în raclă mir cu dulce miros şi cîţ sâ miruia să isţcaliia de bole. Deci au răpăosat sîntul în 17 a lui mart, în anul dc la Domnul llristos 410, în dzîlele lui Onorie împărat de Rîm, fratele lui Arcadie împărat de Ţarigrad. în slava Sintei Troiţe, Tatăl şi Fiiul şi Sîntul Duh, aemu şi pururea şi-n veaci de veaci. Amin.

într-aceastaş dzî, s-au tîlnit şi pomenirea cea cu om-dragoste pornită pre noi groză a cutremurului. Dc care prc spre nedeajde au izbăvit pre noi om-iubitoriul Dumnădzău, în dzîlele lui Constantin împărat.

într-aceastaş dzî, sîntul măcenic Pavel, pentru sintele icone, cu foc s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî, preacuviosul Thcostirict Ispoveadnicul cu pace s-au săvîrşit.

intr-accastaş dzî. pre KripHOTUCXd, învierea direptului Lazar.

Pentr-a lor sinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 18, preacuviosul părintele nostru Chirii, arhiepiscopul de Ierusalim.

Acesta s-au născut din părinţi blagocislivi. Şi cinstind credinţa pravoslavnică. Şi să păştea şi s.ntia sa în eclaşi chip dc ncvoinţe şi îmvăţături, în vreamea împărăţîiei lui Constantin. Şi, de vreame cc episcopul dc Ierusalim s-au pristăvil către nefîrşila viaţă, s-au spodobit acesta arhierescului dar, puind nevoinţa şi luptîndu-să pentru aposloleştile porunci. Şi avînd scaunul Chesariei de Palestina Acachic. // carele s-au strigat de sardicescul sînt săbor câ nu vrea să dzîcă pre Fiiul că-i din singură aceacaşi fiinţă cu Părintele. Şi nu va sâ priimască psiful, adecă giudecata ce s-au făcut de dînşii, ce tot să aflâ cu de-a sila în scaun. Căce avea cunoştinţă cu împăratul şi de la dînsul trăgea puteare acela Acachic. dc au scos prc sîntul Chirii de la scaun şi l-au gonit de la Ierusalim.

Iarăsvînlul.Chirii, mărgînd la Tars, era în soţiic cu minunatul Siluan. Drept-aceaea, strîngîndu-sâ ^ J ", , TM T gat '' Ţarigrad de-au înfocat cu mînie pre .mpăratul asupra sîntului Chirii, cu cuvinte. Şi l-au făcut izgonit pre sinţia sa

arăta ™ . T * - ' " ^ ******* (P "«-?

S T v K i S L sS, ' n "7 Poronçitu-le-au cum .ubcaşte Dumnădzău pastorna sa ş. lăsînd în sînta bescarică pomană oelasen le ce-au facnf

ZZZSSSS. ""*" * * « - « — -^ " a l l . t a S

* Sm(i. rogi pentru no. ş. st.u dc noi că sînl vii în Hristos

Şi cra sinţia sa la tot chipul trupului la măsură, plâvîi, lung la pâr, pişcat la nare, fata lătiie râtunclă, cu sprinceanele tinse încujbatc, barba alba şi deasă şi îngemănată, sămănînd la tot a om prostac.

într-aceastaş dzî, sinţii dzeace mii dc măcenici, capelele tăiat, să săvîrşiră. Şi pomenirea sinţilor măcenici Trofim Evcarpion şi soţiile lor.

Ficrbînd şi poruncindu-să marc gonă asupra sinţilor creştini în Nicomidiia, aceia ce-i prindea îi închidea în temniţe. Dc-aciia, scoţîndu-i la-nlrebâri şi băgîndu-i în munci, pre carii răbda în mfirturiia Domnului Hristos Dumnădzăul nostu îi umorîia. într-aceaca vreame aceşti marturi Trofim şi Evcarpion, fiind voinici yiteaji şi vîrtucioşi şi îndrăznicioşi, cra gonitori şi vrăjmaşi creştinilor, prindzîndu-i şi închidzînd în temniţă, cace că avea putcarc de la-mpârăţîie spre / aceasta. Şi pre carii le cra voia munciia, prc alţîi cruţa.

Deci, odănăoră, mărgînd să prindză creştini, vădzură foc marc pugorînd din ceriu spre dînşii, forte înfocat. Şi audzîră dintr-însul glas carele dzîcca: "Pentru cc vă siliţi să înfricoşeaţi prc şerbii mici? Nu vă înşelarcţi! Că nu va putea nime să stăpîncască asupra celora ce cred întru mine, ce, mai vîrtos, să va lipi către dînşii şi va dobîndi împărăţîia ceriului!". Şi, audzînd glasul acesta aceşti sămeţi şi vîrtoşi şi ageri asupra şerbilor lui Hristos cădzură gios, neputînd răbda nice să prăvască sau să audză acel lunătoriu glas. Cc numai dzăcînd la pămînt, dzîcca: "Adevărat marc iaste Dumnădzăul acesta cc ni să arătă astădzi! Şi ferice va fi de noi de vom fi lui şerbi!". Şi, grăind ci cu frică aceastea cuvinte, să despică acel nuor dc foc de stătu deoparte şi dc altă. Şi iarăşi veni alt glas grăind: "Sculaţî-vă curund şi, de veţ pocăi, vă s-or ierta păcatele vostre!". Şi, sculîndu-să, vădzură la mijlocul nuorului orecare şedzînd cu veşminte albe şi frumos şi forte cinsteş şi mulţime multă cc sta dimpregiurul lui. Şi, minunîndu-să cu frică de slăvită vedearea lui, strigară ca dintr-un rost: "Priimcaşte-ne şi pre noi, Doamne, că multe ţ-am greşit şi fără număr! Şi nu-i altul Dumnădzău, fără Tine. Ce eşti unul adevărat şi noi eram porniţi cu rău asupra slujilor Sinţiii Talc!". Aceastea deacă dzîsără ei, iară nuorul acel de foc s-au împreunat de s-au închis. Şi s-au suit în ceriu. Iară aceştia mult piînsâră, rugînd şi rugînd pre Dumnădzău. Şi, întoreîndu-să, pre cîţi avură prinşi, pre toţi îi slobodzîră, sărutîndu-i ca fraţii şi închinîndu-li-să, scoţîndu-i din legături şi, petreeîndu-i, îi îmbiiară să să ducă cineşi la casele lor.

Aceastea deaca audzî cncajul, s-au înîniat pre dînşii şi i-au chemat dc i-au întrebat pentru care lucru feaceră aşea. Iară ei deacă-i spusără prc-amănuntul videniia, îmvăţă să-i spîndzurc la lemnul cel dc muncă. Şi-i munciră cu brîncile ceale de fier, strujindu-i pre coste; de-acii, îmvăţă preste rane să-i freace cu tîrsine. Iară sinţii, răbdînd bărbăteaşte, să ruga lui Dumnădzău, mulţămind şi bucurîndu-să. Iară cneajul, mai rău pornindu-să în mînie, îmvăţă dc aprinsără foc mare să-i bage în foc. Şi, deaca întrară sinţii în foc, // ş-deaderă în mîna lui Dumnădzău sufletele; dobîndiră cununa mărturiii de la Domnul Hristos.

într-aceastaş dzî, pomenirea sintei Măriei, surorei lui Lazar, cînd piciorelc Domnului cu nardul le-au uns şi cu părul ei den car le-au şters sărulînd.

într-aceastaş dzî, de KHpHOiUCVd, Dumineca Destavleflori.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 19, svinţii măcenici Hrisanlh şi Dariia.

Aceştia cra în dzîlele lui Numcrian împărat, 5784.

Hrisanlh era ficior lui Polemon Singlitic, adecă boiarin mare de sfat, din Alexandriia, iară Dariia din Athine. Deci Hrisanth îmvăţă dumnădzăiasca creştinie de un creştin şi botedzîndu-să, propoveaduia pre Domnul Hristos cu-ndrăznire. Pentr-aceaea, l-au închis tată-său. Şi neputîndu-l întorce, l-au însurat, dîndu-i pre Dariia, ficioră frumosă şi-nţălcaptă, adusă de la Athine, în chip ca să-l potă domoli, cu însuratul să-l întorcă de la creştinătate, cu dragostele ei. Iară ea mai vîrtos l-au întărit şi s-au botedzat. Şi să feriră amîndoi, ţiindu-ş curăţîia fetiei nevătămată.

De-aciia, fiind pîrîţi către eparhul Chcllerin, fură daţi la-ntrebare pre mîna lui Clavdie Trivunul şi Eparhul. Şi acela, muncindu-i cu multe fealiuri de munci şi vădzîndu-i că biruiesc muncile şi nu le bagă în samă, el ş-au schimbat gîndul şi credzu în Domnul Hristos depreună cu femeaia sa, cu Ilariia şi doi ai lor feţi, Iiason şi Mavru şi cu vonicii ce era supt ascultarea lui. Carii dobîndiră şi cununa mărturiei. Deci Clavdie, legat cu o piatră, aruncat în bulbocă. Iară fiindu-i şi vonicii, fură tăiaţi capetele. Iară sîntul Hrisant şi Dariia, băgaţi într-o gropă şi împresuraţi cu ţărnă, împlură mărturiia lor, dobîndind cununi îndoite, măcenicească şi de ficiorie, de la Domnul Hristos.

într-aceastaş dzî, sîntul Clavdie Trivunul în mare aruncat s-au săvîrşit. /

într-aceastaş dzî, sînta măceniţă Ilariia, femeaia lui Clavdie, de sabie s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî, sinţii măcenici Iiason şi Mavru, a lor fii, de sabie să săvîrşiră.

într-aceastaş dzî, sîntul măcenic Panharie.

împărățînd Dioclitian şi Maximum In Rîmul cel bă.rîn. totă lumea era plină d^ăciunca idolilor. Şi fiecine va-a mărturisi de Domnul Hristos. nu numai ce-l da m jac dc-i lua to.a avearea, ce încă si viata îi lua cu multe chipuri dc munci şi cazne.

dară. unul ce-l chema rY.nh.rie din Tar. Uzani.or, de la cetatea V.lapata. din paruiț, creştini vome. nalt şi ghizdav. mearsă la Rîm şi să feace omul împăratului ş. ma. de Iruntc dec.t toț. ş, iubii împăra.ului. DceTpen.ru liubovul ce avea cu împăratul s-au înşe at dc s-au lepădat dc Domnul ristos.'an.-mpâra,.. i-au da. sâ-şi ia obrocuri şi venituri dc tot Ica.u unele cu r.ndu cu ob.cea. altele şi cu sila. să-ş aibă de-agiuns şi de biu. de iote să sâ-nduleeasca. Dec. sa feace mtr-un g.nd la tot

râul cu A n ^ ™ i U j cic. i(|ra mincil_sa şj soru-sa. îi scrisără. sfătuind să-ş aducă aminte de frica lui Dumnădzău şi straşnici.! giudeț cc va sâ fie. Cu cârca îl încredința în cc chip cunoştea cc fealiu dc lagăduială si de glumită dobîndiră la Hristos Carii îl cunoscurâ şi-l mărturisiră la vedeare, cutedzmd denaintea împăraților şi crailor. Precum iarăşi carii să tăgăduiri, şi să Icpădară de Sinția sa ce fealiu dc osîndă şi muncii ncfîrşitâ şi. osăbi dc-accastca. dc-arşi dobîndi omul totă lumea şi ş-a păgubi sufletul, n-a mai alia dcpo.rivă sufletul alt bine. . . . .

Deci. cetind cartea dc la maică-sa şi venindu-şi la hirc, începu a phnge şi, cadzind la pammt, striga: "Miiuiaş.c-mă. Doamne, şi nu mă lăsa să fiu de ruşine naintea sinților tăi, pre şerbul tău! Ce ț-fic milă de mine pentru a ta marc milă!".

De-acii. deacă-l audzîră orecarii den casa împăratului că piînge în chip ca acesta şi aceastea cuvinte, spusără împăratului. Şi chemîndu-l naintea sa, l-întrebă: "Spune-mi, iubitul mieu Panharie, au dorâ tu eşti nazorian?!". Şi svîntul răspunsă: "Nazorian sînt şi creştin, o, împărate!". Şi // împăratul feace: "l.eapădă-tc dc-acesta nume pentru liubovul mieu! Derep-ce să ştii că nu-ț voi da morte grabnică pînă nu tc voi topi întîi cu multe cumplite, tot fealiul de munci!". Şi sîntul feace: "Eu, împărate, sînt în groză de mă tem să nu cumva cadză foc din ceriu, să mă ardză şi să mă mistuiască, pentru cc-ț fuiu pînă astădzi într-o minte! Dară de-acii înainte să nu-m fie una ca aceaea, să mă eu mai liapăd de Domnu mieu Hristos, săvai măcară astădzi sau în mulți ai tîrdzîu mi-ai topi trupul cu muncile!".

Atunce imvăță dc-l dezbrăcară şi-l bătu cu vine de bou. Şi strîngîndu totă boierimea la-mpăratul, Ic dzisă: "Dară înțălcs-ați că Panharie Sachcllarie şi scliniariul împărățiiei au cădzut în leagea galilcilor! Deci mă-mvuțați cc voi face!". Iară ei dzîsără: "îmvăță, împărate, să-l dezbrace la teatrum, în prăvirişte sâ-l bată! Dc-aciia, trimite-1 la domnul Nicomidiei să-i dea certare acela, să nu him noi partnici la sîngele lui, căcc că ț-au fost priiatin iubit!". Şi i-au plăcut împăratului sfatul. Că forte-i era drag şi nu iubiia să-i vadză mortca. Deci, suindu-l la teatrum, îl bătură vîrtos; de-acii, l-au dat împăratul pre mîna oştcanilor şi cu poruncă la domnul de Nicomidiia să-i facă morte cu multe munci.

Deci. mărgînd sîntul la Nicomidiia şi astătînd naintea acelui domn. Şi-ntrebîndu-1 să dea răspuns, ii dzisă sîntul: "lată că ți-i cunoscut din scrisorea împărătească cine sînt eu! Şi fă aceaea ce-ți pare cu sîrg. fără dc nice o sîială!". Şi cncadzul dzîsă: "Cum ți-i numele?". Şi sîntul măcenic dzîsă: "Panharie mi-i numele ş-am fost creştin din moşii miei! Ce, înşălîndu-mă de-mpăratul, mă făcusăm într-un gînd cu dînsul, sfăluindu-mă rău cu dînsul! Iară aemu cu mila lui Dumnădzău, de vreame ce m-am îndircp.at dc la maică-mea şi dc la soru-mea, am curs iarăşi la Hristos Dumnădzăul mieu, să moriu pentru Sinția sa şi ca să curățăsc lepădarea ce-am gîndit de făcusăm rău!". Şi cneadzul dzîsă: "Lasă-lc acealea cc grăicşli şi Ia porunca împăratului! Şi nu pofti fiindu-ți aşea de ghizdav şi de cinsteş să-ț. strice pomana dc prc pămînt!". Şi sîntul feace: "Stricătura aceasta ce dzîsăşi iaste pînă la o vreame. Dan. iaste solitore vieței dc vcaci celora ce şi-o aleg a să da stricării pentru Domnul Hristos

Dec. vad/.nd acel domn ncprcmenitul gîndului lui / au dat răspuns de osîndă. Şi făcîndu-şi sîntul ruga,. s-au tăiat capul în 19 a lui martie, în Nicomidiia.

într-aceastaş dzî. Diodor Prezvitcrul şi Marchian Diaconul, astupați într-o peşteră, să săvîrşiră.

Intr-aceastaş dzi, cuvînt a lui Anastasie, igumenul de Sinaia, să nu ținem mînie

Mult pole ruga dircptului agiutorită, dară să agiutoreadză cînd pocăindu-să să trudeaşte şi roda de pocăința face. Iară cînd una dereage şi alta strică ce mai foloseaşte?! Numai greutate ce-ş agoniscaşte! Ca mare râu iaste a mearge la besearica avînd mînie asupra cuiva şi a face rugă Zn'^n' "T ™ * * " ™ tele nOStnl iarta - ne vinele nostr«. ⇐um şi noi iertam vinovaților Si°"iS2 T rT^-A^rardrnte s, ai , a Sînd nepriitoriu cu venin purtînd la inema ta, strig, cu rn.nc.una la Dumnâdzâu: «larta-m. că eu am iertat!». Dară a te ruga ai venit au a minți? Dar^

să-ț dobîndcşti au urgie să-ț iai, spăsenie ti-i voia să-t 'ai au muncă? Dară n-audz ce la vreamea a dumnădzăiască slujbă preutul strigă: «Sâ iubim unii prc-alalți!», cum am dzîce, tote strîmbătățîlc şi pizmilc inemii să lepădăm. Dară cc faci, omule?! îngerii slujesc şi cei cu ochii mulți heruvimi pre sîntul prcstol trupul Domnului Hristos acoperind şi cei cu şease aripi serafimi prc sîntul cîntec cîntînd şi cu frică stînd! Preutul pentru lot nărodul rugîndu-să. Duhul cel Sînt pugorîndu-să, îngerii scriind inimile nczlobivilor, blîndzîlor ce întră în sînta besearică! Cum, iubitule, nu te spemintcdzi! (Dară-ț ceri iertare şi tu prc alțîi nu ierți!) Dară dcaca nu vei ierta greşiților tăi tu, nice ție Domnul nu-ț va ierta. Că cela ce iartă, aceluia s-a ierta. Şi, dc vei ierta, iertat vei fi. Şi, de-i milui, miluil vei fi. Şi nu dzîce: "Multe am iertat fratelui mieu şi iarăşi rău m-au suduit şi mull rău mi-au adus şi nu-l poci ierta! Nu, iubitule, nu dzîcc aşca, cc tc-asemeneadză lui Ştefan şi lui lacov, fratele Domnului!

Pentru ceia cc-ț fac rău le rogă şi Dcspuiloriului lău tc asamănă, Ce-au priimit morte pentru noi!
Rabdă dosada şi sudalma // de la priialin, ca să țî să iarte păcatele ceale multe! Să fugim, fraților, de 374r
țînulul mîniei cumplit păcal, că tot păcatul pre scurt să lucreadzâ şi curund să treace! Iară țînearea mîniei cumplită patimă are şi ardzătore! Că şi îmblînd şi cădzînd şi sculîndu-să, veninul şearpelui la inemă îl rodc a mîniei! Şi cu acea patimă cuprins nu va ocina împărățîia lui Dumnădzău! Şi iertării nu s-a spodobi, că aceluia nice o bunălatc-i sporeaşte, nice postul, nice mila, că tote le pierde cu țînearea mîniei! Că de-t vei aduce darul tău la oltariu şi acii ț-vei aduce aminte de mînie!

Pasă întîi de te-mpacă şi de-acii, vino de-ț închină darul tău şi priimit vei fi. Şi Dumnădzăului nostru slavă aemu şi pururea şi-m veaci de veaci". Amin.

INTR-ACEASTA LUNĂ, 20, sinții părinț ucişi dc avari în sînta mănăstire a sîntului Savei sințitului.

Acest sinți părinț adunat din multe locuri, şedzînd în mănăstirea sîntului Savei, slujiia lui Dumnădzău cu multă schităcic şi bună petreacere. Dară vrăjmaşul cc pizmeaşte şi mai vîrtos celor cc sînt cu bunătăți au învilat asupra lor pre păgînii sarachini, părîndu-lc c-or afla aveare multă.

Şi, deaca mcarscră şi n-aflară nemică, i-au umorîtu-i, unora tăind capetele, alțîi demieîndu-i, pre alțîi giunghind şi vărsîndu-le sîntul sînge şi prc alțîi în tot fealiul. Iară sinții, mulțămind lui Dumnădzău, ş-deaderâ sufletele, dobîndind fericita şi veacinică viață a împărățîiei ceriului, pentru răbdarea cu osîrdie şi nevoințele schităciei călugăreşti şi mărturiia mâceniciei.

într-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Gherasim.

într-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru şi ispoveadnicul Nichita, episcopul Apolloniiadei.

Acest dintru sinți părintele nostru şi ispoveadnic Nichita era episcop Apolloniiadei, în vreamea iconoboreților, nu numai credincios şi stidliv şi pravoslavnic, ce încă şi / milostiv şi îndurat, bogat de înțălepciune şi dc ştiință.

Drept-accaea, silindu-1 să sâ leapede de închinarea sintclor icone a Domnului nostru Isus Hristos şi a preasintei maicei Sințiii sale şi a tuturor sinților şi, neputîndu-1 îndupleca, l-au osîndit cu izgnanie. Şi fu băgat în nevindecate năpăşti. în carile s-au războlit cumplit şi ş-au dat sufletul în mîna lui Dumnădzău viu.

într-aceastaş dzî, svintele şeapte femei în Aminson, Alexandriia, Clavdiia, Evfrasiia, Patroniia, Iuliani, Evfimiiaşi Theodosiia.

Aceastea era în vreamea lui Maximian, păgînul împărat. Carele au pornit mare gonă asupra creştinilor, de omorîia în tot fealiul cu munci pre totă vîrstă celora cc mărturisiia pre Domnul Hristos. Şi multe fealiuri de morți. ^ . . .

Şi, de vreame că într-acelaş chip să făcea şi în oraşul Aminsului dc domnul cetății, astătură şi aceaste sinte şeapte cu îndrăznire naintea lui, mărturisindu-sâ creştine. Şi le bătu cu toiage , de-acn le tăie țîțele, de-acii, spîndzurate, le strujiră pînă li să vădzură mațele. Şi mai apoi de tote, le aruncă într-un cuptoriu de foc. Şi acolo ş-deaderă la Dumnădzău sufletele încununate luminat de iubitul lor mirele Hristos, în bucurie veacinică.

într-aceastaş dzî, sîntul măcenic Rodian de sabie săvîrşit.

într-aceastaş dzî, sîntul Achila Eparhul de sabie s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî, sîntul Lollion, ucis cu buşile, s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî, sîntul Emmanuil de sabie s-au săvîrşit.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen.

ÎNTR ACEASTA LUN 4,21, preacuviosul părintele nostru lacov Ispovcadnicul 6265.

»W vîrstă viată călugărească, să postiia şi cu dc tot podvigul să nevoia. Pen,r ^ f u ^ î c o p . suferind multe izgnanii. pentru ce că fugii. » urna pre .conoboreţn. Dec, l ă W i n d l u p t i n d u - s â cu fomea şi scatea, ş-au dat sufletul în mma lu, Dumnădzău.

r într-accasta* dzî sîntumioma.patnarhuldcŢangrad. //. . . . . . .

AcestXt™ ,vin,i părintele nostru Ttama. pentru covîrşitore bunătate ş, virvuita mţa epcumc ş, bună snoSa *tZcs* d, cem la Bcscarica cea mare şi sacbel.ari de la cuviosul părintele nostru ş, mare I *72*Noan Posmicul. în vrem.lc fericitului şi pururea pomenitului împărat Mavnch.e. Ş. apoi, C m "rt" sîntului loan şi a lui Chiriac. stătu acesta patriarh Ţarigradu.u, .ndireptind scaunul trei a, şi 2 luni ş, ncvoindu-să mult asupra ereselor şi întărind îmvârătur.le pravoslavn.ee. Şi, pasc.nd b.ne ş, cum place lui Dumnădzău turma sa. cu pace s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzi. pomenirea sinţilor măcenici Filimon şi Domnin.

Aceştia era din mare slâvitul Rîm. Iară în vreamea gonei, dueîndu-să în Italiia şi propoveaduind cuvîntul lui Dumnădzău acolo şi întoreînd pre mulţi la credinţa Domnului Hristos, îi botedză. Pentr-accaea. îi prinsără idoloslujebnicii şi i-au adusu-i la cneadzul ţării.

Şi nice cu lingârituri înduplecaţi, nice cu giuruite dc daruri, ce numai pre Domnul Hristos chema înlr-agiutoriu şi-l mărturisiia Dumnădzău. îi întinsără la pămînt goli şi-i bătură patro înşi fără milă. Şi. dueîndu-i în chisore. îi scosără şi lc tăiară capetele svinţilor, lui Hristos viteaji.

într-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Chirill, episcopul de Catana.

Acesta-i ucinic sîntului apostol Petr, trăgîndu-să cu ruda din Antiohiia. Şi, mărgînd cu sîntul Petr la apus. l-au hirotonit episcop Catanei. Şi pâscînd bine şi cum iubeaşte Dumnădzău turma sa şi făcînd multe minuni, au întors pre mulţi la credinţa în Domnul Hristos. Din carile să spunem vruna.

Era o fîntînă într-acel loc de-i era apa amară. Şi sîntul cu ruga la Dumnădzău o au premenit în dulce. Care lucru vădzînd un slujitori de idoli, ellin mare, credzu întru Domnul Hristos şi cu dînsul alţi mulţi, cu aceastea întoreîndu-sâ glote mari. Şi răpăosîndu-să cu sinţii cu somnul cel bun, s-au astrucat într-acel ostrov cu cinste, dînd iştealenii celora ce năzuiesc cu credinţă cătră Sinţia sa pînă astădzi.

într-aceastaş dzi, svîntul Serapion de Sidon în pace s-au săvîrşit. /

într-aceastaş dzî. de KMpMUOfd. ceaea ce-au uns cu mirul pre Domnul Hristos în casa lui Simon Procajenicul.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 22, svîntul măcenic Vasilie Prezviterul de sînta besearică Anghira.

Acesta era în dzîlele lui Iulian Preastîpnic şi lui Satorin, domnul de Anghira, preut de besearică Anghirelor. Şi, pîrît fiind, astătu naintea ighemonului. Şi întrebat, îl spîndzurară într-un lemn şi-l strujiră la coste şi-l aruncară în temniţă. Şi, scoţîndu-1, iară-l strujiră mult ceas, cu multă vîrtute. Şi, fegîndu-l cu lanţuje. iarăş îl băgară în temniţă. Apoi, trecînd orecîte dzîle şi venind pre-acolea prestîpnicul Iulian pre la cetatea anghireilor, 1-adusără naintea lui, legat, sîntul. Şi, întrebat, îl deade la Flaventic Comitul să-i taie croind cureale de pre trup şi îndată îi croiră. Şi, aruneîndu-i ceale de nainte cureale peste umere napoi şi de denapoi înainte, de-i spîndzura curealele. Din umere trasă una de-aceale cureale de pre sine sîntul, adamanteanul acesta, şi o zvîrli în obrazul ighemonului. Iară igemonul îmvăţă să-1 ardză cu jiveaie înfocate şi să-i spargă pîntecele şi spatele şi tote încheieturile. Şi intr-aceaste ş-au dat în mîna Domnului Hristos sufletul sîntul şi viteazul măcenic, luînd cununa vieţii

într-aceastaş dzî. sintele măceniţe Calinichi şi Vasilisa de sabie săvîrşite.

împăratul Traian, scoţînd în tote dzîle din viaţă pre carii mărturisiia de Hristos, lepăda sintele lor şi cinstite moştn la locuri necurate şi fără cinste.

«nn, **J u t i T** [6] * ***S T*** * 8 8 -an a neŞte Cin0i f6mei ,a m schit de 53 numiia <*™*nice.* Şi păzind eale

E s i m e S Ş7V,ND 0Săbi de alte bunătă^ 53 ac○P ere cu mi ^uri ?i cu

nătrtmi sintele moştn a sinţilor, astrucîndu-le în schitul lor //

s i n e u n ^ n t ^ f*l*^™**/*™″ 7™*″> «u n e Drosila, mearse la aceale femei ducînd cu

I a T o ^ T, P 0516*1™» P re carii rugă sâ o petreacă să ia un trup sînt.

'PuiJ^L^***T*** SenʺtUl ^P*™™1"' ?i logodnic Drosilei, dzîsă cătră împăratul-

Şi dimineaţa Ic suiră naintea împăratului. Şi vădzînd împăratul pre Drosila, s-au mirat. Şi îmvăţă să o păzască cu dc-adinsul, dorâ s-a pocăi în vrun chip. Iară ceale cinci femei canonice imvăţă sâ faci o topitore mare şi să bage cu dînsele aramă multă, să să meastece arama cu cenuşea trupurilor sintelor. topindu-să şi arama şi eale. Şi dintr-acca aramă să facă fundurile căldărilor feredeului celui mare de glolă, ce să făcusă de curund şi era să să aprindză în dzua de praznicul lui Apolon şi să să înnoiască de întrămare celor de mintea lui idoloslujcbnici. Şi aşea topind pre sintele cu arama, gătară feredeul. Şi strigă crainicul: "Cîţi sînteţi priiatini nemînioşilor dumnădzăi, intraţi la înnoirea feredeului de «Iotă!". Şi-ndată pornindu-să nărod şi, cum sosî unul la uşea feredeului. cădzu de muri. Aşijdere şi alţii cîţ purceasără după dînsul. Şi nime nu putu întră nici pre întîia uşe. Şi. deaca ştiu împăratul, chemă popii strigoilor săi de le dzîsă: "Spuneţî-mi aceasta, doră s-au făcut vro farmăcă de la creştini?!". Iară ei dzîsără: "Ba, împărate, ce arămile ce s-au făcut din moştiile canonicelor femeilor o feaceră aceasta!".

Deci îmvăţă să facă alte arămi. Şi aşea or face lucrul . Şi. deaca feace aceasta, dzîsă Andrian cătră împăratul: "îmvăţă, împărate, să topască arămile canonicelor şi să vearse să facă trupurile gole acelor 5 femei să stea denainte, pentru ocară lor la feredeul glotei a-mpărăţîii tale!". Şi-mvăţă împăratul de feaceră aşea. Şi vădzu în vis împăratul 5 mieluşeale curate păseîndu-sâ în rai şi un straşnic păstoriu ce le păştea dzîsă / împăratului călcător de leage: "împărate şi necredinciosule, aceaea ce tu le pusăşi de ruşine şi de ocară păstoriul cel bun le-au apucat de la tine şi le-au băgat la locul unde va să vie şi Drosila, ne-ntinata mieluşea, hiică-ta!". Şi, deaca să deşteptă împăratul, s-au mîniat căce şi apoi după morte sintele femei ruşinară sfaturile lui. Şi porunci să aprindză două cuptore mare pre de îmbe părţile oraşului, să ardză în tote dzîle ne-ncetat. Şi cu poruncă împărătească scrisă aşea: "Voi galileiani, carii vă-nchinaţi Răstignitului, mînluiţî-vă de muncile ceale multe şi pre noi de osteneala vostră! Şi păsaţi înşivă de intraţi în foc, în care i-a plăcea, neoprit să-i fie!".

Deci, ieşind aceasta veaste pretutinderea şi audzîndu-o şarba lui Dumnădzău, Drosila, că toţi creştinii de priinţa şi de credinţa ce avea cătră Domnul Hristos sar de să aruncă înşiş în foc, în cuptore. ea ş-au rădicat ochii la ceriu şi dzîsă: "Domnitoriule Isus Hristoase, Fiiul lui Dumnădzău, de iaste voia Sinţiii Tale să scap dc nebuna leage a tatălui mieu Traian, Sinţia Ta mi-agiută ca să mă iuşuredzu de frica Iui Andrian necredinciosului şi să mă suiu în ceriu unde să suiră ceale cinci canonice carile mă îndireptară la frica Ta! Şi să adormi şi cu adînc somn pre străjeari ce mă păzăsc, ca să poci scăpa!". Aceastea deaca dzîsă şi lepădîndu-ş portul împărătesc, ieşi mîlcomiş de n-au sîmţîtu-o nime. Şi, deaca mearse să s-arunce în cuptoriu, s-au socotit întru sine "cum voi mearge la Dumnădzău neavînd podobă de nuntă, nefiind botedzată şi necurată fiind, ce Sinţia Ta împărate împăraţilor. Doamne Isus Hristoase, iacă mi-am lăsat împărâţîia pentru Sinţia Ta, să mă pui straje la uşea împărăţîii Tale! Deci Sinţia Ta Care te botedzaşi pentru noi, boteadză-mă cu Duhul Tău cel sînt!". Şi, deaca dzîsă aceasta, scosă mirul ce-ş luasă de acasă şi întră într-o ftntînă cu apă ce era acolo de să botedză, dzîcînd: "Boteadză-să şarba lui Dumnădzău Drosila în numele Tatălui ş-a Fiiului ş-a Sîntului Duh!". Şi, ferindu-să şeapte dzîle, lua hrană îngerească. Şi orecare iubitoriu lui Hristos, aflîndu-o şi preveghindu-o, ştiu de rîndul ei deaca-i spusă ea. Iară a opta dzî feace rugă la Dumnădzâu şi sâ răpăosă cătră odihnă veacinică. //

într-aceastaş dzî, la cumenecatul Pastelor legii vechi, facerea tainicei cine în KHptoojeyA Şi Domnului nostru slavă în veaci. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, **23,** svîntul măcenic Nicon şi ucinicii lui 199 de măcenici.

Acest sînt Nicon cra în dzîlele ighemonului Chindian den Ţara Neapolitana, de-a firea la faţă şi ghizdav şi straşnic la războie, din tată ellin şi maică creştină. Şi. tîmplîndu-să război mare şi luptă tare, adueîndu-şi aminte fericitul îmvăţăturile maică-sa şi suspinînd dintr-adîncul inemii, dzîcea: "Doamne Isus Hristoase, agiută-mi!". Şi, îmbărbătîndu-să pre sine cu cinstit sămnul crucii, au intrat în mijlocul vrăjmaşilor. Şi n-au obosît lovind pre altul cu sabiia, pre altul cu suliţa, pînă cînd i-au înfrînt pre toţi. Şi i-au băgatu-i în fugă. Şi minunîndu-să toţi de-aceasta, că lucrul războiului s-au tîmplat pre voia lor.

Şi veni şi el ca şi alalţîi acasă. Şi, spuindu-ş gîndul cătră maică-sa, mearse spre Ţarigrad. Sosînd Ia ostrovul Hion, s-au apropiat la un munte. Şi stînd acolo 7 dzîle şi schitindu-să cu posturi şi cu rugi. i s-au adus veaste pre dumnădzăiesc înger să să pugore la vadul mării cu toiagul ce i-au dat acela ce i s-au ivit. Şi, sosînd la vad, află corabie şi întră într-însă. Şi-n două dzîle sosî la măgura lui Gan. Şi, pre

* canonice cumu-s călugăriţele ce li-i viaţa cu pravilă

nemet»». i-« «Olul un episcop in slnmă de călugăr,. Şi, lu.ndu-l de ^ ^ ^ T ^ lăcuia Si îmvăţîndu-l. l-au bolcdzatu-l în numele Sintei Tro.ţc, cumencc.ndu-1 cu Sintele I a nc.

Delnc, după trei ai. l-au hirotonit preut şi episcop mai apo.. Ş. lua asupra-ş dvorba ş, ' . ' ' , - i ..«:-, virî.iQ-.ri icolo carii cra 190. Mearsă cu toţ, in Milihn şi dc-acolo ^ T ^ P ^ ^ S I S ^ n - u c ă . , i mearsă îl, Siţcliia de petrecu în

" " " t ^ ^ «rimi» de-l adusă naintea sa cu ...l,i 9 Şi/întrebîndu-i, i-au întins la pămînt dc-i bătu cu rane greale. dc-acii lc tăie capetele. Iară prc s.ntul Nicon l-au întins in patro şi .'au ars prc didesup, cu făclii. Şi, de-acii. l-au legat la dobitoc dc l-au tras cu faţa ,n g.oş. Ş, din.r-un ţărmurc l-au inpins şi presto gură l-au ucis cu piclr, ş. limba i-au ta.at; şi, mai apoi, ,-au ţaiaţ capul. Şi aşea i s-au împlut mărturi.a. luîndu-şi dc la Domnul Hnstos cununa de biruire cu sinţii

"""Intr-aceastaş dzi preacuviosul părintele nostru Ghcorghie cel de nou ivit şi făcător de minuni.

Acesta lăsindu-ş femeaia şi cuconii şi rudeniia, ş-au alcsu-şi drumul cel îngust. Şi, întrînd supt giugul cel bun şi sarcina cea iuşoră a Domnului, îmbla prin cetăţi şi oraşe şi prin pustii, lipsit şi zmicurat şi chinuit în grea petrcaccrc. Dc-acii, cunoscînd ducerea sa către Dumnădzău, mearsă la Ţarigrad şi la Besearica sîntului loan Bogoslov, la Diippion. Acolo s-au răpăosat către Domnul. Şi, rămiind acolo şeapte dzîle şi fiind dc faţă acolo aceia cc vrea să-l îngrope, deaca vădzură atîta greime dc fier cc cra ferecat trupul lui preste tot şi ţintuit, strigară: "IU noAUMoH.". Drept-aceaea, l-au băgat în raclă dc marmure cc cra făcută într-acea sîntă besearica, vărsind de multe minuni isţealenii celora ce veniia cu credinţă.

într-aceastaş dzi, sintul Domclion dc sabie s-au săvîrşit.

înir-acca-staş dzî. dc KHpHonJCX^ răstignirea Domnului nostru Isus Hristos Fiiul lui Dumnădzău. Lui să cuvine slavă în vcaci. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 24, preacuviosul părintele nostru Iiacov Ispoveadnicul.

înlr-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Artemon, episcopul de Selevchiia Pisidici.

Acest sînt fericit avea moşiia cetatea Selevchiia, într-însă năseîndu-să şi creseînd. Şi, sosînd fericitul Pavel. nu s-au putut să să ascundză lumina supt speaie, ce l-au făcutu-1 păstoriu şi dascăl nărodului. Carele îndcrcptînd bine şi cum place lui Dumnădzău turma sa, s-au făcut tuturora vad de spăsenie, săracilor şi mişeilor grijilor! şi sufletelor şi trupurilor vraci. într-aceastea petrecînd bine, ş-au obîrşit // cu bătrîncaţc bune viaţa.

înlr-aceastaş dzî. sîntul măcenic Artemon Preutul.

Aflîndu-să Dioclitian împărat în Rîm, trimisă pre orecare patrichie la părţile Laodichiei comis, dc făcea cum avea pomncă. larii Sisenie, episcopul locului, cu popa Artemon şi cu alţi orecare creştini înlrară în capiştea Artcmidci noptea şi zdrobiră idolii ce era acolo; şi i-au ars, de li-au făcut cenuşc. cu focul.

Aceastea oblicind comisul, să-mplu de mînie. Şi luînd cu sine mulţime de nărod, ieşiia călare denafară dc oraş spre besearica creştinilor să-i aprindză, să-i ardză pre toţi şi să demice bucăţi pre Sisinic şi prc Artemon. Şi. apropiindu-să. l-au apucatu-l un tremur şi focare mare forte. Şi să-ntorsă acasă, dc să culcă într-un pat. Şi muncindu-să în bolă, deade ştire episcopului dzîcînd: "Rogă-te Dumnădzăului tău să mă tămăduiesc şi ţ-voi face veşmîntul tău de aur!". Iară episcopul i-au poruncit: "Aurul tău fie cu tine. iară dc vei creade în Hristos Dumnădzăul mieu, t-ii tămădui!". Iară el i-au scris aşea: "Credz în Dumnădzăul tău, numai să mă isţealesc!". Şi-ndată s-au sculat sănătos, nerămîind nemică rămăşiţă dc bolă asuprâ-i.

Şi călătorind spre cetatea chesareilor den Laodichiia, la trei mile de calc, tîmpină pre popa Artemon căruia unna doi cerbi şi şease asîni sălbateci. Şi-l întrebă: "Cum i-ai prins pre aceştia?" Iară d feace: Cu cuvîntul lui Dumnădzău i-am prins .". Iară comisul: "Dară creştin eşti?". Şi sîntul feace- Dm tuiăn. virstas.nt creştin ." Atunce l-au legat cu două lanţuge şi-l deade pre mîna slujitorilor de-l ducea la Chcsarua. Iară sintuj. mtoreîndu-să către vite ce-i urma, dzîsă: "Duceţî-vă la episcopul vite A unt " ^ P ^ " ? episcopului. Şi-l întrebă de unde veniră aceaste D L a 2 • A-" !, °in cerbi luă grai omenesc şi dzîsă: "Şerbul lui Dumnădzău Artemon, pnns de necuratul comit, mearge legat la Chesariia şi ne-au dzîs să venim

C h n a r i u d z S n d " ' / ^ > > '" "ilhat în * A - P «rbul?!". Şi, deaca mearsă îl află în temniţă. Ş,, deaca pr.vi.ira unul pre alalt, să despărţiră cu voia temnicearilor

Iară a două dzî, şedzu comisul şi adusă naintea sa prc fericitul Artemon. Şi-i dzîsă: "Cinsteaşte-ţi bătrîncaţclc talc, omule, şi lămîiadză dumnădzăii!". Iară sîntul feace: "16 ai am petrecut cetind cărţile lui Dumnădzău în besearică şi 28 dc ai am fost diacon lui I lrislos, de-am cetit sînta Evanghelie. Şi 33 dc ai preut,.îmvăţînd nărodul cu agiuloriul lui Dumnădzău. Şi aemu îm dzîci să tămîiedz dimonului celui Iară sîmţîrc ca şi tine?!". Audzînd aceastea comisul să turbură. Şi înfocînd un grătariu, au întins gol prc sîntul în grălariul acela. Iară sîntul, căutînd spre ceriu, dzîsă: "Doamne Isus Hristoas'e, nu lăsa să rîdză de şerbul tău acesla spurcat comis, cc, arătîndu-i că pentru tine pat aceastea, dăruiaşte-mi răbdare, ca să să ruşincadze cu toiul!". într-aceastea cuvinte sosî şi cerbul de la episcopul, din porunca lui Dumnădzău, de îml'runtare şi mustrare necredincioşilor. Cerbul dzîsă comisului: "Care lucru iaste să nu i să polă lui Dumnădzău?! Ce să ştii bine că şerbul lui Dumnădzău curund ş-va izbîndi! Că două pasări te vor apuca şi tc vor arunca în căldarea cea îmfiebîntată şi s-a topi carnea ta, pentru ce c-ai mărturisit să credzi lui Dumnădzău şi aemu tc lcapedzi de dînsul.

Deci, deaca fu probrăzît dc acea vită sălbatecă, îmvăţă voinicii sâ ucigă pre cerbul. Iară cerbul, sărind aprope lîngă cela ce şedea alăturea cu comitul şi săgeata cea slobodzîtă asupra cerbului au lovit în cela cc şedea alăturea cu comitul. Şi i-au dat lată rană într-inemă, de muri. Şi, făcîndu-ş voia-rca comisul, să dusă şi băgă prc sîntul în temniţă.

Iară a doa dzî, îmvăţă să împle o căldare de smolă şi să o înfierbînte vîrtos, să arunce într-însă pre sîntul. Şi, dcaca înfierbuntară căldarea, veniră din şireag dc-i spusără comisului de îmfierbîntarea căldării. Şi el încălecînd, mearsă călare aprope de căldare. Şi, pugorîndu-să doi îngeri din ceriu în chip de vulturi şi răpindu-1 de pre cal, l-au aruncat în căldare şi s-au topit aşea, cît nice ciolanele nu i-au rămas. Care lucru vădzînd voinicii şi lot nărodul, să înspăimară şi fugiră. Iară sîntul, rămîind sîngur, proslăvi pre Dumnădzău. Şi cu ruga feace de izvorî într-acel // loc multă apă. Aceasta vădzînd Vitalie, popa idolilor, şi alţîi mulţi, să botedzară. Dintr-acea nopte veni glas de sus la sîntul, dzîcînd: "Pasă la Asiia, Ia locurile ceale pre lîngă marc şi acolo vei curăţî pre mulţi de multe bole şi vei goni şi draci. Şi mulţi luminîndu-să de la line vor slăvi prc Dumnădzău. Iară sîntul, încălecînd prc un onagru, mergea. Şi, apucîndu-l un sînt dumnădzăiesc înger, să află îndată la locul unde i s-au poruncit cu-sămnătura. Şi, făcînd acolo multe seamne şi luminînd pre mulţi şi îndereptîndu-i spre Dumnădzău, apoi prinzîndu-l, i-au tăiat capul păgînii. Şi aşca ş-au obîrşit alergătura ncvoinţii, mărgînd la odihnă veacinică.

într-aceastaş dzî, preacuviosul Zahariia cu pace s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî, sinţii măcenici cei din Chesariia Palestinei de sabie s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî, pomenirea sîntului măcenic Nicandru Eghiptianul.

Şi acesta sînt era în vreamea lui Dioclitian împărat. Şi, fiind el crescut în credinţa cea bună şi fiind legat în dragostea măcenicilor, avea lucrul său, a rădica într-ascuns moştiile sinţilor măcenici şi a le înveaşte şi a le astruca cu cinste. Şi în orecare vreame vădzînd moştiile sinţilor lepădate prost şi fiecum şi negrijite, mearsă noptea de le rădică. Şi, puindu-le în loc cu cinste şi cu omenie şi zărindu-1 orecine idoloslujebnic, l-au pîrît la boiarinul.

Şi, prindzîndu-1, strigă sîntul cu îndrăznire de mărturisi pre Domnul Hristos Dumnădzău adevărat. Fu belit fole şi aşea dobîndi cununa măcenicească.

într-aceastaş dzî, preacuviosul Martin Oiveanul cu pace s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî de KHpHOTUCVd a custodiei întăritură la Sîntul Mormînt a Domnului Hristos, a Căruia-i putearea şi împărăţîia şi slava cu părintele şi Sîntul Duh în veacii de veaci.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 25, Blagovcşteniile, adecă "veastea cea bună preasintei Domnitorei nostre Dumnădzău / Născătorei şi pururea ficiorei Măriei".

Om-iubitoriul şi milosul Dumnădzău Care pururea grijeaşte de rodul omenesc, ca un părinte drăgosliv şi iubitoriu de bine, vădzînd plăzmuirea şi fapta mînulor sale robită şi prădată de diavolul şi trasă la chinurile ceale de necinste şi dzăcînd dedesuptul spurcatelor slujbe idoleşti, vru de trimisă pre Fiiul Său, pre Cel sîngur născut, pre Domnul nostru Isus Hristos, să ne izbâvască din mînule diavolului.

Deci aşea vrînd să tăinuiască şi să ascundză nu numai de către vrăjmaşi, ce şi de către puterile ceriului şi spusă taina numai unuia din sinţii îngeri, slâvitului Gavriil Arhanghel. Că va să-ş nască pre Fiiul său cel iubit din sînta ficioră preacurată şi preasîntă ca ceaea ce-i harnică să fie lui Dumnădzău Maică. .

Şi venind îngerul în cetatea Nazaret la casa Sinţiii sale, îi dzîsâ: "Bucură-te de dar plina. Domnul iaste cu tine, blagoslovită eşti tu în femei!". Iară ea dcaca vădzu să spămîntă de cuvîntul lui şi

gînd... în cc chip va fi privil.rca a""asta. Ş d» u ng n, c. Nu c; HÎQ'I înucnil ci- "Nu (c teame, Mariam, că ai aflat dar la

" " ^ S I)linl adZaU SCaUnul Ui o aVid

Manam elS umenil: "Cum îm v. fi mic aceasta, că dc bărbat nu ştiu?!". Ş. raspundz.nd îngerul dz.sa • 3 S a pogorî pre tine şi putearea Celui dc Sus umbn-.e-ya! Pentr-accaea ş, Acela ce şa l, e Sîn chema-să-va Fiiu lui Dumnădzău. Şi iaca Elisavet vani-.a, ş. ea a» zămislit fiiu a Ke.ee ei si accas.a-i a şeasca lună ci ceiia cc o chiamă Stearpa. Ca nu va neputinţa la Dumnădzău to. grai"!'" ?i dzîsă Mariam: "latâ-mă-i şarba Domnului, facă-m-sa pre cumu-i graiul ,ău'" Şi să dusă de la dînsă îngerul. Şi îndată cu cuvîntul îngcn.lu, au purces grea in preasmtul ş. fetescul ci pîntece, zimislind prc din sus de cumu-i firea pre Fiiul! Ş, Cuvmtul lui Dumnădzău ş.)r inlălcnciunca 1 ui cea stalnică cu umbrirea şi venirea Sîntului Duh. Precum dintru-ntn // feace pre Aclam din pămînt şi cu suflarea l-au înviiat, dc-acii, feace prc Evva dîntr-însul, fără soţî.e, aşca din sînla ficioră fără soţîic, numai din sîngur prcasîntul ei trup şi din Duhul Sint din Marna ficiora s-au întrupat Domnul Hristos. pcntni spăseniia nostră.

într-aceastaş dzî, dc KHpioaJCX4, învierea Domnului nostru Isus Hristos, a Lui slava cu Părintele şi Sîntul Duh în veacii de veaci. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 26, sinţii măcenici douădzăci şi şease de măcenici în Gotthiia ce mărturisiră. Din carii sînt preuţi doi: Vathusis şi Vircas, cu doi feţi ai săi şi o fată, Arpila, inocisvuind, iară mireani: Avip, Aghios. Rcas şi Gathraxa şi Scoosa, Silas, Sighiţa, Sonirilas, Suimbla, Uirco şi Animaie.

Aceştia era în dzîlele lui Uingguith, împăratul gotthilor, şi a lui Gratian, împăratul rîmleanilor. Şi pentru credinţa şi mărturiia în Hristos, luară cununa măceniciei cu focul de la Iungurih. Carele au ars bescarica creştinilor. în carea au ars şi aceşti sinţi măcenici, cînd tîmplîndu-să de-au ars şi un om cc aducea prescurc la besearică.

într-aceastaş dzî. sinţii măcenici Codrat, Theodosie, Emmanuil şi alalţi patrodzăci la Anatol.

Aceştia era din Ţara Anatolului. Şi, vădzînd în tote dzîle pre creştinii umorîţ de ceia ce sâ-nchina la idoli, sâ vorovîră ande sine sâ strige mărturisind pravoslaviia, ca să fie moşneani împărăţîici ccriurilor. Deci sâ dusără de bunăvoie de să deaderă în mînulc domnului ţărîi la-ntrebare.

Şi atunce. pusără prc mulţi creştini naintea lui. Carii, deaca mărturisiră că sînt creştini, fură băgaţi în temniţă, apoi, după cîteva dzîle scoţîndu-i, îi strujiră la coste cu strujniţe de munci, de-acii, pugorîndu-i dc pre leamne. îi trasară preste spini; apoi le tăiară capetele.

într-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Ştefan Ispoveadnicul, igumenul de Trigliia./

Acesta sînt era în vreamea împăratului Leont Armenul, păgînul, iconoboreţul. De mică vîrstă ş-au alesu-ş viaţa călugăreasca. Iară pentru a sa cu bunătăţi petreacere, rugat de călugării, stătu igumen mănăstirii Triglici. Şi, isprăvind pre mulţi în schitâciia călugărească, apoi chemîndu-I acel necurat Leont ce pornisă gonă asupra celora cc cinstesc cu închinăciune sintele icone şi silindu-I să să leapede de închinăciunea lor şi sâ iscălească asupra pravoslaviei şi neîndupleeîndu-să, ce încă numind zloveamici prc aceia carii fac sîlă, spre-aceaea fu muncit mult şi cu închisorea supărat. Şi cu izgnanii chinuit, au purces cătră Domnul Hristos, pentru Carele răbda multe podviguri.

Pcntr-a lor sinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

INTR-ACEASTA LUNA, 27, svînta Matrona, aceaea ce au fost în Thessalonic.

Aceasta era robă la o jidoveă ce o chema Pantila. Şi mărgînd ca o slujnică după stăpîna pînă la şcola ovreiască ş, nu întră, ce să-ntorcea de la uşe, de mergea la sînta besearică creştinilor Deci obl.c.ndu-o. o bătu stăpînă-sa jidovea fără de milă şi o pusă la-nchisore patro dzîle, nescoţîndu-o. . ^ 1 o aU !. COS n o. aU anaCinat oU batai,C ?i iara? 0 au închis- zăbavind multe dzîle la- ™, o^ A A i U I S U SHriS,0S Dumnadzaul "«ştiu. Şi spun că svîntul ei trup l-au , PreZ d,U8 OS - Ş - âU CertatU - o Dumnădzău pre ovreaica, pre Pantila, c-au cădzut în cada unde cura vinul din storcătoare ş-au murit.

Intr-accastaş dzî, preacuviosul Chirie, cel în Apron, cu pace s-au săvîrşit

C ^ n ^ ^ feme3ia * — « Machedon, Theoprepie,

într-aceastaş dzî, sinţii măcenici Iona şi Varahisie de sabie să săvîrşiră. //

Intr-aceastaş dzi, prorocul Aninas cu pace săvîrşit.

Intr-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Pavel, episcopul de Corinth, fratele lui Pelr, sînul episcop dc Argus Znamenonosctului şi preacuviosul părintele nostru Evlihic şi sîntul apostol Irodion, unul din 70 dc apostoli.

înlr-aceastaş dzî, poveastea părintelui Daniil dc Evloghic Pielrariul.

Spunea dănăoră un părinte că mearsă orccînd părintele Daniil, prezviterul schitului, în Thivaida, avînd cu sine un ucinic dinlr-ai săi. Şi pugorîsă notînd pre pîrîu. Şi sosînd la un sat, apropiară vasul la vad şi ieşiră în sat de şedzură. Şi dzîsă stareţul cătră ucinicul său: "Acii om şedea astădzi!". Şi-ncepu ucinicul a cîrti, dzîcînd: Pînă cînd om zbucima acii, blăm amu la schit!". Iară stareţul dzîsă: "Ba, ce acii vom pctreacc astădzi!". Şi şedzură în mijlocul satului ca neşte stranninci. Şi grăi ucinicul cătră stareţ: "Dară place lui Dumnădzău aceasta de şedem ca neşte mireani aicea?!". Şi dzîsă stareţului: "încai blăm la besearica!". Şi dzîsă stareţul: "Ba, ce aciia om li!" şi şedzură acolo pînă însară amurgul. Şi începu fratele a face sfade cu stareţul dosădindu-l şi dzîcînd: "Vai mie de tine slareţulc, că pentru line voi să moriu!".

Şi, aceastea grăind, veni un bătrîn mirean forte îmbătrînit şi cărunţit dc multe dzîle şi gîrbovit forte. Şi, deaca vădzu pre părintele Daniil, cădzu la piciorcle lui, începu a-l săruta cu lacrămi. Şi sărută prc ucinicul lui. De-acii, le dzîsă; "De v-ci voia, blamaţi în casă!". Şi avea şi fînar, cereînd prin uliţe streinii. Şi luă pre slareţ şi pre ucinic şi prc alţi cîţi află streini şi-i dusă în casa sa. Şi lurnă apă în medelniţă, spălă piciorcle tuturor şi n-avea pre nime, numai pre Dumnădzău. Şi le pusă masă. Şi, deaca cinară, luă rămăşiţele de le lepădă afară cînilor satului, că aşea-i era obiceaiul de nu-ş lăsa nemică pre a doua dzî. Şi-l luă osăbi stareţul de vorovîră pînă demincaţă vorove de folos sufleteşti şi cu lacrămi multe. Şi demincaţă, sărutînd unul prc-alalt, să dusără.

Şi, mărgînd pre cale, feace / ucinicul metanie stareţului, rugîndu-l: "Fă libov, părinte, de-m spune cine-i acel bătrîn şi de unde-l ştii!". Şi nu vru stareţul să-i spuie. Şi iară-i feace metanie, dzîcînd: "Dară altele multe îm spui şi de acest stareţ nu-m spui?", că-i fuscase spus stareţul a mulţi sinţi bunătăţile. Şi nu vru să-i spuie de acest slareţ. Iară ucinicul forte să scîrbi şi nu-l mai întrebă.

Şi, deaca veniră la chiliile sale şi ucinicul nu vru să ducă pîine stareţului cum avea obicină, că în al dzeacele ceas gusta stareţul în tote dzîle. Iară cînd fu sară, veni stareţul la chiliia fratelui şi-i dzîsă: "Ce iaste, fiiule, că lăsaşi pre tatăl tău de să topeaşte de fome?". El răspunsă: "Eu tată n-am, că, de-aş avea eu părinte, ş-ar iubi părintele prc al său fiiu!". Şi, întoreîndu-să părintele să iasă din chilie, îl opri fratele şi-nccpu a-i săruta piciorele dzîcînd: "Viu Domnul, că nu le voi lăsa pînă nu mi-i spune cine-i acel stareţ!" Că nu vrea fratele nice într-un chip să lase pre părintele scîrbit, că forte iubiia pre stareţul. Atunce grăi lui stareţul: "Fă-mi puţinei să mănînc şi de-acii ţ-voi spune .". Şi, deaca mîncară, grăi fratelui stareţul: "Nu fii, fiiule, aprig, că pentru pricea ta cea în sat nu vream să-ţ spuiu! Deci să te păzeşti, să nu spui nimăruia ce audzi.

Stareţul acesta Evloghie îl chiamă, iaste pietrariu de meşterşugul său, de taie piatră. Lucriadză totă dzua nemîncat pînă în sară. Şi, deaca vine sară acasă, cîţ află streini îi duce la casa sa, de-i hrăneaşte precum ai vădzut şi rămăşiţele leapădă la cîni. Şi ţîne acest meaşteşug de tăiat piatră din tiniieaţe pînă aemu; şi iaste de o sută de ani şi mai bine. Şi Dumnădzău îi dă virtute la acesta lucru, ca şi în tinereaţe. Şi agoniseaşte pururea cîte o zlatiţă într-o dzî. Dară cînd eram eu tînăr, mainte de 31 de ai, m-am suit la acel sat să-m vîndzu rîcodealiia. Şi, fiind sară, veni de mă luă la casa sa şi pre alalţi fraţi cîţi află şi ne-au ospătat precum ai şi vădzut aemu.

Iară eu, deac-am vădzut bunătatea lui, m-am mirat. Ş-am început a posti cu săptămîna şi a ruga Dumnădzău pentru dînsul ca să-i dea mai multă aveare, ca să hrănească pre mai mulţi srrannici. Şi postindu-mă trei săplămîni şi mai bine şi slăbiiu de post, cît abiia eram viu. Şi adecă vădzuiu pre un orecine // cu luminat chip de veni la mine şi-m dzîsă: «Ce iaste, părinte Daniile?». Şi dzîşu cătră dînsul: «Cuvînt am pus cătră Dumnădzău să nu mănîncu pîine, pînă nu mă va audzî pentru Evloghie Pietrariul şi să-i dea blagoslovenie, ca să odihnească şi pre alţi mulţ streini .». Şi-m dzîsă: «Ba, că bine-i cumu-i aemu!». Şi dzîş lui: «Ba, Doamne! Ce dă-i lui ca să slăvască toţi numele Sinţiii Tale!». Şi-m răspunsă: «Bine va fi, deaca ţi-i vota, vrea-vei să fii chizeaş pentru sufletul lui, ca să să spăsască cu mai mullă aveare şi Eu îi voi da!». Şi-i dzîş: «Din mîna mea să ceri sufletul lui.». 382r

Şi aceasta grăind eu, m-am aflat ca în sînta Besearica îmvierii, ce-i în Ierusalim, stîndu-mi. Şi vădzuiu cucon cu chipul svînt pre sînta piatră a Sîntului Mormînt şedzînd şi Evloghie de-a direapta Lui stînd. Şi trimisă la mine cuconul acela pre unul de carii dvoriia naintea lui şi-m dzîsă: «Tu eşti care te-ai băgat chizeaş pentru Evloghie?». Şi dzîsără ceia ce dvoriia : «Ei, Doamne, acesta iaste!». Şi-m dzîsă iarăşi: "Chizăşiia oi să o ceiu de Ia tine .». Şi dzîş: "Ei, Doamne, de la mine! Numai să mulţăşti

avearea lui'.» Şi dc-acii. vădzuiu ca ncşlc doi (urnind în pola lui Evloghie m,r mult fortc^ Şi cît ci Z"âtî.a!-polf iui Evloghie amis.u.a. Şi. s.îrnindu-mă din somn.,, cunoscu.u ca m. s-au ascultat s,

ProSlă **îaX**.ogh!e ^ obicea,,,. sau. .eşi la lucru şi lovind în piatră cu ciocanul audzigăun. Şi iarăşi

pune unanim" nu ştie-». Şi cumpăra vite dzîcînd că va căra p.atrâ. Şi cara aurul noptea ş. paraşi **lucrul** acel bun cc lâcea în tote dzîle, priimind streinii. • • î - .

^înS în corabie notă la Ţarigrad. Şi cra atuneca împărat Iustin, unchiul Iu. luslinian împărat. Şi deade mul, aur împâra.ului şi boiarilor celor mare şi-**l** pusără eparh. Şi ş-au cumparatu-ş. curţi mare. ceale cele dzîc cuhipteneştipină astădzi. . . . . . .

Si după doi mi vădzuiu cuconul acela sînt la chip iarăş în s.nla Vascrascnie şi dz.ş intru mine: "Dara Evloghie unde note hi că iaste?". Şi preste puţin, vădzuiu pre Evloghie izgonit de la faţa cuconului Şi-**l** trăgea un arap negru. / Şi stîmindu-mă din somn, ziş intru mine: «Vai mie, păcătosului ce fcciu? Picrduiu sufletul micul». Şi mi-am luat milotanul în spate, m-am dus la acel sat unde fuseasc Evloghie. Mă feci a-m vinde rîcodcaliia şi aşteptam să vie Evloghie, sa ma ia, pre obiecaiu la casă-şi Şi adecă nu fu nime Şi nemerind o stariţă, o rugaiu: «Mă rog, maică, ado-mi pîine să guslu câ n-am gustat astădzi!». Iară ca dc sîrg mi-adusâ pîine şi hertură şi, şedzînd lîngă mine, începu a grăi către mine sufleteşti şi de folosit cuvinte, că: «Nu ţi-i cu folos a îmbla pre la lume, dară nu ştii câ viaţa călugărească iubeaşte la ncgîlceavă» şi alte multe de poldză îm spusă. Şi dzîşu: "Dară cc-m porunceşti, c-ain venit să-m vîndz rîcodcaliia!". Iară ea feace: «Deşi vindz rîcodealiia, dară nu tc zăbâvi aşea pînă la nopte în sat .». Iară cu îi dzîş: «Spunc-mi, maică, nu-i într-acest sat cineva **a** să teame dc Dumnădzău şi a priimi streinii?!». Şi-m grăi suspinînd: «Părinte şi slăpînule, avut-am acii un pictrariu dc făcea multă milă streinilor. Şi vădzînd Dumnădzău lucrul lui, i-au dalu-i dar şi audzîm dc dinsui câ iaste patrichii şi eparh în Ţarigrad .». Iară cu, deaca audzîiu, dzîşu în mine: «Eu feciu această ucidere .».

Şi întraiu într-o corabie, veniiu la Ţarigrad şi întrebam pre orecarii unde sînt curţile eghipteşti. Şi. deaca mi Ic spusără. mă duş şi şcdzuiu denaintea porţii lui, pînă ieşi Evloghie. Şi adecă îl vădzuiu ieşind cu marc mindrie ş-am strigat: «Miluiaşte-mă, am orece **a**-ţi spune!». El nu vru nice să caute spre mine. cc şi slugilor imvăţă să mă bată. Iarâ eu alergaiu de-i ţînuiu calea mai înainte şi strigaiu. Şi imvăţă iarâş dc mă bătură mai mult. Şi aşea petrecuiu patru săptămîni la uşea lui, nins şi piuat, şi nu putuiu să-i grăiesc. Atunce mi s-au supărat şi mă duşi de cădzuiu naintea sintei iconei **a** Domnului nostru Isus Hristos cu lacrămi şi m-am rugat grăind: «Doamne, iartă-mă de chizeşiia acestui om! Iară de nu, ducc-mă-voi şi eu în cea lume!». Aceastea în gîndul mieu grăindu-mi, dormitaiu. Şi adecă o holcă marc să feace dc urla locul şi dzîcea: «împărăteasa vine!». Şi mergea naintea ei dzăci de dzăci de mii şi mii dc mii dc nărod. Ş-am strigat dc-am dzîs: «Miluiaşte-mă, stăpînă!». Iară Sinţia sa stătu şi-m dzîsă: «Ce ţi-i voia?». Şi dzîş: «Pentru Evloghie Eparhul // m-am chizăşluit. Poronceaşte Sinţia ta să mă dezleagc dentr-acea chizăşic!». Şi mi-au răspuns Sinţia sa: «N-am treabă eu într-aceaea. Cum ştii aşea-ţi plincaşte chizăşiia ta!». Şi m-am trezit dc somn şi dzîşiu întru mine: «De mi-ar hi **a** muri **nu** m-oi despărţi dc la porta lui Evlaghie, pînă nu-i voi grăi.»

Şi mă duş iarăş la portă. Şi, cum vru el să iasă, iarăşi **l**-am strigat. Şi alergă unul de slugile lui şi atitea bice mi-au dat. cît mi-au fărimat tot trupul mieu. Atunce leşinînd, dzîş întru mine: «Duce-mă-voi la schit şi. deaca va vrea Dumnădzău. va spăsî pre Evloghie cu locmcale de giudeţ, cum ştie .».

Şi. ducmdu-mă să-m caut corabie, aflaiu ducătore spre Alexandriia. Şi, deaca am întrat am cădzut leşinat ca mortul ş-am adormit. Şi mă vădzuiu în vis în sînta Besearica **a** Văscrăseniei în Ierusalim ş. cuconul acela şedea pre sînta piatră a cinstitului Mormînt şi căută asupră-mi cu mînie cît «D»r,,r mUram" ?dZau Şi nc Pu,îndu-mide?chide rostul, că mi să împietrisă inema şi-m dzîsă: bSS d^n"'-*T* ch,^"a?>>- §i îmvăţă **a** două slugi de mă legară şi mă spindzurară şi mă tSnăS" ,dZ!Cmd"-m,: <(Nu tc a Puca dc lucr" mai nalt de măsura ta şi nu te prici cu ***toT£**** v **nTim**^f TOZa PUtCad%CmdCrOStUI miCU- * încă Stînd CU **£TMTM*>** ad-ă să

* *riş*. «N-o. ma. face. Doamne, ca eu ma rugasăm de dînsul, ca să fie mai mare în bunătăţi.

Grcşit-am, Doamne, iartă-mâ !». Şi-mvâţă de mă dezlegară şi-m dzîsâ: «Pasă-ţi la chiliia ta! Cu iarăşi voi aduce pre Evloghie la rîndul cel dintîi a lui, lu dc-aceasla nu Ic griji!». Şi-ndată m-am stîrnit şi m-am voicşal forte că m-am mînluil dc-acea chizcşie. Ş-am mulţămit lui Dumnădzău şi-nlru tot neocila Domnitorc am proslăvit.

Şi, după trei luni, audzîiu c-au murit Iustin împărat. Şi slălu alt împărat în locul lui. Şi începu a căuta să prindzâ / prc boiarii cei mare, şi prc Ipatul, şi prc Dexicratul şi pre al mieu Evloghie Eparhul. Deci cei doi umorîră şi le jecuiră avearea, şi avearea lui Evloghie. Iară Evloghie scăpă din Ţarigrad cu fuga, că-mvăţasă împăratul unde vor afla acolo să-1 umoră.

Şi, fugind, s-au schimbat în haine reale. Şi ş-au venitu-ş iarăş la locul său unde era întîi. Şi să slrînsără pregiur dînsul săteanii de-l vedea şi dzîcea: «Dară noi audzîiam că eşti în Ţarigrad boiarin marc, patrichiu!». Iară cl răspundea: «Dc-aş fi fost cu patrichiu nu m-aţ mai hi vădzut! Ce altul îi acela ce-aţ audzît! Iară eu am îmblal prc la Sintele Locuri dc m-am închinai.». Şi, dc-aciia venindu-ş în fire, grăiia: «Smerite Evloghie, scolă de-ţ ia ciocanele şi pasă de lucriadză, că aicea nu-i în Ţarigrad. să nu-ţ pui şi capul!». Şi-ş luă ciniile, mearse la piatra unde aflasă comora, gîndind c-a mai găsî. Şi, bâtînd în pialră pînă-n al şeasele ceas, nemică n-află. Şi-nccpu a-ş aduce aminte de hrana şi de dulceaţa bucatelor ce avea în curte şi de înşălărilc mîndrici lumeşti. Şi iarăş grăia în sine: «Scolă-te de lucriadză, că aieca-i la Eghipet!».

Şi pre călencl, pre cătinel, l-au adusu-1 sîntul Cuconul acela şi sînta Stăpîna nostrâ la rîndul lui cel dintîi, că Dumnădzău iaste dirept şi nu uită truda lui cea dintîi. Iară după vrun an, mă duş iarăşi la acel sat. Şi, cum însără, veni de mă luă pre obiceaiul său cel dintîi. Şi-ndată ce-l vădzuiu, am suspinat ş-am lăcrămai ş-am dzîs: "Cîtu-s de mărite lucrurile Tale, Doamne! Tote cu înţâlepciune Ic feceşi! Cine-i Dumnădzău marc ca Dumnădzăul nostru, Ce rădică de la pămînt pre measerul şi de la gunoişte nalţă pre neavutul. Minunile tale şi tocmealelc tale cine le pote spune, Domnitorule Doamne?! Iară eu, un păcătos, am început, şi puţinei dc nu s-au sălăşluit în iad sufletul mieu!». Şi luă apă de spălă piciorele meale pre obiceaiu şi pusă masă. Şi, deaca mîncăm, grăiiu lui: «Cumu-i de rîndul tău, frate?!». Iară el îm dzîsă: «Rogă-te pentru mine, părinte, că sînt om păcătos şi n-am la mîna mea nemică!». Iară eu dzîş lui: «Hire-aş vrut şi cîle-ai să nu aibi!». Şi-m dzîsă: «Derep-ce, părinte, au doră ţ-am smintit în ceva?!». Iară eu dzîş lui: «Nemică nu mi-ai făcut sminteală!». Atunce i-am spus de Iote. Şi plînsăm depreună. De-aciia îm dzîsă: «Rogă pentru mine, că doră de-aemu // m-oi îndirepta!». 334,
Şi i-am dzîsu-i: «Adevărat, frate, să nu mai aştepţi dc-aemu a mai agonisi mai multă aveare, pînă ce eşti într-această viaţă, ce numai un zlatnic!». Şi iatâ-i-s atîţia ani ce i-au dăruit Dumnădzău numai pita cea de dzî.

Iată că ţ-am spusu-ţi, fiiule, de unde-l ştiu, dară tu nimăruia să nu spui!" Şi s-au ferit ucinicul de n-au spus nimăruia, pînă la fîrşeniia sîntului stareţ. Şi iaste a să minuna om-dragostii lui Dumnădzău, cum într-atîta mică vreame au nălţat atîta şi iarăş l-au smeritu-l spre ceale de folos.

Să ne rugăm dară şi noi a ne smeri în frica Domnului nostru Isus Hristos, pentru ca să aflăm milă naintea straşnicul scaunul Lui, prin rugârile preacistei Dumnădzâu-Născătorei şi pururea ficiorei Măriei ş-a toţi sinţii Lui.

ÎNTR-ACEASTA **LUNĂ, 28,** preacuviosul părintele nostru Ilarion cel Tînăr, igumenul mănăstirii Pelechitci şi Irodion Apostolul din cei 70.

Acesta era din cei 70 de ucinici. Carele, urmînd apostolilor de agiuta la strigatul sintei Evanghelii, de-acii, îl hirotonîră episcop neonpatron. Şi îmvăţînd pre mulţi şi-ntoreîndu-i spre Domnul, fu prins şi bătut cumplit dc jidovi şi de idoloslujiteli, că unii îl bătea cu beate, alţîi zdrobiia gura sinţiii sale cu pietri, alţîi ucidea în cap. De-acii, îl giunghiară aceale fieri mîncătore de sînge. Şi aşea s-au săvîrşit, dînd sufletul în mîna lui Dumnădzău.

înlT-aceastaş dzî, sîntul măcenic Filit şi soţiile sale.

Svîntul Filit Mucenicul şi cu soţîile lui era creştini în dzîlele împăratului Adrian, slujind în tote dzîle lui Dumnădzău. Şi prindzînd pre fericitul Filit, astătu naintea împăratului. Iară împăratul, neputînd a sta împrotiva sîntului măcenic, l-au datu-1 cu soţîile sale prc mîna voievodului Amfilohie, carele îndată i-au spîndzurat în lemne. Şi îmvăţă să-i bată cumplit pre trupurile lor. Şi, după bătaie, să-i bage în temniţă cu Cronist Comendarisic care credzusă şi c1. Iară preste nopte, cîntînd şi făcînd ei rugă, le astătură îngerii lui / Dumnădzău, îmbârbătîndu-i la nevoinţa podvigurilor. Iară demineaţă, astătînd naintea tiranului, le dzîsă: "Multe cazne şi munci vă aşteaptă!". Şi-ndată i-au băgat într-o căldare îmfocată cu undelemn şi cu răşină şi alunceş s-au răcit căldarea. Atunce mirîndu-să duxul şi întră şi el în căldare, dzîcînd: "Doamne Dumnădzăul creştinilor, agiutâ-mi!". Şi fu glas din ceriu, către

j· i -• i «A ...lin.,, rî < iu nu-a' Suic-tc încocc!". Aceastea audzînd împăratul venind de la Rîm dmsu gra.nd. A s c u U . - P ; i n f i c r b i n (c căldarea, să ardzB 7 dzîle, plină de spre ll.nc. piu» mc ş. dc frro^ im | ^ . ^ -mpăratu|

S u T ^ ^ siniii măcenici, făcînd rugă, dcaderă-s sufletele ,a

Dumnădzău. . . . .

Pcntr-a lor sinlcnigi. Dumnădzău miluiaşte şine spăseaşte. , . . „ • •

ÎNTR-ACEASTA LUNA. 29. svin|ii măcenici Marco, episcopul de Arcthusiia şi Chirii

U,nCO Svîn tulMareo cn. în vreamea sîntului împărat Marele Constantin. Carele, pornit de rîvna dunuiâd/Jiască, **au** stricai multe capişte idolcşti şi **iKscarici** Icace

Iară după aceaea. luînd împărăţîia Iulian Prcstîpn.cul ş. d.nd marc vo n.c.c idolilor, t-au arătat numai într-**acest sînt** multe reale, cc şi-nlr-alţi mul(i. pentru slricătura cap.şt.Jor idolcşti. Iară sîntul sa ascunsă puţinei. Şi simţind că trag prc alţîi pcn.ru dînsul, sâ înţorsă şi sa deade la ucigaşii aceia spurcaţi Iară ci. prind/.îndu-l şi dczbrâcîndu-l şi bătînd rămndu-i tot trupul. Şi bag.ndu-l ... locuri împuţite s. dindu-l la copii dc-l boldiră cu săgcluncc, udîndu-l cu morc. De-acn, il spîndzurară gol la un lemn. ungîndu-l cu miarc sâ-l ardzâ sorelc într-amiadzâzi vara, dc-l mînca viespile şi gărgăunii. Şi minunatul măcenic. bătrîn fiind, răbda patima, să zăbăvască pre muncitorii, să n-aibă cînd sa-ş noiască capişlilc ccalc risipite. Şi pomindu-să cu potrivirea, au învincit cu facerea. Derep-ce că, deacă văzdură
)85r că rabdă vite- // jeaşte munca, schimbării gîndul şi cunoscură credinţa cea bună.

Dară pentr-aceasta şi la Finichiia feaceră păgînii munci creştinilor. Că, spintecînd pîntecele unui levit Chirii carele au îndrăznit pentru direptatea şistricasă şi neşte idoli şi scoţîndu-i ficaţii, l-au pusu-l in prăvirc prăvitorilor. Carii spun că. sâlurîndu-i' plămînile, păţiră cazna ce li s-au cădzut: că le-au cădzut dinţii şi li s-au topit limba şi obrazul li s-au stricat. Dară vrea putea povesti cum să cade tînguirca şi patimile ficiorelor. femeilor şi a bărbaţi sinţiţi ce pâţîrâ la Ascalon spintecăturile pîntecelui şi împlutul cu ordz, dc-au pus mîncarc porcilor. Aceastea au fost faptele spurcatului împărat Iulian şi slugilor lui. Dară sinţilor măcenici pentru munci li s-au dat nepărâsîta fericinţă de la Dumnădzău. Iară muncitorilor cazna focului nestins şi veacinică muncă.

Intr-accastaş dzi. sinţii măcenici Iona şi Varahisie.

Aceştia svinţ Iona şi Varahisie era din Persida, în dzîlele lui Savorie, împăratul perşilor, şi a lui Marele Constantin. împăratul romcilor.

Şi fiind ei călugări şi lăsîndu-şi mănăstirile sale, mearsă în oraşul Varahoh. Şi aflînd într-însul închis sinţi măcenici. Zanelhan, Lazar, Maruthan, Narsin, Ilie, Marin, Aviv, Sivaith Sava, acestora le deaderă îndrăznire, îmbârbătîndu-i la podviguri. Şi prindzîndu-i pre-amîndoi, îi dusără la trei boiari, anume Mandran, Siron şi Marmisi. Dc la carii, luînd dojeane şi înfricoşituri şi ne-ndupleeîndu-să, întîi ii legară prc obiccaiul persinesc. Iară Iona fu bătut cu toiage clinciurose şi legat cu funii, l-aruncară afară pentru să sâ chinuiască gol, neacoperit la ger. larii Varahisie sufere în supsusîori galii de aramă înfocate şi plumb topit Ic turnară prin ochi şi prin urechi şi prin gîtlejurile sinţilor. De-acii, pre Varahisie. legat dc piciore, spîndzurară în temniţă. Iară sîntului Iona tăiară dcagetele de Ia mîni şi de la piciorc şi-i beliră capul. Şi limba tăiară şi-l băgară într-o căldare plină de smolă înfocată. Şi ieşi sănătos, peste tot nevătămat. Mai apoi, îl tescuirâ într-o vîr- / tealniţă şi-i zdrobiră osete. De-acii, îl tăiară cu h.nsteul şi-l împresurară într-o gropă adîncă şi acolo ş-au daru-ş la Dumnădzău sufletul.

Iară Varahisie, scos la-ntrcbare, îl trasară preste spini gol şi-l potricăliră cu trestii ascuţîte- şi-l băgară mtr-un găun de-l cctluiră şi-i zdrobiră tot trupul. Şi-i turnară în gîtlej smolă înferbîntată Ş-au datu-ş sufletul in mîna lui Dumnădzău.

- i ^ Accas ! emunci grafice prc scurt le scrisăm, dară cu lungă şi cumplită dureare le petrecură şi le rtbdară sinţii luminaţii lu. Hristos viteaji. Iară sintele lor moştii să astrucară depreună cu a celor nouă maccmc, ce să firş.n. la 27 a lu. martie. Iară sinţii aceştia, Iona şi Varahisie, în douădzăci şi nouă

ntr-aceastaş dzi. preacuviosul ispoveadnic Evstafie şi Vitliania

mr-aceastaş dzi. sinţi. apostoli din 70. Sostin. Apolos, Chifas, Chesarşi Epafrodie

ÎNTii* r SVmtCmg!!Dumnadzau miluiaşte şi ne spăseaşte.

l*ast\ifa NTR-ACEASTA LUNA, 30, preacuviosul părintele nostru loan Leaslvncincul ce-au scris

dă,ai«loTt-.'u\ausu's »~t,?& " " ^ '»<*i"°Pediia, adecă tote şcolele
^ ^ I S ^ S a Z J dumnădzău. Că s-au suit la muntele Sinaiului ţi s-au

Dc-acua, după 19 ai, mcarsc la loc dc isihăstric, cinci scamnc departe dc la Chiriac. Şi sosînd la sînta mănăstire minunată a luptei, locul cc-i dzîc Thola. Şi trăind acolo 40 de ai, aprins de înfocată dragoste şi Toc dc hubov spre Dumnădzău. Şi mînca din tote cîlc-s fără prihană iertate giuruinței călugăreştii viiațc, dara forte cîte puțintel şi fără săturat, frîngînd şi-ntr-aceasta cornul sămețîiei cu înțălcpciunc. Dara care cuvînt vrea putea spune izvorul lacrămilor lui! Şi atîta numai cc dormiia, cît putea agiunge să nu strice cu privcghiatul şi nedormitul ființa minții. Iară calea lui era pururea curătorea rugă şi spre Dumnădzău // dragoste nepotrivită.

Acesta amu luplîndu-să în tot fealiul dc bunătate şi bine lăcuind şi făcîndu-să plin de mari viclenii şi aflîndu-să în chiliia sa, pricepu din darul Duhului Sînt că ucinicu-său, dormind supt o piatră marc ce cra să cadză să-l turtească, i s-au arătat în vis de l-au stîrnit, de n-au perit. Deci, sosînd la bunătate destulă şi stînd şi egumen svîntului munte Sinaiului, au lăsat această viață trecătore şi s-au mulat la veacinică odihneală, încheind în munte înțăleaptă carte a dumnădzăieştilor şi sufleteştilor suituri. Carea să chiamă *Lcaslvija.*

într-aceastaş dzî, sîntul proroc Ioad.

Acesta cra cînd, după morlea lui Solomon împărat, împărați fiiu-său Rovoam. Şi veniră țara tute 12 neamuri a lui Izrail, de-l rugară şi dzîsără: (3 UVhpCTB rn 12:verş) "Tată-tău au îngrelat giugul său pre noi ş-au îngreuiat mîncările incasei sale! Aemu să ne iuşuredzi şi ț-vom sluji!". Şi după trei dzîle le-au răspuns, nu cum l-au sfătuit bătrinii şi înțălcpții, ce precum l-au sfătuit tinerii carii au copilărit cu dînsul, dzîcînd: "Supțîrarca mea-i mai grosă decît pîntecele tătîne-mieu. Tată-mieu vă punea giug de lemn şi vă bătea cu puha, iară eu voi pune giugul de her şi cu-m blăcie ferecate voi bate!" (Dintr-aceasta strigară cu loțîi: "Nu n-ii nouă partea cu David, nice moştenie în fiiul lui Iese!".)

Şi despărțîndu-să de la neamul Iudii dzeace neamuri, ş-rădicară pre un Ierovoam ce fusease pribegit la Eghipet. Şi acela, temîndu-să să nu-l smintească mărgînd la praznic, la Ierusalim, tote neamurile, ş-au făcutu-şi cetăț, Sichimul în muntele lui Efrem şi Fanuilul. Şi să sfătui de feace două vaci de aur. Şi dzîsă către țară: "Destul nc iaste a mai sui la Ierusalim. Iaca dumnădzăii tăi, Izrailule, carii le scosără din pămîntul Eghiptului!". Şi pusă pre una în Vethil şi pre alta în Dan. Şi le fu acesta cuvînt împăcat, că părăsiră casa lui Dumnădzău fiii lui Izrail. Şi nu mergea la Ierusalim să să-nchine Domnului Dumnădzău, ce să închina la aceale vaci de aur. Şi-ş feaceră popi nu din fiii lui Levi şi case pre movile nalte şi praznic în octovrie în 15, ca praznicul cel din Ierusalim. Şi să sui pre oltariul cu popii / nalturilor în praznicul ce ş-au scornit din inema sa, făcînd praznic fiilor lui Izrail.

Şi deaca să sui împăratul Ierovoam să facă corban pre ollari, sosî de la Iuda trimis de Dumnădzău acest proroc Ioad, în Vethil. Şi, cum sta Ierovoam să înceapă a jărtvi, strigă prorocul cu cuvîntul Domnului şi dzîsă: "Altariule, altariule, aceastea dzîce domnul! Iaca fiiu naşte-să în casa lui David, Iosiia numele lui! Şi va giunghea deasupra ta pre popii ce jărtvăsc în tine şi osele omenilor va arde deasupra ta!". Şi deade într-acea dzî sămn de minune grăind: "Acesta-i cuvînt ce-au grăit Domnul ", dzîcînd: "Iaca altariul să va sparge şi s-a vărsa grăsimea ce-i deasupra lui!". Iară-mpâratul tinsă mîna de dzîsă să-l prindză. Şi-ndată-i săcă mîna şi nu o putea întorce la sine. Şi altariul au crăpat şi să vărsă jărtvă pre cuvîntul prorocului. Şi împăratul Ierovoam dzîsă omului lui Dumnădzău: "Rogă-te la fața Domnului Dumnădzăului tău să-m vie mîna la loc!". Şi, deacă-l tămădui, îl pofti la masă şi să-l dăruiască. Şi n-au priimit, dzîcînd: "De mi-ai da giumătate dc casa ta, n-oi întră cu tine, că mi-au poruncit Domnul: «Să nu mănînci pîine, nice să beai apă, nice să te-ntorci pre aceaeaş cale!»".

Şi s-au întors prorocul pre altă cale. Şi, prindzîndu-i veaslea un proroc mincinos bătrîn de la Vethil, (că-i spusără fiii lui de tote, tîmplîndu-să ei acolo la praznic) şi sîrgui de-l agiunsă, odihnind supt umbra unui stăjar. Şi-l amăgi cu minciuni de l-au dus la casa sa, scoțîndu-1 din cale. Şi, deaca l-au ospătat cu pîine şi cu apă, dzîcînd că îngerul Domnului I-au îmvățat. Şi el au mințit de l-au prcsletit. Şi şedzînd el la masă, fu cuvîntul Domnului la prorocul ce l-au întors, de dzîsă către omul lui Dumnădzău cel venit din Iuda, dzîcînd: "Aceastea dzîce Domnul prin ccalea ce amărîşi graiul Domnului şi nu păzîş porunca ce ț-au poruncit Domnul Dumnădzăul tău şi abătuşi dc mîncaş pîine şi băuşi apă în locul acesta ce ț-au dzîs Domnul, grăind: «Să nu mănînci pîine, nice să beai apă! Nu va întră trupul tău în mormîntul părinților tăi»!".

Şi, deaca să ospăta, i-au dat un asîn să margă călare. Şi, dueîndu-să, i-au ieşit un leu şi l-au umorît. Şi dzăcea trupul în drum şi asînul cu leul sta amîndoi dc-l străjuia (r<UK 13, KHHrn uyhpCTK 3) pînă au prins // veaste prorocul acela ce l-au amăgit cu minciună şi mai apoi şi cu adevărat i-au prorocit de morte, pentru ce-au greşit. Şi au mărs de-au luat trupul din dnim şi leul s-au dus nestricînd mai mult nemică.Şi-1 dusă încărcîndu-l deasupra asînului de l-au îngropat în mormîntul său, poruncind

. .. „ ,,,,,,1 .,,; niimnndzjîu. CA vn 11 cuvîntul cc-nu grâit cu

'^Sr-nccns.oş dzî. sîn.n l-wuli. maica sîntului l'an.clcimon, cu pace s-nu săvîrşit.

Pcnlr-n lor sinte rugi. Dumniidriui miluiaşte şi nc spăseaşte.

fNTR-ACF.ASTA LUNĂ, 31, stradnniin sîntului CtimonUttHKh Ipnt.c, episcopul

" * * * **Awî** dintru svinţ părintele nostru Ipatic dc **nda** cm chilichinn Şi stînd arhiereu îi,, Gniigrc, unul fiind din cei 318 dc sinţi Părinţi dc sAboml dintîi în Nichea, cu totul cm plin dc Duhul bv.nl. Şi, râbdind mullc iscusenii si Inund multe minuni, să feace vestit.

Si fiind împărat Consiandic. fiiul Marelui Constantin, un balaur marc ş-nu făcut cuibul In uşea vistearelor împăratului, dc-i feace multă voia-rea. câ nu culcdza nime sâ sâ apropie. Şi, fiind împăratul în grije chemă prc acest fericit. Carele, dcac-au venit. I-au primit cu marc cinste, dc-l nigă pcniru balaur lani sfiitul d/.îsâ: "Dc-m va agiuta Dumnădzău, împărate, nu mă voi apăra! Şi nu-ţi face voia-rea. câ ccalca cc nu pot omenii Ic note Dumnădzău!". Şi, arătîndu-i de departe prc balaur, îi dzîsă împăratul: "Nu tc apropiia. părinte, la zmău. să nu paţ / cc-au păţîl mulţi pentru păcatele meale!". Şi fericitul feace: "Nu polc ncmică ruga mea pre-aceastn, ce numni credinţa In cen spre Dumnădzău şi acea marc şi ncîmvincitâ pulcarc a Sinţiii snlc!".

Alunec câdzu la pămînt, feace rugă cîtva ceas. Şi, deaca să sculă, dzîsă împăratului: "Poronccaşte să fncâ nâcladă marc dc foc în mijlocul uliţii ccii marc, la locul unde stă stîlpul tălîne-tău! Şi să stea acolo ceia cc vor vrea să o aprindză, pînă oi veni acolo!". Iară sîntul deschisă porţile vistearelor împărăteşti şi fugiră toţi. Iară unii. de departe stînd, prăviia cuprinşi de frică şi dc cutremur. Şi sîntul bătea prc balaur cu toiagul şi nu-i făcea ncmică. Şi trecu vreamea mai cu totă dzua. Şi toţi gindiia câ va omori prc sîntul. Iară sîntul rudieîndu-ş ochii spre ceriu şi rugînd pre Dumnădzău, băgă toiagul in gura balaurului şi dzîsă: "Cu numele Domnului mieu Isus llrislos umiadză-mi!". Şi bâlaunil, apueîndu-să cu colţii încolţind dc toiag, purceasă după sîntul cumu-l vrea mîna cineva. Şi, ieşind sîntul dc la curţile împărăteşti şi trccînd tot Icoforul uliţa cea mare a norodului pînă la neeaea uliţă, (rugind cu toiagul prc şcarpclc ţîindu-să de toiag, feace dc să cutremurară toţi, cu em groznic balaurul la văzut. Lrn dc 60 dc coţi dc lung, cum spunea. Şi sosînd In nâcladă, dzîsă către zmău: **"în** numele lui Isus Hristos care cu propoveaduiesc, bagă-tc în mijlocul focului!". Iară acel groznic şearpe, făcind un chip dc incujbătură cn o cordă dc boltă zgîrcindu-să , să opinti **şi** sări în mijlocul focului şi arsă. Şi, slăvind toţ şi multămind lui Dumnădzău, să minunară c-au arătat Dumnădzău minune marc ca aceasta in dzîlele lor şi luminuloriu ca acesta, făcătoriu de minuni.

Alunec, cinstindu-l împăratul prc svîntul şi mulţămindu-i, învăţă de-i feaceră icona **şi** o au pus în cămara sa cea împărătească, dc npărătură n lot răul. Şi, sărutînd pre sîntul, l-au slobodzît acasăş. Şi, dueîndu-să sîntul acasă, iară ereticii lui Nnvat fiind puşi **în** Ieşi la slrîmtori, **cu** arme i-au ţînutu-i calea şi l-**au** ucis; şi l-**au** dat dc rîpă **în** gios dc la mare nâlţîmc, dîndu-i multe rane, ca jidovii cum feaceră svîntului întîi măcenic Ştefan.

Iară sîntul dzăcînd gios, **în** pîrîu, abiia viu, ş-au rădicat mînule // ca din somn **şi** ochii spre ceriu, dzicea: "Doamne, **nu** Ic pune lor greşala aceasta!". **Şi** încă făcînd rugă, iară o muiare spurcată rădică o piatră marc dc-Mov. **in** cap **şi** l-**au** scosu-l din viaţă. **Şi** i-**au** mărsu-i sîntul suflet **în** mîna lui Dumnâdzâu. Iară spurcata aceaea tremurată **şi** turbată de duh necurat, **îş** ucidea pieptul cu aceaea p.airă Ş, toţ a alţ. ucigaşi să certară **dSla** Dumnădzău, deaca să dusără, ascundzîndu-i sintele moştii intr-oi pleavn.ţă. **Ş,** mărgînd slâpînul să-ş dea mîncare vitelor, audzî cîntări **şi** slavoslovii dc sinţi îngeri c tom **M'l 2 ' Î T . ST?"** "* «Mg™»", să strînsără acolo de-l plînsără

;1™J r . * ™ ^ «cigîndu-să. Şi-ndată cum

«rnSc minuni M^H ' ^ ^ * fc * ™&™ " credinţă. **Şi** are multe minuni s-**au** făcut la îngroparea sîntului.

într-aceastaş dzi. sîntul Acachic. episcopul de Melitina, Ispoveodnicul

.H,,c»^ i " y™?,"* ' ". P Dechie, învăţînd credinţa întru Domnul Hristos îl nrinsără de-l •dusără namtea lu, Marchnan .palul. **Şi**-nlrebîndu-1 de ceale ce piopoveadST^

socolcnln lui Duinnncl/jui curea fii pentru noi. Şi înfruntă minciunile şi basnele clineşti. pentru care fu căznit cu munci şi cu închisori. Şi, spuind Marchian lui Dcchic. l-au slobodzît din temniţă. Şi mergea sîntul primpregiur, purtînd prc trupul său ranele Domnului I Iristos şi prc mulţi îndircpUi In credinţă în Domnul I lrislos. Şi, slniliiniimiid în minuni şi în cazanii dc imvâţâturi, s-nu răpăosat întru Domnul.

într-aceastaş dzî, sinţii de Pcrsidn cc mărturisiră: Avda Episcopul şi Vcniamin Diaconul şi cu soţiile l>r. Din carii, mulţi în temniţă închişi, cu gîngănii veninate muşcaţi, să săvîrşiră.

în dzîlele lui Theodosie cel Mic, împăratul dc Ţarigrad, Izdigherd, împăratul perşilor, au pornii gonâ asupra creştinilor ş-asupra silitelor besearici, luînd porneală dc-aciia.

Orccarc episcop Avda, îmbunălîiţîinal şi sînt, pornit dc rîvnă dumnădzăiască, au râsîpit o capişlc şi din vîl- / hovnici. Oblicind împăratul, au mînat de l-nu adus. Şi întîi cu blîndcaţc l-nu întrebat şi i-fiu poruncit să zidească iarâş turnul, capiştea aceaea. Şi sîntul apărîndu-să, l-au îngrozit c-u strica tote hcscnricilc. Şi fenec aşea. Câ înivăţă întîi sâ umoră prc sîntul. Dc-accasta sîntului păru bine. Şi aşca primi fericită fîrşcnic.

Şi trccînd trcidzăci dc ai, întru carii aţîţîndu-sâ de la vrăjitori ca de la nescarc vivor turburiitura gonci, da în creştini marc iscuşenii dc munci. Şi topind prc mulţi cu tot fealiul dc munci. îi da la morte şi la depărtate izgnanii. Şi mulţi cu multe fealiuri dc munci să dusără din viaţă, cu multe chipuri de morţi- Dintru carii vom pomeni a doi- trei, ca să arătu dc prc aceştia şi altoralalţi bărbăţiia.

Era în Perşi orecare Ormisias, luminat şi vederos forte. Carele avea tată Mcnid. Audzînd de dînsul împăratul, l-adusă naintea sa şi-l porunci să să leapede dc Domnul Hristos. Iară el dzîsă: "Sâ nu Tic una ca aceaea de mi-ar hi a mâ căzni în lot chip. Nu mâ voi lcpâdu de Dumnădzău!". Iară-mpăratul, mirîndu-să dc-a lui îndrăznire, l-au lipsii şi l-au golit dc la totă bogăţîia şi boicriia şi cinstea. Ş-au poruncit să îmbie după dînsul să tragă cămilele la calc, purtînd numai brîu. Şi, trccînd multe dzîle, plccîndu-să împăratul din fereastră, vădzu prc acel destoinic om că să frige de pripâcul sorelui şi să împle de pulbere. Şi pomenind dc părinţasca lui strălucire, feace dc-l chemară naintea sa. Şi îmvăţă să îmbrace o câmeaşe dc in, cugclînd câ din cea dintîi chinuire şi din cea prc urmă făcută asupră-i milă să să canonisască omul. De-aciia, îi dzîsă: "Mînluilu-lc-ai ore de pricea ta carea făceai şi să te lcapedzi dc fiiul lui Tccton?!". Iară cl, plin dc rîhnă dumnădzăiască, rumpsu dc prc sine cămeşuica şi o lepădă, dzîcînd: "Dară pentr-aceasta tc gîndeşti că m-aş despărţi de credinţa cea bună?! Aibi-ţi cămeaşea ta şi pugîtuîţîia in!". Iară împăratul, vădzînd bărbăţîia lui, l-au gonit afară den casă de la-mpuruţîie şi l-au umorît.

Şi, prindzînd prc un oreenre Vcniamin Diacon, l-au băgat în temniţă. Şi trccînd doi ani, veni un sol de la împăratul creştinesc dc Ţarigrad, solind trcbilc împărăteşti. Şi oblicind, sâ rugă împăratului sâ-l slobodză pre Veniamin. Iară împăratul au poruncit să să apuce Vcniamin // să nu mai aducă la mijloc îmvâţătură ca aceaea la vîlhovnici nice leac. Deci s-au apucai solul că doră s-a feri diaconul Vcniamin dc-accasla. larii Vcniamin, dcaca audzî dojenirea solului, dzîsă că nu-i putinţă să facă una ca aceaea, "orcădccîtă certare aş fi vinovat dc-aş ascunde talanlul". Iară-mpăratul, neştiind de-aceasta, îmvăţă dc-l slobodzîră. 38°r

Dară sîntul tot făcea cum era lui obiccaiul. Şi trecînd un an, spusără împăratului. Şi-l adusă nainlea sa şi-i dzîsă să să leapede de Dumnădzăul căruia su-nchină. Iară cl i-au răspuns că, dc l-ar da în dzeace mii de morţi, nu s-a lepăda dc împăratul şi Tvorcţul tuturor. Pentr-aceasta, mîniindu-să împăratul, îmvăţă de-i bătură 20 dc ţăpuşi de trestie ascuţite pre supt 20 de unghile la mîni şi la piciorc. Şi, vădzîndu-l că nu bagă samă de o şagă, îmvăţă dc-i bătură o trestie ascuţită prin mâdulariul cel dc cuconi. Care trestie vîrînd şi scoţînd adease, făcea-i marc şi cumplite usturimi. Mai apoi, îmvăţă dc-i bătură prin afedron un băţ cu clinciuii de Iote părţi. Şi eu aceasta muncă ş-au dat sufletul în mîna lui Dumnădzău viteazul măcenic.

Făcut-au acest împărat Izdigherd ş-allc munci cumplite, cu întunearecele dc multe, sinţilor măcenici, cum au făcut şi Dioclitian cu Maximian sau şi mai multe. Şi sâ nu ne mirăm cum Dumnădzău lasă unc ca aceastea dc să fac. Cu Domnul Hristos nc-nu spus dc mainte războiele aceastea şi cum sînta Bcscarica va stn neîmvincilă, că şi înseşi de eale lucrurile nc îmvăţă cum că războiul ne dă mni mult folos decît pneca. Drcpl-accasta, ş-aceştia sinţi. cu răbdarea muncilor şi cu mârturiiu, dobîndiru cununile biruirii.

Pentr-a lor sinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

într-aceuslaş dzî, cuvînt cu su cade a-ş întreba naintea lui Dumnădzău cu silnicii lumii aceştia carii asupresc cui pot birui şi celor mai miei şi mişeilor.

îaparatal de Ţarigrad, cadrîud in crasa hri Evrihie Ereticul, au izgonii de la scaune prc sinţii patritarşi. Mie de Ierusalim şi Flavian de AnUohiia, pentru săborul cc s-au făcut în Halchidon. Ş-au incnh pre Ilic in Votda. iară pre Flavian in Patra. Iară intr-una de dzi le / trimisără aroâadoi patriarhi cărţi unul către alak. scriind aşca că: "Anastasie împărat au murit. Deci blamaţi sâ ac putu cu dînsul nuntea lui Dumnidziu. C i Svinţia sa dzîce: «Eu sînt Carele giudec cu direptate şi au mă sksc dc faţi de om .». Şi, după două dzîle sâ pristâvirâ amîndoi patriarşii la Dumnădzău.

Deci. ştiind aceasta voi. puteaniictlor, nu facereţ silă slabilor cărora puteţi birui, ca să nu vâ pirasci h Dumnudziu! Şi acolo cu amar vor osîndi şi viermii nu vă vor adormi şi Tocul nu vă s-a mai stinge carii faceţi riiiuibalâţ si asupreale cui puteţi şi cu mare suncţie vă sămefiţ.' Să pare că aveţi uric că au mai aiuriţi! Aşea siliţi sâ-nghiţiţi avearea ş-a bogat ş-a sărac cu sila şi cu strimbătatea! Şi nu ştii strîngeţi. Ci de iaste in osîndi nemilostivul dară incâ apucatonul şi făcătoriul de strîmbătăţ. Va dzice altul i să-m hie cuconilor! Stringe cu dircptul şi dă milostenie şi ţ-or avea parte cuconii! Iari d-ii face strimbitate. caută de-ţi vedz la psalomul lui Gf fSdVTh *BWf>* MmtarhMl' ce dzice • sOaicilorf Iară pentru milostenie sa-njilcgi din ceale 5 feate ficiore curate, dară buiace, nemil :! C i au-si luări in vase undelemnul miloşi cn iei şi li să stinsară candilele! Şi nu putură întră cu ceale 5 uţaJeaptc, cc râu sâ scapără afară, strigind fără folos: "Cuconilor de nu le vei lăsa pre Pumnulriu pre urma ta, avearea nemicâ nu le-a folosi! Fă-ţi priiatin pre Dumnădzău HiOfcUBCA • U . •AJCn aţi l—**JII** CpHjU **TIOHXl** ***WtptM*** **K**~h rf ***BXt*** TEVPB •ShOSARtWb. HfpS9l& \ " " " • « O P * ™ * H3Moa* ***mnpmx**** , "nedejduiaşte spre Domnul şi fă

NOTE:

APRILIE

are 30 de dzîle. Dzua are ceasuri 13 şi noptea - 11.

INTÎIA DZÎ, pomenirea a preacuviosei maicei nostre Mania Eghipteanca.

Viaţa şi petreacerea a prepodotmei Manei EgUpteanei, tâhnăcită de pre elineaşte. gteceaşst, de smeritul Damaschin Ipodiaconul şi Studii. Dară de mai denainte-i scrisă de sîntul patriarh Sofronie de Ierusalim, cum scrie la 11 lui mart: "Mare bine iaste, blagosloviţi creştini, pocăinţa! Că afita-i de bună, cît pre tot omul spăseaşte, tote păcatele ştearge, tote realele curăţeaşte! Nu-i nice un păcat să m iarte Dumnădzău cînd omul să pocăiaşte!".

Pocăinţa face mare bucurie in ceriu şi la Dumnâdzău şi la îngeri, cum dzîce Domnul la »ât*a Evanghelie: "Bucurie să face în ceriu pentru un păcătos ce să pocăiaşte!". Pocăinţa aste curăţenie sufletului omului şi iaste al doi le botedz, că cine ş-au imat Sîntul Botedz cu greşeale, iarăşi şi-l curăţeaşte cu pocăinţa. "Pocăinţa iaste mare folos greşitului", cum mărturiseaşte sînta ***Scriptura*** Besearicii nostre. Cu pocăinţa s-au spăsit mulţi omeni păcătosL Şi nu numai ce s-au spăsit, ce încă şi sinţi s-au făcut, de-i cinsteaşte sînta Besearica. Că şi sînta Mania Fghipt«ma ce au fost bGdniţâ şi pâcătosă şi, pentru căce s-au pocăit şi s-au nevoit cu postniciia, s-au sinţit şi s-au cinstit de la Dumnădzău şi de la omeni. Precum pote înţăleage tot creştinul credincios de pre această sîntă cit pole pocăinţa.

La părţile Palestinii era an ieromonah, **ana-** / me 7reima om bătrîn şi forte cu bunătăţi şi vestit, cît toţi călugării dimpregiur năzuia să ascuhe cuvînt din rostul lui. ŞL petrecînd 53 de ai în rnănăstire-şi, deacii i-au venhu-i gînd aşea: "Ore iaste vrunul să-l înveaţe lucrul călugăriei, iaste cineva să nu-i lipsască nemică, ce să fie întreg?! Ore iaste la pustie cineva să-l întreacă în bunătate?". Aceastea gîndind bătrînul, i să arătă îngerul Domnului şi-i dzîsă: "Zosăna, bună iaste şi mare a ta bunătate. Dară să mergi Ia apa Iordanului, Ia mănăstirea ce-i acolo aprope, să vedzi pre alţii mai mare de bunătăţi decît tine!".

Şi purceasă îndată bătrînul dc mearse la acea mănăstire. Şi pusă metanie şi rămasă acolo. Şi avea obiceai acei călugări de ieşiia în săptămma cea dintîi a postului mare din mănăstire şi să ducea la pustie, osebit cîte unul, şi zăbăviia pînă La ţveatonosie.

Deci, pre obiceaiul aceii mănăstiri ieşi şi bătrînul Zosima, de trecu Iordanul cu alalţi călugări. ŞL deaca să-mprăştiară cineşi deosăbi, i-au venit gînd să între la mai nontrul pustiei, doră ar afla vrun bătrîn săhastru, să audză ceva cuvînt de-a lui Dumnădzău de la dînsul. Şi mărgînd, sosî vreamea să-ş citească pravila.

ŞL stînd spre răsărit să ruga cetindu-şL Şi de-acolo, zări ca o umbră cu trup de om. ŞL pârîndu-i c-a hi nălucire duiionească, ş-feace îndată cruce. Şi, deaca-ş fîrşi ruga, vădzu vederat unde mergea păşind omul spre-a direapta parte şi trupul îi era forte negru, părul îi era alb ca bumbacul şi mk pînă în umere. Şi, deaca o vădzu sîntul, părutu-t-au bine forte c-au aflat ce-au cercat. Şi începu a cură m urmâ-L Şi, vădzîndu-1 după sine curind, mai mare fugiia. Iară sîntul Zosima, cu bătrineaţe cum era. ca mai mare alergă. Şi apropiindu-o cît s-ar audzî glasuL piînsă bătrînul şi-i dzîsă: "Ce fugi de mine, de un păcătos, şerbule a lui Dumnădzău? Ce te scîrădiveşti de mine, de un bătrîn. şi nu stai să mă blagosloveşti?! Aşteaptă pentru dragostea lui Hristos, că sînt bătrîn şi nu poci s-alerg!".

Aceastea grăind bătrînul şi alergînd, sosiră la un pîrîu săc, mic. Deci ea să pogon şi să sui de ceaea parte. Iară bătrînul neputind treace, piînsă mai muh. // Şi-i răspunsă acela ce să vedea şi dzîsă cătră Zosima: "Iartă-mâ, părinte awa Zosima, pentru Domnul! Nu poci sta să mă vedz, că sânt gotă cum mă vedzi şi sînt femeaie! Dară de ri-i voia să stau, aruncă-mi o rasă să mă îmbrac! Deacii, mi-i vedea şi-m vei da ruga tal". Iară Zosima, audzmdu-ş numele să miră de provideţ.

ŞL aruncîndu-i rasa de o-mbrăcă, mearse de-i feace metanie. Şi ea încă pusă metanie, araindot stînd la pămînt cu faţa, cela celuia dzfcînd: "Blagosloveaşte-mă, şerbul lui DumnâozâuJ". ŞL după muh ceas, dzîsă femeaia: "Awa Zosima, ţie să cade să mă blagosloveşti, că eşti preut lui Dumnădzău celui de sus! Că muhe ori ai stătut în sîntul oltariu de-ai rugat Dumnădzău pentru greşealele aton!

Deci bnvoskwcaşte si prc *mme''*. Aluneca sîntul ZOSOIM dzisă: "Smtt hu Dumnădzău, darul tiu să vcadc ouu amık deci al mm. ci eşti pnrndeță de-m sui si noroek şi ci sint preot. Deci, te rog, tu mâ taMiiiImTiir" Su deaca vidra femeaia ci no o btagostoveaştc. s-au sculat şi au dzîs: "Dumnădzăul (Ce^aSte spăşeai- păcătoşuor. Accb si le NagosJovKcă" Atunci s-au sculat şi Zosbna !—" şi TTTf-- dzisă; "Parau* Zasna. cc te-ai trudit pini aicea de-ai venit sâvedz o muiare \> Duri de vreame cc te-au adus Donmdzaa pini acii. spune-mi cum trăiesc creştinii? Cumu-i - Can sănt rapănții' Cam «sie Besearică ta Hrcaos' Răspunsă bătrinul şi dzisi: Toți trăiesc ca nan ta. nunei curioşi, duri si rogi Dumnădzău pentru dînşii şi pentru mine! Că pentr-aceaea • truda atita cale eu păcătosul!' Şi-i dzisă femeaia aceaea: "Awa Zosmu, pe să cade să rogi « *mmc* r>anaudziu' Dura. deaca-m puiuuccştL fijee-voi poshisanie!". Atunce stătu mult ceas bnajişiglasdaarostnuisi audzua. Şi bătrinul cădzu la parata de dzfcea "top* MBJCCtt!",

e de b pămînt sus un cot. Şi gîndi
______ă şi-i dzisi; "A ce gaadesti • mnfea ta. pariate Zbsana, si fiu oăJucâr? Femeaie sint păcătoşi sint decît totă lumea!". Aancc ş-feacc săata cruce" preste tot trapul şi dzisi către bătrîn: "Dumnădzău, păi iute Zoshna, să ne bttvasci de b ncşferşugunle davotaha!". Atunce Zosnna cădzu b pâmint cu berămi multe şi atinsă de pianrek săaci şi-i <«™ "Giuru-te, / şarba, adevăratului Domnădzău, spune-mi cum te aflaş acii •ₘ putue? Dc unde eşti? Şi cuui le-ai sihăstrii şi dlă vreame eşti acii? Spune-mi, pentru bubovul lui Duuauutaau. nu ascunde •emkă! Ci pentr-aceaea bine vru Duninădzâu de tc-am vădzut, ca să audz şi cu. si uri potzBiesc da cuvânefo talc! Că de n-ar hi vrut Dumnădzău să te vădz. n-aş hi putut călca ana cate unul ca eu. ce sânt bitrin şi netare! Care nice dinăoră nu poci nnbb departe de chiliia mea!". ŞL deaca-i vădzu sâna bcrămue şj ruga. ii dzîsâ: "Awa Zos ima. ruşine mi-i o păcătosă ce sînt a povesti lucrările meak. ci sânt ptine de ruşine! Duri mâ voi ispoveadui astădzi către sinția ta vederat.

Eu. cmsotc starepik, sint dm Eghipet şi părinții miei custa încă şi eu fiind încă de 12 ani, mi-am Stat pjropi ş-am fugit b Alexandriia. Şi acolo m-am ficat o tagovată 17 ani Şi am fost tăvălită m păcate, ca numai ca si vie mulți b mine nu le luam iienucă plata. Dară atita eram de săracă, ch mă kraauua cu miaak. uneori cu torsul, akeori cu ah lucru. Iară aar-ona de dzOe am ieşh afară la vadul uuri şi vidzaao wultimi dc omeni narînd intr-o corabie mare. Ş-am mtrebat unde să duc Şi-m spusă uaul ce-am iaurtul cL •Meargem b Ierusalim, să fim ta dzua Vazdvijeniii, că-i aprope!». Atunce eu te-aa dzfis: "Ore tebuescu-k şi eu"*" Şi-m răspunsă: «De vei avea să-ț plăteşti brudina, nime nu te apreajae » Es an lâspuasu-le câ n-am să plătesc, dară am cest trup şi de brudină şi de hrană pmă la Ierusalim, firi nkc o chirie. Aceb, deaca mi-au audzît cuvintele, rogi ridzînd de b mine. Dară eu, pariute Zosaac. nu dori c-am avut vrun gînd bun a mearge spre Ierusalim, ce gîndiiam să mai aflu ş-alț OUKUI si-a mc pohta. Spusu-ț-am. părintele mieu Zosânc, nu mă mai sili a-ț mai spune şi nainte, ci spurc văzduhul şi pânunbil cu cmiufck meak aceastea!". Şi tăcu sînta Iară bătrâni îi dzîsă: *Smme-au. auuci cuviosă, pini b firşit şi un-m ascunde nemică!". Şi iarăş răspunsă smta: "Părinte Zosaaa, deaca *m&* sueşt spuuc-ț-voi şi mai iocolo. Deacii îndată mi-am lepădat etneaica gios ce ****** « akrgat intr-o corabie, că era muhe de purces gata. Şi vădzm dzeace vonici tineri frumos aadeiuba ia corabie şi le-am dzîs: «Luati-mâ şi pre mine cu voi şi dați brudina pentru mine şi m-oi rar—a uit de voi!». Şi eu deaca andzaă. // mâ băgară in corabie. Dară coe păcate am făcut acolo *f* *i f P — " " " " "** ce na mir cum au s-an despicat marea să ne înghită aşea cum eram. Pok te DuanJidi. aa aşteptai pocâjnța mea. Şi deaca-m ieşit din corabie, nu mi-au fost destul [illegible] ce aci cercam ş-**i «bofcuci mai mulți ŞL deac-an sosa dzua cmstrtei Cruci [illegible] cadaaiL Şi vidzun uopiea omeai alergâd la sînta besearică. Şi m-am luat după [illegible] | P°"*» «*•***» waiefi. Şi iodesioau-mă să întru pmă b uşe, mă mpingea alții [illegible] aat Ură deacă intrară toți purces să întru şi eu în mai nontru şi nu putui Trei [illegible] *mmrn* şi a-aaj putut iova. De-acii mâ duş de somon amră b un unghiu. Şi stind [illegible] ecidepicaaekau^aapodsâianx *
Si - W ^ T ' / " praanipăcatetemeate, vâdzrau deasian-mi câ era o sintă iconă a Pr
* ^ ° / ' * d ^ a m l a c » m u a

fT " . " " ° anila BHnste - că un «ut vteadakă să privase smta Ta iconă, penDi

la pocăința, agiua-mi şi mie să intru în besearici, sâ vâdz lemnul p
Tău, pentru păcatele meale ş-au văret sintal â, singe ca sâ spăsască greşiţii! Şi de mâ voi spodobi sâ-l vădz^^ pr^me pom choeaş. c â «
voi ieşi dm bcseancă. mcătro m-ci induci*» vni m.

. Aceastea am dzîs ş-am lut puținea nedeajde de-n&ăznire şi m-am amestecat om-alb o s-am fa^mbesearKi Şi, de-acii, nin* nu
apoi lesne am intrat m nontra, m besearica. Sondată tremur şi frkâ m-ay caprin lemnul crucii ş-am cădzut ta pămînt şi m-am închina» ca lacrămi ta aed sat lemn

ŞL deaca m-am închinat şi l-am sărutai, iarâş am mărs b local unde era z-*,..___.______. Dumnădzău->făsătorea. Şi cu Jacrimi rtfngjnd, am dzîs: «Sinția Ta Preacistă Firiorâ. *my*\ f. greață de mme, de o păcătosă şi iiedestoinică şarbă a Ta. ce m-a, spodobă de-am vădznt ce-am dora>«B vrut! Drept-aceaea, domnitore Maica tai DamnădTăa. arată-mi şi cale sâ mâ spăsăsc şi Snpa Ta / să-oi fii povațâ spâseniei meale! Sinția Ta, precara eşti duzeaşe, aşea înă-ndiTpteadză con voi pocea Firului Tău!». Şi grăind eu aceastea, am audzît gbs ce-m veni: «De vei treace Iordanul afb-f-vei mare odihnealâ!». Şi, deac-am audzît, am strigat ca glasul mare: «Stăpkn, Stăpân, no mâ pâfâsS». Aşea am dzîs ş-am ieşit să mărg la Iordan.

Şi măi gînd, mă vădzu un creştin. Şi scosă trei bani de-m deade pentru mandc ha Hristos. Ş-am luat de-am cumpărat pre dînşi trei pini. Acolo am întrebat pre na om care dram mearee la Iordan şi mi-au arătat. Şi-odată, pGngîntL am purces pre dram. Şi-n desară am sosk b Besearica smtnkn loan Botedzătui iuL aprope de Iordan. Şi-ntr-aceaea dzi m-am pkfyțH* m niâiuiiar Ş-am mmcat gnanătate de pîine ş-am băut den apa Iordanului Ş-am mas de-am dormk acolo. Şi ***-l'T–"** deacă să feace dzuâ, m-am pogorit gios la pirne ş-am aflat mkă corabie, ş-am trecoL Ş-am veak pan aicea unde mă vedzi, awo ZosanaJ". Răspunsă sîntnL "Ciț ani sînt, sima, de ciad eşti mar-această nastie?". Şi-i dzîsă sînta: "40 de ani am, awo Zosima, de cmdo-s acii!". Şi-i dzîsă samt "De nade ț-aflâ hrană pînă astădri ce-ai necat atiț ani?*. Şi-i dzîsă sînta: "Două pini şi aveam ciad am necat Iordanul şi ama s-au uscat cît s-au acut ca pietate. Şi dte patm. â t e poțm am trăk cn acealea şi ca ierbile pâmînmlui aceiia pustietăți.".

Şi răspunsă băuuiul de-i dzîsă: "Cum ai trăk atîta vreame, avnt-ai iscuşenie de duvuul aa a-aî avut?". Şi-i dzîsă soita: "Awo Zoskna, tncro mare mâ-utrebaşL de mă-acresăsc a-ț spâne, că, de mi le voi aduce aminte atnea îscuşenii cne am răbdat ş-am pățit, mă tem sâ na le pațn iarăşi!". Şi-i dâsâ sîntul: "Te rog. şarba hd Domnădzăn, adevăramhn Hrisms, ou-mi «MTBV
pentru Ihibovul hd Hristos!". Şi dzîsă sînta: "Cnade-ma, awo Zoskna, 17 a
pustie, de-am răbdat multe îscuşenii de b dknonul! Şi cînd vream să măninc nu-adoceam anume de came şi de peaşte ce era b Fgtiipp* mi-aduceam anume vkml cel mok ce beam ia Eghipet şi mi să aprindea inema, că aicea n-aveam măcarâ apă sâ beam. Şi iarâş mi-adneeam anunțe cimecde ce şmam şi începeam a ciuta şi îndată mi-aduceam aminte de păcatele meale şi de Preasatta Fecioră Maka hă Dumnădzău Carea am pas chizeaşe. Şi mi să pomiia // berămuc şi pfmeeam tkălosa. ŞL deaca ratam 393i
pre Nascătorea hri DrannădTăn, Imună multă saăJncha pre denaâaas-mi şi-m gucorne rcarc.
t) Zosima, focul ce-mi ardea mana pentru carvie. Dară cînda-mi venîia acela

gînd, fâA-ani b pămnw cu b a ă m i şi nu mă senbm pmă nu vream vedea acea hmnaa le-m răsipăa gradările. Deci ca de-aceastra jscuşenn, părinte Zoskna, am fost sapăram cd 17 am. I ră de-atunce
pînă astădzi ca agjinorinl Preacistii nu mai am nke o supărare de isenşeme.".

Şi_i dzîsă Zosima: "Dară de nuncal n-ai mai cercat? San de-nibrâcatr. Şi-i dzisâ intr "Pînde acealea, cam ț-a n spus, le-am mînca într-aed 17 ani şi, de-atnoce, maniac dir' —
pămînL Iară haina ce-am avut s-an stricai ş-an cădzot de pre mine ş-am *dos* frig
muh pripăc. Anta cît de muhe ori cădeam gios ca mortm de frig muh. Dară Dumnădzăii c c - » dns:
«fix w *JătSk UMWtm* SOHi *UfJSt* taaa». "Nn de pnnra sâgraă va vie oronT. Aeebiaaanmm
şi mă învestea, că Sinria? sa "acopere ul cu neoru ". Iară Zosima audzind ca grauşc cue carc,
o-ntrebă ştie carte şi arătam-i-au cineva. Şi dzîsă sînta: "N-am vădzut om de cînd am venit acă, numai
pre sinția ta astădzi nke fiară, nice vită n-am vădzut atîta vreame, nice carte ştiu, nice am învățat,
m! Dara Dmnnădzăn. Care dă priceapere şi oamenilor, Acela mi-arată cuvintele
şi-l
. Deci rogă-te hri I)omnăctzân pentru nime |ăcătosa!". Şi Zosima vn. sa-, bea
sînta de oo-l lăsă. Şi-i dzîsă: "Aceastea ce le aodzîşi nu le spâne amarai pan voi
te dn sănătos §i b anal iarăş mă vei vedea! Numai săfiMHcamkdzicşisâmiireci «onta—•
mn vă iaste otriema. ce să râmS m nanăsfire că; de vd şi vrea să ies^

G.oi Marc să ia. S.n.clc Ta.nc binişor şi Ic adă la Iordan, dc mă aşteaptă acolo, ca, de c.nd am yen.t acii nu m-am pnccştuit. Drep. aceasta te rog să-m aduci sînla priccştcn.c ş. să dz.c. lu. avva loan, egumenul mănăstirii vostre. sa să .a amin.c că multe reale sînt în mănăst.rea vostră, care trebu.e sa să-ndircpteadzc " Aceastea dzîsă sînta şi-ndată fugi la pustie. Iară stareţul s-au mirat cum i-au spus obicina mănăstiri, şi cum ştiu grcşcalelc mănăstirii. Şi numai cc-au / cădzut la pămînt de-au sărutat locul unde stitusă sînta. Şi. mulţămind lui Dumnădzău. s-au întors la mănăstire.

Şi. dcaca sosi anul. prc obicina mănăstirii vru să iasă şi Zos.ma. Ş. n-au putut, ca l-au apucat neşte friguri Ş-atunci ş-au adus amin.c cuvîntul sintei să nu iasă din mănăstire. Deci petrecu puţîne dzîle cu friguri şi să tămădui. . . . . ,.

Şi dcaca sosî Gioi Mare. luă sînta priceştenie. cum .-au dzîs sînta. Ş. luă ş. puţine smochine şi fînicc şi linte muiată într-apă. Şi mearsă la Iordan la pîrîu. Şi aştepta să vadză pre sînta. Şi piîngea mult cum zăbăvi sînta dc nu vine. Şi iarăş gîndi în mintea sa: "Dară deaca va veni sînta, cu ce va troace Iordanul?", că luntre nu era. Aceastea cugetînd, vădzu pre sîntă că sosî. Şi, deacă o vădzu, să mira stareţul cu cc \a treacc. Şi vădzu pre sîntă că-ş feace cruce, nopte era, dară era lună curată şi o vedea. Şi îndată cc-ş feace cruce, să şi vădzu în ceasta parte de Iordan. Iară Zosima, vrînd să să pleace, îi dzisă sînta: "Ce vei să faci. avvo Zosima, Sintele Taine porţi şi vei să faci metanie?". Şi, dzîcînd acest cuvînt sînta. sosî la stareţul şi-i dzîsă: "Blagosloveaşte-mă, părinte, blagosloveaşte-măl". De-acii, pusă pre stareţul dc-i dzîsă. O* HJUMf' şi Etp&K Efe EAHHCfW Ea şi l-au sărutat pre obiceaiul dragostei. Şi o au priceştuit. Şi. deaca s-au priceştuit, ş-au dzîsu-şi: "HHt OTtfJCTdHIJH pd&K CBOJK BVujrv/". "Aemu slobodzăşti pre şarba Ta, Domnitoriule, cu pace, după cuvîntul Tău! Că vădzură ochii miei spăseniia Ta!". Atunce dzîsâ stareţului: "Iartă-mă, părinte Zosima, încă una să-m faci pre voie! Du-te aemu la mănăstire-ţi cu agiutoriul lui Dumnădzău. Şi la anul ce vine, iarăşi să vii la locul unde m-ai aflat întii! Şi mă vei vedea precum va vrea Dumnădzăul mieu!". Şi-i dzîsă stareţul: "Şarbo adevăratului Dumnădzău. bine ar hi să fiu vreadnic să-ţ urmădz, dară ia-ţi măcară de-aceaste bucate ce {•am adus!". Şi linsă sînta mîna de-ş luă numai trei grăunţe de linte. Şi iară ş-feace sînta cruce. Şi trecu apa Iordanului pre deasupra, ca şi întîi. Iară stareţul să-ntorsă la mănăstire, slăvind pre Dumnădzău. Dară mult era mîhnit că nu i-au întrebat numele sintei, dară nedejduia că o va întreba.

Şi. deaca sosî anul. în saptămîna albă, au ieşit din mănăstire în Dzua Brîndzîi, cum era obiceaiul. Şi imbla prin pustie, oglindind şi-ncoace şi-ncolea să vadză de vro parte pre sîntă. Şi, // nevădzindu-o. începu stareţul a plinge şi cu lacrămi multe dzîcea către Dumnădzău: "Dumnădzăul mieu tot-puteamicule. Care m-ai spodobit a vedea taină ca aceasta, nu mă lipsi şi pînă la fîrşit să o isprăvăsc! Şi mă spodobeaşte, Hristose Dumnădzăul mieu, să dobîndesc iarăş ruga şi molitva slujnicei Tale!".

Aceastea grăind bătrinul, căută na direapta şi na stînga doră o ar vedea. Şi, oglindind, adecă o vădzu: şi mînule puse în cruciş, cu capul despre apus, cu faţa spre răsărit. Şi, deaca o vădzu, alergă plîngînd şi si plecă de-i săruta piciorele, udîndu-Ie cu lacrămile. Deci cît putu plînsă şi din *Psaltire* ceti "EAKBW HmcpuAWH EUVKTV" şi să mira ce va face. Şi vădzu la capul ei scris pre pămînt aşea: "Awa Zosima, îngropa trupul smeritei Măriei aicea unde-1 aflaşi şi rogă Dumnădzău pentru mine! Şi m-am fîrşit in luna lui Farmuthi, adecă în aprilie, în noptea în carea m-am priceştuit .". Aceastea scripturi deaca vidzu Zosima, s-au mirat cine le-au scris. Că i-au dzîs sînta că nu ştiia carte şi cum cale de 20 de dzîle într-un ceas calcă sînta. Şi iarăş să mira cu ce va săpa pămîntul. Şi vădzu un surcel şi cu acela începu a săpa. Şi nu putea, câ era bătrîn şi locul era forte uscat Şi numai cît vădzu un leu iingînd piciorele ei şi să temu. că ţînu minte cuvîntul sintei că n-au vădzut fiară în 40 de ai. Deci ş-feace cruce şi luă nedeajde să nu-l strice. Şi răspunsă cătră leul de-i dzîsă: "Tu hiară neblîndă, de vreame ce te-au adus putearea lui Dumnădzău acii, să-mi agiuţi. Sapă în pămînt să îngropăm moştiile svintei, că eu sînt bitnn şi nu poc. sapa. nice să mărg să aduc vase de săpat! Deci fă tu gropa sintei!". Aşea dzîsă stareţul ş.-ndată leul apucă cu brincile denainte de săpă, cît să să acopere trupul sintei. Şi, deaca săpă, feace metanie la stareţul şi să dusă în pustie. Iară stareţul îngropa moştiile sintei acolo unde o află şi sa-ntorsă la mănăstire, slăvind şi lăudind pre Dumnădzău.

Dară şi igumenul loan află multe greşeale în mănăstire, precum spusease sînta, şi le-au curăţit, uec. acolo într-acea sînta mănăstire, muri stareţul Zosima, fiind de 100 de ani de bătrîn. Aceastea KKV^T^ ?,DN"1"" bb, 6osloviţi creştini! Aceastea-s bunătăţile aceii otceite femei. Fost-au întîi Diianiţa. dară, deaca s-au pocăit, bunătăţile ei o spodobiră împăra- / ţîiei ceriului şi s-au spăsîL Deci să ciutim cum s-au postit, cum s-au nevoit Fost-au păcătosă, fost-au otceită şi pornită la păcate, dară, deaca s-au opnt şi s-au pocăit iacă s-au spăsit! Pentr-aceaea, şi noi să ne pocăim, să nu cădem la

otceaamc. **macara dc** nc-ar h. ca năsîpul mării de multe păcatele, că nu iaste nice o greime de păcate să pota cumpan, m.la Iu, Dumnădzău şi nice o greşala nu-i să nu să potă îndirepta şi **Snu JpoTctă**?î cu poca.nţa! Dumnâdzâu pmmeaşte tuturor pocăinţa, numai sâ ne-morcem cu osirdie de **la** inemă**Tsu** ;giu"nge:,m! camea in de de ^ * - stimm^e

Aşea dzîce Domnul: "Priyeghiaţî-vă, că nu ştiţi dzua, nice ceasul în carea Fiiul omului va vem! .Dea, deaca nu st.m ceasul morţii nostre, noi să lăsăm leanea şi să căutăm sâ ne spăsîm, să nu lăsam binele suflctulu. nostru! Ca leanea nice dănăoră n-au putut să isprăvască vrun bine, nice trupâsc nice sufletesc! Ca ş, cela ce nu-ş grijeaşte viia piiare de spini şi de dudău. Aşea-i sufletul omului,*uYd sa leneaşte creştinul de la lucrul lui Dumnădzău şi de la folosul sufletului său, piiare sufletul de gînduri reale şi de cugete dimoneşt. şi alte vicleane! Deci nu trebuie a pregeta binele sufletului nice să dzicem: "Lasa sa greşim astădzi şi ne vom pocăi mîine! Să facem păcate la tinereaţe şi ne vom' pocăi în batnneaţe! , ca acesta gînd iaste a vrăjmaşului, care nice dănăoră binele nu ne va da! Că obiceaiul rău de nu-l vom părăsi la tinereaţe, iară la bătrineaţe nu-l vom mai dezvăţa, nice-**1** vom părăsî. Pentr-aceaea, să ne pocăim pînă avem vreame, că nu ştim ce va fi pînă mîine. Că moartea-i înşălătore ca furul fără veaste! Nu trebuie să grijim numai pentru bogăţîie şi pentru avearea lumii, ce să grijim mai vîrtos pentru bogăţîia ceriului! Acolo să ne strîngem bogăţîia cu milosteniia şi cu alte bunătăţi ce învaţă Domnul Hristos, ca să ne spodobască bucuriei veacinice, cu sinţii în împărăţîia ceriului! Amin.

Intr-aceastaş dzî, cuvînt pentru pocăinţa păcătoşilor.

Fericitul părintele nostru Pavel Prostul, ucinicul sîntului Antonie, ne spunea c-au mărs dănăoră la mănăstire să cerceteadze fraţii. Şi ei intra în besearica // la rugă, iară fericitul Pavel vedea pre tot însul întrînd, care cu ce suflet iaste. Că avea de la Dumnădzău acesta dar. Şi întră toţ cu faţă veaselă şi cu suflet luminat şi îngerul Domnului cu tot însul mergea bucurîndu-să. Iară pre unul dzîcea: "Vădzut-am un frate întrînd cu sufletul negru şi draci dimbe părţile lui mărgînd şi ţîindu-**1** cu undiţa de nas, de-l trăgea între sine. Iară sîntul înger de departe după dînsul mergea pre urmă .". Aceasta vădzînd Pavel, forte să mîhni şi-ş bătea pieptul şedzînd naintea besearicii, plîngînd. Iară ei, deaca vădzură om ca acesta aşea mîhnit, l-întreba rugîndu-**1** să le spuie videniia, temîndu-să cîndai pre toţi va prepune în ceva. Şi-l ruga să între la rugă. Şi li să apără Pavel, şedea afară şi plîngea. Şi, firşind ruga, ieşind toţi din besearica, vădzusă Pavel cum era cînd întrasă, vrea să cunoscă cum sînt la ieşit. Şi vădzu pre acel frate ieşind din besearica cu totul luminat Ia faţă şi alb la suflet şi dracii departe de dînsul mărgînd. Iară sîntul înger lîngă dînsul mărgînd blînd şi voios, bucurîndu-să de dînsul forte. Şi sări Pavel, blagoslovind pre Dumnădzău şi grăind: "O, slavă nemăsuratei om-dragostii Tale şi bunătăţii Tale nepovestite!". Şi, suindu-să pre naltă stepenă, cu mare glas grăia: "Veniţi de vedeţi lucrurile lui Dumnădzău cîtu-s de mirate şi de totă minunea destoinice! Veniţi de vedeţi pre Cela ce va tot omul să sâ spăsască şi la cunoştinţa adevărătăţîi să vie! Veniţi să ne-nchinăm şi să cădem la Hristos şi să dzîcem că: «Tu poţi sîngur ierta păcatele!»!".

Şi să strînsără toţ la dînsul, vrînd să asculte grăitele de dînsul. Şi le spusă Pavel ce-au vădzut la intratul lor. Şi ruga pre cela cu vina să-i spuie cu ce i-au dat Dumnădzău atîta premenială. Şi, vădit fiind omul acela de Pavel naintea tuturor şi netăgăduind, spusă de sine aşea: "Eu sînt om păcătos şi totă viaţa mi-am cheltuit în curvie pînă aemu. Iară aemu, întrînd în sînta besearica. audzîiu cetit prorocul Isaiia, Dumnădzău grăind prin însul: «Spălaţî-vă şi curaţi vă faceci! Lepădaţi vicleşugul de la sufletele vostre naintea ochilor Miei, îmvăţaţî-vă bine a face şi de vor fi păcatele vostre văpsite, ca omătul voi nălbi-le! Şi de Mă veţi asculta, bunurile pămîntului veţ mînca!». Iară eu, păcătosul, m-am umilit cu sufletul / şi forte am suspinat ş-am dzîs către Dumnădzău în gîndul mieu că: «Tu Unul eşti Dumnădzău ce-ai venit în lume, păcătoşii să mîntuieşt şi, cum ai dzîs cu prorocul mamţe, iată aemu c-ai împlut cu lucrul pre mine, păcătosul şi nehamicul! Iată de-aemu dau cuvînt şi făgăduiesc cu rostul şi cu inema mărturisăsc că de-aemu n-oi mai face acela lucru! Ce mă leapad de tota făra-leagea ş. T-voi sluji cu ştiinţă curată! Deci priimeaşte-mă astădz ce mă pocăiesc şi ma leapad de la tot râul.». *i cu aceastea gînduri am ieşit din sînta besearica. Mi-am giudecat sufletul să nu cama. **fac** păcat naintea ochilor lui Dumnădzău .". Aceasta deaca audzîră, toţi într-un glas strigară: C.tu-s de mante lucrunle Tale, Doamne, tote cu înţălepciune le feceşi!". .. , . ^ -j - %= k..„st„ ***«r****

Deci aceastea înţălegînd, fraţilor, din sintele Cărţi a arătan. Iu. Dumnâdzâu, cita bunătate are Dumnădzău către carii năzuiesc la Sinţia sa cu tot gîndul şi cu pocăinţă, de-ş ^ ^ P ^ ? ! ' **J** Tăgăduitele bunătăţi, nestrîngîndu-i pentru păcatele ceale d.nt. Pentr-aceaea, sa^nu ne ot^m de spăseniia nostră! Că cu Isaiia ne-au făgăduit căror sînt ponegnţ. de păcate sa ne spălam ş. bununle

Ierusalimului să mîncăm! Şi iarăş cu Iezechiil cu giurămînt dzice: "Viu-s Eu, că nu voiu moarte păcătosului, ce întoarcere de viaţă!".

Într-aceastaş dzî, sinţii mucenici Gherontie şi Vasilid.

Într-aceastaş dzî, svîntul şi dreptul Ahaz.

Într-aceastaş dzî de Κυριακή, dumineca cînd cu uşile încuiate astătu Hristos în mijlocul ucenicilor. A Lui slavă în veacii de veaci. Amin.

Pentr-a ci sinle rugi. Dumnădzău miluiaşte si nc spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 2, pomenirea sîntului părintele nostru Tit.

Accsl fericit si sînt părintele nostru Til. iubind prc Hristos din mică vîrstă, mearsă la o sîntă mănăstire dc obste. făcînd posluşanic. Şi atîta s-au dat în smerenie şi ascultare, cît nu că numai ce-au întrecut fraţii, ce şi pre toţ oamenii. De-acii, deaca stătu ... şi s-au ferit curat la trup şi la suflet din cuconie, ca un înger a lui Dumnădzău. Drcpt-accasta. stînd şi marc făcători de minuni, s-au mutat la Dumnădzău, lăsînd ca o însuflclată iconă şi stîlp prc ucinicii săi.

Intr-accastaş dzî. pomenirea sinţilor măcenici şi fraţi buni Amfian şi Edesie.

Aceştia era în dzîlele împăratului Maximian, fraţi buni de mamă, din Ţara Lidici. Şi, mărgînd la Virito si imvăţîndu-să credinţa blagocistivă dc la sîntul măcenic Pamfîl, astătură naintea cneajului Urvan^Dcci. propoveduind Amfian prc Domnul Hristos Dumnădzău la îndrăznire, fu bătut preste obraz şi stropşit cu picioarele oşteanilor. Şi, ungîndu-i picioarele cu unsore, fripsără-1. Şi, spîndzurat, să vedea imflal preste lot dc stropşiturile cc-l stropşisă oşteanii şi costele-i era frînte. Şi, adevăsîtă fiindu-i camea dc arsurile focurilor, stînd tare în credinţa Domnului Hristos, l-aruncară în mare. Şi-ntr-aceaea s-au săvîrşit.

Iară Edesie. slrăstumd în baia de aramă, la Alexandriia Eghipetului, deaca văzu pre cneadzul Icroclci cum căzneaşte prc creştini fără milă, mearsă la dînsul fără nice o sîială şi-i deade o palmă preste obraz. Pentr-accaea. l-au pus în multe munci. Dc-acii, aruneîndu-i în marc, să sfîrşi, luînd cununa mărturiei sinţii măcenici dc la Isus Hristos.

Intr-accastaş dzi. sînta ficioră măceniţă Theodoră.

Această sîntă era dc la Tir. Fiind dc 17 ani, veni naintea lui Urvan, domnul Palestinei. Şi întrebată dc insul şi mărturisind credinţa în Domnul Hristos, o munci în coste şi în ţiţe. Şi, bătîndu-o cumplite bălai, o aruncă în mare. Şi mearsă la iubitul mire veacinic Hristos încununată, slăvind ca o ficioră curată şi măceniţă a lui Dumnădzău.

Intr-aceaslaş dzî. sîntul măcenic Policarp.

Pentr-a lor sinlc rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 3, pomenirea prcacuviosului părintele nostru Nichita Ispovcadnicul, egumenul Midichici.

Acest vâcuil în cinste părintele nostru Nichita, dorind din cuconie ţînearea şi curăţîia de ficioric, s-au aşcdzat cu lăcuinţa la munţi, cu de tote bunătăţi. Şi crescu în oraşul tăcerii săhăsteşti. Şi s-au nălţat dc o parte şi dc altă, chivernisit din dumnădzăieşcul cuvînt. S-au arătat minunat deregătoriu, iconom şi credincios iercu.

Şi. gonit de la lurma sa de iconoboreţii, ca un cinstitori sintelor icone, fu izgonit în amară urgie dc izganii. Şi, mulţămind, în tote arătîndu-să bun, isteţ podvijnic, au mieşurat Iotă înşâlăciunea stricătore la suflet a iconoboreţilor. Şi feace dc să feaceră măcenici mulţi cu îndemnul lui şi cu imvâţâţurilc lui. Şi. pentr-aceasta, aprindzînd îndoite fecliile, adecă a aspoveadaniei şi a postniciei, au dobîndit îndoite cununile din mîna Domnului, pristăvindu-să cătră Sinţia sa şi răpăosînd.

Intr-accastaş dzî. preacuviosul părintele nostru Iosif Imnograful Peasnopiseţul.

Acesta sint era din eparhiia Siţelonilor, din părinţi Plotin ş-Agathi, blînd şi blagocistiv la obiccaic şi ncvoindu-să pururea în chititul dumnădzăieştilor Scripturi. Şi tîmplîndu-să a apuca agarcani. moşiia lui. mearse cu maică-sa şi cu fraţîi săi la Peloponis şi de-acolo la Solun. Şi acolo să călugări şi intră în sufleicşule podviguri. Patul lui era pămîntul aşternut cu o piiale, haina, mijlocea şi proastă. Hrana, nutinea mtă si băutura ... deasc cîntările lui Dumnădzău în rostul lui. Ricodealiia lui, scrisul, că era calligraf; părăsîtul de la scris era cetitul sintelor Scripturi. Dintr-aceastea să feace ca acesta, blînd, cinsteş, cumpătat, prostac, întreg şi de alte ce urmadză acestor. Avînd ca aceasta bogăţîie, s-au hirotonit iereu.

Şi, preste puţină vreame, mearsă la Ţarigrad cu sîntul Grigorie Decapolit. Carii sînt acmu sintele moştii în Ţara Muntenească, la sînta mănăstire Bistriţa. Om cuvîntăreţ cu carele închidzîndu-să la

bcseancă s.nțulm macen.c Antipa, vcselindu-sâ în greale aspre pelrceănii şi-n alergăturile vieții
pos.n.ccşli. Şi, ț.mpl,ndu-sa a răsar, urîta lui Dumnădzău eresa iconoboreților, fericitul mearsă la Rîm
rugai dc blagoc.sl**.vi.** Ş. allindu-l // corăbiile varvarilor, îl dusără legat la Crit şi-l băgară în temniță. Şi 3
acolo imvața prc toț. calea spascn.ii dc-au mînluit prc mulți din mînulc diavolului, unde, cu de svintic
chip, om orecare astălu namlca lui acolo: "De la Mira Lichici sînt acii venit, îi dzîsă. Ce să priimest
accasla capitula! . Iară cl luîndu-ă, depreună o citiia şi o cînta: " CVCKODH urmptJH HnoTUirnicn
idKO flWCTHKh ***Hi*** noftiourrh Hau*, UKO MOJKEUJH XOTUH , "Sîrguiaşte, milosulc, şi pripeaşte ca un
milostiv la agiutoriul nostru, că poți, deaca vei ". Şi cîntccul demincață lucru fu. Câ, cicnind de la
mijloc bomicul eresci, ş-au luatu-ş iarăş sînta besearica lui Dumnădzău cuviința şi podoba cea bună a
silitelor şi cinstitelor icone.

Şi cinstitul Iosif, clin temniță slobodzît, mearsă la Țarigrad. Şi, dobîndind de la orecine sinte moştii de a sînlului şi marele apostol Vartholomei, dc Ic avea la sine. Şi zidi şi o sîntă besearica cu sîntul Grigorie în numele sînlului apostol. Şi să griji şi cu mai mult să podobască praznicele cu cîntări, rugîndu-să cu lacrămi şi suspinuri să dobîndească aceaea ce doriia. Şi dobîndi. Că vădzu pre un om straşnic, în chip apostolcsc, dc rădică o sîntă Evanghelic de pre sîntul prestol şi o pusă pre pieptul lui şi I-au blagoslovit. Şi aceasta era începătură a dumnădzăiescul dar. Derep-cc că aşea fără trudă şi cu lesne da celora ce cerca dc la dînsul sinlelc cîntări. Atîta cît gîndiia unii cum că doră nu le scotea de la sine, ce le îmvăță întîi dc-aiurea. De-acii, le spune din rost, dc le dă aşea celora cc le poftiia. Dară nu era aşea. Ce din darul lui Dumnădzău i s-au dăruit a le scote. Drept-aceasta, să afla în rosturile tuturor lăudat. Şi fu de toți dorit şi iubit, nu numai în prostaci şi-n boiari, ce şi la împărați.

Şi au pățît şi izgnanie de Varda, fratele împărăteasii, căce că l-au înfruntat şi l-au dojenit să nu facă reale. Ce, iarăş, de sîrg, l-au chemat. Şi luă prc grijea sa vasele svinte a Besearicii lui Dumnădzău, fiind patriarh sîntul Ignatie. Şi, după pristăvirea lui, l-au priimit patriarhul Fotie ce-au fost după Ignatie. Şi, puind nevoință pentru pravoslavie, apoi, după mortca lui Theofil împărat, l-au slobodzît sînta Theodora împărăteasa, carea au întărit pravoslaviia. Şi, făcînd laudă a mulți svinți ş-a praznice dumnădzăieşti, cu stihire şi canonc, s-au pristâvit şi s-au pus sintele lui moştii în mănăstirea unde iaste.

Şi orecine picrdzîndu-şi robul, mearsă la sîntul Theodor Văditoriul, rugîndu-**1** / să-i spuie de robul său. Şi, mîind trei dzîle şi nopți în sînta besearica şi nemică oblicind, vru să să ducă mîhnit. Şi, fiind la utrăne, cetindu-să citenie sufletească, au ațîpit puținel. Şi veade pre sîntul măcenic Theodor Văditoriul şi-i dzîsă: "Pentru ce tc mîhnişi? Că, în ceasta nopte, tvorețul Iosif fu cinstit de la noi de la toți pre carii ne-au cinstit sîntul lui suflet. Deci aemu am venit să-ț spuiu să-ț vădesc: "Du-te în cutare loc şi-ț vei afla robul tău care cerci!".

într-aceastaş dzî, sîntul măcenic Elpidifor.

într-aceastaş dzî sîntul măcenic Die.

într-aceastaş dzî, sîntul măcenic Vithonic.

într-aceastaş dzî, sîntul măcenic Galic.

înlr-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Illiric de muntele lui Mirsiona.

într-aceastaş dzî, cuvînt de îmvățătura a dintru sinți părintele nostru loan Zlatoust, cum nu trebuie a să leni a ceti sintele Cărți.

Mulți cu nccititul dumnădzăicştilor cărț din calea direapta să vîrtejiră şi, rătăcind, periră. Iară alțîi şi sintele cărți cetind, nefiindu-le înțălesul întreg, ş-aceia din direapta cale să strîmbară, Dumnădzău lăsîndu-i pentru mîndriia lor. Derep-ce că înțălesul dobîndind, iară direptate nu fac de pre volnicie. Că omul cărtulariu şi bețiv nu să pote îndirepta la adevărătatea spăseniei. Şi să neştine, neştiind carte, să ține înțălept, acela-i ca turnul şi ca gardul cel fără poprcale de stă şi. de-l loveaştc vîntul, îl oboră. Aşea-i şi cela ce să ține înțălept şi nu ştie carte: de va năvăli asupră-i vîntul păcatelor, el şi cade, neavînd podpreale de cuvintele sintei Scripturi. Că înțălepciunea şi cartea, de or hi amîndouă la omul, acela-i ca cu amîndoi ochii întregi avînd la trup. Că pasărilor drept-aceaea li s-au dat aripile, să scape de la mrejile şi lațele vînătorilor! Iară omenilor s-au dat cartea ca să golească totă înşălăciunea nepriitoriului! Că multe sînt măiestriile diavolului cu carile vîneadză omenii! Pre unu **11** îmflă cu mîniia, pre altul cu zavistiia săgeteadză, pre altul la furtuşag şi a face strîmbatate îl îmvața. Iară // pre alțîi la prăvirişti de mîniiaci şi la giocuri şi la săltaturi poticăleaşte! Iară pre altul la bețue şi la curvie gîdileadză! Iară pre alțîi la mîndrie ascut şi la scumpeate îmvăță! Iară pre altul la hirjeate şi la drilieturi şi la cîntece şi la cobuz îmvăță, pre alțîi cu leanea furişeadză, să nu vie la svînta besenca pre mulți smintesc, vrînd de la Dumnădzău să-i desparte şi de împărăție să-i streineadze. Iara Dumnădzău au descoperit cu svintele Cărți tote blăzniciunile vicleanului drac, ca să nu potă amăgi pre cari. au tnca

lui Dumnădzău. Ş-au dăruit asupra diavolului sînla Cruce, iară asupra mrcjtlor lui svmlele Cart. Carile, ascultînd si făcînd dzîsclc lui Dumnădzău. vom dobîndi via|ă veacinică şi cu smţii lacumta dc petreacere pri" 1,ristos lsus 1)1,11,1,1,1 nos, lua CAruia'i slavil acn,u¥' m,nirca?'"" VCaC'' Amm -

ÎNTK-ACFASTA LUNĂ, 4, svinţii măcenici Thcodul şi Agatbopod.

Dintr-accslia era mai tînăr Thcodul, ioră Agatbopod. mai marc dc dzîle. Şi era amîndoi din Thcsalonic Şi. pentru credinţa în Domnul 1 lrislos, astălurâ nainlea lui Festin. Şi ncplccîndu-sa lui, cc ferind neclătită credinţa în Domnul Hristos. i-au aruncat într-adîncul mării. Şi aşea ş-luara iirşcnna.

Darii mainte dc fîrşcniia lor. li s-au arătat cu olcrăveniia ecaca ce vrea sa fie. Ca li sa părea amînduror cum să suini într-o corabie, care nisîpindu-să de furtună, şi periră aceia ce călătoriia cu dînşii şi ci sînguri scăpară den necarc şi să suirii în munte nalt, spumdu-lc visul precum gîndesc, patima'care era dc-a o păţîrca în marc şi drumul să-ş facă Ic era cătră ceriu. Acesta vis l-au văzdut svmtul Thcodul şi pînă a nu-i prinde, ca cum li s-ar fi dat arâvonă de ineale pentru stradaniia mărturiei cu carc-ş dobindirii ceriul.

înlr-aceaslaş dzî. svintele măceniţe Fcrvuiha Ficiora şi sora ei şi slujnica lor.

Aceastea era surori svîntului Simcon, episcopului dc Pcrsida. Carele ş-au împlut mărtoriia pcntni Domnul Hristos cu o mic de măcenici la Savorie, împăratul perşilor. Că, în- / trînd slugile împărâteşt in casa lui. vădzuriî prc soru-sa Fcrvutha, (aiurea scrie Fcvrusa), tinerea şi frumosă forte. Şi o spusără împărăteasei lui Savorie. Şi îmvăţă de o adusără la sine cu soru-sa şi cu slujnica. Şi dzîsă călră dinsă împărăteasa: "O. ficiorii, ţî să cuvine să fii stăpîna preste mulţi, frîmseaţe ca aceastea ce ai!". Iară Fcrvutha răspunsă: "Am mire prc Hristos, pentru Carele frate-micu au mărturisit!".

Iară împărăteasa nemică nu mai cercă de la dînsă şi-i dzîsă să petreacă cu dînsa. Iară demineaţă, cadzind în boli împărăteasa şi vîlhovnicii veniră să-i vadză boia. Şi văzdură pre Fervutha şi pre soru-sa şi slujnica. Şi trimisa un vîlhovnic cătră Fcrvutha, grăind de-a vrea să margă după dînsul, să o ceaie la împărăteasa şi va fi stăpîna preste mulţi. Iară svînta dzîsă: "Nu poci, eu fiind creştină, să mă-mpreun cu pâgîn!".

Şi mearsă vîlliovnicul la împăratul de o cleveti, dzîcînd că împărăteasei nu i-i bolă prostă, ce o otravă i-i dată dc ficiora cea creştină. Şi de sîrg o adusă naintea sa împăratul şi-i dzîsă să desfacă boia împărăteasei. lăudîndu-i-să cu amară muncă. Şi-i răspunsă Fervutha: "Viu Domnul, că nice o mînie n-am avut cătră împărăteasa, nice avea de mîna noslră ceva rău!". Atuncea împăratul deade pe tustrcalc a trei boiari, să le dea strînsorc. Şi, şedzînd la giudeţ, le-ngroziia cu munci multe. Iară Vathii Boiarinul dzîsâ: "Fervutho, giuruiaşte-te să fii femeaie , ca sâ nu mori rău tu şi soru-ta şi slujnica!". Accastcaş şi Favst Vîlliovnicul grăiia. Şi, vădzînd că nu Ie pot îndupleca nice cu un cuvînt, spusără împăratului câ. dc nu Ic vor cunna cîte-n două bucăţi şi să treacă împărăteasa printre trunchii trupurilor lor. n-a fi vie. Şi îmvăţă împăratul de Ic scosără afară şi bătură doi pari dimbe pârţîle drumului. Şi legară prc Fcrvutha, sînta ficioră. la un par cu capul şi la alalt par de piciore. Şi o curmară cu hirisleul în două bucăţi; aşca şi pre soru-sa şi prc slujnică. Şi, aşea, rugîndu-să lui Dumnădzău, deaderă-ş sufletele la Svinţia sa; şi Ic spîndzurară pre leamne mari.

Aluneca spurcata împărăteasă şi tot pîlcul să petrecură pre acea cale. Apoi, svintele trupuri le aruncară în gropă. iară sufletele svinte să veselesc în împărăţiia ceriului cu Isus Hristos mirele lor. //

Intr-accastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Puplie şi sîntul părintele nostru Platon, igumenul Studiilor.

Intr-accastaş dzî. sinţii trei: Theona, Simeon şi Forvin cu pace să săvîrşiră.

Intr-accastaş dzî. preacuviosul părintele nostru Ghiorghie de Maleo.

într-aceastaş dzî. sîntul părintele nostru Zosima ce-au îngropat pre sînta Mariia Eghipteana.

Acest svînt părintele nostru Zosima din tinireaţe pofti a sluji lui Dumnădzău. Şi mearsă tinerel dc sa călugări m 1 ir, in pârţîle Palestinei. Şi, bine împlînd viaţa călugărească, să feace stareţ iscusît Şi s-au spodobit a multă v.dcn.e de la Dumnădzău, că nepărăsîl lucra rîcodealie, cu lacrămi rugîndu-să lui iJiimnadzau **Şi** .-au ven.tu-i gînd: "Ore aflasă-va om în pustie mai lucroi decît mine?". Şi-i veni orcc.nc de-, dz.isa: "O. Zosime! Că bine te-ai nevoit ca un om, dară nime nu-i desăvîrşit! Ce pentru să S!!»C'c- chl l uri . sln ! desPasenic'ie?i ^ 'a pămîntul tău şi pasă la mănăstirea ce-i lîngă ZÎL • ""T". m 'a 3Cea Sîntă mănăstire' ca'e avea aşea obiceaiu, în sîntul post fraţîi să ^S^^^S *portariul rămînea şi *cînd cra la Gioi Mare > să strîn *ea la mănăstire*

* vîlhovnicului

Iara Zosima, mea imblmd prin pustie, ană pre sînta Mariia şi o luă în gonă. Iară ca îi răspunsă "De ,,-, voia Zos.rnc, sa ma vedz,, aruncă-mi haina ta!". Şi îmbrăcîndu-să, i-au spus de-a r ndul de sme cum au tra.l m curv.c la tinereaţe şi cum s-au pocăit de-au venit la pustie. Şi i-au dzîsu-i să vie la anul cu suita pr.ccştenic la Iordan. Ş,, venind, o văzdu venită pre Iordan ca prc uscat îmblînd, şi o priceşti... Şi, sos.nd anul ,araş mearsă şi o află prislăvită. Şi, neputînd a o-ngropa de bătrîncaţe, văzdu un leu ş.-i dz.sa: O, lcule, tu sapa de îngropa pre svînta Mariia, că eu sînt bătrîn şi nu poci săpa'" Si îndată sapa leul şi îngropa svîntul Zosima cu cinste, astrucînd cinstitul ei trup, a prepodobnei maice nostre Mane.

De-aciia vieţui părintele Zosima în trude şi molitve şi lacrămi. Şi, bătrîn fiind, s-au pristâvit din ceasta lume; şi fu îngropat cu cinste. /

Pentr-a lor svinlc rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen.

INTR-ACEASTA LUNĂ, ÎN 5, sinţii măcenici Clavdie, Diodor, Victor, Victorin, Pappie, Scrapicm şi Nichifor.

într-aceastaş dzî, preacuviosa maica nostră Theodora cea de Thessalonic.

Aceasta svînta Theodora, din tînără vîrstă pre Dumnădzău dorind, să osăbi de la lume. Şi mearse la obştejitie de să călugări, păzind tote bunătăţile şi făcîndu-le. Şi atîta posluşanie şi cinste făcea în tote surorile şi egumeniei carea şi după mortea sa au arătat cum vrea fi vie. Că, păzîndu-ş viaţa curată şi ne-ntinată, o lăsa ca o însufletată şi întreagă iconă într-însele. Şi, după răpăosarea ei, trecînd cîtăva vreame, pristăvindu-să şi igumeniia, fiind şi ea curată şi sufletească, să strînsără să o astruce. Şi să strînsără şi omeni de frunte şi nărod şi călugări sufleteşti. Şi-i slujiră provodul şi, deşchidzînd mormîntul sintei Theodorci, ca să puie pre egumenie alăturea ei, feace minune minunat şi umilenie celor ce vedea, că le era îndemînă a prăvi. Şi o văzdură toţ pre sînta Theodora, ce era de multă vreame mortă, cum vrea fi vie. Aşea s-au mişcat şi s-au mutat, de-au făcut loc maicei, făcîndu-i cinste. Aceasta minune vădzînd, toţ să mira, strigînd: TH noAUMoH!". De-atunce pînă astădzi face Dumnădzău multe minuni prin sînta maica nostră Theodora, tămăduind mulţi îndrăciţi şi ochii orbilor isţealind, nenumăraţi bolnavi rădieînd.

într-aceastaş dzî, svinţii măcenici Theodora şi Didim.

Impărăţînd Dioclitian şi Maximian şi în Alexandriia fiind ighemon Evstatie, făcea gonă asupra creştinilor. Şi, prindzînd pre sînta Theodora, mărturisi prc Domnul Hristos naintea tuturor. Şi, deaca o bătură fără milă, o aruncară în temniţă. Şi, trecînd puţîne dzîle, o scosără la-ntrebare şi o închisără la curvărie. Şi trimiţînd nestîmpăraţ tineri la dînsă şi sînta să ruga lui Dumnădzău.

Şi Dumnădzău tocmi // un boiarin slăvit, anume Didim, îmbrăcat cu chip de oştean, carele întră el întîi. Şi, dezbrăcîndu-să, îmbrăcă pre ficioră cu arme cu tot şi o mînă, de să dusă. Şi, hălăduind, mulţămiia lui Dumnădzău. De-acii, întrînd altul şi aflînd pre Didim în locul featii, să înspăimă de minune, gîndind: "Ore pote Hristos să prăfacă din fată voinic? Că cela ce-ntrasă au ieşit, dară fata unde-i?". Şi, audzînd de minunile Domnului Hristos, cum au prăfăcut apa în vin, gîndiia c-au fost basnă, "dar-aceasta-i mai mare ce vădz". Şi, stînd el într-acesta gînd şi vădzînd Didim, să spusă de ce feace. Şi-i dzîsă să margă să spuie boiarinului dc i-i voia. Deci dusără pre Didim la ighemon şi-i dzîsă: "Cum cutedzaşi a face lucru ca acesta?". Şi sîntul dzîsă: "Fiind ea creştină şi eu ştiind a neguţători bine, dobîndiiu două cununi: una, căce am apucat ficioră din mînule vostre ceale păgîne ş-am feritu-o curată şi alta că cu însumi m-am spusu-mă vouă că sînt creştin!". Şi ighemonul dzîsă: "Pentru îndrăznirea ta, poruncesc să-ţ taie capul! Iară căce credzi în Hristos şi nu vei să tămîiedzi dumnădzău, poruncesc să topască în foc trupul tău!". Şi svîntul dzîsă: "Blagoslovit Dumnădzăul mieu cc n-au trecut gîndul mieu!". Şi, mărgînd la locul tăierii şi făcînd rugă la Dumnădzău, tăiară capul lui. Şi_sa sui sufletul lui luminat în ceriu, precum i-au văzdut unii ş-au mărturisit. Iară trupul l-aruncara in foc. Şi neşte credincioşi strînsără sintele lui rămăşiţe, lc astrucară la loc dc cinste.

într-aceastaş dzî, sîntul măcenic Thermo.

într-aceastaş dzî, sintele femei, stăpîna şi slujnica.

într-aceastaş dzî, sîntul măcenic Pompie. . . . «

într-aceastaş dzî, sîntul Zinon, cu catran uns şi în foc aruncat şi cu suliţa pătruns, in foc s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî, svinţii măcenici Maxim şi Terentie.

într-aceastaş dzî, pominirea svinţilor 5 măcenici în Lesva.

într-aceastaş dzî, dintru svinţi părintele nostru Marco ce-au vis în muntele E*'°P''-

într-aceastaş dzî, cuvînt de la svîntul Anastasie Igumenul de la s.ntul muntele S.na.ulu, sa nu osîndim pre nime şi, mai vîrtos, pre popa de svînta pr.ceaştenie". /

"Să nu osîndim, fraților. roEU-vâ, nu numai prc popa, cc mec prc un om, ca sa nc spodob.m iertări, păcatelor! Şi cînd vedzi cineva că greşcaşte. dară nu ştii cu cc fapte viața ş-a pelrcncc. Acela lîlhariu s-au răstignit cu Domnul Hristos. ucigaş dc omeni era. Iară Iuda predatei era, uc.n.c a Domnului Hristos şi apostol din cei dc frunte ucinic. Şi. în pu,înca vreame Ic Iu sch.mbatura: țilhar.ul mearsă în rai. ian! ucinicul au perit. Deci nu trebuie a osîndi pre omul, fie savai şi păcătos ca fratc-l inste! Dară dc unde să ştii tu faptele lui ceale bune sau ceale reale, ca mulț. de multe dale au gresii în vcdcarc şi s-au pocăit în taină cu dc-adinsul. Şi noi păcatele lor am văzut, tara pocăința lor şi-ntorcerca n-am priceput! Deci, dc la noi, ca neşte păcătoşi sâ osîndcsc, .ară deja Dumnădzău dobîndesc îndircplarc. Drep-accaea. vă rog prc vo. să nu ținem m.n.e pre nimerea p.na cînd va veni dircptul giudeț. acela cc va lumina ascunsele întunearecului şi va descoperi sfaturile incmilor şi-ncă mai vîrtos preutul lui Dumnădzău pentru ascunse sau ivite a lui greşeale! Cît vei audzî asupra lui. nu-l osîndi. nice să dzîci că-i păcătos şi să apropie la Sintele Taine şi nu vine darul Prcasvînlului Duh! Ncmică dc uncie ca aceastea să nu gîndeşti. Că clu şi-i tainelor g.udecătoriu şi ccrcăloriu! Şi tc socotcaşte însuți prc tine. câ toluş mai sus dc tine iaste preutul! Deci lasă dircptului giudecători giudcțul. că, dcaca nu-i în dumnădzăieştile îmvățături popa smintit (adecă deaca nu-i din leage eretic în ceva), iară pentru alaltc nu eşti tu giudecătoriu, nice cercătoriu! Deci să-ț cauți tu a ta măsură şi cinste. Dară dc vei zîce: «Au nu-i supus giudeațelor bisericeşti şi canonelor pravilei popa?», cc însă nu de tine s-a giudecă sau s-a cerca, cc de Dumnădzău sau de la marele arhiereu! A ce giudeci tu prc pâstoriul. fiindu-ți tu oic. A ce apuci fariseiaşte giudețul lui Dumnădzău, giudecînd cinul prcuțăsc. că ție nu-ți iaste dat pre samă, nice ți-i dat de la Dumnădzău?!

Deci. rogu-tc, nu osîndi prc nimerea şi, mai vîrtos, preutul şi slujitoriul lui Dumnădzău! Ce cu credință să tc apropii şi cu frică mare şi cu pocăință adevărată şi cu ştiință curată la Dumnădzăieştile Taine şi la svinție tc atinge! Că săvai îngerul lui Dumnădzău are fi // slujitoriul sintei jărtve şi tu ncfiind destoinic, tc priceştuieşti, nemicâ nu te va curățî, nice îngerul de păcate! Cum şi svînta Scriptură grâiaşte, că. precum Iuda de la Domnul Hristos dumnădzăiască pîine luînd şi pentru căce nedestoinic s-au cuminecat dc svintele, îndată au întrat într-însul satana. De care să ne izbăvască pre noi Domnul nostru şi mîntuiloriul Isus Hristos!

A dintru svinți părintele nostru Marcu, cc-au vis în muntele Ethiopiii, viața şi petreacerea svințiiisalc,RCMEH 0TH4t'.

"Nc povestiia nouă awa Serapion: «Hiindu-mi, dzîce, în mai din nontruI pustiei, într-adormite, mărgînd la părintele loan, marele stareț, visam că să tîmpiară doi oşelnici de să blagoslovîră de la dînsul şi dzîsără: 'Avva Serapion iaste acesta!'. Şi dzîsă unul cătră stareț: 'Ce să nc sculam şi sâ nc blagoslovim dc la dînsul!'. Şi dzîsă cătră dînşii avva loan: 'Aemu sosî de la pustie şi-i forte trudit, lăsațî-l să odihnească puținei!'. Iară ei dîsără lui: 'Cîtă vreame iaste de cînd te trudeşti în pustiia aceasta şi în muntele Ethiopei n-ai întrat?! Că întru toți voinicii postniceşti nu iaste altul dc potriva lui Marco! Că iaste de o sută şi treidzăci de ai de cînd om n-au văzut! Şi în patrudzăci de dzîle petrecu cu sinții părinți, cu de ceia ce-s în lumină de lăcuiesc şi-l priimiră cu sine!». Şi, deaca dzîsără aceasta, mâ sculaiu din somn. Şi adecă nu-i nime la părintele loan. Şi mă apropiiai de dîns de-i spuş ce văzuiu în vis videnie. Iară cl dzîsă: «Dară unde iaste măgura Fracesa?». Şi-i dzîş lui: «Rogă pentru mine. părinte!». Şi, deaca feacem rugă, îl sărutaiu şi mâ duş la Alexandriia cale de douăsprădzeace dzîle de lată. Şi o trecuiu în cinci dzile, trudindu-mă prin pustie ascuțită aceaea, dzua şi noptea, ars de herbinteala sorclui. că şi țăma pămîntului ardea.

Şi, sosînd la Alexandriia, întrebaiu de un neguțători cu de-adins de cale şi cărările lui, grăind: «Măgura Fraccsca Ethiopsca ore departe iaste?». Iară el dzîsă mie: «Cu adevărat, părinte mare lungime iaste». Ş. iarăş dzîş lui: «Ore de cîte păprişti va fi?». Şi dzîsă: «Ca de o sută de păprişti douâdzâc. ş. 5 dc dzîle pînă la hotarele Ethiopiei, la marea cea mare a limbei Heteului!». Dzîş lui încâ-nt itu m.-. a mearge pînă acolo?». Şi dzîsă neguțătoriul: «Părinte, de va fi pre mare calea ta nu-i departe. / dc-acii, .ara, de va hi prc uscat, iaste de treidzăci dc dzîle .».

Atunce mi-am luat apă în ploscă şi puțîncale finice şi mâ lăsai în nedeajdea lui Dumnădzău Si mers pre pustua aceaea douădzăci de dzîle, nice hiară, nice pasere n-am văzut, nice altă ceva; derep-ce că n-aren.ee o m.ncare că ploie şi rouă nu cade acolo, nice iaste altă nemică de mîncat acolo.

PMuncii mif n~~T fr ™ * ^ Ş! * Şi S!ăbiiu ?i mă intor 5" Mă temeam de vîdzusamTn v i l T premenil m O * lor Pamin™lui. Şi adecă cei doi oşelnici ce-i

ZrTn « unuîdTdmî'el T T "T grâ "dU!mi: <<SC0!ă de paSă CU noi!» 5* deaca mă sculai «> aazu.u pre unul de d.nş. căut.nd .n păm.nt ş. întoreîndu-să, dzîsă cătră mine: «Vei să guşti apă?» Şi

dzîş lui: «Precum vei porunci, părinte!». Şi mi-arâtă rădăcină dc pustie şi-m dzîsă: «Ia dc mănîncâ de rădăcina aceasta şi călâtorcadză în pulcarea lui Dumnădzău!». Şi mîncaiu puţîntea. Şi am asudat cum aş nota într-apă; şi Iară dc grijă fu sufletul mieu şi mă feci ca nice dănăoră ostenit. Şi-m arătă cărare prc cârca să mârg călră sîntul. Şi, deaca mă duş la marginea măgurii, şi era naltă cît îm părea că-i înălţată pînă la ceriu şi nu cra pre dînsă nemică ceva. Şi, deaca trecui marginea măgurii, vâdzui şi adecă marca cea marc cra dc marginea măgurii lipită.

Şi o trecui măgura pre din nontru în şeapte dzile. Şi, deaca veni noptea, vâdzui îngerii lui Dumnădzău pugorînd din ceriu la svîntul şi slavoslovind şi grăind: «Fericit eşti şi bine va fi ţie şi sufletului tău, avva Marco! Iacă ţ-am adusu-ţi prc părintele Scrapion care l-au dorit să-l vadză sufletul tău, că pre altul din rodul omenesc nu vru să vadză!».

Şi, aceasta deaca audzîiu şi în frică fuiu, mă duş în videnie pînă ce sosîiu, la peştera sîntului unde lăcuia svîntul Marco. Şi, apropiindu-mă la uşea peşterii, audzîi pre svîntul stihologhind din dumnădzăicştile Scripturi aşea că: "O mie de ai naintea ochilor Tăi, Doamne, ca dzua cea de ieri» şi alaltă parte a psalomului. De-acii începu de bucurie aşea a grăi: «Ferice de sufletul tău. Marco, că nu te întinaşi, nice te spurcaşi în lumea aceasta! Ferice de trupul tău că nu s-au prins în laţul poftelor a spurcate gînduri! Ferice de ochii tăi că nu putu dracul să-i amăgiască cu vedearea în streină // 402r
frîmseaţă! Ferice de urechile tale că nu audzîră viers muieresc în lumea aceasta! Ferice de ochii tăi că nu cutedzară nice să atinsără de ceva dc omeneşti lucruri. Nice nările tale adulmară de putorea ncpriiatinului şi piciorele meale nu păşiră prc calea cc duce la morte! Nice urmele meale să povîrtiră! Ce sufletul mieu s-au împlut dc sufleteasca viaţă şi trupul mieu să împlu de dulceaţa îngerească! Blagosloveaşte sufletul mieu pre Domnul şi tote nontrurilc meale numele cel sînt a Lui, blagosloveaşte sufletul mieu pre Domnul şi nu uita tote vădzaniile Lui! Ce te scîrbeşti, sufletul mieu? Nu te teame, că nu vei hi ţinut în temniţele iadului şi dracii n-or putea să te clevetească! Că nu iaste întru tine prihană de păcat, ce să audzi pre David Prorocul ce grăiaşte: 'Oşti-să-va îngerul Domnului împregiurul celora ce să tem de însul, izbăvi-te-va Domnul şi ferice dc şerbul ce feace voia Domnului său!'.».

Şi, multe deaca dzîsă din dumnădzăieştile Scripturi, ieşi cătră uşe de mă chemă, grăind şi plîngînd umilit: «Cu pacea lui Hristos ai venit, avva Serapione, apropii-le cătră mine, fiiule!». Şi, deaca mă blagoslovi, mă cuprinsă cu mînule sale şi, plîngînd, mă sărută grăind: «Cîtă-i truda fiiului mieu Serapion, cîlă-i osteneala a sufletescului mieu fiiu, cc-au truditu-să ca să vadză petreacerea aceasta! Nouădzăci de ai am, fiiule, de cînd n-am vădzut om, fără numai pre tine astădzi şi pre svinţia ta ce-am dorit de mulţi ai, atîta trudă nu te-ai lenit să-ţ iai! Insă Domnul mieu Isus Hristos îţ va da plată în Dzua ce va să giudece tainelor omeneşti!».

Aceastea deaca dzîsă, îmvăţă de şedzum şi începui a-ntreba de vreadnic lăudată viaţa lui. Şi apucă de-m grăi: «Iată, fiiule, nouădzăci şi 5 de ai am de cînd sînt într-această mică vîrtopă şi n-am vădzut nice hiară, nice pasăre, nice pîine omenească am mîncat, nice îmbrăcămînt lumăsc, 30 de ai! Şi fuiu acicea în mare strîmtore şi nevoia de fome şi seate şi goliciune şi de diavoleşti adaosuri! Ş-am mîncat, fiiule, ţărnă de fome şi din apa mării am băut! 20 de ai am îmbiat gol! Şi eram în mare strîmtore, că să giurasă înde sine vro mie de draci să mă îneace în mare. Şi mă trăgea grăpiş, bătîndu-mă pînă în partea de gios aceştiia măgure, pînă cînd n-au mai rămas pre mine nice piiale, nice peliţă, tot zbicrînd şi zgîrîind, dzîcea: 'Scolă de ieşi din pămîntul nostru! Că de la începutul lumii / n-au întrat altul nime acicea, dară tu cum ai cutedzat de-ai întrat!?'. Deci am lăcuit cu răbdare multă 30 de ai cu fome şi seate şi goliciuni şi luptă drăcească! Iară de-atuncea s-au turnat darul lui Dumnădzău şi milostivirea lui cea bună preste mine şi cu a lui socotinţă s-au schimbat peliţa mea cea de fire. Şi-m crescură peri pre trupul mieu şi hrană sufletească fără scădeare mi să aduce; îngerii vin cătră mine. Vădzut-am, fiiule, lăcaşele împărăţîiei ceriului şi petreacerea a sinţi bărbaţi! Vădzut-am făgăduita fericinţă gătată celora ce fac bine. Vădzut-am raiul lui Dumnădzău şi lemnul cunoştinţii din cela ce-au mîncat strămoşii noştri. Vădzut-am pre Enoh şi llie pre pămînt vii. Nu iaste, fiiule, nemică carea am cerşut la Domnul şi să nu-mi arate ceva!". Şi dzîş lui: "Spune-mi de unde ţ-au fost intratul tău acicea?". Iară svîntul începu a-ş spune poveastea grăind:

«Eu,fiiule, de la Athina am fost şi la şcola cea de filosofie am învăţat. Şi, deaca mi-au murit părinţii, am dzîs întru mine: 'Voi muri şi eu ca şi părinţii mici, ce m-oi scula de mă voi despărţi de lume, pînă nu vin îngerii lui Dumnădzău să mă apuce .'. Şi-ndată am ieşit şi m-am dezbrăcat din haine şi m-am lăsat în mare pre o seîndură ş-am venit la muntele acesta.».

Şi, dzîcînd aceasta, să feace dzuă şi vădzui trupul lui preste tot crescut cu păr ca la o hiara. **Şi** mă spăriiai minunîndu-mă şi mă întrestaiu, derep-ce că nu era pre dîns teapă omeneacă, că n-aveai cu nemică să-l cunoşti că-i om, fără numai pre grai ce ieşiia din rostul lui.

S, dcion ni A v Ad/u cA m-am spăriint. un d/isA: «Fiiule. nu le lemne dc chipul trupului mieu. cA

^ d T ^ Z ^ S " J i c idolosluienic sau gonA asupn, creştinilor pînA « n u * Ş i d' îs Iu Ic u «g.utoriu. lui l)umnAd/Au si cu ruga svinţiii talc s-au pArAsil gonn «. shnbn .dolenseA m. î i c i d c fă îndu-sA'» şi sA bucura cu bucurie mare stareţul aud/înd nceas a. Şi. dc-nc,, un dzisA: «Dan sin. in lume aemu smţ. *A fax-A puteri şi minuni, pircum dz.ee Domnul in svtnln kvnnghelie cA dc ţ aveacredinţA cît un grAun, dc muşlari şi vc, dzîcc munlelu. «cestuia: Ri.mpc-te ş. te dA ... mnre . Ir s, va f.' , Aceasta dcaca d/îsA sin.nl. s-au radical îiulaift // muntele, o nucnlA ca In cinci coţi ş. s-au aruncai in mare Şi sA rAdicA sîntul şi o vAd/u plulA pre mare m.bl.nd. Ş. leacc cu mina smtul aceii x.denii s. d/isA «C c-ţ fu. munte'! jicd/îş:'Run.pc-.e şi le pune In locul (Au !>». Şi. dcacA dz.sA sintu . s.Atu dc nAnmsnA muntele, Iară cu. deaca Ic vAd/ui. cAd/ui de frica la pAmmt. Ş. niA luA de minA suitul, dc mA .adio» d/îeînd: «DarA n-ai vAd/ut minuni ca aceastea în dzîlele talc?!», larii cu dz.ş: «Nu .». Şi. suspinînd plînsă dc d/.isA: «Amar pAmîntului. cA numai ce sînt creştini cu numele, mril nu cu laptele! Blagoslox il DumnAdzAu cc m-au adus In locul acesta ca sA nu moriii In moşiiii meu şi sft mA îngrop în pAinlnl spurcai de mullo pAcatc!».

Şi. dcacA sA feace sari», îm d/îsA: «Fmte Sempione. orc n-n In vreame sA Incem blngodnrc.ne şi liuhov?!» larA cu n-nm răspuns şi-m dzisA. Şi îndntA sA sculA de tinsA m îmi Ic în ceriu şi dzîsA psalomul acesta: «IXmmul mA paşte şi ncmicA nu-m vn lipsi!». Şi. dupA firşittil psalmului. sA-nlorsA cAtrA vîrtopA cu glas mare. dc d/îsA: «Pune. fiiule. mnsA şi in-mblA sA-ntrilin. pArintc. sA gi.stAm bucate. cA DumnAdzAu nc-nu trimis!» larii cu mA ciudiiu întni mine şi mA uimii. cA nemicA nu vAdzusAm înainte dc aceasta în peştera. Şi nu era nltA ncmicA înlr-însA fAril sîntul sîngur. Şi. dcaca întrilm noi. vAdzui masa şi douA scAuiiişc stînd şi pîine luminntA şi mole strălucind cn omAliiI şi pome fnimosc şi doi peşti şi măsline şi Unice şi smochine şi o cană dc npA. mni dulce decît miinren. Şi, dcaca şedzum noi. îm dzîsâ: «Hlagoslovcaşlc. pArinlc Scrapionc!». larii cu dzîş: «InrtA-mA, pArintc!». Inril svî.itul dzîsA: «IXvminc. blagoslovcaşle!». Şi vAdzui mînA tinsA din ceri npropiind de masa şi sAmnu cu sînta cruce. Şi. daca mincAm noi. d/isA: «RAdicA. fiiule. nccnslcn de In noi!» şi îndatA sil rildicA masa. ln.il cu în tote d/ilclc vieţii n.ealc n-nm gustat bucate ca aceastea. nice npA nm bAut cn neeaen npA. Atimcca îm dzîsft sv.ntul «VAd/uşi. frate, cc bunuri trimite DumnAdzAu şerbilor sAi?! în tote dzîle îm trimite cîte o pîine şi un peaşte. inrâ pcnini tine, nc-au trimis doi. Aşca-m trimite hmnA suflctenscA! TrcidzAci de ni nm fost tnir-ncest loc dc n-aflam într-insul nice o rădăcinii dc bîlic. Fomc şi sente rAbdA sufletul mieu. Ş-am mîncat ţân.A de fomc ş-am bAut apA din mnre amarii ş-am îmbini gol şi desculţ, pînA cînd s-mi strilmutat statul mieu. de s-au schimosîi şi piinlcn mea de ger şi ursă sorele / pcliţn men şi dzAccam cn un mort Şi dracii mâ lupta pururea şi mA trăgea grăpiş şi nu mA lăsA DumnAdzAu sA nul duc dc-ncolo strămutat şi dc fomc. şi dc scale, şi goliciune, şi greul zilduvuhii. N-am vAdzui în muntele nccsln nice pasare, nice fiară. Şi am 90 dc ani astădzi acieca. Şi n-nu vădzut ochii mici din sAzdnniin lui DumnAdzAu ncmicA in 30 dc ani. numni draci! Şi. dencn sA obîrşiril 30 de nni în cc-am chinuit, porunci Dumnâdzâu petiţii meale de-m crescu păr pînA cc mi-au acoperit tote închicturilc. Şi, dintr-ncen dzî pînă aemu. nice dracii mai putură sA sA apropie dc mine. nice fomen, nice senten. nice frigul, nice /iduvul nu biniit nsupra mea. Ce încă preste iote neeasten. n-nm nice bolit! Şi nstAdzi mi să obîrşcnşte vreamea \ leţn meale. cA te-au trimis DumnAd/Au sA nstmei cu mînulc talc ceale svinte smeritul mici. trup!»».

Şi. deaca dzîsă aceastea. înlr-acenenş dzî, snrn. deucn mîncAm bucate, îm dzîsA: «Fralc Scrap.onc. rabda-mă încă puţinei şi într-nccnstA nopte a dcspArţîrii meale sA facem bdcnicl». Şi, dencn a s « ^ \ Z d T i *M "\iw *** ^ p ? l o m i ! , u i D n v i d d z î s f l: «»rinte Scrapionc, frn.e. cînd vei M m T n C u S a c ^. «ff CU ^ M n S , o , * S i " S , U p i C U P i e , r i * U r n P * » * » ?! s * mergi cu pace

MU t '2p, L * 'TZf-mi ''4moi '' ''ni '' '',ildccît *TMl○ *d« ''>TMs«

Iiilurom **şi** Ui. trupul mieu. cnsil dc ilurori **şi** dc trude **ş**-n nevoi de svinucl 1u. Doamne, trupul nucu «A ini-l luluci înainte. cA pentru tine **nm** rilbdnl Ionica, scalen **şi** Crinul. /iUluvul şi greutatea şi de iota
lO-li strîntloreul însuţi înthracA eu-nibrilcAinînt de slava la stnişnicu d/î a venirii Talc! // Uiţi sănătoşi ochii iniei cc **n-nţ** doniiitnt **in** nopţile Inlcniilor **şi** adonniţi dc vA odihniţi! RAniînoţi stuuilose. piciorele încalc, cc-**nţ** trudit cu totA noptea In statul rugii! SpAsîţî-vA. pustnicilor, curii prin virtopclc munţilor nţ nlpilosnt! SpAsiţi-vA, legaţii carii pentru înipAriiţiin ceriului **nţ** dorit! SpAsiţi-vA. închişii, ccin cc n-nveţi mîngîitori! SpAsîţî-vA. Invrclc. spAscnştc-tc. crcdinciosA beseuricA. cimlţitorcn pAcnlclor! Spăsiţi vu, preuţii Domnului, solitorii lui DunuiAd/Au **şi** omenilor! SpAsiţi-vA, cuconi curii v-aţ însoţit lui Hristos cu .Silitul Botcd/.! SpAsiţi-vA ccin cc-nţ priimit streinii ca prc Hristos. priiatenii lui Dumnâd/âu. ospAtîitorii **şi** priiinitorii dc streini! SpAsiţi-vA. milostivii. spAsiţi-vA. bogAtnşii cc-s **in** DumnAd/au! SpAsîţî-vA. împliniţii **şi** domnii **şi** milostivii In sAnici! SpAsiţi-vA. cei cu mintea smerita, pustnicii şi nevoitorii curii nţ dorit ncpArAsîud! SpAsiţi-vA. ceia cc v-**uţ** nevoit cu rugile **şi** cu bcscaricilc sinlc petrecîiul! SpAscnşte-lc. pAmîiitulc. cu curii lAcuicsc **in** tine **in** pneen liubovului lui llrislos!».

Si. dcncn d/.îsA uecusten. sA-nlorsA dc **IllA** sArulA. dzîcînd: «Spăseaşte-tc **şi** tu. frate Scrapionc! Hristos într-ii CAruin nedenjde de plnlA lîrpişi truda ucenstu. ca sA-**ţ** dea plntA dupA oslcnculn tu In D/ua venirii Sale!». Şi-ndalA îm d/.îsA: «Frate Scrnpionc. giuru-tc cu llrislos. Fiiul lui DumnAd/âu. ca sA nu ini cevn de Iu mine. smeritul, parte dc-u trupului mieu nice pinii In un păr. nice sA apropii dc dins îmbrAeAinînl de IminA! Ce părul cc m-nii îmbrAcal DumnAdzAu să-m hic dc-ngropnrc! Şi sA nu rilmii ticicen nstnd/**.i!».**

Şi neensten dcncn dzisA şi eu plîngenm. ghis fu din ceriu: «Aduccţi-mi vasul cel ales mic dc In pustie! Aduccţi-mi lucnlloiiul direptAţîlor şi creştinul cel dcsAvirşit! Aduccţi-mi sluga cea crcd/iilă! Vino. Marco, vino în sînta bucurie şi-**n** sufleteasca viaţii!». Şi-ndnlă svîntul im d/isA: «îngetuinchiadzâ. linte!». Şi. duca plecăm noi getumchile. audzîiu glas îngeresc grăind cAtrA dîns: «Tindcţi mînule talc!». Aceastea dncn nud/Jiu. îndată ma sculai şi cuutaiu. Şi vAd/uiu sufletul svîntului unde-i ducea îngerii. îmbrăcat cu un vcşmînt alb şi-l suia in ceri. Şi sâ descoperi acopcreminlul ceriului şi iniii eeatele drăceşti vAd/.uiu stînd gata. Şi aud/**ii** glas din ceri griiind: «Fugiţi, ficiorii întuncareeiilui. dc faţa luminii direptăţîi!». Şi fu ţinut sufletul svîniului cîtu-**i** un ceas şi glas aud/îi grăind îngerilor: «Luaţi de-mi aduceţi pre cela cc-au / ruşinat spre dracii!». Şi. dcncn trecură dc ccntclc drăceşti şi îndată vâdzui ca un chip de mînă direapta întinsă din ceriu şi luA sufletul sîntului. Şi. dc-aciin, **n**-atn mai audzît nemica. Şi era ceasul ca In 6 de nopte. Şi petrecu**i** totă noptea cu niga pinA-n dzuil. Şi. dcncn fîrşii eîntArile asupra trupului, îl luai dc-l bAgai în peşterii **ş**-am astupat uşea peşterii.

Şi, Ilicitul rugii, mu pugorîi din munte. Ccrşu**i** şi mă rugai lui Dumnâd/Au sA-m fie agiutori la ieşitul din partea accii pustii. Şi-ntr-apusul sorelui. adecă cei doi oşcluici ee mi sA ivisA In părintele loan. sosirii dzîcîndu-tni: «Cu adevărat, frate, c-ai astrucat trup ce nu-**i** iaste lumea vrcadnicA! Ce tc scolii şi pasă noptea. cil-i vAdzuhul adăpost, iaril dzua nu vei putea de herbinlcnla sorelui!». Şi mâ sculai tic călătorii pinii dimineaţă. Şi. cînd fu demincaţA. îm dzîsAnl: «Pasaţi cu pace şi rogA pentm noi!». Şi. nu departe deaca merş de la dînşii. cântai de vâd/ui. AdecA eu stau la uşea besearicii. la părintele loan şi mii mirai şi proslăvii pe DumnAdzAu cu glas mare. Şi pomenii cuvîntul svîntului Mareo ce-m dzîsă cil «nu pre cAmre va hi niArsul tău In întors» şi nul mercdzui cil trecui ncvAd/.ut cu ruga svîiitului de sosîi de unde am fost întîi. Şi milriiu eu rugA dulcele iubitoriul dc om Dumnâd/âul nostru Care fence cu mine, nedestoinicul stlu şerb. milâ. pentru ruga ptvacuviosului părintele nostru Marco şi credinciosul silii slujitoiiii.

Şi, audzîiHlu-mtl pilrintclc loan, ieşi de-tn d/.îsA: «Bine ai venit, părinte Scrapionc!». Şi-ntrai în besearica de-**i** spuş Iote cîte furii. Şi proslAviril pre DumnAd/âu toţi. Şi dzîsâ: «Adevăr, fhuc creştin întreg era acel» frate. iarA noi numai cu numele sintem creştini. iarA nu cu faptele! Ce iubitoriul de om şi milostivul nostru DumnAdzAu ce-au priimit pre sîntul sau Marco în curţile vcacinicc a împărâţiii Sale sil ne acopere şi pre noi şi sînta sa snbornică şi apostoleascA Besearica supt aripile darului stlu dc tote primejdilo drăceşti şi bln/.ne diavoleşti şi pururea sil fie cu noi. smeriţii călugări! Şi sa nc îndircnplo la sînta sa voie, sA nemurim şi noi mila la-nfrieatn Dzi de giudeţ eu preacuviosul părintele nostru Marco de la Athine ce sA răspunde pentru ruga Preasintei DumnAdzâii-Nâscâlorc **ş**-a tuturor
WSr svinţilor! Amin.//

Pentr-a lui sinte rugi. DiuuiiAdzslu miluiaşte şi nc spAseaşto. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 6, dintru svinţi părintele nostru Hvtihie. patriarhul dc Ţarigrad.

Acesta dintru svinţi pilrintclc nostru şi marc arhiereu livtihic en» în vreamea lui lustinian. marele împtlrnt de la Frighiia. din satul cc-**i** d/.îc Theiacomi. Şi. crcscînd In Isihie Prczviterul. moşul

sau care s-au spodobi. prin dragostea cc avea la Dumnâdzâu dc făcea minuni, şi botedzat dc dinsui m besearica avgustopolului unde era pirul mosu-său. stătu dc cra socotitor, la suitele vase. Ş., cugel.nd m sintele cuvinte si procopsind in.r-adincul cunoş.inţii. fu chema, dc mai-marele bcşeanci. _Amas ş, l-au tuns în Besearica ITcasinlci Pumnâdzău-Născă.orc.. in Urvichua. Şi. h.rotomndu-l diacon, l-au făcut si preut. Şi mcarsc In mănăstirea unde s-au făcut călugăr dc Mcletic şi Selcvchie, arhierei, m Amasiia. Şi acolo s-au făcut călugăr.

De-acii ru si arhimandrit Şi strîngîndu-să a cineca săbor dc împăratul Iustmian şi adumndu-sa dc prelulinderea arhiereii si lîmplîndu-să a nu putea dc o bolă arhiereul Amasiei să facă cale, trimisă prc fericitul lvtihic sâ împle locul lui. Şi. deaca mearsă în Ţarigrad şi dînd ispită bunătăţilor sale şi înţălcpciunei şi pusorclor împrotiva ereticilor şi răspunsurilor şi arătîndu-să luminat într-acealea ce-i înfrunta şi întărind cu scriptura că să cade a-i anatemisi cu blăstăm prc eretici, dc trasă pre toţ şi pre împăratul spre liubovul lui. într-atîla cît şi Mina sîntul patriarh dzîsă, pornit dc sîntă dumnădzăiasca oterâvenic. Cum acesta avea să fie diadoh prc urma lui. carele, preste puţin dueîndu-să spre Domnul, trimisă dc luă împăratul din Amasiia prc sîntul şi-l aşcdză arhiereu într-acea luminată mare cetate, cu sorţul şi giudccala arhiereilor ş-a tuturor omcnilor şi cu plinul Besearicii.

Iară sămânâtoriul plcavclor. nerăbdînd a vedea tocmala şi bunăstarea besearicii, ispitiia să o mişec cu putrede imvăţături. ca cu nescarc măiestrii. Deci au invitat pre orecarii a huli cu hulenie acoperită cu chip dc blagocislic. dzîcînd cum că trupul ce ş-au luat Domnul Hristos din sînta Fecioră / mainte dc patimă cra larii stricat. Şi, înşălîndu-să împăratul într-această îmvăţătura rea, l-au scos din scaun prc sîntul F.vtihic. câcc-l înfrunta dc-această hulenie. "Neslricăciosă nefiind cătră patimă acea luată dc ziditonul carnea nostră. După patimă şi sculare, ncapropiată dc stricătură s-au tocmit". Şi mortaci înnoiaşte cc strigă 'Tote lucrurile Domnului pre Domnul cîntaţi". "itygdpTOC 8K tSC4 npoc lUflCC HAMţTIJCJ HtK T» KTTCTtt Cip3 E MOH. A1ET4T0 itdftOC Kdi THH ETEpCHH, dnpOCrTOC TI AfiOOJ ***KATtCKWACW*** KdH fiHHToC KdHNSpTtj KpdSOHTdC tldHTd Td IpTd KHpioTOH KHOHOH

" la nus 7. nlc 8.

Aşea mărturiseaşte sînta besearica cum "după sculare s-au tocmit neslricăciosă, adecă nu să lipeaştc nice o stricăturii sau altă patimă de trupul Domnului Hristos". Iară mainte de înviere şi de patimi, iac-au fost putimitorc şi stricăcioasă. Că deaca n-ar hi fost pătimitore, cum ar hi păţit patimile râstignirci şi morţii trupul Svinţiii sale?!

Şi ducindu-să la mănăstirea Amasiei, acolo fiind la izganic dus, să purta petrecînd postniceaşte. Şi. arâlind multe faceri dc minuni, fu suit iarăşi la scaunul său după 12 ai ce-au petrecut la izganie, dcac-au murit lustinian.

Şi. stînd împărat Iustin şi Tiveric, priimindu-l căpeteniile senatului cu luminată priimală şi oprind cu ruga sa umorul şi ţiind sînta besearica 24 de ani şi 6 luni, după izgnanic, s-au pristâvit călră Domnul. Câ i-au prorocit lui Tivcrie dc mainte că va fi împărat. Şi, apoi, venind sâ-l vadză, i-au spusu-i şi dc firşenic. Carea şi i s-au tîmplat. Că, după mortea sîntului, în palru luni s-au pristâvit şi împăratul.

Şi fu pus sîntul Lviihie în altariul sinţilor apostoli, în temeliia sîntului prestol, unde dzac sintele moştii a sinţilor apostoli Andrei şi Timothei şi Luca. Şi să face săborul lui în sînta Besearica cea mare.

jntr-aceastaş dzi. sinţii 120 dc măcenici în Persida.

Intr-aceastaş dzî. preacuviosa Platonida.

fntr-accasiaş dzi. sinţii doi măcenici în Ashalon pînă în pîntece îngropaţi şi fîrşiţi.

Penlr-a lor sinlc rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin. //

INTR-ACEASTA LUNĂ, ÎN 7, svîntul măcenic Calliopie.

Acesta cra în dzîlele lui Maximian împărat, fiiu Theocliei, învăţat în credinţa Domnului Hristos Şi cra din Pamfiliia, crescut la maică-sa în bună credinţă şi chitind la sintele Scripturi. Şi, fiind pom.u. mare gonă asupra creştinilor, s-au întărit pre sine şi luă de la maică-să învăţătură şi dojana să moră pentru martunia Domnului Hristos. Mearse însuş la ighimonul Maxim, în oraşul Pompiiul. Şi, mărturisind naintea lui svîntul numele a Domnului Hristos, îl legară cu cotele îndărăpt şi-l bătură cu plumb.; şi pre o rotă îl întinsără şi prc dingios îl fripsără cu foc. Şi, ivindu-să îngerul lui Dumnădzău, sâ opri rota ş, focu să răci; şi, arătîndu-să groznic prâvitorilor îngerul, aşea cumu-ş era cu mădulările şi carnea spircuita, l-aruncarâ in temniţă.

si de mund^T iCi"?-B-dî" SU- ?,Cr8M P 05 ^ "* CUSîngede P fe ^ fiiului ei'ceade TMuri
fiiul e ? r ^ , ?' ,m j î ănmd ^, aVCareatotă,amc ? ei Şi iertî"du-şi robii ce avea 8. Şi şedea la
n..l e, de anta la rugă cu d.nsul. Ş,, luminînd pre la miadzănopte în temniţă lumină şi venind de sus

glas carele fericiia îndrăznirca şi mărturiia măcenicultii, încă camai vîrtos s-au ascuţît şi s-au într-aripat către podvigurilc nevoinţei. Şi, rămîind neclătit şi nestrămutat de la Domnul Hristos, l-au giudecat ighemonul să-l răstignească şi împreună partnic la patimile Domnului Hristos, că nu numai cu chipul morţii, cc aşeaş şi cu a vremii. Şi s-au tîmplat în Gioia cea marc nainlea învicrii Domnului Hristos Dumnădzăului nostru. Şi răstignindu-l cu capul în gios, aşca poftind maică-sa, dînd 5 galbeni drept-aceasta muncitorilor. Şi, cînd Tu vinerea cea mare, na treile ceas, s-au răpăosat dîndu-şi sufletul la Dumnădzău. Şi pugorînd trupul, cădzînd pregiur dînsul, maică-sa leşină şi deade şi ca sufletul la Dumnădzău. Şi fu îngropată cu svînlul măcenic, cu fiiul ei.

într-aceastaş dzî, dintru svinţi părintele noslru Gheorghie, mitropolitul de Mitilina. /

Acesta dc mic îndrăgind prc Domnul Hristos, să feace călugăr. Şi împlînd tot fealiul de bunătăţi, au isprăvit ca all nimerea mintea cea smerită. Şi, fiind forte milostiv, fu suit în scaunul Mitilinei, în carele, străluminînd bine şi înspăimînd cu multul înţălepciunei sale pre iconoboreţi şi lăcîndu-i de-ş cunoscură a lor înşălăciunc şi adueîndu-să la vorovă cu sinţii îngeri, cu cei fără trup, fiindu-şi încă în trup, pentru a sa ţîneare dc văzdrăjanie preste măsură ce avea. Şi aşca, în bunătăţi s-au pristăvil din viaţa aceasta către ne-mbătrînitorca viaţă, arătîndu-i-să ceasul sfîrşenici cu un dumnădzăiesc luceafăr, care-l vădzură totă turma lui. Şi, dăruind izvora de minuni svintele lui moştii, iaste iubit la toţi.

într-aceastaş dzî, sîntul măcenic Rufin Diaconul.

într-aceastaş dzî, sînta măceniţă Achilina, legată cu mînule îndărăpt şi cu pîntecele pusă pre foc şi aşca într-acea fripturā s-au săvîrşit sînta lui Hristos măceniţă Achilina cea Nouă.

într-aceastaş dzî, sinţii două sute de măcenici, în sinod, de sabie să săvîrşiră.

Pentr-a lor sinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 8, svinţii apostoli din cei 70: Irodion, Agav, Ruf, Flegont, Asingrit şi Erm.

Dintr-aceştia, Irodion, care pomeneaşte marele apostol Pavel, slujiia tuturor apostolilor. Apoi s-au hirotonit de dînşii preut, de-acii episcop neonpatron. Şi îmvăţînd pre mulţi elini şi- ntoreîndu-i la credinţa Domnului Hristos, ochindu-l jidovii, păţî multe de dînşii. Că mearsără cu idoloslujebnicii asuprâ-i şi-l bătură cumplit şi rostul cu pietri sfărîmară; şi-n cap îl ucisără cu beate, apoi îl giunghiară. Iară Agav, carele au luat brîul sîntului Pavel de ş-au legat mînule şi picioarele de i-au şi prorocit dzîcînd: "Aceastea dzîce Duhul cel Sînt: «Bărbatul a căruia iaste brîul acesta aşea-l vor lega în Ierusalim jidovii şi-l vor bate cu rane!».". Care lucru // s-au şi împlut, că nu numai ce-l legară, ce şi să-l 407r
omora să ispitiră. Iară acest Agav au strigat sînta propoveadanie la partea lumii unde i s-au venit.

Iară Ruf, pre carele şi pre acesta pomeneaşte Pavel în *Poslaniia către Rhnleani,* au fost episcop besearicii de Thiva, carea-i în Ellada, la Greţiă. Aşijderea şi Flegon şi alalţîi propoveaduiră pretutinderea în lume Evangheliia şi întorsără pre necredincioşii la adevărata credinţă. Aceştia dară, căzniţi cu multe fealiuri dc munci într-o dzî, de jidovi şi de elini umorîţi, să săvîrşiră întru Domnul către răpaos veacinic.

într-aceastaşi dzî, preacuviosul părintele nostru Chelestin, papa de Rîm.

Acesta svînt Chelaestin era în dzîlele lui Theodosie împărat cel Tînăr, la besearică Rîmului celui vechi, purtîndu-să cu bună nevoinţa şi-n viaţa sa şi-n cuvintele sale. Pentru care s-au spodobit arhierescului scaun, răpăosînd papa Zosim. Carele au luat urma fericitului Vonifantie şi acesta a fericitului Innochentie. Iară sîntul papa Chelestin, şi grăind, şi făcînd tote lucruri într-agiutoriul apostoleşti lor şi părinţăşlilor îinvăţături, au pugorît pre necuratul şi spurcatul Nestorie de la scaunul patrierşesc, înfruntîndu-i huleniile cu poslanie, agiutînd svîntului Chirii, patriarhul de Alexandriia, asupra acelui spurcat hulnic. Şi, mîntuind sînta Besearică a lui Isus Hristos şi făcînd încă ş-altele multe îndirăptâri vreadnice de cuvîntat şi de pomenit şi răpăosînd cu pace, dintr-această lume s-au mutat la neîmbătrînita şi fericita viaţă, împreună cu sinţii rugînd milostivul Dumnădzău pentru noi.

într-aceastaş dzî de **KHpHorucvd,** Dumineca mironosiţelor.

Pentr-a lor sinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, ÎN 9, sîntul măcenic Evtihie din Chesariia.

Acesta era din Capadochiia şi avînd via- / ţă fără prihană şi fără vină, ş-au luatu-ş femeaie cu leage. Şi înfocîndu-să de rîvnă şi jelanie dumnădzăiască, luă cu sine pre cei mai mulţi creştini ce să afla acolea. Şi mearsă cu dînşii de răsîpi din temelie capiştea ce să chema a Nărocului. La care capişte a Nărocului era deprins Iulian Prestîpnicul de mergea în tote dzîle, de făcea jărtvă dracilor. Şi, deaca sa vădi lucrul, puţîntel era să izgonească pre toţ creştinii şi să-i bage în multe fealiuri de cazne de munci.

Iară sîntul mucenic Lvtihic, ca ceaea cc era vinovat acciia fapte, s-au mărturisit pre sine si, tăindu-i capul, luă cununa mărturiei.

într-aceastaş dzî. sîntul Vndim Arhimandritul..

într-accasta dzî. pomenirea sinților măcenici în robie la Pcrs.da sa sav.rş.ra, 275

Savorie împăratul perşilor, la **53** dc ai împăniţîii sale. pornind oste asupra,an!or creştineşti a romanilor, dobîndi o cetate, anume Vizadi. Şi. umorînd pe vi.cajii ce era acolo tntr-.nsa şi pre ceia ce să ţîn cu armele, luă cu sine nărodul cel neştiut dc război, cu femei şi moşneagul cununi şi pre episcopul Iliodor şi prc Disan şi Mariav preutii, pentru toţi cliricii. Şi cînd vrea sa mora episcopul Iliodor nu hirotoni, prc locul său prc Disan Preutul. Şi, făcîndu-să sabor, slujba ş. slavoslov.ia in besearică cumu-i obicina. Iară mai-marclc vîlhovnicilor Adelfaron au spus lu. Savor.e cum ca: "Creştinii carii i-ai lăsat dc la morte ş-au rădicat un prcdstatel orecare Disan şi blastama asupra împăratului şi asupra legii lui!". Şi, poruncind împăratul, astătură naintea lui 300 de bărbat. Şi, nc-nduplccîndu-să sâ dea jărtvă la sorc şi la foc. Ic-au tăiat capetele (dintru cari. 25, .ubindu-ş capetele în picrdzarca sullctclor. alergară la-mpăratul, plccîndu-i-să porunci, lui). Iară unul din ce. 275 ta.aţ svinti măcenici. anume Avdiisus, nu l-au ncmerit tăietura dc ispravă, să moră-mpreună cu alalţi Ce, propoveaduind cuvîntul lui Dumnădzău, sări un păgîn asupra lui cu sabiia şi l-au umorît, părîndu-i bine de tăiat, că-ş lăcusâ voia-rea şi să mîhnisă dc suspina căce au rămas de soţîile sale, de sinţii măcenici.

într-aceastaş dzî, svîntul Avdiisus dc sabie s-au săvîrşit. //

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 10, svinţii măcenici Terentie, African, Maxim, Pompiie şi alţi 36 cei cătră fericitul Zinon şi Alexandru şi Theodor.

Aceştia era în vreamea **lui** Dcchic împărat şi Furtunian Ighemonul. Şi era de la Africa. Şi ieşind afară poruncă să să oprească credinţa în Hristos şi carii o ar vrea ţînea şi nu s-are pleca poruncii împărăteşti să să muncească în tot chipul. Şi, vădzînd aceşti 40 de svinţi că să-mpiiadecă mulţi de să-nşalâ dc mărg la înşâlăciunc, să vorovîră andc ci sâ stea bărbăteaşte şi să-mbărbăteadze bine cu bărbăţîia sufletului şi cu a trupului, pentru mărturiia Domnului Hristos, aducînd aminte unul altuia şi cuvintele lui Hristos carile îndeamnă credincioşii spre mărturie, dzîcînd să nu să teamă de ceia ce ucig trupul şi la suflet nu pot să să atingă. Şi, astătînd naintea ighemonului Furtunian, povestiră de-i spusără putearea Domnului Hristos şi neputinţa strujiţilor idoli ce să-nchină elinii. Pentr-aceaea, ighemonul imvâţâ dc-i băgară în temniţă şi, trimiţînd sâ prindză pre soţîile fericitului Zinon **şi** Alexandru **şi** Theodor. carii şi mai dintîi venisă la-ntrebare. Şi-i dojeniia să să desparte de Domnul Hristos, să să-nchinc **la** idoli. Dară ci stînd împrotivă şi arătîndu-şi nemutatul credinţei din cuvintele lor, **i-**au **bătutu**-i cu toiage ghimpose şi clinciurose şi cu vine de bou, schimbînd bătăuşii. Atîta **i-**au ucisu-i cît li s-au vădzut maţele. De-acii, le potrecălîră spinările cu potricale dc fier înfocate **şi** turnîndu-le asupra oţăt covăsit cu undelemn şi-i freca cu derştinc dc păr. Şi, vădzînd ighemonul că să scapă de nedeajde şi. mai vîrtos văicrîndu-să. că svinţii cu ruga la Dumnădzău oborîră gios idolii, **au** poruncit să le taie capetele. Şi. aducînd pre doua soţîi a lui Terentie şi mărturisind şi ei cu-ndrădznire, iarăş îi băgară în temniţă, legindu-i de grumadz şi dc mîni şi de picioare cu lanţuge. Şi răbdară culcaţi pre ciuline de fier cc aştemusă supt dînşii. Şi multe dzîle nemîncaţ, că opriia ighemonul să nu le dea de mîncat. Dară, totuş. într-a- / cealea cazne să-ndulcirâ de agiutoriul lui Dumnădzău, că cădzură legăturile de pre dînşii. iv.ndu-li-să sinţii îngeri şi-ndulcindu-i cu hrană. Şi iarăş astălură naintea-mpăratului cu vitejesc sunet Şi i-au muncitu-i cu strujitul şi i-au datu-i fierilor să-i mănînce, dară nice una **nu** s-au atins de dinşu. IX-acu. ighemonul vădzînd că **nu** pote nemică face, le-au tăiat capetele acestor **sinţi** măcenici şi viteaji a-mpăratului ceresc llristos, Ce i**-au** priimit **la** viaţă veacinică rugători pentru creştini

Intr-accastaş dzî, prorocită Olda, 4, Itpc, 22: 14.

(ntr-aceastaş dzî, sinţii măcenici lacov Preutul **şi** Aza Diaconul.

A™ H ACCŞ, A C , , v în u vremi.e lui Savorie împăratul perşilor. Deci lacov era din satul Vithnisara, iară mărturld cl iT™ u ... i în,in§i naintCa mai-mare >«i farmăcătorilor Hoshargan şi V k ^ ^ J l n ^ ^ PrC- "r,s,os, D"mnad2i". "-a" tumat **în** nări oţăt **cu** muşteariu covăsit. nîoS, •! .- / - 7 pmd2urat,a raceala go'i **Şi** fără coperămînt, **la** frigul nopţii; de-acii i**-au** ... JărtVaŞCă SOrc,Ui Şi fOCU,ui CU Poruncamai**-mUlui,** le tăiar capeicie, şi aşea sa suiiri încununâţi in certuri.

Pcntr-a lor sinte rugi. Dumnădzău miluiaşte **şi** ne spăseaşte.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, ÎN **11,** sîntul CUrTHOMMHHKh Antipa, episcopul de Pergam.

Acestsi în dzîlele lui Domeliaii împărat era prc vreamea sinților apostoli dc la carii s-au şi hirotonit episcop Pcrgamului bescarici, cînd cra la izgnanie în ostrovul Patmului sîntul loan Bogoslov, cum scrie şi la *EpislolUa* sinţiii sale, chcmîndu-l credincios preut şi măcenic. Şi fiindu-ş arhiereu la acea sîntă besearica şi forte bătrîn, păştea şi chivernisiia a lui Hristos turmă cu dc totă viaţa blagocislivă. Pentr-aceaea, fu şi prins de idoloslujcbnici, vădindu-l dirnonii aceia cărora ei slujiia, jcluindu-li-să că nu pol Irăi în capişlile şi-n idolniţilc lor, nice pot priimi cu ticneală jărtvele şi corbanurilc lor ce le aducea, câ-i goncaşlc Antipa şi-i scole dc la // locul lor. Deci, aducîndu-l păgînii, îl aslătură naintea ighcmonului. Şi începu a-i dzîcc că ceale bătrîne sînt mai de cinste, iară ceale mai de curund ivite sînt mai de necinste. Şi cum că leagea elinilor iaste bătrînă şi crescută în mulţi ani, iară credinţa creştinilor iasle mai apoi şi puţini o priimiră. împrotiva cestora răspunsă sîntul aducînd la mijloc isloriia lui Cain şi acea dinceput crescută păgînătate cu cârca nu să cade să să asamene creştinii, fie măcară şi mai de demult păgînii. Dintr-accastca cuvinte, să porni ighemonul cu mînie şi aruncă pre sîntul măcenic într-o măiestrie dc muncă făcută în chip dc bou. Şi dintr-însul făcînd sîntul rugă mare la Dumnădzău şi lăudînd putoarea cea mare a Sinţiii sale şi mulţămind căce s-au spodobit a păţî pentru Sinţia sa, să rugă şi pentru ceia ce-l vor pomeni să fie feriţi şi apăraţi de patime şi de alte bole şi de nesuferita durearc a dinţilor. Şi să rugă pentru iertarea păcatelor şi milă la giudecala ce va să fie la straşnica dzî a sînlului giudeţ. Şi, dobîndindu-şi pre poftă ce s-au rugat, s-au pristâvit către Domnul. Şi-l astnicară în sînta besearica în Pergam, izvorînd mir pururea şi iştelenii. Şi să face săborul lui la cinstita Besearica a sîntului şi-n lot lăudatului apostol loan Bogoslov, aprope dc sînta Besearica cea mare.

într-accaslaş dzî, prepodobna Irifena den Chizic.

într-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Farmuthii.

într-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru loan, ucenicul sîntului Grigorie Dccapolit, ce-i în Ţara Muntenească.

Acest dintru svinţi părintele nostru loan de mic urî lumea şi **dagj** prc Hristos. Şi mearsă la marele Grigorie Decapolilul, dc să călugări. Şi, petrecînd la sinţia sa, să nevoia în tot podvigul de slujiia lui Dumnădzău. Şi aşea să feace vestit la ascultare şi la posluşanie şi plecare şi slugă gata, cît şi marele Grigorie să bucura de dînsul şi slăviia prc Dumnădzău.

Iară mai apoi, după sfîrşeniia sîntului Grigorie, să dusă în ţară streină şi necunoscută, pentru Domnul Hristos ce să streinasâ în lume, de să născu în pămînt strein. Şi s-au nevoit cu podviguri. Şi sosînd la Sintele Locuri, mearse în lavra sîntului Hariton şi să dcade prc sine la mai marc podviguri, pentru bunătatea. Şi aşea / cu pace s-au săvîrşit.

Pentr-a lor sinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, **12,** preacuviosul părintele nostru Vasilie, episcopul Parisului, Ispoveadnicul.

Acesta svînt Vasilie, pentru mare şi multă a sa binefacere şi viaţa sa acea lui Dumnădzău plăcută, să feace episcop Parisului, în vremile zlocistivilor iconoboreţi. Carele, după dumnădzăiescul Pavel, pentru să nu să uniască cu iconoboreţii, nice să iscălească asupra lepădării sintelor iconc, ş-au petrecutu-ş tolă viaţa în gonenii şi-n scîrbe şi-n greutăţi şi-n slrîmtori de izgnanii. Şi, pogorînd din loc în loc, agiutoriia şi înlăriia părinţăştile dogmate şi porunci şi urînd rîndurilc zlocistivilor, iară credinţa cea bună sărutînd. Deci, aşea slujind în Iote lucruri lui Dumnădzău şi bine plăcînd pînă la firşit, cu pace s-au răpăosat.

într-aceastaş dzî, preacuviosa maica nostră Anthusa Fecioară. Stih:

Mută Hristos prc Anthusa cea-mflorită,
De pre Iume-n livada sa cea rodită.

Aceasta au fost fată lui Copronim împărat, cc-i dzîc "Cufuritul în scăldătoarea botedzului," păgîn, rău şi cumplit. Dară ea, ca un trandahir luminat în mijloc dc spini, trăi supărată de tatăl ei, vrînd să o şi mărite. Iară, deaca muri acela, ea ş-au dobîndit vreamea pre voia ci şi ş-au împărţit totă avearea la mişei şi la săraci şi la cinstite casc; şi fu a mulţi săraci maică şi a văduvite agiutătore. Şi silindu-o cu multe rugări cinstita şi credinciosa Irina maică-sa, împărăteasa avgusta, să şadză cu dînsa, să împărăţască depreună, iară ea n-au vrut. Dară şi cît au trăit în împărăţiie era pre deasupra cu haine împărăteşti, iară dedesupt, la piiale, purta rasă de păr. Mîncarea-i era postnicească, băutura ei, apa. Lăcrăma nu-i lipsiia de la ochi şi cîntarca şi slavosloviia lui Dumnădzău în rostul ei. Drept-aceaea, ca s-au călugărit şi i-au slujit postrigul sîntul şi fericitul Tarasic Patriarhul // la mănăstirea ce-i dzîc

Omonoiia. Si dc-atnncc nice ea n-au mai ieşit *din* mănăstire, nice aha din surori n-au mai lipsii din **L** « e ^ **N!« ZTmai** obosii *dc* truda, nice s-au lenrt ia rugă. Ochii et n-au părăsh lăcrăma, « r e o . » d firi masuri Slujita tuturor sororelor. podobiia svînta beseark* căra apă, dvoriia la masă si slujiia. S. aşea petrecmdu-**si** iotă vreamea **vieţii** sale. s-au mutat la mirele ei Isus Hnstos. fiind dc cadzad de ani. in greimea bunătăţilor.

intr-aceastas dzi. svinţii măcenici Dinu si Protion.

Intr-accastaş dzi. svîntul UaUflIiMihiHBIi Artemon.

îatr-accastas dzf sinţii trei măcenici Mina, David şi loan.

Intr-aceastas dzL 6450 a valeanihii lumii, s-au adus cinstitul Brîu a Preasintei Despu horei noatrei rXtnafclzau-hUscatorei si pururea ficiorei Măriei de la episcopiia Zila la Ţarigrad, în dzîlele •apăraţilor Constantin st Roman Babi cai «rodnicii. Mai apoi s-au mutat în sînta raclă la Halcopratie, la bocănea unde d vind arămile b treidzăci şi una a lui august

Pentr-a sinţilor Lai rugi 31 a blagoslovita ta maică Dumnâozău-Născatore. Doamne Isus Hristose, Bihiiaste-ne!

INTR ACEASTA LUNA, 13, distra svinţ părintele nostru Martin, papa de Rîm,

Acesta **era ia** *4T^*»* lad Coastaatia **Pogonat** sau Bărbosul, care Constantin fu ucis în feredeul Damelor, **hi** Sichdiia, cu o lovitură in cap. Deci acesta împărat, trmptîndu-sâ în Sicbeliia, trimisă cu sfla de aduşi prc **sintul** de la Rin, păţind muhă supărare pre cale la mărs şi la întors. Că împăratul, fiind **încărcat** m cresa inonotfadiţilor. că svmtul papa Martin gonisă cu scrisore pre Serghie şi pre Pir şi pre Theodor. scoţindu-i din scaune şi lepadmdu-i ca pre neşte eretici din Besearică lui Dumnădzău. Ş-au dat ti **afară** termin sau pravaţ de hotar scris, adecă sămnul credinţei; cu săborul ce s-au strîns cu sinţia sa si obor! şi in funte eresa monotbetiţilor. Pentr-aceaea, îndemnat de eretici au mînat la / Rîm de-au adu ca **sJh** pre sndnl si l-au băgat in legaturi. Cum ar hi fost vrut facatohi de reale, l-au închis ia pretorion. De-acii l-au trimis în Herson ostrovul, unde-i Crimul. Şi acolo fîrşindu-şi rămăşiţa vieţii **postajeraste, s-**au **mutat** la Dumnădzău m răpaos veacinic.

intr-accastaş dzi, **sinţii** măcenici Maxim, Chintilian şi Dada.

la dzBele pagfaior împărat **Maxiauu** şi Dioclitian, prinşi sinţii aceştia în oraşul Oxîviia, fură daţi pre nuna ipaţflor Gavrichie şi Gaie. Şi scoţmdu-i la-ntrebare şi mărturisind pre Domnul Hristos, îi **begari** ia temniţă. Şi, nat-adormile, mearsă vrăjmaşul, dîndu-le şi invîtîndu-i spre rău. Dară ei, trezindu-si din somn, feaceră rugă la Dumnădzău, imarindu-să unul pre-alah. Şi, venind îngerul **DoaaavJul** i-au Îmbărbătat. Şi, cind fu demineaţă, sculîndu-să asupră-le mulţi pagini, iară sinţii nu să tagădnari dc Domnul Hristos, ce îl uîârUmsiră vederal şi cu îndrăznire Dumnădzău adevărat şi Tvoreţ **tuturor.** Pentr-aceaea, ii bătură cumplit şi iară-i aruncară în temniţă. Şi, scoţîndu-i iarăşi la-ntrebare, le **tiiari** raertete depreună cu altora. Şi mearsără luminaţi la Dumnădzău şi-ncununaţi cu slavă veacinică.

într-această dzî. sintul măcenic Eletherie Persul.

Intr-accastaş dzi. svîntul măcenic Theodosie.

Intr-accastaş dzî, svmtul măcenic Zoii.

Peatr-a lor svntc rugi, Dunmădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 14, **sinţi** apostoli din cei 70: Aristarh, Pud şi Trofim

•,.^f?f,! ^/9 **pmta *- wmui ****** mare apostol Pavel şi pătimiia cu dascălul la ^r^t^,n3,.hn! * « «laţi de Neron, Şi aceastea le-au scris lătineaşte «nd au mărs la Rîm, că nu numai de-aceştia, ce şi de alalţi sinţ

Zr?hlrJa£ş7^^

Intr-aca s dzL siatnl măcenic Ardalion MăniiacuL

Aceasta privirişi & *cJ^J^l* î l ^ ! ^ ^ * * * * ^ altîi cum fac măniiacii la * m l a * l m * - ^ P ă r u t a **să** strîmba şi a **să** mănieci şi a îngîna lupta sinţilor măcenici ce fac **la vitejiile sinţilor** - ,——nostru, lui Isus Hristos. Aşea şi el **s-au spăimântat la** vidz Doamne, că nu va să tămuadze bodzJÎ. Şi schhnbînd gîndul. Iară **privitorii, cateraş** n-barea: *un* ei *m n* ^ *S* ^ ^ *S* ^ ^**« " boldind şi lăudîndu-i mănieciia şi l S £ ^ ? ^ . ^ Z Î * **$'** ^ creştin cu adevărat. De-aciL dojemndJl

- «" «oc **mste ce-, apnnsari.** Şi-nlr-acela faşindo-**să,** dobîndi

Această svînta Thomaida s-an născat la Alexandriia. Şi, crescmd bine la părinţii săi şi invăţînd bunătăţile, o măritară; şî trămdu-şi bine cu bărbatul şi cu cinste.

Iară cînd fu dănăoră, netîmpiîndu-i-să bărbatul acasă, vrăjmaşul şi stricătoriul sufletelor bagă gînd scimav moşneagului, socrului ei, asupra ei. Şi acolisindu-să în tot chipul să o pleace la păcate, ncmică nu putu să o măgulească, nice să o biruiască. Deci el întunecîndu-să şi orbindu-să de dhnonuî curviei, apucă sabiia fiiului său şi lovind pre noru-sa, au despicatu-o m două. Deci ea ş-deade sufletul in mîna lui Dumnădzău şi să feace măceniţă pentru să-ş ferească cinstea şi curăţîîa, iară moşneagul îndată au orbit şi îmbla preghir casă rătăcit Şi, venind ospeţi pentru fiiu-său, aflară în casă pre nevastă dzăcînd la pămînt. Şi, deaca vădzură şi pre moşneag orbăcăind, îl întrebară: "Ce iaste aceasta!?". Şi spuindu-le el cu direptul şi mustrindu-să pre sine şi vădind cum singur au ucisu-o. Şi li să rugă să-l ducă la judeţ, să i să facă pre vină. Şi-l dusără. Şi, giudecîndu-l, ii tăiară capul. Şi, audzînd «^»na avva Daniil de la schit, au luat la schit pre / Thomaida ş-au pusu-o-n ţemherihil său, adecă ţmferimul unde-ş făcusă de-n gr opal. Acolo o îngropa cace că s-au nevoit pînă la sînge pentru curăţîia.

Şi orecarele, săgetat de ibostea curviei, avînd greu mare, mearsă făcînd rugă la mormmtul ei. Şi să unsă cu unt de la candila sintei. Şi luînd blagoslovenie de la sinţia ei, arătindu-i-să m vis. ŞL, <Wra s-au deşteptat, s-au aflat mîntuh de acea patimă. Şî de-atunce înainte şi pînă astădzi fraţii aceiia mănăstiri au mare agiutoriu pre fericita Thomaida în războiul trupului.

Pentr-a lor sinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, ÎN 15, sintal măcenic Crischent ce iaste în Mira Lichiei.

Acesta era din Mira Lichiei, de mdă slăvită şi luminată, mare la stat ŞL vădzmd păgmătatea că să sîmeţeaşte şi idoloslujeniia să nalţă şi pre mulţi supus supt şerbiia mşelăcrunel, de să-nchina idolilor celor fără suflet, îi dojeniia să lase aceale deşearte, întrînd la mijlocul lor şi hnvăţîndu-i să să-ntorcă la Dumnădzău care cinstesc creştinii, cace că iaste Sinţia sa Făcătoriul ceriului şi p"'""*"'" ş-a totă sădzaniia vădzută şi nevădzută ş-a vieţii ş-a tot binele dătătoriu. Iară ighemonul, făcmdu-1 becisnic, de vreame ce de sine s-au voit a intra la munci. Iară sîntul feace că: "Mai vîrtos nărocit şi cinstit iaste lucrul a pătimi neştine pentru Domnul Hristos!". Şi-ntrebat să-ş spuie nărocnl şi moşiia şi numele, iară sîntul pentru tote răspundea că iaste creştin. De-acii, nepriimind nice cu arătare să să facă a da cinste la idoli precum îl sfătuia ighemonul, ce denaintea tuturora mărturisind, dzîsă că: "Nu pote trupul să facă aha fără ceaea ce-i place sufletului, ca ceaea ce să chiverniseaşte şi să mişcă de la suflet!". Deci întîi l-au spîndzurat şi l-au bătut, de-acii l-au strujrL Apoi au făcut foc mare şi l-an aruncat îmr-însul. Şî, nestrietndu-i focul, nice la un păr săvai, ş-au dat sufletul în mina hri Dumnădzău, sîntul lui Hristos martur Crischent dobîndind cununa vieţii. //

într-aceastaş dzî, sintele măceniţe femei Vasilissa şi Anastasiia.

Aceastea era din marele oraş al RîmuluL, de rudă bună şi bogălaşe,fiind uceniţe sinţilor apostoti. Apoi, după firşeniia lor, luînd sintele moştii apostoleşti noptea şi îngropmdu-le, le oblici Neron împărat. Şi, deacă să spusără, li-au închis în temniţă. Apoi, scoţindu-le la-ntrebare şi eale răspnndzind că nu s-or despărţi de Domnul Hristos, au îmvăţat Neron de le spîndzurară la muncă şi ţrţele le tăiară; de-acii le tăiară mînule şi piciorcle şi limbile, mai apoi şi capetele. Şi aşea mearsără mietaşeale hri Hristos vieţuind cu Svinţia sa în veaci şi rugînd pentru creştinătate.

într-aceastaş dzi, preacuviosul părintele nostru Leonid, episcopul de Athma.

într-aceastaş dzî, pomenirea sinţilor măcenici Theodor Preutul şi Pavsolipie.

într-aceastaş dzî de RHpRCfUcri, Dumineca slăbănogului.

Pentr-a lor sinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 16, svintele măceniţe femei Agapiia, Irina şi Hioniia.

În vreamea cînd s-au tăiat cinstitul cap a sîntului măcenic Hrisogon de Dioclitian, pentru mărturiia Domnului Hristos, aprope de iazerul unde lăcuia aceaste trei sinte surori, Agapi, Irina şi Hioniia, cu orecare Zoii, şerb a lui Dumnădzău, s-au arătat in vis lui Zoii sîntul Hrisogon şi i-au dzîs că sînta Anastasiia va întră la podvig depreună cu tute treale surori sinte şi cu dînsele să-ş tslovască viteji ia mărturiei. Aceasta deaca înţă leasă sînta Anastasiia, mearsă în urma lui Zoii şi întră la svmtdc şi le sărută şi le slujiia.

Apoi, oblicindu-le Dioclitian, au mînat de le-au prins şi le-au dat pre mîna domnului ţării, de le-au muncit. Şi iarăşi le-au dat şi la ah boiarin, anume Sisinie. Carele pre Agapiia şi pre Hioniate-au ars, iară pre sînta Irina, unul din oşteani împlmdu-şi arcul, o săgeta. Şi aşea s-au imput firşeniia / sinte [illegible] lui Hristos măceniţe.

intr-aceastaş dzî, sîntul Felie Episcopul şi Ianuarie Presvherul şi Septemin.

La optale an a împărăţuei lai Dioclitian şi Maximian, ieşit-au porunca şi .mvaţatura prc la tote oraşe surori cărţile creşfini.or. Deci **s**-au trimis şi la oraşul **lui** Viucan orecare Manan om spurcat. C«le **reacTde** astfturâla.ntca sa Felix Episcopul şi lanuarie Prezv.terul ş. Furtunat ş, Septemm Şi, S **porunca** împărătească, cerea cărţile lor. Iară sîntul episcop îi dzîsă: "Sens jaste^ .ghemonu.e «Coare^sinteleTcini, nice lepădaţi mărgăritarile vostre namtea poredor!» Dec., ,n zadar tc ostenSTmacara ci porţi şi cărţi împărăteşti!". Boiarinul dzîsă: "Lasa-ţ. brodeln.ctunle ş. fă porunca taSui ca, apoi.* voi trimite la anthipatul!". Şi sîntul dzisă: "Cum s.nt **ş.-n** ce ch.p la t.ne, aşea **voifi** si I> toti' Si aşea mă voi afla şi denaintea împăratului tău!". Atunce, inchidzindu-l in temniţa, l-au ţinut trei dzîle, nelăsînd pre nime să-l grijască. De-acii, l-au scos de l-au ma. întrebat. Ş., de-acna, lcgîndu-1 şi prc dînsul şi pre soţîlc lui. i-au trimisu-i la anthipatul. Şi acela iarăş intrebindu-i ţ-au băgat în temniţă Apoi după şease dzîle scoţindu-i. i-au trimis la eparhul mai-marele giudeaţelor. Şi, luindu-i acela ş. înfricoşi'ndu-i. i-au băgat în temniţă rea. Şi, după l4 dzîle, i-au **scos** la-ntrebare. Şi neputindu-i îndupleca, i-au băgat într-**o** luntre, legaţi în piciorcle cailor. Şi, răbd.nd s.nţn in piciorele cailor, într-acel **cin** patro dzilc nemîncaţi, nebăuţi, mulţămiia **lui** Dumnădzău.

Şi. sosînd la liniştea **a** unui oraş, îi socotiră creştinii pre-ascuns. Şi, de-acolo, mărgînd la Tavromeni şi de-acolo notînd la Licaoniia, veniră la oraşul Eluronilor. Atunce acel becisnic eparh, dezkgindu-i. îi întrebă cu blîndcaţe şi cu smerenie. Şi sinţii, poncişindu-să, dzîcea că: "Nice cartele nu **voi** da. nice idolilor vom tămîia!". Atunce îmvăţă să-i taie. Şi, luîndu-şi răspunsul, feaceră rugă la Dumnădzău. Şi. tăindu-lc capetele, luară cununi din mîna Domnului.

într-aceastaşi dzî. sinţii măcenici Leonid, Hariesa, Nichi, Galina, // Caliia, Nuneha, Vasilisa şi Theodora.

Aceştia svinţ măcenici era din Elada, Ţara Grecească. Deci Leonid fu prins în Trizina, fiind vitav şi căpetenie la ceată sufletească în sărbătorile Sintelor Paşte **a** îmvierii Domnului Hristos. Şi fu dus în Corinth. Iară Hariesa şi Nunehiia şi maica Nunehiei, Vasilisa, şi Nichi şi Galini şi Caliia şi Theodora era din Elada. Ţara Grecească. Şi le adusără şi pre eale Ia Corinth, Ia Venostul Ighemonul. Carele vădzînd pre sîntul Leonid că să ţine vîrtos de credinţă cătră Domnul Hristos, l-au spîndzurat şi l-au strujit fără milă. Dc-acii. îmvăţă să-l arunce într-adîncul mării cu soţele-ş. Şi ducîndu-le spre mare. cînta fericita Hariesa, ca oreeînd Mariam, sora Iui Moisi, la necarul lui faraon: "Cu mila ta alergat-am. Doamne, şi oste lungatu-m-au, Doamne, şi nu m-am lepădat de Tine! Doamne, mîntuiaşte-mi sufletul!". Şi asculta şi alalţi sinţi de cînta cu dînsa. Şi, sosînd Ia mare, Intrară în luntre. Şi, lungind cintarea Psalomului, mearsără ca vro **30** de păprişti; de-acii, le legară pietri şi le deaderă într-apă. Şi le-au fost sinta măcenic ie naintea Pastelor cu o dzî, luîndu-şi cununa vieţii de **la** Hristos.

intr-aceastaş dzi, sînta măceniţă Irina.

Aceasta svînta, în dzua de Svintele Paşte, în oraşul Elladei, cînd mărturisiia şi sîntul Leonid cu soţele sale. Şi făcînd ea slujbă lui Dumnădzău cu alţi creştini în besearica casii sale, oblici mai-marele oraşului şi o prinsă de o băgă în temniţă. De-acii, scoţîndu-o la-ntrebare şi nedîndu-să, i-au tăiat sinta ei limbi cu carea proslăviia pre Domnul Dumnădzâu Isus Hristos. De-acii, îi scosără dinţii, mai apoi de munci îi tăiară şi sîntul cap, dc şi-l dusă dzeastre la mirele ei, la Domnul Hristos, în veaci veselindu-să.

Paur-a lor sinte rugi, Dumnădzâu miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 17, pomenirea svîntului coijroaWMHKh Simeon, episcopul de idaşi cu dinsui Avdela Preutul şi Husdazat şi Fusic şi altor o mie o sută şi cindzăci de măceniciV

Hitmiaiud la Ţările Perşilor Ctisifon şi Salic, în dzîlele lui Savorie împărat, scrisără U-mpiratul că: Arhiereul creştinilor Simeon şi alţîi mulţi nu vor să-ţ fie supt ascultare şi să-ţ dea ^LT^-^LT/T * morâ P61""1 "ri*05 decit să* slujască cu mustrare şi necinste!". Şi C^^IC'^u"M legalcudouă ^uri şi-l băgă în temniţă. Şi acolo întorsă la ^ce^t'" ^r**"^*221 PrepOZItul ***** ™ nainte creştin, dară pentru CM^££S£T * §,1 * '* inChmasăîn P8™1^ So«l«i- Deci îl prinsă şUităie

ÎS."??." JT^ * « «** toţi cum nice pentru o vLă altă, **fiSi**

mori ^d^rJec^Lt^5^™ * CU 1a Dumnădzâu să

* P" 5 pre-aceasta. Şi spun ca unul sa-mfhcoşească, iară Fusic Curopalatul

l-au îmbărbătat dzîcîndu-i: "Nu te teame, strînge-ţi ochii şi te-a lumina Hristos!". Ş-au implutu-şi ş-accsta locul cu sinţii. Pentr-accaea, pîrîndu-l la-mpăratul şi mărturisind că creade în Domnul Hristos. i-au tâiatu-i limba şi l-au belit fole. Şi-ntr-acea muncă ş-au dat la Dumnădzău sufletul acest sînt boiarin, Fusic Curopalatul.

într-aceastaşi dzî, sîntul măcenic Adrian.

Şi acest svînt măcenic Andrian era unul din cei prinşi de demult, de-i băgasă prin temniţe, pre vreamea cind înşălaţîi cliini făcea corban idolilor. Şi-l siliră şi pre dînsul să tămîiadze în loc de jărtvă. Iară sîntul nu numai ce nu vru, ce, încă fiind om viteaz şi vîrtucios. năvăli şi răsîpi altariul şi vărsă jărtvele de prc dînsul şi focul împrăştie.

Deci. mîniindu-să boiarinul, invită prc toţi păgînii cc era strinşi la acea drăcească slujbă şi-l
prinsără de-l bă- // tură fără milă, unii cu beate, alţii cu pietri, zdrobindu-i rostul, alţii în cap; de-acii, 414r
aprinsără un foc mare şi-l aruncară în foc. Şi aşea s-au săvîrşit întru Domnul, luîndu-şi cunună de
vitejie veacinică.

într-aceastaş dzî, sîntul părintele nostru Agapit, papa de Rîm.

Acest dintru svinţ părintele nostru era în dzîlele lui luslinian împărat, crescut cu schitnicie de bunătăţi şi stînd şi arhiereu. Şi, făcînd cale la Ţarigrad, să grăiască cu lustinian împărat. îndată pre cale arătă bunătatea sa şi îndrăznirea ce are la Dumnădzău. Că, sosînd în Ellada, vădzu un bolnav ce nu putea nice grăi, nice să îmbie. Şi era de naştere mut şi cu mare greu să trăgea. Deci, pre acesta îl apucă de mînă şi-l sculă pre piciore şi, puindu-i în gură sînta priceştenie, l-au făcut sănătos şi a grăi bine.

Şi, sosînd la Ţarigrad, la Porta de aur, ş-au pus mîna pre un orb şi l-au făcut a vedea. Deci acest svînt priimindu-1 cu cinste boiarii cei mare, senatorii şi blastealnicii şi sîngur împăratul şi tot Ţarigradul, precum s-au cădzut bunătăţii lui. Şi, gonind din scaunul patriarhesc pre Anthim cc-au fost episcop Trapezondului, carele să făcusă suitoriu în scaunul Ţarigradului cu rea tocmală şi fiind eretic, că ţînea dogmatele acelor eretici a lui Evtih şi Sevir şi lepădîndu-l din Besearică şi anathemisindu-L au hirotonit pre cinstitul Mina Presvherul de sînta Besearică cea mare. Şi lumina la viaţă şi la cuvînt şi ţînea pravoslavnica credinţă. Apoi, sîntul Agapit, papa de Rîm, dueîndu-să la scaunul său la Rîm, trăind puţină vreame, s-au răpăosat cătră Domnul. Şi să face săborul lui în Besearică Sinţii Apostolii cei mare.

Pentr-a lor sinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 18, pomenirea svîntului Sava Stratilatul.

Acesta era în dzîlele marelui Valentian şi Ualent împăraţii, petrecînd în Gotthiia unde să şi născusă. Şi, încă din cuconiia sa, ş-au alesu-şi credinţa întru Domnul Hristos. Şi / nu numai pre sine feriia de jirtvele idolilor, ce încă şi pre alţîi apăra, adueîndu-i spre sînta credinţă a Domnului Hristos. Şi a mulţi fu sol de spăsenie. Deci să strînsără asupra lui slujitorii idolilor, l-au gonit din cetate. Apoi, preste puţină vreame, făcînd cercare sâ afle creştini, mearse sîntul la cercători, de să spusă că-i creştin. Ei îl risără şi-i goniră. Apoi l-au prins Athanarih, de l-au bătut şi l-au muncit şi l-au întins. Şi l-au spîndzurat la grinda casii, făcîndu-1 să guste din jărtvele idolilor. Şi, neputînd face, l-au dus la pîrîul Musasul, îl năduşiră puindu-i un lemn în grumadzi, fiind de 38 de ai. Şi aşea s-au obîrşit lupta vitejiei, dobîndind cunună de izbîndă luminată la Domnul nostru Isus Hristos.

într-aceastaş dzî, dintru sinţi părintele nostru Cosma, arhiepiscopul de Carhidon.

Acesta din cuconie curăţîndn-să cu podvigurile călugăriei şi crescînd cu laptele postnicestviei şi isprăvindu-să lui Dumnădzău sălaş, s-au împodobit cu cinstea preuţîiei dumnădzăieşti, fiind preut de la Dumnădzău ales. Pentr-aceaea, puindu-şi la piept platoşele lui Dumnădzău de risipit şi de stricat cetăţilor celor tari şi tuturor cumplitelor, au oborit gios sprinceana şi mîndriia celora ce tăgăduia închinăciunea sintei icone a Domnul Hristos. Şi o au cinstit ş-au îmvăţat să i să-nchine la dînsa, Domnului Hristos făcînd cinstea aceaea. Şi, încununîndu-să cu cununa sintei mărturii şi ferind aceaea bună-stidinţă ce avea de mic pînă la bătrîneaţe, necuprins nice dănăoră de somnul pregetării şi leanii, ş-au sosît şi la liniştea nepătimirei cu înţăleptul Avxentie cu carele ş-au tmplutu-şi şi podvigurile, sîmbetind şi odihnind bine cătră cereasca odihnă. Deci şi trupul lui s-au astrucat în Casa Sinţilor Apostoli.

într-aceastaş dzî, preacuviosă maica nostră Athanasiia.

Această văcuit pomenită tiza fără-morţîi s-au născut în ostrovul ce-i dzîc AghinL din părinţi
blagocistivi. Şi, învăţînd psaltirea şi tot ustavul besearicii, s-au dat lui Dumnădzău pominoc sînt Iară
părinţii ei o măritară fără de voie. Apoi, după 16 dzîle după nuntă, lovind varvarii, // tăiară pre 415r
bărbatul ei. De-acii, sînta iarâş înnoindu-şi gîndul cel dintîi, să temea cum vrea face să fugă de la

părinții săi. Şi. «ibav.nd.J-sa cu acesta gînd. au sosit poruncă împărăteasca pentru tote femeile ceale ramase sărace, să să mante după van an IJeci. şi fără voia ci. să măria ş. a doua ora. Dara. tot av.ndu-ş. ea unic dc spăsenie, sâ nevoia la rugă şi slujbă lui Dumnădzău. dînd milostenie, fără scumpeaţe, la săli. Apo.Hnduplccîndu-ş bărbatul spre călugărie săvai că era varvar. Iara apoi au v.eţu.ţ dumnidzâiaştc ş. s-au răpăosat Dc atunce, vâdzîndu-să slobodă, ş-au împărt.tu-ş tota avuţua la sărac, si la mişei Şi. luînd cu s.nc şi alte femei, mearsără la o sîntă mănăstire, de sa călugări. Şi-ş făcea podvigul cu dînsele. ncmîncind nice dănăoră brindză. nice peaşte. fără numa. la Paşte şi la ceale 12 dzîle a Născutului, numai căce gusta de să înfrupta. Şi-i era mîncarea numai pune cu apa n-al nouale ceas şi forte cu samă puţîntea. Iară în sintele posturi mînca numai veardze a treia dzî. Apoi, după patro ani o pusărâ igumenic mănăstirii. Şi, dc-atunce, ş-au giudecatu-şi să-i fie locul mai gios de tote călugăriielc. atîta cît să cunoştea că nu-i ca cea dcntîi. Şi, cînd domnia, lua puţinei somn, numai cace si lisa pre costa dară. să râdzîma într-o piatră cc-i cra tocmită.

Şi. trecînd 4 ani. pofti sâ să săhăstrească. Şi ieşi cu acealea ce întrasă în mănăstire, slujindu-să spre aceasta cu orecare om de cinste sînt, anume Matthei. Sosî la locul cel de isăhăstrie. Şi, acolo, stringîndu-şi cîtâva vreame roda .sihăstriei, dînd lui Matthei ce dzîsăm cheltuială din rîcodealiia lor, să dusă la Ţarigrad. pentru steaje şi treabă degrabă, avînd iarăş agiutoriu pre orecare Ignatie Ieromonah Scop.t, podobit cu multe bunătăţi. Iară Matthei cc dzîsăm, luminînd în călugărie cu minuni şi cu seamne la sâhăstne-şi şi s-au răpăosat cătră Domnul. Şi, oprindu-să ea Ia o postnicestvie, şedzu 7 ai, fiindu-i grije şi gîndind pentru mănăstirea ei. Şi, sărutînd pre surori, şi prezviterul să bucura cu dînsele, invițîndu-le să-ş agonisască dumnădzăieşti bunătăţi şi plinituri poruncilor lui Dumnădzău. Şi, preste puţine dzile. ş-au cunoscut vreamea. cu 12 dzîle nainte, ducerea la Dumnădzău; şi spusă surorelor, multâmind lui Dumnidzău. Şi, stringîndu-Ie pre tote, le pusă igumenie / în locul său carea era să fie pre urma ei. Şi în dzua de-apoi ce vrea să să pristăvască, să zăbăviia la rugă cu surorile şi la cîntarea Psaltirii. Şi. nesosînd sâ o fîrşascâ, lăsă la surori. Şi făcînd rugă pentru dînsele, deade-şi cinstitul suflet la Dumnădzâu. Şi mulţi îndrăciţi şi bolnavi să iştealiră la astrucatul ei. Şi, apoi de astrucat, vădzură orbi ş-au prorocit surorelor cum: "Aceaea ce iaste să-m iau îm voi lua după 40 de dzîle!".

Deci şi două surori vădzură straşnic şi slăvit lucru: doi vonici îmbrăcaţi ca fulgerul de luminaţi şi sta lingă sîntă. unul de o parte, altul de alta, denaintea dvemiţelor sîntului oltariu. Carii ţînea o porfiri împărătească dc aur cu pietri scumpe şi cu mărgăritare; şi o îmbrăcară într-acel veşmînt scump. Aluneca ş-adusâră aminte de cuvîntul sintei cel prăvădzitoriu. Şi vădzînd şi firşitul videniii, mulţămiră lui Dumnidziu ce aşea slăveaşte pre ceia ce-L iubăsc.

intr-aceastaş dzi. de ***KHţUVUCXi,*** Miercurea prepolevleniei.

Pcntr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 19, pomenirea svîntului măcenic Theodor de Perga Pamfiliei.

În dzîlele împăratului Antonie şi ighemonul Theodot, în Perga Pamfiliei, feaceră strînsură de mulţi tineri frumoşi şi ghizdavi în ceata tiranilor. Atunce, cu alţi mulţi adusără şi pre fericitul acesta Theodor catră ighemonul. Deci, îmbrăcîndu-l şi pre dînsul veşmîntul ca şi pre alalţi şi puindu-i peceate. o rupsi şi dzîsă: "Eu sînt pecetluit din pîntecele maică-mea de împăratul mieu, de Hristos, şi nu m-oi facc-mâ oştan altui împărat.". Iarâ ighemonul dzîsă: "Deci căruia împărat te feceşi oştan?". Şi sîntul dzîsi: "Aceluia ce-au făcut Ceriul şi Pămîntul!". Şi ighemonul dzîsă: "Şi nu vei tămîia dumnidziii?". Şi sîntul dzîsă: "N-oi fece nice dănăoră jărtvă la dimoni spurcaţi!". Atunce îmvăță să-l bată. Şi. deaca-l bătură vîrtos, îl adusără la-ntrebare. Şi dzîsă boiarinul: "încai aemu înțălepțîtu-te-ai cilri intreban?-. Şi sîntul dzîsâ: "O, ci de-ai şi tu cunoşte pre cela ce te-au zidit, // precum şi eu, şi să te şi închini Lui!". Atunci îl întinsără pre un grătariu înfocat dc-I frigea şi deasupra lui stropiia cu unsore de iarbă pucioasă şi de smolă şi ceară şi păcură. Şi aceştia făcea aşea. Iară Dumnădzău arătă mare minune acelor întunecaţi, a si feace mare urlet şi să despică pămîntul în două unde era vatra focului cu gritanul şi izbucni apă de stinsă grătariu] şi tot focul acela, o, de minunea Ta, Doamne! Iară smtul. sculindu-si zdravăn şi sănătos cu totul, dzîsă ighemonului: "Aceasta ce o vădzuşi, o, anthipate nu uste du. putearea mea, ce din putearea lui Hristos Dumnădzăul mieu, Căruia eu mă-nchin şi-i slujesc. Dec. ş! tu, de ţi-, voia si cunoşti putearea dumnădzăilor tăi, aprinde altă focare şi să să culce ^ ^ T ^ ' * '" numi,e ^ * işi atunci vei cunoste P^earea Dumnâdzăului mieu acea

nune orTJZrJ^f ? E Î W ? Wntul' " "N" fa « **asta, Domne, ce mai bine C r r t r ^ d T ^ i , l O r ' d w ă |_Orascu,ta Pre «nsul ca pre un popă şi nu-l va prinde focul! Ş,. audz,nd .ghemonul, dzîsi de-i adusără pre un popă şi-l înuebă: " c i te chiamă?" *Şi*

dzîsă: "Dioscor mă chiamă!". Şi dzîsă: "Spune-ne, Dioscore, ce fealiu de farmeci fac creştinii împrotiva focului? la că Theodor rămasă nebetejit!". Şi Dioscor dzîsă: "Creştinii nu sînt fărmăcători, să nu fie una ca aceaea! Ce, unde să va grăi numele lui Hristos, să desface şi să strică tot fealiul de farmăcă şi dimonii tremură!". Şi ighemonul feace: "Dară mai tare-i Hristos decît Die?". Dioscor dzîsă: "Zcves şi alalţi sînt neşte idoli surdzi şi nesîmţîţi, deci, te rog, nu mă sili să mă suiu pre grătariu! Ce, deaca vei să ispiteşti putearea lui Die, pune-l pre dînsul în grătariul focării!". Şi ighemonul feace: "Dară cine ar cutedza face una ca aceaea?". Dioscor dzîsă: "Eu oi face deaca-m vei dzîce. Şi, de mă va certa, l-voi creade că are puteare!". Iară ighemonul îi dzîsă: "Dară nu fusăşi tu popă pînă astădzi, a ce grăieşti aşea?". Şi dzîsă Dioscor: "Pentru nebuniia mea am fost popă! Deac-am vădzut pre fericitul Theodor că nu-l biruiaşte focul, nice tu, m-am întăritu-mă! Şi mi-i voia de-aemu să mă fac şi eu depreună cu dînsul oştean!". Şi ighemonul dzîsă: "De vreame ce dzîci tu aşea, pasă de te suie pre grătariu!". Atunce Dioscor, cădzînd la sîntul, dzîsă: / "Rogă-te pentru mine, şerbul lui Dumnădzău!". Şi svîntul făcînd rugă, s-au culcat Dioscor pre grătariul cel înfocat, mulţămind şi tare strigînd: "Mulţămăscu-ţi, Doamne Isus Hristos, Dumnădzăul lui Theodor, şi priimeaşte cu pace sufletul mieu!". Şi, deaca dzîsă aceastea, ş-deade la Hristos sufletul. Şi-ndată pre svîntul luară de-l băgară în temniţă. Iară a doa dzî, îl legară de piciore la o cotigă cu cai spărioşi şi sireapi şi-i slobodzîră; răpindu-să caii, cădzură dintr-un ţărmure de să sfărimară. Iară sîntul de puteare dumnădzăiască veni dezlegat şi sănătos, de să mirară toţi şi să cutremurară. Dintru carii şi Dionisie cu Socrat, carii legasă pre svîntul la cotiga cu caii, adeveriia şi spunea că vădzură minune mirată şi plină de cutremur în ce alerga caii spăriiaţi. Spunea că vădzură car de foc pugorit din ceriu carele au rădicat pre sîntul şi l-au dezlegat de legături. Şi, suindu-l la sine cine era în car, l-au adusu-l nevătămat în divan. Iară caii, cum vrea fi siliţi de cineva, au dat de ţărmure. Audzîndu-le aceastea prăvitorii, credzură şi strigară: "Mare iaste Dumnădzăul creştinilor!".

Iară ighemonul închisă şi pre dînşii şi pre sîntul în temniţă. Şi îmvăţă să aprindză un cuptoriu mare (făcut de-aceaea treabă) şi aruncară pre sîntul şi pre aceia ce credzură într-acel cuptoriu îmfocaL Iară din ceri s-au pugorit rouă de-i ruora (ca orecînd cei trei otroci). Şi să luară a vorovi sinţii (ca-ntr-un sălaş de odihnă) şi vorovă lor ce era?! Ş-au adus aminte sîntul de maică-sa, că era departe în robie cu alţîi mulţi. Şi spunea chipul robiei cum s-au tîmplat. Şi, dorind să o vadză, să rugă şi dzîsă: "Doamne Isus Hristoase, a minunelor Dumnădzău, iveaşte-mi pre maică-mea, cum ştii, că nice un lucru nu iaste să nu ţî să potă, pentru să cunoscă toţi măririle Tale!". Aceasta le era vorova sinţilor in cuptoriu, că focul nu-i prindea. Şi, veştedzîndu-să focul, adormiră, că li să feace somn. Şi, astătind îngerul lui Dumnădzău, dzîsă sîntului: "Nu-ţ face inemă rea, o, Theodore, că-i lîngă tine maică-ta!". Şi, stîrnindu-să sîntul, spunea visul cătră voinici. Şi încă bine nu fîrşi cuvîntul, numai să şi ivi maică-sa in mijlocul cuptoriului. Şi, vădzînd pre fiiul ei ce doriia, s-au bucurat. Şi l-au sărutat şi pre sinţii voinici ce era cu dînsul în cuptoriu. Şi, deaca-i spusă maică-sa cum au venit şi-n ce chip, ş-au întinsu-ş // 417r
mînule în ceriu sîntul, de mulţămiia lui Dumnădzău. Şi, deaca să feace dzuă, să sculă ighemonul şi dzîsă: "îm pare că nice os n-a hi rămas în cuptoriul unde s-au aruncat Theodor şi soţîile lui .". Şi, grăind el aceastea, sosî unul de străjearii cuptoriului şi spusă ighemonului cum feace rugă Theodor şi s-au veştedzît para focului şi i-au sosîtu-i şi maică-sa din ţară streină, de-au întrat şi ea în cuptoriu, şi şed ca într-o cămară, de-ş vorovăsc de Dumnădzău. Şi, audzînd aceastea ighemonul, să spămîntă şi mearsă Ia cuptoriu. Şi, deaca vădzu, strigă pre maica sîntului şi-i dzîsă: "Tu eşti maica lui Theodor?". Şi ea feace: "Eu sînt .". Şi ighemonul feace: "întorce pre hiiul tău să tămîiadze dumnădzăii, să nu piiaie şi el cu rea răutate! Şi t-ii scăpa şi tu!". Iară maica svîntului Theodor, Filippa, că aşea-i era numele, dzîsă: "Fiiul mieu răstignit de tine pre cruce va tămîia Dumnădzăului său jărtvă adevărată, Domnului mieu, lui Isus Hristos, adevăratului Dumnădzău!". Iară ighemonul feace : "De vreame ce tu aflaşi mortea fiiului tău, aşea va fi!". Şi-ndată îmvăţă ighemonul de-l scosără şi-l răstigniiă pre sîntul Theodor, iară pre voinicii îi umorîră în cuptoriu, cu suliţele potricălindu-i de de-afară; aşijdere şi pre sînta Filippa, maica sîntului, îi tăiară capul. Şi aşea dobîndiră luminata cunună măcenicească. Şi, trăind trei dzîle viu pre cruce cu pirone bătut svîntul Theodor, s-au pristâvit cătră Domnul.

Atunce neşte sinţi creştini, luînd sintele trupuri, le îmfâşară cu pîndze curate şi cu miruri Ie astrucară la loc cinstit.

într-aceastaş dzî, sînta măceniţă Filippa, maica sîntului Theodor, de sabie s-au săvîrşit.

într-aceastaş dzî, svinţii Socrat şi Dionisie, cu suliţele împunşi, să săvîrşiră.

într-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru Ghiorghie, episcopul Piaslidiastului, Ispoveadnicul.

Acest svînt era în d/.îlclc iconoborcţilor. Tăgăduit It.i Dumnădzău din cucon.c. Şi, pentru învirvomalc bună.ă|i. fu hirotonit episcop An.iohici ccii din Pisidiia. Şi din pomcala vrăjmaşului scomindu-să cresa iconoborcţilor si chc.nînd prc episcopii dc prctulindcrca la 1 angrad, mcarsa ş-acc- / sta părinte Ş. ncînduplccîndu-să a II eretic să tăgăduiască închinăciunea suitelor icone, lu osîndit ,conoborc|i. la izgnanie şi patimă. Şi. murind, mearsă la Dumnădzău.

într-aceastaş dzi. dintre sinţi părintele nostru Ir.fon, arhiepiscopul dc Ţarigrad. Şi sa face săborul lui în sînta Bcscarica cea marc.

Pcntr-a lor sinte rugi. Dumnădzău miluiaşte ş. nc spăseaşte. Amen.

ÎNTRA-CEASTA LUNA, 20, preacuviosul părintele nostru Ihcodor Tnnihaul.

Acesta văcuit pomenitul, dîndu-să în totă grea petreacere, îngheţat dc frig şi de ger, era îmbrăcat cu îmhrăcămînt dc păr aspru, pcntru-accaca îi dzîsără Trihina. Şi cu aceasta au vădit înşălăciunâ dimonilor. Şi mormîntul lui izvorcaşte mir tuturor carii năzuiesc la sinţia sa cu jelanie, de-ş iau sufletească şi trupască isţealenie.

intr-accastaş dzî. sinţii măcenici Victor. Zotic, Zinon, Achindin, Chcsarie, Sevinan, Hnstofor, llicona şi Antonin

Aceştia toţi şi-mplură lupta podvigului mărturiei în dzîlele păgmului Dioclitian, cmd prinsca.se şi prc sîntul marc martur Gheorghie, cel cu multe biruinţe măcenic a lui Hristos , de-1 munciin Şi din munci lacca prcaslăvitcle minunile acealea.

Deci Victor. Achindin. Zotic şi Zinon şi Scvirian, prăvind pre sîntul Gheorghie cum îl legară la rolă si nu-i stricară nemică, într-un glas strigară şi dzîsără că sînt creştini. Şi le tăie capetele. Iară Hnstofor şi llicona şi Antonin. fuştaşi, fiind purtători de darde la împăratul şi dvorind pregiur dînsul într-una dc dzîle. cînd să-ntreba cu svîntul Gheorghie împăratul şi vădzînd minunea sîntului măcenic cc feace dc îmvisă din pămînt prc mortul elin cu ruga şi cu chemarea Domnului Hristos, îndată s-lepădară armele şi brîicle naintea împăratului ş-a totă prăvirişlea, mărturisind pre Domnul Hristos Dumnădzău adevărat. Pcntru-accaca, îi prinsără dc-i băgară în temniţă. Apoi, după puţîne dzîle, îi scosără naintea tiranului // dc-i spîndzurară şi-i arsără la coste cu feclii şi apoi îi băgară în foc. Şi-ş luară cunună măcenicească.

intr-accastaş dzi, preacuviosul părintele nostru loan de lavra cea bâtrînă.

Acesta dc mic s-au pornit cu rîvnă dumnădzăiască şi s-au lipit cătră Dumnădzău. Şi, lăsînd hrana şi mîndriia petrecaniei şi slrcinîndu-sâ de la moşiia sa şi dc la rudă şi rădieîndu-şi crucea, veni in ţară streină pcntni Domnul cc-au străinicit şi s-au născut pre pămînt. Şi, sosînd la Sintele Locuri, trecu la mănăstirea svîntului Hariton. Şi, obîrşind bine tot fealiul de bunătate, s-au mutat dintr-aceaste slricăciose la vcacinicelc şi fericitele sălaşe.

intr-accastaş dzî, preacuviosul părintele Pafnutie lerosolimitul.

într-aceastaş dzî. svîntul CEUmtOMiMHKh Anastasie de Antiohiia.

Intr-accastaş dzî, pomenirea svîntului apostol Zachci.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău, miluiaşte şi ne spăseaşte-ne! Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 21, pomenirea svîntului CElimiOAihMHHKh lannuarie Episcopul, Pricul, Sosul şi Favst diaconii, Disideric Citeţul, Evtihie şi Aculion.

Aceştia era în vreamea împăratului Dioclitian şi Timodiei domnul de Campanila. Carii să deaderă în multe cazne ş-apoi dc iote, neînfricoşindu-să, nice îndupleeîndu-să, le tăiară capetele, iară arhiereul fu băgat in cuptoriu. Şi. ieşind din foc sănătos, îi tăiară vinele, apoi şi capul. Şi aşea ş-au obirşil nevoinţa.

Iară o femeaie văduo. avînd fiiu unişor şi murindu-i, îl bociia nemîngîiată. Apoi, venindu-şi în minte şi cău.ind deasupra uşii besearicii, vădzu o tearfă zugrăvită într-însă icona sîntului. Şi, adueîndu-şi aminte cc feace Ehsei Prorocul de îmvisă pre fiiul sumaniteaneci, pornită de Dumnădzău, feace şi ea aşca. (a tocmi prc fiiul ei şi-nprotivă întinsă icona sîntului lannuarie, că pusă ochi la ochi şi gură la gurâşi alalie mădular, a iconci sîntului spre trupul fiiului ei. Şi-ncepu cu la- /crămi fierbinţi a dzîce- Şerbul Iu. Dumnădzău, fîe-ţi milă de mine şi învii pre fiiul mieu, că-m iaste unişor!". Iară svîntul, m,lost,v.ndu-sâ prc nevădzutc, deade viu femeii pre cuconul ei. Aceasta minune vădzîndu-o toţi carii era stnnş. la astrucarea cuconului, să cutremurară, slăvind şi blagoslovind pre Dumnădzău.

Intr-accastaş dzi, smta măceniţă Alexandra împărăteasa

imnir./.<C^n^n,i.măCC"iţă.^uUi "u™'05'iraParateasa Alexandra, era femeaie lui Dioclitian

ascu.,.cş.slobod/,i cu rota d.n deal la vale ş, demical trupul şi iarăş ieşi sănătos Şi venind

la-mpăratul unde jărtviia idolilor şi-l ocări. Şi cu preaslăvitc minuni prc mulţi au întors a creade în Domnul Hristos. Carii fură tăiaţi din afară dc cetate, alţîi băgaţi în temniţă.

Alunec şi împărăteasa, lăsînd cinstea împărătească, credzu Domnului Hristos şi-l mărturisi că-i Dumnădzău adevărat naintea împăratului şi prc sine numi creştină. Deci. cu porunca lui Dioclitian fu băgată în temniţă. Şi ieşind răspuns dc la împăratul să taie pre sîntul Ghcorgliie şi pre Alexandra împărăteasa şi, deaca ştiu sînta dc-aceasta, sâ rugă lui Dumnădzău. Şi-ş deade sufletul în mîna lui Dumnădzău.

Iară Apolon şi Isaachie şi Codrat, cc-au fost slugi împărăteasii Alexandrei, vădzîndu-o c-au nebăgat samă împărăţîia ceasta trecătorc şi pre muriciosul împărat şi credzu în Hristos, luară cutedzare şi înfruntară pre împăratul, făcîndu-l călcătoriu de leage şi siriap, de vreame câ nu-i fu milă nice de femeaia sa cu carea feace şi cuconi. Deci, pornindu-să cu mînie împăratul, îmvăţă de-i băgară în temniţă. Şi demincaţă tăie capul lui Codrat, iară prc Apollos şi prc Isaachie îi ţînu în temniţă cîteva dzîle, dc i-au zămorîl cu fomea. Şi ş-dcaderă sufletele în mîna lui Dumnădzău.

într-aceastaş dzî, sinţii măcenici Apollon, Isaachie şi Codrat de sabie şi de fome săvîrşiţi.

într-aceastaş dzî, dintru sinţi părintele nostru Maxim, patriarhul dc Ţarigrad.

Acesta cra dc la Rîmul vechiu, ficior a bogă- // laşi şi dc bună rudă. Şi, pentru orecare treabă 419r
lăsînd Roma, mearse la Ţarigrad. Şi, lucind în viaţă de bunătăţi şi-n politică şi cunoscut isteţ la fire şi mult îmvăţat, fu hirotonit preut dc văcuit pomenitul patriarhul Sisinie. Şi, rămîind pînă la Nestorie Ereticul carele slătusă după sîntul Sisinie şi să strînsă sîntul al treilc săbor asupra spurcatului Nestorie de-l anătimisiră şi-l procleţiră, lepădîndu-1 de la sîntul scaun. Şi pusără pre sîntul Sisinie patriarh Ţarigradului, cu sorţi de la împăratul şi a tot poporul. Deci, păscînd bine turma sa pînă în fîrşit doi ani şi cinci luni şi ferind sînta Besearica nevătămată de blaznc creticeşti, s-au răpăosat întru Domnul la odihna veacinică.

într-aceastaşi dzî, dintru sinţi părintele nostru Anastasie de muntele Sinaiului.

Acesta din sinţ părintele nostru, lăsînd lumea şi ale lumii şi rădicînd crucea sa pre-a lui Hristos poruncă, să feace călugăr. Şi, urmă cu osîrdie Domnului Hristos . Şi iubind a spori nainte la mai mari podviguri a bunătăţii, mearse Ia Ierusalim. Şi-nchinîndu-sâ cu credinţă şi sărutînd Sintele Locuri, s-au suit la muntele Sinaiului. Şi, aflînd acolo călugări petrecători cu mare socoteală petreacerea călugărească, rămasă cu dînşii, plccîndu-să lor, şi slujindu-le. Şi, fiind forte smerit, au dobîndit dar de cunoştinţă a-nţălcpciunc multă. Şi, scriind vieţile a sinţ părinţi şi-ncheind cuvinte folosîtore la suflet, în adîncite bătrîneaţe ieşi de mearse la Dumnădzău.

Pcntr-a lor sinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen.

într-aceastaş dzî, cuvînt a svîntului Anastasie Sinaitul.

"Pravoslavnicilor creştini, a tot omul li să dă de la Dumnădzău cîle un înger de straje vieţii lui, numai să nu-l gonească de la sine făcînd reale. Că, precum albinele fug de fum şi porumbii de locuri împuţite, aşea şi sîntul înger, strajul sufletului, fuge de păcatele nostre carile-s aceastea: beţîia, curviia, mîniia ce ţîne să facă rău cuiva / ş-alallc făpturi viclcane. De-aceasta şi prorocul dzîce: «Nu-ţ da la sminteală piciorul tău, nice să dormiteadzc acela ce te străjuiaşte!», adecă «la giocuri a merge decît la svînta besearica şi a iubi hîrjeate şi basne, decîl sintele Cărţi a citi». Iară dormitatul să-nţăleage depărtatul sîntului înger pentru păcatele nostre. Că, deaca feace Dumnădzău rodul omenesc, au dat poruncă îngerilor să-i străjuiască. Deci, tot creştinul credincios înger de la Dumnădzău păzeaşte sufletul lui, îndireptînd spre tot lucrul cel bun. Iară dracii fac multe sminteale creştinilor, celora ce vieţuiesc dumnădzăiaşte, ca să-i smintească de către împărăţîia ceriului. Dară îngerul lui Dumnădzău nu-i lasă, ferindu-i. Iară necredincioşilor nu le dodeiesc dracii, ce numai creştinilor dodeiesc să-i înşealc, să-i bage cu sine la muncă. Darii omul credincios trăiaşte cu direptate, îngerul lui Dumnădzău să bucură de dînsul! Iară cînd înceapc a face reale, a minţi şi a fura şi a să-mbăta şi a ţînea mînie şi a nu mearge la sînta besearica şi a să întărită la mînie, a să sfădi şi a fi scump şi a face spurcăciuni, atunce îngerul lui Dumnădzău să mîhneaşle, iară dracii Ic pare bine şi camai cumplite păcate pornesc asupră-i!

De-aceasta, Marele Vasilie dzîce că: «îngerii scriu pre toţ carii vin în sînta besearica, fără mînie, fără răutate cuiva, şi pre toţ carii fac rugă şi să pocăiesc .». Păzeaşte-te, omule, să nu te scapi cu leanea de scrisorea îngerului! Că a tot creştinul dc la Dumnădzău dat iaste înger sînt ş-acela îi scrie tote faptele ceale bune.

Iarâ paginilor pre ţară li-i dat cîte un înger a lui Dumnădzău, cum şi sînta Scriptură spune: «Pus-au hotară limbilor pre număr îngeri de-a lui Dumnădzău .». Antioh dzîsă: «Să cade să ne luăm aminte ceale de folos, că doi îngeri sînt la omul: unul bun de la Dumnădzău şi altul rău de la satana. Deci

îngerul lui Dumnădzău iaslc blînd. tăcui, milostiv, ruşinos. Şi, cui v.nc la incma omului acesta, Suiaş.c-1 In d.rcpiaic şi In curăţiic şi la smerenie şi plecare şi Ia liubov ş, milostenie lan. cel yiclcan iaslc mînios. inîndru. znvisliv. aprig, scump şi nepriiloriu fratelui şi ncplecat ş. tote lucrurile lu. sint reale- Câ prc fapte să cunoşlc fictccarclc!». Deci. să nu dam lor celui viclean a noi, ce cu a u. >r Dumnădzău frică să gonim dc la noi prc vicleanul! Şi incma nostră sa o // deschidem îngerului celui dirept n lui Dumnădzău. să-1 priimim întru noi, să nc îndireplcadzc la d.rcplatc si sa nc izbavasca de vicleşugurile ncpriitoriului. să sâ proslăvască Dumnădzău în noi, in veaci! Amin.'

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 22, pomenirea preacuvios părintele nostru Iheodor Oi|cotul de cetatea lui Anastasie împărat.

Acesta era din Galatiia, din satul ce-i dzîc Sichcos, născut in dzîlele batrmului lustiman. Carele să vedea a nu fi din naştere lăudat, că s-au născut într-ascuns, precum spun că maică-sa Mariia era luminată dc fruniosâ şi dc bunătăţi, o îndrăgi orccarc Cozma. om împărătesc, de carii îmbla trimişi cu sîrguialc împărăteşti; dinlr-accla s-au născut sfîntul.

Dară totuşi ar hi cu necinste cu bănat a ascunde cealea cc urmară apoi după născutul lui sau ccalc nainte dc născut. Câ îndată într-acea nopte ce să culcă maică-sa cu acel boiarin, vădzu în visul ei câ s-au pugorit un luceafăr ş-au întrat în pîntcccle ei. Care vedera strălucorca ce avea să aibă în cea dc-apoi cuconul. Dară cl feace sâ nu gîndcască, nice să o sămneadze aceasta acei de pre-atuncea, ce, mai vîrtos sâ o încrcadzâ. dîndu-sâ prc sine de la întîie vîrstă, în dragostea lui Dumnădzău ş-a sîntului mare măcenic Gheorghie. atîta cîl îi părea că-i tot cu dînsul, de-l îmvăţă a spori la mai bune jelanii şi cu totul a-l iubi cu dumnădzăiască şi minunată dragoste.

Deci. lăcînd aceasta sîntul aşca şi sporind nainte cu de-amănunlul pre părţi spiţele suitului, pururea i sâ arăta sîntul. Şi întîi sîntul fu însoţit în ceata călugărilor. Şi întrecînd prc ccia ce petreacea în vîrvul bunătăţilor şi dobîndind facerea minunelor în arătat a-ntreaga sa bunătate ş-a călră a lui Dumnădzău prietenie, fu suit la nălţîmca arhieriiască. Şi luă grijea sintei Besearicei a Nastasiupolului, unde, povăţînd prc mulţi la cunoştinţa lui Dumnădzău şi dojenindu-i şi arătîndu-lc cum să cade a face şi tămăduind pretutinderea creştinătatea cu minuni şi cu slăvite faceri, carile nu-i cu lesne a le scrie / neştine, inspăimînd prc toţi şi vederat în minuni la-mpâraţi şi între arhierei iubit. Şi, prorocind a mulţi de ceale tutore tîmplări lor şi sosînd fîrşeniia lui, priimi cu zimbită şi curat veaselă faţă pre sinţii îngerii cc venirii. Şi spun cum naintea morţii sale i s-au arătat sîntul mare măcenic Gheorghie în vis, dc-i da o varga şi cum era călare pre un cal şi cu alt cal în pohod, pre carele dzîsă să-ncalece sîntul, arătîndu-i cu aceaste videnii calea cc vrea să facă dc-acolea. Şi să face săborul lui la măccniciasca casă a sîntului marc şi slăvit măcenic Gheorghie unde iaste la Devtero.

Intr-accastaş dzî. sîntul măcenic Nearh, în foc aruncat, s-au săvîrşit.

Intr-accastaş dzî, sîntul apostol Nathanail careleş-i-i Simon Zilot şi pomenirea cunoştinţii sale către Domnul Hristos.

Acesta era din Cana Galilciului, unde Isus Hristos Dumnădzăul nostru, chemat la nuntă cu preasvînta şi preacurata sa maică, feace minunea cea dintîi, premenind apa în vin. Că şi acela aştepta venirea Domnului Hristos. ca un dascăl ce era legii. Pre carele aflîndu-I Filip cel din Vithaida şi priccpîndu-l că aşteaptă venirea lui Hristos, îi dzîsă: "Cu multă bucurie aflăm pre Isus, fiiul Iui Iosif cel din Nazaret prc carele au scris Moisi în leage şi prorocii!". "Deci mearse Nathanail. Şi vădzînd pre Domnul llrislos. credzu întru Sinţia sa ş-au urmat Sinţiii sale. Apoi, după patime şi după îmviere, mârturisindu-l Dumnădzău adevărat, s-au săvîrşit .", scrie sîntul Ieronim la catalogul unde face epistolie către Dcxtrul, eparhul pretoriului, (de pre lătineaşte în elineaşte mutată) pentru sinţii apostoli ş; scriitorii bescriceşti. cum Simon Cananitul ce-i dzîc: "Nu da, frate, lui lacov Episcopului!". Carele şi sorţul au priimit a episcopiei dupâ a lui lacov a celui dirept adormire. Au trăit 120 de ani şi, răstignit prc cruce la l raian Împărat cînd au pornit gonâ mare asupra credincioşilor, au răpăosat.

Intr-accastaş dzî. sinţii apostoli din 70, Apellus şi Luca şi Climent
. /, ApC!li^nU Cd de Iracliia eP^oP. ce cela ce-au fost episcop Zmimii, de-au trudit mult
i L s T ' hva " 8 helii *« Luca > nu cela ce-au scris *Deaniile sinţilor apostoli,* ce episcopul
^ rt"" dm SiMia ,ară Clim iaste cel ace! au venit din Limbi dc-au credzut ş-au fost episcop în
la Z L ^ ! 47 ia T** PrC mU!li 13 CUnoŞtinţa ,ui Dumnădza" ^ - i botedzară de-i adusără la Domnul. Şi. cadzind la multe pnmejde şi iscuşenii, trecură către Domnul

într-aceastaş dzî dc tapnotuerd, Dumineca Samareancei.

Pcntr-a lor sinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen

INTK-ACEASTA LUNĂ, 23, pomenirea sîntului slăvit şi mare măcenic Gheorghie. purtătoriul dc biruire.

Acest slăvit şi minunat şi marc măcenic, martur Domnului Hristos, Gheorghie, era în dzîlele lui Dioclitian din Capadochiia. De rudă luminată, din rîndul voicvodzîiei trivunilor. Iară cînd vru să fie. lui Hristos viteaz cra comes' de boierie. Deci, avînd împăratul gînd să pornească război asupra creştinilor şi sâ dea poruncă afară să să cinstească cu cinsti împărăteşti şi cu daruri carii să vor lepăda şi s-or tăgădui dc Domnul Hristos, iară carii nu vor vrea să să pleace, aceia să să păgubască cu mortea, atunce, acesta sînt, aflîndu-să dc faţă, propoveadui vederat că iaste creştin. Şi, înfruntînd deşertăciunea idolilor şi rîdzînd prc carii cred înlr-înşii şi ne-ndupleeîndu-să lingurilor, nice giuruitelor tiranului ceale multe, nice îngrozirilor, ce stătu vîrtucios, ncbăgînd samă tote. Deci, întîia dată, fu pătruns cu suliţa în pîntece, de cursă mult sînge şi-ndupleeîndu-să, suliţa înapoi ieşi cu vîrvul şi rămasă sîntul sănătos. Şi, băgîndu-l la-nchisore şi-n gros, pusără-i piatră grea pre piept. De-acii, legat pre o rotă bătută cu custuri ascuţite, răslogoliră rota şi, ciocîrlindu-i trupul în demicături multe, iarăş cu dumnădzăiasca pază de înger, cu tunete, ieşi sănătos. Şi să arătă la-mpăratul şi la Magncntie, ce era de un scaun cu împăratul unde făcea jărtve idolilor. Şi, vădzîndu-1 sănă- / tos, mulţi credzura în Domnul Hristos. Carii cu porunca împăratului fură tăiaţi afară dc oraş.

Şi veni cătră Domnul Hristos şi împărăteasa Alexandra şi mărturisi pre Domnul Hristos Dumnădzău naintea tiranului. Şi crcdzură ş-alţîi mulţi în Hristos, cînd vădzură pre sîntul ieşit sănătos din varniţă, unde-l aruncasă să să topască. De-acii, încălţat cu încălţări de fier cu găvozde ascuţite şi silit să alearge şi iarăşi bătut preste gură fără nice o milă şi cu vine uscate de bou şi cu otravă adăpat. Şi cerşind Magnentie sâmn de s-ar scula vrunul de acei ce era îngropaţi în mormîntul ce era acolea. Carii era de multe vremi muriţi. Şi, făcînd rugă sîntul asupra acoperemîntului gropei, s-au sculat mortul şi s-au închinat sîntului, slăvind dumnădzăirea Domnului Hristos. Şi întrcbîndu-l împăratul cine-i şi cînd au murit, să spusă că iaste unul din cei de mainte de venirea Domnului Hristos şi cum ardea în foc dc atîţia ani, pentru înşălăciunea idolilor. Şi, pentr-aceasta minune, mulţi credzura, adăogîndu-să la credinţă şi cu de-mpreună glas slăviră pre Dumnădzău. între carii era şi Glicherie, căruia murisă boul din giug şi i l-au învis sîntul, din care minune adeverindu-să în credinţa Domnului Hristos, luă cununa măceniccască, hăcuit cu multe săbii hăbuc de păgîni şi pre Athanasie ce făcusă otrava.

Deci, venind mulţi cătră Hristos pentr-aceastea şi încă derep-ce sîntul martur Gheorghie întrînd în capiştea idolilor, porunci unui idol cioplit să spuie de iaste Dumnădzău şi de să cade să i să facă închinăciune. Iară dimonul cc să ţînea într-însul, plîngînd, răspunsă cum că: "Unul iaste Dumnădzău Hristos!". Şi, dintr-aceasta, să turburară idolii toţi şi cădzură de să sfărîmară. Carea nerăbdînd păgînii popii idolilor, luară pre sîntul de-l dusără la-mpăratul şi cerşură reapede asupră-i răspuns. Şi poruncind împăratul să-l taie şi pre sîntul şi pre Alexandra împărăteasa. Deci prc svîntul tăiară. Iară împărăteasa feace rugă şi-ş deade sufletul la Dumnădzău. Şi să face săbond sinţiii sale în sînta măceniccască besearica a sa, ce iaste în Devtera.

Dară trebuie să spunem ceva şi din minunile sîntului:

La părţile Siriei iaste o cetate ce-i dzîc Ramai. într-însă era o sîntă besearica a sîntului mare martur Gheorghie. Şi nefiind pre-acolo stîncă de tăiat piatră şi de făcut // stîlpi, aducea stîlpii şi 422r
marmurii de pre departe. Şi să făcea multă nevoinţă pentnt aflatul şi pentru adusul. Iară o femeaie dumnădzăriască cătră sîntul cumpără şi ea un stîlp de marmure mare şi ghizdav. Şi, pugorîndu-l la vad, să rugă pristavului ce era pre marmuri să ducă şi mannurcle ei sîntului. Dară el nu vru şi numai a sale le porni. Iară femeaia plîngea de mîhnită şi să ruga sîntului să-i agiute să potă duce stîlpul. Şi i să arătă în vis în chip de voievod de o mîngîic şi o-nlrebâ unde i-i voia să-i fie stîlpul. Şi ea pofti să fie na direapta strană. Şi aşea sîntul scrisă cu deagetul în marmure şi să prăbuşi de să scrisă. Şi, rădicînd amîndoi stîlpul, cu femeaia, îl băgară în mare. Şi cu îndireptarea sîntului sosî mainte la vad. Şi, deaca vădzu Vasilie, să minună şi mai mult de scrisore. Şi, mulţămind lui Dumnădzău, cerea de la sîntul iertăciune. Şi, dîndu-i iertăciunea în vis, pusă stîlpul în rînd din a direapta, unde scriia scriptura. Carele stă şi pînă astădzi a minune, dc să pomeneaşte şi stîlpul femeii pentru pomana ei şi slava sîntului.

Dară la Mitilin iaste o sîntă besearica vestită a sîntului mare măcenic Gheorghie. Şi să sţrîng la dzua sinţiii sale mult nărod de fac bulei şi praznic mare. Iară de la Crit cîndu-1 ţînea agareanii loviră odată la praznic fără veaste, în vreamea bdeniei. Şi cîţi aflară în besearica pre toţi legară şi de-afară pre

* comes - voievod

unii cî| nu fugiră. Şi-i dusără cu corăbiile în Cril. Mire car., cra şi un tinerel dc-l cianura Iu. Amira, domnului agarinesc. Şi. slujind cl lui Amira. trecu anul. sosînd iarăş la dzua sînlului. Iară părinții tînârului cum avea obiccai. nu sâ lăsară pentru jcalca robiei fiiului lor. cc lotus, mearsără la praznic, nuind nedeajdea pre Dumnâdză.i si mulțămind sînlului. Şi. fiîcîndu-i praznic, ieşiră sa chcamc la masa prc cei chemați larii maica tînârului mearsă în sînta besearica şi cădzu la pămînt, suparind şi rugind orc sîntul ca să izbăvască prc fiiul ci din robie, în cc chip va şti sinția sa, cu putearea darului Duhului Sînt cc arc întru sinția sa. Deci rcapcdcle şi grabnicul agiutoriu, ncmicşurînd ruga şi lacrămile femeii, cumuşi cra bărbatul ci dc pusă ospeții la masă şi pomeni agiutoriul sîntului la ruga measn şi sta gata şi derogatorii paharelor cu vinul, să facea minune marc dc la / Dumnădzău, ca cu prîndzul la Daniil în gropa leilor. Aşea şi la Crit. dcrcgînd tînărul să dea lui Amira. o. de minunea Ta, Doamne!, mdata să trezi în Mitilina. dînd maică-sa vinul. Care lucru vădzînd ospeții la masă, să mirară. Şi întrebîndu-l, dzîsâ "Aemu am dires să dau lui Amin. în Crit şi m-au apucat un voinic slăvit, călare, de mă pusă pre cal. țîinîndu-mă cu stînga dc brîul lui şi-n direapta păhanil, aemu mă vădz în mijlocul vostru!". Aceastea audzînd şi vădzînd slăvită minune, să minunară. Şi, deaca să sculară de la masă, feaceră bdenie cu nigă dc mulțămit totă noptea, mărind pre Dumnădzău şi sîntul măcenic.

|,,, Pallagoniia iaslc o sîntă besearica vestită a sîntului mare măcenic Gheorghie, căriia îi dzîc cei dc loc "lalrinon". întîi era mică şi cădzusă. Şi ncputîndu-să face să să dereagă, feace Dumnădzău minune ca aceasta. Câ acolo sâ slrîngea cuconi de să giuca. Iară unul era de-l trîntiia toți şi, vădzîndu-ş mieşurarca, sâ-ntorsă călră sînta besearica sîntului şi dzîsă: "Sinte Gheorghie, spodobeaşte-mă să biruiesc şi-ț voi aduce o iaccință bună!". Şi-ndată începînd a să birui, trîntiia pre toți cu cîți să apuca. Atunce mearsă la maică-sa şi să rugă dc-i feace giuruita sîntului, ca o maică milosă către fiiul ei şi către sîntul credincioşii. Şi dusă cuconul darul dc-l pusă denaintea sîntului oltariu cu vasul şi să dusă. Şi-ndată sosind neşte neguțători, intrară să-ş facă ruga. Şi aflînd iaecința caldă cu alburi de mirosuri, dzîsără: "Accasla sîntului nu trebuie, ce să o mîncăm şi să dăm tămîie!". Şi, deaca mîncară, nu putea nemeri uşea sâ iasă. Şi, puind acolo cîte ceva dar din bani, tot nu putea să iasă; pusără şi un galbăn şi să rugară. Şi nice aşea nu-i lăsa, oprindu-i putcarc nevădzută. Atunce pusără tuspatro cîte un galbăn de aur şi feaceră rugă forte cu dc-adinsul; şi aşea ieşiră ncopriți. Şi ieşind, dzîsără: "Sinte Gheorghie, scump vindzi iaccinița! N-om mai cumpăra la sinția ta, dară totuşi ne iartă sinția ta!".

Şi, dintr-aceasta, s-au vestit şi s-au dires sînta besearica şi multe minuni s-au făcut într-însă şi tot să fac pînă astădzi. Şi nu numai într-aceasta, ce şi în ceaea ce-i dzîc Ipochefalon şi-ntr-alte sinte casc a sintului.

într-aceastaş dzî, sîntul măcenic Ualerian. //

într-aceastaş dzî, sinții măcenici Anatolie şi Protolcont voievodzîi.

înlr-aceastaş dzî. sîntul măcenic AUianasic carele făcusă otrava sîntului Gheorghie.

Intr-aceastaş dzî. sîntul măcenic Glicheric Plugariul.

Intr-aceastaş dzî, sinții Donat şi Thcrinos de sabie săvîrşiți.

Pcntr-a lor sinte mgi, Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte. Amen.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 24, svîntul mare măcenic Sava Stratilat.

Accsia svînt măcenic Sawa cra în dzîlele împăratului Avrilian, în Rîm, îndireptînd slujbă de strațilai. un fealiu dc voievodzîic; şi era de rudă gotthin. Şi avînd credință în Domnul Hristos, grijiia sinții cc cra prin temnițe închişi. Şi prin curățiia vieții sale şi schităciia bunătăților, izgoniia de Ia omeni duhuri necurate. Şi, pîrît că-i creştin către împăratul, lepădatu-ş-au brîul, sămnul cel de boierie, şi mărturisi prc Domnul Hristos. Deci l-au spîndzurat la muncă şi l-au ars cu feclii. De-acii, în căldare înfocată plină de smolă băgat şi, nebetejindu-1 nice leac, credzura 70 de bărbați, carii fură tăiați pentru Domnul Hristos. Şi dobîndiră cununa. Şi. iarăşi, a doua oră dîndu-i strînsori cu munci sîntului intănndu-l Hristos demainte în temniță şi dîndu-i îndrăznire, de-aciia l-aruncară în pîrîu. Şi dobîndi cununa mărturiei. Ş. cra luminat la vîrstă statului, albeneț, rumîn la față,' pârul Ia cap şi Ia barbă ca de aur lucind. Iară căutătura ochilor îi era groznică, cinsteşe, fără spăriiat îl arăta mare viteaz

Intr-aceastaş. dzi. sinții măcenici carii prin sîntul Sawa credzura şeaptedzăci de voinici, de sabie săvîrşiți.

Intr-aceastaş dzî, pomenirea preacuviosei maicei nostre Elisavet Ciudotvorița

iste / ltn,,T. w . T - ? H i P P î" ostenealele postniceşti, au dobîndit har dc .sțe- / lenn de la Hnstos. Ş, tamaduia tot fealiul de neputință. A ei naştere s-au spus din dumnădzăiasca

* BiMCțMC prl A«C /npptnLwc TP8««ABIT8C / OKpBîHhl,

descoperire şi s-au spus demainte că va să Tic vas dc ales. Purtînd numai un îmbrăcămînt, îngheța de frig şi, pentru frigul, nu ş-au mai scăldat trupul în totă viața ci. Au petrecut ncmîncată pâtrodzăci de dzîle trei ani. Gîndul ci era la Dumnădzău şi cu ochii trupului n-au mai căutat să vadză frîmseațea ceriului şi mărirea lui. Umorît-au-l ruga ei un balaur forte mare şi cumplit. Mulți ani n-au gustat undelemn, încălțăminte n-au pus în piciorc-şi. Deci, luminînd într-aceastea bunătăți, plăcînd lui Dumnădzău, s-au răpăosat în Domnul llristos, dînd har dc multe minuni pînă astădz, cărora năzuiesc cătră sinția sa cu credință, că, luînd de la mormîntul ei țărnă, tămăduiesc tote neputințe, întru slava Domnului nostru Isus Hristos.

într-aceastaş dzî, sinții măcenici Pasicrat şi Valcntion.

Aceştia era din Rodostolul Misiei, viteaji la un orecare pîlc de osie, ce-i dzîc legheon. Şi, fiind eparh Avlozan, vădzînd sinții înşălâciunca ce avea omenii spre idoli şi prc toți înfricoşcați şi supuşi supt poruncile împăraților, strigară în fără şagă cu-ndrăznire câ sînt creştini. Deci îi prinsără idoloslujebnicii şi-i dusără la ighemonul. Şi, silindu-i să tămîiadzc idolii, nu priimiră, ce, mai vîrtos, sîntul Parasicrat, aducînd la dînsul pre idolul lui Apolon, l-au şchiopit în obraz, dzîcînd: "Aceasta cinste să cade idolilor!". Deci, legîndu-i cu lanțuje, îi băgară în temniță. Şi să vedea sîntul Parasicrat că sâ bucura dc lanțuje ca de gătinuri de aur, cum dzîc la noi lefturi şi engolpuri, cacc că era măiestrii patimilor pentru llrislos, prin carile cugeta să să spăsască. Deci, iarăşi astătînd naintea ighemonului, veni la sîntul Pasicrat fratele sau Pappianos, plîngînd şi sfătuindu-1 să puie tămîie să tămîiadze la capişte, să să mîntuiască de la nevoie cc să legasă de dînsul, cu pilda cu a sa. Că acela era ieşit din credința Domnului Hristos, micşurînd ceale veacinice şi poftind ecaste trecătore, de frica muncilor. Dară sîntul l-au izgonit, făcîndu-1 neharnic rudeniii sale şi căce că nice şi-l giudecă a fi de treaba sfatului, de vreame că să feace // lepădat de Hristos. Şi, apropiidu-să sîntul la capişte, adecă la vatră, 424r
ş-au întins mîna să să ardzâ, dzîcînd că: "Pclița făcută muriciosă să supune biruinții focului şi, precum vedzi că să topeaşte şi cură gios. Iară sufletul, nelumatec fiind şi nemuricios şi neavînd fire a să-ndupleca supt vădzutele patimi, stă neplecat şi trainic, cruțat în viață veacinică!". Şi întrebînd şi pre sîntul Valention şi, spuindu-să că-i într-un gînd cu sîntul Parasicrat, luară amîndoi giudecată să moră de sabie. Şi spun cum şi maica sîntului Parasicrat mearsă cu dînsul pctrecîndu-l şi-nbărbâtîndu-l să-ş pleace grumadzîi supt sabie. Şi era Pasicrat sîntul măcenic dc 22 de ani, iară sîntul Valention de 30 de ani.

într-aceastaş dzî, sinții măcenici Evsevie, Neon, Leontie, Longhin şi alți patro.

Apoi, după firşeniia sîntului mare măcenic Gheorghie, porunci Dioclitian pretutindirea ce s-or afla creştini şi mai vîrtos ceia ce pentru sîntul Gheorghie sînt închişi în temnițe sau ei să tămîiadze dumnădzăii şi să fie vii sau, dc n-or tămîia, să pată munci greale şi morte cumplită. Deci şi aceştia sinți, îmvățați de svîntul Gheorghie, astătură de la-nchisori naintea tiranului şi sili să să tăgăduiască de Domnul Hristos şi să tămîiadze idolii. Deci ei, nevrînd să-1 asculte, fură dezbrăcați şi bătuți cîte de patro bătăuşi, de-acii, spînduraţi şi strujiț cu strujnițc de munci, pînă le-au picat carnea pre gios, de li să vedea mănuntăile dinontru. Apoi le tăiară sintele capete, dc mearsără luminați la Hristos, în răpaos.

Pentr-a lor sinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 25, pomenirea sîntului apostol evanghelist Marco.

Acesta în-tot-Iăudatul sîntul apostol Marco au propoveaduit pre Domnul Hristos în tot Eghipetul şi-n Liviia şi în Barbariia şi în Pentapol, în dzîlele lui Tiverie Chesariul. Ş-au scris şi *Evangheliia* sa, tîlcuindu-o sîntul apostol Petr. Şi, mărgînd în Chirina Pentapolci, feace multe minuni. / De-acii, mearsă în Alexandriia cea spre Faron şi de-acolea la Pentapol, făcînd minuni pretutindirea şi podobind sintele besearici a Domnului Hristos cu hirotonii de episcopi şi de alalți clirici. Apoi, iarăşi mărgînd la Alexandriia şi aflînd neşte frați la mare, la Bucule, pentr-acea, cu dînşii bine vestind şi strigînd cuvîntul lui Dumnădzău. Unde mărgînd la dînsul închinătorii idolilor şi nesuferind a vedea sporind credința lui Hristos, îl legară cu funi de-l trăgea pre gios. Şi i să lua carnea prc ascuțiturile pietrilor şi sîngele sinţiii sale roşiia pămîntul. De-acii, băgîndu-1 în temniță, i s-au arătat Domnul Hristos, spuindu-i slava ce-l aşteaptă să-1 priimască. Şi la dzuă, iarăşi legîndu-l. îl tîrîiră pre ulița. Şi-ntr-acealea ce sâ zmăcina şi să rumpea, pre pietri ş-au datu-şi sufletul în mîna lui Dumnădzău.

Iară chipul statului lui era aşea: mijlociu şi de-a firclea, la măsura vîrstii creştea căruntețe, nasul Iungăreț, nescund, neştirb, sprinceanele bătea gios, barba lungă, capul pleşiv şi florea peliței lui de-a firea. Şi era forte milos şi iertătoriu şi forte viiatnic la vorovă, într-atîta cît de-a tocma lucna bunătățile sufletului lui cu harurile trupului. Şi să face săborul Iui în cinstita lui besearică, carea iaste aprope de Taurul (sămn iaste în Țarigrad).

intr-aceastaşi dzî. pomenirea obnovleniilor a cinstita apostolic a sîntului şi-n tot lăudatului vîrv apostolilor Petr. cârca-, alăturea în sînta Besearică ecamar^ . . . . .

^{ntr-aceastaşi dzî. dintru sinii părintele nostru Machedon.e, patriarhul dc Ţangrad.

într-aceastaşi dzî. sînta măceniţă Nichi.. . . . . .

într-aceastaşi dzî. pomenirea preacuvioşi părinţii noştn opt oşelnici şi măcenici.

Pentr-a lor sinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 26, svîntuJ CSirroowWKh Vasileos, episcopul de Amasna.

Acest slăvit măcenic lui Hristos era episcop la mitropoliia Amasiei, în dzîlele lui Lichinie ce era cumnat Mare- // lui Constantin, de pre soru-sa Constantina. Şi trimiţîndu-1 asupra lui Maximian ce sâ rocoşisă şi apucaşi neşte părţi de Anatol, de le ţînea tiraniceaşte. Deci, mărgînd la Nicomidiia Lichinie şi. potolindu-să rocoşul, că s-au spăriat Maxentie de poticala războiului şi scăpînd de primejde cc era lingi dînsul, feace jărtvă la idoli în Nicomidiia. Şi îmvăţă de adusără de la oraş, de la Amasiia. naintea sa pre sintul Vasileu cu o ficioră. anume Glafira. Dară Glafira, robă fiind femeii lui Lichinie. Constantie. cc ea luasâ frică la gindu ei că o rihneaşte Lichinie şi are gînd asupra ei. Pentr-aceaea, au îndrăznit de-au spus doamnâ-sa. Iară ea i-au dat aveare ş-au trimisu-o la Anatol, la Conslanda. sora Marelui Constantin Împărat, pre Glafira, roba ei. Şi dueîndu-să, cutrierînd locurile, nemeri la Amasiia.

Aceasta audzînd Lichinie şi pentru avearea ce-au fost ea dată episcopului să facă sinte beseanci, drept-aceaea. au poruncit să-i aducă naintea sa. Dară Glafira au apucat nainte de s-au răpăosat Iară fericitul Vasileu veni la Nicomidiia, la împăratul Lichinie. Şi l-au giudecat să-i taie capul, căce că s-au pus tare împrotiva lui, ocărindu-i idolii şi becisniciia deşertăciunilor lor. Deci îi tăie grumadzîi. Şi l-au băgat într-un cin pre mare de l-au aruncat într-o parte capul, într-alta trupul. Şi iarăşi s-au adunat de s-au lipit capul Ia trup şi s-au aflat întreg în sinul sinopului, în Marea Neagră. L-au aflat cu mreajea neşte pascari, precum i-au spus lui Elpidifor sîntul înger ivindu-i-să. Care Elpidifor acela, întîi, au priimit pre sîntul in Nicomidiia. Deci acesta Elpidifor mearse cu Theotim şi cu Parthenie diaconii carii era cu svîntul veniţi în Amasiia şi-l luară scos cu mreajea şi-l cinstiră cu mirosuri, unsori scumpe şi cu cintiri îl dusără la Amasiia. de-l astrucară cu cinste,

într-aceastaşi dzî, sînta Glafira cu pace săvîrşită.

într-aceastaşi dzi. preacuviosa lusta cu pace s-au săvîrşit

într-aceastaş dzi. sîntul Nestor, lăsînd părinţii şi călugărit, cu pace s-au săvîrşit

Pentr-a lor sinte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 27, svîntul duTNO / AMOKh Simeon, episcopul de Ierusalim, niia Domnului.

Acesta era Giu lui Iosif logodnicul, fratele lui liacov. Pre acesta luîndu-1 Domnul Hristos Dumnădzâul nostru şi priimindu-1 să i să numască frate, l-au pomăzuit preut arhiereu, ca să-1 propoveaduiascâ şi sâ strige slăvită Sinţiii sale venire. Drept-aceaea, trudindu-să cu-ntunearece de osteneale şi sudori, podobiia sîntul scaun a Ierusalimului, ca un păstoriu, iară nu ca năimitul. Şi, gătindu-si pre sine lăcaş Sîntului Duh, au răsîpit ş-au stricat capişule idoleşti. Şi-ndireptînd la lumină pre cei rătăciţi şi râbdînd cu multe durori cazne de munci pentru sînta credinţă, il şi răstigniră pre cruce, fiind de o sută şi 20 de ai. Şi aşea au mărs la doritul său mîntuhoriu Hristos.

Acesta fericit s-au spodobit cu două nume: Simon şi Simeon şi frate lui liacov şi Domnului Hristos.

intr-aceastaşi dzL preacuviosul mixst părintele nostru loan IspoveadnicuL igumenul catharonilor.

.. J^"**•*" în Irinupol, un oraş a Decapolei, făcut de Irina împărăteasa, om păruiţi creştini şi iubitori de Dumnădzău, ficior lui Theodor şi Grigoriei. Şi, cînd **fu** de 9 ai fiind jaetta carte şi sroent şi ascultoi, tu iubit dascălului său. Şi, mărgînd cu dînsul la al doile săbor de r 'jJzT'î «e™- *tescaiu* său arhimandrit Dalm aţelor niănastirei. Iară acesta să ^ceddugârde niare dumă şi preut Şi, de-acolo, fu priimit de-mpăratul Nichifor igumen la 2^2?^ \.' chrvermsindu-o pre ogod dumnădzâiesc şi, apostoleaşte turma lui Hristos pasemd dzeace ai şi nuu bine, fu iubit tuturora.

h-wk-ii*™* ! te VTâjmaşuL pricepu fericitul din oterăvenie. Şi strîngînd pre fraţîi si Sce^crva^^ri^ T V ***** P"* ^* ~4 de'vrâSut sSfs-t^nt^T 1 kaaail1 ™?*, Câ pre mine **nu** mi-ţi mai vedeaviu!". Şi-ndată ^ I S S t^SLlÎT^if^ Ţarigrad, lăsînd mănăstirea în jac >u sosmd suitul împăratul, l-**au** pro- // brăzh pre acel tiran, făcîndu-l bezbojnic şi avan şi alte

multe mustrări fără nice o sîială, cît l-au pornit spre mînie, de l-au bătut cu gîrbaee preste faţă. Iarâ sîntul să bucura păţind pentru Hristos. Şi, închis la metohul lui trei luni, de-acolo, l-au urghisit la cetatea Pentadactilon, la oraşul Lămpii. Şi, legîndu-i picioarele cu lanţuri de fier, 1-inchisără în temniţă întunecată, de-au şedzut opt luni. De-acii, 1-adusără în oraş, gol, naintea împăratului, de batgiocură. Apoi, după multe cuvinte, l-au dat pre mîna nevreadnicului patriarh loan". Carele arătînd asupră-i multe reale, căznindu-1 cu fomea lungă vreame şi iară l-au dus la-mpăratul" . Şi acela. închidzîndu-1 la-ntunecosă temniţă, în cetatea ce să chiamă KpiertpoHh Ton BttauupioHb, răbdindu-le tote cu mulţămire. Şi perind împăratul giunghiat în oltari, cîntînd irmosul gbctţ uni «4awpmml JUOEHEHX', stătu Mihail cel Gîngav, atunci scos din temniţă şi eretic, ca şi Leon Iconoboreţ. Şi chemă pre cei izgoniţi la-nchisori. Şi veni sîntul pînă la Halchidona, nelăsat să între în Ţarigrad. Apoi, cînd fu împărat Theofil, l-au cerşut patriarhul ce-au fost atunce şi pre alţi părinţ, şi l-au trimis la ostrovul Afusiei. Şi, împlînd acolo doi ani şi giumătate, vădzu o videanie. Şi spuindu-şi firşeniia cătră soţii, a treia dzî s-au pristâvit cătră Domnul.

într-aceastaş dzî, sinţii apostoli Aristarh, Marco şi Zinon.

Aceştia era din cei şeaptedzăci. Deci Aristarh iaste care-l pomeneaşte sîntul Pavel Apostol în ***Poslaniia la Rîmleani.*** **Ş**-au stătut episcop în Apamiia Siriei, pus, hirotonit de apostolii cei mare, propoveaduindu-le mainte de toţi pre Domnul Hristos Dumnădzău adevărat. Iară Marco iaste carele-i dzîc loan, de-l pomeneaşte la ***Deaanie*** Luca Evanghelistul. Şi s-au hirotonit episcop în Vivliupol de sinţii apostoli. Iară Zinon iaste cela ce-i dzîce apostolul Nomicon sau Zaconnic în ***cătră Runleani Poslanie.*** Care stătu întîi episcop în Diopol, hirotonit de Petr Apostol. Şi mărturisiia propoveaduind pre Domnul Hristos Dumnădzău adevărat. Deci aceştia răbdînd multe cazne şi nevoi de necredincioşi pentru diresul svintelor besearici şi pentru risipitul idolilor şi făcînd minuni şi isţealenii, purceasără pristâvit / cătră Domnul.

într-aceastaşi dzî, sîntul măcenic Puplion de sabie săvîrşit.

într-aceastaş dzî, sîntul Evloghie Strannocriemnicul cu pace s-au săvîrşiL

într-aceastaşi dzî, sîntul măcenic Lolion cel Tînăr, tîriit pre pămînt în cazně de muncă, s-au săvîrşit. Stîh:

Roşind pămîntul Lolion cu al său sînge
Idoleasca slujbă de pre pămînt o stinge.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 28, preacuviosul părintele nostru Memnon, făcătoriul de minuni.

Acest dintru sinţ părintele nostru Memnon, lepădîndu-să de la lume pentru Diimnădzău şi petrecînd cu direptate şi ogod dumnădzăiesc, cu ascultare şi cu plecare, stătu iguraen a călugări. Şi, fiind blînd şi smerit şi Iibovnic, fu şi făcătoriu minimelor. Că, dănăoră, venind lăcuste la ţarina mănăstirii, ieşi sîntul şi le goni cu ruga, cu foc. Şi să dusără în pîrîu de să necară. Şi la loc săc fără apă, feace cu ruga izvor de cură pînă astădzi în slava lui Dumnădzău. Şi, dănăoră, lovind furtună pre neşte călători în corăbii pre mare, să rugară să le fie într-agiutoriu. Şi îndată li să arătă indireptind corabiia şi îmbărbătindu-i să nu să teamă. Şi i-au adusu-i îndată la linişte, la vad. Aşea lucind mulţi ai şi minunînd, da spăsenie cine-l chema. Şi, slujind bine lui Dumnădzău pînă la sfărşit să dusă cătră Domnul cu bunătăţile ce ş-au strîns de cale cătră viaţă veacinică.

într-aceastaşi dzî, sintii 9 măcenici de Nizina: Theognie. Ruf. Antipatru, Theostih, Artetna. Maghin, Theodot, Thavmasie şi Filimon.

Acest dumnădzăieşt măcenici, adunat din osăbite locuri, pugorînd la Chizic, cu viteaza a lor bărbăţîie ruşinînd pre tiranul, şchiopiră înşălăciunea idolilor. Şi, muncit cu muh fealiu de cazne, nu să domoliră, ce, mai vîrtos, să sinţiră pre sine viejărtvă la Dumnădzău, ucişi cu sabiia //

într-aceastaşi dzî, poveaste pentru făcuta minune la Africa, în cetatea Carthaghenelor, în dzîlele împăratului Iraclie şi patrichiul Nichita ce-au fost în Africa, minune ca aceasta. Orecare cinovnic într-acelaş oraş, scomindu-să omor într-însul, să dusă cinovnicul boiarinul acela cu femeaia la un metoh al său, fugind de omor. Dară vrăjmaşul dracul l-au băgat în pache de-au făcut preacurvie cu femeaia mitohariului său, la odaie. Şi, lovindu-1 buba, au murit

Şi, trecînd trei ceasuri după ce l-au îngropat, începu a striga din mormînt: "Miluiţî-mă!". **ŞL** deşchidzînd mormîntul, îl aflară viu. Şi nu putea să grăiască. Iară popa Africăi, Thalasie, l-au mîngîiat

• 2 Timothei 3: 8.
** Ianuş lanni

AIKII dună natro d/ilc. au spus aşea: "Cînd vrea să-m iasă suneliil. vedeam neşte sarnchini negri am/nici dc ma dvoriin. Apoi văd/uiu doi vonici tineri frumoşi, luminaţi, câ venirii şi dc aceştia s-au bucurat sunetul mieu. Şi. luîndu-mă tinerii aceia, mă suin în ceriu, larii vamăş.i sorach.n.lor acelora eerco tote păcatele meale. scrise prc la tote vămile deosăbi. Inlii In elevele no 2 dc por.gnnic dc balgiocur.c. na 3 de zavistie, nn 4 dc minciuni, nn 5 dc mînie şi urgie, nn 6 dc muidric, nn 7 de nriJnoslovic vorove deşcartc. nn 8. înşâlăciunilc şi camătă, nn 9. strimbatatc. fnlu deşnrta, na dzeace, iubos.cn argintului, na II. bc|iia. nn 12. ţîncarca-minte ritului, na 13, farmecilc şi otriiv.lc, na 14, îmbu.barcn pîntccelui. nn 15. idoloslujcniin. nn 16. culcuş în păcate barba, cu bărbat, na 17, prcacurviin na 18 tîlhflriia. na 19. furtişagul, na 20. curviin. na 21, nemila şi nasprna incmii. Deci nunca îngerii In tolc unde mâ nflam greşit bunătăţile meale. Şi, apropiindu-nc spre porta ceriului, ne-au ieşit înninte ccnln vămii dc curvic şi punea nninte-nc preacurviia ce făcusăm alaltăieri. Şi biruind, mă pugorîră la pArţîlc ccalc mai gios n pâmîntului. unde să muncesc sufletele păcătoşilor, de care munci nu polc limba povesti. Iarâ cu. bocindu-mă şi tînguind cu plînsuri. mi să ivirii acei doi tineri, către carii cu. plîngînd. dz.îccam. «I"ic-vă milă dc mine şi mă voi pocăi-mu!». Arunce dzîsă unul către oltul: «Apuci-tc sâ sâ pocâiascA?». Şi cl dzîsă «Apucu-mă!». Atunce mâ scosără şi pusără la mormînt. Şi vădzuiu trupul mieu ca ncşlc tină şi gunoi. Şi nu vream să întru. Şi ei îm dzîsără: «Nu e pu- / tinţă amintrclca sâ tc pocăieşti, fârâ numai cu trupul, cu carele ai şi greşit!». Deci eu, atunce, întraiu şi, luînd trupul prc sufletul, am început a striga .". Aceastea deaca le dzîsă şi trăi 40 de dzîle fără mîncare, plîngînd. Şi, olccăindu-sâ. iarăşi au adormit.

Sâ ştii. iubite cctitoriulc. de ecaste 21 dc vămi că le-am scris din svetîi Vasilie Novii, că într-acesta prolog numai Irci Ic spune pre nume, alalte le tace! Dară noi nu le-am lăsat nescrise pentru folosul sufletesc!

Ci-accsta-i din cel dc la Mosc pouccnic a sîntului Nil pentru călugări, dară-i şi mireanilor!

"Şcdrindu-ţî în chilie, ndună-ţi mintea, pomeneaşte-ţi dzua morţii tale, caută-ţi de-ţ chiteaşte umorilura trupului dc-atunci! Pomcnenşte-ţi greul şi nevoia şi durearea dc-atuuci, osîndeaşle deşertăciunile lumeşti! Pomencaşte tocmala muncilor iadului, gîndeaşte-ţi ore cum şăd acolo sufletele şi-n ce nmnră tăccarc şi-n cc amar suspin şi-n cîtă frică şi nevoie şi-n ce aşteptare nepărăsîta dureare a sufletului ncfîrşita lăcrăma! Dară şi Dzua învierii ţ-ad aminte şi dvorba cc vei să stai naintea lui Dumnâdzâu la giudeţ! Nâluccaşte-ţi. chitind cu mintea acel straşnic giudeţ şi giudecată! Ado-ţi la mijloc acealea cc vor fi păcătoşilor cu piră: ruşinea de Dumnădzău ş-a îngerilor şi a stăpîniilor începătorilor şi naintea tuturor sinţilor! Şi muncile tote: focul veacinic, viiarmele neadormit, Tartarul, intuncarecul şi, preste tote aceastea. groza cea nc-ncăldzîtă, scrîşcarea dinţilor şi spăriaturile şi caznele! Ado şi ccalea cc sînt sinţilor gătatc bunuri: îndrăznirca şi prietiniia cu Dumnădzău şi cu sinţii săi îngeri, cu arhanghelii, cu stăpînitorii şi cu tot nărodul împărăţîiei ceriului şi darurile ceale luminate, cununile mâcenicilor ş-a toturor direpţîlor! Bucuriia şi dulceaţa ţ-ado la minte aceastea amîndouă! Şi, pentru osîndă păcătoşilor, să suspini şi sâ plîngi şi să tc-mbraci în haină de jeale, temîndu-te să nu cumva mergi şi tu cu păcătoşii! Inro pentru bunurile ce sînt gătate dircpţilor te bucură şi-ţ fă inemă bună şi dc dîn- //şii tc-nduleeaşte, iarii de păcătoşi depărteadză-te! Aceastea să cauţi, să nu le uiţi nice dânâoarik. ori în chilie eşti, ori afară, ori la lucru, ori fără lucru, să nu le uiţi aceastea, ca săvai cu aceastea sâ tc poţi apăra dc gîndurile ceale deşearte şi stricătore!

Din otecinic:

Drisi avva Alhanasic că: "Mulţi grăiesc aoria şi dzîc: «Unde-i gona şi muncile ce răbda sinţii nrc atunce?! latâ-ţi-oi. munceaşte-tc cu ştiinţa, mori păcatului, umoră-ţi mădulările peminteşti şi iată-te-i că vei fi măcenic cu voia! Câ sinţii să lupta cu împăraţii şi cu voievodzîi! Ai şi tu pomeişitoriu pre diavol împărat păcatului şi voicvodzi prc dimonii! Că aşea pre-atunce lor le era capiştile şi jărtviştile dcmunlc şi spurcata închinăciune idolilor, mincinosul cumir chip cioplit. Deci, să-ţ înt&legi puind în HiS 'u Şi jărtviştea ?i mincin<«ul cumir, în suflet cugetîndurea: capiştea-i n^ţiosa lăcomie jirtviştea-i dulciosele pofte, iară cumirul a înherbădzării duh! Că cela ce lucreadză nnlu?AfL . 3 hă, ca *, ec, um, rsc f'cs P ur" tc de Isus s-au lepădat şi idolului să-nchină! Că are în sine .ie n e W T"*? * mirSCaiele! ***** cela ce-i biruit cu mîniia şi urgiia şi nu-ş r-WV m " SinC Pre MarS" b0dzul -u îndupleca mînie.. **crea** iaste sămn de turbată nebunie! Aşijdere cela cc-i iubitoriu la argint şi la mîrsealele averii,

dc-ş încuie incma dc călră fratele său şi nu miluiaşte prc dc-apropclc său dc Isus s-au lepădat şi slujcnştc idolilor şi arc în sine prc Mcrcuric idolul cc-i dzîc Ermis! Şi acela să-nchină făpturii mai vîrtos decît lăcăloriul, că rădăcina tuturor răutăţilor iaste ibostea argintului! Şi aşca te vei opri de călră aceastea şi tc vei feri dc chinurile ccalc necurate, iată c-ai călcat cumirii, adecă idolii, şi tc-ai lepădat dc rea credinţă! Şi eşti măcenic, c-ai mărturisit mărturiia cea bună!».".

într-aceastaş dzî, sîntul CWTHOnUMHKh Palrichie, episcopul Prusii. Şi pentru giudeţ. /

Acesta sînt, pentru bunătatea şi-nţălcpciunca ce avea din pruncie, stătu episcop Prusci. Dară, pentru credinţa lui llrislos şi pcnlru osăbilă rîvnă dumnădzăiască, fu prins de idoloslujebnicii. Şi, venind naintea cncajului, înfruntă deşertăciunea idolilor. Şi muncit cu multe fealiuri dc cazne, obîrşi cu morte dc sabie. Oară la-ntrcbări cîndu-1 întreba tiranul pentru muncile iadului, spunea aşca că Dumnădzău au gâtat două locuri, unul cu mult bine dc tote bunuri carile s-or îndulci direpţii, iară altul cu întuncarec şi cu foc unde vor să să muncească păcătoşii. Şi cum că Dumnădzău n-au pus numai foc în lot pămîntul, ce şi în ceriu iaste foc şi apă, că altă apă-i aceaslă deasupra pre pămînt, care să chiamă mare şi alla-i cea dedesupt carca-i dzîc bezna, din cârca, ca prin ţevi, izbucnesc izvorăle pentru viaţa noslră. larii de la focul ce-i dedesupt izbucnesc afară ape fierbinţi, uncie mai fierbinţi, altele mai stîmpâralc. Iară locul cel dc supt pămînt, precum spun "muncealniţă" celor fără-lcage. necuraţilor, precum şi apa cea mai dedesupt o dzîc "ghiaţă" şi "tartar", în carele elinii şi dumnădzăii lor să muncesc, în veaci!".

Şi dzîcea aşea câ: "Eu, încungiurînd Ţara Jidovască şi trccînd Iordanul, am vădzut un pămînt dc mărturisiia urgiia lui Dumnădzău pînă astădzi prin păcate cc făcea acei păgîni, umorind ospeţii nemeriţii şi făcînd ş-altc spurcări. Şi-nc-am vădzut loc de să suie fum şi pămînt ars fără nice o pomă, nice alta vlagă sau fiinţă umădu. Şi aceasta-i vederată celora ce li-i voia să vadză. Margă dc vadză focul care iaste în Etna Sichelici! Drcpt-accasta, vă mărturisim pentru giudcţul care va să fie de la Dumnădzău cu foc, c-am vâdzut şi în Ncapoli, afară dc oraş 6 mile, un munte prăbuşit care izbucniia foc de iarbă puciosă şi să suia ca apa 300 dc stînjcnc la vîrvul muntelui! Ş-au ars pămîntul şi pietrile atîta, cît acel dc prc-aluncc preacuvios episcopul Ştefan, ieşind cu litiia, s-au rugat lui Dumnădzău ş-au încetat focul.

Lui Dumnădzău slavă în veaci. Amin."

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 29, svinţii apostoli Ia- // son şi Sosipatru. 429r

Dintr-accştia, amu lasou era tarscan. Carele şi întîiul s-au vînat de-acolca în credinţa cea bună, iară Sosipatru din Abaiia era pornit. Şi priimi apoi dc la acesta în Hristos credinţă. Deci, băgîndu-să ei amîndoi ucinici sîntului Pavel Apostol, Iason stătu dascăl şi îmvăţătoriu oraşului său, iară Sosipatru priimi cînna sintei bcscaricci Iconeului. Carii păscînd bine besearicilc lor, mearsără la pârţîle Scăpătatelor. Şi, sosînd la ostrovul Corifonilor, feaceră o ghizdavă besearică sîntului pîrvomăccnic Ştefan, unde, slujind lui Dumnădzău, trasării prc mulţi spre credinţa Domnului Hristos. Şi, clevetiţi călră Cheravlin împărat, i-au închis în temniţă, unde era închişi şeapte vătaşi de tîlhari. Carii Ic era aşea numele: Satomin, Iachishol, Favstian, lannuarie. Marsalic, Evfrasie şi Mammin, prc carii cu cuvîntul şi cu lucrul i-au întors în credinţa Domnului Hristos, dc i-au făcutu-i în loc de lupi oi. Carii apoi aruncaţi în căldări cu smolă îmfocată şi cu iarbă puciosă şi cu ceară şi într-însele ş-luară cununile mărturiii.

Aşijdcre şi temniceariul crcdzînd în Domnul Hristos, îi tăiară mîna cea stînga şi piciorele şi-i tăiară şi grumadzîi, chcmîndu-şi pre Domnul Hristos milostiv. Dc-acii, scoţînd pre lason şi pre Sosipatru din chisore, i-au dat pre mîna cparhului Cnrpian să-i căzniască. Carele, întrebîndu-i, iarăş i-au legat şi i-au aruncat la temniţă. Pre carii, deaca i-au vădzut aşea legaţi fiica craiului Cherchira şi dcaca ştiu că rabdă patimile pentru Domnul Hristos, numi şi prc sine vederat creştină şi împărţi la mişei şi la săraci podobele ci ceale de aur cc era îmbrăcată. Care. deaca ştiu tatăl ei şi deaca nu putu să o înlorcă de la pravila gîndului ci, o închisă în temniţă şi o deade unui spurcat curvariu sărăcin negru să o strice. Carele, sosînd la uşea temniţii, au sărit o hiarii de l-au fărîmalu-l. larii sînta ficiorii, deaca ştiu, l-au isţelit cu numele Domnului Hristos şi l-au izbăvit de fiară cu vorovă ei cea sufletească: l-au făcut creştin. Şi cl strigă: "Marc iaste Dumnădzăul creştinilor?!". Şi, luîndu-l tiranul, l-au căznit cu munci cumplite dc l-au umorît. De-acii, cărară slujitorii leamne pregiur temniţă şi aprinsâră cu foc. să ardză / cu totul pre sînta ficioră.

Şi, ardzînd temniţa, rămasă sînta sănătosă. Şi mulţi credzură din minune, de să feaceră creştini. Pentr-aceaea, o spîndzură tiranul la un lemn şi i-au datu-i fum năduşit prc dedesupt. Şi ş-au dat în mîna lui Dumnădzău sufletul sînta ficioră Cherchira, fiica acelui crai, luînd cunună dc împărăţîie veacinică. în ceriu cu mirele ei Hristos să împărăţască, ca o ficiorii şi măceniţă.

Iară împăratul, craiul acela, porni gonă asupra creştinilor. Şi, fugind sintii la all ostrov aprope cl purcească acolo să-i numească. Şi. întrînd prc luciul mării, s-au neca. ca faraon acesta Chcravlm mnărat Deci poporul lui Dumnădzău lăudam prc Dumnădzău cu c.ntar. dc mulţumire. Şi, slobodzîndu-să dc la închisorc sinţii apostoli lason si Sosipatru. îmvăţă şi propovcaduia neopr.ţi, cu cuvîntul lui Dumnădzău.

Şi aşcdzîndu-să în scaun alt împărat şi deaca ştiu dc rîndul suiţilor, imvaţa dc hcrbmtara o bule dc fier plină dc smolă şi riişină cu ciarii şi băgă într-însă prc sinţii apostoli. Şi, d.nd tar.e focului, sari dc arsă pre mulţi necredincioşi. Iară sinţii apostoli, ieşind sănătoşi, mulţi crezdură in Domnul Hristos. Iară împăratul, spîndzurîndu-şi o piatră de-a grumadzi. plînsă. dzîcînd: Dumnădzâul lu. lason ş. a lui Sosipatru miluiaş.c-mă!". Iară fericitul lason naintea împăratului dojenind, imvaţmd tot nărodul, au botedzat prc toţi în numele Tatălui ş-a Fiiului ş-a Sîntului Duh, puind împăratului nume Sevastian. Şi, preste puţîne dzîle. fiiul împăratului, războlindu-sâ. muri. Iară apostolul, făcînd rugă, l-au învis. Dc-aciia. dc-aluncc. feaceră multe minuni. Şi, zidind besearici preafrumose şi împlînd bine tote lucrurile şi cum sâ cade şi crcscînd turma Domnului Hristos, la bălrîneaţe bune către doritul Hristos Domnul s-au pristăvit.

într-aceastaş dzî. sinţii şeapte măcenici cc fusease tîlhari şi prin sîntul lason crcdzuţi in Domnul Hristos şi-n căldare clocotită dc smolă aruncaţi, să săvîrşiră.

într-aceastaşi dzî. sînta măceniţă Chercheriia, fiica lui Cherchillie împărat cu săgeţi săgetată s-au săvîrşit.

într-aceastaşi dzî. sinţii măcenici Zinon şi Vitalic, cu foc să săvîrşiră.

într-aceastaş dzî. sîntul măcenic Evsebie în foc săvîrşit. //

într-aceastaşi dzî. sinţii apostoli Onisifor şi Evvod.

Aceştia era din cei şcaptedzăci de apostoli carii pomeneaşte sîntul Pavel Apostol în *Poslanie.* Deci' sîntul Onisifor au fost episcop la Colofone, iară Ewod stătu în scaunul Antiohiei, pus de sîntul marcle apostol Petr. Şi amîndoi aceşti svinţi, în multe cazne şi năpăşti răbdaţi şi pre mulţi către Domnul Hristos la credinţă întoreînd, să suiră şi ei la doritul lor Domnul Isus Hristos, a Căruia-i slavă şi puteare cu Părintele şi Sîntul Duh în veaci de veaci. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 30, sîntul slăvit apostol Iiacov, fratele sîntului loan Bogoslov.

Acesta era ficior lui Zcvcdcu şi frate sîntului loan Bogoslov. După ce fură chemaţi Andrei şi Petr. fură aduşi dc maica lor amîndoi şi de Hristos chemaţi. Carii lăsînd îndată pre tatăl lor şi curabiia şi mreajea şi tot cc avură, urmară Sinţiii sale. Şi atîta i-au îndrăgit cît şi unuia dărui de s-au culcat cu capul la pieptul Svinţiii sale la sînta cină, iară altul să bea paharul care şi Sinţia sa au băut. Şi acesta atîtă rîvnă avea către Sinţia sa, cît vrură pugorî foc din ceriu, să topască pre necredincioşii, de nu-i vrea fi oprit bunătatea Svinţiii sale. Drept-aceaea, şi pururea îi lua cu sine pre amîndoi aceşti fraţi loan şi lacov şi prc Petr câpcteniiul la rugă şi la alalte isprăvi, arătîudu-le ceale mai nalte şi mai tăinuite îmvâţături şi porunci (şi la sînta sa preobrajenie în muntele Thavorului li-au arătat sînta sa dumnădzăire cu Părintele şi Sîntul Duh, de pre glas şi de pre nuor).

Prc acest fericit lacov, după nălţarea Sinţiii sale Domnului nostru Isus Hristos, nesuferind Irod cutedzarca lui cu carea propoveduia mărturiia spâseniii, ş-au pusu-ş mînule pre dînsul de l-au umorît, trimiţîndu-l al doilc martur la Domnul Hristos, după întîiul martur Ştefan.

într-aceastaşi dzî, sîntul măcenic Maxim.

Într-aceastaşi dzî, aflarea sintelor moştii a sîntului CUJTHOnlWHKh Vasileu, episcopul de Amasiia./

Inlr-accastaşi dzî, dintru svinţi părintele nostru Donat, episcopul de Evroiia.

Acesta era în dzîlele marelui Theodosie împărat, episcop în oraşul Evroiia, la Ipironul cel bătrîn Şi intr-acca ţara era un sat, anume Soriia, în carele era o fîntînă de apă. Şi cît bea dintr-însă muriia cu amar. Şi. oblicind s.ntul episcop Donat, mearse la fîntînă cu clirosul său. Şi-ndată cum sosî, să feace tunet, şi ieşi un zmau veninat ce era încuibat într-acea fîntînă, de tîmpină pre sîntul, cum era călare pre asm ş. ispitind cu coda să-mpiiadece piciorele asinului. Iară sîntul ş-batea asînul şi lovi pre zmău de mun îndată. Atunce str.nsără leamne aceia ce văzdură minunea şi feaceră foc pregiur zmău de-l arsără TLtT [illegible] "tul feace molitvă şi o blagoslovi pre^ca^i [illegible] vătămare, mfarsără

• Timoihci 2

Accaslca audzînd Theodosie împâral, chemă prc loti episcopii cîţi era acolo şi-i întrebă carele-i Donai cela cc-au umorît cu lovitura prc zmăul şi cu ruga au dat apă din ceriu. Iară ci i-l arătară, dzîcînd: "Acesta-i, o, împărate!". Şi împăratul, sărutîndu-l, l-au dus la împărâleasa. Şi cădzînd amîndoi la piciorcle sîntului şi rugîndu-l şi grăind: "Şerbul lui Dumnădzău, rugămu-te, fă milă cu noi, că avem o hiică unişoră, supărată dc cumplit dimon şi sintem forte mîhniţi la suflet! Şi, de vei lămădui-o, ia sinţia la giumălatc de avearea ei!". Iară sîntul dzîsă: "Să vie cucona!". Şi ei luară pre sîntul dc-l dusără la dînsă. Şi luînd sîntul sama dimonului, l-au izgonit îndată de la cuconă şi o au tămăduit. Deci împăratul dîndu-i giuruita pentru isțealeniia hiică-sa, sîntul n-au primit să ia. Iară din bună-voia sa au poftit un loc să-ş facă besearica. Care loc iaste aprope de oraşul lui, de-i dzîc Omfalin. Şi-ndată împăratul cu urici l-au dăruit.

Acesta fericit au învis şi pre un mort ce nu lăsa un datornic să-l îngrope, pînă nu-i va plăti. Şi, deaca l-au învis şi s-au aşcdzal cu datornicul, ş-au rumt zapisul; atunce-i porunci iarăşi de răpăosă, // 43 h
să dorină pînă cînd va fi în deşteptalul cel de-a valoma, la înviere. Şi, tîmplîndu-să iarăşi patimă pămîntului de seacele, cu dzîsa împăratului ieşi sîntul afară de oraş, cu litie la rugă. Şi făcînd ruga, veni din ceriu atîta de multă ploie în ţară, cît să împlu de-ţ părea c-a hi potop. Iară-mpăratul avînd grije de sîntul, că era numai cu o haină şi ploia era mare. Şi, deaca veni sîntul în curte şi nice leac nu i să udasă haina de ploie, să minuna toţi. Iară împăratul să bucura de cuvîntul sîntului şi, dîndu-i aur pre sama faptului besearicii şi alte lucruri dc podobit besearica, l-au mînat acasă. Deci, mărgînd şi făcînd besearica şi tocmindu-şi mormîntul, fiind forte bătrîn, s-au pristâvit cătră Domnul.

Pentr-a lor sinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen.

Concţ lui Aprilie şi slavă lui Dumnădzău în vcaci. Amin.

Şi eu, smeritul Dosoftei, mă rog cu umilenie nu mă uitareţi la sînta rugă pre un mişel şi netreabnic şerb lui Dumnădzău şi Dumilor vostre svinţi creştini, ce mă pomeniţi şi mă iertaţi!

NOTE:

1. (lrad.n.)(sl.) "Talăl nostru"
2. (trad.n.)(sl.) "Cred în unul Dumnezeu."
3. (lrad.n.)(sl.) "Şi vei elibera pc robul tău, Slâpînc !"
4. (lrad.n.)(sl.) "blînd pc drumul său"
5. (trad.n.)(sl.) "Blagosloveşte, Doamne !"

are 31 dc dzilc. Dzua arc ceasuri 14 şi noptea - 10. /

ÎN ÎNTÎIA DZÎ, pomenirea sîntului proroc Icremiia.

Acesta svînt proroc din pîntecclc maică-sa s-au svinţit lui Dumnădzău. Şi era sînt Domnului si proroc din Anatol Iarâ la Dafnclc Eghipctului, ucis cu pietri de poporul, s-au săvîrşit. Şi s-au astrucat în locul lăcuinţei lui faraon. Derep-cc că, eghipteanii, avînd bine de la svinţia sa, l-au slăvit cu cinste, că prin ruga lui murîră aspidele ccalca ce-i umorîia şi zmeii ce sînt acolo în apele Nilului, le dzîc eghipteanii "efoth", iară cllinii Ic dzîc "crocodili". Şi cîţi sînt pre acolo credincioşi pînă astădz mărg la locul mormîntului svîntului, dc-şi iau ţărnă şi să tămăduiesc de muşcătura aspidelor!

Şi spun cum Alexandru Machedon stătu deasupra la mormîntul sîntului proroc. Şi, deaca ştiu poveastea lui, au mutat sintele lui moştii în Alexandriia cea Mare şi le-au împărţit prin pregiurul cetăţii. în zidiuri, dc-au gonit aspidele. Şi-n locul lor adusă pre argalii de la Argos, din Greţiia , ţîind nume Argalci dc la Argos. Ş-au dat prorocul sămn popilor Eghipetului că să vor scutura idolii lor şi vor cădea cu toţii pentru Mîntuitoriul Cuconul cc să va naşte din fecioră şi în iasle s-a pune. Şi pentru-aceaea. pînă astădzi aduc în loc Dumnădzău o ficioră şi o culcă jn loc de Născătore. Şi pun şi un prunc în iasle şi li să închină. Pcntr-aceasta, i-au întrebatu-i Ptolemeu împărat şi-i spusără că: "Taina aceasta iaste dată părinţilor noştri de prorocul sînt. Şi o aşteptăm să-i vie obîrşiia tainei aceştiia.".

Şi spun şi pentru prorocul cum, mainte de prada besearicii, au apucat secriiul legii şi cu ce era într-însul (şi cortul ce era făcut dc Moisi la muntele Sinaiului) şi le-au dus de le-au mistuit supt o stincă de piatră. în munte. Şi dzîsâ cătră omeni c-au venit Domnul în Sinai cu puteare şi va fi sămnul venirii lui cînd s-or închina lemnului tote limbile. Şi dzîsă că nimerea n-a putea să scotă acesta secrii, fără numai Aaron Preutul. Şi iarăş nimere nu va putea să deşchidză tablele ce sînt într-însul, nice din preuţi. nice proroci fără numai Moisei, alesul lui Dumnădzău. Şi la Dzua îmvierii întîi să va rădica chivotul, adecă secriiul legii şi va ieşi şi să va pune în munte lui Sinai. // Şi să vor strînge sinţii la dînsul, aşteptînd pre Domnul şi fugind de vrăjmaşul care va îmbla cereîndu-i ca să-i umoră. Dară în piatra aceaea au însămnat cu deagctul numele lui Dumnădzău şi s-au făcut tipariul slovelor cum ar hi cioplit cu fierul. Şi nuor luminat acopere numele. Şi nu pote chibzui nime locul, niceş va putea nime să-l citească, pînă la Dzua aceaea.

Şi iaste piatra în pustie, unde întîi s-au făcut secriiul, chivotul, între munţii unde dzace Moisi şi Aaron. Şi vine noptea nuorul ca focul, la locul acela în chipul celui de la-nceput (caută la Macavei KMHrA 2, *rAMU* 2.HAU&ECS EUtJCAK C* HEpEMUUJd npopOKd KE Kd3dA WHhlrtVh KTWphl UJAH K HKfeWU; *mtl* K 3Mi orwi), adecă "să găseaşte în *Scriptură* la Ieremie Prorocul cum c-au dzîs acelora carii să ducea în robie să ia focul". Acesta foc era foc nestîns a Besearicii carele era în besearica. Din care aprindea jârtvele şi tămîia, pote fi fost şi de focul ce pugorîia din ceriu (caută la Lcvi. r<uE 6:12:13 "foc veacinic" şi-i ujtCAt 3:3:4 şi cum au băgat în peşteră, în muntele de unde au prâvit ţara cea făgăduită, cortul şi chivotul şi altariul cel de aur de le-au ascuns). Şi să face săborul lui **In** Besearica sîntului apostol Petr, carea-i aprope de sînta Besearica cea mare.

Intr-aceastaşi dzî, sîntul CUiTHOMujuiKh Vata Persul.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, **2,** pomenirea dintru svinţi părintele nostru Athanasie, patriarhul de Alexandriia.

Acesu svînt au trâit pre pămînt viaţă îngerească. Iară podvigurile ce s-au nevoit pentru pravoslavnica credinţă ş. luptările ce-au avut de la zloslavnici eretici şi deasele cu strîmbul izgnanii şi Z ^ î * r ' CC * aU SUferit 16 SCriu pre lar 8 alte istorii * le aduce la mijloc şi sîntul Grigorie Bogoslov. Drept-aceaea, neputînd să le spunem deplin, om dzîce mai puţin

Fost-au sinția sa sîntul Athanasie tizul fără-morțîi, de mo- / şie din Eghipet, părinți bogați şi îmbunătățîmați. Şi, încă dc mic, pînă era la părinți, feace o giocă cu alți cuconi lîngă marginea mării Să feaceră ceate de popi şi diaconi şi hirotoniră pre Athanasie episcop. Şi veniia la dînsul cuconi ncbotedzați şi-i botedză cu apa mării. Aceasta vădzînd patriarhul de Alexandriia, sîntul Alexandru, s-au mirat mult. Şi cunoscînd din Duhul Svînt câ aceastea ce să feaceră plazuri era şi chipuri celor de-apoi. Deci, pre cuconii cc-au botedzat cuconul Athanasie giueîndu-să i-au săvîrşit patriarhul ungîndu-i cu svîntul mir, iară prc Athanasie l-au dat la dascăl.

Şi, sosînd la vîrstă, l-au hirotonit diacon şi l-au luat cu sine la sîntul săbor, la cel dintîi, în Nichca, de-au afurisit pre Arie şi pre agiutorii lui. N-au trecut multă vreame şi, răpăosînd svîntul Alexandru, stătu în scaun sîntul Athanasie.

într-aceastaşi dzî, vitejiia svinților măcenici Espcrie şi Zoi, femeaia lui şi cuconii lor Chiriac şi Thcodul.

Aceştia svinți Esperie şi Zoi era în vreamea împăratulu Adrian, şerbi fiind cîtu-i despre trupuri, la Italiia a orecăruia ce-l chema Catal şi Tetradiia, femeaia lui, nemeamici Rîmului. Carii i-au cumpăratu-i dc la Pamfiliia. Dară era slobodzi la sufletele sale. Drept-aceasta, niceş vrură să slujască cu trupurile a stăpîni păgîni, carii în locul Tvorețului să-nchina la idoli. Că dzîsără Chiriac şi Theodul către maica sa să nu mai petreacă mai mult împreună cu păgîni, ce să să desparte de dînşii, să nu pie cu dînşii. Iară ea dzîsă: "Stăpîn ne iaste!". Iară ei strigară că: "Cu sîntul sîngele a Domnului Hristos sîntem răscumpărați!". Deci, învoindu-sâ cu dînşii maica lor şi-mbărbătîndu-să, mearsără la Catal de-i dzîsără că Domnul Isus Hristos iaste lor stăpîn: "Dară pentru tîmplare ne stăpînişi tu la trupurile nostre! Dară noi mai cinstim mai mult să ne stăpînească Domnul nostru Hristos, că mai tare trebuie a să pleca tot însul la Dumnădzău decît la omeni!". Şi, minunîndu-să dintr-aceasta Catal, i-au luatu-i cu maica lor de i-au trimis în Tritoniia, la Espcr, tatăl lor.

Apoi, Catal făcîndu-şi rodinile unui cucon al său, le trimisă prîndz came şi vin din ceale slujite
idolilor, // iară maica lor Zoi lepădîndu-le cînilor. Deaca ştiu Catal, s-au mîniat ş-au spîndzurat întîi 4
pre cuconi, de i-au strujit cu unghi de Fier. Şi, mîngîindu-i părinții şi-mbărbătînd să nu slăbască, ce să rabde pînă-n sfîrşit, căutînd la cununa măcenicească. De-acii, pugorîndu-i, i-au bătut cu maica lor şi tatăl. Şi, aruneîndu-i pre toți în cuptoriu îmfocat, deaderă-şi sufletele la Dumnădzău. Iară demineață, ieşind glasuri ca de cîntăreți, destupară cuptoriul şi pre nime n-aflarâ, fără numai pre sinții adormiți, ca cum vrea fi de somn, cu feațele spre răsărite. Şi să face săborul lor în sînta lor măcenicească besearică, ce-i dzîc Deitero.

Pentr-a lor sinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 3, svinții măcenici Timothei şi Mavra.

Acest svînt Timothei, aflîndu-să în shima cliricească, îmvăță sintele cuvinte nărodul din satul Penapeon, luîndu-şi femeaie pre Mavra. Şi încă nu lăcuisă amîndoi 20 de dzîle, fu pîrît şi tras la ighemonul Thivaidei arian. Carele poruncindu-i sâ-ş aducă cărți din care citeaşte creştinilor şi cl nu vru. Ce dzîsă ighemonului că-ş socoteaşte şie în loc de cuconi cărțile, din carile să-ntăriia şi să străjuia de îngerii, chemîndu-i într-agiutoriu şi putearea acelor scrise într-înse. Şi dzîcea că nime nu-ş dă cuconii spre morte de bună-voia sa. Drept-aceaea, i-au bă tu tu-i prin urechi pirone înfocate, din carile i s-au betejit ochii şi s-au scurs. De-acii, l-au legat cu gleznele la o rotă şi i-au pusu-i zăbale în rost. Şi l-au spîndzurat cu capul în gios, legîndu-i o piatră la grumadzi.

Şi, neînfrîngîndu-l cu aceastea, gîndi ighemonul să-nşeale pre Mavra, femeaia lui. Şi o măguliia să să podobască şi să slujască la idoli. Şi ea, neascultîndu-1, cc mai vîrtos ascultă de ce o îmvăță sîntul şi mărturisi naintea ighemonului că iaste creştină. Deci, îi rumpsără părul din cap şi-i tăiară deagetele şi o băgară într-apă fierbinte. Şi, neardzîndu-să, să gîndi ighemonul că nu-i fierbinte, ce-i reace apa în carea s-au băgat. / Şi porunci să-i pice de-acolo în mîna lui. larii sînta luînd cu mîna ei din căldare şi băgînd în mîna lui, i s-au jipuit piialea ighemonului. Drept-aceaea, i-au răstignit pre-amîndoi. Şi, trăind 9 dzîle spîndzurați, îmvăță unul pre-alalt înde eişi să rabde munci şi să sfătuia să nu să-nstreineadze. Şi aşea ş-deaderă sufletele lui Dumnădzău.

Dară spun cum dracul, venind în buiguială către sînta măceniță, încă fiind pre cruce, îi da un paos plin de miiare şi de lapte, îmbiind-o să-1 bea. Dară ea cu ruga l-au gonit. Şi iarăşi, cum o dusă la pîrîu curătoriu, cu ceale mainte vădzute mustăreațe, adecă laptele şi miiarea, şi îmbiind să bea. Iară ea dzîsă: "Nu voi bea dintr-însele, ce din paharul ce mi-au dires Hristos!". Şi aşea învincit dracul, să dusă de la dînsă. Şi, astătînd îngerul Domnului Dumnădzău, i să vedea sintei că o dusă în ceriu. Şi, luîndu-o de mînă şi-i arătă scaun şi veşmînt de podobă alb într-însul şi cunună. Şi-i dzîsă că: "Ție aceastea sînt

BftatO". Dc-acii. la mai nai. loc o dusă şi iarăşi îi arată alt scaun ş. ca mai Inimos vcşm.nt ş. cununa si-i d/îsa "Aceastea bărbatului tău s-au gâ.at dc i s-au dat în sortc. dara a locului difcrcnţie (.-arata că bărbatul tău mai vîrtos prilej dc spăsenie îţ fu!". Şi să face sărbătorea lor in sinta lor maceme, carea iaste decindc în lusliiiiiane.

înir-accastaşi d/î. harful sinţilor Diodor şi Rodopian Diaconul. Cam cra prin vremilc Im Dioclitian. Şi. pentru credinţa în llrislos. de ai săi orăşenni sudalmi multe şi bată. şi rane rabd.nd, in Alrodisiia Cariei, mai apoi de tote. tot dc aceiaşi împroşcaţi cu pietri, ale sale Im Dumnâdzâu deaderă sullctelc.

Pcntr-a lor svinlc nigi. Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte. Amen.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 4, sînta măceniţă Pclagliiia. Stîh:

în bou dc-aramă şi Pclagliiia arsă
La al ei mire. la llrislos, dc sîrg mearsă.

Aceasta cra din Turso, în vremilc lui Dioclitian împărat. Şi, audzînd dc credinţa in Domnul Hristos şi // ecreînd a şti aceaca carca-i. au visat pre episcopul botedzînd. Şi, slobodzîlă de la maică-sa, ca, vâdz Domne, să-ş margă la doică', iarâ ca mearsă la episcopul. Carele din dumnădzăiasca suflare pornit, au priimitu-o şi o au botedzat. Care lucru logodnicul ci, fiiul împăratului, deaca audzî şi cu totul iii patimă cădzînd dc dragoste, s-au umorît pre sine. Iară Dioclitian, desfirînd ficioară cu multe cazne şi a o depărta de la credinţa Domnului Hristos nepulînd, un bou de-aramă l-au îmfocat şi într-însul prc ficioră sîntă au băgat. în carele depreună firşeniia şi cununa mărturiei au dobîndit, că putu dc răsîpi sâmeţiia vrăjmaşului prin putearea crucii a mirelui ei Hristos, de feace izbîndă, vitejeaşte biruind. Şi aemu să vcsclcaştc camai adevărat, împreunîndu-să cu Sinţia sa, mirele ei cel camai drag, Fiiul lui Dumnădzău, viu ţiindu-şi îmbe feclii aprinse, măcenicească şi ficiorcască, în luminata şi nalta împărăţiic veacinică.

într-aceastaşi dzî, pomenirea preacuviosului părintele nostru Nichita Prezviterul şi egumen mănăstirii Michidici.

Acesta svînt Nichita, dorind verguriia" şi ţînearea, să sălăşlui în munţi, la mijlocul sosînd a tuturor bunătăţilor. Şi să hrăni în cetăţile liniştii şi, suind dimbe părţi, sosî la cereasca petreacere. Şi cu cuvîntul dumnădzăiesc iconom s-arătă şi crcdzut tăinuitoriu. Drept-aceaea, şi ca un sinţit preut a sinţită turmă fu mai marc. Şi gonit de la turmă de iconoboreţi, cu izgnanii cumplite, şi mai amară fu supărat. Şi bunul viteaz nemişeîndu-să de la credinţă, ca un vîrtucios hîrăţ întrarmat, totă la suflet stricătore înşălăciunc a bogoborcţilor au defăimat. Dc unde şi-ndoite fecliile aprindzînd, a mărturiei şi a poslnicici. îndoite şi cununile din mîna Domnului au dobîndit.

într-aceastaşi dzî, pomenirea cuvios părintele nostru loan Prezviterul de lavra bătrînă.

Acesta, din tinere unghi, cu dumnădzăiasca dragoste săgetat, la Dumnădzău s-au lipit. Şi, părăsind hrană desfătată şi petreacerea boierosă şi luminată şi streinîndu-să de moşie şi de rudenii şi crucea rădicînd, veni în strein oraş şi necunoscut, pentru streinatul Domn şi în / streini născut. Şi cutricrînd Sintele Locuri, într-a fericitului Hariton veni stînă şi cumu-i bine către luptări dezbrăcîndu-să şi cum place la Dumnădzău împlînd tot fealiul de bunătate, către Domnul au purces.

într-aceastaşi dzî, preacuviosul părintele Ilarion, făcătoriul de minuni.

Acesta din tinereaţe crucea Domnului a umăr rădicînd, răstignitului stăpîn au urmat. Şi, patimile trupului supuindu-le Duhului, dar bogat de la Dumnădzău au dobîndit, a lecui tot fealiul de bolc şi a izgoni dracii. Că în strîmticea căsuţă pre sine închidzînd şi dinafară a totă gîlceava fiind şi cu nepătimirc luminîndu-să. dumnădzăiescul preuţesc dobîndi har. Şi pre mulţi ani în aspră petreacere răbdind şi de toţi mirat, că gîngăniilor conteniia ce strica la sămănături şi rană de smidă au oprit. Şi pămînt însătat cu ploi au udat. Şi cursorea pîrîului ca Elisei au despicat. Şi săcată mînă au tămăduit Şi orbului a vedea au dăruit şi a ologi şi fulgeraţi piciorele au îndireptat. Ş-alte multe feace minuni în slava adevăratului Dumnădzăul nostru! Şi aşea cinstitulu-ş suflet au dat la Dumnădzău.

Pentr-a lor sinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, **5,** svînta marc măceniţă Irina. Troparul:

"Mieluşeaoa Ta, Isuse, strigă în mare glas: «Tine mirele mieu dorind şi cereînd chinuiesc **î m 2 £** « x &" § mă-ngrop în botedzul Tău! Şi paţu pentru Tine ca să impăraţăsc cu Tine ş. monu pentru Tine, pentru ca pururea să vieţuiesc cu Tine. Şi ca o jărtvă neocită pnimeaşte-mâ carea cu dragoste m-am jărtvit Ţie»!".

Pcntr-a ci rugi, I lristoasc Dumnădzău, mînluiaşte sufletele nostre!

Şi conclacul, l'<UE 3, ***KttA\Ht:*** "Cu feteştile friinscţi, înpistrită ficioră, şi cu măceniceşt steme încununată, Irino, cu sîngele măcenici stropită, în mi- // nuni scripind, fulgcrînd a vindecărilor, cu bună credinţă dobîndişi plaşcă vilejască dc biruinţă a vitejiei talc!"

Aceasta era fiică sîngur născută lui Lichinic împărat şi maice-sa Lichinici, din cetatea Maghcdon, Pinelopi, întîi de părinţii ei numită. Şi, fiind ca la trup ghizdavă şi facşe şi cu rrimseaţele întrecînd vîrstnicilc ci, într-un stan dc piatră nalt petrecea. Care tatăl ci i-au zidit, cu 13 fetişore Irumose, multă şi nelipsită dc slujbă, avînd bogăţîic şi scaun şi masă şi sfeaştnic făcute tote cu aur. Şi era cînd o pusă acolo dc şease ani, dc Apelian, orccarc bătrîn, îmvăţată. Care l-au pus Lichinie a întră cătră dînsa.

Deci, vădzu în vis noptea porumbiţă venită, aducînd un frundzărel de măslin care l-au pus pre masă. Şi un vultur aducînd cunună de flori şi pre masă puind. Dc-acii, pre altă fereastră, un corb şi pusă un şearpe pre masă. Şi, dczmirîndu-să ea şi cugetînd ore ce pote hi că sămneadză aceale ce vădzu, bătrînul Apelian i-au dezlegat visul, dzîcînd: "Porumbiţa iaste nevoinţa îmvăţăturii gîndului ei, iară frundzărelul de măslin, peceate lucrurilor şi deşchisătură botedzului, iară vulturul, împărat pasărilor fiind, cu cununa îi însămna biruinţa într-aleascle ei bunuri. Iară corbul cu şearpele scîrba şi mişălătate arăta. Şi cu totul i-au dezlegat şi i-au tîlcuit şi lupta mărturiii i-au arătat. Carea pentru Hristos vrea să obîrşască. Dc-acii, alalte slăvite tote de rîndul ei spune-să-va, că numele ei, spun, că-i numit de îngerul, în loc de Pinelopi, Irina. Şi de la dînsul fu îmvăţată de rîndul Domnului Hristos şi cum câ vor fi spăsîţi pentru dînsa multe de suflete întunearece şi cum îi va veni ei ucenicul lui Pavel sîntului apostol Timothei, de o va botedză.

Aceastea dară făcîndu-să, a tatălui său zdrobind idoli, i-au lepădat gios. Şi fu întîi pusă la strînsore de al ei tată, carele să o calce caii au poroncit. Din carii unul, în loc ce-i vrea face ceva rău, s-au răpedzît asupra tătîne-său şi l-au trîntit gios de i-au zdrobit mîna cea direapta şi l-au umorît. Şi cu glas de om pre sînta fericind, îndată ea s-au dezlegat din legături. Şi, rugată de nărod, învisă pre tatăl ei cu / ruga. Carele cu trei mii de bărbaţi şi cu a sa femeaie credzu în Mîntuitoriul Hristos şi să botedză.

Şi, lăsîndu-şi împărăţîia, la turnul ce-ş făcusă hiicei sale au petrecutu-şi viaţa. Şi, luînd a lui împărăţîie Sedcchie, iarăşi sînta să jărtvască idolilor fu silită. Şi, nepleeîndu-să, în gropă adîncă cu capul în gios fu aruncată, în care veninate gîngănii, tot fealiul, era. Şi, acolo trăind nevătămată şi trecînd patro dzîle, scosă, îi hiresluirâ piciorele şi iarăş de îngerul fu sănătoşată. De-acii, la rota fu legată. Şi, oprindu-să apa carea pomiia rota, sînta rămasă nevătămată. Şi, pentr-aceasta minune, credzură lui Hristos opt mii de suflete a cuvîntăreţi.

Şi, Sedecbie scoţîndu-să, scăpîndu-să de împărăţîie, Savorie, hiiu-său, asupra celora ce l-au scos oştindu-să, tîmpinîndu-1 naintea cetăţii sînta Irina pre însul şi totă oştea acea cu dînsul i-au orbit cu ruga şi cu nevedeare i-au lovit. Şi iarăşi cu ruga a vedea au făcut. Deci, fu găvozdită la glezne cu pirone şi un sac plin dc arină i-au încărcat şi trei mile o lungară în gonă. Iară pămîntul desfăcîndu-să şi în pînteccle său pre slugile tiranului şi din necredincioşi înghiţind bărbaţi, dzeace mii. Credzură în Hristos alţi treidzăci de mii de bărbaţi şi încă ţîindu-să tiranul în necredinţă, venind, lovi, de ucisă îngerul 5 mii. Şi rămîind slobodă sînta şi îmblînd prin cetate, multe preaslăvite faceri să lucra de la sinţia sa. Şi venind la turnul unde era tatăl ei cu Timothei Prezviterul. cinci întunearece de suflete venite la îmvăţălura ei, lui Hristos le-au închinat (botedzîndu-le) şi cu dînse, cei puşi de straje la tum bărbaţi, treidzăci şi trei. Iară în cetatea Callinicul, unde era Numerian împărat sosînd şi naintea feaţii lui astînd şi pre Hristos Dumnădzău mărturisind, în trei boi dc aramă fu băgată, dintr-unul într-altul şi-ntr-al treile mutîndu-o şi cel al treia bou preaslăvit purcedzînd şi îmblînd în care era sînta. De-acii, crepînd şi ieşind sînta nearsă, veniră cătră Domnul Hristos, de credzură, ca la dzeace întunearece.

De-acii, împăratul schimbînd viaţa şi murind, porunci eparhului să nu o treacă, ce să o căznească. Carele şi cu fier legîndu-o şi băgîndu-o în focare, rămasă nebetejită, îngerul lui Dumnădzău focul stîngînd şi depregiur dînsa legături rumpînd, // atîta cît s-au prea mirat şi eparhul cu cei ce era cu sine, de credzură şi veniră la Hristos Domnul nostru. Şi, ieşind veastea ei, Savorie, împăratul perşilor, să-i taie capul îmvăţă. Şi, făcînd aşea şi în mormînt culcată şi iarăşi de îngerul fu învisă, fericindu-o îngerul de cealea ce pentru Hristos s-au nevoit şi pre ceia cc credzură pentru sinţia ei şi pre ceia carii vor pomeni-o pre sinţia ei într-aii cei viitori. Iară, după tăiarea cu sabie şi din morţi înviere, spun, cu stîlpare de măslin a mînă avînd, au întrat amiadzădzi, de s-au arătat împăratului. Şi el credzînd în Isus Hristos şi botedzîndu-sâ de Timothei Prezviterul cu mulţîme de dzăci de mii multe.

Dc acii sînta mearsă la cetatea ci Mnghcdon. la părin|ii ci. Deci prc tatăl amu răpăosat lăcrăma si să împreună'cu maică-sa Şi. luîndu-o sus miorul, o dusă în Kfcs dc petrecu acolo, făcînd multe minuni si-, adevărat grăită, tocma cu apostolii. Şi. după aceaea. sosî la Apclian cc .-l puscosc dascăl la sima Scriptură tatăl ci. la tumul cel de piatră. Şi svînta. adunînd prc cei în Efcs ş. numai şeaseomeni luînd şi ,a- Apcllian venind la racla nouă în carea încă nime n-au fost îngropat, într-aceaea au adormit, poruncind pînă în patro dzîle nime să nu-i misec piatra de deasupra, cârca o pusa Apcllian Dascălul. Şi trecînd două dzîle. s-au aflai piatra rădicata şi trupul sintei. Deci aceastea dc prc gînduri omeneşti, cîndai s-a părea unora nccrcdzut. Dară lui Dumnădzău i să pote ccalca ce nu să pol la omeni!

l-ost-au în dzîlele lui Constantin împărat. 5815 era vălcatul.

într-aceastaşi dzî. stradaniia, vitejiia sinţilor măcenici Neofit, Gaie şi Gaian. Şi să face săbonil lor în cinstita şi sînta Besearica a sinţilor slăviţi şi dc minuni făcători fără arginţi Cozma şi Damian. Ce iasle în a lui Darie. .

într-aceastaşi dzî, obnovleniia Besearicii preasintei Dumnădzău-Nascatorci ce iaste in a lui Ciur.

Pentr-a lor sinte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 6, svîntul dirept şi mult-stradalnic Iov. /

Iov era din oraşul Avsitida, din hotarălc idumeieşti din Araviia, din fiii lui Isav, nepotul lui Avraam. Atîta cîi cra al cinec dc la Avraam, tată-său îl chema Zaret, maică-saVosorra. Era-i întîi numele lovav ş-au proroccstvuit 45 de ai. Apucat-au nainte de venirea Domnului Isus Hristos 1925. Prc acesta l-au ispitit dracul, mărturisii dc Hristos dirept şi fară prihană. Şi, întrecînd pre toţi de pre pâmînt şi despoindu-l din tolă avearea lui şi ticăloşindu-l cu straşnice şi nemîngîiate rane, fugi ruşinat. Şi, aşea arătîndu-să direptul Iov ne-nduplecat şi nemişcat în loviturile năpăştilor, pre acesta l-au strigat de sus Dumnădzău la obîrşitul vitejielor lui. Şi i-au întors îndoit tote cîte i să luasă, precum vedereadză şi istoriia lui pre-amănunt. Ş-au trăit după rană 170 de ani, de-au împlut totă viaţa sa 248 de ani şi s-au săvîrşit.

într-aceastaşi dzî, sîntul Coint, făcătoriul de minuni. Şi sîntul Troadie şi Adormirea sinţilor Andronic şi Athanasiia.

într-aceastaş dzî, sîntul Thcodorit dc Antiohiia.

într-aceastaşi dzî, vitejiia strădaniei sîntului OUTH©AV*HKh Theodot, episcopul Chiriniei de Chipru.

Acesta cra în dzîlele lui Lichinic şi Savin Ighemonul. Naintea căruia astătînd, fu bătut cu vine dc bou. dc-acii, fu spîndzurat şi strujit carnea şi culcat pre pat de fier înfocat; de-acii, aruncat în temniţă. Şi rumpîndu-să gona dc pc creştini cu porunca Marelui împărat Constantin sîntul, fu slobodzît dc la-nchisore, aşea cum cra muncit. Şi trăi 2 ani şi să pristăvi Ia Dumnădzău, în slava şi hfala Sinţiii sale, slăvindu-l Dumnădzău.

Pcntr-a lor sinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 7, prăznuim pomenirea ce s-au ivit pre ceriu sămnul cinstitei crucii la Constantic împărat, fiiul Marelui Constantin, şi patriarhul Chirii de Ierusalim. //

în dzua Piatdcscatniţii, în maic, în 7, în 3 ceas de dzuă s-au ivit cinstita Cruce şi viaţă-făcătorc. luminată, prăvindu-o tot nărodul deasupra svintei Golgotha, întinsă pînă la sîntul muntele Eleonului, la loc dc unde s-au răstignit Domnul Hristos, pînă unde s-au nălţat în ceriu. Carea sîntă Cruce cu strălucorca ei au acoperit radzele sorelui şi curcubău pregiur cruce ca o cunună. Pentru carea alergară la sînta besearica totă vîrstă a bătrîni şi tineri şi sugarii prunci, de deaderă slavă şi mulţamita lui Dumnădzău, cu nemăsurată bucurie şi cu fierbinte umilenie, pentru preaslăvită vedeare Şi-ntr-acclaş ceas s-au arătat şi-mpăratului într-acelaşi chip, spune hronigraful, în Ţarigrad.

Intr-aceastaş dzî sîntul măcenic Acachie.

Acesta cra în vreamea împăratului Maximian, capadocan de rudă, din numărul marturionilor. Şi. aducindu-l naintea cneajului Fimi, mărturisi numele sînt a Domnului Hristos. Şi, muncindu-1 mult cZT.V* CnMJ ViVi T- T '"aU 3dUS Şi CU alţi ^ în Constantinopol. Şi, croindu-l cu bi in s n,^, /" S 8 bO'annF,,achil,ian - Carele Ponmci de-i tăiară capul. Şi să face săborul lui in sinta lui măcenicie carea iaste în Pashalo.

într-aceastaş dzî, nevoinţă sîntului măcenic Codrat şi celor cu dînsul.

Acesta era din Nicomidiia, în vreamea lui Dcchic ş-a lui Ualerian. Şi, pentru credinţa în llristos, prins cu alţi mulţi dc clini şi daţi prc mîna anthipatului sau podstarostclui oraşului. Şi, mărturisind cu-ndrăznire prc Domnul llristos, Iu lins în gios şi bătut cu uscate vine de bou. Şi-mplînd pămîntul dc sînge, l-au dat în legături, la temniţă. Şi, adus dc antipathul la Nichea, fu muncit iarăşi. Şi, prăvind prc orecarii ce era cu sine şi vrea să jărtvască de frica muncilor, li-au adus aminte frica lui Dumnădzău şi i-au înlărilu-i. Prc carii i-au ars anthipatul.

Iară sîntul Codrat, întrînd în capiştea idolilor, au sfărîmat toate trupurile / ceale cioplite idoleşti cc era într-nsă. Drept-aceaea, fu spîndzurat şi rujdit; şi-n sac băgat şi bătut cu vine de bou. Atunce Satornic şi Rufin credzură în Domnul Hristos. Şi spîndzuraţi, fură strujiţi şi le tăiară capetele. Şi, dueîndu-să anthipatul la Apolonida, trăgînd şi pre sînlul, mesteca more cu oţăt; turna preste ranele lui şi-l freca cu lîrsinc; şi-l arsă şi la coste cu fiiare înfocate. Şi, trecînd Orrindacul şi sosînd la Ermupol, purta şi pre svîntul într-un car, că nu putea mearge. Şi, acolo, întindzîndu-1 prc grătariu îmfocat, turna dcasupră-i undelemn şi smolă. De-acii, îi tăiară sîntul cap. Şi aşca ş-au împlutu-şi mărturiia. luînd cununa izbîndci la Domnul Hristos.

într-aceastaşi dzî, pomenirea preacuvios părintele nostru şi ispoveadnic loan Psihaitul.

Acesta fericit, din pruncie închipuind obiceaiele sinţilor loan Crăstitel şi Ilie, slolind viaţa sa cu aspră petreacere, au biruit războiele dimonilor vitejeaşte, curăţînd sufletul său cu şirlăurile lacrămilor şi rugind Dumnădzău cu stări totă noptea. Şi, vărsînd udeale de lacrămi, au săcat pîraole creaselor, închinîndu-să sintei iconei Domnului Hristos. Şi, răstumînd a necuraţilor sfaturi, s-au făcut mare hrabor, răbdînd vitejeaşte a izgnanii amară şi temniţe. Şi, agiutînd legii şi îmvăţăturilor părinteşti, au călcat leagea, porunca împărătească. Drept-aceaea, nevoindu-să tare cu dc-a tocma luptă a sinţilor, au dobîndit tocma şi cunună, lecuind trupurile şi sufletele lîngedzîlor, cace c-au dobîndit de la Dumnădzău harul minunelor.

într-aceastaşi dzî, sîntul măcenic Maxim.

Acesta fericit, strigînd cu-ndrăznire şi cu sfobodnicie prc Domnul Hristos şi trăgînd de mînă pre mulţi călră credinţa cea bună şi suferind multe cazne, apoi de tolc înproşcat cu pietri şi, precum Ştefan sîntul întîiul măcenic, cununat călră Domnul au purces.

Pentr-a lor sinle rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, ÎN 8, svîntul slăvit // apostol evanghelist şi la piept lui Hristos iubit 438r
şi deaveslvănic loan Bogoslov, a de strînsul sintei pulberii ce iase din sîntul mormîntul lui, ce-i dzîc "mannă".

întru **tot** bunul Dumnădzău şi iubitoriu dc om Domnul nostru nu numai ce-au spodobit împărăţîiei ceriului şi veacinicilor bunuri, pre carii pentru Sinţia sa s-au nevoit cu osîrdie sinţii săi ucenici şi apostoli, proroci şi măcenici şi pre ceia ce au bine-plăcut, ce încă au şi străluminat cu multe minuni şi locurile pre unde ei au luminat şi s-au îngropat, arătîndu-le pline de darure. Că şi mormîntul în care să-ngropasă marele apostol şi evanghelist loan, cînd vru să să mute, să să pristăvască, în toţi ani izvoreaşte şi izbucneaşte afară, fără veaste, în a opta dzî a lui mai, din meliţatul Sîntului Duh, prav, pulbere sîntă. Carea, preste nume, o număsc lăcuitorii "mannă". Şi aceasta culegîndu-o ceia ce vin acolo, o trebăluiesc de izbăvire a tote patime, de liac sufletelor şi sănătate trupurilor, slăvind pre Dumnădzău şi pre a Sinţiii sale ogodnic loan cinstind.

Din a lui Sofronic:

Trebuie a şti că tatăl lui Bogoslov era Zevedeu, iară maica Salomi, fiica lui Iosif, logodnicul Preacistii Dumnădzău-Născătorei. Că Iosif avea 4 feţi: lacov, Simeon, Iuda, Iosif şi 3 feate: Esthir, Martha şi Salomi. Carea era muiare lui Zevedeu, maică lui loan Bogoslov. Deci, Domnul nostru Isus Hristos era unchiu lui loan, ca cum ar hi frate Salomiei, featii lui Iosif. Şi numai pre Petr au botedzat Hristos cu mînule sale, Petr pre Andrei, Andrei prc lacov şi pre loan, iară loan şi cu lacov pre alţi apostoli. (Acesta botedz, cum să vede, au fost mainte de îmviere. Iară după îmviere le fu sinţilor apostoli botedz cum scrie la *Deaanie, rAiEA* l, vers 6, şi TA48 2.). Şi, cînd fugiră toţi, iară loan iubitul s-au aflat de faţă la datul Domnului Hristos şi la răstignire. Ş-au venit şi la mormînt cu Petr. Ş-au luat şi pre Sinţia sa Maica lui Dumnădzău la sine, ca un fiiu. Avu trei maice pre pămînt: întîie pre Salomi din carea s-au născut, a doa că fu fiiu tunetului, a treia Preacista Dumnădzău-Născătorea, precum i s-au dzîs de Domnul: "Iaca, maică-ta!". Ş-au botedzat pre sînta Dumnădzău-Născă- / torea Petr şi loan. (Aceasta-i pentru să sinţască Sînlul Botedz pentru rodul omenesc ca şi iubit Fiiul ei). Şi era cu Sinţia ei loan Bogoslov pînă la Adormirea Sinţiii sale.

Apoi **au** venit la Efes **ş-au** răsturnat gios cu ruga sa capiştea cea mare a Artemidei, carea era minunarăm totă lumea, de mare Ş-au izbăvit de la-nşeliciune 40 de-ntunearece bărbat, şi femei ce slujiia Artemidei şi i-au adusu-i la lumină. Şi sâ numeaşte Livaton muntele in carele stă beseanca suitului loan Bogoslov ş. despre apus dzace sîntul apostol Timothei. Aflăm în hromgraf împărăteasa lui lustinian împărat ce-**au** fleut sinta Sofie, au făcut şi ea Besearica Sinţilor Apostoli minunată ş-au **adus** de-**au** pus sintele moştii a sinţ apostoli Andrei, Luca şi Timothei.

lari Mariia Magdalina şi cei 7 otroci sînt în muntele ce să apropie, de sa chiama Hihon. Iară sinta Ermioni. fiică fiind lui Filip, unul din 7 diaconi, una fiind din 4 a lui fiice prorocite, dzace la acel munte de-aprope şi Adauct Micenicul şi hiică-sa, Callisteni, şi alţi măcenici ce au fost episcopi: Ariston. Tirannos şi Aristovul şi Pavel. cetâţanul pustiei. Şi să face săborul lui în cinstita apostoliia lui, ceaea ce iaste in Evdomo.

într-aceastaşi dzi. preacuviosul părintele nostru Arsenie cel Mare.

Acesta **era din cetatea cea mare** a Rîmului, născut, crescut Din pruncie ferit curat lui Dumnidzia vas şi plin de tote bunătăţi şi de-nţălepciune dumnădzăiasca şi omenească. Deci, s-au hirotonit şi diacon. Şi. atunci, chivernisind împărâţîia romanilor marele Theodosie şi puind mare nevoinţă. cererod om duhovnicesc şi cuvîntăreţ, ca să dea procopsială, să-ş înveaţe cuconii la imvăţături şi. mai vîrtos, la acealea cu carile să-ndulceaşte Dumnâdzâu. Şi, oblicind de-acesta, scrie la împăratul Graţian şi la papa Innoţentie şi abiia putu de dobîndi ce pofti. Deci, dueîndu-să de la Rîm, **Arsenie sosi** la **Ţarigrad** şi astătu naintea lui Theodosie. Deci îl vădzu la faţă cinsteş şi la flore şi ciutamra cu tocmala, smerit gîndul şi podobit cu de tote bunătăţi şi-mplîndu-să de multă bucurie şi menii **dulce** Şi // de-acii il cinstiia ca pre părintele său şi-I iubiia ca pre un didascal. Iară senatul, **adecă boiarii** sfatului, îl vedea ca un odor mare, mirindu-să. Dară el, urind slava omenească, socotind **ca** gunoiele şi dorind călugăreasca viaţă, în tote dzîle ruga Dumnădzău să-i pliniască cearerea lui. Şi-**odată** audzî glas dumnadzăiesc care îi grăia: "Arsenie, fugi de omeni şi spăsî-te-vei!". Şi el ncmtirdziind. **ce,** schrmbmdu-şi îmbrăcăminte le, sosi la Alexandriia Şi să tunsă de mearsă la schit, **dmdu**-si **la totă** petrecaniia cea aspră şi ticăloşiia. Şi, rugînd Dumnădzău, iarăş fu glas dumnadzăiesc **citri** dinsui: "Arsenie, fugi, taci. alinteadză-te şi te spăseaşte.'".

Prc acesu întrebă dănăoră papa de Alexandriia, Theofil, suind cu alţîi la dînsul: "Spune-ne, o, **pariate,** cuvînt de folosinţă!". Şi **el** dzîsă: "Dară, deaca l-oi spune, ţînea-l-vii?!". Şi el dzîsă: "Aşea adevărat.". Şi dzîsi: **"Unde** şi-ş veţ audzî pre Arsenie nu vă apropiareţi acolo!". Spun de acest sînt că **avea** o pmdzături **de pir** in **sin,** în carea-ş sprijiniia lacrimile şi era cinsteş la stat, cu totul cărunt, uscat şi **lung.** săvai că era puţinei gîrbov de bătrineţe; şi-i era barba pînă Ia pîntece, chipul era-i ca de înger, **ca** lacov. Drept-aceaea, nkxş vrea să să vadză la n im ere de faţă. Preveghea muh, stînd dirept la rugă şi **ne**-ncujbmd nke leac genunchile. Şi, dintr-apusul sorelui, sta cu faţa spre răsărit pînă răsăriia de-l lovita soreie in **faţă,** eh sorele il slobodziia de la statul privegherii nopţii.

Drept-aceasu, cu vărsăturile lacrimilor au stins stricătorea la suflet înfocare. Şi, cînd fu să să **pristfvască de la** trup, sosind la adînci bătrineaţe, că era lîngă o sută de ai, îl întrebară ucinicii lui unde **şi** cum si **cade să**-l astroce. **El** le dzîsă. "Dară nu ştiţi să puneţi o fune în piciore-mi şi să mă rădicaţi în **arate,** si mi slobodzîţi in rîpă?!". Şi iarăşi le dzîsă: "Vedeţi, vedeţ cîtă frică mă află!" şi vărsa **lacrami** fierbinţ. Şi să mirară ucinicii lui dzîcînd: "Vai de noi, părinte, dară şi tu te temi de morte!". **El** raspunsi: "Frica **aceasta** n-au mai lipsit de la mine den ceasul ce m-am călugărit!". Şi-ndată ş-au dat **mfletnl fericit** în **pace,** la Dumnădzău.

Din catocherini a părintelui Agapie:

(Avea in sin o **pindzituri de** rasă svîntul Arsenie de-ş ştergea / lacrimile cu dînsa, să nu pice pe **carte ee-ş cetna.) Pre acesu** vădzînd odănăori awa Pimin, ce mearsese la chiliia lui, să-l vadză. ŞHau^**eahe** ce **i-au dzîs,** dzlsu-i-au ş-aceasU: "Ferice de tine, Arsenie, şi adevăr ferice! C-ai plîns «•aemnş « **ceasta lume. pentr**-aceaea nu vei piînge nice leac în ceaea lume, ce te vei bucura **l»»ea. ipua** ci ş-**acesu cuvînt i**-au dzîsu-i şi patriarhul de Alexandriia, Theofil, dzîcînd: "Ferice de **nne,** Anwue, **c-aj ţjmit minte ceasul** morţii **totdeauna!".**

^ J ^ y ^ r ^ . " " 8 MarCO: bine_i 53 omul la chilie nice o
aauîP P'* unul « «ea puţîneale mănunte veardze şi le-au
2 £ 1 ^ \ ^ L Dart trebuie unul ca acela să aibă către avut şi
pumm ^ i , ^ ^ ^ areaVUtUlmai * * * * * CCak ^

Strîngîndu-să dănăoră pre obiceai săborul săhastrilor la schit, îl rugară să Ic spuie de folos sufletului cuvînt. Şi posluşind sîntul, le dzîsâ: "Fraţi şi părinţi, cine să apucă să facă un lucru **sâ** cade să-1 facă cu chibzuială şi cu socoteală. Că pricina carea ne feace de fugim de lume iaste pentru **să** ne spăsîm sufletul! Deci trebuie să nevoim să curăţim sufletul cu multă nevoinţa, că patimile sufletului sînt mai cu nelesne a le îndirepta decît ale trupului! Că sînt mulţi de-au arătat în ceale trupeşti bunătate şi văzdrăjanie cu posturi şi bdenii şi cu de altă grea petreacere! Iară pentru să-ş curăţască sufletul şi gîndul de spurcate şi pîngărite gînduri, nu pun nice leac nevoinţa! Ce nebunie la unii, că să depărteadză şi fug de curvii şi de mărsăcăciuni numai, iară de Ia ceale mai ascunse patime nu să ţin să să oprească, adecă rîhnă de binele altuia, iubirea slăvii, iubirea banilor, nebăgarea samă pre amil şi trufiia, carea-i dc tote păcate mai rea! Unii ca aceştia giumătate-s necuraţi sau, să dzîc mai bine, cea mai multă parte şi mai adevărată, că-ş samănă cu idolii ce-s denafară de aur şi de-argint, de scripăsc, iară din nontru-s plini de necurăţîie. Drept-aceaea, de-aceaste ascunse patimi şi nevederate să nevoim! să ne curăţăm mai bine!". Ş-altele-mvăţături scumpe pentru lungime am lăsat. //)

într-aceastaşi dzî, cuvînt din Pateric.

Dzîsă awa Athanasie: "Bogate ori, dzîc unii din voi, dară aemu unde-i gonenie şi tiranie?! Iată-ţ-ii munceaşte-te cu ştiinţa, mori păcatului, umorîţ mădulările peminteşti, că măcenicii să lupta cu împăraţii şi cu domnii! Ai şi tu puindu-ţî-să împrotivă pre diavol, împăratul păcatului, şi domnii pre dimonU Că aşea era orecînd Ia aceaea capiştile jărtvistile şi pîngărita slujbă idolească, mincinosul cumir! înţăleage şi bagă-ţ la minte să-nţălegi că şi astădzi iaste capişte şi jertvişte şi mincinosul cumir în suflet cu gîndul! Capişte, nesăturata lăcomie, jărtvişte, mîrseaielor pohte, iară idolul, duhul învierbădzărilor! Că cela ce slujeaşte curviei şi să zăbăveaşte pregiur înfierbădzări să leapădă de Isus Hristos şi idolului să închină! Că are în sine idolul Afroditei, trupasca pîngăriciosa înfierbâdzare! larăşile cine-i biruit cu mîniia şi nu taie de la sine acel chip turbat să leapădă de Isus Hristos blîndul şi smeritul şi are în sine pre Arris, adecă pre Mars, că-l biruiaşte mîniia, sămn de turbat. Amil iubrtoriu de argint şi iubitoriu de mîrseiuri de dulceţi, de-ş încuie inema şi o lăcătuiaşte de către frate, nemihiind pre de-apropele. Acela de Isus Hristos milostivul să leapădă şi slujeaşte idolilor, că are în sine idol pre Ermi, adecă Mercurius şi să-nchină mai vîrtos Faptei decît Tvoreţului, că rădăcina tuturor realelor iaste srebroliubiia! Şi de te vei opri dintr-aceastea şi te vei feri de aceaste turbate chinuri, vei călca idoKi aşea şi păgînătatea şi te vei face măcenic, mărturisind mărturiia cea bună, idolii de lemn ciopliţi şi de piatră şi vărsaţi de aramă şi de argint, cei "vărsaţi", greceaşte roHKTi, lătineaşte K0H4>OT!ME, cei "săpaţi" , greceaşte r7WnT4, CX&VTTHiUl, *H3BAMA* HCTtS KAf1W. Cumir era "idol cu frîmseaţe femeiască", xoanon "trebişte, împărătesc chip cioplit", agalma, "cumir femeiesc", capişte "idol mîncăcios", cum era Vil de mînca mult, caută-l la Daniil, rit* 14."

ÎNTR-ACEASTA **LUNĂ,** în 9, stradaniia / sîntului slăvit proroc Isaiia.

Acesta era mare între proroci şi cu mare glas şi din Ierusalim. Şi muri sinţia sa hinstuindu-l cu hiristeul de Manassie împărat, fiiul lui Ezechie. Şi fu băgat supt stăjarul lui AroiL, aprope de îmbletele apelor, carile le-au stricat împăratul Ezechiia, afundîndu-le. Şi Dumnădzău feace sămnu lui Siloam pentr-acest proroc, că, mainte pînă a nu muri, leşinînd. să rugă şi-l ascultă. Şi i-au trimis Dumnădzău, de-acii, apă vie. Drept-aceasta s-au numit Siloam, carea să tîlcuiaşte "trimisă". Şi, în vreamea Iui Iezechie, mainte, pînă a nu face puţurile şi fîntînile rimnicele pentru ruga IsaieL ieşi puţînea apă, cînd era oraşul închis de oste, să nu piiaie oraşul de seate, că-ntreba pizmaşii de unde avură apă de bea şi-ngrădiră oraşul de-l închisără. Şi străjuia Siloamul. Deci. cînd veniia iudeii cu Isaiia, îndată izbucniia apa. Drept-aceaea şi pînă astădzi de pripă izbucneaşte, şi în ceasul în care mergea prorocul cu iudeii pentru să să arate taina, de vreame că s-au făcut aceasta cu ruga lui Isaiia, pentru pomenirea hii.

Şi poporul, nărodul, I-au îngropat cu osîrdie şi cu cinste lîngă Siiuam, pentru s-aibă şi apoi, după morte-i, prin ruga Iui, dulceaţa apei. Şi iaste mormîntul lui aprope de mormîntul împăraţilor, din dosul mormîntului popilor, spre partea ce dă spre-amiadzădz, că Solomon au făcut mormăiturile lui David, scriindu-Ie spre răsăritul Sionului. Carea are intratul de la Gavaon departe de oraş 20 de stadii. Ş-au făcut şuvăitură tocmită, carea are întrat neştiut la mulţi. Şi pînă astădzi nu să cunoşte la popi şi la toţi omenii.

Acolo ş-avea împăratul aurul ce-i veniia de la Ethiopiia şi mirosealele ceale scumpe. Şi, de vreame ce împăratul Ezechiia au arătat taina lui David ş-a lui Solomon vavileanilor, de spurcară osele părinţilor lui, drept-aceaea, blăstămă Dumnădzău să fie supt serbie sămînţa lui pizmaşilor lui. Şi l-au făcutu-1 şi fără roda din dzua aceaea. Şi să face săborul lui în prorocestviia lui ce-i aprope de sîntul măcenic Lavrentie.

într-aceastaşi dzî, sîntul măcenic Hristofor şi cu cei cu sine. //

N-a patra an n-mpărâțiici lui Dechie, avea multă turbitură asupra creştinilor piigînăcioşn boiari că scrisă la toți porunci fănî-lcagcşi-nvățături strîmbe. să Tacă sîlâ credincioşilor lui llristos, să manîncc dc jârtvitclc idolilor, bucale spurcate cu sînge dc jArtviş.ile dracilor Şiciţ nu priimiia a sa lepăda dc Domnul llrislos să lc dea munci şi cazne şi să-i ...noră fără nulft. Deci, toţ. prmţipii şi ighemonii şi boiarii cetăților siliia să să arate la-mpăratul ascultoi. Şi avea mare voln.ee paginii, mra creştinii supărate izgnanii.

fntr-accalea dzîle. cum să bătea un voievod n-mpâratulu. cu neşte limbi, s-au timplnt un căpc.ne cc mânîncă omeni la război. Şi l-au prins voievodul. Dară căpcînul era din fire înțălept şi cu gîndul la cuvîntul lui Dumnădzău. Şi, prăvind pre păgîni cum căznesc în tote dzîle prc creştini cu fealiuri de munci să mîhniia şi-i era mila ca un milos ce era. Dară, neputînd grăi omeneaşte. să-mfrunteadzc pre pagini! să deade în laturi dc la oraş. Şi. cădzînd In pămînt feace rugă, dzîcînd cu gîndul: "Doamne Dumnndzău tot-pulcamicc, ascultă-m smereniii şi-ţ arată mila prc smereniia mea! Dcşchide-mi rostul şi-m dă a grâi sâ poci îmfrunta pre muncitoriul!". Şi. aşca rugîndu-să, i să arătă îngerul lui Dumnădzău în chip luminat Şi-i dzîsă: "Audzîtu-ţî-s-au ruga, Reprevc, (câ aşea-l chema întîi)! Scolâ-te să-ţ iai dar dc la IXwnnul!" Şi sculîndu-să, s-nu atins la budzele lui îngerul şi i-au suflat în gură. Şi-ndală mearse în cetate şi. vădzînd creştinii muncit, îl duru la inemă, cum vrea păţî sîngur ranele. Şi dzîsă cătră clini: "O. voi trăgători de-ntuncarce şi dc totă fără-lcagca plini, nu vă-i destul că v-aţ dat sufletele lui satan, dară încă siliţi şi pre noi carii nc teamem dc Dumnădzău şi nc trageţ să perim cu voi! Eu sînt creştin şi nu-m trebuie a mă-nchina la dumnădzâi mincinoşi şi spurcături fără treabă!". Aceastea sîntul dzîcînd, l-au lovit preste gurii o slugă, tîmplîndu-să aprope şi Vahtie. Iară fericitul feace cu blîndeaţe: "De Spăsîtoriul mieu Hristos sînt legat şi pentr-accaea nu-ţ fac certarea ce ţî să cade. Dară de m-oi mîniia, n-a putea să mâ înfrîngă totă împărăţiia vostrii!".

Şi mărgînd Vahtie in cetate la-mpă- / râtul, dc-i spusă cum: "în ceaste dzîle cînd căzniiam prc porunca ta creştinii s-au ivit un groznic ghigant, uriiaş tînăr, iară chipul groznic şi sireap la căutătură, colţii ieşind ca la gligan şi capul ca de cîine şi cu totul grozliv, cît nu-l poci spune. Carele suduia dumnădzăii tăi şi împărăţîia ta. Şi i-am datu-i o palmă. Dară el sâ laudă că nu să teame dc lotâ impârâţîia ta, cîndai sâ nu hic ascultat Dumnădzăul creştinilor ruga lor şi le-au trimis lor dc-agiuloriu!". Şi-i dzîsâ cu mînie împăratul: "Dară tu eşti îndrăcit şi pentr-acea ţ-au pârul **aşea.** nebunulc!". Aşca dzîsâ şi-ndală trimisă 200 dc ostaşi, dzîcînd: "Păsaţi de mi-**l** aduceţi legat! Iară de s-a vîrgoli, lăiaţî-l dc-i aduceţi capul, să-1 vădz dc groznic cum îm spune acest fricos!".

Iară fericitul Reprev mearsă la besearică la creştini şi, şedzînd denafară de uşe, înfipsă toiagul îm pămînt. Şi, puind capul la pămînt, să rugă aşea: "Doamne Dumnădzău tot-putearnice şi (ot-ţiitoriulc. Acel cc pre heruvimi te odihneşti şi dc serafimi tc slăveşti şi de toţi sinţii **tăi** lăudat, audzî-mi nedcstoinicului astădzi şi să înfrundzască cest toiag al mieu ca a **lui** Aaron sîntului tău proroc. ca să să vadză pre mine multă bunătatea Ta, ca să fiu la mărturiia Ta mai cu osîrdie nevoitoriu, să Tc slâvăsc pre Tatăl şi Fiiul şi Sîntul Duh în veaci! Amin .". Aceastea deaca sâ rugă, îndată, o, minunea Ta!, toiagul au înfrundzît. Deci, vădzînd minune ca aceasta, **s**-au întărit mai bine **şi** iarăşi **să** ruga, mulţămind lui Dumnădzău.

Şi sosiră ostaşii împăratului în ceasul ce făcea rugă la besearică. Şi să spăriarâ **cît îl** zăriră de departe. Şi nu cutedza sâ să apropie. Iară unul mai îndrăzneţ feace : "Ce ne teamem de un om fără arme. gol?!". Şi apropiindu-sâ, l-întrebară de unde-i şi pentru cc plînge aşea cu jeale. Iară sîntul **cu** smerit grai răspunsă: "Plîng pentru omenii cei fără-minte, ce lăsară pre adevăratul Dumnădzău de **sâ**-nch.**nă** a idol. nesimţit.!". Şi ostaşii, deaca-l vădzură grăindu-le cu blînd, luară-ndrăznire **şi** dzîsără: împăratul ne-au minat să **te** ducem legat, căce nu te-nchini dumnădzăilor celor bâtrîni, ce Unui mai **mar.** **Lc** dz.**să** Reprev: "Dc m-iţ lăsa, eu oi mearge slobod, iară **să** mă legaţi nu puteţi că Domnum.cu Hnstos a greşealeloru-mi legături le-au rumt şi m-au //scos de la satana, de la c » .' "A 'f* "P«Kf [53 v]». du-te unde ţi-i voia, că noi om dzîce la-mpăratul că nu

Bmed/sf1 ne1i^ SV,ntUl;. B""U Cel văr○8' W t f P»^ m-oi botedză cu Sîntul
avem d**mteîS?.T?.** . "ri **^-n^** cheltuiala de cînd le căutăm şi nu mai
Dulădză J^ smlul: "Aduceţî-vă acea puţînea mîncare ce aveţi, să vedeţi putearea
S m ln Ti. "Dcc,'P u,nd inamica **lui** bucatele aceale puţîne, au genunchiat ri.RÎndu-să-
şX^-**teTin le**^r'^**T,'?'** <™ nărod nesămui^ascultă-mi şerbului **tău**
dr.**re7* 7o" PutcScr** *V* * ****** minUnatC etalC * Creadzăcătu Dumnădzău
n * c ^ ,VCni **T 7** ' **P** omnil,ui "Cuteadză,
insios nnstolore. **că** m-**au** minat Sinţia **sa să**-ţ fiu într-agiutoriu, **să**-ţ plinesc tole pre

voie!". Şi, blagoslovind pîinilc îngerul, să mulţîră minunai. Alunei dzîsă cătră ostaşi sînlul: "Mîncaţi aemu, fraţilor, cît vă trebuie! Şi dintr-aceasta să cunoşteţi putearea Dumnădzăului mieu, care nu numai pcminleşli dăruiaşte credincioşilor, cc şi ccalc cereşti bunătăţ celora ce cred în Sinţia sa, ca un pulenrnic şi bun!".

Şi, vădzînd minunea ostaşii, să-nspăimară şi cu un rost toţ strigară: "Mare-i Dumnădzăul creştinilor! Care mîntuiaşte prc şerbii săi!". Şi-nchinîndu-să sîntului dzîcca: "Creade-m şi noi în unul adevăratul Dumnădzău Căruia slujeşti ca Unui putearnic întru toi şi-ţ mulţămim că te ivişi la noi întunecaţii, cn un luminătorii! cu totul luminat, de ne-ai scos dc la-ntunearccul înşălăciunii spre lumina adevărătăţîi îndireptîndu-ne! Dc-acmu cu tine sîntem şi porunceaşte-nc să facem cum vei vrea!". Atunce sîntul bucuros i-au îmvăţat dc-agiuns propoveadaniia spăseniei Domnului, cîte cuprinde sînta Evanghelic.

De-acii, i-au dus la Antiohiia, la sînlul Vavila Episcopul, spuindu-i tote. Carele mulţămind lui Dumnădzău, i-au oglăşuit şi i-au botedzat pre toţi, numind prc sîntul "Hristofor". Şi îmbiindu-i, purceasără la-mpăratul, întărindu-i prc calc şi dzîcîndu-le: "Fiii miei şi fraţi iubiţi, şliţi prc Dumnădzău în care crcdzum, deci să răbdăm pentru Sinţia sa toi fealiul dc muncă acicea! Şi să nu ne lepădăm de Sinţia sa, ce rău şi ne-ar face! Ce să stăm vitejea- / şte, nice leac temîndu-ne de îngroziturі, nice de groznicele munci şi de măieslriilc ceale de muncă! Şi Domnul Hristos cc-am credzut da-ne-va agiutoriu! Deci legaţî-mă şi mă duceţi la Dechie, cum v-au îmvăţat! Iară de vă teameţi de munci, voi vă duceţi într-altă parte, de vă grijiţi să vă spăsiţi!". Aceastea audzînd lăcrămară. Şi nu priimiia să leage prc îmvăţătoriul său şi îndireptătoriul spre credinţa adevărată.

Insă după voia lui, îl legară. Şi sosînd la împărăţîie, cum îl zări Dechie pre sîntul, atîta s-au îngrozit, cît era să-ş cadză din scaun. Şi-i dzîsă sîntul: "O, becisnică şi blăstămată împărăţîie, dară de te-ai tu dc mine atîta spăriat, ticăite, de un şerb a lui Dumnădzău, dară cum vei să suferi mîniia Sinţiii sale la Dzua dc giudeţ, cînd te vor trage dimonii să dai samă de sufletele ce-ai pierdut, la acel straşnic giudeţ!". Şi abiia venindu-şi în fire tiranul, întrebă pre sîntul să-ş spuie credinţa şi neamul şi numele. Iară sînlul răspunsă: "Creştin sînt, Reprev mă chema înlîi, iară aemu din Sîntul Botedz mă chiamă Hristofor. Iară neamul mieu să veade de pre obrazul mieu. Ncvoiescu-mă pentru Hristos şi nu mă plec poruncilor talc ceale păgîncşti!". Dzîsă lui Dechie: "Rcace şi rău nume îţ deaderă, care nu ţ-a folosi, ticălosule!". Şi svîntul feace: "Reace-i a vostru nume, c-aţ lăsat prc Dumnădzău şi vă-nchinaţi pietrilor, nebunilor!". Şi iarăş-îi dzîsă Dechie: "Hic-ţ milă de trupul tău şi jărtveaşte dumnădzăilor, să-ţ fac multă cinste şi să te fac popă dumnădzăilor şi să nu piei rău!". Iară sîntul răspunsă: "Să nu-m fie a mă lepăda de adevăratul Dumnădzău, tirane fară leage, şi să mă-nchin la idoli deşerţi! Ţîne-ţi tu binele cu nebunii tăi, că mie nu mi-i milă de trup, cum dzîci tu, cc mi-i milă dc suflet, ca un înţălept. Şi, drept-accalea, slujesc şi mă închin a Dumnădzău fără morte! Iară mincinoşii dumnădzăi sînt draci şi vă smomăsc să vă ia sufletele la pierdzarc! Deci să n-aibi spre mine nedeajd nemică, cc fă cum îţ iaste voia!". Atunce îmvăţă dc-l spîndzurară de păr; şi-i legară piatră grea de piciore şi-l bătu preste tot trupul. Şi rabdă sîntul bărbăteaşte, dzîcînd: "Nu m-oi pleca ţie, necuratule, nice m-oi închina bodzilor lăi, nice bag samă caznele tale şi muncile, ca neşte trecătore! Iară pre line te aşteaptă focul nestins veacinic. Care vei ocina cu dracii cărora slujeşti, // becisniciile!". Şi să mînie împăratul şi-l arsă cu **443r**
feclii la susîori. Şi-l sfătuiră boiarii să-l ia cu bine doră la-ntorce, să le fie dc vitejie la războie şi dc-agiutoriu. Deci, dezlegîndu-l, îl ruga împăratul dzîcînd: "Vonice, mărturiseaşte-ne dumnădzăii noştri şi te voi avea în carul mieu, să-m fii strator!". Şi-i dzîsă sîntul: "Fă-te tu creştin şi mă vei avea la carul tău strator şi vei împăraţi cu Hristos în veaci!".

Şi, vădzînd împăratul că trudeaşte în zădar, îmvăţă să aducă două curve femei frumose forlc, podobite cu haine scumpe cu aur şi mărgăritar; şi unse cu unsori scumpe şi cu arromaturi. Şi lc-nchisără cu sîntul în cămară împărătească. Şi le-au giuruit Dechie multă aveare dc or dupleca pre sîntul să-nchine la idoli. Şi, deaca-l închisă, îngenunche sîntul şi să rugă aşea: "Vcdz, Doamne, cum îmi întinsără sîlţe piciorclor şi pacoste şi mă izbăveaşte de strîmbii şi nerănit mă fereaşte! Aşea. Doamne, nu mă lăsa că a Ta iaste slava în veaci! Amin .". Şi, sculîndu-să, întrebă muierile ce li-i voia. Eale, deacă-l vădzură, să temură şi-nlorsără feaţe la păcate. Şi svîntul iară le-ntrcbă cu blîndeaţe. Eale îi dzîsără: "împăratul ne-au trimis să te sfătuim să-l asculţi, sâ nu-ţ dea morte^ muncită!". Le dzîsă sîntul: "Eu nu mă tem de morte trecătore, ca să împărăţăsc cu Hristos în vcaci! întru care şi voi, de-ţ creade, ferice de voi, că veţ dobîndi de tot binele, să vă bucuraţi în rai cu sinţii în veaci!". ^

Iară femeile, deaca audzîră aceastea, mai mult să temură şi să sfătuiră eale dzîcînd: "De om creade, omorî-ne-va Dechie, iară de nu, acesta îndată ne-a umori! Deci mai bine să creadem în Hristos!

Carele dc vom muri pentru dînsul. da-nc-va în locul cestor trecătore viata veacinică şi făra morte, dună morte Dec. d/îsărâ lui: "Crcadcm în Hristos si le rogă sâ nc iarte păcatele ceale multe! . Şi Ic-ntcbâ sîntul de-«u ucis prc cineva .sau dc-au farmâcat. Laic dzîsără: "Ba. Doamne! Ce .nea pre mulţ. giudecaţi spre morte si robi cu plata curviei am răscumpărat! Alt rău n-am «Jcutr Deci şutul pu.nd mînulc in cruci» pre capetele lor. aşea sâ rugă: "Doamne Isus Hristoase. ag.ută scârbelor tale Achihnc. si Callinicâi si Ic Ta oiţe dc turma Ta. sâ să numere cu sinţii Tăi! Şi Ic iartă cile greşiră ncştimd, ca a Ta iaste slavo in vcaci! Amin .*. Şi. după molitvă. Ic îmvăţă articurilc credinţei şi / să bucurară, cunoscînd şi slăvind pre adevăratul Dumnădzâu. . . . .

Şi a doo dzi. ii dusără la Dechie şi Ic-nlrcbă dc or Iu înduplecat spre sînlul sa-nchine la idoli. Iară cale ruspunsănî "Noi mai vîrtos crcdzum intru Hristos. Cc iaste adevărat şi folosîtoriu!". Iară Dechie feace: "Cum vâ vădzu şi voi v-ă fărmăcat!". Şi-i dzîsă Achilina: "Unul iaste Dumnădzău ce-au făcut Ceriul şi Pămiulul şi spăseaşte mîntuind pre toţi cîţ întru Sinţia sa cred! Iară dumnădzăii tăi sînt ţărnă Iară treabă şi nu pot sâ vă agiutc. cc numai vâ trag la perire!". Atunci, mîniindu-să Dechie, imvăţă sâ o spindz.urc de cosiţe şi de piciorc, să Ic leage două pietri de moră. Şi să rumpea de greul pictrilor ficaţii ci Şi piialcn i s-au dczlupit din cap. Şi sîmţîia durcare iute. Deci, să-ntorsă cătră sîntul de-i dzîsă: "Rogă-tc. şerbul lui Dumnădzău. fă rugă pentru mine, că sîmţu multe durori!". Iară sîntul rădică mînule spre ceriu, dzîcînd: "Doamne Isus Hristoase, miluiaşte şarba Ta şi nu lăsa să să căznească mo. mult, cc ia-i cu pace sufletul!". Aceastea dzîcînd, dcade sufletul măceniţă în mînule lui Dumnădzâu. în dzua întiie lui april.

Atunce dzîsă cătră Collinichiia tiranul: "Vădzuşi ce păţî ceaea, ca o îndărăpnică şi priceavă?! jncailc tu tc-nţălcpţeaşte şi jărtveaşte dumnădzăilor, să nu păţi aşea şi mai rău!". Iară înţăleaptă şi buna Callinichiia vru să gioc-botureodze şi să înşealc prc tiranul. Şi-i dzîsă: "De vreame că-m porunceşti, de ncvoie-i să ţ-audzu împărăţiii talc! Deci, duceţî-mă la bisearica lor, să-i cinstesc cum să cade pre cuvîntul tiu!". Şi-mpâratul. părîndu-i c-a hi aşea. părui bine nebunul fără minte şi-mvăţă să-ntindză postave albe dc In curte pînă la capiştea idolilor. Şi, luînd fuştoşii prc sînta, mergea voioşi şi stropind drumul tot cu miruri, npc scumpe de miros. Şi sosînd sînta la capişte, întrebă pre spurcaţi lor popi care Dumnădzâu-1 mai marc Şi-i arătară idolul lui Zevcs. Şi-l prinsă dc mînă dzîcînd: "Deaca eşti tu Dumnâdzâu. grâiaştc dc-m spune cum ţi-i voia să foc, că cu am venit să-ţ slujesc!". Şi, vădzînd că nu-i răspunde, striga tare dc-i dzîsâ: "Dumnădzăule cllinilor, grăiaşte-mi!". Ce nu era glas, nice ascultare. Atunce risâ dzîcînd: "Vai păcătosa dc cu, dumnădzăii m-au urghisit, căce îi urisăm şi nu vor să-m grăiască! Sau doră ci dorm şi n-aud?!". Iară popii dzîsără: "Pocăiaşte-le cu // tot sufletul să te iarte!".

Atunci sinta scosâ brîul şi brobodealnicul de legă idolul cu calc şi, căutînd spre ceriu, să rugă dzkind "Doamne Dumnădzău. Mintuitoriul sufletelor nostre, agiutâ-mi la cest ceas!". Şi zmîci cu brîul cit putu dc obori idolul lui Die şi a lui Iracli ş-a lui Apollon, de să sfarîmară tustrei. De-acii, surp* şi alţi cîţ apucă, dzîcînd: "Fugiţi, dumnădzăii ellinilor, şi periţi!". Iară popii o apucară să nu surpe şi prc alalţi Iară ea ii batgiocuriia, dzîcînd: "Strîngeţî-vă ciolanele dumnădzăilor voştri! Băgaţi sare şi undelemn de-i lecuiţi!".

Şi să dusâra toţi popii şi mircanii la Dechie, de pîrîră pre măceniţă dzîcînd: "Această turbată au spurcat dumnădzăii noştri, dc să sfarîmară cei mai de-a hirea şi, dc nu vream pripi să o legăm, vrea surpa pre toţi dîrza aceasta!" Dzîsă cătră dînsa împăratul cu mînie: "Dară nu-m giuruişi, muiare rea, că vei jirtvi idolilor?' Şi cum cutedzaşi a-i zdrobi, neomenito?!". Iară ea răspunsă: "Eu dumnădzăi n-am oborii, cc numai bolovani am zdrobit dc piatra, să vă zidiţi casă d-iţ vrea! Dară de vreame ce-i numiţi dumnadzi., vai dc voi. nebunilor! Câ dumnădzăii voştri de o muiare fură biruiţi şi nu putură să fotosasci >»c, dara cc agiutoriu gîndiţi că-ţ lua la dînşi?!". Atunci, mîniindu-să împăratul, îmvăţă meşter de feace lemn in patro durat, dc spîndzură pre sîntă. Şi-mplîntîndu-i de la călcîi pînă la umăr Jipuşi <k fier ş. două p.clri ii legară greale dc piciore ş-alte două la mîn; şi sîmţîia mari usturimi sînta. licci. ciulind citra suitul, dzîsâ: "Rogă-tc, şerbul lui Dumnădzău pentru mine, că mi-i prea greu'" Iară sîntul, ciulind in ceriu, să rugă dzîcînd: "Doamne Dumnădzăul sinţilor tăi, priimeaşte şi pre-aciastă şart* a fa. ca lu singur milostiv eşti şi iubitoriu dc om în veaci! Amen .". Atunci şi.şarba lui Dumnidziu C.llinichi, adevăr bună biruitore, dzîsă aceastea: "Doamne, în mînule tale dau sufletul nucu' Ş.. aşea dzicind, ripiosi in a doa dzi lui april.

ÎL** "Uduii" CUmînic PTM sîntul>d2Îcînd: "TumaibiTM să hii perit, om cu nume rău

Acmut dX'ioZt — "iîT* "U ",C' "Cea,C femei frumose, carile cu farmecile tole le -n?ălaşi!

Acmu ce duc. Jirtv-vc. idohlor au tot ve. sta în nebunie-ţi?!". Iară sîntul rîdzînd: "Bine ţ-au dzîs

Dcchic! Ca un priimiloriu cc eşti şi legătură facerii tă- / tîne-tâu satanei care te are vas şi cinie la tote voilc sale, cc vei dc mă ispiteşti zădar şi-ţ picrdzi vreamea fără treabă?! Că eu ţ-am spus multe ori că nu m-oi închina a ncsîmsîţi draci! Ş-aş vrea dc-aş putea să te aduc şi pre tine la adevărătatc! Dară nu eşti vreadnic ca un orb a vedea luminatul direptăţîi sorele! Deci fii bărbat, sluga dracului, de munecaşte direpţii cu strîmbul!". Aceastea dcaca dzîsă, vădzu prc cei 200 de ostaşi ce credzură cum era strînşi la un loc prăvindu-l şi Ic dzîsă: "Venit cuconi de mă ascultaţi, frica lui Dumnădzău să vâ îmvăţ!". Deci ostaşii ş-lepădară armele şi hainele şi, cădzînd, săruta pre sîntul, dzîcînd: "Bucură-te luminătoriule, carele ne-ndireptaşi la lumina cunoştinţii lui Hristos!". Şi, vădzînd împăratul că să-nchină toţi la sîntul, să temu să nu cumva fie gîndit sîntul să-i ia împărăţîia, îi dzîsâ: "Tiran mi te feecşi!". Iară sîntul feace: "Nu te teame, că tu sîngur îţ vei ocina focul veacinic şi cei cu tine!". Atunce-i dzîsără ostaşii: "Noi, împărate, credzum în Hristos, cînd nc-ai trimis să-ţ aducem pre şerbul său ş-am mîncat pîine cerească! Deci nu-ţ vom tăgădui credinţa aceasta, oricîtc ş-am păţî cazne!". Le dzîsă Dechie: "Ce v-am greşit şi mă lăsat, feţii miei? Au lipsescu-vă cai sau haine sau bani? Venit, rogu-vă, dc vă luaţi îndoit cîte vă trebuie şi nu mă părăsîreţi!". Ei râspunsără: "Ţîne-ţi bogăţîia, să te bucuri cu dînsă cînd tc vor băga dracii ce li te-nchini în tartar! Că nouă nice din bunul tău ne trebuie, nice de căznilurile tale ne teamem!". Atunci, mîniindu-să Dechie, mai vîrtos temîndu-să să nu le rîhnească ş-alţîi, să creadză în Hristos, i-au giudecat dc morte. Şi , dcaca-i tăiară afară dc cetate, băgară în cuptoriu svintele trupuri, să le ardzâ, cum le fu porunca. Dară nice leac nu li-au prins focul. Iară credincioşii le luară noptea pre-ascuns sintele moştii şi le-ngropară în 7 a lui april.

Deci strîmbul Dechie închisă iarăşi pre măcenicul. Şi, după dzîle, l-adusă la giudecată. Şi-i dzîsă: "De nu mi-i asculta să le-nchini dumnădzăilor, ne-nţălegătoriule, nu te voi mai aştepta nice un ceas, ce te voi topi cu dzăci de mii de munci!". Şi sîntul feace: "Nu mă înfricoşea, ficiorule dracului şi oeinătoriule de veacinică muncă, că eu am pre Dumnădzăul mieu într-agiutoriu şi nu mă tem de muncile tale!".

Atunci îmvăţă împăratul de feaceră cămeaşc de aramă cu găuri din//patro părţi, să bage 445r
într-însă prc măcenicul şi să ţintească şi cu leamne multe făcînd foc, turnînd 20 de olc de undelemn şi aruncară într-îns. Şi să atîta nalţă focul, cît ceia ce-mpregiur sta, toţ să cutremurară. Iară sîntul sta nevătămat, cu smerenie lui Dumnădzău rugîndu-să, cum vrea fi în loc ruăros şi răcoros, spunea: "Preaslăvite şi a mulţi nccredzute, dară credincioşilor crcdzute şi priimite!". Dzîcea că veade un om forte mare şi frumos cu veşminte albe şi-mpresurînd sorele cu strălucirea Sa. Şi-n cap avea cunună. Şi avea ostaşi de foc pregiur sine cu carii, neşte negri şi grozavi bătîndu-sâ, fugiia îmfrînţ. Iară straşnicul acela boiarin cu mînie oborî şi călca totă putearea vrăjmaşilor şi luă izbînda. Şi, deaca trecu ceas mult şi să stînsă focul, ieşi cu totul sănătos şi nevătămat, cît nice un păr n-au ars de pre dînsul, nici din haină.

Şi, vădzînd nărodul minune, credzură vro mie de omeni, dzîcînd: "Mare-i Dumnădzăul creştinilor! Agiută-nc, împărate ceriului, că noi întru Sinţia Ta creadem!". Şi, cădzînd la piciorele sîntului, dzîcea: "Dirept te numiră Hristofor, câ întreg pre Hristos porţ în inema ta şi nu bagi samă muncile tiranului!". Şi către împăratul încă strigară dzîcînd: "Fie-ţ ruşine şi te stideaşte, Dechie, că Hristos te-au biruit!". Şi, audzînd aceastea glasuri, tiranul să-mfricoşe şi alergînd veni la curte. Iară sîntul rămasă în tîrg fără frică. Şi îmvăţă pre ceia ce credzură să să-ntărească mai bine. Iară ellinii porniră pre-mpăratul să umoră pre sîntul, să nu-ş piardză şi împărăţîia. Şi, a doa dzî cc avură sărbătore mare ellinii, şedzînd la giudecată, trimisă mulţîme de ostaş nenumăraţi, să leage pre cîţ au credzut întru Domnul Isus Hristos şi să Ic taie capetele. Iară Hristofor îi îmbărbăta la mărturie şi-i îmvăţă să nu să sparie de morte trecătore, ca să trăiască în veaci în rai. Iară ei audzînd cuvintele lui, stătură cu inemă. Şi să sfîrşiră în **9** a lui april, ca neşte mieluşei fără răutate.

Iară răul şi strîmbul Dechie gîndiia fealiuri de măiestrii să umoră reapede pre sîntul. Şi adusă o piatră mare, de 30 de înşi rădicată, pătrunsă şi cu lanţuh legată la grumadzîi sîntului. Şi-l aruncară într-un puţ adînc, legat de mîni şi de piciore, gîndind câ nu-i putinţă să mai iasă dintr-acel adînc întunecat. / Dară zădar s-au ostenit, că îngerul Domnului s-au pugorit de l-au scos viu întreg nevătămat. **ŞI,** vădzînd Dechie, de răutate să îndrăciia, unde nu putea sâ umoră un gol şi fără arme. Şi-l întrebă: "Pînă cînd te vor ţînea farmecile neştirb, nevătămat şi nu pot să te piardză atitea cazne ce ţ-am dat?!". Şi sîntul răspunsă: "Pînă în sfîrşitul aceştii vieţii meale trecătore! Şi nu bag samă scorniciunile tale, avîndu-mi pre Domnu mieu Hristos agiutoriu!". De-acii, îmvăţă de-l îmbrăcară într-un brăcămînt de aramă înfocat şi ieşi nebetejit nice leac. Şi iară tiranul grăi cuvinte reale sîntului, silindu-l să să-nchine idolilor. Şi-i răspunsă sîntul: "Audzît-ai dc multe ori! Ce te mai trudeşti, ce-ţ pierdz vreamea cea de

mult prc<? Eu Domnului mieu Hristos mă închin şi-i slujesc pururea ca lui Dumnădzău veacinic cc in-lte si cu totul bun. Si lă-m cc |i-i voia!"..

Si cunoscînd neschimbatul Urii sîntului. dcade giudcţul cel de-apoi, dz.cmd: "De vreame cc ncîmfrîniul eu muncile şi „clrcabnicul Hristofor au călcat ncbuneaş.c poruncile meale poruncesc sa-, taie capul acel urî. şi grozav!". Şi. luîndu-l slugile îl dusără la locul fîrşilului, urmmd mulţ.mede nărod. ellini şi creştini nenumăraţi. Şi. sosînd la loc, rugă slugile să-i dea pufnea .ngadu.ala. Ş. staţu de feace rugă dzîcînd' "Doamne Dumnădzău tot-putcamice, mulţămăsc Svinţiii Tale ca mi-agiulaş. in tote si rădicaşi vrăjmaşii mici şi slugile lui! Dară ş-aemu iveaştc-mi-Tc, tot-bunule Doamne! Ş.-m priimeaşte cu pace sufletul mieu şi numără-mă cu cei mai mici şerbi ai Tă.! Dă-, ş. str.mbul... Dechie vreadnica plată a păgină|îii sale. să să muncească prc vină-ş dc draci, mîncindu-ş. cămile sale pma ce s-a topi ca un stricătoriu! încă mă rog bunătăţîi Sinţiii Talc, împărate tot-puternice, agiută cestor creştini şi altor tuturor cîţ să află în tot locul a stăpîniii Talc şi-i izbăveaşte de smintcalele diavolului! Dă.'Doamne, şi har în trupul mieu să gonească dracii, undeş s-a afla bucăţea dc moşt.ile meale! Şi nice fome. nice snddă să nu strice locul acela, nice altă mîhnitorc să nu fie acolo unde or avea din moştiile meale bucăţea mică! larii cîţ or face sărbătorea măceniciii meale şi o citesc fercaşte înlregi şi nebetejiţi, ca să Tc slăvască prc Sinţia Ta, prcabunul Dumnădzău! Că blagoslovit eşti în veaci! Amin.". //

Aceastea rugîndu-să, venitu-i-au glas din ceriu dzîcînd: "Tote cîte mi te rugaşi ţî lc voi împlea deplin, să nu te mîhnesc nemică! Dară ş-aceasta-ţ dzîc că: «De s-a afla în nevoie cineva şi te-a striga pomenind numele tău, da-voi dc sîrg agiutoriul». Deci vino voios să-ţ iai să te-ndulceşti în dulceaţă şi-n bucurie cc ţ-am gătat!". Aceastea audzînd svîntul, să bucură. Şi dzîsă tăietoriului: "Fă, fiiule, ceaea ce-ţ porunciră!". Iară el s-apropic cu frică multă şi stidinţă; tăie cinstitul capul sîntului. De-acii, şi el să tăie sîngur tăietori ul şi muri deasupra trupului măcenicului. Şi cra în 9 dzîle a Iui mai.

Şi. venind episcopul Atalici, Pctr. deade bani ostaşilor şi luă trupul sîntului măcenic, de-l îmfăşe în pîndzc curate cu miroscalc scumpe. Şi-l dusă la cetatea sa. La carea cra o apă de o neca uneori de multe ploi cînd cădea şi-i făcea multă pagubă. Deci episcopul tocmi svintele moştii a sînlului la ţâmiurclc apei aceiia. Şi dc-atunci n-au mai făcut pagubă cetăţîi pînă astădzi. Aşea Dumnădzău proslăveaşic prc carii slâvăsc pre Sinţia sa.

Iară după fîrşcniia sîntului măcenic, s-au trimis urgie din ceriu asupra lui Dechie, ca să să împle ruga sîntului; şi i-au venit groznică bolă. Şi, vădzîndu-ş trupul cum să topeaşte, strigă dzîcînd: "Vai mic ticălosului, că pentru ce umorii fără vină pre sluga lui Hristos, Hristofor!". Răspunsă dînsa: "Dară nu ţ-am dzîs eu atunce şi nu m-ai ascultat; aemu rămîiu săracă!". Şi trimise Dechie ostaşi să-i aducă din sintele moştii sau din haină să s-atingă, doră ar muri să nu să căznească. Şi, neaflînd, adusără lut de unde i s-au vărsai sîntul sînge. Şi, slobodzînd cu apă, adăpară pre Dechie. Şi aşea-ş deade sufletul la osîndă. Dc carea să nc izbăvim credincioşii prin ruga Preacistei Preablagoslovitei pururea fîciorei Măriei ş-a tuturor sinţilor! Amen.

jnlr-accastaş dzî, svinţii măcenici Epimah, Gordian şi svîntul măcenic Codrat şi cu soţîile sale.

Intr-aceastaş dzî, prencseniia sintelor moştii a sîntului părintele nostru Nicolae de Mirlichiia din Mira în Bar, după 770 dc an a pristăvirii sinţiii sale, în dzîlele lui Alexie Comnin, împărat de Ţarigrad şi patriarh fiind Nicolae. cînd cra cneaj marc la ruşi Vsevolod în Kiev şi Vladimer în Cernigov. /

Intr-aceaş dzî, Stcfiin, împărat sîrbăsc, clevetit la tată-său de maştihă-sa, l-au orbit de-amîndoi ochii şi l-au trimis la Ţarigrad în izgnanie, la împăratul Andronic, de l-au pus în mănăstirea lui Pantocrator. Şi-ndrăgindu-l împăratul, îi făcu cinste mare şi odihnă. Şi-n prilej l-au îndemnat asupra cestor 2 eretici (Varalam şi Achindin) pre împăratul, dc i-au adus legaţi. Şi cu săbor au curăţit sinta Bcseancă de crcasele lor. Au stătut tare sîntul Grigorie Palama de Solun, de-au biruit prc eretici cc huliia sînta lumină a sintei preobrajenii lui Hristos.

Prc acest Ştefan împărat l-au făcut svetîi Nicolai cu ochi. Şi, făcîndu-şi pace la tată-său, mearse cu p.ndzăiura pre ochi. Şi, firşindu-să tată-său, stătu Ştefan împărat. Şi ş-au dezlegat ochii şi s-au bucurat ţara. slăvmd prc Dumnădzău şi cinstind pre svetîi Niculai de marc ciudodeaistvie ce-au lucrat vnL^v*,UnCЄ C 1 ţiSă SU araUt în Vis sîntul cu ochii în Palmă. mîngîindu-l. Apoi, la

Pentr-a lor svmic rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, ÎN **10,** stradaniia sîntului apostol Simon Zilot.

Acesta iaste Simon care şi Nathanail să numeaşte. Cc-au fost mire la nunta unde fu chemat llrislos cu ucinicii Sinţiii sale în Cana Galileci, de-au mutai apa în vin. Deci mirele lăsînd nunta şi casa, urmă priiatinului şi făcâtoriului dc minuni Hristos Nevcastovodnicului. Ş-au fost în gorniţă' cu apostolii, cînd s-au pugorit Duhul Svînt, în vcdcarc dc limbi îmfocate. Şi, împlîndu-sâ de Sîntul Duh şi culricrînd mai toi pămîntul, au pîrjolit Iotă înşălăciunca dc dumnă- // dzăii cei mulţi. Şi strâbâtînd 447r
Mavritaniia şi Africa, mărturisi prc Isus llrislos. Dc-acii, dueîndu-să în Vrctaniia şi luminînd pre mulţi cu cuvîntul cvanghcliccsc, răstignit dc necredincioşi, fu îngropat acolo, cacc că avea rîvnă înfocată către lot-putearnicul Dumnădzău. Ş-au dobînditu-şi numele după obiceaiurile sale ceale bune.

într-aceastaş dzî, sinţii măcenici Alfic, Filadelf şi Chirii.

Aceştia era dc Ia oraşul vascanilor, dc la cetatea prefectonilor, de bună rudă şi luminaţi şi bogaţi. Şi era ficiori născuţi lui Vilalie Cncajului acciia ectăţ Prcfectona, crescuţi cu blagocestie şi la cctilul dumnădzăicştilor scripturi, de la orecare Onisim, sînt bărbat, ce mărturisiia pre Hristos îmvăţaţi. Şi, întîi, fură întrebaţi de orccarc Lighellion cc era venit de la Rîm, trimis cu cărţi împărâteşt. Şi acela i-au şi trimis la Rîm către Lichinie. Şi Lichinic i-au dat la-ntrcbare lui Valerian. Ş-acesta i-au trimis în Poliol, la ighemonul Diomid; şi Diomid i-au trimis la Terţii, carele era derogatoriu de îndirepta domniia Sichcliei. Şi cereîndu-să în lol însul prc la ceşti boiari, cu multe fealiuri de munci nesuferite şi nelesne răbdate şi cumplite cazne. Apoi de toţi, la Terţii, deaderă-ş fericita fîrşenie.

într-aceastaş dzî, vitejiia sîntului măcenic Isihie.

Acesta era în vreamea lui Maximian împărat, fiind frunte în poiata împăratului. Şi, poroncind Maximian creştinilor ostaşi să-ş descingă brîiele ceale împărăteşti, să petreacă ca neşte ţărani şi alegîndu-şi mulţi fără cinste viaţă mai bine decît cu pierdzare cinste. Cu carii şi sîntul Isihie să destinsă. Şi, deaca ştiu împăratul, îmvăţă să-1 dezbrace din hainele scumpe şi să-1 îmbrace într-o haină de păr şi să petreacă cu muierile. De-acii, chcmîndu-l împăratul, l-au întrebat orc nu i-i ruşine a fi pugorit într-atîta necinstită petreacere şi trai de la cinstea voicvodzîlor, de vreame că niceş putea creştinii să-1 aducă, să-1 puie la ceale dintîi mare cinsti şi domnii. Iară sîntul dzîcînd că: "Aceasta cinste-i trecătore, iară a lui Hristos veacinică şi nefîrşită!", poronci îm- / paratul dc-i legară la grumadz o piatră de moră şi-l aruncară în mijlocul pîrîului cc-i dzîc Orontos. Şi-ntr-acela ş-au priimit fericita fîrşenie.

într-aceaşi dzî, preacuviosul părintele nostru Isihie Ispoveadnicul.

Acesta preacuvios părinte era de ruda sa din oraşul Adrapinon. Era om bun, blînd, depotriva numelui şi obiceaielc, că "isihiia" să chiamă "lineaţea", "blîndeaţca". Şi, rugind Dumnădzău să-i arate loc, întru care postniceslvuind ar binc-plăcea slujind Sinţiii sale, i s-au arătat să între la părţile mării, la muntele ce-i dzîc Maion. Acolo mearse de petrecu multă vreame. De-acii, pugorînd de-acolo la apă şi gălindu-ş o rugă aprope de a sîntului Andrei, şi obîrşindu-şi rămăşiţa vieţii în nevoinţa şi răbdarea postnicească şi, multe minuni făcînd, s-au pristăvit la Domnul.

într-aceastaşi dzî, cuvînt pentru călugăr ce să duce din mănăstirea postrigului său.

în Ţara Rusască, în Kiev, în mănăstirea părintelui Theodosie, era un călugăr în slab trăind lîngă sîntul Theodosie. Şi ades fugiia şi iarăş veniia la sîntul. Şi cu drag îl priimiia sîntul grăind: "Nu-l va lăsa Dumnădzău a muri osăbi de mănăstire, macara că fuge de multe ori, dară fîrşeniia tot îi va fi într-această mănăstire .". Şi ruga Dumnădzău sîntul pentru dînsul, să-i dea tîrpeanie.

Deci, după de multe date ducerea lui, veni dănăoră la marele Teodosie, de-1 rugă să-1 priimască ca un venit din rătăciţi. Şi sîntul l-au priimit bucuros şi l-au pus în ciată, în turma sa. Iară călugărul începu a da cîte ceva năstavnicului său din avearea sa, că lucra la cămeşi. Iară sîntul îi dzîsă: "Deaca ţi-i voia să fii călugăr dcsăvîrşit, du-le de le aruncă în cuptoriul cel aprins, câ acesta-i lucru de neascultare!". Iară el, pre porunca sîntului Theodosie, dusă avearea aceaea şi o aruncă în foc, din totă inema făcînd ascultare şi posluşanie îmvăţătoriului său. Şi alalte dzîle cu pace obîrşidu-ş, s-au răpăosat în mănăstirea marelui Theodosie.

într-aceastaş dzî, cuvînt de poldză sufletească. // 448r

"Omule, tote ţ-ai luat dc la Dumnădzău: mintea şi înţălepciunea, meşterşug şi priceapere! Şi tote îţ sînt plecate cîte-s pre pămînt şi-n munţi şi-ntr-ape şi-n văzduh şi de hrană îţ sînt date! Dară îţ sînt date împrumut, ca să dai înpotriva acestor daruri ce ţ-au dat Dumnădzău direptate, libov, blîndeaţe, smerenie, milostenie. Şi Sinţia sa ţ-va plăti dar care ochiul n-au văzdut şi ureachea n-au audzît şi la inemă de om nu s-au suit, aceale ce-au gătat cărora îl iubăsc pre Sinţia sa.

Omule pînă eşti la lîrgul vieţii, pînă nu să tîrgul răşchira, cumpără-ţ cu milostenua la săraci mila dc la Dumnădzău. cu smcreniia slava veacinică, cu dircptalca viaţa nefîrşita, cu curaţcn.ia cunună cu blindcaţca intrarea în rai. cu ruga petreacerea cu înger..! Cumpărau cu truda răpaos, cu nriveuhearca fata ncvădzutului Dumnădzău, cu postul şi cu seatca. în dulc.nţa vcac.n.cclor bunuri!

Omule **sl**-t fie în cap mintea şi gîndul. ochii sunetului prăvind la Dumnădzău, iară a trupului căutînd în pămînt. unde preste puţin vom mearge! Urechile să-ţ tic la ascullafel antelor Că.ţ, în braţe să-ţ fie suspinilc pcniru păcate, in limbă . adevărătatca, în budzc, ruga, ,n mim, datul la mişei, in incmă ncmîniiarca în trup curăţeniia, în pîntece flămîngiuiiea. in genunchi închinăciunile la Dumnădzău! Şi dc Ic vei păzî aceastea. facc-tc-vci fiiu luminci şi ficior împărăţîiei ceriului şi ocean bucuriei vcacinicc şi vei li orăşan Ierusalimului ceresc!"

într-aceastaşi dzî. preacuviosul părintele nostru Dionisie Arhimandritul de la Sinta Troiţa, mânăstirca svîntului Scrghic. care părinte Dionisie s-au pristâvit în 7141 dc an. Mare znamenonoseţ şi minuni-facâtoriu. în dzîlele cinstitului împărat Mihail Theodorovici şi sîntului patriarh Filaret.

Pcntr-a lor sinte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte. Amen.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, ÎN II, obnovleniia Ţarigradului.

Deaca dobîndi cetatea Vizantiia marele / creştinesc împărat Constantin, o feace camai marc ş-au pus numele său. Şi. dcaca-i gătă zidiurilc şi curţile şi sintele besearici, o au închinat preasintei stâpînci nostre Dumnâdzâu-Născătorci şi pururea ficiorei Măriei. Şi, după rugă ce feaceră, ieşiră pînă in tîrg cu patriarhul şi cu tot săborul, unde şi chipul lui cetăţeanii pusără, avînd în cap cuiele răstignirii Domnului nostru Isus Hristos, unde zidiră dedcsupl la temcliia stîlpului ceale 12 coşniţe ale prisositurilor de pîinilc sporite*. Şi, de-atunce luînd începătură, prăznuim pînă astădzi în sînta Besearica acest praznic .

într-aceastaşi dzî, pomenirea sîntului **CUJTNOAIuJHHKb** Mochie.

Acesta sînt Mochie cra în dzîlele lui Dioclitian împărat ş-a lui Laodic, anthipatul Evropei. Şi cra preut sintei besearicii lui Dumnădzău în Amfipol. Părinţii lui cra Evfratie şi Evstathiia din Rîmul cel bătrîn. rudă bună şi bogaţi. Şi sîntul Mochie tot nevoia cu dâscăliia şi propoveaduia pre Domnul Hristos. Şi înivăţa şi dojeniia prc toţi să să părăsască de la înşălăciunea idolilor. Dară făcîndu-să jărtvă dc anthipatul la idolul lui Dionis şi idoloslujcbnicii strînşi la acea spurcată jărtvă, s-au apropiat ş-au răsturnat altariul dc l-au râsîpit cu jărtvcle. Şi, prindzîndu-1, mărturisi pre Domnul Hristos. Deci îl spindzurară şi-l strujiră prc tîmple şi pre fălci şi pre coste; de-acii, aprindzînd cuptoriul cu smolă şi cîlji şi rîpcc dc vie, dc năl|asă para ca la 7 coţi, şi-l aruncară în mijlocul focului. Şi focul priimindu-I, l-au ferit sănătos. Şi să vedea îmblînd în cuptoriu cu alţi trei bărbaţi, dintre carii unuia îi străluciia faţa mai mult decît radzelc sorclui. Şi ieşi sîntul nears şi sănătos, că nu l-au atins focul nice Ia un păr. Ş-au vărsatu-să focul afară, dc-au ars pre anthipatul şi 9 bărbat şi i-au topit, de s-au aflat nice o bucăţea de trupurile lor prc urma focului deaca s-au potolit.

De-acii. fu băgat în temniţă de Thalasie Pringhipul. De-acii, sosînd anthipatul Maxim, l-au scos la-ntrebare. Şi. nc-nduplccîndu-sâ a să tăgădui de Domnul Hristos, ce mai vîrtos propoveaduindu-1 în
449r aiavea, fu legat la 2 rotc, dc fu stroptit şi croit. Şi, dintr-acealea ieşind cu // preaslăvită minune, fu dat fierilor. Şi, nestrieîndu-i. striga nărodul să-l slobodze. Pentr-aceaea, l-au trimis Ia Filipisie, în Corinth, oraşul Thrachici. cârca să chiamă aemu Iracliia. Şi de-acolo s-au trimis la Vizantiia. Şi acolo îi tăiară capul şi fu astrucat o milă departe de oraş.

Apoi Marele Constantin i-au făcut o sîntă besearica luminată şi scumpă. Şi mărirea şi greimea acen bescarici scumpe în minunată făptură s-au mutat într-însă sintele lui moştii. Şi i să face bulciul într-acea cinstită şi sînta lui mărturie.

Într-aceastaşi dzî, sîntul măcenic Dioscorid.

Acesta cra de ruda sa din mitropoliia Smimeilor. Şi, adus denaintea boiarinului ei şi strigînd vederat martuns.ndu-să creştin, fu băgat în temniţă, legat. Şi, scoţîndu-1 la-ntrebare şi ţîindu-să vîrtos m credinţa lui Isus Hristos, fu umorît cu porunca boiarinului.

Intr-accastaşi **dzî,** cuvînt din Pateric.

nftrin.,U» fn,te M-* reMUD Părinte CUm aduce dracul Pacostesin t'lor- §'-'drf să starețul: "Era un **E d u i Î S ' J -°n'** 'a **T** n,cle Smaiulu'' Iară ™arse « casa unui faraonii şi, afiindu-, hucă-sa singura mcasa, s-au culcat cu dînsa şi o îmvăţă să dzîcă pre Nicon c-au stricatu-o. *Şi,*

* Muci 9. 14:17.

** Mareo 6, 38

dcaca veni latăl ci şi-i spusă, luă sabiia şi mearsă asupra stareţului. Şi, bătînd la uşe, ieşi bătrînul. Şi, rădicînd mîna faraonilul să-1 ucigă, i-au săcat Dumnădzău mîna. Şi să dusă faraonitul de spusă bălrînilor. Şi trimisără de-1 chemară. Şi-l bătură stareţii cu multe toiage. Şi, vrînd să-1 izgonească, li s-au rugat: «Lăsaţî-mă pentru Dumnădzău aicea, să mă pocăiesc!».

Şi-l canonisiră trei ani osăbit, dînd poruncă nime să nu margă cătră dînsul. Şi împlu trei ani, venind duminecile la besearică, în Iote dumineci căindu-să şi grăind: «Rugaţi, părinţi sinţi, pentru mine!». Mai apoi, cela ce-au făcut păcatul s-au îndrăcit, acela ce-au pus năpastea pre oşelnic, pre Nicon. Ş-au mărturisit naintea besearicii dzîcînd: «Eu am făcut păcatul acela cu fata faraonitului ş-am mutat năpastea pre şerbul lui Dumnădzău!». Şi mearsă tot nărodul, căindu-să şi rugîndu-1, / dzîcînd: «Iartă-ne, avvo!». Şi Ic dzîsă svîntul Nicon: «De iertat iertaţi sînleţ, iară a mai lăcui de-aemu n-oi mai lăcui cu voi acii, căce nime nu s-au aflat în voi să aibă sămăluirc, să mă miluiască!».

Şi aşea s-au dus de pre-acolca. Deci vedzi aşea aduce dracul pacoste şi năpaste asupra sinţilor!".

într-aceastaş dzî, preacuviosul părintele nostru Methodie, episcopul de Moraviia, îmvăţătoriul ruşilor.

Preacuviosul părintele nostru Methodii era din oraşul Solunului, din părinţi boiari şi bogătaşi născut; tată-său Leon şi maică-sa, Mariia. Şi era din tinereaţe înţâlept forte şi măiestru la vorovă cărţii şi vîrtucios la trup, de era ştiut şi de împăratul, că-l avea împăratul pururea la sine. Şi, cînd era de 12 ani încă, l-au pus domn sloveanilor. Ş-au petrecut acolo dzeace ani. Şi deprinsă limba slovenească şi slovele azbuchilor feace cu fratele său, cu sîntul Chirii. Şi cugetă întru sine că-i trecătore cu reapede viaţa acestui veac şi-i lungă munca păcătoşilor şi netrecută. Şi s-au umilit cu frica lui Dumnădzău. Şi pusă cinstea domnească nainlea împăratului. Şi să dusă la muntele Olimbului şi să feace călugăr.

Iară orecînd, pre fratele lui, pre Chirii, trimisă împăratul la cazaci, ca să biruiască pre jidovii din carte şi să-i gonească din Ţara Cozarilor. Că era amu cozarii de priimisă credinţa jidovască. Şi Chirii rugă pre fratele său Methodie să margă cu sine, căce ştiia limba slovenească. Deci cutrierară ţara aceaea totă şi pre toţi omenii întăriră şi încredinţară şi izgoniră pre jidovii. Şi cerea sloveanii botedz şi cozarii îmvăţâtoriu, iară moravleanii episcop şi rumânii nastavnic. Şi s-au întumat Methodie la Ţarigrad şi l-au făcut patriarhul episcop de l-au trimis la Moravie. Şi multe ciudease feace acolea. Şi pre orecarele Zamvrie, cozarin de ruda sa, iară de credinţă era eretic, pricindu-i şi ocărind credinţa lui Hristos, l-au îmfruntat.

Şi poronci cneajul Moraviei să fie săbor. Şi să strînsără cu Zamvrie 2 mii de jidovi. Iară Methodie, ca un ales hîrăţ cu prorocești cuvinte şi apostoleşti îmvăţături, ca un viteaz, într-îmbe mîni săgetînd în eretici şi-n jidovi // şi i-au biruitu-i. Şi acii să feace minune mare: Zamvrie au crepat, iară 450r
pre Sidislav l-au înghiţit pămîntul, iară pre ceialalţi s-au aprins foc. Şi aşca fugiră de sâ-mprăştiiarâ. Şi creştinii să bucurară şi numiră pre sîntul Methodie "Rostul lui Hristos". Deci trăi şi în bune bătrîneaţe s-au pristăvit la Dumnădzău.

într-aceastaşi dzî, sînta npriABHO-măccniţa Theodosiia.

Aceasta era în dzîlele Iui Theodosie împărat, fiică a părinţi blagocestivi, în Ţarigrad. Şi, cînd fu dc şeapte ani, muri tatăl ei, iară maică-sa o luă şi o dusă de o călugări într-o mănăstire la Vizantie. Şi, murind maică-sa, lăsă hiicăi sale bogăţîia totă. Iară ea din argint şi din aur ferecă trei icone: una a lui Hristos Dumnădzău, alta a Dumnădzău-Născătorei, a treia a măceniţei Anastasiei, iară alaltă au împărţît mişeilor. Iară după cîtăva vreame, Lev Păgînescul împărăţîia dobîndind şi bun credinciosul Theodosie împărat fîrşindu-să. Şi, căce nu s-au plecat păgîneştilor lui porunci, marele întru patriiarş Gherman l-au izgonit din patriarhie cu beate şi cu jerdii. Şi sînta şi stăpîneasca iconă a lui Isus Hristos Dumnădzăului nostru ce era deasupra porţîi ceii de aramă siliia acel heratec să o obore şi să o arunce în foc. Şi, suindu-să a lui spătari pre loilră să surpe sînta iconă, iară sînta Theodosiia cu alte svinte femei trasară loitra şi surpară pre spătariul de muri.

Şi, de-acii, mearsără la patriarhie de-mproşca cu pietri pre acel eretic patriarh Anastasie. Pentr-aceaea, spurcatul Leon pre alalte femei le tăie, iară pre sînta un orecare crudatec şi fără omenie dîrlău o trasă la tîrgul buorului. Şi apucînd un com de berbeace şi, fără milă ucigîndu-o preste grumadzi, o umorî. Şi aşea dobîndi cunună măcenicească, multe minuni făcînd. Şi să face săborul ei în Dcxiocratiia mănăstirea, unde sînt sintele ei moştii.

Pentr-a lor sinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 12, dintru svinţi / părintele nostru Epifanie, arhiepiscopul Constantiei Chiprului.

Accta marc si minuna. Fpifanic cn. clin oraşul ţării cc sâ cinam* Finichii, din (Inului ^ ' " . ^ " i,, mică casă. cumu-i rîndul omemlor saraimani şi **S ^ e c t I ţ ă 1** S n a ^ c ş . i bunătăţi ş, s-au sui, .a sîmccaoa naltului petrecăniii b S c s u ^ Cărămîind părinţii lui în slujba şi-n un.bra legii şi neputînd să vadza lumina darului, cl " L ^ a adcvără.atca lui 'sus llrislos. aflîndu-şi mic prilej. Că. tămadumd **u-** oroare C eov« dej rană cc păli la s.mghc. cădzînd dc prc un asin cc era calare, sannd şi muri. Atunce, de-ac.i lua gînd *Zo*în,,getul **iu** şi nu să forte grijiia dc slujba legii. Apoi, aflînd pre un călugăr Luch.an ca-l vidzu vorovind cu un mişel ce-i cerca de mîncat. Carele îi deade ş. acoperen.mt dc rasa ş.-nda.a l.uchian acela fu îmbrăcat dc sus cu veşmînl. Care lucru, dcaca vădzu Ep.fan.c, sa deade la credinţa lui Isus llrislos şi luă dc la episcop Sîntul Botedz.

De-acii nainte minuni cc-au lucrai nu iaslc putinţă ncscui a Ic spune pre scurt. Numai atita irebuie să spunem că', fiind încă forte tînăr dc vîrs.ă cînd au priimit întru Isus llristos credinţă, îndată să feace cu prcacuviinţă călugăr şi întrecu prc toţ vîrstnicii săi cu văzdrâjanua şi cu ostenelele posniceşti Şi. agiungînd la plincala arhierciască, avea dc potrivă şi de-ascamenca facere întru trecuta sa viaţă! câ. înlr-acea trecută, au făcut petreacere schitnicească şi mulţîme de minuni şi vindecări a mulţi bolnavi larii în vreamea după cc s-au preuţît şi să feace arhiereu, mulţîme de scripturi feace şi prc toţi îmvăţă dăscălie dircap.ă. Pentru carea află multe iscuşenii dc către eretici.

Şi trăind o sută dc ani şi cinci şi trei luni, precum sîngur au răspuns lui Arcadie împărat ce l-au întrebat, şi s-au pristăvit dînd sufletul la Dumnădzău, dară nu la scaunul său, ce, precum i-au scris sîntul loan Zlatoust. căce fu la un cuvînt cu alalţi la izgnaniia sinţiii sale. Dară i-au scris răspuns şi r sîntul Fpifanic că nu va agiunge la locul cel de izgnanie, precum şi fu de s-au împlut // amînduror cuvîntul. Şi să face săborul lui în casa sfîntă a lui. Carea-i în nontrul sîntului Filimon. 5902 era vâ leatul.

Intr-accastaş dzî, dintru svinţi părintele nostru Gherman, patriarhul de Ţarigrad, 6230, în dzîlele împăraţilor Anastasie şi Artcmic pînă la Leon Isavrul Iconoborcţul, Ereticul.

Acesta svînt era fiiu lui luslinian Patrichic, om luminat şi vestit. Carele în dzîlele lui Iraclie împărat avea multe a ţării boierii mari şi minunat cinstit în senat, în boierimea sfatului pentru a lui mare credinţă. Şi dară rîhnit dc nepotul lui Iraclie, au şi scopit pre cuconul ucisului, pre Gherman, fiind mititel şi l-au pus în clirosul Besearicii ccii mare.

Deci cl slujindu-sâ cu ceaea cc i s-au tîmplal aflălura, să deade în chititul dumnădzăieşti lor scripturi. Şi. suind şi procopsind la multă cunoştinţă cu reapedea firii sale şi cu tot întinsele sale trude şi alcătuind bine viaţa sa. întîi s-au hirotonit şi să feace episcop în Chizic, nu luînd prosteaşte şi f.ecum stepcncle, cc suindu-să la spiţa cea de obîrşie, cu şir şi cu urmitură. De-acii, trebuind besearicilor chivemisală înţăleaplă şi om procopsit la facere şi la cuvînt, fu suit de la besearică Chizicului la marele scaun a Ţarigradului. Unde tocmind şi-ndircptînd nărodul cu multe cazanii şi tălmăcind ceale mai adinei şi nelesne pricepute pârii a sintei Scripturi şi luminînd besearicile creştinilor credincioşi cu prâzniceşti şi engomiasticeşti cuvinte şi alintînd şi-ndulcind greul şi osteneala bdeniilor cu cîntări şi cu peasne dulci.

De-acii. stînd Leon Isavrul, tiraniecaşte, împărat şi începînd a ocări asupra lui Dumnădzău şi pusă mina a huli sintele icone şi nice sâ pleca la mai bune răspunsuri ce i să da, câ trebuie a fi la închinăciune sintele icone şi a fi la cinste acealea ce-s a Domnului Hristos ş-a preasintei Ficiore Manei Sinţ.u sale ş-a sinţilor tuturor. Dară încă mai mult s-au pornit spre rău de-au ars şi cărţîle ce scrna cinstind sintele icone. Deci, cunoscînd sîntul că dojeneaşte prc un surd şi fără ruşine şi nebun ş-au pus omoforul / prc svîntul prestol şi să dusă acasâş.

A. „ 'Q'" t S-™ obîrşit viaţa, petrecînd nouădzăci 2 Z **fj** r " P 6<* «» sintele lui moştii cînd îl ducea să-l îngrope, de tot fealiul

si **i Z i S L** , ! ? . Creaşte

Fost-au pre o vreame cu sîntul loan Damaschin, ce-au fost la 6235 «"Se.

m t o i **' c l *** *Til* ' T T ' * ™ *

Acesta svînt Savin cra din **Țara** Finichici, din cetatea Luchiia, unde s-**au** botedzat sîntul Epifanie şi s-**au** călugărit.

Şi, cînd proslăvi Dumnădzău prc Epifanie şi trimisără licaonitii om slăvit pentru Epifanie, ca să-l puie episcop, atunce şi Savin veni cu dînşii la Epifanie. **Şi,** lepădîndu-să dc lume, să feace călugăr cu Epifanie. **Şi** să dusără **la** pustie; şi acolo **trăiră** 5 ani.

Şi Savin **au** scris şi jitiia sîntului Epifanie, privegherile şi ostenealele şi minuni ce făcea Dumnădzău prin însul. **Şi,** deaca stătu Epifanie episcop **în** Chipru, vru să facă popă pre Savin. **Şi** el nevrînd, **îl** băgă în besearica pentr-altă treabă şi-i dzîsă: "Stăi acicea neclătit!". **Şi** fură piciorele lui cum ar hi bătute cu cuie în pămînt lipite; şi aşea **îl** feace popă. **Şi,** după Epifanie, fu priimitoriu scaunului lui, episcop **în** Chiprul Constantici. **Şi** multe minuni feace şi pre eretici goni din besearica. **Şi** bine viețuind, mearsă **la** Dumnădzău.

într-aceastaşi dzî, din jitiia lui sîntul Epifanie cuvînt // pentru un vîndzătoriu de grîu. 452r

Odănăoră, tîmplîndu-să fomete într-acea țară, unde era Epifanie episcop, şi le era nevoie marc omcnilor pentru pîne. **Şi** cra într-acea cetate un boiarin, anume Faustinian, păgîn. Avea multe case pline de pîine şi-i dzîsă Epifanie: "Priiatinc, dă-mi grîu **să** hrănesc omenii aceştia şi datoriia ț-va fi asupra mea!". Iară nemilostivul Faustian dzîsă sîntului Epifanie: "Du-te la Dumnădzăul tău de te rogă să-ț dea grîu să-ț hrăneşti priiatinii tăi!".

Iară sîntul Epifanie, într-o nopte, mearsă la besearica sinților măcenici şi cu multe lacrămi **să** ruga lui Dumnădzău ca să dea hrană lipsiților. **Şi** era acolea o capişte, idolnița lui Zeves, la carea nime nu culedza să să apropie. Iară de îndrăzniia cineva de să apropiia, îndată muriia. **Şi** fu glas din ceriu lui Epifanie grăind: "Pasă în capiştea lui Zeves!". **Şi** mearsă sîntul şi i s-au deschis uşile. **Şi** întrînd, află mult aur. **Şi** luînd de-acolo aur, da lui Faustinian şi lua la dînsul grîu şi-l împărțiia lipsiților. **Şi** cumpără tot griul şi tot viptul la Faustian, de-ş împlură cetățeanii casele de grîu şi de vipt. **Şi** s-au fîrşit pîinea din casa lui Faustian. Iară Dumnădzău hrăni**ia** nărodul prin mînule lui Epifanie.

Şi fu lipsă mare în casa lui Faustian. **Şi** trimisă 11 corăbii la Calabriia, de cumpără grîu, de le împlu tote. **Şi** întoreînd acasă pînă aprope dc cetate, 100 de verste, s-au rădicat volbură mare în mare şi să necară corăbiile cu griul. Iară Favstian, deaca vădzu aşea, începu a huli asupra lui Dumnădzău de sus şi suduia pre sîntul Epifanie dzîcînd: "Caută ce-m feace acest amăgieu, că nu numai pre uscat opreaşle hrana casii meale, ce şi pre mare îm face perire! Mînă draci de-m opreaşte hrana casii!". Aceastea dzîsă ş-alte multe lăudîndu-să cu rău lui Epifanie. Iară cetățeanii toți, cu femei cu tot. culegînd griul (de la mare) ş-au împlutu-şi casele de grîu, dc Ie fu preste anul tot. **Şi** ş-au împlut cuvîntul psalomului "BCfdTHH WEHHUJTUJd **H** B"h 3MK*Wiil ", iară "carii cearcă pre Domnul nu să vor lipsi de tot binele". Că Dumnădzău nu lasă la lipsă nice dănăoră pre ceia ce nedejduiesc pre Sinția sa. /

într-aceastaşi dzî, pouccnie pentru viața şi mortea şi osîndă.

Să nc grijim, fraților, să nc pocăim mainte de morte pentru păcatele nostre. **Şi** să ne gătăm spre ieşirea sufletului, că lumea aceasta să petreace şi slava ei piiare! **Şi** Domnul din ceriu va veni cu sinții săi îngeri la giudecată, ca să plătească a tot omului după faptele sale: direpților, viață veacinică şi neîmbătrînitoare şi nefîrşitore, iară păcătoşilor, muncă veacinică şi focul nestins şi-nrunearecul cel fără lumină! Dc carea, fraților, să nevoim să scăpăm şi să fim cu sinții încununați, ca să slăvim pre Dumnădzău în bucurie şi-n veselie, în lumina cea neînsărată! Căruia-i slava aemu şi pururea şi-n veaci de veaci! Amin.

ÎNTR-ACEASTA **LUNĂ, 13,** svînta măceniță Glichcriia.

Aceasta cra în dzîlele Iui Antonin împărat şi Savin Ighemonul, în cetatea lui Traian. **Şi,** făcînd sfară ighemonul în oraşul său, iară sînta scrisă sînta cruce pre fruntea ei şi mearse Ia ighemonul, numindu-să pre ea creştină şi şarbă lui Isus Hristos şi dojenind pre ighemonul. Iară el îmbiindu-o să jărtvască şi ea întrînd în capişte, feace rugă la Dumnădzău de surpă gios idolul lui Zeves şi-l zdobi.

Iară elinii, zbîrlind pietri asupra ei, nu o agiugea. De-acii o spîndzurară de cosițe şi o strujiră şi, aruneîndu-o în temniță, îmvățară să nu-**i** dea de mîncat. **Şi,** trăind multe dzîle închisă, o hrăniia îngerul lui Dumnădzău, nemică pățind rău. **Şi** cînd deşchisără, s-au înspăimat ighemonul şi cu cei ce era cu dînsul, că aflară strachină şi pîni şi lapte şi apă, macara că era încuiată bine temnița. De-acii, o băgară în cuptoriu înfocat. **Şi,** pugorînd de sus rouă, stinsă focul şi ieşi nebetejită. De-acii, îi beliră capul pînă la mole şi o legară de mîni şi de piciore. **Şi** aştemînd pietri, o pusără în temniță. **Şi** îngerul Domnului o dezlegă şi, sănătoşindu-să la cap, feace de s-au cutremurat temnicneariul carele îndată au // mărturisit 453r

prc Domnul Isus llrislos: şi-i tăiară capul. Iară măceniţă. adusă la ighcmonul. o deadera ficnlor sa o Lnînec Din carile una npropiindu-să si alingînd. alîla cît nu s-au vâdzui n,ce rana mec incolţ, ura, fftni numai muşcătură. Şi s-nu da. sufletul in mîna lui Dumnădzâu. Şi Iu astrucala in Iracliia Ihrach.ci, in 5641 dc la faptul lumii.

Intr-accaslaşi dzî preacuviosul părintele nostru Gheorghie Ispoveadnicul.

Accsl Gheorghie în svinţii măcenici ispoveadnic a lui Hristos, în Ţarigrad născut, de ruda marc slăvită cinsliia sintele iconc. Şi fu prins dc iconoboreţi. Şi stătînd acelui bezaconn.c împărat Theofil si silit sâ leapede sinlclc iconc a lui Isus Hristos ş-a sinţilor, tînd cu rău, tînd cu lingan şi nu s-nu înduplecat, câ socotiia şi cunoştea cuvintele tiranului că-s m.ncinosc. **ŞI-I** dzîsă: "Cadc-sa sa nc închinam silitelor iconc şi să le cinstim toţ creştinii credincioşi, că cinstea iconc. mearge la chipul cel dinţii'" **ŞI-I** pusânî func în gn.madzi. dc-l trăgea prc uliţe tîlhărcaşte. Ş.-l aruncară în temniţa. Şi-l iccuirâ dc totă avearea Şi cu femeaia sa Irina şi cu cuconaşii lor fu izgonit din casă, de să-mplu de streinătate şi patime dosâdit şi supărat cu multe şi greale scîrbc. Pentr-aceaea, chemat dc la Dumnâdzâu. mearsă sâ-şi ia vreadnice cinsti şi daruri dc la puitoriul de viteji. Domnul nostru Isus Hristos.

într-aceastaşi dzî. sîntul părintele nostru Pavsicachic, episcopul Smadelor.

Acest fericit avea moşie oraşul Apnmiia, părinţi vestiţi şi de rod bun şi hrăniţi într-adevărata creştinilor credinţă. Şi încă dc tînăr îş zmăcina şi-ş trudiia pre sine cu postul şi cu nelipsita rugă şi aspră petreacere. Deci să feace şi călugăr. Şi gusta numai pîine cu apă puţîn. Şi să zăbăviia cu meşterşug dofloresc. tămăduind sufletele şi trupurile. Şi, oştindu-să asupra dimonilor, izgonindu-i, tâmâduia orbii şi ghiboşii îndirepta ş-alte preaslăvite minuni. Şi cunoscut de pre veaste. Carea vcdereadzâ tote lucrurile către patriarhul de Ţarigrad ferici- / tul Chiriac. Fu dc dînsul hirotonit şi trimis la besearica Sinadclor. Şi-ndată goni de-acolo cu praştiia cuvîntului pre lupii cei cugetaţi. Şi, (ăindu-i ca neşte mâdulări putrede cu tăielorea cuvîntului, i-au scosu-i afară, să nu hăsnuiască vro bolă la partea cea sânătosâ.

într-acesta chip dînd tărie şi tămăduire t urm ii sale, mearsă la Ţarigrad. Şi, aflînd prc împăratul Mavrichic. l-au izbăvit dc patima cc-l ţînea şi l-au plecat de-au dăruit hăraciul ce da pre tot an oraşul său. o litră dc aur. cu peceatc dc aur şi cu seri sorea sa. Şi-ntorcîndu-să la Sinade şi dueîndu-să la Solinc. feace rugă şi izvorî apă. potolind seatca soţiilor. Şi aşea bine şi cum iubeaşte Dumnădzău petrecînd şi fiind a mulţi spăsenie, au schimbat viaţa aceasta şi s-au mutat la doritul Domnul nostru Isus Hristos.

într-aceastaşi dzî, sinţii măcenici Pavlin, Iraclie şi Venedim.

Aceştia svinţi măcenici Iraclic şi Pavlin şi Venedim era în cetatea Alhina, creştini fiind şi pre Hnstos mârturisiia cu îndrăznire şi idoloslujebnicilor poronciia să să boteadze în numele Tatălui ş-a Fiiului ş-a Sîntului Duh. Şi pentr-aceasta, fură prins şi daţi pre mîna cneajului Athinei. Şi denaintea lui mărturisiră prc Dumnădzău adevărat şi Tvoreţ tvoreniilor, iară "idolii-s de cinstea dracilor, făcut cu meşterşug omenesc". Pentr-aceaea fură munciţi cu multe fealiuri de cazne, apoi cu ucinicii lor în cuptoriu înfocat aruncaţi, să săvîrşiră. Şi dobîndiră cununi neputrede de la Isus Hristos, Domnul nostru.

într-aceastaşi dzî. de adevăratele Paşte, Dumineca Piatdesiatniţei.

(ntr-accasiaşi dzî, cuvînt pentru năravuri bune şi reale.

Frica lui Dumnădiău goneaşte tot **răul.** Iară leanea goneaşte frica de Dumnădzău şi prada păcatelor goneaşte năravurile ceale mai bune şi de folos. Patro năravuri bune sînt de spăsenie- a feri poruncile Iu. Dumnâdzâu. smerenia gîndului, teamerea limbii sale, strîmtorea vieţii. Patro năravuri pnveaghe sunetul: mila către toţi. a nu să mîniia din uitit, răbdării a căuta şi a nu osîndi pre nimerea rugind pre tot ceas şi cădzînd la Dumnădzău ncpărăsît la inema // sa, dzîcîndu-să mai păcătos **decîi** 2!" s i S ! ^ Z ? ... Pre tot ceas, bdenie, fără leane, posluşanie către Tcu^^^T^ SM TrT ... şt Pîngărite Şi lib ... Cel ce iubăse cinste >TM«« *
cT«â" tSSlT l ... K ... T' ... şi P ... d0ba CU hainele - Patro lucruri întunecă «nime.
. S S r f ^ nhna, sudalma şi grăirea de **râu.** Patro lucruri scornesc curviia:
S că T m t f ^ ... dC ... CU îmvă... atură de multă vorovă TM*
a face că , înţilept. Patro **lucrun** scornesc călugărului mînie: a lăcui în lume dînd şi luînd, a-ş face pre

voie şi a îmvăla prc toţi şi a-i părea sîngur că-i înţâlept şi a iubi slavă de la omeni. Dc patro lucruri să pustiiaşte sunetul inocului: nctăccarca, nciubirca ostencalii, voia trupului şi scumpeatca. Pre trei fealiuri să face tot păcatul: întîi prin neştiinţă, a doa, prin pripă, a treia, prin sîlă, a patra, prin drag. Iile. Prin neştiinţă, cel prostac şi neîmvăţat cu lotul greşind mintea lui de-a face păcat, de-acii şi-l va cunoaşte. Al doilc, prin grabă, în vreame senină, în pripă de-a face omul păcat şi nu-l va fi întîi chitit cu gîndul, acesta va avea giudecată şi milă. A treia, cu de-a sîla, care dc nevoie şi dc sîlă încleştat de-a face păcat accsluia-i certarea cu milă. A patra, prin dragoste de-a face păcat şi mainte de făcut l-au vrut, l-au poftit şi l-au cercat şi l-au făcut cu drag şi, după păcat, iarăş au gîndit. Şi cîtâ vreame va petreace aşea nepocăindu-să, acesta-i păcatul cel greu şi de morte, acestuia după pravila besearicii certare şi epilcmic.

Aceasta dc bogate ori să face şi dc la diavol iscuşenie. întîi, osîndind pre fratele, aceasta-i păcat forte marc. A doa, din trufie şi minte nălţată; şi aceaca-i aşca de păcat. A treia, din îmbuibare în mîncarc şi-n băutură de beţie. A patra, din fire carca-i fără păcat, dară tot să chiamă spurcat sau cu lucrul să varsă fără clătit şi fără nălucinţă. A cineca, din slăbiciunea trupului şi din bolă. A şeasea, din zavistiia diavolului. Deci aceastea să despart cu răzgiudecături a sinţ părinţi. / întîi, a părăsî de-a osîndirea şi de alaltc reale fapte şi a să pocăi cu ispoveadanic şi lacrămi. Şi a nu să nălţa cu nescare îndireptări, nice cu trufie a să nălţa, câ accasla-i forte rea. Că şi dracul, pentru nălţarea mintii, cădzu de la slava lui Dumnădzău.

Iară a să înbuiba şi a să îmbăia călugărul şi pre la mircani ades îmbla fără rînd şi a dormi de agiuns mare stidealǎ aduce. Că i să cade să asculte nastavnicul său şi gîndurile sale ceale spurcate să le spovedească părintelui său sufletesc şi cu frica lui Dumnădzău a căuta păcatele sale! Şi să-ş aibă mortea naintea ochilor. Iară fîrşitul acestor de vedz ceva cu ochii de cineva şi cu urechile de audzi, să dzîci: "Ce treabă am eu a osîndi pre fratele, câ cu sînt mai păcătos decît toţi!."

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 14, svîntul măcenic Isidor.

Acesta era în dzîlele lui Dcchic împărat, trăgînd rudă din Alexandriia şi mărgînd cu oste, că avea şirul lui Opion. Şi pugorînd la ostrovul Hiului cu şeici oşteşti, în care era domn Numerian. Şi fu pîrît de sutaşul Iulian că cinsteaşte prc Hristos şi "nu dă cinste dumnădzăilor noştri". Deci mărturisind într-aiavea prc Hristos Dumnădzău adevărat Cc-au făcut Ceriul şi Pămîntul şi Marea şi totă Fapta. Şi, vădzînd Numerian nemutatul gîndului lui, învăţă dc-i tăiară capul. Şi aşca dobîndi cununa măcenicească. 5755 era atunci.

într-aceastaşi dzî, vitejiia sîntului măcenic Maxim.

Maxim, marturul lui Hristos, rîhna lui Dumnădzău la inemă purtînd, vădzu dănăoră idoloslujebnicii, nu numai ei prc sine cc să da la idoli, ce şi pre alţîi înşclînd. Şi ruga Dumnădzău Maxim să polole goncniia. Şi pre mulţi botedză.

Iară odănăoră, făcîndu-să acea spurcată jărtvă păgîncască şi toţi ellinii alergînd cu grabă, nu numai a giunghia dobitoce, cc încă şi omeni. Şi aceasta nerăbdînd să vadză, întră la mijlocul lor de-i înfrunta şi-i dojeniia, numind // pre idolii "pietri" şi "leamne", de nu-ş pot nice şie să-ş agiute. 455r
Atuncea-1 prinsără păgînii şi, mult bătîndu-1, de-acii îl ucisără cu pietri. Şi aşca-ş dobîndi cununa.

într-aceastaşi dzî, sîntul cluTHOAlujiHKh Therapon.

Acesta sînt dc unde iaste şi din ce părinţi şi-n ce ani şi cu cine bătînd război au biruit, dc-au dobîndit cununa măcenicească nu putem spune, că treeîndu-să de lungimea vremilor scrisorile ce s-au scris de spunea de dînsul. Iară cum c-au fost călugăr îl spun iconele lui, scriindu-1 în chip ca acela şi-ntr-aceaea shimă. Şi cum au fost episcop în Chipru şi cum fu adus la Hristos prin sînge, de ş-au obîrşit vitejasca luptă am luat din poveşt bătrîne. Şi îmvăţîndu-le fără scrisorc de la cei mai denainte, le creadem.

Dară s-au adus cinstitele lui moştii în Ţarigrad. Vrînd agareanii să ia Chiprul cu război, porunci sîntul în videnic să-1 mute; şi aemu acolo unde dzace, izvoreaşte fîntîni de minuni,

într-aceastaşi dzî, cuvînt de stareţul Serapion.

Preacuviosul părintele nostru Serapion din tinireaţe fu călugăr. Şi n-au căutat de avearea lumii aceştiia, ce petrecu ca o păsâniică, nemică nu ş-au agonisit pemintesc, nice în colibă acoperită au petrecut, ce era îmbrăcat cu o fcalegă dc pîndză, purtînd o mică Evanghelie, îmblînd ca un fără trup. Multe ori îl găsîia denafară de sat, în drum şedzînd şi amar plîngînd. Şi-l întreba ce plînge şi le răspundea: "Stăpînu-mieu datu-mi-au pre mînă bogăţîie şi o am împrăştiat şi o am pierdut. Şi aşea va să mă muncească .". Iară lor le părea că le dzîce de bani. Şi-i arunca unii pîine, alţîi pome, dzîcînd: "la-ţi.

frate, şl l . ic tîngui pentr-avearc. câ note Dumnâdzâu iarăşi sft-| dea!". Răspunsă slarc|ul: "Amin, amin

Si iaruş cînd mearsă în Alexandriia, tîmpină un mişel gol, tremurînd dc frig şi stătu gîndind: "Cum cu cuEetcdz câ sînt călugăr şi lucrătoriu lui Hristos şi port haină, iarâ acest mişel şi mai v.rtos Domnul Hristos more dc frig. Adevărat că dc-l voi lăsa sâ moră. osîndi-mă-voi la g.udcj ca un suuubăr Si dezbrăcă haina, o deade mişelului şi şedea gol. ţiind in / sus.ora o sinta Evanghe ic. Ş. trccind un cunoscut a lui şi-l vădzu gol. îi dzîsă: "Părinte Scrapionc, cine tc-au dezbrăcat? . Iară el arătiiid sînta Evanghelic dzîsă: "Aceasta m-au dezbrăcat.".

Dc-acii l-au tîlnil o femeaie. ţiindu-o un datornic pentru datorie. Şi ncavmd ca cu cc plaţi, i sa feace milă fericitului Scrapion şi vîndu Evanghcliia de o plăti. Şi, venind gol la bordeiul său şi vâdzîndu-l ucinicu-sâu gol. l-înlrcbă: "Unde ţi-i cămeşuia?". Răspunsă stareţul: "O trimişu înainte, fiiule. unde nc trebuie. în locul ci mai bună .". Şi-i dzîsă fratele: "Evanghelia mică unde-i?". Şi dzîsa stareţul "Adevăr, fiiule. ca îm grăia în tote dzîle: «Vindc-ţi avearea şi o dă mişeilor ca să o aflăm la Dzua giudecăţii şi mai multă îndrăznire să avem naintea Dumnâdzăului nostru Isus Hristos!»".

Acesta părinte cu dcasc mutări au trecut şi la Ellada, în Grcţiia. Şi petrecu în Athine trei dzilc. Şi nu putu lua dc la cineva pîine. câ nice bani n-au mai purtat, nice pungă, nice haină deasupra, nice altă ceva Şi. a patra dzî. forte flămîndzînd, stătu la loc nalt în cetate, începu a piînge tare şi a striga: "Hărbaţi athineani. agiutaţî-mi!". Şi, sosînd filosofii, căpeteniile cetăţîi, îl întrebară: "De unde eşti şi ce ţi-i nevoia?". Ill Ic dzîsâ: "Eghiptcan sînt şi dc cînd mi-am ieşit de la moşie, am cădzut în trei datornici: deci doi mă lăsară luîndu-şi daloriia, iară unul nu mă lasă .". Ei iarăşi îl întreba: "Cine îţ sînt datornicii şi cine nu tc lasă spunc-ni-l. să-ţ folosim!". Atunce Ic spusă: "Supăratu-m-au la tinireaţe ibostea argintului şi curviia şi lăcomiia pîntccclui. Deci din cei doi m-am mîntuit şi nu mă mai supără, iară lăcomiia pîntccclui nu mă pote lăsa, supărîndu-mă, cerşindu-şi obiciua .". Atunce, unii din filosofi cugctînd că grâiaşte cu înşălăciunc. îi deaderă un galbăn de aur şi-l urmară pre de departe, socotind ce va face. Iară el alergă cu galbănul la pitari, deade galbănul şi luă o pîine şi să dusă şi nu să mai ivi într-acea cetate. Atunce cunoscură filosofii că-i om cu bunătăţi adevărat şi-ş plătiră galbănul de la pilariul.

Şi. venind la părţile Lachcdemoniei, audzî de un orăşan căpetenie că ţîne credinţă maniheiască, dară om fiind bun. cu viaţa şi cu bunătăţi. Mearsă la acela de să vîndu rob. // Şi preste doi ani, cu darul lui Hristos l-au întors cu femeaia, cuconii, din acea eresă şi cu totă casa şi-l adusă la sînta Besearica. Atunce il îndrăgiră şi nu-l mai ţinea rob, cc ca prc un părinte, slăvind pre Dumnădzău. Dară sîntul le dcade şi banii ce-i dedeasc preţul lui cînd s-au vîndut.

Intr-accastaşi dzî. prcstavleniia fericitului Isidor Jrodivul, ce-l chema Tvedislov Ciudotvoreţul Rostovului de Rusiia Moscului.

Acesta fericit, precum spun, cra despre Apus, de leagea latinească, din **Ţara** Nemţască, din părinţi bogătaşi. Şi, urînd leagea latinească, au îndrăgit a nostră adevărată pravoslavnică creştinească credinţă. Şi tăinuindu-sâ de toţi, ieşi din casa sa şi să dusă puţinei în laturi, să dezbrăcă gol de tot şi priimi gubăvic, dc să făcea jrodiv pentru Hristos. Şi să streină spre Răsărite, cereînd moşiia cea pierdută, multe dosădzi răbdînd şi bătăi de la omeni ne-nţălegători, părîndu-le nebun. Şi **rabdă** gerul şi pripăcul. Dzîua îmbla nebunatec, jrodiv făcîndu-să, iară noptea făcea mătănii şi post cu lacrămi, grâindu-şi: "O. Isidore, cu multe scîrbe să cade să intrăm în împărăţîia ceriului, că de răpit iaste împărăţîia ceriului şi răpitorii o apucă!".

Cu dc-aceastea mîngîindu-să fericitul, îmbla din oraş în oraş, pînă sosî la slăvitul de mare nărod Rostovul Şi acii i-au plăcut a lăcui. Şi toţi îl cugeta că-i nebun şi cu mintea pierdută. Şi multe bătăi rtnda cum ar hi in trup strein, ncmică nu-ş bănuia, numai cu gîndul ruga Dumnădzău pentru dînşii. Dară n.mc nu-i ştiia viaţa bunătăţii lui. De-acii ş-feace un ţarc de vergeale, fără acoperemînt, la loc uscat, in oraş, in mijlocul unu botniţe (unde aemu moştiile lui sinte dzac) pentru să nu-l vadză cînd tace rugă. Aşea trccind traiul lumii, nebăgînd samă slava lumască ca o nemică, dzua batgiocorit iară Z rfT-" u w Sil!?df VCr8Ca ! e de VriaSCUrL şi totan o P tea sta la ™& §'la metanii cu lacrămi.
neica ^r^J r". T d!ndU!!Ş ^P"! Şi Pri " gunoie 5 edzînd §i colibiora sa n-avea
Z I I ; , nUma!J^PU! •!Şl!preg!Ur^P- accalevriascuri> Sărdu t descoperit, de-l ningea şi-l
5^ m oÎ r MJ ?- aŞCa ; Ş! ^ CU_ feriCitUl JUbi Pre Dumnadză"- ^îta Dumnădzău l-au slăvit
l^EZ* n,r V CaC,",Ca ; CU J mparăţîia Ceriu,ui!CU SUtele sin t i,or mai mult '-a cinsti.
dc-a,un^ l, eol^r«^T. ^dC MŞ! din '«^tura trupului. Şi,
atunce. la cohbiora sa şedea la metan., ş, post ş. lacrămi cu rugă. Şi, culcîndu-să, puind mînule în

cruciş, dzîsâ: "Doamne, Dumnădzău lol-putcarnicc Isus Hristoasc, în mînulc Sinţiii laic dau sufletul mieu!". Şi adormi. Şi sîntul lui suflet mearsă în odihnă la Dumnădzău. Iară fericitul lui trup lăsînd pre pămînt, face iştealenii credincioşilor. Că, dzăcînd trupul într-acel hîj dc vriascuri, să implu tot oraşul dc dulce miros, de să mira toţi de unde vine, că nu ştiia de adormirea sîntului. Dară un om trecînd pre lîngă sînlul, îl vădzu răpăosat dzăcînd şi mirosala din sintele lui moştii. Mearsă de spusă orăşeanilor. Şi veniră de-l îngropării prc loc unde s-au răpăosat. De-acii, luînd blagoslovenie de la episcop, feaceră bescarecă sîntă deasupra sintelor moştii prc numele sinlei văznesenii Domnului Dumnădzău şi Mîntuiloriul nostru Isus llrislos. Căruia-i slava în veaci! Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 15, prcpodobnicul părintele nostru Pahomie Marele dc Tavenisio.

Acesta svînt era în dzîlele Marelui Constantin împărat, părinţii lui idoloslujitcli. Odată mearsă cu părinţii-ş la capişte şi ieşi glas dc la dracii dzîcînd: "Scotc-ţi afară dc-acii prc vrăjmaşul dumnădzăilor!". Şi-ncă băusă sînlul şi vin din jărtvă idolilor şi-i fu griaţă de-l borî. Şi, sosînd la vîrstă voniecască, să feace oşlaş. Şi lăsînd slujba oşlască, să dusă la muntele Thivaidei, de să botedză şi să şi călugări. Şi mearse la puslic de feace mănăstire la locul Tavcnisiia, venindu-i glas de sus, arătîndu-i locul. Veni la dînşi şi sîntul Theodor OcuJTEHhH dc-i fu ucenic şi închipuitoriu la viaţă şi la minuni. Şi atîta să suirâ la naltul videniei cu ncpălimirca, cît vedea şi sufletcaştc şi sui- // şurile fericitelor suflete 457r
şi vedea şi ceale departe, ca ceale de faţă. Şi prorocestvuia.

Strînsu-s-au la dînsul ca la o mic patro sute dc călugări. Dară era nacealnic preste şeapte mii dc călugări. Şi întîi lui i s-au arătat marele chip îngeresc cc să dzîce "schima" sau "mcgaloshima", că pînă atunce era călugăriia mică. Fost-au atunci 5 mii 823 .

într-aceastaşi dzî, preacuviosul părintele nostru Isaiia, episcopul de Roslov, Ciudodvoreţul. Era de la Kiev, călugărit în Mănăstirea Pcccrscha şi pus episcop în 6 mii 597. Şi i s-au aflat svintele moştii în 6 mii 672. Şi uciderea sîntului blagocestiv ţarevici, cneajul Dimitrie de Mosc ş-a totă Rusiia. Novul ciudotvorcţ fost-au ucis în 7 mii 99. Şi prepodobnicul părintele nostru Evfrosin dc Pscov trăit-au 95. S-au pristăvit în 6 mii 989.

înlr-aceaslaşi dzî, prepodobnicul părintele nostru Ahilie, mitropolitul de Harista.

Acesta era în dzîlele Marelui Constantin, născut, crescut de părinţi blagocistivi şi îmvăţat de la dînşii credinţa cea bună şi îmvăţăturile naltei filosofii. Şi podobind pre sine cu dc tote bunătăţi, fu ales şi pus arhiereu în a doa Thetalie, în Larisa, de toţi lăcuitorri Elladei. Şi, mărgînd la săborul cel mare ce s-au ţinut în Nichea întîi şi trudind şi nevoind cu alalţi sinţ părinţi, oborînd pre spurcatul Arie şi pre soţîile lui şi anatemisindu-i, veni iarăşi în Larisa. Şi, răsîpind multe idolniţe şi draci gonind din omeni şi multe minuni făcînd, cu pace s-au săvîrşit. Făcut-au din temelii sinte besearici şi le-au împodobit.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 16, svîntul părintele nostru Theodor OcşTEN.

Acesta fericit era în 5 inii 845, în dzîlele Marelui Constantin, ucinic marelui Pahomie, dcprindzîndu-să în leagea lui Dumnădzău. Şi cu totul curat fiind şi alegîndu-să vas cinstit şi sinţit, s-au spodobit şi numelui / mare luminătoriu şi potrivnic la obiceaicle marelui Pahomie, de unde şi "şeatrele ethiopilor", cum dzîce David, spărîindu-le şi înspăimaţi Ic tăie capetele.' Trecu la darurile vitejiii cu sudorile bunătăţilor, gonind totă boia şi totă lîngegiunea de prc la omeni.

într-aceastaşi dzî, dintru sinţi părcntclc nostru Gheorghie, mitropolitul de Mitilina.

Acesta din tînără vîrstă să feace călugăr, isprăvind la vîrv smereniia şi blîndeaţca, de unde, gătind şi tocmind pre sine casă Sintei Troiţe, fu hirotonit mitropolit besearicii Mitilinei. Şi era milostiv preste măsură, dînd cu mînă largă mişeilor. Şi, stînd în pomciş tuturor zloslavielor şi ereaselor şi apărătoriu pravoslavici şi bine şi cum iubcaşte Dumnădzău obîrşind alergătura sa, cătră Domnul au purces, lăsînd dumnădzărescul său mormînt şi după morte izvor de minuni celora ce cu jelanie la sinţia sa năzuiesc.

într-aceastaş dzî, ucişii părinţi în mănăstirea sîntului Savei şi dintru sinţi părintele nostru Alexandru, episcopul de Ierusalim, şi sînta Evfimiia de lîngă liniştea neoriului la sînta Dinami. Şi sinţii măcenici Avdiisu Episcopul şi preuţi 16 şi 9 diaconi şi monaşi 6 şi fîciore 7, de la moşiia Harhar. Şi vitejiia sinţilor măcenici Vachtis, Isaachie şi Simcon.

Aceştia pre Hristos mărturisind şi strigînd în Persiia, fură prins şi aduşi naintea cneajului. Şi siliţi sâ jărtvască la idoli şi nepleeîndu-să şi multe fealiuri râbdînd de munci. De-acii, fură aruncaţi în foc cu ucenicii lor, de-ş luară cununa mărturiei.

într-aceastaş dzî, cuvînt de avva Theodor cc mai sus dzîsăm.

* Avacum, 3:7.14.

Nc spusă un părinlc dc avva Theodor că. "Mers la dînsul în vreame dc chindie, după miadzâdzi si-l aflaiu cu haină ruptă îmbrăcat si cu pieptul gol; si cu culiul denainte. Şi adecă veni un mirean să-l vadză. Şi bătîndu-. la usc. ieşi stareţul să dcşchidzâ. Şi-l tîmp.nă şt şedzu. Şi in uşe mcepu a crai lui Iară cu luaiu un pcatic de rasă şi // i-am acoperit umcrilc. Iară stareţul tmsă mina şi-l lepădă. Si dcaca sâ dusă mireanul, i-am dzîs: «Avvo. a cc feceş aşca. omul au venit ore să să polzuiască au doră pentru să sa Hărnicească?». Şi-m dzîsâ stareţul: «Ce grăieşti. avvo, dară încă tot slujim omcmlor! Cc-au trebuit am făcut si s-au dus! Şi cui i voia a să polzui polzuiască-să, iară cui iaste voia a să blâznic. blâzncască-s! Iară cu cum mă aflu. aşea timpin!». Şi porunci ucinicului său, dzîcînd: «Cine va veni sa mă vadză să nu-i dzîci ceva omenesc, cc. dc mănîncu, spune-i că mănîncu, iară de dormu, spunc-i câ dormu! Şi altă cc m-oi tîmplă făcînd spunc-i cum iaste!».".

îiitr-accaslaşi dzî. cuvînt a sîntului Grigorie Bcseadnicul. cc-i dzîc "Dialog pentru o fîcionţă".

Nice aceasta oi da în lăcearc, cc mi-au spus şerbul lui Dumnădzău Prov pentru soru-sa ce o chema Musa. cucona mică fiind. Spunea că într-o nopte i s-au arătat în videanie Preacista Dumnădzău-Nâscâtorea pururea fîciora Mariia. Şi i-au arătat fetişore de vîrstă ci. Şi ca începu să să mesteacc cu dinselc şi nu cutedza. Iară fericita pururea fecioră Dumnădzău-Născătorca Mariia o-ntrebă au voia îi iaste împreună cu dinselc sâ fie în petreacere şi-n vieţuire? Răspunsă cucona şi dzîsă: "Voia mi-i!". Şi-ndată o imvăţă şi-i deade dc priimi poruncă, dc-aemu nemică cuconcsc sau fără cădinţă să nu facă şi de la rîs şi dc la gioc să să ferească. Şi să ştie adevărat că între aceale fetişore ce văzdu la petrecutul ei, Ia a treidzeacca dzuă. şi ca va veni. Deci cucona, deaca văzdu aceastea, din tote obiceaiele sale s-au prcmenit şi totă mintea cuconească au lepădat cu tare puteare. Iară părinţii ei văzdîndu-o schimbată, mirindu-sâ. o-ntreba dc-accasta. Şi le răspundea că fericita fîcioră Dumnădzău-Născătorea Mariia i-au dat poruncă şi-n ce dzî în urmarea ci va să margă le spusă. Deci, la 25 de dzuă, fu cuprinsă de fierbinţeală, iară in 30, cînd ceasul ieşitului ci s-au apropiiat, iarăşi văzdu pre Sinţia sa pururea Fecioră Mariia Dumnădzău-Născâfore la sine venită cu fetişorele ce-au văzut întîi cu Sinţia ei; şi o chema pre dînsă. Iară ea începu a răspunde cu linicel glas şi blîndicel: "Iatâ-mă-i că viiu, Doamnă!". Şi / cu acesta glas deade sufletul Şi ieşind din fetescul trup, cu svintele fetişore s-au sălăşluit.

"Bine-i şi-m place precum dzîci, dară mi-i voia să ştiu: «Ore aemu, mainte de-mpreunarea trupurilor, pot fi sufletele dircpţilor luate în ceriu?». Aceasta nice pentru toţi pravednicii putem dzîce, nice iarăşi de tot să nc apărăm, că sînt unora direpţi suflete, carile de la împărăţiia ceriului cu neşte sălaşe să osăbăsc. Dară vedercala aceştiia deşertăciuni ce altă arată, fără numai că de săvîrşit direptate orece ştirbă avură. Dară sufletele direpţilor sfîrşindu-să, îndată, deaca ies din cheile trupului, în ecreştile scaune priimite sînt. Dc care lucru vederare luminată iaste, că singură adevărătatea cu sine mărturiscaşte grăind: «HAfcKl Tpttn. T(Scunp*TCl1 H wfMH» ', «unde-i ciont", acolo să strîng vulturii», adecă «unde sîngur izbăvitoriul iaste cu trupul ce ş-au luat, acolo fără de-ndoit săbor strînge a dircpţilor suflete». Şi Pavel doriia să să dezleage şi cu Hristos să fie. Că cela carele creade că Hristos iaste in ceriu, acela creade că şi sufletul lui Pavel iaste în ceriu. Că acela aşea dzîce: «Sufletele dezlegindu-să de la trup, mărg de să sălăşluiesc în moşiia cerească, că ştiu de va peminteasca nostră casă a trapului surupasă, săzdanie avem de la Dumnădzău, casă nu de mîn zidită, veacinică în cenun » Căruia-i slava în veaci. Amin.

INTR-ACEASTA LUNĂ, 17. Sîntul apostol Andronic şi luniia

J • i ^ ' * *tetoma* cea de obşte a firii Pre-ace // ştia

Intr-accastaş dzi, sintul măcenic Solohon şi cei cu sine. ™u"«ne.

•MMhei2V2*. Lua 17:37
" «mp, cadtvcr. stlrv, dom.
2Conmh5|

Acesta cra în vreamea lui Maximian împărat, eghiptean de rînd supt boieriia lui Campanie Tribunul cu alţi trei mii dc vonici ce sosîsă cu Campan de la Eghipet la Halchedon, poruncind căpitanul hotnogilor să-ş silească ceatele a jărtvi idolilor. Şi tote ciatelc ducea jărtve şi Campan încă dzîsă pilcului său **să** facă porunca împărătească. Deci, toţi jărtvind, numai trei **să** pusără pomciş: Soloh, Pamfamirşi Pamfalon. Mărturisindu-să creştini, fură munciţi şi-ncordaţi, cît le-au ieşit speatele. Şi-nlr-accalea munci s-au săvîrşit Pamfamir şi Pamfalon. Iară sîntul Solohon s-au întărit şi prc Hristos chema într-agiutoriu. Şi pre Campanie mînie ocărind bodzîi. Şi-i băgă sabiia în gură şi-i turnară vin de la idoli. Iară sînlul apucă fierul de-l zvîrli şi rumpsă legăturile şi stătu sănătos naintea tiranului, slăvind pre Isus Hristos, iară pre cneajul ocărind; i-au venit din ceriu glas întărind şi îmbărbătînd. De-acii, îl trasară gol preste hîrburi ascuţite, legat de piciorc de **7** ori, de i s-au rujdit trupul cu greale durori. De-acii, îl spindzurară de mîna direapta şi-i legară la piciorul stîng piatră grea, din ceasul al 6 pînă al 9. Şi nu s-au dat a să lepăda dc Domnul Hristos. Şi, tăindu-i curmeiul din spîndzurătore, deade gios şi stătu în piciore zdravăn. Şi, fiind sara tîrdzîu, i-au bătut o trestie sîntului în ureache de leşină de durcare.

Şi, dueîndu-să ostaşii, veniră creştinii de-l luară cu cerga şi-l dusără în casa unii văduve. Şi gustînd pîine şi apă şi dînd molitvă creştinilor, căută spre ceriu. Ş-deade sufletul în mîna lui Dumnădzău.

într-aceastaşi dzî, cuvînt de la sîntul Dionisie Areopaghit, / cum nu să cade greşiţii a-i blăstăma, măcară de-ar greşi şi lui Dumnădzău.

Marele Dionisie dzîce: "Fiindu-mi în Crit, mă priimi sîntul Carp, om de-ar hi ş-altul ca dînsul. Că, pentru multă curăţîic a mintii lui, către bogovideanie fu de treabă. Deci să spunem de dînsul ş-aceasta. Că nice la sintele nu începea taine a sluji, deaca nu i să vrea arăta videnie, întîi la-nceputul molitvelor.

Şi spunea că: «Dănăoră, mă scîrbi unul din necredincioşi pentr-atîta că întorseasc pre unii de la besearica către a sa păgînăţîie. Şi trebuia pentru amîndoi să fiu făcut rugă şi să iau de la Dumnădzău agiutor: pre ceia să-ntorcă şi pre cela cu bine să-l biruiască şi nepărăsînd a-l dojeni spre folos şi aşea a-l aduce la cunoştinţa lui Dumnădzău .». Şi nu o mai păţîsă aceasta fericitul. Dară atuncea nu şt' cum pică oarece rău şi amar în suflet asupra scîrbitoriului aceluia. Că, deac-au însărat ş-au înnoptat, avînd obiceai na cea vreame sîntul Carp a sta la rugă dumnădzăiasca. Şi, cum sta de să ruga la Dumnădzău cu cîntare şi vorovă, să oviliia şi să tînguia şi grăia că: «Nu-i cu direptul să fie vii omenii cei bezbojnici carii strîmbadză calea Iui Dumnădzău cea direapta». Şi aceastea grăind, să ruga lui Dumnădzău să-i ardză fără milă, să-i concenească. Şi aceasta grăind el, îndată ş-vădzu casa în carea sta descheiată de sus, de deasupra, în două şi pară de foc pugorită naintea sa. Iară sus, în spatele ceriului, pre Isus Hristos şi mulţime nenumărată, în chip de omeni, îngeri dvorind naintea Sinţiii sale. Şi aceastea prăvind sus Carp, să minuna. Şi deaca căută gios, vădzu pămîntul crepat, prăpaste întunecată şi pre omenii asupra cărora ruga umiliţi stînd la gura prăpăstii, de era amu să cadză într-însă. Şi acolo în prăpaste, un zmău trăgîndu-să şi aoria rinjind, aoria coda întindzînd să-i agiungă, să-i tragă gios în prăpaste. Şi era asupră-le şi neşte bărbaţi de-i bătea împingînd (pre acei ce blăstăma Carp) să-i dea gios, de era numai cît să cadză de nevoie, rugugindu-să. Şi dzîcea Carp: «Ca mai mult căutam gios, negîndind de sus şi tînjind căce nu cad mai curund!». Şi iarăş să ruga. Şi abiia ş-au rădicat ochii în sus de vădzu ceriul, ca şi-n- // tîi, şi pre Domnul Isus Hristos făcîndu-i-să milă de aceaea ce să făcea Şi 460T
sculat de pre suprăccrescul scaun şi pugorît la acei omeni (pieitori), tindzîndu-le mîna într-agiutoriu. Şi îngerii Sinţiii sale îi sprejeniia, unii de o parte, alţîi de-altă parte pre acei omeni (să nu cadză). Şi grăi Isus Hristos Domnul nostru către Carp cu mînule Sinţiii sale întinse, dzîcînd: «Bate-mă pre mine săvai, că sînt gata de multe ori şi iarăşi să fiu răstignit pentru omenii carii or vrea să să spăsască! Şi cu drag îm iaste aceasta, decît a-i părăsî căcc greşesc! Dară ian caută de vedzi ore plăcea-ţ-ar cu zmăul a lăcui în prăpaste şi a te premeni într-acel lăcaş întunecat, decît să petreci cu Dumnâdzău şi cu sinţii săi îngeri acei buni şi om-drăgostivi?!».".

într-aceastaş dzî, dintru sinţi părintele nostru Ştefan, patriarhul de Ţarigrad.

Acesta cra fiiu împăratului Vasilie Machedon, frate lui Leon împărat, ce-au fost bărbat sintei Theofaniei. încă din tineareţe fu pus patriarh. Şi ca un adevărat păstori, iară nu năimit, purtă turma la bune păşuni, tote bunătăţi făcînd, cu post şi cu ruga topindu-să şi mila la săraci şi la mişei. Şi ca o fiore curată cu dulce miros către Dumnădzău s-au pristâvit.

într-aceastaşi dzî, vitejiia sinţilor lui Hristos marturi Alexandru şi alt Alexandru şi 2 Dionisii şi Agapie, Timolau, Romii şi Plisie.

Aceştia era în vrcmilc împăratului Dioclitian. Agapic din Gaza. Timolae dc la Pont, iarii Dionisii dc I. Tripolca Finichici. Iară Romii era diacon la besearică Dioşpolei. iară Plis.e ş. do. Alexandri dc la Echipei Şi ci legîndu-şi sufletele la dragostea Domnului nostru Isus Hristos, „ r l X d u t . vedera, credinl. cea bună. Şi pîriţi fiind, dusârâ-i la Urvan. ighemonul de Chesariia. Şi, mărturisindu-**să** creştini, s-au mînial şi le-au tăiat capetele. Şi aşca mearsără cătră Domnul Hnstos.

într-aceastaşi dzî. cuvînt dc imvâţălură pentru beţie şi pentru pocăinţă. /

Vă rog pre toi omul care va să să pocăiască şi să roge Dumnădzău de iertare, fereaşte-te de vin' Câ vinul mult dcaca beai pomeaşte pohte şi dc la suflet goncaşte frica lui Dumnădzău! Ceare-ţi la Dumnădzău **să**-ţ dea frică de Sinţia sa şi să-ţ gonească pohtele ce te luptă la suflet, de vor sa te desparte dc Sinţia sa' Ia-tc aminte dc-ţ va dzîcc gîndul că fratele tău arc orece asupra ta, nu te zăbavi, cc te du dc lc-mpacă' Şi dc ai vrun gînd asupră-i. iartă-i-l şi-i dă pocăanie fratelui cu smerită umilenie, iară nu fi jestoc asupra fratelui lău! Că ne sileaşte firea cu zavistie drăcească a ţînea mînie fratelui! Dară avem poruncă să nc-mpâcăm pururea naintea lui Dumnădzău, smerindu-ne şi naintea omenilor! lari pentru mcscrâtale niceş să crîcnim. cc să ne lăsăm prc samă lui Dumnădzău cu totă incma!

Cuvînt cum să code cu frică a sta în besearică.

A lol creştinul vine înger dc la Dumnădzău socotitori, numai noi să nu-l gonim cu fapte reale. Ci. precum fac albinilc dc fum şi porumbii de putorc, aşea şi sîntul înger strajul sufletului creştin fuge de păcatele nostre ccalc impuţîtc. Deci. precum dzîce psalmul: "Nu-ţ da la sminteală piciorul tău, ca să nu dormitcadze strajul tău!"'. Ca şi cînd neştine ce dvoreaşte naintea împăratului şi voroveaşte cu dînsul şi el lisind vorova împăratului, voroveaşte cu slugile sale, aşca şi creştinul, lăsînd ruga şi gindind gînduri deşearte sau vorovind. Pentr-aceaea, să socotim fraţilor cum dvorim. Că sinţii îngeri cu mare frică şi tremur dvoresc cîntînd la Dumnădzău. Aşea şi noi cu dînşii şi, ca dînşii, cu inemă curaţi şi fiinţă şi cu frică să dvorim la rugă naintea lui Dumnădzău să ne iartc dc grcşeale! Amen.

INTR-ACEASTA LUNĂ, 18, svinţii măcenici Petr, Dionisie , Hristina Ficiora, Andrei, Pavel, Venedim. Pavlin. Iraclie.

Dintr-accştia sinţi, Petr era din Lampsac. // Şi adus la boiarinul oraşului Evridinei Dacnu şi silit si jărtvască Afrodilci strigoiei. dzînei pîngăriciunelor. Şi ne-ndupleeîndu-să, ce mărturisi pre adevăratul Dumnidziu Domnul şi Mîntuitoriul nostru Isus Hristos. îl legară şi zdrobiră în tot trupul cu leamne şi cu role. dc-l umorîră. Iară Pavel şi Andrei, din Mesopotamiia fiind, mearsără la Athine cu boiarinul Dacnu fiindu-i ostaş. Şi acolo fiind în prinsore Dionisie şi Hristina, luară asupra sa pre aceşti sinţi si-i străjuiască Şi fiind Hristina ficioră şi frumosă şi de vîrstă de măritat, o îmbiia să să culce cu dtnşii. lari sinla Hristina mai curund i-au întors pre dînşii dc la gîndul acel rău şi i-au plecatu-i cu sintele ci imviţituri, dc credzură şi să creştinară în Hristos. Pentr-aceaea, aceşti amîndoi, Andrei şi Pavel. fură împroşcaţi cu pietri şi-mprcsuraţi. Iară sînta Hristina, cădzînd asupra lor, îi tăiară capul ei. Şi lui cununi la Isus llrislos.

într-aceastaşi dzî. sintele măceniţe femei Tecusa, Alexandriia, Clavdiia, Faini, Evfrasiia, Matrona, luliia şi Theodota şi sinţii măcenici Amfian şi Edesie.

Aceştia era ta dzîlele lui Marchian împărat din Lidiia, fraţi de maică. Şi, mărgînd la Virit şi Imviţaţi credinţa de sîntul măcenic Pamfîl. astâtură naintea boiarinului Urvan. Dintru carii Amfian mărturisind avedeare şi cu îndrăznire pre Domnul nostru Isus Hristos Dumnădzău, bătut fu preste obraz *şi* cu piciorele de ostaşi stropşit. Şi. ungîndu-i piciorele cu untură, fu ars cu foc. Şi spîndzurat, să vedea lot imflat şi spart dc stropşituri. Şi stricată fiindu-i carnea dc foc şi trăind în mărturiia lui i'sus alî ·⁰!l[ᵁ *^,nC*, in,r",dînculmani; *' acolo s"au săvîrşit. Iară Edesie, căznit în baia arămii, la Akxandrua Kghiptului. vădzînd pre boiarinul Ieroclei cum munceaşte creştinii fără milă, l-au lovitu-l cu mina sa Pentr-aceasta, fu muncit cu multe cazne şi, aruncat în mare, luă cununa mărturiei

Intr-aceastaşi d/i. viaţi ia sintei măceniţe Theodosici.

J^t?fU*?V* m* d,,iti ficiort tn din T»rigrad, fiică a creştini buni că, fiind stearpă maică- *idris^u^T. S'î Ci AnaSUSi ei PCntni mga - Şi * 88 «** ' sinta Ana stasiia în miadzănopte XS^HJ!? -v ^ ' W PUrC ! ade Şi VCi naŞte!" - Şi deste P«nd«-sa, spusă bărbatului. Şi-i Atst^^L^!^,? D2ĂU• * * V" " * da-'-V0i lui D«<nnadzău, de-a hi fată da-o-voi sintei ^ bOled2Înd' ™ Pusnume Theodosiia. Şi, deaca trecură 17 am, mun tatii e., .ari Tneodos,,. mearsă I. mănăstirea sintei Anastasiei şi să feace călugăriţă.

Şi, odănăoră, stînd ca la miadzănopte la rugă, să ivi dracul de-i dzîsă: "Theodoso, te pui în price cu mine? Tiu voi cerca om, de le-a face de ti-i lepăda de Hristos şi de-nchinăciunea iconei Lui!".

Şi, preste puţînă vreame, luînd împărăţîia Leon Spurcatul Isavrul, rădică gonă asupra creştinilor pentru sintele icone. Şi goni prc sîntul Gherman Patriarhul de la scaun. Şi sintele icone cc-s făcute în cinstea lui Dumnădzău Ic scosă şi le zdrobi. Carile arăta chipul Domnului Hristos cum s-au născut din sînta ficioră Mariia, cum fu purtat în sintele braţele Ei ceale ficioreşti prunc şi cum l-au aplecat, l-au culcat în iasle, cum sinţii îngeri din ceri, la Născut, l-au slăvit şi păstorilor l-au mărturisit,'cum vîlhovnicii dc la Răsărit i-au închinat daruri, cum au mărs la Eghipet, cum iarăş s-au întors în Nazaret. Cum au crescut, cum au petrecut, cum s-au botedzat de loan în Iordan, mărturisindu-1 din ceriul deschis glasul Părintelui iubit al său Fiiu şi Duhul cel Sînt în chip dc porumb pugorînd şi odihnind pre însul. Şi alalte sinte iconc, în carile arată minunile ce-au făcut şi îmvăţăturile. Şi în Cana Galileiului, din apă făcînd vinul la nuntă, întîia sa minune şi pîinilc înmulţind din cinci pîini la cinci mii de nărod, prisosiră 12 coşniţc. Şi alte într-alt rînd. Şi îmvicrea morţilor şi slăbănogilor sculare şi sacilor, ologilor, orbilor. Şi scularea lui Lazar dc patro dzîle mort împuţit. Şi patimile Sinţiii sale şi răstignearea pre cruce. Şi îngroparea Sinţiii sale şi arătarea cătră sinţii săi apostoli şi pipăirea Thomei şi înălţarea în ceriu, cu slavă marc, din muntele Elconului, denaintea mulţîmii ucenicilor. Şi trimiterea* Sîntului său Duh ce-au trimis ucinicilor de la Părintele luînd. Aceastea sinte icone cu aceastea chipuri sinte ce arată tuturor, nu numai proştilor ce nu ştiu carte, ce şi căr- // tularilor camai multă dragoste pre Dumnădzău 462r
aprind, prăvindu-le şi cinstindu-le, ducînd cinstea sus cu inema la Dumnădzău.

Dară şi iconele sinţilor, scrise vetejiilc lor şi muncile ce-au răbdat aceastea sinte icone de cinste lui Dumnădzău le strica ca şi un vrăjmaş cumplit, cînd nu pote strica la trup, el strică la haine, ca clinele. Aşea vrăjmaşii lui Dumnădzău, neputîndu-i strica Sinţiii sale, strică iconele, şaruri şi leamne nevinovate şi nesimţite, puindu-le ocări mincinose. Că cela ce ocăreaşte vasul sau haina sau armele sau chipul cuiva ocăreaşte pre cela a cui sînt lucrurile. Că de-au fost la cinste, în leagea veache, iconele de lemn şi de piatră şi de aur şi de aramă c-au fost cortul legii cosut tot cu chipuri de îngeri şi chivotul cu heruvimi şi catapetazma şi leaspedzile, cu cît mai vîrtos aemu la creştini sintele icone. Că idolii paginilor s-au părăsit, aceia ce ducea cinste dracilor şi la păcate îndemnare cu Zeves la spurcările tote ceale trupeşt şi cu Afrodita la curvii nestîmpărate, cu Bahus la beţie, cu alţii la alte răutăţi, tot fealiul! Aşea era idolii paginilor, de ducea cinste dracilor şi pierdzare sufletelor!

Iară sintele icone duc cinstea la Dumnădzău şi îndemn creştinilor spre spăsenie. Deci aşea acel păgîn şi fără-de-leage Leon Isavru sfărîma sintele chipuri! Şi era la porta cetăţîi Ţarigradului o iconă a lui Isus Hristos Domnul nostru, bătrînă, făcută cu pietriceale ce să chiamă "musie". Imvăţă să o strice cu ciocanele. Şi, suindu-să pre scară stricătoriul, alergă sînta Theodosiia cu alte călugăriţe de-l oborî gios cu scara şi muri.

Şi mearsă şi la patriarhul Anastasie Ereticul ce stătu în locul sîntului Gherman de-l ponoslui şi-l feace vrăjmaş Besearicii lui Hristos. Atunce, acel spurcat împărat trimisă mulţi ostaşi la mănăstire, de tăie tote călugăriţele în sabie. Iară pre sînta Theodosie o băgă în temniţă, dîndu-i cîte o sută de rane pre dzî. Şi a opta dzî, îmvăţă de o purtară prin tot tîrgul, bătîndu-o. Şi, sosînd la Tîrgul Buorului, o ucisără cu un corn de areate, aflînd în drum cela ce o ducea. Şi aşea deade la Dumnădzău sufletul ei sînta lui Hristos măceniţă.

într-aceastaşi dzî, cuvînt din Pateric, de pocăinţă.

Veni un om la awa Sison Thivcanul / şi-i dzîsă: "Voi să mă fac călugăr!". Şi-l întrebă stareţul: "Dară ai ceva pre lume?". Şi el dzîsă: "Am un fiiu .". Şi-i dzîsă stareţul: "Pasă de-l leapădă în pîrîu! Dc-acii te călugăreaşte!". Şi sâ dusă să facă aşea. Şi aemu vrea să-l arunce într-apă pre cucon. Şi-ndată trimisă stareţul de-l opri să nu facă. Şi el răspunsă: "Părintele aşea mi-au dzîs să fac!". Şi-i dzîsă trimisul: "Nu-l arunca!" şi-l lăsă. Şi veni la părintele de-l feace călugăr. Şi forte era ascultoi posluşnic şi bun cu viaţa, de s-au spăsit.

într-aceastaşi dzî, cuvîntul sîntului Efrem Sirinul: "Cum să cade sintele şi adevăratele creştineşti cărţi a le citi cu de totă nevoinţă şi socoteala".

Frate, cîndu-ţi vine asupra gîndul cel viclean, zmulge-ţi sabiia, adecă frica lui Dumnădzău, şiţ-vei tăia pre toţi vrăjmaşii! Şi-n loc de trîmbită aibi dumnădzăieştile Cărţi, că în ce chip trîmbiţa strînge oşteanii, aşea sintele Cărţ strigă cu noi şi strîng gîndurile nostre la frica lui Dumnădzău! (dară cărţile sinte sînt acealea cîte are sînta besearica pravoslavnică carea iaste de la Hristos prin sinţii

* *Deaanie,* 2:33.

anocnli «i măcenici sfclitcli mărturisită. Dc iasle şi pînă astădz în cinci scaune marc a toată lumea ^ " c ^ w ^ i dc Antiohiia şi dc Alexandriia şi de Ţarigrad şi cc. dc Mosc) Ş, .ar*., cum tr mh.|a strigînd la război îndeamnă şi prc cel nedeprins a să ncvo. asupra vrăjmaşului, aşea ş, dumnadzăicşlilc Cărţi învi.eadză şi îndeamnă a nevoi la fapte bune ş. te in.arcaştc asupra chinurilor! P n r-aceacî fiate, silcaş.c-.c adeasca a ceti la sintele Cărţi, pentru sa-ţ str.nga g.ndunle cea e înînrăsliiale dc vrăjmaşul! (Dară de cărţile iconoboreţilor şi altor crct.c. tc fercaş.c ca de otrava!) Ş. c slîmeastc iubitule, le nevoiaşte pururea pregiur cetit la sintele Cărţ, să tc-mveaţe cum vei scapă dc iaţurikTvrajmaşului şi să agiungi la veacinică viaţă! Că scorneaşte şi dojeneaşte mintea înşelata cet.lul sintclor Cărţi şi dâruiaşte omului a înţălcagc la Dumnădzău.

Asca scrie în I'salom: "C^TipJLWHTSCll HPaStiMtim, UK© a3h *tCMh* ETh , Asculta-ma, frate, !r câ dobîndcaşte înţălesul lui Dumnădzâu cine să-ndilipniecaşte prc- // giur suitele Cart. cu inema direapta' Deci frate nu lc Icni dc spăseniia sufletului tău. cc te îndilepmccaşte cu cet.tul şi cu ruga, că-t va lumina'minica şi vei fi întreg şi cu totul deplin! Că Duhul cel Sînt îţ grăiaşlc: "Te fă ca cerbul aşteptînd si dorind să vie la izvora de ape, la dumnădzăicştilc Cărţi şi vei bea dmtr-înse ş.-ţ vei stîmpăra scatca carea tc aprinde cu chinurile!". Dc au nu ştiţi, fraţîi mei, că ne-au chemat împăratul împăraţilor şi domnul domnilor la nunta Fiiului său iubit? Deci a ce ne lenim, a cc nu ne nevoim să ne agonisim haine curate şi lumini luminate şi-n undelemn în vasele nostre, că gol şi străios nime nu întră acolo?! Iară dc-i vrun buiac şi gubav şi va năvăli de-a întră fără haine de nuntă, ştiţi cc va păţî acela? Că va dzîcc împăratul: "Lcgaţî-i mînule şi piciorcle şi-l aruncaţi la-ntunearecul osăbit, unde-i piînsul şi scrişnctul dinţilor!".

ÎNTR-ACEASTÂ LUNA, 19, svîntul CUITNCVHMNHKh Patrichie, episcopul de Prusa, şi cu dînsul Acachic Mcnandru şi Polien.

Dintr-accştia, Patrichie, pîrît că-i creştin, astătu naintea eparhului Iulie. Şi, apueîndu-să acela în tot chipul sâ-l polă domoli, adueîndu-i vorove şi dzîcînd că izbucnirea apelor celor fierbinţi să fac ferbinţi din griji tura dumnădzăilor şi să varsă pentru binele omenilor. Iară sîntul i-au răspuns înprotrivâ şi dzîsâ: "Aşea-i, pentru binele omenilor izbucnesc apele calde de varsă, dară cu putearea lui Isus Hristos Domnului Cc-au tocmii două locuri, unul plin de bunuri în tot binele, unde direpţii să odihnesc, iară altul dc întunearec şi dc foc, unde să vor osîndi păcătoşii după îmvierea cea din morţi! Şi cum câ focul în totă fapta l-au băgat Dumnădzău şi cu alalte stihii l-au mestecat şi iaste dară din sus de îmvirtoşitura.' foc şi apă şi iasle şi dedcsuptul pămîntului de unde izbucnesc de dau în sus apele. Unele apropiindu-să de foc, sînt fierbinţ, altele depărtîndu-să departe, sînt răci. Şi cum că acel dedcsuptul / pămîntului foc iaste muncitoriu sufletelor celor necurat şi necredincioşi. Iară cea camai de gios apă în cristal îngheţată mărmurită Tartarul să chiamă, unde-s bodzîi ellinilor strigoii aceia de ş-au agonisit acolo a lâcui". Şi dc-aceastea multe alte deaca spusă, poruncind boiarinul, fu sîntul aruncat în mijlocul apelor ce izbucniia fierbinţi, de ce eale mai vîrtos betejiră pre slugi ce-I aruncară decît pre sîntul. Şi ieşi sîntul viu nevătămat şi priimi tăietură de sabie cu Acachie şi cu Menandru şi cu Polien, de le tăiară capetele. Şi să face săborul lor în casa sintei Dumnădzău-Născătorci.

într-aceastaşi dzî, sîntul măcenic Caluf Eghipteanul.

Acesta sînl măcenic Caluf, martur lui Isus Hristos, era în dzîlele lui Maximian din Thivaida Eghipetului. Pentru mărturiia lui Hristos prins fu de ighemonul şi spîndzurat cu piatră grea la grumadzi. Şi. bătut. Ic răspundea: "Eu doresc slava împărăţîiei de la Domnul mieu Isus Hristos şi pentru Sinţia sa voi răbda tote rane şi cazne!". De-acii, pugorîndu-1 şi silind şi ne-nduplecînd, i-au aruncat in foc. Şi aşea ş-dcade la Hristos sufletul.

într-aceastaşi dzî. preacuvios părintele nostru loan, episcopul gotthilor.

In dzîlele împăratului Constantin, acest sînt loan lăcuia în laturea gotthilor, născut din părinţ H X ^ e u t r i ^ V ' — ^ ' - f c ^ [illegible] - § ' P»eorînd l a Constu,, C*£\T\ u" [illegible] P [illegible] loaSilii trimis de «a i\ in ŞI-I samnara episcop. Şi .araş ş-au vemtu-şi acasă

[illegible] -f [illegible] Veniia lui Hagan, dzîsă către ceia ce era cu dînsul- [illegible] 8 [illegible] î ^ Hagan naintea Domnului Hristos!". Şi, pre te 40 Pedale, mnăţmd nărodul de spasen.e sufletului, să pristăvi dînd sufletul la Dumnădzău Şi sosînd

acolo co- // rabiia lui, prorocite de dînsul, atunce sîntul Gheorghie, dc Amastrida episcopul, îl băga în raclă cu lumini şi cu tămîi, pctrecîndu-l tot oraşul pînă la corabie. Şi-l dusără la mănăstirea lui, la Parthcnon, făcîndu-să multe minuni şi-n viaţă şi după morte, din carile s-au aflat numai vro dzeace scrise. Dară nu vmm să mai lungim cuvîntul. 464r

într-aceastaşi dzî, sîntul Cornilic şi Ignatic de Rusiia cea mare.

într-aceastaş dzî, cuvînt cătră giudeaţe.

Să iai sama bine, giudeţulc, şi să giudeci dirept şi cu direptate să cerci. Şi nu lua mîzdâ. nice slrîmba prc cel dirept pentru mîzda lăcomind a lua de la vinovatul, macara de ţi-i şi priiatini! Sâ nu-l faci bun prc cel strîmb şi rău prc cel direpț, că giudeţul iaste a lui Dumnădzău, macara de ţ-ar hi şi frate vinovatul! Nu-i veghea, nice-l pune în capul direplului, că vine foc mare de la Dumnădzău asupra cela cc giudecă strîmb! Şi pentru lacrămile direpţilor cu morte cumplită va certa Dumnădzău pre aceia cc fac giudeaţe slrîmbe! Şi cuconii lor s-or slîngc şi mai cumplit să vor munci decît Sodomul şi Gomorul, în focul neslîns, cînd Dumnădzău va giudecă lumea! Pentr-aceaea ţ-ad aminte, giudeţule. şi fă direapta giudecată! Nu făţări nimărui, nice te lacomi la mîzdă! Nice priimi la taină clevete! Nice fii aprig la giudeţ cînd giudeci! Nice te mări căce eşti putearnic, că de la Dumnădzău ţî s-au dat şi Dumnădzău iaste putearnic a te certa! Iară direpţii în veaci vor fi cinstit de la Domnul nostrul direptul giudeţ, Isus Hristos! Amin.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, **20,** svîntul măcenic Thalilei.

Acesta era în dzîlele lui Numerian Împărat, 5784. Era de Ia Livan, tatăl, Veruchie, maică-sa, Rumiliia. îmvăţasă doftoriia şi fu prins în Azarva, a doa ţinut a chilichilor, ascundzîndu-să în neşte măslinei. Şi, adus naintea lui Theodor Boiarinul şi ncputîndu-l îndupleca să tămîiadze la idoli, au îmvăţat sâ-i sfredelească gleznele şi / să bage fune sâ-l spîndzure cu capul în gios. Iară slugile, din puteare buiguindu-să, feaceră aşea unui trunchiu de lemn şi spîndzurară lemnul dc-l bătea, părîndu-le că bat pre sîntul. Iară boiarinul i să părea că slugile fac un rîs. De-acii, îmvăţă să arunce pre sîntul în mare. Şi ieşi sănătos, nebetejit şi încă îmbrăcat cu veşmînt alb, a minune. De-acii, îl scoşă la luptă cu fierile, să să lupte şi din fieri ieşi sănătos. Apoi, în oraşul Edesa a egheilor îi tăiară capul.

Pentr-a lor sinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, **21,** pomenirea sinţilor slăviţi, de Dumnădzău cununaţi şi-n tocma cu apostolii mari împăraţi Constantin şi maică-sa Elena.

Acest mare fericit şi în veaci cinstit întru împăraţi Constantin era ficior lui Constantie celui ce-i dzîc "Veardele" şi al cinstitei Elenei, că Consta era nepot lui Clavdie, împăratul de Rîm, demainte de împărăţîia lui Dioclitian şi a lui Carin împărat. Acesta Consta, tatăl sîntului Constantin, alegîndu-l Dioclitian Erculie să fie părtaş împărăţîiei cu Maximian Valerie şi pornind aceşti doi, Dioclitian şi Maximian, gonă mare asupra creştinilor. Iară Consta, tatăl sîntului Constantin, sîngur era creştinilor cu milă şi cu blîndeaţe, lucrînd mai mult cu ceia ce să nevoia pentru credinţa Domnului Hristos, prin sfeatnicii şi părtaşii poruncilor împărăteşti. Acesta Consta, învăţînd credinţa creştinească şi pre iubitul său fii Constantin, care mai apoi fu şi întîiul creştinilor împărat, îl lăsă să fie, după sine, împărat în scaun, la ostrovele Vretaniei. Care deaca înţăleasă ce făcea la Rîm fiiul lui Erculie, Maxentie, fapte păgîneşti şi lepădate şi spurcate şi pîngărite, pomindu-să din dumnădzăiască rîvnă, purceasă asupra lui, luînd pre Dumnădzău într-agiutoriu. A căruia vădzînd Dumnădzău curăţîia sufletului, întîi i s-au arătat prin vis, de-acii, dzua amiadzădzi, hărăcind cu steale scrisă sămnul crucii cu ceaste // cuvinte: "HH JfOKh CHTHW BHHUe!", "Cu acesta sămn, învince!". 465r

Vru iarăşi dc să arătă om-iubitoriul şi lui şi celor destoinici. Deci, luînd îndrăznire cu chipul cinstitei cruci, faeîndu-o dc aur, mearsă la Rîm. Şi, bătînd războiul, surupă pre acel păgîn răpitoriu, pre Maxentie, în pîrîul Tiverului, rumpîndu-să podul supt dînsul. Şi să necă acolo, la podul ce-i dzîc "Vulvia" sau "Bulbiia". Ş-au izbăvit din tiraniia lui cetăţeanii Rîmului.

De-acii purcedzînd, mearsă spre răsărit şi vru să facă cetate pre numele său la sorele, unde dzîc c-au fost războiul troilor cu ellinii. Şi fu oprit eu dumnădzăiască sămnare, invitat de la Dumnădzău să-ş zidească cetatea mai curund la Vizantiia. Deci, urmînd voiei lui Dumnădzău, zidi acea de Dumnădzău păzîtă cetate în numele său, Ţarigradul. Şi o sinţi închinîndu-o ca o pîrgă şi-ncepătură credinţii sale la Dumnădzău. Şi, cereînd adevara cunoştinţă a credinţii nostre, au strîns în Nichea de pretutinderea arhierei cu mijlocul cărora s-au strigat de s-au propoveaduit pravoslavnica credinţă. Şi fu cunoscut Fiiul într-o fiinţă cu Părintele. Şi trîntind pre Arie supt anatemă şi supt blăstăm pre dînsul şi pre cei într-un gînd cu dînsul cu huleniile lor. Şi trimiţînd la Ierusalim pre maică-sa Elena pentru cercarea

cinstitelor leamne în carile s-au răstigni, prc irup Hr.stos Dumnădzâul nostru. Şi cu d ns«. Ic-au adus, lăsînd o parte la Ierusalim si o parte aducînd la Ţarigrad. Şi sosind la finii ci. deade fîrşit.

Iară Marcle Constantin, luminînd Ţarigradul cu obnovlenii, adecă rodmilc cu praznice, şi petrecînd u|în prcs.e patrodzăci ş. doi dc ai ce-au împărăţii, înccpînd a porni os.e asupra perşilor şi mărgînd la un cîmp a Nicomidiei. s-au prisiavit la Dumnădzău. Şi fu adus m cetatea sa, Ţarigradul, cinsfit cu marc cuviinţă, cu provodur. şi cu tîmpinări. Şi fu astrucat în smta Besearică a Sinţilor Apostol. Ş-au împăraţii în Rîm In cinci mii opt sute optspreace an, 5818 de la faptul lumii, fundu-şi al treidzâc.doilc împărat dc la Avgust Chcsariu. Şi să face săhorul lui în sînta Bcscarica cea mare ş. in a Sinţilor Apostoli şi in dumnădzăiască lui besearică la ţistema lăcaşului patriarhului, depreună împăratul şi cu senatorii cu litic venind şi sînta liturghie făcîndu-să /.

Pcnlr-a lor sinte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte. Amen.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 22, svîntul măcenic Vasilisc.

Acesta era în dzîlele lui Maximian împărat, din sat din Humilo, din ţinutul Amasiei, nepot Ancpsci sîntului marc măcenic Theodor Tiron. Şi, mainte, au statut la luptă măcenicească cu sîntul livtropic şi Clconichic carii au fost împreună viteaji cu sîntul Theodor. Şi fîrşindu-şi ei mărturiia pentru Hristos. rămasă sîntul Vasilisc în temniţă. Şi, avînd şi cl jelanie să-ş obîrşascâ alergătura vitejiei şi rugîndu-să dc-accasta lui Dumnădzău, s-au spodobit arătării Sinţiii sale, poruncindu-i să să locmască cu rudeniile sale şi sâ margă la Comane, sâ mărturisască.

Deci mearsă cu ostaşii acasăşi şi sărutînd prc maică-sa şi prc fraţîi şi învăţîndu-i să stea în credinţa lui Isus Hristos atunce. fu prins dc trimişii ostaşi de la ighemonul Agripa. Deci, legîndu-l şi încâl|îndu-l cu încălţări dc lîcr. cc avea din nontru cuie ascuţite, şi-l goniia prc drumul Comandor. Şi, sosînd la salul Dacnclor, găzduiră aprope la o femeaie, anume Taiani . Şi legară pre sîntul la un paltin săc cu mînulc napoi. Şi. lăcînd sîntul rugă, au înverdzit paltinul ş-au înfrundzit. **Şi** locul unde sta cu piciorele au ieşit din zgăul pământului izvor dc apă. Aceasta vădzînd ostaşii **şi** acea femeaie, spun că credzură întru llristos. Şi dezlegară pre sîntul din legături. Şi, sosînd la oraşul Comandor, astătu naintea ighemonului sîntul. Şi. neputînd a-l îndupleca să tămîiadze la idoli, feace rugă sîntul de pugorî loc din ceriu şi arsă capiştea idolilor şi idolul cel marc a lui Apollon. Apoi, mîniindu-să forte ighemonul şi înfocînd. porunci sâ taie capul sîntului şi să-i arunce trupul în pîrîu. Şi aşea ş-au luat sintul Vasilisc cununa mărturiei în slava şi lauda lui Dumnădzău Isus Hristos. Amin.

Alunec era Marcle Constantin la Galic, în locul tălînc-său.

Pcntr-a lor svinte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen. //

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 23, prepodobnicul părintele nostru Mihail Ispoveadnicul, episcopul Sinadclor Era 6333.

Acesta sînt cu numele dc înger, Mihail, curâţînd pre sine cu întregul vieţii **şi** sinţindu-să din braţele mînc-sa lui Dumnădzău, sosî dc să feace preut lui Dumnădzău celui de sus. **Şi,** întărit de Sinţia sa, au stîns ş-au potolit totă boia limbii bogoboreţilor, astupînd gurile ereticilor, aceale spurcat căscate asupra dumnădzâicscului chip. Şi, neputînd răbda aceea fiară cumplită, adecă Leon Armeninul, dumnâdzâicştilc cuvinte a limbii sîntului, că nu s-au temut de îngroziturile Iui, nice s-au slăbit Ia minte, cc au strigat cu glas slobod: "l£u mă închin şi cinstesc dumnădzăiască **şi** preacurata iconă a Mîntuitoriului nostru Isus Hristos şi a sînta sa Maică! Iară îmvăţătura ta o schiopăscu **şi** nu o bag în samă!" Deci, pentr-aceastea. acel tiran şi neomenit, înfocîndu-să de mînie, au osîndit cu depărtată izgnanie pre sîntul. Şi sinţia sa păzînd chipul cel de pre după Dumnădzău neîntinat **şi** neimat **şi** gonit din loc in loc. au sosit la lăţime largă. Şi, aşea obîrşind alergătura cea bună **şi** podobindu-să cu îndoite cunune, s-au adaos catrâ arhierei ca un arhiereu şi ca un măcenic cătră măcenici.

Pentr-a lor svinte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

INTR-ACEASTA LUNĂ, 24, prepodobnicul părintele nostru Simeon de Muntele Minunat

Anastatr^r',"n ^ i" 5 " 1 1 B ă t n " n > " ă S C U t î n A n t i o h i i a S i r i e i > î n E*P> în lui

mîrtumhmTn^H D, co ^ t a, a n 0 ! , n dm ^ ?i maică _ Sa Martha _ Cucon născut din rugă,
~dZ.TZ^lT Botedzâtoriul pînă a nu să zemisli, spuindu-i cum va fi fiiul ei, că
W TâS o?lac nt,T SeamnC ^ Şl dnd fu de 6 ani Cînd încă nice sîm î rile nu «™t
X i i lmnădS,- • * mCarSe amunte _ Şi P 6 ^ " spodobindu-să adease
omeneasca7„^TLlZ^ ^ îndirc f ta la b™ « « - •*» trecu pre din sus de firea
menească, hranmdu-sa cu hrană cereasca, pina la firşeniia sa. Precum mai pre larg spune istoriia lui

lăcuil-au întîi 6 ani în mănăstire, pugorînd dc la munte. Şi, de-acolea, s-au suit pre stîlp, de-au stătut 18 ani. Şi, de-acolo, mcarsc la Muntele Minunai, de Irăi dzeace ani într-un loc nalt de pietri. Şi, suind într-un mic stîlp, stătu 45 dc ani. I să strîng toţi anii 85. Dinlru carii trăi cei 79 de ani cu trai din sus dc firea omenească, postind şi trudind şi Iote răbdînd. Şi s-au răpăosat călră odihna veacinică în 6074.

lnlr-accastaşi dzî, sînlul Nichita Stîlpnic dc Pcreiaslav.

Acesta cra vamăş lacom apucătoriu, mult rău făcea omenilor.

Şi, odănăoră, femeia lui herbînd carne la foc, i să arăta în spumele căldării sînge. Şi vedea în spume mîn şi capete dc om şi piciore; şi spusă bărbatului. Şi, dintr-aceaca, s-au umilit Nichita şi luă frica lui Dumnădzău. Şi lăsă lumea şi tote şi mearse la mănăstire. Şi, ncpriimindu-l dc bătrîn, dară el pusă mare tîrpcanic, gol, mîncat dc ţînţari şi tăuni, mărturisindu-şi păcatele. De-acii, l-au priimit. Şi, deaca l-au călugărit, pusă Nichita marc podvig, Terccind Irupul cu şine de fier, preveghea la rugă. Apoi ş-feace stîlp şi, trăind într-însul, multă pacoste rabdă de la draci. Şi biruind tote, s-au spodobit a isţeli bolnavii. Apoi l-au ucis neşte tîlhari, gîndind de aveare c-or gâsî la dînsul, vădzînd fierul lucind ce era ferecat. Şi s-au îngropat înlr-aeeaeaşi mănăstire a sîntului mare măcenic Nichita. în 6694.

Din minunile Preacistii pentru un păcătos cc l-au iertat Dumnădzău pentru ruga Preacistii.

Era un ostaş, un viteaz păcătos, scîrnav în tot feal de păcate, mai vîrtos în curvie. Şi avea femeaie înţăleaptă, cu frica lui Dumnădzău, de-l dojeniia şi-i aducea aminte de muncile şi de giudeţ, slîrnindu-1 Ia pocăinţă. // Şi l-au înduplecat a posti postul Preacistii şi tote agiunurile praznicilor cu 467r
pîine şi apă după 9 ceas în desară, dănăoră.

Şi, luînd obiceai bun a sta ades naintea sintei iconci Preacistei şi cetiia cu frică smerită sărutarea sîntului arhanghel Gavriil, adecă "CU,E AIBW **p d ^ c l l** WF.pdA0S4HHd4 **Alâpfc** r h CTO&ox. EACSEHd Thl **EbKEHdX** H ErtCBEHh IMO^h **MpfcBd** TE0EETW **H c X p c "**[3] şi alte cîte ştiia. Iară într-una de dzîle, întră în sînta besearica şi, rugîndu-să naintea sintei icone carea zugravii număsc Eleusa, că ţîne în braţe pre Domnul prunc, vădzu minune preaslăvită. Ce i-au arătat mult milostivul să să umilească inema lui, să-ş urască păcatele. Precum şi fu. Că vădzu pre stăpînescul prunc şi era tot rănit. Şi de prin rane cura sînge prospăt, cum vrea fi rănit într-acel ceas. Iară viteazul să umili la inemă şi piînsă amar, rugîndu-să către preasînta şi dzîcînd aşea din tot sufletul: "Prea dulce şi milostivă Domnă, fie-ţi milă de un necurat şi soleaşte la Domnul să mă iarte, că eşti solă şi rugătore la Fiiu-tău pentru greşiţi!". Atunci audzî glas dc la sînta iconă grăind: "Voi, păcătoşilor, mă mărturisiţi numai cu limba «Maică milei» şi cu fară-legile vostre mă faceţi «Maică mîhnirii şi scîrbii!».".

Iară el, audzînd aceastea, cădzu cu faţa la pămînt. Şi tînguindu-să, dzîcca: "Stăpîna şi Domnitorea mea, nu mă urgisi pre un ticălos! Ce, ca o milostivă rugătore pentru greşiţi şi agiutorc, fă rugă pentru mine, că mult pote ruga Sinţiii tale, Domnă prcasvîntă către Stăpînul!". Aşea dzîcînd viteazul cu faţa la pămînt, nccutedzînd rădica ochii, aude pre stăpîna şi dzîsă către Domnul: "Fiiul mieu, dragul mieu, miluiaşte pentru libovul mieu pre acest păcătos care cade cu lacrămi şi să ispoveaduiaşte de greşealele sale!". Iară Domnul răspunsă: "Nu mă dodei, maică, pentru acesta, că nu iaste vreadnic de iertare!". Iară Sinţia ei dzîsă: "Ţ-ad aminte, dulcele mieu Fiiu, dragostea maicăi, că te-am hrănit de te-am crescut, cu atîta dor apleeîndu-te la sîn şi iartă-i lui fără-legile!". Iară Sinţia lui dzîsă cu direapta giudecare: "Maică, nu poci să te ascult de-aceasta!". Şi Sinţia Ei dzîsă: "Nu ceiu să-l giudeci cu direptul, ce cu nesămuita Ta milostivire, de vreame că toţi mă număsc «Maică milei .»". Şi-i dzîsă Hristos: "Nu bănui că nu te ascultu de-aceas / sta, cc-ţ ad aminte că eu încă m-am rugat de trei ori către Părintele mieu la vreamea patimii : «De vrea fi putinţă să să izbăvască omenimea cu altă socoteală, să nu iau morte!», dară nu mi-au ascultat". Dani deaca vădzu mult milostiva stăpîna că mulţîmea fără-Iegilor viteazului opriia mila lui Dumnădzău, plecă genunchile şi preasvîntul ci cap să i să închine, ca să-i silească cu samă ca aceasta a smereniei milostivirea om iubitoriului spre milă, cum au şi fost. Că, cum o vădzu că plecă să să-nchine, nu o lăsă, ce îi dzîsă: "De vreame ce-i scrisă în leage să cinstească tot însul pre tatăl şi pre maică-sa, nu-ţ voi călca cearerea! Deci fie iertate acestuia păcatele! Şi pentru sămnul împăcăciunei, apropiiadze-să şi să sărute pre tote ranele meale!" Aceastea audzînd viteazul, să sculă bucurîndu-să. Şi s-apropie de săruta ranele. Şi, sărutîndu-le, să tămăduia; pînă Ie sărută tote şi să tămăduiră tote de ispravă.

Deci, luîndu-şi adeverinţă iertării sale şi mulţămind lui Dumnădzău şi pururea Ficiorei, Preasintei maicei Sinţiii sale, fîrşi videniia şi să dusă acasă de spusă femeii sale. Şi plăti tote strîmbătăţîle şi deade milostenii multe. De-acii, să îmvoiră amîndoi de să călugăriră, unul la mănăstire şi ea la călugăriţe. Şi să spăsîră în slava Sintei Troiţe, Dumnădzăul nostru.

Pentr-a lor sinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen.

ÎNTR-ACF/VSTA L1'NA. 25. a treia aflare a cinstit capul sîntului loan Crâstitcl şi slăvit

^ A c e s t a cinsti, cap şi sînt. fiind ascuns dc multă vreame. aemu au izbucnit din sînul pămîntului, , n i l ,;is,. :,, -avan dc lut. ca-ntîi, cc la loc sînt. în vas dc arg.nt. Ş. fu spus de un

JT.Ln.cc.1nic.1,i cu credinciosul pop», cu dc lolă bucurii»,, cu c.nac «, cu crcd,n|a inctaala. Ş,

8r s-au pus în loc sint. //

într-aceastaşi dzi. sîntul măcenic Panhanc.

Acesta era din cetatea romanilor, a părinţi crcdmc.oş odrasla. Şi, avînd **c**.nstc multa la împăraţi, necurap. spurca|i şi păgîni şi cl fiind credincios, **s**-au dat după dînşii d.n calea direapta Ş. sa dezbină dc In partea cea bună. lăsînd curata credinţă a Domnului Hristos ş-au alcsu-ş a (mea leagea împăratului, iubind şi cercind dc la dînsul slavă şi cinste luminata.

(are lucru dcaca s-au ştiut, i să trimitea trimisuri şi scrisori dc la maica-sa, chemindu-1 să-n.orcă la blagoccstic. Şi, arălîndu-i muncile carile aşteaptă prc ceia **cc** să leapădă de Isus Hristos şi-ngrozindu-l cu focul ncslîns a Ghccnnci, din care scrisori luminîndu-să şi deşchidzîndu-şi ochii dHa-ntuncarcc şi dc la ceata cârca dzăcea asupră-i, ş-au venitu-şi la sine şi-ndată s-au întors la cunoştinţa lui Dumnădzău. priimind pocăinţa. Şi. dcaca ştiu împăratul, înfocat dc mînie, l-au bătut cu vine uscate dc bou şi l-au purtat dc grumadzi pre uliţă. Şi l-au trimis la izgnanie, la Nicomidiia. Unde, răbdind nenumărate scîrbe şi tăindu-**i** capul, deade la Dumnădzău sufletul.

într-aceastaşi dzî. sîntul auTNOfHUJIHKb Tcrapont, episcopul de Chipru. Cuvînt din Limonos.

Spunea Paladie Monahul, cînd mearsem la dînsul, că era în Alexandriia un om creştin bun **şi** milostiv la mişei şi streini. Avea femeaie dumnădzăriascâ forte şi postnică. Şi avea şi **o** fiică cuconă de 6 ani Iară timplîndu-i-să cale la Ţarigrad, că era neguţătoriu, lăsă acasă femeaia şi cucona **şi** un rob. Şi. purcedzînd la corabie. îl întrebă femeaia: "Cui ne laşi, giupîne?!". Şi-**i** dzîsă bărbatul ei: "Vâ lasu Stâpinci nostre. Dumnădzău-Născălorci!".

Şi. tîmplîndu-să într-una de dzîle, şedea femeaia de-**ş** lucra la pîndză cu cucona lîngă sine. Iară robul. îndemnai dc dracul, vru să ucigă prc femeaie şi pre cucona ei, să le ia tot şi să fugă. Şi, luînd cuţit, mergea sâ între la stăpînă-sa. Şi, sosînd la uşea casii, fu oprit de puteare nevădzută, **dc** nu să putea mişca nainte, să margă în casă, nice înapoi sâ să-ntorcă. Şi, cumuş era mult ceas, zmîcindu-să să intre şi / neputînd, începu a chema prc stăpîna dzîcînd: "Vino la mine!". Iară ea, mirîndu-să vădzîndu-1 intre uşe. stînd şi chcmîndu-o. **ii** dzîsă: "Ba vino tu!", neştiind stăpîna că-l ţînc puteare nevădzută. Iară robul începu a o giura **să** \ic. iară ca să giură că nu va veni. EI dzîsă: "Trimite-mi macara cucona!". Dară ca nice aşca nu vru. dzîcînd: "Vino tu, daca-ţ trebuie!". Atunce el, vădzînd aşea, să lovi pre sine dc **sâ** giunghe de muri. Atunce stăpîna, dcaca vădzu aşea, chemă vecinii. Şi, aflînd pre robul trăgînd de morte, ştiură de la dînsul iote. Şi proslăvîră pre Dumnădzău, de minune ce-au făcut, mîntuind maică şi **fii** de morte, pentru sînla şi blagoslovita sa Maică Ficioara, izbăvitorca creştinilor pravoslavnici. Amin.

INTR-ACEASTA LUNĂ, 26, sînlul slăvit apostol Carp, unul din cei 70 de apostoli.

Acest a Domnului mare apostol, numărat cu cei 70 de ucenici şi apostoli de Domnul Hristos şi posluşind marelui Pavel la propoveadanie şi purtînd dumnădzăreştile lui *Poslanii* pre unde-l trimitea, au imvâţat pre mulţi de cliini a să-nchina şi a cinsti Sînta Troiţă. De unde, străluminat la min.e cu dumnădzăiască Mingiictoriului slrulucore, răpedzîndu-să de la răsărite ca **o** steală luminată, au luminat cu dumnădzăieşti imvăţături totă lumea, făcînd în tote dzîle prea mare minuni şi gonind duhurc vicleanc. Şi. .răgind multe cetăţi şi nârode către credinţa Domnului Hristos şi osăbind pre credincios, dc către cei necredincioşi cu Sînlul Botedz, rabdă mulle izgnanii şi scîrbe de la dînşii Că duc.ndu-**sa** vitejeaşte către salturile harţului ccalc trudiciose, nu s-au spămîntat de mîniia boiarilor, dc unde. cace **c**-au proslăvi, prc Dumnădzău în mădulările sale, slăveaşte-să cu slavă **de** Sinţia sa' Si od.nn.ndu-sâ cu somnul cel dulce, face minuni în tote dzîle cu sintele sale moştii, curăţînd tot fealiul oc pat.mc şi gonind necurate duhuri.

jntr-aceastaşi dzi, sînlul apostol Alfeu şi sinţii măcenici Averchie şi Elena //

Intr-accastaşi dzî. preacuviosul părintele nostru ispoveadnic loan Psihait.

I. obiecau!™ 2 ' n ăriDţ .C *Tr^x T< Psihah di CUCOnie pre Hristos au îndră e'- Potrivindu-să **dobindTdar** la D u l **H** ,UmCaŞ **TMTM** h laVra Psihaitilor de * călugări. Şi «totuna, **dar** la Dumnădzău a gon. drac. **ş.** a vindeca **bole.** Şi să trudiia pre vreamea iconoboreţilor

întărind pravoslavnicii cu sintele îmvăţăluri. Şi spusără dc dînsul tiranului. Şi-l chemă de-l sili să sâ leapede de închinăciunea silitelor iconc şi să Tic în eresa lui şi să să iscălească într-acel uric mincinos. Şi nu s-au înduplecat a face aceaea, cc mai vîrtos înfruntă pre împăratul, făcîndu-l eretic. Şi fu urghisit la-nchisorc, unde multe năpăşti rabdă dc acei fără -eage şi strîmbi iconoboreţi. Şi s-au pristâvit, slăvind prc Dumnădzăii.

într-aceastaşi dzî, slradaniia sau vitejiia sîntului mare măcenic Gheorghie cel Nou, ce-au slrăstuit de necuratul Selim, împăratul turcesc, în Sredţa, cetatea bălgărească.

Acest sînt Gheorghie şi fericit născut iaste din părinţi credincioşi loan şi Mariia, căpetenii cetăţîi Srcdţci. Sosînd la bătrîncaţc fără cuconi, să ruga lui Dumnădzău şi Preacistii şi marelui măcenic Gheorghie de Capadochiia cu milostenii şi cu bunătăţi, ca Avraam şi Sarra, la besearica sîntului Gheorghie venind în tote dzîle la rugă'. Lc dcade Dumnădzău cucon şi-l botedzară în numele Tatălui ş-a Fiiului ş-a Sîntului Duh, puindu-i nume Ghiorghie, pre numele sîntului besearicii. Dc-acii, crescut bine şi îmvăţat carte, prc toţi vîrstnici întrecea în tote ca alt Iosif Precrasnîi, curat şi luminat. Şi, cînd fu dc 25 dc ani, pristăvindu-să părinţii la Dumnădzău, începură sciţii a-l măguli, să-l păgîncască către Moamet. Şi-i punea în cap tafie, un fealiu de căciulă ce purta ei în cap cînd intra în migit, de-ş fac corban dracului. Şi le răspunsă sîntul către sciţi: "Nu să cade nouă, creştinilor, a căuta la obiceaiele paginilor, nice tafluri în cap să purtăm, nice a ne lepăda dc Domnul Hristos Dumnădzâu adevărat, / Tvoreţ ceriului şi pămîntului şi dc Sînlul Botedz ce avem de la Sinţia sa! Dară cui aş creade, au doră lui Mahmct, că nice-i de la Dumnădzău, nice de la prorocii lui Dumnădzău, nici de la apostoli, ce iaste dc la satana şi căpitan oştii lui satana şi portă stiagul diavolului! Carea nice voi nu ştiţi, îmbiaţi rătăcind de la calea direapta!".

Aşea Ic dzîsă sîntul Gheorghie şi cu marc glas luminat mărturisi pre Isus Hristos Tvoreţ ceriului şi pămîntului ş-a Iotă vădzută faptă şi nevădzută. Şi, şchiopindu-le în obraze, îi feace păgîni. Şi tafiia o luă de o trînti gios şi o calcă. Şi-ş dzîsă: "O, Gheorghie, ce stai?Hristos te chiamă!". Deci îl prinsără turcii şi-l dusără naintea ighcmonului, pîrîndu-1. Iară ighemonul, vădzîndu-l statnic şi de-a firea, începu a-l măguli, giuruindu-i de la-mpărat multă şi mare cinste. Iară măcenicul lui Isus Hristos limpede şi luminai mărturisi prc Sinţia sa naintea tiranului ş-a nărodului, iară leagea turcească ocărî şi o şchiopi. Şi, aprindzîndu-să dc mînie, ighcmonul bătu fără milă pre sîntul gol cu toiage, de-l dumică sărind carnea în sus. Şi sînlul nu să înduplecă. Şi îmvăţă de-l lăiară cu cuţîtc tăieturi adinei şi, prin tăieturi, pusără luminări aprinse de la cap pînă la piciore . Şi-nccpu trupul sîntului a să topi de bobotaie ca ceara şi sîngele să vărsa la pămînt. Dc-acii, îl purtă pre uliţe cu tîmpene cu ocări, certîndu-I pentru Mahmet, căce ocăreaşte şi leagea lor cea sraţinească turcească. Iară sîntul să ruga lui Dumnădzău în taină şi prc turci dojeniia să creadză întru Domnul nostru Isus Hristos.

De-acii, slăbind sîntul şi leşinînd, îl aruncară în foc pre sîntul măcenic a lui Hristos Gheorghie. Şi aruncară ciolane multe spurcate spurcaţii în foc, ca să nu cunoscă creştinii moştiile sinţiii sale. Iară Dumnădzău proslăvi pre ogodnicul sinţiii Sale. De năprasnă stătu nuor pre ceriu cu ploie şi tunete groznice şi stînsă focul. Şi să spămîntară spurcaţii dc minune şi fugiră. Şi ţînu nuorul şi ploia şi tunetele totă dzua pînă în nopte. De-acii, s-au ivit la moştiile sîntului măcenic lumină multă, de s-au luminat lol locul acolo.

Deci protopapa besearicii sîntului mare măcenic Gheorghie de Capadochiia, cu creştinii mearsără la giudeaţe cu bani, de le dcade moştiile sîntului. De-acii, mitropolitul chir Ieremiia cu tot
clinii şi săborul // veni cu litie, cu cîntări şi tămîi la sintele moştii. Şi rînird cenuşca în laturi şi aflară 470r
întreg trupul sîntului, ncslricat de foc, iară ciolanele ceale spurcate tote s-au topit. Şi, pre unde purtasă pre sîntul la uliţe, picăturile sîngelui sîntului lumina la pămînt ca neşte lumini aprinse. Şi luînd sîntul, îl pusără în raclă şi-l băgară în sînta besearica a sînlului mare măcenic Gheorghie, provodindu-l cu cînlări dumnădzăieşti. Unde şi pînă astădzi iaste* cu darul lui Dumnădzău, multe isţealenii făcînd cărora vin cu credinţă. Fost-au atunci văleatul 7022, luna lui mai, 26.

în dzeace ani după prestavleniia lui Stefan-vodă celui Bun cc-au domnit 47 de ani în Moldova, în dzîlele fiiului său Bogdan-vodă.

Cuvînt cine iasc din besearica şi nu ascultă pînă la fîrşit.

Era un stareţ prozorliv cu duhul în mănăstirea Pecerscha la Kiev, în Ţara Rusască, anume Matthei. Dănăoră, stîndu-şi în sînta besearica la locu-şi, ş-au rădicat ochii dc-au căutat spre fraţi, la

•Bhi 39:12.

Moldova

tmbe sinuie la cinlarv. Şi **vad/., prc** dracul in chip dc leah. cu pol., **pl**.n.1 dc lor. I.p.c.osc şi imbl., prc lh. 1 **Hc** arunca i aceale Mor. spre dînşii. Şi dc care sa lipii», sin pu|încl s.-s lucea pr.lcj, de .caua ah? **i V d ^ d c** dorinii., iar. I. cure nu **aâ** lipii, nurca, acela s.a v.rtos ta slujb pinB la ouTsl.Ace.sla deaca vid/u slan-ţul spus» fraţilor. Şi aud/.înd. sft-nlAnrA sa nu .nn. .asA din bcsc.ir.cft pii.A In otpusl

Peu.i-a Io. sune .ugi. Duninăd/âu miluiaşte si nc spăseaşte. Amen.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 27. svîntul CUJTNOMittHKh Ellud.c.

Stih

Oloiul, l-lludie. de prcuţie
cu sintele ş nu-slcui de mărturie.

Acesla svînt curirind prc sine dc la totă i.năciiineo şi dcncn sa leace vas prumitonu Sînlului Duh li. noniA/uit cu alcsAiura lui DumnAdzAu arhiereu. Şi. încredinţiudu-i-sA chivcrnisala bescanc. lui Isus Hristos. ca un posloriu. goniia / amu lupavii omeni dc la turma sa. IarA ca un măiestru chivcrmtoriu o chivemiio. Icrindu-o necAlco.A si ncvAji.A dc Iu lot rilul.

Şi nducindu-l liranii naintea lor legal, alunec mai vîrtos ou luminat m.n|ilc credincioşilor. CAce minţind cu osiidie cAlrik şan|uri şi strigînd: "Slobod credinţa cea bunft", fu dat în multe cazne. Şi strujindu-i carnea, i sa ivi Domnul llrislos DumnAdzăul nostru dc-i lAmAdui tot rilul rimelor şi-l feace camai cu iiiemA. Apoi. împlîndu-sâ tiranii de mînie. l-aruncaril în foc prc sîntul. Şi, ncprindzîndu-l focul, pre mulţi trasA Io credinţa lui Isus llrislos. Dc-ncii. mai muncit cu buşurilc nu dnt în mîna lui DumnAdzAu sullclul.

fntraccasluş d/i. sîntul ctuTNOAWNHKh Tcrapont fost-nu în dzîlele lui Valcrian ImpArat. vfllcnl 7759, muncit dc Iulian şi legat închis în tcmniţA. De-ncii, îi scosArft dc-l răstigniră Iu pAmînl, la palro pari bătuţi in paminl. de mîn şi dc piciore, cu faţn în sus şi bAtul cumplit, dc sA ndApA pilmînlul dc sîngele lui sini. Şi crescu parul de sa feace copaci marc. Dc-acii, adus în Thrnchic, lîngA npn Enna şi acolo mult muncit, au dat la DumnAdzAu sufletul.

într-aceastaşi d/î. prencseniin cinstitelor moştii o dintru sinţi părinţii noştri Trei Svetitcli. Chiprian. I'otic şi lom. de Kiev, ciudotvoreţ n Roşiei. Dusu-i-nu Iu Mosc, în besenrien cea novA n uspenici Prcacistc. Dumnădzău-NAscAtorci, prc sîntul lonn nn stînga, în unghiul pfirontclui dcnninlc de cAira curtea patiiarliului. iarâ prc Chiprian şi pre l-otic nn direapta, în unghiul unde-i cAmenşcn sîntA a IXminului llrislos, \Alcnt 6987 (în 22 dc ui a domniei lui Ştcfhn-vodA celui Bun dc Moldova, cînd începu a face cclntcu Chiliia. Acest Ştefan- vodA, la al şcasclcn an n domniei sale, ş-au luni domnâ prc Evdochiia, son. lui Simeon împAntt, dc la Kiev).

într-aceastaşi d/i, sinta n.AccnitA Thcdornşi Didim.

în drîlclc lui Dioclitian împărat, prinsa la Alexandru Ighcmonul, Theodora mărturisi prc Isus Hristos Dumnâdzâu şi IVorcj proslăvii cu Tatăl şi cu Duhul Sînt, Troiţă sîntă de o fiinţă nedespărţită, înlr-oună dumnăd/âirc // Pcntr-accacu, fu aruncată la curvărie. Şi Didim să feace că menrge In dînsn, o premeni in hainele lui şi o slobozi. Penlr-nccuea, îi tăioril capul c-nu şi mărturisit pre Isus llrislos. Apoi şi prc dînsă prindzînd. o tăiară şi o bAgoră în foc. Şi aşen-ş luară cununa împăriiţîiei ceriului de la Isus Hristos Domnul nostni.

intr ueeusloşi d/i. cuvînt a dinlru svinţi părintele nostni lonn Rost dc Aur pentru ccin ce fac strimbălAţi şi osuprcală ţArîi şi mişeilor.

"rină cînd nu veţ mai sătura nduuînd şi grămădind foc în capetele vostre, lacomilor! Dcreplatea nevinovaţilor culcaţi. boii săracilor în zloţi îi mînenţi, plugurile pustiiţi, fruptul şi hrana casii lor o stcrpiţi. dc pîine îi săraciei. dc-mbrAcAminte îi golit, să-mbogăţîţi casele vostre şi să cruţaţi licorilor voştri! Ppciclc săracilor şi asupriţilor dc voi strigă Iu Dumnădzău asupra capetelor vostre şi asupra caselor vostre cu strîngcţi ca iadul, să înghiţiţi tot! Dară suţîu nu veţ mni avea, că snţîul s-au luat dc la yo. ş. sirinsura cc-nţ slr.ns în pîntece cel dc iud cu strîmbul, avearea mişeilor strigă asupra vostrii, I L ^ i Mnţ \\Dum nadziu! Focncs'»lsv« strîngcţi. ticăloşilor! Acela foc să va aprinde în p.ntccclc vostru cel dc iod nesăţios, foc veacinic. Toc de muncă veacinică. dc vt. nrde totă rămăşiţa m ^ ^ ! T ^,'A*.°. J J T"CC 'Uali mQi multnmnrvou" bogătaşilor, că staţi departe dc sTi Z i , T ' ^u^'J* 1 nAmîndzîţi, amar vouA curii rîdeţi, că veţ sA plîngcţi . ms rS 1 i H T TT ! -dziCC"Va ^ Omenii! Dara cci» ce să satură săracind prc «Utişind. implindochi. sărac.lor de lacrimi şi le dzîc toţ omenii bine. iară ci fac strîmbălăţi! Cum vA

parc cil veţ puicii su scăpaţi de urgie? Şi eu insle în incma voslrâ ascunsa cu careu mîncaţi săracii! Va piue că-ţ sclipii de loc ncslîns a iadului şi clu-i ascuns în pîntecele vostru, cu cure mdcţi voi incmilc asupriţilor?! Pcntr-nccncn, focul vostru vii arde-vu şi urgii» voslrâ vă va mînca şi v-a i/băvi Dumnădzău din mînule voslie săracii şi asupriţii şi-i va cruţa după mare mila sa pcn- / Ini Domnul nostru Isus llristos. Cămin sil cuvine cinslca şi închinăciunea cu părintele şi Sîntul Duh, acum şi pururea şi-n veaci dc veaci! Amin."

ÎNTR-ACKASTA LUNĂ, 28, svîntul CUJIHOMMNHKh Lvtih, episcopul dc Melitma

într-acenstiişi d/.î, sînta mâceniţii Lliconidn.

Acenstn cm în dzîlele lui Gordian şi Kilipp, împăraţi din cetatea Vitnliia. Şi prinsă, adusă la Pirinie, duxul dc Corinlh, şi ne-ndiiplecîndu-să a tămîia idolii, ce mărturisind pre Isus llrislos Dumiiăd/.ău liiiul ndeviiral, înlîi legară-i piciorele la giug de boi şi câlchîintă. Dc-acii, topind plumb şi catran şi smolă, o aruncară înlr-însc; şi ieşi nebetejită. Şi foc priimi preste tot trupul. De-acii, scosu şi întrînd în capiştea idolilor, nu oborît gios idolul Athinci ş-a lui Die şi a lui Asclipie cu ruga ei; deci. ii tiuaifi ţîţelc. Şi luînd boicriia nitul Iustin Aulhipatul, fu dusă la dînsul sînta măceniţă. Şi nevrind idolilor să ducă slhră dc jărlvc, fu băgată în cuptoriu. Şi focul nentingîndu-să de dînsă, ce, din ostaşi, 70 de bărbaţi nu stricat. Dc-acii, o întinsără prc pal dc aramă înlocuia. Şi, ivindu-sâ sinţii nrhistraliji a lui Dumnăd/iiu Mihail şi Gavriil, topila ei carne dc munci o tămăduirii. Dc-acii, încă ieşind nebelejilâ. o nruiicniă fiorilor, jigunii cumplite. Şi de dînsă nice una ntiugîndu-să, cc încă din sluji umorîrâ. 120 de bărbaţi. Dc-acii, îi tăiam capul sintei măceniţei F.liconidei. Şi aşea în ceriuri încununată, s-nu suit la Isus llristos mirele ci, în veaci bucurîndu-să.

într-aceastaş d/.î, sîntul loan Psihnilul inste scris la 26.

înli-nccastnşi d/.î, prepodobnicul părintele nostru Nichita, episcopul dc llulchidon. Fost-au în 6 mii 336, în d/.îlclc spurcatului tiran Leon Armcninul.

înlr-nccnslnş dzî, sîntul Ignatic, episcopul dc Rostov, a Moscului. S-nu prislăvil 6786.

Pcnlr-n lor sinlc rugi, Dumnădzău miluinşle şi ne spăseaşte. Amen. //

ÎNTR-ACKASTA LUNA, 29, sînln npnAliNO-muccniţu Theodosiia Ficiora din Chcsoriin. 5806.

Aceasta svînla măceniţă ficioră inste dc rudă din cetatea firul, liiiul dc 18 ani în al cince an a gonei creştinilor. S-au nevoit cu vilejiia pentru llristos în Chesariia şi s-au mărturisit "legata lui Dumnădzău "(ca şi cuimiş dzîce sîntul Pavel Apostol "legalul lui llrislos"), cînd era să o muncească. Atunci era Maximian Galerie împărat în Rîm, iară Marele Constantin, liiiul la gali, încă nu dobîndisă Rîmul. Deci, tulucîndu-o naintea lui Urvan Boiarinului şi cl poruncitulu-i sâ lâmîiad/.e idolii şi ca, ne-udiiplccîndu-să, deade-i cumplite usturimi la coste şi la sintele ci Ficiorcşti (iţe, pînă la osc şi pînă la ficaţi, nemilosul acela tiran. Şi, vădzînd câ rabdă fclişora caznele şi tace suferind caznele şi încă fiind cn cu suflet, o întreba orc vieu-vii sâ tămîindze la idoli? Iară ea, dcşchidzînd rostul şi rădicindu-ş ochii cu feţişorn voioşen, î dzîsă: "Ce te amăgeşti, omule? Dară nu ştii câ m-am spodobit a fi purtnicâ mărturiei Dumnădziiului mieu?". Iară el, deaca să vădzu şi cunoscu câ iaste de rîs ficiorei, ca mai cumplite usturimi o munci. Dc-acii, o aruncă în şiurilc mării, unde fericitul lîrşit ş-au priimilu-şi fericita lui llristos ficiorii la veacinien odihnă, mutîndu-să în lumina împărăţîiei iubitului ci, iubita sor şi logodnică, cu înţăleaptelc fetişore, încununată, înfrîmşntă, în veaci rugîndu-să pentru creştinătate la Sînln Troiţă mieluşcaoa lui Isus llrislos.

într-ncenstaşi dzî, sînta npruriNO-măceniţă Theodosiia de Ţarigrad, ucisă cu un corn dc bcrbcncc. Scrisă-i la 18 nceştii luni.

înlr-acensltişi d/.î, sîntul măcenic Olvian. episcopul dc Anco.

Acesta era în dzîlele lui Mnximiiiii împănil. Şi, fiind ipat Alexandru şi Maxim, fu adus nninleii lui Iulie şi l'-liim. Şi. întrebai de dînşii şi ncplccal a tămîia. îl dezbrăcării şi-i potricălirn pîntecele cu ţăpuş / de fier înfocate şi-l arsără. Şi, dc-acii, îl închisărâ. Şi, sco|îndu-l la a doua întrebare şi iarăşi ncplecîndu-sâ, îi strujiră carnea. Şi, aprindzînd o chihilcală mare, de mergea focul sus. l-iiruncnril într-însă. Şi ş-au dat sufletul la Dumnădzău.

Pentru-n lor sinlc rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 30, prepodobnicul părintele nostru Isaachie, iguinenul dalmaţîlor. Ispoveadnicul.

Acesta era dc I» Anatol şi veni In Ţarigrad, în dzîlele lui Ualent împărat Arianul. Carele închidea sintele besearici n pravoslavnicilor. Şi, purcedzînd cu război asupra gotthilor ce să rădicasă. i-au ieşit acest fericii, sfătuindu-l şi rugind să deşchidză bcscaricile pravoslavnicilor. Şi el ncnscullîndu-l, iuriişi i-au ieşit nainte, de-l dojeni să deşchidză sintele besearici şi să le agiuioreadzc.

dc-i iaste voin sâ nu piiaic, fugind dc vrăjmaşi, la război. Iară împăratul zbîrcind pentr-alîta îndrăznire a sîntului. învâ|ă dc-l bătunl şi-l anmcarâ în spini. Şi iarăşi sîntul i-au ieşit nainte la locul ce să chiamă Triton. Şi i-au prins calul dc frîu. sâmnîndu-i vederat perirca. dc nu va întorec bcsearicile creştinilor. Pentr-accaea. s-au mîniat şi l-au dat prc mîna lui Satomin ş-a lui Victor, să-1 ţîie pînă s-a-ntorce cu pace. Atunce dzîsă sîntul: "Dc t-ii întorec tu cu pace, mie nu mi-au grăit Dumnădzău. Dară tu vei fugi dc vrăjmaşii tăi şi te vei prinde şi vei peri dc foc!". Deci împăratul mearsă şi-l bătură. Şi, fugind, scăpă într-o pleavniţâ cu prcpozitul său arian ca şi sine, carele pururea-l învila cu rău asupra pravoslavnicilor. Şi-nlr-acca pleavniţâ i-au dat gotţii foc, de arsără amîndoi, cum i-au prorocit sîntul.

Era atunci sîntul cînd îmbla anul 5874, cînd era şi marii luminători Vasilie Velichii şi Efrem Şirul sinţii. pînă la împăratul Ilicodosic cel Marc. Şi, petreeîndu-şi rămăşiţa vieţii în Ţarigrad, s-au mutat călră Dumnădzău.

Pcntr-a lor svinte rugi, Duninădzâu miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen. //

ÎNTR-ACEASTA LUNA, **31,** svîntul măcenic Ermic.

Acesta era în vreamea împăratului Antonin din oraşul Cumanelor, petrecînd viaţă vitejască. Marc la stat şi cărunt dc bătrîneaţe. Şi, prins pentru mărturiia lui Isus Hristos, Fiiul lui Dumnădzău şi adus naintea boiarinului Sevastian, întîi îi zdrobiră fălcile şi i-au despoiat obrazul şi i-au dezrădăcinat dinţii. Dc-acii. aprindzînd cuptoriul, l-anincară în foc. Şi, ieşind întreg nebetejit, învăţă să-1 strice cu otrăvi. Carile, dcaca Ic-au mîncat şi trăi sănătos, trasă la credinţă pre Otravnic. Care mărturisind pre Hristos Dumnădzău. tăiarâ-i capul. Iară sîntului scosără vinele trupului şi-l aruncară în căldare înfocată. Dc-acii, îi împunsâră ochii şi-l spîndzurară cu capul în gios trei dzîle. Şi tăindu-i capul, mearsă la Dumnădzău încununat, dc rogă pentru creştinătate. Fost-au 5641 atunce.

Intr-accastaşi dzî. sîntul apostol Ermc care pomeneaşte sîntul apostol Pavel în *Epistoliia Rîmului*, fost-au episcop în Filippol.

Pcntr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen.

Anna Doroficiovna Deatavova Marşalcova Starodubovsvca dat-au agiutoriu la tipare şi s-au răpăosat în Ţara Leşască în 7194 iiulie. Dumnădzău să o iarte! /

1 (imdn K lai) "numita Caaua"

2 (trad n.Xsl.) "Purificali-vă ca să în|elcge|i cum eu sini Dumnezeu !"

> (tfad.,.Xsl.) -Bucurt-ic. Mărie, blagoslovită tu între femei şi blagoslovit copil în pîniecclc tău e Isus Hristos !'

arc 30 dc dzîle. Dzua arc ceasuri 15 şi noptea - 9.

ÎN DZUA ÎNTÎIE, pomenirea svîntului măcenic Iustin Filosof.

Acesta era dc la Flaviia Siriei, fiiu lui Prisc Vachiiului din cetatea Ncapoli, eparhiia Palestinii. Pentru leagea creştinească forte au trudit, cît şi lui Antonin împărat, ce-i dzîc Pio, şi fiilor lui şi senatului carte asupra păgînilor au dat, de sine făcută, mustrarea crucii neruşinînd. Şi altă carte împăraţilor ce fură prc urma acestora, adecă lui Marco Antonin Viro şi lui I.uchie Avreli Comod. Iaste ş-allă a lui carte asupra păgînilor, întru carea pentru firea dimonilor disputuiaşte. Şi a patra, Cuvînt iarăşi asupra păgînilor, carelc-i sămnat deasupra cu litul "6<UTY©C" şi alt Cuvînt pentru a lui Dumnădzău monarhic şi alt cuvînt celui numit "Psaltii" şi altul pentru suflet, *Dialog asupra jidovilor,* care are asupra lui Trifon, mai-marele jidovăsc, şi-ncă şi asupra lui Marchion sămnate cărţi. Din care unele şi Ireneu n-a cinccle *Cuvînt asupra ereticilor* o pomeneaşte. Ş-altă carte asupra tuturor ereaselor, carea pomeneaşte în *Apologhitica* ce-au dat lui Antonin, lui Pio împărat. Cărţile cîte au făcut de mare agiutoriu sînt credinţei creştineşti.

Iară Crischet Filosoful, puind pizmă asupră-i, feace de fu umorît, muncit cu multe cazne pentru Isus Hristos. Acesta sînt pentru curăţîia şi viaţă fără vine, sosînd la sîmcea de bunătăţi şi împlîndu-să de totă înţălcpciunea dumnădzăiasca şi omenească, au lăsat credincioşilor întărături încheiate de Imvăţături. pline de înţălepciune şi de folos, că dau mare cunoştinţă celora ce cetesc într-însele. Fost-au 5642 văleatul. //

într-aceastaşi dzî, sinţii măcenici Iustin, Hariton, Harita, Evelpist, Icrac, Peon şi Valcrian.

Aceştia svinţi să luptară în Rîm, astătînd naitea lui Rustic Eparhul. Şi, apoi, după multe munci şi cazne, le-au tăiat capetele. Şi spun că, pînă a nu-i tăia, au dzîs eparhul cătră sîntul: "Vă gîndiţi că. deaca v-or umorî, veţ sui în ceriu, să luaţi vrun bine ceva?!". Şi sîntul dzîsă: "Nu gîndim numai, ce aşeaşi sîntem adeveriţi, că îndată nc vor priimi bune plăţi şi odihneale iubite şi-nţăleaptc!". Şi aşea fură tăiaţi. _

într-aceastaşi dzî, sîntul Firm Măccnicul.

Acesta cra în vreamea lui Maximian. Şi pentru credinţa în Domnul Hristos prins şi adus la Magon. Şi, ne-nduplccîndu-să a tămîia la idoli, îl despoiară şi-l bătură cu vine. Şi spîndzurat, îl strujiră şi-i tăiară cu cuţite vinele şi-i zdrobiră ciolanele pre la-ncheieturi şi-i hăcuiră pîntecele şi pulpilc şi copsele-i tăiară şi cu pietri 1-împroşcară; tote pre rînd aceaste munci rabdă una cîte una. Apoi de tote, tăiară-i şi capul şi dobîndi cununa luptelor sale, cinstit de Domnul Hristos.

într-aceastaşi dzî, sîntul măcenic Thespesie.

Acesta cra în vreamea împăratului Alexandru. Şi pentru mărturiia lui Isus Hristos, prins de Simplichie, boiarinul Cappadochiei, fiind şi el cappadoc. Şi fu adus la capiştea idolilor, să facă jărtvă la idoli. Şi, neîndupleeîndu-să, ce încă batgiocorind pre idoli, fu spîndzurat şi strujit; şi în cuptoriu înfocat aruncat. Şi rămas nebetejit cu darul lui Hristos, iarăşi l-adusără în capiştea idolilor, unde ducea clinii jărtve. Şi, apropiindu-să, oborî gios altariul cel idolesc. Pentr-aceaea, îl băgară în tigaie dc aramă înfocată, plină de untură şi smolă şi său. Şi petrecînd în tigaie două dzîle, ieşi sănătos, ncavînd ncmică arsură pre trup. Şi prc mulţi necredincioşi adusă la credinţă cătră Domnul cu mărirea minunii aceiia. Mai apoi, l-au scos afară din oraş şi-i tăie capul. /

într-aceastaşi dzî, Ermil şi Stratonic. Şi să face săborul lor în casa de rugă a sîntului arhanghel Mihail Ia Oxiia şi Evfirmupoli şi în Spudca, aprope de orfanotrofie, bolniţă de săraci. Şi pomenirea prepodobnicului părintele nostru Ipatic Episcopul.

Pentr-a lor sinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte.

Dară să dzîcem şi din ciudeasele Preacistei slăvitei Preablagoslovitei Dcspuitorei nostre Dumnădzău-Născătorei şi pururea Ficiorei Măriei.

Pentru morta ce ş-au hrănit pruncul şi la anul s-au sculat.

Duiri Hiltarca Domnului nostru Isus Hristos, 15 ai dcaca ucisără cu pietri prc sîntul ' - 5n sudații jidovi şi goniră prc sinții apostoli dc la Ierusalim ,, prc alții can. mărturisiia Prc .sus I lrislos. era unul «din cei 70 dc ucinici. anume Maximi... Care era >n soțiile Marti,,. M M S e MÎdalenei. precum apostolul Petr i-au porunci, să nu să desparte dc dinselc, de vreame ca a/l n-a.clc lor. au fugi. la Chipru de răul jidovilor, să nu-l ucigă. Surorile Iu, ramasara m Ienisalim cu I.rcasin.aOun.nădzâu-Născă.o.ca, petrecînd cu Sinția ci p.nă la prcslavlcniiaei. .

Dcicii s-vî..dură avearea şl o-mpărțîri. la săraci, apostolcaşlc pelrecmd. Şl, vadz.ndu-le jidovii mărturisind la aiavea numele lui Isus llristos Domnul nostru, Ic băgară într-o şeaică fără cînnă, fără vînslc ca s;î sî ncacc Şl lăsărll vasul să Ic ducă încălio l-a bate vuitul. Şl era în şca.că Marna şi Martha sl Maximitla slujnica lor şl Maxiniin şi Callidonic. orbul den naştere, cc l-au luminat Domnul llrislos'Aceşti clncl să ruga lui Dumnădzău să-i îndirepteadze unde va fi voia Sinții. sale. Şl i-au dusu-i'la un'oraş *a* Ispanici. anume Marsiliia, forte cu omeni mulți. Deci, ieşind din corabie şl mulțămind lui Dumnădzău. mearsără m tîrg. doră-i va milui cineva să să hriiniască. Iară omenii oraşului, fiind idoloslujebnici. nu-i miluirii. ^_

Şl era într-acea cetate un ighemon sterp. Şl visă într-acea nopte pre o femeaie. Şl-i dz.sa: Tu te odihneşti în pai cu femeaia ta. ncmilosulc. sătul în tot binele, iară şerbii adevăratului Dumnădzău mor // dc fomc! Sâ tc scoli sâ mergi demineață în tîrg şi să iai pre acei cinci să-i odihneşti în casa ta! Iară de nu mă vel asculta, vel muri cu morte rea!". Aceastea dcaca vădzu ighemonul şi femeaia sa, să temură. Şl-i căutară dc-i odihniră la casa sa, în poiata cea domnească, dîndu-le de tot ce Ie trebuie. De-acii, după cîteva dzîle. audzînd învățăturile Măriei, mărturisind prc Domnul Hristos Dumnădzău adevărat, spuind minunile cc-au făcut. îi dzîsă ci: "De-m va da Hristos Care tu-l mărturiseşti Dumnădzău loî-putcaniic un cucon. câ doresc dc-aceasta, giuruiescu-ți că m-oi face creştin şi voi răsîpi toț idolii!". Iară Mariia răspunsă: "Ighemone, nu numai acesta dar pote Stăpînul Hristos să-ț dea, ce şi alte ce vei ecare! Numai sâ crcdzi în Sinția sa fără de-ndoit şi vei cunoşte putearea Lui!".

Deci, preste puține dzîle, îngrecă femeaia lui şi îndată s-au botedzat cu totă curtea lui. Şl atîta credință au arătat ighemonul, cît pofti sâ margă şi la Ierusalim, să să-nchine Ia Sintele Locuri. Iară femeaia lui, ca o cu frica lui Dumnădzău, l-au rugat cu lacrămi să o ia cu sine. Şl el, pentru să nu o mînhncască. au priimit. Şl lăsă ispravnic în locul să prc Mariia, dîndu-i stăpîniia cu scrisore la mîna ei, si", râsîpascâ tote capiştile idolilor, să facă besearici. Şl altă ce va vrea să facă neoprit, dîndu-i şi cheile cetății şi tot visteariul la mînulc ci.

Dc-acii. întră în corabie cu femeaia sa şi cu slugi de treabă. Deci notară într-acea dzî, de-acii s-au scornit vini în ponciş şl staturii multă vreame la o linişte, pînă ce-au dat vînt dc treabă. Şl iarăşi notară. Şl vreamea sosî femeii să nască. Şl născu cu multă caznă făt. Şl ea muri. Iară ighemonul forte sâ mîhni. darii credința nemică n-au mieşurat, nice s-au scîrbit pre Dumnădzău să să-ntorcă. Numai dcaca plînsă dc-agiuns, dzîsă corăbiiarilor să margă la un oslrov pustii, acolo aprope. Şl scosără morta dc o pusără într-o peşteră cu pn.ncul ei. Şl, acoperindu-o, dzîsă aceastea: "Preasvînta Dumnădzău-Născălorc, maica săracilor şi celor scăpați de nedeajde agiutore, precum ai născut pre Dumnădzău cu țocmalâ mirată, aşca socotcaşte şi pruncul acesta şi grijeaşte-l cumu-i voia Sințiii Tale!". Aşea dzîsâ şi intră în corabie. Şl-n puține dzîle sosiră la hotarâlc Ierusalimului.

Şl ieşind./ mearsă prc uscat în sînta cetate. Şl acolo află cu voia lui Dumnădzău pre apostolul lui Hristos Pclr. Şl i-au spus patima. Iară sîntul Petr îi dzîsă: "Pace ție, fiiule, că credzuşi în propoveadaniia spâseniii! Iară pentru femeaie şl cuconul tău nu te mîhni, că Domnul pote să-ntorcă serba ta in veselie şl-n bucurie!". Şl mearsă cu sîntul de-i arătă tote locuri sinte pre unde au îmbiat Domnul dc-au făcut minuni: cina acea de taină, gradina, Golgotha şi muntele Eleonului, din care s-au luat m cenu. Şl l-au .învățat tote a dumnădzăiască socoteală şl credință. Şl, zăbăvind mai mult de un an. l-au petrecut apostolul şl l-au blagoslovit. Şl, sosînd în putearea lui Dumnădzău la acel ostrov săc mearsă la peştera şl află pruncul sugînd pre morta, întreagă şl sănătosă cum o lâsasă, din ce s-au minunat. Şl dzisa cu lacrămi către Domnul: "Dumnădzăule tot-putearnicule, cu darul ce-ai hrănit cuconul atita vreame credz că poți să scoli şl pre maică-sa, să să-ntorcă mîhniciunea mea în bucurie cu

XuITZ• APOS, OIU, Ui fiu! ^ mU" milOSUIC StăPînule! ascu,tă-mi nedestoiniculu umma s?îa ™ 8,lc Precasmle!. Pururea fic^ei Maică-ta şi a slujnicii tale Măriei. Carea m-au £ să seulâ mo? 'd m"aU md rPtal!"- Aşea dzîSa CU lacrămi * cu credi"tă- §i ^dată, o, de SI Tal? S "SOmn_Ş!SUSpmind!dzîSă: "O! dulceamea Stăpînă. blagoslovit numele S.nț.,, Tale, câ m-a, acoperit ş, m-a, îndireptat la naştere şl hrănişi atitea dzile cuconul mieu!". Atunce

spusă bărbatului ci: "Să ştii că Iote Sintele Locuri cc ţ-au arătat sîntul apostol Petr, acolo eram şi eu de le prăviiam, că mă purta îngerul lui Dumnădzău. Şi mi-au spus tote locurile pre nume!". Iară el mai mult să minuna.

Şi întrînd în corabie, veniră la oraşul lor. Şi închinîndu-să Sintei Măriei, îi spusără de tote. Şi toţi să botedzară orăşeanii, stricară idolii, feaceră sinte bescarici ş-alte bunătăţi în slava Tatălui ş-a Fiiului ş-a Sîntului Duh, aemu şi pururea şi-n veacii dc veaci. Amen.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 2, sîntul părin- // telc nostru Nichifor, patriarhul de Ţarigrad, 476r
Ispoveadnicul.

Acesta cra în dzîlele împărăţîiei acelui spurcat Constantin Copronim, ce s-au cufurit în botedz, cînd s-au botedzat, născut, crescut în Ţarigrad. Iară părinţii lui din părinţi buni şi vestiţi, Theodor şî Evdochiia. Care Theodor au fost scriitoriu, iscălitoriu poruncilor împărăteşti. Şi, pîrît la Cufuritul că iaste închinătorii! dumnădzăieştilor icone, fu zmăcinat cu rane, cu bătăi, şi trimis în Pillasa coşteiu cumplit ectăţuie. Apoi, chemat şi nc-nduplccîndu-să poruncilor împăratului acelui tiran, iarăşi fu izgonit dincolo de Nichea. Şi acolo trăind şease ani cu multă ticăloşie, s-au săvîrşit.

Iară fiiu-său, cinstitul Nichifor, tocma din naştere s-au îmfăşat cu cununile pravoslaviei şi s-au hrănit cu laptele credinţii blagocistivc. Şi trecînd prunceasca vîrstă şi îmvăţînd bine, s-au pus în rîndul scriitorilor împărăteşti.

De-acii, socotind că sînt tote neşte măturături şi painjină, să dusă din oraş şi mearse la Propontida. Şi acolea era dat la sîngur Dumnădzău cu multe osteneale şi ticăloşinţe. Şi, tîmplîndu-să a să sfîrşi sîntul marele arhiereu Tarasie, silit acesta Nichifor şi rugat de Nichifor împărat, au întrat în scaunul Ţarigradului. Şi preste puţîn, răpăosînd Nichifor împărat în războí şi fiiu-său Stavrachie rănit de bolgari, stătu iarăşi împărat blagocistiv Mihail, ginerele lui Nichifor. Care Mihail îi dzîc Caracal, de pre boierie curopalat. Om sînt fiind, s-au iertat şi s-au călugărit.

Şi stătu împărat Leon Armanul. Care puindu-i patriarhul Nichifor mîna în cap cu stema, îi păru că-l înghimpă în palmă părul lui ca neşte ciuline şi ghimpi de spini. Şi-l proroci că mare rău va să facă în sînta lui Hristos Besearica.

Acesta împărat, întoreînd cu izbîndă de la război ce au bătut prc bălgarii, ş-au adus aminte de un sînt părinte sahastru, care i-au prorocit şi i s-au împlut. Şi vrînd să-i trimită dar, chemă pre un boiarin bătrîn, boiarin de curte de sfat, carele era om vechiu. Şi era eretic într-ascuns, iconomah procleat, din dzîlele lui Leon Isavru ş-a spurca- / tului său puiu cufurit Constantin Copronim. Carii au pomit gonă mare asupra sintelor icone. (Carii cu greale şi cumplite morţi au murit, că Leon i s-au putredit într-însul maţele de viu şi toţi ficaţii, iară spurcatul lui pui, Constantin Copronim, l-au lovit urgie de la Dumnădzău, cărbuni pre piciore şi striga la morte de dzîcea: "De viu ardzu în foc pentru sînta Maica lui Dumnădzău Mariia, dară de astădzi nainte să să cinstească şi să să slăvască ca o adevărat a lui Dumnădzău Maică ce iaste Sinţia sa!".

Şi, cînd au fost în dzîlele lui Mihail, fiiul lui Theofil împărat, i-au scos osele a cufuritului în uliţa Amastrina de le-au ars şi le-au vînturat, că mult rău dimonesc să făcea de la osele lui. Deci pre acel spurcat de moşneag chemă Leon Armenul, anume Theodosie Melisinean. Acestuia îi dzîsă Leon împăratul: "Eu, cînd eram viteaz cu Vardanie Stratigul, voievodul de Anatol, în dzîlele lui Nichifor împărat Apoghenicu, mearsăm la un sahastru în muntele lui svetîi Avxentie. Şi acela mi-au spus că voi fi împărat. Fost-am cu Vardanie şi cu Mihail de Amoreu şi cu Thoma Armeniul. Şi, spuindu-i Vardanie că va să să ispitească să fie împărat, au dzîs sîntul acela să să lase, c-a piiarde tot şi ochii ş-a piarde, că i-i vor scote. Şi pentru mine dzîsă, pentru Leon şi Mihail că vom fi împăraţi, iară Thoma s-a ispiti şi ş-a pune capul. Şi i s-au împlut cuvîntul săhastrului. Deci mi-i voia să-i trimiţi daruri!". Iară spurcatul moşneag, aflînd vreame pre voia sa, au înşelat pre împăratul de i-au dat voie să-l cearce şi să isprăvască el.

Şi săhastrul acela sînt să pristăvisă. Iară procleatul moşneag avînd pre un procleat ca şi sine, un psevdocălugăr, şi l-au trimis în peştera acelui sînt să să facă că-i el acela ce-au prorocit. Şi, nelungind cuvîntul, prelestiră pre împăratul şi-l feaceră iconoboreţ cu mare înşălăciuni procleaţii aceia (Theodosie Melisanul şi cu acel psăvdosăhastru). Deci acesta Leon Armenul aşea pugorî sintele icone din sînta besearica şi scosă din patriarşie pre sîntul Nichifor, căce nu priimi iconoborstviia lui. Cine pote de-amănunt a le scrie cîte i-au spus mărturii din *Cartea Sîntă* şi de la Domnul Hristos şi de la apostoli şi de la Constantin împărat cel Mare şi Sînt, întîiul ere- // ştinesc împărat, carele cercă de află 477r
şi sintele leamne a cinstitei cruci şi istovi de-agiuns.

Spusu-i-au de sintele iconc cum cinstea lor să suie dc mearge la cela a cui .aste chipul sens in iconi Iarâ nu-s idoli că idolii duc cinste dracilor şi volnicic dc tot fealiul dc fâra-legi, cum dzîce prorocul David Că toţi dumnădzăii paginilor sint draci dimoni. Iară Domnul ceriurile feace ş. în lea«a veache heruvimii dc lemn bătut cu aur icone era. Şi cortul legii icone era cosute heruvim, preste tot şi catapetcazma şi chivotul legi. de seînduri era şi leaspedzile. Tote acealea ce să^h.na.n leagea veache si să cinstiia la Dumnădzâu mergea cinstea, cum iarâş dz.ee *Psal 5:8:* TWKrtOHn cn ttPKMM CrtH TE064 ITMCTp** TBOfiUb"', 98:5: "IKItIIOtIHTKÎtI IWAHOÎKIO HOTS EIW HCTO icVvaiurca:"*fcCT<> HJNMUKt TH CTOHU* CTO *CTt"\ 25:8:'TH BKWOGHrh IUVCAlinE .

Deci scotindu-l din scaun, l-au închis în temniţă de păţî multă greutate, pîna cînd Leon acesta Armenul muri râu tăiat, fărîmat dc omenii săi în besearica ce să chiamă Farul, tocma în sîntul oltariu, in dzua de Născut, cum căscasă ruga de cînta (că ştiia peaveţie) irmosul: " *&hC%X* Up«l OVKopHUWI

Dară mainte vădzu vis îmmă-sa, vădzîndu-să în sînta besearica din Vlaheme. Şi acolo vădzu o împărăteasă cu multe slugi în haine albe şi besearica plină dc sînge. Şi dzîsă acea sîntă împărăteasă unii slugi: "Ia o medelniţă şi o împle dc sînge şi dă să-l bea îmma lui Leon!". Şi ea răspunsă: "Mulţ ani sînt dc cînd sînt săracă de soţ şi n-am mîncat came!". Atunce, cu mînie mare sînta împărăteasă dzîsă îmmei lui Leon împărat: "Ficiorul tău nu să mai părăseaşte de-a vărsarea sîngele creştinilor carii cinstesc iconele meale ş-a Fiiului mieu sîngur născut! Dară să ştie că curund ş-a lua plata cu mare osinda!". Şi. deşteptindu-să tremurind, dojeni pre împăratul să părăsască gona sintelor icone, să nu-l piardză Dumnădzău. Şi-i spusă şi videniia. Dară el mai tare s-au înfocat şi mai reale au făcut vărsînd sîngele sinţilor pentru sintele icone, pînă cînd peri râu, cum mai sus scrisâm.

Iară fericitul părintele nostru patriarhul Nichifor, râbdînd vitejeaşte tote ticăloşiile şi lîngă 70 de ani pristăvindu-sâ. deade in / mina lui Dumnădzău sufletul, în dzîlele lui Mihail Amoreul Gîngavul, tatăl lui Theofil. ce era iconoboreţ, macara că Theofil la morte s-au pocăit. Fost-au vă leatul la prestavleniia sintului Nechifor Patriarhului 6344. Petrecut-au la-nchisore 13 ani.

într-aceastaşi dzî, sîntul mare măcenic loan Novii de Belgrad.

Acesta sint iaste din Trapezont, laturea ţării Armeniei, neguţătoriu. Fost-au atunci anul 6860. Iară cînd stătu domn Ţării Moldovei Alexandru cel Bun ce l-au adus pre sîntul loan în Suceavă, la sinta mitropolie, era 6907. Şi să prâznuiaşte gioi după Rusale, tipărit de părintele Varlam Mitropolitul.

Pentr-a lor sinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen.

INTR-ACEASTA LUNĂ, 3, s întul măcenic Luchillian Pavli şi cu dînşii cuconaşi: Ipatie, Pavel şi Dionisie.

Acesta sînt Luchillian în vremile lui Avrilian împărat, întîi popă la idoli, bătrîn, cărunt, lăcuind lingă Nicomidiia, să premeni de să feace creştin. Şi, astătîndu-I denaintea lui Livanie Boiarinului şi ne-ndupleeîndu-să să să-ntorcă la păgînie, i-au zdrobit măsealele şi l-au bătut cu toiage. Şi, spindzurat cu capul în gios şi băgat în temniţă, află trei cuconaşi în temniţă băgaţi pentru credinţa Domnului Hristos. Şi iarăşi scoţîndu-l naintea comitului şi râmîind tot în credinţa Domnului Hristos, l-aruncară într-un cuptoriu îmfocat depreună cu acei trei cuconaşi. Şi vărsîndu-să ploie de sus, să stinsă focul şi ieşiră sănătos.

Şi. priimind depreună cu cuconaşii giudecata de morte, îl dusără în Ţarigrad cu poninca comesului. Deci pre cuconi le tăiară capetele, iară sîntul, spîndzurat într-o cruce, deade sufletul în mîna lui Dumnâdzâu, fiind de faţă acolo sînta ficioră Pavla, de grijiia pentru ranele lui în cale. Carea, deaca sasfirşiia sinţii. le lua moştiile de le grijiia, că era creştină de la moşii ei. Şi avea acesta lucru de slujbi de intra prc la temniţe şi slujiia şi lecuiia şi hrăniia pre ceia ce păţîia // pentru Domnul nostru Isus Hnstos.

^De-ac.i. tu ş. ca prinsă şi adusă la comitul. Şi, nepleeîndu-să să tămîiadze Ia idoli, întîi o oeztxacarâ ş, o bătură cu gîrbaee, de-acii cu toiage, de i s-au topit carnea de bătăi. Şi cu ivirea mgenilu. sa feace sanatosă ş. luă îndrăznire la mărturie. Şi iarăşi adusă naintea comitului şi bătută preste gura, sudu.nd-l ş. băgată in temniţă, iarăşi o adusără la-ntrebare. Şi băgată într-un cuptoriu S , ' ^ nestricată. Şi priimind giudecata de sabie şi sosînd la Ţaridrad pre porunca c^itulu., mearsă la locul unde s-au săv.rş.t sîntul Luchillian cu cuconaşii cei trei, de-i tăiară capul şi ^.cununa martune.. Ş. să face săborul lor în sînta lor mărturie caTea iaste aprope de arhanghel

Din ciudeasele Preacistii: 7.

In vreamea împăratului Leon cel înțâlept, fiiul lui Vasilie Machedon împărat, avea împărăteasă sîntă, anume Theofano. Scrisă-i 16 a lui dechevrie. S-au tîmplat împăratului bolă cumplită, fără leac, adecă de piatră ce-i dzîc "fiango", carea încuie udul, de care bolă mulți mor. Deci, muncidu-să chir Leon, s-au strîns toți doftorii şi nu putură nemică.

Şi, cînd în Saptămîna brîndzei l-au strîns durorile, ch au răspuns doftorii că va muri şi-i gata trebile de morte, atunce fericita împărăteasa Theofano, vădzînd că doftor pemintean nu-l pote lecui, alergă la cel ceresc. întră în cămară şi, cădzînd naintea sintei iconei Maicei lui Dumnădzău, cu lacrămi şi cu credință rugîndu-să să-i dăruiască bărbatului ei viață pînă va aleage împărat pre Constantin Fiiul lor, pentru să nu cadză în primejde împărățîia. Deci, rugîndu-să la stăpîna ceriului şi a pămîntului, audzî glas grăindu-i: "Nu-ț fi mîhnită, Theofano, astădzi îț va veni iarba cea de leac şi va tămădui pre bărbatul tău!". Aceaea audzînd sînta, să bucură. Şi, alergind la soțul ei, află-1 în ceasul cel de-apoi, să-i iasă sufletul. Şi doftorii sfătuiră să-1 spintece. Iară ea le dzîsă să aşteapte, că aemuşi va veni alt doftor şi-l va tămădui.

Şi preste mult ceas, cînd le păru c-au murit de tot, sosî alergînd / Agatha Călugărița, carea era la Besearică Preacistei Dumnădzău-Născătorei, la fîntînă de aur, ca un vas de apă de acea de ișțealenie. Şi dzîsă către împărăteasa: "Astădzi sculîndu-să demineață şi măturind besearică Sinții sale Preacistii, audzîiu glas şi-m dzîsă: «Agatho, apucă reapede puțînea apă din fintînă mea, să o duci împăratului să bea, să să tămăduiască şi să să oprească scîrba a iubitei meale Theofanei, carea cu lacrămi spre mine strigă!»". Deci împărăteasa deade apa de bău împăratul. Şi îndată, o, de reapedea izbăvire! să tămădui! Şi atîta virtute luă, cît să sculă din pat cu totul sănătos, cum nu vrea fi bolit.

Aceasta minune miră pre toți. Iară împăratul îmvăță de feaceră sărbătore de bucurie pentru pomenirea binelui şi mulțămită preaslăvitei Stăpînei nostre Dumnădzău-Născătorei şi pururea Ficiorei Măriei şi dintru dînsă născutului Dumnădzău. Căruia-i slava în veaci. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 4, dintru sinți părintele nostru Mitrofan, patriarhul de Țarigrad.

Acesta era în dzîlele Marelui Constantin, întîiul împărat creştinesc, fiiu lui Dometie. Şi Dometie era frate Iui Prov, împăratul de Rîm. Că Dometie avu doi feți: unul Prov, altul acesta Mitrofan. Acesta, socotind cu gînd de curățîic că a idolilor leage iaste înşelată, rătăcită şi mincinoşi, veni la credință lui Isus llristos şi să botedză în Sinția sa.

Şi mergînd la Țarigrad, să zăbăviia petrecînd cu Tit, episcopul aceii cetăți, om sînt, carele pusă pre Mitrofan în clirosul besearicii. De-acii, după răpăosarea lui Tit, stătu episcop Dometie', după acesta, Prov, fiiul împăratului. Şi, țiind besearică 12 ani, să pristăvi la Dumnădzău. De-acii, Mitrofan, fratele lui Prov şi fiiu lui Dometie, stătu în scaunul patrierşesc. Pre carele aflînd Marele Constantin in Vizantia episcop şi bunătatea şi obiceaiul dirept şi pregiur dînsul smție nu mai de gios să dzîce de dînsul. Sau de a cetății pusore, cu bună rodă la meastecul // vremilor'". avînd şi pome bişug şi cu mări îmbrăcată. Şi şedzînd între două a lumii curmături, a Evropei şi a Asiei, de-au îndrăgit oraşul ș-au pus pregiur dînsul priințâ, nescumpindu-să de cheltuială. Şi zidi de feace cetate carea intreace tote cîte sînt făcute de omeni şi-i pusă preste tote. întru carea putearea şi împărățîia ș-au aşedzat, de la Rimul cel bătrîn mutîndu-o.

Şi, cînd fu de s-au strîns săborul în Nichea, acel dentîi, fericitul Mitrofan, pentru bătrîneațe şi pentru neputință au rămas, că aşeaş dzăcea în pat, de lungul vremii veştedzîndu-i-să putearea firii, ce trimisă în locul său pre Alexandru, între preuți mai mare om de cinste, care şi diadoh, după sine, patriarh să fie l-au făcut. Şi, întoreînd împăratul cu dumnădzăieştii părinți, obîrşindu-să săborul, spun că de la Dumnădzău i s-au arătat pre urmă-i Alexandru să fie şi după Alexandru, Pavel Ispoveadnicul, de treabă fiind şi iubiți lui Dumnădzău spre slujbă ca aceasta. Deci, adormind pre odihnă veacinică fericitul la Dumnădzău s-au mutat. Şi să face săborul lui în sînta Besearică acea mare, în cinstita hu casă, carea iaste lîngă sîntul mare măcenic Achachie, în cea cu şeapte scări.

Pentru Thettalul ce-au învis cu apa din fîntînă viață priemnică, 300A0X8nwnc.

La penticostariu, vinerea luminată la Paşte să citeaşte: "Un om bogat de la Tnessalonic, cu multă bună smerenie, au purces să margă Ia besearică viață-priimitorei fîntîni, să să închine, audzînd miratele minuni ce face tot-puteamica stăpîna cu apa aceaea, de carea avea dor să bea, de sințenie sufletului său.

" Domenis
** timpilor

Dec. liiiiidu-**M** bnni ilcsiui **dc** cl.cltuiolrt şi .lc dai h. slutii besearica. înlrA în corabie. Şi nolîiid. , <, vc.il mnrv bol» dc unde cunoscind crt **va** muri. tl/îsrt eorobiiuiiuh.i: "Polc hi crt i.-nni Ibsl vrendnic st mrt incl.in'**h. sînln** Hcscnr.**cft** a Preacistii. ...ce st bem. opA dc acea sîntAI Şi dc vreame cA-n. imnicdecarrt Ratele meale **a** ...cn.ee viu. ic aiur prc numele S.Apinei DuinnAd/Au-NAscA.ore. sA nu ...**A**«unei in marc **ce** sa ma bagi înlr.... secriiu. st **IllA** duc. In ncen smlA boscnr.cA. sA n.A îngropi • c o . ^ . r."vc. agi...,... prc / Precisln! Ş.-ţ Ins.. şi cu clin banii -nici .00 dc galbeni dc nur, ÎnrA ceialnlp sA-i tini In ncea sinlrt besenr.cA peni... pomanrt sullelul... nucul". Aceaslcn d/.icmd bolnavul. . s-m. **u**.urnlco.**iu**>**i.a**..ulcrt-i **va** Incc pre voie Şi aşea dcade sullelul.. . . . .

IarA co.rtl>.inriul cru|**A** osele şi. preslc trei d/ilc. sosîrA m 'l.uigrad. Şi scutind mortul. chemnrA nrculi -**A**-l provodciiscA cumu-i rîndul şi sA-l ingropc In bcscnrien n Preacislci l'iciorc Şi. cîntîndu-i Lvodul .... nrtslit v.plrtmî.mr.ul sA dcsliipc secriiul. crt nu pu(iin ca uluiţi morţi. Şi. dcslupînd. nruncA preslc mort ţrtmrt. in cruciş prc obic.nrt. d/îcînd t.opariul din canonul cel mnrc: "RpiHi SHJKAHTM XXMBOCVUAKh BhUMKMAMH ICH". "Prc lutul oli.riul viu plrtzmuiudu-niA. piisii-mi-ni cuine şi ciolnnc **şi Miliare şi** viaţi." Dnrik d/ic **şi** "TUIIA SIAMIl H HCfWhHINai 111 psnlomul" .

Atunce cuirtbiiariul lurt puţinen npA den sinln lînlInA* şi, npropiindu-sA de mort, d/îsA nşcii: "O, **licnloMile.** cit doi **av**.iseşi sA beni dc-occustA npA şi n-ni npucnl! DarA înciii aemu mort priimcnşlc-o!". Aşen dcncn d/isrt. vărsă npn preste mortul şi îndnlA, o, dc preslc lire miratelor tnle vinţA-dnlnicA stAplnA'. ul sculA mortul şi şedzu slăvind prc DumnAdzAu şi fericim FiciorA! CilA inimtA spAinînturc, fraţii miei. vA parc **srt** lic cuprins prAvilorii şi mai vîrtos corAbiinrii curii l-nu vAd/.ul cînd i-nu ieşit sullelul! Şi cînd **s**-nu sculul crn n piitm dzî, cn şi Luzor cel dc pntro dzîle Deci, ci sil mini, iarA cel înviint din morţi mulţAmi destul Prencislii şi nu uilA binele, cc, cn un cu bunA-mintc, lAmnsA pînA In fîrşcnie In sinln ItcsenricA **a** Sinţici sale, slujind cu dc totA osirdiin, fncîndu-sA cAlugAr stidliv şi cu bunAtAp

Şi venim de In multe locuri dc-l întreba pcniru iadul. DnrA cl nimArui nu răspundea dc-ncenslii, ca şi Lnznr. Şi (rrtiud lui DumnAdzAu plAculA şi minunatA vinţA douAd/Aci dc îmi după cc nu îmvis. Dc-ncii, s-nu mpAosnt in Domnul. CAniin-i slnvn în vcaci. Amin.

ÎNTR-ACKASTA LUNA, **5,** sîntul CUfTHOAWHHKh Dorothei, episcopul Tirului. //

ACCHIU cn. \ rcmlle Iul Llcl.inle. ÎnrA In vreamea lui Dioclitian şi Maximian, pentru gonenie ce vrea să fie. lAstndu-şi **casa** şi lAcnşul, mearse In Dissopolin. Dc-ncii, dencn muriră nceştin, menise în Tini şi-ş chivernisi bcscnrien pînA In Iulian Prcnsiîpnic. Alunec, iarăş sA dusă In Dissopolin, unde îl pnnsArtl boinrii lui Iulian Prenstîpnic. Şi rabdînd multe cazne, dobîndi cununi, măceniccască, nllîndu-să In hiurlncnţc ndinec Şi într-nccnlcn cuzne cc pAţîin, dende sullelul în mînn lui DumnAdzău, llind dc 107 dc ani

Ş-au lAsnt multe scrisori bcsericcşti şi istorii şi cllincşti şi romăneşti, udeefl Ifltincşli cărţi, dc vreame cA crn iscusit inir-imbe limbi, pentr-u lui multA nevoinţă cn cnrlcn şi cu firen cc crn isteţ. lirn 5852 atunci.

inlr-nccustaşi d/i, prcpodobnicul părintele nostru Lvstntie, iirliiepiseopul dc Antiohiin.

Acesta cra în dzîlele Mnrelul Constantin, întîiului creştinesc împărat, slobodzînd rndzclc prnvoslnvici cu cuvîntul inţAIepciunii snle pretulindcren în lume. Cnrclc s-nu nflnt de fiţA In înlîiul săbor cc s-au Ihcut in Nichen. îmvAţînd datul" credinţii ccii bune şi înlhmtînd şi rAsturnînd pre coin cc imvăţn rău tăieluni in dumiiAd/aiasca fire şi strcinînd pre Fiiul dc In cinstei şi destoinicii, lui DumnAdzAu şi Părintele

Deci. pcntr-a lui dumnAd/ăriuscA îndrăznire şi pentru rîhnn dc pravoslavnica credinţa s-nu pom.l pmnl asupra Sinţiii sale dc In Hvscvic dc Nicomidiia şi Thcognic dc Nichen şi alt Evsevie de ncMma ş. dc In nlnlţi cîţ **ere** părtaş cu Arie şi soţîi Iu hulcniilc lui. Aceşlin făcîndii-sA că mărg In Icrusa ,m ,,,e«,san, pre la Antiohiia şi giudecarA sînlului izvArjcnie. Spun cA plftlirfl unii muieri ce dobindisa atunci prunc, curvă fiind, dc-.u. n.Arturisit naintea lor cA l-nu făcut cu livslotie. Dară ci cacert acesla vicleşug, uitArijid adeverinţa numni cu giurilmînt. Şi-ndntfl giudeenră asupra sîntului rvrtjenna ş, plecară ş. pre (mptraiul. ca să-l izgonensefl. Deci. fu trimis prc Iu Thrnchiin, în Filippus.

h, An,?T ' \™ , n « »»n. rAdicnrfi sintele lui moşlii dc le dusără tn AnlKihna. alergmd namlca s.nţiii sale **tot** nărodul oraşului, dzence mile. priimindu-1 cu cîntări şi

,, ˆ Ţangiad
dogma

dulci cliimnful/.nrçşli glasuri. Prc sin(iu sn **MI** pohvulit **cu** cugomii (lc cinste şi **cu** Inimic murele şi cinstitul Iliisoslom.

Şi spun eu **nccMcn** muiiiie enren l-**nu** iiApusluit au **eăd**/.ul în mare boia. Ş-au mărturisit lot vicleşugul cc s-nu Incul asuprii sîntului şi inimile acelora a tuturor şi cum i-au dat bani de-au năpăstuit ş-nu dnt pîrn. Şi cum nu potrivit giunîmînlul **să** lie larii minciună **.că** au luciii copilul **cu** un l-vsialic ArAmnriul, cu caic ş-au stricat şi fcliin.

într-nccnsliiş d/.î, pomenircii a cu om-drngosle pornita asuprft-ne. straşnică groză şi nevoie dc încungiuinrc dc vai viu i, cînd cu direaplă vină crinii să nc prade şi sâ ne robnsen şi în sabie **sâ** ne taie Milosul şi iubitul iul DiiînnAd/iiu, pentru inemii milii Sale, preste loiA ncdeiijdea ne-au izbăvit. Şi pomenirea siliţilor măcenici Mnrchinn, Nicandru, Ipereliie, Apollon, l.conid, Areie, (iorghic, Seliniiuln, Iriiin şi l'amvon.

Accşliu, pentru Isus llristos şi pentru credinţa catra Sinţia **sn** ticăloşiţi şi chinuiţi dc boiarinul Lghiplului, cu Ionicii şi cu senleti şi cu frigul, trînlilura măcenicească obîrşirn.

Din n Prencislii ciudease I I pentru crăiasa frânghiei. C'ăriin mînulc tăiate i le-au tămăduit tol-pulenrnica stăpîna.

lira în Ţnni liînccnscA un împărat văduoi dc Icinenia de cea dintîi, cu careu aven şi o cuconft forte frumosă. Ş-au mimilu-o Mariia. Deci, cl să-nsurii de-ş luă femeaic careu uliu mai frumosâ prc locurile sale. Şi cin pre cît la trup de frumosă şi mai mult la suflet de căznnlă şi de grozavă. Şi mai mult era cuprinsă dc zavistie, că nu iubiia sâ aud/ii prc uita mai frumosă decît sine. Şi vădzînd pre hiastrA-sa minunat de frumosă, uu prins prc dracul lu incma ci şi cerca în vrun chip **să** ucigă în znvistiiii ei pre liceu ficiorii nevinovata, sil nu lic mui frumoşii decîl dînsa.

Şi, ducîndii-sA împăratul la uită celule pentru o // treabă, află împărăteasa vreame de treaba sa, să-ş împle pohla zavistiei sule. Deci grăi cu o slugii n sn crcdzutâ şi-i dzisă: "Pollcsc la line un har să-m luci cu (uiiiă, să nu ştie nime şi eu îţ voi du daruri atitea, cîl să Hi frunte lu împărăţîie!". Deci slugu îngădui că va face poruncii, cu giurămînl npucîiulu-să. Deci cn d/.îsu lui: "Femeaia cea dintîi cc-au avut împăratul nu liîcut pre aceasta Inia nu cu dînsul, cc cu alt orecine, om rău la năravuri. Pentr-accaea căce-i din curvie, fnec şi eu ruşinate fapte. Şi, dc va împlca sâ custe, îm va face ruşine casii. Deci le rog să o iui mîinc, să-i dzîci că o duci în grădină să sA primble şi să o ucid/.i lu loc pustiiu şi să o iiscundzi, să nu înţălengă nime de-nceasta. Şi, pentru sămn nemințît, să-i (ni mînule să mi le aduci!".

Deci slugu îngădui câ-i va sluji pre poflu ci. Şi s-au gâtul de cu sură cu un văr şi priialin crvdzut. Şi, dc nopte, deşteptă împărăteasa pre fiiustrâ. Şi-i dzîsA: "Pusiî, Murio, cu omenii aşcu In cutare loc, unde voi veni şi eu nemţişi, de nc vom primbla!". Deci aşcn luară pre cucona şi o depărtară la pustiiu, dc unde sA pricepu, cA era din lire înţălcnptA. Şi-ş rAdicA ochii cAtrA ceriu şi cu IncrAmi sâ nigă dzîcînd: "StăpînA DuninAdzAu-NAscătoie, nltA nedeujde şi ugiutoriu n-nm, fură numai harul tău! Şi Sinţia tu plAlenşte celora cc-m pizmaşe cu strîmbul!". Şi-i d/.îsărA slugile: "Nu plîngc. nu te teiime sâ puţ râu dc In noi!". Iară ca dzîsA: "A cc minţiţi? MnştihA-mcn ni-nu înşulnt şi m-nu dnt pre mîna vostru sa mii ucideţi. DarA nm nedeujde pre nedeajdeu celor nenedejdiuiţi să vA plătească fArA-lcagcu vostru! Cc veţ moi înainte?! Locul inste pustiiu, faceţi poruncii slApinA-voslrii! Numai ce vâ rog: nu mA ucidereţi fără venste, cc spuneţî-mi sA-m dau cu rugă In Stăpînul sufletul mieu!". Iară ci dzîsără: "Bine o cunoscuşi, dc-ar hi fost sA nu hii venit cu noi, o, că mni bine ur hi cil eu nc-au poruncii ş-nm făgăduit să tc ucidem!". Şi eu le dzîsA: "Dară nu vA tenmcţi dc Dumnădzău, sA mA ucideţi fării vină? Dară nu ştiţi că Sinţia sn nu vn lăsa cn un dirept giudeţ su sA ascund/ii lîirA certure lucru cu acesta, cc vn răscumpăra şi de pre voi şi de prc dînsă forte cumplit, cA nice pre voi, nice pre dînsă n-am păgubit în ncmicA! Şi, de / v-ci voia să lipsiţi din acesta pAcnt, lAsnţî-mA într-nccsl loc pustiiu şi să-i dzîccţi că m-uţ ucis. Aiccu nu-i nime sA mA caulc şi voi muri de fomc. Şi nu vA spurcnicţi mînulc în ucidere cu ncensta!".

Acenslen ş-nlte multe grăind cu lacrămi, li sA fence mila şi-i d/.îsArâ: "Nouă ni-i milă dc tine şi Ic vom lAsn vie! Dară cenen nc-nu dzîs să-ţ ducem mînule, sA sA încreiulzA câ Ic-um ucis. Şi duca nu vom Ihce morte şi de te vom lAsn vie. totuş le vor mînen jiguniilc!". larii cn răspunsă: "Amura-i mortcu şi imn şi alta! Dară totuş mA mai mîngîiu cA m-au mîncal jignniile decît omenii şi veţ li şi voi fAră vină dinli-nccnstA lărA-lengc! Faceţi penlru numele Prencislii ce-nu născut pre adevăratul Dumnădzău şi giudeţ n tulurorn şi nu mă uciderețí! Iară dencn dzîcccci cA i-nţ giuruil mînule meale, tăiaţi-le de i Ic duceţi sA Ic vadzA, sA sA bucure şi mă lăsaţi aiccu sA moriu dc durori!." Şi priimiră să o lase vie. Atunce, cn, ticăita, sA scape dc morte, pusă mînulc prc o crangA şi i le tAintă dc prin cheieturi. cu socotinţa. Şi Ic dusAiA împArAlcasii. Şi le deade daruri InrA de număr, larii ticAlosa fetişorî rilmasA în durori greale. Şi n-nven nltA mîngîiare în cumplite şi iuţi durori, numai preusînlul numele blagoslovitei

Prcacistc. «giutonul ci chitind cu lacrămi şi cu crcdin,ă. Dc unde nu s-au scăpat dc ruga ci, cc cu mclilarca prcahunuluii Dumnădzăii iicincri agiulonu aşca.

Un tinerel de rod bun vina într-acealca părți. Iiiu unu. voievod ş. bogătaş boiarin Ş. cu îndiren are a lui Duninădzâu nemeriră aprope dc-acel codru. Şi audzînd acel bocet olcca.t ş. nc.nmgiiat. o gâsîră Şi mirind dc patima şi de frîmseațea ci, o-nlrcbara. Ş, ca nem.ca nu Ic spusa, umaL, ingen. cerşind agiulonu. Iară boiarin... dzîsă slugilor: "Nu iaste vreame sa o-n.rebam, dara, dc a „"-îu Dumnădzău îndirep.at aice. pentru dînsă. luați-o binişor sa o ducem la oraş!". Ş. aşea îîcind o uriii cu dc-adinsul cu ierbi şi cu leacuri dc fealiuri şi să potoliră durerile, minndu-sa tot. din curte înțălepciunea ci şi frîmseațea. De multe ori o-n.reba a cui fiică au fost şi pentru ce îi tăiară mînule şi cn nu spunea . . . ..

r Ce de pa- obiccaiclc ci ccalc bune şi dc pre fața de rod bun şi frimscaţc, o îndrăgi cu Iota // incma tinerelul Şi d/isâ lâlînc-său într-o dzî: "Părintele mieu, ştiu că-l sînt drag şi mă rog să-m faci acest har' Noi suite... bogați şi nu nc trebuie avearc! Cînd va bogatul a să-nsura trebuie să nu ccarcc altă numai femeaic să-i placă. Aceasta voi şi eu să faci cu mine, putearea ta: să iau fata carea am gasît in pustie. Şi nu-m trebuie din lucrul mînulor ci!". Voievodul râspunsă: "Noi putem să luăm fală de domnu ca şi noi şi lu vei sâ iai prc aceasta cârca nu-i atîla căce-i fără mîn, cît că nu ştim de iaste fată dc mojic şi nc \a fi ruşine!". FJ dzîsă: "Părintele mieu, aceasta nu pote fi, că frîmseațea şi mintea şi îmvățătura şi obiccaiclc ci o mărturisesc a fi dc sînge împărătesc! Dară de-ar fi şi celui mai mic fată, mic im place şi dc nu oi lua-o, adevărat prc alta n-oi lua şi s-a treace viața mea cu jeale mare!". Deci, vădzînd duxul dorul (mărului, lăsă la voia lui. Şi feaceră nuntă cu bucurie mare.

Iară tatăl lealii. împăratul, era în jeale ncmîngîială, neştiind undc-i fiică-sa. Că împărăteasa i-au dzîs c-au fugit pre-a furiş şi nu şlie cc s-au făcut. Şi el piîngea nemîngîiat. Şi avea prepus pre împărăteasa. Şi nu i-au spus gîndul pînâ va înțălcage adevărat. Mînat-au omeni pre multe locuri de cercară. Scris-au şi porunci sâ să siringă voievodzii şi boiarii dinpregiur, să facă alergătură cailor, pentru sâ să mîngîic ceva, să nu moră de jeale.

Deci mearse porunca aceasta şi acolo unde era fiică-sa. Şi vrînd voievodul să încalece, nu-l lăsă fiiu-său. dzicînd: "Părintele mieu. nu să cade să te osteneşti, bătrîn fiind, la atîta cale, ce te odihneaşte şi oi mearge eu pentru tine! Şi să-ț fie dragă soța mea cum îț sînt eu! Şi de va naşte pînă a mă-ntorce, să o grijeşti!". larii voicvoduj îl blagoslovi şi-i deade molitvă. Şi dcaca mearse, feace cu agiutoriul lui Duninădzâu atitea vitejeşti lucruri şi iroiceşti harțuri la acea alergărişte de cai, cît toți de dînsul voroviiaşi prc dînsul lăuda şi-l cinstiia.

Iară vicleana împărăteasă l-au îndrăgit. Şi, chcmînd pre o slugă lui, îl întrebă de unde-i domnu-său, ore arc femeaic şi alte dc-aceastea. larii sluga i le spusă tote de-amănuntul, cum au aflat într-un codru o fală fără dc mini dc luă şi alalte. Apoi / de iote, îi spusă că în cest ceas i-au venit de la tată-său carte cum "femeaia ta |-au născulu-|i 2 felişori geameni şi nu-ț fie grije.'". Alunec vicliana prinsă dureare şi născu fâră-dc-leagc. Dărui prc slugă şi-l rugă, cînd va scrie domnu-său către voievod, să aducă la dînsa pre acel poslanic să-i poruncească şi ea; şi cl giurui că va face. Şi, scriind tînărul răspuns la tată-său să-i porte dc grijea femeii şi alic dc-aceastea, pecetlui cartea şi o trimisă pre slugă. Carele neprecepînd vicleşugul, mearsă la împărăteasa. Şi ea îl ospălâ dc-l îmbăta. Şi luîndu-i scrisorea pre-a furiş, au scris alia; ş-au scos şi peceatea dc-au pus pre a ei, în carea au scris aşea: "Părinte mieu, să ştii că acea nor a ta iaste fală a unui om rău şi, pentru răutățile ei, i-au tăiat mînule, ce încă şi cuconii aceia nu sînt ai mei! Deci. tc rog, deaca-m vei ceti cartea, sâ o ucidzi cu copiii ei, câ, de nu voi audzî de mortea ei, nu vo. veni!" Această carte vicleană o deade nâpîrca vipearea aceea la slugă. Şi o dusă acasă la voievod. Şi. dcaca o ceti. ş-feace voia-rea, mirindu-să ce va face. Şi aşea stînd în cumpănă, să sfătui cu o slugă credzură cc va lacc Ş.-i dzîsâ sluga. "Nu face lucru fără leage ca acesta să o ucidzi! Ce dă-mi-o mie să o duc la locul unde am găsîlu-o, să o lasu acolo! Şi Dumnădzău a griji-o cum i-a hi voia Sinţiii sale' >i. dc-acii. oi mearge eu ş. vo. spune Domnu-mieu şi-i voi dzîce c-am făcut aşea cum au scris" Acesta cuvim au placul voievodului.

mr kJ??'. PrCMar"aC" 8 eamenii ?' 0dusala P"stiia aceaea, de o lăsă. Şi să dusă să afle toe de mînh.ciune ncminguată, aşteptîndu-şi morte' SPU,.C™? liC?? aŞi.PUStiîa' râmaSă într - acel l0cneîmblat'cumultamar ?i «

r^.ert^l'saSn,' r ^ î " * ană ° cararu v«- * lutadu-şi cuconaşii, ținu cărarea pînă sosî la o paunine c.., să feace m.la ş. o lăsa m peştera; ş, el s-au mutat într-alta. Şi totdeauna culegea rădăciore

şi vcrdcţi dc care mînca cl şi-i ducea şi ci, dc irăia cu acealea, mai vîrtos, cu putearea lui Dumnădzău
Şi trecură dzîle pînă să-nlorsă bărbatul ei la oraşul său. Şi, deaca ştiu ce să feace, piînsă cu amar.
De-acii, luînd slu- // gilc, dzîsă: "Blamaţi să cercăm locul acela şi am nedeajde pre Sinţia sa Preacurată 483r
Dumnădzâu-Născălore, Carea mişeaoa aceaea ruga pururea, că, precum întîi i-au agiutat, ş-aemu o va
ţînea sânălosă!".

Intr-aceaca nopte s-au arătat în vis Măriei preasînta Dumnădzău-Născătorea şi-i dzîsâ: "Mîine ţ-va veni credinciosul tău bărbat să te ia. Şi pentru credinţa carea mi-ai avut, de mă chemai agiutore la patimile talc, să vor părăsî scîrbelc talc şi nevoile talc să să-nlorcă spre bucurie!". Iară ea răspunsă: "Mulţumăscu-ţi şi mă închin Sinţiii Talc, Stăpîna mea, că nu mă părăseşti, dară cum voi vedea întreagă bucurie, pînă cînd oi hi fără mini. Dară totuşi nu mă deznedcjdiuiedzu o păcătosă, ce am nedeajde la mila Ta să-m dai şi mai mult agiutoriul". Aceastea grăind cu smerită faţă, audzî pre împărăteasa săracilor că-i dzîsă: "Priimcaştc-ţi mînule dintr-agiutoriul şi harul a lui al mieu Fiiu şi Dumnădzău. că ceia carii mă iubâsc şi li-i nedeajde întru sprejincala mea nu vor fi lipsiţi de tot binele*!". Aceasta deaca-i dzîsă, să vădzu femeaia sănătosâ. Şi, dc bucurie, s-au deşteptat. (O, de mari şi miratele tale minuni, Stăpîna!) au fost visul adevărat! Cine pote spune bucuri ia ce-au dobîndit şi mulţam iţele ei ce-au grăit Preasinlei Dumnădzău-Născătorei! Totă noptea au petrecut cu rugă şi cu metanii, cetind închinăciunea arhanghelului, cumu-i cra obicina a ceti pururea, cu frică şi umilenie.

Şi, deaca să feace dzuă, audzî zgomot de omeni. Şi ieşind, vădzu pre bărbatul ei. Care, deaca o vădzu, piînsă de bucurie mare. Iară ea îi spusă minunea arătîndu-şi mînule. Care, deaca vădzură, toţ să mirară. Şi, slăvind pre Sinţia sa Prcacista pentru bine, să-ntorsără acasă.

Şi îmvăţă voievodul să prăznuiască Sinţiii sale Preacistii 8 dzîle cu multă bucurie. Şi cîţ audzîia aceasta minune să înspămînta de mare minune. De-acii, făcînd căutatele voievodul pentru cartea cea vicleană ce scriia să o umoră, îi dzîsă Mariia: "Eu pînă aemu m-am tăinuit şi n-am mai spus cine sînt, dară, de vreame ce iasle voia lui Dumnădzău, voi spune.

Să ştiţi dară că sînt fata împăratului vostru. Şi cîte am păţît mi le-au făcut împărăteasa. Dară cereasca împărătească Maica săracilor (Blagoslovit şi proslăvit numele Sinţiii sale!) m-au izbăvit de tote nevoile! N-am spus întîi / pentru să nu mă vadză tată-mieu, să moră dc voia-rea. Dară aemu, cînd feace atîta milă Maica milii, trimiteţi scrisore pînă ne vom găla şi noi să meargem!".

Aceasta deaca audzî voievodul, ce era mîhnit că nu ştia pre tatăl ei, dobîndi mare bucurie şi toţi din curtea lui şi mai vîrtos, bărbatul ei. Ş-au rădicat spre ceriu mînule, grăind: "Blagoslovit Dumnădzău ce m-au spodobit de-am luat femeaie pre domnitorca mea!". Atunce i să-nchinară toţi ca unii împărătease.

Şi, trimiţînd carte la tatăl ei, purceasără şi ei a treia dzî. Şi, sosînd la Franghiia, le-au ieşit în timpinare împăratul şi, curînd, cădzu pregiur gnimadzîi ci şi o săruta cu lacrămi. Iară procleata maştihă s-au ascuns, să nu o afle împăratul. Dară el au cercat pînă o au găsît. Şi, aprindzînd foc mare în mijlocul cetăţîi, o băgă de o arsă. Şi, a doua dzî, coronăţî pre ginerele său împărat. Şi venind voievodul la bucuriia fiiului său şi tote rudele, şi priiatinii, feaceră praznic de bucurie pururea Ficiorei Dumnădzău-Născătorei. Şi, zidind şi besearica luminată Sinţiii sale, îi prăznuia tote praznicile Sinţiii sale şi, mai vîrtos, dzua în carea au isţelit mînule împărăteasii. La care praznic făcea mult bine şi milă la săraci şi la mişei ş-alte bunătăţ, pomenind pururea acel bine mare ce i-au făcut tot-curata şi preasînta a lui Dumnădzău Maică. Şi preste tote bunătăţi, milosteniia nu-i lipsiia, nice să mai osteniia împărţind milă, nice lăsa pre slujnice, ce tot însăş împărţîia cu mînule ei, dzîcînd: "Accaste mîni nu sînt ale meale, ce a împărăteasei ceriului, Carea, pentru mare mila sa, mi le-au dăruit! Deci nu să cade să să lenească nice dănăoră la faptul binelui şerbilor ei şi mila mişeilor, că şi avearea nu-i a mea, ce-i a lui Dumnădzău dar, a Sinţiii sale tot-bunului Isus Hristos! Şi să cade să o împarţu fraţilor miei fără scumpeate şi de-agiuns!". Deci aşea înţăleaptă împărătească frîncească s-au bucurat vreame multă în împărăţîia pemintească. Şi, după sfîrşenie, s-au mutat în împărăţîia ceriului, carea noi toţi să dobîndim, pentru ruga blagoslovitei Dumnădzău-Născătore pururea Ficiorei Măriei! Amen.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen. // 484r

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 6, preacuvios părintele nostru Ilarion Novul, igumenul Dalmatelor.

Acest sînt era în împărăţîia lui Leon Armenul, în anii 6332, fiiu lui Pctr Cappadocianul şi mincă-sa Theodosiia. Multe izgnanii şi patimi au suferit pentru sintele icone. Şi s-au pristâvit în împărăţîia sintei Theodorei şi fiiul ei, Mihail, în anul 6364.

* Dec. 4.

într-aceastaşi <fzî. prepodobnicul părintele nostni Visanon. tra ftvoo. in impuiai»* .u. i^u,, ,

" * ' c [^.afeaSTcbi prepodobnicul părintele nostru Aptal. făcătoriul de minuni.

Acest svînt **pariate,** *\cjmdimdmsi* **de** In lume şi făcîndu-să călugăr, au arătat totă vitejiia câlurireasci postul. bdeniia firi somn şi de totă patima, câ. a treia dzî sau a cincea dzi prîndzîia mîncare Nice dănăoră n-au dormit pre coste sau culcat, ce, şedzînd sau stînd, mîngîia firea. Deci, peutr-aceastea. dobîndi muh folos la Dumnădzâu. Ş-au undat de multe minuni cvoră, ca nu arata numai **la** ciivintâtore suflete milă, ce şi la ceale necuvîntătoare şi cele cuvîntătore şi ceale fără suflet şi nesimţite. Şi. cerşindu-şi de la toţi m Hristos iertăciune, deade-ş sufletul în mîna lui Isus Hristos.

Pentru o călugăriţa carea ş-au scos ochii pentru sâ-ş ferească curâţîia ficiorească.

La ncepl *dmd* **s-aa botedzat Vretaana.** era într-insă forte dumnâdzâreşti omenii şi mulţi bogătaşi nu-ş mărita featcle. cc cbehuia de le fifcea măiiăstiri şi k câlugăriia.

Pre-atunci era un Filaret, a\ea fiică de **12** ani, anume Mariia, forte frumosă. ŞL vrînd să o călusăreasca. o-ntrebi **să**-i vadză voia. Şi-i dzîsă: "De-aş mai avea un cucon l-aş da la mănăstire şi i-aş **da** gnanitatr de avearea mea să-I in- / chin Stăpînului mieu Hristos şi celalalt să-l căsătoresc! Dară avmdu-mi numai pre tine mâ mir carea din două oi face?! însă mie îm pare mai bine frîmseaţea ce ţ-au dat Dumnădzău să o închinăm Lui. dech sâ ţî o strice om. Şi, de vei face cum îţ dzîcu, fi-vei cinstită şi la omeni şi la Dumnâdzâu în ceriu!". Şi-i dzîsă fîtcă-sa: "Bine ai socotit, părintele mieu, câ eu încă-s mai bucuroşi sâ-m iau mire pre Isus Hristos Mînhiitoriul nostru, decît boiarin care ar fi cel mai

ŞL pirind bine tătine-său, o deade la călugărie. Şi chettuindu-şi totă avearea, feace mănăstire de xxa cu alalte in bunătăţi. Şi-ş da acolo şi alţi boiari featele, de petrecea pînă la vîrstă de măritat, ŞL atunce, unele să călugăriia. altele, ce trăgea la lume, le mărita părinţii lor.

Atunce, un votevod ce stăpîniia acel oraş, anume Ricardie, om forte dezmierdat în pohte trupeşti, **fară** oprealişte. Carele şi el avînd o fiică rămasă de maică, o deade la acea mănăstire. Şi o priimi igumena. Şi. răcind cinste ighcmonului, chemă tote călugăriţele de privitiră pre fiică-sa. Deci **între alalte era** şi Mariia ce mai sus scriem. Carea prăvind hainele ighemonului, grăia în cuget aşea: Domne, ore acest om **are** şi la împărăţîia Ta alha slavă?!". Iară voievodul acela, vădzînd că-i caută **Mariia, sâ săgeţi** in frîmseaţea ei **la** inemă, gîndind că i-au căutat cu iboste.

ŞL **deaca să** dusă la curţile sale, porunci igumeniei să-i trimită pre Mariia astară. Iară igumena să mani şi **sâ rugă sâ** nu focă ruşine mănăstirii ce încă să o apere de ruşine, ca un stăpîn şi domn oraşului. Şi încă să şi cearte pre cine s-ar ispiti cu rău ca acesta. Ş-aJte multe cuvinte sufleteşti i-au **trimis, dară** el nemici n-au prins în samă, întunecat de iboste. Şi porunci şi a daora că i-s dragi ochii de **l-au** săgetat **la rnernă** cînd i-au căutat şi numai să i-o trimită sau va veni sîngur cu sine, de-a lua-o cu **sila, de-a face** multă pagubă şi ruşine mănăstirii.

Deci, iotr-o vreame. pină a nu sosî a doua poruncă, întrebă igumena pre Mariia şi-i dzîsă: Tată-tău te-**au dat dar** sint lui Dumnădzău şi pururea ficiorei Măriei Maicei Sinţiii sale, cu totă avearea sa. Ş-au «nuriţ o » * vădzînd că procopseşti în poruncile lui Dumnădzău. Şi pre urma mea nu va fi **ahâ igumena,** ce vet fi // tu. pentru bunătăţile tale şi pentru bogăţîia ta ce-ai dat! Dară mă mir cum ai **smianl de**-ai **căutat** ighcmonului, că mi-au poruncit să te trimiţu la sine şi mă mir ce oi face?!". Iară ea **itspunsă: "Makă a** mea, cu ah gînd i-am căutat eu, dară el luă spre rău. Dară, a daora cînd a trimite bai-^**să-i dau** eu răspuns şi vei cunoşte chă osîrdie am eu pentru fkioriia mea să o feresc!". Şi-i **drfsă igumena: 'Cauţi să** nu dzki **cuvînt** rău să să mînie, să ne strice mănăstirea!". Şi ea dzîsă: "Oi **mearge** In beseancă de m-oi **ruga** Preacistii să mă lumineadze să fac răspuns cum sâ cade. Şi Sinţia ei **pururea** Ficioră va **apăra sinta** mănăstire.".

^ **Pf?** bi aghJtcriul de sus, de să ruga cu lacrămi naintea sintei iconei Maicei lui **ttaamidiiu,** să o izfaivască **de la** unăriunea trupului. Şi, cu vreamea, sosî şi omul ighemonului de ~ . , f **'*'Punsă:** "Eu n-am treabă a mîna pre nime la păcate, iară te du Ia dînsă de-i **nsL?** mearsără **la** beseancă şi-i grăi omul, dzîcînd: "Giiipîneasă, domnul nostru ţ-au văzdut v 2 ! ? 5 ! J ? i i ^ î ^ * ^ ^ t â i . Şi ah leac n-are de nu vei mearge să te vamuDec, **bttmde bună voie,** să **te faci** să-i fu snţă ^ cinstită şi slăvită în lume! Iară, de n-ii SiZ^SS^^™ « . **ocară în totă** Vretamnu". Iară ea i-au răspuns: "Pasă puţinei afară de *temn^r.* El ieşi bucuros, gîndind că i-i nevoie.

mcâ greii câ va fi **banuti de** vrijmaşuj şi **forte s**-au mihnit. Iară stidliva lui Hristos nevastă muncea **lYeasmlei Dumfuuizâu**-httscălorei, **cu** lacrămi grăind: "Preacistă Stăpîna a mea, bine-m

era să-m fiu cu ochii să prăvăsc sînta ta iconă! Dară de vreame ce ochii mă s.„™,„ ε > _ , spurcatului, mai bine şi-i voi scote, decît îm voi spurca fetiia. Iară harul Sinţiii tale tc^uşTv'cTrjnVnc a sufletului ochi! lartă-mă Stăpîna mea, Domnitorea mea. şi sâ nu-m fie de păcat socotita fapta aceasta, câ de nevoie o facu. Câ din două reale acea mai nu rea iaste mai bună!".

Aceastea dzîcînd, (o, de vitejiia şi de bărbăţîia!) scosă ochii amîndoi cu un cuţit Şi pumdu-i intr-un vas, strigă pre omul şi i-i deade dzîcînd: "Deaca au săgetat aceştia de-au rihnit pre domnul tan, iată ca i-am certat! / ŞL deaca pot să-1 tămăduiascâ, du-i-i să o bucure de dînşii!". Iară sluga hiind şi tremurînd, i-au dus la ighemonul, spuindu-i tote cuvintele ei. EL deaca-i vădzu, sâ-nspâhnâ şi sâ schimbă cu dumnădzăiască premeneală, mirindu-să de vitejiia bunătăţilor fkiorei. Au premenk ibostea trupului în sufletească smerenie. Şi plînsă cu amar şi urî de la inemă fără-legi le sale.

Şi, umilindu-să la suflet, dusă ochii la mănăstire şi-i pusă denaintea sintei icone a freactstei Maicii lui Dumnădzău Ficiorei şi pre orba aceaea să stea aprope. ŞL chemînd tote surorile, le dzîsâ: "Cădeţi tote la rugă cu lacrămi de vă rugaţi tot-putearnicului stăpîn Isus Hristos şi Preasintei pururea Ficiorei Maicii Sinţiii sale să facă milă cu această blagoslovita sor, să o isţealeascâ. Ca, de om avea căldură de credinţă, audzî-ne-va Stăpînul! Numai nu răzghjdecareţi la inemă. nice vâ-ndoireţi, că cealea ce nu sâ pot la noi la Dumnădzău să pot şi Sinţia sa voia face cărora să tem de Sinţia sa! Şi vă rog cădeţi la pămînt cu rugă şi nu vă sculareţi pînă-m voi dzke ruga eu, nedestoincul!".

Aşea deaca dzîsă, ş-au pusuşi cenuşe pe cap şi, cădzînd Ia pămînt, să rugă aşea cu multe lacrămi şi tînguiri: "Domnă şi Stăpîna îngerilor. Maica tot-putearnicului Dumnădzău, macara nu sînt harnic a prăvi sînta ta iconă, nice să-m deşchidu gura întinată să-m rog Sinţiii Tale, că n-am lăsat nice un păcat să nu-l fiu făcut, de mi-am spurcat sufletul şi trupul şi pămîntul tot! Dară de vreame că Fiiul tău Domnul Isus Hristos s-au răstignit pentru păcătoşi şi nu i-au fost greaţă de curve şi de vameşi şi de tîlhari, ce încă i-au priimit pre toţi îmblînd pre pămînt şi, după dumnădzăiască Sa înălţare de la noi în ceriuri, au lăsat pre Sinţia Ta solitore pentru cei greşiţi, pre Sinţia Ta şi eu rog! Fii chizeaşe şi solitore pentru mine la Fiiul Tău milostiv, ca să mă întorcu de Ia aceale dintîi a meale fără-legi şi cu pocăinţă să-m spăl tina sufletului! Numai să asculte darul Sinţiii Tale rugile sintei igumeniei şi tuturor surori, să dai iarâş ochii aceştii sinte slujnicii Tale, că eu, ca un fără-minte, am fost pricină de şi i-au scosu-i! Şi ea izbăvindu-să de orbiciunea trupului şi dobeandindu-şi dorita lumină, să slujască în svînta ta besearică ca şi mainte! Iară eu, nedestoinicul şer- // oul tău. încă să mă izbă vase de cumplita robie a vicleanului, care mă trage legat nevădzut cu lanţ de fier!". Aceastea şi mai multe dzîcea cu lacrămi ighemonul. Şi călugăriţele încă aşea totă dzua aceaea să rugară.

Deci, căce să ruga cu credinţă, cearerea lor era blagoslovită şi sîntă, pentru frăţasca dragoste li s-au ruga ascultat de sîrg. Şi, cînd fu la vreame de vecernie, s-au luminat totă besearică. Şi să audzî glas grăind: "Priimeaşte-ţi lumina ta cu harul Născutului dintru Mine!". Atunce călugăriţa căutind cu ochi, vădzu tot-puteamica Stăpîna stîndurea din nootnil sîntului oltariu şi-i dzîsă Sinţjei sale: "Măresc numele Tău, Doamna mea, Stăpîna mea, şi slăvăsc harul Tău!". Iară ighemonul şi tote surorile, cum audzîsă glasul, să sculară şi pre Preasînta Preacistă nu vădzură. Dară vădzînd tămăduită, cu ochi sănătoşi pre aceaea carea era fără ochi, cu toţele slăviră pre tot-puteamica Stăpmă. Şi mulţămiră priveghind totă noptea, de cu sară începînd.

De-acii, ighemonul dărui mult la mănăstire şL pocăindu-să. firşi viată în bunătăţi. Iară cinstita Mariia să feace minunată în lume pentru curăţîia ei. Şi tote călugăritele o cinstua pentru minune şi pentru viaţa ei cea cu bunătăţi. Şi, după prestavleniia igumenieL cu tot sfatul o pusără igumenă. Carea, cum iubeaşte Dumnădzău păscînd săborul, să mută la împărăţîia ceriului. Carea noi toţ să o dobîndim cu darul şi om-dragostea Domnului nostru Isus Hristos cu Părintele şi Sîntul Duh, Suna Troiţa. Cărna-i slava şi-nchinăciunea în veaci. Amin.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 7, sintul OimKVWliaTti Theodot de Anghira.

Acesta sînt Theodot era în anal 5 mii 790, în dzîlele lui Dioclitian împărat, la Anghira Galatiei, neguţătoriu de pîine. Şi clevetit la ighemonul Gheodot c-au scos trupurile sintelor ficiore din iazer unde era aruncate şi le-au îngropa, pentr-aceaea, fii adus naintea lui. Şi mărturisind credmţa cea bună, fii bătut cumplit şi spîndzurat două rîmiuri b lenro şi stnijrt
feclii şi zdrobit fălcile cu pietri şi, mai apoi, capul tăiat.

într-aceastaş dzî, sînta măceniţă Zinaida, făcătorea de minuni şi sintele femei Aisua şi S uceniţele sîntului Pancratie, episcopul de Tavromenua. Şi să face săborul lor în sînta **tor** inarfc ceale a lui Vasilisc.

într-aceastaşi dzî, sîntul măcenic Licărion.

AccsU era din Echipei, cetatea lui Enni. Şi pentru credinţa in Hnslos, fu tras la întrebare Şi adiind la cneajul fu suit să să leapede dc Domnul Isus Hristos Dumnădzâul nostru. Neput.ndu-I Munleca. l-închisâ in temniţă împuţită ş.-n.unecată. De-acii. scos ş, strej.t cu fi.are şi pre cruce mt.ns i dcW cruce dezbătut, fu cetluit si bătut cu puhă. Şi coste ars; ş. beaţe dc fier înfocate la piept ars. De-acii. în cuptoriu înfocat l-aruncară. Şi zăbăvind într-insul trei dzîle, au ieşit nevătămat Ş. cu otrav.

'^""^rnemicâ stricîndu-i. trasă la credinţa lui Hristos pe otravnicul şi-i tăiară capul. Iară sîntului scosără vinile ş. în căldare îmfbcatâ îl băgară. Dc-acii. beliră piialea de pe cap şi, ma. apoi, taiara-i capul. Şi aşea-ş împlu vitejiia măcenicească sîntul lui Hristos martur Licanon.

Intr-accastaşi dzî. sinţii măcenici Tarasic şi loan de sabie săvîrşiţi.

Prepodobnicul Ştefan cu pace s-au săvîrşit.

Prepodobnicul Anthim cu pace s-au săvîrşit.

Sînta Scvastiani cu pace s-au săvîrşit.

Pentr-a lor sinte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi **ne** spăseaşte. Amen.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, 8, princseniia moştiilor sîntului mare măcenic Theodor Stralilat din Iracliia. în Evhaitc . . . .

AccsU svînt marc măcenic era în dzîlele lui Lichinie, născut în Evhaitc, de-acolo tragind ruda. Şi petrecind în Eracliia Pontului, facş la statul trupului şi Ia suflet, camai dc-a firelca podobit în cuvînt şi // la inţâlepciune şi priceapere. Pentru carea unii îl numiia "Vrioritor", adecă "izvor de ritorie de grai frumos". AccsU sînt trecînd prin tote vasele ceale de muncă cu carile îl munciră, lăsîndu-şi pre pămînt fericitul trup. izvoreaşte şipotc şi isţealenii căror năzuiesc cu credinţă la sinţia sa. Iară sîntul lui suflet petreace şi lâcuiaşte în ceriu. Şi aslădz sărbăm preneseniia sintelor lui moştii.

Intr-accastaş dzi. pomenirea sinţilor măcenici Nicandru şi Marchian.

Aceştia pentru mărturiia lui Isus Hristos avură strînsori naintea ighemonului Maxim. Şi băgaţi in temniţa Şi iarăşi scoşi şi siliţi să să leapede de Hristos. Şi neputindu-i îndupleca, cheptenară-i cu unghi dc fier pre trup. Şi-i spîndzurară la leamne zdravene şi-i potricălîră cu ţăpuşi de fier. Şi-i arsără De-acii. ii pugorîră de pre leamne şi-i culcară preste jeratec şi deasupra bătură cu toiage, stropindu-i cu mort de oţăţ. Şi-i frecară cu scoice ascuţite, tăiose. Şi le zdrobiră rostul şi obrazul cu pietri şi limbile Ic tăiară. Şi. după aceaste tote cumplite şi groznice munci, le tăiară capetele sinţilor lui Isus Hristos viteaji.

intr-accastaşi dzi. sînta măceniţă Calliopi.

Aceasta era în dzîlele lui Dechie împărat, lucind în frîmseaţea trupului, camai frumosă la suflet. Şi. prinsă, silită să o despartă dc la dragostea şi credinţa lui Isus Hristos. Şi ea, ţîindu-să vîrtos, o munciră cumplit şi-i tăiară ţîţişorele. Şi ivindu-să îngerul lui Dumnădzău, i le tămădui. De-acii, o trasară goli preste scoice tăiose. hirbuite; şi fripsără-o cu foc. Şi preste arsuri o sărară şi cu trăsine o frecară De-acii. **îi** tăiară sîntul cap **în** slava Domnului nostru Isus Hristos iubit mirele ei.

intr-accastaşi dzi. pomenirea Preasintei Dumnădzău-Născătorei ce să slujeaşte în Sosteniia.

Pentr-a lor sinte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 9, dintru svinţi / părintele nostru Chirii, arhiepiscopul de Alexandriia. 5915.

în vrcmilc lui al treia săbor ş-au cîrmăcit scaunul 35 de ani şi multe cărţi pentru dogmatele credinţei au Lisat. Şi s-au pristăvit in 5944, în dzîlele lui Theodosie cel Mic, finul lui svetîi loan ZUloust. Era nepot lui Theofil de Alexandriia.

intr-aceastaş dzi. sînta măceniţă Pelaghiia de Antiohiia. Carea, pîrîtă la ighemon că-i creştină, o mchuaV Şi ea. temindu-şi ficioriia, s-au suit sus şi, rugîndu-să lui Dumnădzău, s-au dat gios în ripă de-au mum. dindu-şi sufletul la Dumnădzău. Pre aceasta o cinsti şi svîntul loan Zlatoust pentru curăţîia iKioreasca şi pentru pod vigul ci cel mare ce să nevoia spre Dumnădzău cu bunătăţi.

Intr-accastaş dzi. sintul Chirii Bealoezerskîi, de "Iazerul cel alb".

T~4 *'Tl*™ i" dzile,e marclui cncadz Dimitrie Donescul, din boiarii moschiceşti, călugărit de

^ ™ » ^ t u l în mănăstire* lui Simon, fratele lui Serghie de Radonej. Făcut-au mănăstire la lazerul Alb ş-au trăit 30 de am într-insă. Tot custul 90 de ani au fost Şi s-au pristăvit în 6936

R««ci U ^C,t,IO"-"lc1Si * dzile sînt Preste «n să nu fie sinţi într-însele de la **Tara**

n ^ r J l ^ ™ ^ P un. m,nunj * ?i făcători de minuni, sîntu-le şi sintele moştii întregi,

^ **m u T** ^ n l ' r . «-s 100, dară mai mulţi or hi. că nu m - i pricepi

p a l m e H n l î n ^ **T** ^ * CUm " hi de vro ,una dormiţi şi zvînteţi,

palmele, ungh.k. urechde, nasul, cu totului întregi, neprăbuşiţi; şi hainele, rase, mantii, cămeşi, brîu

năfrămiora, unii desculți, unghilc întregi. M-am mirat de minune mare, atîța de mulți și toți întregi. Dară mirosul lor cela de ceva mai într-alt chip, mirosul lor, cumu-i bosiocul, mintă, trandafirul, carofilul. lăcrămiialele, loporașele, de nu-ș samănă și careași de carea să-ntreace cu mirosul. Așea aceale trupuri sinte care dc care mai frumos mirosăsc, de m-am mirat.

Prc la tote m-am închinat și le-am sărutat. Părintele Petr Movila, fratele lui Moisei-vodă, le-au făcut tuturor secrie, // precum mi-au arătat părintele Varlaam Iaseansckii Arhimandritul, căruia i-am 4g8,
fost la hirotonie, și părintele Dubina. Și cînd am întrat, eram bolnav stricat. Ș-am ieșit atît sănătos, cît am venit pre gios naintea cailor în treapăd, sărind, de să mira toți. Ș-am mărs cît ar hi a patra parte de milă tot în sărite și n-am mai ostenii. Și a doa dzî camai sănătos, fiindu-mi om de 60 de ani.

Deci mulți sinți să fac și la rus. Și pînă astădzi să fac, c-am vădzut pre arhimandritul Inochentie în Pecersca, de patro luni murit. Ț-părea că-i din cest ceas adormit. T-părea că-i scăldat, așea era de curat, ncmică acru sau greu ceva, ca nește moștii trupul lui. Că și-n vreamea de-aemu mulți sinți sînt dc petrec cu noi, carii numai Dumnădzău îi știe la inema lor.

Dară locma și din rumîni, mulți sînt carii am și vădzut viața și traiul lor, dară nu s-au căutat, fără numai Daniil de Voroneț și Rafail de Agapiia i-am sărutat și sintele moștii. Apucat-am in dzîlele nostre părinți nalți la bunătăți și-n podvig și plecat la smerenie adîncă: părintele Chiriac de Beserecani, gol și ticăloșit în munte 60 de ani. Și Chiriac de Tazlău, Epifanie de Voroneț, Partenie de Agapiia. Dară loan de Rîșca Arhiepiscopul, acel sînt și minunat. Inochentie de Pobrata și Istatie. Că Dumnădzău Sinția sa nice un neam de rodul omenesc pre pămînt nu lasă nepartnic de darul Sinții sale. Ce preste toți au tins mila Sa ș-au deschis tuturor ușe de spăsenie.

Penlr-a lor sinte rugi, Dumnădzău miluiaște și ne spăseaște. Amen.

ÎNTR-ACEASTA LUNĂ, **10,** svinții măcenici Alexandru și Antonina.

Aceștia era din satul Cardamon. Deci Antonina petrecea viață cinsteșe curată și sîntă. Și prinsă de Favst boiarinul, neputîndu-o pleca să să leapede de Hristos, nice să facă slujbă dimonilor, o băgă într-o casă de curve. Și, petrecînd trei dzîle nemîncată. să ivi lumină noptea. Și rumpîndu-să tunete, să deșchisără ușile casii și fu / din ceriu glas cătră dînsa, din ceriu îmbiindu-o să să scole, să să ospeteadze. Și, deaca să ospăta, ieși iarăși de astătu la ighemon. Și, nepleeîndu-să să tămîiadze la idoli, o boldiră și cu săbii o bătură. Și iarăși o băgară în casă curvască. în carea, prin arătarea îngerească întrînd Alexandru, tinerel de 28 de ani. arătînd că mearge să facă lucru de rușine și tăinuindu-să, scosă pre svînta, acoperindu-o cu haina sa în cap. Și el rămasă acolo.

Apoi, preste puțîn vădindu-să lucrul, căce au mărs unii din ostași pentru să rușineadze sînta, fu adus la ighemonul Alexandru. Și întîi îl săbiară, de-acii, prindzînd și pre sînta, le tăiară amînduror mînule și piciorele. Și ungîndu-i cu catran tot trupul, le deaderă brinci de cădzură într-o gropă plină de foc. Și acoloși priimiră fericita fîrșenie. Și să face bulciul lor în Țarigrad unde dzac sintele moștii. Dintr-însele izvorăsc a multe minuni ișțealcnii de neputințe.

într-aceastaș dzî, pomenirea sîntului curHOAHWHKh Timothei, episcopul de Brusa.

Acesta era în dzîlele lui Iulian, lepădătoriul de leage, chivernisind bine besearica ce-ș luasă și păscînd sufleteaște poporul într-însă și undînd cu de tote minuni pre balaurul cel mare. Carele cu răutatea încuibatului în sine ucigaș de om și bătrîn zmău, pre trecătorii pre-acela loc umoriia și dobitocele numai cu suflatul umoriia. Și cu totul necălcat drumul între cetatea Brusiii ș-a apelor fîerbinț țînea. Pre acela cu zvîrlitul pocrovăpilui sintelor pîni l-au spart și l-au umorii Și-i tăie capul Iulian Prestîpnic deaca știu de ciudeasele ce făcea. Și să face săborul lui în a lui sînta mărturie ce iaste din nontrul cinstitului Xenon întru Devtera. Aceaste sînt locuri în Țarigrad.

într-aceastași dzî, sîntul părintele nostru Canid.

Acesta era în dzîlele lui Theodosie împărat Marele, fiiu lui Theodot și Theofanei, carii lăcuia în Capadochiia, dumnădzăreșt fiind și iubiți de Dumnădzău. Spun că maică-sa nu suferiia jiice o mîncare grasă cînd era grea cu dînsul în pîntece. Și, deaca-l născu, nu sugea din cea stînga țîță..[6]

NOTE:

1. (trad.n.)(sl.) "închina-tc Bisericii svinte !"
2. (trad.n.)(sl) "închinâ-tc la picioarele Lui, întnicît El Adevăr esle !"
3. (trad.n.)(sl.) "Locul pc care tu stai scaun este."
4. (trad.n.)(sl.) "Dumnezeu iubește pc cei buni."
5. (trad.n.Xsl.) "Fiecare împărat se încoronează cu iubire ."
6. Luna iunie este neterminata.

489r arc 3 I AHhl I)/ua arc ceasuri I*A* şi noplca - 10.

ÎN DZÎ ÎNTÎIA, svinţii şi dc minuni făcători, ncluători dc bani vracebnici Cozma şi Damian, cc-au mărturisit în cinci mii 784. . . . . . - - / A - • •

Aceştia cm în dzîlele lui Carin împărat, vracebnici dc mcşlcrşug, lamaclumd şi omeni şi dobitoce şi cerşind plată dc vracevanic credinţa şi mărturiia întru Domnul Isus Hristos de la ceia ce să lâmăduia. Şi nu luînd ncmică altă. - • , •

Deci. fiind clevetiţi la-mpăratul cum că cu lannăcărcască meşterie fac tamaduinţcle şi avind alţu pcnlni dînşii trâsunî. să deaderă pre sine sînguri. Şi, ne-nduplecîndu-să să să leapede de Domnul Hristos, cc încă şi prc-mpăratul Carin l-au mîntuit de păgînăţîie, tămăduit de dînşii. Că aşeaşi întrebîndu-i şi îngrozindu-i cu-mfricoşituri cumplite, pusorea obrazului lui s-au deznodat din nodurile spinării şi s-au întors la spate obrazul, iară ceafa la piept. Derept-aceaea, cîţi s-aflară acolo toţi crcdzurăDomiiului Hristos şi sîngur împăratul cu casa lui cu totă mărturisi pre Domnul Hristos şi dobîndi liac. Şi slobodzi cu cinste svinţii împăratul la locul lor.

Iară mai apoi. cela ce-i grijiia rîhnindu-le pcniru meştcrşugul, i-au dusu-i la munle, anume să culeagă buruianc de leacuri. Şi au nădulil cu pietri, dc i-au ucisu-i pre-amîndoi.

într-accaslaşi dzi, prepodobnicul părintele nostru Vasilie ce-au făcut mănăstirea "Adîncului Piriu".

Pcnlr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte. Amen.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNA, ÎN **2,** pomenire facem de cea în svînta raclă pusul a cinstită Haină a Prea- / svintei Dumnădzău-Născătorc. în dzîlele lui Leon cel Marc împăratul şi Irinii, împărăteasii sale.

Patrichii **2,** Galbic şi Candid, fraţ, mărgînd să să-nchine la Ierusalim, sosiră la Palestina. Şi, cuiricrînd locurile Galileii şi aflînd cinstita haină a Preacislei Dumnădzău-Născătorei cinstită la o femeaie evreica, pusără nevoinţă să o ia. Şi, dueîndu-să la Ierusalim, sărutînd Svintele Locuri tote şi facind o raclă dc potriva cciia cc cra într-însă cinstita haină a Maicii lui Dumnădzău, deaca să-nturnară ci. cea deşartă a lor cc feaceră în chipul sccriiului Preacistii pusără. Şi luară ceaea ce era cu cinstita haină şi dumnădzăiasca îmbrăcăminte şi purceasără în calea lor. Şi, sosînd la Ţarigrad, o pusără într-un metoh a lor cc să chema Vlahcme, ispitindu-să să ascundză odorul.

Şi. deaca nu putură, ci feaceră ştire împăratului. Carea, deaca audzî împăratul di-adusul ei, să-mplu dc nepovestită bucurie, sărutîndu-o. Şi făcînd o svînta besearica într-acel metoh, pusă acolo acel svînt mormînt*. unde ş-aemu dzace. Şi pînă astădzi fereaşte cetatea şi goneaşte pre toţi pizmaşii şi tote bolclc.

Intr-accastaşi dzi. chinuinţa şi nevoinţă svîntului măcenic Coint şi pomenirea din svinţi părintele nostru liuvenalic. patriarhul dc Ierusalim.

Pentr-a lor svinte nigi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte sufletele nostre.

INTR-ACEASTA LUNA, 3, svîntul măcenic Iachinlh Cuvicularie Poslealnic. Stih:

Dc pre bunătăţi lachindi, piatră scumpă,
}i mai luminat dc prc cursul sîngelui.
In a treia dzî pre lachinth umorî bătaia şi fomea.

M . A< 5•. fiind din Ch esari'a cea bătrînă a capadochilor, slujiia la masa împăratului Traian. Şi
490r clevetit ca-, creştin, fu bătut preste tot trupul şi băgat în temniţă. Şi acolo, aflîndu-să fără de mîncare // puţine dzilc. lui Dumnădzău sufletul îş deade.

Intr-aceastaş dzî, dintru svinţi părintele nostru Anatolie, patriarhul de Ţarigrad.

Acesta bălrîn fiind şi sol răspundzători svintei besearicii dc Alexandriia, fu hirotonit arhiepiscop Țarigradului, stâtînd împărat Micul Teodosie cu soru-sa, svînta Polhcriia. Iară acel zloslavnic şi eretic Dioscor, trăgînd nedeajde că-l va avea dc-agiutoriu ereticiii sale, îl feace episcop Țarigradului. însă ncmică n-au cîştigal din hîtriia lui, de vreame că acesta fericit întîia dată l-au uborît din scaun, la săbor cc s-au făcut în Halcbidona, şi pusă numele svîntului Flavian în pomeanicul cel mare cc să deschide, câ fusease oborît de Dioscor şi dc lîlhărcli asupră-i strîns săbor. Şi au trimis încungiurătoare cărți la de prc-alocurca episcopi, învilîndu-i ca sâ analhematisască prc exarşii şi începătorii creasclor. Şi, pâscînd cu pravoslavic svînta besearică, fu ucis şi umorii de eretici cu strîmbă morte, lăsînd în locul său prc Ghcnadic.

într-aceastaş d/.î, svinții măcenici Theodot şi Thcodotiia, Diomid, Evlampie, Asclipiodot şi Golinduh.

Pcntr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Adevăr.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 4, dintru svinț părintele nostru Andrei Criteanul, dc Ierusalim.

Acesta era din Damasc, născut din părinți iubitori de Dumnădzău. Şi-l deaderă la carte să-mveațe părinții. Şi, fiind Theodor patriarh în svînta cetate, l-au făcut cliric şi iscălitori şie. Şi. cînd să strînsă săbor în Țarigrad, l-au mînatu-l svinția sa pentru să fie înlr-una gîndului săborului cc vor hi tocmit. Şi pentru minlea şi bunătatea ce avea, sâ feace diacon la Besearică cea mare. Şi, preste vreame puțină, siropitatel, adecă "hrănitoriu săracilor, orfanotrol", de-aciia, arhiepiscop Critului. Şi, mărgînd la un ostrov orecare, anume Ieriso, aprope / de Mitilin, priimeaşte fîrşenie vieții sale, lăsînd multe scrisori svintei lui Dumnădzău Besearici.

într-aceastaş dzî, svîntul măcenic Theodot şi Donat Episcopul de Liviia şi Martha, maica lui svetîi Simcon Stîlpnic Thavmastoritul.

Pentr-a svinților tăi rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 5, prepodobnicul şi de Dumnădzău purtătoriul părintele nostru Athanasie. Stihur:

Lui Athanasi şi a ucinici şease.
Trup nâruiaşte oltari ce vrea dereage
Marele Andoni a părinți începătură,
Svînta Athanasii li-i bună sfirşitură.
De-au Athanasii tîmplat în vremi tîrdzîic,
Pre mulți întreace de demult cu simbrie.
în cinci pre Athanasie suirâ îngerii în horbă la Dumnădzău.

Acest senin lumii, străluminat luceafăr svînt, îi era moşiia den Trapezont cel despre Lazichiia, din părinți de rod bun şi de Dumnădzău iubitoriu. însă tată-său să trăgea pre rudă din Antiohiia, iară maică-sa era dc loc crescută. Deci, avînd începături ca aceastea cuconul şi crescînd din aşca de rod bun rădăcină, luă de potrivă şi învățătură. Că îndată fu dat la carte să înveațe. Carile deaca le gustă, le-ndrăgi atîta cît sosî la sîmcea de-mvățătură în tot mcşterşugul. Deci sosî şi la Țarigrad de să-mplu de-mvățături, parte îmvățîndu-să de la alții, parte învățînd pre alții. Şi, fiind tînăr de vîrstă, avea minte de bătrîn, iubind cu tot sufletul curățîia şi deprindzîndu-să cu petreacere isihăslrească.

De-aciia, puind în gîndul său să agiungă la obîrşiile aceştiia, mearsă la Chimina. Acesta Chimina iaste munte măgură în Asiia, nalt şi nelesne îmbiat. în carele era mănăstire cu egumen ce-l chema Marin, om svînt şi cinului călugăresc forte de-adins nevoitori, dc cînnăciia şi aducea pe cei dc supt ascultarea sa la cerească viață. Cu carii, deaca s-au // însîmbrat fericitul, s-au numit Athanasie, că-l chema nainte Avramie. Preste puțînă vreame, întrecu pre toți sîmbraşii nevoinții sale cu truda, robind trupul şi chinuindu-l, căotînd către îndulcința petreacerii din ceriu. De-aciia înainte, pentru cinste ce i să da de la toți prin bunătățirea lui, să dusă la Athon, măgura ce-i în Machedoniia, naltă şi lungă, dc sâ trage mult în marc, cum ar hi cu grumadzi, strîmtîndu-să de către uscat. Şi acolo să deade ucinic la un părinte bătrîn, sărulînd ascultarea pentru cumpătăreață a sa minte. Şi varsă pre lîngă acela munte sudori sufleteşti.

Şi de-acolo sculîndu-să prin răspuns dumnădzăiesc, mearsă în mai în nontru părți a măgurii ce mai sus scrie, rugat forte de Nichifor Foca. Carele au străluminat şi în voievodzîi şi în împărățîie, cu care s-avea de mai nainte vreame în conoştință şi în priință. însîmbrîndu-să cu dînsul, zidi o svînta vestită besearică Preacistei lui Dumnădzău Maicc, cu multe chilii şi case mari din pajişte, pentru petreacerea frățască. Şi, făcînd şi lavră mare de mare glotă, cu multă osteneală la Dumnădzău s-au

_. . firvmdu-o Ari de mărturie. Derep-ce câ. nepârăsînd adamantul a să T~~ ^ p a « i l l frum^ptură căldările oltariu.ui. Şi aşea.

^ t t Z ^ ^ T ^ ^ - - * * minuni, proslăvit cu cuvinte învăţătore şi prov^r^nuS-a-şi orecare pricăji, ş. prc neşte sorii ce mergea în curabie cu svmpa sa pre mare, *iTT^oSbkM.* i-au mîn.uitu-i cu curabie cu totul. Şi iarâş., dupa mortea sv.nţ... sale cea nacenKeasca. s-«, tămăduit unul dintre grea boli. puind asupră-şi o năframa crunta, ce era de s.ngele svinţiii sale. Şi ate muhe de Svin,ia sa vreadnice de pomenit feace a m.ratelor Dumnâdzâu pnn .nsul in tote dzîle.

intr-aceastaş dzî. prepodobnicul părintele nostru Lampad.e. / SUh:

Făclie de dumnâdziieşt buniti(aprindzîndL fericim Ic

Lambade bucurindu-tc. luminat în ceriu întrînd.

Acesta dia scutec* si deade pre sine în petreacere isihăstrească. Şi, supuind gîndul trupului supt suflet cu postul şi deasă rugi. străluci ca sorele şi lumină pre ceia ce era întunecaţi de înşelăciuni drăceşti Şi trăind, muhe mirate feace şi. către Domnul deaca să dusă, de pururea dă celora carii cer şi marturiseaşte peştera în carea odihneaşte cinstitul şi svîtul Iui trup.

Şt nevoin(a svintei mâcenice Agni. Stih:

Prc Agni necuraţi, aruneînd in casă-ntunecată,

Luminată ei agonisindu-i casă.

Aceasta. avind şi chipurile şi năravurile depotrivă cu numele, au plecat pre multe muieri curve de si opriri de la lucrurile ceale reale şi credzura Domnului Hristos. Pentr-acea, fu adusă naintea boiarinului şi dati pre mina unui curvariu, carea svintia sa, înzăbălînd pre acei nestîmparaţi de porneau, lor ce veniia asupră-i. şi rămasă nespurcată. Iară unul orecarele turbat, asupră-i mai cu multă culedzare. muri de tot şi cădzu nainte-i. ŞL deaca ştiu boiarinul, feace de o chemară naintea sa, rugindu-o sâ-mvîc pre mortul. Şi deaca-l învisă, o grăiră că-i farmăcătore şi o băgară în foc. Şi intr-aceu» ş-au răposat sufletul în mîna lui Dumnădzău.

Şi chinuirea svintei măceniţe Chiprillei. Stih:

Strugur rumenind Chiprilla lui Dumnădzău,

De singe pietnd cu miros de vin de flori.

Aceasta fiind dia pârinţ buni, credincios, de la Chiriniia de către Liviia, au lăcuit cu bărbatul et 2 ai. Carele, deaca muri, ea mearse la svîntul Theodor Episcopul, cerşind să o iştealiască de bolă de cap ce boliia. Şi. fiind svtnţu sa închis în temniţă, ea dobîndi acea ce pofti. Deci nainte să afla depreună cu Luchiia şi cu Aroia de-i slujiia, apoi după pristăvirea lui, să pugorîră la Dignaan Ighemonul. // Şi denaintea lui deaca stătură de mărturisiră pre Hristos Dumnădzău, Chiprilla suferi jeratec in palme cu tâmiie. ş-au răbdat de i-au ars palmele şi deagetele şi braţele şi n-au lepădat naintea idolilor. De-acii. fu snmdzurată de susîori şi strujită. Şi-i cura svîntul sînge de să vărsa şi din ţîţe laptele-ş svînt dintr-accalea au leşinat şi lui Dumnădzău deadea sufletul. Şi deade voaie ighemonul Luchie. şi Aroid de o astnicară cu dulce cîntări. Şi îndată s-au pugorit de sus pre mormîntul ei roauă forte dc iştdenii. a tot feali de neputinpl şi bole.

c^.-vÎ!J? inU reis>il,tu,uiVasUie Măcenic şi cu dînsul 70 de măcenici. Carii-s în cetatea Şcheailor Sohaaiopolie şi mintia svintuiu. măcenic Iulian lîngă tîrgovişte ce-i în Ţarigrad.

Iiur-aoeastaş dzi, prepodobnica Mania, maica svîniului Simeon din Muntele Minunat,

nuli «TT*' PetrBî d ^J 0 ^ l l l de ****** * ^ cîtu-j m 1»**** şi pre cîtu-i în priinţă şi mdijrc nuşe, ş, axmd multa credmţă ş. priintă către Maica lui Dumnădzău, ştiu de la Svintia sa şi SSlbJSZZZ tTr^* * VCaciei Aceastea sP uind cărora o. «von. ». pnstivnul «.de le feace voK>se, dzîcînd că ş-au luat mare dar Ia Dumnădzău, nu pentru fiiul * " \ ^ ^ ! ^ ^ ^ Şiacmuis-audata P*«** în lumină şi bucurie nepovestită.

£«r-a »or svrnte rugi, Dumiiadzău mUuiaşte şi ne spăseaşte. Amen

^TR-ACEASTA LUNA, i, prepodob^părinlS MaSe e Sisoi Marele: Stihuri.

J-runseaţea Saoi avind neatinsa-n suflet,

întreg an *ţmmxxs* la ceriu ou veasd cuget

Acesta fericit, din pruncie îndrăgind pre Dumnădzău şi rădicînd în umere crucea Domnului Hristos. / i-au urmat. Şi. biruind tote războiele a nevădzuţîlor pizmaşi, mearsă de întră în ismăstreşti şi de trudă nevoințe. Şi. sosînd la sîmceaoa smereniii. dobîndi dar de la Dumnădzău a învie morții. Şi. de vreame ce petrecu îngereaşte în trup ca fără de trup. s-au mutat la viața cea nelutatecă şi curată, unde sînt sălaşele svinților şi de pururea strălucoare. rugind pre Domnul Hristos pentru noi.

într-aceastaş dzî, nevoința svintei măcenițe Luchiei Ficiorei şi Rixu Vicarie şi ahora mulți ce chinuiră în Campaniia.

Aceasta fiind prinsă de Rixul Nameasnicul şi ne-ndupleeîndu-să să facă jărtvă idolilor, îngrozindu-o cu multe pedeapse, iară Luchie mai vîrtos l-au vînat pre Rixul cătră Domnul Hristos. Şi, de-acii, amîndoi fură tăiat de ighemonul ce era acolo.

într-aceastaş dzî, Astie Măcenicul, episcopul de Dirrahiia.

Acesta era în dzîlele lui Traian împărat şi Agricolae Ighemonul. Şi fiind prins de mai-marii oraşului şi ne-ndupleeîndu-să să jărtvască idolilor, fu dus la Agricolae Voievodul. Şi fu bătut cu pumni de plumb şi cu vine de bou. Şi, țiindu-să de credința Domnului Hristos, îl unsără cu miiare şi-l spîndzurară la zidiu cu capul în gios, la soare, pre vreamea seacerii, de-l prăjiia sorele şi-l supăra muştele şi viespile mîncîndu-1. Şi într-aceastea răpăosînd, lui Dumnădzău sufletul deade.

într-aceastaş dzî, svîntul Arhip şi Filimon şi svinții măcenici Apolonie, Alexandru, Epimah şi Onisim.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amin.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, 7, svînta măceniță Chiriachi. sîrbeaşte HUEtfl, rumâneaşte "Duminecă".

La 300 de an a Născutului Domnului Hristos, în dzîlele împăraților Dioclitian la Răsărit, iară ginere-său Maximian la Scăpătat, aceşti amîndoi, păreache de giugul // dracului, feaceră sfat să stingă de tot rodul creştinilor de pre pămînt, ca să nu să mai pomenească blagoslovit numele Domnului nostru Isus Hristos.

Deci aceştia păgîni nu le era altă grije să crească țara şi să-ş frimşeadze cetățile sau să-ş lățască împărățîia, ce numai cum or căzni mai cumplit pre creştini. Atuncea, care rău n-au fost de cînd iaste lumea făcea acei spurcați: temnițele nu cuprindea, casele creştinilor să pustiia, pustietățile munțîlor să-mplea de creştini ce fugiia de să ascundea. Părinții da pre ficiori şi ficiorii pre părinți. Şi frate pe frate, negură şi ponegreală şi groză în totă lumea era atuncea creştinilor, pentru svînt numele lui Hristos.

Atunce, unii mergea singuri de mărturisiia pre Isus Hristos Dumnădzău adevărat şi cu multe cazne muriia. Alțîi, de frica muncilor, să lepăda de Domnul Hristos şi tămîia idolii. Iară cîți nice putea răbda muncile, nice vrea să să leapede de Isus Hristos Domnul nostru ei, fugiia de să ascundea prin găuri şi vîrtopele pămîntului şi prin munți, aşteptînd vreame să cunoscă cînd a hi voia lu Dumnădzău să iasă la mărturie.

Pre-aceaea vreame era un creştin Dorothei de la Anatol şi cu femeaia sa Evseviia, bogați şi milostivi. Şi cuconi nu făcea; pentr-aceaea, era mîhniți. Şi rugară Dumnădzău să le dea cucon să le moştenească şi să-i mîngîie. Şi Dumnădzău ce-au blagoslovit pre Sarra de născu lui Avraam pre Isaal şi pre Revecca de născu pre liacov lui Isaac şi pre Elisavet de născu pre loan lui Zahariia şi pre Anna de născu pre svînta ficioara Mariia, Maica Fiiului lui Dumnădzău, ascultat-au şi ruga lor. Şi născu Evseviia pre această svînta într-o svînta duminecă. Şi, cînd o botedzară, pusără-i nume Chiriachi, adecă "Duminecă" sau HEAEAll.

Şi-ndată, de mititea, arătă bunătăți. Că nu să zăbăviia ca alte cucoane cu giucărei. ce tot asculta învățături dumnădzăieşti ce o-mvăța maică-sa. Şi creştea în bunătăți, luminînd şi frimseațea trupului, rostul ei era osăbit de cătră voroavă deşartă şi lumască şi-n totă vreamea. cuvîntul lui Dumnădzău în rostul ei. Nu grijiia de podoabe, nice de frîmseți lumeşti, nici de ibostea tinereațelor. Ce grijiia / sufletul cum a plăcea lui Dumnădzău, cu postul, cu țînearea, cu ruga şi cu ficioriia în curățîie, ferind ochii de căutări lumeşti şi tote simțirile.

Şi mulți boiari doriia să dobîndească să le fie noru. Dară ea ş-au îndrăgit ficiorie, închipuind pre Preasînta Dumnădzău-Născătorea. Şi nu iubiia niceş să-i pomenească cineva de măritaL Aoria şi părinții pomeniia să o mărite, să le rămîie pomană, dară ea le dzîcea aşea: "O, cinstiți şi dragii miei părinți, nu doră că-i bine a nu asculta pre părinți, dară eu am giudecat mai bine să-m tiîu ficioriia. să fiu mireasă lui Isus Hristos Dumnădzăului mieu! Ce folosu-i omului de-a dobîndi lumea totă şi ş-a păgubi sufletul, cum dzîce Domnul Hristos! Şi mie căsătoriia-i numai grije şi voi-reale, iară

nccăşătoriia mai bunâ-i. ca grijca c numai lui Dumnădzău. I'rcasvînta Maica lui Hrislos iaslc ficioră, lăsalî-n.ă să-i Im. slujnica, câ destula mi-i blagosloveniia ei! Şi darul ci să mă apere şi să mă "re incisc'i si si mă-ntărcascâ' Şi singur născutul ci fiiii Isus Hristos cc iubcaşlc curăţim sunetului va **nîS**' fic\oriia mea!". Cuvinte ca aceastea audzînd părinţii svintei din rostul ci, mulţămiia şi slăviia prc Duninădzâu cc Ic deade cucon blagoslovit ca acesta.

într accalea d/îlc era un cllin în.r-accacaş cetate, bogat forte, avmd fiiu. Şi, audzînd dc svmta Chiriachi di-i frumosă şi-i în|âlcaptă şi bogătaşi pârinlii. mînă peţitori dc o cerşi, fiiului sau. Dara svînta fiind cu tot sunetul ci făgăduită lui Dumnădzău. n-au vrut nice să audza, cc au răspuns de lerau d/îs câ iaste logodnică lui Hrislos. Şi nu-i trebuie bărbat, nu ca dînsul cllin şi strein de Isus Hristos, ce, macara si creştin dc-ar hi. nu-i trebuie, că s-au făgăduit logodnicului ci să moara ficioara. Aceastea deaca audzî boiarinul acela, s-au mînial şi s-au dus dc-au pîrîtti-o la împăratul Dioclitian şi pre părinţii ei că nu bagă în samă poruncile împărăteşti, nice lămîiadzâ dumnădzăii, ce-i ocăreaşte şi mărturiseaşle că numai unul iaslc Dumnădzău adevărat Hrislos.

Deci. împăratul trimisă dc-adusă înaintea sa prc svînla şi prc părinţii ci. Şi le dzîsă: "Pentru ce r voi nu cinstiţi dun.nădzăii cei marc carii cu cinstesc şi mărturisiţi prc alt Dumnădzău // Hristos, ce-au rastigni.u-l jidovii ca prc un făcători dc reale?!". Şi răspunsă Dorothei: "Noi, împărate, nu ne-am deprins a ne-nchina dc la părinţii şi moşii noştri a dumnădzâi mincinoşi, ce unuia Dumnădzău adevărat Isus Hristos. Carele au făcut Ceriul şi Pămîntul şi tole săzdaniile într-însele! Care penlru spăseniia omenilor au venii prc pămînt dc s-au întrupat ş-au trăit cu oamenii, făcînd mari şi slăvite bunătăţi omcnilor. cu minuni nepovestite! Şi obîrşind tote cîte vni a face de spăseniia noastră, cu voia Părintelui Său muri pc cruce răstignit dc nccrcndincioşii. Şi la morte făcînd mari şi minunate pre ceriu şi pre pămînt scamne înspăimatc, fu îngropat şi pecetluit cu straje. Şi, a treia dzî, s-au sculat şi multe trupuri dc svinţi cu sine sculînd. Şi cu apostolii 40 de dzîle petrecînd, s-au suit în ceriu, cu mare slavă, din muntele Măslinilor, denaintea a mult nărod. Şi de-a direapta lui Dumnădzău ş-a Părintelui Său scade in scaun. Dumnădzău fiind adevărat şi om fiind adevărat, născut de svînta pururea ficioră Mariia. Şi iarăşi va veni cu slavă sâ giudece lumea şi să plătească căruiaş după lucrurile lui. Pre acesta strigăm şi mărturisim Duninădzâu adevărat, iară «dumnădzăii carii n-au făcut nice Ceriul, nice Pâmîntul. aceia să piiaic!» cum dzîcc prorocul Ieremiia!".

Şi. mîniindu-să împăratul, învăţă de întinsără la pămînt prc Dorothei să-1 bată cumplit pînă cînd va tămîia sau va muri în bătăi. Şi aşca-l bătură fără milă pînă obosiră. Iară svîntul Dorothei, avînd prc Domnul Hristos întărindu-1, înlr-o ncmică nu băga în samă caznele lor, ce mai vîrtos batgiocuriia şi lua în ris prc idolii lor ca neşte nesimţite.

Atunce împăratul vădzînd câ nu să învinec tatăl ficiorei nice de bătăi, nice de măguliciuni, l-au trimis împreună cu femeaia sa, Evseviia, la domnul cetăţii Melitinii, anume Iust, om nemilos şi cumplit, ca să-i munciască. larii pre hiica lor Chiriachi, vădzîndu-o frumosă, o trimisă la ginere-său, la Maximian. aflîndu-sâ în Nicomidiia. ca să o giudece el. Deci domnul acela Iust cercă în doauă-lrei rinduri pre părinţii svintei cu munci şi cazne şi cu măguliciuni. Şi nice într-un chip nu putu să-i întorcă dc la Domnul nos- / tru Isus Hristos. Mai apoi le-au tăiat capetele. Şi aşea li s-au împlut măceniciia.

Iară Maximian. luînd dc la slugile socrului său, lui Dioclitian, pre svînta Chiriachi, întîi s-au minunat de frimseaţclc ei. De-acii, puindu-o naintea sa la giudecată, începu a-i dzîce aşea: "Aceasta să ştii. cucona, câ marele împăratul Dioclitian, fiindu-i milă dc frîmseaţea ta, n-au vrut să te muncească ca pre o creştină, cc te-au trimis la mine. Deci nu-ţi fi însăţi ţie vrăjmaşe să-ţ dai trupul frumos la munci şi la cazne, cc te închină dumnădzăilor, să fii vie! Şi-ţ vom dărui ş-altă avuţîie preste avearea părinţilor tăi şi încă te vom face şi nor împăratului după un văr!".

IXxi. împăratul Maximian unele ca aceastea şi mai multe dzîcea, luînd cu bine pre svînta cu lingânciuni. Darii svînta îi răspunsă: "O, împărate, nu gîndi că cu îmbunături sau cu îngroziri de-ale talc mă vo. desparţi dc dulcele mieu Isus Hristos. Că nu e nice o cazná, nice muncă, nice pedeapsă să mâ potâ dezlip, dc la dragostea lui! Şi nu numai avearea părinţilor miei şi altă ce mi-aţ mai da, ce macara de m.-aţ da şi împărăţîia voştri aceasta pemintească, nu-i putinţă să mă leapâd eu de credinţa cea buna de la părinţi, miei. Nice alt mire nu-m trebuie fără dc Isus Hristos, Căruia m-am dăruit să trăiesc şi să mor.u ficioră!".

la nAni?!^aUdZî dMaximian.s"auimP'utcutot"'^ mînie şi-ndată învăţă să întindză pre svînta Hriaos T P>Cl o7' mVălă SIU8ClC şi * o bată CU vine de bou Pînă sau «-a lepăda de Hnstos sau sâ moră în cazne. Ş, caută să vadză că gîndiia că să va spăriia. Dară svînta, însămnîndu-să

cu svînta cruce, să culcă la pâmînt cu cinste, dc bună voie. Iară ostaşii luînd gîrbaee de vine de bou şi alîl dc tară milă o bătură, schimbîndu-să două şi trei ori pînă obosîră. Iară svînta avînd pre Isus Hristos întărmdu-o, nice leac i-au arătat mîlmiciunc, cc era voiosă, cum vrea fi şedzînd în grădină la adăpost şi lata ci lumina. Iară împăratul, părîndu-i că ostaşii o cruță şi nu o bat în vîrtute, strigă asupră-le dzîcînd: "Pentru ce cruțați ocarnica dumnădzăilor?". Şi răspunsă svînta: "Nu te înşela, Maximianc, nice gîndi că m-ci birui cu accaslca cazne! Câ Hristos al mieu îm dă puteare, // ncvâdzut, să nu bag 495r
samă caznele talc!".

Ş-aceaslea audzînd împăratul, îi fu ruşine de vreame cum nu putu birui o fetişoră tinirea ca aceaea. Şi sfătui să o trimită la Marian, ighemonul dc Vithiniia, eparhiia Halchidonului ş-altor împregiur cetăți. Era acel Ilarian mai sireap decît o fiară. Care pururea siliia să să arate mai groznic călră creştini decît alalți ighemoni de Anatol, gîndind, una că, muncind creştinii, va plăcea dumnădzăilor elineşli, alta, să-ş facă veaste şi nume mare la împărați şi la alalți boiari. Şi, trimițînd Maximian pre svînla la acel Ilarian, scrisu-i-au să facă în tot chipul să-ntorcă pre svînta de la credința creştinească. Şi, deaca va face aceasta, să i-o trimită napoi şi-i va mai nălța lui cinstea. Deci Ilarian vădzînd scrisorea împăratului şi pre svînlă, îi dzîsă: "Cunoscut-ai Chiriachi că cinstitul împărat Maximian te-au mînat la noi pentr-a sa blîndeațe, să nu te vadză în cazne atîta trup dc frumos?! Fiindu-i noi slugi credzute, că noi încă acela gînd avem, marturi îm sînt marii dumnădzăi şi cinstiții boiari, că eu pre toț carii ascultă poruncile împăraților îi omenesc! Deci şi tu, nu-m strîmbă gîndul, să mă faci aprig şi neomenit! Că, deaca ț-vei sta iarăşi în întîia ta înşelăciune, îm caolă a Ti vrăjmaş, să tc muncesc cu cazne şi pedeapse. Carile numai dintr-audz şi din vădzut îngrozăsc prc omul, dară încă de-a păţî!". Aceastea audzînd svînta, răspunsă: "Nu te gîndi, Ilariiane, că-m vei schimba mintea şi buna credință, că mai lesne vei muia fierul decît gîndul mieu! Ş-aceasta să cunoşti că, deaca n-au putut Dioclitian şi Maximian să biruiască putearea lui Isus Hristos, dară, tu, cum să-m biruieşti?! Pentr-aceaea, nu te osteni în zădar grăind cuvinte de aceaste! Numai cc ispiteaşte cu lucrul să vedzi putearea lui Isus Hristos al mieu!".

Atunce eparhul învăță de o spindzurară de cosițe, de stătu aşea mult ceas şi cu feclii aprinse o fripsără prc trup. Şi svînta rabdă cazne pentru dragostea Domnului Isus Hristos. Dară ea nu băgă în samă cum vrea căzni trupul altuia şi ea vrea prăvi dc departe. Şi, vădzînd Ilarian că nemică nu pole face, ce încă mai vîrtos / s-au ascuțit şi s-au înroslat svînta dintr-acea muncă, ca şi fierul cel bun într-apă, învățară de o pugorîră şi o băgară în temniță. Şi noptea s-au ivit Domnul nostru Isus Hristos la dînsa şi i-au dzîsu-i: "Nu te teame, Chiriachi, de cazne. Că darul Mieu va fi cu tine, de te va izbăvi de la totă iscuşeniia!". Aceastea dzîcîndu-i Hristos şi tămăduindu-i ranele, să sui în ecriuri. Iară dimineață trimisă Ilarian de adusă la giudeț pre svînta. Şi, deaca o vădzu cu totul sănătosă, s-au mirat şi i-au dzîs: "Pare-mi că toți pot priceape dvorbaşii că forte eşti dragă dumnădzăilor, că iată, fiindu-le milă, ț-tămăduiră şi ranele, să n-aibi ncmică grozăvie asupră-ți! Deci nu te arăta nice tu ncmulțămitore către dînşii, ce blăm cu mine la besearica lor de li te-nchină!". Răspunsă svînta: "Ba nu dumnădzăii tăi, Ilariane, mi-au dat sănătate, ce Hrislos al mieu, adevăratul Dumnădzău Care credz eu şi mă închin Lui. Dară deaca dzîci să meargem la besearica dumnădzăilor tăi, blamați să vedem căror dumnădzăi îm dzîci să mă închin!".

Şi audzînd aceasta Ilarian, s-au bucurat gîndind că s-au căit svînta. Şi, deaca-ntrară în besearica, genunche svînta naintea lui Dumnădzău şi dzîsă: "Domne Isus Hristoase Dumnădzăul mieu, Cela ce sîngur stăpîneşti Ceriul şi Pămîntul, ascultă-mă pre şarba la şi să cadză aceşti idoli fără suflet, să cunoscă toți carii sînt împregiur de stau că tu eşt însuți adevăratul Dumnădzău!". Aceasta deaca dzîsă svînta, să feace mare cutremur şi cădzură îndată toți idolii de să feaceră fărîme mănunte. Şi veni mare vifornıță de-au împrăştiat zdroburile lor. Atunce alalți ellini fugiră de frică afară, numai eparhul în loc ce-ar hi credzut Domnului Hristos să să spăsască, cl sta de huliia, căce i-au stricat dumnădzăii lui. Dară îndată i-au vinit certare de la Dumnădzău, fulger din ceriu, de i-au pîrjolit obrazul şi cădzu de muri. Şi să dusă în veacinică muncă.

Şi venind alt eparh în Vithiniia, anume Apolonie. Şi, deaca audzî de sfînta Chiriachi că strigă cu-ndrăznire pre Hristos şi învață oamenii dc-i întorce către Hristos, trimisă slugi de-o adusă naintea sa. Şi începu cu măguliciuni şi cu îngroziri a-i grăi. Dară svînta nu băgă samă cuvintele lui şi mărturisi
// Dumnădzău adevărat pre Hristos, iară idolii au batgiocurit. Şi Apolonie mîniindu-să, feace foc mare 49i
şi o aruncă în foc pre svînta. Darii Dumnădzău, precum au apărat trei svinți otroci şi nu să arsără, aşea au apărat şi pre svînta, că, rugîndu-să, s-au pornit ploie mare fără miori ş-au stîns tot focul acela. Iară

Apolonie. dcaca văd/,, că n-au ,ă,î. svînla nc.n.că în foc mvaţa dc-adusara do. **Jc.**: şi-,slobod/., a asupra svintei. Dani Dumnădzău. precum au feri. prc Danul dc Ici. aşea ş. prc svînla. Ca, sosind la svînla «l feacen. blînd/i ca mieluşei, şi .să lăvăliia la piciorele ci giueînd. Ş. mulţi dc pravilom **a**ce n prăvirisli vădzînd preaslăvilă minune, credzură în.n. Domnul Isus 1 lrislos. Prc carii Apolonie, prc loţi, într-o dată. i-au umorii unii in sabie. al|ii în marc. Iară prc svînla au închis pînă va socoti cu cc morte o

\n u m o r . ^ dc111 j nca |ă, sed/.u la giudeţ şi adusă pre svînta şi începu cu lingărituri a o lua cu bine, dzicînd "ku Chiriaco. prc putearea marilor dumnădzâi şi dc tinircaţea la îm iaste milă şi de frîinscaţca la mă mir Şi drepl-aceasla. pînă astădzi tot trag nedeajde să Ic-nlorci dc la deşartă leage a creştinilor. Pentr-accaea. nu mai iubi a-| piiardc acea dulce viaţă, vrînd să-ţ rădici prc voia la, ce fii ascultoie poruncilor împărăteşti şi tămîiadzâ nemuritorilor dumnădzâi, carii ţ-au datu-ţi rrîmseaţcle! Ca şi împăraţii, audzîndu-ţi înlorccrca. să să veselească forte şi sâ te dăruiască cu bogăţîtc daruri!". Dec. eparhul aceastea şi mai multe grăia, părîndu-i că va pleca pre svînta. Dară svinţia ei, suspinînd, căută la dînsul şi-i răspunsă aşea: "Ficior dc diavol, vrăjmaşule a totă direptatea, cu de-aceastea îmbunăciuni vei să-mi\smintcşl. sâ mâ scoţi din minte, cu dc-aceastea minciuni vei să mă desparţi de dulcele mieu Isus Hristos! Să cunoşti, nccuratulc. că nice minte, nice viaţă, nice cinste, nice necinste, nice odihnă, nice caznă, nice bogâţîic. nice sărăcie, nice altă ceva nu pote să mă despartă dc la dragostea lui Isus Hristos! Deci nu le osteni în dar cu aceasta nedeajde, să mă leapâd cu de llristos al mieu, să mă întorc la acea înşelată şi mincinos;! leage a vostră! Că. măcară în foc mi-i băga sau cu sabiia mi-i omorî, nu vei puica să-mi întorci gîn- / dul mieu. Că, de mă vei băga în foc, am pre cei trei otroci izvod şi nu mă icni! Dc mâ vei arunca ficrilor. am prc prorocul Daniil mîngîiare. De mi-i arunca în mare, pomenind prc prorocul Iona cum l-au ferit Dumnădzău şi nu m-oi spăriia. De mi-i tăia cu sabie, voi închipui pre cinstitul loan Prcditcci! Dară cc mă mai sparii cu morte Irccătorc, carea iaste viaţă a mea?! Ce-mi giuruieşti cinste, carca-m iaslc necinste?! Fu o viaţă am, o cinste am, o odihnă, o bucurie, acea pentru Hristos morte, larii ale talc cinsti şi odihneale şi deşartă bogăţîie ca tina pămîntului le socotescu!". Aceastea deaca audzî eparhul Apolonie şi vădzînd că nu pote nice într-un chip, nice cu îmbunături, nice cu ingroziciuni. nice cu altul care chip să o biruiască, au dat giudecată asupra ci să moră dc sabie. Şi. luîndu-o slugile, o scosără afară de cetate să-i taie capul.

Şi sosind la locul cel de tăiarc, cerşi svînta voie să o lase puţinei ceas să facă rugă. Deci o lăsară. Atunce, plecînd genunchele şi rădicînd mînulc spre ceriu şi mintea la Dumnădzău, rugîndu-să, dzîsă: "Domne Isus Hristos Fiiule şi Cuvîntule Părintelui fără morte, Carele de cereştile puteri cu Părintele şi Duhul Svînt eşti in cîntări lăudat. Care nime n-au vădzut din omeni, nice a-l vedea pote de pre dumnădzăire. Care bine vruscş a te pugorî prc pămînt şi a te ivi omenilor cu trupul, Carele şi pre mine, smerila şi nedestoinica şarba ta. m-ai întărit dc-am purtai svînlul numele Tău naintea împăraţilor şi tiranilor. Care m-ai ferit ficioră curată pînă în dzua dc astădzi, Tu stăpîneşti Ceriului şi Pămîntului! Tu eşti vieţii şi minţii Stâpînitoriu! Tu eşti a sufletelor ş-a trupurilor Făcătoriul! Svinţia Ta, ia sufletul mieu şi îl pune în rindul cu a fcatelor celor înţăleapte! Că n-am stîns luminarea ficioriei ca buiacele featc. n-au dumiitat sufletul mieu dc mîhniciune pre calea lumii aceştiia! După Svinţia Ta am curs şi ţie am urmat în calea mărturiilor talc c-am purces! Deci priimeaşte sufletul mieu în mînule Tale şi-l odihncaşic unde iaste acea a veselitorilor tuturor lăcuinţă la Tine! împreună-mă în nemuritorea ta hrană cu părinţii mici şi mainte străstuiţi pentru numele Tău! Pomenea- // şte şi pre carii chiamă numele lău svînt prin mine. şarba Ta, la vreame de scîrba. Pomeneaşle carii fac pomană fîrşeniii meale. împotriva plătcaşte-le cu a Talc bogătaşe daruri! Ascultă-le ruga la vreame de lipsă, împle-le ccalc spre spăsenie lor cerşeturi. ca şi întru ei să slăvască numele Tău svînt, că blagoslovit esti în veaci. dc veaci! Amin .".

Aceastea svînla rugindu-sâ, îngerii luminaţi luară svîntul ei suflet. Şi vădzînd slugile şi omenii

Zi *AZT^'* " i CprCU"a CU 8'aSul Ş"au dat sufletul dc bună voie lui Dumnădzău, să mirară dzicînd: Mare ,asic Dumnădzăul creştinilor, că stăpîneaşte pre viaţă şi pre morte! Că, deaca n-ar hi m.„SrS!i V",a «C,-Samo?',totu* hl b,ruit 5' Pre sabie, precum şi întîi au biruit focul şi leii!". Şi,

E H ",0rCa 'aeparhulApo,0nic sP"ietîmPlările' g|ass"a" audzît grăind: "Păsaţi

£ nTumuM,UtUr0r,mănrile'Ui dumnădzău!". Deci slugile mearsără de spusără lui Apolon

^ n ^ — * ^ - 1 * ţintei, le pusăi în loc

Accasta-i mărturiia svintei Chiriachi, blagosloviți creştini! Aşea s-au nevoit, aşea s-au firşit, aşea au dobîndit ncmulala împărățîia ceriului. Deci şi noi, cc-i prăznuim pomenirea şi vom sâ ne priimască Dumnădzău praznicul, să nu facem, cum (acea cllinii, danturi, giocuri, eîntece ş-alte drăceşti, cc cu inemă zdrobită, cu ştiința curată, sâ prăznuim, să sărbăm sărbătorea svintei, să nu ne podobim, că din pămînt sîntem şi-m pămînt nc vom duce! Să nu nc trufim în scule şi-n podobc, că inorlca nc aşteaptă! Să nu facem curvii ş-allc spurcări de nc pîngărim, că focul veacinic să găteadzâ pentr-aceştia! Să nu nc înbuibăm în mîncări şi în beții, că vom flâmîndzî şi vom săta în foc nestins cu bogatul cc folosim din beție, cc bine adaogem la suflet, căci om mînca mult ş-om cheltui la reale! Cîți au petrecut ca astădzi, de-au făcut lumcaşle, nu suflcteaşte?! Dară / c-amu-s țărnă în pâmînt! Dară ferice dc ceia ce-au fâculu-ş bine pentru suflet! Deci săracii să-mbrăcăm, flămîndzîi să saturăm, sătațîi să adăpăm, bolnavii să socotim, [...]'şii să căutăm, streinii să grijim! Atunci vom dzîcc sărbat şi ne vom lăuda c-am prăznuil şi ne va priimi Dumnădzău ruga nostră! Atunce îngerii s-or bucura dc pocăință nostră, dracii s-or mîhni. Că, deaca om mînca mult şi om bea mult, iară frații Domnului Hristos or hi flămîndzi şi însălați, cc folos va fi?! Una iasle hrana cea întreagă, una-i odihneala la împărățîia ceriului, viața veacinică, dulcirea bunurilor fiilore. Iară ceale lumeşti sînt umbre şi fum şi ca visul! Deci să nevoim ceasta vreame trecătoare, să dobîndim ceale veacinice bune! Tot creştinul să-ş puie temelie ispoveadaniia şi să zidească bunătăți. Şi să acopără cu darul lui Dumnădzâu! Că fără Svinția sa nu putem face nemică bine! De nu va Dumnădzău zidi casa, zădar s-or trudi zidaşii! Noi să-nceapem şi, chemînd agiutoriul lui Dumnădzău, să lucrăm! Şi Svinția sa-i agiutoriu, Svinția sa-i [...] meşterul şi obîrşitorul! Aceastea să grijim, blagosloviți creştin, şi să gîndim dzua şi noptea şi unul pre-alalt să-mvățăm, bărbat pre femeaie-şi, părinți prc ficiori, preuții pre poporeani, arhierei pre preuți, frate pre frate să-ndeamne spre bunătăți sufleteşti. Că aşea au făcut svinții ş-au nevoit şi Dumnădzău i-au cinstii şi omenii îi laudă! Şi-ş dobîndiră binele veacinic care ochii n-au vădzut şi ureache n-au audzît şi la inemă de om n-au întrat', ce-au gătat Dumnădzău celora ce-l iubăsc pre Svinția Sa! Deci să bucurăm pre Dumnădzău cu fapte bune şi să cinstim svinții cu bunătăți, cu ispoveadanii şi cu rugă. Şi vom dobîndi parte de la Dumnădzău cu svinții, slăvind Tatăl şi Fiiul şi Svîntul Duh. Aemu şi pururea şi în veacii de veaci. Amen.

într-aceastaş dzî, prepodobnicul părintele nostru Thoma de la Maico. Stih:

Din viața lipsind Thoma, cea măsurată,
viață-n de-adevăr află nemăsurată.
în şeapte pre Thoma neagra morte cuminte îl rădică. //

Acesta străluminînd dc mainte în viață vestită şi ochită voievodzască. Şi făcînd multe mari biruințe şi vitejii asupra varvarilor, mai apoi, dorind de Hristos şi socotind tote a lumii ca o nemică, să băgă în giugul cel iuşor a Domnului. Şi atîta au întrecut pre alalți în răbdarea ostenealelor ce rădica pentru înbunătățîmarea, cît să vedea ca un stîlp de foc la rugă cătră ceia ce era pre lîngă dînsul: goniia draci din omeni. Şi orbi au înochit. Şcopii au rădicat şi cu ruga lui au scos apă de-au ieşit fîntînă. Ş-alle minuni. Şi răpăosă cătră Domnul.

într-aceastaş dzî, svinții măcenici Peregrin şi cu sîmbraşii săi Luchian, Pombinie, Isihie, Papie şi Gherman. . . . .. -

Aceştia cra din Italiia şi, pentru goncnie ce era de la Traian Împărat, mearsără în Dirahiia. In carea, vădzînd pre svîntul Astie Episcopul spîndzurat prc cruce şi fericindu-l, fură prinşi de slujitori. Şi, mărturisindu-să că-s creştini, din porunca anthipatului Agricolai, fură aruncat în luciul lui Adria. Şi aşea dobîndiră cununa măceniciei.

înlr-aceastaş dzî, obnovleniia svintei Besearici a Svințiii sale Maicii Domnului ce-i la Chira.

ÎNTR-ACEASTA LUNA, 8, svîntul mare măcenic Procopic.

Lui Dumnădzău martur, era în dzîlele lui Dioclitian, din tată creştin bun, ce mărturisim Domnul Hristos, anume Hristofor, iară maică-sa Theodosiia slujiia idolilor, de naştere din oraş Ehena. Şi, după mortea tătînc-său, l-au dusu-l maică-sa la Dioclitian şi l-au pusu-l voievod în Alexandriia. dîndu-i poruncă să muncească creştinii. Şi, deacă purceasă în cale spre Alexandriia sa marga, tara veaste pre cale, să feaceră tunete şi fulgere şi glas din ceriu strigîndu-l pre nume: "Neanuule! ca aşea-i era întîi numele. Şi-i mustra calea şi-l îngroziia cu morte, căcc mearge împotriva lui Dumnâdzâu asupra creştinilor. Iară Neanie să rugă să i să arate / mai vederat acela ce-i graua. Ş. i sa arata o cruce

în [1 dc cristal şi «las grăind: "Eu sint răstignitul Fiiul lui Dumnădzâu!' .Dec., ..nvaţind Iota (ama credinţei s deaca mcarsc de vîrtcji in Schithopol. oraşul şcl.eailor. adecă Udr.ul ...vata dc-. feaceră **zS** cruce de aur şi de-argint. pre izvodul ce-au vădzut. Şi, cînd fu ma. apo. dc baiu pre sărac..,., ma**!S** «™l îmbiia su Iacă jărtvă bodzîlor,i cl să vădi cui creade. Maică-sa tr.m.tc de- p.reaş.c la-mpăratul. iară împăratul trimisă poruncă la Ulcl.ic. domnul de Chesariia, să .a sama sv.ntulu.

Deci acela îl bătu tare şi-l aruncă în lc.nni|ă cu puţin suflet. Insă mcarsa Domnul Hnstos de-l dczlcuă si-l mîngîic şi-l sănăloşc; şi i-au pus numele l'rocopic. De-aciia, fu adus m capiştea bolească si cu ruga sa si.rpînd prc toţi idolii gios. trasă spre credinţa lui Hristos ostaşii a do. numen cu tribunii lor adecă hotnogii Nicos.ra. şi Antioh şi 12 giupinca.se singliticc, depreună cu ma.ca-sa Iheodosiia. Dintru carii lor li s-au tăiat capetele, iară calc fură muncite cu greale chinuri, fără mec o mila; şi le tăiară ţîţclc şi sfredelim susiorilc cu sfrcadclc găurite; şi Ic tâiarii capetele.

Apoi adusără pre svîntul la-ntrcbarc la voievodul Flavian. Carele, mvaţind pre un Arhclae sa-i dea cu sabiia in pîntece şi râpcdzîndu-să să facă aşea. cădzu gios ca mortul. Dc-acn, tmsara prc sfinlul si-l strujiră şi iarâş l-întinsârâ prc jcratec şi deasupra cu oţăt udară; şi-l sculară dc-i pusara jeratcc în palme si tâmuc naintea idolilor. Iară svinţia sa au ţînut bărbăteaşte şi n-au scăpat gios să dzîcă c-au dat jărtvă idolilor. Mai apoi. îl spîndzurarâ şi-l strujiră. Şi, legîndu-i mînule să-l arunce în cuptoriu înfocat, şi au răcit cuptoriul cu sămnul svintei cruci. Şi, dc-acii, îi tăiară capul. Şi aşea au împlutu-şi mărturiia, suindu-sâ încununat dc Domnul Hristos în ceri.

într-aceastaş dzî. ivirea svintei iconc a Preasvintei Dcspuitorei noastre Dumnădzău-Născătorei şi pururea ficiorei Măriei. în cetatea Cazan, la anul lumii 7087, în dzîlele împăratului loan Vasilievici, a iotă Rosiia. Şi era mitropolit Anto- // nic şi minune de sâmn cc s-au arătat de la svînta iconă a blagovcaştcnici Prcasvinlci Dumnădzău-Născătorei în cetatea mare Ustiuzea şi svîntul Procopie Ciudolvorcţul dc Ustiuza. pentn. Hristos jrodiv.

Pcntr-a lor sinte rugi. Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen.

ÎNTR-ACEASTÂ LUNA, 9, svîntul CStWTEHOAUWHKh Pancratie, episcopul de Tavromeniia.

Acesta cra antiohian dc rudă. Şi s-au vînat la credinţa Domnului Hristos de apostol Petr, de la care fu şi hirotonit episcop Tavromeniii.

Aflînd pre Romii şi Licaonid curăbiiarii, sosî la Siţeliia, ostrovul cel mare. Pre carii şi mai dcinte ii vînasâ către credinţa Domnului Hristos. Şi dc vreame că venisă la ostrov, au râsîpit idolii lui Falcon ş-a lui Lisipius şi altor dimoni. Şi feace dc credzu Domnului Hristos şi ighemonul, domnul locului. Vonifantie. Şi feace o svînta besearica mare. Şi tămădui svîntul tot feali de bole şi spăşi ia în tote dzîle multe nărode către Dumnădzău prin Svîntul Botedz. Şi, netîmplîndu-să acasă domnul Vonifantie. fu svîntul umorît de montani eretici.

într-aceastaş dzî, nevoinţă svinţilor măcenici Palermuthic, Copri şi Alexandru.

Aceştia era în dzîlele lui Iulian Prcstîpnic. Alexandru era slujitori de oste, iară Patermuthie şi Copri cra sahastri la pustiia Eghipclului. Şi, dc vreame ce fură prinşi şi puşi naintea lui Iulian, Coprie fu biruit dc lingăriturile şi giuruitclc păgînului şi de-ngrozîturi şi să păgîni. Iară Patermuthie stătu vitejeaşie asupra lui Iulian Prestîpnic. atîta cît vîrtcji şi pre Coprie şi-l rădică de la cădeare, de stătu şi el, dc-aciia, vîrtos în mărturiia Domnului Hristos. Ş-au priimit în gură o înfocare şi-ntinsără pre grătariu la jcratec şi Ic stînsără. Şi, dc-aciia, îi aruncară pre-amîndoi într-un cuptoriu înfocat şi petrecură ncatinşi / nice liac dc foc. Cu aceaea trasară pre Alexandru către credinţă. Că întră şi el după dinşu in cuptoriu. Şi. deaca ieşiră nevătămaţi, fură tustrei tăiaţi pentru Domnul Hristos

Intr-aceastaş dzî, svîntul CtimtOMVKHHKh Chirii, episcopul de Gortina.

Accsia au fost în dzîlele lui [...] şi, venind denaintea boiarinului fiind de [...], căce striga şi

'* mnu • W ™ foc. i s-au ars şi leamnele focului [...],,«?* şi de dînsul

sloboda, **Tri** , S- -"aCC f a 53 mnă b0iarinul ciudeasa mare deacă văd2"- Şi atunce l-au

^I^Z^S^ [/ a cre?,,nesc penlm svinţia dcade răspuns de- tăiară caPul- *

Krm l T . S . T ' ^ 1 miluia?1CŞi "eSPasea*te- Amen

murtursiraMMDnln H o' ^ 45 de maCCnici în NicoPoli de Armenii.. Carii

Â« ti. în **1^. 1** ,nOIaS;aV7VOd,t OStelabărîta-mfoc Predimoni s-ardză-n coste.

Hristos?? îeaoeifatin h,n- Ş Usie VOievodul« deau rnărturisit pre Domnul

deacă liin . ^ CapC{emi ^ anume Uontic> Mîwrichie, Daniil şi Antonie Si

Intr-aceastaş dzî, svinţii măcenici Vianorşi Silvan.

Svîntul Vianor, fiind din cpurhiia I'isidilor şi pentru mărturiia Domnului Hristos, fu adus la-ntrcbarc nainlea voievodului dc Evrralisiia. Sevirian. Şi, întîi, îl spîndzurară şi cu sabiia îl croiră şi cu ciocane înfocate îl arsără şi dinţii şi urechile dezrădăcinară. Iară Silvan stînd aprope şi prăvind răbdarea svîntului, credzu întru Domnul llristos. // Şi îndată îi tăiară limba şi apoi şi capul, iară 500r
svîntului Vianor sfredeliră gleznele şi-i scosără ochiul cel drept. De-aciia, îi beliră capul, mai apoi îl şi tăiară şi să suiră la Dumnădzău încununaţi.

într-aceastaş dzî, svînlul măcenic Apollonie din Sardiia.

Acesta adus nainlea boiarinului Perinic ce s-afla în Iconiia. Şi mărturisi pre Domnul Hristos, iară prc idoli ocărî şi batgiocuri. îl răstigniră pre cruce şi aşea ş-au împlut mărturiia, luînd cununa vieţii.

într-aceastaş dzî, dzeace mii de părinţi svinţi, carii i-au umorîtu-i cu foc şi cu morte grabnică Theofil, episcopul de Alexandriia, prin Isidor Prezviterul şi săborul lui svetîi loan Bogoslov, în Veata.

într-aceastaş dzî, prăznuim pusul svintei cămeaşii Domnului nostru Isus Hristos în cetatea Moscului, adusă de la Abbas Şah, împăratul perşilor, în anul 7133, la împăratul Theodorovici Mihail în 13 an a-mpărăţîiei lui.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi nc spăseaşte. Amen.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, **11,** svînta mare măceniţă şi în tot-binele vestita Evfimiia.

în dzîlele lui Marchian şi Pulhcriia Ficiora împăraţii cei blagocestivi s-au făcut săborul a svinţi părinţi şease sute şi treidzeci în I lalchidona. Carii blăstămînd şi nathemăsînd pre ăl de Evtihie şi Dioscor şi-i lepădară, căce huliia de dzîcea o fire şi o facere la Domnul Hristos. Şi de vreame ce nu vrură acei eretici să sâ plcace pravoslaviii, ei, svinţii feaceră aşea că scrisără pravoslaviia într-un sfitoc. Şi feaceră şi pre eretici de-ş scrisără şi ei într-un sfitoc credinţa lor. Şi deşchisără secriiul Evfimiei şi pusără sfitocele pecetluite îmbe pre pieptul svintei şi încuiară secriul şi pecetluită.

Şi preste 2-3 dzîle, deacă feaceră rugă, despecitluiră şi deşchisără secriiul. Ş-aflară sfitocul ere- / ticilor lepădat la piciore, iară sfitocul pravoslavnic în mînule svintei ţîind cu cinstitele sale mîni. Care lucru vădzînd ereticii să-mplură de ruşine, iară pravoslavnicii de bucurie.

Această svînta măceniţă au fost în dzîlele lui Dioclitian şi Prisc, giudeţul Evropei, crescută în Halchidon. Şi pîrîtă căce-i creştină cătră ighemonul, fu băgată în foc şi hcrilor şi într-alte măiestrii de munci în carile **rabdă** Şi luă cunună de măcenicic.

într-aceastaş dzî, s-au botedzat Olga, moşea lui Vladimir, care au botedzat rusii. Botedzatu-s-au ea în 6 mii 463, în dzîlele împăratului loan Ţimishie şi s-au pristăvit în 6477.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen.

ÎNTR-ACEASTĂ LUNĂ, **12,** svinţii măcenici Proclu şi Ilarie. Stih:

Cu săgeţi dease pre Proclu săgetară,
Lui Ilarie cu lance cap tăiară.

în 12, prc Proclu săgeţile rădicară, prc Ilarie, lancea.

Aceştia svinţi au fost în dzîlele lui Traian împărat şi Maxim Ighemonul. Şi prinsără întîi pre svînlul Proclu. Şi mărturisind pre Domnul Hristos naintea-mpăratului, fu dat pre mîna lui Maxim Ighemonul. Şi-l arsără la pîntece cu feclii şi la coste şi-l strujiră şi-l spîndzurară într-un lemn şi de piciore îl îngreuiară cu piatră grea. Şi, ducîndu-1 să-1 umoră cu săgeţile, să tîlneaşte cu nepotul său, cu Ilarie, unde-l trăgea ellinii. Deci svînlul Proclu, rănit de săgeţi mulţîme, purceasă cătră Dumnădzău răpăosînd. Iară svîntul Ilarie, întrebat şi mărturisit că-i creştin, l-au spîndzurat de l-au chinut. Şi-l legară de-1 tîrîiră ca la trei mile. De-aciia, îl tăiară. Şi fu astrucat cu svîntul Proclu.

într-aceastaş dzî, svîntul măcenic Serapion şi svinţii măcenici Andrei, Stration, Favst, Mina şi cu soţîile sale. Şi svîntul măcenic Mamant decinde.

Pentr-a lor svinte rugi, Dumnădzău miluiaşte şi ne spăseaşte. Amen. //

NOTE:

I. nedcscifrabil

A B R E V I E R I :

act.	- (diateza) acliv(sî)
adj.	- adjectiv
adv.	- adverb
agric.	- termen tehnic agricol
aici	- inlclcgcrca personală a sensului unui cuvînt (într-un anumit context)
bis.	• termen bisericesc
constr.	- termen din conslruc|ii
dimin.	- formă diminutivală
clini.	- etimologic
fam.	- familiar
fig.	- sens figurai
glosat	- adaos marginal în text prin care Dosoftei explică (dc cele mai multe ori prin sinonime) sensul unui cuvinl
loc.	- locuțiune
ind.	- indicativ
med.	- termen medical
mii.	- termen militar
mit.	- termen mitologic
num.	- numeral
p.cxl.	- prin cxlcnsic
pl.	- numărul plural
p.s.	- perfect simplu
part.	- participiu
prep.	- prepoziție
pron.	- pronume
refl.	- reflexiv
s.	- substantiv
s.r.	- substantiv feminin
sg-	- numărul singular
sl.	- slavonă
s.m.	- substantiv masculin
s.n.	- substantiv neutru
s.p.	- suhsiantiv propriu.
	- sens specializai, particular
tortură	- termen desemnind un procedeu instrument dc torturare
	- variantă
	- verb

«(prep) - I. 'la', 'in' IM: 2 'dc ce', 'pentru cc' |30rJ. 'dupS' |26v|. "pcntni cc': *a ce* |l25r],

abale (vb.) - I. "a-|i căşuna", *n-|i veni o dormlâ subilS' |25rl; 2. 'a sc strădui', 'n-şi do silința' |68r|

aemu (adv) = "cu pu|in timp înainte', 'adineauri': *mai H* |56r]

acolisi (vb.rcfl) - 'a sc |inc«'. 'a sc lega", 'o sc agă|n dc capul cuiva (mai ales cu gînd rău)' |235v); var. *acoles,* |348v]

Bcopcremînt (s n) - I 'acoperiş' |41v|; 2. (fig.) 'ocrotire', •protecție' (40r];

acoperi (vb.) ' I 'a ascunde (pc cineva)' |27v|: 2. 'a ocroti" |40r|

acos(adj) *» 'care prezintă extremități ascuțite"; "cu spini', 'impungâior' |73v]

adamantin (adj) = derivai de la *adamant* 'diamant' [368v]

•daosiri (vb.) = p. s. III pl. de la verbul *a adăoga.* Scriitorii vechi bisericeşti fac deseori abuz dc acest cuvînt, folosindu-l şi acolo unde un adverb ca *mult. tare,* ar fi mai potrivii[1]: *il adaosără cu un lemn in cap* [78rJ sc poate in|clcgc 'îi mai dădură cu un lemn în cap".

«uri (sf.) - 'adâosâtură': (pl.) *adaosuri [4Q2\].*

ja(vb) - 'a mări' [93vJ.

- 'iată că" (78vJ.

ră(s.f.) - 'adevăr' [51v).

adevăr = l.(nucrj) 'amin' [I5rj; II. (adv.) 'cu adevărat', 'adevărat': *cu tt* [65r].

sl(vb.) • 'a consuma', 'o extenua', 'o istovi' I27r).

adeveri (vb.) = 'a încredința' |14v]

adeverință l(s.f.) 'făgăduință', 'tncredintare'(llr); II. (adv.) 'în realitate': *cu ¥* |60r|.

>s(adv.) •= 'cu stiruin|â', 'insistent': *cu de-H* |11r]

* 1. (sn.) 'cu toată profunzimea": *cu dc lot #-/* |64v); II (adj.) Toarte' *birine/e H* |58v]

«i (adj.) • "adîncit". 'înfundai' [54r].

ia (vb refl) - a se Intilni' [43r]; (fig.) 'a muri': *H cu Dumnezeu* [57rJ.

adunături (s.f) - 'adunare" (liră sens peiorativ) [43v].

•duşu (vb) - perf. s I sg. *a aduce* [83r].

- *">' imvifa de-i băură prin afedron un bil* (389r).

anocrmiof(sm) - 'autocrator', 'suveran absolut' (17v).

afund* (vb.ren) - 'a sc cufunda', (aici) "a sc îneca' |35r].

agalmă (s.f.) - "idol din aur sau argim' I9v].

«gtnncsc (adj.) - 'care |inc dc credin|a pagină', 'necreşun' |2Sr)

[1] " J ^ w a n , / *Umhii române,* tomul 1, partea I, Librăriile ^>ccc & Comp ți c Sfetaa. Bucureşti. 1913, p. 31.

- derivat ? dc la *aghios* 'sfinl': *Maiuma Aghiopolitul* |64r].

iigonisi (vb.) = 1. 'a dobîndi' |2r]; 2. 'n pricimii', 'n provoca" (75r].

agonisită (s.f.) = 'agoniseală' [14r].

agrădica (vb.) = 'a ridica' [VI].

ai (sm.pl.) -'ani' [2r].

albcnct (adj.) = 'alb la fa|ă' [42r].

albie (s.f.) ='albeață' [8 lr].

alergate (sn.pl.) = 'alergare dc cai", 'cursă': *H-le cailor* [3vJ; var. *alcrgSrişte de cai* [482v].

alergăturii (s.f.) = 'oboseală', 'inidă' [2v].

alingâri (sf.pl.) = v. <? *Ungari,* *a linguşi' [245v],

alinta (vb.) = "a alina', 'a calma' I3rj.

alurghidă (s.f.) = 'manta de purpura' [146v].

amăgicu (s.m.) = 'amăgitor' [30v|.

ambon (s.n.) = 'amvon' II8r].

omeli|a(vb.) = 'a amcnin|a', 'a arăta cu degetul' L201vJ.

amestec (s.f.) = 'amestecare': *de- tt-l* |46v].

amira (s.m.) = 'împărat sultan' [39v].

amislui(vb.) = (refl.) 1. 'a mistui' [8v]; 'a sc depărta', 'a dispărea' [27r]; (aci.) 2. 'a ascunde', 'a dosi' [98r].

= v. *înde,* 'între sine', 'la (între) olaltă', 'ei între ei', 'unul cu (pe) altul', 'unul altuia': #«ne[331r).

= 'a fi afurisit', "a fi blestemat': *a fi (cineva) H* [6r].

analhcmatiza (vb.) = 'a blestema', 'a arunca anatema' [18r].

anthipath (s.m.) = 'proconsul care avea şi func|ic dc judecător' [31v].

oorea (adv.) = 'cîtcodată', 'uneori' [3v].

apăra (vb.rcfl.) = 'a opune rezistentă', 'a sc opri' [42v].

aparatură (s.f.) = 'apărare', 'proiecție' [68v].

apleca (vb.) = 'a alăpla' [2v].

aplecat (s.m.) = 'alăptat' [26v].

apoi = I. (adv.) 1. 'apoi', Ma urma urmelor': *mai H de toate* [2v]; II. (loc.adj.) 'din urmă', 'ultimul': *de H* ; (aici) 'cu limbă de moarte' [43rJ.

apostat (s.m.) = glosat *prestîpnic* [97v].

aprinde (vb.rcfl.) = (aici) (fig.) 'a sc creştina': # cu *sufletul* [84v].

apropia (vb.rcfl.) = 'a fi pc punctul dc a...', 'a fi cît pc ce să...'[41v].

apuca (vb.) = (act.) I. 'a lua pc cineva din scurt' P4v]; 2. 'a primi': *U învățătură*[5lv]; 3. 'a veni timpul': *# vremea* [53r]; 4. 'a prinde' [54v]; 5. 'a captura' [65v]; (refl.) 1. 'a sc lega'; 2.'a sc angaja la ceva' [31r]; 3. 'a pomi la luptă' [89v].

= (act.) 1. 'a prevesti' [3r]; 2. 'a face minuni': *tt minuni* [42r]; (refl.) 2. 'a avea o nălucire' [41v].

- I- 'pildă' [48r]; 2. 'apariție' [40rJ.

nrălal (s.m.) = 'apari(ic'. 'întniparc' [50r|.

nrfililura (s.f.) = 'arătare' [V).

nriivon (**s**.n.) = 'arvon' |50r|.

nrdc (vb.) = 'a cuprinde' [55v|.

areopag (**s**.n.) = 'tribunalul suprem al vechilor atenicni (care-şi linca şedinţele pc colina lui Arcs)' |41r].

orgeaoa (**s**.f.) = 'boltă a unei clădiri' [I2r].

arhiereu (**s**.m.) = 'preot' [3r].

arhicric (**s**.f.) = 'rang' [3r].

nrhistralig (**s.m.**) = 'căpetenie a cetelor îngereşti', 'arhanghel' [8v].

arian (adj.) = 'parti/an al doclrinci lui Arie' [8v].

aricii (adj.) = 'dc felul pecinginii' [267r].

arina (s.f.) = 'nisip' [46r|.

articur (s.n.) = 'dispoziţie', 'punctul unei legi', 'regulament'; (fig.) // *credin/ei* [443vJ.

aromate (**s.r**.pl.) = 'parfumuri', 'substan(c vegetale care râspîndcsc arome' [38r].

arunca (vb.) = glosat *a zmîcina* [23r].

ascruma (vb.) = 'a preface în scrum' [110r].

ascultare (vb.) = 'supunere', 'subordonare' [66v].

ascultoi (s.m.) = 'ascultător' |171v].

ascunse (s.f.pl.) = 'lainc' [52r].

ascuţit (adj.) = 'teribil', 'grozav' [75v],

asclghic (s.f.) = glosat *curviia* [53r].

aspidă (s.f.) = 'viperă' [79rl.

aspru (loc.adv.) = 'cu asprime': *cu U* [60r|.

asia(vb.) = 1. 'a sta lîngă cineva' [83v|; 'a sla înaintea cuiva' (90v); 'a se înfă|işa', 'a se prezenta' [9v|; 'a aduce', 'a prezenta pc cineva înaintea cuiva' [94v].
= 'a îngropa', 'a înmormînta' (ca ritual) (aci.) [4r]; (refl.) [2r]; var. *a aslroca* [54v].

asupra (prep.) = 1. 'în fala' [2r]; 2.' împotriva' [4v|.

aşteptâloria (adj.) = (fonnâ rară, acordată, fcm. sg.)'carc aşteaptă': *[mărturisiia...] # bucurie asvi nfilor la impărăfia certurilor* (5v].

au (conj.) = 'sau' [Ir].

aulma (vb.) = 'a adulmeca', 'a mirosi' (81r|.

aur (s. **m.)** = 1. 'cîştig' [5 Ir); 2. 'bijuterii', 'podoabe prc(ioasc' [5Ir).

al (adj.) = 'aurit' [46vJ.

m (adj.) = 'cumplit', 'crud', 'iute la mînie' [426r).

avgar (s.m.) = (greşeală tipografică) 'agar', 'păgîn', 'duşman al creştinilor', 'arab' [8r].

avgustalii (s.f.) = derivat de la *august* 'titlu dc cinste, prca-luminat' [74r].

avidomâ (adv.) = 'aidoma' |88v).

nvva (s.m.) = (bis.) 1. 'lată', 'părinte'. Trate' [56v]; 2. 'monah cu grad superior', *slare| [56v].
= 'alfabet' [449vJ.

babă (s.f.) = glosai *moafâ\\0v\.*

babreanorodnic (adj.) - *'?' in dz'ilek împăraţilor Constantin fi Roman babreanorodnicii* (410r).

basne (s**.r.pl.)** = 'basme' [263r].

bate (vb.) = 'a străbate' [6v]; 'a se război', 'a se lupta': *H război* [XJ; 'abate': # *de-mi dă pire* [4lv]; (spec.) 'a se bate cu pumnii în sau peste cap (de supărare, de disperare)': *femeia ... băfmdu-să cu jale* [56rl.

;a(vb.) = 'a pune pc gînduri". 'a strecura îndoiala în mintea cuiva': # *în gînduri* (pc cineva) [43r|.

bănat (s.n.) = 'supărare', 'mînie' (88r|.

bănui (vb.) = (act)l. 'a se mînia', 'a o lua în nume dc râu' [56r); 2. 'aînvinovăţi' |75r).

bărbă|ic (s.f.) = 'sîrguinţâ', 'silinţă', 'hărnicie' [64v].

bălaie (s.f.) = (unilatc de măsură) 'distanţa la care poate ajunge lovitura unui proiectil' (6v).

bătâlău (s.n.) = 'bîtă', 'băţ de bătut' [3IOr|.

bdenie (s.f.) = (bis.) 'serviciu divin făcut în timpul nopţii (Lunca, Miercurea şi Vinerea din săptămîna a cincea a Postului Mare şi în toate serile din Săptămîna Patimilor)' [I4r].

becisnic = (adj.) 'om vrednic dc compătimire', 'neputincios' (50v];' ticălos', 'blcsicmat', 'păcătos', 'slab' [50v]: var. *becisnit [21 \v}.*

bejenie (s.f.) = 'frigă în masă'; (p.cxL) 'emigrare vremelnică cu gînd de întoarcere' [26v],

beldie (s.f.) = 'prăjină lungă şi subţire', 'par lung' [329r].

bclcaznă (s.f.) = 'rană': (p.ext.) 'semnul lăsat dc rană', 'cicatrice' [180v].

beli (vb.) = (tortură) 'ajupui' [6l r].

beseadnic (adj.) = derivat dc la *beseadă* 'convorbire', 'voroavă', 'vorbă', 'vorbitor', 'orator' [458r].

beteahnă (s.f.) = 'meteahnă' [220r|.

bezaconic (adj.) = 'nelegiuit' [453r].

bezbojnic (adj.) = 'ateu* [459v].

bezglasic (s.f.) = 'lipsă dc voce', 'muţenie', 'afonic' [213r].

bczsrebrănic (adj.) = 'care nu primeşte mită', "incoruptibil' |70v).

bctcjie(s.f.) = 'vătămare', 'rană' [55r).

bili (vb.) = 'aînălbi'[143r].

bilitoriu (s.m.) = 'spălător,- easă' [I43r).

bine (s.n.) = (fig.) 'Viaţa de Apoi': #/e *cel viitor* [56rJ.

bişug (s.n.) = 'belşug' [VIII].
- I.(s.n.) 'belşug*, 'noroc'; II. (locadv.) 'din belşug": *de* # [366v|.

bilic (s.f.) * •buruiană", ierburi' |403r].

hlagoborcț (s m 'dușman al Celui bun", luplâtor împotriva lui Dumnezeu" |63r)

hlagoccstie (s O - 'pietalc". 'evlavie" |94r)

blagocistiv (adj) - 'evlavios", "pios"; var *blagoctsttv* |3rf

(s.**r.**) - "mulțumită", "recunoștința' |82v].

Blagoiavlenie(s.f><< "Hoboiează". "Arătarea Domnului" [23îvJ.

blagonoscț (s.m.) - binefăcător' [326r|

blagonosnic(ym) - "purtător dc Dumnezeu" | V |

blagopncmnic (ndj) " 'binc-primilor' [297r|

blagoreccnic(sf) "icoric" |292v).

blagorojdcnic(sf) - "naștere (bună)', "dc neam (marc) |**U**.5r|

Wagoslov(sa) - binccuvinlăior' |6v|.

blagoslovenic (s f) ' "binccuvîniarc' |VII|

blagoslovi (vb) - "a binccuvînla" [VIII); 'a lua binecuvintarea' |42vJ.

blagoveastvui (vb.) ~- "a propovădui (l-vanghelia)', 'a bine vesti' |64r]; var. *blagoveasvui* I197r).

blagovidenie (s f.) - "vedenia lui Dumnezeu' [458v|.

blastealnic (s.m.) - '?' *priimindu-l cu cinste boiarii cei mare senatorii și blastealnicii* [414r].

blim. blamai (interi) - v. *a umbla,* 'haideți*, 'să mergem' *[\\\\;Uânu* (pcis.l.sg) [14 Ir],

blizni (vb) = "a înșela", "a amăgi", "a ispiti" [I77v].

blăznici (vb refl.) - derivat dc la *blainic* 'om bun', 'sfios', •modest", a sc sfii" [458r].

ic(sf.) » 'insclâciunc', 'amăgire', 'cursă' (241 v); var *bltniciune* (398r); var. *blazni* [404v].

blldnic(adj) - 'stricat", 'prostituat' [273r].

boaște (<u>sf.pl</u>) - 'testicule" |25v]; var. *boașe* [74r].

boboană(sf) - 'farmec', "dcscînlcc', 'vrajă' [163v].

boboU (s.f) = glosat *cojoce* [VII].

boboti (vb.) - (despre foc) 'a arde cu bobot, cu vllvfttâi' (130r).

bobouue(sf) = 'flacără marc' |130r).

tod/(im) - "zeu păgîn". 'idol' [7v].

bogoboreț (s.m.) - 'luptător împotriva lui Dumnezeu' [24r].

bogoslov (adj) = 'teolog', (ctim) 'de Dumnezeu cuvinlator' (28r|.

bogoslovie (s f.) - "teologic' (64v).

boiann(s.m) - 'boier", (p. exl.) "dregător" [21 r].

boierie (sf.) - 'rang'. "titlu dc noblețe', 'comandant' (*).

nk (s.m) - "luptilor". 'atlet", 'gladiator' [24 lr].

niță(sf) = loc dc lupta" |86r]. '

nnă(vf) - 'templu păgin' [94rl

li (s.n pi.) " glosai *costuri* |13r]; (tortură) 'țeapă sau țepușă, obiect ascuțit cu care se împunge sau sc înțeapă', var. *bolduri* (218r|

bofniță (vf) - "spital (pc ttngă o mănăstire)" [I3v].

boltă (s.f) - 'silă dc mari dimensiuni (probabil cu forma unei galerii)' [46v]

boltită (s.f.) " "odăiță mică (in fundul casei)" [46v].

borî (vb) = "a voma" [25v].

brîncă (s I.) ' (tortură) "mănușă dc fier": *H de Itier* |20r].

brobodcalnic (s.n.) = 'broboadă' |444r].

brodclnicilură (s.f.)= 'vorbă nesocotită' [4l2vj.

brudină (s.f.) = 'vad', 'trecătoare'; (p.cxt.) 'plata cc sc dă pentru trecutul apei cu brudina' [39lv].

brudiu (adj.) = 'lînăr'. 'fraged', 'copilăros', 'naiv' ISvJ.

brușlin (s.m.) = glosat *iaectrui.* 'chihlimbar' [40r].

bucală (s.**r.**) = glosat *frinturS [A7r].*

buiac (adj.) = "sălbatic', 'sirop', 'zburdalnic' [I].

buigui (vb.) = 'a aiura', 'a delira' [76v].

buiguirc (s.f.) = 'aiurare', 'rătăcire' [34v]

buiguit (adj.) = 'amețit', 'rălăcif [45v],

bulbuci (vb.) = 'a face bulbuci sau clăbuci' [4v].

bulciu(s.n.) ='bîlci'[164J.

bunătate (s.f.) = (la pl.) I. 'virtuți' [V]; 2. 'faplă bună' [54r]; 3. 'frumusețe', 'valoare* [46r].

burduhoșel (adj.) = 'pînlecos' [42r].

buș (s.n.) = 'lovitură puternică cu pumnul' [470v].

ca (prep.) = I.glosat *căci: U ceea* |3rJ; 2. 'dc' [58r].

calc (s.f) = (la sg.) 1. 'drum', 'călătorie' [12v]; 2. 'a găsi nimerit': *a fi cu # de tocmeala* [4lr].

calochcrin (s.m.) = 'lucrare (scrisă)' ? *...din calocherini a părintelui* [439r].

camai (adv.) = 'mai' [IV].

canon (s.n.) = (bis.) 'împreunare a mai multor peasne (nouă) compuse după un număr și o măsură determinată' [24r].

canonişi (vb.rcfl.) ='a canoni','a pedepsi'[96r].

canonică (s.f.) = 'călugăriță' [25rJ.

cap (s.n.) = 'conducător' [69v].

capăt (s.n.) = 'capitol' [32v].

capiclariu (s.m.) = 'executor, colector de impozite' [I4lr].

capiște (s.f.) = 'templu păgîn' [7v].

carte (s.**r.**) = 1.'Biblia": *sfinta U* [I3r] 2.*ordin în scris': # *împărătească* [58r]; 3.'testament': *ti cu limbă de moarte* [31 lr].

casnic (s.m.) = glosat *lăcuitoriu* [V].

catastih (s.n.) = 'registru', 'condică' [53v].

cauză (s.f.) = glosat *vină* [217r].

că (conj.) = 'deoarece', 'fiindcă' [137r].

căce (conj.) = 'pentru că' [2v].

cădere (s.f.) = 'a fi pc punctul de a aluneca, dc a cădea': *afide-ati-a* [41v].

cădi (vb.) - (bis.) 'a aduce jertfa de tămîie prin afumareacu cădelnița' [12r].

ciulinul (s.f.) -• 'cuviința', 'drept', 'privilegiu' [458r|.

căli (vb.) = 'a răci într-un mod brusc' (90vl.

călcliîia (vb.) = 'a strivi eu călcîiul'[47lv|.

călugăraş (s.m.) - (bis.) 'călugăr lînâr dc rang inferior', 'novice' |27v|.

cămară (s.f.) = 'cameră', 'odaie', 'iatac (în palatul domnesc)' |5v|.

cămin (s.n.) = glosat *cuptor de foc* |2v).

căpălîi (s.n.) - 'pernă' |9r].

câpcîn (s.m.) = 'om cu cap de cîinc' (79r].

cărtular (s.m.) = 'cărturar' [I24v].

câruntc|c (s.f.pl.) = (fig.) 'a fi bătrîn': *a avea înflorite U-le* I55r].

căsăloriu (s.m.) = 'om cu casă', 'căsătorit' [161 vj.

căscătură (s.f.) = 'crăpătură', 'deschizătură' [4lv].

căscâunl (adj.) = 'nătărău', 'nălâfle|', 'tont* [54r].

cătincluş (adv.) = 'care sc mişcă lent', 'prevăzător' [45v].

călră (prep.) = Tală dc'', 'în raport cu' [49v].

căuş (s.n.) = 'vas în formă dc cupă sau dc lingură mai marc' [266r].

= 1. 'a privi' [3r]; 'a privi timp îndelungat (pc cineva)': *H (cuiva) ceas mult* [52rJ; 2. 'a sc întreba', 'a se gîndi', 'a sc socoti* [42r]; var. *a căota* [41 v).

căulălură (s.f.) = 'privire', 'înfă|işarc' [181 v].

căzni (vb.) = 'a tortura' [8r].

câznat (adj.) = 'chinuit', (aici) 'urît', 'desfigurat' I46r].

= l.(pron.) 'în care' [54r]; ll.(adv.) 'cît', 'cum' [59r]; III.(conj.) 'ci' [8r].

ecatlău (s.n.) = (tortură) 'probabil un colac dc fier înfierbîntat care se punea împrejurul capului)' [16v]; (pl.) *celluituri* [85vJ.

ccapleni (s.m.pl.) = (tortură) 'piepteni'; 'instrument dotat cu dinți dc fier asemănător ghimpilor ciulinului' [2r].

ccrbicc (s.f.) = 'partea exterioară a gîlului', 'grumaz' I20v].

cerca (vb.) = (aci.) I. 'a încerca' [4r]; 2. 'a căuta' [9r]; 3. 'a cerc* [llr]; 4. 'a vizita pe cineva pentru a-i sla în ajutor (în probleme religioase)': *H cu învățătura* [56v]; (refl.) 'a încerca' [4r].

cercat (s.m.) = 'căutat', 'căutare' [48v].

cereala (vb.) = 'a vizita', 'a căuta' [27vJ.

cercălori (s.m.pl.) = 'cercetător', 'iscoadă' [48v].

cercâtură (s.f) = 'cercetare', 'urmărire', 'control' [48v].

cerceta (vb.) = v.a««fl<2)[44v].

cercetare (s.f.) = 'vizită* [43r].

ccrdăccl (s.n.) = dimin. dc la *cerdac* 'încăpere (mică, construită din lemn), uneori ieşind afară dinzid'[36lrl.

cerşu (vb.) = (forma dc p.s.l sg. n lui *a cere)* I. (aci.) 'a cerc' [19v]; 2. (refl.) 'a cerc permisiunea' |56v].

certa (vb.) = 1. 'a lua învă|ăturâ' (48r); 2. 'a lua la răspundere': *săfle certa fi cu capul* [7 lr].

certare (s.f.) = 'pedeapsă' [30v|.

cesală (s.f.) = '(csală', 'perie de fier pentru **cură Uil** caii' [36r).

ccsălui (vb.) = 'alcsâla'' [2l7v].

cescut (s.n.) = (dimin.) 'ceas' [12r|.

= 'membru al unei cete' |29r].

= (bis.) 'persoană din cler sau asimilată clericilor care are dezlegare să citească din Cărțile sfinte la anumite slujbe' [5lr|.

= (tortură) 'a pune pc capul cuiva instrumentul de tortură numit ceatlău' |28r].

chclcu (s.m.) = 'un fel dc pasăre de pradă' ; (pl.) *chelei* [80r].

chicos (adj.) = 'cu părul lung' [42r].

chihiteală (s.f.) = 'flacără', 'vîlvălaie' (472v],

chilă (s.f) **= 'hemic', 'vălămălură'** [74v].

chiliaş (s.m.) = 'cel care stă în chilie'', 'călugăr' [45v].

chinoviarh (s.m. = *starc(ul unei chinovii (mănăstire de călugări care trăiesc în comun)' [26v|.

chinui (vb.) = 'a pătimi', 'a suporta chinuri, torturi', 'a sc canoni' [42r],

= (la sg.) I. 'modalitate', 'fel', 'model', 'exemplu', 'pildă' [3r]; 2.' prevestire', 'viziune', 'arătare' [52v]; 3. 'semn', 'simbol* [17r]; 4. 'tip', 'fel' [18v]; 5. 'după', '(pe) măsura': *pe #-/* (42r); 6. 'cin', 'veşmint' **I42v];** (la pl.) 'fapte concrete' [27v].

= 'ladă care cuprinde lucruri sfinte' [87r].

chil (s**.m.)** = 'balenă' [23v].

chizăşic (s.f.) = (bis.) 'garantare' [53r].

chizeş (s.m.) = (bis.) 'persoană care garantează (la botez) dc **purtarea** legală a celui car primeşte la o taină religioasă', 'naş' [53r|.

(s.n.) = 'rinduială', 'ordine', tagmă' [3rJ.

cinic (s.f.) = (tortură) 'unealtă' [4vJ.

cinonaccalnic (s.m.) = 'conducător', 'călăuză', 'ghid' [34v].

cinslc (s.f.) = 1. 'rang', 'funcțiune', 'oficiu' (22v]; 2. 'laudă' [2r].

cinsteş (adj.) = 'arătos', 'mîndru', 'impunător' [46r].

ciocîrți (vb.) = 'a ciopîrți* [42lr].

cioclu (s.m.) = 'gropar', 'îngropător' [126v).

ciolan (s.n.) = (tortură) 'os de fier': *# de fler* [20v].

ciolăncl (s.m.) = (dini.) 'os mie' [95r].

cimotci (s.pl.) = 'rude': *iară unul din cimotei fi priiatini* [366v].

cislă (s.f.) = 'număr', 'rînd':/ă-a # [41 v).

cisluit (adj.) = 'repartizat', ''încredințată ': ^ *cisluită fi învățată de igumenie* [244r].

citenic (s.f.) = (bis.) 'rugăciune', 'slujbă citită'' [64v].

ciucă (s.f.) = (aici) 'pricină' [362v|.

ciucoarc (s.f.) = 'cicoare' [314v].

ciudesă (s.f.) = (formă învechită a subst. *ciudă)* 'minune' [8v].

ciudi(vbrer)) -"a se mira" [21r|
ie(sf)" denvol dc lu subsl *ctudi.* Tăcere dc ninunc' |446v)
ic(* f) ' "minune", 'miracol' |18r)
ciudotvorct (s-m) - Tacilor dc minuni" |66v]
ciuhos(adj) ' "ciufulii" |80v|
eiulină(sn - "ciulin" |1 I3v|
i.ulirx* (adj) - "colturi»". "ascuțit", "tlios" [33rJ
ctapiiu(adj) - glosai A |252r)
ai (adv) - cumva", "doar" |11v]; "cine știe 7 'oare ?" |126r]. tn propo7J|iile negative sc exprimi o temere sau o dorin|i ca cem si nu se Intlmplc |32v)
-"umir"|14r)
- a conduce", a dirija" |57v]
- "edificiu", "clădire", "modalitate de construcție' [46v|
'« vorbi dc riu". aplri"I4r).
- 'calomniator' |28v)
- 'proeminentă (a unui lemn) In formă de ciriig (dc reguli rămășiță sau spin la tulpina unei crengi rupte)' [63v],
- (torturi) 'calitate a unui instrument de a prezenta proeminente ascuțite' [25v].
-/W«|43r|
- v eclesi&rh. 'îngrijitor, administrator ai bisericii' [87\]
-clerTI8r|
"vraf.'claie" |130v|
- 'instrument cu coarde' [I97r]; var. rJwir|l97v]
- 'irisuri ușoară' (5l vj.
lul(sm) - comandant'(26r)
m) -'conic'.'voievod'|25Ir]
m) - 'conducător (guvernator) al unei cetiți', 'hatman' (40v|.
t.f) ' 'adunare populari (care trata afacerile publice tn vechea Romă)' |9r).
vb) - "a ucide*, a pune capăt", "a face si piaii tot'. '• extermina', 'a prăpădi', 'a nimici', 'a ruina', stlrpi' [3v],
tn) • (bu) 'imn bisericesc In care, Intr-o formi concisă, sc cuprind preamăririle unui sfint on însemnătatea dogmatici și morali a sărbătorii ce se celebre*!* •fVH|
- 'rflrsif [2V5r)
Uf) - v contmcnii "reiinere de la pitari, cumpătare" (l37rl ^
(m) " (la turci) 'jenft, sacrificiu, ofrandă rcuțioasi eonstSnd dintr-un animal întreg, fript șt împărțit participanților" |26lv|
- coif |8vl
-' a Ineonma' |483v|
- **ftoial *iMaye*** [V]
- | k M *boU.* |l3r|. obi« ascuțit cu

coșar* (s.f) = 'coș din nuiele' [76vl.
coșni(ă (s.f.) = "coș mic dc nuiele' |3v],
col(sm) - 'unitate dc măsură echivalentă cu 0.650 m (în principiu dislanfa dc la colul mîinii drepte trecînd peste virful degetelor pînă la. încheietura mîinii)' (pl.)|37vj.
- 'locuință primitivă (într-o peșteră sau grotă) dc oameni care trăiesc în sălbăticie' [326v|.
crăvi (vb.refl.) = 'a sc întări', 'a sc hrăni' [27lr].
cristelniță (s.f.) = 'vas in care sc cufundă copilul la bolcz' |52v].
Di(vb.) = (refl.) 'a sc zgîrio', 'a se tatua' [28v]; (act.) (lortură) 'a face lăicturi (cu cuțitul) pc corp' [29r].
croialc (<u>sf.pl</u>) - (tortură) 'lovitură' [6l v].
crudclitatea (s.f.) = derivat dc la *crud,* 'cruzime' [247v].
crutat (adj.) = (aici) 'păstrat pentru' [80v].
cuceri (vb. refl.) = 'a se smeri', 'a sc pleca', 'a sc închina'; 'a se ruga umilindu-sc' [195v].
cucon (s.m.) = 'copil, băiat pînă la 12-14 ani' [3v],
cuconic (s.f.) = 'copilărie' [8v].
cugetare! (adj.) = 'cugetător', 'gînditor' [16v].
cugclăiliură (s.f.) = 'enigmă' 7 [181r].
cugetîndurc (s.f.) = derivat dc la *cuget* [428r].
cujcaică (s.f.) = Turcă de tors* [39lv].
cui (s.m.) = 'soldat', 'oaslc' [457v].
culcase (s.f.) = 'culeși', 'amestecătură' [25v].
= 'care' [53r]; 'cum că', 'că' [139v].
(vb.) = glosat *uniceaseff,* 'a se uni' [63v].
cumpănă (s.f.) = 1. (constr.) 'fir de plumb cu care sc verifică verticalitatea edificiului' [49r]; 2. 'pericol': *# de moarte* [29v].
cumpăni (loc.vb.refl.) = 'a plăti cu capul': *i să cumpănească cu capul* [29v].
cunoaște (vb.) = (act.) I. 'a observa', 'a remarca', 'a afla" [3v]; 2. 'a în|elcge' [4v]; 3. 'a recunoaște' [27r]; (refl.) *a sc ști', 'a se anticipa' [25r].
cunoștință (s.f.) = (fig.) 'cunoaștere': *a aduce* (pe cineva) *la lumina # lui lui Dumnezeu* [24r].
curatoric (s.f.) = 'o putere dată cuiva spre ocîrmuirea averii celor care, nu pentru nevrîsnicie, ci din altă oarecare pricină, nu-și pot ocîrmui lucrurile"; (pl.) *curatorile* [203v].
cură|iic(s.f.) = 'curățenie (puritate)' [I2v].
curatoriu (s.m.) = v. cure P/j; (fig.) 'înainte mergător': *înainte #* [VII]; 'epitrop al bisericii', 'călăuzitor' [25r].
re(vb.) - v. a cura 'a fugi', 'a alerga' [53r]; *cursi(* pcrf.s.III sg.) [53r].
(s.f.pl.) - (despre ape) 'a veni năvalnic': *a curge cu mari M* [46r].

' *Dicționarul limbii române,* tomul 1, partea II, C, Tipografia ziarului -Universul". București, 1940, p.1013.

cursoare (s1.) "scursoarc'. "boală purulentă' |3rț.
curteni (vl>.) - I.(rcll.) 'a sc converti': *ti la Domnul llrislos* |44v); 2. (act.) 'a recomanda', 'a susține pc cineva', 'a sprijini' \5r\.
cusla (vb.) =-'alrăi" [4Ivi.
cuslodic (s.f.) = 'pază, strajă, gardă la mormîntul lui Hristos* I67v).
- 'veste' |32v|.

= (act.) I. 'a cădea': *ti in jos cu capul* [43r|; 2. 'a primi': *II moarte* [50v]; (ren.) I. 'a sc deda' [60r|; 2. 'a dispărea': // *în taluri* [9r]; 3. 'a Tace' [76vl.
dajdâ (s.f.) = 'tribul', 'bir' [65v].
daori (nuin.adv.) = 'dc două ori' [3v].
dar (s.n.) = 'har' |V); (pl.) *darure* [438r].
dai (s.n.) = 'holărîrc' |85v].
dălgolîrpcnic (s.f.) = 'lungă răbdare' |350r].
dâlog (s.n.) = 'dîrlog'[H8r].
dănăoară (adv.) = 'cîndva', 'odinioară' [3r]; o dată: *nice II* [3v].
daraban (s.m.) = 'dorobanț'
dărîma (vb.) = 'abate', 'aschilodi' [3Ir].
dăscălie (s.f.) = 'învățătură' [6v].
dc (prep.) = I. 'decît' [6r]; 2. 'dc la' [1lvj; 3. 'despre' [4lrJ; 4. 'dc către': *H la* [43r]; 5. 'din', 'dintre' I45v]; 6. 'pc': *ti potrivă* [5lv]; 7. 'după': *il prc* [48r]; 8. marcă dc genitiv [5r].
Dcaanic (s.f.) = *Faptele Apostolilor* (text biblic) [33v]
decindc (adv.) = glosat: *ceea parte;* 'cealaltă parte' [8r].
dediu (vb.) = pcrf.s.Isg.<jrfa[83r].
dcinte (adv.) = 'de dinainte' [29v].
dencaurca (adv.) = 'adineauri', 'mai înainte' [54r].
deprinde (vb.) = 'aîn|clcgc' [12r).
deprins (adj.) = 'inilial' (50r).
deregător (s.m.) = 'orice fel dc funcționar sau slujitor' [48r].
derepta (vb.) = 'a îndrcpla', 'a îndruma', 'a călăuzi' [64vl.
dereptariu (s.n.) = derivat dc la *a derepta,* 'îndrumător', 'călăuzilor" flOOv].
dereptate (s.f.) = 'adevăr', (aici) 'credință creştină' [52v].
derştine (s.pl.) = 'cămaşă dc pînză grosolană purtată în semn dc doliu sau dc ispăşire' [408r].
descăleca (vb.) = 'a întemeia', 'a conslrui' [7r].
desfira (vb.) = (aici) 'a chinui': *ti cu multe cazne* [434r].
despăr|i (vb.rcfl.) = 'a se depărta' (12v].
despărțire (s.f.) = 'moarte' |27r); var. *despârfire* [32rJ.
desplînta (vb.) = (tortură) 'a desprinde talpa piciorului' [4vj.
= 'a lipsi dc' [23r],
despuitoriu (s.n.) = 'slăpîn' ț5v|.
dcslrămal (adj.) - "dezmembrat', 'rupf. 'di/.locaf (6lv).
dcstupâlură (s.r.) = 'deschidere' f68r].
descheiat (adj.) = 'deschis' [41 vJ.
descinge (vb.) = 'a desface" [9r|.
dctunct(s.n) = 'tunet' [41 v].
dcvcstcvnicie (s.r.) = 'virginitate", 'reciorie' |l23v).
devri (vb.) = (rormă greşită? a vb. *a dvori* "a curta'); *... începură a-l devri pre egumenul cu giurămînt* [59r].
dczbale (vb.) = 'a scoale', 'a desprinde (prin batere)': *de pre cruce dezbătut* [486v|.
dczholba (vb.) = 'a-şi reveni' (200rJ.
dezlegat (s.n.) = 'ncrcspcclarca jurămînlului': *H-l juruinfei* [49v|.
dczmicrdăciunc (s.f.) = 'dezmierdare' [52r|.
dezveaşte (vb.rcfl.) = 'a sc dezbrăca' [54r|.
diadoh (s. - 'urmaş', 'succesor', 'discipol' [290r|.
dibâ (s.f) = 'butuc, aparat dc ținut un vinovat, prins dc gît, de mîini ori dc picioare '[I36v].
didascal (s.m.) = 'dascăl' [5v].
dihanie (s.f) - 'lume' [24r].
dimbe (adj.) = 'din ambele părți', 'de-o parte şi de cealaltă': *tipăr(i\A5v*
= 'cei care scriau într-un alfabet întrebuințat dc popor în Kgiptul antic' **[9vj.**
dipli (vb.) = (tortură) 'a găuri', 'a zgîria' [37v].
direge (vb.) - 'a servi'; (forma de part. trecut) *dires: ti cu palmrul* [48r/6]; var. *derege* [48rJ; (aici) 'a umplea' [24v].
= 'a sc minuna': *nu ti* [75r]; var. *a divă* [362r].
= v. *bulboană,* 'loc adine în rîu (lac) primejdios' [79v].
= (fam.) 'flăcău', 'tînăr înalt': *iară pre sv i nto un orecare crudalec şi fă-ă omenie dirlău...* [450r].
dodei (vb.rcfl) = 'a sc supăra', 'a se necăji' [74v].
dodcială (s.f.) = 'supărare', 'necaz' [52v].
dogmatc (s.f.pl.) = 'dogmă' [24r].
domoli (vb.) = 'a linişti' [28v].
dosadă (s**.r.)** = 'chin', 'suferință' [20v].
dosădi (vb.) = 'a ocărî', 'a insulta', 'a ofensa' [205r|.
dostoi (vb.refl.) = 'a se cuveni', 'a sc cădea' [3r].
dovedi (vb.) - 'a birui' [22v].
drac (s.m.) = 'idol' [57v].
drăgâlui (vb.) = 'a mîngîia' |235rj\
drâmăli (vb.) = 'a cîntări (cu prea mare atenție)' [28vJ.
drăpăna (vb.) = glosat *a struji;* (tortură) "a rade", 'a dărăci' [8rJ.
drăpănat (adj.) = (tortura) glosat *slrujit* [8rJ.
drept (prep.) = 'în dreptul' [75rJ.
drilicluri(s.f.pl) = (probabil) 'joc de noroc': *la drilieturi imvafă* [398r].
= 'ceată', 'companie'. 'însoțitor', 'tovarăş' [84rJ.
= 'luntre mare' [6v|.

- plecare, (miildit: > moartea" |63v).
hilarii. I»i acoperit dc buruiene miri' |JV4v|
dualllalc (U-rnicii crvnl dc DoscClci duna *iroi/f)* 11' I * 1
- plăcere |îr|
- domestic |<lo\|
• •evlavie". crcdni|â" |52v|
derivai dc Iu *dur.* aspru", crud", 'neomenos |256vJ.
- p s l sg *aduce* |4lr)
" "consul" |l2v)
- dvcrâ". usâ dc la timpla bisericii" |4l5v|.
- slujiior In curtea domnească' |495v].
"serviciu la curtea domneasca, 'omagiu" |16v|
- I. (bis) a sluji, "a servi", "a îngriji' |37v|. 3 "o sc ruga", 'a da (a plăti) o slujbă" |74v];xar </vor, [5lr|.
- "aseni", "nsluji", "aîngriji" [II].
- "slujitor" |1îîr|
- (aici) "a clnta' *de-i dziceam în ISuti* [48r|
- (s.m.) |62v): (f.) "zeitate păgînâ' |!8r]
- v. *dzln* [30r|

- (bis) surciul unei mânisiiri' |10v|; var .qpim*i|39v).
' (bis.) 'a 11 pus stare), superior de mănăstire' [57v|
- "echidnă". 'viperă', 'monstru fabulos jumătate femeie, jumătate şarpe' |79r].
- "elogiu", "laudă", 'discurs' [31 Ir]; var. mroaiii|l74r|.
- "iconi|ă de smnl| pc cerc o poartă la piept arhiereii şi unii arhimandri|i' [Il7r|
- 'guvernatorul unei provincii' |3v].
- 'provincie aflată In subordinea unui eparh". 'dieccTă' |IOv]
- glosat *certare* [67r], 'cercetare a fmprejuririlor'
- "erezie". "credinU falsă' [8v],
- 'cel care |inca locul împăratului din Orient In Italia'; "locotenentul patriarhului din Consuniinopol'; (pl.) *rxarpi* |490r)

- (ren.) t. a deverf «*. . . . Uuiintet lui Dumnezeu* | lv|; 2 'a avea loc', 'a s. inllmpla' |îlv]. 3 a sc preface' [42v] 4 i avea loc" |5lr|; (act) "a interoga": • *Intrebart* |3Sv]

" I. 'şliin|ă'. 'învăţătură' |30r|; 2. •pulcre. 'ac|iunc I40v|.
•faclă |293v|; 'făclie' [94vl.
= Tainic", 'măre|' I80v]; 'arătos", •chipeş", 'bine făcui" (97rJ.
= Tclon*. 'vcşmînl preoţesc fără mîneci, deschis numai la gîl, pc care îl îmbracă preotul peste celelalte veşminte, cînd face slujba" [206r].
= (sg.) I.'alcătuire', 'facere', 'întocmire' |28vJ; (pl) 'farmece', 'vrăjilorii*: *făpturi* |36r].

famiăca (s.f.) - 'farmece', 'vrăjitorii' [3Ir].
fãgadă (s.f.) = 'promisiune', 'făgăduialâ' [40rJ.
fărmăcâciunc (s.r.) = 'farmec', 'vrăjitorie' [96r].
lârmăcâtoriu (s. i.) = "magician", 'vrăjitor' [29r].
fă|ări (vb.) = 'a |inca scama dc pozilia socială, dc trecerea sau dc rangul unei persoane şi (prin urmare) a părtini (la judecată) pc cineva în dauna altuia' [464r].
fereastră (s.f.) = 'foişor': *H de soare* [46v].
feredeu (s.n.) = 'baie', 'local dc baie' [7v].
feri (vb.) = 'a asculta' [63v].
ferinţă (s.f.) = Tcreală' [III].
fcricin|ă (s.f.) ='fericire' [52r].
fiecum (adv.) = 'oricum', 'într-un Tel sau altul' [9r].
fierbinte (loc.adi.) ='cu mult zel': *cu H* [5lv].
fir (s.n.) = 'motiv', (loc.vb.) 'a-şi pierde firul', 'a uita motivele cc trebuiau aduse', 'a sc deconcerta': *H-ului uitindu-să[254v].*
fire (s.f.) = 'organism' [56r].
flintă (s.f.) = glosat *aveare* [75v].
fimînă (s.f.) = 'izvor' [55r].
firşit (adj.) = 'sfirşit', 'epuizai' [54r].
fluiuratcc (adj.) = 'fluşluratcc' [146v].
foi (s.n.) = 'unealtă de fierărie pentru suflat în foc. făcută din piele prinsă între două table dc lemn' [25r]; dim. *folcel* [142r]; (tortură) 'a-i beli pielea (cuiva)', 'a jupui (pe cineva)': *beliră foaie pre sv t* lS7r].
foame (s.m.) = 'foamete' [23r].
focariu (s.n.) - 'foc mare', 'rug' [62v].
foi (s.m.pl.) = 'unealtă de fierărie pentru suflat în foc, făcută din piele prinsă între două table din lemn' (25vj.
fblosî (vb.) = 'a ajuta* [28v].
rolosîn|ă (s.f.) = 'ajutor' [40v].
folositoriu (s.m.) = 'sprijinitor' [VI].
Folositoare (s.f) = 'protectoare', 'ajutătoare'; 'Fecioara Măria* [40r].
formă (s.r.) = (loc.adv.) 'asemenea': *într-o împreună H* [VII].
fră|îme (s.r.) = 'comunitate de călugări' [45v].
frunecaoa (s.r.) = 'frunte' [249v].
Tura (vb.rcfl.) = 'a se furişa' [44r].
fuşujş(s.n.) — 'soldat înarmat cu fuste care pînă în secolul al XIX-lca făcea parte din garda personală a domnului' [40r].
= 'suliţă', 'lance* [H7r].

= 'animal sălbatic'. Tiară', 'jivină' |!38rl.

gaura (s.f.) 'scobitură în munte', 'peşteră' [8r).

găoace (s.f.) = 'coajă dc oif [lv].

gali (vb.) = 'n pregăti' [I4v|; 'a termina', 'a sfîrşi', 'n isprăvi' [59r].

gătin (s.n.) = 'lanț': *cum le dzîc la noi lefturi* [423v].

gâun (s.n.) = 'partea scorburoasă, goală sau seacă a unui obiect' [382r].

găvan (s.n.) = 'disc', 'taler' [270r|.

gavanos (adj.) = 'scobit', 'adîncif [42r].

găvoazdc(s.f.pl-) = 'piroane' [I8v|.

găvo/.di (vb.) = 'a bate în cuie', 'a pironi' (34v).

gcalovanic (s.f.) = 'prohod' [3v].

ghcnicon (s.m.) = 'general' [25r].

ghcntil (s.m.) = 'gentilom': *la şcoala gheniililor* [50r].

gheoci (s.m.pl.) - 'cochiliile albe ale unor melci dc marc' [3v].

ghibos (adj.) = 'ghebos' [265v]; 'ghibuit' [334r].

ghizdav (adj.) = 'frumos', 'mărci', 'elegant' [46v].

ghizdea (s.f.) = 'ghizd', 'colac dc fintînă, format (dc obicei) din patru rînduri dc bîmc scurte ale căror capete sc îmbină, alcătuind perepi fîntînii dc la gură in sus' [129r].

giocuri (s.n.pl.) = 'dansuri', 'petreceri' [5lr].

giudei (s.n.) = 1.'judecată', 'hotărirc judecătorească' [5r]; 2. 'Judecata dc Apoi': *in/ricalul #* [52r] 3. 'judecător' [56rJ; 'mai-marcle locului' [23v],

giug (s.n.) = 'jug' |48v].

giunc (s.m.) = 'june', 'tînăr' [28r].

giungherc (s.f.) = 'sacrificiu', 'jertfă' [74r].

giura (vb.) = 'a ruga cu stăruință', 'a conjura' [8Ir].

giurui (vb.) = 'a promite' [68r].

giuruilă (s.f.) = 'promisiune' [68r].

gîlccavă (s.f.) = 'ceartă', 'dispută' [65r].

gînganic (s.f.) = 'denumire generică a lîrîtoarclor, a vic|uitoarclor terestre' [46v].

gîrbaci (s.n.) = 'biciuşca, cravaşa, mai ales scurtă şi groasă' [4rJ.

gîrbi (vb.) = 'a năpădi, a năvăli asupra cuiva' [60v].

gîrjob (adj.) = 'încovoiat', 'strîmb' [220r].

gîrliciu (s.n.) = 'intrare sub pămînt': *vădzu gîrlici adînc ca un puf [22U\.*

= 1. 'cu voce tare': *cu (în) V (-ul) mare* [10r]; 2. 'cuvînt, vorbă dc duh' [55v].

glaviznâ (s.f.) = 'început dc texte' [121rJ.

glăsi (vb.refl.) = 'a sc tîngui', 'a sc plinge', 'a sc boci (cu glas ture)' [154r].

gligan (s.m.) = 'mistral', 'porc sălbatic' [38vJ.

globă (s.f.) = (fig.) 'pedeapsă' [256v].

glodişlc (s.f.) = 'noroi' [59v].

gonnă (s.f.) = 'prigonire', 'pcrsccu|ic' [5vJ.

golit (adj.) = 'dezbrăcat' [61v].

gonaciu (s.m.) = 'persecutor', 'prigonitor' [15v].

goni (loc.vb.) = 'a pescui': W *peşte* [32v].

= 'prigonire', 'persecuție' I4v]: var. *gonenie* (409v).

gomi|ă (s.f.) = 'cerdac' [446v].

goz (s.n.) - 'murdărie', 'mizerie" [318r).

grai (s.n.) = 1. 'cuvînt' [32v[; 2. voce' |47r]; 3. 'rostire', 'spusă' [59r|

greime (adj.) = 'greu' ? |59r].

greutate (s.f.) = 'suferință', 'dificultate' [40r].

griji (vb.) = 'a face pregătiri pentru ceva', 'a avea intenția' [3v].

grijii (adj.) = Terii' [96r].

grobnic (s.n.) = 'pînză dc înfăşurat corpul unui mort", 'giulgiu', 'linţoliu' [303v].

= (tortură) 'butuc gros de fixat la picioarele criminalilor' [6r].

grozăvi (vb.rcfl.) = 'a sc Tace urii', 'a se sluți' [5lv].

grozliv (adj.) = 'urît', 'îngrozitor' [46r].

grumb (adj.) = 'aspru', 'ordinar', 'dur', 'nccioplit' [129r].

gubav (adj.) = (aici) 'lcpros', 'bubos' [46r].

gubăvic (s.f.) = 'lepră" [456r].

gurguia (vb.rcfl.) = 'a sc înălța"; (fig.) 'a se mîndri', 'a se făli' [193r].

= 'silă', Tonă' [245r].

II

hailcşc (adj.) = (despre om) 'care arc picioare slrîmbc'; 'strîmb', 'încovoiat' [316r].

hartullarios (s.m = 'uricar', 'scriitor de urice". 'diac', 'logofăt' [I1v]; var. *hartularie* [I2r].

har| (sn) ='luptă' [468v].

hatman (s.m = I. 'arhanghel', 'căpitan al oştilor divine' [1v|; 2. 'comandant (suprem) al unei puteri armate' [44r].

hăbuc (s.n.) = 'a rupe în bucă|i': *a rupe #* [421v].

hâcui (vb.) = 'a tăia în bucă|i mărunt' [2r].

hălădui (vb.) = I. 'a fugi (dc cineva sau ceva)', 'a ajunge undeva prin fugă", *a sc refugia undeva' [2Sr]; 2. 'a pleca repede dintr-un loc' |28v]; 3. 'a scăpa (cu viață de o primejdie)', 'ase mîntui' |96r].

hălăsiui (vb.) = v. *hălădui* [202r].

hăraciu (s.m.) = "tribut' [453r]; (pl.) *hăraci* [4l3v].

hărăci (vb.) = derivat de la *harac* 'unealtă dc tras linii spre a scrie drept"; (p.ext.) "liniile sau spațiul între liniile unei hîrtii liniate' [464v].

hărjeală (s.f.) = 'lăbli|ă de joc': *la U-e* î/nva/tf(398r].

hârțulii (s.pl.) = protest' [227r].

hăsnui (vb.) = 'a folosi*, (aici) 'a provoca", 'a declanşa' [453r].

hatmani (vb.) = 'a conduce' [2r].

heratic (adj.) = 'sălbatic', 'crud' [63v].

herb (s.n.) = 'stemă' [1l].

[illegible] (s.f.)	= glosat [illegible] [1r].
[illegible] (s.f.)	= 'cutremur' [29r].
[illegible] (s.f.)	= 'căldură foarte mare' [56v].
[illegible] (s.f.)	= 'fură' [48r]. (pl.) [illegible] [2r].
[illegible] (s.n.pl.)	= 1. (sorturi) '[illegible] (sau vîrf) de armă' [2r]. 2. 'lungori' [5v].
[illegible] (s.f.)	= 'faclă vargată'. și văzând pre [illegible] [illegible] de frumusață [480v].
[illegible] (s.f.)	= 'nobil'. de-a [illegible] [15v].
[illegible] (vb.)	= 'a ferlstrui' [8r].
[illegible] (s.n.)	= 'ferlstruire' [8r]. var. ferestru [67v].
[illegible] (adj.)	= glosat în text [V]. 'firesc'.
[illegible] (vb.)	= 'a consacra', 'a face preot' [3r].
[illegible] (s.f.)	= 'consacrare' [42r].
[illegible] (s.n.)	= 'bordei' [102r].
[illegible] (s.m.)	= 'erou', 'viteaz' [IX].
[illegible] (s.n.)	= 1. 'scoică' [4r]. 2. 'ciob' [95r].
[illegible] (s.f.)	= 'cârpă', 'zdreanță' [253r].
[illegible] (s.f.)	= 'vicleșug' [164v].
[illegible] (vb.)	= 'a înșela' [27r].
[illegible] (s.f.)	= 'vină', 'viclenie', 'formă' [3v].
[illegible] (s.f.)	= 'zgomot', 'gâlceavă' [29v].
[illegible] (vb.)	= 'a face gâlceavă' [411r].
[illegible] (s.f.)	= 'mulțime', 'lume', 'adunare' [3v].
[illegible] (s.n.)	= 'ceată' [10r].
[illegible] (s.m.)	= 'comandant peste o sută de oameni' [498v].
[illegible] (adj.)	= glosat necurată [300r].
[illegible] (s.n.pl.)	= 'plan', 'regiuni' [54v].
[illegible] (s.f.)	= 'hulă', 'blasfemie' [18r].
[illegible] (s.m.)	= derivat de la a hulă: 'blasfemiator' [198r].

I

[illegible] (s.f.)	= 'jupuit (de cal)' [422v].
[illegible] (s.n.)	= 'venin', 'otravă'. # [illegible] [28v].
[illegible] (subst.)	= glosat [illegible] [40r].
[illegible] (adj.)	= 'versuri în picior iambic (formate dintr-o silabă accentuată și una neaccentuată)' [illegible] [60v].
[illegible] (interj.)	= 'iată', 'iacă', 'iată' [3r].
[illegible] (adv.)	= 'la fel', 'de asemenea' [50r].
[illegible] (adv.)	= '[illegible]' [7r].
[illegible]	= 'arătare', '[illegible]' [15r].
[illegible] (s.m.)	= '[illegible]', '[illegible]' [52v].
[illegible] (s.f.)	= '[illegible]' [31v].
[illegible] (s.m.)	= '[illegible]' [40v].
[illegible] (s.f.)	= 1. 'chip' [V]. 2. 'portret': # [illegible] [78r].
[illegible] (adj.)	= 'iconoclast', 'luptător împotriva icoanelor' [1v].
[illegible] (s.f.)	= 'lupta împotriva icoanelor' [476v].
[illegible] (s.m.)	= 'iconoclast' [240r].
[illegible] (s.m.)	= '[illegible]' [2r].
[illegible] (adj.)	= '[illegible]' [8r].

' pentru idololatrie, idololatrisi, idololatrește, idolatrul, idololatrești = v. idol

idololatru (	
idololatrie (s.m.)	= 'idolatru' [97
idolniță (s.f.)	= 'templu de idoli' (60v).
idolosluji[tor] (s.m.)	= 'idolatru' (15vL
idolosluj[ic]esc (s.m.)	= 'idolatru'134*1.
idropică (s.f.)	= 'hidropizie pica'(217,1.
ieftinătate (s.f.)	= 'ieftinare'. mi
ierbi (vb.)	= a ieși în natură' [70vL
ierta (vb.)	= (rea) «Ș» ha rimas bun', 'a pirisi' [IvJ; (act) 1. 'a permite', 'a ttsa' [14v]; 2. 'a diboa (pe cineva) din robie' [53v] - (act) L(fig.) 'a muri': * *cirt Dwmnezem* (43v); 2. 'a se răsptndi' [5Ir]; (refl.) "a pierde contactul cu realitatea': i
ighemon (s.m.)	'. 'e [4vL ⇐ 'egumenie', 'funcția de egumen',
il«l(SJL)	= 'ilin', 'nicovala' [34vJ.
ihsM(adj.)	- Dustru' I243v].
ima(vb.)	= *a murdari' (I96v).
indc(prcp.)	= 'de'[32vl.
	= (bis.) perioadă de 532 de ani cu I septembrie 55081 Hr.)';
	[Ir].
moc(SJiL)	= 'cili f (454rJ.
i svoi (vb.)	
i emenic (s-m.)	= om de ah neam' [I
i patic (SJIL)	= 'coosul' [I |vj.
i (S.C)	= 'consulat' [94v].
Ipcrvertcu (s-p.)	= 'o hmă In primivai S'[4«v].
i (sa.)	= 'hipodrom' (3V°L
i (SJL)	fie'P«rJ.
O-(SJL)	= v. ni irtd 'curetoșă subțire cu care cos ciobanii cojoacele'; (pL) *iruri* J345r].
i	= eretic'(76vJ.
i	= 'cn meșteșng', 'artistic' [48v].
i »e(s.C)	= 'ispha', "Tentație' [TV].
i (vb.)	= I. (act) 'a încerca' p4rj: 2. (refl.) *a se mcerca", 'a lenta' [30rl
i a.)	= (aici) (fig.) 'diavol' (61 vj.
i (sm.)	= 'dnbovnic' [4rJ.
i (s.C)	= 'tiarturisire' [42vJ.
ispovedui (vb.)	= 'a spovedi', 'a mărturisi' [11r].
ispravă	= I. (loc.adv.) 'întreg', 'de tot': *de #* [32r]; II. (adj.) 'serios', 'harnic' [71v].
«jaq(«dj)	= 'priceput', 'înțelept' [41r].
iscusință (s.f.)	= 'măiestrie', 'dibăcie', 'pricepere' [48v].
istăplenie (s.f.)	= 'extaz', 'ieșire din fire' [68v].
isțov (s.n.)	= 'sfîrșit', 'moarte' [21r].
isțealenie (s.f.)	= 'vindecare', 'însănătoșire' [13v].
isțeli (vb.)	= 'a vindeca', 'a însănătoși' [3r].
isțelitor (s.m.)	= 'vindecător' [34r].

iuţaJi (s.f.) = 'liric la miros', 'usturime la gust': i AnuAn (4vL
ivi (vb.refl.) = 'a merge', 'a se infilrşa' (44vJ.
izbăvi (vb.) = l.(acL) 'a mînlui'. 'a elibera' [20r|; 2. (refl.) a scăpa', a sc salva' l96rL
izbăvință (s.t) = 'raîntuire', 'izbăvire* (73v).
izbtndi (vb.refl.) = ''a se inrplini'. 'a se îndeplini' |23vL
izgnanie (s.f.) «= 'exil', 'surghiun', 'izgonire' (23r).
iznoavă (kaxadv.) = -din nou'. ''încă o dată*: *de* * [2v].
izumit (adj.) = 'zăpăcit'', 'uluit', 'ieşit din minţi' I80vj.
izvnjenîe (s.C) « 'caterisire', 'a inierzice (un preot)* I323v).
izvod (s-n.) = 'document', 'text', 'listă* [53v).
izvodi (vb.) = 'a compune', 'a scrie', 'a alcătui'; (spcciaL) 'a compila' [78r].

M*II46rl.
îmbe (num.) = 'ambii', 'ambele* {1 lv].
imbia (vb.)
f54v].
= 1. *a prad
meşerşugul doftorieleJor [60r]. 2. 'a
= 'umblete', 'fapte', 'călătorii' [47v].
dj.) = derivat de la *bun;* ''plin de fapte bune', 'virtuos' [14vJ.
'zburind cu sufletul' [65r].
impiedecâtor (sjn.) = (aici) (fig.) 'diavolul' (53r).
= 'varietate de culori', 'omamenr*, 'zugrăveală' (46vJ.
= (refl.) 1. 'a se auzi': *9 Scriptura* [Ir]; 2. 'a împlini': *9 mărturiia* [2v]; 3. 'a se împlini': *9 anul* [2vJ; (ad.) 1. 'a face', 'a mfiptui'[32v];2.'aimita' [75v].
implere (s.f.) ='faptă'[32v].
impomcit (adj.)
(150r].
impresura (vb.) = 'a îngropa' [68r].
impreuna (vb.) = (act) 'a căsători' [44r].
impunoiat (adj.) = 'plin de puroi* [74vJ.
impunturâ (s.f.)
invălui (vb.refl.) = I. (despre mare, valuri) 'a se tulbura', 'a tace valuri (mari)'- '' se rostogoli (ca valurile)' [31], 2. 'a se încolăci (printre)' [4lvJ.
= derivat de la a *tmeMui* [I2*vj.
- (ad.) I. 'a nonmd', 'a ordona' (4vJ; 2. 'a propovădui', 'a învăţa' [SvJ; 3. *a
*a convinge' [5vJ; 5. 'a da la
9 [51rJ;6; a deprinde', *
[5Ir]; (refl.) I. 'a na aminte* [4&J; *2.* *a hra seama' [54v]; var. *a mila* [95vJ.

«ian,., = i niiiaf */4* Ir]; 2. converti' |43vfc 3. ''iscusn''. pricep»»- |70vj.
(s-f.) = (sg.) I. poranci'' I66v); *2.* ciedaat*- |60v]; (pL) *cwtofmfi* |64rL
(vbjefl.) = 'a se îmbrăca' [116vi
învoiePşa (vb.refl.) = -a se înveseli' 159vl
inalt (adj.) = 'profund', ''valoros' |41rL
inbaigui (vb.) = (aici) 'a vorbi', 'a povesti' (88vL
încai (conj.) = măcar'', ed putin' [6,1
încălţăminte (s.f.) = 'încălţăminte'; (pl) •*ncMph^m* [62rL
încălţare (s.f.) = -''nxMiminle*; (pL) *încăfH* [lOrJ.
începătură (s.f.) = 1. ''rneepuT [lr]; 2. exemplu, pilda' |55rJ-
încheia (vb.)
[49rJ.
încheiat (adj.) = ebr'': *grm* f [59rt.
inchinăciune
(52vl
închipui O' [7r]; a G ca cineva', a se
a secrafc(I56TL
nne (sX) = 'simbol'', asemănare*. -figuri' [17rl
(s.t) = imitare- [Vm,
(s.t) = (aici) imagine'', apariţie' |81rfc 'exemplificare', 'exemplu' (97r).
''meha (vb_refL) = 'a se înceţi'', 'a mm in ceata / tagma (cuiva)'', 'a se inlovârişi', 'a deveni egal cu*[63rl
încinge (vb.) = 'a fi ridicat imr-oa rang mibtar* [57vL
încrede (vb.) = 'a converti' [47vl
iocresta (vb.rcfl) = a sc ujchina''. 'a-şi face semnul crabi' [5rJ-
ÎDCuia (vb.tr-'retl) = (med.) 'despre om. scaunul şi urina acestnm*p9v).
«(Vb.) = *a-şi face cuibul'', 'a-şi construi arixn'' [6rJ.
încujba (vb.) — *a sc îndupleca*, 'a se convinge* [97I]_
încujbat (part.) = 'curbat' bit* [lTrt.
încujbătură (s.f.) = 'îndoit lucru. •PSM
încununat (adj.)
îndărăpta (vb.) = a respinge'pvL
înde (prep.) - spre* [69r*t Intre' [llrL
înde-alalţi (adv.) = 'reciproc', *uoul pe amil' (434 *™ taahnl'. unObălţii'[24©rj\
îndeleane (s.n.) = 'ti 'tihni PlofL
îndelepnici (vbjefl.) = ici-pogvj.
îndemânat (sX) - a * [59rJ.
Hi (adv.) ='m aceasta seara' [llrj.
(tocadv.) = *frii.* flri îndoială- [59V*L
(S.C) = «cutezanţa* [5*jVcia^-(62v).
îndulci (vbjefL) ='ase desfăta*, 'a se bucura' [6iJ.
îndupleca (vbjefl.) = 'ase îndoi' F41*]-
(,X)=*todnpleenreaM«6tl

Incsc» (vb.rcfl) - 'a sc isca' |247r|.

tnficralic (ail|.) - 'schimbai In fiara sălbatică' |59r|

lnroca(vb.) - glosai *Utficrla* |2r|; var. *a imfoca* |5r|.

înfocare (s f) - glosai *ardere,* 'incendiu' | 1v|

înfocaturi (s.f) - 'fierbințeală', 'căldură' |7r|

Infrical (adj) - 'înfricoşător" |2r|

Inrr1nişn(vh) 'a împodobi*, înfrumuseța" (40r|

tnrrinluri(sf) - 'Iiifringcrc" |53v|

îngăduit (adj) - 'plăcut (cuiva)* |66vJ

Ingloli (vbrcfl) r 'a sc strlngc în cele', 'a sc nduna' |203v|

tngrcca(s f) - 'a lăsa însărcinată" (204r|.

Ingrcla (vb) - 'îngreuna' |!2v|.

îngroziturí (s f) - 'interzicere', 'oprelişte' |62v|

Inhera(vh) - (tortură) glosai *scriindu-i stihuri tamviceşti pe obraz* |60v|.

lnherbtnla(vb) - 'a Inficrblnla' |25v|.

tnsamna(vbrcfl) - "a-şi face cruce": # CM *Sfinta Cruce* |5r|

tnsămnâtură (» f) - 'somn': *» Sfintei Cruci* \it\.

Inslmbra (vb refl) - 'a sc întovărăşi", "a sc asocia' |63r|.

însoți (vb) - 'a face părtaş'; # *la oarecit aur* [51 r).

Inipăima(vb) - 'a inspâimlnla' Jllvj.

Insufletal (adj) - 'însufleții" [V]

Infiraiuri (s.f.) - "inşirarc". 'aliniere' [46v].

întinde (vb.) - "a îndrepta', 'a adresa ecvo' |27r|.

întinge (vb) - 'a încinge", "a Inmuia" [47r|.

Iniinsoarc (s f) - 'inlcn|ie" |40r|.

Intiri (vb) - 'a fugări', 'a urmări' |20v|.

întoarce (vb.) - (refl) I. 'a cere In schimb' [55v]; 2. 'a părăsi' |58v|; (act) I. 'a determina la schimbarea credinței', 'a îndupleca' |6r); 2 'o răspunde prin acelaşi gest' |3vj.

întors (sn.) - 'întoarcere' |59vJ.

întraripa (vb) ⇒ "înaripa": (fig) 'a se împodobi' |65r].

întraripat (adj.) - 'înaripat', 'cu aripi' [I96r].

* 'intrare', 'poartă' [46v|.

- (aici) 'a argumenta' (59v); 'a interoga' [90v]

- 'interogare', 'chestionare', 'judecată' |4v]

x(sn.) - 'mulțime', 'număr foarte marc' [3r].

Iniuma (vb.rcfl) - "a sc întoarce din drum' [83r].

întinat (adj) ' 'care abia sc susține", 'rezemat uşor", "gata să cadă" |17vj

lnvmce(vb) - 'a învinge' |59v|.

Invis (vb.) - part. vb *a învia* (23v).

Invis* (vb.) - perf.s. III sg. al vb. *a învia* [29r].

Invita (vb) - I. provoca*, 'a ațțța (pc cineva asupra cuiva)': * *asupri* [29v]; 2. 'a îndemna* (22v|. 'a se stringe', ' sc •duna spre a pomi Împotriva cuiva' I70r],

Invitare (s f) - "îndemn", 'imbold', 'chemare' |52v).

tnvitcdn (vb) - *• insufla vitejie", 'curaj' (87v|.

Invtrtasa (vb.ren.) - 'a prinde putere' |36v).

Invtrvomat (adj.) - glosat *covtrptor* |3r].

Innhtll (vb.) - (fig.) 'a sc face stăpln pe cineva'; (aici) 'a lnfrtna". 'a potoli' |49lvJ.

- 'jar. '(n sc repezi In) pradă': *a da in II* |44r|.

jăcui (vb.) - 'a jelui' I43r|.

jărtăvnic (s.n.) ' 'masa din altar unde sc pregătesc sfintele daruri': *sfinlul H* |51r|.

jărtvă (s.f.) - 'jcrfil'; *vax.jirtvă*[45r].

jelanie (s.f.) -- 'credință', 'dragoste', 'iubire' |92vJ.

jelui (vb.) = I. 'n nvea milă dc cineva' |83rJ; 2. 'a sc plîngc' [IIrl; 3. 'n-i părea rău', 'a regreta' [HrJ.

- 'jimblă', 'pîinişoară din pîine albă' |287r|.

jerăşe (s.f.) •* 'vairă', 'şemineu', 'cămin' [112r].

jcrdic(s.f.) = 'joardă' [450r].

» 'aspru', 'crud', 'rău' [I67vj.

jignit (vb.rcfl.) = 'n sc slrica' [76v],

jitniță(s.f.) = 'magazie dc grîu', 'grînar', 'hambar' [2l2v|.

= (tortură) 'cleşte numit perforator' [36r|. var.*jivală [36v).jigală* [90v].

jolnir(s.m.) - (var. a subsl. *joimir)* 'mercenar' [29vJ.

jrodiv (adj.) = 'nebun', 'patimilor' [456rJ.

= marc mănăstire ortodoxă, unde călugării locuiesc în chilii construite la distanță uncie dc altele, în felul caselor unui sal [3Sr].

leac (s.n.) = I. (locadv.) f«RÎ urmă: *fără II* [52v]; II. (adv.) deloc: *niceH[\v).*

leali (s.m.) = 'leş': *vădzu pre dracul in chip dc leah* [470r].

Icanca (s.f.) = 'manta veche* [83r].

Lcostviță (s.f.) = 'cartea *(Scara)* al cărei autor a fost Sf. loan Scăraml' [385v].

lega (vb.rcfl.) = 'a sc obliga', 'a sc angaja' [43rJ.

legătură (s.f) = (sg.) 'Icgfimînt* I43r].

Icgc (s.f.) = glosat *cale* [16r]; 'Vechiul / Noul Testament', 'credință': *H veche/noua* [66r).

Icgeon (s.n.) ='legiune' [I78r].

Iciță (s.f.) = (dim.) 'leoaică' [82v].

Icni (vb.rcfl.) = 'a sc lenevi' [34v].

Icofor (s.n.) *= '?* şi trecînd tot koforul ulifa cea marc a norodului* [387vj.

lepăda (vb.rcll.) = 'a părăsi' [5lv].

lesne (adv.) - 'uşor' [2lr],

Icşuilură (s.f.) = 'pîndă' [289vj.

libov (s.f.) = 'iubire' [1 Ir]; var. *liubov* [90v].

limbă (s.f.) " I.'popor' [55v];2. 'gură'[32v].

lipi (vb.refl.) " 'a sc împrieteni', (aici) 'a sc apropia' 1l Ivi.

lipsii (s.n.) = 'sărac' [49r].

Iiue(s.f.) = 'procesiune religioasă' [27v].

Liubodeai (s.p.) » 'iubitor dc oameni* [63r].

Hnccd (adj.) = 'bolnav de lingoare' [VI].

loc = (s.n.) I. 'distanță*, 'depărtare* [47r]; 2. (aici) 'pămînt*, 'groapă' [65r].

logos (s.m.) ⇒ pitic* |45v].

loitrfl (s.f.) ⇐ 'loitrită' (450r].

loviştc (s.f.) = 'loc mlăştinos'; (aici) 'tulburare', 'dezordine', 'zguduire' [30v].

lua (vb.) - (refl.) 'u ajunge' [14v], (act.) 'a avea': *II frică [5(>r);H îndrăznire* |62v|.

luciu (s.m.) = (aici) 'oglindă' [52v].

lucrărcț (adj.) = 'eficace' [lv].

luminat (adj.) = 'luminos', 'care străluceşte' [47r].

lumină (s.f.) = 'luminare' [65v].

luminare (s.f.) «'lumină'[11 v].

lunga (vb.) = 'a alunga' [435v].

lungărci (adj.) = 'lung' [42r].

lungi (vb.) = 'a trece timpul' [50r].

lupav (adj.) = 'hulpnv', 'foarte lacom' [470v].

lupt (s.n.) ='lupta' [I81r].

M

maghcrni|ă (s.f.) = 'bucătărie' [14v],

magher (s.m.) = 'bucătar' [14v].

mai (s.n.) = 'ciocan dc mari dimensiuni care se mişcă vertical': *U de plumb* [33r].

mainte (adv.) = 'mai înainte' [25r].

mamcă (s.f.) = 'mancă', 'doică' [55r].

marmure (s.f.) = 'templu', 'statuie' [41r].

marulă (s.f.) = 'lăptucă' [3v].

martur (s.m.) = 'martor' [84v].

masă (vb.) = (fonna dc ind., p.s., III sg. a verbului *a mine)* 1. 'a poposi (peste noapte)' [56r]; 2. 'a rămînc' [20r].

mădări (vb.refl.) = 'a se fistici' [260v].

mădăritura (s.f.) = 1. 'dezmierdare'; 2. 'afectare', 'prefăcătorie' [198r].

măguli (vb.) = 'a amăgi', 'a ispiti', 'a atrage' [6r].

măgulitori (s.f.) = 'amcnin|ore' [4v].

măiestri (vb.) = 'a unelti', 'a face intrigi' [47r].

măiestrie (adj.) = 'unealtă', 'instrument* [4v].

măngănie (s.f.) = 'vrăjitorie', 'magic' [272vj.

mărâsîlnic (adj.) = 'încăpălînat',* îndărătnic' 7 [304v].

mărtoric (s.f.) = glosat *măcenicic* [165r]; 1. 'mărturisire' [7v]; 2. 'trai', 'viață într-o anume credință' [39r]; 3. (aici) 'credință' [5r].

mătalnic (adj.) = 'nebun', 'guraliv', 'extravagant' [68v].

mcascr (s.m.) = 'sărac', 'umil' [Ir].

mcdclnită (s.f.) = 'lighean (de aramă sau dc argint)' [3v].

mcli|a (vb.) = 'a amenința' [48lv].

mclițulâ (s.f.) - 'amenințare' (302r|.

mestecat (adj.) = 'amestecat' [3r).

mcşinS (s.f.) = 'piele dc oaie sau de capra, tăbăcită, folosită la confecționarea unor obiecte de încălțăminte şi îmbrăcăminte'; (p.exL) (mai ales la pl.) 'bucata dc piele de acest fel'; 'obiect confecționat dintr-o astfel de piele* [326r].

\- I. 'ocupație', 'profesie' [7rJ; 2. 'vrăjitorie' [40v]; 3. 'o sc pricepe': *a şti ti* [48v]; 4. (despre cărți) 'Mc', 'Înțeles' [64r].

metoh (s.n.) - 'clădire care aparține unei mănăstiri (care serveşte ca loc de găzduire mai ales pentru călugări)', 'proprietate imobiliari a unei mănăstiri' (63r].

mierlă (s.f.) ^ 'unitate de măsură (jumătate de kilogram)' [361v].

migit (s.n.) = 'templu păgln': *înira în migit. de-şfac corban dracului* [469r],

mijloc (s.n.) ⇐ 'ajutor': *cu ti-t* [38r].

milă (s.f) = 'ajutor', 'binefacere' [22v].

milcui (vb.) = 'a se îndura', 'a se milostivi* [126r].

mileciunc (s.f.) = 'milă', 'milostenie' [47r].

milos (adj.) = 'demn de milă' [50v].

milostivicios (adj.) = 'care exprimă milă', 'milos' [40r].

milotariu (s.n.) = 'cojoc' [382vJ.

mimon (s.m.) = 'actor' [189v].

mira (vb.refl.) = 'a se întreba' [17r].

mirac(s.n.) = 'miracol', 'minune'; (pl.) *miracuri* [94r].

mirencaşte (adv.) = 'ca un mirean' [92v],

miritoriu (adj.) -= 'mirător', 'care face minuni' [43v].

miroseala (s.f.) = 'miros' [83v].

mirosca|ă (s.f.) = 'balsam', 'mireasmă' [65v].

mirosuri (s.f.pl.) « 'arome', 'parfumuri' [97v].

mirui (vb.) = 'a unge cu mir (pentru îmbălsămarea cadavrului)' [S4v].

mistui (vb.) = 'a distruge', 'a nimici' pir],

mişcălui (vb.) = 'a mişca' [45v].

mişel = I. (s.m.) 'om sărac' [3r]; II. (interj.) 'vai şi amar': *vai şi ti* [52r].

mitariu (s.m.) = 'persoană care avea în arendă încasarea impozitelor', 'vameş' [55v],

milami|ă (s.f.) - 'loc unde se vămuieşte', 'vamă' [96r].

mitnici (s.m.pl.) = glosat: *vameşi* [96r].

mizguri (s.n.pl.) = derivat de la a *misgui* 'a ploua sau a ninge mărunt, a cădea ploaie amestecată cu zăpadă' [208v].

mîglă (s.f.) = 'negura', 'ceață', 'pîclă' [164r].

mîhnițel (adj.) = I.'vînăt* P81 v]; 2. 'mohorît' [223v].

mîic (vb.) = (forma de conjunctiv dc la *a mina)* ***si ti*** [48v].

mîlcomiş (adv.) = 'încetişor' [90v].

mîna(vb.) = 1. 'a trimite' (3vJ; 2. 'a Îndemna' [40v].

mîneca (vb.rell.) = 1. 'a se scula în zori', 'a se grăbi'; 2. 'a pleca'' [205v].

mîndru (adj.) = 'obraznic', 'cutezător' [47v].

mîniecic (s.f.) - 'scamatorie', 'înşelătorie', 'şarlatante' [I64v].

mîntui (vb.rcfl.) = 'a scăpa', 'a se elibera' [53v].

mînuntăi (s.f.pl.) = 'intestine' [25v],

mîrsăiolă (s.f.) = 'pofti trupească', 'patimă', 'dorință de plăceri' [48r].

mîrsci (s.n.) - v. mîrsăială [52r].

mîşcoi (s.m.) = 'catîr' [247v].

mîzdi (vb.) - 'a mitui' [68r].

modii (s.n.) » glosat *vaari[266v].*

mohorîțî (vb.) - 'a înroşi' [280v],

moiml(sf) - 'maimu|i' |79r|
molitvă (s.f) - 'rugăciune' |43r)
lii (s m) - glosai *rmotmit* 18.)
- 'locuitor dc In munte' |499r]
- *'?' legMun momice* |225r|.
mosorfl (adj) - 'umfla.', '.umefial' (3l5v).
moşi (tm.pl.) - 'Rusaliile': *SimbMa U-lor gemeni* (3'
moşie (s.C) - (loc.adj.) 'strămoşeasca': * # [71 v).
m oştean ($.) - 'mosnean'. ' 'moşlenilor' [V]
moştii (s.fpl) - 'moaşte' |6v)
muierarc] (adj) - 'afemeiat' |22v].
munca (sf) - (orturi', 'chin' |4v)
l»(sf) - loc dc tortură, de chin' |428v.J
ci(vb) - (ac.) I 'a .ortura'. 'a chinui' [4v|; 2. a prigoni' |74r.J; (refl) 'a se chinui', 'a pi.imi'. 'a suferi' |2r]
- 'slujitor' [94v]
- 'murilor' (8Ir].
- 'remuşcarc'. 'căin|â' (52r); (fig.) Taptuldc a muri': # *de eătrt Dumnezeu* |6v|
ni (vb.) - 'a mirosi', a adulmeca', 'a căuta' |242r]
|*(s.f) - '|ln|ar' |260v].

ni (prep sl) - 'spre', 'la' [46r]
nacialnic (s m.) '' 'conducător', 'comandant' [264r].
nafori (sf.) - 'anafura' (9r).
(s.m) - 'locțiitor sau reprezentant al cuiva (într-o func|ie însemnată, laică sau religioasă)' |248r].
un.) - 'egumen', 'stare|' [257v.J.
m) - 'egumen', 'stareț' [257r.J.
nas(vb) - forma de conjunctiv prezent de la *a năşit* |53r]
năcladă (s.f) - 'grămadă mare de lemne (pregătite pentru foc)' [387v],
-'a năvăli', 'a năpusti' [489r].
' 'a sufoca' |4v]
-'năuf [3l5r]
ni(vb) - 'a Închiria (de la cineva sau cuiva)' [277v]
nil(j-m) - 'persoană care s-a angajat cu plată pentru a efectua o muncă' [42Sv].
iei (vb refl.) - 'a se arăta, a se ivi (neclar sau pentru scurt limp)' [3 lor].
»aw(a.f.) - 'strălucire, pompă, fală care uimeşte' |5K)
»msnl (locadv.) - fară dc veste', 'pe neaşteptate': *de H* [28r]
iv(s.n) -'obicei'[49r],
nc(i.n) -'destin'|6Ir].
Ilk (s.f.) - 'caufalc, largi pe care sc pun morții' [I8r]:var.nin7tf [47v]
eui(sm) - naştere'[39v]
li (vb.) - 'a-şi permite', 'a tndrăzni', 'a cuteza' [40v].
Imn* (vf.) - 'pomin:'. 'imbold' [70r].

năstâvi (vb.) = 'o conduce'', 'a dirija', 'n călăuzi'; 'n inspira', 'a lumina' [403v|.
năzui (vb.) - (net.) 'a căuta ajutor', 'a recurge, n apela la sprijinul, bunivoin|a, îndurarea cuiva', 'a căuta refugiu, adăpost, scăpare la cineva sau undeva' [3v].
ncboslnic (adj.) = 'ncblcsnic', 'nemernic' [40v].
(s.f) - 'nccromnn|ic (mciodă prin care unii pretind că ghicesc cvocînd morlii) '[31r].
nccunoscînd (vb.) - 'ncrccunoscînd' (93r].
nedeaic (s.f) = 'serbare populara cîmpcncoscă organizată, dc obicei, cu prilejul unei sărbători sau al unui hram' [180r].
nedorios (adj.) = 'rău', 'care nu dorcşlc binele* [38r].
ncdumncdzăirc (s.f) = 'nelegiuire*, 'erezie' [40v].
neghină (s.r.) = (fig.) 'a produce discordie, ceartă*: *a semăna H în urechile cuiva* [352r].
negreală (s.r.) = 'negreală' [45v).
neînchcial (adj.) = 'ncterminal' [45v].
neînduplecat (s.n.) = 'îndirjire' [4v].
= (adv.) 'greu', 'dificil' [42v] (s.n)[232r].
nelipsit (adv.) [4 Ir].
nelumă) (adj.) i bucurat de plăcerile vic|ii' |210v).
(adj.) •= formo negativă a lui *luialec,* 'ncpămîntcsc' (I30v).
nemetci (s.n.) = 'icsătură', 'văl' [82v].
ncmul|ămilă (s.r.) = 'nemul|umirc' [69v].
nemuricios (adj.) = 'nemuritor' [81r].
(sf) 'nemurire' [52v].
(s.n.) 'neclintire', 'îndirjire' [66r].
l(adj.) = 'ncnădăit', forma negativă a lui *nădăit,* 'neaşteptat' ; (p.ext.) 'neobişnuit', 'uimitor', 'extraordinar' [27Ir].
neobrezuit (adj.) = 'nccircumcis', 'care nu a fost tăiat împrejur' [23v].
ncocit(adj.) *= '?' intru tot neocita domnitore am proslăvit* [383r].
neomenii (adj.) = 'inuman', 'lipsit dc omenie', 'crud' [63v].
nconpatron (s.m.) - derivat ? *neo + patron* [384r].
neoriu (s.m.) = '?': *Evfimiia de lingă liniştea neoriului* [457v].
nepărăsît (adv.) = neîncetat [19r].
ncplccare (s.f.) = 'trufie', 'îndrăzneală', 'semc|ie* [96r].
nepomenit (adj.) = 'uitat*: *dzăcea H* [72v].
nepovestit (adj.) = 'dc nespus', 'indescriptibil' [26r].
nepriatin (s.m.) = 'duşman', 'inamic' [22r].
(vb.) = 'a fi nedumerit', 'a sta la îndoială', 'a sta în cumpănă' [33 lv].
nepriitoriu (s.m.) = 'una din denumirile diavolului' [I4r].
nesmintit (adj.) = forma negativă a Iui *smintit;* 'care nu este clintit, mişcat (din loc)'; (p.ext) 'care nu este sau nu poate fi abătut, atins, zdruncinat, schimbat' [IU].
nesosin|ă (s.f.) = 'intîmplare neprevăzută'; (p.ext.) 'necaz', 'neajuns' [340r].
nestrămutat (adj.) = 'neclintit' [38r]; 'nefalsificat' [III].

ncslricnl (adj.) = (despre cadavre) 'neputrezit' *[65v\.*
ncslropşit (adj.) = 'care nu cslc diform, ciunt' (37v).
ncşlinc (pron.)

|34v];pl./iesfin/[8lvJ.
ncviijil (adj.) = derivai? dc la ***a năvădi*** 'a aduce', 'a mina': ***forindu-o necalcată şi neviijilă dc la lot râul*** 470v|.
= l.(s.f.) 'chin', 'râu', 'surcrinlă' [I0r|; 2. (locndv.) 'totuşi', 'şi lol': *dc H* [49v'.
oi (vb.) = I. 'a sili", 'a obliga', 'a conslfîngc' [4r|; 2. 'a sc împotrivi', 'a lupla', 'a |inc piept', 'a rezista': *H asupra* [33r]; (urmat dc obicei dc determinări care arată scopul efortului, al strădaniei): 'a face eforturi', 'a sc sili', 'a sc strădui', 'a se trudi', 'a sc osteni' [49r]; 'a suferi', 'a chinui' |54rl.
,oință(s.f.) 1.' ancvoin[ă\ 'dificultate', 'străduință' [2v]; 2. 'suferință', 'chin', 'tortură', 'pătimire' [8r].
nevoi (vb.rcfl.) = 'a sc chinui' [41v].
ncvoitoriu (adj.) = 'stăruitor', 'zelos' [3vJ.
nevolnic (adj.) = forma negativă a lui *volnic,* 'lipsit dc putere fizică, dc forță', 'slab'; (p.cxt.) 'schilod', 'infirm'; 'care nu c bun dc nimic' [15r].
nczlobiv (adj.) = 'care nu este animal dc sentimente bune', 'binevoitor', 'bun', 'blînd' [361r].
niceş (adv.) = negație mai categorică decît *nu* [Vil].
nilria (s.f.) = *'?' de svîntul Ammun nilriia-i neuitată* [201v].
năsîlnie (adj.) ='nărăvaş' [H8v],
năsîlnici (vb.) = (despre cai) 'a-şi manifesta năravul' |l18v],
ori (vb.rcfl.) = 'a cădea în noroi' [491r].
ilrufadv.) = 'înăuntru' [1 lv].
ar (s.m.) = glosai *iscăitor* [85v].
ină (adj.) = (despre lînă) 'care este tunsă dc pc oi noatene (dc un an)' [286v].
novonacealnic (s.m.) = derivat: *novo + nacealnic;* 'nou luptător' [143v].
nunti (vb.rcfl.) = 'a face nuntă', 'a se căsători religios' [55r].

oale (s.pl.) = 'conductă dc apă', 'burlan' (13v].
obeştnic (adj.) = 'obştesc' |77v]; var. *obftinc* [V].
obicina (s.f.) = 'obicei' [lr].
obicni (vb.rcfl.) = 'a deprinde', 'a învăța', 'a-şi însuşi' [97v].
obidă (s.f.) = 'nedreptate', 'asuprire'; 'jignire', 'insultă', 'umilire' [152v].
= I. 'a (sc) sfîrşi', 'a (sc) termina', 'a se încheia' [5r]; 2. 'o împlini': *U ani* [35i 3. 'a schimba în ...', 'a transforma în ... 'aface'[155r].
= 'cîrmuirc', 'stăpînirc' [49v].

>', 'a da (dc cineva sau dc ceva)','a ana' (7r|.
obloji (vb.) = 'a lecui', 'a pansa' |l72r|.
obnovlcnic(s.f.) = 'sărbătorire', 'pomenire', 'hram' (9v); 'sfințire (a unei biserici)' [222v); ... *adecă rodinile cu praznice* [465r).
obori (vb.) = 'a dobori', 'a arunca la pămînt' [19v).
obraz (s.n.) = 'desen', 'figură' [24r|.
obrezui (vb.) = 'a tăia împrejur (un nou născul)', 'a circumcidc' [249rJ.
= 'avere' 7: *l-au dat să-fi ia obrocuri şi venituri de tot fealiul...* [372r].
obşte (s.f.) = *...la chinovie, adecă la obşte* [199r].
obştcjitcl (s.m.) = 'călugăr, monah care trăieşte în chinovie' |258r|.
obştejilic (s.f.) = 'convietuire într-o chinovie': (p.exL) 'chinovie', 'obşte' [244r]
obşti (vb.rcfl.) = (despre oameni) 'a sc uni cu alții (în păreri, în acțiuni)'; 'a se însoți'.'a se întovărăşi' [287r].
obştnic (adj.) = 'obştesc' [III],
occaanic (s.f.) = 'descurajare', 'deznădejde', 'desperare' [189v].
occi (vb.refl.) = 'a sc descuraja', 'a-şi pierde speranța', 'a de/nădăjdui'(102v).
occit (adj.) - 'descurajat', 'deznădăjduit', 'desperat' [285v]; var. *otceil* [394r].
ocina (vb.) = 'a moşteni', 'a dobîndi', 'a stăpîni' [14lv].
ocină (s. f.) = 'proprietate', 'moşie', 'moştenire' [108r].
ocinâtor (s.f.) = 'moştenitoare*, 'urmaş' [VI].
ocrăştic (s.f.) = 'împrejurime' [I70v].
octodccaion (s.n.) = 'interval dc timp' [56v); var. *oclodecat* [57r].
odial(s.n.) = 'oghcal', 'învcliioare dc pat', 'cuvertură'; 'plapumă' [223vJ.
odoacă (adv.) = 'chiar (şi)', 'pînă (şi)' [83v].
odor (s.n.) = 'lucru prețios', comoară' [13v].
odovania (s.f.) = 'a opla zi (sau toată saptămîna care urmează) după o sărbătoare mare [261r].
oglaşcnic (s.m.) = 'calehumen', 'prozelit chemat la credința creştină care nu au voie încă sâ participe la desfăşurarea ultimei părți a liturghiei* [7Ir],
oglaşcnic (s.f.) = 'rugăciune scurtă rostită dc diacon (ccicnic) pentru oglaşcnici' [67r]; *...adecă invSlături de înlâritură pravoslaviei* [37lr].
oglâşui (vb.) = glosat *creştinat,* 'a catehiza', 'a învăța pc cineva dogmele unei religii' [5r].
oglindi (vb.) = 'a privi', ''a sc uita cu atenție (la cineve sau la ceva)'; 'a observa', 'a privi' [V].
oglindit (s.n.) = 'arătare' [48v].
ogoi (vb.) = 'a (se) linişti', 'a potoli', 'a domoli' [32r].
ogodă (s.f.) = 'plăcere', 'dorință', 'voință' [43r]; var. *ogod[425v].*

odnic(adj.) - 'plăcut', 'iubit'. binecuvtntaf, 'blagoslovii' [V); var *ugodnie* [75r],

oi (vb.) = (act.) 'a linişti". '• potoli", '• calma' |48v]; (refl.) (32r|

-'?' [95r]

oliox (s.m) -'curier'. 'olac"[3IOr)

olbmgiure (sf) - v. orbal| [203v].

oleeăi(vb.refl) 'a sc viiu'. 'a se lingui' [52rJ.

olofir(sn) - -olovir'. "stofl sau haini de purpuri' [286r]

o)oi(s-n) - 'ulei' [255v]

oliari (SJI) - 'altar', 'jcrfelnic' [3r]

omofor (s.n.) - 'veşralnt bisericesc tn forma unei eşarfe pc care arhiereul II poarta pc umeri In timpul serviciului religios' («Or]

(sjn) * 'măgar sălbatic' [379r]

(s-m) - 'numele unei specii de maimu|S fără nai fabulos' [79r].

opacini (s.f.) - Mslă scurtă', 'lopată' [48v].

opri (vb.) -'a păstra'15 lr]

optimal (s.m) - 'nobil', 'aristrocrat (la romani)' [256v].

orbalț(sji.) - 'boală (umflătură la gtt şi la cap)', 'erizipel', 'brincă' [74v]

li(vb.) -a orbecai' [2l3v].

it(adj) - 'orbăllif, 'bolnav de orbal|' |267r].

orfanotrofic (s.f.) -. *adecăbolnifide s*aci* [473v].

orbiei (vbrefl) - a orbi' [226r].

ori ba (interj.) - exclamație folosită In invocații [V].

ic(s.n.) • '7' *...fi trecînd orindacul şi sosînd la Ermupol, purta şi pre svîntul într-un car. ci nu putea merge* |437v]

-'7' [95r]

osăbi - I. (vb.) 1. 'a alege' [6r] 2. 'a se desplni' |92v]; II. (adv.) 'separat' [71r]; IU. (locprep.) 'tn afară de ', *pe lîngă' (136r]

oribil (paftadj) - 'diferit' I24v]; 'despărțit' [48v].

oJll(vn) -'Iat'(135rl.

odidie(s.f.) - 'ardoare', 'zel', 'suVwnuV [31v].

oanoglasnic (SJL) - 'octoih' (64v].

ospătărie(sf) - 'aripă sau casă (a unei mănăstiri) rezervată dc obicei găzduirii oaspeților şi a călătorilor' [7r].

c*»e(sf.) - 'hostie'; (tortură) 'furcă de ucis peştii mapă' Rv]

ostraehinin (s.m.) - v.ostrac ? [I87r].

osMc(jjn) - glosai *giociU demişi hirburilc şt vase man de Iul ca albiile şi scoice* [4v].

ojetaic (un.) - 'pusmie'. 'sihasmi' [35r]

opj(vbjtfl) -'a»ehipta'P9r].

otoanic (s.n.) - 'pateric' [42Sr].

•»*fv«Bie (s.f.) - 'revelație', 'inspirație divină'; var. oicaVwi* [39r],

otriUBie(vr) -kpldafe de satana (U boua;)' [130v].

c*oe(un.) - cucon" P6r].

otpust (s.n.) = 'formulă sacramcnială roslită de preot la sfîrşitul anumitor slujbe'; (p. cxl) 'sfîrşitul slujbei religioase' [52v].

otstîpnic (adj.) = 'renegat', 'apostat' [74r].

ovili (vb.rcfl.) = 'a se ofili', 'a-şi pierde nădejdea', 'a sc descuraja' [47r].

pache(s.n) = (probabil greşeală de tipar) '?' *l-au băgat in pache dc-au făcut preacurvie* [427r].

pagubnic (adj.) - 'care aduce prejudicii (morale)' [72v].

painjină (s.f.) = 'păianjen' [40v].

pamente(s.f.) = 'pomenire', 'amintire', 'memorie' [IV]; *vai.pamintie* [57r].

pannihidă (s.O = v. *bdenie* [39v].

paos (s.n.) = 'pomană la înmormîntări', 'parastase' [433r].

papij (s.m.) = 'papă' [248v].

parte (s.f.) = 'destin', 'mod de viață' [54r].

partnic (s.m.) = glosat *ocin&oarei* [VII]; 'părtaş' [48r].

pastircnacialnic (adj.) = 'slujbaş' ? cu *credinciosul împărat şi cu pastirenacialnicul* [467v].

patgioc (s.n.) = 'batjocură' [68v).

patimă (s.f.) = glosat *scirbă* [59r].

patriiaş (s.m.) = 'patriarh' [60v].

patriciu (s.m.) = 'funqie administrativă in Imperiul Bizantin' [62v].

pavccemi|ă (s.f.) = 'slujbă religioasă scurtă care sc face seara (la mănăstiri), după vecernie' [288r).

pavlichiancă (s.f.) = 'pavlichiană (participant la mişcarea socială antifeudală din sec. al vl-lea - al IX-lca din Imperiul bizantin, mişcare carc-şi îmbrăca protestul, în haină religioasă, pretinzind că adepții ei sînt urmaşi fideli ai Apostolului Pavel şi preconizlnd suprimarea ierarhiei bisericeşti, simplificarea cultului, abolirea cultului icoanelor etc.)' [20v].

păioră (s.f.) = 'văl subțire ce acoperă capul' [82v].

pălăi (vb.) = 'a fîlfii', 'a flutura' [114rj.

păprişte (s.f.) = 'unitate de măsură pentru lungimi, egală cu aproximativ 200 de metri' [I57r].

Păreseami (s.p.) - 'Postul Paştilor', 'Patruzecime* [63r].

părsui(vb.) = 'a blestema', 'a mustra', 'a dojeni' [284r].

părticea (s.f.) •= dimin. *parte* [3r].

păsa (vb.) = (numai la imperativ, cu formele: II. sg. *pasă[3v];* n. pl.*păsaf* [30r]) 1. 'a merge' [3v]; 2. 'a se strădui', 'a căuta' [39v].

păuii(vb.) = glosat *căzni(ră)[l75v].*

păzt (lotvb.) » 'a-şi continua, urma drumul': # *calea* [76vJ.

păzitori (s.m.pl.) = 'închisoare' [89vJ.

pcasnă (s.f.) - (bis.) 'odă, cintarc sau diviziune a unei cînlâri bisericeşti' [54r|.

peasnopiseţ (s.m.) = derivat: *peasno* > *pisef* 'scriilor'|396v).

pecinginate (adj.) = derivat dc la *pecingine* [116vJ.

pendicondarh (s.m.) = 'şef, căpetenie peste o unitate dc 50 de ostaşi' |50r).

pentru (prep.) = 1. 'despre' [31 v]; 2. 'din cauza* [86v].

perirc (s.f.) = 'prăbuşire', 'moarte' [7v|.

pesti (vb.) = 'a întîrzia', 'a tărăgăna' |47r].

pctalon (s.m.) = glosat *peteală* [293r]; 'fire lungi şi turtite dc aur sau dc argint cu care miresclc îşi împodobesc capul' |32v].

petrecanie (s.f.) = 'petrecere', 'trai' [IX].

petrece (vb.) = (act.) 1. 'a locui* [7r]; 2. 'a trăi' [13r]; 3. 'a însoţi', 'a conduce' [54v); (refl.) 'a muri' [33vJ.

petreacere (s.f.) = 'trai' [VII].

peavci(s.m.) ='cantor'[282r].

pcvcue (s.f.) = 'cîntarc bisericească' [I96r].

piaslidiast (s.m.) = '?' *Ghiorghie episcopul piastidiasiului ispoveadnieul* [417r].

Piatdesealniţă (s.) = 'Cinzccimc' [3v].

picura (vb.) = 'a moţăi': *U de somn* [77v].

pierde (vb.rcfl.) = (fig.) 'a fi omorît': *# cu moarte* [43r].

pihtirc (s.f.) = 'piftie' [25v].

pil (s.m.) = 'elefant' [79r].

pilug (s.m.) = 'fiecare dintre ciocanele dc la piua dc postav' [275v].

pistreafă (s.f.) = 'distanţă dc pc sol corespunzătoare bătăii unei săgeţi, unui proiectil '[1lr]; 'loc special amenajai pentru alergări, întreceri* [199r]; (pl.)*pistreale.*

pistrcla (vb.) = 'a ţîşni (împrăştiindu-sc)', 'a împroşca' [243v].

pislrclălură (s.f.) = 'ceea ce a ţîşnil', 'ţîşnirc în toate părţile',' împroşcare' [70r].

pitalniţă (s.f.) = 'firidă în peretele altarului, în care se păstrează pîinca sfinţită' [121r].

pită (s.f.) = 'pîine' [79v].

pilhic(s.m.) = (sensul originar) 'maimuţă' (pilhcc), apoi 'pitic' [79r].

pivă (s.f.) = 'piuă* [294v].

pindaric (s.f.) = derivat ? dc la *pindă* + *-rie;* 'loc de unde cineva pîndeşte' [346r].

pîrîş(s.m.) = 'persoană care sc plînge de faptele cuiva'; (p.cxi.) 'om potrivnic', 'duşman'. 'vrăjmaş' [104v].

pîrgă (s.f.) = 'dragoste', 'începătură' [73r].

pîrvodiacon (s.m.) = 'arhidiacon' [V].

pîrvomăcenic (s.m.) = 'cel dinţii dintre mucenici' [19r].

pîrvoscadanic (s.f.) = 'conducere', 'diriguirc' [260v].

pirvozvan (s.m.) = (bis.) '(care este) intîiul chemat' [108v].

plaşcă(s.f.) = 'vcşmînl lung (pelerină, mantie, hlamidă)' [50r].

plăvîi (adj.) = 'roşu' [88r].

plăzui (vb.) - 'a prevesti'. *a prezice", a proroci' |121v].

plaz (s.n.) = 'prezicere', 'prorocire', 'profeţie' [204v|; var. *plăzuituri* |204v).

plean (s.n.) = 'pradă*, 'captură' ? [I05r|.

pleavniţâ (s.f.) ~- 'loc în care sc ţine pleava": 'magazie. şopron (pentru pleavă)* [329v].

pleca (vb.rcfl.) - 'a îndupleca", 'a convinge", 'a determina' [57v].

plcşiv (adj.) = "pleşuv' [28lv].

plctiv (adj.) - pletos" [I20r].

plînsuri (s.n.pl.) = (formă învechită de plural a subst *pttns)* 'lacrimi' [45v].

poară (s.f) = 'opoziţie', 'împotrivire'; 'a se strădui": *apune H* [8Ir].

pobedi (vb.) = 'a învinge', 'a supune', 'a cuceri" [229v].

pobomic (s.m.) = 'luptător pentru o cauză' [257v].

pocaanie (s.f.) = 'pocăinţă' [53r].

pociu (vb.) = ind. prez. I sg. *a putea* [69r].

pocrov (s.n.) = 'ţesătură fină ca un voal, folosită pentru acoperirea capului şi (uneori) a pieptului", (bis.) "sărbătoare creştină la 1 octombrie care prăznuieşte acoperămîntul Maicii Domnului': *sărbătoarea U-lui* [40r].

podenguri (s.) = *'?' a să nevoi cu podengurile ceale bune* [15r].

podiri (s.pl.) = (bis.) 'veşminte lungi, preoţeşti, de culoare închisă' [12r],

podnojic (s.f.) = (bis.) 'scăunel scund folosit de obicei ca sprijin pentru picioare' [I60v].

podobitură (s.f.) = 'podoabă' [52r].

podslarosie (s.m.) - *...dafi pre mina anthipatului sau podstarostelui oraşului* [437r].

podvig (s.n.) = 'penitenţă' [21v].

podvigui (vb.) = 'a-şi impune un canon": 'a se pocăi'; (p.**exL)** 'a se trudi',' a sc strădui' [309r].

podvijnic (s.m.) = derivat dc la *pojijie* 'bunurile unei casc, averea ei'; 'persoană din aceeaşi familie şi neam ' [368v].

podvodar (s.m.) = 'persoană care organiza/ supraveghea/ îndeplinea o pod vadă (corvoadă) '[261 v].

poetic (s.m.) = 'poci" [30r]; (aici) 'scriitor' [64r].

pofală(s.f.) = 'laudă', 'slavă', 'preamărire' [184v]: var. *pohfalenii* |292v].

poftori (vb.) = 'a reveni (insistînd asupra unui lucru făcut, spus)" [120v].

pogoni (vb.) - 'a goni', 'a alunga' [113v].

pogonici (s.m.) = "băiat care mînă vitele (la arat, în cireada)' [247v].

pogrebanie (s.f.) = "înmormîntarc', 'prohod* [353r].

pohod(s.n.) ='drum'[420v].

pohreb (s.m.) = 'subsol', 'pivniţă'; (p**.exL)** 'casă mică. dărăpănată' [125v].

pohvăli (vb.) = "a pohfăli', 'a lăuda', 'a slăvi' [1964

poiată (s.f.) ='palat'[I8r].

policic (s.f.) - 'polci', 'chiciura' |97v).

polog (s.n.) ^ 'Ieşitură snu împletitura lină. Iblosilă moi nlcs ca draperie sau cn perdea *(66r].

polonic (s.n.) - 'linguri marc si adîncă dc lemn. cu condă lungă' |27r|

polunoşlini* (s.f) = 'slujbă bisericească care sc Tace la o mănăstire după miezul nopții (între pavecemiți si utrenie)' 1159v)

poW (s f) - 'învățătură', 'folos', 'utilitate' |54v]; var./wMri|148v].

polzui (vb.) - 'a trage sau a race să tragă invă|imintc. foloase din ceva' [45v|; var. *poldzui* |V|

poldzuini» (s f.) - 'folos', 'utilitate' |27v|.

polmirc (s.D - 'clstig'. 'folos' [44v|.

nomazanic (s.f.) - miruire", 'ungere'; (p.ext.) 'bolcz' |186r).

pornit (s.n) - 'livadă' |46v).

pomi/ui (vb) = 'a mirui': (p.ext.) 'a boteza' |425v).

nomeițitoriu (sn) = derivat'.' dc la *poncif* + *-oriu* [428rJ.

pomeanic(sn) - 'raclă- |88v).

pomină (sf.) -- 'amintire', 'memorie' JJv).

pominoc (s.n) = 'prinos, pomană, dar făcut unei persoane care îți race un serviciu, ofranda adusă divinității' (14r).

pominoci (vb.) « 'a se dărui, a sc devota unei cauze' |232r).

pomitică (s f) - derivai ? dc la *a pomi* 'a cinsti, a slăvi *'. simiraride nevoin[a şi de ti-a a de portul cel cinsteş a cuvîntului şi omeniei* |159r).

pomostini(s f.) ' 'pardoseală' |46vJ.

ponciş (loc.adj) - ostil'. 'împotrivă': *în ti* [475r]; var. *pomciş [\50r]*.

ponegrit (adj.) - 'înnegrii' |56v).

ponort (vb) - "a arunca', 'a prăvăli (pe o coastă prăpăstioasă, într-un ponor, rîpă)' [329r].

ponoros (adj.) • (despre teren) "cu ponoare, plin dc povîmişuri' (329r].

ponomoriu (adj.) •= (despre teren) 'care alunecă', 'care sc surpă', 'care sc ponorăşte' [I32v].

ponoslu (s.n) - 'defăimare', 'ocară'; 'dezonoare', 'ruşine' [I65v).

ponoslui (vb) - 'a defăima'; 'a certa', 'a mustra' [I08rl.

ponunniți (s f) - 'haină scurtă purtată peste umeri' I86vț

porecli (vb) = 'a clcveu'. 'abîrfi' [14r].

ponganicls.**r.)** - 'batjocură' ?: *pre la toate vămile deosăn . na 2. de porîganie, de hatgiocune* |427r).

pomeali (s**.r.)** 'pornire, atitudine duşmănoasă (împotriva a ceva)' [40vj\

pomi (vb.) " f*cc să se ridice împotriva cuiva', 'a •țiț»'.'»incita asupra cuiva sau la ceva': • *asupri-şi* |73v); (despre sînge. lacrimi) •a tncepe să curgă (cu putere)', 'a țîşni' |59r]

porumb (s.m.) = 'pommbcl' [69r|.

poslnnic (s.m.) -• 'mesager', 'trimis', 'sol' [482v).

poslanie (s.f.) ='scrisoare* |IOr).

poslcadâ (s**.r.)** = (loc.adj.) 'obişnuit', 'dc rînd': *de ti* |133v].

posluşcnic (s.f) = 'ascultare', 'supunere'; var. *posluşanic* [67r|.

a posluşi (vb.) = 'a fi în serviciul cuiva (mai ales în slujba unei moşii boiereşti sau mănăstireşti)' [209vJ.

posluşnic (s.m.) = 'slujitor mănăstiresc sau boieresc"; 'slugă', 'servitor' [I96v].

posoacă (s**.r.)** = 'sînge sau lichid amestecat cu sînge care curge din gură, din nas sau din rană' |260r].

postelnic (s.m.) = (p. cxt.) 'dregător la diverse curți domneşti sau împărăteşti', 'sfetnic' [45v].

postnic (s.m.) = 'pustnic' [2rJ.

postniccstvic(s**.r.)** = 'viață dc pustnic' [415v]; var. *posinicie* [2I0v].

postrig (s.n.) ^ I. (aici) 'mănăstire' [33v]; 2.'ceremonia intrării cuiva în rîndul călugărilor' [63rJ.

polricală (s.f.) = (tortură) 'unealtă dc oțel asemănătoare cu o daltă mică, avînd tăişul dc obicei circular, cu vîrful ascuțit, cu care sc străpunge pielea pentru a sc face găuri' *[97v]; var. poticală[240v]*.

potricăli (vb.) = (tortură) 'a găuri, a perfora, a străpunge cu polricală' [4v].

pouccnic (s.f.) = 'învățătură (religioasă)', 'predică', 'cazanie' [7r].

povățariu (s.m.) = 'conducător', 'îndrumător', 'călăuzitor' [338v].

povăți (vb.) = 'a povățui', 'a conduce', 'a călăuzi' [248r].

povinui (vb.rcfl.) = 'a se supune cuiva', 'a da ascultare' [227r].

povîrti (vb.) = '?' *nice urmele meale să povirtirâ* [402rJ.

povoială(s**.r)** = 'pohoială', 'membrană care înveleşte diferite organe interne, în special stomacul şi intestinele' [115r].

pozdărîfvb.) = 'a calomnia', 'a bîrfi', 'a ponegri' |255vj.

pozderi (vb.) = 'a bale', 'a lovi', 'a zdrobi' [59r].

pozuni (vb.) = 'a recunoaşte' [283r].

praj (s.m.) = 'praz', (aici) 'dc culoarea prazului': *ca ti-ii* [80v|.

pravă|(s.n.) = 1. 'țintă', 'obiectiv'; (p.ext.) 'loc deschis folosit într-un anumit scop' [330r]; 3. 'învățătură', 'lucrare care serveşte ca învățătură' [248v].

pravoslavic (s.f) = 'ortodoxie' [98v].

pravoslavnic (adj.) = 'creştin' f19v].

prăplăzmui (vb.) = 'a preface", 'a schimba', *a transforma' [254r].

prăvâdziloriu (adj.)- 7 *...cuvîntul sv iniei cel H* |415v|.
prăvăli (vb.rcfl.) = 'a sc rostogoli' [29rJ; 'a sc preface, a sc transforma (prin rostogolire)' [53v|.
prăvi (vb.) = (despre ferestre) 'a lumina' [46v].
prăvirişlc (s.f.) = 'spectacol' [50v]; glosai *teatrum;* 'public': *cu copul în H* [7lrJ.
priivit(s.f.) = l.'loc unde sc desfăşura reprezentaţie (teatrală, circ, bîlci)' [3v]; 2. 'a fi dc fală', 'a fi înlr-un anumit loc, la vedere': *a se lîmpla în H* [97r|.
prăvoscadanic (s.f.) = 'previziune' [260v].
Preaobrajcnic (s.f.) = (bis.) 'sărbătoare religioasă ţinută în 6 august', 'Schimbarea la faţă' f I0v].
prcacislâ (adj.) = (adj.) 'neprihănită' [I0v].
preapodobnic (s.) = (bis.) 'om cleric', 'sfinl foarte cuvios, extrem dc cucernic' [VI]; var. *prepodobno* [23 5r].
predanie (s.f.) =' trădare' [28r].
predeală (s.f.) = 'partea inferioară a unui tablou, care dezvoltă subiectul principal' [148r|.
prediteciu (s.m.) = 'precursor, antecesor (dc obicei ca atribut dat unor sfinţi)' [253v]; var. *predilect* [495v].
prcdstatel (s.m.) = 'preşedinte' [265v]; var. *prcdsloatel* [156r].
prclcsti (vb.) = (act.) 'a fermeca', 'a vrăji', 'a zăpăci' [20r]; (refl.) 'a sc amăgi' [73r].
prelestit (part.adj.) = 'înşelat', 'amăgit' [30v).
preliubodcai (s.m) = 'bărbat adulter' [63r].
Prcobrajcnie (s.) = 'Schimbarea la faţă' [10v].
prcmcni(vb.) = (act.) I. 'a ucide' [2v]; 2. 'a transforma', 'a preschimba" [32r]; 3. 'a

[35r]; (refl.) (despre foc) 'a sc stinge' [35v].
premcncală (s.f.) = I. 'moane' [12rJ; 2. (bis.) 'învierea': *ll-a cea de apoi* [66r]; 3. (fig.): # *Soarelui* [68r]; 4. 'aspect, înfăţişare (rezultată în urma unei transformări)' 110r].
prenaşte (vb.refl.) = 'a începe o nouă viaţă (ca şi cum s-ar naşte a doua oară)' [S8v].
prenesenic (s.f.) = 'transport' [268r].
prepozit (s.m.) = 'căpetenie', 'şef [472v].
prepus (s.n) = 'îndoială', 'bănuială', 'presupunere' [I9v].
prerecui (vb.) = 'a protesta', 'a contrazice', 'a sc abale dc la...' [I56r].
prcsluşnic (adj.) = 'persoană neascultătoare, nesupusă' [I96v].
prcstavlenic (s.f) = 'sfîrşif [474v]: 'moarte' [28r].
prcstîpnic (s.m.) = 'renegat', 'apostat' [I9r].
presto! (s.n.) = 'altar' [71v].
pretor (subst.) ='tribunal'[9v].
pricază (s.f.) = 'lepră' [247r].
pricăjii (adj.) = 'infectat' [47r].
price (s.f.) = 'ceartă', 'nesupunere' [6v].
pricepe (vb.) = 'a constata', 'a vedea', 'a ajunge la concluzia că'; (aici) 'a dobîndi' [327r].
priecaştui (vb.) ⇐ (bis.) 'a da împărtăşanie , 'a împărtăşi" [50v|; var. *preceştui* |53v).
priccaştcnic (s.f.) = (bis.) 'împărtăşanie', 'cuminecătură' |3r].
pricopi (vb.) = 'a cleveti', 'a calomnia' 7 *ţi pricopiia minunile şi isfealeniile* [327v].
pridâdi (vb.) = 'a prididi', 'a preda' [234r].
prihană (s.f.) = 'vină', 'păcat' [53r].
prileji (vb.rcfl.) = 'a avea loc', a se întîmpla' [72r].
primbla (vb.) = 'a plimba' [481 r].
primichiri (s.m.) = (bis.) 'superiorul cîntăreţilor bisericeşti'; 'ajutor al unui prelat in timpul slujbei bisericeşti' [50r].
prinde (vb.) = 'a găsi': *#gardă*[47v].
pringhip (s.m.) = 'principe' ? [448v].
princsenie (s.f.) = "prinos' [70r].
pripă = I. (loc.adj.) 'grabnic", 'imediat': *de U* [12r]; II. (loc.adv.) 'în grabă' [I7r].
pripăc (s.n.) = 'arşiţă', 'zăduf [80v].
pripi (vb.) = 'a Tace (pc cineva) să sc grăbească' [17v].
pripui (vb.) = 'a bănui' [9v].
pripus (s.n.) = 'bănuială' [130v|.
prisne = I. (adv.) 1.' întocmai', 'chiar' [47v]; II. (adj.) 'autentic', 'adevărat', 'veritabil" [25r]; 'curat', 'pur', 'ncamcstccat' [48r].
pristăvi (vb.refl.) = 'a muri' [85r].
pristav (s.m.) - 'administrator', 'paznic' [93v].
privătariu (s.m.) = glosat *dobîndari;* 'negustor', 'cămătar' [28v].
priveghere (s.f.) = (bis.) 'serviciu religios care sc face noaptea sau în scara din ajunul unei sărbători, într-o biserică sau într-o mănăstire'; (p. cxt.) 'serviciu religios de noapte care se oficiază în diverse împrejurări speciale' [39v].
priviţi (vb.) = 'a saluta (închinîndu-se şi manifestîndu-şi bucuria)' [43r].
proaşcă(s.f.) = I.'distanţă variabilă egală cu aceea parcursă de o săgeată, piatră' [5r]; 2. 'ţintă, punct dc ochit' [2Sv].
probrăzî (vb.) = "a înfrunta', 'a mustra' [23r].
probrăzală (s.f.) = 'mustrare' [59r].
procajenic (s.f.) = 'lepră' [247r].
procitil (s.m.) = faptul de *nprociti* 'a (rc)citi'. 'a citi (în întregime sau mereu)', 'a citi cu voce tare' [I87v].
proclcnl (adj.) = 'eretic', 'păgîn' [5Ir].
procleţi (vb.) = 'a afurisi', 'a blestema' [23r|.
prohiti (vb.) = 'a batjocori', 'a zeflemi' [368r].
proizvolenic (s.f.) = 'voinţă', 'dorinţă' [HI].
promîşlcnic (s.f.) = 'prevedere', 'grijă', 'atenţie' [1 lv].
propator (s.m.) = 'străbun', 'strămoş' [217v].
propovedanic (s.f.) = 'predică', 'discurs', 'propovăduirc' [31v].

propovcadnic (s.m.) - propovăduilor' |78r|
propozui (vb) propune' |227r|.
proroccslvui (vb.) - a proroci' |H6r|
pmroccslvic(s.f) - 'prorocire' |36lr|.
prosfora (s f) -'ofranda'.'jertfă'|2I Ir],
prostac (s.m) - 'om dc condi|ic umilă, dc rînd' |l lv|.
prostatei (adj) -•simplu'|l 2rJ
prosteastc (adv) - 'lărăneslc- |276r)
prosti (vb.rcfl.) - a sc împăca' |43v|
(sl) •simplitolc'. "modestie' |l24r].
prostiri (s.f) * "tcarccoT. "un fel dc glugă prcolcscă" |67rl.
proiiciur(sni.) - glosat *sprejmitor* |29v|.
protopopa (s m = fnliiul papă" |469v|.
protospalhon ( ) = 'comandant general al oaslci, în special al călârimii (in orinduirca feudală)' |88r|
providenic (s.f) - "prezicere: *prorocind ti* |366r|.
provide) (s.m.) = "prezicător-, 'ghicitor', 'profet' |39lr).
provod (s.n.) = prohod |43v]
provodi(vb) = aprohodi'|l47vl.
promrliv (adj) (despre oameni) 'pătrunzător', 'perspicace |470r|.
prozorlivie (s f) = "pcrspicacitnlc". 'pătrundere' |190v].
psif(sn) *adecâ giudecata* |37lr]; 'alegere prin vot sau numire in func|ic (a unui mitropolit)'.
= 1 'a cobori' |30r|: 2. 'a ajunge', 'a sc opri' |67rJ.
puM(sf) = 'bici lung şi mare [386r|.
punc(vb) - (aci) 1. 'a face: * *de rugi* (4lr]; 2. (loc.vb.) 'a-şi aminti": *ti în minte* [49v].
=- I. "a pomi" |2r), 2. (fig.) "a muri': *ti ctre Dumnezeu* |47v]
= I "pozi|ic' |86r]; 2. 'slatură' [293r|; 3. "atiludine", 'comportare' (304r).
puicrc(s .f.) » 'a primi împuternicire': *a lua ti* |45r|.
puflnlea (adj.) - 'pu|ină' (52r).

-• (agric.) 'unealtă agricolă asemănătoare cu plugul care răstoarnă şi îngrămădeşte pămînt la baza plantelor prăsitoare, riritoare' |48v).
• "rapor". 'nume dat unor afecţiuni ale pielii, care apar dc obicei din cauza febrei" [266v|
" (mai ales la pl.) "hamaşament de lux' |286r|
rarcs(adj) - 'cu barba rară' |347r)
rasă(sf.) - "haină (neagră) largă şi lungă **pe** care o poartă călugării deasupra îmbracimintei' |54r].
ridica (vb) - â a r i u (2lv).
radiatori (sf.pl.) - (torturi) 'instrument dotat probabil cu >ă ascu|iU' |39v/34]

rădzîma (vb.rcfl.) - 'a li cil înăl|imca omului': *cît ti omul* |46v); (aici) 'a sc lăsa' |88r|.
rădzuş(s.n.) = "tlnllS dc diferite forme şi mărimi folosită în dulghcric. limplăric' [I36r|.
răgălic (s.f.) = 'rădăcina ieşită din pămînt n plantelor (mai ales a copacilor) smulse dc vînl, dc apă' [327r|.
răgoz(s.n) •= "rogoz" |99v].
răntuna (vb.) = 'a răsluma' [76v).
răpaos (s.n.) = 'linişte' |43r].
răpăosa (vb.) = 'a muri' [3vJ.
răpăosare (s.f) = "moarte" [IvJ.
răpşte (s.f) = 'mustrare', 'dojana' |288v].
riipşii (vb.) = 'a murmura', 'a cîrti', 'a protesta' |368v].
răsărite (s.n.pl.) = (p.ext.) 'parte a globului pămîntcsc, a unui continent, a unei |ări care sc află în dircc|ia estului falǎ de un punct dc reper dat';' nume generic dat popoarelor din |ărilc sau din (mulurile acestea': *ti soarelui* [79r].
răsfira (vb.) = 'a analiza*; (aici) 'aînțelegc' [I2rj.
răsîpiciunc (s.f) = 'risipilura* [69v].
răspica (vb.) = 'a despica' [13rJ.
răsprăştia (vb.) = 'a împrăştia' [7v].
răspuns (s.n.) = (sg.) I. 'scnlin|ă', 'hotărîrc', 'poruncă' [2r]; 2. 'probă', 'dovadă', 'mărturie' [I9r]; 3. 'tîlc', 'învâlătură' [64v]; (pl.) 'cuvînt', 'vorbă' [4rJ.
răstins (parl.adj.) = 'întins', 'alungit' [46r].
răstit (loc.adv.) = 'într-un fel răstit', 'răstindu-sc': *cu U* **PrJ.**
răsunare (s.f.) - (fig.) viaia [34r).
răsuna (vb.) = 'a reuşi", 'a izbîndi': # *bine* [28v].
răşchira (vb.) = 'a împrăştia' [3v].
răteadzc (s.**r**.pl.) = 'lan|uri' [6r].
războli (vb.rcfl.) = 'a sc îmbolnăvi' [20r].
răzbudzal (adj.) = (despre buze) 'răsfi-înte' [45v].
rădica (vb.rcfl.) = 'a sc pomi', 'a se isca' [66v].
rîcodcalic (s.f.) = 'muncă manuală'; (concretizat) 'lucru dcmînă'[196r].
rîhnac (adj.) = 'stăruitor', 'zelos' [66v].
rihnă (s.f.) = 'rîvnă' [3r].
rîhni(vb.) = 'a rîvni' [72r].
rîmnicel (adj.) = derivat dimin. de la *rimnic* 'loc mlăştinos, cu hclcştcic sau bălli'; 'teren jos unde a fost iaz sau baltă' [440v].
rînce(s.f.) = 'cereale' [130r].
rînd = (sn.) 1.'obicei', 'datină', 'rinduială' [lr]; 2. 'categorie, clasă socială', 'tagmă' [63v]; (locprep.) 'în privinia',' referitor la*: *de ti-l* [7r]; 3. 'fel (de a fi, de a trăi) via|a' [77r].
rîni (vb.) = 'a cură|a ceva dc stratul dc deasupra' [196v].
rinji(vb.) = (despre animale) 'a căsca botul': *M asupra cuiva* [4lv].
rintuna (vb.) = 'a răsturna" [76v].

rîşniță (s.f.) - 'piatră de moară' |276rJ.
ril (s.n.) = 'față':/«// |87rJ.
rtvnii(s.**r.)** = glosat *jalea;* 'zelul' |V).
rlvnaci (s.m.) = 'doritor' |62r|.
rocoşi (vb.rcfl.) = 'a sc răzvrăti', 'a sc răscula' [425r].
rod (s.n.) = I. 'neam omenesc' |Iv|: 2. 'origine' [62vj.
roată (s.f.) = (tortură) *H de munci* [4v].
rodin (s.m.) = 'zi dc naştere' [12v]; (pl.) *rodinile* [432v].
rost (s.n.) = 'gură' [Ir].
rosură(s.f.) - 'durere (la încheieturi)' |285r|.
rudă (s.f.) = 'origine', 'familie', 'neam', 'viță' [9v]; *întări fi în bună V sufletului* [2vJ.
rudenie (s.f.) = 'rudă' [44r].
rugi (vb.) = 'a rage', 'a mugi', 'a urla' [81 v],
nigugi (vb.rcfl.) = 'a sc ruguei', 'a se văila', 'a sc văicări': *rugugindu-să şi dzîcea Carp* [459v].
rujdi (vb.) = (tortură) 'a jupui' [1 Or].
rujditoarc (s.f.) = (tortură) 'instrument folosii pentru a jupui pielea sau carnea dc pc corp' [39rj.
rula (vb.) = 'a vorbi fără rost', 'a spune nimicuri' [204v].
ruora (vb.) = 'a roura', 'a umezi', 'a uda'; 'a stropi cu picături ca dc rouă' [I6r].
e(s.f.) = 'leacuri' [71 v].
iav(adj.) = 'blond' [265v].

sachcllarie (s.m.) = (bis.) 'cleric care îndeplinea divesc funcții administrative la o mănăstire '[25v].
samă (s.f.) = I. 'în pază', 'la dispoziția (cuiva)': *pe ti-a* (cuiva)' [29v]; 2. 'a cerceta atent': *a lua «* [35v].
sameş = I. (s.m.) 'funcționar administrativ care încasa diverse plăți', 'casier' [1lr]; II. (adj.) 'chibzuit', 'calculat (la bani)' [67r].
samodîrjeț (adj.) = 'autocrator' [223r].
samoraslcbîlii (s.f.pl.) = 'făcut, produs de sine' [260v].
sarecă (s.f.) 'sarică', 'suman' [32lv].
= (s.n.) 'saț', 'senzație de saturare' [158r]; (loc.adj.) 'sățios': *de H* [60v]; (loc. adv.) 'din belşug', 'din plin', 'cu prisosință': *de H* [82r|.
săbornica (adj.) = 'dc sobor' [9Ir].
săc (adj.) = I.(boală) grav(ă)': *straste H* [29v]; 2. 'pustiu': *loc H* [42r]; 3. (despre părți ale corpului uman) 'neputincios', 'paralizat' [46r].
= 1. 'a paraliza' [7v]; 2. 'a face neputincios': *Hpe cineva* [93v].
sălăşlui (vb.) ='a găzdui'[25r].
sălăşluință (s.f.) = 'locuință', 'adăpost' [6v].
sămălui (vb.) - 'a gîndi'. 'a chibzui'. a judeca' [1lr].
sămăluiță (s.f) 'dar dc a discerne, dc a aprecia" [266v|.
sămăna (vb.) = 'a sc asemăna' [46r|.
sămînță (s.f.) = 'origine', 'neam' [73r].
sămn (s.n.) =1. 'indiciu', 'simbol' [9r], 2. 'a prevesti': *a da U* [69v]; 3. 'minune" [29r];
4'farmcc', 'vrăjitorie' [3lr]; var. *semn* [6v],
sâpotrivire (s.f.) = 'împotrivire' [384v].
sărac (adj.) = 'orfan*: *# de părinți* [92v|; 'văduvă": # *de sol* [93r].
sărad (s.n.) = 'ghirlande (dc frunze, flori)' [348v].
sărâcin (s.m.) = glosat *arap* [56v].
sârâcineşte (adv.) = 'păgîncştc' [25v].
sări (vb.) = 'a ajunge repede' [77v].
săvai = 1. (adv.) 'măcar' [18r]; 'chiar', 'întocmai' [273r]; II. (conj.) 'deşi', 'cu toate că' [63r].
săvîrşi (vb.rcfl.) = (fig.) 'a muri': *H din* wa/a [13v].
săzdanic (s.f.) = 'creație', 'creatură', 'făptură' [173r].
scandală (s.f.) = (loc.vb.) 'a sc jena", 'a se scandaliza': *a-i fi cuiva H* [I59v]; var. *scandal* [302r].
scădere (s.f.) = 'picirc': *a fi de* # [52r].
scăldătoarc (s.f.) = 'botez' [2v].
scăndăli (vb.refl.) = 'a se scandaliza' [147r]; 'a se ruşina', 'ascsfii'[302rl.
scăpa (vb.) = (act.) 'a ajunge la cineva': # *la cineva* |98r]; (refl.) *a sc îndepărta' [56r].
scăpata (vb.rcfl.) = 'a călca greşit şi a cădea': # *din picioare* [41v].
scărindivi (vb.) = v.scarandivi, 'a-i fi greață', 'scîrba'; 'a sc îngrețoşa' [390v].
scărmănat (adj.) - (tortură) [64v].
schimbălură (sb.) = glosat *premeneală* [53r].
schimosî (vb.refl.) = 'a sc schimba', 'a se preface, transforma' [66r].
schimosît (adj.) = 'schimonosit' ('prefăcut', 'afectat', 'nenatural') [35r].
schitac (s.m.) = 'ascet' [VI].
schilcan (s.m.) = 'care locuieşte în schit' [57r].
scîrba (s.f.) = 'stare dc întristare, supărare, nemulțumire, amărăciune, necaz' [41 rj.
scîrbi (vb.refl.) = 'ascnecăji', 'asesupăra' [41 r].
scîrbil (adj.) = 'întristat', 'supărat' [VII].
scîrşca (vb.) = 'ascrîşni' [79r].
scleapți (adj.pl.) = 'insectă' ? [324v].
sclip (s.m.) = 'clement ce intră în componența altarului': *suindu-să să încheaie sclipul* [49 lr].
scobiții (adj.) ='scobit*: *U la nw-i [42T].*
scociorî (vb.) = 'a scotoci', "a scormoni' [327v].
scop (s.m.) = 'om castrat' [27r].
scopeț (s.m.) = 'cel care face parte din secta rusească care se supune castrării' [54v].
scopit (adj.) = 'castrat' [60r].

uni (vb.)	- (refl) **'a** se declanşa', 'a izbucni' |29v|; (act) **'a** stîmi' |87v|
ic (vb)	= I (despre icoane) **"a** zugrăvi', **a** picta': « *obrazele* |24r|. 2 glosat *a inhiera* (torturi) 'a scrijeli cu un instrument ascu|it pielea unui om' |60r|
scriniariu (s.n)	- 'arhivar' |214v): var. *sclimar* [373rJ.
scripi (vb)	''a sclipi' |5lv).
scriptură (sf.)	•='inscripţie', 'scriere' [18r].
scris (part.)	- v. a scrie |60r|.
scrisoare (sf.)	- 'dovadă scrisă', 'act', 'document' [6lr]
scruntari (s)	- 'insula', ostrov |20r]
scumpi (vb.rcfl.)	- a se zglrci' |45v)
scurma (vb.)	-- 'a unelti' [43r]
secriu (s.m)	- glosat *vistier* [V|
secundici (s.)	- 'clasa a ll-a'. 'clasa superioară' [30r].
sciţi (s-pl)	= 'urmaşii lui Seir", 'arabi': *incepuri H a-l magului si-l pigineasci cir Moamtl* [469r].
sdide(s.f.pl)	• glosat *foi* (66r).
semn (s.n.)	= 'minune- I29r].
sfădi (sf)	- 'ceartă' [75r).
sfara(sf)	- 'jertfă' |97r).
sfarme (s.n)	"'altar păgîn- |97r].
sfat(s.n)	= 'consiliu', 'divan', 'adunare' [62v].
sfichiuitură (s.f.)	= 'lovitură de bici' |94v|
sfitoc (s.n.)	-- 'sul. buchcfcl de busuioc cu care se împrăştie agiazma' [500r].
sflrscnic(s.f)	- 'sfîrşit' [3r).
sflrşi (vb.rcfl.)	
sftrsit(sn)	- 'moarte' |6r); (aici) 'moarte creştinească': # *bun* (9r|
	- 'libertate' ?: *strigînd cu-ndriznire şi cu sfobodnicie pre Domnul Hristos* |437v).
shesini (s pl)	- 'asemănarea', 'cuviinţa' (59v].
shimi (sf)	- 'haină' |67r]
aU **(vb)**	- 'a ajunge (să facă ceva)' [69v|.
nlom (s.n)	- 'cor In biserică' ? I206r).
oiuţliuc (sm)	- *adtci boiarin mart de sfat* [232r]; senator' [69v]
	- 'scaunul marc din altar unde stă preotul' [)23r)
nrep(adj)	- 'feroce-, 'sălbatic' |5r].
srepie(s-f)	-'sălbăticie'|180v)
diali(s.f)	- 'sfială- |8r)
sni(s-f)	- -putere'. 'faptă de ora puternic' (96rJ.
d»(»J.)	- **N".** 'capcană' [43rl
stmbri (s.f)	='tovărăşie'|177r|
shneţie (sf)	**- 'scmcţic' I48r|.**
stmcca(vf)	- (fig.) 'sfirşii-. 'capăt' I193r). **
shnire(sf)	- 'concret', 'care poate fi simţit itemedjai'. *cu gustul** (14v).
	-'golf f *de mart* [8v)
	- I. 'chiar'. însuşi' [40v). 2. 'de bună voie' *<i>jw,|74r)
	-degrabă- <iV#|nr]

	-1. 'a-şi da silin|a', 'a face efortul' |15v|; 2. 'a veni în grabă',' a sc grăbi' |77v|; 3. *a sc strădui'|106r].
sîrguitor (s.m.)	= 'silitor', 'harnic', (aici) 'credincios' [40v].
slăbănog (adj.)	= 'neputincios' [15rJ.
slobod (adj.)	= 'liber' [21v].
slobodzi (vb.)	-='a lăsa' (81r].
slobodzîrc (s.f.)	= 'libertate' *[lr]; slobodzîic* [1rj.
sloveasnic (adj.)	= 'elocvent' [99vJ.
slujitor (s.m.)	= 'trezorier', 'administrator': # *strinsurii bisericii* [3r].
smedişor (adj.)	= (dim.) 'între oacheş şi bălan' [265v).
smidă (s.f.)	= 'grindină' [85rJ.
sminteală (s.f.)	= 'rău' [85r].
sminti (vb.rcfl.)	= 'a se tulbura', 'a rătăci' [42r].
smirnă (s.f.)	= 'răşină scoasă din coaja copacului cu care sc afumă în biserică (sc consideră mai prefioasă decît tămiia)' [13v].
smînlă (s.f.)	= 'sminteală' [60v].
smomi (vb.)	= 'a ispiti', 'a ademeni', 'a seduce' [220v].
	= I. 'a aprecia', 'a considera' [62v]; 2. 'a lua în scamă': *U pe cineva* [12r].
socotin|ă (s.f.)	= 'grijă': *cu »* [37v].
socotitor (s.m.)	= 'care consideră, ia în scamă, preţuieşte', 'credincios' [57r].
solitoriu (s.m.)	= 'soP, 'mijlocitor' [126r].
somar (subst.)	= glosat *tarlipf,* 'şa (ţărănească) de lemn sau de piele, folosită la călărit sau la transportul unei poveri' [2Sv].
soran (s.n.)	='stofă groasă* [315r].
sort (s)	= '(a sc holări la) noroc': *a arunca #* [28v].
	= 1.'a se apropia de o vîrsiâ' [51r]; 2.' a ajunge la o anumita stare (rang)' [45r]; 'a atinge' [62vJ.
solîie (s.f.)	= 'tovărăşie': *în U* [56v].
spală (s.f)	-'sabie'11 v).
spatoş (adj.)	= 'spătos' [265v].
spăsîtoriu (s.m.)	= (în sens creştin) 'salvator' [13v]; 'cel plin dc smerenie' [53r].
spăsî (vb.)	= 'a salva', 'a mîntui' [I2v].
spăsenie (s.f.)	= 'mîntuire', 'salvare' [IV].
speaie(s.f)	= 'coş din scoar)ă de copac' [206v].
spîrcui (vb.)	= 'asfîrtica', 'a sfîşia'[406r].
spodobi (vb.rcfl.)	= glosat *hirotonit* [116r]; 'a deveni demn*, 'a se învrednici' [9v].
spogreşi (vb.)	='ase înşela'[117r].
spre (prep.)	= 'despre', 'fată dc' [49v].
sprejeni (vb.)	= (act.) 1. 'a apăra' [41v]; 2. 'a ajuta' [42r]; (refl.) 'a sc arăta', 'a avea în fată': *H asupra* [11v].
srebroliubie (s.f.)	= 'iubire de sine* [440r].
sta(vb.)	= I. 'a fi", 'a trăi' [30v]; 2. 'a ocupa o funcţie' [44v]; 3. 'a arăta ca' [50v].
	= glosat *pistreale;* I. Ma vechii greci o unitate dc măsura itinerară echivalînd cu 147-192m' [I3rj; glosat oo/ni/g' 'loc de luptă sau de exerciţii' [86v].

i cămăşi (fără mîncci)' l«v]

stat (s.n.) = I.'înfăţişare', 'chip' [6lr] 2.'majoral': *vîrsla de* #[51 r].
stavăr(adj.) = 'tărie', 'stabilitate', 'asiduitate' [7r).
stătător (adj.) = 'permanent', 'trainic' [60v].
steag (s.n.) = 'escadron' [68r[.
steaje (s.pl.) = 'treburi grabnice' [4l5r].
steblă (s.f.) = 'mănunchi', 'buchet' [26lv].
sleji (vb.) = 'a se grăbi', 'a merge', 'a sc duce' [240v],
stepenă (s.f.) = I. 'treaptă' [3r]; 2. 'prag' [12r|; 3. 'rang' [33v].
= 'funingine lucitoare ca smoala'; 'negreală care se scurge din streşini'; (aici) 'duhoare', 'murdărie' [303v].
stemă (s.f.) = glosat/m/ma"[258r].
slidcală (s.f.) = 'ruşine' [I3r].
stidi (vb.rcfl.) = 'a sc ruşina' [259r].
stidicios (adj.) = 'ruşinos' [303v].
stidinia (s.f.) = 'ruşine' [129r].
stidliv (adj.) = 'ruşinos' [374r].
stigni (vb.) = 'a suferi', 'a sc chinui' [298r].
stihie (s.f.) = 'element (al naturii)', 'stafie', 'spirit' [301r].
stihiră (s.f.) = 'un fel dc cintarc în versuri care sc cîntă la utrenie şi la vecernie' [VII].
= 'marginea pîntecclui spre picior' [25v].
stiră(adj.) = 'nefertiF, 'neroditor', 'sterp' [204v].
stiracâ (s.f.) = 'smirnă' [339v].
stîlpare (s.f.pl.) - 'ramuri verzi' [20lv]; var. (pl.) *stilpări* [178v].
stîlpi (vb.) = 'a alinţi privirea asupra' [45v].
siîlpurc (s.m.) = 'stîlp' [VI].
stîmpăra (vb.refl.) = 'a sc potoli', *a sc odihni' [56v].
stîmi (vb.) = (act.) 'a determina (pc cineva la ceva)' [3v]; (refl.) 'a se trezi' [45v].
stoli (vb.) = 'a împodobi' [437v].
storohăni (vb.) = 'a sfărîma' [250r].
straj (s.m.) = 'păzitor' [303r].
strădanie (adj.) = 'ostenitor' [1v].
slrăinici (vb.) = 'a se înstrăina': *Domnul ce-au slrâinicil şi născut pe pămînt* [418r].
.g(s.n.) = '1a|' [70r].
(s.m.) = derivat: *strano + priemnic* [339v].
strannic (s.m.) = 'călător', 'pelerin'[381 r].
st.stc(s.r.pi.) = 'patimă', 'pasiune'; (aici) 'boală foarte grea' I29v].
straşnic (adj.) = 'minunat', 'înspăimîntător', 'teribil' [3r].
stratilat (s.m.) = 'hatman de oaste' [22v].
strator (s.m.) = 'comandant', 'conducător' ?: *şi te voi avea în carul mieu să-m fii tt* [443r].
strălucoare (s.f.) = 'strălucire' [36v].
strălumina (vb.) = 'a străluci' [58v]; 'a lumina' [I lv].
at (adj.) = 'luminat puternic' [I lv].
slrăluminăloriu (s.m.) = 'care străluceşte' [14r].
strămurări (s.f.pl.) = 'nuiele de împuns vitele c•*A* să meargă' [247vJ.

străstui (vb) =• (act.) 'a chinui' [2IOr]; (refl.) [I73r]
străstuială (s.f.) = chin', 'cazná' |193r).
străstuirc (s.f.) = chin', cazná' [I93r].
streina (vb.refl.) = 'a sc autoexila' [23v]
streine (s.f.pl.) = 'suăinălâli' [280vJ
şiretenie (s.f.) = 'întîmpinare' [295v].
stride (s.f.) = 'miere care sc scurge singură din fagure' [80r]; var. *stredie* [332vJ.
striga (vb.) = 'a vesti' [1r].
slrigătoriu (s.m.) = glosat *diaconul* [67r]; 'propovăduitor' [VII].
strîmbătatc (s.f.) = 'nedreptate' [48r].
slrîmnină (s.f.) = glosai *rîpă [79\]*.
strînsoarc (s.f.) - 'acţiunea de a stringe"; 'conslrîngere'. silă', 'violcniă' [I5r].
strînsură (s.f.) îlosat *aveare* [3r].
stropotedarh (s.m.) conducător de oşti", 'hatman' [I67rj.
stropşi (vb.) = 'a călca', 'a zdrobi', 'a stîlci' [26v].
struji (vb.) = (tortură) 'a răzui', 'a rade', 'a ciopli' [9r].
strujit (adj.) = glosat *drăpănat* [8r].
strujitură (s.f.) = 'lucru strujit", 'surcele căzute de la strung'; (aici) tortură' [20v].
studit (adj.) - 'cu studii' ?: *Damaschin ipodiacorutl şt studit* [390r].
şteptur (s.n.) = 'sceptru' [45v].
sudui (vb.) = 'a înjura* [70r].
sufhinccalelc (s.f.) = glosat *sprinceane* [8Ir].
sulcagcd (adj.) = 'subţire", 'svelt' [42r].
supra (prep.) = 'asupra' [1r].
surupa (vb.) = (aci) 1.'a distruge', 'a strica' [60v]; 2. 'a provoca alunecarea cuiva' [42v]; (refl.) [22r];var.5u/pa[42v).
sutaş (s.m.) = 'căpitan, comandant la peste 100 dc soldaţi', (calchiat după structura militară romană) "centurion' [16v].
sută (s.f.) = 'diviziune a unei armate (probabil dc circa 100 de soldaţi)' [67v].

= (probabil greşeală dc tipar) "şanţ' ? [468v].
şar(s.n.) = 'culoare", 'vopsea' [132v].
şărnitoriu (s.m.) ='zugrav" [13lr].
şăruitură (s.f.) = 'pictură', 'tablou' fV]; var. *şeruituri* "chip*, 'aspect*. 'înfăţişare' [54v].
schiau (adj.) = 'simplu', 'necioplit' [244r].
şchiopi (vb.) = 'a scuipa' [50v]; var. *şcopi* [26r].
şcîrca (vb.) = *a scrîşni' [47r].
şeaică (s.f.) = 'tip de navă dc mică capacitate, utilizată pe Dunăre şi Marea Neagra' [26r]; (pl.) *ştia* [454v].
şeganie (s.f.) = 'bufonerie' [103v].
serbie (s.f.) = 'robie', 'sclavie' [54r].
şerui (vb.) = 'a desena' [90r].
şervâneaoa (s.f.) = 'şabana', 'haină scui cu un anteriu' [342v].

şiguMl (adj.) - 1 'ucigaş, -criminal- |5vJ. 2 'viclean |43r];var *fugubăf I4ir]*

şipinl (s f) - 'viitoare-, 'bulboană' [254r|

şirag (s n.) » 'mulumt'. ccali". 'rind' |65v|

şir(vn) -cin"|216r]

^rincă (adj) - 'basma', năframă' |250v]

şirliu(sn) - "şiroi" *437v|

şiu(sn) - şuvoi'|472r]

şliintMsr) " conştiinţă- | V |

strane (vn) - (torturi) frfnghie din cinepâ cu **caic** se aplicau lovituri violente' |70r]

şuierel (**s** n) 'şuierat [79r]. var *fuioral* |79r]

pivai'sn.) eschivare'. "pretext" |166r|

şuvcalnic (adj) - -şovăielnic' 1154v|

- *un fealiu de cAiuli* [460r]

- -pungă cu bani de nur' |63v].

- '«canti" (63r|

- 'tăierea capului" |9r]

• (tortură) încălţăminte dc fier, dc obicei înroşită In foc. care sc strtngea pe picior cu şuruburi' [22r]; var. *Ifyăage* |59>|

-•**lala7**'|3lr]

-'zdreanţă*, ctrpă'|114r).

- 'substan|ă care se aprinde uşor'; 'lemn uscat', 'crengi uscate" |242r)

*• 'maşini dc stors prunc, struguri, măsline', 'presi' [8r].

-- v.nrA'irijir|l9r].

-apune la teasc' (73 v|

- 'sfoară, frlnghic făcută din scoarţă de tei" |9r).

- perf. s II. sg de la *a se leme* (65vJ.

- 'Imbricat In /drcn|c' [I96r|.

- dulgher*, 'llmplar' [I0v).

^ (torturi) "instrument asemănător unei secun dulghcreşti cu tiişul perpendicular faţide coada' |7v|.

- bucali scurţi dc lemn', 'despicături' I329r]

- 'a suferi", 'a sc chinui' |188r|.

- sufennti". 'chin', 'amar' |58r).

• "piciios" (30r)

• "nemernicie', "netrebnicie* |49r).

- tigvi' |267v). var. *lutx-ulift* (266v).

• -cazan', "ciloare* (208r)

- lobi* |367r); var. *timp Mi*I469v].

- v a *întinde* |4|v]

- Mirt, -persoană care poarti acelaşi nume cu aha, consideraţi tn raport cu aceasta", 'omonim' | I92v|.

- v ***a InlUm*** (ad) I9v); (refl) (9v).

- d n d . dnd'|180r|

- "hramur" (4Jr|

• vtandm', 'căinaşi', 'un fel dc manta

limpi (vb.refl.) = n sc toci', 'a slăbi' |l4r].

linipina (vb.) - v. *a înlîmpina* [69r].

limpla (vb.rcfl.) = 1. 'a sc tnlîmpla' |1v): 2.'n sc nimeri' |47v]; 'afi'|85vl.

tîmplare (s.f.) = 'intîmplare' |55v].

Itmplal (adj.) ^ 'nimerit (despre cineva ajuns în mod întîmplător într-un loc)' [55rl.

lirgoviştc (s.f.) = 'oraş', 'tîrg' [I lv].

tîrîilă (adj.) = 'lîrîtă' [57v].

tîrpi (vb) = 'a răbda', 'a îndura', 'a suporta' **I326r|.**

= 'ţesătură aspră din păr dc capră, purtată de asceţi sau dc călugări direct pc piele'; var. *trisinăYlSv), tîrsină*[128r].

tocma (loc.adv.) = 'întocmai': *de-a ti* [60vj.

tocmeală (s.f.) = 1. 'lege': *ti bisericească* [42r]; 2.'rînduială* [43vJ; 3. '(a fi pc) potriva' *a fi cu cale de II* [4Ir]; 4. 'învoire' [48v]; 5. 'voinţă' [56vJ; var. *tocmain* [4 lr].

= I. 'a hărăzi', 'a sorti' [49r]; 2. 'a aranja", 'a pune la punct', 'a orîndui' [2lv]; 3. (refi.)'a sc potrivi', 'a corespunde* [32v].

= 'făcut' [46v].

= I. (vb.) 'a certa', 'a mustra', 'a dojeni' [69r]; II. (s.n.) 'ceartă' [75r].

= 'principe', 'voievod', 'guvernator' [8r].

topi (vb.rcfl.) = 'a sc sfîrşi': *ti cu truda* [I4r].

toplotă (s.f.) = v.teplotă, 'apă caldă care sc toarnă în potir înainte de împărtăşania preotului'; 'vas în care se încălzeşte această apă' [209v].

toropală (s.f.) = 'ciomag' [73r].

trage (vb.) = (act.) 1. 'a atrage' [23r]; 2. 'a avea intcn|ia' [42rJ; (refl.) 'a intra': *ti o năpîrcă* [34r].

treabă (s.f.) = (bis.) 'rînduială (în sensul ritualului religios)']59v).

treapăd (s.n.) = 'alergătură', 'zbucium' [I8v].

trebnic (s.n.) = glosat *vatra* [76r]; 'altar*.

trece (vb.) = 'a lua în seamă', 'a nu ignora' [76v].

trecleat (s.m.) = 'blestemat', 'afurisit* [I57v],

triocaianic (adj.) = 'persoană nefericită, păcătoasă, nevrednică' [290r],

trimision (s.n.) - v. trimisie, triminic 'sumă primită sau plătită la sfirşilul unei perioade dc trei luni' [134r].

troicinic (adj.) = (bis.) 'în cinslca Sfintei Treimi' [64vj.

tropar (s.f.) = (bis.) 'scurtă cîntare bisericească de laudă în cinstea unui sfînt sau a unui eveniment religios' [VII].

troiţă (s.f.) = 'Treime' [33r).

trupişte (s.f.pl.) = 'idoli' [I85v].

tuli (vb.refl.) = 'a se ascunde", 'a se adăposti' [158r].

tulie (s.f.) = *'?' apoi pusă tuliia la ale sale* [280v.].

turba (vb.refl.) = 'a se mînia peste măsură', 'a-şi ieşi din fire* [60r].

lurcatcă (s.f.) = 'carîmb dc cizmă' [4v]

liilindcrc» (adv.) = 'pretutindeni' [54v|.

ivorcnic (s**.r.)** =-creație' [I93rj.

tvorcl (sin.) = glosat *stăpin:* 'crealo 'Dumnezeu' |11]; 2. (aici) 'seriilor' *» canoanelor* [24r|.

țârănos (adj.) = (aici) 'simplu' [I6v].

|iglc (s**.r**.pl.) = (tortură) 'instrument ascuțit cu forma unei frigări': *ti de fier* (40v).

ținlcrim (s.n.) ='cimitir'[I59v].

(islcrnă (sT.) = 'fîntînă' [465rl.

(înc (vb.rcfl.) = 'a trăi' [8vJ.

lîrcâlam (s.n.) = 'cerc'; (loc.adv.) 'dejur împrejur': *In ti* [79v].

țîrcovnic (s.m.) = 'servitor de biserică (clisiarh, paraclisicr)' [213r].

țuca (vb.) = 'a săruta' [72v].

turui (vb.) = 'a se scurge' [29v].

Țvcalonosic (s.f.) = 'Florii': *...zăbăviia pînă la ti* [390r].

U

= 'învățat'?, 'dascăl'?: *iară zăicseul odor au rămas la ti -ul lui păzii* [13v].

ucide (vb.) = 'a lovi', 'a răni' [4r].

ucisâtură (s.f.) = 'rană', 'vătămare', 'lovitură' [4r].

ugodnic (s.m.) = v. *ogodnic* [75r].

uita (vb.rcfl.) = 'a da atenție' [288v].

uitit (adj.) = 'distrat', 'cu gîndurilc în altă parte' [83r].

umărariu (s.m.) = glosat *hlamida, plaşca* |86v|.

umegiunc (s.f.) = 'umezeală' [282vl.

umilenie (s.f.) = 'înduioşare', 'milă', 'blîndețc' (27v); 'umilință' [IV].

umili (vb.rcfl.) = 'a avea milă' [59v].

umşor (s.m.) = 'stîlp', 'coloană', 'balama de la uşă' [205v].

uncrop (s.) = 'apă fierbinte, clocotită' [128r].

unda (vb.) = 'a da în clocot': *ti căldarea* I26v].

unghie (s.f.) = 'unitate dc măsura dc trei unghii, adecă 24 dc dramuri dc pîine' [99v].

unghiu (s.n.) = 'colț' [49v].

unici (vb.rcfl.) = glosat *a se cumineca;* 'a sc uni', 'a sc alia' [63v].

uniciunc (s.f) = 'unire', 'alianță', 'credință' [63r].

unişor (adj.) = 'singur la părinți' [72r].

unită (s.f) = 'unitate', 'Unul' [13 lv].

urdina (vb.) = 'a sc duce şi a veni mereu' [71 r].

urdzilură (s**.r.)** = 'temelie' [48v].

urgie (s.f.) = I. 'exil' [19v]; 2. 'mînie', 'furie' [72v].

urgisic (s.f.) = v. *urgie* [60v].

urmitură (s.f.) ^ 'urmare', 'urmaş': *suindu-si la spi(a cea de obirşie cu şir şi cu ti* |451 r|.

ursăciunc (s.f.) = 'predestinare', 'ursirc', 'prevestire' I52v].

urşinic (s.n.) - 'porfiră' [286r].

uspenic (s.f.) - 'Adormirea Maicii Domnului' [43v].

uslav (s.) = 'regulament bisericesc' |110v].

utrenie (s.f.) = 'slujba dc dimineață la biserică' [32rJ.

vaic(s.f.) = 'palmier' [178v].

varniță (s.f.) = 'groapă în care sc stinge var' [5v].

vasilisc (s.m.) = 'animal fantastic' [79r].

vatră (s.f) = glosai*jârlăvnic* [75v]; glosat: *trebnicul cu jărtve* [76r]; 'altar cu jertfe'.

văcui (vb.) = 'a vecui', 'a petrece veacul' [13lr].

văcuit (adj.) = 'veşnic', 'în veci', 'neîntrerupt' [13 Ir].

văcuitoriu (s.m.) = 'care trăieşte veşnic' [I31r].

văcuirc (s.f.) = 'trăire veşnică' [131v].

vădi (vb.) = 'a arăta', 'a dovedi' [42v].

vădire (s.f.) = 'arătare' [91r].

vădit (s.n.) = 'arătare', 'viziune' [I4v].

văicra (vb.refl.) = 'a sc văieta' [50v].

văleat (s.m.) = 'an' II].

văspriemnic (s.m.) = 'cineva care primeşte bine pe altcineva' [290r],

vătav (s.m.) = 'vătaf [32r].

văzdanic (s.f.) = 'apariție': *şi nu uita toate văzdaniile Lui ce le scîrbeşti* [402rl; var. *văznesenie* [456v].

văzdătoriu (s.m.) = 'martor ocular' [V].

văzdîrjanic (s.f.) = glosat *continifie;* 'reținere', 'potolire', 'înfrînarc' [208vJ.

văzdrăjnic (adj.) = 'potolit' [198v].

Văzvijenie (s.f.) = (bis.) 'sărbătoare religioasă ținută în 14 septembrie: înălțarea Sfintei Cruci' [18r].

văzvijui (vb.) = 'a ridica', 'a înălța' [254v].

vealişte (s.f) = 'loc' ? [48r].

veatrilă (s.f.) = 'corabie', 'corabie de pînză' [200r].

vecini (vb.) = 'a fi în vecinătate' [66v].

vedere (s.f) = 1. 'pe față', 'la vedere': *in ti* [25v]; 2. 'înfățişare', 'aspect', 'imagine' [54r].

vederat (adv.) = 'cvidcnl', 'aievea' [63v].

vederos (adj.) = 'distins*, 'arătos', 'respectabil' [59v].

vcni(vb.) = 1. (fig.) 'a sc converti': *ti către Domnul lisus Hristos* [74r]; 2. (fig.) 'a-şi reveni': *ti către sine* [69r].

veri (conj.) vb. *avea,* ind.prez.II sg. [40r].

via(vb.) = 'a trăi'[220r]; 'viețui* [224v].

viatnic (adj.) = 'însuflețit' [424v].

victor (adj.) = 'victorios', 'învingător' [33lr].

vierşun (s.n.) = 'rămăşag' [269v].

vintre (s**.pl.)** = 'pîntece' [172r].

vițe (s**.r.pl.)** = 'bucle', 'cîrlionți' [I70vj.

vîrtucios (adj) ...

lu (adj)	. ş' |«r|.
	- mag" |Rv|; vnr. *vîrlioviuc* |176r|
ie(sf)	~ magie" |40v|
vtnat (part ndj)	urmărit", 'căutat" |8rl
vîndziloarc(vf)	? (SJvJ.
vtrgoli (vb.refl.)	r.vlrcoli'|44lv|
vlrtej(sf)	- 'aparat dc ridicai pupri căru|clc încărcate", 'pnrtc n carului unde roatele dinailc sc tnvirtesc împrejurul unui cui' [297r|
vlrtealnii» (s f)	=• 'unealta dc depanat' [48v|.
vlrtcji (vb refi)	• 'n reveni repede" |3r|; 'a sc întoarce din drum'|215r|.
	- I. (adj.) "robust", "torc", 'puternic' |2v); II (adv.) 'mult', 'torc' 15r|: (loc.adv.)'mni ales": **mol*** |VII]
vtrtucios(adj)	^ 'robust', 'vîrtos' |64vJ
virtute (s.f.)	- 'putere', târic" |4vJ.
vlastie(sf.)	= 'putere', 'vigoare' 1178rJ.
vlişebnicic (s.f)	- şiretenie', 'arta dc a înşela' I273v|,
voieninc (s.m.)	- 'luptilor' |236r).
voiem (vb.refl.)	-'a se văieta" [31vJ.
volnic (adj.)	-'liber'114vj.
volnicic (s.f.)	=•'libertate" |44lr).
	* 'ostaş' |9r|; var. ***voinic*** |33r].
voroavt (s.f.)	='vorbi" |41v|. 'disputa'(57r).
vorovace (adj.)	vorbăreţ' |72vJ.
vorovi (vb.rcfl.)	a vorbi", "a discuta"; (aici) 'a sc ln|elege" |8v).
vracebnic (sm)	- -medic' |489r).
	sc (adj)-medical" l9l v).
vricebnicic (s.f)	= 'medicini' [9lvJ.
vriciui (vb.)	- 'a practica medicina' (71 \ j .
vrednici (vb.rcfl.pas)	" 'a fi părtaş la harul dumnezeiesc' Il62r).
vrlsti(sf)	- "a avea virsta (cuiva)' ?: *pe H* (cuiva) (32r).
vun(sn)	- glosai ***buor;*** (aici) 'semn dc hotar între împărăţia vieţii şi momi' [3r].
or.)	- 'concepţie", 'concepere' [204r],
(sm.)	- 'conjurat' [134v],
(s-m.)	- 'care emite legi. reguli pentru o tagmă religioasi' |34r).
nveasi (s.r)	• 'acoperimînt' |66r].
ravistiv(adj)	• "mînios" |70v): *var. zavistltv* [93v].
ravului (vb)	- 'a invidia' |352r).
ravistie(sf)	- uri', -mlnic' [8v].
ribih (vb)	- 'a se murdări' ?: # *cu mîrseaie spurcate* [428r|.
vi(vb.)	- (act) 'a zăbovi' (33v] (refl.) 1. 'a sc ocupa', a sc tndelemici' [7r]; 2. *a acorda mult timp', "a Inftrzia asupra a ceva' (44r).
	-'ptaridesac' |76v]
zăgncală (s.f.)	= Toc dc nuiele sou dc surcele uscate care sc Tace la gura cuptorului şi arde cu (lacără vie"; 'a mai înfierbintn': *a da ti* [7r].
zShiinlfl (s.f.)	- 'dezordine', 'tărăboi" [l7r).
/iludzîic(s.f.)	= 'nebunie', 'zăpăceală' ? [l48r].
zămorî(vb)	= 'a istovi', 'a slăbi', 'a lua puterea' |50v].
zămorîlă (adj.)	= 'a face să slăbească prin înfometare': *ti cu foamea* |35v].
zăpodic (s.f.)	= 'strimtoarc' [46rJ.
zbiciula (vb.)	= 'a bate', 'a izbi' [95v].
zbori (vb.rcfl.)	= 'a sc zburli' [80v].
zbucima (vb.)	= 'a sc zbuciuma', 'a sc agila' [38lr].
zburdări (s.f.pl.)	= (fig.) 'petreceri': *zburdă- lumeşti* [289r].
zdărgetură (s.f.)	= 'zgîrictură' [I8v].
zdărîia (vb.)	= 'a zgîrîia' [304v].
zdrumica (vb.)	= 'a zdrobi', 'a nimici' [2r].
zgancă(s.f)	= 'coajă dc bubă', 'cicatrice'; (pl.) *zgSncile* [333r].
zgău (s.n.)	= 'pîntece' [I71r].
zlaliţă (s.f.)	= 'monedă dc aur', 'taler': *şi agoniseşte pururea cîte o ti într-o zi* [381 v].
Zlatoust (s.p.)	= 'Gură dc aur', *lhisostom* [123r].
zlălnriu (s.m.)	= 'aurar' [55v].
zlalnic (s.m.)	= 'monedă dc aur' ?: *sn nu mai aştcpfi... a mai agonisi mai multă aveare .... ce numai un ti* [384rJ.
zlocisliv (adj.)	= 'cinstitor dc râu", 'necurat', 'spurcat'; 'ateu' [60v].
zlosluvie (s.f.)	= 'renume prost'; 'doctrină sau învăţătură falsă' [249v].
zloslavnic (adj.)	= 'care are renume prost' [490r].
zmăcina (vb.)	= 'a chinui' [65r]; 'a se măcina (în bucăţi foarte mici)' [70r].
zmiciula (vb.)	= v.az6iciir/a[l61r].
zmicui (vb.)	= derivat ? dc la *zmicea;* (tortură) 'a snopi', 'a lovi' [36r].
zmicura (vb.)	= glosai *a zbiciula;* 'a bate', 'a izbi' [95v].
znamăn (s.m.)	= 'piatră dc mormînt' [76r]; 'stîlp dc piatră cu cămară' [79v],
zugrav (s.m.)	= 'pictor de o treaptă mai joasă, chiar vopsitor' [71v]
zugrâvi (vb.)	= 'a picta' [48v].

Cuvinte compuse:

dc-om-dragoslc	= iubire dc oameni [217v].
	= iubire de oameni [217v],
rudă-incepăioriu	= fondator al unei ginţi, strămoş [27v].
rudenic-începătoi	ii= fondator al unei ginţi, strămoş [2l7v].
bună-rudă	=• nobleţe [2v].
voie-rca	= supărare [1lr].
	= sfînl mucenic [250r].
KMpHOlUCri	= *de adevăratăPashă* [287v].
	= bun mucenic [273v].

BIBLIOGRAFIE

Crestomaţie de literaturii română veche, voi. II, coord. I. C. Chi|imia, Stela Toma, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1989, p. 123- 130. Candrca, I. ^.*Elemente de origine dubioasă sau necunoscută din limba română.* Part. a 2-a. / Curs ţinut în anul şcolar 1926/1927 şi editat dc Traian Toplcccanu şi Pimcn Constantincscu /. Atelierele C. Dumilrcscu, A. Vlaicu, Bucureşti, 1927. /litografiat/

Dacoromania. Ilulelinul "Muzeului limba române", condus dc Scxlil Puşcariu, I, 1920-1921, Cluj, p. 294-295.

Dacoromania. Buletinul "Muzeului limbei române", condus dc Scxtil Puşcariu, III, 1922-1923, Institut dc Arte grafice "Ardealul", Cluj, 1924, p. 643-772.

Dacoromania. Buletinul "Muzeului limbei române", condus dc Scxtil Puşcariu, IV, 1929-1930, 'Cartea românească', Bucureşti, 1931, p. 245-340.

Dacoromania. Buletinul "Muzeului limbei române", condus dc Scxlil Puşcariu, VII, 1931-1933, Cluj, p. 145.

Dicfionarul limbii române, tomul I, partea I, A - B, Librăriile Soccc & Comp. şi C. Sfctca, Bucureşti, 1913.

Dicfionarul limbii române, tomul I, partea II, C, Tipografia ziarului "Universul", Bucureşti, 1940.

Dicfionarul limbii române, lomul I, partea III, fascicula I, D - DE, Universul intreprinderc industrială a statului, Bucureşti, 1949.

Dicfionarul limbii române, tomul II, partea I, F - I, Imprimeria naţională, Bucureşti, 1934.

Dicfionarul limbii române, tomul II, partea II, fascicula I, J - LACUSTRU, Tipografia Ziarului "Universul", Bucureşti, 1937.

Dicfionarul limbii române, tomul II, partea II, fascicula II, LADA - LEPĂDA, Tipografia Ziarului "Universul", Bucureşti, 1940.

Dicfionarul limbii române, lomul VI, fascicula I, M - MANDRĂ, Editura Academiei, Bucureşti, 1965.

Dicfionarul limbii române, seric nouă. lomul VI, fascicula a 2-a, MANDRĂ - MASCAT, Editura Academici, Bucureşti, 1965.

Dicfionarul limbii române, seric nouă, lomul VI, fascicula a 3-a, MASCAT - MĂMĂITĂ, Editura Academici, Bucureşti, 1966.

Dicfionarul limbii române, scrie nouă, tomul VI, fascicula a 4-a, MĂMĂITĂ - MĂTĂRÎNGĂ, Editura Academici, Bucureşti, 1966.

Dicfionarul limbii române, serie nouă, lomul VI, fascicula a 5-a, MĂTÂSAR - MERGĂTOR, Editura Academici, Bucureşti, 1966.

•*• *Dicfionarul limbii române,* seric nouă, tomul VI. fascicula a 6-a, MERGĂTORIU MICROBIOLOGIE, Editura Academici, Bucureşti, 1966.

**• *Dicfionarul limbii române,* scrie nouă, lomul VI, Tascicula a 7-a. MICROBIOI.OGIST MIN1ATURISTICĂ, Editura Academici, Bucureşti. 1967.

**• *Dicfionarul limbii române,* serie nouă. lomul VI. fascicula a 8-a, MINIATURIZA - MITITEL, Editura Academici, Bucureşti, 1967.

*** *Dicfionarul limbii române,* seric nouă, tomul VI, fascicula a 9-a, MIT1TELUŞ - MÎRLĂNIE, Editura Academici, Bucureşti. 1967.

•** *Dicfionarul limbii române,* scrie nouă, tomul VI, fascicula a 10-a şi fascicula a 11-a. MÎRLEALĂ - MORSĂ, Editura Academiei, Bucureşti. 1968.

•** *Dicfionarul limbii române,* seric nouă, tomul VI, fascicula a 12-a şi fascicula a 13-a, MORSĂ - MDZUR-AGA, Editura Academiei. Bucureşti, 1968.

••• *Dicfionarul limbii române,* scrie nouă, lomul VII. partea 1, N, Editura Academici. Bucureşti. 1971.

*•• *Dicfioitarul limbii române,* seric nouă. tomul VII, partea a 2-a, O, Editura Acadcmiei.Bucureşti, 1969.

*** *Dicfionarul limbii române,* serie nouă, lomul VIII, partea 1, P - PĂZUI, Editura Academici, Bucureşti. 1972.

**• *Dicfionarul limbii române,* scrie nouă. tomul VIII. partea a 2-a, PE - PÎNAR, Editura Academiei, Bucureşti, 1974.

**• *Dicfionarul limbii române,* scrie nouă, lomul VIII, partea a 3-a, PÎNĂ - POGRIBANIE, Editura Academiei, Bucureşti, 1977.

*** *Dicfionarul limbii române,* serie nouă, tomul VIII, partea a 4-a, POGRIJENIE - PRESIMŢIRE. Edilura Academiei, Bucureşti. 1980.

Dicfionarul limbii române, scrie nouă, tomul VIII, partea a 5-a, PRESIN - PUZZOLANÂ, Edilura Academici, Bucureşti, 1984.

•** *Dicfionarul limbii române,* scrie nouă, tomul IX, R, Editura Academiei, Bucureşti. 1975.

*** *Dicfionarul limbii române,* seric nouă. tomul X, S - SCLABUC, Editura Academici, Bucureşti, 1986.

**• *Dicfionarul limbii române,* scrie nouă, lomul X. partea a 2-a, SCLADĂ - SEMÎNTARIE, Editura Academici, Bucureşti, 1987.

••• *Dicfionarul limbii române,* scrie nouă, tomul XI. partea 1.Ş, Editura Academici, Bucureşti, 1978.

••• *Dicfionarul limbii române,* stric noul. lomul XI. partea i 2-**a.** T - TOCAl-ITA. F-dilura Academici. Bucureşti. 1982

Dicfionarul limbii române, sene nouă. lomul XI. partea a 3-a. TOCANA - TWIST. Editura Academiei. Bucureşti. 1983

••• *Dasoftei (1674-169!) Bibliografie.* Aniversari UNESCO lucrare editata cu ocazia împlinirii **a** 350 dc ani dr la naşterea cărturarului roman. Bucureşti. 1974

Docoftei. *Optrt.l. Versuri* Edi|ie critică de N A Ursu, Editura Mincrva. Bucureşti. 1978

D Ducangii. *U\tcon Manuale ad scriplorts medie el infime latinităţi.'.* Paris, 1858

O loantdu. *Ihefionam elino-românesc.* tradus dupe al lui Scarlal D Hizanlie. închipuit tn două lomuri. Tipografii stalului. Bucureşti. 1864.

C l-acea. *llntersuchung der sprache der "Via/a ft pnmcerra svinfiloru' des meiropoliten Dosoftei (1682).* Inaugural-disscnatlon zur erlangung der doctonvorde der Itiilosophischcn Fakullăt der UnivcntUU Lcipzig. Johann Ambrosius Barth, Lcipag. 1898. p 46-94

Q Mihăilt *împrumuturi vechi sud-slave In limba români - studiu Itxico-semaniic* - , Editura Academiei Republicii Populare Romane. Bucureşti, 1960. idem. *Studii de lexicologie ţi istorie a lingvisticii româneşti.* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1973. idem, *Dicfionar al limbii române vechi (sfîrşitul sec. X - începutul sec. XVI),* Edilura Enciclopedică romană. Bucureşti. 1974.

Fr. Miklosich. *Lexicon l'alaeoslovenico-gracco-lalinus,* Vindobonac. Guilclmus Braumvcller, 1862-1865.

P. Olteanu, *Slava veche şi slavona românească.* Editura didactică şi pedagogică, Bucureşti, 1975.

D. Puşchilă. *Molitventcul lui Dosoftei* în Analele A. R., tom XXXVI, Memoriile Scct. Literare, 1913.

Al. Rosctti, B Cazocu, L. Onu, *Istoria limbii române literare.* vol.I, *De la origini pini la începutul secolului al XlX-lea,* Editura Minerva, Bucureşti, 1971.

A. Scriban, *Dicfionaru limbii româneşti* (etimologii, înţelesuri, exemple, citaţiuni, arhaizme, neologizmc, provincializme), Instilutu dc arte grafice "Presa bună". Iaşi, 1939.

H. Tiktin, *Rumănisch - deutsches vOrterbuch,* 2., uberarbeitete und crganztc Auflagc von Paul Miron, band I, A -C. Olto Horrassowitz, Wicsbaden, 1986. idem, *Rumănisch - deutsches vârlerbuch,* 2., Uberarbeitete und crganzte Auflagc von Paul Miron, band II, D - O, Otto Harrassowitz, Wicsbaden, 1988. idem, *Rumănisch - deutsches vOrterbuch,* 2., uberarbeitete und crganztc Auflagc von Paul Miron, band III, P - Z, Otto Harrassowitz, Wicsbaden, 1989.

SUMAR

NOTĂ ASUPRA EDIȚIEI....................5

VIAȚA ŞI PETREACEREA SVINȚILOR - TEXT....................9

Predoslovie p. 11 + *Cătră cititori* p. 14 + *Luna lui Septevrie* p. 15 + *Octovrie* p. 47 • *Noievrie* p. 95 + *Dechevrie* p. 167 • LM/KZ /M; *Ghenuarie* p. 217 • *Fevruarie* p. 255 • Mw/z p. 286 • 4pr7/fe p. 331 • Ma/c p. 366 • /ww'e p. 401 4- *Iulie* p. 414

GLOSAR....................425

ŞI W, SMvHI'I'Vh IV)SOI"Pvl, Mii HOGi CV MIlhOlie NV Mfl VIWefI MI SIM'tI RVQfl Mie *W* MIŞ€U ŞI NOTRfIIBNIC şeRB IM *MttMV* şı BVMIhOR \>OŞIPHv SOIrfl CRvŞWI, CC Mfl poMCMifi şi MI lenwpi!

RODICA FRENŢIU

Doctor în filologic. Lector, Facultatea dc Litere, Universitatea „Babcş-Bolyai", Cluj-Napoca. Stagii dc specializare în strfiinfilate: Bruxelles, Belgia (1992), Kobc, Japonia (1997 1999). Lucrări publicate: *Poveasle la 40 de mucenici, lialgrad, 1689* (ediţie critica), Editura Mesagerul, Bistriţa, 2000; *Vieţile sfinţilor. Marginalii la un text hagiografic: Dosoftei, Viaţa şi petreacerea svinţilor, Iaşi, 1682-1686,* Prefaţă dc Prof. Univ. Dr. Mircea Boreila, Editura Mesagerul, Bistriţa, 2000; *llaiku si caligrame* (în colaborare cu Florina llis), Editura Echinox, Cluj, 2000.

ISBN 973-9114-99-7

